FØROYSKT LÓGSAVN

1687-1953

FØROYSKT

LÓGSAVN

UMFATANDI SERSTAKAR FØROYSKAR
LÓGIR OG ADMINISTRATIVAR FYRISKIPANIR

1687—1953

ÚTGIVIÐ AV MENTUNARGRUNNI FØROYA LØGTINGS
VIÐ STUDNINGI FRÁ RÍKISSTÝRI OG LANDSSTÝRI

LAGT TIL RÆTTIS HEVUR

EDW. MITENS,
landsrættarsakførari.

Í SAMARBEIÐI VIÐ

CHR. LØRUP SØRENSEN,
cand. jur., fyrrv. fulltrúa hjá rikisumboðsmanninum.

TÓRSHAVN 1953
LANDSPRENTSMIÐJAN

Indhold.

1687—1953	1—1082
Rettelser og trykfejl.....	1083—1087
Register	1088—1122
Emnelister	1123—1126
Alfabetisk oversigt	1127—1128

Forkortelser.

An. bet. anordning.
anf. bet. anförte.
Anordn. bet. anordning.
Bek. bet. bekendtgörelse
Best. bet. midlertidige bestemmelser.
Cirk. bet. cirkulære.
D. L. bet. Christian den Femtes Danske Lov.
Fr. bet. forordning.
Indm. bet. indenrigsministeriet
Indm. skr. bet. skrivelse fra indenrigsministeriet.
Jfr. bet. jævnför.
Justm. bet. justitsministeriet.
Justm. anordn. bet. anordning af justitsministeriet
Justm. bek. bet. bekendtgörelse fra justitsministeriet.
Justm. skr. bet. skrivelse fra justitsministeriet.
Kanc. bet. Det kongelige danske Kancelli.
Kanc. Pl. bet. Kancelli-Plakat.
Kanc. Prom. bet. Kancelli-Promemoria (c: Kancelli-Skrivelse).
Kanc. Skr. bet. Kancelli-Skrivelse (Skrivelse fra det kongelige danske Kancelli).
Kgl. bet. kongelig.
Kgl. anordn. bet. kongelig anordning.
Kgl. resol. bet. kongelig resolution.
K. M. skr. bet. skrivelse fra kirkeministeriet.
Konf. bet. konfirmation.
K. U. M. bet. ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
K. U. M. bek. bet. bekendtgörelse fra ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
K. U. M. skr. bet. skrivelse fra ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
Kunng. bet. kunngerð.
Landsst. bet. landsstyre.
Lagtingsb. bet. lagtingsbeslutning.
Ll. bet. lagtingslov.
L. M. bet. landbrugsministeriet.
N. L. bet. Christian den Femtes Norske Lov.
Pl. bet. plakat.
Regl. eller *Reglem.* bet. reglement.
Rentek. bet. Det kongelige rentekammer.
Rentek. Pl. bet. rentekammer-plakat.
Rentek. skr. bet. rentekammer-skrivelse (Skrivelse fra det kongelige rentekammer).
Res. bet. resolution.
Reskr. bet. reskript (kongelig skrivelse).
Retspl. bet. Lov om rettens pleje.
Skr. bet. skrivelse.
Statsm. bet. statsministeriet.
U. M. skr. bet. skrivelse fra undervisningsministeriet.

Forord.

I 1901 udkom »Færösk lovsamling«, indeholdende særlige for Færöerne gældende love og administrative bestemmelser, udgivet af Færöernes lagting med understöttelse af justitsministeriet ved sorenskriver T. E. Bang og amtmand C. Bærentsen. 1932 kom en ny udgave ved dommer Erik Bonnevie og landsretssagförer Edw. Mitens.

Lagtinget dröftede i 1949 spörgsmålet om »færösk lovsamling« og henviste sagen til landsstyret. Dette henvendte sig til mig, og i efteråret 1950 påbegyndte jeg arbejdet med gennemgang af stoffet og affattelse af manuskript til en ny samling. Jeg har fulgt en lignende plan som udgiverne af samlingerne af 1901 og 1932 således, at der ikke er medtaget alle for Færöerne gældende love, men kun de særskilt for Færöerne givne love og anordninger m. m.

Angående lovgivningstilstanden henviser jeg til, hvad dommer Bonnevie og jeg skrev i 1932, nemlig följende:

»Kong Christian den Femtes norske Lov af 15. April 1687 er sat i Kraft for Færöerne ved Reskript af 12. Maj 1688.

En Samling af de endnu for Færöerne gældende Dele af Norske Lov vilde — som udtalt i Forordet til Lovsamlingen af 1901 — sikkert være af stor Nytte, men der frembyder sig med Hensyn til mange af Lovens Bestemmelser Tvivl dels om, hvorvidt de nogensinde har kunnet anses som anvendelige for Færöerne, dels om, i hvilket Omfang de er blevet fortrængt af nyere Love.

Spörgsmaalet om Anvendeligheden for Færöerne af de i Tiden efter Norske Lov udkomne Forordninger m. m. har voldt en Del Tvivl, men er nu paa Grund af den meget omfattende Lovgivning i Slutningen af forrige og Begyndelsen af indeværende Aarhundrede af stadig ringere Betydning. Herom kan henvises til de i nærværende Lovsamling medtagne Bestemmelser (se Registret under Lovgivning), hvoraf fremgaar, at en för kgl. Resolution af 6. Juni 1821 udgiven almindelig Anordning maa være anvendelig for Færöerne, naar den er tinglæst der og efter de lokale og övrige Forhold i det hele kan finde Anvendelse paa Færöerne, at de i Tiden mellem kgl. Resolution af 6. Juni 1821 og Lov af 29. December 1850 angaaende Rigsdagsvalgene paa Færöerne udgivne almindelige Anordninger er anvendelige for Færöerne, naar de er foranstaltet bekendtgjort paa Færöerne til Efterlevelse, samt at de siden 1852 givne Love ogsaa gælder for Færöerne, naar der ikke i Lovene selv findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om det modsatte, forudsat de er kundgjorte.

Bortset fra de efter deres eget Indhold — eller Titel — særskilt for Færöerne givne Bestemmelser, der alle er bekendtgjort paa Færöerne, er Love, Anordninger og Bekendtgörelser i Reglen affattede saaledes, at de *enten* udtrykkeligt ikke gælder for Færöerne, i hvilket Tilfælde de heller ikke bekendtgöres der, og for Lovenes Vedkommende kun ved ny Lov kan udvides dertil, *eller* ikke særskilt er undtaget fra at gælde for Færöerne. De sidstnævnte Bestemmelser er atter enten kundgjort for

Færöerne og saaledes gældende der eller ikke kundgjort der og følgelig ikke gældende.

Selve Formen for Bekendtgörelse eller Kundgörelse paa Færöerne var för 1827 Oplæsning fra Prædikestolen, derefter Tinglæsning og siden 1. Januar 1897 Kundgörelse i Overensstemmelse med Loven af 1. April 1896 ved Bekendtgörelse i den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Tidende og Fremlæggelse i Retten ved förste følgende ordinære Ting i Thorshavn«.

Under verdenskrigen blev Danmark i april 1940 besat af Tyskland og Færöerne af Storbritannien. Lagtinget vedtog da og amtmanden stadfæstede bestemmelser om midlertidig styrelsesform på Færöerne. Herefter vedtoges lovforskrifter, der vedrörer Færöerne, af Lagtinget og stadfæstedes og kundgjordes af amtmanden, medens lovforskrifter vedrörende statskassens midler udfærdigedes af amtmanden efter indhentet erklæring fra lagtinget. Ministeriets beföjelse til administrativ udfærdigelse af forskrifter udövedes af amtmanden efter indhentet erklæring fra lagtingets landsnævn.

Denne ordning varede indtil lov om Færöernes hjemmestyre af 23. marts 1948 trådte i kraft 1. april 1948. Herefter betragtes nærmere opförte sagsområder som færöske særanliggender, og det færöske hjemmestyre (lagtinget og landsstyret) kan bestemme, at alle eller nogle af dem skal overgå til hjemmestyret med den följe, at dette overtager de dermed forbundne udgifter. For de områder, der henhörer under hjemmmestyret, har dette den lovgivende og administrative myndighed.

Anliggender, der ikke henhörer under det færöske hjemmestyre, varetages som rigets fællesanliggender af rigsmyndighederne. Med hensyn til særlige bestemmelser for Færöerne i love der gives af rigets myndigheder, skal regeringsforslag indeholdende bestemmelser, der udelukkende vedrörer Færöerne, forelægges det færöske hjemmestyre til betænkning, forinden de fremsættes for folketinget. Iövrigt skal rigslove, der vedrörer lokale færöske forhold, forelægges det færöske hjemmestyre til betænkning, forinden de sættes i kraft på öerne.

I samlingen er medtaget en del administrative afgörelser og bestemmelser af almen betydning.

Under arbejdet henvendte jeg mig til rigsombudet om oplysninger, navnlig med hensyn til administrative bestemmelser, og daværende fuldmægtig hos rigsombudsmanden Lörup Sörensen ydede mig hjælp ved fremskaffelse af sådanne bestemmelser, ved oplysninger om almindelig dansk lovgivning og ved gennemgang af mit manuskript i tiden, indtil han afrejste fra Færöerne kort för jul 1951. Senere har jeg korresponderet med ham om forskellige spörgsmål. Jeg bringer ham og rigsombudet min tak for bistand, ligesom jeg fra landsskrivstovan og andre offentlige kontorer har fået oplysninger, som jeg er taknemlig for. Landsstyret, statsministeriet og rigsdagen, lagtinget og dets mentunargrunnur har gennem tilskud og lån gjort det ökonomisk muligt at löse opgaven, som landsstyret gjorde mig den ære at overdrage mig.

Trykningen begyndte för nytår 1953. Love og andre bestemmelser, som er udkomne under trykningen i 1953 er medtagne, men der har kun delvis kunnet tages hensyn til disse ved tilrettelæggelsen af stoffet forud for 1953.

Tórshavn, oktober 1953.

Edw. Mitens

15. April 1687 — KONG CHRISTIAN DEN FEMTES NORSKE LOV (se Reskript 12. Maj 1688).

12. Maj 1688 — RESKRIPT (til F. Gabel), — — — at fra St. Mikkelsdag næstkommende skulle alle Kongens Undersaatter paa Færö, ligesaavel som de i Norge, sig efter den nu ved Trykken forfærdigede Norske Lov i alle Maader rette og forholde samt saavel alle Over- som Underdommere og Rettens Betjente paa forbemeldte Færö i alle forekommende Sager og forefaldende Lejligheder efter fornævnte Lovbog kende og dömme.

28. AUG. 1767 — KGL. KONFIRMATION PAA ET FORSLAG TIL EN FATTIGES KASSES OPRETTELSE PAA FÆRØ (Amtsfattigkassen).[1])

1 Alle Bönder, som fæste Gaarde paa 2 Marker Jord og derover, give noget ved Fæstningens Tiltrædelse efter eget Godtbefindende.[2])

2 For Ekspeditionerne af Kancelliet angaaende Brudevielse at holde uden foregaaende Trolovelse og Lysning af Prædikestolen, betales efter Provstens billige Tilsigelse efter enhvers Evne og Formue.[3])

3—5 er bortfaldne ved Anordn. 468, 8. Nov. 1921.

20. Jan. 1797 — FORORDNING OM FORLIGELSES-INDRETNINGER PAA LANDET I NORGE[4])

1 Til at afværge unödvendige og bekostelige Rettergangstrætter imellem — — — Undersaatter, som bo paa Landet i — — — Norge, skal der alle Vegne beskikkes Forligelses-Kommissarier, hvilke skulle söge at mægle Forening imellem tvistende Parter, förend disse tillades at sagsöge hinanden ved Retten. Heraf följer da, at ingen Sag maa (undtagen i de Tilfælde, som i denne Anordning udtrykkeligen ere nævnte) [5]) antages til Behandling og Paakendelse ved Domstolene, medmindre Sagsögeren ved Attest fra Forligelses-Kommissionen beviser, at mindelig Forening har været forsögt og ikke opnaaet.

---

[1]) Jfr. Reskr. 3. Januar 1827, Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895 Kap. I og II, Anordn. 468 af 8. Nov. 1921 § 43.

[2]) Jfr. Fattiglov § 13 c.

[3]) Jfr. Fattiglov § 13 d.

[4]) Jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje Pt. 59. Herefter bliver den ifölge § 2—7 foreskrevne Ordning bestaaende, dog at den Del af Sydströmö, hvor Forligsvæsenet hidtil har været forestaaet af Amtmanden, fremtidig henlægges til Thorshavns Bys Forligskommission.

[5]) Jfr. Retspl. § 268.

2 Forligelsesvæsenet skal forestaas umiddelbart af Amtmanden selv i den Del af Amtet, som er nærmest ved hans Bopæl, men i de fraliggende Egne udnævner han andre retskafne og kyndige Mænd paa sine Vegne til Forligelses-Kommissarier eller Fredsmæglere.

3 Ethvert Amt inddeles efter dets Vidtlöftighed og övrige lokale Beskaffenhed i visse Distrikter, hvis Grænser bestemmes saaledes, at ingen af dets Beboere faar længere Vej end 2 á 3 eller i det höjeste 4 Mile til det Sted, hvor Forligelses-Kommissionen holdes.[1]) — — —

5 Da Forligelsesvæsenets Indretning er til fælles Gavn, saa maa ingen, der bor i Distriktet, vægre sig ved at paatage sig dette hæderlige Kald, naar han dertil anses bekvem; dog skal han ej være forbunden til at vedblive samme i længere Tid end 3 Aar. Prokuratorer skulle alene være undtagne fra at kunne udnævnes til denne Forretning.

6 Forligelses-Kommissionen skal bestaa af 2 Lemmer, nemlig: en civil Embedsmand, Præst eller anden duelig Mand udenfor Bondestanden og en agtværdig Bonde. Den förste af disse skal före Protokollen (som af Amtmanden autoriseres), men begge underskrive det, som deri er forhandlet.

7 I de Ladepladse i Norge, hvor der bor flere end 20 Familier, skal Amtmanden foreslaa 4 Personer, af hvilke Indvaanerne maa vælge 2, til at være Forligelsesmæglere der paa Stedet; hvilke 2 udvalgte Mænd derefter beskikkes af Amtmanden. I övrigt hör det, som angaaende Forligelsesvæsenets Indretning i Köbstæderne er foreskrevet ved Forordningen af *10. Juli 1795* — — — Prgrf. 12 og 13, tjene til Regel i de Ladepladse, hvor Valget sker paa den ovenanförte Maade.[2])

8[3]) Den förste Gang, de udnævnte Mænd tage Sæde i Forligelses-Kommissionen, skulle de i Protokollen indföre og underskrive deres Embeds-Ed saaledes:

Jeg N. N., som er bleven valgt og udnævnt til Forligelseskommissarius i N. N. Distrikt, lover og sværger, at jeg med yderste Kræfter skal söge at befordre mindelig Forening imellem Parterne i alle de Sager, som indkomme for bemeldte Kommission, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidkærhed og Redelighed efter mine Evner samt efter min bedste Overbevisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

— — — 10 Alle civile Sager i Almindelighed, hvad enten de angaa Odel og Ejendomme, Rettigheder, Gældsfordringer eller andet, skulle være Genstand for Forligelsesvæsenet; hvorfra alene undtages:[4]) — — —

24 For Indvarslingen betales til hver af Stævnevidnerne 25 Øre; men dersom Klageren er fattig, nyde de ingen Belönning.[5]) — — —

36 Amtmændene skulle, naar de rejse om i deres Distrikter, lade sig forevise og flittigen efterse Forligelses-Protokollerne samt tegne deri, at de ere dem foreviste.

37 Ved hvert Aars Udgang skal Forligelses-Kommissionerne tilstille Amtmanden en Fortegnelse over de Sager, som ved Kommissionen i det forlöbne Aar ere blevne foretagne og afgjorte, samt derved melde, hvilke der ere bleven forligte, og hvilke ere henviste til Rettergang eller ere udsatte ved Kommissionen. — — —

39 Naar nogen med uafbrudt Virksomhed og Retskaffenhed har vedblevet at arbejde som Forligelses-Kommissarius i 8 Aar, vil Kongen udmærke ham som en fortjent Mand med en passende Rang eller et andet Agtelsestegn.

---

[1]) Færöerne ere inddelt i 8 Distrikter.

[2]) § 7 er anset anvendelig i Sydströmö Distrikt. Fr. 10. Juli 1795 Prgr. 12 og 13 bestemme, at de valgte Forligelses-Kommissærer ere pligtige til at paatage sig Hvervet, saafremt de ikke have lovligt Forfald eller gyldig Undskyldningsgrund, og skulle forestaa det i 3 Aar; dog maa de ikke begge afgaa paa en Gang, men naar den ene afgaar eller dör, skal den anden endnu vedblive Hvervet i det mindste i 2 Aar sammen med den nyvalgte Kommissær. Sagförere ere undtagne fra at vælges. Kommissærerne ere fritagne for alle andre borgerlige Ombud, saalænge der findes nogen anden dertil bekvem og duelig Person.

[3]) Jfr. Retspl. § 269, 4. Stk.

[4]) Se Retspl. § 268.

[5]) Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 § 73. Ifölge Retspl. behöver Forkyndelsen kun at ske ved en Stævningsmand. Denne faar da 50 Øre.

40[1])

41 Dersom Forligelses-Kommissærerne skulde nödsages til at göre nogen Rejse til det Sted, hvor Kommissionen holdes, da bör Udgiften til deres Befordring reparteres paa Amtet blandt de övrige Omkostninger, som udredes af det offentlige. Paa lige Maade fordeles ogsaa det, som medgaar til Protokollernes Indretning. — — —

23. Juni 1798 — KANC. PROM. (til Stiftamtmanden over Sjællands Stift), — — — at Lovgivningerne angaaende Pupilvæsenet[2]) maa kundgöres til Efterlevelse paa Færöerne, saa vidt det efter de lokale Omstændigheder lader sig göre.

7. April 1802 — KGL. RESOL., hvorved modtages en af Konferensraad, Deputeret i Rentekammeret W. A. Hansens Enke den kgl. Kasse tilbudt og af hendes afdöde Mand til Præmier for nyttige Foretagender og Anlæg paa Færöerne, Finmarken, Island og Grönland bestemt Kapital af 6000 Rdlr., idet derhos Kapitalens Anvendelse til Præmier til de af afd. Konferensraad Hansen bestemte Genstande overdrages det kgl. Landhusholdningsselskab.[3])

Konferensraad Hansens Testamente er — med Udeladelse af Bestemmelser til Fordel for hans paarörende — saalydende:

Under mine Sansers og min Forstands fulde Brug erklærer jeg herved følgende for at være min sidste og uforanderlige Vilje. Naar jeg er död og min Gæld er betalt, skal af mine rede Midler udi Hans Majestæt Kongens Kasse indleveres 6000 Rdl. skriver seks tusinde Rigsdaler dansk Courant, hvilke jeg allerunderdanigst beder, at Hans Majestæt allernaadigst vil modtage og beholde paa følgende Vilkaar: — — — *3)* Men naar min Kone og Börn ere döde, saa indstiller jeg herved til Hans kgl. Majestæts allernaadigste Velbehag, om ikke Renterne af denne liden Kapital maatte stedse, saalænge vor Jordklode og Danmark og Norge ere til, anvendes til Præmier, Opmuntringer og Understöttelser for nyttige Anlæg og Foretagender udi *1)* Færö, *2)* Finmarken, *3)* Island og *4)* Grönland, saaledes, at de i de förste 5 eller 10 Aar kom Færö alene til Nytte, i de næste 5 eller 10 Aar Finmarken, i de næste 5 eller 10 Aar Island, og endelig i de næste 5 eller 10 Aar Grönland til Nytte, o g at man saa begyndte paa Færö igen og gik bestandig frem i samme Orden, medmindre man tilsidst kom saa vidt (som næppe er at formode), at et af disse Lande ingen videre Opmuntring behövede, da Pengene i saa Fald bleve alene at anvende paa de andre. Hvad den af mig her forslagne Orden angaar, da samtykker jeg gerne i, at den forandres, ifald man efter mödende Omstændigheder finder det gavnligt, da mit Ønske alene er efter min Död at stifte al den Nytte, som ved en saa ubetydelig Summa er mulig. Jeg tilstaar allerunderdanigst, at denne Summa, 240 Rdl. aarlig, er ikke stor, men naar den 10 Aar i Rad anvendes ikkuns paa eet af bemeldte Lande, tror jeg dog at Summen 2400 Rdlr. for samme Land ikke er ganske ubetydelig. Blandt en lidet formuende Almue kan smaa Opmuntringer dog virke noget godt, 24 smaa Præmier, hver paa 10 Rdlr., kunne dog aarligen glæde 24 Almuesmænd, eller og 4 Præmier aarlig hver paa 60 Rdlr. kunne opmuntre til noget större Foretagender, o. s. v. Overalt kan en ringe Skærv, som en redelig Hensigt ofrer paa Fædrelandets Alter, ogsaa blive storligen velsignet til Menneskeslægtens Held af Gud den almægtige, som skabte Verden af intet, og som saa ofte bruger tilsyneladende ringe Midler til store, vidtudstrakte Hensigters og Følgers Udförsel. De Emner, som især kunde fortjene at opmuntres, mener jeg allerunderdanigst kunne for det förste blive følgende: *1)* Udmærket Flid i Skolevæsenet og Börne-Opdragelsen. *2)* Stenrydning og Stengærders Opförsel. *3)* Myrers eller Moradsers Udgravning, Rydning og Forbedring. *4)* Fællesskabers nyttige Ophævelse, og nyttige Indhegninger. *5)* Öde Gaardes Optagelse. *6)* Anlæg af nye Husmands-Pladser, naar det tillige tilstrækkeligen bevises, at disse nye Familier kunne have tilstrækkelige Næringsveje. *7)* Tuers Bortskaffelse og Engenes Planering, især i Island. *8)* Havers Anlæg og Frem-

---

[1]) Ifölge Justitsm. Skr. af 17. April 1936 gælder Lov Nr. 689 af 22. Dec. 1920 om Forhöjelse af Afgifterne for Forligsmægling ved Forligskommissionerne ogsaa for Færöerne, hvor den er tinglæst. Herefter erlægges der 1 Kr. for Berammelse af en Klage til Foretagelse i Forligskommissionen og 2 Kr. for Afslutning og Protokollering af et Forlig, dog at sidstnævnte Afgift, naar Værdien af Sagens Genstand ikke overstiger 20 Kr., nedsættes til 1 Kr. og 25 Øre. Saafremt Parterne ikke har truffet anden Aftale, vil Betalingen for Forligets Afslutning være at fordele saaledes, at Klageren har at udrede henholdsvis 80 Øre og 50 Øre og indklagede henholdsvis 1 Kr. 20 Øre og 75 Øre, alt eftersom Værdien af Sagens Genstand overstiger 20 Kr. eller ikke.

[2]) D.v.s.: Bestyrelsen af umyndiges Midler. I Reskriptsamlingen staar ved en Trykfejl: Politivæsenet. Se nærmere Kanc. Skr. af 1. August 1837.

[3]) Siden 1871 har det kgl. Landhusholdningsselskab overdraget Lagtinget at raade over de Færöerne tilfaldende Renter af Kapitalen (480 Kr. aarlig hvert tredie Femaar).

bringelse af alle saadanne Urter, Rödder p. p., især til Föde for Mennesker eller for Kreaturer, hvis Dyrkning er fordelagtig, ikke alt for kunstig og vidtlöftig, og derimod nogenledes aarvis eller sikker i de fleste Aar. *9)* Nyttig og forsynlig Anvendelse af disse Havesager og nyttige Vækster i Husholdningen. *10)* Husflid, hvor samme behöver Opmuntring som nok i sær blev i Finmarken og Grönland. *11)* Forsög til Anlæg af nyttige Skove eller dog til Opelskning af enkelte nyttige Træer, Over- eller Underskov, alt efter ethvert Lands og ethvert Distrikts Lage og Bekvemhed; her blev nok Island og Finmarken först at betragte, Færö mindre for de stærke Vindes Skyld og Øernes liden Strækning, Grönland maaske slet ikke. *12)* Husbygning af Sten, hvor saadant findes tjenligt, og nyttige Mölle-Anlæg m. m. *13)* En og anden enkelt Gren af Fiskerierne, som ved saa smaa Summer kunde opmuntres. Jeg maa endnu herved allerunderdanigst anmærke: At som min Mening paa den ene Side ingenlunde er, at alle disse Emner i et Aar kunde opmuntres, men nogle een Gang, nogle en anden (jeg har i en Del Aar udsat Præmier for Færö blot for een Materie, nemlig: skadende Vands Afledning, og endnu behöves de), saa tror jeg paa den anden Side heller ikke, at der jo med Tiden vil kunne findes flere vigtige; disse ere kuns anförte som Eksempler. Men skulde den Tid nogen Sind komme, at slet ingen Præmier eller Opmuntringer behövedes mere i de omskrevne Lande, da önskede jeg, at disse Renter i saa Fald aarligen maatte anvendes enten: *a)* til Skoleindretninger, f. Eks. til nyttige Bögers og Instrumenters Anskaffelse, eller *b)* til större Lön for nogle faa af de Præster i Island, som ere allerslettest aflagte, f. Eks. 10 à 12 til 24 Rdlr. eller 20 Rdlr. Jeg önsker, at Gud vil velsigne Kongen, hans Hus og hans Riger stedse og altid. Frydendal, d. 6. Januar 1787. Wilhelm August Hansen. Ovenstaaende har siden stedse været, er og bliver min uforanderlige Vilje og mit allerunderdanigste Ønske, hvorved jeg allerunderdanigst indstiller, om ikke ovenmeldte Præmiers Udsættelse, Bestemmelse og Tilkendelse maaske bedst kunde ske ved det kgl. danske Landhusholdningsselskab, saa længe samme er til. Kjöbenhavn, d. 24. Juni 1788. Hansen.

8. Februar 1810 — FORORDNING OM AFGIFT VED OVERDRAGELSE AF FASTE EJENDOMME SAMT AF ARV M. M.

1 Af alle faste saavel Köbstæds- som Landejendommes Værdi skal svares en Afgift af ½ Procent, hver Gang de ved Köb og Salg, ved Arv efter Loven eller testamentariske Dispositioner,[1]) ved Gavebrev eller paa hvilken som helst anden lovlig Maade overdrages til ny Ejer.

2 I Henseende til Værdiens Bestemmelse, hvoraf denne ½ Procent-Afgift skal beregnes, forholdes paa följende Maade: *a)* Ved Köb og Salg af faste Ejendomme skal Afgiften erlægges af Köbesummens Beløb, og naar i Stedet for Köbesum enten ganske eller for en Del er betinget en aarlig Afgift i Penge eller Natural-Præstationer, da udregnes Köbesummen paa den Maade, at en Kapital af 100 Rdlr. anslaas for hver 4 Rdlr. af Afgiften,[2]) hvilken for saa vidt den bestaar i Natural-Præstationer, beregnes til Penge efter gangbare Priser, og at til den saaledes anslagne Kapital lægges, hvad bestemt Köbesum der tillige maatte være betinget. *b)* Ved Mageskifte af faste Ejendomme skal, naar en af de mageskiftende Parter tillige betaler nogen Pengesum eller paatager sig aarlig Afgift, ½ Procent erlægges af denne Pengesum eller af den Kapital, hvortil bemeldte Afgift paa den i Litra a. bestemte Maade kan anslaas. Men mageskiftes Ejendommene lige imod hverandre uden nogen Pengesums Erlæggelse eller Afgifts Paahæftelse fra nogen af Siderne, da svares ingen ½ Procent-Afgift. *c)* Ved faste Ejendommes Bortskænkelse i levende Live erlægges Afgiften af den Værdi, hvortil Ejendommene ifölge Stempelpapirs-Fr. 25. *Maj 1804* § 14[3]) i Gavebrevene eller ved Paategning paa samme anslaas. — — —

---

[1]) De i Forordningen indeholdte Bestemmelser om Afgift af Arv er bortfaldne ved Anordn. Nr. 468 af 8. Nov. 1921.

[2]) Forandret ved Plakat *5. Maj 1810* saaledes, at denne Regel kun gælder, hvor Afgiften er betinget paa 25 Aar eller længere Tid medens, naar Afgiften er betinget paa kortere Tid, dens Beløb (henholdsvis Naturalpræstationers Værdi) sammenlægges for alle de bestemte Aar; og naar Afgiften er betinget for en Persons Livstid, beregnes dens Kapitalværdi, som om den var betinget for 5 Aar. Jfr. ogsaa Sportelreglement 30. Marts 1836 § 28, 3. Punktum.

[3]) Denne Bestemmelse (som ikke i övrigt gælder for Færöerne) foreskriver, at » i ethvert Gavebrev, Mageskiftebrev eller andet Dokument, hvorved Ejendom enten bortskænkes eller uden Betaling i Penge paa anden Maade overdrages, bör være indfört eller og ved særskilt Paategning paa samme af de kontraherende forklaret og anmeldt den Værdi, til hvilken Ejendommen retteligen kan og bör anslaaes. Jfr. ogsaa Sportelreglement 30.Marts 1836 § 28, næstsidste Punktum.

— — — 7 Afgifterne af faste Ejendommes Værdi ved Köb og Salg, Gave og Mageskifte — — — erlægges, forinden Sköderne, Gavebrevene, Mageskiftebrevene — — — — tinglæses.

— — — 9 Udeblives med de i denne Anordning paabudne Afgifters Betaling, da erlægges de dobbelt. Og, dersom det nogensinde befindes, at nogen ved Dölgsmaal söger at unddrage sig fra Afgifternes Erlæggelse, da betales deres Belöb tredobbelt.

23. Marts 1813 — KANC. PLAKAT (kgl. Resol. 13. Marts), at Sager om Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færöerne skulle af hvert Steds Sysselmand som Politisager paakendes, samt at Sysselmændenes Kendelser, om Parterne ej derved skulde akkviescere, indankes for Amtmandskabet paa Færöerne og der paakendes uden videre Appel.[1])

14. Jan. 1814 — FREDSTRAKTAT ART. 4. Hs. Majestæt Kongen af Danmark frasiger sig — — — alle sine Rettigheder og Adkomster til Kongeriget Norge, nemlig til de heropregnede Bispedömmer og Stifter: Christiansand, Bergenhuus, Aggerhuus og Tronhjem med Nordlandene og Finmarken lige indtil Grændsen af det russiske Rige. Disse Bispedömmer, Stifter og Provindser, der udgjöre hele Kongeriget Norge, tilligemed alle Indvaanere, Byer, Havne, Fæstninger, Landsbyer og Øer paa alle Kyster af dette Kongerige saavelsom de tilhörende Besiddelser — Grönland, Færöerne og Island ikke deri indbegrebne — ligesom alle Forrettigheder, Rettigheder og Fordele, skulle for Fremtiden — — — danne et Kongerige forenet med det Svenske.

6. Juli 1816 — KGL. RESOL., hvorved Færö Amt oprettes.

6. Juni 1818 — KANC. SKR., hvorved tillades, at Halvdelen af Norderöernes Præstekalds overskydende Indtægter under en i Aaret 1816 indtruffen Embedsledighed maa samles til et Fond til Anskaffelse af nyttige Skoleböger for fattige Almuesbörn paa Færöerne.[2])

1. Sept. —KANC. SKR., hvori udtales, at Fr. 20. Januar 1797 § 40 ingen Adgang giver til særskilt at forlange Betaling for Udskrifter af Forligelses-Protokollen, indeholdende det forhandlede i de ved Forligelses-Kommissionen forligte Sager.

29. Sept. — KANC. SKR., hvori bl. a. udtales, at Syns- og Taksationsforretninger over Præstegaarde paa Færöerne bör foretages af Provsten med tiltagne Mænd.[3])

---

[1]) Den *ligefremme* Anvendelse af Plakatens Bestemmelser er bortfalden ved Lov 17. Marts 1865, hvorved den nogle af Færöernes Indbyggere paahvilende Forpligtelse til at holde og bemande Baade ophæves. Derimod er den ved Plakaten foreskrevne Procesmaade gjort anvendelig i forskellige andre Arter af Sager ved flere senere Lovbestemmelser (se saaledes kgl. Resol. om Törvehederne ved Thorshavn af 21. December 1827; Lov om Grindefangsten af 29. December 1857 § 6; Haugelov 18. Maj 1937 Prgr. 49; Lov (Nr. 71) om Sundhedsvedtægter m.m. af 7. Maj 1881 Prgr. 4 og 6; Anordn. (Nr. 84) 16. Juni 1882 Prgr. 9; Lov om Grandestævne af 18. Maj 1937 Prgr. 16; Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens Yngel af 11. Marts 1892 Prgr. 5; Lov (Nr. 70) om ny Skyldsætning af 23. April 1897 Prgr. 9; Lov om Hegn og Markfred af 18. Maj 1937 Prgr. 52; Lov 101 af 4. April 1928 om Jagt m. m., Prgr. 31; Lov 51 af 14. Marts 1931 om Hesteavlens Fremme § 11. — Om Retsafgift i deslige Sager se Sportelreglement 30. Marts 1836 Prgr. 10, 2. Punktum, og § 12. Ved Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 (Retspl.) Pt. 5, og 134 opretholdes Syslernes Politiretter i samme Omfang som hidtil. Angaaende Anke se Pt. 148.

[2]) Det paagældende Belöb, 300 Rbd. Sedler, blev ved Kanc. Skr. *18. Marts 1820* (utr.) indbragt til Frugtbargörelse under Sjællands Stifts offentlige Midler. — Se iövrigt K. U. M. Skr. 18. Febr. 1864.

[3]) Jfr. Kanc. Skr. 4. Juni 1844

12. Jan. 1820 — PLAKAT OM ATTESTER (angaaende Betaling af kgl. og kommunale Skatter og Afgifter) *som skulle tilvejebringes för et Sködes Tinglæsning* (se Kanc. Skr. 21. September 1822).

15. Dec. — FORORDNING ANG. ANSØGNINGERS OG KLAGERS FORFATTELSE OG INDSENDELSE (se Kanc. Skr. 21. September 1822).

6. Juni 1821 — KGL. RES., hvorved det danske Kancelli bemyndiges til i Fremtiden, naar det enten efter Brevveksling med det kgl. Rentekammer eller med vedkommende Overövrighed paa Færöerne maatte anses utvivlsomt, at en for Danmark udgiven almindelig Anordning sammesteds er anvendelig, da at foranstalte samme paa lovlig Maade bekendtgjort til Efterlevelse.[1])

21. Sept. 1822 — KANC. SKR., at Plakat 12. Januar 1820 om Attester, som skulle tilvejebringes för et Sködes Tinglæsning, Forordning 15. December 1820 ang. Ansögningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse skulle bekendtgöres som gældende paa Færöerne.

19. Okt. — PLAKAT ANG. UTILLADELIG KOLLEKTERING M. V. (se Kanc. Skr. 31. Marts 1827).

8. Jan. 1823 — PLAKAT ANG. HVAD DER SKAL IAGTTAGES VED TESTAMENTER OG BESKIKKELSER (se Kanc. Skr. 27. November 1824).

3. Okt. 1824 — FORORDNING, HVORVED OPLÆSNING AF ANORDNINGER OG TILLYSNINGER OM VERDSLIGE GENSTANDE FRA PRÆDIKESTOLENE AFSKAFFES (se Reskript 7. December 1827).

27. Nov. — KANC. SKR., at Plakat 8. Januar 1823 ang., hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser, og Forordning 7. Februar 1823 om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve[2]) skulle bekendtgöres til Efterlevelse paa Færöerne.

3. Jan. 1827 — RESKRIPT (til Amtmanden og Amtsprovsten over Færöerne), indeholdende Tillæg til og Forandringer i den under 28. August 1767 konfirmerede Fundats for Fattigkassen paa Færöerne, hvorved fastsættes: *1)* at enhver Embedsmand paa Færöerne, som forsynes med en af Kongen underskreven Bestalling, ved sin Embedstiltrædelse skal give i det mindste 5 Rbdl. til ommeldte Fattigkasse samt hver Sysselmand ligeledes i det mindste 3 Rbdl.;[3]) — — — *4)* at en Gave til Kassen lige saavel skal erlægges ved Begravelser, hvor de saakaldte Ligtaler holdes, som naar der holdes egentlig Ligprædiken;[4])

23. Marts — FORORDNING ANG. BEMYNDIGELSE FOR OVERØVRIGHEDEN TIL AT AFGØRE ADSKILLIGE SAGER, SOM HIDTIL BEHØVEDE AFGØRELSE I KANCELLIET (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

31. Marts — KANC. SKR., at Plakat 19. Oktober 1822 ang. utilladelig Kollektering m. v. skal bekendtgöres som gældende paa Færöerne.

---

[1]) Jfr. Justitsm. Skr. 5. Juli 1855.
[2]) Fr. 7. Febr. 1823 er ophævet ved Lov Nr. 145 af 13. April 1938.
[3]) Jfr. Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 7 d. Ved Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 Prgr. 841 er Bestemmelsen bortfalden for Embedsmænd, der forsynes med en af Kongen underskreven Bestalling.
[4]) Jfr. anf. Lov § 13 b.

6. April — PLAKAT ANG. BETALING TIL FORLIGELSESKOMMISSIONERNE OG ANG. KLAGERENS UDEBLIVELSE VED DISSE (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

7. Juni — [*Forordning angaaende adskillige Forholdsregler til Betryggelse for umyndige og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler* (se Kanc. Skr. 1. August 1837.)]

7. Nov. — FORORDNING ANGAAENDE BETALING FOR DE ATTESTER, SOM UDFÆRDIGES AF PRÆSTERNE (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

23. Nov. — PLAKAT ANGAAENDE MIDLER TIL AT FREMME KOLLEGIALE EKSPEDITIONERS LØSNING (se Kanc. Skr. 27. Maj 1828).

7. Dec. — RESKRIPT, hvorved bestemmes, at Forordning 8. Oktober 1824, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Genstande fra Prædikestolene afskaffes,[1]) skulle göres gældende sammesteds uforandrede.

21. Dec. — KGL. RESOL. ang Törvehederne ved Thorshavn.[2]) Vi bifalde allernaadigst, at alle omkring Thorshavn By paa Vort Land Færö værende Törveheder sammenlægges, og at en ny Deling af disse foretages ved kyndige og uvillige Mænd, saaledes at enhver Familie erholder Udvisning deraf paa eet Sted, og i Forhold til, hvad der ved ordentlig Brug kan behöves, dog at derved tillige paases, at enhver faar Udvisning paa et af de Steder, hvor han nu har Törveskær og helst önsker at beholde samme.[3]) Sysselmanden paa Strömö skal derefter hver Sommer, naar Törveskæren er fuldtendt, efterse samtlige Törveheder og til Amtmanden[4]) indberette, hvilke Mangler han derved maatte have fundet; og blive da de, som maatte have behandlet deres Törveheder med Uorden og Sködeslöshed, foruden at tilholdes straks at rette de forefundne Uordener, tillige af Sysselmanden at anse med en Mulkt fra 48 Skilling til 2 Rbdl. Sölv,[5]) efter Omstændighederne til Færö Amts Fattigkasse; men for saa vidt vedkommende herved kunde tro sig fornærmede, skal det staa dem frit for at appellere til Amtmandens Resolution,[6]) ved hvilken det da bör have sit Forblivende. For övrigt ville Vi, i Betragtning af, at Törven ved Thorshavn er vanskeligere at faa skaaren, allernaadigst have Betalingen til vedkommende Lejlændinger for Törveskær, hvilken efter Landets Skik er en Dags Arbejde for en Dags Törveskær, bestemt til 2 Dages Arbejde for 3 Dages Törveskær[7]) eller, naar der betales med Penge, 1 Mark Tegn[8]) for hver Dags Törveskær.[9])

27. Maj 1828 — KANC. SKR., at Plakat 23. November 1827 ang. Midler til at fremme kollegiale Ekspeditioners Lösning ligefrem vil være anvendelig paa Færöerne.

30. Maj — FORORDNING OM ADSKILLIGT, SOM I HENSEENDE TIL DAABEN BLIVER AT IAGTTAGE (se Reskript 27. April 1832).

7. Januar 1829 — KGL. RESOL. angaaende Anvendelse af de ved Salget af den forrige Lagstolgaard (Stegaard) indkomne Midler, hvorved bl. a. bestemmes: — — —

---

[1]) Jfr. K. U. M. Skr. 23. Marts 1854.
[2]) Jfr. kgl. Resol. 14. Aug. 1833 og 18. Aug. 1850; Justm. Skr. 30. Marts 1868; kgl. Resol. 14. Febr. 1877; Haugelov 18. Maj 1937 § 41, sidste Punktum.
[3]) Ændret ved kgl. Resol. 14. Aug. 1833.
[4]) Nu Landsstyret.
[5]) = fra 1 til 4 Kroner. Jfr. Haugeloven af 18. Maj 1937 § 41.
[6]) Nu ifölge Retspl. Overpolitiretten.
[7]) Ændret ved kgl. Resol. 14. August 1833.
[8]) = 33 Øre.
[9]) Jfr. kgl. Resol. 18. August 1850 og 14. Februar 1877.

4 at Skolevæsenet paa Færöerne overdrages som Ejendom de 2000 Rbdl. rede Sölv, med Renter, som indestaar i nogle af Stegaardens Parceller som en Del af Købesummerne for disse, og at der desuden indköbes kgl. 4 pCt. rentebærende Obligationer til et Beløb af 4000 Rbdlr. Sölv, hvoraf Renterne tilfalde bemeldte Skolevæsen.[1])

14. Jan. — KGL. RESOL., hvorved bevilges, at Indtægterne af de den nedlagte lærde Skole i Thorshavn tilhörende Midler samt af den denne tillagte Tiende maa, saa længe ingen lærd Skole der igen oprettes, anvendes til Bedste for Almueskolevæsenet paa Færöerne.[2])

11. April — KANC. SKR. Ved at meddele Betænkning om, hvilke af de i Aarene 1815 til 1819 inclusive gennem Kancelliet udgaaede Anordninger, der endnu ikke vare satte i Kraft paa Færöerne, kunde egne sig til at göres gældende der, havde Amtmanden bemærket, at alle i nævnte Tidsrum udgaaede almindelige Anordninger, om hvis Anvendelighed paa Færöerne, der kunde blive Spörgsmaal, allerede vare publicerede til Efterlevelse[3]) med Undtagelse af Fr. *12. Juni 1816* ang. nærmere Bestemmelse af Fængselsstraffen paa Vand og Bröd, og Plakat *9. Juli 1819* ang. forhöjet Betaling for Tilsigelse til Möde ved Forligelses-Kommissionen. — Kancelliet beordrer derefter Fr. 12. Juni 1816 kundgjort paa Færöerne til fremtidig Efterlevelse, idet derhos, for saa vidt der paa Grund af Færingernes sædvanlige Levemaade kunde være nogen Betænkelighed ved at lade de Personer, der hensættes til Fængsel paa Vand og Bröd, nyde det for dem uvante skarpere Födemiddel af syret Bröd, tilföjes, at eftersom Fr. *6. Decbr. 1743* § 15 og Plakat *1. Juli 1817* kun gaa ud paa, at det Bröd, der leveres deslige Fanger, skal være sædvanligt ordinært Bröd, kan der formentlig intet være til Hinder for, at der paa Færöerne gives dem det der sædvanlige usyrede Bröd.[4])

25. Nov — [*Plakat ang, adskillige Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af Vejsager* (se Kanc. Skr. 5. Februar 1833).]

17. Dec. 1830 — [*Forordning ang. en nærmere Bestemmelse af Lovens 2—4—17 om Tiden til Gudstjenestens Holdelse i Kirker paa Landet* (se Kanc. Skr. 15. September 1832.)]

9. Febr. 1831 — FORORDNING OM, HVOR VIDT SÆD I STRAAET M. M. MAA SÆLGES FRA EN PRÆSTEGAARD ELLER SKOLELOD (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833).

26. Juli — PLAKAT ANG. KØNRØGS-TILSÆTNING TIL ARSENIK, SOM FRA APOTEKERNE SÆLGES TIL BRUG MOD SKADELIGE DYR (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833).

5. Aug. — PLAKAT ANG. INDGREB I KJØBENHAVNS UNIVERSITETS ALMANAK-PRIVILEGIUM (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833).

---

[1]) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 1.

[2]) Jfr. anf. Lov § 33 Nr. 3.

[3]) Naar Kancelliet ikke udtaler sig om de allerede tinglæste Anordninger for 1815—19, kan det næppe deraf sluttes, at a l l e disse ere udvidede til Færöerne. Se i övrigt Justm. Skr. 26. August 1852 med Note.

[4]) Fr. *12. Juni 1816* er ophævet ved Straffelov *10. Febr. 1866* § 309; men den i den ovenstaaende Skrivelse udtalte Grundsætning synes dog endnu at maatte have Gyldighed (jfr. det almindelige Udtryk i Straffelovens § 20: »Vand og B r ö d«). Straffen »Vand og Bröd« er ophævet ved Straffeloven af 15. April 1930.

Pl. *9. Juli 1819* beordredes kun kundgjort til Efterlevelse under Forudsætning af, at Fr. 20. Januar 1797 ikke hidtil var bleven gjort anvendelig som almindelig Norm for det færöske Forligelsesvæsen, og er derfor i k k e tinglæst her.

25. Nov. — FORORDNING ANG. RETSFORHOLDET IMELLEM EN FORPAGTER ELLER LEJER AF EN JORDEJENDOM OG EN KØBER ELLER PANTHAVER (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833).

18. April 1832 — KGL. RESOL., hvorved bl. a. bevilges Færö Lands Skolevæsen en Understöttelse af 112 Rbdl. Sölv aarlig af den kgl. Handels Kasse.[1])

18. April — KGL. KONFIRMATION PAA efterfölgende REGULATIV FOR EN FOND FOR FORULYKKEDES EFTERLADTE PAA FÆRØERNE

1 Overskudet af de i Aaret 1818 i Anledning af en paa Øen Fuglö indtruffen ulykkelige Hændelse indkomne milde Gaver, nemlig 350 Rbdl. Sedler, skal under Navn af »Fond for forulykkedes efterladte paa Færö« som er urörlig Kapital sættes under Bestyrelse af Landets Amtmand og Provst og af disse[2]) göres frugtbringende efter de Regler som ere gældende for andre offentlige Midler.

2[3]

3 Fondens Renter og aarlige Indtægter anvendes efter Amtmandens og Provstens nærmere Bestemmelse til at afhjælpe den öjeblikkelige Trang, hvori forulykkedes efterladte ved pludselig at beröves deres Forsörger kunne geraade, det være sig Forældre eller Enker og Börn. Derimod er den vedvarende Understöttelse, som nogen ved slig ulykkelig Hændelse maatte blive trængende til, Fonden uvedkommende.

4 Skulde i et Aar Renten af Fondens Kapital og de aarlige Indtægter enten for en Del eller ganske blive ubrugte, da opbevares Overskudet til de följende Aar, indtil den saaledes sammensparede Sum belöber sig til 100 Rbdl. i hvilket Tilfælde der altid af samme bör lægges 50 Rbdl. til Kapitalen, hvorefter disse Tillæg blive at anse som en integrerende Del af Fondens Hovedkapital og i eet og alt at behandle som denne. — — —

6 Bestyrelsen er pligtig at aflægge aarligt Regnskab over Fondens Indtægter og Udgifter og at indsende en Ekstrakt af samme til det danske Kancelli.[4])

27. April 1832 — RESKRIPT, hvorved bl. a. fastsættes: at Fr. 30. Maj 1828 om adskilligt, som i Henseende til Daaben bliver at iagttage, skal göres gældende paa Færöerne, dog saaledes: *a)* at den i Forordningens § 7 fastsatte Termin, inden hvilken Anmeldelse til vedkommende Sognepræst om Hjemmedaab, som ikke ved ham er forrettet, bör ske, forandres derhen, at slig Anmeldelse bör i Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor, ske inden 8 Dage og i de andre ved hans næste Besög ved Stedets Kirke; *b)* at den i Forordningens § 9 indeholdte Bestemmelse om, at vedkommende Kirkebetjent hver Uge skal give Sognepræsten Underretning om de i Ugens Löb gjorte Anmeldelser om Barnefödsler, forandres saaledes, at denne Angivelse udenfor Hovedsognet sker paa Præstens næste Omrejse til Kirkerne; og at endelig *c)* Forordningens § 13, for saa vidt denne paabyder, at Daabsforretningen skal bestilles hos Sognepræsten 2 til 3 Dage forud, modificeres saaledes, at Daaben eller dens Bekræftelse i Kirken bör, hvor det er muligt, i Forvejen bestilles hos Sognepræsten.

23. Maj — KGL. BEVILLING paa, at de Summer, der indskydes i Sparekassen for Færöerne, maa være fritagne for at kunne belægge med Arrest og Beslag.

15. Sept. — KANC.SKR. Med Hensyn til Fr. 17. December 1830 ang. en nærmere Bestemmelse af Lovens 2—1—17 om Tiden til Gudstjenestens Holdelse i Kirker paa Landet, da findes denne ikke at egne sig til at udvides til Færöerne; men skönt det saaledes for disse Øers Vedkommende bör have sit Forblivende ved N. L. 2—1—

[1]) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 2.
[2]) Nu af Landsstyret.
[3]) Ophævet ved Lov Nr. 62 af 1. April 1908 § 7.
[4]) Nu til Lagtinget.

17, maa Kancelliet dog anse det hensigtsmæssigt, at samtlige Præster i Henhold til dette Lovbud ved Cirkulære indskærpes, at de, efter dertil af Amtmanden i Forening med Provsten paa Færöerne meddelt Sanktion, hver for sit Vedkommende have at beramme en bestemt, efter de lokale Forhold afpasset Tid til Gudstjenestens Holdelse og desangaaende göre Antegning i Kirkebogen, hver Gang særegne Omstændigheder maatte have gjort dennes nöjagtige Overholdelse umulig.

5. Febr. 1833 — KANC. SKR., at Plakat 25. November 1829 ang. adskillige Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af Vejsager, skönt den ikke ligefrem kan anvendes paa Færöerne, efterdi Fr. om Vejvæsenet af *13. December 1793* ikke er gældende sammesteds, dog kan bringes analogisk til Anvendelse med Hensyn til den i samme udtalte Grundsætning om, hvilke Sager, Vejvæsenet vedkommende, der kunne inddrages under Domstolenes Afgörelse, og hvilke Bestemmelser derimod som Øvrighedshandlinger udelukke saadan Afgörelse.

14. Aug. — KGL. RESOL. ang. Törvehederne ved Thorshavn. Den ved Vor Resolution af 21. December 1827 befalede Fordeling af Törvehederne omkring Thorshavn paa Færöerne bliver at udföre under Landfogdens Opsigt ved tvende af ham dertil udnævnte, uvillige og kyndige Mænd imod en Godtgörelse af 4 Mark Tegn dagligen til hver, hvilken bör udredes af Thorshavns samtlige Indvaanere efter en derover af Landfogden forfattet og af Amtmanden approberet Ligning i Forhold til det Törveskær, der bliver enhver især anvist. Og blive de Klager, som i Anledning af denne Fordeling af Törvehederne maatte opstaa, at afgöre ved Amtmandens Resolution, ved hvilken det i ethvert Fald skal have sit Forblivende. Derhos tillade Vi allernaadigst, at der efter Omstændighederne maa gives een og samme Familie i Thorshavn Udvisning af Törv paa i de höjeste 2 Steder i Stedet for, ifölge bemeldte Vor Resolution, paa 1 Sted, dog at det derved, saa vidt muligt, paases, at enhver for en Del erholder Udvisning paa et af de Steder, hvor han nu har sit Törveskær og helst önsker at beholde samme, hvilket især bliver at iagttage med Hensyn til de Familier, som have opfört Törvehuse paa, eller i Nærheden af, de Törveheder, de nu bruge. Ved Fordelingen bliver i övrigt de Fæstegaarde, hvorunder Törvehederne henhöre, först at tillægge saa megen Törveskær, som anses nödvendig for, at saavel de nærværende som de tilkommende Besiddere ikke derpaa skulle komme til at lide Mangel. Fremdeles bifalde Vi allernaadigst, at den forhen gældende, men ved fornævnte Vor Resolution nedsatte Betaling af en Dags Arbejde for en Dags Törveskær fremdeles vedblive, dog saaledes, at af 3 slige Arbejddage ikkun de 2 tilfalde Besidderen af Jorden, den tredje derimod anvendes til Anlæggelsen af en Körevej ud til de længst bortliggende og bedste Törveheder. Endelig er det Vor Vilje, at det paalægges enhver, naar han agter at skære Törv, Aftenen forud at anmelde saadant for Besidderen af den Törvejord, hvori han har faaet Udvisning, samt derhos at angive, hvor mange Folk han hver Dag vil lade skære Törv. Og bör der for enhver uanmeldt Mand, som bruges ved Törveskæringen, af vedkommende erlægges en Mulkt af 2 Mark Tegn,[1]) der bliver at anvende til at fremme det omhandlede Vejarbejde og i Mangel af Betaling bör inddrives ved Udpantning efter Amtmandens Ordre.

For Resten har det sit Forblivende ved oftnævnte Vor Resolution af 21. December 1827.

16. Okt. — KGL. RESOL.,[2]) hvorved bifaldes: *A. 1)* — — — *2)* At hvis det maatte attraas at anlægge nogen Kirkegaard paa Jorder, der henhöre under det kongelige Gods, de dertil fornödne Jordstykker maatte afbenyttes, dog at den eller de Fæstere, under hvis Fæstegaarde samme for Tiden henhöre, meddele deres Samtykke

[1]) = 66 Øre.

[2]) Jfr. Lov 4. Januar 1854 Punkt 16. Lov Nr. 128 af 28. April 1916 om Afstaaelse af Grund til Kirker og Kirkegaarde. Lov 109 af 29. Marts 1924 § 14.

hertil. *B. 1)* At disse Kirkegaarde skulle tilbörligen indhegnes. *2)* At Præsten, förend noget Lig förste Gang der jordes, indvier Kirkegaarden med en passende Tale. *3)* At Indbyggerne maa have Valget imellem at faa deres afdöde jordede paa de gamle Kirkegaarde, for saa vidt dertil er Plads, eller paa de nye.

19. Okt. — KANC. SKR., at Fr. 9. Februar 1831 om hvorvidt Sæd i Straaet, Græs og Klöver, Hö og Halm maa sælges fra en Præstegaard eller Skolelod. Plakat 26. Juli 1831 ang. Könrögs-Tilsætning til Arsenik, som fra Apotekerne sælges til Brug mod skadelige Dyr, Plakat 5. August 1831 ang. Indgreb i Kjöbenhavns Universitets Almanak-Privilegium, og Fr. 25. November 1831 ang. Retsforholdet imellem en Forpagter eller Lejer af en Jordejendom og en Köber eller Panthaver, göres gældende paa Færöerne.

6. Aug. 1835 — PLAKAT ANG. IAGTTAGELSE AF FORNØDEN SIKKERHED I HENHEENDE TIL SVOVLSYRE O. LIGN. (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

30. Marts 1836 — SPORTEL-REGLEMENT FOR RETTENS BETJENTE PAA FÆRØERNE[1]) *1. Kapitel. Om de Betalinger, som blive at erlægge i Anledning af de egentlige Tingsager.*[2])

1 For Stævnings Udtagelse, naar Parten, i Stedet for at udstede Kaldsseddel, forlanger Stævning udstedt under Dommerens Haand og Segl, dog efter det af Parten indgivne Koncept, 62 Ø.[3])

2 For Sagens Anhængiggörelse og videre Behandling og derunder Protokollens Förelse 1 Kr. 50 Ø.

3 For Sagens Paakendelse 1 Kr. 50 Ø., som betales ved dens Optagelse til Dom.

4 For saa vidt der under samme Sag udtages flere forskellige Stævninger, bliver de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at tilsvare af Sagsögeren, men, for saa vidt Kontrasögsmaal finder Sted tillige af Kontrasagsögeren.

5 For ethvert Vidne at afhöre 50 Ø. For Kontrakvæstioners Fremsættelse erlægges ingen særlig Betaling.

6 For Mænds Udnævnelse til Syns- eller andre deslige Forretninger[4]) betales 50 Ø., og lige saa meget betales for Forretningens Beedigelse saavel som for enhver anden Eds Modtagelse udenfor Vidneföring. For Udmeldelse af Mænd til de befalede Syn over Kirker og Præstegaarde erlægges dog ligesom hidtil intet Gebyr, og have ligeledes Lagrettesmænd[5]) intet at betale for deres Edfæstelse.[6])

7 I Skriverlön betales, hvad enten det er Tingsvidner eller Dokumenter eller

---

[1]) Reglementet er her sammenarbejdet med Lov 29. December 1857 om Forhöjelse i de ved Reglementet fastsatte Retsgebyrer. Endvidere ere de ved den senere Lovgivning indförte Forandringer vedrörende Auktioner og Skifter indarbejdede i Reglementet paa vedkommende Steder. Alle Möntangivelser ere omregnede til Kronemönt.

[2]) Ved midl. Best. for Færöerne Nr. 35 af 30. Okt. 1940, jfr. midl. Best. Nr. 17 af 18. Sept. 1945, er fastsat: For Berammelse af Stævninger i borgerlige Domssager erlægges indtil videre följende Statskassen tilfaldende Afgifter: a) For saa vidt Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales 1 Kr. b) For saa vidt Sagens Værdi overstiger 50 Kr., betales 2 Kr. c) For saa vidt Sagen ikke angaar Penge eller Penges Værdi, erlægges Afgift som under b nævnt.

[3]) Ved Lov 29. December 1857 § 1 c. er fastsat, at i Sörets-, Gæsterets- og andre Ekstrarets-Sager, der ere af den Beskaffenhed, at Dommeren for at pleje Retten ikke behöver at foretage nogen særskilt Rejse, betales de i §§ 1—3, 5, 7 og 8 foreskrevne Gebyrer med det dobbelte af, hvad der for almindelige Tingsager er bestemt. Efter Retspl. Ikrafttræden betragtes alle Sager som Ekstrarets-Sager med Hensyn til Gebyrberegning.

[4]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Punkt 2.

[5]) Se nu Lov 1. Marts 1873 § 5, sidste Punktum.

[6]) Se endvidere Jagtlov 101 af 4. April 1928 § 10.

Kendelsesakter eller simple Afskrifter, for Arket 75 Ø., Skrivematerialer derunder indbefattede.[1])

8 For Bekræftelse og Forsegling af en Doms- eller Tingsvidne-Akt[2]) betales 62 Ø.

9 Hvor Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales de i det foregaaende §§ 1—7 bestemte Gebyrer kun med det halve, og vil, som en Følge deraf, § 8 i Fr. 6. August 1824, der ved allerhöjeste Reskript af 7. December 1827 er gjort gældende paa Færöerne, ikke for Fremtiden være anvendelig paa bemeldte Øer.

10 I Politisager, der rejse sig af Husbonders og Tyendes gensidige Forhold, betales kun i alt 50 Ø. med Tillæg af 25 Ø. for hvert Ark, Akten, naar den gives beskreven, overstiger 2. Det samme gælder om de i den ved Kancelli-Plakat af 23. Marts 1813 bekendtgjorte allerhöjeste Resolution af 13. Marts omhandlede Sager angaaende Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færöerne. I andre Politisager betales det sædvanlige i de ovenstaaende §§ foreskrevne Retsgebyr. — — —

11 For Modtagelse til Protokollen af en Deklaration om et eller andet, som ikke henhörer til nogen ved Retten staaende og forhen der anhængiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indföres, 50 Øre.

12 Ligesom i offentlige Sager intet Retsgebyr bliver at erlægge[3],) men derimod Retsbetjentenes derved foraarsagede virkelige Udgifter efter rigtig og specificeret Regning at erstatte blandt Sagens övrige Omkostninger, saaledes bemyndiges og Amtmanden til at tilstaa uformuende fri Proces.[4])

13 Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, der skulle tjene til at bevirke Moderation i Skatter eller til at hjemle Præmie for druknedes Redning, behandles som offentlige Sager; men de bör ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ej paadrages det offentlige.

14 — — —

15 I de udi § 14 omhandlede Tilfælde bör Rekvirenten og give Dommeren fri Befordring til og fra Tingstedet eller og betale samme efter billig Regning. I övrigt skal det indtil videre være overladt Amtmanden at foreskrive saadanne nærmere Regler for Befordringsudgifters Bestemmelse, som efter de lokale Forhold maatte anses passende, ligesom denne Embedsmand og skal være bemyndiget til ved sin Resolution at afgöre de Spörgsmaal, som i enkelte Tilfælde maatte opstaa angaaende de Fordringer, som i saa Henseende göres. — — —

2. Kapitel. Om Gebyrer, som for Fogedforretninger blive at erlægge.

16 For en Arrest-, Sekvestrations- eller Forbudsforretning,[5]) naar samme sker i Gods, hvorunder ej alene saavel rörlig som urörlige Ting, men ogsaa udestaaende Gældsfordringer indbefattes, samt for en Eksekutions- eller Afsættelsesforretning[6]) betales til Fogden i Forhold til Störrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages saaledes:

for	Summer	indtil	20	Kr.	inkl.....	1	Kr.	—	Ø.
.	—	fra	20	Kr.	indtil	40	Kr.	2	—	— .
.	—	.	40	—	—	100	—	3	—	— .
.	—	.	100	—	—	200	—	4	—	— .
.	—	.	200	—	—	300	—	4	—	66 .
.	—	.	300	—	—	400	—	5	—	33 .
.	—	.	400	—	—	1000	—	6	—	66 .
.	—	.	1000	—	og derover			8	—	— .

[1]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Punkt 4. Midl. Best. Nr. 35 af 30. Okt. 1940 bestemmer: For alle Udskrifter af Retsböger eller af andre Dokumenter, af hvilke der kan blive Spörgsmaal om Udskrifter ved Retsskriverens Foranstaltning, betales indtil videre 1 Kr. for hvert halve Ark eller Del af samme. De her omhandlede Afgifter tilfalder Statskassen.

[2]) Jfr. anf. Skr. Punkt 5.

[3]) Se endvidere Lov Nr. 127 af 28. April 1916 § 15.

[4]) Jfr. Retspl. Kap. 31.

[5]) Om Gebyrer for visse Forbud se Kanc. Skr. 24. December 1840.

[6]) Ved Udpantning betales samme Gebyrer som ved Udlæg, jfr. midl. Best. Nr. 27 af 24. Sept. 1945.

17 Dersom Arrest paa Person skulde forefalde paa Færöerne, betales i Gebyr til Fogden 9 Kr., og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales derfor efter § 16.

18 Naar Forretningen ej tilendebringes paa den Dag eller Nat, den begynder, enten fordi dens Vidtlöftighed ej tillader det, eller fordi Rekvirenten forlanger den udsat, betales efter det i §§ 16 og 17 befalede Gebyr for hver följende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer paa samme; men, naar der til Forretningens Fortsættelse ej bruges mere end 4 Timer, betales for denne Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte Salarium. Naar derimod Fogden enten formedelst sine övrige Forretninger eller af andre Aarsager, som Parterne ej foranledige, udsætter en Forretning, der ellers paa een Dag kunde sluttes, bör Gebyret ikke derved forhöjes. Hvor en Forretning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Timer, betales endvidere for denne længere Tid, naar den ej overstiger 4 Timer, halvt, og ellers fuldt Gebyr efter §§ 16 og 17.

19 Naar Eksekution rekvireres efter flere Domme, Forlig eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpantning[1]) hos een og samme Person, betales Eksekutions-Gebyret for hver af disse særskilt.[2]) Ligeledes bör der, naar Eksekution efter en og samme Dom, Forlig eller Resolution rekvireres hos flere end een Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ej at forstaa om det Tilfælde, hvor disse forskellige Individer have fælles Ejendomme, hvori Udlæg göres, ligesom der ej heller, fordi de Ting, hvori Udlæg göres, befinde dem paa forskellige Steder, tilkommer Fogden nogen Forhöjelse i Betalingen, undtagen for saa vidt Forretningen derved maatte blive saa vidtlöftig, at § 18 vilde medföre forhöjet Salarium.

20 For en Relaksations-Forretning betales efter § 16, naar den angaar Gods, og efter § 17, hvor en personlig Arrest derimod ophæves.

21 For at iværksætte en Inkvisition efter privates Begæring betales 1 Kr.

22 For en Forretning, hvorved nogen udkastes af Jord eller Hus, han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelse af Hus eller Jord, betales 3 Kr.

23 For en Synsforretning i Anledning af tilföjet Legemsbeskadigelse, naar samme sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. 50 Ø., men for at syne fundne döde Mennesker betales intet.

24 For Beskrivelse af de ommeldte Forretninger erlægges Arkebetaling efter § 7, hvorhos der for Forseglingen betales efter § 8.

25 — — —

26 Naar Fogden for at iværksætte nogen af de i dette Kapitel befalede Forretninger har at göre en Rejse af mere end ½ Mil, har Rekvirenten at godtgöre ham sine Rejseudgifter efter de i § 15 nævnte Regler.[3]) I övrigt bör saavel denne Godtgörelse som Gebyret, alt for saa vidt samme lader sig forud bestemme, paa Embedsmandens Begæring til ham betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagekaldes eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ej kræves tilbage, undtagen for saa vidt de beregnede Rejseomkostninger bespares, eller der i övrigt skulde være betalt mere end det Gebyr, som for den udförte Forretning kunde tilkomme Embedsmanden.

27 I beneficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution sker efter Forlangende af nogen, som i en offentlig Sag er tilkendt Erstatning, saavel som naar Underholdningsbidrag til separeret Hustru eller uægte Börn[4]) eller Tyendes Tilgodehavende hos Husbonden[5]) ved Eksekution inddrives, erlægges ikkun Gebyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos dem, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring for hvilken Eksekution foretages er fyldestgjort. For Fuldbyrdelsen af Domme i kriminelle Sager

---

[1]) Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1.
[2]) Jfr. anf. Lov § 14.
[3]) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.
[4]) Jfr. nu Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.
[5]) Se nu Tyendelov 16. Februar 1856 § 50

efter offentlig Foranstaltning erlægges under ingen Omstændigheder Gebyr til Fogden; derimod bör han i alle Tilfælde nyde Erstatning for hafte virkelige Udgifter.

3. Kapitel. Om Betalingen for de Forretninger, som vedkomme Bestyrelsen af Pantebogen og Tinglæsninger.

28[1]) For at tinglæse og paategne et Sköde, et Pantebrev, en Udlægsforretning, Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Adkomst til en Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, betales i Forhold til den Sums Störrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

naar Summen er under			100	Kr. 1 Kr. 00 Ø.
fra fulde	100	Kr. til	200	Kr. 1 Kr. 50 Ø.
fra fulde	200	Kr. til	400	Kr. 2 Kr. 00 Ø.
fra fulde	400	Kr. til	800	Kr. 2 Kr. 66 Ø.
fra fulde	800	Kr. til	2000	Kr. 4 Kr. 00 Ø.
fra fulde	2000	Kr. til	4000	Kr. 6 Kr. 00 Ø.
fra fulde	4000	Kr. til	6000	Kr. 7 Kr. 50 Ø.
og er Summen höjere, da				9 Kr. 00 Ø.

i hvor höj den end er. For saa vidt Summen ej er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindeligt gældende Regler. Hvor en aarlig Afgift er betingt for bestandigt, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Belöb; men er den blot betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Belöb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Belöb. Foranförte Regler blive og anvendelige i alle andre Tilfælde, hvor Betalingen til Rettens Betjente bestemmes i Forhold til en vis Værdi. Overdrages en Ejendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, til Regel for det ovennævnte Gebyrs Bestemmelse, at opgive i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.[2]) Foruden den Betaling, som efter det foranförte tilkommer Rettens Betjent for Dokumentets Læsning og Paaskrivning, bliver endvidere for Indförelsen i Protokollen at betale 75 Ø. for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, udgör, hvorved det, der er under et halvt Ark, betales som et halvt, men det, som er over et halvt Ark, som et helt.[3])

29 For Læsning af Proklama eller andet,[4]) hvis Genstand ikke kan ansættes til en bestemt Værdi, eller som ikke gaar ud paa Ejendoms Erhvervelse eller Behæftelse, betales 1 Kr. 12 Ø.

30 Rettens Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning, hvorfor ingen særskilt Betaling gives, da Betaling herfor er indbefattet under § 28. Men i modsat Tilfælde bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at göre Paategning paa Dokumentet, hvorfor Rettens Betjent nyder det halve af den i § 28 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde over 4 Kr., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at give samme Betaling som for Paategning.

31 For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette eller for at oplyse et

---

[1]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 50, sidste Punktum.

[2]) Jfr. ogsaa Fr. 8. Februar 1810 § 2 c.

[3]) Midl. Best. Nr. 35 af 30. Okt. 1940 § 4 bestemmer: at der skal leveres Genparter af alle til Tinglæsning indleverede Dokumenter. For Bekræftelse af Genparterne svares et Vederlag af 1 Kr. for hvert læst og 50 Øre for hvert aflæst Dokument. Finder Udslettelse Sted i Henhold til Fuldmagt, eller skal der ved Aflæsning leveres Genparter af mellemliggende utinglæste Transporter, Udlægspaategninger eller andre Paategninger, svares 50 Øre for Bekræftelsen af hver Genpart. De i Sportelreglementet §§ 28, 29 og 31 fastsatte Gebyrer for Tinglæsning og Aflæsning forhöjes med 1 Kr. for hver Tinglæsning eller Aflæsning.

[4]) f. Eks. Fæstebreve, jfr. Kanc. Skr. 16. Febr. 1843, Pkt. 3.

paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 28 bestemte Gebyr, hvilket dog i sidstnævnte Tilfælde bliver at beregne i Forhold til det gjorte Afdrags Störrelse.

32 Forlanger nogen en Attest af Pantebogen angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 1 Kr. 33 Ø.[1])

33 Udskrifter af Sköde- og Panteprotokollen betales som andre Afskrifter efter § 7.

4. Kapitel. Om Betalingen for de Forretninger, som henhöre til Skifteväsenet. [2]) Afsnit 1. Om Betaling for Skifterettens Virksomhed.

1 Af de Boer, som omhandles i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m. samt i Lov af Dags Dato om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v., erlægges der en Afgift, naar de behandles af de almindelige Skifteretter eller af Eksekutorer eller Skiftekommissærer, for saa vidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den almindelige Skifteret.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse — for Dödsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger — ikke udgör 100 Kr.

2 Afgiftspligten indtræder, saa snart Boet er taget under Behandling, hvorved i denne Henseende forstaas for Konkursboers Vedkommende Konkursens Begyndelse (jfr. Konkurslovens § 50) og for andre Boers Vedkommende den förste Forretnings Paabegyndelse.

Kontinuationsskifte betragtes som nyt Skifte.

3 Afgiften udgör:

a) af Boer, i hvilke Arv og Gæld vedgaas (Kap. 4 jfr. § 8 i Lov om Skifte af Dödsbo m. m.), samt af Dödsboer, i hvilke den efterlevende Ægtefælle skifter med den försteafdödes Arvinger, 1/3 % og af alle andre Boer 2/3 % af Boets hele Formuemasse uden Fradrag af Gæld eller deslige,

b) desuden af de Boer, hvis beholdne Formue udgör 100 Kr. eller derover, ½ % af den beholdne Formue.

I följende Tilfælde finder en Nedsættelse i Afgiften Sted:

1. Naar en efter Skyldnerens Begæring fremkaldt Konkursbehandling bortfalder i Medför af § 50 i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m., erlægges kun ¼ af den under Ltr. a paabudne Afgift og, naar et Konkursbo udleveres til Skyldnerens fri Raadighed i Medför af bemeldte Lovs § 98, kun ¾ deraf, for saa vidt Udleveringen sker senest i den förste Skiftesamling efter Proklamas Udlöb.

2. Naar et Dödsbo udleveres Lodtagerne til videre Behandling eller den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo, erlægges af den under a og b omhandlede Afgift kun ¼, hvis Udleveringen finder Sted paa den förste Skiftesamling. ½, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den förste Skiftesamling efter Proklamas Udlöb, og ¾, hvis den maatte ske paa et sildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

Naar den længstlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Lodtagere, er den paagældende herefter fritagen for at erlægge nogen Kendelse eller Afgift udenfor det i ovenstaaende Nr. 2 nævnte Tilfælde. Den Kendelse, som i Henhold til den hidtil bestaaende Lovgivning er betalt for at sidde i uskiftet Bo, bliver i sin Tid at afkorte i de Gebyrer, der blive at svare efter nærværende Lov, naar Boet kommer under Skiftebehandling; dog finder ingen Tilbagebetaling Sted af, hvad der engang er betalt.

4 Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten, Eksekutorer eller Skiftekommissærer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for

[1]) Jfr. anf. Skr. Pkt. 6.

[2]) Bestemmelserne i dette Kapitel (§§ 34—39) ere aflöste af de i Teksten i det følgende optagne §§ 1—11 i Lov (Nr. 156) 30. November 1874 om Betalingen for de til Skifteväsenet henhörende Forretninger m. m.

hvilke Lodtagerne een for alle og alle for een ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaas en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Skifteretten — — — har at före Tilsyn med Afgiftens Indgang fra Boer, der skiftes og deles af Lodtagerne selv; disse sidste have — for saa vidt de ikke allerede i Medför af § 78 i Lov om Skifte af Dödsbo m. v. skulle indgive den i bemeldte Paragraf omhandlede Opgörelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld og den beholdne Formue, hvilken Fortegnelses Indlevering kan fremtvinges ved Dags-böder. Det samme gælder, naar Boet, efter at være taget under offentlig Skiftebehandling, udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo.

5 Angaaende Kontrollen med Skifteafgifternes rigtige Indgang har det i övrigt indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler; nærmere Forskrifter i saa Henseende og de for disses Overholdelse fornödne Tvangsbestemmelser kunne fastsættes ved kongelig Anordning.

6 For de enkelte af Skifteretten udförte Forretninger, Skifteväsenet vedkommende, erlægges der kun i följende Tilfælde Betaling:

a) for Afsigelse af Decision i Dödsboer, som skiftes og deles af Arvingerne selv, eller som behandles af Eksekutorer, — hvad de sidstnævnte Boer angaar, dog kun, for saa vidt der ikke af Boet betales Afgift efter ovenstaaende §§ 1—3 — erlægges en Betaling af 1/5 % af Genstandens Værdi, dog i intet Tilfælde under 4 Kr.;

b) for Skifterettens Virksomhed i Anledning af Begæring om at faa et Bo taget under Behandling, som ikke har saadan Behandling til Følge, betales 12 Kr. foruden Betaling til Vidnerne (jfr. § 7);

c) for Skifteakts Udfærdigelse betales 1 Kr. for hvert Ark, samme udgör; for Udskrifter af Skifteprotokollen eller de i Skifteretten fremlagte Dokumenter betales 75 Ø. for hvert Ark; for Attester, der fordre Ekstrahering eller Koncipering, betales 3 Kr. uden Hensyn til Arketallet[1]).

For Udfærdigelser til Skifterettens egen Brug ligesom for de i § 63 i Loven om Skifte af Dödsbo m. v. nævnte Skifteekstrakter erlægges ingen Betaling.

Hvor Betaling finder Sted efter Arketallet, komme Bestemmelserne i §§ 158 og 160 i Sportelreglementet af *22. Marts 1814*[2]) til Anvendelse. Skifteakt udfærdiges kun paa Forlangende, og Betalingen for samme udredes af den, der har begært Udfærdigelsen.

— — — *d)* for Skifterettens Virksomhed i Medför af § 78 i Loven om Skifte af Dödsbo m. m. betales 1 pro mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 4 Kr.

7 Udenfor Kjöbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver 1 Kr., hver Gang Retten sættes. Naar de eller Retsbudet efter § 16 i Lov om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v. benyttes som Vurderingsmænd, tilkommer der hver 2 Kr. for hver halve Dag. Forretningen varer, dog aldrig mindre end 2 Kr.; samme Betaling tilkommer der de med Justitsministeriets Billigelse fast ansatte edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner. — — — Skifteretten fastsætter Betalingen for de af samme udmeldte særlig kyndige Vurderingsmænd, saavel som for Sognefogden og de af ham medtagne Vidner.

8 De i foranstaaende §§ 6 og 7 omhandlede Betalinger erlægges efter Skifterettens nærmere Bestemmelse saa vidt muligt forud for eller umiddelbart efter den paagældende Forretnings Udförelse. — — —

Afsnit 2. Almindelige Bestemmelser.

9 Ved Udregningen af de Afgifter og Kendelser, som ifölge de foranstaaende Bestemmelser skulle svares, afrundes Beløbet af Boernes Formuemasse eller beholdne

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 35 af 30. Okt. 1940.

[2]) Svare i alt væsentligt til Reglem. 1836 §§ 70 og 72, dog at Rekvirenten skal levere eller betale det fornödne Papir.

Formue til hele og halve Hundreder, saaledes at, hvad der er under 25 Kr., bortkastes, og 25 eller derover regnes som 50. Det samme finder Sted med Hensyn til den i § 6 a og d nævnte Værdi ved Beregningen af den der fastsatte Betaling.

10 Befindes nogen i de i § 4 ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgörelse til Skade for Statskassen, erlægges Afgiften eller Kendelsen af den fordulgte Del med det dobbelte Belöb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelig Straffelovgivning maatte medföre.

11 Samtlige Afgifter, Betalinger og Böder efter denne Lov — med Undtagelse af de i § 7 nævnte Betalinger — tilfalde Statskassen.

5. Kapitel. Om Betaling for de Auktionsvæsenet vedrörende Forretninger.[1])

40 Det almindelige Auktionssalarium, som i alle Tilfælde,[2]) hvor de följende §§ ikke hjemle en Nedsættelse, bliver at betale, er 4 %. [Ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales i Salarium ¼ % af det samlede Auktionsbelöb, for saa vidt dette andrager 20,000 Kr. eller derunder, og 1/8 % af, hvad Belöbet maatte udgöre mere end 20,000 Kr. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancer af Handelsvarer].[3])

41 Af Huse, Gaarde, Grunde, Jordegods og andre faste Ejendomme samt Skibe (hvortil ethvert Slags Fartöjer, endog Baade, henföres), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Salarium: af de förste 2000 Kr. 2 %; af Belöb fra 2000 Kr. ekskl. til 6000 inkl. 1½ %; af Belöb fra 6000 Kr. ekskl. til 60000 Kr., inkl. 1 %, og af hvad der er over 60.000 Kr. ½ %. Auktionsbelöbet bliver i Tilfælde af Forpagtninger kun at bestemme i Forhold til den aarlige Afgift.

42 Auktionsforvalteren har at foranstalte Auktionen forud kundgjort paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed tillader, saa vidt muligt 8 Dage, inden Auktionen holdes.[4]) I Almindelighed beror det paa de vedkommende selv, hvorvidt Bekendtgörelsen bör indskrænkes til de Bygdelag, hvor Auktionen holdes, eller om og den bör ske i flere eller færre af de nærliggende Bygdelag, ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omsendelse skal foranstaltes. Men, hvis ikke vedkommendes Vilje i foranförte Henseende kan erfares, eller de indbyrdes ere uenige, da bör der, efter Vigtigheden af Auktionens Genstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de paagældendes Tarv bedst kan fremmes. For Auktionsplakat at forfatte og skrive betales til Auktionsforvalteren 50 Ø., og, naar han har at meddele Afskrifter af samme, da endvidere 16 Ø. for hver Afskrift; men de vedkommende kunne selv besörge disse Afskrifter, om de hellere ville dette. Flere end 12 Eksemplarer af Plakaten bör ej falde Ejerne af det solgte Gods til Byrde, medmindre alle vedkommende have begært, at et större Antal Plakater skal af Auktionsforvalteren besörges.

43 Naar Auktionsforvalteren maa indfinde sig for at holde Auktion over faste Ejendomme eller andre af de i § 41 nævnte Genstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auktionen, hvortil det og hörer, naar Hammerslag sker paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgæves Forretning 4 Kr. Saafremt nogen lader flere deslige Ting sætte til Auktion paa en Gang, eller en Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog ej at betale for mere end to forgæves Opraab; og hvis der ved samme Auktion og paa samme Dag sælges saa meget at forbemeldte Ting, at Auktionssalæret deraf overstiger 12 Kr., bliver intet at betale for de tillige foregaaende forgæves Opraab. Saafremt hint Salær ej udgör fulde 12 Kr., bliver kun de forgæves Opraab at tilskyde saa meget, at dette Belöb udkommer; dog följer det af sig selv, at Auktionsdirektören, hvis det samlede Belöb af Auktionssalæret og Be-

---

[1]) Vedrörende Vederlag til Auktionsledere se An. af 5. Okt. 1936 § 3.
[2]) Om Auktion ved Grindefangst se Indm. Skr. 31. Januar 1855.
[3]) De i Parentesen anförte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer §§ 1 og 3.
[4]) Om Tvangsauktioner se Retspl.

taling for forgæves Opraab udgör mindre end 12 Kr., ingenlunde kan fordre et saa stort Gebyr, men maa lade sig nöje med hint samlede Belöb.

44 Ved Lösöreauktioner betales 8 Ø. for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges. [For forgæves Opraab ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales for hvert opraabt Parti Handelsvarer 8 Ø. Saafremt Betalingen for samtlige forgæves Opraab i Forbindelse med Salæret for de Varer, som sælges ved Auktionen, ikke udgör 4 Kr. 50 Ø., betales dog altid dette Belöb. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancr af Handelsvarer.][1])

45[2]) For at udstede Auktionsköde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom nyder Auktionsforvalteren en Betaling af 2 Kr., naar Köbesummen ej overstiger 200 Kr.; af 4 Kr., naar Köbesummen er imellem 200 Kr. og 2000 Kr.; af 8 Kr., naar den er större, men ej overstiger 6000 Kr.; og af 12 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

46 Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt og Kundgörelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, nyder Auktionsforvalteren den ham for saadan Kundgörelse i § 42 tillagte Betaling og Godtgörelse, og derhos 1 Kr. Men tilbagekaldes den, efter at Auktionsforvalteren alt har tiltraadt samme, bör der, foruden hvad der tilkommer ham for Bekendtgörelsen, betales ham 4 Kr., og dersom han har gjort Rejse, staar det til ham, i Stedet for disse 4 Kr., at kræve Godtgörelse efter § 15.

47 Udskrifter af Auktionsprotokollen betales efter § 7, og Attestationer af en Auktionsregning betales med 8 Ø., hvis den indeholder færre end 4 Poster, og ellers med 2 Ø. for hver Post.

48 I Tilfælde af Licitationer betales i eet og alt det samme, som er fastsat for de Auktioner, hvormed de nærmest kunne sættes i Sammenligning.[3])

49 Da det er Rekvirenten, som har at afholde Auktionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auktionskonditionerne göres Köberen til Pligt at godtgöre disse,[4]) blive at iagttage, at denne Godtgörelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret beregnes af det samlede Belöb af den Sum, hvorfor Tilslaget er sket, og hint Tillæg.

6. Kapitel Om den Betaling, som bör erlægges for Notarial-Forretninger.

50 Sorenskriveren,[5]) som forestaar Notarial-Forretningen paa Færöerne, bör nyde, for at iværksætte Protest paa en Veksel for manglende Acceptation eller Betaling, naar Vekselen lyder paa en Sum indtil 1000 Kr. inkl.: 2 Kr.; fra 1000 Kr. ekskl. til 1000 Kr. inkl.: 4 Kr.; fra 1000 Kr. ekskl. til 10.000 inkl.; 5 Kr.; og derover: 6 Kr. For hvilken Betaling (der bliver at erlægge, naar Forretningen er begyndt, skönt Rekvirenten ikke forlanger den fuldfört) Protesten tillige gives in forma beskreven.

51 For andre Protester, Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 3 Kr. 33 Ø. Naar nogen af de her eller i § 50 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det förste Sted det ovennævnte Salarium, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen efter Rekvirentens Forlangende sker, ikkun 1 Kr.

52[6]) For Beskrivelse af notariale Forretninger, naar de forlanges udstedte og bekræftede som Akt betales 66 Ø. for hvert Ark, som Akten udgör mere end 1 Ark, hvilket förste Ark altid leveres uden Betaling. Forlanges Genpart af en saadan Forretning, betales for hvert Ark 66 Ø. Hvis ellers nogen Genpart af noget Dokument forlanges hos Notarius publicus, betales det samme; men forlanges det kun, at han skal kollationere og attestere en Genpart, som er leveret ham rigtig skreven, finder kun halv Betaling Sted.

---

[1]) De i Parantesen anförte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 §§ 2 og 3.
[2]) Regl. 1836 § 45, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 i.
[3]) Om Licitationer for Kommuner se Landkommunallov 28. Februar 1872 § 33.
[4]) Jfr. Rentek. Skr. 6. September 1845.
[5]) Jfr. Lov 35 af 9. Marts 1906.
[6]) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843 Punkt 1.

53 For at være tilstede, naar en Kontrakt, et Testament, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende höjtidelig vedgaas og derom meddele sin Attestation i behörig Form, nyder Notarius 2 Kr. 22 Ø. og derhos, naar Forretningen varer over 1 Time, 66 Øre mere for Timen.[1])

54[2]) For at modtage og udstede en Söforklaring eller Söprotest, til Brug ved Assuranceberegning, og Havariopgörelse, betales 8 Kr., og for Beskrivelsen efter § 52. Naar nogen for Notarius anmelder en Söprotest, bliver der for Modtagelsen og Protokollationen af en saadan Anmeldelse til Notarius at betale 1 Kr. 12 Ø., foruden at der, naar Attest derom begæres, erlægges 2 Kr. 25 Ø. Saafremt siden en virkelig Söprotest begæres, betales for Modtagelsen og Udstedelsen af en saadan Protest 8 Kr. og for Beskrivelsen Gebyr efter § 52.

55 Naar Sorenskriveren for at foretage Notarialforretninger, hvortil han rekvireres, nödsages til at göre Rejser, betales disse herforuden efter § 15.[1])

7. Kapitel. Angaaende Betalingen for adskillige andre Rettens Betjente, til Dels som Øvrigheder, paaliggende Forretninger.

56[3]) — — —

57 For ethvert Maalekar eller Alenmaal, som Fogden i Medhold af Fr. af 13. August 1790 § 7 Nr. 6 justerer og indbrænder, betales 16 Ø.

58[4]) — — —

59[5]) For Skibspapirers Læsning og Paategning erlægges som hidtil ingen Betaling,[6]) alene med Undtagelse af Attestationen af Logböger og Skibsjournaler[7]) — — —. For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 2 Kr.[8]) og for at autorisere en Kontrabog 16 Ø.

8. Kapitel. Om Betaling for Sysselmænd og andre Mænd, som bruges ved tinglige Forretninger.

60 For en Stævnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stævnes, enten det er Part eller Vidne, 75 Ø., som deles lige mellem begge Stævnevidner.[9]) I Gældssager, der ej angaa mere end 50 Kr., erlægges kun det halve af hint Gebyr. I alle offentlige Sager samt i de udi § 10 förste Membrum omhandlede Sager, og i alle de Tilfælde, hvor den, der udtager Stævning, har beneficium processus gratuiti, betales intet Gebyr for Stævningens Forkyndelse.[10]) For at forkynde en Dom eller anden Retshandling, som ved Stævnevidner bör kundgöres den paagældende, nyde Stævningsmændene samme Betaling, som, efter Genstandens Beskaffenhed og Störrelse vilde være at erlægge for en Stævnings Forkyndelse. Men naar de bruges til at forrette Beskikkelser, Op- og Udsigelser og andre lignende Ærinder, hvorfor de ej bör undslaa sig, kunne de i alle Tilfælde, og uden Hensyn til Belöbets Störrelse, kræve den ovennævnte fulde Betaling af 75 Ø. for hver Person, Forkyndelsen sker for, men til Deling mellem begge Stævnevidner.[11]) Behöve Stævningsmændene, for at forkynde Stævninger eller andet, som i denne § er omhandlet, at rejse over 1 Mil henad til Lands eller over ½ Mil til Sös, nyder enhver af dem, hvad enten Gebyr for Forkyn-

---

[1]) Jfr. Justm. Skr. 9. September 1867.
[2]) Regl. 1836 § 54, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 h.
[3]) § 56 om Gebyr for Pas er ophævet ved Lov Nr. 223 af 7. Juni 1952.
[4]) § 58 om Gebyr for Fæstebreve o. l. er ophævet ved Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937.
[5]) Reglm. 1836 § 59, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 2.
[6]) Se dog nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3 og Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14. Jfr. ogsaa Jstm. Skr. 27. Jan. 1860.
[7]) Se nu Lov *18. November 1898* § 1, der lyder saaledes: For Autorisation her i Riget af den i Sölov 1. April 1892 § 35 omtalte Skibsdagbog (Journal) fastsættes følgende Betaling: For Skibe over 200 Tons (Registertons Brutto) 2 Kr., for mindre Skibe 1 Kr. For det i Sölovens § 38 foreskrevne Eftersyn af Skibsdagbogen erlægges ingen Betaling.
[8]) Ifölge Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921 § 4 betales der nu 1 Kr.
[9]) Ifölge Retspl. foregaar Forkyndelser ved en Stævningsmand.
[10]) Jfr. Midl. Best. Nr. 52 af 13. Nov. 1911.
[11]) Jfr. Fr. 20. Januar 1797 § 24 og Tyendelov 16. Febr. 1856 § 73 (Forligsindkaldelser) samt Lov 30. Marts 1894 § 14, 2. Punktum (Udpantningskendelser).

delsen efter det foranförte skal erlægges eller ikke, men i förste Tilfælde tilligemed Gebyret, 50 Ø., for hver Mil til Lands eller hver halve Mil til Sös, beregnet fra deres Hjem til Forretningsstedet, uden at Hjemrejsen kommer i Betragtning.

61 Naar Sysselmanden paa Sorenskriverens Vegne foretager Registreringer eller Vurderinger til Efterretning ved Skifter eller Auktioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Boets Masse er under 200 Kr. inkl.: 1 Kr. 25 Ø.; fra 200 Kr. ekskl. til 600 Kr. inkl.: 2 Kr. 50 Ø.; fra 600 Kr. ekskl. til 1200 Kr. inkl.: 4 Kr.; over 1200 Kr.; uden Tillæg af Rejseomkostninger.[1])

62[2]) Naar Syn og Vurdering foretages over faste Ejendomme, være sig i Anledning af Lejlændingers Huse og Jorder, eller til Oplysning om den Værd, hvorfor en Ejendom kan gælde ved Udlaan af umyndiges eller offentlige Midler, eller til Brug ved Retstrætter, eller til Deling ved en Skiftedeling, eller til Auktionsefterretning,[3]) eller hvilket som helst andet Øjemedet være, erlægges Betaling af 1 Kr. til hver af Synsmændene og 2 Kr. til Sysselmanden, som har at före Forretningen i Pennen. Herfra undtages dog, hvad Sysselmanden angaar, de Tilfælde, i hvilke der tilkommer ham Betaling efter § 61. For Deling af Gaardes Marker og Huse, samt for Syn og Vurdering over Lösöre,[4]) som varer over 4 Timer, erlægges ligeledes den foranförte Betaling;[5]) men hvor en Forretning af sidstanförte Slags ikke varer over 4 Timer, erlægges kun halv Betaling. Ogsaa for de aarlige Syn over Kirkerne erlægges ikkun halv Betaling. Skulde i noget Tilfælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn eller Vurdering, vil samme Betaling være at erlægge til hver af Syns- eller Vurderingsmændene som, naar Forretningen afholdes af 2 Mænd. I alle Tilfælde nyder hver Syns- eller Vurderingsmand, naar han skal möde ved Retten for at afhjemle Forretningen ved Ed, et Tillæg af 33 Ø. Det bör iövrigt indskærpes Vurderingsmændene, at de ved Taksationerne, navnlig til Prioritetsefterretning og til Brug ved Skifte, bör rette sig efter Dagens almindelige Priser og Jordegodsets sande Værdi i Handel og Vandel paa den Tid, da Forretningen holdes. — — —

64 Naar Sysselmanden i Sorenskriverens Forfald og efter hans Fuldmagt forretter ubetydelige Auktioner, nyder han udelt det i § 40 bestemte Salarium, men Smaavrag og Hittefæ bör fremdeles som hidtil af Sysselmanden forauktioneres uden Betaling.[6])

65 De Vidner, der overvære Auktioner[7]) eller Fogedforretninger, nyde derfor en Betaling af 1 Kr., naar Forretningen varer over 4 Timer, men ellers kun det halve.[8]) Derimod har Notarius Publicus selv at forskaffe de Vidner, som skulle overvære Forretninger, uden videre Byrde for Rekvirenten.

66 For saa vidt Syns- og Vurderingsmænd maa göre Rejser til det Sted, hvor Forretningen skal iværksættes,[8]) forholdes efter § 60,[9]) men Rettens Betjent bör ej uden Nödvendighed udmelde eller tiltage Mænd, der bo saa langt borte, at Rejseudgifter derved göres fornödne. Iövrigt bör disse Rejseudgifter og godtgöres i offentlige og benificerede Sager, hvor for Resten Mændene ingen Betaling nyde.

9. Kapitel. Almindelige Regler til Iagttagelse ved det foregaaende. — — —

69 I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bör der i Protokollen stedse anmærkes Klokkeslæt, naar Forretningen begynder, og naar den sluttes.

70 For Papir og andre Skrivematerialier til Akters og andre Forretningers Beskrivelse eller Udskifters Udstedelse erlægges, hvor Gebyr for selve Forretningen udre-

---

[1]) Jfr. Lov 30. November 1874, § 7, sidste Stykke.
[2]) Se Retspl. § 211 om Godtgörelse til udmeldte Syns- og Skönsmænd.
[3]) Med Hensyn til Tvangsauktioner se nu Retspl. § 569.
[4]) Om visse Vurderinger ved Grindefangst jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855 Pkt. 2.
[5]) Om Vurdering af Vraggods se dog Justm. Skr. 28. Juli 1851.
[6]) Jfr. Strandingslov 24. Marts 1899 § 10, sidste Punktum (Smaavrag). Om Auktion over Hittegods se Justm. Skr. 18. April 1894. Om Gebyrer for Auktioner, som afholdes af Sysselmanden efter Udpantningslov 30. Marts 1894 §§ 5 og 6, se Lovens § 14, 3. Punktum.
[7]) Jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855.
[8]) Jfr. Midl. Best. Nr. 27 af 24. Sept. 1945.
[9]) For udmeldte Mænd se Retspl. § 211.

des, ingen særskilt Betaling; men Indbindingen, hvor den behöves, betales for sig. I Henseende til Akters og Udskrifters Udstedelse bör iövrigt Plakaten af *9. April 1783* iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhöjes til 28 og Bogstavtallet i enhver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed og, hvor der i Medhold af bemeldte Plakat behöves ikkun een Margen, til 24, men, hvor tvende forekomme, til 16.[1])

71 Naar Embedsmænd og andre Betjente nödsages til at göre Rejser til og fra det Sted, hvor deres Forretninger foretages, skulle de selv bekoste deres Befordring og Underholdning undtagen i de Tilfælde, hvor der ved dette Reglement udtrykkelig er tillagt dem Rejseomkostninger.

72 For alle Akter og Dokumenter, for hvis Udstedelse og Paategning Rettens Betjente oppebærer nogen Betaling, eller som angaa Forretninger, hvorfor Betaling af dem er oppebaaret, bör den modtagne Betaling anföres baade med Tal og Bogstaver, hvilket skal gælde saavel om den Godtgörelse for Rejseudgifter, som maatte have fundet Sted, som om egentlige Gebyrer. Forsömmer den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, dette, bör han förste Gang, han befindes i saadan Forseelse, böde fra 10 til 20 Kr., 2den Gang fra 20 til 40 Kr., 3die Gang fra 40 til 80 Kr., og 4de Gang have sit Embede forbrudt. — — —

74 Saavel Landfogden som Sorenskriveren bör hver for sit Vedkommende holde en ordentlig Sporteljournal — — —. Denne Journal bör være forsynet med Amtmandens Autorisation og i det mindste een Gang aarlig efterses og paaskrives af denne Overövrighed, der nöje bör paaagte, om den er ordentlig fört, og om nogen Uriglighed i Sportuleringen ifölge samme har fundet Sted.

75 For Retsgebyrer kan paa vedkommende Retsbetjentes Begæring — — — foretages Udpantning,[2]) som dog ej maa forlanges förend 4 Ugers Forlöb, fra den Tid af at regne, at fornævnte Retsgebyr og Afgifter burde være erlagte, — — —.

77 Alle de Böder, som ifölge dette Reglement blive at erlægge, tilfalde Fattigkassen.[3])

78 Foruden at dette Sportelreglement paa sædvanlig Maade bekendtgöres, bör et Eksemplar af samme oppevares paa ethvert Tingsted samt hos enhver Sysselmand være at finde til Eftersyn for vedkommende, som begære det.

22. Nov. — KANC. SKR., hvori bl. a. udtales angaaende Arbejde til Kirkers, Skolers, Gaders og almindelige Vejes Vedligeholdelse, at naar vedkommende undlade at udföre det Arbejde, hvortil de efter Omgang tilsiges, vil Analogien af de om forsömt Vejarbejde i Danmark gældende Bestemmelser være at följe, saaledes at det forsömte Arbejde bliver at besörge ved lejede Folk paa den skyldiges Bekostning; denne bliver desuden at tilpligte at böde 16 Skilling for hver forsömt Arbejdsdag, eller, hvis det skulde medföre Vanskelighed at faa Arbejdet udfört ved lejede Folk, ved en daglig Mulkt af 32 Skilling at tvinges til at opfylde sin Pligt. Omkostningerne ved Arbejdets Udförelse bliver i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning af Sysselmanden.

1. Juni 1837 — PLAKAT ANG. BEMYNDIGELSE FOR NATIONALBANKEN TIL EN VIS KLAUSULERING AF OBLIGATIONER I FASTE EJENDOMME (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

---

[1]) Den anförte Plakat af 1783 (med de ovenangivne Ændringer) bestemmer, at alt, som i Rettergangssager gives beskrevet for Penge, skal saaledes gives beskrevet, at hver Side holder 28 Linier og hver Linie 32 Bogstaver, og hvor der i Akterne forekomme Beregninger eller Taksationer, saa at der udfordres 1 eller 2 Marginer paa Siden, skal dog hver Linie, hvor der er een Margen, holde 24 Bogstaver, og hvor der er 2 Marginer, skal hver Linie holde 16 Bogstaver.

[2]) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 1 Nr. 4.

[3]) D. e.: Landsfattigkassen.

1837 1. August

1. Aug. — KANC. SKR., hvorved bestemmes, at følgende Anordninger ligefrem skulle være anvendelige paa Færöerne: Plakat 6. April 1827 ang. Betaling til Forligelses-Kommissionerne og ang. Klagerens Udeblivelse ved disse. Fr. 7. November 1827 angaaende Betaling for de Attester, som udfærdiges af Præsterne. Endvidere foreskrives, at Fr. 23. Marts 1827 ang. Bemyndigelse for Overövrigheden til at afgöre adskillige Sager, som hidtil behövede Afgörelse i Kancelliet, skal være ligefrem anvendelig paa Færöerne, for saa vidt de i Forordningen forudsatte Tilfælde der kunne finde Sted.

Med Hensyn til Fr. 7. Juni 1827 ang. adskillige Forholdsregler til Betryggelse for umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler, havde Amtet ytret, »at umyndiges Midler hidtil have, efterhaanden som de ere faldne, af Overformynderen været indsatte i den kgl. færöske Handel, hvor de modtages og forrentes,«[1]) samt »at de offentlige Stiftelsers Midler, for saa vidt de ikke ere gjorte frugtbringende ved Indköb af offentlige Obligationer, hidtil ere blevne udlaante mod Sikkerhed i Jordejendomme, dog saaledes at den udlaante Sum ikke har oversteget det halve af Ejendommens Værdi efter den gældende Landepris.« Kancelliet foreskriver i denne Anledning, »at der i Henseende til Anbringelsen af umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kan fremdeles og indtil videre forholdes i Overensstemmelse med de ovennævnte hidtil fulgte Regler.«[2])

11. Sept. 1839 — FORORDNIG ANG. BEHANDLINGEN AF EN BORTEBLEVEN PERSONS FORMUE (se Reskript 11. November 1846).

5. Okt. — KANC. SKR. (til Amtmanden og Provsten over Færöerne) , hvori paa disses Forespörgsler om, hvem der er Ejer af de færöske Kirker, enten Kongen eller Menighederne, svares, at de ikke kunne anses som Kongens Ejendom, men at det efter Fr. *13. August 1790* § 12[3]) paahviler Menighederne at holde dem vedlige, dog med den Modifikation, som følger af Bestemmelserne i Reskr. 31. Oktober 1827.[4])

27. Nov. — PPLAKAT INDEHOLDENDE NÆRMERE BESTEMMELSE AF D. L. 5—3—18 og PLAKAT 18. JANUAR 1788 (se Reskript 11. November 1846).

4. Febr. 1840 — KANC. SKR., at de Personer, som nödvendig maa ledsage Börn med Vaccine, der bringes fra en Ø til en anden, maa, naar de fordre det, tilstaas i Godtgörelse pr. Dag saa meget, som en almindelig Arbejder erholder i Dagleje.

[1]) I Henhold til Kanc. Skr. *19. November 1814* (Reskr.saml.).

[2]) Efter den kgl. færöske Handels Ophævelse gaves der ved Justm. Skr. *11. Februar 1856* (utr.) Tilladelse til under visse Betingelser at indbetale umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Statskassen til Forrentning, hvilken Tilladelse imidlertid atter ophævedes ved Justm. Skr. *7. April 1862* (utr., jfr. Justm. Bek. *29. Marts s. A.*). I Skr. 1856 fastsættes derhos, at det indtil videre skal have sit Forblivende ved de ifölge ovenanförte Skr. 1837 gældende Regler om Udlaan af umyndiges Midler i Jordegods paa Færöerne, og i Skr. 1862 foreskrives, at offentlige Stiftelsers Midler, for saa vidt de ikke kunne blive anbragte ved Udlaan til private mod anordningsmæssig Sikkerhed, indtil videre kunne göres frugtbringende ved Indköb af rentebærende uopsigelige Statsobligationer. Saa vidt vides, har det aldrig her paa Øerne været Brug at anbringe umyndiges Midler i Statskassen eller Statsobligationer, men efter den kgl. Enehandels Ophævelse ere de, for saa vidt de ikke kunne anbringes i Jordejendomme, blevne indsatte til Forrentning i Færö Amts Sparekasse. Lovhjemmelen hertil maa formentlig söges i Analogien af Kanc. Plakat *26. Juli 1831*, jfr. Justm. Bek. *17. April 1855*, hvilke Bestemmelser dog kun angaa Beløb paa under 200 Kr. Lov *29. December 1857* ang., at umyndiges Midler paa 100 Rbdl. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i Overformynderierne m. m. Lov *26. Maj 1868* om Forvaltningen af umyndiges Midler og Lov *19. Marts 1868* om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges Midler m. m. gælder ikke for Færöerne; derimod Lov Nr. 277 *30. Juni 1922* om Umyndighed og Værgemaal.

[3]) Ved den anf. Lovbestemmelse gaves der Kirkerne paa Færöerne en midlertidig Læmpelse med Hensyn til Betaling af deres Gæld til den kgl. Handel »i Betragtning af deres fattige Tilstand og at de af Almuen maa bygges og vedligeholdes«.

[4]) Se nu Lov for Færöerne (Nr. 109) 29. Marts 1924 om Kirkernes Styrelse.

24. Dec. — KANC. SKR., hvori bifaldes, at Landfogden paa Færöerne, der efter Begæring havde nedlagt Forbud hos nogle Personer mod at tage Drivtang paa en vis Kyststrækning, i hvilket Tilfælde hverken § 16 eller nogen anden Bestemmelse i Sportelreglement 30. Marts 1836 ansaas anvendelig, havde anvendt Analogien af Sportelreglement 22. *Marts 1814* § 53[1]) dog med Nedsættelse af Gebyret til det halve (jfr. Forholdet imellem Reglement 1814 §§ 15 og 16 og Reglement 1836 Prgr. 16 og 17).

28. Juli 1841 — FORORDNING ANG. UNDERPANT I RØRLIGT GODS M. M. (se Lov 4. Januar 1854 Nr 7).

21. Okt. — KANC. SKR., at Plakat 6. August 1835 ang. at Urtekræmmere og andre handlende bör iagttage fornöden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre og andre lignende farlige Genstande, Plakat 1. Juni 1837 ang. Bemyndigelse for Nationalbanken til Indförelse af en vis Klausul i de Obligationer, der udstedes for direkte Udlaan af Banken mod Pant i faste Ejendomme, udvides til at gælde for Færöerne.

16. Febr. 1843 — KANC. SKR., hvori udtales: *1.* at der ikke kan beregnes særligt Gebyr for Attestationen af de i Sportelreglement 30. Marts § 52 omhandl. Udskrifter, ter, og at der saaledes for Beskrivelsen eller Konferencen og Bekræftelsen kun kan fordres det i Paragraffen bestemte Gebyr, samt at der ikke behöves Vidner ved Bekræftelsen af Udskrifter af Notarial-Akter; *2.* at de i Reglementets § 6 omhandlede Synsmænd bör udnævnes af Sorenskriveren i Stedet for, som hidtil, af Landfogden; *3.* at ved Tinglæsning af Fæstebreve skal det i Reglementets § 29 angivne Gebyr betales; *4.* at der, naar en Afskrift, anordningsmæssig skreven, udgör mindre end et halvt Ark, skal beregnes Gebyr for et halvt Ark, regnet i Forhold til den i § 7 bestemte Betaling for et helt Ark; *5.* at der, ifölge § 8 sammenholdt med §§ 24 og 39, ikke kan beregnes Gebyr for Bekræftelse og Forsegling af Udskrifter i Almindelighed og navnlig ikke for Bekræftelsen af Lodsedler; *6.* at Kancelliet ikke finder noget at erindre imod, at der for Udfærdigelsen af de i Sportelreglement *22. Marts 1814* § 15, 1ste Passus, omhandlede Attester,[2]) hvorom der ikke findes nogen Bestemmelse i Reglement 1836, beregnes Gebyr efter dettes § 32.

20. Juni — KANC. SKR., hvori udtales, at der ikke findes at være Anledning til at udvide den Frihed for Pligtarbejde ved Thorshavns Kirke, der efter gammel Skik og Brug skal tilkomme Amtmanden og Landfogden til andre Embedsmænd.

4. Juni 1844 — KANC. SKR. (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvori udtales, *at* — skönt Reskr. *21. Maj 1817* ikke hidtil er betragtet som direkte anvendeligt paa Færöerne — enhver tiltrædende Præst kan fordre sin Embedsbolig overleveret ved en Synsforretning, ved hvilken Provsten skal være til Stede, *at* der kun kan fordres Fæld for de Mangler, som befindes paa den Tid, Synet foretages, samt *at* Provsten er forpligtet til at vejlede Synsmændene ved Overleveringsforretningen.[3])

29. Aug. 1844 — KANC. SKR. (til Rentekammeret), hvori bl. a. udtales, at den Bemyndigelse til at foretage Justering, som Fr. 13. August 1790 § 7 Nr. 6 og 7 hjemler Landfogden, ikke er ophævet ved Fr. *10. September 1828*.[4])

---

[1]) Om Fogedforretninger, hvis Genstand ikke bestaar i Penge eller Penges Værdi.

[2]) D. e.: »i alle de Tilfælde, hvor Udstederen for at meddele Attesten behöver selv at konципere og bringe Attesten i anden Sammenhæng, end i Protokollen selv er anfört, og hvor følgelig ej en blot Afskrift eller Udskrift forlanges.«

[3]) Jfr. Kanc Skr. 29. September 1818.

[4]) Ang. Maaleredskabernes og Vægtloddernes Justering. Forordningen tillægger Justerkammeret i Kjöbenhavn Eneret hertil.

23. April 1845 — FORORDNING TIL JORDS AFSTAAELSE TIL KIRKEGAARDES UDVIDELSE (se Lov 4. Januar 1851 Nr. 16).

21. Maj — FORORDNING, INDEHOLDENDE NOGLE FORANDRINGER I LOVGIVNINGEN OM ARV (se Lov 4. Januar 1851).

6. Sept. — RENTEK. SKR., hvori — i Anledning af Amtets Forespörgsel, om Omkostningerne ved Auktioner over det paa Færöerne faldende saakaldte »Stortvrag« bör afholdes af Köberne, som hidtil har været brugeligt, eller af den indkommende Auktionssum — svares, at Rentekammeret bifalder, at det har sit Forblivende ved den hidtil fulgte Fremgangsmaade.

20. Sept. — RENTEK. SKR., hvori — i Anledning af en Tvistighed om Rettigheden til Findingshval ved en Grindefangst — udtales, at ogsaa de private Sager, der kunne opstaa i Anledning af Reglementet om Grindefangsten paa Færöerne *af 1. November 1832*,[1]) blive at afgöre af Sysselmændene.[2])

11. Nov. 1846 — RESKRIPT, hvorved bestemmes, at följende Anordninger blive at anvende paa Færöerne: *1)* Fr. 11. September 1839 ang. Behandlingen af en bortebleven Persons Formue saaledes, at det i Forordn.s § 9 omhandlede Værneting bliver at forstaa om vedkommendes sidste Værneting paa Færöerne, og at det i samme Paragraf fastsatte Varsel, hvormed Indstævningen skal ske, forlænges til 6 Maaneder, samt at Stævningens Publikation alene behöver at ske i den Berlingske politiske og Avertissementstidende,[3]) hvilket ogsaa vil gælde med Hensyn til Bekendtgörelsen af de i §§ 12 og 16 omhandlede Indstævninger;[4]) *2)* Plakat 27. November 1839 indeholdende nærmere Bestemmelse af D. L. 5—3—18 (der svarer til N. L. 5—3—33) og Plakat *18. Januar 1788*.[4])

31. Dec. 1846 — KONFIRMATION paa et af Sognepræst til Vaagö Præstegæld, Jens Engelsted, oprettet Gavebrev saalydende:

Den 15. December 1839, det samme Aar, hvori jeg var kaldet til Sognepræst for Vaagö Præstegæld, fristede jeg, som bekendt, den tunge Skæbne at se min Præstegaard Jensegærde og saa godt som hele min Ejendom blive et Rov for Luerne. Pröven og Nöden var stor, men Guds Naade og hjælpende Haand end större. Han styrkede mig ved sit Ord, og ved sin Aand opvakte han i mine Medkristnes Hjerter en levende Deltagelse mod mig, en Deltagelse, hvorpaa jeg ej blot af mine Sognefolk, men ogsaa af Færinger fra alle Syslerne heroppe og mine baade verdslige og gejstlige Embedsbrödre modtog, baade i Ord og Gerning, paa den skönneste Maade de mest utvetydige Beviser. Men jo varmere og mere levende Deltagelsen var, jo mere den trösted og styrkede mig i min Ulykkestid, desto inderligere maatte den naturligvis knytte mig til et Folk, der saa ædelmodigen og velvilligen var kommet den fremmede i Möde, desto dybere maatte jeg föle Trang til at lægge min Erkendtlighed herfor for Dagen, en Trang, der stedse mere og mere er vokset, i jo höjere Grad Guds Naade og Miskundhed i de senere Aar atter og atter har besögt mig. Ingenlunde derfor, fordi jeg tror derved at skulle kunne afdrage noget af den ifölge sin Natur jo stedse ubetalelige Gæld, hvori jeg ved hin hjertelige Deltagelse er kommen til alle Færös Beboere, men for ved en Kendsgerning at vise, at den ædle Daad er bleven og altid vil blive bevaret i et skönsomt og taknemmeligt Hjerte, opretter jeg med inderlig Tak til Ham, der er mægtig til at saare og til at læge, til at göre fattig og til at göre rig, at Han har forundt mig Evne hertil, herved under nedennævnte Betingelser et Legat,

[1]) Nu Lov 29. December 1857 og Grindereglement af 1. Juni 1940.
[2]) Jfr. anf. Lovs § 6.
[3]) Nu Statstidende, jfr. midl. Best. Nr. 2 af 9. Maj 1940.
[4]) Nogle i Reskriptet indeholdte, for Færöerne særegne, nu betydningslöse Modifikationer i de to Anordninger udelades.

hvis Renter kunne komme Færös yngre og vordende Slægter til gode, hvorved der da tillige paa en Gang bliver stiftet et Minde om den ægte færöske Deltagelse og om Erkendelsen deraf, og i Betragtning heraf önsker jeg, at Legatet maa komme til at bære Navn af »Deltagelses- og Erkendtligheds-Legatet«.

1 Legatets Störrelse er 800 — siger otte Hundrede — Rbdl. Sölv, som under Dags Dato ere deponerede i Færö Amts Sparekasse.

2 Dets Formaal er at bidrage til Skolevæsenets Fremme paa Færö.

3 Legatet, hvis Kapital ingen Sinde maa formindskes, bestyres af Færö Amts Skoledirektion, der altsaa har at aflægge aarligt Regnskab for Anvendelsen af sammes Renter til det kongelige danske Kancelli.[1])

4 Halvdelen af Kapitalen, eller de 400 Rbdl., skænkes til Hjælp til Grundlæggelsen af den af Færingerne saa meget önskede og af Regeringen jo ogsaa paatænkte Realskole eller en anden höjere Undervisningsanstalt i Thorshavn, og indtil denne kan komme i Gang, skulle de aarlige Renter af disse 400 Rbdl. lægges til Kapitalen og göres frugtbringende, men, naar Realskolen först er traadt i Kraft, skulle Renterne af den da opsamlede Kapital, hvilken ingen Sinde maa angribes, efter Skoledirektionens nærmere Bestemmelser anvendes til dennes Tarv.

5 Renterne af de övrige 400 Rbdl. anvendes til Almueskolevæsenets Fremme paa Færö, saaledes at Renterne af de 200 Rbdl. tilfalde alene Vaagö Præstegælds Skolevæsen og Renterne af de andre 200 Rbdl. alle de övrige Præstegælds Skolekasser med den udtrykkelige Bestemmelse, at, saafremt der i disse seks Præstegæld findes nogen værdig og trængende Almueskolelærer-Enke, da tilfalde Renterne af disse 200 Rbdl. hende, og findes der flere saadanne Enker paa een Gang, da den mest værdige og trængende blandt dem, men i modsat Fald lægges Renterne midlertidigen til Kapitalen.

6 Renterne af de 200 Rbdl. der tilfalde Vaagö Præstegælds Skolevæsen, udbetales til — — —.[2]) Först naar alle disse nævnte Personer ere bortdöde, tilfalde Renterne af disse 200 Rbdl. en værdig og trængende Skolelærer-Enke i Vaagö Præstegæld, og skulde der til den Tid ingen saadan Enke findes i Præstegældet, da lægges imidlertid Renterne til Kapitalen. p. t. Thorshavn den 22. Oktober 1846. Jens Engelsted, Sognepræst til Vaagö Præstegæld.

3. April 1847 — RENTEK. SKR.,[3]) hvori — i Anledning af Amtets Forespörgsel o m der med Hensyn til Delingen af Döglinger, som fanges paa Færöerne, bör forholdes efter Grindereglement *1. November 1832* eller N. L. 5—12, og o m der i Henseende til Kongens Tiende af og Part i saadan Hval maa forholdes efter nævnte Reglement § 18 a og § 20, — svares, a t da Reglem. 1832 alene giver Regler for Grindefangsten, maa der med anden Hvalfangst forholdes efter N. L. med de Modifikationer, som Landeskik har i Medför.

11. Febr. 1848 — REGLEMENT FOR KOMMUNITETS-STIPENDIET OG REGENSBENEFICIET VED KJØBENHAVNS UNIVERSITET.

4 Priviligerede til at nyde Kommunitetsstipendiet ere följende Studerende: — — *2)* at alle færöiske eller grönlandske Studerende, hvad enten de ere Sönner af kongelige Embedsmænd eller andre danske Undersaatter paa Færöerne eller i Grönland, skulle, sauvel naar de ere dimitterede til Universitetet umiddelbar fra disse Lande, som naar de ere nedsendte til Danmark for her i en lærd Skole at modtage Undervisning, og i dette Tilfælde til Examen Artium eller Afgangsexamen have opnaaet bedste Karakter, være berettigede til strax efter deres Immatrikulation at nyde Kommunitet

[1]) Legatets nærmere Bestyrelse er nu hos Kommissionen for Thorshavns Realskole, og dets Regnskab revideres og decideres af Lagtinget.

[2]) I det udeladte Stykke af Gavebrevet anföres nogle bestemte Personer, til hvem Renterne skulde udbetales; de ere nu alle afgaaede ved Döden.

[3]) Jfr. Ll. Nr. 8 af 3. Jan. 1950 om Fordeling af Döglingefangster.

og Regens, under Forudsætning af, at deres Forældre vedblive at have Ophold i hine Lande eller der ved Döden ere afgaaede; — — —

5. April 1850 — LOV OM FREMMEDE JØDERS ADGANG TIL AT OPHOLDE SIG HER I RIGET (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 20).

18. Aug. — KGL. RESOL.,[1]) hvorved fastsættes: *1.* at det for Fremtiden maa tillades enhver at frigöre sig for Udförelsen af Vejarbejdet in natura ved det i kgl. Resol. 14. August 1833 omhandlede Vejanlæg til de længst bortliggende Törveheder ved Thorshavns By mod at erlægge 28 Skilling for hver Arbejdsdag, han skulde præstere: *2.* at Amtmanden over Færöerne bemyndiges til at affodre dem, hvis Arbejdskraft der i Aarets Löb ikke har været Brug for til bemeldte Vejarbejde, 28 Skilling for hver skyldig Arbejdsdag.

28. Juli 1851 — INDM. SKR., hvori udtales, at, da Sysselmændene og Kaldsmændene ifölge gammel Praksis hidtil stedse have foretaget Vurderingen af det saakaldte Stortvrag uden Betaling, kan det ikke tillades dem fremtidig at beregne sig Gebyr derfor.

12. Febr. 1852 — LOV om Afhændelse af Øen Lille Dimon.

26. Aug. — JUSTM. SKR. (til Generalprokurören for Danmark), hvori dennes Betænkning begæredes om, hvor vidt Fr. 21. Maj 1777 endnu var gældende.[2])

1. Jan. 1854 — LOV OM UDVIDELSEN AF FORORDNINGEN AF 21. MAJ 1845 TIL FÆRØERNE.[3]) Forordningen af 21. Maj 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, skal være anvendelig paa Færöerne, dog med följende Modifikationer: Ved § *11:* at N. L. 5—13—44 træder i Stedet for D. L. 5—14—46; ved § *19:* at de paa Færöerne gældende Regler, med Hensyn til, hvorledes umyndiges Midler skulle sikres, træde i Stedet for de i Slutningen af denne § nævnte Bestemmelser;[4]) ved § *24:* at det her foreskrevne Varsel til 6 Uger forlænges til 6 Maaneder; ved §§ *25* og *26:* at de i disse Paragraffer indeholdte Bestemmelser om Selvejerböndernes Testamenter bortfalder;[5]) ved § *31:* at Bestemmelsen i denne § om Brugen af stemplet Papir bortfalder; ved § *32:* at § *37* i Sportelreglm. af 30. Marts 1836 træder i Stedet for den paaberaabte Bestemmelse i Sportelreglem. af *22. Marts 1814,* og at den i §en ommeldte Forhöjelsesafgift bortfalder i Henhold til

---

[1]) Jfr. kgl. Resol. 14. Februar 1877.

[2]) I Generalprokurörens Betænkning af 1. September s. A. (der er aftrykt som Note i Reskriptsamlingen) undersöges navnlig Spörgsmaalet om, hvorvidt en for Danmark udkommen Anordning för Aaret 1821 (se kgl. Resol. 6. Juni 1821) ved at oversendes til Færöerne og der at blive tinglæst, ubetinget er bleven anvendelig der. Generalprokurören udtaler herom bl. a., at da det danske Kancelli, den Gang det i 1821 tog under Overvejelse, hvilke af de i Aaret 1820 udkomne almindelige Anordninger der uden Forandring kunde udvides til at gælde ogsaa paa Færöerne, fandt det nödvendigt herom at erhverve Kongens Resolution, er det derved formentlig erkendt, at de for Danmark udgivne Anordninger ikke ligefrem kunne anses anvendelige paa Færöerne, selv om de ere blevne tinglæste der, og det vilde være lidet stemmende med Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni 1821, om alle tidligere for Danmark udgivne Anordninger skulde, uagtet ingen Undersögelse om deres Anvendelighed paa Færöerne havde fundet Sted, anses der anvendelige, blot fordi de vare tinglæste sammested. Spörgsmaalet om Anvendeligheden af en för 1821 udgiven almindelig, paa Færöerne tinglæst Anordning maa saaledes (uden for de enkelte Tilfælde, i hvilke særlig Resolution foreligger, jfr. f. Eks. Kanc. Prom. 23. Juni 1798) besvares efter Hensynet til, om den paagældende Anordning efter de lokale og övrige Forhold i det hele kan finde Anvendelse paa Færöerne.

[3]) Lov Nr. 120 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret i uskiftet Bo gælder for Færöerne.

[4]) Se Kanc. Skr. 1. August 1837.

[5]) Se Lov 4. Marts 1857, hvorved Udstykning af det private Jordegods paa Færöerne söges indskrænket, §§ 6—16.

Sportelreglem. af 1836 § 68;[1]) ved § *33:* at der i Stedet for denne § træder følgende Bestemmelse: »Den Forandring i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som nærværende Forordning indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arv, der falder efter 31. December 1851. Ligeledes ville de för bemeldte Datum oprettede Testamenter og udstedte Afkald og Ægtepagter være at bedömme efter den hidtil gældende Ret; dog hvad Testamenter angaar, saaledes at de af dem, som, bedömte efter nærværende Anordning, vilde med Hensyn til Form og Indhold være retsgyldige, staa ved Magten uden Konfirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil gældende Lovforskrifter«; ved § *34:* at der i Stedet for de Bestemmelser, som i denne § indeholdes angaaende de Steder, hvor Eksemplarer af Forordningen skulle nedlægges, følges den Regel, at et Eksemplar deraf og af denne Lov henlægges hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn.

4. Jan. — LOV OM UDVIDELSE AF NOGLE FOR DANMARK UDKOMNE ALMINDELIGE ANORDNINGER OG LOVE TIL FÆRØERNE. Efternævnte for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love skulle være anvendelige for Færöerne: — — —

7 Forordning af 28. Juli 1841, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underpant i rörligt Gods m. m., dog træder N. L. 5—3—39 i Stedet for D. L. 5—3—28 i Forordningens § 1, og den i samme § foreskrevne Tidsfrist af 12 Uger fra Anordningens Dato forandres for Færöerne til Aar og Dag fra denne Lovs Dato. — — —

16 Forordning af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse; dog saaledes, at kongelig Resolution af 16. Oktober 1833 fremdeles bliver gældende at det i § 9 ommeldte Pligtarbejde ydes efter N. L. 2—21—60 og de særligt for Færöerne givne Bestemmelser, samt at §§ 5 og 7 bortfalde. — — —

20 Lov af 5. April 1850 om fremmede Jöders Adgang til at opholde sig her i Riget.

1. Marts — LOV OM ORDNING AF SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSENET PAA FÆRØERNE. *1. Kapitel.* Om Skolevæsenet i Thorshavn. — — — A. Om Realskolen.[2]) — — — B. Om Almueskolen.[3])

13 Ethvert Barn i Thorshavns By, som har fyldt sit 7. Aar, kan optages i denne Skole; ligeledes de Börn, hvis Forældre eller Værger bo paa Husegaards og Aalekærs Grunde. Enhver Familiefader eller Værge udenfor Thorshavn kan desuden lade sine Börn optage til Undervisning i denne Skole, for saa vidt Pladsen tilsteder det. —

21 De i denne Lovs §§ 11 og 12 anförte Bestemmelser ere i lige Maade gældende for Almueskolen.[4]) C. Om Lærerne ved Realskolen og Almueskolen samt om disse Skolers Bestyrelse og de til samme henlagte Indtægter. — — —

26 Skolekommissionens Virksomhed skal bestaa i at have Indseende med, at, hvad der ved denne Lov er befalet eller som af Direktionen bliver foreskrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, overholdes; at alle lokale Hindringer for Skolens Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen, og at alle til Skolerne hörende Bygninger, Læseværelser og Inventariegenstande holdes i tilbörlig Stand. — — —

28 Naar nogen, være sig Lærer eller anden, har noget Forslag at göre eller nogen Bemærkning at ytre, hvorved han tror at kunne fremme Skolens Tarv eller deri afhjælpe nogen Mangel, kan han henvende sig derom enten til Skolekommissionen eller umiddelbart til Direktionen. I förste Tilfælde indsender Kommissionen Andragendet med dens Betænkning til Direktionen; i sidste Tilfælde indhenter Direktionen de Oplysninger, som den anser fornödne. — — —

---

[1]) Reglem. 1836 § 37 er nu aflöst af Skiftegebyrlov 30. November 1874 § 3 sidste og næstsidste Punktum.

[2]) Se nu Bek. 54 af 22. Februar 1910.

[3]) Se nu Bek. 98 af 3. Maj 1927.

[4]) § 11 1. Pkt. bestemmer: Börn, som have smittende Udslæt, maa ej, forinden de ere helbredede, besöge Skolen. — Den övrige Del af §en bortfaldet ved Epidemiloven. § 12 bestemmer: I Behandlingen af Börnene have Lærerne at rette sig efter den denne Lov vedföjede Instruks.

30[1]) Skoledirektionen bestaar af Amtmanden, Provsten og 3 af Lagtingets Medlemmer, som dertil vælges af Tinget for 1 Aar ad Gangen. Amtmanden er Formand for Skoledirektionen.

31 Under Skoledirektionen er henlagt Overtilsynet med Skolerne; den har derfor at paase, at Skoleregnskabet betimelig aflægges, at samtlige ved Skolen ansatte forsvarlig udföre deres Hverv, og at denne Lovs Bestemmelser nöje overholdes. Dens Medlemmer samles en Gang hvert Fjerdingaar, naar ikke hyppigere Samlinger behöves, og forhandle og afgöre da alle Skolerne vedkommende Sager. — — —

33 [2]) Foruden de i denne Lov bestemte Skolepenge og Böder henlægges til forannævnte Skoler följende Indtægter: 1. Renterne af de Skolevæsenet ved kongelig Resolution 7. Januar 1829 skænkede 6000 Rd. 2. Det ved Reskript 18. April 1832 bestemte aarlige Deputat af Handelens Kasse, stort 112 Rd., hvilket ved Handelens Frigivelse vil blive overtaget af Statskassen, samt desuden aarlig 100 Rd. af Handelens Overskud, saa længe den föres for kongelig Regning. 3. Den nedlagte Latinskoles Midler i Overensstemmelse med Resolution 14. Januar 1829. 4. Renten af en hos Stiftsövrigheden indestaaende Kapital af 112 Rd. 5. Lejen af 2 Marker Jord, som Skolevæsenet ejer paa Suderö, eller Renten af den Kapital, hvorfor de maatte blive afhændede. 6. 1 pCt. af enhver Grindefangst, overensstemmende med Reglement *1. November 1832* § 18.[3]) 7. Frivillige Gaver. 8. Legater, som enten ere eller maatte vorde skænkede til Anvendelse i Almindelighed eller efter særegne Bestemmelser.

2. Kapitel. Om Undervisningsvæsenet paa Landet.

34 [4])

35 Skönt der indrömmes Beboerne paa Landet Frihed til selv at ordne og indrette deres Undervisningsvæsen, skal det dog strengt paases, at ethvert Barn over 7 Aar erholder tilstrækkelig Færdighed i Læsning samt fornöden Religionskundskab.[5])

39[6]) Ligesom det i Almindelighed skal være Pligt for Præsten at paase, at Undervisningen fremmes, saaledes skal det i Særdeleshed være hans Pligt at have nöje Tilsyn med, at ethvert Barn erholder den i § 35 befalede Undervisning. Med Hensyn hertil skal Præsten, saa tidt hans Lejlighed tillader det, undersöge Börnenes Fremgang, enten ved Besög i Forældrenes Boliger eller ved at lade Börnene fra flere nær ved hinanden liggende Bygder samles og underkastes Pröve. Naar en saadan offentlig Pröve af Sognepræsten er berammet afholdt, skulle Forældre og Værger være pligtige at lade ethvert Barn fremstille sig.

40 Naar Forældre, Værger og Husbonder, uagtet gentagne Paamindelser og Formaninger, ikke ville skaffe deres Börn og Tyende den fornödne Undervisning, men vise Genstridighed i denne Henseende, skulle Undervisningskommissionerne paa Landet have den samme Magt og Myndighed som Skolekommissionen i Thorshavn (§ 20 [7]).

41 Overtilsynet med Börneundervisningen paa Landet skal bero hos den i § 30 ommeldte Direktion.

42 Til Skoledirektionen skal der fra de forskellige Undervisningskommissioner gennem Sognepræsten aarlig i hvert Aars Marts Maaned indsendes Indberetning om, hvorledes Undervisningen i de forskellige Bygder i det forlöbne Aar er tilgaaet, og om, hvilken Fremgang Börneundervisningen har nydt.[8])

43 Hvert femte Aar har Skoledirektionen at indsende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Indberetning om Undervisningsvæsenets Tilstand paa Færöerne.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 117 af 15. Marts 1939.
[2]) Jfr. Lov 126 af 27. Maj 1908 § 24. Deputatet paa 112 Rd. nu bortfaldet og aflöst, se Finanslov 1952/53 Tekstanm. til § 21.
[3]) Nu Grindereglementet af 1. Juni 1940 § 19 (Afgiften er bortfalden).
[4]) Se nu Lov 28. Februar 1872 § 16 og Anordning Nr. 11 af 16. Januar 1912.
[5]) Forandret ved anf. Lov § 16.
[6]) Jfr. anf. Lov §§ 15 og 16.
[7]) Forandret ved anf. Lov § 16.
[8]) Jfr. nu anf. Lov § 16.

44 Denne Lov træder i Stedet for det provisoriske Reglement for Almueskolevæsenet paa Færöerne af *28. Maj 1845*, som herved ophæves.

45 Forandringer i §§ 2—12, 14—24, 26—29 samt 31 og 32 kunne efter Lagtingets Indstilling foretages af Kongen.

1. Marts — INSTRUKTION FOR LÆRERNE VED THORSHAVNS SKOLER[1])

I Henhold til Lov om Ordning af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færöerne af 1. Marts 1854 § 12 er følgende Instruks for Lærerne ved Thorshavns Skoler approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

1 Førstelæreren skal have det daglige Tilsyn med Realskolen og paase, at Undervisningen meddeles overensstemmende med den lagte Plan. Det nærmeste Tilsyn med Almueskolen paahviler som hidtil Sognepræsten.

2 Under Undervisningen bör Lærerne stedse have for Øje, hvad der skal være Formaalet for deres Virksomhed, nemlig: at danne de unge til at vorde kristelige, retskafne, sædelige, efter deres Stand og Stilling oplyste og for Samfundet gavnlige Mennesker.

3 I deres Forretninger skulle Lærerne stedse vise sig med Værdighed og Anstand, haandhæve Orden i Skolerne og selv vise den ved nöjagtigt at möde og samvittighedsfuldt at undervise til de bestemte Tider, ved ufravigeligt at følge de approberede Lektionstabeller og ved nöjagtigt at före de befalede Protokoller.

4 Læreren bör omgaas Börnene med Blidhed og Venlighed, formane de letsindige, behandle de ulydige med Alvor og irettesætte og advare dem, som forse sig. Naar gentagne alvorlige Advarsler ikke frugte, naar Udelukkelse fra Deltagelse i de övrige Börns Fritid eller Nedflyttelse er forgæves anvendt som Straf, saa at den unge vedbliver at vise enten afgjort Dovenskab, Uagtsomhed eller Ulydighed, ja vel endog Genstridighed, og Lærerne da nödes til at straffe strængere, bör de göre det med Rolighed og aldrig med Haardhed. Naar de anse det for nödvendigt at anvende legemlig Straf, have de at bruge lidet Ris til de Börn, som ere under 10 Aar, og til de större en Skolekommissionen forud forevist tynd Tamp uden Knuder. Paa anden Maade maa legemlig Straf ikke anvendes, hverken Stöd eller Slag med Haanden maa gives, ligesom ej heller nogen Straf maa bruges, hvorved Barnets Æresfölelse kunde kvæles. Virker den anvendte Straf ej til Barnets Forbedring, anmærkes det i Skolejournalen og anmeldes for Skolekommissionen.

5 De Börn, som udmærke sig ved Flid og sædelig Opförsel, bör opmuntres og belönnes, dog saaledes, at ej Forfængelighed eller Egennytte derved vækkes. Belönningen maa helst bestaa dels i at tilstaa dem mere Frihed, dels i at vise dem en hædrende Tillid, og dels i udenfor Skoletiden at meddele dem en eller anden gavnlig Anvisning og Undervisning.

6 Skolernes Lærere bör omhyggeligen paase, at Börnene holde sig rene; dersom deres Bestræbelser herfor have været forgæves, og de uden Nytte have erindret Forældrene desangaaende, bör de anmelde saadanne urenlige Börn, saavel som de med smittende Udslæt befængte, for Skolekommissionen til dens videre Foranstaltning. Lærerne maa og sörge for, at Skoleværelserne holdes rene og ugentligt jævnlig fejes, samt drage Omsorg for, at Vinduerne oplukkes og Stuerne udluftes, medens Börnene ere fraværende.

23. Marts — K. U. M. SKR.,[2]) hvorefter Læsning ved Kirkestævne kan ske (ved Degnen eller Kirkelæseren for Kirkedören efter endt Gudstjeneste), uden at Præsten forud skal göres bekendt med Indholdet af Bekendtgörelsen.

31. Jan. 1855 — INDM. SKR., hvori meddeles *1.* at Sysselmanden altid er beret-

[1]) Jfr. Regulativ for Lærerraadet ved Thorshavns Mellem- og Realskole af 27. Juni 1905.

[2]) Jfr. Lov for Færöerne (Nr. 59) af 1. April 1912 om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m.

tiget til at beregne sig Auktionssalær efter Sportelreglement 30. Marts 1836 § 40 samt Inkassationssalær — for saa vidt ikke Betaling erlægges kontant ved Hammerslaget — af Beløb, der udbringes ved Realisation af de Hvalparter, der i Henhold til Grindereglement *1. November 1832* § 29[1]) tilfalde den økonomiske Fond; *2.* at der for Vurderingen af de i Slutningen af Paragraffen nævnte opflydte eller opfiskede Hvaler kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 62 saavel til Sysselmanden som til Vurderingsmændene, dog kun under Forudsætning af, at Sysselmanden og Vurderingsmændene maa foretage *særskilt* Rejse til Hvalstedet for at udføre Forretningen; *3.* at der under samme Forudsætning kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 65 til Auktionsvidnerne.

21. Marts — LOV OM OPHÆVELSEN AF DEN KONGELIGE ENEHANDEL PAA FÆRØERNE.

1 Statskassens Eneberettigelse til Handel paa Færöerne skal fra 1. Jan. 1856 være hævet. Fra den nævnte Tid skal Handelen paa Øerne staa aaben saavel for Indlændinge som for Fremmede; dog skal ved Siden deraf Handelen for Statskassens Regning fortsættes indtil 1. Juli næstefter, men i Löbet af dette Tidsrum skal det være Regeringen overladt efterhaanden at inddrage Handels-Etablissementerne udenfor Thorshavn.

2 Fra det i § 1 nævnte Tidspunkt er det saavel Indlændinge som Udlændinge tilladt, under Iagttagelse af de Forskrifter, som denne Lov indeholder, at besejle alle Havne paa Færöerne og der, uden Indskrænkning med Hensyn til Tiden, at drive Handel med de i Landet bosatte Handlende og til disse at afhænde eller hos dem til Forhandling at oplægge de indførte Varer i store og smaa Partier.[2]) Saa skal det og staa dem frit, i et Tidsrum af 4 Uger paa hvert Sted at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne; dog maa denne Handel kun drives fra Skib og ikke paa Landet selv, hvad enten saadant sker i opførte Skure eller i en opsat Bygning eller i Telt eller i noget andet Lokale.[3])

3 Fremmede Staters Undersaatter skulle derhos have Adgang til, lige med Indlændinge, at deltage i Kystfarten paa Færöerne saavel som i Handelen mellem bemeldte Øer og de övrige til det danske Monarki hörende Lande, dog saaledes at fremmede Skibe af 15 Kommercelæsters Drægtighed[4]) og derunder ikke maa benyttes til Vareförsel enten imellem forskellige Havne paa Færöerne eller imellem Færö og de övrige Dele af Monarkiet.

4[5]) Alle til Færöerne ankommende Skibe skulle, förend de besejler andre Havne paa Øerne, anlöbe — — —.

5 Af ethvert Skib, der ankommer til Færöerne, for der at udlosse eller indlade Varer, bliver der, hvad enten Skibet tilhörer Indlændinge eller Udlændinge, og uden Hensyn til, om det er ladet eller gaar i Ballast, eller til Ladningens Indhold, at erlægge en Afgift af 2 Rdl. for hver Kommercelæst af Skibets Drægtighed.[6]) De Skibe, som alene benyttes i den færöske Kystfart, saavel som Fiskefartöjer[7]) og andre Ski-

[1]) Nu Grindereglement af 1. Juni 1940.

[2]) Jfr. Lov Nr. 361 af 13. Dec. 1933 om Handelsrejsende og Lov 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

[3]) Ifölge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 15 erlægges for at drive Handel fra Skib med Indbyggerne en Kendelse af 25 Kr. til Landsfattigkassen.

[4]) Se nu alm. Lov om Skibes Maaling af *13. Maj 1867* § 27, jfr. Lov 92 af 4. Maj 1927. (Ved al Afgiftsberegning, der efter de bestaaende Anordninger retter sig efter Læstedrægtigheden, blive 2 Tons at regne lig 1 Kommercelæst.)

[5]) Se nu Lov Nr. 177 af 1. April 1921 og Bek. 26 af 25. Februar 1897 § 2, som ændret ved Bek. af 17. Oktober 1930 og Bek. Nr. 11 af 12. Jan. 1932.

[6]) Ifölge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14 er Afgiften bortfalden. Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 5 og 6 have imidlertid endnu Betydning derved, at Lov 1892 § 14 paalægger de »der (d. e.: i Lov 1855 §§ 5 og 6) omhandlede Skibe« at erlægge et Gebyr af 5 Øre pr. Ton ofr Eftersyn af Skibspapirerne i den förste Anlöbshavn.

[7]) Se nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3, hvorved der er paalagt *fremmede* Fiskerskibe et Gebyr af 5 Øre pr. Ton for Eftersyn af Skibspapirerne i hver Anlöbshavn.

be, som löbe ind i en af de færöske Havne blot for at forsyne sig med Provisioner eller andre til Skibets Brug nödvendige Genstande og i övrigt ej befatte sig med Udlosning eller Indladning af Varer, skulle være fritagne for den ovennævnte Læsteafgift.[1]) Det samme skal gælde, naar et Skib i Havaritilfælde losser noget af Ladningen, for saa vidt det intet af denne forhandler eller efterlader, men indtager den igen og afgaar med den alene uden anden Fragt. Afgiften beregnes stedse efter danske Kommercelæster, og blive de Maal, hvortil fremmede Skibe ere ansatte, at reducere til danske Kommercelæster efter samme Regler, som ved Toldstederene i Danmark följes, hvad Havneafgifterne angaar.

6 For saa vidt Skibet tilhörer en Stat, hvori danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede höjere Afgifter, end om de hörte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden den i § 5 nævnte Afgift, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift.

7[2]) — — —

8[3]) Ethvert Skib, som fra en fremmed Plads kommer til Færöerne for der at drive Handel, skal være forsynet med de fornödne Skibspapirer, navnlig til Oplysning om Skibets Læstedrægtighed og Nationalitet, med en Varefortegnelse,[4]) som nöjagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Konsul eller, hvor ingen Konsul er, af Øvrigheden paa Stedet, samt med behörige Beviser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er afsejlet, eller blandt Mandskabet, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skal være attesteret af den danske Konsul eller Øvrigheden paa Stedet.

For hver Klasse af disse Attestationer tilkommer der den danske Konsul 6 Skilling pr. dansk Kommercelæst af Skibets Drægtighed.[5])

Skibe, som fra indenlandsk Sted udgaa til Færö, skulle ligeledes være forsynede med behörige Sundhedsattester, hvorimod den udgaaende Toldseddel[6]) — — — træder i Stedet for Varefortegnelsen.

Saa snart et Skib er indkommet i en af de i § 4 nævnte Havne, og forinden noget udlosses af eller indlades i samme, har Skibsföreren at melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de övrige 6 Havne hos vedkommende Sysselmand,[7]) til bemeldte Embedsmænd at aflevere de ovenfor nævnte Skibspapirer og, efter at disse ere befundne i Orden og derom forsynede med Paategning, at erlægge den befalede Læsteafgift.[8])

Skibsföreren har derhos under sin Haand at tilstille vedkommende Oppebörselsbetjent en Angivelse af generelt Indhold over Skibet, dets Drægtighed og Ladning.[9])

Skulde Skibsföreren ikke være forsynet med rigtige Skibspapirer eller behörigt Sundhedspas, skal vedkommende Embedsmand være berettiget til at anstille og navnlig at underkaste Besætningens Sundhedstilstand den fornödne Undersögelse, og er Skibsföreren forpligtet til i det hele at holde sig de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden gives til Afhjælpning af de forefundne Mangler.[10]) Ligeledes kan Oppebörselsbetjenten, naar han formener, at Læstedrægtigheden ej er rigtigen angivet, foranledige Skibet maalt, hvortil Amtet uden Ophold skal træffe fornöden Foran-

---

[1]) Altsaa ogsaa for Afgift efter Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.
[2]) Ophævet ved Lov (Nr. 70) 7. Maj 1881 § 1.
[3]) Jfr. Lov for Færöerne Nr. 342 af 23 Dec. 1932 om Afskaffelse af Sundhedspas.
[4]) § 8, 1ste Stk., forsaavidt angaar Bestemmelsen om Varefortegnelse ophævet ved Lov Nr. 95 af 25. Marts 1933 om Statistik.
[5]) Beregnes nu med 6 Øre pr. Ton af Netto-Drægtigheden, se Afgiftsreglement Nr. 224 af 26. Sept. 1932 Pt. 46.
[6]) Lov for Færöerne Nr. 95 af 25. Marts 1933 om Statistik ophæver Bestemmelsen om, at Toldsedlen træder i Stedet for Varefortegnelsen.
[7]) Jfr. Bek. 25. Februar 1897 § 5.
[8]) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.
[9]) Ophævet ved Lov Nr. 95 af 25. Marts 1933.
[10]) Jfr. Lov 177 af 1. April 1921.

staltning.[1]) Imidlertid bliver Læsteafgiften at erlægge i Henhold til Skibspapirerne og Udlosning at tilstede. Dersom Maalingen giver det Resultat, at Læstedrægtigheden ej er större end den, Skibspapirerne udvise, afholdes Udgiften ved Maalingen af det offentlige, i modsat Fald af Skipperen, der da har at efterbetale det manglende. For den rigtig erlagte Læsteafgift meddeler Oppebörselsbetjenten Skibsföreren Kvittering, og er denne Kvittering Hjemmel for Skipperen til paa denne Rejse, inden han forlader Øerne, at anlöbe en eller flere af de andre færöske Havne uden at betale Læsteafgift.[2]) Naar Skibet efter at have klareret i en af de i § 4 nævnte Havne, anlöber en anden af disse Havne, bliver Tilstaaelsen for de rigtigen erlagte Afgifter at forevise i Thorshavn for Landfogden og i de övrige Havne for vedkommende Sysselmand, og af disse Embedsmænd at forsyne med Paategning om Forevisningen, men anlöbes et udenfor bemeldte Havne beliggende Sted, vil Tilstaaelsen være at forevise for den der ansatte Karantæneopsynsmand.[3]) Forinden saadan Forevisning og Paategning har fundet Sted, maa aldeles ingen Handel drives fra Skibet hverken ved Salg eller Indköb.

Paa hvert Sted, hvor noget er ladet eller losset, skal til vedkommende Oppebörselsbetjent indsende Beretning derom.[4])

9 Den Toldfrihed, som hidtil har været tilstaaet Færöerne, skal indtil videre vedblive saavel for de Varer, som fra et indenlandsk Sted udföres til bemeldte Øer, som naar færöske Varer indföres til et andet indenlandsk Sted, og skal derhos den Afgift af 1 pCt., som hidtil er blevet erlagt ved færöske Varers Udförsel fra Danmark til fremmede Steder, for Fremtiden bortfalde. Saa skal og Tilköbsafgiften forblive ukrævet for Skibe af 16 Kommercelæsters Drægtighed og derunder, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareförsel mellem selve Færöerne, saa længe de finde saadan Anvendelse.[5])

10 Ret til at drive Handel[6]) paa Færö skal tilkomme enhver, som der holder Dug og Disk,[7]) som er 25 Aar gammel,[8] og af uplettet Rygte. Dog skal den, som agter at nedsætte sig som Handlende, i Forvejen hos Sorenskriveren[9]) erhverve et Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa det af ham opgivne Sted. For et saadant Antagelsesbrev erlægges til Sorenskriveren[9]) 2 Rdl. Rigsmönt.[10])

11 Overtrædelser af de ovenfor givne Forskrifter om, hvorledes der skal forholdes ved Besejlingen af Færöerne, ved Lossen, Laden og Handel med Øerne, straffes, for saa vidt de ej udgöre en særegen grovere Forbrydelse, saasom Bedrageri eller Forfalskning, med Böder fra 10 til 100 Rdl., der i Gentagelsestilfælde fordobles. For disse Böder hæfter saavel Skib som Ladning, og kan der af den sidste ved Auktion sælges saa meget, som behöves til Mulktens Udredelse og Dækning af Omkostningerne. For andre Overtrædelser af denne Lov, navnlig for uberettiget Handel i Almindelighed, bödes förste Gang fra 5 til 20 Rdl., anden Gang fra 10 til 40 Rdl., tredje Gang og fremdeles fra 20 til 60 Rdl.

12 De Fremmede, som besejle Færöerne, ere i övrigt pligtige til at rette sig efter de i Landet gældende Love, og er det Politiets Pligt at vaage over denne Lovs Over-

---

[1]) En saadan Eftermaaling vil der, navnlig efter at Læsteafgiften er ophævet, ikke lettelig blive Spörgsmaal om at foretage alene af Hensyn til Afgiften (5 Øre pr. Ton, Lov 30. Marts 1892 § 14).

[2]) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.

[3]) Se Bek. 25. Februar 1897 § 6.

[4]) Ophævet ved Lov Nr. 95 af 25. Marts 1933.

[5]) Ifölge Lov (Nr. 32) 11. Marts 1892 skal § 9, sidste Pkt., affattes saaledes: »Skibe, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Vareförsel mellem selve Færöerne eller Fiskeri, fritages for Tilköbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilköbsafgift at erlægge efter de for det övrige Kongerige gældende Regler.«

[6]) Cfr. § 4 2. Stk. i Lov for Færöerne Nr. 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

[7]) Jfr. Justm. Skr. 13. Juli 1863.

[8]) Af Justm. Skr. 3. Juli 1895 fremgaar, at »25 Aar« ikke er ensbetydende med Myndighed.

[9]) Nu Landfogden ifölge Lov (Nr. 70) 7. Maj 1881 § 2.

[10]) Ifölge sidstanförte Bestemmelse og Ll. Nr. 24 af 21. Febr. 1950 er Gebyret 200 Kr.

holdelse i det hele og at forfölge Overtrædelser af samme som offentlige Politisager. De idömte Böder tilfalder Amtets Fattigkasse.

13 Private Sager mellem de fremmede, der besöge Færöerne, og Øernes Beboere, som opstaa i Anledning af den i denne Lov omhandlede Handel og Skibsfart, ville, naar nogen af Parterne det begære, være at behandle ved Ekstraret under de for Sö- og Gæsterets-Sager forskrevne Former.

14 Alle om Handelen paa Færöerne udgivne Lovbestemmelser skulle, for saa vidt de ikke ere bekræftede ved nærværende Lov, være ophævede fra 1. Januar 1856, dog med Undtagelse af Bestemmelserne om Maal og Vægt.[1])

15 Et Aftryk af nærværende Lov, om fornödent i engelsk eller hollandsk Oversættelse, bliver af Karantæneopsynet ved Ankomsten til Færöerne at meddele de Skippere, som ej dermed ere forsynede.

5. Juli — JUSTM. SKR., hvori udtales, at det, efter at Færöerne ifölge Valgloven af 29. December 1850 ere repræsenterede paa Rigsdagen, og Grundloven saaledes fuldstændig er traadt i Kraft for bemeldte Øer, maa antages, at de af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Love ogsaa ere gældende for Færöerne, naar der ikke i Lovene selv findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om det modsatte, og at saaledes Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni 1821 herved ere bortfaldne. Ministeriet beordrer i Henhold hertil de i Aarene 1852—54 udkomne Love tinglæste paa Færöerne.

28. Jan. 1856 — LOV ANGAAENDE BRANDVÆSENET I THORSHAVN PAA FÆRØERNE.[2])

1[3]) I Thorshavn og paa den Grund, som regnes til Byen, maa herefter paa forhen ubebyggede Pladser ingen ny Bygninger opföres, medmindre Gaden faar en Bredde af i det mindste 12 Alen og Afstanden fra de nærmest omkringliggende Huse og Bygninger bliver 6 Alen, medmindre Gavlen mod Naboen opföres som Brandmur; i dette Tilfælde kan Bygningen opföres i Skel.

2[4]) Ved Opförelsen af Skorstene bliver det at iagttage, at den nederste Del af samme fra Arnestedet og indtil Loftet stedse er forsvarlig opmuret af Mur- eller Kampesten, men fra Loftet og opad kunne de fremdeles som hidtil opföres af Bræder. I saadanne af Bræder opförte Skorstene maa alene bruges Törv eller Stenkul til Brændsel. Dog tillades det Indvaanerne undtagelsesvis i dem at brænde Brænde for at röge Köd eller Fisk, men alene under den Betingelse, at der haves et nöje og uafbrudt Tilsyn med Ilden, samt at det forud er anmeldt for Landfogden.

3[5]) De, som haver Bagerovne, skulle være forpligtede til at holde disse forsynede med stærke og forsvarlige Mure. Naar der ved Bagerovne forefindes Mangler, kan Landfogden forbyde vedkommende at benytte bemeldte Ovne, indtil de forefundne Mangler ere afhjulpne.

4 Ild eller Glöder maa ikke bæres fra et Hus til et andet, enten over Gaard eller Gade, under aaben Himmel, medmindre det sker i et tillukt Kar.

5 Ingen maa ryge Tobak paa Steder, hvor Hör, Hamp, Hö, Hövlspaaner eller andre lignende Genstande, som hastig kunne fænge Ild, ere henlagte. I lige Maade maa ingen ryge Tobak under aaben Himmel i Nærheden af Höstakke, uden at Piben er forsynet med Hætte. Ligeledes skal al Skydning paa Gaderne i eller nær ved noget Hus være aldeles forbuden.

6 Ej heller maa der stöbes Lys, smeltes Talg eller deslige, brændes Tran samt koges Tjære, Beg og Fernis om Natten, hvorimod saadant alene maa ske om Dagen under Iagttagelse af fornöden Forsigtighed.

7 I Byen maa der ikke törres Korn paa Kölle eller Sodn. Saadant maa kun finde

---

[1]) Justm. Skr. 18. Juni 1857.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anord. 13. August 1886.
[3]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 24. Apr. 1952.
[4]) Jfr. anf. Anordning §§ 1, 2, 3 og 4.
[5]) Jfr. anf. Anordning § 1, sidste Pkt.

Sted i Huse, som ligge i tilbörlig Afstand fra Byen, efter Landfogdens nærmere Bestemmelse.

8 Bödkere, Snedkere og andre, som med Træ og Spaaner omgaas, skulle straks bortskaffe de Spaaner, som falde ved deres daglige Arbejde, til et sikkert og afsides Sted, hvor ingen Ild eller Lys kommer.

9 Alle Husfædre og Husmödre bör have Indseende med, at deres Börn og Tyende forsigtigen omgaas med Ild og Lys, og til den Ende især paase, at Lys ikke klines paa Vægge, Borde, Bænke eller noget andet saadant Sted, at ingen indfinder sig med Lys paa Lofter eller andre farlige Steder uden i tillukte og velforvarede Lygter, samt at Törveaske ikke udkastes, förend den er ganske kold eller vel gennemvædet med Vand.

10 Alle, som imodtage fremmede, der ankomme til Thorshavn, skulle göre de fremmede bekendte med foranförte Bestemmelser. — — —

11 Til enhver Embedsbolig skal for Statskassens Regning anskaffes en Stige og en stærk Brandhage, forsynet med en Jærnkæde, 3 Alen lang, og 2 à 3 Stykker Tov paa 12 à 16 Alens Længde, hvilke Stiger og Brandhager med Tilbehör stedse skulle forblive ved Stederne. — — —

13 Amtmanden[1]) har det överste Tilsyn med Brandvæsenet. I övrigt paaligger det Landfogden som Politimester nöje at paase denne Lovs Efterlevelse og navnlig at före Tilsyn med Brandredskaberne. Saa har han og, naar Ildsvaade opkommer, at overtage Kommandoen derved og træffe saadanne Foranstaltninger til Ildens Dæmpning, som han anser at være de hensigstmæssigste.

14 Til sin Assistent antager Landfogden en Mand, som han dertil finder duelig, ligesom han ogsaa til de vigtigere Betjeninger saavel ved Spröjterne som ved Brandvæsenets övrige Forretninger udvælger dem, som han dertil finder bedst skikkede. Ingen kan undslaa sig for at modtage dette Ombud.

15 Alle de af Byens Indvaanere, som dertil maatte findes dygtige, skulle være pligtige til efter Landfogdens Ordre at möde tvende Gange aarligen for at öves i at omgaas med Spröjterne og övrige Brandredskaber.

16 Naar Ildsvaade opkommer, skulle alle arbejdsföre Mandfolk i Byen være pligtige at möde ved Brandstedet og der udföre alt, hvad dem af Brandinspektören eller hans Assistent befales.

17[2]) De Udgifter, som Brandredskabernes Vedligeholdelse medfører, udredes af Thorshavn Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi efter en af Landfogden forfattet og af Lagtinget approberet Ligning.

18 Alle Forseelser imod de i det foregaaende anförte Bestemmelser samt overhovedet al uforsigtig Omgang med Ild og Lys blive, for saa vidt Forseelsen ikke maatte være af den Beskaffenhed, at en större Straf kan finde Sted efter de almindelige Love, navnlig Forordningen af *26. Marts 1841*, jfr. Lov af *20. Februar 1852*,[3]) at anse enten med Böder, der efter Omstændighederne og dens skyldiges Stand og Vilkaar ansættes for förste Gang begaaet Forseelse fra 16 Sk. til 5 Rdl., og i Gentagelsestilfælde fra 32 Sk. til 10 Rdl. eller, hvor særdeles skærpende Omstændigheder ere til Stede, med Fængsel paa Vand og Bröd,[4]) uden Hensyn til, om Forseelsen har bevirket nogen Skade eller ikke.

19 Enhver Overtrædelse af denne Lov behandles ved Politiretten efter de for offentlige Politisagers Behandling foreskrevne Regler.

20 Alle andre Sager, som ellers behandles ved en Brandret, hvor en saadan er organiseret, saasom Undersögelse af hvorledes en Ildsvaade er opkommen, eller hvilke Uordener under en Ildebrand have fundet Sted, m. v., skulle ligeledes henhöre under Politirettens Behandling og Paakendelse.

21 De Mulkter og Strafböder, som falde efter denne Lov, indkasseres af Land-

---

[1]) Nu Landsstyret.

[2]) Jfr. Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse af 16. Februar 1866 § 17 og Lov 126 af 27. Maj 1908.

[3]) Se nu Straffelovens 20. Kapitel.

[4]) Fængsel paa Vand og Bröd er ophævet ved Straffeloven af 1930.

fogden og anvendes efter hans af Amtmanden[1]) approberede Forslag dels til Belönning for dem, som maatte vise fortrinlig Flid og Virksomhed ved en opkommen Ildsvaade, dels til Understöttelse for dem, som ved en saadan Lejlighed blive beskadigede paa Förlighed eller Lemmer. — — —

23 Forordningen af *22. Marts 1784* om Brandvæsenet i Thorshavn bliver herved aldeles ophævet.

28. Jan. — LOV OM OPRETTELSEN AF EN BYGNINGSKOMMISSION I THORSHAVN.[2])

1 Der skal i Byen Thorshavn oprettes en Bygningskommission, bestaaende af Landfogden, trende af Byens Indvaanere blandt dens Husejere under Ledelse af Landfogden valgte Mænd[3]) samt en af Byens Indvaanere, som dertil beskikkes af Amtmanden.[4]) — — —

3 Bygningskommissionen skal, saa snart dens Medlemmer ere valgte, forfatte en nöjagtig Fortegnelse over de paa Byens Grund værende Vaahuse samt over de til hvert enkelt af disse hörende Udhuse og ubebyggede Pladser med nöjagtig Angivelse af hver enkelt Bygnings Værdi og Störrelsen af hver Bygnings Grund og Störrelse af de ubebyggede Grunde, hvilket alt af Kommissionen nöjagtig skal indföres i en dertil indrettet Protokol. Efter at denne Fortegnelse er affattet, skal Kommissionen forfatte en Plan til, hvorledes Byens Gader, offentlige Pladser o. s. v. efterhaanden skulle reguleres. Denne Plan skal derpaa, efter af Amtmanden[4]) at være approberet, i Tidens Löb söges realiseret. Udgifterne til Anskaffelse af den forannævnte Protokol, saavel som af de flere Protokoller, Kommissionen maatte finde nödvendige til dens Forhandlinger og Korrespondance, skulle forelöbig, indtil Byen erholder en egen Kasse, udredes ved en Ligning efter de i § 8 foreskrevne Regler.[5])

4 Naar nogen vil bebygge en nu ubebygget Plads, skal saadant först anmeldes for Kommissionen. Denne skal derpaa undersöge, om Pladsen, efter samtlige tilstedeværende Forhold og navnlig efter den i § 3 nævnte Plan, egner sig til Bebyggelse. Kommissionen har derefter paa Amtets[4]) nærmere Approbation at bestemme, om Pladsen maa bebygges eller ej, og i bekræftende Tilfælde at fastsætte den Linie, som bör gives Bygningen til Gaden, og de flere Regler, som samme i Henseende til Sikkerhed mod Ildsvaade, offentlig Orden og Lovlighed saavel ved Bygningens indvendige som udvendige Bygningsmaade finder fornödent, at der iagttages. Paa samme Maade skal forholdes, naar nogen af de i Byen nuværende Bygninger nedrives for aldeles at ombygges.

5 Ved Opförelse af nye Vaanhuse paa forhen ubebyggede Pladser skal det nöje paases, at de i Lov angaaende Brandvæsenet for Thorshavn af 28. Januar 1856 §§ 1, 2 og 3 foreskrevne Regler angaaende Bygningsmaaden iagttages. Dog skal dette ikke være til Hinder for Opförelse af Stakitter eller andre saadanne Indhegninger, som i Tilfælde af Ildsvaade hurtig kunne nedrives.

6[6]) Naar det til större Sikkerhed i Henseende til Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færdsel eller af Hensyn til den offentlige Orden anses nödvendigt, at en Gade gives större Bredde, eller at en offentlig Plads udvides, skal enhver, som ejer en ubebygget til Gaden stödende Plads, være pligtig til at afstaa saa meget af sin Grund til Gaden, som maatte anses fornödent, ligesom ogsaa Ejerne af vedkommende Bygninger skulle ved Ombygning være forpligtede til at indrykke samme efter Behov, begge Dele mod en Godtgörelse, som fastsættes og udredes efter de i denne Lovs § 8 givne Regler.[7])

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anordning 13. August 1886.
[3]) Jfr. Lov om Byen Thorshavns ökonomiske Bestyrelse 27. Maj 1908 § 27.
[4]) Nu Landsstyret.
[5]) Jfr. anf. Lov af 1908.
[6]) Jfr. Lov (Nr. 69) 7. Maj 1881.
[7]) Jfr. Loven af 1908.

7[1]) Kommissionen skal före Tilsyn saavel med alle Bygninger, medens de ere under Opförelse, som med de ældre, naar der foretages Hovedreparationer, og har den nöje at paase, at vedkommende strengt rette sig efter de dem givne Forskrifter.

8 Naar nogen af de i Thorshavns By værende Byggegrunde ifölge Bestemmelsen i § 6 maa afgives til offentligt Brug eller det bliver nogen forment atter at bebygge en saadan, skal der til Ejeren af Grunden gives en Godtgörelse for det Tab, som han derved vil lide, hvilken Godtgörelse skal fastsættes efter en billig Bedömmelse af Byggegrundens Værdi og övrige tilstedeværende Forhold og Omstændigheder. Godtgörelsen bestemmes af Bygningskommissionen og approberes af Amtet, hvorefter den saavel som de i § 3 ommeldte Udgifter tilvejebringes ved en Paaligning paa Byens Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi[2]) — — —

10 Dersom nogen, som agter at opföre nogen ny Bygning eller ved en ældre Bygning at göre Forandringer eller foretage Hovedreparationer, begynder paa Arbejdet, inden han desangaaende har gjort Anmeldelse for Bygningskommissionen og indhentet samme med Amtets[3]) Approbation forsynede skriftlige Bestemmelser, om og efter hvilke Regler der maa bygges, bör saavel han som vedkommende Haandværksmand, der forestaar Arbejdet, böde fra 5 til 25 Rdl. til Stedets Fattigkasse efter Politirettens Kendelse, og maa Ejeren derhos taale, at Bygningen, for saa vidt den ikke er indrettet efter de Regler, som Kommissionen finder, at derved burde have været iagttagne, for hans Regning nedrives. I övrigt bör Landfogden, saafremt han bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbejde, hvortil Kommissionens Samtykke behöves, uden at samme er indhentet, straks forbyde, at der med samme videre fortfares. Naar nogen ellers gör sig skyldig i Overtrædelse af de ham af Kommissionen eller Amtmanden[3]) i Henhold til de foranstaaende Bestemmelser meddelte Forskrifter for en Bygnings Opförelse eller Istandsættelse, vil en lignende Mulkt være at anvende, dog saaledes at samme kan, efter Sagens Bekaffenhed, yderligere nedsættes indtil 2 Rdl., hvorhos den Del af Bygningen, som ikke er indrettet efter de givne Regler, kan nedrives.

16. Febr. — TYENDELOV FOR FÆRØERNE.

1 Den, der har fyldt sit 18 Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tyende. Paa yngre Personers Vegne sker saavel Indgaaelse som Opsigelse af Tyendeforholdet af Forældre eller andre foresatte, der dog kunne bemyndige den paagældende til selv at göre dette. En for en umyndig indgaaet Tyendekontrakt kan ikke være forbindende for Tyendet længere end, at det efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanlig Varsel, (§ 40) opsige Tjenesten til den förste almindelige Skiftetid (§ 11).

2 Bevilling til at være Fæstemand kan meddeles af Øvrigheden paa ethvert Sted, hvor der viser sig Trang til at have en Fæstemand. Øvrigheden fastsætter en passende Betaling, som den af samme beskikkede Fæstemand maa tage for sine Forretninger, og meddeler ham de fornödne Forholdsregler.

3 En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Tyende, hvad han veed om dettes Brugbarhed og andre Egenskaber. Anbefaler han som brugbart eller tilforladeligt et Tyende, om hvilket han veed, at det har vist sig udueligt eller er fundet i Utroskab, skal han, foruden at erstatte den Skade, som Husbonden derved lider, böde fra 5 til 20 Rdl., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dömmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Følge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Bröde.

4 Forleder en Fæstemand et Tyende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3.

5 Ønsker nogen sin Tjeneste som Tyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Degnen eller Kirkelæseren foretage saadan Opbydelse uden Betaling.

---

[1]) Jfr. Anordn. 13. August 1886 § 11.
[2]) Jfr. Loven af 1908.
[3]) Nu Landsstyret.

6 En afsluttet Overenskomst om Tjenesteforhold er bindende for enhver af Parterne, uden Hensyn til, om Fæstepenge ere givne eller ikke. Ere Fæstepenge givne, afdrages de ikke i Lönnen, medmindre anderledes er vedtaget.

7 Störrelsen og Beskaffenheden af den Lön og andet Vederlag, som Tyendet skal have for sin Tjeneste, beror ganske paa Overenskomst. Er derom intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tyendet have et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udföres, er almindeligt for et Tyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgöres af Politiövrigheden.

8 Den visse Personer af Bondestanden hidtil paahvilende særegne Forpligtelse til at tage fast Tjeneste bortfalder for Fremtiden. Tjenestetidens Varighed beror paa Overenskomst; dog skal det, naar Kontrakten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tyendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staa i Tyendets Magt, imod at betale Husbonden saa meget, som Lönnen udgör for et halvt Aar, at opsige Tjenesten med et halvt Aars Varsel til en af de almindelige Skiftetider.

9 Er ingen vis Tjenestetid vedtagen, anses Tyendeforholdet stiftet saaledes, at det med 3 Maaneders Opsigelsesfrist kan hæves til en af de almindelige Skiftetider.

10 En Overenskomst om Tjeneste for kortere Tid end 1 Maaned, uden at Forlængelse, naar Opsigelse undlades, skal indtræde, henregnes ikke til Tyendekontrakter.

11 Skiftetid for Tyende, der tager Tjeneste halvaarvis eller paa længere Tid, er, naar ej anderledes vedtages, hvert Aars 1. Maj og 1. November.

12 Til den vedtagne Tid er Tyendet pligtigt at begive sig i Tjeneste og Husbonden pligtig at modtage samme, og ingen af Parterne kan frigöre sig fra denne Forpligtelse ved at tilbagebetale eller overlade Fæstepengene. Hvad ovenfor og i övrigt i denne Lov er sagt om Husbond, gjælder om enhver, som holde Tyende.

13 Vægrer Husbonden sig uden lovlig Grund ved at modtage Tyendet i sin Tjeneste til aftalt Tid, kan Tyendet beholde Fæstepengene, som maatte være givne, og desuden fordre Lön for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over et halvt Aar, og Kostpenge ligeledes for den vedtagne Tjenstetid, dog ikke over 8 Uger. Kostpengene bestemmes, naar deres Störrelse ikke er vedtagen, efter Billighed og hvert Steds Skik og Brug, fra 10 til 20 Sk. Rigsmönt om Dagen.

14 Flytter Husbonden efter at have fæstet et Tyende og för Tjenestetidens Begyndelse, længere end 1 Mil bort fra det Sted, hvor Tjenesten efter Aftalen med Tyendet forudsættes at skulle tiltrædes, er Tyendet ikke pligtigt at overtage Tjenesten og har Ret til at beholde Fæstepengene. Er Husbonden flyttet fra Færöerne, kan Tyendet endvidere fordre Lön for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for mere end et halvt Aar. Hvis Tyendet ikke 4 Uger för Tjenestens Tiltrædelsestid er underrettet om sidstnævnte Flytning, tilkommer det endvidere Kostpenge efter § 13 for den vedtagno Tjenestetid, dog ikke over 8 Uger. Naar et Tyende gaar i Tjenesten, uagtet Husbonden er flyttet fra det Sted, hvor den skulde tiltrædes, skal Husbonden betale de Tyendet derved foraarsagede Flytningsomkostninger.

15 Husbonden kan af följende Grunde nægte at modtage et fæstet Tyende, medmindre han allerede ved Antagelsen har kendt Grunden: 1) naar det i Löbet af det sidste Aar för Tjenestens Tiltrædelsestid har været idömt Fængselsstraf for en forsætlig Lovovertrædelse;[1]) 2) naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelser i Gerning mod Husbonden eller de til hans Familie hörende Personer; 3) naar der er Börn i Huset, og Tyendet i en foregaaende Tjeneste har forledet Husets Börn til slette Handlinger; 4) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 5) naar det har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom; 6) naar det formedelst Sygdom eller Legemsskade er uskikket til at udföre sit Arbejde, eller naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 7) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. Husbonden har i saadanne Tilfælde intet at betale Tyendet og kan forlange de givne Fæstepenge tilbagebetalte.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 32.

16 Kommer Tyendet ikke i Tjenesten den fastsatte Dag, er Husbonden berettiget til at antage et andet Tyende. Indfinder imidlertid det udeblevne Tyende sig i Löbet af næste Dag, eller, hvis Udeblivelsen ikke kan tilregnes det, og Kontrakten er indgaaet paa et halvt Aar eller længere Tid, inden Forlöb af 8 Dage, og i begge Tilfælde intet andet Tyende i dets Steder endnu er antaget, er Husbonden pligtig at modtage det. Indfinder det sig först senere i Tjenesten, beror det paa Husbonden, om han vil modtage det eller ikke.

17 Et Tyende, der kommer for sent i Tjenesten, men dog modtages i denne, taber Ret til saa stor Del af Lön og Kostpenge, som svarer til den Tid, i hvilken det er udeblevet, og skal desuden, hvis Udeblivelsen kan tilregnes det, böde for hver Dag af samme ½ Rdl. til Politikassen, hvilke Böder kunne indeholdes i Lönnen.

18 Det Tyende, som uden at være hindret ved Sygdom eller anden lovlig Undskyldning ikke indfinder sig i Tjenesten i rette Tid, skal, naar Husbonden af den Grund lovligen vægrer sig ved at modtage det, eller det aldeles udebliver, tilbagebetale Fæstepengene, erlægge til Husbonden saa meget, som den betingede Lön udgör for Halvdelen af den vedtagne Tjenstetid, dog ingen Sinde for længere Tid end et halvt Aar, og böde fra 2 til 20 Rdl. Kun under særdeles formildende Omstændigheder maa de Böder, som idömmes Tyendet, være mindre end halvt imod det Belöb, det forbrydes til Husbonden.

19 Bliver et Tyende uden egen Bröde ude af Stand til at tiltræde Tjenesten, da er det kun pligtig at tilbagebetale Fæstepengene.

20 Holder en Husbonde ulovligen et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gerningens Beskaffenhed medföre större Straf, böde fra 5 til 50 Rdl. og give Erstatning for den Skade, som derved foraarsages. Hindrer han Tyendet fra at komme i rette Tid i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han til Tyendet betale, foruden Belöbet af tilbagebetalte Fæstepenge, saa meget, som Tyendet, hvis det var blevet bortvist fra den paatagne Tjeneste, skulde haft i Lön og Kostpenge efter Bestemmelsen i § 13, og til den anden Husbond, der havde fæstet Tyendet, erlægge halvt saa meget, som den af ham tilsagte Lön udgör for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Lönnet belöber for et halvt Aar.

21 Kan Tyendet bevise, at Husbonden i det sidste Halvaar, förend Tyendet skal tiltræde Tjenesten, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller sögt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, kan Tyendet, dersom det derom var uvidende paa den Tid, da det paatog sig Tjenesten, ikke tilpligtes at gaa i denne, men det skal dog, hvis det udebliver, tilbagebetale de modtagne Fæstepenge.

22 Om et Tyende endog har ladet sig fæste til en vis Art af Tjeneste, skal det dog være pligtigt at deltage i anden til dets Stilling og Evner passende Gerning, som Omstændighederne kunne fordre, navnlig naar de, der skulde have udfört samme, ved Sygdom eller andet Forfald ere for en Tid forhindrede deri, ligesom det i Almindelighed efter Evne bör fremme Husvæsenets Bedste. Ethvert Tyende maa underkaste sig den huslige Orden hos Husbonden.

23 Uden Husbondens Samtykke er Tyendet ikke beföjet til at lade sin Tjeneste udföre af andre.

24 Heller ikke maa Tyendet uden Husbondens Tilladelse forlade Huset i egne Anliggender, eller blive borte længere end tilladt.

25 Al den Skade, som Tyendet paaförer Husbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen Art af Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil Tyendet har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lönnen.

26 For Ulydighed mod Husbonden eller den, som paa Husbondens Vegne kan befale over Tyendet, skal dette böde fra 1 til 10 Rdl. For Trods og for Opsætsighed skal Tyendet dömmes enten til lige Böder eller til simpelt Fængsel eller Fængsel paa

Vand og Bröd[1]) i indtil 5 Dage. For fornærmelige Ytringer anvendes de samme Straffe, og for Modstand eller Fornærmelse i Gerning Fængsel paa Vand og Bröd fra 5 til 20 Dage, for saa vidt der ikke efter andre Love er forskyldt en större Straf.

27 Hustugt er det mandlige Tyende underkastet, indtil det bliver 18 Aar, og det kvindelige Tyende, indtil det bliver 16 Aar gammelt. Naar Hustugt anvendes paa et saadant Tyende for de i § 26 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.

28 Kommer Tyendet i Fængsel, uden at saadant kan lægges Husbonden til Last, og dets Tjeneste ikke straks ophörer, taber det Fordring paa Lön for den Tid, Fængslingen varer.

29 Husbonden er pligtig at betale Tyendet Lön paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalingstiden, forfalder Lönnen til Betaling for det Tyende, der er fæstet halvaarsvis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hver Gang for det sidst forlöbne Halvaar, og for et Tyende, som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden, saavel af den oprindelige vedtagne, som af den ved Kontraktens Fornyelse senere af Tyendet paatagne Tjenestetid.

30 Husbonden kan ikke ved nogen kontraktmæssig Overdragelse, uden Tyendets Samtykke, give det en anden Husbond.

31[2]) Paaföres Tyendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbörligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, bör han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Næringstab, som det lider, efter at Tjenesten er ophört. Derhos bör han efter Omstændighederne straffes med Böder fra 5 til 100 Rdl. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en större Straf.

32[3]) Paadrager Tyendet sig en Sygdom ved eget utilbörligt Forhold, maa det selv afholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger, og Husbonden kan for saa vidt han ikke, naar han dertil er berettiget, straks afskediger det (§ 41 Nr. 11), indeholde dets Lön for den Tid, det er utjentsdygtigt.

33[3]) Dersom Tyendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Husbonden vel betale det tilsagte Vederlag, indtil Tjenesten efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophörer, men Tyendet maa selv udrede Lægelön og bære de til Lægemidler, særdeles Pleje og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger.

34[3]) En Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophöre, saa snart Tyendet maatte blive hjemsögt af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og dersom et sygt Tyende enten ifölge slig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst hæver Tyendeforholdet, frigöres Husbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tyendet maatte falde til Byrde, for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tyendet.

35 Et sygt Tyende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehus.

36 Bliver et Tyende sygt og sengeliggende eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde Sted, om end Fardag er kommen, eller Tjenesten paa anden Maade er ophört, förend enten en Læge, eller Sognepræsten, Sysselmanden, en Kirkeværge eller et Medlem af Fattigforstanderskabet erklærer at formene, at Flytningen kan ske uden Fare for Tyendets Helbred eller for Smittens Udbredelse. Hvis Husbonden overtrædende denne Forskrift, skaffer den syge ud af Huset, skal han straffes paa samme Maade, som i § 31 er bestemt, og desuden bære alle Omkostninger paa den syges Pleje og Helbredelse.

37 Dör et Tyende, have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Del af Lönnen,

---

[1]) Fængsel paa Vand og Bröd er ophævet ved Straffeloven af 1930.
[2]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 30.
[3]) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 30.

som kan anses fortjent, indtil Tyendet ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste. Begravelsesomkostningerne er Husbonden ej pligtig at betale.

38 Dör Husbonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans Enke eller Bo, saaledes som det var stiftet med den afdöde. Dog anses Tyendeforholdet kun som stiftet i det længste for et Aar, om end Kontrakten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum. Ønske imidlertid de vedkommende, at Tyendet skal fratræde Tjenesten tidligere, end denne ellers vilde vær ophört, da ere de berettigede til at forlange saadant, naar de tilkendegive deres Bestemmelse derom inden 1 Maaned efter Dödsdagen, og betale Tyendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Lön, dels Lön for saa langt et Tidsrum, som Tyendeforholdet var stiftet paa, dog ingen Sinde mere end til förste almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter Dödsdagen, dels Kostpenge for samme Tidsrum, dog ingen Sinde mere end for 8 Uger efter Fratrædelsen.

39 En indgaaet Tyendekontrakt anses, saa længe lovlig Opsigelse ikke er sket fra nogen af Siderne, fornyet paa lige saa lang Tid, som oprindelig var fastsat, dog i det længste paa 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Henseender have aftalt anderledes.

40 Opsigelse bör, naar Tyendeforholdet er stiftet, halvaarsvis eller for længere Tid, og ingen særlig Opsigelsestid er bestemt, ske med 3 Maaneders Varsel. For saa vidt de almindelige Skiftetider ere vedtagne, kan den senest foregaa den 1. Februar og den 1. August. Er Tjenesteforholdet stiftet maanedsvis, er Formodning for, at Tjenesten kan opsiges med 14 Dages Varsel til den 1. i enhver følgende Maaned.

41 Uden Opsigelse kan Husbonden straks afskedige Tyendet: 1) naar det idömmes Fængselsstraf for en forsætlig Lovovertrædelse;[1]) 2) naar det har været hensat til Strafarbejde; 3) naar det fængsles paa længere Tid end 8 Dage ,uden at saadant kan lægges Husbonden til Last; 4) naar det tillader sig Haandgribeligheder eller grove, fornærmelige Ytringer imod Husbonden, hans Familie eller nogen, der paa hans Vegne har at befale over Tyendet, saavel som og naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelse i Gerning imod Husbonden eller de til hans Familie hörende Personer; 5) naar det nægter at adlyde Husbonden eller nogen, som paa hans Vegne har at befale over Tyendet, eller viser vedvarende Sködeslöshed i sine Pligters Opfyldelse; 6) naar det forförer Husets Börn til slette Handlinger, eller tidligere har gjort sig skyldigt i saadant Forhold, saavel som og naar det ved slet Behandling eller Sködeslöshed udsætter dem for öjensynlig Fare; 7) naar det mishandler Kreaturer, som det skal passe; 8) naar det af Ondskab beskadiger Husbondens Ejendom; 9) naar det viser særdeles stor eller gentagen Uforsigtighed med Lys eller Ild, eller ved sin Sködeslöshed endog foraarsager Brand; 10) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 11) naar det ved Tjenestens Tiltrædelse har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom, eller i Tjenesten ved Usædelighed har paadraget sig en saadan; 12) naar det gör sig skyldigt i utugtigt Forhold med nogen anden til Husstanden henhörende Person; 13) naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 14) naar et Tyende, Advarsler uagtet, gentagne Gange befindes drukken; 15) naar det ved Uforligelighed med medtjenende forstyrrer Husets Fred og Orden, og Advarsel i saa Henseende har vist sig frugteslös; 16) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. For saa vidt nogen Omstændighed ,som har fundet Sted, förend Tyendet tiltraadte Tjenesten, efter det ovenanförte berettiger Husbonden til at bortvise Tyendet, bortfalder saadan Ret, dersom Husbonden var bekendt med slig Omstændighed, dengang han modtog Tyendet, eller han, hvis den omhandlede Omstændighed först senere bliver ham bekendt ,ikke straks benytter sin Ret til inden en passende kort Frist at skille sig ved det.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 32.

42 Naar Tyendet afskediges af nogen af de i § 41 nævnte Grunde, kan det kun fordre Lön og andet betinget Vederlag i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Det kan derhos anses med de Straffe, som det efter de foregaaende Bestemmelser i denne Lov eller den övrige Lovgivning ved sit Forhold maatte have forskyldt, samt paalægges at udrede den i § 25 omhandlede Erstatning.

43 Uden Opsigelse kan Tyendet straks forlade Tjenesten: 1) naar Husbonden mishandler det; 2) naar han söger at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, eller, dersom andre til Husstanden hörende Personer forse sig paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det i behörig Beskyttelse; 3) naar han, hvis Tyendet skal have sin Underholdning hos Husbonden, vedblivende yder det slet eller utilstrækkelig Kost; 4) naar han groveligen krænker dets gode Navn og Rygte ved ugrundede Beskyldninger; 5) naar Tyendet ikke har kunnet erholde sin Lön eller betingede Kostpenge betalte til rette Tid; 6) naar Husbonden opgiver sin hidtil havende Bolig, og flytter over 1 Mil bort fra samme eller han, uden at opgive sin hidtil havende Bolig, flytter over 3 Mile bort.

44 Forlader Tyendet Tjenesten af nogen af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde, skal det have Lön indtil den Dag,hvortil Opsigelsen enten forud er given, eller kunde være given paa den Tid, da Tyendet berettiges til at forlade Tjenesten, dog i det længste indtil förste almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er fratraadt. Kostpengene bestemmes efter Reglerne i § 13. Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Husbonden for övrigt ved sit Forhold kan have paadraget sig. Forlades Tjenesten af de i § 43 under Nr. 4, 5, og 6 anförte Aarsager, har Tyendet kun Ret til Lön og betingede Kostpenge i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Dog, hvis Husbonden flytter fra Færöerne, har Tyendet den samme Ret som, naar det forlader Tjenesten af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde.

45 Flytter Tyendet med Husbonden over 1 Mil bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Husbonden, naar ej anderledes vedtages, bekoste dets Tilbagerejse ved Tjenestens Ophör.

46 Den Husbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste för Tjenestetidens Udlöb, skal betale det Lön til den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Dag, da Tyendet bortvises, dog i det længste indtil förste almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er fratraadt. Kostpengenes Störrelse bestemmes efter Regelen i § 13.

47 Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten för Tjenestetidens Udlöb, forbryder ej alene den fra sidste Fardag fortjente Lön, men skal og betale Husbonden halvt saa meget, som Lönnen udgör for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Lön for et halvt Aar, og endvidere böde fra 2 til 20 Rdl. Ved den nærmere Bestemmelse af disse Böder kommer den i Slutningen af § 18 indeholdte Regel til Anvendelse.

48[1])

50 Fogden, som gör Udlæg for et Tyendes tilgodehavende Lön eller Kostpenge hos Husbonden, kan ikke fordre nogen Betaling for Forretningen, medmindre samme kan erholdes hos Husbonden, efter at Tyendet er fyldestgjort for sin Fordring.

51—63 omhandler Skudsmaalsböger o. l. og udelades som værende uden praktisk Interesse.

64 Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold, undtagen naar der er Spörgsmaal om Forfalskning af Skudsmaal, behandles politiretvis, dog under lagttagelse af de i denne Lovs §§ 65—73 indeholdte Bestemmelser. De i § 3, 36,

---

[1]) Se nu Konkurslov 25. Marts 1872 § 33, 2. f.

57, 59, 3. Stykke, 61, 62 og 63 omtalte Forseelser paatales af det offentlige. Andre Sager efter denne Lov behandles som private Politisager. Vil Husbonden tiltale et Tyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste eller i Utide har forladt Tjenesten, skal saadan Sag paaklages (§ 66) inden 4 Uger fra den Tid, Tjenesten skulde være tiltraadt eller Tyendet er bortgaaet, medmindre Tyendets Opholdssted ikke er bekendt, da Husbonden i saa Fald, ved inden samme Frist at göre en Anmeldelse for Politiövrigheden om den begaaede Ulovlighed, kan bevare sin Ret mod Tyendet. Vil et Tyende tiltale Husbonden, fordi denne ulovligen har enten nægtet at modtage det i Tjenesten eller bortvist det af Tjenesten eller ubeföjet har givet det et ufordelagtigt Skudsmaal, har det ligeledes at paaklage Sagen inden 4 Uger efter, at Tjenesteforholdet skulde være begyndt eller ophört. Anlægges Sag efter de ovenmeldte Frister, bliver den fra Retten at afvise, medmindre Modparten, efter den dertil ham af Dommeren givne Anledning, erklærer, at han desuagtet intet har imod Sagens Fremme, eller han lader möde ved Sagförer, og denne ikke gör nogen Paastand om Afvisning. Naar indklagede hverken möder eller lader möde, og det ikke efter Klagerens Angivelser er tilstrækkelig tydeligt, om Præskriptionen er indtraadt eller ikke, bör Dommeren opfordre ham til at meddele den til Bedömmelsen heraf fornödne nærmere Forklaring, og derefter tage Bestemmelse om Sagens Afvisning eller Fremme. Paatale til Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed af et Tyende maa udenfor Kontrasögsmaalstilfælde ikke finde Sted, medmindre Sagen af Husbonden paaklages inden 3 Uger efter Tyendeforholdets Ophör.

65 De Tvistigheder, der opstaa mellem Husbonde og Tyende, behandles ved Præstegældets Forligelseskommission, forinden de indkomme for Retten.

66 Saavel Husbond som Tyende have derfor, naar de ville före Klage over hinanden med Hensyn til Tyendeforholdet, at henvende sig til Forligelseskommissionen med Klagen. Dog henhöre under denne Forligsmægling kun de Sager, der rejses, imedens Husbond og Tyende endnu ere samlede med hinanden, eller dog begge opholde sig i samme Præstegæld. Har Tyendet forladt Husbondens Tjeneste og har Ophold i et andet Præstegæld, anvendes de almindelige Regler om Sagers Paaklage ved Politiretten.

67 Den, der har nogen Besværing eller Anke at före, skal skriftligen eller mundtligen andrage Sagen for Forligelseskommissionen og angive Genstanden for sin Klage. Forligelseskommissionen har derefter at beramme et Möde til en vis passende Tid snarest mulig og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som besörger den ved de sædvanlige Stævningsmænd forkyndt for Modparten, saaledes at han erholder i det mindte to Dages Varsel til det ansatte Möde.

68 Ved Sagens Foretagelse for Forligelseskommissionen bör denne söge at tilvejebringe Forlig imellem Parterne. Opnaas saadant Forlig, bliver det at tilföre Protokollen og at underkrive af begge Parter. Forligelseskommissionen har derefter at give enhver af Parterne, der önsker det, en Udskrift af samme. Et saadant Forlig kan ligesom en endelig Dom fuldbyrdes ved Eksekution. Opnaas derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den forgæves forsögte Mægling at tilföre Protokollen, og derom en Attest at meddele vedkommende, hvorefter Sagen kan forfölges ved Retten.

69 Parterne have i Almindelighed at möde personligen. Den, der uden lovligt Forfald undlader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dömmes til at betale Sagens Omkostninger og i Mulkt for unödig Trætte fra 1 til 5 Rdl. uden Hensyn til det Udfald, Sagen iövrigt maatte erholde.

70 Naar Klageren möder og indklagede udebliver, meddeles der förstnævnte en Attest om den fra hans Side iværksatte Paaklage, og Sagen kan da af ham straks forfölges ved Retten, hvorhos indklagede, hvis han ikke kan oplyse lovlig Aarsag til Udeblivelsen, bliver at anse efter Bestemmelsen i § 69.

71 Saa længe Forlig i de her omhandlede Sager ikke er prövet hos Forligskommissionen, eller Klageren i alt Fald ikke har iagttaget, hvad der paaligger ham for at

faa Mæglingen foretagen, kan Sagen ikke antages til Behandling og Paakendelse ved Retten, men denne har i Embeds Medför at afvise samme. Naar derimod det fornödne er iagttaget med Hensyn til den her foreskrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politiretten, hvoraf följer, at Parterne straks kunne lade möde for denne Ret ved Sagförer efter de i övrigt herom givne Regler.

72 For övrigt komme de Regler og Grundsætninger, der gælde med Hensyn til Forligsbehandlingen af Rettergangssager ved Forligskommissionerne, ogsaa til Anvendelse ved de her omhandlede Sager og den for dem forekrevne Forligsbehandling. Dog kan, naar Forlig virkelig har været prövet imellem Parterne, den almindelige Regel, at intet bör paakendes ved Retten, med mindre det först har været gjort til Genstand for Forligsmægling, ikke her göres gældende, hverken med Hensyn til Omfanget af det, der derefter paatales ved Retten, eller til de Paastande, der ved denne nedlægges. I Overensstemmelse hermed er ogsaa, under samme Forudsætning, Kontraklage til Forligspröve unödvendig for ved Retten at kunne rejse Kontrasögsmaal.

73 Til Forligskommissionen erlægges ved Klagens Indgivelse 16 Sk.,[1]) der straks betales af Klageren forud. Opnaas Forlig tilkommer der endvidere Forligskommissionen 16 Sk.,[1]) der skal udredes af indklagede, medmindre Parterne anderledes derom forenes, hvilken Betaling deles mellem Kommissionens Medlemmer paa den i Fr. 20. Januar 1797 § 10 foreskrevne Maade. Til Stævningsmændene erlægges 16 Sk.[1]) af Klageren til lige Deling. For de Udgifter, som Klageren har maattet forgæves anvende med Hensyn til den her omhandlede Forligsmægling, har han, naar Sagen derefter forfölges ved Retten, Regres til indklagede, for saa vidt der efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger kan paalægges denne et saadant Ansvar.

74 N. L. 3. Bog 21. Kap. Art. 4 til 19, samt Fr. 21. Maj 1777 §§ 2—11, jfr. Plak. *16. Dec. 1840* og Lov 4. Jan. 1851 Nr. 5, saavel som alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, for saa vidt de endnu maatte være gældende, ud af Kraft.

75 For at Indholdet af denne Lov desto sikrere skal komme til alles Kundskab, skal der, foruden at den bliver at kundgöre paa sædvanlig Maade, af samme henlægges et Eksemplar hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn.

4. Marts 1857 — LOV, HVORVED UDSTYKNING AF DET PRIVATE JORDEGODS PAA FÆRØRNE SØGES INDSKRÆNKET.

1 Enhver, der ejer en Jordejendom fra 1 indtil 6 Marker Jords Störrelse, inden- og udengaards, samlet i en Bygd, dog ikke mindre end 4 Gylden i hver Hauge eller Haugepart, skal være berettiget til at bestemme, at denne Ejendom med de Husebygninger, der maatte være eller blive opförte paa bemeldte Ejendoms Grund, skal være og forblive en samlet Ejendom, der kun maa udstykkes i Overensstemmelse med de i § 5 givne Regler.

2 Vedkommende Ejer skal, naar han önsker at tage en saadan Bestemmelse med Hensyn til sin Ejendom, henvende sig til Sorenskriveren, og for denne vidnefast erklære sin Bestemmelse, som af Sorenskriveren straks bör tilföres Justitsprotokollen mod Gebyr efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 11. Sorenskriveren skal derefter til næste rette Ting paa vedkommende Ejers Bekostning tinglæse en Udskrift af den Justitsprotokollen tilförte Bestemmelse. En saadan tilkendegiven Viljesbestemmelse skal være og forblive uigenkaldelig og urokkelig; dog kan Justitsministeriet, hvor Omstændighederne tale derfor, tilstede,[2]) at der afviges fra samme naar vedkommende Ejers Ansögning er anbefalet af 2/3 af Lagtingets i et beslutningsdygtigt Möde tilstedeværende Medlemmer.

3 Dersom den paagældende Ejendom eller nogen Del af samme er behæftet med

[1]) = 33 Øre.

[2]) Afgörelsen maa antages nu at höre under Hjemmestyrets Kompetence.

tinglæst Pantegæld, maa Sorenskriveren ikke protokollere den attraaede Bestemmelse, forinden Ejeren har tilvejebragt Pantekreditors skriftlige Erklæring om at han intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages.

4 Dersom en Del af den paagældende Ejendom er behæftet med tinglæst Pantegæld og Kreditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegælden fra Erklæringens Tinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Ejendom. Naar flere Dele af Ejendommen ere pantsatte til forskellige Kreditorer, skulle disse Erklæringer tillige indeholde det fornödne om, hvorledes deres Fordringer skulle være prioriterede i den samlede Ejendom, i hvilket Tilfælde Kreditorernes Erklæringer tillige ville være at tinglæse. Jord, der er overgivet Kreditor som brugeligt Pant, kan ikke inddrages under den samlede Ejendom, medmindre Kreditor efter de foran foreskrevne Regler giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt Pant til simpelt Underpant.

5 Er den paagældende Ejendom mindre end 6 Marker Jord, kan Ejeren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at följe samme Fremgangsmaade, som i § 2 er angivet, og under lagttagelse af de i §§ 3 og 4 foreskrevne Bestemmelser fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal höre til Ejendommen, og skal han saaledes kunne föröge Ejendommens Störrelse, indtil denne i alt udgör 6 Marker Jord, inden- og udengaards, dog at der i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre end 4 Gylden. Paa den anden Side skal det under de samme Betingelser, som nys ere anförte, staa en Ejer frit at dele en i Overensstemmelse med foranförte Forskrifter samlet Ejendom, dog ikke i mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at magelægge endog mindre Dele af sin Ejendom med anden Jord, naar han derved kan föröge eller samle den Jord, han allerede maatte eje i en Hauge eller Haugepart.

6 Den, som ejer en Ejendom, der er undergiven de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Ejendom efter hans Död skal forholdes, hvem af hans Livsarvinger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inventarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal följe Gaarden, og hvad Sum den skal tages for. Fremdeles skal der og efter Omstændighederne kunne ventes Konfirmation paa Testamenter, hvorved bestemmes, at Gaarden med Tilbehör for den paa samme satte Vurdering og i övrigt under lagttagelse af de i denne Lov givne nærmere Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den agtes overdraget til, ved Döden maatte afgaa forinden Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Ægtefælle, for hvilken Konfirmation i intet Tilfælde bliver at erlægge höjere Gebyr end det nu anordnede laveste Konfirmationsgebyr. Naar de andre Livsarvinger eller, saafremt de ere umyndige, disses Værger finde den for Ejendommen fastsatte Sum for lav, ere de berettigede til at fordre, at den, forinden den tiltrædes af den dertil bestemte Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da være berettiget til at overtage samme for ¾ af Vurderingssummen.

7 Er Ejeren gift og lever i sædvanligt Formuesfællesskab med sin Hustru, maa han naar han vil benytte den ham i foranstaaende Paragraf givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrus Samtykke.

8 Ved den testamentariske Anordning, som Forældre saaledes göre over deres Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den længstlevende, skal, under de nærmere Betingelser, som efterfölgende § 10 indeholder, kunne beholde Gaarden med Tilbehör mod et Vederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaarden i Medför af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid skal overlades til et af Börnene, hvilket Vederlag sikres i Ejendommen og udbetales i det Tilfælde, hvori Börns Fædrene- eller Mödrenearv ellers skal udbetales dem. Den længstlevende er ikke bemyndiget til at sælge Gaarden, uden at den först tilbydes den Sön eller Datter, som den i sin Tid skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at modtage samme for den i Testamentet satte Værdi eller for den Sum, som i Tilfælde af Indsigelse fra de andre Livsarvingers Side bestemmes paa den i § 6 angivne Maade, og med Belöbets Tilvejebringelse have Henstand til den anden derpaa följende Juni Termin. Saafremt

bemeldte Arving ikke er myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om Gaardens Overtagelse, indstilles til Justitsministeriets[1]) Bedömmelse. Det följer for övrigt af sig selv,, at der ved Ægtefolkenes fælles Testament ogsaa kan bestemmes yderligere Indskrænkning i den længstlevendes Raadighed over Gaarden, og at det navnlig kan formenes denne at pantsætte samme, ligesom den længstlevende i intet Tilfælde kan give nogen Panteret foran de Arvelodder, som ere Börnene tilfaldne efter den foran afdöde Fader eller Moder, hvilke Arvelodder som foranfört blive prioriterede i Gaarden indtil der paa anden Maade göres Arvingerne Fyldest for samme.

9 Det er ligeledes en Selvfölge, at den længstlevende ikke kan efter sin Ægtefælles Död göre nogen Forandring i den engang, til Fordel for et af Börnene, af dem begge tilkendegivne sidste Vilje, men skulde bemeldte Barn dö eller ej ville modtage Ejendommen, kan den længstlevende ved en ny testamentarisk Disposition bestemme, hvo af de övrige Börn der skal træde i dets Sted, saafremt det fælles Testament ej allerede indeholder nogen Bestemmelse desangaaende.

10 Den Ret til at beholde Gaarden, som der ved Ægtefolks fælles Testament kan tillægges den længstlevende af disse, skal med Hensyn til Manden ikke være indskrænket til den Tid, han bliver hensiddende ugift, ligesom Gaarden og, naar Enken indlader sig i nyt Ægteskab, kan forblive hos hende og hendes anden Mand, saa længe indtil den Sön, hvem Gaarden efter Testament skal tilfalde, bliver myndig, hvorved i Overensstemmelse med N. L. 3—19—34 forstaas 18 Aars Alderen, eller indtil den Datter, som den er tillagt, indgaar Ægteskab.

11 I Stedet for en saadan Disposition, som §§ 8 og 10 hjemle en Selvejer og hans Hustru Ret til at oprette til hinandens Fordel, skal det ogsaa, uanset de have Livsarvinger staa dem frit for ved reciprokt Testament at bestemme, at den længstlevende skal beholde Gaarden med Tilbehör som sin fuldkomne Ejendom imod efter foregaaet edelig Taksation at udbetale den förstafdödes Arvinger $^1/_3$ af Gaardens og dens Tilbehörs sande Værdi, denne dog kun beregnet efter Fradrag af den derpaa hvilende Gæld, hvormed disse i ethvert Tilfælde skulle lade sig nöje, samt under den Betingelse, at den længstlevendes Ret til i Overensstemmelse med § 15 i Fr. 21. Maj 1845 at tage Arv efter den förstafdöde borfalder.

12 Naar en Selvejer i Medför af denne Lov har givet sin faste Ejendom til et af sine Börn mod et moderat Vederlag, skal han ikke være beföjet til paa anden Maade at disponere over mere end en Ottendedel af sin efterladte Formue, saaledes som denne bliver efter den Værdi, hvorfor Gaarden efter Bestemmelserne i § 6 bliver at overtage af det vedkommende Barn, hvilket samme skal gælde, naar en Selvejer og hans Hustru, der have Livsarvinger, ville benytte den Ret, § 11 hjemler dem til at testere hinanden Gaarden til Ejendom.

13 Ligesom den, der besidder flere Selvejergaarde, ikke kan ved Testament tillægge et Barn flere af disse, naar han efterlader sig flere Börn, saaledes kan det heller ikke forbeholdes den længstlevende flere Gaarde, dog maa sidstnævnte ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt en ikke fuldmyndig Sön eller Datter, indtil han bliver fuldmyndig eller hun gift, hvorved det imidlertid i Overensstemmelse med § 10 bliver at iagttage, at i det Tilfælde, hvor Enken gifter sig paa ny, ikke Fuldmyndighed men alene Myndighed udkræves, for at vedkommende Sön skal sættes i Besiddelse af Gaarden. Ej heller kan det foranförte være til Hinder for, at den længstlevende beholder de flere Ejendomme, der kunne tilfalde den som Boslod efter Loven.

14 En Enke, der ejer en Selvejergaard, kan i eet og alt udöve sin Testationsfrihed, som ved denne Lov hjemles. Imidlertid kan den Enke eller Enkemand, som hensidder i uskiftet Bo efter den afdöde, uden at der, medens denne levede, er gjort nogen testamentarisk Anordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte Testationsfrihed anderledes end, at den afdödes Arvinger maa beholde den allerede faldne Fædrene- eller Mödrene-Arv ukrænket.

15 Det staar ogsaa en Selvejer frit for, under de sædvanlige Testationsformer, at

[1]) Nu formentlig Landsstyret.

oprette et Testament af det Indhold, som denne Lov hjemler. For saa vidt Testament oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver den ene af disse Adkomst til, efter den andens Död, at besidde Gaarden med de Indskrænkninger, som denne Lovs §§ 8 og 10 indeholde, bör, hvis det oprettes i den i § 6 anförte Form, en Afskrift af den inden Retten afgivne Viljeserklæring indföres i Panteprotokollen og derfor det sædvanlige Tinglæsnings- og Protokollations-Gebyr betales, ligesom Testamentet, naar det paa anden Maade er oprettet, bör tinglæses.

16 Har den, som ejer en Selvejendom, der er undergiven de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, ikke i levende Live taget Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Ejendommen efter hans Död, og Ejendommen kommer paa Skifte, da skal den udlægges til et af den afdödes Börn eller en af hans Arvinger for den Sum, hvorom Arvingerne under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom ingen Overenskomst i saa Henseende mellem Arvingerne tilvejebringes, bliver Ejendommen ved offentlig Auktion at bortsælge og Provenuet skiftes efter Lovens Bestemmelser.

17 For Fremtiden skal det ikke være tilladt ved Köb og Salg, ved Gave, paa Arveskifte eller ved anden Overdragelsesmaade til særlig Ejendom at udstykke Jord i mindre Dele end hele Gylden, samlet saavel i Bö som i Hauge eller Haugepart.

Dersom alt det Jordegods, som paa et Arveskifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden at en Del af Jorden bliver udstykket i mindre Dele end en hel Gylden, samlet saavel i Bö som i Hauge eller Haugepart, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvo af dem der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bortsælges ved offentlig Auktion og Belöbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger.

18[1]) Fremdeles skal det herefter være forbudt ved Köb og Salg eller paa anden Maade at skille de til Jordegodset efter de gældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme. Landbrugsraadet kan, hvor særlige Forhold gör sig gældende, meddele Tilladelse til Adskillelse af Bö og Hauge og samtidig træffe Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de til Jordegodset knyttede Herligheder; dette skal tinglæses. Hvor Tilladelse er nödvendig, kan intet Dokument tinglæses, forinden saadan Tilladelse foreligger.

19 For et stedfundet Salg eller Mageskifte eller anden Overdragelse af nogen Jord kan have Retsgyldighed skal derom oprettes og tinglæses et skriftligt Dokument, som indeholder fuldstændige Oplysninger om, hvori Overdragelen bestaar.[2]) Med Hensyn til Tinglæsningstiden bliver N. L. 5—3—39, 40, 41 at iagttage.

20 Den ved N. L. 5. Bogs 3. Kap., samt ved Fr. *14. Januar 1771* og Fr. *14. Januar 1829* hjemlede Odelslösningsret skal ophöre, saa at den efter 1. Juli 1857 ikke længer skal kunne göres gældende.

18. Juni — JUSTM. SKR., hvori udtales, at ifölge Lov 21. Marts 1855 § 14 enhver handlende paa Færöerne, hvad enten han driver Handel fra Skib som Spekulanthandler eller paa Landet som fast handlende, maa anses forpligtet til ved al Handel med Øernes Indbyggere at benytte dansk justeret Maal og Vægt og, saafremt han undlader saadant, være at anse efter de desangaaende gældende Lovbestemmelser.

29. Dec. — LOV OM GRINDEFANGSTEN PAA FÆRØERNE.[3])

1 Reglement for Grindefangsten paa Færöerne af *1. November 1832* ophæves, og skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Lagtingets Indstilling at foreskrive de Bestemmelser, som herefter skulle gælde om Grindefangsten paa bemeldte Öer.[4])

2 Overtrædelser af de i Kraft af den Justitsministeren saaledes indrömmede Bemyndigelse givne Forskrifter blive, for saa vidt der ikke i denne Lov er fatsat större

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 2 af 3. Jan. 1950.
[2]) Jfr. Haugelov 18. Maj 1937 § 24.
[3]) Nu Særanliggende. Bestemmelser gives ved Lagtingslove.
[4]) Grindereglement af 1. Juni 1940.

Straf, at anse med Böder, hvis Störrelse det ligeledes overlades til Justitsministeren efter Lagtingets Indstilling nærmere at bestemme.

3[1]) — — —

6 De Sager, der maatte rejse sig fra Overtrædelser af de om Grindefangsten udgivne Bestemmelser, blive, for saa vidt de ikke gaa ud paa anden Straf end Böder, at behandle paa samme Maade, som ved Plakaten af 23. Marts 1813 er bestemt med Hensyn til Sager om Rettigheden til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færöerne. [2])

7 Hvor Omstændighederne tillade det, paakendes de, straks efter at Delingen af Grinden er endt, af den Sysselmand, i hvis Distrikt Grindefangsten er indtruffen, men i modsat Fald af den Sysselmand, i hvis Syssel den eller de skyldige ere bosatte. Ere flere fra forskellige Sysler implicerede i een og samme Sag, bör den stedse behandles af den förstnævnte Sysselmand, for hvem de skyldige ere pligtige at möde efter Tilsigelse, hvis Sagen ikke straks paa Stedet kan afgöres.

8 De Böder, som ikendes nogen for Overtrædelse af de om Grindefangsten givne Forskrifter, tilfalde Færöernes Amts Fattigkasse og afsones i Mangel af Betaling efter de gældende Bestemmelser.

29. Dec. — LOV OM FORHØJELSE I DE VED SPORTELSREGLEMENTET FOR RETTENS BETJENTE PAA FÆRØERNE AF 30. MARTS 1836 FASTSATTE RETSGEBYRER M. V.[3])

6. Nov. 1858 — LOV FOR FÆRØERNE OM PROKLAMATA I BOER.

1 For Fremtiden skal saavel i Dödsboer som i Opbuds- og Fallitboer og i andre Boer, hvor Proklama til Creditorer bliver at udstede, dette ske ved en Indkaldelse med 3 Maaneders Varsel, naar den Paagjældende efter de foreliggende Omstændigheder maa antages ikke at have staaet i Gjældsforpligtelser paa noget Sted udenfor Færerne. Hvor dette derimod er Tilfældet, bör Indkaldelsen skee med 6 Maaneders Varsel. Iövrigt bör den Omstændighed, at den Paagjældende har boet eller havt Ophold udenfor Færöerne, ikke i og for sig begrunde Anvendelsen af det sidstnævnte Varsel, naar der inden hans Död eller den Begivenhed, der foranlediger Skiftebehandlingen, er forlöbet over eet Aar fra den Tid, han er bortrejst derfra og har opgivet sin derværende Stilling.

2 De Indkaldelser, der ifölge § 1 kunne foretages med 3 Maaneders Varsel, blive at bekjendtgöre paa Færöerne, paa den dersteds hidtil sædvanlige Maade. Derimod blive de Indkaldelser, der skulle foretages med 6 Maaneders Varsel, foruden at bekjendtgöres paa nysnævnte Maade, tillige 3. Gange efter hinanden at indföre i den Berlingske politiske og Avertissementstidende. Varselet regnes fra den sidste Bekjendtgörelses Datum.

3 Som Följe af foranförte Bestemmelser bortfalder saavel den hidtil i adskillige Tilfælde nödvendige Bevilling til Proklamas Udstedelse i Boer, som den befalede Tinglæsning af Proklamata. Bestemmelsen i Norske Lovs 5. Bogs 13de Capitel 27de Artikel bliver herved for Færöernes Vedkommende ophævet.

4 Ved Dödsboskifter efter Personer, som efter deres Livsforhold ej kunne formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel eller deslige, kan al Indkaldelse, uden Hensyn til den efterladtes Formue, forbigaas, naar Arvingerne eller de, til hvilke Boet overdrages, erklære, at ville paatage sig dets retsmæssige Gæld, om nogen Fordring siden skulde opstaa.

5 De ovenanförte Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, naar en Enke, der hensidder i uskiftet Bo, vil udstede Proklama til sin Mands Creditorer, eller naar Arvinger, der holde privat Skifte, vil udstede Proklama til Arveladerens Creditorer.

6 Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1859.

27. Jan. 1860 — JUSTM. SKR. Landfogden paa Færöerne havde forespurgt, om

[1]) §§ 3—5 ophævet ved Lov Nr. 127 af 15. April 1930.
[2]) Jfr. Rentek. Skr. 20. September 1845.
[3]) De endnu gældende Bestemmelser i Loven ere i denne Samling sammenarbejdede med Reglem. 1836.

han var berettiget til at beregne sig Gebyr for følgende af et spansk Skibs Fører begærede Ekspeditioner: *1.* Udfærdigelse af latinsk Sundhedspas for Skibet med tilført Attestation om, at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af 5 Mile fandtes noget spansk Konsulat ; *2.* Udfærdigelse af Manifest over den Ladning, der var bleven indtagen i Thorshavn, med tilföjet Attestation om, at den indladede Fisk, saa vidt Landfogden bekendt, var fisket paa Færöerne af færöske Fiskere samt tilberedt paa Færöerne og följelig var at betragte som færösk Produkt, samt endelig Attestation om, at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af 5 Mile fandtes noget spansk Konsulat; og *3* Forevisningspaategninger paa 4 Konossementer over den paa Færöerne indtagne Ladning. Ministeriet udtaler i denne Anledning: *ad 1.* at da Udstedelsen af Sundhedsattester paahviler Landfogden som Embedspligt, men der hverken i Sportelreglement 30. Marts 1836,[1]) jfr. Lov 29. December 1857, eller i Lov 21. Marts 1855 er tillagt ham noget Gebyr for at udfærdige eller paategne Skibspapirer, formenes han ikke at være berettiget til at beregne sig Godtgörelser for Udstedelsen af det omhandlede Sundhedspas; *ad. 2.* og *3.* at disse Ekspeditioner ligge udenfor de i Handelsloven omhandlede, Landfogeden paahvilende Forretninger og nærmest maa betragtes som Konsularforretninger, og naar Landfogeden derfor, saa længe der ikke er ansatte Konsuler paa Færöerne, for vedkommende Skippere udfærdige deslige Ekspeditioner, antager Ministeriet, at han maa være berettiget til derfor at beregne sig sædvanligt Konsulargebyr, jfr. Lov 21. Marts 1855 § 8.[2])

19. Jan. 1863 — LOV AF AFHÆNDELSE AF DE FÆSTEGAARDEN HUSEGAARD VED THORSHAVN TILHØRENDE TRØER.

1 De Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhörende, indhegnede og opdyrkede Tröer, som ere bortlejede til Indvaanere i Thorshavn, skulle gaa over til Selvejendom i Overensstemmelse med efterfölgende Forskrifter.

2 Enhver Trö eller Tröpart bliver först at tilbyde sammes nuværende Besidder til Ejendom paa de i följende Paragraffer fastsatte Vilkaar, og Amtmanden har at opfordre hver enkelt Besidder til inden en Frist af 3 Maaneder at afgive Erklæring, om han vil overtage den Trö eller Tröpart, som han besidder, til Ejendom paa de nedenfor bestemte Vilkaar. Med Hensyn til de Tröer eller Tröparter, som vedkommende Besiddere ikke ville overtage til Ejendom, bliver det ufravigelig at iagttage, at de, naar Lejemaalet er udlöbet, sælges til Ejendom enten ved offentlig Auktion eller underhaanden, naar der for dem kan opnaas den Pris, hvortil de bliver ansatte (jfr. § 3) ; dog at det saafremt det er en Tröpart, der skal sælges, skal staa den eller dem, der eje den övrige Del af Tröen, frit at forlange sig Tröparten overdragen til Ejendom for den höjeste Pris, som nogen anden vil give for den.

3 Köbesummen for hver Trö eller Tröpart bestemmes til det fem- og tyvedobbelte Belöb af den Leje, som den nuværende Besidder aarlig har erlagt.

4 Köbesummen eller den Del af samme, som Köberen ikke önsker at udbetale, er han berettiget til at afgöre ved for samme at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1. Prioritet i Tröen eller Tröparten, der skal være uopsigelig fra Statskassens Side, saa længe förste Köber eller hans Enke besidder Ejendommen og behörig opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger. Köberen afholder alle ved de her omhandlede Overdragelser medgaaende Omkostninger.

5 Ingen Trö eller Tröpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtmandens[3]) Samtykke. Det samme skal og gælde, naar to eller flere Tröer ere blevne sammenlagte ved Mellemgærders Nedlæggelse, saa at de ere komne til at udgöre een Trö. Dersom den, der ejer en Del af en Trö, vil afhænde samme, skal den eller de, der eje den övrige Del af Tröen, være berettigede til at fordre sig Tröparten overdragen for den höjeste Pris, som nogen anden vil give for den.

---

[1]) Se dettes § 59.

[2]) D. e.: 6 Øre pr. Ton af Skibets Nettodrægtighed, jfr. Gebyrtakst Nr. 224 af 26. Sept. 1932 Pt. 46.

[3]) Nu under Hjemmestyrets Omraade.

6 Paa ingen af de i nærværende Lov omhandlede Tröer maa der uden Amtets[1]) Samtykke opföres Bygninger til Beboelse. Naar en Trö er bleven bebygget, skal Huset og Tröen forblive en samlet Ejendom, saa at særskilt Afhændelse af en af Delene ikke maa finde Sted.

7 Naar en Trö i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf bliver bebygget, tilkommer der ikke Ejeren af Huset Ret til Törveskær, medmindre han samtidig med Tröens Bebyggelse nedlægger et Hus i Thorshavn; i saa Fald kan den det nedlagte Hus tilkommende Ret til Törveskær overföres til det paa Tröen opförte Hus.

8 Med Ejendomret til Tröerne följer ikke Rettighed til Udrægster af Köer i Husegaardshaugen.

9[2])

10 Fæsterne af Husegaard skulle have Ret til hvert Aar at lade deres Faar (Söjd) græsse paa samtlige de i denne Lov omhandlede Tröer fra 25. Oktober til 14. Maj, i hvilket Tidsrum de fornödne Aabninger ved Sysselmandens Foranstaltning ville være at göre paa Ydergærderne. Dog kan den Fæsterne saaledes tilkommende Ret til Vintergræsning aflöses ved frivillig Overenskomst mellem paagældende Tröejer og Fæsterne.[3])

11 Enhver, der ved at nedrive Sten af det om Tröerne opförte Ydergærde eller ved at aabne Lukningen paa samme foranlediger, at Faarene trænger ind, har, foruden at erstatte den deraf följende Skade efter uvillige Mænds Skön, at erlægge en Böde fra 1 Rdl. til 5Rdl., der tilfalder Distriktets Fattigkasse.

10. Marts — JUSTM. SKR., hvori udtales, at Ordet »Havn« i Lov 21. Marts 1855, navnlig ogsaa i Lovens § 7, maa forstaas som ensbetydende med Ordet »Anlöbssted«.

19. Marts — K. U. M. SKR., hvori — paa et af Lagtinget derom indgivet Andragende — svares, at Ministeriet ikke har noget at erindre imod, at der af Lagtinget ansættes en Kasserer og Regnskabsförer, under hvis Bestyrelse samtlige færöske Kirkers Kasse- og Pengeregnskabsvæsen henlægges.

20. Marts — KGL. RESOL., hvorved det tillades de færöske Sysselmænd at bære en Uniform, bestaaende af *1.* en blaa Uniformsfrakke med grön Krave og Opslag med Tresser, med Vaabenknapper samt blaa Benklæder uden Besætning, *2.* blaa Hue med Guldgalon og national Kokarde og *3.* Kaarde med civil port d'épée.

13. Juli — JUSTM. SKR., hvori udtales, at det baade efter Aanden i Lov 21. Marts 1855 og ifölge de Forhandlinger, der fandt Sted angaaende Udkastet til samme, saavel i Lagtinget som i Rigsdagen (jfr. navnlig Landstingstidende 6. Session Sp. 128), ikke kan antages, at der ved Udtrykkene i Lovens § 10: »holder Dug og Disk« er tilsigtet at udelukke udenfor Færöerne boende, hvad enten nu danske eller fremmede Undersaatter, fra at etablere Handel sammesteds, selv om den paagældende ikke tager stadigt Ophold paa Øerne, naar han lader Handelen drive ved en Faktor eller Fuldmægtig, som er bosat der.

18. Febr. 1864 — K. U. M. SKR., hvori bifaldes, at »Fondet til Anskaffelse af nyttige Skoleböger for fattige Almuesbörn paa Færöerne«[4]) overgaar fra Amtet til Skoledirektionens Bestyrelse, at dets Grundkapital forhöjes til 550 Rdl., og at dets aarlige Regnskab som et Tillæg til Skolevæsenets almindelige Regnkab revideres og decideres af Lagtinget.

17. Marts 1865 — LOV, HVORVED DEN NOGLE AF FÆRØERNES INDBYGGERE PAAHVILENDE FORPLIGTELSE TIL AT HOLDE OG BEMANDE BAADE

[1]) Nu under Hjemmestyrets Myndighed.
[2]) Om Ydergærdet — Stóragarð — Ophævet ved Lov Nr. 171 af 18. Maj 1937.
[3]) Jfr. Lov Nr. 179 af 1. April 1921 om Aflösning af Vintergræsningsretten.
[4]) Jfr. Kanc. Skr. 6. Juni 1818.

OPHÆVES. Den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet en Del færöske Jordejendommes Besiddere til at holde Baade og visse af Færöernes Indbyggere til at göre Tjeneste paa bemeldte Baade, ophæves.

29. Marts 1867 — LOV ANGAAENDE EN NY SKYLDSÆTNING AF JORDERNE PAA FÆRØERNE.

1 En ny Skyldsætning af samtlige Jorder paa Færöerne bliver snarest muligt at foretage.

2 Til at udföre den til Skyldsætningen fornödne Taksation dannes der en Kommission. — — —

4 Naar Værdiansættelsen af samtlige Jorder er fuldendt, sammentræder der en Revisionskommission. — — —

8 Naar Revisionskommissionens Hverv er tilendebragt, foranstalter Justitsministeriet det fornödne med Hensyn til samtlige Jorders Skyldsætning efter Regler, som nærmere ville være at fastsætte efter forudgaaet Forhandling med Lagtinget.[1])

12 Alle i Anledning af Matrikuleringsarbejdet medgaaende Omkostninger udredes af Færö Lands Jordebogskasse efter Amtets Anvisning. Halvdelen deraf vil være at godtgöre den nævnte Kasse ved Ligning paa Ejerne af alle Jordejendomme efter den nye Skyldsætning. Godtgörelsen erlægges i Löbet af 5 Aar med en Femtedel aarlig.[2])

6. Juli — JUSTM. SKR., hvori udtales, at »*Lov om nogle Ændringer i Tyendelov af 10. Maj 1854 § 59*« *af 29. Marts 1867* ikke kan antages at have forandret den med den anförte Paragraf aldeles overensstemmende § 59 i den færöske Tyendelov af 16. Februar 1856.

9. Sept. — JUSTM. SKR., hvori udtales, at, naar Sorenskriveren i Notarialforretninger kaldes bort fra Tingstedet, kan det i Sportelreglement 30. Marts 1836 § 53 nævnte Tillægsgebyr ikkun beregnes for hver Time Forretningen varer udover een Time, regnet fra selve Forretningens Begyndelse, samt at der, da Reglementets § 55 kun henviser til § 15 og ikke tillige til § 14, ikke kan beregnes Diæter for en Rejse som den omhandlede.

30. Marts 1868 — JUST. SKR.,[3]) hvori udtales, at det ikke bör formenes de til Törveskær omkring Thorshavn berettigede at overlade Udbyttet af deres Törveskær til andre; at Bestemmelserne i Kanc. Skr. 22. November 1836 ikke komme til Anvendelse i Tilfælde af Undladelse af at præstere de for Törveskæring skyldige Arbejdsdage til vedkommende Haugebesiddere; at disse kunne benytte Arbejdsdagene til alt paa deres Gaarde forefaldende Arbejde, samt at de i Stedet for Arbejde trædende Pengeydelser antages at kunne inddrives ved Udpantning, for saa vidt de tilfalde Vejanlægget, men ikke for saa vidt de tilkomme de paagældende Haugebesiddere.[4])

16. April — RESOL. angaaende Fonden til Kirkeböruinen paa Færöerne. Fonden bestaar af 2800 Kr. indestaaende paa Finansministeriets Indskrivningsbevis af *14. Juli 1887* og af en Beholdning i Færö Amts Sparekasse pr. *31. December 1930* Kr. 3727,82. Der ydes til Tilsyn 20 Kr. aarlig.

26. Maj — LOV OM AFGIFTER AF FRIVILLIGE AUKTIONER OVER HANDELSVARER.

5 I Henhold til §§ 1—3 forandres for Færöernes Vedkommende Lov af 29. De-

[1]) Se Lov (Nr. 70) 23. April 1897.
[2]) Se anf. Lov § 10.
[3]) I Skrivelsen meddeles derhos, at Ministeriet anser det for rettest at opgive den paatænkte, i Justm. Skr. *30. Juni 1864* og *7. Januar 1865* (begge utr.) omhandlede, Omregulering af Törvehederne ved Thorshavn.
[4]) Se nu Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 1.

cember 1857 om Forhöjelse i de ved Sportelreglementet for Rettens Betjente paa Færöerne af 30. Marts 1836 fastsatte Retsgebyrer m. v. og Reglementet af 30. Marts 1836.[1]) — — —

12. Juni — KGL. RESOL., hvorved Justitsministeriet bemyndiges til at udtale at saavel det saakaldte Skinderskær som overhovedet de offentlige Grunde i Thorshavn for Fremtiden maa anses som Byens Ejendom.

25. Marts 1871 — BEK. (NR. 51) OM FRIPLADSER PAA FØDSELSSTIFTELSEN FOR JORDEMODERELEVER. Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 17de d. M. allernaadigst at bifalde, at de to Fripladser paa den kongelige Födsels- og Pleiestiftelse, der ved den allerhöjeste Resolution af 25de September 1848 ere forbeholdte Jordemoderelever for Island, Færöerne og Grönland betragtes som ekstraordinære, saaledes at de kunne besættes efter Indstilling af vedkommende Autoriteter, uden Hensyn til om det fulde Antal ordinære Elevpladser allerede ere bortgivne, dog at denne Begunstigelse kun indrömmes, forsaavidt Eleverne fra de nævnte Lande möde paa en saadan Tid, at deres Undervisning kan tilendebringes i det sædvanlige Undervisningskursus, at der ikke vil kunne indrömmes de senere Anmeldte nogen Friplads, dersom begge Fripladser allerede skulde være besatte, og at vedkommende Autoriteter, forinden Undervisningen tager sin Begyndelse, nemlig hvert Aars 1ste September, maa gjöre behörig Anmeldelse til Direktionen for Födsels- og Pleiestiftelsen om, hvilke Fruentimmere disse Fripladser i det forestaaende Undervisningskursus önskes tildelte.

22. Aug. — JUSTM. SKR., hvorved foreskrives, at der med Hensyn til 2 ved Myggenæs opfiskede Kanoner, der antages at hidröre fra en for over 200 Aar siden forlist hollandsk Ostindiefarer, vil være at forholde efter Analogien af Fr. om Dykkervæsenet m. v. af *16. Marts 1842*, saaledes at Indkaldelse foretages med det i Fr.s § 3 foreskrevne Varsel, samt at vedkommende Entreprenör anses berettiget til eventuelt at beholde de optagne Kanoner eller det Belöb, der maatte indkomme ved deres Realisation.

8. Jan. 1872 — LOV (NR. 4) OM FORANSTALTNINGER TIL AT FORHINDRE DEN ASIATISKE KOLERAS INDBRINGELSE TIL FÆRØERNE M. M.[2])

1 Intet Skib, som ankommer til Færöerne fra noget Sted, hvor den asiatiske Kolera ifölge Bekendtgörelse fra Justitsministeren antages at herske epidemisk, maa landsætte nogen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning), forinden det ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er blevet undersögt af vedkommende Distriktslæge. Ligesom saadanne Skibe, der ankomme fra Udlandet, allerede i Henhold til Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 4 ere pligtige til först at anlöbe enten Thorshavn paa Strömö eller Trangisvaag paa Suderö, saaledes skulle Skibe, der ankomme fra indenrigsk kolerasmittet Sted, först anlöbe enten en af disse Havne eller Vaag paa Bordö.[3]) Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar de have eller paa Rejsen have haft kolerasyge eller Lig af saadanne om Bord.

2 De i § 1 ommeldte Skibe ere pligtige til, forinden de anlöbe Havnen, at hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen.

3 Saafremt det ved Lægeundersögelsen findes, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænkelige Sygdomstilfælde (syge eller döde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele give Anledning til Frygt for Smittens Indbringelse, har Sund-

[1]) Se Reglem. 30. Marts 1836 §§ 40 og 44.
[2]) Jfr. kgl. Resol. 13. April 1872, Anordn. 15. s. M. og 26. Marts 1878, Bek. 16. Oktober 1879, Anordn. 27. Febr. 1882, Lov 177 af 1. April 1921, Bek. og Instr. 25. Febr. 1897.
[3]) Forandret ved Lov Nr. 177 af 1. April 1921.

hedspolitiet straks at henvise Skibet til Thorshavn, hvis det er indkommet i en anden Havn. Sundhedspolitiet i Thorshavn har, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornödne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dödes Fjernelse fra Skibet og dettes Renselse, og Skibet holdes, intil disse ere tilendebragte, afsondret.

4 I Thorshavn skal der saa ofte og for saa lang Tid, som Justitsministeren anser det fornödent, haves paa rede Haand et passende Lokale, hvor kolerasyge, som ankomme ad Sövejen, kunne modtages og underkastes en hensigtsmæssig Behandling. Tilvejebringelsen og Indretningen af dette Lokale paahviler det Amtmanden at foranstalte.

5 For den i § 1 ommeldte Undersögelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 2 Rdl. for Skibe af indtil 60 Tons, 3 Rdl. for Skibe af indtil 100 Tons og 5 Rdl. for Skibe af over 100 Tons.[1]) Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Befordring til og fra Borde, samt Omkostningerne ved ilandbragte syges Helbredelse og Skibes Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen. Alle andre til Gennemförelsen af denne Lov medgaaende Udgifter afholde af Amtsrepartionsfonden.[2])

6 Overtrædelser af §§ 1 og 2 og af de Bestemmelser, som Sundhedspolitiet træffer i Henhold til § 3, straffes, for saa vidt ikke höjere Straf i Medför af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Böder indtil 100 Rdl., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

7 Justitsministeren bemyndiges til ved Anordning, som paa sædvanlig Maade kundgöres, at göre denne Lovs Bestemmelser anvendelige paa andre farlige epidemiske Sygdomme end den i § 1 nævnte[3]) samt til at træffe forandret Bestemmelse med Hensyn til de Havne, som de i samme Paragraf ommeldte Skibe skulle anlöbe. Endvidere bemyndiges Justitsministeren til, naar Omstændighederne tilstede det, at tilstaa Lempelser i den i § 1 indeholdte Forskrift[4]) og at fastsætte Kendelsen til Lægen for Undersögelser, som foretages i Land.

28. Febr. — LOV (NR. 30) OM DE FÆRØSKE LANDKOMMUNERS STYRELSE.[5]) *Forstanderskabernes Sammensætning og Valg.*

1 Paa Landet styres de kommunale Anliggender i hver Kommune af et Forstanderskab. Kommunen falder i Reglen sammen med Præstegældet, dog saaledes at hvert Sogns Anliggender forvaltes særskilt i Overensstemmelse med de i det följende nærmere givne Forskrifter. Naar Omstændighederne tale for at dele et Præstegæld i flere særskilte Kommuner og Flertallet af Vælgerne i det eller de paagældende Sogne önsker en saadan Udsondring, kan vedkommende Ministerium tilstede den, efter at Forstanderskabet og Lagtinget derom ere hörte.

2 Forstanderskabernes Medlemstal bestemmes af Lagtinget, dog saaledes at Antallet ikke overstiger 9 og ikke er mindre end 5. Kun for saa vidt et enkelt Sogn maatte blive udsondret, saaledes at det danner en særskilt Kommune (jfr. § 1), kan det af Lagtinget bestemmes, at sammes Forstanderskab skal bestaa af 3 Medlemmer.

Hvert af de til en Kommune hörende Sogne vælger i det mindste eet Medlem til Forstanderskabet. Det bestemmes af Lagtinget, om Medlemmernes Antal ganske skal fordeles mellem de under Kommunen hörende Sogne, eller om eet eller flere Medlemmer skulle vælges ved almindeligt Valg af samtlige Sogne. Forandring i det en-

[1]) Ændret ved An. af 26. Febr. 1935 § 15.
[2]) Som affattet ved Lov 58 14. Marts 1931.
[3]) Se Anordninger af 15. April 1872, 26. Marts 1878 og 27. Februar 1882.
[4]) Se Bek. 16. Oktober 1879.
[5]) Kommunale Anliggender er nu Særanliggender. Den lovgivende Myndighed er hos Lagtinget og den administrative Myndighed hos Landsstyret.

gang bestemte Medlemstal samt dettes Fordeling kan tilstedes af Lagtinget efter Forstanderskabets Indstilling. Men Hensyn til kommunale Anliggender henlægges Øen Store Dimon under Skuö Sogn, og Thorshavn udenbys Kirkesogn betragtes som et særskilt Sogn.[1])

3 I Skole- og Fattigsager har Sognepræsten Sæde og Stemme i Forstanderskabet. Sysselmanden er berettiget til at forlange de Sager bragte under Forhandling i Forstanderskabet, hvortil han maatte finde Anledning, samt ved disses Behandling at deltage i Forstanderskabets Möder, dog uden Stemmeret, ligesom han ogsaa er forpligtet til, naar saadant forlanges af Forstanderskabet, at tage Del i Behandlingen af de Sager, hvortil hans Medvirken anses fornöden.[2])

Forstanderskabernes Forretningsförelse.

11 Forstanderskabet vælger selv, den förste Gang i det förste Möde, senere i Forretningsaarets sidste Möde en Formand og en Næstformand for det kommende Aar. I de Aar, hvori nye Valg foretages paa den ene Del af Forstanderskabets Medlemmer (§ 5), bliver dette Formandsvalg dog kun at anse som forelöbigt, indtil det nye Forstanderskab i sit förste Möde kan foretage det endelige Valg. Ethvert Medlem er forpligtet til at modtage Valg som Formand eller Næstformand eller at udföre de særlige Hverv, som af Forstanderskabet paalægges ham. Dog kan den, der i mindst 3 Aar har været Formand, undslaa sig for at modtage Valg som saadan i et lige saa langt Tidsrum, som han har været Formand.

Til gyldigt Valg af Formand eller Næstformand, hvilke Valg foretages hvert for sig, udfordres, at den valgte har faaet over Halvdelen af de af Forstanderskabets tilstedeværende Medlemmer afgivne Stemmer; opnaas saadant Flertal ikke ved det förste Valg, foretages nyt Valg; opnaar heller ikke herved nogen over Halvdelen af Stemmerne, foretages bundet Valg mellem de to, som ved det foregaaende Valg have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet Valg Stemmerne lige, afgöres det ved Lodtrækning, paa hvilke to der ved det bundne Valg skal stemmes. Ligeledes afgör Lodtrækning Valget, naar Stemmerne ere lige ved det bundne Valg.

12 Formanden leder Forhandlingerne, besörger Forhandlingsprotokollens Förelse og paaser, at Forsamlingens Beslutninger nöjagtig tilföres. For saa vidt Udförelsen af de af Forstanderskabet tagne Beslutninger ikke henhörer under Sognekommissionerne (jfr. § 15), foranstalter Formanden Udförelsen af disse, hvorhos han har at besörge Forstanderskabets Brevveksling samt Förelsen af de nödvendige Regnskabs- og andre Böger; Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller, Brevporto samt for Medhjælp ved Afskrivning godtgöres ham efter Regning. Endelig opbevarer han alle Protokoller, Breve og andre Papirer eller Dokumenter, der vedkomme de Forstanderskabet underlagte Anliggender.

13 Forstanderskabet tager selv Bestemmelse om, hvor ofte samt paa hvilket Sted og til hvilken Tid de ordentlige Möder skulle afholdes. Naar Formanden ellers finder det fornödent, at Forstanderskabet samles, eller saadant forlanges af Halvdelen af Medlemmerne, tilkommer det ham at beramme Stedet og Tiden for disse Möders Afholdelse. Formanden bör saa vidt muligt i Forvejen underrette Medlemmerne om, hvilke Sager der skal forhandles i Mödet, men ethvert Medlem er dog berettiget til i Möderne at bringe andre paatrængende, Kommunen vedrörende Anliggender under Overvejelse.

Formanden meddeler Sognepræsten og Sysselmanden betimelig Underretning om de Möder, der agtes afholdte.

14 Ingen Beslutning kan tages af et Forstanderskab, naar ikke i det mindste Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Beslutninger tages efter Stemmeflerhed. Falder der ved en Afstemning lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet. I Tilfælde af Stemmelighed ved Valg gör Lodtrækning Udslaget. Ethvert Medlem er berettiget til at forlange sin afvigende Mening kortelig tilført

[1]) Som affattet efter Lov Nr. 468 af 14. December 1923.
[2]) §§ 4—10 om Valgret og Valgbarhed m. m. er ophævet ved Lov Nr. 84 af 30. April 1909.

Protokollen, og denne underskrives ved ethvert Mödes Slutning af alle de tilstedeværende Medlemmer. Ønsker et Forstanderskab, at der gives nærmere Bestemmelser enten om Forretningsordenen eller i övrigt angaaende Udförelsen af dets forskellige Forretninger, da kunne saadanne med Lagtingets Samtykke gives i en særlig Vedtægt.

Forstanderskabernes Virksomhed og Myndighed.

15[1] Forstanderskabet styrer de kommunale Anliggender under Lagtingets[2]) Tilsyn. I ethvert Sogn föres det nærmeste Tilsyn med Sognets Skole-, Fattig- og Vejvæsen samt övrige kommunale Indretninger af en Kommission, bestaaende i Reglen af 3 af Forstanderskabet dertil for 3 Aar valgte Mænd, hvoraf i det mindste 1 vælges blandt dettes egne Medlemmer. For Skolevæsenets Vedkommende tiltræder Sognepræsten denne Kommission som Formand, medens det valgte Medlem af Forstanderskabet eller, hvis der i Kommissionen er flere Medlemmer af samme, den af disse, som Forstanderskabet dertil udvælger, med Hensyn til de övrige kommunale Anliggender er Kommissionens Formand. Hvor de stedlige Forhold göre det fornödent, kan det af Lagtinget bestemmes, at Sognekommissionen skal bestaa af indtil 5 Medlemmer.

For saa vidt et eller flere Sogne blive udsondrede, saaledes at de danne en særskilt Kommune, vil det dog ved Udsondringen kunne bestemmes, at Tilsynet med Kommunens Anliggender skal föres af selve Forstanderskabet.

16 Forstanderskabet har at sörge for, at Börn over 7 Aar faar den fornödne Undervisning enten ved fast antagne Lærere eller ved Hjælpelærere eller paa anden efter de stedlige Forhold hensigtsmæssig Maade.

Tilsynet med Undervisningen, saavel i som udenfor de oprettede Almueskoler, samt med Lærernes Varetagelse af deres Pligter udföres i hvert Sogn af den i § 15 ommeldte Kommission med Sognepræsten som Formand, der som Skolekommission for Sognet træder i Stedet for de i Lov af 1. Marts 1854 § 36 omhandlede, for hver Bygd valgte Undervisningskommissioner. Skolekommissionen har inden Udgangen af August Maaned at indsende til Forstanderskabet en Beregning over de Udgifter til Sognets Skolevæsen, der for det kommende Aar maatte være at tilvejebringe ved Ligning paa Sognets Beboere.

Nærmere Regler om Almueskolevæsenets Ordning i Bygderne kunne, efter at Forstanderskaberne derom ere hörte, efter Lagtingts Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning.

17 Forstanderskabet, der for saa vidt træder i Stedet for det hidtil bestaaende Fattigforstanderskab, styrer Kommunens Fattigvæsen overensstemmende med Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* med de Forandringer, som följe af Bestemmelserne i nærværende Lov, navnlig i Henseende til, at hvert Sogn herefter kommer til at udgöre et eget Fattigdistrikt.[3])

Det nærmere Tilsyn med de fattiges Forsörgelse i hvert Sogn föres af vedkommende Sognekommission, der tillige inden Udlöbet af hvert Aars Juni Maaned har at indlevere til Forstanderskabet et saa vidt muligt detailleret Overslag over de Udgifter, som antages at ville behöves til Forsörgelsen af de fattige i Sognet for det næste Regnskabsaar. Efter at have gennemgaaet de indkomne Overslag forfatter Forstanderskabet Forsörgelsesplanen, saaledes at hvert af de til Kommunen hörende Sogne opföres særskilt, og indsender samme, for saa vidt Tilskud af Amtsfattigkassen begæres, saa betimelig til Amtet,[4]) at den kan forelægges Lagtinget ved dets Aabning Olaidag.[5])

Ved den Oplösning af de nu bestaaende Fattigdistrikter, der indtræder ifölge nærværende Lov, bliver der med Hensyn til Fordelingen af det samlede Fattigdistrikts

---

[1]) Lov Nr. 214 af 20. Maj 1933 om Skolekommissioner i Landkommunerne paa Færöerne ophæver de i §§ 15 og 16 indeholdte Bestemmelser om Skolekommissionernes Sammensætning.
[2]) Nu Landsstyrets Tilsyn, jfr. Lagtingsbeslutning af 16. Febr. 1950.
[3]) Se nu Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895, særlig § 3.
[4]) Nu Landsstyret.
[5]) Jfr. anf. Lov §§ 4—5.

Formue eller Gæld at tage Hensyn til det Forhold, hvori Fattigskatten i de för Adskillelsen nærmest foregaaende 5 Aar er paalignet de enkelte Sogne, saaledes at sammes Gennemsnitsbelöb lægges til Grund for Opgörelsen. Efter samme Forhold vil den de hidtilværende Fattigdistrikter paahvilende Fattigbyrde være at fordele mellem de nye Fattigdistrikter. For saa vidt der herved for et enkelt Sogns Vedkommende maatte opstaa et paafaldende Misforhold, vil samme være at udjævne ved Fastsættelsen af Amtsfattigkassens Tilskud til det paagældende Sogn. Finder et Sogn sig misfornöjet med den af vedkommende Forstanderskab foretagne Fordeling, kan Sagen forelægges Lagtinget til Afgörelse.[1])

18 De fornödne Bestemmelser om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning.[2])

I Henseende til Sundhedsvæsenet kan Forstanderskabet med Lagtingets Samtykke fastsætte en Vedtægt. Forandringer i de stadfæstede Vedtægter foregaa paa lignende Maade.[3])

19 Forstanderskabet har at drage Omsorg for, at de egentlige Bygdeveje saavel som Gaderne i selve Bygderne ere i en saadan Tilstand, at de forsvarlig kunne befares, samt at sörge for, at Broer og Landingssteder vedligeholdes. Vedkommende Sognekommission har at udföre de af Forstanderskabet i saa Henseende tagne Beslutninger.

For saa vidt disse Arbejder vedkomme flere til samme Sogn hörende Bygder og de efter Forstanderskabets Bestemmelser skulle udföres ved Pligtarbejde (jfr. § 21), bestemmer Forstanderskabet, hvorledes Arbejdet skal fordeles mellem dem. Vedkommer et offentligt Arbejde flere af de til samme Kommune hörende Sogne, blive Udgifterne ved samme samt det Pligtarbejde, der skal udföres, at fordele af Forstanderskabet, dog at Spörgsmaalet saavel i det nævnte Tilfælde, som naar Anlægget vedkommer to eller flere særskilte Kommuner og mindelig Overenskomst mellem disse ikke er opnaaet, kan forelægges Lagtinget[4]) til Afgörelse.

Lagtinget[4]) har at före Tilsyn med, at Forstanderskabet opfylder de det i den ommeldte Henseende paahvilende Forpligtelser, og kan i Tilfælde af Forsömmelse, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en vedkommende forelagt Frist, lade det forsömte Arbejde udföre for den eller de paagældende Kommuners Regning.

Saafremt der til disse Arbejder önskes Bidrag af den ökonomiske Fond,[5]) indsendes Begæring derom, ledsaget af Overslag m. m., til Lagtinget, i hvilken Henseende der bliver at forholde som ommeldt i § 17.

20[6])

21 Forstanderskabet forfatter i den sidste Halvdel af December Maaned[7]) hvert Aar et Overslag for hvert af de til Kommunen hörende Sogne over de Udgifter, som samme efter Rimelighed i det följende Regnskabsaar vil have at bestride, ikke blot til Sognets Fattig-, Skole- og Vejvæsen m. v., men overhovedet til alle Indretninger, hvis Fornödenheder ifölge Lovgivningen tilvejebringes ved Ligning paa Kommunerne hvilket Overslag tillige maa indeholde en Forklaring over de Midler, der haves til uden Skatteligning paa Beboerne at bestride Udgifterne.

Forstanderskabet har Ret til i Overslaget for hvert enkelt Aar at bestemme, at det Pligtarbejde saasom Vejarbejde, Arbejde ved Kirkers og Skolers Opförelse m. v., der efter de hidtil gældende Regler paahviler Bygdefolkene, bortfalder, saaledes at Udgifterne til Arbejdets Udförelse ved lejede Folk paalignes hele Sognet, dog med den nærmere Bestemmelse, at det Arbejde, der pludselig bliver nödvendigt, f. Eks. ved Vejens Ødelæggelse som Följe af Naturbegivenheder eller ved Sögen efter bortblevne Personer, udföres uden Vederlag.

---

[1]) Jfr. anf. Lov § 33, 2. og 3. Punktum.
[2]) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 6, Anordn. 16. Juni 1882, An. 667 af 15. Dec. 1920. Brand- og Bygningsvæsen er nu Særanliggende.
[3]) Jfr. anf. Lov §§ 2—4.
[4]) Nu Landsstyret.
[5]) Nu Landskassen.
[6]) Ophævet if. Lov 12. Marts 1923.
[7]) Ifölge Lov 76 12. Marts 1923.

22[1]) — — —

25 Tillige med Skatteligningen for hvert Sogn fremlægges det af Forstanderskabet vedtagne Overslag over Sognets Indtægter og Udgifter for det kommende Aar, og bliver der af Overslaget samtidig med dets Fremlæggelse at indsende en Afskrift til Amtet[2]) til Forelæggelse for Lagtinget.

Overslaget affattes efter en af Lagtinget vedtagen Form, ligesom der og af samme kan meddeles Forstanderskabet nærmere Regler angaaende den Fremgangsmaade, der bliver at følge ved Ligningen af Skatten.

27 Lagtingets Samtykke[3]) udfordres til:

a. at Forstanderskabet i Aarets Löb forhöjer de i Ligningen opförte Belöb;

b. at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke ifölge Lovgivningen paahviler samme;

c. at der af Kommunen ydes Bidrag til særlige Kasser, naar saadanne maatte blive oprettede;

d. at der af Kommunen udredes Betaling for Medhjælp, der ydes Forstanderskabets Formand ved Udförelsen af de ham paahvilende Forretninger, anden end den i § 12 ommeldte, eller overhovedet for Medhjælp ved Udförelsen af kommunale Hverv, som det paaligger nogen at udföre efter Valg;

e. at der i noget Aar udskrives et större samlet Skattebelöb i Penge eller Naturalier end Gennemsnittet af de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Halvdel; de Belöb, som herudover i noget Aar med Lagtingets Samtykke udskrives, medtages ikke ved paafölgende Beregninger af fornævnte Gennemsnitsbelöb;

f. at Kommunens faste Ejendomme afhændes eller pantsættes;

g. at der erhverves nye faste Ejendomme for Kommunen;

h. at der forbruges af Kommunens Kapitalformue;

i. at der optages noget Laan for Kommunen af större Belöb eller paa længere Tid end, at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det följende Aar, at saadant Laan fornyes eller den Tid, hvori det skal afbetales, forlænges.

Naar Lagtinget ikke er samlet og Sagen ikke kan udsættes, til Lagtinget træder sammen, er Amtmanden bemyndiget til sammes Afgörelse.[4]) Hvad der i nærværende Paragraf er foreskrevet med Hensyn til Kommunen, gælder i lige Tilfælde ogsaa med Hensyn til de under samme hörende enkelte Sogne.

28 Uden Forstanderskabets Samtykke kan ingen Udgift, der ikke har Hjemmel i Lov eller Anordning, afholdes af Kommunen eller noget derunder hörende Sogn (jfr. §§ 34 og 35).

29 Det aarlige Regnskab over hvert Sogns Indtægter og Udgifter affattes af Forstanderskabets Formand overensstemmende med det for Overslaget foreskrevne Skema og sendes inden 15. Marts[5]) til en af Forstanderskabet for 3 Aar valgt Revisor, som gennemgaar det inden en Maaned. De af Revisor gjorte Bemærkninger besvares af Forstanderskabet inden en Maaned, hvorefter Regnskabet med Bemærkninger og Besvarelser fremlægges til Eftersyn for Sognets Beboere i 14 Dage efter saadan Bekendtgörelse, som i § 22 er bestemt med Hensyn til Skatteligningen. Regnskabet bör indeholde en Fortegnelse over Sognets samtlige Ejendele samt en Opgörelse af dets Formue og Gæld. Inden Midten af Juni Maaned[6]) indsendes Regnskaberne for samtlige til Kommunen hörende Sogne med Bilag, Bemærkninger og Besvarelser til Amtmanden,[7]) som lader dem gennemgaa af Lagtingets Revisor og derefter forelægger dem for Lagtinget, der paakender de af Kommunernes Revisorer eller af dets egen Revision gjorte Udsættelser.

---

[1]) §§ 22—24 og 26 ophævet ved Lov 76, 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Nu Landsstyrets Samtykke, jfr. Lagtingsbeslutning 10. Febr. 1950.
[4]) Nu meddeles Samtykke af Landsstyret.
[5]) Jfr. Lov Nr. 76 12. Marts 1923 og midl. Best. Nr. 8 af 4. Febr. 1948.
[6]) Jfr. midl. Best.Nr. 8 af 4. Febr. 1948 og Justitsm. Skr. af 28. Juni 1934.
[7]) Nu Landsstyret.

30 Det hele Forstanderskab er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhörer Kommunen eller de derunder hörende Sogne.

31 Forstanderskabet skal ved de Midler, som staa til dets Raadighed, söge at forhindre Betleri og Lösgængeri samt iövrigt bidrage til at fremme og opretholde god Politiorden. Forstanderskabet er pligtigt at söge tilvejebragt de Oplysninger om Folketal, Kreaturbestand og andre lignende Forhold i Kommunen, som af Regeringen maatte afæskes det, i hvilken Henseende vedkommende Sognekommissioner skulle være det behjælpelige.

32 Forstanderskabets Betænkning indhentes over Anliggender, der vedröre Kommunen som saadan eller noget til samme hörende Sogn uden dog at henhöre under Forstanderskabets egen Afgörelse, navnlig over Handelsbevillinger i Henhold til Loven af 21. Marts 1855 § 10.

33 Forstanderskabet er bemyndiget til uden Sorenskriverens Mellemkomst at afholde offentlige Licitationer over Udförelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler og Fattighuse og Anskaffelse af Naturalydelser til kommunal Brug.

Tilsynet med Forstanderskabernes Varetagelse af deres Pligter m. v.

34 Lagtinget[1]) förer et almindeligt Tilsyn med, at Forstanderskaberne i deres Forvaltning holde sig de for dem givne Forskrifter efterrettelige. Finder Tinget[1]) at Forstanderskabet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt til at afholde, eller undladt at udföre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er pligtigt, eller i andre Maader har overskredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nödvendige Foranstaltninger og kan i fornödent Fald göre personligt Ansvar gældende ved Domstolene mod de paagældende Medlemmer af Forstanderskabet eller Sognekommissionerne.

35[2]) Kommer Amtmanden ved de indsendte Overslag og Regnskaber eller paa anden Maade til Kundskab om, at en tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning, eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved Skrivelse til Forstanderskabets Formand midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft, for saa vidt den endnu ikke er udfört, hvorefter han snarest muligt gör Indberetning derom til vedkommende Ministerium, som da afgör Sagen. En Genpart af Indberetningen tilstilles samtidig Forstanderskabet.

36 Denne Lov træder i fuld Virksomhed den 1. Oktober 1873, idet Justitsministeriet bemyndiges til at drage Omsorg for, at de i saa Henseende fornödne forberedende Skridt blive trufne.[3])

25. Marts — LOV (NR. 51) OM KONKURS SAMT OM NOGLE FORANDRINGER I DE GÆLDENDE BESTEMMELSER OM PANT OG EKSEKUTION (se Anord. Nr. 72 af 2. Maj 1902).

13. April — KGL. RESOL., hvorved det tillades Justitsministeren at bemyndige Amtmanden over Færöerne til paa hans Vegne at udfærdige de i Lov om Foranstaltger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Jan. 1872 § 1 omhandlede Bekendtgörelser samt lignende Bekendtgörelser om Udbrud af andre Epidemier, hvorpaa Loven i Henhold til dens § 7 maatte blive gjort gældende for saa vidt paalidelig Efterretning om Epidemierne maatte være naaet til Færöerne inden den ministerielle Bekendtgörelse om samme, og mod Forpligtelse til med först paafölgende Postlejlighed at göre Indberetning til Justitsministeriet om det i saa Henseende foranstaltede.

15. April — JUSTM. ANORDNING (NR. 20), HVORVED BESTEMMELSERNE I LOV om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu træffer Landsstyret Afgörelse.
[3]) Jfr. Justm. Skr. 28. Maj 1872 og 7. Januar 1874 (i Ministerialtid.).

Færöerne af *8. Januar 1872 udvides til at gælde Börnekopper.* I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse samt i Henhold til allerhöjeste Resolution af 13 . d. M. anordnes herved följende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne af 8. Januar 1872 skulle ogsaa være anvendelige med Hensyn til Börnekopper. Ligesom der til den Ende for Fremtiden i mödende Tilfælde ved Foranstaltning fra Justitsministeren vil udgaa Bekendtgörelse om, i hvilke Havne Börnekopper antages at herske epidemisk, saaledes skal Amtmanden over Færöerne, saafremt han, inden saadan Bekendtgörelse har naaet ham, ad anden Vej har erholdt paalidelig Kundskab om, at hin Sygdom hersker epidemisk i en eller anden Havn i Udlandet, være bemyndiget til paa Justitsministerens Vegne at udstede tilsvarende Bekendtgörelse. Naar Börnekopper antages ikke længer at herske epidemisk i de paagældende Havne, udfærdiges paa lige Maade Bekendtgörelse om Epidemiens Ophör. Saavel de umiddelbart gennem Ministeriet som de gennem Amtet paa Ministerens Vegne udfærdigede Bekendtgörelser bringes til almindelig Kundskab ved Opslag i Thorshavn og Læsning til Kirkestævne.[1]) I hvert Tilfælde, hvori Amtmanden benytter den ham ifölge det foranförte overdragne Bemyndigelse, gör han derom uopholdelig Indberetning til Justitsministeriet. — — —

1. Marts 1873 — LOV (NR. 20) OM UDNÆVNELSEN AF RETSVIDNER PAA FÆRØRNE M. V. (Denne Lovs Bestemmelser er nu bortfaldne ved Retsplejelovens Regler, se navnlig §§ 55 og 192 om, i hvilke Tilfælde Retsvidne tilkaldes, Godtgörelse til Retsvidner m. m., jfr. Retsplejeloven (Nr. 250) af 1. Okt. 1932 og Lov Nr. 174 af 5. Maj 1935).

14. Febr. 1874 — LOV (NR. 13) OM FORBUD MOD VISSE TÆNDSTIKKER (se Anordn. Nr. 7 af 23. Jan. 1903).

30. Nov. — LOV (NR. 155) OM SKIFTE AF DØDSBO OG FÆLLESBO M. V. (Se Anordn. 14. Januar 1876).

30. Nov. — LOV (NR. 156) OM BETALINGEN FOR DE TIL SKIFTEVÆSENET HENHØRENDE FORRETNINGER M. M. (Se Sportelreglement 30. Marts 1836, 4. Kapitel).

14. Jan. 1876 — KGL. ANORDNING (NR. 30), HVORVED LOV OM SKIFTE AF DØDSBO OG FÆLLESBO M. V. AF 30. NOVEMBER 1874 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØRNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 § 93 givne Bemyndigelse sættes herved denne Lov med de nedenfor anförte Lempelser, saavel som Lov af s. D. om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhörende Forretninger m. m. fra 1. Oktober 1876 i Kraft paa Færöerne: *1.* I Stedet for § 1, 1. Led træder följende Regel: »Naar nogen afgaar ved Döden, skal derom uopholdelig eller i ethvert Fald, saa snart det efter Omstændighederne er muligt, göres Anmeldelse for Skifteretten eller vedkommende Sysselmand, som paa Forlangende og uden Betaling meddeler Attest om Anmeldelsen. Sker Anmeldelsen til Sysselmanden, har denne straks at göre Indberetning desangaaende til Skifteretten.« *2.* Til § 1 föjes som 3. Led: »Skönt Jordspaakastelse eller anden Begravelsesceremoni ordentligvis ikke maa foretages af nogen Præst, forinden Skifterettens eller Sysselmandens Attest om Dödsfaldets Anmeldelse er ham forevist, kan dette dog undtagelsesvis ske i saadanne Tilfælde, hvor det har været umuligt for vedkommende at anmelde Dödsfaldet, men i saa Fald har paagældende Præst uopholdelig at underrette Sysselmanden om det indtrufne Dödsfald og den skete Jord-

[1]) Jfr. Lov (Nr. 59) 1. April 1912.

paakastelse.« *3.* I Stedet for § 2, 2. Pkt. træder følgende Regel: »Samme Straf paalægges den Præst, som gör sig skyldig i Forsömmelse af de ham efter foregaaende Paragraf paahvilende Pligter«. *4.* I § 12, 1. Pkt. ombyttes Ordene: »snarest muligt« med »saa snart Omstændighederne tilstede det«. *5.* § 13, 1. Led udgaar. *6.*[1]) I Stedet for § 16, 1. Led træder følgende Regel: »Begyndelses- og Registreringsforretninger udföres af Skifteretten eller paa dennes Vegne af vedkommende Sysselmand i Forening med 2 Vidner, hvilke under Eds Tilbud have at vurdere Boets Ejendele, for saa vidt der ikke hertil udfordres særlige Kundskaber, i hvilket Tilfælde kyndige Vurderingsmænd bliver at udmelde af Skifteretten. Dersom det senere under Skiftet forlanges, lader Skifteretten Vidnerne bekræfte den stedfundne Vurdering med Ed, som modtages i en Skiftesamling. Hvor Begyndelses- og Registreringsforretningerne afholdes af Sysselmanden, indföres de i dennes af Amtet autoriserede Protokol, og har han efter Forretningens Afholdelse snarest muligt at tilstille Skifteretten Afskrift af samme«. *7.* I § 16, 2. Led 2. Pkt. udgaa Ordene: »navnlig for saa vidt Forretningen er udfört af Sognefodgen«. Som 3. Pkt. indskydes: »Hvor Registreringen er afholdt af Sysselmanden, har denne at rette den nævnte Opfordring til Arvingerne og herom at modtage deres Erklæring«. *8.* I § 17, 2. Led efter »Brev« tilföjes: »eller paa anden Maade, som Skifteretten finder hensigtsmæssig«. *9.* I § 17, 3. Led udgaa Ordene: »dog bör det i Reglen ikke være kortere end 1 og ikke længere end 6 Uger«. *10.* I Stedet for § 22, 1. Led træder følgende Regel: »Naar den afdöde skönnes ikke at have staaet i Gældsforpligtelser eller at have Arvinger paa noget Sted udenfor Færöerne, sker Indkaldelse ved en offentlig Bekendtgörelse med 3 Maaneders Varsel, der opslaas i Thorshavn paa sædvanlig Maade og tillige læses ved Kirkestævne i det Syssel, hvor den afdöde har haft Bopæl;[2]) Fristen regnes fra Opslaget i Thosrhavn, Maa det derimod antages, at den afdöde har haft Gældsforpligtelser eller har Arvinger udenfor Færöerne, indrykkes Indkaldelsen, ved hvilken der gives 6 Maaneders Varsel, tillige 3 Gange i de for Skiftebekendtgörelser i Almindelighed bestemte Aviser, og regnes Fristen i saa Fald fra den i Avisen sidst stedfundne Bekendtgörelse. Naar Skifteretten finder det rigtigt, kan Indkaldelsen derhos bekendtgöres paa anden hensigtsmæssig Maade, navnlig ved Læsning til Kirkestævne i samtlige Sysler. *11.* I § 22, 2. Led udgaa Ordene: »Europa eller paa Island eller.« *12.* I Stedet for § 23 træder følgende Regel: »Skiftesamlinger afholdes i Boet efterhaanden som det findes fornödent. De tillyses ved en Bekendtgörelse fra Skifteretten, opslaaet i Thorshavn paa sædvanlig Maade, og hvis de i Boet interesserede ere bosatte udenfor Thorshavn, tillige læst ved Kirkestævne i det paagældende Syssel[2]) — for saa vidt Skifteretten ikke foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, som Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev eller lejet Bud. Varselet, Tiden og Stedet bestemmes af Skifteretten«. *13.* Fristen i § 31 forlænges til 6 Uger. *14.* Den i § 50, 2. Led fastsatte Frist, i hvilken Udkastet til Opgörelsen skal ligge til Eftersyn og Overvejelse, forlænges til 4 Uger. *15.* I § 55, 1. Led forandres: »Retten paa det Sted, hvor Boet behandles« til »Maanedstinget i Thorshavn«. *16.* I § 55, 2. Led forandres: »14 Dage« til »6 Uger«. *17.* I § 58, 3. Led forandres: »Bekendtgörelse i Aviserne« til »Læsning til Kirkestævne«.[2]) *18.* I § 61, sidste Led forandres: »D. L. 5—1—9 og 10« til »N. L. 5—4—9 og 10.« *19.* I § 78, 2. Led udgaar sidste Pkt *20.* I § 84 tilföjes efter »Hjemting«: »eller ved Maanedstinget i Thorshavn«. *21.* I § 85 forandres: »Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdes« til »Maanedstinget i Thorshavn«. *22.* I § 86 forandres: »Retten paa det Sted, hvor Boet behandles« til »Maanedstinget i Thorshavn«. »Efter Hjemting« indskydes: »eller ved Maanedstinget i Thorshavn«. Varselet, med hvilket Personer, der bo udenfor Kredsen, skulle indkaldes, forlænges til mindst 6 Uger. *23.* I § 88, 1. og 2. Led forlænges Tidsfristen »12 Uger« til »6 Maaneder«.

---

[1]) Jfr. Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 5.
[2]) Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

10. Okt. — K. U. M. SKR. (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvorved det tillades Biskoppen at bemyndige Provsten for Færöerne til, navnlig naar Paasken maatte indtræffe særdeles tidlig, for de ugunstige stillede Præstegælds Vedkommende at tillade Foraarskonfirmationens Henlæggelse til Trinitatis Söndag, naar Sognepræst og Menighed andrage derom, og naar Efteraarskonfirmations Afholdelse ikke er begært.

14. Febr. 1877 — KGL. RESOL., hvorved bifaldes, at den ved kgl. Resol. 18. August 1850 fastsatte Betaling af 28. Sk. for hver pligtig Arbejdsdag, som ikke af vedkommende præsteres in natura til Anlæggelse af en Körevej fra Thorshavn ud til de længst bortliggende Törveheder ved bemeldte By, forhöjes til 1 Kr. 50 Øre.

26. Marts 1878 — JUSTM. ANORDNING (NR. 31), HVORVED BESTEMMELSERNE I LOV om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af *8. Januar 1872* indtil videre *göres anvendelige paa eksantematisk Tyfus*. I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved följende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa eksantematisk Tyfus.

29. Marts — LOV (NR. 36) OM LIGSYN PAA FÆRØRNE.

1 Forinden Ligsyn har fundet Sted og Dödsattest er udstedt efter de i denne Lov givne Regler, maa intet Lig jordes, ej heller maa Kisten lukkes over Liget eller Liget föres bort en længere Vej; og har Döden været pludselig (uden foregaaende Dödskamp), maa Liget ikke, forinden ovennævnte Betingelser ere fyldestgjorte, hensættes paa et afsides Sted, uden stadigt Tilsyn, ej heller anbringes i et Lokale, hvor det ikke er tilstrækkelig beskyttet mod Kulde. Liget af den, som er död i sin Seng, maa ikke tages ud af Sengen, inden i det mindste 6 Timer ere forlöbne efter Döden. Hvor Præsten ikke er paa Stedet, paaligger det vedkommende Kirkeværge at paase, at intet Lig nedgraves paa Kirkegaarden, forinden behörig Dödsattest er udstedt. Dödsattesten bliver i saadant Tilfælde at aflevere til Kirkeværgen, der igen afgiver den til Præsten, naar han indfinder sig for at foretage Jordspaakastelsen. For de Assistenskirkegaarde, der ere anlagte i afsides liggende Bygder, hvor ingen Kirkeværge bor, bliver der af Amtmanden efter Indstilling fra Sognepræsten at beskikke en Værge, der i den ommeldte Henseende træder i Kirkeværgens Sted.

2 Paa de Steder, hvor en autoriseret Læge er bosat i en Afstand af ikke over ¼ Mil fra det Sted, hvor Ligsynet skal foregaa ,skal dette foretages af Lægen. Ligger Stedet fjernere end ¼ Mil fra den autoriserede Læges Bopæl, foretages Synet af to Ligsynsmænd, medmindre den afdödes efterladte eller andre rette vedkommende foretrække at tilkalde Lægen, eller Politiövrigheden (i Thorshavn Landfogden, udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand) bestemmer, at dette skal ske. Distriktslægerne ere pligtige overalt i deres Lægedistrikt at foretage de Ligsyn, hvortil de maatte blive kaldede af Politiövrigheden eller de afdödes efterladte eller andre rette vedkommende.

3 I ethvert Sogn paa Landet, hvor efter Bestemmelsen i § 2 Ligsynsmænd maa haves, eller dersom Sognet har en större Udstrækning, i ethvert af de Distrikter, hvori Sognet i denne Henseende af Landfogden efter Forslag af vedkommende kommunale Bestyrelse inddeles, bör der være to Ligsynsmænd og tillige en eller to Hjælpeligsynsmænd til at træde i Stedet, naar nogen af hine har lovligt Forfald. Paa de Steder, hvor Ligsyn i Medför af § 2 skal foretages af Lægen, udnævnes ligeledes to Mænd til i Lægens lovlige Forfald at foretage Ligsynet. Ligsynsmænd og Hjælpeligsynsmænd beskikkes af Landfogden efter Indstilling af den kommunale Bestyrelse. De ere forpligtede til at modtage og vedblive deres Bestilling, medmindre de maatte have gyldig Grund til at begære sig fritagne, hvilket bliver at bedömme af Landfogden.

4 Efter at Ligsynet er foretaget, udstedes Dödsattesten af den eller dem, som have udfört Synet. Attesten affattes i den af Justitsministeriet foreskrevne Form[1]) og udfærdiges paa de dertil indrettede trykte Blanketter. Hvor Ligsynet foretages af Ligsynsmænd, kan det ikke afholdes, för 3 Dage ere forlöbne efter Döden, medmindre umiskendelige Tegn paa Forraadnelse forinden have vist sig. Undtagelse fra denne Regel kan kun finde Sted i Henhold til de gældende Bestemmelser om smitsomme og epidemiske Sygdomme, saavel som i de Tilfælde, der nærmere maatte blive bestemte af Justitsministeren.

5 Justitsministeren lader forfatte en Vejledning for Ligsynsmænd,[2]) indeholdende Beskrivelse af de vigtigste Dödstegn, som kunne benyttes af Lægmænd, og Anvisning til deres Benyttelse, samt de övrige Oplysninger, der kunne være nyttige ved Ligsyn. Denne Vejledning trykkes og udleveres gratis tillige med et Eksemplar af denne Lov til enhver Ligsynsmand ved hans Udnævnelse. Ønsker den udnævnte Ligsynsmand nogen nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den anförte Vejledning, kan han derom henvende sig til Distriktlægen, hvem det paaligger mundtligt at give ham den efter Omstændighederne nödvendige Forklaring.

6 Opstaar der ved Ligsynet Formodning om, at Dödsaarsagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skal Lægen eller Ligsynsmændene uopholdelig göre Indberetning herom til Politiövrigheden, og Dödsattesten maa da ikke udstedes, förend denne har tilkendegivet, at der fra dens Side intet er til Hinder herfor. I Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostre findes döde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelige Hændelse, saa og hvor ellers Undersögelse fra det offentliges Side or indledet i Anledning af et indtruffet Dödsfald, maa Liget ikke jordes, förend det er undersögt af Politiövrigheden, i fornödent Fald[3]) i Forening med en af den tilkaldt Læge, og förend den af Lægen eller Ligsynsmændene udstedte Dödsattest af Politiövrigheden er forsynet med Paategning om, at der for det offentliges Vedkommende intet er til Hinder for Begravelsen. Skulde Vejrligets Beskaffenhed eller andre Naturforhold lægge Hindringer i Vejen for, at den omhandlede Undersögelse af Liget kan finde Sted, skal dog Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, efter at der af Ligsynsmændene er foretaget en saa vidt muligt nöjagtig Undersögelse af Liget og Dödsattest af dem er udstedt, kunne tilstede, at Liget begraves, dog at Begravelsen ikke finder Sted, för der er hengaaet mindst 6 Dage efter, at Ulykkestilfældet er indtraadt eller Liget er bleven fundet.[4]) I övrigt er det en Selvfölge, at hvor der kan være Spörgsmaal om Muligheden af Genoplivelse, bör under Ansvar for vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199[5]) intet hertil sigtende Middel undlades f. Eks. ved at tilkalde en Læge, eller ved at söge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke straks kan skaffes til Stede.

7 Overtrædelser af denne Lov straffes med Fængsel eller Böder, for saa vidt Gerningen ikke efter Beskaffenhed maatte medföre en större Straf. Sagen om saadanne Forseelser, som kun ere strafbare efter denne Lov, uden at falde ind under Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866,[6]) behandles som offentlige Politisager.

8[7]) For Ligsynet og Dödsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 2 Kr. til Lægen eller til lige Deling mellem Ligsynsmændene. Skal Betalingen udredes af Husmænd, Daglejere, Tjenesteydende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres efterladte, erlægges kun halv Betaling. Sker Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekost-

---

1) Se Bek. Nr. 3 af 22. Jan. 1932.
2) Nr. 115 af 1. April 1924.
3) Jfr. Justm. Skr. 12. Januar 1889.
4) Jfr. Justm. Skr. 12. Januar 1889.
5) Nugæld. Stfl. § 253 Nr. 2.
6) Nu Lovbekendtgörelse af Straffeloven af 1939.
7) Ophævet ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935 forsaavidt angaar den deri fastsatte Takst for Betaling til Læger for Ligsyn og Dödsattest.

ning, erlægges fuld Betaling. Befordring ydes efter Reglerne i Lov af 8. Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færöerne for deres Forretninger. Have den afdödes efterladte eller andre rette vedkommende kaldt en Læge over 1/4 Mil fra hans Bopæl for at syne et Lig, ydes der ham fri Befordring og Betaling som for et almindeligt Sygebesög. Kaldes Lægen til Ligsyn af Politiövrigheden, betales han herfor af det offentlige efter de i ovenanförte Lov af 8. Januar 1872 fastsatte Regler. For den Attest om et dödfödt Barn, som afgives af den i Anledning af Födslen tilkaldte Læge, erlægges ingen Betaling.

9 Alle paa Færöerne gældende ældre Bestemmelser om Ligsyn ophæves.

10 Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1878.

4. Nov. — K. U. M. SKR., (til Amtmanden og Provsten paa Færöerne), hvorved det paalægges Amtmanden og Provsten at drage Omsorg for, at der for Fremtiden ved Opförelse eller Istandsættelse af Bygninger paa Færöerne, der sorterer under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, bliver taget behörigt Hensyn til saa vidt muligt at följge de Anvisninger og Vink, som indeholdes i en i Ministerialtidende for 1878 B., Side 660—62, optagen, af Arkitekt Amberg afgiven »Indberetning om de Bygningsvæsenet i Almindelighed vedkommende Forhold paa Færöerne.«

10. Febr. 1879 — KGL. RESOL., hvorved tillades, at de tvende Tavler, der hidtil have været ombaarne ved Gudstjenesten i Thorshavns Kirke til Fordel henholdsvis for Kirken og de fattige, fremtidig maa hensættes i Forkirken i Stedet for at ombæres.

10. Juli — KGL. ANORDNING (NR. 89) OM FORANDRING af den i Anordningerne af 13. Februar 1873 og 14. Januar 1876 foreskrevne BEKENDTGØRELSESMAADE FOR SKIFTEINDKALDELSER O. DESL. PAA FÆRØERNE.

Efter at Vi ved allerhöjeste Bevilling af Dags Dato have autoriseret den paa Færöerne udkommende Amtstidende Dimmalætting til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser for bemeldte Øer,[1]) forandres de i Nr. 10, 12 og 17 i Anordningen af 14. Januar 1876, hvorved Lov af 30. November 1874 om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v. er udvidet til Færöerne, indeholdte Bestemmelser om Bekendtgörelse ved Opslag i Thorshavn og Læsning ved Kirkestævne af Skifteindkaldelser m. v. derhen, at Bekendtgörelsen, saa længe der paa Færöerne udkommer en til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgörelser autoriseret Avis, skal ske ved Indrykkelse i denne, saaledes at de foreskrevne Frister regnes fra den sidste Bekendtgörelse i Avisen. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober d. A.

16. Okt. — JUSTM. BEKENDTGØRELSE (NR. 115) OM KARANTÆNEUNDERSØGELSER AF SKIBE, DER ANKOMME TIL FÆRØERNE FRA STEDER, HVOR SMITSOMME SYGDOMME ANTAGES AT HERSKE EPIDEMISK.

I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse fastsættes herved följgende: Skibe, der ankomme til Færöerne fra et Sted, hvor Kolera, Kopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i fornævnte Lov af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, ifölge derom udstedt Bekendtgörelse antages at herske epidemisk, skulle, for saa vidt Lægen ved deres Ankomst er fraværende, af Politiövrigheden kunne fritages for den ved ovennævnte Lov, jfr. Anordningerne af 15. April 1872 og 26. Marts 1878, paa-

[1]) Ved anf. Bevilling er det tilladt, at nævnte Blad indtil videre maa autoriseres til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser, som efter nugældende eller fremtidige Regler skulle offentliggöres ved Indrykkelse i en Avis paa Færöerne, samt at Aktieselskabet »Færö Amtstidendes Bogtrykkeri« ligeledes indtil videre maa udgive fornævnte autoriserede Tidende, bl. a. paa Vilkaar, at den udgaar mindst 1 Gang ugentlig, og at der uden Betaling i Tidenden optages, hvad der efter fremtidig udkommende Love og Anordninger af Øvrigheden deri skal bekendtgöres, saavel som hvad der af Ministerierne forlanges indrykket i Bladet.

budne Lægeundersögelse, for saa vidt Skibets Förer til Stedets Øvrighed afgiver en Erklæring om, at han ikke har eller paa Rejsen har haft döde eller syge, derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne ombord. Erklæringen affattes i följende Form: Undertegnede Förer af ..... kommende fra ..... erklærer herved paa Ære og Samvittighed, at jeg ikke har eller paa Rejsen har haft syge eller döde om Bord.

22. Juni 1880 — K. U. M. SKR. (til Biskoppen over Sjællands Stift). I Anledning af en Indberetning fra Provsten for Færöerne om, at Lagtinget efter hans Opfordring havde vedtaget, at der forelöbig hvert Aar under Sognepræstens Ledelse skulde holdes Syn over Myggenæs Kirke, udtaler Ministeriet, at det ikke finder det fornödent at meddele Approbation paa denne Foranstaltning, der ikke har gaaet ud paa at indrette noget egentligt Syn, hvis Bestemmelser ere bindende lige ovenfor Kirkernes Overbestyrelse, men maa betragtes som en Skærpelse af det i Kanc. Skr. 29. April 1826 ommeldte aarlige saakaldte Eftersyn af Kirkebygningen, der har til Hensigt at sætte Kirkebestyrelsen bedre i Stand til at sörge for dens Vedligeholdelse og saaledes heller ikke i de Aar, da Provstesyn regelmæssig skulle afholdes, kan træde i disses Sted. Derimod paalægges det Provsten, naar Vejrforholdene eller deslige Omstændigheder have forhindret ham i at tage det berammede Syn over en eller anden Kirke og nödet ham til at forbigaa denne, da at konstituere vedkommende Sognepræst til paa Provstens Vegne at holde Synet over Kirken i Forening med de dertil udmeldte Synsmænd, af hvilket Syn Udskrift vil være at indsende af Provsten til Biskoppen i Forening med de andre i Aarets Löb afholdte Provstesyn. For övrigt udtaler Ministeriet angaaende Kompetencen til at træffe Afgörelse i Spörgsmaal vedkommende Forandringer med Hensyn til Synenes Ordning, at, hvad de almindelige lige overfor Kirkernes Overbestyrelse bindende Syn angaar, höre saadanne Spörgsmaal under Biskoppen og Ministeriet, uden at den Omstændighed, at det ifölge Lov 15. April 1854 § 12 d. tilkommer Lagtinget at tage Bestemmelse om Anvendelse af Kirkernes Midler, kan, hvis saadanne Omordninger i Synsvæsenet skulde medföre forögede Udgifter for Kirkekasserne, bevirke, at Lagtinget i Stedet for Ministeriet skulde kunne afgöre Sagen; det maa derimod, efter at vedkommende Anliggende af Provsten har været forelagt Ministeriet gennem Biskoppen, være Ministeriets Sag at skönne om, hvor vidt det er fornödent at indhente Lagtingets Ytringer, hvilket der navnlig vil være Anledning til, naar den Foranstaltning, hvorom der maatte være Spörgsmaal, ikke havde Hjemmel i den paa Færöerne gældende almindelige Lovgivning.

18. Marts 1881 — LOV (NR. 35) OM OPHÆVELSE AF DEN FÆRØSKE NÆBBETOLD.

1 Den ved allerhöjeste Resolution af *21. November 1741* paabudne Næbbetold ophæves. ...

2 Næbbetoldfondens Kapital og Pengebeholdning tilfalder den ved det under 18. April 1832 allerhöjest konfirmerede Regulativ oprettede Fond for forulykkedes efterladte paa Færöerne som en Forögelse af sammes urörlige Kapital.

23. April — LOV (NR. 59) OM FREMMEDES FISKERI UNDER FÆRØERNE.[1])

1[2]) Drive fremmede Nationers Fiskere noget som helst Fiskeri under Færöerne indenfor den Grænse, hvor dette er forbeholdt danske Undersaatter, straffes de med Böder fra 200 Kr. til 5000 Kr.

2[2]) Samme Straf rammer fremmede Fiskere, der tilvirker, pakker eller omlader Fisk eller Fiskeriprodukter, udstyrer Langline, paasætter Agn eller reder Langline inde paa færösk Söterritorium. Tilföjes der herved nogen Skade, bliver denne derhos at erstatte efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Undtagelser fra denne Regel kan i ekstraordinære Tilfælde (Havari o. l.) indrömmes af Færöernes Landsstyre. Ligeledes kan Landsstyret indrömmes enkeltvis eller ved Bekendtgörelse göre

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 12 af 8. Marts 1951.
[2]) Jfr. Lov Nr. 90 1. April 1925.

generel Undtagelse fra denne Regel, saafremt der ved gensidig Overenskomst er sikret færöske Fiskere lignende Ret i et fremmed Land.

3[1]) Hver Gang et fremmed Fiskerskib söger Havn[2]) paa Færöerne for at have Forbindelse med Land, har Skibsföreren snarest muligt efter sin Ankomst, og forinden han tilsteder Skibets Besætning noget Samkvem med Indvaanerne, at melde sig hos vedkommende Politiövrighed eller Karantænebetjent, der har at undersöge Skibets Papirer og dets Sundhedsforhold samt i det hele at före Tilsyn med, at den færöske Handelslov ikke overtrædes. Er Skibet indkommet for at söge Lægehjælp mod en iblandt Besætningen udbrudt Sygdom, eller der i övrigt findes noget mistænkeligt med Hensyn til Skibets Sundhedstilstand, bliver der at forholde efter den gældende Karantænelovgivning. For Eftersyn af Skibets Papirer erlægges til vedkommende Politiövrighed eller Karantænebetjent 5 Öre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorefter Skibets Folkeliste meddeles Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr herfor er erlagt. Naar et fremmed Fiskerskib söger Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, skal det ikke være nödvendigt at forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen. Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Böder fra 10 til 200 Kr.

4 Sager i Anledning af de i denne Lov omhandlede Forseelser behandles som offentlige Politisager. For de foreskrevne Böder, der tilfalde Færö Amts Fattigkasse, hæfter saavel Skib som Ladning, og af den sidste kan ved Auktion sælges saa meget, som behöves til Mulktens Udredelse og Dækning af Omkostningerne.

5 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1882.

7. Maj — LOV (NR. 69) OM FORPLIGTELSE TIL JORDS AFGIVELSE TIL OFFENTLIGE VEJE, HAVNE OG LANDINGSSTEDER, SAMT TIL OFFENTLIGE SKOLER PAA FÆRØERNE.[3])

1[4]) Naar en Kommunalbestyrelse finder enten Anlæggelsen af en ny offentlig Vej eller Udvidelsen af en ældre saadan Vej eller en forandret Retning af samme i den Grad fornöden, at det almene Vel maa anses at fordre slige Anlæg, skulle vedkommende Grundbesiddere være pligtige til imod fuldstændig Erstatning at afstaa det nödvendige Jordareal.

2 Kommunalbestyrelsen skal underrette de vedkommende Ejere og Brugere af den Jord, som herefter agtes indtagen til Vejen, om den tagne Beslutning, og skulle disse være beföjede til, inden 3 Maaneder efter, at de bevisligen have modtaget denne Underretning, at paaklage samme, hvis det er en Landkommunes Forstanderskab, der har taget Beslutningen, gennem dette til Lagtinget,[5]) og hvis det er Thorshavns Kommunalbestyrelse, gennem Amtet til Justitsministeriet,[5]) hvilke hver især endelig have at afgöre, om den tagne Beslutning kan anses lovhjemlet. Oversiddes denne Frist, bliver Beslutningen bindende for de paagældende Grundbesiddere.

Ejes Jorden, om hvis Afgivelse der er Spörgsmaal, af flere i Fællig, skal det være tilstrækkeligt, at 4 af de större Lodsejere underrettes om den tagne Beslutning, idet denne dog i saa Fald tillige bliver at bekendtgöre ved Læsning til Kirkestævne[6]) i det Sogn, i hvilket Jorden er beliggende, samt ved Indrykkelse en Gang i den paa Færöerne udkommende, til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgörelser autoriserede Avis. Fristen for Paaklagen, der staar aaben for enhver Lodsejer, regnes da fra den Dag, saadan Læsning har fundet Sted, eller fra Bekendtgörelsen i Avisen, for saa vidt denne er senere.

---

1) Jfr. Bek. og Instr. 25. Februar 1897.
2) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.
3) Jfr. Lov Nr. 169 af 18. Maj 1937 § 1 (Vandkraftsanlæg) og Ll. Nr. 60 af 2. Dec. 1949 om Ekspropriation til Apotek.
4) Jfr. Lov 28. Januar 1856 § 6.
5) Ifölge Loven om Færöernes Hjemmestyre maa det nu være Landsstyret, som træffer Afgörelsen.
6) Jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912 om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m.

3 Dersom de omhandlede Anlæg vedkomme flere Kommuners Grund, og disse ej kunne enes om nærværende Lovs Anvendelighed paa samme, bliver Spörgsmaalet at afgöre for Landsognenes Vedkommende af Lagtinget,[1]) for Thorshavns Vedkommende af Justitsministeriet.[1]) Er der mellem nogle af disse Autoriteter Meningsulighed om Lovens Anvendelighed, kan tvungen Afstaaelse ej fordres for nogen Del af Anlægget.

4 Saafremt Kommunalbestyrelsen ikke kan blive enig med Grundbesidderen om Vederlagets Störrelse, hvilken Overenskomst i övrigt ikke uden höjere Sanktion kan være gyldig, dersom Jorden tilhörer Staten, en Stiftelse, et Embede eller en Kommune, bliver Vederlaget at bestemme ved tvende kyndige og uvillige Mænd, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side forlanges, have for Retten at afhjemle deres Forretning.

Iövrigt bliver der saavel med Hensyn til Retsgebyrs Erlæggelse som med Hensyn til Vederlagets Bestemmelse, Belöbets Udbetaling til Ejeren med Panthaverens Samtykke samt Brugshaverens Ret til at nyde Renten af Vurderingssummen, saa længe Brugsretten vedvarer, at forholde aldeles efter Bestemmelserne i Forordningen af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse, saaledes som samme ved Lov af 4. Januar 1854 er gjort gældende paa Færöerne.

Finder enten Kommunen eller Grundbesidderen sig brösteholden ved Taksationsforretningen, have de senest inden 3 Maaneders Forlöb fra dens Afholdelse at göre de fornödne Skridt til snarest muligt at faa en Omtaksationsforretning afholdt ved 4 af Retten udmeldte Mænd. Dersom Overskönforretningen forhöjer Erstatningen med 1/10 eller derover af det ved den förste Taksationsforretning bestemte Belöb, har Kommunen at bære Omkostningerne ved Overskönsforretningen, i modsat Fald bæres de af Rekvirenten. Med Hensyn til Vederlagets Bestemmelse har de af Retten udmeldte Mænd at ansætte vedkommende Ejendom til sand Værdi i Handel og Vandel, men ved Erstatningens Fastsættelse bliver herved at afkorte den Forögelse i Værdi, som den tilbageblivende Ejendom skönnes at opnaa. Som Följe heraf kan Erstatning for Afstaaelse endog helt bortfalde, naar den af Kommunen trufne Foranstaltning skönnes at medföre större Fordele for Ejeren, end det afstaaedes Værdi udgör. Denne Regel gælder ved alle Ekspropriationer, som kan foretages af offentlige Myndigheder paa Færöerne.[2])

5 Saavel til nye Vejes Anlæg som til Vejenes Vedligeholdelse er paagældende Kommunalbestyrelse berettiget til at tage det fornödne Materiale, saasom Grus, Jord, Ler, Sand og Sten, hvor saadant bekvemmest er at faa, alt dog kun under Iagttagelse af den i de foregaaende Paragraffer foreskrevne Fremgangsmaade og imod fuldstændig Erstatning saavel for Materialets Værdi som for den Skade, dets Borttagelse paaförer Ejeren.

6 Med Ekspropriation af Grunde og Ejendomme, som en Kommunalbestyrelse finder fornöden til Anlæg eller Udvidelse af Havne og Landingssteder eller af dertil hörende Indretninger, samt med Jords Afgivelse til offentlige Skoler vil der i eet og alt være at forholde efter de i nærværende Lov foreskrevne Regler.

7[3]) I alle Tilfælde, hvor en Kommune, anden Myndighed eller en Koncessionshaver (jfr. f. Eks. Lov Nr. 169 af 18. Maj 1937) har Ret til Ekspropriation af Jordarealer efter Reglerne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881, skal Kommunen, den offentlige Myndighed eller Koncessionshaveren tillige have Ret til at tage det for vedkommende Anlægs Etablering og Vedligeholdelse fornödne Grus, Jord, Ler, Sand og Sten efter Reglerne i Lovens § 5. Erstatning for saadant Materiale samt for den Skade, dets Borttagelse paaförer Ejeren, fastsættes altid efter Reglerne i Lovens § 4, saaledes som denne er ændret ved Kundgörele Nr. 45 af 30. Oktober 1941.

7. Maj — LOV (NR. 70) OM FORANDRINGER I LOVEN AF 21. MARTS 1855 OM OPHÆVELSE AF DEN KONGELIGE ENEHANDEL PAA FÆRØERNE.

[1]) Ifölge Loven om Færöernes Hjemmestyre maa det nu være Landsstyret, som træffer Afgörelse.
[2]) Jfr. midl. Best. Nr. 45 af 30. Okt. 1941.
[3]) Jfr. midl. Best. Nr. 17 af 20. Jan. 1944.

1881 7. Maj

1 Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 7 under Navn af Ankerpenge omhandlede Afgift til Amtsfattigkassen bortfalder fra nærværende Lovs Ikrafttræden.

2 Det i samme Lovs § 10 ommeldte Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa et bestemt opgivet Sted paa Færöerne udstedes fremtidig af Landfogden. For dets Udstedelse erlægges 200 Kr.,[1]) som tilfalde Færö Amts Fattigkasse og Repartitionsfond til lige Deling.

3 Bestemmelserne i nærværende Lov træde i Kraft samtidig med Loven om fremmedes Fiskeri under Færöerne.[2])

7. Maj — LOV (NR. 71) OM SUNDHEDSVEDTÆGTER M. M. PAA FÆRØERNE.

1 For Byen Thorshavns Sundhedsvæsen kan Kommunalbestyrelsen med Justitsministeriets[3]) Samtykke fastsætte en Vedtægt. Forandringer i og Tillæg til samme fastsættes paa lignende Maade.[4])

2 De Sundhedsvedtægter, som fastsættes i Henhold til fornævnte Paragraf eller for de færöske Landkommuner i Henhold til § 18, 2. Stykke, i Loven af 28. Februar 1872, skulle, forinden de træde i Virksomhed, tinglæses og paa anden hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab. Det samme gælder med Hensyn til Forandringer i og Tillæg til Vedtægten.

3 Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne straffes med Böder af indtil 200 Kr., der tilfalde Stedets Fattigkasse, og blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler at bringe til Anvendelse, naar Sag anlægges mod nogen for ikke at have rettet sig efter de ham i Henhold til Vedtægten givne Paalæg eller Forbud. Politiövrigheden er forpligtet til at vaage over Vedtægternes nöjagtige Efterlevelse.

4 Sager, der vedröre Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne, behandles for Thorshavns Vedkommende efter de almindelige Regler om offentlige Politisager, men for Landkommunernes Vedkommende politiretsvis efter Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden, hvorfra de eventuelt paaankes til Amtets Overpolitiret, der afgör dem endelig uden videre Appel.[5])

5[6]) Forandringer i og Tillæg til de gældende Bestemmelser om Brand- og Bygningsvæsenet i Thorshavn kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning.[7])

6 Sager om Overtrædelser af Bestemmelserne i de i Henhold til § 18, 1. Stykke, i Loven af 28. Februar 1872 udfærdigede kongelige Anordninger om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne[8]) eller af de ifölge samme givne Paalæg behandles og paakendes paa samme Maade som ovenfor i § 4 om Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne i Landkommunerne foreskrevet, for saa vidt de ikke i Henhold til bestaaende Love maatte paadrage vedkommende Erstatningspligt eller större Strafansvar end Böder.[9])

27. Febr. 1882 — JUSTM. ANORDN. (NR. 20), HVORVED BESTEMMELSERNE I LOV AF 8. JANUAR 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. GØRES ANVENDELIGE PAA MÆSLINGER OG SKARLAGENSFEBER OM BORD PAA DE TIL ØERNE ANKOMMENDE SKIBE.

I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 dertil

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 24 af 21. Febr. 1950.
[2]) Lov (Nr. 59) 23. April 1881.
[3]) Nu Landsstyrets Samtykke.
[4]) Se Bek. 23. Maj 1882.
[5]) Jfr. Lov 174 af 11. Maj 1935 Pt. 148.
[6]) Brand- og Bygningsvæsen er nu Særanliggende.
[7]) Se Anord. 13. Aug. 1886 og Anord. 667 af 15. Dec. 1920.
[8]) Se Anord. 16. Juni 1882.
[9]) Sundhedsvedtægter er godkendte for: Sand Kommune 25. Aug. 1931, Kvivig 31. Aug. 1932, Göte 9. Okt. 1933 og for en Række Kommuner 1. Sept. 1934. Ændringer for Klaksvig og Fuglefjord 24. Febr. 1947. (Se Lagtingstidende for de paagældende Aar).

meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i bemeldte Lov skulle ogsaa være anvendelige paa Mæslinger og Skarlagensfeber, for saa vidt de til Færöerne ankommende Skibe have eller paa Rejsen have haft Tilfælde af disse Sygdomme (syge eller döde) om Bord.

23. Maj — JUSTM. BEKENDTGØRELSE (NR. 74) OM STADFÆSTELSEN AF EN SUNDHEDSVEDTÆGT FOR THORSHAVN.[1])

I Henhold til Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færöerne af 7. Maj 1881 § 1 stadfæstes herved följende af Thorshavns Kommunalbestyrelse affattede Sundhedsvedtægt:

I. Sundhedsvedtægtens Omraade og Gennemförelse.

1 Nærværende Sundhedsvedtægt gælder for Thorshavns Kommune. Udenfor den egentlige By er Sundhedskommissionen berettiget til at indrömme passende Lempelser.

2 Tilsynet med Sundhedsvedtægtens Overholdelse paahviler en Sundhedskommission, der bestaar af Landfogden, Landkirurgen og 3 af Kommunalbestyrelsen i eller udenfor samme paa 4 Aar[2]) valgte Medlemmer.

3 Naar særegne Omstændigheder, navnlig betydelige Epidemier i Byen selv eller i farlig Nærhed, göre overordentlige Foranstaltninger nödvendige, kan Kommissionen ved Kommunalbestyrelsen bevirke et efter Omstændighederne passende Antal af Byens Indvaanere udnævnt til at være dem behjælpelige med Gennemförelsen af dens Foranstaltninger. Undskyldningsgrunde mod de i denne og foregaaende Paragraf nævnte Ombud afgöres af Amtet.[3])

II. Vandforsyningen.

4 Omsorgen for Vandforsyningen paahviler Kommunalbestyrelsen, som træffer de efter Omstændighederne nödvendige Foranstaltninger til dens Forbedring.

5Sundhedskommissionen, der har stadigt Tilsyn med Vandforsyningen og Vandforsyningsstederne, har Ret til at anstille eller for Kommissionens Regning lade anstille Undersögelse af Drikkevandet, og bör, om fornödent, göre Indstilling til Kommunalbestyrelsen om de til dets Rensning og Opbevaring nödvendige Foranstaltninger.

6 Brönde skulle være forsvarlig opmurede og forsynede med Indhegning eller Dæksel. Bröndens nærmere Omkreds bör være lidt höjere end det omgivne Jordsmon og brolagt i mindst 1 Meters Afstand fra Brönden.[4])

7 I mindre end 5 Meters Afstand fra Brönd, samt ved Vandlöb, ovenfor almindelig benyttede Vandforsyningssteder, maa, saa langt Indmarken strækker sig, Gödning, Fejeskarn o. a. l. ikke anbringes paa Steder, hvorfra det kan faa Aflöb til Drikkevandet.[4])

8 Forurenelse af Vandlöb paa de Steder, hvor Drikkevandet tages, eller paa höjere liggende Steder, indenfor de Grænser, der fastsættes af Kommunalbestyrelsen, f. Eks. ved at vade derover, trække Kreaturer over, kaste Skarn eller Affald deri, eller vadske deri, forbydes ligeledes.

III. Möddinger.

9 Möddinger maa ikke anlægges uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle saavel med Hensyn til deres Beliggenhed som med Hensyn til Störrelse, Opförelsesmaade, Afbenyttelse og Rensning være Sundhedskommissionens Tilsyn og Forskrifter underkastede. Sundhedskommissionen kan forbyde Brugen af alt anlagte Möddinger, som den finder at være beliggende i for stor Nærhed af beboede Huse, Vandforsyningssteder eller Alfarvej.

10 — — —

11 — — —

I Stedet for §§ 10 og 11 træder ifölge Bek. 19. Juni 1888 följende Bestemmelse: Möddinger inde i selve Byen, hvis Grænser i saa Henseende til enhver Tid fastsættes af Kommunalbestyrelsen, skulle være opmurede af Sten med Kalk eller Cement saavel

[1]) Som ændret ved Bek. 19. Juni 1888, 14. Juni 1910, 27. Sept. 1913 og 5. Maj 1928, jfr. ogsaa Kap. 8 i Politivedtægten af 19. Nov. 1923.
[2]) I den ved Bek. 23. December 1908 foreskrevne Affattelse.
[3]) Nu formentlig Landsstyret.
[4]) Som ændret ved Bek. 27. Sept. 1913.

i Sider som i Bund, samt, om fornödent, dækkede med Laag. I Udkanten af Byen og udenfor denne kunne Möddinger ogsaa tillades opförte af löse Kampesten, naar de tillige omgives med en Vold af Grönsvær.

12[1]) Dersom Möddinger ere forsynede med Aflöb, hvilket kun kan finde Sted med Sundhedskommissionens Tilladelse, paaligger det Ejeren, efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse, at holde Aflöbet i forsvarlig Stand.

13[1]) Affald fra Grindefangster o. a. l. maa aldeles ikke oppevares i Möddinger, der ere beliggende inde i selve Byen. Derimod kan Fiskeaffald oppevares i saadanne Möddinger i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts, for saa vidt det stadig holdes tildækket med Aske, Törvesmuld o. desl.

IV. Den offentlige Renlighed og Aflöbets Ordning.

14 Fiskehoveder, Indvolde af Fisk eller Hvaler, og andet Affald fra Tilberedningen af Fisk eller Hvaler maa ikke efterlades paa Broer eller Landingssteder, men skulle enten kastes i Söen eller henlægges i Möddinger udenfor Byen.

15 Ved Grindefangster forbydes det at lade Hvalköd eller Spæk henligge ved Stranden eller paa Landingssteder udover en vis af Sundhedskommissionen i hvert enkelt Tilfælde nærmere bestemt Frist efter Uddelingen.

16 Rensning og Udskylning af alle private Aflöbsrender samt af de offentlige Render, som löbe langs private Huse, besörges af Beboerne, saa ofte det maatte anses nödvendigt, efter Sundhedskommissionens Forkrift.

17 Andre offentlige Render renses ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning efter samme Regler som private Render.

18 Gaardspladse og Gader skulle ligeledes fejes og afskylles af de respektive Beboere eller ved Kommunalbstyrelsens Foranstaltning, saa ofte det af Sundhedskommissionen anses fornödent.

19De fra Aflöbsrender, Gaardspladse og Gader ved Rensningen optagne Urenligheder skulle fjernes snarest muligt paa hensigtsmæssig Maade.

20 Det bestemmes af Kommunalbestyrelsen og meddeles Sundhedskommissionen, hvilke de Pladser, Gader og Aflöbsrender ere, hvis Rensning vil blive besörget ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning.

V. Latriner.

21 Latriner maa ikke opföres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle med Hensyn til Valg af Plads og Opförelsesmaade være Sundhedskommissionens Forskrifter undergivne.

22 Opföres Latrinhuse med Gruber, skulle disse være murede med Cement og forsynede med passende Lukke.

23 I Latrinhuse, hvor Tönder eller Kasser benyttes, bör disse være forsvarlig tætte og indvendig begede eller tjærede, samt anbragte paa et Cement- eller Flisestensgulv, der ikke ligger lavere end det omgivende Jordsmon. Det bör paases, at der ikke er Aflöb fra Latrinbeholdere.

24 Renovationen er ligeledes underkastet Tilsyn af Sundhedskommissionen, der under særlige Omstændigheder vil have at fastsætte nærmere Regler for dens Iværksættelse.

VI. Beboelseslejligheder.

25 Paa sumpet eller fugtig Grund maa nye Vaaningshuse ikke opföres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og efter dens Anvisning. For saa vidt Huse alt ere opförte paa saadan sumpet Grund, kan Sundhedskommissionen paalægge Ejerne at sörge for tilbörlig Afgröftning efter Sundhedskommissionens Forskrift.

26 Tilsynet med de hygiejniske Forhold i udlejede Vaaningsrum paahviler Sundhedskommissionen. Under Epidemier, eller naar der er Fare for Epidemier, har Sundhedskommissionen Tilsyn med, at ogsaa andre Beboelseslejligheder holdes forsvarlig rensede og tilbörlig udluftede, at Vinduerne kunne oplukkes o. s. v.

---

[1]) I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

VII. Fattighuse og Skoler.

27 Sundhedskommissionen har Tilsyn med de sanitære Forhold i Fattighuse og Kommunehuse, og bör om fornödent henlede Fattigforstanderskabets Opmærksomhed paa mulige Mangler.

28 I alle Skoler, offentlige og private, vil Sundhedskommissionen have at före nöjagtigt Tilsyn med Ventilation, Rumforhold o. s. v.

29 Med Hensyn til de Fordringer, som i saa Henseende kunne stilles, vil for Fattighuses og Kommunehuses Vedkommende Indenrigsministeriets Cirkulære af *9. Februar 1869*, og for Skolers Vedkommende de i Lov af *8. Marts 1856* §§ 1—3 indeholdte Bestemmelser med tilbörlig Hensyn til de lokale Forhold være at lægge til Grund.

VIII. For Sundheden skadelige Næringsveje.

30[1]) Oplagssteder for Tran, Lever og lignende saavel som Trankogeri og andre for Sundheden skadelige Næringsveje skulle med Hensyn til Anlæg og Drift (derunder Aflöbsforhold) være undergivne Sundhedskommissionens Kontrol.

31[2]) I Stalde for Köer eller andre Kreaturer skal den Del af Gulvet, som optager Urin og Ekskrementer, være muret, uigennemtrængelig for Vædske, eller, for saa vidt det bestaar af Tömmer, være forsvarlig tæt, enten beget eller tjæret, og forsynet med passende Aflöb efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen, som ligeledes förer Tilsyn med Rensning af Stalde, Udförsel af Gödning o. a. l.

IX. For Sundheden skadelige Næringsmidler.

32 Der bör ved Undersögelser paa ubestemte Tider föres Kontrol med, at der ikke sælges forfalskede eller skadelige Næringsmidler, og kan Sundhedskommissionen til de i saa Henseende nödvendige Undersögelser benytte sagkyndig Hjælp paa det offentliges Bekostning. Mejerier og andre Etablissementer til Forhandling af Mælk eller Tilvirkning af Mælkeriprodukter maa ikke indrettes, förend Sundhedskommissionen har godkendt Valget af Pladsen og Planen for Anlægget. Udsalg af Mælk (derunder Flöde, Kærnemælk og Valle) og Mælkeriprodukter staa under Sundhedskommissionens Tilsyn, og de særlige Paalæg, som denne maatte give med Hensyn til Orden og Renlighed, skulde uvægerlig fölges. Det samme gælder Lokaler i Thorshavn, i hvilke Mælk, der er bestemt til Forhandling i Byen, opbevares eller forhandles.[1])

33 Naar forfalskede eller fordærvede Næringsmidler konfiskeres, bliver Opdagelsen af det mislige Forhold at bringe til offentlig Kundskab.

X. Plejebörn.

34 Forplejningen af Börn, der ere udsatte hos Plejeforældre, staar under Sundhedskommissionens særlige Tilsyn.

XI. Begravelsesvæsenet.

35 Under farlige Epidemier kan det af Sundhedskommissionen bestemmes, at de Ligkister, som nedsættes i Jorden, skulle bedækkes med et Lag brændt Kalk, eller med Trækul, eller paa anden af af Sundhedskommissionen angiven Maade desinficeres.

36 Opgravning af Lig maa kun foretages med Sundhedskommissionens Samtykke og efter dens An.ordning.

37 Forinden en nedlagt Kirkegaard tages i Brug i andet Øjemed, bliver Sundhedskommissionens Erklæring at indhente.

38 Hvis Sundhedskommissionen formener, at en öjeblikkelig Gennemförelse af denne Vedtægts Forskrifter vil være forbunden med Vanskeligheder, er den berettiget til at indrömme en passende Frist, dog ikke udover et Aar efter Vedtægtens Træden i Kraft. Nærværende Sundhedsvedtægt, af hvilken et Eksemplar tilstilles hvert Hus i Byen, træder i Kraft den 1. August 1882.

TILLÆG TIL den af Justitsministeriet under 23. Maj 1882 stadfæstede SUNDHEDSVEDTÆGT FOR THORSHAVN. (Stadfæstet af Justitsministeriet 5. Maj

[1]) I den ved Bek. 14. Juni 1910 foreskrevne Affattelse.
[2]) I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

1928): Sundhedskommissionen er bemyndiget til, saafremt et af den i Henhold til Vedtægten givet Paalæg ikke efterkommes, da at underrette Byraadet herom, og dette foranlediger da for Vedkommendes Regning udfört det Foretagende, som udgör Genstanden for det overtraadte Paalæg. Omkostningerne ved Udförelsen afholdes forelöbig af Kommunekassen, men kan derefter inddrives ved Udpantning.

16. Juni — KGL. ANORDNING (NR. 84) OM BYGNINGS- OG BRANDVÆSENET I DE FÆRØSKE LANDKOMMUNER.

I Henhold til Lov om de færöske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 § 18 ville Vi herved allernaadigst have anordnet som följer:

1 Sognekommissionen i hvert Sogn eller, hvor der i udsondrede Kommuner ikke findes nogen Sognekommission, Kommunens Forstanderskab har som Bygningskommission for Sognet at före Tilsyn med sammes Bygningsvæsen og paase, at de med Hensyn til Brandvæsenet givne Forkrifter overholdes. Naar der i en Bygd ikke bor noget Medlem henholdsvis af Sognekommissionen eller af Forstanderskabet kan Forstanderskabet beskikke en eller to Mænd i Bygden til for dens Vedkommende at indtræde som Medlemmer af Bygningskommissionen. Undskyldningsgrunde mod dette Ombud afgöres af Amtet.[1]) Ethvert Medlem af Bygningskommissionen er pligtigt til paa dens Vegne at udföre de Hverv, samme maatte overdrage ham. Det paaligger Sysselmanden at yde Bygningskommissionen Vejledning i Udförelsen af dens Hverv.

2 Intet Byggeforetagende, Nybygning eller Hovedreparation, maa paabegyndes uden Tilladelse fra Bygningskommissionen, der har at meddele vedkommende det nödvendige Svar inden 14 Dage efter Anmeldelsen. Ved Hovedreparation forstaas, foruden Genopförelse af Ydervægge af Sten eller af Sten og Grönsvær, enhver Reparation, ved hvilken nye Bjælker eller Syller indsættes i Bygningen, eller ved hvilken Bygningens ydre Form forandres.

3 Opförelsen af nye Bygninger og Udförelsen af Hovedreparationer ved ældre Bygninger kunne af Bygningskommissionen forbydes, saafremt de antages at blive til Hinder for Vedligeholdelsen af tilstedeværende Veje, Gader eller Aflöbsrender, eller for Anlægget af nye, ligesom ogsaa, hvis tidligere opförte Bygninger ligge saa nær, at Fare i Tilfælde af Ildsvaade derved formenes at kunne opstaa.. Ligesom Bygnings kommissionen derhos vil have at tilstræbe Regelmæssighed med Hensyn til Husenes Beliggenhed i Forhold til hinanden, saaledes bör den navnlig ved nye Bygningers Opförelse paase, at Gaderne efterhaanden faa en passende Bredde efter Bygningernes Höjde og övrige stedlige Forhold, og bör Gadens Bredde, hvor ikke særlige Hindringer stille sig i Vejen derfor, være mindst 6 Alen.

4 Sodnhuse, der altid skulle være opförte af Sten eller paa den sædvanlige Maade af Sten og Grönsvær, maa ikke tækkes med brandfarlig Materiale, medmindre det dækkes med Grönsvær eller Sten, og maa de desuden ikke opföres i mindre Afstand end 30 Alen fra beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning, Höhus, Pakhus eller Kæld. Den samme Afstand vil være at holde for Trankogeriers Vedkommende. Hvor Sodnhuse eller Trankogerier, der ere opförte för denne Anordnings Ikrafttræden, findes i mindre Afstand fra de i 1. Stykke anförte Bygninger end 30 Alen, kan Bygningskommissionen give saadanne særlige Forskrifter med Hensyn til Brugen af dem, som maatte anses nödvendige til Forebyggelse af Brandfare.

5 Skorstene fra Bagerovne, Komfurer eller Vindovne skulle være forsvarligen opförte af Mur- eller Kampesten. Dog kunne ogsaa som Skorstene anvendes stöbte Jernrör, naar Bygningen er tækket med Grönsvær, Skifer eller lignende ikke brandfarligt Materiale, samt under Iagttagelse af, at Röret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 6 Tommer, og at det anbringes mindst 1¼ Alen over Taget. Komfurer og Kakkelovne skulle have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer og Rörene en Afstand fra Træværket af mindst 6 Tommer. Foran Komfurer og Vindovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en

[1]) Nu af Landsstyret.

Jern- eller Zinkplade af mindst ½ Alens Bredde eller med Sten. Bag færöske Ildsteder, som ikke ere fritstaaende, skal være opfört en muret Væg af mindst 1½ Alens Höjde over Randen af Ildstedet. Afvigelser fra de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser kan Bygningskommissionen indrömme, naar den finder, at der er truffet anden Foranstaltning, der udelukker Brandfare.

6 Indsigelser mod de Bestemmelser, som i Henhold til §§ 3, 4 og 5 træffes af Bygningskommissionen, indsendes til Sysselmanden, der efter at have indhentet de nödvendige Oplysninger indstiller Sagen til Amtmanden,[1]) som endelig afgör den. Bygningskommissionen har at paase, at de i foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter og de i Henhold til samme trufne Bestemmelser nöje overholdes.

7 Ild eller Glöder maa ikke bæres fra et Hus til et andet under aaben Himmel, medmindre det sker i lukkede Kar. For övrigt er enhver pligtig med tilbörlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Lys og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand. Saa skal og enhver Husfader eller Husbond paase, at hans Börn, Tyende eller andre Personer, der höre til hans Husstand, eller som i hans Tjeneste have Forretninger i hans Hus, i saa Henseende udvise forsvarligt Forhold.

8 I Tilfælde af Ildsvaade er enhver arbejdsför Mand forpligtet til at give Möde samt at medbringe et eller andet forhaandenværende hensigtsmæssigt Brandredskab, saasom Spand, Kar, Spade eller Stige, og under Ledelse af Bygningskommissionens Medlemmer, for saa vidt disse ere til Stede, at være at være behjælpelig ved Slukning og andre Sikkerhedsforanstaltninger.

9 For Overtrædelser af de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg erlægges Böder af 2 til 25 Kroner, i Gentagelsestilfælde af 5 til 50 Kroner, hvorhos den, der trods Bygningskommissionens Forbud opförer en Bygning eller foretager en Hovedreparation, maa finde sig i, at det opförte for hans Regning nedrives, saafremt den af Bygningskommissionen trufne Bestemmelse ikke er underkendt af Amtet.[1]) Böderne tilfalde Stedets Fattigkasse. Med Sagernes Behandling og Paakendelse bliver at forholde i Overensstemmelse med Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færöerne af 7. Maj 1881 § 6, jfr. § 4.

13. Aug. 1886 — KGL. ANORDNING (NR. 103), INDEHOLDENDE TILLÆG TIL LOV ANGAAENDE BRANDVÆSENET I THORSHAVN PAA FÆRØERNE AF 28. JANUAR 1856. I Henhold til § 5 i Lov om Sundhedsvedtægter m. v. for Færöerne af 7. Maj 1881 ville Vi herved have anordnet följende:

1 For Indretningen af lukkede snævre Skorstene (saakaldte Kaminer), der fremtidig opföres i Byen Thorshavn, og som tjene til Afledning af Rögen fra Kökkenildsteder og Kakkelovne, fastsættes följende Forkrifter:

1. Enhver saadan Skorsten skal helt igennem opföres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst 4¼ Tomme, og maa altsaa navnlig ikke opföres med kantstillede Mursten eller med Bræder fra Loftet. Den skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt ene med Kalk udfyldte Fuger og skal være berappet baade indvendig og udvendig.

2. Skorstenens indvendige Gennemsnit, der ikke maa være mindre end 9" i den kvadratiske Side eller i Diameter, skal helt igennem være det samme. Tæt ved Bunden skal Skorstenen være forsynet med forsvarlig Rensedör af Jern, anbragt i Jernramme med Fals, hvorhos lignende Rensedöre, hvis Skorstenens forsvarlige Rensning gör det nödvendigt, skulle anbringes paa passende Steder. I Bygninger med Tag af Rör, Straa, Grönsvær eller af lignende Beskaffenhed maa Rensedöre ikke anbringes paa Loftet i mindre Afstand end 2 Alen fra Mönningen.

3. Hvor Skorstenen gaar igennem dobbelt Gulv, dobbelt Loft, eller hvor der er Træpanel eller Gibs under Bjælkerne, skal den udkrages til en Murtykkelse af 8½ Tomme. Kommer Skorstenens udvendige Side nærmere til Træværk af hvilken som helst Art end 4¼ Tomme, skal det mellemliggende Rum udfyldes med törre Mursten

[1]) Nu af Landsstyret.

eller Kalk eller en Blanding af begge Dele. Hjörnebræder til Stötte for Skorstenen maa kun anbringes efter dertil for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets[1]) Approbation givet Tilladelse.

4. Skorstenen skal være opfört fra Grunden af paa tilstrækkeligt Fundament og maa i intet Tilfælde komme til at hvile paa Bjælkerne. Hvor en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten hvile paa en Mur eller være understöttet af en Stol, forsynet med en tör Mursten paa Fladen mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retning ikke danne en större Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie, hvorhos Skorstenen indvendig i Böjningen skal afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius.

5. Skorstenspiben, der skal rage mindst 1¼ Alen over hvilket som helst Sted paa Taget, maa ikke omgives med Brædebeklædning eller andet brandfarligt Materiale, medmindre Tilladelse hertil er meddelt for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets[1]) Approbation. I saadant Tilfælde skal Skorstenspiben imidlertid forsynes med en Krans foroven af Mursten i mindst 2 Murstens Tykkelse.

6. For ethvert Kakkelovnsrör, der indledes i Skorstenen, skal der i denne indmures en Jernbösning med en indvendig fremspringende Rand, saaledes at Randen forhindrer Enden af Kakkelovnsröret fra at trænge ind i Skorstenen.

Det overlades iövrigt til Bygningskommissionen med Amtets[1]) Approbation at bestemme, hvor vidt de ovenomhandlede lukkede snævre Skorstene maa anvendes til Rögafledning for Ildsteder i Bagerier, Bryggerier, Smedier, Trankogerier og andre Bygninger med större Ildforbrug end sædvanligt, eller om dertil skal anvendes Skorstene af særegen Konstruktion i Henseende til Höjde, Murtykkelse, indvendig Vidde og Udkragning m. v.

2 For Indretning af aabne færöske Skorstene gælder fremdeles Bestemmelsen i § 2, 1. Led, i Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn af 28. Januar 1856.

3 Det tillades at anbringe s m e d e d e Jernrör som Skorstene i Bygninger i Thorshavn, forudsat at disse ere tækkede med Grönsvær eller Skifer, samt under Iagttagelse af, at Röret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 8 Tommer, og at det anbringes mindst 1¼ Alen over Tagrygningen.

Anbringelsen af s t ö b t e Jernrör kan under de ovenangivne Betingelser tilstedes af Amtmanden[1]) ifölge derom gjort Indstilling fra Bygningskommissionen.

4 Komfurer, Bilægger- og Kakkelovne skulle tillige med Rörene have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer. Foran Komfurer og Kakkelovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst ½ Alens Bredde eller med Sten.

5 Enhver Ejer er ansvarlig for, at alle Skorstene (aabne og lukkede) og som Skorstene anbragte Jernrör i de ham tilhörende Bygninger behörig vedligeholdes. De lukkede Skorstene og Jernrörene maa ikke udbrændes, men skulle renses mindst 4 Gange om Aaret, nemlig forinden Udgangen af hvert Aars Marts, Juni, September og December Maaneder, og ellers saa ofte nödvendigt göres. Ansvaret herfor paahviler Husejeren, naar denne enten selv bebor Stedet, eller dette er overdraget til Brug til forskellige Lejere, men Brugeren, dersom denne har hele Stedet i Leje eller paa anden Maade til udelukkende Afbenyttelse.

6 Ansvaret for, at Komfurer, Bilæggerovne, Kakkelovne og Kakkelovnsrör samt andre til Skorstene hörende Rögledninger vedligeholdes i en saadan Stand, at de ikke medföre Brandfare, paahviler i Forening med Ejeren tillige Lejeren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham bekendt Mangel for Ejeren eller i fornödent Fald for Landfogden.

For Renholdelsen af Komfurer, Ovne og ovenomtalte Rögledninger er vedkommende Husfader, af hvem de benyttes, ansvarlig.

7 Tilsynet med, at behörig Vedligeholdelse og Renholdelse finder Sted, föres af Brandsynet, der fremtidig afholdes mindst 4 Gange aarlig, nemlig i de förste Dage

[1]) Nu Landsstyret.

af hvert Aars Januar, April, Juli og Oktober Maaneder, og ellers saa ofte nödvendigt göres.

8 Thorshavns Kommunalbestyrelse antager og afskediger Skorstensfejere for Byen, der have at gaa alle, som saadant forlange, til Haande med Rensningens Udförelse, imod at nyde en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Betaling for hver enkelt af dem renset Skorsten m. v., hvilken Betaling udredes forskudsvis af Kommunekassen, men lignes under Udpantningstvang særskilt paa de vedkommende Husejere eller -lejere, som benytte Skorstensfejer. Landfogden fastsætter de nærmere Forskrifter for deres Virksomhed.

De antagne Skorstensfejere og disses Medhjælpere kunne i Tilfælde af Forseelser imod deres Instruks straffes af Landfogden med Böder indtil 40 Kr., for saa vidt ikke Tilfældet efter sin Beskaffenhed bör medföre höjere Straf og Paatale ved Domstolene.

9 Den, der bevislig har overdraget Rensningen af samtlige de Skorstene, Jernrör, Komfurer, Ovne og Rögledninger, hvilke det efter §§ 5 og 6 paahviler ham at holde rene, til en af Kommunalbestyrelsen antagen Skorstensfejer, fritages for det deri ommeldte Ansvar. Derimod vil Ansvaret paahvile Ejeren eller Lejeren, saafremt han lægger Hindringer i Vejen for Rensningens Udförelse.

10 Overtrædelser af denne Anordnings Bestemmelser eller af de af Bygningskommissionen til Opfyldelse heraf givne Paalæg eller Forbud paatales som offentlige Politiforseelser og straffes med Böder indtil 50 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Böderne tilfalde Byens Brandkasse.

11 Skönner Bygningskommissionen, at noget stedfindende Forhold er af en saadan brandfarlig Beskaffenhed, at det for den offentlige Sikkerheds Skyld uopholdelig bör forandres, og vedkommende ikke straks retter sig efter det Paalæg, der i saa Henseende gives ham, skal Politiet være pligtigt til paa Bygningskommissionens Begæring og Ansvar at foranstalte det fornödne ved umiddelbar Anvendelse af Magt.

12 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1887.

19. Juni 1888 — JUSTM. BEKENDTGØRELSE (NR. 111) OM NOGLE AF JUSTITSMINISTERIET STADFÆSTEDE FORANDRINGER I SUNDHEDSVEDTÆGTEN FOR THORSHAVN.[1])

12. Jan. 1889 — JUSTM. SKR., hvori — i Anledning af en Forespörgsel fra Fysikus om Forstaaelsen af Udtrykket »i fornödent Fald« i Lov om Ligsyn paa Færöerne af 29. Marts 1878 § 6, 2. Stykke svares, at Meningen med det anförte Udtryk, som det af Lovforslagets Motiver klart fremgaar, er den, at det er overladt til Politiövrigheden i hvert enkelt Tilfælde at bestemme, hvor vidt en Læge skal tilkaldes ved Ligsynet eller ej.

1. Marts — LOV (NR. 23) OM HANDELSREGISTRE, FIRMA OG PROKURA (se Anordn. 7. Februar 1890).

24. Maj — JUSTM. ANORDNING (NR. 74) OM FØRELSE AF HANDELSREGISTRET (se Anordn. 7. Februar 1890).

7. Febr. 1890 — KGL. ANORDNING (NR. 21), HVORVED LOV OM HANDELSREGISTRE, FIRMA OG PROKURA AF 1. MARTS 1889 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.[2]) I Henhold til den Regeringen ved Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889 § 37 givne Bemyndigelse, sættes herved denne Lov saavel som den til samme sig sluttende allerhöjeste Anordning om Förelsen af

---

[1]) Se Bek. 23. Maj 1882 §§ 10—13 og 31, hvor de forandrede Bestemmelser findes anförte.
[2]) Jfr. Anordning af 19. November 1930.

Handelsregistre af 24. Maj f. A. med de nedenanförte Lempelser i Kraft paa Færöerne fra 1. Juli d. A. at regne.

1 Paa Færöerne föres Handelsregistret af Landfogden, jfr. Lovens § 1.

2 Anmeldelser til Handelsregistret kunne paa Færöerne udenfor Thorshavn paa Registreringsmyndighedens Vegne modtages af vedkommende Sysselmand, som snarest muligt, efter Anmeldelsens Modtagelse har at indsende den til Landfogden, jfr. Lovens § 2.

3 For Færöernes Vedkommende indrykkes Anmeldelserne i den dersteds til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgörelser autoriserede Tidende, jfr. Lovens § 4.

4 De i Anordningen af 24. Maj f. A. § 10 omhandlede Blanketter til Anmeldelse af Firma skulle paa Færöerne foruden hos Landfogden ogsaa kunne faas udleverede hos vedkommende Sysselmand.

22. Maj — KGL. ANORDNING (NR. 79) OM REGLERNE FOR VEDLIGEHOLDELSEN, BRUGEN OG AFLEVERINGEN AF DE STATEN TILHØRENDE EMBEDSBOLIGER PAA FÆRØERNE FOR EMBEDSMÆND, DER SORTERER UNDER JUSTITSMINISTRIET.[1])

1 Embedsboligen modtages af vedkommende Embedsmand paa den nedenfor i §§ 6 og 7 bestemte Maade. Efter Modtagelsen har han at afholde al den Vedligeholdelse, som er nödvendig for at bevare Boligens Indre i en forsvarlig til Brugernes Embedsstilling og de enkelte Lokalers Bestemmelse svarende vel vedligeholdte Tilstand. Navnlig paahviler det ham Udförelsen af följende Arbejder, nemlig: indvendig Pudsning, Hvidtning, Maling, Tapetsering og Udbedring, være sig af Mure, Vægge, Lofter og Gulve, Döre, Vinduer med Ruder, Trapper, Paneler eller deslige, Kjökkenborde og andre faste Inventariegenstande samt Gas- og Vandledninger, forsaavidt de ere anbragte i Bygningens Indre; i Udhuse Reparation af Skillerum, Baase, Krybber og deslige, Vedligeholdelse af Nögler, Klinkefald, Hængsler, Dör-, Vindues- og alt andet Beslag; Rensning, Fejning og anden Vedligeholdelse af Skorstene og Kakkelovne. — Brugeren maa selvfölgelig for egen Regning foretage enhver Reparation, der nödvendiggöres ved Beskadigelse fra hans og hans Husstands Side, naar disse ikke ere en Følge af en stadig og ordentlig Brug af Boligen.

2 Det er ikke Brugeren tilladt at foretage nogensomhelst Forandring ved eller Tilbygning til de dem overleverede Bygninger uden Justitsministeriets dertil erhvervede Samtykke. Saadant Samtykke, med Hensyn til hvilket det maa godtgjöres, at Arbejdet kan udföres uden Skade for den vedkommende Bygning, meddeles ordentligvis kun paa Vilkaar, at Brugeren ved sin Afgang har at sætte Stedet i den tidligere Stand, medmindre Eftermanden efter sine personlige Forhold har Brug for den udförte Tilbygning eller Forandring, eller Formanden kan forene sig med ham om at overtage samme. Foretages saadan Tilbygning eller Forandring uden Ministeriets Samtykke, bliver Stedet at bringe tilbage til den tidligere Tilstand paa Brugerens Bekostning. — Det er heller ikke Brugerne tilladt uden Ministeriets Samtykke at benytte Bygningernes Lokaliteter til anden Brug end den hvortil de ere opförte, eller at udsondre Dele af Haven til Agerbrug. Plantninger i og Forbedringer ved Haven hörer til Stedet og kunne ikke kræves erstattede af Eftermanden; ved Afleveringen kan dog Ministeriet tilstede Borttagelsen af enkelte værdifulde Plantninger eller i Haven anbragte Indretninger. — De nuværende Brugere, der eje Tilbygningen eller deslige af ovennævnte Art, have inden Udlöbet af 3 Maaneder fra nærværende Anordnings Datum at indsende Begjæring om Justitsministeriets Samtykke, til deres Forbliven, eller, hvor saadant Samtykke alt er givet, at indberette Datum for saadant Samtykke. — I manglende Fald ville saadanne Tilbygninger m. m. være at behandle efter nærværende Paragrafs 3dje Sætning.

3[1]) Det bygningsmæssige Tilsyn med Embedsboligen föres af en af Justitsmini-

[1]) Jfr. Anordn. Nr. 430 af 2. Okt. 1922, der ændrer § 3.

steriet antagen bygningskyndig Mand. Boligen besigtiges som Regel hvert andet Aar af den tilsynsförende. Ved Besigtigelsen skal der göres Udsætttelser over de Vedligeholdelsesarbejder, som paahviler henholdsvis Brugeren, jfr. § 1, og Staten, ligesom det skal paases, om Brugeren har opfyldt de ham efter § 2 paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Boligens Brug. Efter Synets Afholdelse sender den Tilsynsförende en Beskrivelse af Synsforretningen til Brugeren.

4 Der skal ved hver Embedsbolig være en af Amtet autoriseret Synsprotokol for Boligen. I denne indföres först paa Amtets Foranstaltning en Beskrivelse af Embedsboligen, ligesom der vedhæftes Protokollen en Grundtegning af Boligen. Naar Brugeren i Henhold til § 3 har modtaget Beskrivelsen af Synsforretningen, skal han i Synsprotokollen indföre Gjenpart af Forretningen; denne sender han derefter inden 14 Dage efter Modtagelsen, forsynet med hans Paategning om, naar den er modtaget, og at en rigtig Genpart af den er indfört i Embedsboligens Synsprotokol, til Amtet for igjennem samme at tilstilles Justitsministeriet. Det paahviler fremdeles Brugeren i Synsprotokollen at indföre Alt, hvad der iövrigt bestemmes med Hensyn til Boligen, saasom Tilladelse til Forandringer, Beskrivelser i Tilfælde af Ombygninger m. v. — De ved Synet skete Udsættelser har Brugeren at efterkomme i Henhold til det ved Synet passerede, uden at der derom gives ham noget særlig Paalæg fra hans Foresatte.

5 Naar Embedsbolig eller Embedsjord förste Gang overleveres til en Bruger, der har Vedligeholdelsespligt i Henhold til nærværende Anordning, foranlediger Justitsministeriet optaget lovligt Syn af 2de af Retten udmeldte Mænd for at konstatere, at Boligen overleveres i en i enhver Henseende mangelfri Tilstand.

6 Den fratrædende Bruger eller (i Tilfælde af Dödsfald) hans Efterladte eller Bo har i Overensstemmelse med de i denne Anordning givne Regler at sörge for Ved ligeholdelsen af Boligen, indtil Eftermanden tiltræder, dog ikke udover 3 Maaneder fra Forflyttelsens, Afskedigelsens eller Dödsfaldets Datum at regne; er en Eftermand til den Tid ikke tiltraadt, kan Formanden eller hans Efterladte eller Bo fordre, at Boligen modtages paa Embedets Vegne af Amtet.

7 Afleveringen af Embedsboligen med Tilbehör sker ved lovligt Syn, som foretages af 2de bygningskyndige Mænd, der i dette Øjemed udnævnes af Retten efter Foranstaltning af Amtet. Til at overvære Synet tilkaldes saavel Formanden eller den Befuldmægtigede for hans Bo, som Eftermanden, forsaavidt en saadan er tiltraadt. De Mangler, der paa den Tid, Synet foretages, forefindes ved Boligen med Tilbehör, tilsvares af Formanden eller hans Bo, forsaavidt det i Henhold til Anordningens § 1 tilkommer ham at afhjælpe dem. De paagjældende Manglers Værdi bestemmes af Synet, og det Belöb, hvortil disse saaledes ansættes, bliver inden 6 Uger efter Synets Afholdelse at udrede af Formanden eller hans Bo til Eftermanden eller Statskassen, saafremt ingen Eftermand er tiltraadt, hvorefter den, der modtager Belöbet, har snarest at besörge Manglerne afhjulpne. — Er nogen af Parterne utilfreds med det ved Synet fastsatte Resultat, kan han inden 6 Uger efter Synets Afholdelse söge dette forandret ved Oversyn af det dobbelte Antal af Retten udmeldte Mænd. — Synsforretningen, hvoraf Afskrift bliver at tilföre den ved Embedet værende Synsprotokol, indsendes til Amtet i Lighed med de i Anordningens § 4 givne Regler. — Naar særlige Grunde maatte tale derfor, kan vedkommende Ministerium tilstede, at Afleveringen foregaar paa anden Maade end ved Syn af Mænd, der ere udmeldte af Retten.

8 En afdöd Brugers Familie er berettiget til at blive i Boligen 3 Maaneder, selv om Eftermanden tiltræder Embedet för, imod at give Eftermanden passende Logi uden Betaling og, hvis det önskes af denne, tillige anstændig Kost mod passende Betaling. Eftermanden har, hvis han allerede ifölge sin tidligere Stilling er i Besiddelse af en af de i denne Anordning omhandlede Embedsboliger, en tilsvarende Ret og Pligt i Forhold til Efterfölgeren i hans tidligere Embede. Lignende Bestemmelser kan af Justitsministeriet træffes med Hensyn til en afskediget Embedsmands eller hans Families Forbliven i Embedsboligen. Benyttes den nævnte Ret, bliver Embedsboligen först at overtage af Eftermanden fra den Tid, da den fuldstændig stilles til hans

Raadighed. Ministeriet kan efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder gjöre Undtagelse fra de i denne § indeholdte Bestemmelser. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste September 1890.

1. April 1891 — LOV (NR. 54) OM OPRETTELSE AF LANDVÆSENSKOMMISSIONER PAA FÆRØERNE.[1])

1 De ved Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færöerne af 4. Marts 1857, jfr. Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færöerne hörende Forhold af 23. Februar 1866 § 80, 2. Stykke, anordnede Udskiftningskommissioner saavel som de for samme ved de nævnte Love anordnede Overinstanser ophæves. Til Behandling og Paakendelse af de ved de nævnte Love til Udskiftningskommissionerne henlagte Sager samt af de i Lov om Grandestævne paa Færöerne af D. D. § 2, jfr. §§ 7 og 10, ommeldte Sager, oprettes i hvert Syssel en Landvæsenskommission, fra hvilken Indankning sker til en for Færöerne fælles Overlandvæsenskommission. (De övrige Paragraffer udelades som ophævede ved Loven af 1926).

30 .Okt. — KGL. STADFÆSTELSE (udfærdiget ad mandatum gennem Justitsministeriet) paa efterfölgende

Fundats for en urörlig Grundfond, tilhörende »Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færöerne«.

Den Kapital af 7,300 Kr., som for Tiden udgör Grundfonden for »Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færöerne«, skal i Forening med en af forhenværende færöske Embedsmænd indsamlet Sum paa 8000 Kr. danne en urörlig Grundfond for ovennævnte Forening. For denne Grundfond fastsættes följende Fundats. *1.* Grundfonden, der bestaar af ovennævnte Summer paa henholdsvis 7,300 og 8,000 Kr., hvortil lægges de Belöb, der til enhver Tid ifölge Foreningens Love eller paa anden Maade tilflyde Grundfonden, administreres af »Forsikringsforeningens« Bestyrelse under Tilsyn af Færöernes Lagting. *2.* Midlerne anbringes af Bestyrelsen ved Udlaan mod Pant i Jordegods paa Færöerne efter de for Udlaan af umyndiges Midler til enhver Tid gældende Regler[2]) eller, forsaavidt dette ikke lader sig göre, da i Færö Amts Sparekasse eller paa anden betryggende Maade. Grundfondens Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Amtmanden over Færöerne og Foreningens Formand. *3.* Renten af Grundfonden anvendes til Indfrielse af de Ulykkesforsikringen efter sammes Love paahvilende Forpligtelser. Skulde der til nogen Tid ikke haves Anvendelse for Renten i dette Öjemed, lægges den til Foreningens Reservefond. *4.* Grundfondens Kapital maa ingen Sinde angribes. Skulde den ved uforudsete Uheld til nogen Tid formindskes, bliver mindst Halvdelen af den aarlige Rente at lægge til Kapitalen, indtil den har naaet sin tidligere Störrelse. *5.* For Grundfonden indrettes en særskilt Protokol, hvori indföres nærværende Fundats med den allerhöjeste Konfirmation samt Fortegnelse over Fondens Midler, og hvorledes de ere indsatte, saavel som alle Bestyrelsens Forhandlinger vedrörende Fonden. *6.* Regnskabet over Anvendelsen af Grundfondens Renter bliver efter at være revideret af Foreningens Revisorer og fremlagt paa den ordinære Generalforsamling at indsende til Færöernes Lagting, der endelig deciderer samme. *7.* Skulde »Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færöerne« nogen Sinde oplöses eller væsentlig forandre sit Formaal, overdrages det til Færöernes Lagting at tage Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renterne af Grundfonden derefter ville være at anvende til Bedste for Enker eller Börn efter Personer, der ere omkomne ved Ulykkestilfælde, navnlig paa Söen under Fiskeri.

11. Marts 1892 — LOV ((NR. 32) OM TILKØBSAFGIFT AF SKIBE, DER INDFØRES TIL FÆRØRNE. Lov om Ophævelsen af den kgl. Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 9, sidste Punktum, affattes saaledes: Skibe, som anskaffes

[1]) Se nu Lov 21. Marts 1926.
[2]) Jfr. Kanc. Skr. 1. August 1837, 2. Stk. med Note.

fra Udlandet for at anvendes til Vareförsel mellem selve Færöerne eller Fiskeri, fritages for Tilköbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilköbsafgift at erlægge efter de for det övrige Kongerige gældende Regler. Loven af *30. November 1876* om Tilköbsafgift af Skibe, der indföres til Færöerne, ophæves.

11. Marts — LOV (NR. 34) OM ØDELÆGGELSE AF RAVNENS YNGEL PAA FÆRØERNE.

1 Ejerne og Brugerne af Jordegodset i hver Bygd skulle være pligtige til at opsöge de Ravnereder, der findes i Bygden, og ödelægge Ravnenes Yngel. Efterkommelsen af denne Forpligtelse paases af en Tilsynsmand for hver Bygd, som for 3 Aar ad Gangen vælges paa Grandestævne[1]) efter Marketal. Enhver af Ejerne eller Brugerne i en af Bygdens Hauger er pligtig til at modtage Valget og forestaa dette Omhud i mindst 3 Aar. Sker der intet Valg paa Grandestævne, beskikker Sysselmanden en Tilsynsmand.

2 Söjdemændene[2]) for hver Hauge skulle have deres Opmærksomhed henvendt paa, om nogen Ravn yngler i Haugen eller i noget til samme stödende Bjerg og, naar de komme til Kundskab om, at saadant finder Sted, anmelde det for den i § 1 omhandlede Tilsynsmand samt saa vidt muligt opgive, hvor Ravnereden findes. Tilsynsmanden har derefter blandt de ifölge § 1 arbejdspligtige ved Söjdemændene at tilsige det efter hans Skön fornödne Mandskab til at söge Ravnen. Enhver af de arbejdspligtige skal deltage i Forhold til det Marketal, han ejer eller bruger i Bygdens Hauger, men den Orden, hvori Tilsigelse skal ske, bestemmes af Tilsynsmanden. Viser nogen sig forsömmelig ved Arbejdets Udförelse, kan Tilsynsmanden paa hans Bekostning lade hans Andel udföre ved andre.

3 Naar nogen Söjdemand formener, at Faarebesætningen i den Hauge, han rögter, lider Skade af Ravne, der yngle i en andens Hauge eller i noget til samme stödende Bjerg, skal han henvende sig til vedkommende Bygds Tilsynsmand, der snarest muligt dröfter Sagen med den paagældende Hauges Söjdemænd. Nægter Tilsynsmanden, at Ravnen har Rede i hans Bygd, eller hengaar der 8 Dage, uden at han lader den söge, eller opgiver han, at han forgæves har sögt den, er enhver, der formener sig bröstholden, berettiget til efter forudgaaet Anmeldelse til vedkommende Söjdemand selv at lade Ravnen söge. Hvis han finder Ravnen og dræber Ynglen, er han berettiget til en Erstatning af 2 Kroner for hver Mand, der har været fornöden til at söge Ravnen. Som Bevis for Arbejdets Fuldförelse skal han uopholdelig forevise den dræbte Yngel for Tilsynsmanden. Rejses der Spörgsmaal om, hvor vidt det kan anses godtgjort, at Ravnereden er fundet i en vis bestemt Bygd, eller om, hvor meget Mandskab der har været fornöden til at söge den, træffes Afgörelsen af vedkommende Sysselmand. Erstatningen udredes efter Marketal af Ejerne og Brugerne af samtlige Hauger i den Bygd, hvor Reden fandtes, og har Tilsynsmanden inden 3 Maaneder fra den Tid, Ravnen blev sögt, at foranstalte Belöbet indbetalt til vedkommende.

4 Udebliver Betalingen af Belöb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2 og 3, i over 6 Uger, har Tilsynsmanden at söge dem inddrevne ved Udpantning efter lovlig Omgang.[3])

5 Overtrædelse af denne Lov straffes med Böder af indtil 25 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* anordnede Understöttelseskasse.[4]) Sager, der anlægges for saadanne Overtrædelser, behandles politiretsvis efter Plakat 23. Marts 1813 af vedkommende Sysselmand. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret,[5]) hvorfra ingen videre Appel kan finde Sted.

---

[1]) Lov Nr. 170 af 18. Maj 1937.
[2]) Lov Nr. 172 af 18. Maj 1937 Kap. 3.
[3]) Se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5.
[4]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13 f. jfr. Anordn. 41 af 25. Febr. 1914 om Hjælpekasser.
[5]) Se Lov (Nr. 174) 11. Maj 1935 Pt. 148.

30. Marts — LOV (NR. 44) OM FORSKELLIGE SKATTER OG AFGIFTER PAA FÆRØERNE.

Kapitel I. Om Indförselsafgift af Spirituosa og Forbud mod Tilvirkning af samme paa Færöerne.[1]) — — —

Kapitel II. Om Ophævelse af Læsteafgiften m. m.

14[2]) Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 §§ 5 og 6 paabudte Afgift ophæves. Af de der omhandlede Skibe erlægges for Eftersyn af Skibspapirerne i den förste færöske Klareringshavn, hvortil Skibet ankommer andetsteds fra et Gebyr af 5 Øre pr. Ton af Skibets Netto-Drægtighed.[3]) For dette Gebyr ere dog fritagne saadanne indenlandske Skibe, som kun losse Raafisk eller indlade Salt.

15 For Benyttelsen af den ved Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 2 saavel Indlændinge som Udlændinge tillagte Ret til fra Skibe at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne paa Færöerne erlægges fremtidig ved vedkommendes Skibs Indklarering en Kendelse af 25 Kr., der tilfalder Amtsfattigkassen.

Kapitel III. Om Ophævelsen af Fisketienden.

16—17[4]) — — —

18 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1892.

1. April — SØLOV (NR. 56)[5]) (se Anordn. Nr. 203, 4. November 1892).

1. April — LOV (NR. 57) OM DANSKE SKIBES REGISTRERING M. M. (se Anordn. Nr. 220, 16. September 1893).

12. April — LOV (NR. 72) OM OPRETTELSE AF SØRETTER UDENFOR KØBENHAVN SAMT OM SØFORKLARINGER OG SØFORHØR (se Anordn. Nr. 204, 4. November 1892).

31. Maj — JUSTM. SKR., hvori udtales, at det i Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14 anordnede Viseringsgebyr af 5 Øre pr. Ton kun kan kræves i den förste færöske Klareringshavn, hvortil vedkommende Skib ankommer andetsteds fra, hvorimod det i Havne, der senere anlöbes, forinden Skibet forlader Færöerne, vil være tilstrækkeligt at forevise for vedkommende Myndighed den for Gebyrets Erlæggelse i den förste Havn modtagne Tilstaaelse.

4. Nov. — KGL. ANORDNING (NR. 203) OM LEMPELSER I SØLOV AF 1. APRIL 1892, FOR SAA VIDT ANGAAR FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Sölov af 1. April 1892 § 314 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færöernes Vedkommende följende Lempelser i bemeldte Lov: *1.* I § 5, 1. Stykke, forandres »4 Maaneder« til »8 Maaneder«. *2.* I § 20, 3. Stykke, forandres »tre Maaneder« til »seks Maaneder«. *3.* Til § 27 föjes följende: »Paa Skibe, hjemmehörende paa Færöerne, skal han endvidere have om Bord et Eksemplar af nærværende Anordning«. *4.* I § 35 göres följende Forandringer: a) I 1. Stykke forandres »Toldopsynet« til »Karantæneopsynet«, b) I Stedet for 2. Stk. træder följende Regel: »Dagbog kræves dog ikke for Skibe, der kun fare i den færöske indskrænkede Fart, jfr. Lov om Sönæringen af *25. Marts 1892* § 19«. *5.* I § 40, 2. Stykke indskydes efter Ordene »Stedets Dommer« Ordene: »eller uden for Thorshavn Stedets Sysselmand«. *6.* I § 71 göres följende Forandringer: a)[6]) I 2. Stykke indsættes i Stedet for Ordene

---

[1]) Ophævet ved Lov Nr. 53 af 15. Marts 1939.
[2]) Som ændret ved Lov (Nr. 36) af 9. Marts 1906.
[3]) Jfr. Justm. Skr. 31. Maj 1892.
[4]) Ophævet ved Lov (Nr. 62) af 1. April 1908.
[5]) Jfr. Lovbek. Nr. 319 af 1. Dec. 1937.
[6]) Nu optaget i Lov Nr. 181 af 1. Maj 1923 Sömandslov § 11, sidste Stykke, jfr. Sömandslov Nr. 229 af 7. Juni 1952.

»enhver Mönstringsbestyrer« Ordene: »Landfogden og enhver Sysselmand udenfor Thorshavn«. b)[1]) Som et nyt Stykke tilföjes efter 4. Stykke följende Regel: »Naar Mandskab antages til Tjeneste om Bord i Fiskerskibe imod Andel i Udbyttet, er Skipperen pligtig at paase, at der derom altid opsættes skriftlig Kontrakt i Overværelse af Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand«.

7 I § 72 foretages följende Forandringer: a) 1. Stykke, 1. Punktum, affattes saaledes: »De i § 71 nævnte Oplysninger om Forhyringen har Skipperen tillige at indföre i Skibsbemandingslisten, der bliver at forsyne med Mandkabets Underskrift, hvorhos de med dette indgaaede Overenskomster, saaledes som de ere tilförte Afregningsbögerne og Skibsbemandingslisten, skulle, for saa vidt det ikke allerede ved Forhyringen er sket, inden Afsejlingen godkendes for Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand, saafremt Rejsen gaar til et udenfor Færöerne beliggende Sted, eller der med Skibet agtes drevet Fiskeri«. b) I 1. Stykke, 2. Punktum, forandres Ordet: »Mönstringsbestyreren« til »Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand«. c) I 1. Stykke, 3. Punktum, ombyttes Ordet: »Udmönstringen« med »Afsejlingen«. d) 2. Stykke udgaar.

8 § 100, 1. Stykke affattes saaledes: »Er nogen af Mandskabet misfornöjet med Skipperens Afregning, kan han fordre denne prövet af Landfogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand«.

9 I § 260 forandres Ordene »1 Maaned« til »4 Maaneder« og »6 Maaneder« til »9 Maaneder«.

4. Nov. — KGL. ANORDNING (NR. 204) OM LEMPELSER I LOV OM OPRETTELSEN AF SØRETTER UDENFOR KØBENHAVN SAMT OM SØFORKLARINGER OG SØFORHØR AF 12. APRIL 1892, FOR SAA VIDT ANGAAR FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om Oprettelsen af Söretter udenfor Köbenhavn samt om Söforklaringer og Söforhör af 12. April 1892 § 16 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færöernes Vedkommende följende Lempelser i bemeldte Lov:

1[2]) Imellem 2. og 3. Stykke af § 1 indskydes följende: Naar en af de i 1. Stykke 2.Punktum, ommeldte Retshandlinger paa Færöerne skal foretages udenfor Thorshavn, og vedkommende Sysselmand skönner, at det efter Sagens Beskaffenhed vilde medföre utilbörlig Forhaling, om den skulde behandles af den ordinære Söret, kan han ved en saadan Retshandling og ligeledes ved saadanne Straffesager i Henhold til § 10, som paakendes i Overensstemmelse med de for offentlige Politisager gældende Regler, træde i den ordinære Underdommers Sted som Formand for Söretten. Er der i Syslet bosat Söretsmedlemmer, og kunne disse efter Sysselmandens Skön komme betimelig til Stede, skal han (jfr. § 3) tilkalde tvende saadanne til at tage Sæde i Söretten. Kan kun et Söretsmedlem komme til Stede, skal han tilkaldes, men er intet Söretsmeldem bosat i Syslet, eller kan intet komme til Stede, beklædes Söretten af Sysselmanden alene. Selv om Söretten beklædes af flere, kan Sysselmanden optræde alene i de samme Tilfælde, i hvilke den ordinære Underdommer kan det (jfr. § 1, 2. Stykke).

2 I § 2 indskydes efter 1. Stykkes 1. Punktum följende: Paa Færöerne skal forinden Beskikkelsen kun vedkommende Kommunalbestyrelsers Erklæringer indhentes, og ved den förste Beskikkelse af Söretsmedlemmer efter denne Lov kan ogsaa dette undlades med Hensyn til saadanne Pladser, for hvis Vedkommende Amtmanden skönner, at Tiden ikke tillader det.

3 I Stedet for § 3, 3. Stykke, træder paa Færöerne följende Regel: Kan der i en Sag ikke faas det fornödne Antal Söretsmedlemmer af de paa Amtets Fortegnelse opförte, har Dommeren at henvende sig til Amtmanden med Anmodning om for den paagældende Sag at beskikke de fornödne Söretsmedlemmer.

[1]) Sölovens §§ 70—108. (Om Skibsmandskabet) er bortfaldne ved ovennævnte Sömandslov.
[2]) Jfr. Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935, Punkt 5.

4 I Stedet for § 5, 1. Punktum, træder følgende Regel: Naar Söretsmedlemmer paa Færöerne give Möde over ¼ Mil fra deres Hjem, tilkommer der dem 4 Kr. i Dagpenge og Rejseomkostninger efter Skydstakst.

29. Marts 1893 — LOV (NR. 82) OM PENSIONERING AF LÆRERE OG LÆRERINDER VED ALMUESKOLEVÆSENET PAA FÆRØERNE.[1])

1[2]) — — —

2 Til at bestride Udredelsen af disse Pensioner vil der være at danne en almindelig Pensionsfond, der tilvejebringes. — — —

3[3]) Pensionsfonden bestyres af Færö Amts Skoledirektion, der antager en fast lönnet Regnskabsförer og Kasserer, hvis Lönning, der skal godkendes af Undervisningsministeriet, udredes af Pensionsfondens Midler. Fondens Midler anbringes ved Udlaan i Jordegods paa Færöerne eller ved Indköb af solide Værdipapirer — alt efter de til enhver Tid gældende Regler for Udlaan af umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler.[4])

14. April — FISKERILOV (NR. 95) FOR FÆRØERNE.

1 I Aaer og Bække samt 50 Favne uden for deres Udlöb i Stranden, skal det, for saa vidt Fangsten ikke bevislig sker for at forsyne Udklækningsanstalter med befrugtet Rogn eller i videnskabeligt Øjemed, være forbudt paa nogen som helst Maade at fange Ørreder eller Foreller i Tiden fra 1. September til 1. Januar. Hvor Forholdenes Beskaffenhed maatte göre det önskeligt, kunne dog mindre Afstande udenfor Aaers og Bækkes Udlöb, end de ovenfor nævnte efter Lagtingets Indstilling fastsættes af Justitsministeriet.[5])

Hvor de nævnte Fisk have deres Tilhold i Aaer eller Bække, forbydes det saavel Lodsejerne som andre at beskadige Aabredden eller bortgrave den saaledes, at Fiskenes Skjulesteder eller Legepladser derved forstyrres. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, hvor rette vedkommende bortgraver Aabredden for at bortlede skadeligt Vand fra Jorderne eller i andet lignende nödvendigt Øjemed.

Ingen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger eller andre faste Fiskeindretninger i en Aa saaledes, at Fisken ikke kan trække forbi, og i ethvert Tilfælde ikke længere ud end til Midten af Anlöbet.

Anbringes Garnene eller Fiskeindretningerne fra begge Bredder enten lige overfor hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 20 Alen, maa dog ingen af dem bringes Midtströmslinien nærmere, end at der i Midten af Vandlöbet bliver et aabent Rum af 3 Alen eller, saafremt Vandlöbet ikke er 9 Alen bredt, af mindst 1/3 af dets Bredde.

Ingen maa benytte Garn i Indsöer, Aaer eller Aamundinger, der i vaad Tilstand have en ringere Maskevidde end 1¼ Tomme fra Knude til Knude.

— — — Bestemmelserne i denne Paragraf skulle dog ikke være til Hinder for Notkast efter Sej og Sild. Skulde der ved saadan Fangst fanges Ørreder eller Foreller paa de Steder eller til saadanne Tider, som omhandles i Paragraffens 1. og 6. Stykke, blive de, for saa vidt de ere levende, og Omstændighederne i övrigt tillade det, at sætte ud igen.[6])

2 I Tiden fra 1. Juli til 31. December er enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Söterritorium, uden Hensyn til, hvem der er Ejer af Forstranden, berettiget til overalt paa Færöerne, hvor der gaar Ström ved Landet, undtagen under matrikuleret Bö, at landdrage og opbjerge Sej imod at svare Landpart, som af Landejerne kan forlanges aflagt med indtil 1/8 af Fangsten.

---

[1]) Ændret ved Lov Nr. 121 af 31. Marts 1928.
[2]) Lov Nr. 199 af 12. April 1949 indeholder nu Reglerne om Pensionering af Lærere ved Folkeskolen paa Færöerne.
[3]) Som ændret ved Lov Nr. 152 af 24. April 1935.
[4]) Jfr. Kane. Skrivelse 1. August 1837 og U. M. Skr. 9. November 1929.
[5]) Henhörer nu under Landsstyrets Afgörelse.
[6]) Ifölge Lov Nr. 153 af 8. Juni 1912 omsættes 50 Favne til 100 Meter, 20 Alen til 10 m, 3 Alen til 2 m, 9 Al. til 6 m, 1¼ Tomme til 33 Millimeter.

Landparten tilfalder vedkommende Ejer, Fæster eller Beneficiarius i Forhold til det Marketal, hvormed hver især er lodtagen i den Grund, hvor Noten landdrages. Drives Jorden ved Opsidder, anses dog denne berettiget til Landparten, for saa vidt samme erlægges in natura, naar ikke anderledes imellem ham og den paagældende Ejer eller Beneficiarius derom er vedtaget.

Bliver Landparten ikke modtaget in natura enten paa Fangststedet eller Notmandskabets Hjemsted, eller kan den paa Grund af Omstændighederne ikke aflægges in natura paa et af disse Steder, skal Notmandskabet, naar ikke anderledes er bestemt, inden 3 Uger opgive Fangstens Störrelse og efter gangbar Pris betale Landparten, der i dette Tilfælde kun kan forlanges aflagt med indtil 1/16 af Fangsten. I Tilfælde af Tvist afgöres Spörgsmaalet om, hvor der gaar Ström ved Landet, af 3 af Retten for hvert enkelt Tilfælde udmeldte uvillige Mænd.

3 Om Notkast efter Sej i Fjorde, Vige og Sunde, hvor der ikke gaar Ström, samt under matrikuleret Bö, om Strömmen gaar lige til Land, kan der træffes særlige Vedtægter, der foruden at indeholde de i § 11 omhandlede Regler give Interessentskaber, der staar aabne for Indtrædelse af samtlige den paagældende Bygds eller de paagældende Bygders Beboere, Eneret til at landdrage Sej paa begrænsede Stykker af Forstranden (jfr. § 12).

4 Paa de i §§ 2 og 3 nævnte Steder tilkommer Retten til Notkast efter Sej, naar de nævnte Paragraffer ikke finde Anvendelse, vedkommende Ejere og Besiddere under deres Land, dog at fremmede ogsaa kunne landdrage Sej paa en Forstrand, naar Ejere, Fæstere eller Beneficiarier til mindst Halvdelen af det paagældende Marketal dertil have givet deres Samtykke.

5 Der, hvor nogen er berettiget til at landdrage Not, er han ogsaa berettiget til under Fangsten og i Anledning af denne at optrække Baade og Redskaber og istandsætte disse.

6 Med Hensyn til Landdragning af Sild har det sit Forblivende ved den i N. L. 5—11—16 hjemlede almindelige Adgang.

7 Foraarsager et Notmandskab Skade paa Bö, Hauge eller paa de i Henhold til Jagtlov for Færöerne af *9. Februar 1854*, jfr. Lov af *21. November 1871* og Lov om Fredning af Ederfugle af *29. Marts 1887*[1]) fredlyste Steder, eller lægger det Hindringer i Vejen for sædvanlig Afbenyttelse af Grunden, vil der herfor være at erlægge billig Erstatning, som i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Sysselmanden med tvende af ham tiltagne uvillige Mænd. Til dette Skön, der er endeligt, tilsiges Notmandskabet af vedkommende Rekvirent med et af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde fastsat Varsel. Foruden Skydsudgifterne tilkommer der i Anledning af Forretningen Sysselmanden 4 Kr. og hver af Mændene 2 Kr., hvilke Omkostninger udredes af Notmandskabet, saafremt Skade befindes at være sket, ellers af vedkommende Rekvirent.

8 Hvor Notkast sker, maa, efter at Tov er udgivet og Noten begyndt at kastes, saafremt dermed fortsættes uden sædvanligt Ophold, intet Fiskeredskab udsættes indenfor det Rum, som Noten antages at ville omslutte.

Ere Garn eller andre Fiskeredskaber forud udsatte, som ville være til Hinder for Notens Trækning eller Stængning, er Notmandskabet berettiget til at optage dem eller drage Noten i Land og mulig derved tillige de udsatte Garn eller Redskaber mod Erstatning til disses Ejere for tilföjet Skade og Fiskespild.

Hvor de paagældende ikke i Mindelighed kunne enes om denne Erstatning, bliver den at fastsætte efter de i § 7 givne Regler.

9 Hvor flere Hold vogte paa Sej eller Sild, er den berettiget til Kastet, som först har udgivet sit Tov og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed, og maa ingen hindre ham deri.

Have to Hold paa en Gang begyndt Udkastningen, men det ene udenfor det andet, blive de, hvis der i begge Noter findes Sej eller Sild, og det ydre Hold ikke kan

---

[1]) Nu Lov Nr. 101 4. April 1928.

bjerge sin Fangst, förend den indre Not er optagen, fælles om Drætten, og hvers Andel fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst efter de i § 7 givne Regler.

10 Enhver, der söger at hindre eller umuliggöre et Notfiskeri saasom ved at være til Hinder for Notens Udsætning, eller ved Skyden, Stenkast, Stöjen eller deslige, saavel som enhver, der efter at Noten er stænget, forsætlig beskadiger samme eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes efter nærværende Lov, for saa vidt Handlingen ikke efter den almindelige Straffelov medförer höjere Straf.

11 For Fiskeriet i Fjorde, Vige, og lignende Indskæringer fra Havet samt i Sunde, hvor der ikke gaar Ström, kan der træffes særlige Vedtægter indeholdende Regler for Tiden hvori, og Maaden hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives, om hvilke Redskaber der maa bruges, om disses Indretning m. v. samt indeholdende Bestemmelser til Ordningen af Forholdet mellem Fiskeri og Sejlads (derunder Opankring af Fartöjer m. v.) samt om Ordens Overholdelse under Fiskeriet.

Disse Vedtægter maa dog ikke, undtagen i det i § 7 nævnte Tilfælde, indeholde noget, hvorved der hjemles enkelte Personer nogen Forret for andre.

12 Forslag til de i §§ 3 og 11 nævnte Vedtægter affattes af de tilgrænsende Kommuners Forstanderskaber (i Thorshavn Kommunalbestyrelsen) og henlægges derpaa efter forudgaaet Bekendtgörelse ved Kirkestævne[1]) i 14 Dage til almindeligt Eftersyn i de til det paagældende Vand grænsende Bygder. Indsigelser mod Forslaget indsendes skriftlig til Forstanderskabets Formand. Efter at Forstanderskabet derpaa endelig har vedtaget Forlaget, sendes dette til Sysselmanden, som i Thorshavn ved et af ham sammenkaldt Möde, og paa Landet ved næste Grandestævne, oplæser det i hver af de ovenfor nævnte Bygder og giver de kommunale Vælgere i hver Bygd Lejlighed til at stemme for eller imod samme. Naar Afstemningen har fundet Sted i alle Bygderne, sammentæller Sysselmanden Stemmerne. Have $^2/_3$ af Vælgerne sluttet sig til Vedtægten, indsender Sysselmanden den til Lagtinget. I modsat Fald underrettes Forstanderskabet om Afstemningens Udfald.

Tiltrædes et paa foranförte Maade vedtaget Forslag til Vedtægt ikke af Lagtinget, underretter dette vedkommende Forstanderskab om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets Anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Fiskeri-vedtægt.[2])

Vedtægten kan til enhver Tid ophæves af Justitsministeriet med eller uden forudgaaet Iagttagelse af den ved dens Tilvejebringelse benyttede Fremgangsmaade. Ønskes Vedtægten forandret, skal den nævnte Fremgangsmaade altid iagttages.

13[3]) Fiskeri med Trawl paa Söterritoriet ved Færöerne er forbudt.[4]) Brug af eksploderende eller giftige Stoffer ved Fiskeri paa Söterritoriet ved Færöerne er forbudt. Bliver Justitsministeren[5]) opmærksom paa, at der fiskes med nyopfundne Redskaber, som kunne anses for skadelige enten for Fiskeriet i Almindelighed eller for andet lovhjemlet Fiskeri, kan han udstede Forbud mod Brugen af saadanne Redskaber, men Spörgsmaalet bliver hurtigst muligt at söge ordnet ved Lov.

14 Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lov straffes med Böder fra 5 til 200 Kr.,som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* anordnede Understöttelseskasse.[6])

15 Bödesager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

---

[1]) Jfr. nu Lov Nr. 59 af 1. April 1912.
[2]) Henhörer nu under Landsstyrets Afgörelse.
[3]) Som ændret ved Lov Nr. 355 af 22. Dec. 1934.
[4]) Se nu Lov Nr. 90 af 1. April 1925.
[5]) Det tilkommer nu Landsstyret at træffe Afgörelse.
[6]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f. og Anord. 41 af 25. Februar 1914 om Hjælpekasser.

16 Forseelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maaneder, efter at de ere begaaede.

14. April. — *Lov (Nr. 107) for Færöerne om Beskyttelse af Muslinger.*

1 For at forebygge Udryddelse eller ödelæggende Tilegnelse af Muslinger, kan der affattes Vedtægter, indeholdende Regler for Tiden, hvori og Maaden, hvorpaa Muslingerne maa optages, samt om, hvilken Slags Redskaber der dertil maa benyttes. Ligeledes kan der, naar Muslingebestanden paa et Sted er saa stærkt aftagen, at den tegner til helt at forsvinde, ved Vedtægt bestemmes, at al Fangst af Muslinger paa det paagældende Sted skal være forbudt, dog ikke for længere Tid end 3 Aar ad Gangen.

Vedtægterne kunne omfatte saavel et eller flere Sogne som enkelte Pladser, og saavel Pladser, der ligge törre ved Lavvande, som saadanne, der altid ere under Vand.

2 Forslag til de i § 1 omhandlede Vedtægter affattes af Forstanderskabet for den Kommune, i eller ved hvilken Muslingerne findes, og skal derefter bekendtgöres ved Kirkestævne[1]) og paa anden hensigtsmæssig Maade i enhver Bygd, der helt eller delvis ligger indenfor en Afstand af 2 Mil fra det Sted, hvor Muslingerne findes. Bekendtgörelsen skal foranstaltes af vedkommende Forstanderskab, og er ethvert Forstanderskab for Bygder med den nævnte Beliggenhed pligtigt til at lade Forslaget bekendtgöre inden 2 Maaneder, efter at det i dette Øjemed har modtaget samme fra det Forstanderskab, hvem dets Affattelse skyldes.

Finder nogen sig brøstholden ved de foreslaaede Bestemmelser ,har han inden 2 Maaaneder efter Forslagets Bekendtgörelse skriftlig at indsende sine Indvendinger til Forstanderskabet for den Kommune, hvori han bor, og dette skal derefter inden 3 Maaneder fra Forslagets Bekendtgörelse indsende samtlige til samme indkomne Indsigelser tillige med dets egne Udtalelser til det Forstanderskab, der har affattet Forslaget.

Dette affatter derefter — med den Hensyntagen til fremkomne Indsigelser, hvortil det finder Anledning — et enkelt Forslag til Vedtægt og indsender dette tillige med samtlige saavel fra dets egen som fra andre Kommuner indkomne Indsigelser og Erklæringer til Lagtingets Formand,[2]) som efter eventuelt at have fremskaffet yderligere Oplysninger forelægger Sagen for Lagtinget.

Tiltrædes det indsendte Forslag ikke af Lagtinget, underretter dette Forstanderskabet om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets Anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Vedtægt for et Tidsrum af indtil 5 Aar. Ønskes Vedtægten efter den Tid fornyet, bliver den samme Fremgangsmaade at iagttage.

3 Ethvert Forstanderskab i det Omraade, for hvilket Vedtægten gælder, skal være i Besiddelse af et Eksemplar af samme og er, for saa vidt det ikke har trykte Eksemplarer til Udlevering, pligtigt til paa Forlangende mod anordningsmæssig Betaling[3]) at meddele en Afskrift af Vedtægten. Endvidere skal et Eksemplar af Vedtægten henligge til Eftersyn hos enhver Skydsskaffer paa det Omraade for hvilket Vedtægten gælder.

Bekendtgörelse om Vedtægtens Stadfæstelse og dens Henlæggelse til almindeligt Eftersyn indrykkes i den paa Færöerne til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser autoriserede Tidende. Omkostningerne herved udredes af det eller de Sogne, ved hvilke Muslingerne findes.

4 Efter Indstilling af Lagtinget kan Justitsministeriet[2]) meddele saavel enkelte Personer som Selskaber Eneret til for et Tidsrum af 30 Aar paa et bestemt begrænset Sted, hvor Muslinger ikke forud findes, at drive Fangst af saadanne. Ministeriet fastsættter de nærmere Betingelser for Eneretten.

---

[1]) Jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912.
[2]) Afgörelsen maa nu ifölge Hjemmestyreloven antages at henhöre under Landsstyret.
[3]) D. e.: 1 Kr. pr. Ark, jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 7.

5 Overtrædelse af de i Henhold til denne Lov oprettede Vedtægter straffes med Böder fra 4 til 20 Kr. Krænkelse af en i Henhold til foranstaaende § 4 meddelt Eneret straffes med Böder fra 5 til 100 Kr., for saa vidt Sagen ikke efter sin Beskaffenhed medförer höjere Straf. Fuld Erstatning ydes. Böderne tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* anordnede Understöttelseskasse.[1]) Bödesager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager, dog at Paatale med Hensyn til de i denne Paragrafs 2. Stykke ommeldte Tilfælde kun finder Sted, naar den forurettede begærer det.

6 Forseelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maaneder efter at de ere begaaede.

25. April — KGL. STADFÆSTELSE (Nr. 168) (udfærdiget ad mandatum gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) paa efterfölgende

Fundats for Kong Frederik VII's Legat til Bedste for Almueskolen i Thorshavn.

1 Af de Midler, som tidligere have tilhört den ved Fundats af *13. Juli 1844* af daværende Kronsprins Frederik oprettede Haandgerningsskole i Thorshavn, hvilke Midler bestaa af et Vaaningshus, en Kæld og Gaardsplads, köbte for 4,000 Kr., samt en Kapital, der 1. Januar 1893 var 11.053 Kr. 97 Ø., oprettes et Legat, som bærer Navn »Kong Frederik VII's Legat«.

2 Alle Indtægter af ovennævnte Midler tilfalde for bestandig Thorshavns Almueskole, dog med Fradrag af Administrationsomkostninger og Udgifter til Vedligeholdelse og Assurance af Bygningerne, indtil disse blive afhændede. Saa snart Thorshavns Kommune ikke længer har Brug for Vaaningshuset til Skolelokale, skal Vaaningshuset tillige med Kælden og Gaardspladsen söges bortsolgte, og hvad der indkommer ved Salget, lægges til den övrige Kapital, saaledes at kun Renten af Kapitalen maa bruges. Salget bliver at approbere af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.[2])

3 Legatet underlægges en Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, der förste Gang vælges af den fratrædende Direktion for Haandgerningsskolen. Ved Medlemmers Udtrædelse supplerer Bestyrelsen sig selv, og indstilles det eller de nye Medlemmers Valg til Godkendelse af Færö Amts Skoledirektion. Bestyrelsen vælger en Kasserer og Regnskabsförer, hvis Lön den fastsætter.

4 Bestyrelsen administrerer Legatets Formue, anbringer dets Kapitaler efter de for Anbringelsen af Midler, der staa under offentligt Tilsyn, gældende Regler, anvender dem efter Fundatsens Bestemmelser og paaser, at disse i et og alt overholdes. Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Færö Amts Skoledirektion.

5 Regnskabet over Legatets Indtægter og Udgifter, hvilket sluttes hvert Aars 31. December, indsendes senest 6 Uger derefter til Færö Amts Skoledirektion til Revision og Decision. Skoledirektionen antager en duelig og paalidelig Mand til at revidere Legatets Regnskaber. Revisor nyder en Godtgörelse af 10 Kr. aarlig, der udbetales ham saa snart det foregaaende Aars Regnskab er blevet revideret og decideret.

6 Nydelsen af dette Legat er betinget af, at Thorshavns Kommune opförer den nye Almueskolebygning dersteds i en saadan Störrelse, at alle berettigede Krav for en længere Tid kunne fyldestgöres, samt af, at Kommunen vedblivende har Forpligtelse til at meddele Undervisning i Haandgerning efter de til enhver Tid hensigtsmæssigste Metoder. Ligesom i den oprindelige Haandgerningsskole Undervisningen var bestemt for begge Kön, bör der, naar Omstændighederne i sin Tid maatte tillade det, arbejdes hen til, at der foruden Undervisning i kvindelige Haandarbejder ogsaa kan gives Undervisning i Slöjd for Drenge.

[1]) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f. og Anord. 41 af 25. Februar 1914.

[2]) Ved K. U.M. Skr. *27. Juli 1895* (utr.) approberedes Salget for en Sum af 2,280 Kr., hvorhos det bifaldtes, at Legatets ovenanförte Kapital tilligemed fornævnte Sum afrundedes saaledes, at Legatets samlede Kapital udgör 13,350 Kr.

7 Denne Fundats træder i Kraft den 1. Oktober 1893. Samttidig hermed ophæves Fundatsen af *13. Juli 1844.* Den i hvert Aars 11. Juni og 11. December faldne Indtægt udbetales til Thorshavn Kommune den næstpaafölgende 1. Oktober og 1. April. Udbetalingen finder förste Gang Sted den 1. Oktober 1893.

16. Sept. — KGL. ANORDNING (NR. 220) OM LEMPELSER I LOV OM DANSKE SKIBES REGISTRERING M. M. AF 1. APRIL 1892,[1]) FOR SAA VIDT ANGAAR FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 75[2]) givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færöernes Vedkommende följende Lempelser i bemeldte Lov: — — —

5 Til § 12 föjes följende: »For et paa Færöerne for dansk Regning bygget Skib s k a l og for et dertil fra Udlandet ankommet, i Udlandet for dansk Regning bygget eller köbt Skib k a n Landfogden, under de i nærværende §'s 2. Stykke ommeldte Betingelser udstede et midlertidigt Nationalitets-Certifikat, som har Gyldighed, indtil et af Bureauet udfærdiget endeligt Certifikat kan meddeles«.

6 I § 14 göres följende Forandringer: a. II, sidste Stykke, indskydes efter Ordene: »vedkommende Registrerings-Embedsmand« Ordene: »eller paa Færöerne udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand«; b. Til III, 2. Stykke föjes följende: »samt paa Færöerne hos alle Sysselmænd undenfor Thorshavn«. — — —

8 I § 18, 2. Stykke, forandres »tre Maaneder« til »seks Maaneder«.

9 I § 22, 2. Stykke, forandres »30 Dage« til »3 Maaneder«.

10 I § 30, 2. Stykke, indskydes efter 1. Punktum följende: »Er det beliggende i en færösk Havn udenfor Thorshavn, sender Registreringskontoret Certifikatet videre til vedkommende Sysselmand, der i saa Fald forinden Udleveringen paa Kontorets Vegne paaser det ifölge nærværende § fornödne.«

11 Til § 31 föjes följende: »Et lignende midlertidigt Certifikat kan paa Færöerne saavel i Tilfælde af Ombytning som, naar Certifikatet er bortkommet, efter Reglerne i § 12 udstedes af Registreringskontoret i Thorshavn. — — —

15 I § 57, 2. Stykke, forandres »4 Maaneder« til »8 Maaneder«.....

16 I § 70, 3. Stykke, forandres »30 Dage« til »3 Maaneder«.

17 I § 75, 1. Stykke, indskydes efter Ordene: »samtlige Registreringskontorer« Ordene: »og paa Færöerne hos alle Sysselmænd udenfor Thorshavn«.

29. Sept. — KGL. RESOL., hvorved bifaldes, at de færöske Sysselmænd for Fremtiden efter Indstilling af Amtet ansættes og afskediges af Justitsministeriet.

6. Nov. — JUSTM. REGLEMENT (NR. 249) I HENHOLD TIL SØLOVENS § 45 FOR SKIBSMANDSKABETS FORPLEJNING OG OPHOLDSRUM OM BORD I FÆRØSKE FISKERSKIBE. I Henhold til § 45 i Sölov af 1. April 1892 og allerhöjeste Resolution af *10. December s. A.* fastættes herved följende Bestemmelser angaaende Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord paa Fiskerskibe hjemmehörende paa Færöerne.

I. Skibsmandskabets Forplejning.[3])

II. Skibsmandskabets Opholdsrum. Ethvert Opholdsrum for Skibsmandskabet skal, indtil anderledes maatte blive bestemt, i Overensstemmelse med de alt nugældende Regler have et Kubikindhold af mindst 66 Kubikfod for hver Mand og et Fladeindhold maalt paa Dækket eller Gulvet i et saadant Rum, af mindst $11^{3}/_{10}$ Kv.-Fod, ligeledes for hver Mand. I Opholdsrummet, som skal holdes rent, tört, vel kalfatret og tættet baade i Dækkene og Skodderne samt saa vidt muligt godt ventileret, maa intet henstues, som ikke er Skibsmandskabets Ejendom. Proviant, fugtige Klæder eller andre for Sundheden skadelige Sager maa ikke opbevares i Opholdsrummet. Dog skal det, hvis Kabyssen findes i dette, være tilladt sammesteds at ophænge Klæder til Törring.

---

[1]) Bekendtgörelse Nr. 103 4. Maj 1927. Skibsregistrering er nu Særanliggende.
[2]) Nu § 69.
[3]) Ophævet ved Kundg. Nr. 6 af 11. Febr. 1941.

III. Reglementet Ikrafttræden m. v. Nærværende Reglement er gældende fra den 1. Januar 1894, dog saaledes at de i Reglementets Afsnit I. indeholdte Bestemmelser træde i Kraft for paagældende Skib fra det Tidspunkt, da Skibet første Gang efter den 1. Januar 1894 er i dansk Havn; indtil da forholdes efter de nugældende Regler.

30. Marts 1894 — LOV (NR. 40) FOR FÆRØERNE OM UDPANTNING M. M.

I. Om Udpantning.[1])

1 Udpantning kan finde Sted for efternævnte Fordringer:

1) Stats- og Kommuneskatter, samt Afgifter og Ydelser, som ifölge Lovgivningens umiddelbare Bud eller en i Henhold til samme foretagen Ligning eller Ansættelse tilkomme Stat, Kommune, Kirker, anerkendte Trossamfund, offentlige Stiftelser eller Embeder og Bestillinger; denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse i Henseende til Told- og Skibsafgifter:

2) Enhver paa en fast Ejendom hvilende, stadig tilbagevendende eller af en bestemt Begivenhed afhængig Penge- eller Nauralafgift, som uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, for saa vidt den tilkommer en af de under Nr. 1 ommeldte berettigede, fremdeles Tiendevederlag og ethvert ved kongelig eller ministeriel Resolution fastsat Vederlag for Aflösningen af Naturalydelser, Pligtarbejde eller Byrder paa faste Ejendomme, alt for saa vidt de i dette Nummer omhandlede Afgifter eller Vederlag er bestemte til en uforanderlig eller dog efter faste Regler vekslende Störrelse;

3) Den Betaling, som efter et af Kongen eller vedkommende Ministerium stadfæstet eller af vedkommende Kommunalbestyrelse eller anden offentlig Myndighed inden for Grænserne af den samme tilkommende Beföjelse vedtaget eller stadfæstet Betalingsreglement bliver at erlægge for Benyttelsen af saadanne et almennyttigt Formaal tjenende Indretninger, hvortil Adgangen under visse almindelige Betingelser staar aaben for enhver;

4) Gebyrer for kongelige eller ministerielle Ekspeditioner, Retsgebyrer[2]) og de med Retshandlinger forbundne Afgifter samt det Vederlag, derunder indbefattet Dagpenge og Befordringsgodtgörelse, som tilkommer nogen for Udförelsen af Forretninger eller Möder i Medför af Loven, af offentlig Bestilling eller af en af vedkommende Myndighed særlig sket Udmeldelse eller givet Paalæg, for saa vidt Vederlagets Störrelse eller Reglen for dets Beregning er fastsat i Lov eller i en af Kongen eller vedkommende Ministerium i Henhold til de gældende Regler stadfæstet Takst, saa og Erstatning for de af den paagældende til Forretningens Udförelse lovlig gjorte Udlæg;

5) Belöb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til §§ 2 og 3 i Lov om Ødelæggelse af Ravnens Yngel paa Færöerne af 11. Marts 1892, for saa vidt Betaling udebliver i over 6 Uger; Erstatning hos private for det Udlæg, som Stat, Kirke eller Kommune har haft ved paa den forsömmeliges Vegne at besörge befalede Anskaffelser, Istandsættelser, Arbejder eller Naturalydelser, saa og for Udlæg ved paa den forsömmeliges Vegne at besörge deslige Foranstaltninger i Henhold til en paa Grandestævne derom oprettet Vedtægt (Lov om Grandestævne paa Færöerne af 1. April 1891)[3]), naar Udpantning i samme er vedtaget, og Vedtægten approberet af Amtet;[4])

6) Underholdningsbidrag, som det ifölge Øvrighedens i Medför af den gældende Lovgivning afgivne Bestemmelse eller sammes Stadfæstelse paa Separations- eller Skilsmissevilkaar paahviler nogen at udrede til ægte eller uægte Börn, Stedbörn, Forældre, forladte, fraseparerede elle fraskildte Hustruer, saa og de Erstatningskrav, som kunne paahvile Husbond eller andre, fra hvem Personer, der ere pligtige

[1]) Se Retsplejeloven §§ 596—608 og Lov 174 af 11. Maj 1935 Pt. 111—118.
[2]) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 75.
[3]) Nu Lov Nr. 170 af 18. Maj 1937.
[4]) Nu Landsstyret.

at svare Underholdningsbidrag, have Indtægt, naar der af Øvrigheden i Henhold til de gældende Regler er gjort Forbud imod Udbetalingen;[1])

7) Aflösningsvederlag for Arbejde til Kirker, naar Vederlaget er fastsat af Lagtinget, eller hvis Aflösning ikke har fundet Sted, Kirkeejerens Krav paa Erstatning for den ved den privates Forsömmelse med at udföre saadant Arbejde paadragne Udgift;

8) Ejeres og Fæsteres Krav hos Lejere for udlagte Skatter og Afgifter af udlejede Jordstykker, saa og, naar skriftlig Kontrakt foreligger, hvori Udpantning er vedtaget, for selve Lejen af saadanne Jordstykker og for Vederlag for Pligtarbejde;

9)a. Fordringer hos en og samme Skyldner paa Betaling for Lösöre, der er köbt ved offentlig Auktion, naar Auktionsprotokollen tydelig udviser Köberens Navn og Köbesummernes Störrelse.

b. Den Aftægtsfolk tilkommende Fordring paa den dem ved Fæsteoverdragelse betingede Aftægt af Fæstet, naar skriftlig Kontrakt foreligger, hvori Udpantning er vedtaget.

c. Det Bidrag, som Medlemmerne af Foreninger mellem Svende, Fabrikarbejdere, söfarende o. l. have at erlægge til Foreningens Syge- eller Begravelseskasse, naar det i Foreningens af Justitsministeriet stadfæstede Vedtægt er bestemt, at Bidraget skal inddrives ved Udpantning.

Udenfor de ovennævnte Tilfælde kan Udpantning ikke finde Sted. Ligesom det altid staar i Rekvirentens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, saaledes skal det ogsaa være ham tilladt, naar Sysselmanden finder, at Omstændighederne tale derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten ved sædvanlig Rettergang. Tilbyder Skyldneren delvis Betaling, bör denne modtages.

2—13 bortfaldne ved Retspl. — — —

14 For enhver Udpantningsforretning tilkommer der Sysselmanden, foruden Godtgörelse for Rejseudgifter efter Sportelreglement af 30. Marts 1836 § 26, jfr. med § 15, Halvdelen[2]) af det ved bemeldte Reglements § 16, jfr. Lov af 29. December 1857 § 1 Litr. d, bestemte Gebyr,[3]) beregnet efter det samlede Belöb, hvorfor Udpantning foretages hos enhver især, samt for Beskrivelse og Bekræftelse Gebyr efter samme Reglements §§ 7, 8 og 9, jfr. Lov af 29. December 1857 § 1 Litr. a.

Hvert af de tvende Vidner, som af Sysselmanden bruges ved Forretningen, tilstaas der 25 Øre for hver Forretning, ligesom der ogsaa tilkommer hvert af Stævnevidnerne[4]) for enhver af de i §§ 4 og 6 ommeldte Forkyndelser, en Betaling af 16 Øre, foruden Rejsegodtgörelse efter § 60 i Reglement af 30. Marts 1836.

Gebyrer til Sysselmanden i Anledning af de i §§ 5 og 6 nævnte Auktioner saavel som Betaling til Auktionsvidnerne beregnes efter de samme Bestemmelser, som gælde, naar Forauktioneringen sker ved Sorenskriveren.[5])

15 De Statskassen tilfaldende direkte Skatter og Afgifter saa og de Lejeafgifter, der svares af Fæsterne paa det Staten tilhörende Fæstegods, samt det Bidrag, der paalignes Jordegodset til Amtsrepartitionsfonden,[6]) forfalde til Betaling og indbetales til Landfogden til hvert Aars Olaidag, dog saaledes, at det staar Yderne frit for fra Maj Maaneds Begyndelse at indbetale, hvad de maatte have at erlægge for det löbende Aar. — — —

17 Lov for Færöerne om Udpantning m. m. af *29. Marts 1867* ophæves.

18 Denne Lov træder i Kraft til Olaidag 1894.

---

[1]) Se Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 29 (Hustruens Bidrag til Manden).
[2]) Nu det hele, Skr. fra Sorenskr. 21. Maj 1952 (J. Nr. 25/51).
[3]) Nu samme Gebyr og samme Vidnegodtgörelse som ved Udlæg, jfr. midl. Best. Nr. 27 af 24. Sept. 1945.
[4]) Nu ifölge Retspl. kun nödvendigt at bruge en Stævningsmand.
[5]) Reglem. 1836 5. Kapitel samt § 65.
[6]) Bortfaldet ved Ll. Nr. 25 af 17. Dec. 1948.

13. April — LOV (NR. 55) INDEHOLDENDE BESTEMMELSER OM POLITIET PAA FÆRØERNE.

I. Om Politivedtægter.

1 For Byen Thorshavn og for Bygderne paa Landet kan der udfærdiges Politivedtægter.

2 I Politivedtægten optages de Bestemmelser, som efter de stedlige Forhold anses fornödne:

a. angaaende Ordenspolitiet (om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa offentlig Gade, Vej eller Plads, om Opretholdelse af Orden paa offentlige Beværtnings- og Forlysteisessteder, ved Udsalg og Udskænkning af berusende Drikke,[1]) og Forskrifter med Hensyn til offentlige Forestillinger, offentlig Dans og lignende större offentlige Sammenkomster; om Forebyggelse af Ulemper og Hindringer for Færdslen samt af Fare under den offentlige Færdsel, Fredning af offentlige Indretninger m. m.)

b. angaaende Ordningen af Politikorpser for Ildebrands- og andre overordentlige Tilfælde, enten ved særlig dertil lejet Mandskab, efter den kommunale Styrelses Bestemmelse, eller paa anden Maade.

3[2]) Vedtægterne, der udfærdiges af Justitsministeriet, skal indeholde Regler for, hvorledes de Udgifter til Politivæsenet bliver at udrede, som de forskellige i Henhold til Lovens § 2 optagne Bestemmelser medfører. For Thorshavns Vedkommende udarbejder Byraadet Udkast til en Vedtægt og indsender det gennem Amtet til Justitsministeriet.[3]) For Færöerne udenfor Thorshavn udarbejder Lagtinget Udkast til en Fællevedtægt og indsender det til Justitsministeriet.[4]) I Vedtægterne maa kun optages Bestemmelser, der er tiltraadt henholdsvis af Thorshavn Byraad og af Lagtinget. For saa vidt et Forstanderskab önsker indfört særlige Regler eller Undtagelser fra Fællesvedtægten for hele Kommunen eller enkelte Bygder, kan Justitsministeriet tillade dette, efter at Sagen har været forelagt Lagtinget til Erklæring. Forinden Vedtægterne eller Tillæg træder i Kraft, skal det vedtagne paa hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab og trykkes. Udgifterne herved afholdes for Thorshavns Vedkommende af denne Kommune og iövrigt af Amtsrepartitionsfonden.

4 Vedtægten omfatter ordentligvis hele det paagældende kommunale Omraade, hvorfor den er udfærdiget. Findes der imidlertid med Hensyn til enkelte Dele deraf Anledning til at fastsætte, at Vedtægtens Bestemmelser i det hele eller til Dels ikke skulle have Anvendelse paa samme, bliver det fornödne herom at bemærke i Vedtægten.

5 Forseelser mod Vedtægterne straffes med Böder indtil 100 Kr.[5])

Dersom den af et Barn begaaede Forseelse maa tilskrives Mangel paa behörigt Tilsyn af Forældre eller andre, der træde Barnet i Forældres Sted, ville disse og ikke Barnet være at straffe for Forseelsen.

Naar nogen undlader, hvad der ifölge Vedtægterne paahviler ham, kan Landfogden eller Sysselmanden foranstalte det udfört eller træffe fornöden Foranstaltning til at forhindre, at Forsömmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved blive, ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Landfogden eller Sysselmanden træffes for at forhindre forestaaende eller standse endnu ikke fuldförte Overtrædelser af Vedtægternes Forbudsbestemmelser, at udrede af den skyldige, eller, for saa vidt han ikke dertil er i Stand, og ingen anden offentlig Kasse af særegne Grunde maa anses subsidiært forpligtet, af vedkommende Politikasse, jfr. § 15.[6])

---

[1]) Nu forbudt ifölge Lov (Nr. 115) 4. April 1928.
[2]) Som ændret ved Lov (Nr. 57) 14. Marts 1931.
[3]) Jfr. Politivedtægt for Thorshavn af 19. Novbr. 1923.
[4]) Politivedtægt for Landkommunerne af 3. Juli 1931.
[5]) 2. Pkt. er ophævet ved Lov (Nr. 57) 14. Marts 1931.
[6]) Saaledes Lovens officielle Tekst (formentlig fejlagtig i Stedet for § 14, jfr. det til Grund for Loven liggende Forslag).

II. Almindelige Bestemmelser om Politiets Rettigheder og Pligter.

6 Med Hensyn til midlertidige Foranstaltninger, som Landfogden eller Sysselmanden i overordetlige Tilfælde anser nödvendige for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed, afværge overhængende Ulykkestilfælde eller deslige, kan han enten selv træffe saadanne eller ved offentlige Bekendtgörelser give de fornödne Paalæg eller Forbud. Slige Foranstaltninger skulle uopholdelig meddeles Amtmanden, der kan paabyde deres Ophævelse, og skulle derhos, dersom de medföre uforudsete Udgifter for Kommunens Kasse eller Amtsrepartitionsfonden, snarest muligt bringes til den kommunale Styrelses eller Lagtingets Kundskab. Overtrædelser af de af Landfogden eller Sysselmanden udstedte Bekendtgörelser straffes med Böder indtil 200 Kr. eller simpelt Fængsel indtil en Maaned.

7 Enhver ved Politiet ansat kan anholde den, der i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udövelse eftersættes som Gerningsmand, eller hvem han med skellig Grund har mistænkt for at have begaaet en saadan. Den anholdte kan straks undersöges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af noget, der kan tjene til Sagens Oplysning, eller hvoraf han kan befrygtes at ville göre Misbrug.

Enhver ved Politiet ansat kan derhos anholde den, som har begaaet en Forseelse imod den offentlige Orden, og som maa befrygtes at ville unddrage sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende Ansvar, saavel som Personer, der have været straffede for Ejendomsforbrydelser, Betleri og Lösgængeri, naar de maa formodes ikke at have lovligt Erhverv, og de ikke paa Forespörgsel kunne göre Rede for, hvorledes de ernære sig.

8 Det skal være Politiet tilladt, om fornödent med Magt, at trænge ind i et Hus for at anholde den, der, naar han forfölges som skyldig i en Forbrydelse, i Politiets Paasyn gaar ind i et saadant. Ligeledes maa Politiet med Magt skaffe sig Adgang til et Hus, naar der er skellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaas sammesteds, eller naar der i et i samme værende offentligt Beværtnings- eller Forlystelsessted eller i et derværende Handelsetablissement, hvorfra der drives Handel med eller Udskænkning af beruende Drikke,[1]) finder Stöj og Uorden Sted til Forstyrrelse for Husets övrige Beboere eller de omkringboende. Dog maa Magts Anvendelse kun finde Sted, efter at vedkommende med Angivelse af, hvem han er, og hvad hans Ærinde er, samt, for saa vidt han ikke er i Uniform, mod Forevisning af Politiskilt eller Polititegn forgæves har forlangt sig indladt.

9 Naar Oplöb finder Sted, maa Politiet med Magt adskille Mængden, dog först efter at de tilstede værende tre Gange i Kongens og Lovens Navn forgæves ere opfordrede til at adskilles.

Ved offentlige Forsamlinger under aaben Himmel skal Politiet yde sin Bistand til at opretholde Orden. Opstaar der Uorden, som udarter til voldelig Adfærd, kan Politiet fordre Forsamlingen hævet; efterkommes ikke denne Fordring, kan Politiet selv erklære Forsamlingen for hævet og indskrider da som ved Oplöb.

Ved andre offentlige Foramlinger kan Politiet efter Anmodning af Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Ordenens Overholdelse og paa hans Begæring eller, naar der opstaar Ufred eller Slagsmaal, anholde eller med Magt fjerne Fredsforstyrrerne.

10 I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde skal, efter at de der foreskrevne Opfordringer til at adskilles ere skete, enhver tilstedeværende, der af Landfogden, Sysselmanden eller en af disses autoriserede Fuldmægtige dertil særlig opfordres, være forpligtet til at yde Politiet den Bistand, der staar i hans Magt, til Genoprettelse af Orden og Rolighed. Den, der uden gyldig Grund undlader at efterkomme en saaledes til ham rettet Opfordring, straffes med Böder indtil 100 Kr.

Enhver er pligtig til, naar som helst det forlanges af en ved det udövende Politi ansat, som enten er i Uniform eller foreviser Politiskilt eller Polititegn, at opgive

[1]) Nu forbudt ved Lov Nr. 115 af 4. April 1928.

sit Navn og sin Bopæl. Saadanne Oplysninger kan ogsaa med Hensyn til enkelte Personer den, der anholdes, forlange igennem vedkommende Politimand. Den, der nægter at meddele de Oplysninger, som ifölge det ovenanförte maatte blive ham affordrede, straffes med en Böde af indtil 100 Kr.

11 Enhver, der er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd imod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Beröring, undgaa al Uhöflighed samt vise Besindighed og Maadehold.

For Overtrædelser af denne Forskrift og særlig for fremfusende eller letsindige Anholdelser eller lignende Anvendelse af den i §§ 8—10 omtalte Myndighed, saavel som for mindre Tjenesteforseelser i Almindelighed kan Amtmanden i Henhold til Bestemmelsen i Reglement for Politikorpset paa Færöerne af 4. Oktober 1865 § 7[1]) diktere Mandskabet af dette Korps Straf, ligesom Politiets övrige underordnede Personale ogsaa ved Dom eller ved Landfogdens Resolution kan anses med Böder indtil 40 Kr. Med Hensyn til egentlige Misbrug af Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt komme Straffelovens Bestemmelser til Anvendelse.

III. Nogle Bestemmelser vedkommende offentlige Politisager.

12 Som offentlige Politisager blive, foruden de andetsteds i Lovgivningen som saadanne betegnede, at behandle:

a. Sager angaaende Overtrædelser af de i denne Lovs Afsnit I. omhandlede Vedtægter,

b. Sager angaaende de Overtrædelser, der nævnes i § 6, sidste Punkt, og i § 10, 1. og sidste Led og

c. Sager i Anledning af Myndighedsmisbrug fra Politimandskabets Side (jfr. § 11), som ikke egne sig til kriminalretlig Behandling, naar det begæres af en privat, der anser sig forurettet, og skriftlig Klage herom indgives til Landfogden.

Alle Böder for Forseelser mod Politivedtægterne tilfalde, naar ikke anderledes udtrykkelig ved Lovgivningen er bestemt, vedkommende Politikasse, jfr. § 15.

13 Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af förste Gang begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaa videre end til en Advarsel, skal han være beföjet til paa denne Maade at afgöre Sagen, dog at der herom sker Tilförsel i Retsprotokollen; denne Afgörelsesmaade kan imidlertid ikke finde Sted, saafremt indklagede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, hvilken Dom ikke maa gaa ud paa en Advarsel. Fremdeles er Dommeren berettiget dels til at modtage den indklagedes Tilbud om at erlægge en passende Böde for at undgaa Dom, hvilken Böde kan være mindre end den lovbestemte, dels til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfölge den videre. Afgörelsen af Sagen uden formelig Dom kan dog ikke finde Sted uden Samtykke af den Myndighed eller den private Klager, der har begæret Sagen anlagt.

Naar en Person, der sigtes for en Forseelse, som efter sin Beskaffenhed vilde være undergiven Behandling som offentlig Politisag, fremsætter Tilbud om som fornævnt at erlægge en passende Böde, kan udenfor Thorshavn i paatrængende Tilfælde et saadant Tilbud modtages af Sysselmanden, saaledes at videre Retsforfölgning bortfalder.[2])

IV. Om Oprettelse af Politikasser paa Færöerne, Politiudgifter, Lovens Ikrafttræden m. v.

14 Der oprettes en Politikasse for Byen Thorshavn og en for hvert af de seks Sysler, idet Amtmanden bemyndiges til at fastsætte Reglerne for slige Kasser og Regnskabsaflæggelsen over Indtægter og Udgifter for disse (jfr. §§ 3 og 12), alt i Overensstemmelse med Forskrifterne i Pl. *19. Februar 1819*.[3])

[1]) Nu Reglement 7. Aug. 1929 § 6.
[2]) §'ens sidste Stk. er ophævet ved Lov Nr. 57 14. Marts 1931.
[3]) Den anförte Plakat (som er tinglæst paa Færöerne) bestemmer, at alle Böder, som for Politiforseelser paalægges, skulle, naar ikke særskilte Anordninger have forskrevet andet, tilfalde Jurisdiktionens Politikasse, samt at denne Kasses Indtægter i Særdeleshed skulle

15 Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med de af Bestemmelserne i §§ 3 og 5 flydende Undtagelser, efter de samme Regler som hidtil. Hvorvidt noget til Politiöjemed udgivet Belöb bör afholdes af Kommunens Kasse, Politikassen eller Amtsrepartitionsfonden, afgöres i Tilfælde af Meningsulighed mellem de vedkommende Myndigheder af Justitsministeren.

16 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1894.

13. April — LOV (NR. 56) OM AFHÆNDELSE AF TRØER OG GRUNDSTYKKER FRA STATENS FÆSTEGODS PAA FÆRØERNE.[1])

1[2])

5[3]) Ingen Trö eller Tröpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtets Samtykke, hvad og skal gælde, naar 2 eller flere Tröer ved Sammenlægning ere komne til at udgöre et enkelt Brug. Dersom den, der ejer en Del af en Trö, vil sælge samme, skal den, for saa vidt den er under 1 Kofoder, tilbydes den eller dem, der ejer den övrige Del af Tröen, som da skulle være berettigede til at fordre sig Tröparten overdragen for den höjeste Pris, som nogen anden vil give for den. — Til Udstykning af Tröer paa 1 Kofoder eller derunder kan der kun gives Tilladelse,hvis en hensigtsmæssig Jordregulering eller Samling af Tröparter maatte göre det önskeligt, eller der maatte være Trang til Nöste- og Husegrunde. Naar en Trö er bleven bebygget, skal Huset og Tröen forblive en samlet Ejendom, saa at særskilt Overdragelse af en af Delene ikke uden Amtets Samtykke maa finde Sted hverken ved Gave, Köb, Skifte eller i andre Maader.

6 Enhver Tröejer er forpligtet til at holde stærke og söjdehöje Gærder omkring sin Trö. Hvis der mellem flere Tröejere kan opnaas Enighed om Opförelsen og Vedligeholdelsen af et stærkt og söjdehöjt Hovedgærde omkring deres Tröer, kunne Gærderne omkring de enkelte af disse indskrænkes til at være söjdehöje eller mellem 2 tilstödende Tröer, saafremt disses Ejere derom ere enige, aldeles bortfalde. Den herom oprettede Kontrakt maa for at være gyldig approberes af Amtet.

18. April — JUSTM. SKR., hvori udtales, at der ikke efter Lovgivningen tilkommer Sysselmændene paa Færöerne nogen Beföjelse til paa egne Vegne uden Fuldmagt fra Sorenskriveren som Auktionsdirektör at afholde Auktioner over *Hittegods*.[4])

29. Maj — JUSTM. SKR., hvori — i Anledning af en Forespörgsel om, hvorvidt Valglisterne til Lagtinget for N. N. Præstegæld kunne anses for gyldige, skönt de kun ere underskrevne af 4 af Valgforstanderskabets 5 Medlemmer, samt hvorledes der vil være at forholde, naar Underskrift nægtes af et Medlem — svares, at ligesom de Afgörelser, der ved Lov af 29. December 1850[5]) ere henlagte til Valgforstanderskaberne, maa træffes af disse efter Stemmeflerhed, saaledes kan det efter Ministeriets Formening ikke anfægte de af Forstanderskabet vedtagne Valglisters Gyldighed, at et enkelt Medlems Underskrift mangler, saa meget mere som det efter Ministeriets Mening nærmest maa antages, at Listerne, i Lighed med hvad der med Hensyn til de endelig berigtigede Valglister udtrykkelig er foreskrevet i Lovens § 14,[6]) kun behöve at underskrives af Valgforstanderskabets Formand.

---

anvendes til Belönninger for Sognefogeder og Politibetjente, der udmærke sig ved Aarvaagenhed for Lovens Overholdelse, dog at dertil hver Gang erhverves Samtykke af Overövrigheden, til hvem der ogsaa aarlig aflægges Regnskab for Kassens Indtægt og Udgift.

1) Jfr. Lov 19. Januar 1863.
2) Ophævet ved Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937.
3) Ved Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 for Færöerne om Jordbrugets Fremme § 61 er den Amtet tillagte Myndighed overgaaet til Landbrugsraadet.
4) Jfr. Sportelregl. 30. Marts 1836 § 64 med Note.
5) Jfr. Lov Nr. 127 af 28. April 1916.
6) Anf. Lov § 11.

30. Marts 1895 — LOV (NR. 81) FOR FÆRØERNE OM TILSYN MED UDVANDRERES BEFORDRING. *Om Udvandringsagenter.*

1 Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses enhver, der for egen eller fremmed Regning paatager sig Besörgelsen af Udvandreres Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrere om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellemkomst med Hensyn til saadanne Kontrakters Afslutning. Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra færöske Klareringshavne, naar samtlige Udvandrere, der ville afgaa med et Skib derfra, höre til samme Husstand, og deres Antal derhos ikke overstiger 10.

2 Den i Henhold til § 1 fornödne Tilladelse maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte paa Færöerne og i 5 Aar der have haft fast Ophold. Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed. Misbruges Tilladelsen, navnlig til ved usande Forestillinger at erhverve Udvandrere, kan den til enhver Tid tilbagetages af den Myndighed som har meddelt samme. Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Vegne kan ikke meddeles nogen, som ikke opfylder de Betingelser, der efter det foranstaaende udfordres for Agentens eget Vedkommende. Agenten er i eet og alt ansvarlig for Fuldmægtigens Overtrædelser af denne Lov. —

Om den direkte Befording.

3 Tilladelsen til at befordre Udvandrere direkte fra Færöerne til fremmede Verdensdele kan kun meddeles af Justitsministeren. Begæring om saadan Tilladelse skal ledsages af nöjagtig Oplysning om det dertil bestemte Skibs Navn, Art, Störrelse og Indretning samt om det Antal Udvandrere, som deri skal kunne optages. Forinden Tilladelsen meddeles, kan Justitsministeren opstille saadanne Betingelser og fordre saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nödvendige til Udvandrernes Betryggelse.

Om Tilladelsen og om de dertil knyttede Betingelser underrettes igennem Amtet Landfogden og vedkommende Sysselmand, uden hvis skriftlige Samtykke Skibet ikke maa udklareres henholdsvis fra Thorshavn eller fra anden færösk Klareringshavn. Forinden Samtykke meddeles, skal Landfogden eller Sysselmanden forvisse sig om, at Vilkaarene nöje ere opfyldte, og at de indtagne Undvandrere ere forsynede med lovformelige Kontrakter. —

Om den indirekte Befordring.

4 Tilladelse til at paatage sig Udvandreres Befordring over europæiske Havne meddeles af Landfogden. Den, som attraar saadan Tilladelse, skal opgive, om han agter at drive Forretningen for egen Regning eller som Agent for andre. I sidste Fald skal han forevise sin Fuldmagt fra det Udvandrerselskab eller Rederi, for hvilket han optræder, og meddele Landfogden et Eksemplar af dets Statutter eller offentlig udfærdigede Program.

5 Forinden Tilladelsen meddeles, maa vedkommende have stillet Sikkerhed efter Landfogdens nærmere Bestemmelse for mindst 3,000 Kroner og indtil 20,000 Kroner, enten ved antagelig Selvskyldnerkaution eller ved at deponere Værdipapirer. Ved Belöbets Ansættelse bör særligt Hensyn tages til, hvor vidt Forretningen omfatter Befordring længere end til Landingsstedet i den fremmede Verdensdel, og maa Belöbet i dette Tilfælde ikke sættes under 7,000 Kroner. Sikkerheden hæfter for alle Forpligtelser, som Agenten i sit Forhold til Udvandrerne eller ved Overtrædelse af nærværende Lovs Forskrifter paadrager sig, og kan i intet Tilfælde fordres tilbageleveret förend 1 Aar, efter at Agenten har ophört at befatte sig med Forretningen.

Landfogden har, hver Gang han meddeler saadan Tilladelse, gennem Amtmanden at göre Indberetning herom og om den stillede Sikkerheds Beskaffenhed og Störrelse til Justitministeren, for hvem alle Spörgsmaal, der vedrörer Meddelelsen af den ommeldte Tilladelse, kunne indbringes til Afgörelse. Den stillede

Sikkerhed kan til enhver Tid saavel af Justitsministeren som af Landfogden kræves forhöjet til det höjeste af de ovennævnte Belöb.

6 Agter Agenten at drive Forretninger udenfor Thorshavn, bliver Underretning derom at meddele Landfogden, hvorhos den af denne udfærdigede Tilladelse (§ 4) bliver at forevise for Sysselmanden for det Sted, hvor den agtes benyttet.

Fuldmagt for nogen anden at handle paa Agentens Vegne maa udstedes skriftlig og, efter at være forsynet med Landfogdens Paategning ,udenfor Thorshavn forevises for Sysselmanden for det Sted, hvor Fuldmagten skal benyttes.

7 Ethvert Skib — det kongelige Postdampskib alene undtaget — hvormed Udvandrere befordres fra færösk Havn til europæiske Havne, skal være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages om Bord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er meddelt af Landfogden eller vedkommende Sysselmand, alt efter som Skibet afgaar fra Thorshavn eller en anden Klareringshavn.

Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Landfogden eller Sysselmanden dels ved Synsforretning, der under hans Ledelse afholdes af sagkyndige Mænd, dels ved Prövelse af de paa Skibets Hjemsted udstedte Synsbeviser (der dog ikke have Gyldighed længere end et Aar efter deres Udstedelse)forvisse sig om, at Skibet er tjenligt til det tilsigtede Øjemed.

Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrernes forsvarlige Behandling anses fornödent at foreskrive. Vedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under nærværende Bestemmelser forinden den fornödne Tilladelse for Skibet er erhvervet.

8 Forinden et Udvandrerskib afsejler fra Færöerne, bör saavel Skibets Besætning som Passagererne synes af vedkommende Distriktslæge, der har at forvisse sig om, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, samt at ingen af de sidstnævnte er saa syg eller svag, at han maa antages ikke at ville kunne udholde Rejsen. Udvandringsagenten er ansvarlig for, at alle til Skibet hörende fremstilles til Lægesyn.

9 For Tilsyn med Udvandringer tilkommer der Landfogden eller Sysselmanden og Lægen hver især 20 Kr. for hvert af dem synet Udvandrerskib. Behöve de at anvende længere Tid end een Dag hertil, erholde de endvidere 6 Kr. for hver Dag. De samme Diæter tilkomme de af Landfogden eller Sysselmanden til i Forening med ham at foretage Synsforretningen tiltagne Mænd, og har Udvandringsagenten at betale alle ved Synsforretningen foranledigede Omkostninger, der erlægges til Landfogden eller Sysselmanden.

10 Det for hver Passager bestemte Fladerum i et Udvandrerskib maa ikke være mindre end 12 Kvadratfod paa överste Mellemdæk eller i Ruf paa Dækket, og paa det underste Mellemdæk (Banjerdæk)ikke mindre end 30 Kvadratfod. Den Passagererne tilkommende Plads bör være fri og ubesat, undtagen for saa vidt som den optages af deres Senge, Gangklæder og andre for deres Bekvemmelighed paa Rejsen fornödne Sager. For ugifte Fruentimmer bör der være indrettet særskilte Sovelokaler, og ligeledes for ugifte Mandspersoner, og maa disse Sovelokaler ikke stöde op til hverandre. Er Fartöjet samtidig med at det befordrer Passagerer, lastet med Varer, bör Afstanden mellem Lastens överste Flade og Passagerrummets Overdæk være mindst seks Fod.

11 Den Plads, som ifölge næstforestaaende Paragraf er bestemt for Pasagererne, bör være saaledes indrettet, at den yder dem tilstrækkelig Luft og Lys, samt fornöden Beskyttelse mod Fugtighed og Kulde. Et Fartöj, som befordrer Passagerer, maa ikke samtidig som Last medtage ildelugtende eller for Passagerernes Sundhed skadelige Varer, ej heller Krudt eller Svovlstikker i större Mængde end Skibets Behov udkræver.

12 Intet Köjerum maa indrettes for et större Antal voksne Personer end tre. Köjen skal holde mindst 5¾ Fod i Længde og 1½ Fod i Bredde for hver voksen

Person, alt efter indvendigt Maal. Köjerne maa ikke stilles nærmere hinanden, end at der mellem hver Rad bliver en to Fod bred Gang. Mere end to Köjer maa ikke anbringes over hinanden, og bör Afstanden mellem den nederste og den överste Köjes Bund og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade være 2 Fod. En ottende Del af Köjernes samlede Antal bör være indrettet til Sygeköjer, og Afstanden mellem den nederste og överste Köjes Bund, og mellem den sidstnævnte og den overliggende Dæksflade bör være 3 Fod; den nederste Köjes Bund maa være hævet 4 Tommer over Dækket .Det er derhos en Selvfölge, at Köjepladsernes Antal mindst maa være lige med Antallet af de voksne Personer, som Skibet medförer. Ved voksen Person forstaas enhver, der er 14 Aar gammel eller ældre. To Börn i Alderen mellem 1 og 14 Aar regnes lige med en voksen, og Börn under 1 Aar medregnes ikke. —

Almindelige Bestemmelser.

13 Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt. Kontrakten skal foruden Oplysning om Stedet, hvorfra og Stedet hvortil Udvandreren skal befordres, og det Vederlag, der er erlagt eller skal erlægges for Befordringen, indeholde nöjagtig og i det enkelte gaaende Oplysning:

1) om Antallet af de Personer, som efter denne Kontrakt skulle befordres, deres fulde Navn, Alder ,hidtilværende Opholdssted og Livsstilling;

2) om Vejen, Transportmidlerne og Afgangstiderne for Udvandrerens Befordring til den Havn, hvorfra Rejsen til fremmed Verdensdel skal finde Sted, om paa Dæk eller under Dæk, og om den Maade, hvorpaa der skal sörges for Udvandrerens Ophold og Underhold paa selve Rejsen, Mellemstationerne og Afgangsstedet;

3) om det Rederi eller Selskab som paatager sig Overförelsen fra Europa, og, saa vidt muligt Navnet paa det Skib, hvorpaa den skal ske, men i alt Fald Oplysning om ,hvorvidt det er Sejl- eller Dampskib, om den Del af Skibet ,hvor Udvandreren skal anbringes, samt om Afgangstiden fra Europa;

4) om, og i bekræftende Fald, i hvilke Omfang den, der paatager sig Befordringen tillige paatager sig paa Rejsen at levere Udvandreren Kosten, der i saa Fald altid skal betinges leveret i tilberedt Stand;

5) om hvor vidt der for Befordring af Udvandrerens Effekter saavel til Afgangsstedet som derfra til den fremmede Verdensdel skal erlægges særskilt Betaling; samt

6) om hvorledes Udvandrerens Viderebefording, i Tilfælde af at vedkommende Skib ved Ulykkestilfælde hindres i at udföre Rejsen, er sikret.

Befordres Udvandreren fra Færöerne direkte til Storbritannien for derfra at befordres videre, og Landsætningen i Storbritannien ikke sker i samme Havn, hvorfra den endelige Indskibning skal finde Sted, skal Kontrakten indeholde Forpligtelse for den, der befordrer Udvandreren, til inden 12 Timer, efter at Udvandrerens Toldundersögelse paa Landsætningsstedet er sluttet, eller i alt Fald med det förste sædvanlige Jernbanetog, som afgaar derfra efter Toldundersögelsens Slutning, at befordre Udvandreren videre til Indskibningshavnen.

Bestemmelse om, at den betingede Fragt i det hele eller for en Del skal aftjenes ved Arbejde efter Ankomsten til den fremmede Verdensdel, gör Kontrakten ugyldig, og enhver paa anden Maade med Udvandreren derom indgaaet Overenskomst er ikke forbindende for denne og paadrager Agenten den höjeste i § 16 fastsatte Böde.

Kontrakten, som skal være affattet i det danske Sprog og forsynet med engelsk Oversættelse, skal, tillige med en Genpart, af Agenten afleveres til Landfogden eller vedkommende Sysselmand, som efter at have forvisset sig om, at Kontrakten fyldestgör de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser, tilstiller Udvandreren Originalen, forsynet med sin Paategning. Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Indholdet af de mellem Udvandrere og Agenten afsluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig Anordning.

14 Ingen Udvandringsagent eller dennes befuldmægtigede maa modtage Ind-

skrivningspenge eller noget Belöb under nogen som helst Betegnelse som Afdrag paa Vederlag for forventet Befordring eller Mellemkomst for at skaffe Udvandrere Befordring, ej heller noget forpligtende Tilsagn om Betaling senere i et saadant Øjemed, medmindre han samtidig giver Udvandreren skriftligt Löfte om Befordring for en bestemt Betaling til bestemt Tid og fra et bestemt Sted.

15 Har nogen Udvandrer Klage at fremföre over Misligholdelse af Kontrakten, bör saadant uopholdelig anmeldes for den nærmeste danske Konsul i Udlandet. For saa vidt Sagen ikke ved Konsulens Mægling i Mindelighed forliges, har denne, efter at have indhentet nöjagtige Oplylsninger, at afgive Indberetning, hvorefter Sagen afgöres af Justitsministeren med bindende Virkning for Agenten inden Grænserne af den stillede Sikkerhed, af hvilken ogsaa, saafremt Afgörelsen gaar ud paa, at Erstatning skal svares af Agenten, Justitministeriet foranstalter denne dækket, saa vidt Sikkerheden tilstrækker.

Gaar Klagen ud paa, at Udvandringsagenten ikke har taget imod Udvandrere til den Tid og paa det Sted, som af ham er omkontraheret, kan den gennem Amtet indgives til Justitsministeren, der da afgör Sagen som foranfört og, saafremt lovligt Forfald ikke har været til Stede, foranstalter Udvandrerne Erstatning udbetalt af den stillede Sikkerhed.

16 Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter, behandles som offentlige Politisager og straffes, for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medförer höjere Straf, med Böder fra 20 til 2,000 Kr., dog at Straffen for Ovetrædelse af § 1 kan stige til simpelt Fængsel i 2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid. Böderne tilfalder Statkassen.

10. April — LOV (NR. 97) OM FATTIGVÆSENET PAA FÆRØERNE.

Kapitel I. Om Fattigvæsenets Bestyrelse og Indtægter samt om Amtsfattigkassen.

1 Hvert Sogn paa Færöerne udgör et Fattigdistrikt for sig. Thorshavns Kirkesogn bestaar af 2 Fattigdistrikter, nemlig Byen Thorshavns og Thorhavns udenbys Sogns Fattigdistrikt.[1])

2 Byen Thorshavns Fattigdistrikt bestyres af et Fattigforstanderskab.[2])

3 De övrige Sognes Fattigdistrikter bestyres af Kommunalforstanderskabet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om de færöske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 §§ 3, 15 og 17.

4 Fattigbestyrelsen skal aarlig forfatte en Forsörgelsesplan for det paafölgende Aar. Forsörgelsesplanen, der skal indeholde Oplysning om de fattiges Trang og Forfatning, deres Anbringelse, og hvad Understöttelse der bör tillægges hver enkelt, indsendes til Amtet[3]) saa betids, at den kan forelægges Lagtinget ved dets Aabning.

5 Naar Lagtinget har gennemgaaet samtlige Forsörgelsesplaner, bestemmer det, hvor meget der for det kommende Aar kan tillægges hvert enkelt Fattigdistrikt af Amtsfattigkassen, i hvilken Henseende der ikke alene bliver at tage Hensyn til Störrelsen af den Fattigunderstöttelse, som de forskellige Distrikter have at udrede, men ogsaa til deres Evne til at bære de dermed forbundne Byrder. Forsörgelsesplanen tilbagesendes derefter med Underretning om, hvor stort et Belöb der er tillagt ethvert Distrikt af Amtsfattigkassen, og ledsaget af de Bemærkninger, som Lagtinget maatte finde Anledning til at fremsætte ved Planerne.

6 De forskellige Fattigdistrikters Indtægter ere följende:

a) Bidrag af Amtsfattigkassen (§ 5).

b) Böder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Distriktets Fattigkasse.

c) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Distriktets Fattigkasse.

d) Erstatning for ydet Fattigunderstöttelse.

e) Andel i de almindelige ved Paaligning tilvejebragte Kommuneindtægter.

[1]) Jfr. Landkommunallov 28. Februar 1872 § 2, sidste Punktum.
[2]) Ophævet ved Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 § 23.
[3]) Nu Landsstyret.

7 Følgende Indtægter skulle tilfalde Amtsfattigkassen:
a) Renter af de Kassen tilhörende Kapitaler.
b) Arveafgifter overensstemmende med[1]) — — —
c) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Amtsfattigkassen.
g) Böder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Amtsfattigkassen.

8 Af Amtsfattigkassens Beholdning vil 25.000 Kr. være at betragte som en urörlig Grundfond, der anbringes efter de for umyndiges Midler gældende Regler.[2]) For saa vidt der i Aarets Löb ikke har været Anvendelse for Amtsfattigkassens Indtægter i Overensstemmelse med efterfölgende Paragraf, kan Lagtinget, naar det skönner, at Kassebeholdningens Störrelse tillader det, bestemme, at indtil 500 Kr. af Overskudet skal lægges til Grundfonden.

9 Amtsfattigkassens Indtægter skulle anvendes dels til aarlige Bidrag til de forskellige Fattigdistrikter (§ 5), dels til ekstraordinære Understöttelser til disse i særlige Tilfælde efter Lagtingets nærmere Bestemmelse.

10 Rettens Betjente og andre vedkommende, hvem det paaligger at indkræve eller modtage Amtsfattigkassens Indtægter, skulle hvert Kvartal, enhver for sit Vedkommende, indberette til Kassereren, hvad der er tilfaldet Amtsfattigkassen, og til ham indsende Belöbet. Kassereren har at drage Omsorg for de mulige Restancers Inddrivelse.

11 Regnskabsaaret for Amtsfattigkassen er Kalenderaaret.[3])

12[4]) Lagtinget antager en Kasserer for Amtsfattigkassen, og med Hensyn til Aflæggelsen af Regnskabet, dets Revision og Decision forholdes efter Lov af 15. April 1854 om Færöernes Lagting. Amtsfattigkassens Obligationer forsynes med Prohibitivpaategning af Amtmanden.

Kapitel II. Om de kommunale Understöttelseskasser.[5])

13 I hvert Sogn skal findes en kommunal Understöttelseskasse, hvis Midler anvendes til Understöttelse af saadanne værdige trængende i Sognet, som ikke nyde Fattighjælp. Til disse Kasser henlægges følgende Indtægter:
a) Indtægten af de fattiges Tavle, som skal ombæres i Kirken paa Nytaarsdag, de tre store Höjtider, almindelig Bededag, Konfirmationssöndag, Söndag efter Allehelgensdag, samt paa enhver Dag, naar der er Kommunion eller Bryllup. Dog ombæres Fattigtavlen ikke i de Kirker, hvor der i Stedet for i Henhold til kongelig Resolution er eller maatte blive anbragt en Fattigbösse i Forkirken.[6])
b) En frivillig Gave fra dem, som hos Præsten bestille Ligprædiken eller Ligtale.[7])
c) Frivillige Gaver fra tiltrædende Fæstere paa Statens Fæstegods.[8])
d) Frivillige Gaver af dem, som löse Bevilling til at lade sig vie af uvedkommende Præst eller uden forudgaaende Lysning fra Prædikestolen.[9])
e) Frivillige Gaver, til hvis Ydelse Beboerne ved passende Lejligheder af Præsten bör opmuntres.
f) Afgifter og Böder, der ved Lov ere henlagte eller henlægges til disse Kasser eller til de ved Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* oprettede Understöttelseskasser.

Understöttelser af disse Midler betragtes i ingen Henseende som Fattighjælp.[10])

— —

[1]) Se Anordn. 468 af 8. November 1921.
[2]) Kanc. 1. August 1837, 2. Stk. Grundfonden er nu anbragt i Landskassen.
[3]) Ifölge Lov Nr. 76 af 12. Marts 1923 § 49. Nu Finansaaret.
[4]) Regnskabsförelsen nu under Oppebörselskontoret, Revisionen under Lagtingets Revision, og Lagtinget deciderer Regnskabet.
[5]) Anordn. 41 af 25. Februar 1914 om Hjælpekasser.
[6]) Jfr. kgl. Resol. 10. Februar 1879.
[7]) Reskr. 3. Januar 1827, Punkt 4.
[8]) Fund. 28. August 1767 § 1.
[9]) Anf. Fund. § 2.
[10]) §§ 14—16 bortfaldne ved An. 41 af 25. Febr. 1914.

Kapitel III. Om Forsörgelsespligten.

17 Det offentlige er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det nödvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, hvem det ifölge nedenstaaende Regler paahviler at forsörge eller understötte den paagældende. Den, der modtager saadan Hjælp, er underkastet de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde.

18 Saa længe Ægteskabet ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsörge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen, og uden Hensyn til, om der bestaar Formuefællesskab imellem dem.

19 Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsörge deres ægte Börn, indtil disse have fyldt det 18. Aar, for Dötrenes Vedkommende dog kun for saa vidt de ikke forinden ere indtraadte i Ægteskab. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsörge deres ægte Börn, har Moderen mod sine uægte Börn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Börn.

20 Den Pligt til at yde Forsörgelse eller Forsörgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har overfor sine ægte eller uægte Börn af andre Forbindelser eller overfor sine Stedbörn (§ 21), paahviler, saa længe Ægteskabet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse.

21 Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsörgelsespligt paahviler det

a) den Mand, som gifter sig med en Enke eller fraskilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, der har Börn, at forsörge hendes i Ægteskabet indbragte Börn i samme Omfang, som hans egne, uagtet Ægteskabet med Börnenes Moder ophörer.

b) den Kvinde, som gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand, at forsörge hans i Ægteskabet indbragte ægte Börn i samme Omfang som hendes egne, selv efter at Ægteskabet med Börnenes Fader er oplöst ved den sidstes Död, men derimod ikke, naar Ægteskabet af andre Grunde ophörer.

22 Den ved Ægteskabet stiftede Forpligtelse til at forsörge den anden Ægtefælles Börn af andre Forbindelser ophæver ikke den Forsörgelsespligt, som maatte paahvile Börnenes ikke i dette Ægteskab indtraadte Fader eller Moder. Som en Følge heraf vedbliver, uagtet Ægteskabet, den Forpligtelse til at udrede Bidrag til Börns Underholdning og Opdragelse, som ifölge Forlig eller Øvrighedsbestemmelse maatte paahvile den ikke i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder, ligesom den fulde Forsörgelsespligt træder i Virksomhed for denne, naar hin paa Ægteskab grundede Forpligtelse ophörer, eller den eller de, hvem den paahviler, ere ude af Stand til at fyldestgöre den.

23 Adoptivforældre ere paa samme Maade som virkelige Forældre pligtige at forsörge deres Adoptivbörn, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsörgelsespligten, kan denne ikke göres gældende mod de virkelige Forældre.

24 Over for det offentlige ere Ægtefæller, hvis Ægtteskab er ophævet ved Dom eller Skilsmissebevilling, begge forpligtede til i Trangstilfælde at forsörge samtlige de Börn, med Hensyn til hvilke de begge have Forsörgelsespligt efter Ægteskabets Ophævelse, uden Hensyn til, hvorledes Forholdet med Hensyn til Börnenes Fordeling i övrigt maatte være ordnet imellem dem. Bliver nogen af Ægtefællerne ude af Stand til at fyldestgöre sin Forsörgelsespligt ,eller kan Forpligtelsen af anden Grund ikke göres gældende mod ham eller hende, gaar den helt over paa den anden Ægtefælle.

25 I det Tilfælde, at den forsörgelsespligtige, uden selv at være trængende til Understöttelse, ikke tilbörlig opfylder sin Forpligtelse, bestemmer Amtmanden under Hensyn til den forpligtedes Kaar og andre Omstændigheder, der herved egne sig til at tages i Betragtning, hvad der skal ydes til de paagældendes Forsörgelse. Anker over Amtmandens Ansættelse afgöres af Justitsministeren.

Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidragene sker efter de for Inddrivelse og Afsondring af Faderens Underholdningsbidrag til uægte Börn gældende Regler.

26 Den Hjælp, der af det offentlige ydes til en trængende, for hvis Vedkommende en anden ifölge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at yde Forsörgelse eller Forsörgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medförer for ham de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne Virkninger, for saa vidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser over for det offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsörgelsespligt.

Ingen Overenskomst ,hvorved den af de foregaaende Paragrafer flydende Forsörgelsespligt helt eller delvis er overfört paa en anden, eller hvorved en Forsörger helt eller delvis har fraskrevet sig Forsörgelsesretten, kan lige over for det offentlige frigöre den efter Loven forpligtede.

27 Den Omstændighed, at en Persons Forsörgelse overenstemmende med de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Regler enten ganske eller til Dels paahviler en anden Person, fritager ikke det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornödne Hjælp.

28 Saa længe en Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges hende at yde Bidrag til hans Underhold. Bestemmelsen om, hvor vidt det skal paalægges hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges, træffes af Overövrigheden paa det Sted, hvor hun har sit Ophold.

29 Bidraget, som Hustruen i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begæring inddrives ved Udpantning, men kan derimod ikke fordres afsonet.

30[1]) Paadrager et Tyende sig en Sygdom ved eget utilbörligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaföres der Tyendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som följe af utilbörligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at bekoste dets Helbredelse.

Dersom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbörligt Forhold fra Husbondens eller Tyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Tyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophörer —dog ikke for længere Tidsrum end til den förste almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde ud over et Tidsrum af 6 Maaneder — at udrede den tilsagte Lön, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Tyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Tyendet maatte være indlagt paa Sygehus eller lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856 indeholdte Regler.

De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved Overenskomst mellem Husbond og Tyende. I Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden fastsættes Störrelsen af Kostpengene i Mangel af mindelig Overenskomst af Stedets Overövrighed efter de ovennævnte Regler.

Saafremt Hubonden vil göre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til sygt Tjenestetyendes Kur og Pleje maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han straks, efter at den syge er bleven tagen under Lægebehandling, at göre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsesnets Erstatningspligt först fra den Dag, Anmeldelsen sker.

31 Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lær-

[1]) Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 §§ 31—34.

lingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af *30. Marts 1889* § *11.*[1])

Ligeledes skal det have sit Forblivende ved de i Sölov 1. April 1892, jfr. Anordning 4. November 1892,[2]) givne Bestemmelser om Rederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved en Overenskomst imellem de paagældende.

Kapitel IV. Om Forsörgelsesstedet.

32 Den til Fattighjælp trængende har Forsörgelsesret i det Fattigdistrikt, i hvilket det oplyses, at han efter opnaaet 18 Aars Alder senest har haft 5 Aars uafbrudt fast Ophold uden i den Tid at have nydt Fattighjælp; har han samtidig haft Hjemsted i flere Distrikter, betragtes han, som om han kun havde haft fast Ophold paa Hovedhjemstedet. Ved Beregningen af den Tid, i hvilken Tjenestetyendet ved fortsat Ophold erhverver Forsörgelsesret i et Fattigdistrikt, skal, naar Tjenesteforholdet er stiftet fra en Skiftetid til en anden (§ 11 i Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856), og Tyendet overgaar fra en Tjeneste til en anden, den Omstændighed, at Tjenesten forlades höjst 14 Dage forinden den bestemte Skiftedag eller tiltrædes höjst 14 Dage efter samme, ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes fra den ene Skiftetid til den anden.

Erhvervelse af Forsörgelsesret i et Fattigdistrikt skal dog ikke kunne begrundes ved et Ophold, som skyldes Militærtjeneste, Indlæggelse paa en Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt, eller ved Indsættelse i en Straffeanstalt, Arrest eller deslige.

Saadant Ophold afbryder paa den anden Side ikke Erhvervelse af Forsörgelsesret i det Fattigdistrikt, hvori vedkommende umiddelbart forinden havde fast Ophold, hvorimod Erhvervelsen i det paagældende Tidsrum betragtes som hvilende, for saa vidt han ikke samtidig har haft et deraf uafhængigt Hjemsted i et Fattigdistrikt; er dette Tilfældet, betragtes dette Fattigdistrikt som hans Hovedhjemsted.

33 Kan der ikke paavises noget Fattigdistrikt, som er forpligtet til ifölge Reglerne i den foregaaende Paragraf at forsörge en trængende, bliver denne at forsörge af det Fattigdistrikt, der efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som hans Födested.

34 Ægte Börn bliver at anse som födte i det Fattigdistrikt, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet födtes, havde et til Erhvervelse af Forsörgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt de intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, i detFattigdistrikt, hvor de til samme Tid vare forsörgelsesberettigede.

35 Som uægte Börns Födested anses det Fattigdistrikt, hvor Moderen Timaanedersdagen för sin Nedkomst havde et til Erhvervelse af Forsörgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt hun intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, det Fattigdistrikt, hvor hun ved sin Nedkomst var forsörgelsesberettiget. Ved Maaneder forstaas Kalendermaaneder.

36 Dersom Forældrene paa Barnets Födselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen för Födslen nyde Fattigunderstöttelse udenfor deres Forsörgelsessted, betragtes Barnet som födt paa Forsörgelsesstedet.

37 Vedkommende Præst har i den förste Uge i hvert Kvartal om alle de til ham i det forlöbne Kvartal anmeldte Födsler at göre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt det Fattigdistrikt, hvor Barnet er födt, efter de i §§ 34—36 givne Bestemmelser ikke skal betragtes som Födedistrikt, efter anstillet nærmere Undersögelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen i det Fattigdistrikt, hvor Barnet skal betragtes som födt, Underretning om Födselen, og efter at sidstnævnte Bestyrelse har erkendt Barnets Födehjemstedsret, eller denne i fornödent Fald er fastsat ved höjere Øvrigheds Kendelse, skal der om Sagens Udfald göres Bemærkning i begge Fattigdistrikters Kirkeböger. Kan et saadant Fattigdistrikt ikke paavises, skal der ogsaa herom göres fornöden Bemærkning i det virkelige Födedistrikts

[1]) Se nu Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 § 9, hvorefter Mesteren skal paase, at Lærlingen er Medlem af en anerkendt Sygekasse og betaler Omkostningerne derved.

[2]) Nu Sömandsloven Nr. 181 af 1. Maj 1923.

Kirkeböger, efter at der er erhvervet Overövrighedens Resolution paa, at Barnet ikke har Födehjemstedsret i bemeldte Fattigdistrikt.

Er der ingen Bemærkning sket i Kirkebögerne, skal Barnet anses at have Födehjemstedsret i det Fattigdistrikt, hvor det er födt, indtil andet bevises.

Udviser vedkommende Præst Forsömmelse eller Sködeslöshed med Hensyn til Iagttagelsen af de ham ifölge nærværende Paragraf paahvilende Pligter, bliver han af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet at anse med en Böde af indtil 200 Kr., der tilfalder den kommunale Understöttelseskasse i det Fattigdistrikt, i hvilket Födselen har fundet Sted.

38 Gifte Koner bliver altid, om de endog opholde sig paa et andet Sted, at forsörge af det Fattigdistrikt, i hvilket Manden er forsörgelsesberettiget, selv om Separation fra Bord og Seng er bevilget de paagældende. En Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsörgelsessted, hun havde ved Mandens Död, eller da Ægteskabet oplöstes ved Skilsmisse, indtil hun selv derefter vinder Forsörgelsesret andetsteds.

Ægte Börn under 18 Aar er forsörgelsesberettigede paa det Sted, hvor deres Forældre eller den længstlevende af disse har eller ved Döden havde Forsörgelsesret.

Stedbörn ere indtil det fyldte 18. Aar forsörgelsesberettigede paa det Sted, hvor Stedfaderen eller Stedmoderen, som er forpligtet til at forsörge dem, har eller ved Döden havde Forsörgelsesret.

Uægte Börn og Börn, der forblive hos en fraskilt Kone, ere indtil det fyldte 18. Aar forsörgelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen har eller ved Döden havde Forsörgelsesret.

Adoptivbörn under 18 Aar ere forsörgelsesberettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har eller ved Döden havde Forsörgelsesret.

Naar en Kvinde, der har Börn, hvis Forsörgelse paahviler hende, gifter sig med en anden end Börnenes Fader, beholde disse uanset Ægteskabet indtil deres fyldte 16. Aar Moderens tidligere Forsörgelseshjem, saafremt hun i det sidste Aar för Ægteskabet har modtaget Fattighjælp.

39 Udlændinge, der opholde sig paa Færöerne, vinde kun Forsörgelsesret her, naar de erholde dansk Indfödsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som forsörgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfödsret, efter de almindelige for indfödte gældende Regler vilde have været forsörgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsörgelseshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifölge Art. XIX i Fredstraktaten af *30. Oktober 1864* have bevaret deres Indfödsret, erhverve Forsörgelsesret paa Færöerne ifölge Reglerne i denne Lovs §§ 32 og 38, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af *9. Marts 1872* § 4 og *24. Juli 1880* § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den paagældende ikke paa den Tid, da der bliver Spörgsmaal om at yde Fattighjælp, har erhvervet Forsörgelsesret i en Kommune her i Landet i Overensstemmelse med de gældende, deriblandt foranstaaende Bestemmelser. Udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske indfödte, vinde herved Forsörgelsesret efter de samme Regler som indfödte Hustruer.

Foranstaaende Regel skal ikke være til Hinder for, at der ved traktatmæssige Bestemmelser under Forudsætning af Gensidighed indrömmes et fremmed Lands Undersaatter Adgang til at vinde Forsörgelsesret her i Landet lige med indfödte.

40 Indfödte, der ere blevne Statsborgere i et fremmed Land, tabe, for saa vidt og saa længe de ifölge Lovgivningen ikke kunne udöve de til Indfödsret knyttede Rettigheder, ogsaa deres Forsörgelsesret paa Færöerne. Naar de paa ny indtræde i disse Rettigheder, blive de at anse forsörgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de forinden deres Erhvervelse af Statsborgerret i det fremmede Land senest havde Forsörgelseshjem, indtil de efter de almindelige Regler have erhvervet et nyt Forsörgelseshjem.

41 Alle Spörgsmaal om trængendes Forsörgelsessted afgöres fra den 1. Januar 1896 at regne efter denne Lovs Regler.

42 Er der intet Fattigdistrikt, der i Medför af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den trængendes Forsörgelsessted, skal han forsörges af det Distrikt, hvori han befindes trængende til offentlig Understöttelse, eller, for saa vidt der for hans Vedkommende paahviler nogen anden fuld Forsörgelsespligt, da af det Distrikt, hvor Forsörgeren har Ophold; men i saadanne Tilfælde blive Omkostningerne ved Forsörgelsen efter at være godkendt af Amtmanden at godtgöre af Amtsfattigkassen.

For saa vidt der fra Udlandet stilles Forlangende om Modtagelse til Forsörgelse i Danmark af en trængende, der intet Forsörgelsessted har i nogen dansk Kommune eller noget færösk Fattigdistrikt, og dette Forlangende af Indenrigsministeren skönnes at maatte imödekommes, og vedkommende trængende efter Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Justitsministeren henvises til Forsörgelse i et Fattigdistrikt paa Færöerne, skulle de ved Forsörgelsen foranledigede Udgifter erstattes Distriktet af Statskassen.

Kapitel V. Om Forsörgelsesmaaden.

43 De fattige forsörges enten ved Understöttelse i Hjemmet eller ved Anbringelse i Pleje hos private eller ved Optagelse i Forsörgelsesanstalter.

Det skal herefter med den i Stykke 3 nævnte Undtagelse være forbudt at forsörge fattige ved at lade dem gaa paa Omgang i Fattigdistriktet saavel som at sætte fattiges Modtagelse til Pleje og Forsörgelse til offentlig Licitation selv mellem Distriktets Beboere.

Saa længe der ikke findes Forsörgelsesanstalter paa Færöerne, kan Forsörgelse af fattige, som det paa Grund af Drikfældighed, Ufordragelighed, Lyst til Omflakken eller andre lignende Aarsager ikke er muligt at faa anbragt i fast Pleje, dog undtagelsesvis, naar Överövrigheden dertil giver sit Samtykke, ske ved, at de gaa paa Omgang mellem Distriktets Skatteydere i Forhold til den dem paalignede Kommuneskat.

44 Fattigbestyrelsen har at drage Omsorg for, at de trængende ikke savne det nödvendige til Livets Ophold eller tilbörlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men iövrigt bestemmer den, hvorledes Forsörgelsen af hver enkelt fattig skal finde Sted. Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilsynet udnævne nogle dertil skikkede og villige Mænd og Kvinder. Der udnævnes saa mange, som Fattigbestyrelsen efter Fattigdistriktets Störrelse og de fattiges Antal anser for nödvendigt.

Deres Opgave, der nærmere kan bestemmes ved en af Fatttigbestyrelsen udfærdiget Instruks, skal være jævnlig at tilse de fattige, særlig de gamle eller svagelige, og for saa vidt angaar dem, der understöttes i Hjemmet, at före Tilsyn med, hvorledes de anvende den ydede Understöttelse og forsörge og opdrage deres Börn, samt hvorledes deres Forhold i det hele ere. Om forefundne Mangler have de at göre Indberetning til Fattigbestyrelsen, ledsaget af Forslag til disses Afhjælpning, ligesom de, naar der fremkommer Begæring om Fattighjælp, eller de paa anden Maade blive vidende om, at nogen indenfor det dem anviste Distrikt trænger til Hjælp, have at bistaa Fattigbestyrelsen med Forholdenes Undersögelse og ved Bestemmelsen af, hvad og hvor meget der bör ydes.

Den der efter sit Forhold ikke egner sig til Understöttelse i Hjemmet, kan af Fattigvæsenet henvises til at modtage Hjælpen i en Forsörgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard eller Arbejdsanstalt), naar saadanne maatte blive tilvejebragte paa Færöerne. Ægtefolk, som indsættes til Forsörgelse paa saadanne Anstalter, maa, forudsat at de före et hæderligt Liv, i Reglen ikke skilles ad og da kun for kortere Tid, medmindre det önskes af nogen af Parterne.

Fattigbestyrelsen kan efter Lægens Anbefaling indlægge enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa Færö Amts Hospital i Thorshavn eller de Sygehuse, som senere maatte blive oprettede paa Færöerne.

45 Börn, der ikke forsörges i Forbindelse med deres Forældre, skulle anbringes i Pleje hos paalidelige Plejeforældre og tilses saavel af Fattigbestyrelsen og dens

Medhjælpere som af Sundhedskommissionen. Efter deres Udskrivning af Skolen sættes de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Tilsyn og Myndighed, indtil de have fyldt deres 18. Aar.

46 Fattigbestyrelserne ere med Hensyn til Maaden, hvorpaa de fatttiges Forsörgelse sker, underkastet Tilsyn af Overövrigheden.

For saa vidt der paa Færöerne maatte blive oprettet Fattig- og Arbejdsanstalter, skal i det mindste en Del af enhver saadan Anstalt særlig være indrette paa at modtage Personer, der ved Uforligelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller anden Uorden give Forstyrrelser og slet Eksempel. Indtil en saadan Anstalt maatte blive oprettet, kan Fattigbestyrelsen anbringe saadanne trængende i afsides liggende Bygder under streng Opsigt.

For enhver Forsörgelsesanstalt skal der udfærdiges et Reglement, der approberes af Justitsministeriet, hvori indeholdes de fornödne Bestemmelser om Anstaltens Belæggelse og Benyttelse, om dens Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed over for Lemmerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe m. m.

Kapitel VI. Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstöttelsens Virkning paa den trængendes retslige Stilling m. m.

47 Den Understöttelse, som en Person efter sit fyldte 18. Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette fordre erstattet saavel af ham selv i hans levende Live som i hans Dödsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun kunne göres gældende i paagældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skönnes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornödne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsörgelsespligt. Ligeledes skal Retten til at fordre Erstatning i den understöttedes Dödsbo, for saa vidt han efterlader sig Enke eller Börn, overfor hvilke der paahviler ham fuld Forsörgelsespligt, være betinget af, at der efter Skifterettens Skön ikke derved beröves Enken eller Börnene det fornödne til deres Underhold. Fattigvæsenets og Skifterettens Skön i ovennævnte Henseende kan indankes til Overövrighedens Afgörelse.

Den Understöttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældrelöst Barn, som dör, forinden det har fyldt sit 18. Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at söge erstattet i den paagældendes Dödsbo.

48 Naar en Person, der tidligere har modtaget Fattighjælp, ikke i de sidst forlöbne 3[1]) Regnskabsaar har modtaget saadan Hjælp til sig selv eller dem, hvis Forsorgelse helt eller delvis paahviler ham, skal den Understöttelse, han i sin Tid har modtaget, paa hans derom fremsatte Begæring eftergives ham, saafremt han ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning,[2]) eller er under Tiltale for en saadan Handling, og det derhos ikke af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skönnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understöttelsen uden selv at komme til at mangle det fornödne til eget Underhold eller Opfyldelsen af den ham paahvilende Forsörgelsespligt.

Eftergivelse kan finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Löbet af det sidste Aar.[3])

49 Fattigvæsenets Erstatningskrav staar tilbage for enhver den paagældende trængende paahvilende Gæld, for saa vidt denne hidrörer fra Forpligtelser, der ere paadragne för Understöttelsens Ydelse.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 165 af 15. April 1930.

[2]) Jfr. Princippet i Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939.

[3]) Ifölge § 2 i Lov Nr. 43 af 25. Februar 1916 kan Kommunalbestyrelserne uanset denne Bestemmelse eftergive al Fattighjælp, som forinden denne Lovs Ikrafttræden er ydet til blinde under de i § 1, næstsidste Stykke, fastsatte Vilkaar. Naar saadan Eftergivelse har fundet Sted, skal blinde have Adgang til Alderdomsunderstöttelse, uanset Bestemmelsen i § 2 d. i Lov af 13. Marts 1908, nu Lov af 31. Marts 1939 om Aldersrente.

50 Fattigvæsenet er berettiget til, naar vedvarende Fattigunderstöttelse er ydet, at registrere den understöttedes Ejendele samt lade den foretagne Registreringsforretning tinglæse med den Virkning, at de senere af Ejeren uden Fattigvæsenets Samtykke foretagne Dispositioner over det registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattigvæsenet. For Tinglæsningen erlægges intet Gebyr.

51 Enhver, der nyder Fattigunderstöttelse, staar, saa længe Hjælpen varer, under Fattigvæsenets Tilsyn.

Den trængende, som anbringes i en Fattiggaard eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at udföre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende Arbejde udenfor Anstalten, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag; dog kan han ikke udlejes til Arbejde for private mod sin Vilje. Ingen trængende kan vægre sig ved at lade sig forsörge udenfor den forsörgelsespligtige Kommunes Grænser ved dennes Foranstaltning.

Vægrer den trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsörgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsörgelsesanstalt, hvor han er anbragt.

52 Ethvert Steds Fattigvæsen har at före nöje Tilsyn med, hvorledes Forældre, der nyde vedvarende Fattigunderstöttelse udenfor Forsörgelsesanstalter, opdrage deres Börn, og naar de, uagtet given Paamindelse, ikke forsvarligen forsörge eller behandle Börnene, eller naar de vedblivende unddrage dem den lovbefalede Undervisning eller holde Börnene til Betleri eller ikke afholde dem derfra, bör Börnene efter dertil fra Overövrigheden erhvervet Bemyndigelse tages fra Forældrene og anbringes andetsteds paa forsvarlig Maade.

53 For Forseelser, som stride mod Orden og Sædelighed, saasom Overhörighed og Trodsighed mod foresatte, Drukkenskab, Uforligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsörgelses-Anstalt, hvor vedkommende er anbragt, for sködeslös Omgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele, samt for anden offentlig eller huslig Udyd og Uorden kan Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og have forset sig, have Ophold med Samtykke i hvert enkelt Tilfælde af Landfogden, ikende dem Straf af Hensættelse i Fængsel eller til Tvangsarbejde, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder.

For Tvangsarbejdsanstalternes Vedkommende kan Justitsministeren indvilge i, at der i Reglementerne for disse optages Bestemmelser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, for grovere Uordener kan ikende Lemmerne Cellestraf, dog ikke for længere Tid end höjst 2 Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne kan skærpes ved Forbrydelse af Overarbejdspenge eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Udelukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af höjst 14 Dage, samt at Anlæggelse af Spændetröje kan bringes til Anvendelse under de i Arrestreglementet af 7. *Maj 1846* Litr. B § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikendt.

54[1]) — — —

Kapitel VII. Om Forholdet mellem Distrikterne med Hensyn til Fattigunderstöttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. v.

55 Det Fattigdistrikt, hvori en Person bliver trængende til offentlig Understöttelse, skal, om det end ikke paahviler det endelig at afholde de dertil medgaaende Udgifter, være pligtigt til at forsörge ham saa længe, indtil det enten ved Anerkendelse af vedkommende Fattigbestyrelse, eller i fornödent Fald ved höjere Myndigheds Afgörelse, er bestemt, hvilket Distrikt der vil have at overtage Forsörgelsen. Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den trængende, naar han begærer Understöttelse, som er Genstand for Refusion, straks afhöres om:

[1]) Ophævet ved § 10 i Anordning af 15. Maj 1925 om Ægteskab.

a) Navn, Alder og Födested, samt for gifte Personers og Enkers Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted.

b) i hvilke Fattigdistrikter han siden sit fyldte 18. Aar har haft Ophold og hvor længe i hvert af disse.

c) om han tilforn har faaet Understöttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Distrikter.

d) hans Trang og Aarsagen hertil.

Den stedfundne Afhöring, hvori optages de övrige Oplysninger, der maatte være af Betydning for Udfindelsen af hans Forsörgelseshjem, skal straks nedskrives, dateres og forsynes med Underskrift saavel af den, der har optaget samme, som ogsaa saa vidt muligt af den trængende selv, der derhos tillige skal affordres de Legitimationspapirer, hvoraf han maatte være i Besiddelse.

Undladelse af den befalede Afhöring medförer Fortabelse af Retten til at fordre Erstatning for den ydede Understöttelse, for saa vidt Fattigbestyrelsen ikke paa anden fyldestgörende Maade kan godtgöre, at den paagældende var trængende til Fattighjælp.

Det tilkommer det Distrikts Fattigbestyrelse, hvor en trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understöttelsesmaaden og Störrelsen af den Understöttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til om Udgifterne endelig skulle afholdes af dette Distrikt eller ikke.

56 Genstand for Erstatning er enhver Understöttelse, der indenfor de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser og under Iagttagelse af Forskrifterne i den foregaaende Paragraf er ydet af et Fattigdistrikt til en ikke sammesteds forsörgelsesberettiget Person. Herfra undtages dog:

a) Udgifter til Læge og Jordemoder samt Begravelsesomkostninger.

b) enhver Understötelse, som har bestaaet i en Ydelse, der som Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde ikke behöver at medföre Udbetaling af Distriktets Fattigkasse, f. Eks. Befordring til og Budsendelse efter Læge og Jordemoder, afsindiges Bevogtning m. m.

c) de til Brevveksling i Fattigsager medgaaende Udgifter.

De under a, b og c nævnte Understöttelser betragtes i Forhold til den understöttede overhovedet ikke som Fattighjælp. Ved Begravelser, der ske for Fattigvæsenets Regning, og ved Daab af Börn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsörgelse, erlægges ingen Betaling til Præsten, Kirkebetjentene eller Kirken.

57 Af de Omkostninger, der i Medför af foregaaende Paragraf ere Genstand for Refusion, kunne tre Fjerdedele forlanges godtgjorte af det forsögelsespligtige Fattigdistrikt.

Har Understöttelsen bestaaet i Naturalydelser, og Enighed ikke er opnaaet mellem de interesserede Fattigdistrikter om disses Værdi, bestemmes den af Amtmanden, der ligeledes har at afgöre ethvert Spörgsmaal, der maatte opstaa om, hvor vidt en ydet Understöttelse har været nödvendig, og om de anvendte Omkostninger kunne anses for passende.

58 I ethvert Tilfælde, hvor et Fattigdistrikt vil kræve Erstatning af et andet for ydet Understöttelse, paahviler det Fattigbestyrelsen, under Erstatningskravets Fortabelse uden Ophold at anstille den fornödne Undersögelse til at udfinde det erstatningspligtige Distrikt og ufortövet meddele dettes Fattigbestyrelse Underretning om det indtrufne Trangstilfælde og de i denne Anledning iværksatte Foranstaltninger samt at andrage paa Erstatning af de til Understöttelsen medgaaende Omkostninger, saavel som efter Omstændighederne paa den trængendes Modtagelse, saa snart hans Hjemsendelse kan finde Sted. Meddelelsen skal være ledsaget af den i § 55 ommeldte Afhöring samt af de tilstedeværende Legitimationspapirer eller bekræftede Afskrifter af samme.

59 Det Fattigdistrikt, til hvilket det i den foregaaende Paragraf ommeldte Andragende rettes, har snarest muligt at besvare samme. Afgives der ikke inden 4 Uger efter Andragendets Modtagelse et fyldestgörende Svar, har Distriktet, for saa

vidt det har Forsörgelsespligten, fortabt enhver Indsigelse mod den ydede Understöttelse, og kan i de Tilfælde, hvor der er stillet Forlangende om den trængendes Modtagelse, og hvor denne er bleven opholdt ved Undladelsen af at svare i rette Tid, efter Omstændighederne tilpligtes at erstatte det Distrikt, hvorfra Andragendet er kommet, dets Udgifter med disses fulde Belöb for det Tidsrum, hvor Hjemsendelsen saaledes er bleven opholdt.

Bliver Svaret benægtende, paahviler det det sidstnævnte Fattigdistrikt ufortövet at foretage de videre fornödne Skridt til det erstatningspligtige Distrikts Udfindelse og Omkostningernes Erstatning.

60 I det seneste 6 Uger efter Udlöbet af det Halvaar, i hvilket en Understöttelse er ydet, bliver Regning over de medgaaende Omkostninger at tilstille det erstatningspligtige Fattigdistrikt, for saa vidt dette til den Tid har kunnet udfindes, og Omkostningerne have kunnet opgöres. Tilsidesættelse af denne Forkrift har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Fölge, og skal saavel i dette som i de i §§ 55, 58 og 59 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af dens Medlemmer, hvem det Distriktet paaförte Tab særlig maa tilregnes, holde det skadeslöst derfor.

Paa Regningen bliver de enkelte Udgifter saa vidt muligt hver især at angive, medmindre den trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatntningskravet.

61 Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kap. III) ere pligtige til at forsörge den, der udenfor sit Forsörgelseshjem bliver trængende til offentlig Understöttelse, kan dog det Fattigdistrikt, der forelöbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til det Distrikt, hvori han er forsörgelsesberettiget, og dette vil derefter have at söge Erstatning hos vedkommende.

62 Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktiske Omstændigheder, hvorpaa Afgörelsen af Spörgsmaalet om en trængendes Forsörgelsessted beror, bliver den paagældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkomment bestemt samt saa fuldstændigt og nöjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken i övrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bör være afgiven til et Politiforhör under Eds Tilbud.

63 Opholds- og Forsörgelsesdistriktet have lige Adgang til at fordre den, der modtager Fattigunderstöttelse, hjemsendt til dette.

For enlig stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Börn, Söskende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Udlændinge og for tilrejsende samt for Personer, der i Löbet af det sidste Aar have været straffede for Lösgængeri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage offentlig Fattigunderstöttelse.

Iövrigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iværksat være betinget af, at Understöttelsen udgör en væsentlig Del af, hvad der medgaar til den trængendes Fornödenheder, at den i Löbet af de 2 sidste Aar, för Spörgsmaalet om Hjemsendelsen rejses, har udstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Maaneder, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Adgang til at skabe sig selvstændigt Erhverv.

Naar Ægtefolk, hvis Ægteskab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understöttelse, der ydes Hustruen, kunne begrunde Hjemsendelsen af hende, men derimod ikke af Manden.

Ligesom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsörgelsesdistriktet om, hvor vidt

Betingelserne for en Hjemsendelses Iværksættelse foreligge, vil være at afgöre efter Reglerne i nærværnde Lovs § 70, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, saasom at den trængende i de sidste 2 Aar har haft fast Bopæl i Distriktet uden at have nydt Fattigunderstöttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Vilje kan hjemsendes.

Dersom den, der nyder vedvarende Understöttelse i sit Forsörgelsesdistrikt, tager Ophold i et andet Distrikt uden Samtykke af begge Distrikters Fattigbestyrelse, er Opholdsdistriktet berettiget til at lade ham hjemsende, og de det ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsörgelsesdistriktet med deres fulde Belöb.

Börn, som efter Bestemmelsen i § 38 sidste Stykke, ere forsörgelsesberettigede i et andet Fattigdistrikt end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saalænge hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsörgelsesstedet, men blive i Trangstilfælde at understötte af Forsörgelsesdistriktet med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overövrighed.

64 Forinden en trængende hjemsendes fra Opholdsstedet til det erstatningspligtige Fattigdistrikt, bör sidstnævnte underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigte Maade, saa vidt muligt til Fods.

65 Ved Hjemsendelsen af en trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornödne Beklædningsgenstande, at han ikke er befængt med Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.

66 Modsætter den trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Iværksættelse.

67 Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 42, 63 og 68 angivne Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af det afsendende Distrikt og tre Fjerdedele af Forsörgelsesdistriktet. Sker Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsörgelsesdistriktet hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne af Amtsrepartitionsfonden.

68 Personer, der skulle löslades efter udstaaet Straf i Thorshavn, ville, naar de befindes erhvervslöse og begære Fattighjælp, af Landfogden være at hjemsende til eres Forsörgelsessted; for saa vidt saadanne Personer ikke selv kunne afholde Udgifterne ved deres Hjemsendelse, har Forsörgelsesdistriktet at erstatte disse med deres fulde Belöb. Hjemsendelse fra Straffeanstalter udenfor Færöerne sker for Statskassens Regning.

69 Fattigbestyrelsen paa et Sted, hvor en Person er forsörgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han med Familie og, i Tilfælde af hans Död, hans Enke og umyndige Börn ville blive modtagne til Forsörgelse i Forsörgelsesdistriktet, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsörgelsesret efter dettes Lov.

70 Meningsulighed mellem Fattigdistrikterne om de dem ifölge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgöres af Amtmanden. Dennes Kendelser kunne indankes for Justitsministeren, som overhovedet er den överste Myndighed i Fattigsager paa Færöerne. For saa vidt der ikke foreligger særlige Omstændigheder, kan saadan Indankning ikke ske senere end 6 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse. Viser det sig, at et Fattigdistrikt ved begaaede Misligheder er blevet befriet fra en samme paahvilende Forsörgelsesbyrde, kan det af Justitsministeren bestemmes, at paagældende Distrikt desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsörgelse.

De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medför af denne Lov i Fattigsager trufne Afgörelser kunne ikke indbringes for Domstolene.

71 For saa vidt noget Medlem af en Fattigbestyrelse i sin Virksomhed som saadan gör sig skyldig i et Forhold, der maa stilles i Klasse med de i §§ 133, 134 og 141 af almindelig borgerlig Straffelov af *10. Februar 1866*[1]) ommeldte Embedsforbrydelser, kan han anses med Straf efter bemeldte Lovs § 144.

Kapitel VIII. Om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstilfælde m. m.

72 [2]) De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold, Forsörgelse, Kur og Pleje for blinde, dövstumme, Idioter, sindssyge, Epilektikere, vanföre, lemlæstede, tuberkulöse, skrofulöse, Lupuspatienter, Patienter, der lider af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, stammende, andre talelidende og Ganespaltepatienter betragtes ikke som Fattighjælp, for saa vidt de paagældende er anbragt paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarendeTilsyn er anbragt hos private. Som Fattighjælp betragtes heller ikke offentlig Understöttelse, der ydes til ambulant Behandling af Lupuspatienter eller Patienter, der lider af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, ej heller offentlig Understöttelse, som ydes paa Grund af Blindhed hos vedkommende trængende eller hos dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsörgelsespligt, selv om Anbringelse i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke ikke finder Sted, saafremt den trængende opfylder de i § 2 a., b. og c. i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908[3]) om Alderdomsunderstöttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet fastsatte Betingelser med Hensyn til Værdighed. Saa længe en Person modtager Understöttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsörgelsesret i hans Opholdsdistrikt som hvilende.

73 Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der som lidende af venerisk Sygdom ere blevne tagne under Kur for offentlig Regning i Henhold til Forskrifterne i Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af *10. April 1874*,[4]) udredes af Amtsrepartitionsfonden.

Udgifterne ved Behandling af andre smitsomme Sygdomme, der tages under offentlig Behandling, udredes, for saa vidt angaar Lægehjælp, af Amtsrepartitionsfonden, medens alle andre Udgifter, saasom til Medicin, Lægens Befordring o. s. v. udredes af Distriktets Fattigvæsen, naar vedkommende ikke selv er i Stand til at afholde dem. Saadan Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp.

74[5]) Naar en her i Landet forsörgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse har modtaget Understöttelse af bemeldte Kasse i Henhold til de for samme gældende Regler, uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstöttelse, efter Sygekassehjælpens Ophör er — eller indenfor de næste 12 Maaneder bliver — trængende til Understöttelse og Trangen er begrundet i Sygdom eller i, at den paagældendes Erhvervsevne som Følge af Sygdom er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der i Anledning af vedkommende Trangstilfælde af hans Opholdsdistrikt ydes ham til Kur og Pleje eller til hans og Families nödvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt den ikke i Omfang skönnes at overstige den ham af Sygekassen i Löbet af det Regnskabsaar, i hvilket Sygekassehjælpen er ophört, og de to forudgaaende Regnskabsaar ydede Understöttelse. Fattighjælps Virkning skal ligeledes bortfalde med Hensyn til Hjælp, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til Kur og Pleje af en her i Landet forsörgelsesberettiget trængende, der kan före Bevis for, at han i de sidst forlöbne 3 Aar ikke har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse, jfr. § 7, 2det Stykke, i Anordning om anerkendte Sygekasser paa Færöerne af 30. December 1921.[6]) Det samme gælder

[1]) §§ 154 og 155 i nugældende Straffelov.
[2]) Saaledes som denne er affattet ifölge Lov Nr. 310 af 17. December 1924, jfr. ogsaa Anordning 249 30. Sept. 1924.
[3]) Nu Lov Nr. 46 af 31. Marts 1949 om Aldersrente.
[4]) Ophævet ved Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906.
[5]) Saaledes som denne er affattet ifölge Lov Nr. 87 af 17. Marts 1922.
[6]) Nu Anordn. Nr. 59 af 21. Febr. 1930.

med Hensyn til Omkostninger, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til hans og Families nödvendige Underhold, dog kun for et Belöb, der ikke overstiger, hvad der vilde have tilkommet ham i Henhold til Lov om Invalideforsikring af 6. Maj 1921.[1]) Kommunalbestyrelsen er til enhver Tid berettiget til ved Lægeattest, der betales af Kommunen, at fordre godtgjort, at vedkommende ikke opfylder Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse. Er den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser understöttede ikke forsörgelsesberettiget i Opholdsdistriktet, har dette Krav paa at erholde de anvendte Bekostninger refunderet efter de for Refusion af Fattighjælp gældende Regler. Saa længe en Person modtager Understöttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsörgelsesret i hans Opholdsdistrikt som hvilende.

75 Naar i Danmark hjemmehörende Söfolk forlise paa Færöerne og savne Midler til at hjælpe sig selv frem, skal Landfogden drage Omsorg for, at de erholde fri Hjemrejse, derunder indbefattet Kost og Kostpenge, samt de nödvendige Klædningsstykker. De hertil medgaaede Omkostninger blive, for saa vidt de ikke skulle dækkes af Rederiet eller Bjergningsmassen, at afholde af Statskassen; den Söfolkene saaledes ydede Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp.

Kapitel IX. Om Lovens Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser.

76 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1896. Ved dens Ikrafttræden ophæves Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af *22. Marts 1855* Lov om Erhvervelse af Forsörgelsesret i Fattigdistrikterne i Færö Amt af *16. Februar 1856*, Lov af *9. Februar 1883* om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 22. Marts 1855 samt alle andre hidtil gældende Lovbestemmelser, Anordninger o. s v., der ere i Strid med nærværende Lov.

77[2]) De i det övrige Kongerige og paa Island födte Personer, som paa Færöerne blive trængende til Fattigforsörgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i det Fattigdistrikt, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 18 og 16 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 32 i övrigt ommeldte Beskaffenhed i henholdsvis 5 og 10 Aar. Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medför af § 67 ellers skal afholdes af den afsendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra det övrige Kongerige til et forsörgelsespligtigt Fattigdistrikt paa Færöerne, at afholde af dette, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker fra Færöerne til det övrige Kongerige, blive i det hele at bære af den forsörgelsespligtige Kommune der.[3]) Samme Regel gælder under Forudsætning af Gensidighed med Hensyn til Island. Opstaar der Tvistighed mellem et Fattigdistrikt paa Færöerne og en Kommune i det övrige Kongerige eller paa Island angaaende Forsörgelsespligten, bliver Sagen i fornödent Fald at afgöre ved Forhandling imellem Justitsministeren og henholdsvis Indenrigsministeren eller Ministeren for Island.

1. April 1896 — LOV (NR. 51) OM KUNDGØRELSE AF LOVE OG ANORDNINGER PAA FÆRØERNE.

1[4]) Kundgörelsen paa Færöerne af Love og kongelige og ministerielle Anordninger, under hvilket Navn de end maatte udstedes (Anordning, Aabne Breve, Bekendtgörelser, Kundgörelser, Plakater, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Vedtægter o.s.v.) skal herefter ikke ske ved Tinglæsning i Syslerne, men derved, at den i den almindelige Lovtidende stedfundne Offentliggörelse suppleres med en af Amtmanden foranstaltet Bekendtgörelse af de paagældende Loves og Anordningers Titel og Ud-

[1]) Nu Lov Nr. 147 af 31. Marts 1949.
[2]) Jfr. Lov Nr. 205 af 16. Maj 1950 om Ophævelse af dansk-islandsk Forbundslov.
[3]) Jfr. Forsorgsloven § 335.
[4]) Jfr. midl. Best. Nr. 2 af 9. Maj 1940.

stedelsesdag i den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Tidende.

2 Ved det förste ordinære Ting i Thorshavn efter Kundgörelsen fremlægger Sorenskriveren i Retten et Eksemplar af det Nummer af den nævnte Tidende, hvori Kundgörelsen er sket, idet en Fortegnelse over de i samme bekendtgjorte Love og Anordninger tilföres Justitsprotokollen. Det fremlagte Eksemplar af Tidenden forsynes med Fremlæggelsespaategning og opbevares i Sorenskriveriets Arkiv som et Bilag til Justitsprotokollen.

3 Den paagældende Lov eller Anordning træder, for saa vidt den ikke indeholder nogen herfra afvigende Bestemmelse, i Kraft overalt paa Færöerne 4 Uger efter den Dag, da det Nummer af den ovennævnte Tidende, hvori den bekendtgöres, er udkommet.

4 Kancelliplakat om Anordningers Publikation paa Færöerne af *23. Marts 1813* ophæves.

5 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1897.

1. April — LOV (NR. 52) OM FORANDRING I BESTEMMELSERNE OM AFHOLDELSEN AF TING PAA FÆRØERNE

1[1]) — — —

2 De nuværende Vaar- og Höstting bortfalde. Dog skal der for Vaagö, Sandö og Norderöernes Sysler holdes Vaarting i Maj eller Juni Maaneder, saafremt der inden Udgangen af Februar Maaned for Sorenskriveren er fremsat Begæring desangaaende, og Amtmanden derhos skönner, at der navnlig paa Grund af Tingsvidners Förelse eller deslige er Anledning til Tings Afholdelse i Syslet. Tiden da disse Ting skulle holdes, fastsættes af Sorenskriveren. — — —

3[2]) — — —

Derhos bör i alle Sysler Sysselmanden aarlig paa hans förte Omrejse ved Grandestævne lyse Fred over de i Syslet beliggende Steder, der skulle fredes.

25. Juni — K. U. M. BEKENDTGØRELSE (NR. 95) ANGAAENDE NOGLE FORANDRINGER I LOV AF 1. MARTS 1854 OM ORDNINGEN AF SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSENET PAA FÆRØERNE, FOR SAA VIDT ANGAAR THORSHAVNS KOMMUNESKOLE. Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 29. f. M. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færöerne af 1. Marts 1854 § 45 at ophæve den allerhöjeste Resolution af *10. Februar 1879* angaaende nogle Forandringer i bemeldte Lov samt allernaadigst at approbere följende Ændringer i nævnte Lovs Kap. I. B. samt C. §§ 22, 24, 29 og 32:

1 (i Stedet for Lovens § 14). Skolebörnene inddeles efter deres Alder og Kundskaber i Klasser, hvis Antal under nærmere Approbation af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsættes af Skoledirektionen efter Skolekommissionens[3]) Forslag. Börnene modtage daglig Undervisning efter en af Skoledirektionen approberet Undervisningsplan.

2 (i Stedet for Lovens § 15). Lærerpersonalet skal være pligtigt til at undervise fra 5 indtil 6 Timer daglig, fordelte paa de enkelte Klasser efter Skolekommissionens nærmere Bestemmelse.

3 (i Stedet for Lovens § 16.[4]) — — —

4 (i Stedet for Lovens § 17). Lærefagene i Almueskolen ere:[5]) a) Religion, b) Læsning saavel af dansk som af latinsk Tryk og Skrift. c) Skönskrivning. d) Ret-

[1]) Bortfalden ved Anordn. 30 .Sept. 1924.
[2]) 1. Punktum om Fredlysning aarlig ved Retten bortfaldet ved Lov Nr. 101 af 4. April 1928.
[3]) Se Lov Nr. 126, 27. Maj 1908 § 24.
[4]) Se nu Bek. Nr. 278 15. Nov. 1924, jfr. Bek. Nr. 9 af 10. Febr. 1948 om Ændring af Ferieplanen for Thorshavn Kommuneskole (Lov 1854 § 16).
[5]) Færösk er nu optaget blandt Lærefagene ligesom i Bygdeskolerne.

skrivning (Diktat og for de fremmeligere Börns Vedkommende tillige Genfortælling). e) Tavleregning og Hovedregning. f) Danmarkshistorie. g) Geografi. h) Sang. i) For Drengenes Vedkommende Gymnastik om Vinteren, Svömning om Sommeren; Deltagelsen i Svömmeövelserne skal dog fra Elevernes Side være frivillig. For Pigernes Vedkommende Haandgerning. j) Om muligt gives lidt Undervisning i Tegning og Naturhistorie.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vil efter Lagtingets Indstilling kunne paabyde Indförelsen af nye Skolefag, kun at Undervisningstiden ikke kommer til at overskride 6 Timer daglig.

5 (i Stedet for Lovens § 18). Börnenes Fremgang pröves en Gang aarlig umiddelbart forud for Paaskeferien ved en offentlig Eksamen, som afholdes i Skolekommissionens Overværelse efter foregaaende offentlig Anmeldelse og Indbydelse til Börnenes Forældre, Værger eller Husbonder.

Efter Udfaldet af denne Pröve opflytter Skolekommissionen efter Overlæg med Lærerpersonalet Börnene ifölge de dem meddelte Eksamenskarakterer fra de lavere til de höjere Klasser og anviser dem höjere eller lavere Plads.

Med de Börn, som önskes antagne til Konfirmation, har Sognepræsten forinden Konfirmationsforberedelsens Begyndelse at anstille en særlig Eksamination, paa hvis Udfald det beror hvor vidt han tror at kunne antage dem til Forberedelsen.

De Börn, der ere antagne til Konfirmationsforberedelse om Efteraaret og saaledes befundne at kunne udskrives af Sokolen, bör ikke desto mindre underkaste sig den forordnede Foraarseksamen.

Lister, der vise Eksamens Udfald, blive af Skolekommissionen at indsende til Skoledirektionen.

6 (i Stedet for Lovens § 19.[1]) Undervisningen i Kommuneskolen meddeles uden Betaling til de Börn, hvis Forældre eller Værger er hjemmehörende i Thorshavns Kommune. For ethvert af de i Skolen i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Börn kan forlanges en Betaling af 2 Kr. maanedlig.

7 (i Stedet for Lovens § 20). De Forældre, Værger eller Husbonder, som ikke lader deres Börn eller Tyende besöge nogen Skole, hvor anordningsmæssig Eksamen afholdes, ere pligtige til efter Tillysning fra Skolekommissionen i Avisen eller paa anden Maade at lade dem möde ved den aarlige offentlige Eksamen i Kommuneskolen. For saa vidt de ved denne ikke godtgöre at besidde alle de Kundskaber og Færdigheder, som jævnaldrende Börn have opnaaet i Kommuneskolen, ville de være at henvise til Undervisning i denne.

De Forældre, Værger eller Husbonder som uden lovlig Grund lade deres i den offentlige Kommuneskole gaaende Börn eller Tyende forsömme samme, blive af Skolekommissionen at belægge med Mulkt, hvis Störrelse ikke maa være under 10 Ø. og ikke over en Krone for hver forsömt Dag. De idömte Böder afsones med simpelt Fængsel, dersom de ikke straks betales.

For saa vidt de i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Börn forsömme Skolen uden antagelig Grund, ville Forældre, Værger eller Husbonder være lignende Tvangsforanstaltninger underkastede, som i nærværende Paragrafs andet Stykke er udfört. Blive Forsömmelserne saa hyppige, at det maa antages, at de andre Elevers Undervisning derved hæmmes, kunne de af Skolekommissionen udvises af Skolen.

Skolekommissionen kan tillade, at de Börn, som den ikke anser det for nödvendigt at tilholde til fuldstændig Skolegang, kunne nöjes med at söge Skole et Par Gange om Maaneden for at vedligeholde, hvad de have lært.

Ethvert Barn s k a l, naar det har fyldt 15 Aar, fuldstændig udskrives af Skolen, naar dets Forældre eller Værge forlange det.

8 (Lovens § 12). I Behandlingen af Börnene have Lærerne at rette sig efter den Loven af 1. Marts 1854 vedföjede Instruks, indtil en anden maatte blive approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

[1]) Som affattet ved Bek. Nr. 98 3. Maj 1927.

9[1]) (til Lovens §§ 22 og 24). Undervisningen ved Kommuneskolen ledes af mindst 2 Lærere og 1 Lærerinde, af hvilke Förstelæreren, der maa have bestaaet Seminaristeksamen eller en med den ligestillet Eksamen, beskikkes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet,[2]) medens det övrige Lærerpersonale, der skal have bestaaet den under 9. Februar 1871 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet befalede Eksamen for Almueskolelærere paa Færöerne, beskikkes af Skoledirektionen. Forinden Beskikkelsen sendes de indkomne Ansögninger af Skoledirektionen til Byraadet. Dette indstiller derefter i et Möde, efter at Skolekommissionen er hört, tre af Ansögerne til Skoledirektionen, der blandt de indstillede kalder den, som den finder mest skikket til Embedet, samt meddeler ham Kaldsbrev.

10[3]) (jfr. § 27 og Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse af 27. Maj 1908 § 24). Skolekommissionen har aarlig ved Regnskabsaarets Udgang at aflægge Regnskab over Skolernes Indtægter og Udgifter i det forlöbne Aar. Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges af og blandt Kommissionens Medlemmer. Kassereren har derhos at indkræve Skolepenge (smlgn. § 6) og Skolemulkterne (smlgn. § 7) samt at udbetale Skolens Udgifter, hvortil den fornödne Sum udbetales ham af Kommunekassen. Regnskabet indsendes inden Kalenderaarets Udgang gennem Landfogderiet til Revision og Decision sammen med Kommuneregnskabet. Endvidere indsendes til Borgerrepræsentationen et Overslag over den paaregnede Indtægt og Udgift for det kommende Aar inden hvert Aars August Maaneds Udgang.

11 (i Stedet for Lovens § 29). Skolekommissionen samles i det mindste een Gang maanedlig og ellers saa ofte Formanden eller Flertallet af dens Medlemmer anser det nödvendigt; ved dens Samlinger indföres Forhandlingerne af Formanden i en Protokol. Skolekommissionen kan tilkalde en eller flere af Lærerpersonalet, naar saadant anses fornödent, som Raadgivere, men uden Stemmeret.

12 (til Lovens § 32). Lærerne ved Skolen skulle af Kommunen aflægges med följende Lönninger:[4])

1. Förstelæreren — — — han skal tillige være Degn og Kirkesanger ved Thorshavns Kirke og nyder derfor de hermed forbundne Indtægter.

2. Andenlæreren — — — han skal være pligtig til ved forefaldende Vakance at overtage Stillingen som Klokker ved Thorshavns Kirke og skal da derfor nyde de hermed forbundne Indtægter.

3. Lærerinden — — —

13 (jfr. Lov af 16. Februar 1866 § 1, 2. Stykke). Foruden de i denne Resolution bestemte Skolepenge og Böder henlægges til Skolen, indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler kan finde Sted, af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 540 Kr.

25. Febr. 1897 — JUSTM. BEKENDTGØRELSE (NR. 26) ANGAAENDE FORSKELLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE KARANTÆNEVÆSENET PAA FÆRØERNE.

1[5]) Ethvert til Færöerne kommende Skib, som önsker Forbindelse med Land, skal være forsynet med behörigt Sundhedspas. Ankommer Skibet fra udenrigsk Havn, skal Sundhedspasset indeholde Oplysning om, hvor vidt nogen smitsom epidemisk Sygdom er herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er afsejlet eller blandt Skibets Besætning, og skal dette være bekræftet af den danske Konsul, eller, hvor ingen saadan er ansat, af Øvrigheden paa Stedet.

Hvis Skibet befindes ikke at være forsynet med behörigt Sundhedspas, eller hvis

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 35 af 16. Nov. 1944.
[2]) Nu Skoleinspektör, der udnævnes af Kongen ifölge Lov Nr. 199 af 12. Apr. 1949.
[3]) Ifölge Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 § 24 er Skolens Kasse- og Regnskabsvæsen overgaaet til Byraadet.
[4]) Se nu Lov Nr. 199 af 12. Apr. 1949.
[5]) Ved Lov Nr. 342 af 23. Dec. 1932 afskaffes Sundhedspas.

det ved Ankomsten har, eller paa Rejsen har haft syge eller döde om Bord, er vedkommende Øvrighed berettiget til at anstille den fornödne Undersögelse, navnlig ogsaa af Besætningens Sundhedstilstand, og er Skibsföreren forpligtet til i det hele at holde sig de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden gives for at forebygge, at smitsomme Sygdomme indföres.

2[1]) Alle til Færöerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe skal, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, anlöbe en af de efternævnte Klareringshavne: Kvannesund paa Viderö, Klaksvig paa Bordö, Fuglefjord, Andefjord, Fundingsfjord, Kongshavn og Ejde og Göte paa Østerö, Thorshavn, Vestmanhavn og Kollefjord paa Strömö, Midvaag, Sörvaag og Sandevaag paa Vaagö, Sand paa Sandö, Kvalbö, Trangisvaag og Vaag paa Suderö.

Mellem disse Havne har Skibsföreren frit Valg, men vælges en Havn, hvor ingen Læge er bosat, vil i saadanne Tilfælde, i hvilke Lægeundersögelse kræves, jfr. §§ 1, 3 og 4, Forbindelse med Land ikke blive tilstedet, forinden saadan Undersögelse har fundet Sted paa Skibets Foranstaltning og Bekostning enten ved en tilstedekommen Læge eller efter Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat. Læger findes for Tiden kun i Thorshavn og Vestmanhavn paa Strömö, Trangisvaag paa Suderö og Vaag (Klaksvig) paa Bordö.[2])

3 Skibe, som ankomme fra et Sted, hvor ifölge derom udstedt Bekendtgörelse asiatisk Kolera, Börnekopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i Loven af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, antages at herske epidemisk, skulle, forinden de anlöbe Havnen, hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen, hvormed de blive liggende, indtil nærmere Forholdsregler gives.

Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar nogen om Bord paa samme er eller paa Rejsen har været angreben enten af de forannævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller Skarlagensfeber, eller naar Skibet har eller paa Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord.

4 Fra de i § 3[3]) ommeldte Skibe maa ingen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning) landsættes,forinden Skibet ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er blevet undersögt af vedkommende Distriktslæge.

Findes det ved Lægeundersögelsen, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænkelige Sygdomstilfælde (syge eller döde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele giver Anledning til Frygt for Smittes Indbrigelse, bliver Skibet straks at henvise til Thorshavn, og har Sundhedspolitiet efter Skibets Ankomst dertil, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornödne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dödes Fjernelse fra Skibet samt dettes Renselse. Indtil disse Foranstaltninger ere tilendebragte, bliver Skibet at holde afsondret.

For den ommeldte Undersögelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 4 Kroner for Skibe af indtil 60 Tons, 6 Kroner for Skibe af indtil 100 Tons og 10 Kroner for Skibe af over 100 Tons.[4]) Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Befordring til og fra Borde samt Omkostningerne ved ilandbragte syges Helbredelse og Skibets Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen.

Er Lægen fraværende, kan Skibet af Politiövrigheden fritages for den paabudne Lægeundersögelse, saafremt Skibets Förer til Stedets Øvrighed afgiver en, i en af Justitsministeriet foreskreven Form[5]) affattet Erklæring om, at han ikke har eller

[1]) 1. Stk. ændret, senest ved Bek. Nr. 11 af 12. Jan. 1932.
[2]) Nu ogsaa i Kongshavn, Fuglefjord, Ejde, Midvaag, Sand og Vaag.
[3]) I Bekendtgörelsens officielle Tekst staar fejlagtig § 2.
[4]) Ændret ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935..
[5]) Se Bek. 16. Oktober 1879.

paa Rejsen har haft syge eller döde, derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne, om Bord.

5 Saa snart Skibet er indkommet i en af de i § 2 nævnte Havne, og forinden der haves noget Samkvem med Indvaanerne eller noget udlosses af eller indlades i Skibet, har Skibets Förer at begive sig i Land og melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de övrige Klareringshavne hos vedkommende Sysselmand eller, hvor Sysselmanden ikke bor paa Stedet, hos den der ansatte Karantænebetjent, og for dem forevise Skibets Papirer samt meddele den Forklar4ing, som til Undersögelse af Skibets Sundhedstilstand maatte blive ham affordret, jfr. § 1.

Landgangen skal, naar ikke Forholdene lægger Hindringer i Vejen derfor, ske paa det Sted ved Strandbredden, som betegnes af en ved samme anbragt Flagstang, hvorpaa et gult Flag (Karantæneflag) hejses, naar Skibet er under Opsejling.

6 Naar den i §§ 4 og 5 omhandlede Undersögelse har fundet Sted, og de Foranstaltninger ere trufne, hvortil den maatte have givet Anledning, vil der af vedkommende Øvrighed blive meddelt Skibet et Sundhedsbevis, som hjemler Skibet Ret til paa samme Rejse at have Samkvem med hvilken som helst anden Havn paa Færöerne.

I hver Havn, som Skibet derefter anlöber, har Skibsföreren, under Iagttagelse af, hvad der er foreskrevet i § 5, straks efter sin Ankomst at melde sig hos Stedets Øvrighed eller Karantænebetjent og for denne forevise Skibets Papirer og det ommeldte Sundhedsbevis, som hver Gang bliver at forsyne med Paategning om Forevisningen.

7 Fremmede Fiskerskibe have — med den i nærværende Paragrafs 2. Stykke omhandlede Undtagelse —, hver Gang de anlöbe en Havn[1]) paa Færöerne for Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge til vedkommende Øvrighed eller Karantænebetjent 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorom Paategning meddeles Skibets Folkeliste.

Söger et fremmed Fiskerskib Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har Forbindelse med Indvaanerne, er Skibsföreren ikke forpligtet til at begive sig i Land og forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen.

8 Skulde noget Skib, forinden det har anlöbet en af de anordnede Klareringshavne, jfr. § 2, formedelst Storm eller af anden Aarsag blive nödsaget til at söge ind i en anden Havn paa Færöerne, bliver der af Skibsföreren med Hensyn til hans Forpligtelser overfor Karantæneopsynet at forholde efter de i § 3, § 4 förste Stykke samt § 5 indeholdte Regler, alt efter som Skibet er at anse som mistænkeligt eller ikke. Skibsföreren har derhos i et og alt at rette sig efter de Forholdsregler, som gives af Stedets Karantænebetjent eller vedkommende Sysselmand, naar denne maatte komme til Stede, og har navnlig, saa snart det lader sig göre, at begive sig til den Klareringshavn, hvortil Skibet er bestemt, eller hvortil det af Karantæneopsynet bliver henvist.

9 Overtrædelser af foranförte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg straffes, for saa vidt ikke höjere Straf i Medför af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Böder i Overensstemmelse med de angaaende Karantænevæsenet paa Færöerne gældende Forskrifter, jfr. Forordningen angaaende Karantænevæsenet af *8. Februar 1805* § 39, Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 11, Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 § 6 samt Lov om fremmedes Fiskeri under Færöerne af 23. April 1881 § 3.

10 Justitsministeriets Bekendtgörelse af 27. Februar 1882 indeholdende forskellige Bestemmelser vedrörende Karantænevæsenet paa Færöerne ophæves.

11 Et Aftryk af nærværende Bekendtgörelse, om fornödent med engelsk Oversættelse, bliver af Karantæneopsynet paa Færöerne at afgive til enhver Skibsförer, som ikke dermed er forsynet.

[1]) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.

25. Febr. — JUSTM. INSTRUKS (NR. 27) FOR KARANTÆNEBETJENTE PAA FÆRØERNE.

1 De paa Færöerne ansatte Karantænebetjente, der beskikkes af Amtmanden efter Indstilling af vedkommende Sysselmand, have hver for den Havn, for hvilken de ere ansatte, nöje at vaage over, at de Bestemmelser overholdes, som ere givne for at afværge, at smitsomme Sygdomme indföres til Øerne.

2 Paa hver Plads, hvor en Karantænebetjent er ansat, anbringes en Flagstang paa et iöjnefaldende Sted ved Strandbredden, hvor Baade kunne lægge til Land, og har Karantænebetjenten, hver Gang noget Skib, som ikke paa Færöerne er stationeret til Kystfart eller fra og ved Øerne driver Fiskeri, ses at være under Opsejling, paa Flagstangen at hejse et gult Flag (Karantæneflaget), for derved at tilkendegive, hvor Skibets Förer har at indfinde sig for at forevise Skibets Papirer og meddele Forklaring angaaende Skibets Sundhedstilstand.

3 Forpligtelsen til at begive sig i Land og melde sig hos Karantæneopsynet paahviler Föreren af ethvert Skib, som ikke befinder sig under de Forhold, som omhandles nedenfor i §§ 6 og 7, og som ikke er stationeret til Kystfart paa Færöerne eller derfra driver Fiskeri i Farvandet omkring Øerne.

Anmeldelsen skal finde Sted, saa snart Skibet er indkommet i Havnen, og forinden der fra Skibet haves Samkvem med Indvaanerne, eller noget udlosses af eller indlades i samme, og skal den foretages, hver Gang Skibet anlöber Havnen, om dette end sker flere Gange paa samme Rejse.

4 Kommer Skibet fra en færösk Klareringshavn og fra vedkommende Øvrighed — i Thorshavn Landfogden, i de övrige Klareringshavne Sysselmanden eller paa hans Vegne Karantænebetjenten — medbringer behörigt Sundhedsbevis, og der efter Skibsförerens Forklaring ikke senere paa Skibet er forekommet noget mistænkeligt Sygdomstilfælde, tilstedes der Skibet Forbindelse med Land.

Om Forevisningen af Sundhedsbeviset har Karantænebetjenten hver Gang at meddele dette Paategning.

5[1]) Hvis Skibet ikke forinden har anlöbet en færösk Klareringshavn og saaledes ikke er forsynet med noget af Øvrigheden udstedt Sundhedsbevis, bliver det af Karantænebetjenten at henvise til en af efternævnte Havne: Kvannesund paa Viderö, Klaksvig paa Bordö, Fuglefjord, Andefjord, Fundingsfjord, Kongshavn og Ejde og Göte paa Østerö, Thorshavn, Vestmanhavn og Kollefjord paa Strömö, Midvaag, Sörvaag og Sandevaag paa Vaagö, Sand paa Sandö, Kvalbö, Trangisvaag og Vaag paa Suderö, alt under Forudsætning af, at Skibet ikke efter Skibspapirerne eller Skibsförerens Forklaring er at anse som mistænkeligt, jfr. § 6.

Forbindelse med Land maa for disse Skibes Vedkommende kun finde Sted i Nödstilfælde, saasom naar Mandskabet paa Grund af Storm nödsages til at forlade Skibet, eller det af Mangel paa Vand og Födemidler eller formedelst andet Uheld nödes til at söge Hjælp.

6 Den i § 3 indeholdte Regel, at Skibsföreren straks efter sin Ankomst har at melde sig i Land for Karantæneopsynet, kommer ikke til Anvendelse:

a. paa Skibe, som ankomme fra et Sted, hvor ifölge derom udstedt Bekendtgörelse asiatisk Kolera, Börnekopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i Loven af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, antages at herske epidemisk, og

b. paa Skibe, selv om de ankomme fra andre Steder, naar nogen om Bord paa samme er eller paa Rejsen har været angrebet enten af en af de under Litr. a) nævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller Skarlagensfeber, eller naar Skibet har eller paa Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord.

I disse Tilfælde paaligger det Skibsföreren, forinden Skibet indkommer i Havnen, at hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Skibets Stortop, og har Karantænebetjenten da snarest muligt at begive sig ud til Skibet

[1]) 1. Stk. ændret senest ved Bek. Nr. 12 af 12. Jan. 1932.

og fra Baaden affordre Skibets Förer Forklaring om hans og Skibets Navn, hvorfra det kommer, samt om Skibets Sundhedsforhold i det hele.

Fremgaar det af Skibsförerens Forklaring, at Skibet har eller paa Rejsen har haft Sygdomstilfælde (syge eller döde) om Bord af den ovennævnte Art (Litr. b), har Karantænebetjenten straks at henvise Skibet til Thorshavn; i andet Fald (Litr. a) enten til denne Havn eller til en anden af de i Instruksens § 5 nævnte Havne efter Skibsförerens eget Valg, dog at det vil være at betyde denne, at der i vedkommende Havn, inden der tilstedes Skibet Forbindelse med Land, vil blive forlangt Lægeundersögelse, som, hvis han vælger en Havn, hvor ingen Læge er bosat, maa ske ved en paa hans Foranstaltning og Bekostning hidkaldt Læge. Karantænebetjenten har derhos uopholdelig at tilstille Sysselmanden fornöden Anmeldelse om det passerede, for at denne kan træffe saadanne yderligere Foranstaltninger, som efter Omstændighederne maatte anses nödvendige.

For övrigt er det en Selvfölge, at der fra saadanne Skibe ikke kan tilstedes Forbindelse med Land undtagen i Nödstilfælde, jfr. § 5, og da under Iagttagelse af den Forsigtighed, som Forholdene tillade.

7 Naar et fremmed Fiskerskib söger Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, er Skibsföreren ikke pligtig at foretage den i § 3 omhandlede Anmeldelse for Karantæneopsynet, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen.

8 Hver Gang fremmede Fiskerskibe anlöbe en Havn[1]) paa Færöerne, uden at det i § 7 omhandlede Tilfælde foreligger, have de for Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge 5 Öre pr. Ton af Skibets Drægtighed, og har Karantænebetjenten at meddele Skibets Folkeliste Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr derfor er betalt. Gebyret tilfalder Karantænebetjenten.

9 Det paaligger Karantænebetjenten at före Tilsyn med, at der fra Skibe, som indkomme i Havnen, ikke foretages nogen Udlosning af Varer, der ere afgiftspligtige efter Lov om forskellige Skatter og Afgifter paa Færöerne af 30. Marts 1892 § 1[2]) (Vin, Brændevin, Spiritus, spirituöse Drikkevarer og Öl af enhver Slags), medmindre der forevises Attest fra Landfogden eller vedkommende Sysselmand for, at der allerede er betalt Afgift af de paagældende Varer i Henhold til den nævnte Lov. Ligeledes har han at före Tilsyn med, at der ikke fra Skib drives Handel umiddelbart med Beboerne, uden at den ved nævnte Lovs § 15 befalede Kendelse er betalt.

10 Saavel i de i §§ 6 og 9 omhandlede Tilfælde som naar Karantænebetjenten i övrigt finder en Anmeldelse for Övrigheden nödvendig, er han til dens Befordring berettiget til at forlange den fornödne Skyds udsat for Skydskassens Regning.[3]) Ligeledes er Karantænebetjenten berettiget til at benytte offentlig Skyds, naar han med Baad begiver sig ud til de ankomne Skibe, saavel i de i § 6 nævnte Tilfælde, som naar han ellers til Varetagelsen af det ham overdragne Hverv dertil finder Anledning.

11 Under Udförelsen af de Karantænebetjenten ifölge denne Instruks paahvilende Forretninger har han som Tegn paa sin Stilling at bære det for Karantænebetjente bestemte Skilt. Betjener han sig af Baadskyds, skal Baaden være forsynet med et til dette Brug anskaffet gult Baadflag, af hvilket han ligeledes kan betjene sig, naar det paa Grund af Brænding eller af anden Aarsag maatte være nödvendigt at anvise den fra Skibet ankommende Baad en anden Landingsplads end den almindelige, jfr. § 2.

12 For saa vidt Sysselmanden ikke er bosat paa det Sted, hvor Skibets Klarering i Overensstemmelse med foranstaaende § 5 skal foregaa, har den paa Stedet ansatte Karantænebetjent med Hensyn til de Funktioner, som det overdrages ham at ud-

[1]) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.
[2]) Jfr. nu Ll. Nr. 23 af 11. Febr. 1950 og Ll. Nr. 11 af 6. Marts 1951.
[3]) Skydspligten er bortfalden ved Lov af 17. Marts 1922.

före paa Sysselmandens Vegne, at forholde sig efter de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive foreskrevne.

13 Instruks for Karantænebetjente paa Færöerne af *27. Februar 1882* ophæves.

23. April — LOV (NR.70) ANGAAENDE INDFØRELSE AF EN NY SKYLDSÆTNING AF JORDEJENDOMME PAA FÆRØERNE M. M.[1])

1 Den i Henhold til Lov om en ny Skyldsætning paa Færöerne af 29. Marts 1867 § 8 udarbejdede ny Jordbog for Færöerne træder i Kraft Olaidag 1899.[2])

2 Fra den nævnte Dag at regne bliver den i Jordebogen indeholdte Ansættelse af de enkelte Ejendomme til Normalmarker under Navn af Skattemarker at lægge til Grund ved Beregningen af alle Skatter, Afgifter og Ydelser i offentlige Øjemed af det færöske Jordegods, saavel de, der for Tiden opkræves efter Marketal, som de, der i Fremtiden maatte blive paalagte.

3[3])

4 De aarlige Lejeafgifter til Statskassen[4]) af Fæstegodset svares fra den nævnte Dag under eet med 7 Kr. 6 Øre af hver Skattemark, og Indfæstningsafgiften ved Udstedelse af nye Fæstebreve med 5 Kr. 98 Øre af hver Skattemark.

Som Tillæg til den nævnte aarlige Lejeafgift udredes den Lejeforhöjelse, der er eller fremtidig maatte blive paalagt i Henhold til Lov om Godtgörelse for udförte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færöerne af 12. April 1892.[5])

5 I Erstatning for de hidtil af nogle Fæstere i Nordströmö til Færö Amts Hospital erlagte Deputat af 60 Lam aarlig udreder Statskassen fra Olaidag 1899 et aarligt Belöb af 360 Kr. til Hospitalet.[6])

6 Til Brug ved Opkrævningen af de i §§ 3 og 4 omhandlede Skatter og Afgifter affatter Landfogden en Fortegnelse over Jorderne, hvilken skal give en Oversigt over de Poster i Jordebogen, der höre

a) til hvert Fæste (derunder ikke indbefattet Lejetröer),

b) til den beneficerede Jord i hvert Præstegæld (derunder ikke indbefattet Lejetröer),

c) til Odelsjord og Lejetröer i hver Bygd.

Sysselmændene skulle sognevis hver for sit Syssel affatte en Fortegnelse over Ejerne af Odelsjorden i Sysselet og Besidderne af Lejetröer sammesteds. Naar en Lodsejer — eller hvis han er umyndig hans Værge — bor udenfor Sognet, skal den paagældende paa Opfordring af Sysselmanden inden en af denne fastsat passende Frist opgive en i Sognet bosat myndig Person, der med Hensyn til Jorden skal repræsentere Ejeren, hvis Navn dog vedföjes Jorden, Hver Ejers eller Besidders Navn opföres særskilt og under Navnet den Del af hvert Taksationsnummer, som han ejer eller besidder. Ved hver Post opföres det Belöb, hvortil Lodsejerens Andel er ansat efter Jordebogen. Disse Belöb sammenlægges og omsættes til Skattemarker. Mulige Bröker afrundes opefter til Hundrededele af Skattemarker. De kommunale Forstanderskabers og Sognekommissioners Medlemmer skulle være Sysselmændene behjælpelige med at tilvejebringe de til Fortegnelsens Affattelse fornödne Oplysninger.

Naar et Taksationsnummer, der ikke tidligere har været matrikuleret, ejes eller besiddes af flere, og hver enkelts Andel ikke fremgaar af Jordfortegnelsen eller af Jordebogen, skal Sysselmanden söge at tilvejebringe Lodsejernes Erklæring, eventuelt Overenskomst om, med hvilken Andel enhver af dem er lodtagen. Kan Overenskomst ikke opnaas, afgör Sysselmanden med Kendelse, for hvilken Andel enhver Lodsejer skal anses skattepligtig, hvilken Kendelse dog af enhver af de interesserede kan indankes for Landvæsenskommissionen.

7 De i § 6 omhandlede Navnefortegnelser skulle efter forudgaaet Bekendtgörelse i

[1]) Jfr. Regl. Nr. 194 af 25. Juni 1928.
[2]) Jfr. Justm. Skr. 27. Oktober 1898.
[3]) Ophævet ved Ll. Nr. 25 af 17. Dec. 1948.
[4]) Nu Færöernes Jordfond.
[5]) Ophævet ved Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937.
[6]) Bortfaldet ved Finansloven 1927—28, § 18. VI. r.

hver Bygd fremlægges til almindeligt Eftersyn paa et passende Sted i Sognet i 1 Maaned. Indsigelser mod Fortegnelsen fremsættes for Sysselmanden inden en Maaned efter Fristens Udlöb og afgöres ved hans Kendelse, der kan indankes for Amtmanden inden 6 Uger efter Afsigelsen, hvilken Klageren og eventuelt andre vedkommende skulle tilkaldes til at paahöre.

Fortegnelserne rettes efter de afsagte Kendelser og benyttes derefter som Grundlag for Skatteopkrævningen.

8[1])

9 Naar Odelsjord eller Lejetröer skifter henholdsvis Ejer eller Besidder, skal Modtageren, eller, hvis han er umyndig eller fraværende, hans Repræsentant (jfr. § 6, 2. Stykke) samt i sidste Tilfælde tillige Jordens Bruger, være pligtig til inden en Maaned efter Afhændelsen at anmelde denne til det Medlem af Sognekommissionen — i Sogne, der udgöre en selvstændig Kommune, Forstanderskabet — som Kommunalforstanderskabet hertil har at udvælge for hvert Sogn. Dette Medlem skal inden hvert Aars 1. April tilstille Sysselmanden Fortegnelse over de i Sognet i Aarets Löb foregaaede Ejer- og Besidderskifter. Paa Grundlag af de saaledes indgaaende Anmeldelser berigtiger Sysselmanden sin Navnefortegnelse.

Undladelse af den i § 6, 2. Stykke, omhandlede Opgivelse og de i denne Paragraf nævnte Anmeldelser og Indberetninger straffes med Böder fra 1—20 Kr., der tilfalde Amtsfattigkassen. Sager herom behandles for Thorshavns Vedkommende efter de almindelige Regler for offentlige Politisager, men for Landkommunernes Vedkommende politiretsvis efter Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret,[2]) fra hvilken videre Appel ikke kan ske.

Sysselmændene indsende i Aaret 1900 og derefter hvert 5. Aar til vedkommende Forstanderskaber en Fortegnelse, hvoraf det fremgaar, hvor mange Skattemarker enhver Ejer (Besidder) i Sognet er pligtig at svare Skat af.

10 For Udarbejdelsen af Jordebogen og den i § 6 ommeldte Fortegnelse tillægges der Landfogden et Honorar af 300 Kr., Sysselmændene i Suderö og Østerö Sysler ligeledes et Honorar af 300 Kr. hver, og hver af de övrige Sysselmænd et Honorar af 200 Kr. Disse Honorarer medregnes til de i Lov om en ny Skyldsætning paa Færöerne af 29. Marts 1867 § 12 omhandlede Matrikuleringsarbejder vedrörende Omkostninger.

Til Dækning af den Del af bemeldte, herefter i alt 17,065 Kr. 78 Øre udgörende Omkostninger, som i Henhold til den anförte Lovbestemmelse skal godtgöres Jordebogskassen af Odelsjorden, bliver der af hver Skattemark at betale 2 Kr., som erlægges med en Femtedel Olaidag 1899 og en Femtedel Olaidag i hvert af de paafölgende 4 Aar.

18. Dec. — LOV OM RETTERNES MEDVIRKNING TIL OPTAGELSE AF BEVIS I UDLANDET M. M. (se Anord. 21. Oktober 1898).

4. Maj 1898 — KGL. RESOL.[3]) hvorved bifaldes: *1.* at der i Stedet for det nuværende Hjælpeapotek, der nedlægges fra 1. Februar 1899, maa oprettes et selvstændigt Apotek i Thorshavn: — — — *4.* at der fremdeles forbeholdes de paa Færöerne udenfor Thorshavn boende Læger Ret til at dispensere Medicin, dog saaledes at de skulle være forpligtede til at forskrive de af dem benyttede Medikamenter fra Apoteket i Thorshavn.

24. Okt. — KGL. ANORDNING, HVORVED LOV OM RETTERNES MEDVIRKNING TIL OPTAGELSE AF BEVIS I UDLANDET M. M. AF 18. DECEMBER 1897 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE i uforandret Skikkelse fra den 1. Januar 1899 at regne.

---

1) Ophævet ved Ll. Nr. 25 af 17. Dec. 1948 § 30.
2) Nu til Underretten, jfr. Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 148.
3) Jfr. Ll. Nr. 14 af 28. Marts 1949 om Apotekervæsenet.

27. Okt. — JUSTM. SKR., hvori — i Anledning af, at der under Forberedelserne til Iværksættelsen af Lov (Nr. 70) 23. April 1897 var opstaaet Tvivl om, hvorvidt Bestemmelsen i Lovens § 1 om, at den nye Jordebog »træder i Kraft Olaidag 1899« er at forstaa saaledes, at den nye Skyldsætning finder Anvendelse paa de den nævnte Dag forfaldende Skatter og Afgifter til Stat og Amtskommune, eller saaledes, at den først skal anvendes paa de Olaidag 1900 forfaldende Skatter og Afgifter, — udtales, at Ministeriet tiltræder Amtets Opfattelse af den nævnte Bestemmelse, hvorefter den er at forstaa paa den förstnævnte Maade.

4. Febr. 1899 — INDM. SKR. (til Kjöbenhavns Magistrat), hvori efter Brevveksling med Justitsministeriet udtales, at den ifölge Fattiglov for Færöerne af 10. April 1895 § 57 og Fattiglov for det övrige Kongerige af *9. April 1891* § 45 i det indbyrdes Forhold mellem de færöske Kommuner og i det indbyrdes Forhold mellem de övrige kongerigske Kommuner gældende Regel, hvorefter Opholdskommunen kun kan forlange ¾ af Udgiften ved en trængendes Forsörgelse erstattet af den forsörgelsespligtige Kommune, ogsaa maa gælde i Forholdet mellem Kommuner paa Færöerne og Kommuner i det övrige Danmark.

24. Marts — LOV (NR. 48) OM TILVEJEBRINGELSE AF VEDTÆGT FOR BENYTTELSEN AF VAND FRA THORSHAVN VANDVÆRK. De i Lov angaaende Staden Kjöbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af *30. November 1857* indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbörlig Spild af Vand kunne med de Forandringer, som de særegne stedlige Forhold maatte medföre, udvides til ogsaa at gælde for Thorshavns kommunale Vandværk. De hertil sigtende Bestemmelser blive af Kommunalbestyrelsen at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren.[1])

24. Marts — STRANDINGSLOV (NR. 49) FOR FÆRØRENE.[2])

1. 1 Ved Strandinger udöves den Politiet tilkommende Myndighed af Sysselmanden, indtil Landfogden selv eller ved Fuldmægtig kommer til Stede.

2 Naar Skib er strandet eller *i* Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stedt i Nöd, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Sysselmanden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede, og har herfor Krav paa passende Godtgörelse, der fastsættes af Politiet.

Saa snart Sysselmanden ved egen Iagttagelse eller efter Meddelelse har bragt i Erfaring, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han uopholdelig begive sig til Strandingsstedet samt snarest muligt sende Melding derom til Landfogden. Denne har derefter medmindre hans Tilstedekomst skönnes at være uden al Betydning, eller at være forbundet med uforholdmæssig Bekostning, uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.

Naar löst Gods, Vrag eller Vragstykker inddrive paa Forstranden, har Sysselmanden, saa snart han faar Kundskab derom, saafremt det inddrevne skönnes at have en Værdi af over 2 Kroner, at göre Indberetning til Landfogden, hvorhos han bör drage Omsorg for, at Godset snarest muligt bringes i Sikkerhed. Landfogdens Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skönnes ikke at overstige 500 Kr.

3 Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199),[3]) og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornöden Færdsel paa sin Grund.

[1]) Se. Bek. 20. Juli 1906. Nu Landsstyret.
[2]) Se An. Nr. 114 9. Maj 1912. Strandinger er ifölge Hjemmestyreloven Særanliggende.
[3]) Nu Stfl. § 253.

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornödent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Udlændinges Vedkommende, deres Forsörgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller for i Danmark hjemmehörende Söfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov for Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895 § 75.

Til de i § 2, Stykke 1 og 2, omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skön fornödne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning, mod Erstatning for derved foraarsaget Skade, at tilstede fornöden Adgang til og Benyttelse af sin Grund, samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter.

Störrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger, fastsættes efter Billighed af Landfogden, med Forbehold af Ret til at paaanke hans Afgörelse for Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgörelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen.

4 Politiet antager den fornödne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen.Politiet er derhos berettiget til at fordre, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

II. 5 Bistand maa ikke paanödes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være ombord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke bordes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet.

6 Indtil Politiet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skön og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog stedse maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersöge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvandsket.

7 Naar Skibets Förer eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentliges Bistand, der snarest muligt skal tilbydes, samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejerens Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifölge Befuldmægtigelse, har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods. Dog har Politiet at raadföre sig med dem, der efter deres Stilling om Bord eller ifölge Befuldmægtigelse repræsenterer Ejerne af Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehörende, saafremt han er tilstede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foranförte Personer og Politiet afgör Landfogden forelöbig Sagen, som derpaa forelægges Amtmanden. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest muligt underrette nærmeste Konsul eller Vicekonsul om Strandingen,

Skipperen eller den, der godtgör at have fornöden Befuldmægtigelse fra Ejeren, kan til enhver Tid give Afkald paa det offentliges Bistand og selv overtage den videre Ledelse af Bjærgningen mod at stille den efter Politiets Skön fornödne Sikkerhed for de paalöbne Omkostninger og den allerede fortjente Bjærgelön.

8 De nærmere Regler for Politiets Ledelse af Bjærgningsforetagender, for saa vidt de ikke indeholdes i de efterfölgende Paragraffer af denne Lov, fastsættes ved Anordning, hvori ogsaa kan gives Politiet Paalæg om Underretning til andre Personer end de i § 7 nævnte.[1])

9 Hvor Bjærgning sker af Skib eller Gods, og ingen er eller kan ventes snart at komme til Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifölge Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets eller Godsets Ejere, skal der, naar Underetning ikke kan tilstilles Ejerne efter de forliggende Oplysninger, og for saa vidt Godsets Værdi efter Fra-

[1]) An. 114 af 9. Maj 1912.

drag af Omkostninger og passende Bjærgelön skönnes at overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udfærdiges en Bekendtgörelse, hvorved Ejerne indklades til inden 1 Aar at melde sig og godtgöre deres Ret. Denne Bekendtgörelse, der saa vidt muligt skal indeholde nöjagtig Angivelse af de strandede eller bjærgede Genstande og deres Mærker, skal, naar Ejerens Part af det bjærgede Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender, men ellers kun 1 Gang, hvorhos Landfogden, naar han finder, at der er Anledning dertil, tillige kan lade Bekendtgörelsen indrykke i en anden Avis.

10 Salg af det i § 9 omhandlede Gods maa kun ske ved Auktion med Billigelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende Auktionsbetingelserne. For saa vidt Godsets Beskaffenhed tilsteder det, og dets Opbevaring ikke vil medföre uforholdsmæssige Omkostninger, maa Salg ikke ske, för der er levnet Ejeren passende Til til at melde sig og selv tage Bestemmelse.

Inddrevet löst Gods, Vrag eller Vragstykker, som skönnes at have en Værdi af ikke over 2 Kr. (§ 2, 3. Stk.), bortsælges ved Auktion af Sysselmanden paa hans aarlige Omrejser.[1])

11 Melder Ejeren sig og godtgör sin Berettigelse som saadan, faar han udleveret det bjærgede eller, hvis det er solgt, Auktionsudbyttet med Fradrag af Omkostninger og af Bjærgelön, for saa vidt dennes Störrelse er fastsat enten ved Overenskomst eller af Retten; er dette ikke Tilfældet, sker Udleveringen kun mod en af Politiet fastsat Sikkerhedsstillelse for Bjærgelönnen.

Spörgsmaalet om, hvorvidt den, der optræder med Paastand paa Godsets Udlevering, er tilstrækkeligt legitimeret, afgöres af Amtmanden. Er fuldt Bevis for Ejerens Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Justitsministeriet efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgörelsen fastsatte Frist er udlöben, samtykke i, at Godset udleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgelön overensstemmende med Amtmandens Opgörelse (§ 12). Saadant Samtykke kan endog för Bekendtgörelsesfristens Udlöb indrömmes mod behörig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettiget Krav maatte fremkomme.

Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spörgsmaalet indbringes for Domstolene ved Sögsmaal mod Finansministeren.

12 Melder Ejeren sig ikke, inden Udlöbet af den i Bekendtgörelsen satte Frist, tilfalder det bjærgede efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgelön Statskassen. Bjærgerne have Valget mellem som Bjærgelön at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Belöb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahviler dem som en Del af selve Bjærgningsarbejdet, og at faa Bjærgelönnen fastsat efter Reglerne i Sölovens Kap. 9,[2]) i hvilket sidste Fald Amtmanden bliver at stævne paa det offentliges Vegne.

Salget af Godset sker efter Reglerne i § 10, dog at det, saafremt Bjærgerne vælge i Bjærgelön at faa udbetalt en Tredjedel, staar dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Taksation af uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte Mænd, for saa vidt Landfogden finder, at en hertil sigtende Deling af det bjærgede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.

Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgerne og det offentlige afgöres af Amtmanden. Kunne Bjærgerne ikke enes om Bjærgelönnens Fordeling, forholdes efter Sölovens § 228.[2])

13 Bjærges forulykket Skib eller Gods i aaben Sö, uden at der medfölger nogen, som lovlig repræsenterer Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt det bjærgede i Land eller i Havn paa Færöerne, straks göre Anmeldelse derom til Politiet og overgive Godset til dette, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit foreskrevne Regler, saaledes at det bjærgede med Fradrag af Om-

[1]) Jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 64 og Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 5.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 319 af 1. Dec. 1937.

kostninger og Bjærgelön, hvis ingen Ejer efter behörig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen.

14 Enkeltvis i Söen eller paa Forstranden bjærgede Stykker Vraggods, hvis Værdi efter Landfogdens Skön ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det bjærgede af större Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjærgeren det, naar Omstændighederne findes at tale derfor.

III. **15** Landfogden tilkommer der for Möde i Strandingstilfælde over ¼ Mil fra hans Bolig foruden fri Befordring mellem Strandingsstedet og Boligen i Dagpenge for de förste Dögn, han maa være fraværende fra sit Hjem, eller Dele deraf 8 Kr., og derefter for hver 12 Timer eller derunder 4 Kr. Det samme gælder Sysselmændene, hvor disse optræde i Stedet for Landfogden, dog at Dagpengene nedsættes til det halve. De paagældende Belöb afholdes, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen.

16 Sker Bjærgningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvarlige for de Omkostninger, der i Medför af denne Lovs §§ 3, 4 og 15 skulle afholdes af Strandingsmassen.

17 Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjærgelönnen for bortdrevne Sömærker, tilhörende den danske eller fremmed Stat.

18 Med Hensyn til Optagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsunkne paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.[1])

19 Den, som *i* Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtig foretager Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25),[2]) eller under formildende Omstændigheder med Böder fra 50 til 500 Kr.

For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Böder fra 20 til 200 Kr. Den, som ved Bjærgning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forsömmelig eller opsætsig, kan bortvises fra Bjærgningen med Berövelse af sin Andel i Bjærgelönnen, og uvedkommende, som, efter at være bortviste af Politiet, findes paa Strandingsstedet, straffes med Böder fra 10 til 50 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

20 Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1899.

2. Maj 1902 — ANORDN. (NR. 72) OM DEN SKIKKELSE, HVORI LOV OM KONKURS SAMT OM NOGLE FORANDRINGER I DE GÆLDENDE BESTEMMELSER OM PANT OG EKSEKUTION AF 25. MARTS 1872 FREMTIDIG SKAL VÆRE GÆLDENDE PAA FÆRØERNE.[3]) Efter at Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25de Marts 1872 i Henhold til den Regeringen ved sammes § 170 givne Bemyndigelse ved Vor allerhöjeste Anordning af 13de Februar 1873 med forskellige Lempelser var sat i Kraft paa Færöerne, er der under 15de April 1887, 18de December 1897 og 20de Marts f. A. udgaaet Love, hvorved flere Paragraffer i ovennævnte Lov have faaet en ændret Affattelse. I den Skikkelse, der ved Loven af 20de Marts f. A. er givet de i samme nævnte Paragraffer af Konkursloven, egne disse sig ikke til uforandret at bringes til Anvendelse paa Færöerne, og idet Vi da herved ville have anordnet de Lempelser deri, som i Følge disse Øers særegne Forhold er fundne hensigtsmæssige, ville Vi samtidig til Lettelse ved Brugen af Loven have bekendtgjort

[1]) Jfr. Justm. Skr. 22. August 1871 samt den for hele Kongeriget gældende Lov (Nr. 157) 22. *December 1876* om Opfiskning af Ankere, Ankertove og andet Skibsredskab m. m.
[2]) Jfr. nu Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 7.
[3]) Jfr. An. Nr. 296 af 31. Okt. 1934, hvorved Lov af 14. Febr. 1934 om Tillæg til Konkursloven sættes i Kraft paa Færöerne i uforandret Skikkelse.

följende Optryk af samme, indeholdende alle deri foretagne senere Forandringer med de for Færöernes Vedkommende paabudne Lempelser.[1]) — — —

2 Fra det Øjeblik, Konkursen tager sin Begyndelse, kan Tredjemand ikke ved Retshandeler med Skyldneren erhverve nogen Rettighed imod eller Befrielse i Forhold til Konkursboet. Dog gælder dette ikke om den Tredjemand, som i god Tro har handlet med Skyldneren, forinden offentlig Bekendtgörelse om Konkursen er sket i den til retslige Kundgörelser paa Færöerne autoriserede Avis,[2]) ligesom Konkursbehandlingen ej heller kan paaberaabes overfor den Tredjemand, der i god Tro har indladt sig i Retshandeler med Skyldneren om dennes faste Ejendomme, saa længe ikke Tinglæsning angaaende den begyndte Konkurs har fundet Sted ved den Jurisdiktion, hvorunder Ejendommene ere beliggende. — — —

17[3]) — — —

28 Det har fremdeles sit Forblivende ved den i Norske Lovs 5—13—44,[4]) 2det Led indeholdte Bestemmelse om, at ingen Afhændelser, som ere skete ved Gave, Köb eller i andre Maader imellem Ægtefæller, Forældre og Börn eller Arvelader og Arvinger, skulle komme Kreditorerne i Konkursboer til Skade, naar de befindes at være skete, efter at Skyldnerne var komne i den Tilstand og vare saa haardt med Gæld beladte, at de ej deres Gæld kunde betale. — — —

39[5]) Sag, hvorved Boet i Henhold til Reglerne i §§ 20—29 vil angribe indgaaede Retshandeler, maa anlægges inden 3 Maaneder efter den Skiftesamling, hvori Prövelsen af vedkommende Fordring har fundet Sted, for saa vidt Sagen skal föres paa Færöerne. Skal den anlægges uden for Øerne maa den fornödne Foranstaltning hertil ske inden 6 Maaneder. Afkræftelsesindsigelse for Skifteretten maa fremsættes inden de ovenangivne Frister. — — —

33[6]) — — —

45[7]) — — —

48[8]) Naar en Fordringshaver i Henhold til §§ 42, 43 eller 44 forlanger sin Skyldners Bo taget under Konkursbehandling, indgiver han derom til Skifteretten skriftlig Begæring, som bör indeholde Angivelse af de Omstændigheder, hvorpaa Forlangendet grundes. Skifteretten har derefter at beramme et Möde, der skal holdes saa hurtigt, som det efter Hensyn til Aarstiden og Skyldnerens Bopæl lader sig göre,[9]) og dertil med et af den bestemt Varsel indkalde Skyldneren saavel som vedkommende Fordringshaver, i fornödent Fald ved lejet Bud, for hvis Betaling Fordringshaveren bör indestaa. Paa selve Mödet eller dog snarest mulig derefter tages Beslutning, om Fordringshaverens Begæring mod eller uden Sikkerhedsstillelse skal tages til Følge eller ikke.[10]) — — —

51 Saa snart som muligt[11]) efter Konkursens Begyndelse skal der afholdes en Begyndelsesforretning. — — —

52 Skifteforvalteren har uopholdelig at drage Omsorg dels for, at en offentlig Bekendtgörelse om Konkursboets Overtagelse indrykkes i den i § 2 nævnte Avis, dels for at den fornödne Tinglæsning finder Sted ved de Jurisdiktioner, under hvilke Boets faste Ejendomme ere beliggende. Saafremt det kan antages, at Skyldneren har eller i det sidste Aar för Konkursen har haft Forbindelser uden for Færöerne,

---

1) Der optrykkes kun de Paragraffer, som afviger fra den for det övrige Kongerige gældende Lovgivning.
2) I det övrige Rige i Statstidende.
3) Enslydende, kun er 3. Stk. om Forpagtninger af Böndergaarde udgaaet.
4) I Danmark Danske Lovs 5—14—46.
5) Tidsfristerne forskellige.
6) I § 33 Nr. 1 er D. L. 5—14—37 ændret til N. L. 5—13—35 og i Nr. 2 b »Landgild« til »Landskyld«.
7) Ændret ved Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921 § 7 overensstemmende med § 7 i Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 om Bogföring.
8) Jfr. Anordn. 278 af 10. Nov. 1927.
9) I det övrige Kongerige saa vidt muligt inden 48 Timer. 3. Stk. enslydende.
10) Jfr. Anordn. 278 af 10. Nov. 1927.
11) I Danmark: straks.

bör Bekendtgörelsen tillige uden Ophold foranstaltes indrykket i de for Skiftebekendtgörelser i Almindelighed bestemte Aviser. Bekendtgörelsen skal foruden Underretning om, at Boet er taget under Konkursbehandling, indeholde Berammelse af en Skiftesamling til en Tid,ikke tidligere end 4 Uger og ikke senere end 12 Uger efter Bekendtgörelsens Datum med navnlig Angivelse af de Genstande, som i Medför af Konkursloven, særlig §§ 66, 68 og 70, ville blive at forhandle. Skifterettens Pligt at meddele visse Fordringshavere særlig Underretning om Konkursbehandlingen vedbliver fremdeles ligesom hidtil.

53 Skifteretten har samtidig med Udstedelse af den i § 52 omhandlede Bekendtgörelse at træffe Bestemmelse om, hvor vidt Valget af en midlertidig Bestyrer af Boet er nödvendigt (§ 58), og i bekræftende Fald at ansætte en saadan, efter saa vidt muligt derom at have raadfört sig med de Fordringshavere, der have givet Möde under Begyndelsesforretningen, saavel som snarest mulig derefter at skride til Registrering af Boet og i Forbindelse dermed at lade foretage Vurdering. Den midlertidige Bestyrer skal være en uberygtet, vederhæftig, forretningskyndig Mand og maa ikke være Skyldnerens Ægtefælle eller saa nær som Söskendebarn beslægtet eller besvogret med Skyldneren, ej heller staa i Tjenesteforhold til Skifteretten; at nogen er Kreditor i Boet er ikke til Hinder for, at han kan ansættes som midlertidig Bestyrer.

54[1]) — —

55 Den midlertidige Bestyrer har, saa vidt muligt, uopholdelig ved anbefalet Brev eller paa anden Maade[2]) at tilstille samtlige paa den Tid bekendte saavel udenrigske som indenrigske Fordringshavere eller deres bekendte Kommissionærer paa Stedet Genpart af den i § 52 nævnte Bekendtgörelse, dog uden at der paa Undladelse heraf kan bygges nogen Indsigelse mod Gyldigheden af, hvad der i Skiftesamlingen maatte forhandles eller besluttes. — — —

58 Naar Skyldneren ikke ved Konkursens Begyndelse eller i Löbet af et Aar forinden har været i saadan Næringsvej eller Stilling, som i § 43, jfr. § 45, er nævnt, eller Skifteretten antager, at særegne Stedforhold ere til Hinder for Anvendelsen af den Fremgangsmaade med Beskikkelse af midlertidig Bestyrer, Kurator og Kreditorudvalg, som ellers i denne Lov foreskrives, eller at Boets Tilstand gör saadan Fremgangsmaade ufornöden, kan Skifteretten bestemme,[3]) at ingen midlertidig Bestyrer skal beskikkes (§ 53); Skifteretten har i saa Fald at udföre, hvad der i Følge denne Lov paahviler den midlertidige Bestyrer.

59 Alle Skiftesamlinger, om hvilke der ikke er givet særlige Regler i denne Lov, tillyses ved en Bekendtgörelse fra Skifteretten i den i § 2 nævnte Avis; Varslet, der ikke bör være længere end det efter Omstændighederne maa anses fornödent, saavel som Tiden og Stedet for Skiftesamlingens Afholdelse bestemmes af Skifteretten. Nödvendigheden af offentlig Bekendtgörelse bortfalder, dersom Skifteretten foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig; det er den tilladt at benytte Meddelelse ved anbefalet Brev eller ved paalideligt Bud. — — —

71 Naar Skifteretten finder Grund hertil eller Kreditorudvalget forlanger det, afskediges Kurator, hvorefter nyt Valg foregaar paa den i § 66 bestemte Maade i en 4 Uger forud bekendtgjort Skiftesamling. I dette Tidsrum er Skifteretten forpligtet til at besörge de ellers Kurator paahvilende Forretninger, saafremt de ikke forlanges udfört af denne. Fordringshaverne kunne i Skiftesamlingen vælge den afskedigede Kurator, om de hermed tro sig bedst tjente; dog kan Skifteretten nægte sin Billigelse af Valget, medmindre Anmeldelsesfristen er udlöben og en saadan Flerhed af Kreditorer, som § 64 ommelder, har genvalgt Kurator. Den afskedigede

[1]) Förste Stk. er udeladt.
[2]) I det övrige Rige kun ved anbefalet Brev.
[3]) I Danmark: i det ifölge § 52 a) berammede Möde.

Kurator er, dersom det forlanges, pligtig at fortsætte sine Forretninger, indtil en ny er valgt, til hvem han har at aflægge Regnskab og overlevere Boet. — — —

77 Saa ofte[1]) Kreditorudvalget maatte forlange det, har Kurator at forelægge sin Kassebog for Kreditorudvalget, som gennemgaar de enkelte Poster i den og har at paase, at de Belöb, som ikke udkræves for at dække löbende Udgifter, saa vidt mulig indsættes til Forvaring og Frugtbargörelse i en solid Sparekasse, Bank eller lignende Indretning, saavel som at Aktiverne, om det agtes fornödent, forsynes med Udvalgets Prohibitivpaategning. For saa vidt der ved Gennemsynet er fundet noget at bemærke, skal Kreditorudvalget antegne saadant i Kassebogen. Naar det forlanges, hvilket i Reglen bör ske mindst een Gang om Maaneden, har Kurator at forevise Kassebogen for Skifteretten, hvem det paaligger at have Tilsyn med, at Kreditorudvalgets Paalæg med Hensyn til Kassebeholdningens Anbringelse m. v. efterkommes, ligesom den ogsaa, naar den selv finder noget at erindre med Hensyn til Anbringelsen af denne Beholdning, har at forhandle det fornödne med Kreditorudvalget og efter Omstændighederne forelægge Sagen i en Skiftesamling, eller, for saa vidt intet Kreditorudvalg er nedsat (jfr. § 67), selv at foretage det fornödne i Overensstemmelse med § 68 sidste Stykke. Saavel i Henseende til ovennævnte Pligters Opfyldelse som iövrigt er Kreditorudvalget beföjet til at underöge Kurators Administration og afkræve ham Oplysninger. — — —

85 Fristen, inden hvilken Fordringshaverne opfordres til at melde sig, bör i Almindelighed bestemmes til 3 Maaneder fra den sidste Bekendtgörelse i den i § 2 nævnte Avis. Naar Skyldneren antages at staa i Forbindelser uden for Færöerne, skal Fristen sættes til 6 Maaneder. Tiden til Fordringernes Prövelse for Skifteretten maa ikke sættes fjernere end til 6 Uger efter Anmeldelsesfristens Udlöb. — — —

102 3. Stk. Det skriftlige Akkordforslag bliver at udlægge til Eftersyn paa samme Maade, som i § 86 er bestemt om Anmeldelserne, og offentlig Bekendtgörelse herom finder Sted i den i § 2 nævnte Avis. — — —

109 Opnaas i den Skiftesamling, hvori Akkordspörgsmaalet stilles til Afstemning, vel det fornödne Stemmeantal i Henhold til Personerne (§ 108, 1°, jfr. sidste Stykke) eller i Henseende til Fordringsbelöbet (§ 108, 2°), men ikke i begge Henseender, berammer Skifteretten et nyt Möde, som bliver at afholde senest inden 4 Uger, i hvilket Akkordspörgsmaalet paany sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette Möde den i § 108 fordrede Stemmeflerhed i begge Henseender, er Akkordforslaget forkastet. — — —

117 Forinden Stadfæstelsen meddeles, har Skifteretten, snarest muligt efter at Afstemningen har fundet Sted, ved Bekendtgörelse i den i § 2 nævnte Avis med 4 Ugers Varsel, at opfordre dem, der maatte have Indsigelser at göre mod Akkorden, til at fremsende skriftlig Protest senest 4 Dage förend den til Akkordens Stadfæstelse eller Nægtelse bestemte Skiftesamling, hvilken ikke maa afholdes senere end 6 Uger efter den endelige Afstemning over Akkordforslaget. — — —

126 Udkastet til Udlodningen bör, dersom ikke alle Vedkommende erklære, at de antage det, henlægges hos Skifteretten til Eftersyn og Overvejelse i 4 Uger, inden hvilken Frists Udlöb enhver heri interesseret kan henlede Opmærksomheden paa mulige Fejl og Mangler i det. Om at Udkastet er fremlagt til Eftersyn, skal straks ske offentlig Bekendtgörelse i den i § 2 nævnte Avis og særskilt Underretning meddeles Kurator. De fremkomne Bemærkninger tages under Overvejelse af Skifteretten, som derefter affatter Udlodningen og fremlægger den i en Skiftesamling. Fra dette Tidspunkt af kunne Forandringer i den kun ske efter Paaanke. — — —

132 Naar Udlæg er givet, men Summen paa Grund af uafgjorte Tvistigheder eller andre Omstændigheder ikke udbetales, skal den saa vidt muligt göres frugtbringende i en Bank, Sparekasse eller anden solid Pengeindretning. De paa denne Maade indvundne Renter komme i sin Tid enten den, der har faaet Udlægget, eller Massen tilgode. — — —

[1]) I Danmark: mindst en Gang hver Maaned.

155 Haandpanthaveren skal, hvor andet ikke er vedtaget, være beföjet til, i Stedet for at gaa frem efter Norske Lovs 5—7—2 og 3, at iværksætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion eller, for saa vidt angaar saadanne Værdipapirer, som have Kurs paa Köbenhavns Börs, ved Salg ved en Vekselmægler, efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 8 Dages Varsel eller, dersom denne ikke kendes eller hans Bopæl ikke vides, efter med 4 Ugers Varsel at have indkaldt Vedkommende til at löse Pantet ved Bekendtgörelse i den i § 2 nævnte Avis.

156 Bestemmelsen i Norske Lovs 5—7—1 om, at Kreditor taber sin Fordring, dersom Pantet ved Ulykkestilfælde forekommer, ophæves.

157 Norske Lovs 5—3—33 og 1—22—28 med de Bestemmelser i senere Lovbud, som dertil slutte sig, ophæves, for saa vidt de angaa Domme, Forlig, Maning og Indstævning til Höjesteret.

8. Juli — LOV (NR. 122) ANGAAENDE FORHOLDSREGLER, SIGTENDE TIL ORDNINGEN AF FISKERIPOLITIET I HAVET OMKRING FÆRØERNE OG ISLAND UDEN FOR DANSK SØTERRITORIUM.

1 Ved kongelig Anordning kan der foreskrives Regler angaaende en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskericertifikat til alle i Kongeriget hjemmehörende Baade og Fartöjer, som anvendes til Fiskeri i de Farvande, der omfattes af den under 24de Juni 1901 afsluttede Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færöerne og Island uden for Söterritoriet, og som efter § 1 i Söloven af 1ste April 1892 have Ret til at före dansk Flag, samt om Nummerering og Mærkning af disse Fartöjer med tilhörende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade kan der fastsættes nærmere Regler til god Ordens Overholdelse under Fiskeriet i de nævnte Farvande og til Forebyggelse af Beskadigelse eller Ödelæggelse af Fiskernes Garn og övrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fornödne Bestemmelser angaaende Tilsynet med de i Henhold til foranstaaende givne Forskrifters Overholdelse.[1])

2 Indregistreringen og den Maaling af Fartöjet, der for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartöjet sker ved Toldvæsenets — paa Færöerne Politimyndighedernes — Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det hele uden Udgift for Ejeren, idet de dermed forbundne Udgifter afholdes af Statskassen. Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker, paahviler dog Fartöjets Ejer.

3 Foruden det Erstatningsansvar, som de paagældende i Medför af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Tilsidesættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til §1, kan der herfor idömmes Straf af Böder indtil 200 Kr., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Idömmelse af deslige Böder saavel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Böder idömmes, behandles som offentlige Politisager, i Köbenhavn for Sö- og Handelsretten.

4 Denne Lov træder i Kraft fra den Dag at regne, fra hvilken de kontraherende Regeringer komme overens om, at den i London den 24de Juni 1901 afsluttede Overenskomst angaaende Ordningen af Fiskeriet i Havet omkring Færöerne og Island skal bringes til Udförelse, og forblive gældende indtil det Tidspunkt, da fornævnte Overenskomst maatte bortfalde.

23. Jan. 1903 — ANORDN. (NR. 7) HVORVED LOV NR. 13 AF 14. FEBRUAR 1874 OM FORBUD MOD VISSE TÆNDSTIKKER M. V. UDVIDES TIL AT GÆLDE FOR FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved § 4 i Lov Nr. 13

[1]) Jfr. Anordn. Nr. 29 af 27. Februar 1903.

af 14de Februar 1874[1]) om Forbud mod visse Tændstikker m. m. dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færöerne, saaledes at Forbudet mod Forfærdigelse og Indförelse af de ved Loven forbudte Tændstikker træder i Kraft den 1ste April 1903, og Forbudet mod deres Forhandling den 1ste Januar 1904.

23. Jan. — LOV (NR. 10) OM STATSTIDENDE — — —

[4][2]) For Færöernes Vedkommende har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, dog at Kundgörelse i Statstidenden træder i Stedet for Kundgörelse i »Berlingske Tidende«.

20. Febr. — BEK. (NR. 23) OM EN MELLEM HANS MAJESTÆT KONGEN AF DANMARK OG HANS MAJESTÆT KONGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG IRLAND ANGAAENDE ORDNINGEN AF DERES RESPEKTIVE UNDERSAATTERS FISKERI I HAVET OMKRING FÆRØERNE OG ISLAND UDENFOR SØTERRITORIET AFSLUTTET KONVENTION. Under 24. Juni 1901 er der i London undertegnet en saadan Konvention. (Udelades, da Bestemmelserne er optagne i Anordn. 29 af 27. Februar 1903, se nedenfor).

27. Febr. — ANORDN. (NR. 29) ANGAAENDE FORHOLDSREGLER, SIGTENDE TIL ORDNINGEN AF FISKERIPOLITIET I HAVET OMKRING FÆRØERNE OG ISLAND UDENFOR DANSK SØTERRITORIUM. I Henhold til Lov af 8de Juli 1902 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færöerne og Island udenfor Söterritoriet og i Overensstemmelse med den mellem Danmark og Storbritannien den 24de Juni 1901 afsluttede og under 5te Maj 1902 ratificerede Konvention angaaende Ordningen af dette Forhold, ville Vi herved have anordnet följende:

Almindelige Bestemmelser.

1 I de til Færöerne og Island grænsende Farvande er det Omraade, hvor Fiskeriet udelukkende er forbeholdt d a n s k e Undersaatter, fastsat indtil en Afstand af 3 Kvartmil at regne fra den yderste Grænse, hvor Landet er tört ved Lavvande, langs hele Strækningen af Øernes Kyster med dertil hörende Holme, Skær og Grunde. Hvad Bugterne angaar, vil de 3 Kvartmils Afstand være at regne fra den lige Linie, trukken tværs over Bugten paa det Indlöbet nærmeste Punkt, hvor Bredden ikke er större end 10 Kvartmil. Nærværende Paragraf gör intet Indgreb i den for Fiskefartöjer, der sejle eller ankre paa Söterritoriet, anerkendte Ret til frit at færdes der imod at iagttage de derom givne danske Politiforskrifter, hvoriblandt den, at Trawlfartöjer under Ophold paa Territoriet skulle have Trawlen stuvet af Vejen indenbords.[3]) De i förste Stykke omhandlede Kvartmil ere geografiske Kvartmil, hvoraf der regnes 60 paa en Breddegrad.

2 De geografiske Grænser for nærværende Anordnings Omraade ere fastsatte som nedenfor angivet: Mod S y d en Linie, begyndende fra det Punkt, hvor North Unst-Fyrtaarns Meridian (Shetlands Øerne) skærer Breddeparallelen paa 61° N. Br., indtil det Punkt, hvor Meridianen paa 9° V. Lgd. skærer Breddeparallelen paa 60° N. Br., og derfra Vest efter langs med denne Parallel, indtil Meridianen paa 27° V. Lgd. Mod V e s t: Meridianen paa 27° V. Lgd. Mod N o r d: Breddeparallelen paa 67°30' N. Br. Mod Ø s t: North Unst-Fyrtaarns Meridian.

---

[1]) Loven indeholder Forbud mod Fabrikation og Indförsel af samt Handel med Tændstikker, i hvis Tændsats der findes hvidt Fosfor, eller andre Tændstikker end saadanne, der er bestemte til at afstryges paa særlige dertil indrettede Strygeflader. I Tændstikkefabrikker skal Rum, hvori Bearbejdelse af rödt Fosfor foregaar, være vel afsondret fra de Lokaler, hvor der arbejdes med klorsurt Kali.

[3]) Jfr. Bek. 82 af 24. Marts 1904 og midl. Best. Nr. 2 af 9. Maj 1940.

[2]) Jfr. Lov Nr. 90 af 1. April 1925.

Registrering samt Mærkning og Nummerering m. v. af Fartöjer og Redskaber.

3 Alle i Kongeriget (derunder indbefattet Færöerne) hjemmehörende Fartöjer og Baade, der anvendes til Fiskeri i Havet omkring Færöerne og Island udenfor Söterritoriet, og som efter § 1 i Söloven af 1ste April 1892 have Ret til at före dansk Flag, skulle optages i et særligt Register over Fiskerfartöjer. Registreringen sker ved Toldvæsenets, paa Færöerne ved Landfogdens og Sysselmændenes Foranstaltning og efter Amtmandens nærmere Bestemmelse distriktvis, saaledes at der for hvert Distrikt haves en fortlöbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran, og at ethvert Fartöj erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehörende, og et Indregistreringsnummer inden for den Rækkefölge af Numre, der höre til Distriktet.

4 Det paahviler Enhver, der som Förer eller Reder vil fiske eller lade drive Fiskeri i Havet omkring Færöerne og Island udenfor dansk Söterritorium, at afgive skriftlig Begæring om den ovenfor nævnte Registrering af det Fartöj, der agtes anvendt i denne Fart, til nærmeste Toldsted eller Strandkontrollör, paa Færöerne Landfogden eller en Sysselmand, ligesom det ogsaa paahviler Ejeren efter de almindelige for Skibsregistrering gældende Regler at anmelde ethvert Ejerskifte, Overförelse til et andet Registreringsdistrikt, Ombygning, Forlis eller Salg til Udlandet, som er foregaaet med det ham tilhörende Fiskerfartöj. Endvidere skal Ejeren eller Föreren en Gang i Löbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat for et Registreringskontor, paa Færöerne Landfogden eller en Sysselmand, hvorefter der paa Bagsiden af Certifikatet vil være at meddele en Attestation om,at saadan Forevisning har fundet Sted.

5 Til Godtgörelse af Optagelse i Registeret udfærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, hvori angives Fartöjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt en Beskrivelse af Fartöjet tillige med dets Ejers Navn eller Navnet paa det Selskab, der ejer det. Fiskericertifikatet udfærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedföjede Formular.[1])

6 Ethvert Fiskerfartöjs Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er hjemmehörende, skal males med Oliefarve paa Agterstavnen med hvide, mindst 2,5 Dec. Tommer (8 Centim.) höje og 0,5 Dec. Tomme (12 Milim.) brede Bogstaver paa sort Grund.

7 Det eller de Bogstaver og de Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartöjet, skal males iöjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saa vidt Pladsen tillader det, 2,5 a 3. Dec. Tommer (8 a 10 Centim.) under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstaverne og Tallenes Höjde skal paa Fartöjer paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.) og Bredden 1,8 Dec. Tommer (6 Centim.). For Fartöjer under 15 Tons (Brutto) skal Höjden saa vidt muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Bredden 1,3 Dec. Tommer (4 Centim.). Ligeledes skulle de samme Bogstaver og Tal males i Oliefarve paa begge Sider af Fartöjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb, saaledes at de tydeligt kunne ses; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve og paa Sejl af Mellemfarve med sort eller hvid Farve, eftersom den Myndighed, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker i Fölge § 11, nærmere maatte bestemme. Paa Damp-Fiskerfartöjer skulle de ovennævnte Mærker endvidere paa en iöjnefaldende Maade anbringes paa Skorstenen. Disse Mærker skulle have samme Dimensioner som de paa Forstavnen anbragte. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være en Tredjedel större end de, der ere anbragte paa Fartöjets Forstavn.

8 Fiskerfartöjerne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Sejlene eller paa Skorstenene före andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Anordnings §§ 3, 6 og 7.

[1]) Udelades.

9 Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggöre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartöjerne, paa Sejlene og paa Skorstene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

10 Hvert Fartöjs Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Joller, Böjer, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber, der höre til Fartöjet. Disse Bogstaver og Tal skulle være store nok til med Lethed at kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssige.

11 Indregistreringen og den Maaling af Fartöjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartöjet sker ved Toldvæsenets, paa Færöerne ved Landfogdens og Sysselmændenes Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Ejerne, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen; Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartöjets Ejer.

12 Föreren af Fartöjet skal altid under Sejladsen være forsynet med det i § 5 ommeldte Fiskericertifikat til fornöden Oplysning om Fartöjets Kendings-Bogstaver, Distrikts-Nummer, Register-Tonnage, Hovedmaal og Ejerforhold. Til Godtgörelse af Nationaliteten, hvilken det er forbudt ved noget som helst Middel at fordölge, udfordres for Fartöjer, der ere maalte til en Brutto Register-Tonnage af 20 Tons eller derover, foruden Visning af det danske Flag,[1]) Fremlæggelse af Fartöjets Nationalitets- og Registreringscertifikat.

Overholdelse af Orden under Fiskeriet.

13 Det er forbudt ethvert Fiskerfartöj fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op i Farvande, hvor Drivnetsfiskere have udsat deres Redskaber. Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller ethvert andet Nödstilfælde.

14 Det er forbudt Fartöjer, der ankomme til Fiskepladserne, at lægge sig eller udsætte deres Garn saaledes, at de tilföje hinanden Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gerning.

15 Naar ved Drivnetsfiskeri Dæksfartöjer og aabne Baade samtidig begynde at sætte Garnene ud, skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre. Dæksfartöjerne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne Baade. Som Hovedregel gælder, at, naar Dæksfartöjer sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartöjer, der ere i Færd med at fiske, vil Ansvaret for Havarier paa Garnene paahvile dem, der sidst have begyndt at fiske, medmindre de godtgöre, at de have været i Nödstilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

16 Det er forbudt at fastgöre eller ankre Garn eller andet Fiskeredskab i Farvande, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

17 Det er forbudt enhver Fisker at fortöje sit Fartöj eller holde sig fast ved Garn, Böjer, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhörende en anden Fisker.

18 Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Fiskere, der fiske med Netredskab (Garn, Vaad) eller Langline, skulle de tage de nödvendige Forholdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste. I Beskadigelsestilfælde paahviler Ansvaret Slæbevaadsfiskerne, med mindre de godtgöre, at de have været i Nödstilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

19 Naar Garn, der tilhöre de forskellige Fiskere, indvikles i hinanden, er det forbudt at kappe dem, med mindre begge Parter samtykke deri. Ethvert Ansvar ophörer, saa snart det er godtgjort, at det er umuligt paa anden Maade at faa Garnene skilte fra hinanden.

[1]) Jfr. nu Bestemmelserne om færösk Flag i Lov Nr. 137 af 23. Marts 1948 om Færöernes Hjemmestyre § 12.

20 Naar et Fartöj, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartöjs, er det forbudt dem, som trækker dem op, at kappe dem undtagen i Nödstilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line straks igen knyttes sammen.

21 Uden for Bjærgningstilfælde og de i de to foregaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilket som helst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhöre ham. Naar en Fisker har gennemsejlet eller paa en hvilken som helst anden Maade er bleven indviklet i en anden Fiskers Redskab, skal han tage alle fornödne Forholdsregler for at den Skade, som derved kan forvoldes den anden Fiskers Redskab eller Fartöj, indskrænkes til det mindst mulige.

Forbud mod Redskaber til at ödelægge Garn.

22 Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ödelægge Garn. Det er ligeledes forbudt at have slige Redskaber om Bord. Politiet og Toldvæsenet have at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes om Bord i Fiskerfartöjerne, og, for saa vidt de antræffes, at anholde dem.

Sövejs-Reglerne.

23 Fiskerfartöjerne skulle iagttage de til enhver Tid for danske Skibe gældende Anordninger angaaende Regler for Lys- og Lydsignaler samt for Styring og Sejlads i det Øjemed at forebygge Sammenstöd paa Söen.

Bjærgning af Fiskeredskaber.

24 Ethvert Fiskerfartöj, dets Joller, alle Genstande, henhörende til Udrustning eller Takkelads, for et Fiskerfartöj, ethvert Garn, Liner, Böjer, Flaad eller et hvilket som helst Fiskeredskab, hvad enten det er forsynet med Mærke eller ej, som af danske (færöske) Fiskere maatte blive fundet eller optaget i Söen, skal snarest muligt overleveres til vedkommende Øvrighed i den förste Havn, hvortil det Fartöj, der har bjærget det, vender tilbage eller söger ind. Øvrigheden i den Havn her i Landet, hvortil bjærgede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af danske (færöske) eller fremmede Fiskere, har, saafremt enten det bjærgende Fartöj eller de fundne eller optagne, behörigt mærkede Genstande ikke ere dansk (færösk) Ejendom, at meddele Underretning om det passerede til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartöjets eller Genstandenes Ejere höre, samt at tilbagelevere Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saa snart de tilbagefordres, og Bjærgernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Den Godtgörelse, som Ejerne skulle betale til Bjærgerne, fastsættes af de administrative eller retslige Myndigheder, efter som det er paabudt i de respektive Staters Lovgivning. Det er en Selvfölge, at denne Bestemmelse ikke forandrer noget i allerede bestaaende Overenskomster om dette Forhold. Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at betragte som Vraggods.

Tilsyn med Fiskeriet.

25 Tilsynet med Fiskeriet udföres af Skibe henhörende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader. For Danmarks Vedkommende kan dertil anvendes Staten tilhörende Skibe, förte af Kaptajner, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

26 Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartöjernes og Fiskeredskabernes Mærkning, Nummerering o. s. v., samt Tilstedeværelsen om Bord af forbudt Redskab (§§ 3—10, 12 og 22, 2det Stykke) henhörer udelukkende under Tilsynet af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartöjet hörer. Dog skulle Cheferne for Krydserne gensidig underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

27 Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsere ere berettiget til at forvisse sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa andre af nærværende Anordnings Regler end de i § 26 nævnte, saavel som alle Forseelser, der angaa Fiskeriet, uden Hensyn til de Fiskeres Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i de begaaede Overtrædelser.

28 Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i

nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Fartöjsförer, der er sigtet for en Overtrædelse, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis: Fiskericertifikatet. Om denne Forevisning göres der straks en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument. Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersögelser eller Ransagning om Bord paa et ikke til deres Nationalitet hörende Fiskerfartöj, medmindre saadant skulde være nödvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vdrörende Fiskeripolitiet.

29 Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsere have at skönne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og fastslaa den Skade, som Fiskerfartöjerne maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd. Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggöre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at före det skyldige Fartöj til en Havn, der tilhörer Fiskerens Nation. Han kan ogsaa tage en Del af Besætningen om Bord til sig for at aflevere den til Fartöjets Nations Myndigheder.

30 Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef og under de i hans Land brugelige Former. Parterne og Vidnerne have Ret til at tilföje eller lade tilföje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behörig Underskrift.

31 Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Krydseres Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Fiskerfartöjets eget Lands Øvrighed.

32 Saa ofte Fiskere fra et af de Konventionen omfattende Lande maatte göre sig skyldige i Haandgribeligheder mod Fiskere af den anden Nationalitet eller med Vilje have tilföjet dem Skade eller Tab, skulle Domstolene i det Land, hvortil de skyldige Fartöjer höre, være Sagens rette Værneting. Den samme Regel er anvendelig overfor de i nærværende Anordning omhandlede Overtrædelser.

33 Naar den Handling, der paatales, ikke er af alvorlig Beskaffenhed, men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydsernes Chefer til Sös bringe et Forlig i Stand mellem de paagældende og bestemme, hvor meget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom. I saa Fald lader Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er i Stand til straks at betale, de paagældende undertegne i to Eksemplarer et Dokument, der bestemmer, hvor meget der skal erlægges i Erstatning. Det ene Eksemplar af dette Aktstykke forbliver om Bord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Fartöjsforer, der har Belöbet til Gode, for at han i fornödent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhörer. Kan Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i § 29.

Straffebestmmelser.

34 Foruden det Erstatningsansvar, som de paagældende i Medför af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Overtrædelse af denne Anordnings Bestemmelser, kan der herfor idömmes Straf af Böder indtil 200 Kr., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Idömmelse af deslige Böder saavel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Böder idömmes, behandles som offentlige Politisager, i Kjöbenhavn for Sö- og Handelsretten.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

35 Denne Anordning træder i Kraft den 31te Marts 1903 og forbliver gældende indtil Udlöbet af 2 Aar, efter at en af Magterne har opsagt Konventionen af 24de Juni 1901.

25. Aug. — FISKERIVEDTÆGT FOR SØRVAAGBUGTEN. Der maa ikke drives Fiskeri med Langline paa Sörvaagbugten (Goggefiskeri undtagen) inden for Linien fra Gaaseholmenak til Strömnæs. I Tiden fra 15. Januar til 1. Marts skal der dog kunne bruges Langline heim til Borestien og i Linie med Gaaseholmenak.

24. Marts 1904 — BEK. (NR. 82) OM OPTAGELSE I STATSTIDENDEN AF FORSKELLIGE KUNDGØRELSER VEDRØRENDE FÆRØERNE.[1]) I den i Medför af Lov Nr. 10. af 23de Januar f. A. fra den 1ste April d. A. hver Sögnedag udkommende Statstidende, der udgives ved offentlig Foranstaltning, vil följende retslige og andre offentlige Kundgörelser, for saa vidt angaar Færöerne, der i Följe Lovgivningens Forskrifter have været optagne i Berlingske Tidende, i Henhold til nævnte Lovs § 4, hvorefter det for Færöernes Vedkommende har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, jfr. allerhöjeste Bevilling af 10de Juli 1879 og Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 90 af samme Dato, dog at Kundgörelse i Statstidenden træder i Stedet for Kundgörelsen i Berlingske Tidende, fra den 1ste næste Maaned at regne være at indrykke i Statstidenden:

1) Indkaldelse af Ægtefæller i Henhold til kgl. Resolution af 16de November 1812, jfr. Kancelliskrivelse af 9de Oktober 1832,

2) Proklamabevillinger i Henhold til disses Tekst og Proklamata i Henhold til nævnte Bevillinger og Konkurslov af 25de Marts 1872, jfr. Anordning af 2den Maj 1902 og Skiftelov af 30te November 1874, jfr. Anordning af 14de Januar 1876 Punkt 10,

3) Opfordringer efter Forordning angaaende Tilbagesögning af offentlige Pengeeffekter af 21de Juni 1844, jfr. Lov af 4. Januar 1854 Punkt 14.

4) Bekendtgörelser efter Lov af 22de December 1876 § 3, jfr. Strandingslov af 24de Marts 1899 §§ 9 og 13. (Efter Omstændighederne gratis eller for nedsat Betaling, jfr. Finansministeriets Cirkulære Nr. 181 af 5te August 1892),

5) Bekendtgörelser efter Presselov af 3die Januar 1851 §§ 14 og 15, jfr. Lov af 4de Januar 1854 Punkt 24 (gratis),

6) Bekendtgörelser i Henhold til Konkurslov af 25de Marts 1872, jfr. Anordning af 2den Maj 1902 og Skiftelov af 30te November 1874, jfr. Anordning af 14de Januar 1876 uden for de under 2) nævnte,

7) Bekendtgörelser efter Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11te April 1890 § 6, jfr. Anordning af 24de November 1893,

8) Offentlige Stævninger efter Forordning af 11te September 1839, jfr. Reskript af 11. November 1846, Forordning af 7de Februar 1823, jfr. Kancelliskrivelse af 27de November 1824, Lov af 23de Februar 1866 § 9, Lov om Skibes Registrering af 1ste April 1892 § 19, jfr. Anordning af 16de September 1893, Sölov af 1ste April 1892, § 167, jfr. Anordning af 4de November s. A. og Lov af 23de April 1897 § 13,

9) Bekendtgörelser efter Tvangsauktionslov af 9de April 1891, jfr. Anordning af 12te April 1892,

10) Bekendtgörelser efter Lov om Skibes Registrering af 1ste April 1892 §§ 18, 26 og 43, — — —

12) Bekendtgörelser i Henhold til Anordning om Navnestempel paa Arbejder, forfærdigede af Guld og Sölv, af 4de November 1892 § 7, jfr. Lov af 5te April 1888 § 4,

13) Bekendtgörelser om Eksekutorers Overtagelse af deres Hverv,

14) Kundgörelser fra det kgl. Sundhedskollegium særligt angaaende ledige Embeder, ledigt Apotekerprivilegium[2]) og om medicinske Kandidater, som have erholdt jus practicandi (gratis). Det tilföjes, at Kundgörelser fra Justitsministeriet angaaende ledige Embeder fra ovennævnte Tidspunkt kunne ventes optagne i Statstidenden.

---

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 2 af 9. Maj 1940.
[2]) Nu Særanliggende.

I de Tilfælde, hvor ingen Bemærkning om Betalingsspörgsmaalet er gjort ved de foran under 1—14 nævnte Kundgörelser, bliver Betaling at erlægge. Hvad angaar Störrelsen af denne, henvises til Indenrigsministeriets Bekendtgörelse af 6te f. M. Dog bemærkes det, at for de Tilfælde, hvor der hidtil har været fastsat en bestemt Takst for visse Bekendtgörelsers Optagelse i Berlingske Tidende, har Indenrigsministeriet givet Tilsagn om, at denne vedblivende skal blive iagttaget. Dette gælder om följende Kundgörelser: — — — om Registrering af Navnestempler, jfr. Anordning Nr. 202 af 4de November 1892 § 8 (ovenfor Nr. 12). Ligeledes bemærkes det, at i Tilfælde, hvor Kundgörelser indrykkes uden Vederlag, eller hvor en bestemt Takst gælder for Indrykkelsen, og Eksemplarer til Legitimation for Indrykkelsen i Följe hidtilværende Praksis ere leverede den indrykkende Myndighed, kunne saadanne vedblivende forventes afgivne uden Betaling. Endnu finder Justitsministeriet Anledning til at bemærke, at der mellem Ministeriet og Indenrigsministeriet er Enighed om, at Tilfælde, hvor der til en Kundgörelses behörige Iværksættelse kræves gentagen Indrykkelse i vedkommende offentlige Tidende, og Indrykkelsen er begyndt, men ikke tilendebragt inden 1ste n. M., da Statstidende begynder at udkomme, vil en fortsat Indrykkelse i Statstidenden gyldig kunne slutte sig til den i vedkommende offentlige Tidender för 1ste n. M. stedfundne Offentliggörelse — et Spörgsmaal, der i övrigt vil höre under Domstolenes Afgörelse.

2. Febr. 1905 — REGLEMENT FOR HVALFANGST VED FÆRØERNE. I Medför af Lov om Hvalfangst ved Færöerne af 2. Maj 1902[1]) § 4 fastsættes herved följende:

1 Hvalstationer maa for Fremtiden ikke anlægges uden efter Tilladelse fra de kommunale Bestyrelser og Sundhedskommissionerne i de Sogne, hvis Grænser ikke ad Sövejen ere fjærnere end ½ Mil fra det Sted, hvor Stationen agtes anlagt. Bestaar en Kommune af to eller flere Sogne, tages Beslutning i saadanne Sager af Sognekommissionerne i de interesserede Sogne, hver for sig.

2 Fortöjning af Hvaler eller Hvalkroppe maa ikke ske saaledes, at det rette Farvand derved stoppes (jfr. Straffelovens § 285).[2]) Andetsteds end ved Stationerne maa Hvaler eller Hvalkroppe ikke fortöjes i Söen uden efter indhentet Tilladelse, som midlertidig kan meddeles af Sognekommissionen i det eller de tilgrænsende Sogne. For længere Tid, dog ikke udover et Aar ad Gangen, kan Landfogden meddele saadan Tilladelse, naar Forstanderskaberne for de tilgrænsende Kommuner dertil give deres Samtykke. Ved Meddelelsen af de nævnte Tilladelser skulle de paagældende Myndigheder ikke blot iagttage, at Tilladelsen ikke strider imod denne Paragrafs 1ste Stykke, men ogsaa, at Fortöjningen af Hvaler paa det paagældende Sted ikke vil være til Hinder for Sejlads med levende Fisk, Nötekast, Sildefangst, Grindefangst og lignende. Paa Pladser, hvor saadan Tilladelse er given, kan Landfogden tillade, at der af Hvalfangeren anbringes Fortöjningsböjer, om hvis Anbringelse der paa vedkommende Hvalfangers Bekostning skal ske offentlig Bekendtgörelse. Hvalerne maa ikke henligge paa Fortöjningspladserne længere end 3 Dögn fra den Tid, Hvalen er dræbt. Skulde i enkelte Tilfælde Vejrforholdene være til Hinder for, at Hvalerne föres bort, kan Fristen forlænges af Sognekommissionen.

3 Hvalaffald, derunder indbefattet Hvalben, som indenfor en Afstand af 1½ Mil (maalt ad Sövejen) fra en Hvalstation driver op paa Stranden eller ligger i Vejen for Nötekast, Sejlads m. v., kan vedkommende Forstanderskab 2 Gange om Maaneden lade fjærne paa vedkommende Stations eller Stationers Bekostning, dog först efter med 48 Timers Varsel at have tilsagt Stationens Forstander — Formand eller Bestyrer — at göre det. Har denne til Forstanderskabet opgivet en Stedfortræder, sker Tilsigelsen til ham. En Stedfortræder er Forstanderen pligtig til at have i sin Fraværelse. Saafremt der opstaar Tvist om Störrelsen af saadan Bekostning eller om sammes

[1]) Nu Lov Nr. 109 af 15. Marts 1939.
[2]) Nu Stfl. § 184.

Fordeling mellem de paagældende Hvalstationer, forelægges Sagen for Landfogden, som efter at have indhentet Erklæring fra Parterne gör Indstilling til Amtmanden, af hvem Sagen afgöres med bindende Virkning for alle Parter.

4 Landfogden kan efter Opfordring af Jordejere, Fæstere, Beneficiarier eller Lejere, der have Ret til at lade deres Kreaturer græsse op til en Hvalstations Areal, give Paalæg om, at dette helt eller delvis forsynes med forsvarligt Hegn, som er i Stand til at holde deres Kreaturer ude. Dog maa Indhegningen ikke være til Hinder for Vintergræsningsrettigheder.

5 Nærværende Reglement gör ingen Indskrænkning i den Sundhedsautoriteterne efter den gældende Lovgivning tillagte Myndighed. Bestemmelser om Fjernelse eller Opbevaring af Affald og Raamateriale af Hvaler saavel som Renligshedsbestemmelser for Hvalstationer og deres Omgivelser m. v. kunne derfor træffes ved lokale Sundhedsvedtægter. Den Myndighed, som ved Reglementet er tillagt Forstanderskaber og Sognekommissioner, tilkommer for Thorshavns Vedkommende Kommunalbestyrelsen.

6 Overtrædelser af dette Reglement straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Böder indtil 400 Kr., som tilfalde Amtsfattigkassen.

7 Sager angaaende Overtrædelser af dette Reglement behandles som offentlige Politisager.

5. Maj — LOV (NR. 81) SIGTENDE TIL AT LETTE UDARBEJDELSEN AF NYE SKØDE- OG PANTEREGISTRE PAA FÆRØERNE.

1 Omkostningerne ved Udarbejdelsen af nye Sköde- og Panteregistre for Færöerne afholdes paa samme Maade, som ved Lov om ny Skyldsætning paa Færöerne af 29. Marts 1867 § 12 er fastsat med Hensyn til Omkostningerne ved det deri ommeldte Matrikuleringsarbejde. Naar Sorenskriveren i Anledning af Registrenes Udarbejdelse foretager Rejser, har han Krav paa fri Befordring for sig og en Ledsager samt 4 Kr. daglig i Dagpenge. — — —

6 Justitsministeriet bemyndiges til at udfærdige reglementariske Bestemmelser om Sköde- og Panteregistrenes Indretning og Förelse.

7 Lov Nr. 33 af 11. Marts 1892 sigtende til at lette Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færöerne ophæves.

3. Juni — BEKENDTGØRELSE (NR. 99) FOR FÆRØERNE OM REGLER FOR OPKRÆVNING AF AFGIFT AF HVALER. I Medför af Lov af 2. Maj 1902[1]) om Hvalfangst ved Færöerne § 6 fastsættes herved följende Regler for Opkrævning af Hvalafgiften:

1 Den i Lovens § 6 fastsatte Afgift af Hvaler indbetales i Löbet af Kalenderaaret til vedkommende Oppebörselsbetjent förste Gang for Tiden indtil Udgangen af Maj Maaned inden den 8de Juni og derefter for hver Maaned inden den 8de i den paafølgende Maaned, dog sidste Gang inden 8 Dage efter, at Fangsten ved den paagældende Station er afsluttet. Samtidig med Indbetalingen tilstiller Stationens Bestyrer Oppebörselsbetjenten en Opgörelse over det skyldige Belöb, affattet i 2 Eksemplarer i Overensstemmelse med det neden anförte Skema A.[2])

2 Senest 8 Dage efter Indbetalingsfristens Udlöb indsender Oppebörselsbetjenten det indkomne Afgiftsbelöb til de vedkommende offentlige Kasser, ledsaget af fornöden Opgörelse, affattet i Overensstemmelse med det neden anförte Skema B.[2]) Det ene Eksemplar af den fra Hvalstationerne modtagne Opgörelse indsender han samtidig til Kassereren for Færö Amts ökonomiske Fond.[3]) Har Oppebörselsbetjenten ikke inden den for Indmeldelsen til de offentlige Kasser ovenfor angivne Frist mod-

[1]) Nu Lov Nr. 109 af 15. Marts 1939.
[2]) Udelades.
[3]) Nu Landskassen (Oppebörselskontoret).

taget Afgiftsbelöb med Opgörelse, tilstiller han vedkommende Kasserere Meddelelse herom og gör samtidig straks Skridt til det skyldige Belöbs Inddrivelse.

3 Omkostningerne ved Trykningen m. v. af ovennævnte Skemaer bæres af de i Lovens § 7 nævnte offentlige Kasser i det Forhold, hvori de faa Del i Afgiften.

24. Juni — SKR. FRA FÆRØ AMT til samtlige Bygningskommissioner for Landkommunerne. Med Skrivelse af 6te April d. A. har Amtmanden forelagt Ministeriet en Sag, hvori Bygningskommissionen for A. Sogn i Anledning af en Forespörgsel fra Kongsbonde B. B. af C. Bygd, om der vil kunne gives Fisker D. D. sammesteds Tilladelse til at opföre et Beboelseshus i en Afstand af c. 20 Alen fra et Forespörgeren tilhörende Sodnhus, udbeder sig Amtets Afgörelse af, hvorvidt den paagældende Byggetilladelse ifölge Anordning om Bygnings- og Brandvæsenet i de færöske Landkommuner af 16de Juni 1882 vil kunne gives. Foranlediget heraf skal man til Efterretning og videre Bekendtgörelse meddele, at Justitsministeriet med Dem er enigt i, at det ikke deraf, at Anordning 16de Juni 1882 § 4 forbyder at opföre Sodnhus eller Trankogeri i mindre Afstand end 30 Alen fra beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning, Höhus, Pakhus eller Kæld, kan udledes, at Beboelseshus, Kirke m. v. ikke maa opföres i mindre Afstand end 30 Alen fra Sodnhus eller Trankogeri, og at som Følge heraf Spörgsmaalet om, hvor vidt saadant kan tilstedes, maa afgöres efter de almindelige, i Anordningens § 3 indeholdt Regler, ved Skön for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen, dog at dennes Afgörelse selvfölgelig i Overensstemmelse med Anordningens § 6 vil kunne indankes for Amtmanden,[1]) og at det, hvor ikke særlige Hensyn til Byggegrundenes hensigtsmæssige Benyttelse göre sig gældende, maa af Hensyn til Brandfaren tilraades at vise Varsomhed med at tillade Opförelse af Bygninger inden for 30 Alens Afstand fra Sodnhus eller Trankogeri. Efter den Anledning, Sagen dertil giver, skal man derhos udtale: at den i Anordningens § 4 sidste Punktum, indeholdte Bestemmelse efter Ministeriets Formening maa anses som en Overgangsregel, der kun er anvendelig i det Tilfælde, at Sodnhuse inden Lovens Ikrafttræden fandtes i mindre Afstand fra de i förste Stykke omhandlede Bygninger end 30 Alen, og at der som Følge heraf, hvis der gives Fisker D. D. Tilladelse til at opföre det ovenfor omhandlede Beboelseshus, ikke vil kunne gives Kongsbonde B. B. Tilhold om at flytte sit Sodnhus eller særlige Forskrifter med Hensyn til Brugen af samme, og det, hvad enten dette maatte være opfört för Anordningens Ikrafttræden eller senere, samt at det, naar Tilladelse söges til Opförelse af Sodnhuse eller Trankogerier, ikke blot ubetinget maa kræves, at de opföres i mindst 30 Alens Afstand fra de i Anordningens § 4 nævnte Bygninger, men tillige bör haves for Øje, at de anbringes saaledes, at de hverken i Øjeblikket medföre Brandfare eller kunne paaregnes at ville lægge Hindringer i Vejen for fremtidige Vej-, Gade- eller Aflöbsanlæg.

29. Nov. — BEK. (NR. 173) OM BESTEMMELSE I HENHOLD TIL LOV OM SØNÆRINGEN M. M. AF 25. MARTS 1892 § 23 MED HENSYN TIL BØDER EFTER NÆVNTE LOV FOR FÆRØERNES VEDKOMMENDE. I Henhold til § 23 i Lov om Sönæringen m. m. af 25de Marts 1892[2]) har Justitsministeriet bestemt, at de for Overtrædelse af denne Lov paalagte Böder skulle, for saa vidt det paagældende Skib er hjemmehörende paa Færöerne, tilfalde Foreningen for forulykkedes Efterladte sammesteds fra den 1ste Januar 1906.

9. Marts 1906 — LOV (NR. 35) OM UDFØRELSE AF NOTARIALFORRETNINGER PAA FÆRØERNE.

1 Fra 1. April 1906 paahviler det Sysselmændene paa Færöerne at udföre Notarialforretninger indenfor Sysselet. Sorenskriveren paa Færöerne kan som hidtil udföre Notarialforretninger overalt paa Øerne.

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu Bek. (Nr. 74) 31. Marts 1928 § 27.

2[1]) Derhos tillægges der hvert af de af Sysselmanden benyttede Vidner[2]) en Godtgörelse af 50 Øre for hver Forretning. Naar Sysselmanden for at foretage Notarialforretninger, hvortil han rekvireres, nödsages til at göre Rejser, betales disse efter Reglerne i Sportel-Reglement 30. Marts 1836 § 15.

3 De nærmere Regler om Sysselmændenes Udförelse af Notarialforretningerne, Indberetninger, Regnskabsaflæggelse m. v. indeholdes i en Instruks for Udförelse af Notarialforretninger paa Færöerne, som udfærdiges af Justitsministeriet.[3])

9. Marts — LOV (NR. 36) OM ÆNDRINGER I LOV NR. 44 AF 30. MARTS 1892 OM FORSKELLIGE SKATTER OG AFGIFTER PAA FÆRØERNE. (Indföjet i Loven af 1892).

9. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 37) OM INDPODNING AF KOKOPPER.

1 Enhver, der ikke har haft de naturlige Kopper, skal inden opnaaet 7 Aars Alder være indpodet med Kokopper; de ukonfirmerede Börn, som paa den Tid, da denne Lov træder i Kraft, have opnaaet 7 Aars Alder og endnu ikke ere indpodede med Kokopper, skulle derhos være indpodede inden 2 Aar, regnet fra den Tid, da Loven træder i Kraft. Naar dette ikke er sket, anses vedkommende Forældre eller den, der med Hensyn til Forsorg for Barnet træder i deres Sted, med en Böde af indtil 20 Kr.

2 Den, der forestaar en Skole, offentlig eller privat, skal ved at lade Lægeattest forevise, forvisse sig om, at den ovennævnte Forpligtelse er efterkommen med Hensyn til de Börn, der söge Skolen. Er dette ikke Tilfældet, eller undlade Forældre eller andre vedkommende paa Skolebestyrerens Begæring at forevise Lægeattest, skal Skolebestyreren derom gör Anmeldelse til Skolekommissionen, som har at sende Anmeldelsen til Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand); dette skal derefter undersöge Sagen og, saafremt Barnet befindes ikke at være indpodet, give vedkommende Paalæg om under en Böde af 2 Kr. for hver Uge, Paalægget overstiddes, at foranstalte Indpodningen foretagen ved næste offentlige Indpodning.

Skolebestyreren skal i Skoleprotokollon have en Rubrik, hvori indföres, om Barnet er indpodet og af hvem, eller, hvis Barnet ikke er indpodet, hvad der i saa Henseende er sket. Det göres Skolekommissionen til Pligt een Gang aarlig at gennemse denne Protokol og med sin Underskrift at bevide, at dette er sket, samt, for saa vidt Protokollen ikke befindes behörig fört, eller hvis nogen anden Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter bemærkes, at anmelde saadant for Politiet. Overtrædelse af de Skolebestyreren i denne Paragraf paalagte Forpligtelser anses med Böder fra 10—40 Kroner.

3 Med Hensyn til de Börn, som ikke undervises i offentlig eller privat Skole, paaligger det Skolekommissionen ved at lade sig forevise Attest at forsikre sig om, at den ovenomhandlede Forpligtelse er efterkommen, og, naar dette ikke er Tilfældet, derom at göre Anmeldelse til Politiet, som har at foretage det fornödne i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf.

Enhver Skolekommission skal være forsynet med en Protokol, hvori de i denne Paragraf omtalte Börn indföres, og hvori skal være en Rubrik for, at Attest om Koppeindpodning er forevist. Protokollen, der anskaffes for Kommunens Regning, föres af Skolekommissionens Formand, men maa aarlig forsynes med hele Skolekommissionens Underskrift. Protokollen skal til enhver Tid være til Amtmandens Eftersyn.

Overtrædelse af de Skolekommissionen i denne og foregaaende Paragraf paalagte Forpligtelser anses med Böder fra 10—100 Kroner.

---

[1]) 1. Punktum bortfaldet og udelades.
[2]) If. Retsplejeloven § 55 er det kun nödvendigt at benytte et Vidne.
[3]) Instruks Nr. 45 af 10. Marts 1906 og Nr. 223 af 31. Oktober 1917.

4 Naar de naturlige Kopper vise sig paa et Sted eller i saadan Nærhed af Stedet, at Koppesmittens Indbringelse er at befrygte, skal Politiet efter Indstilling fra vedkommende Epidemilæge paabyde, at enhver paa Stedet, som ikke straks godtgör at have haft Kokopper eller de naturlige Kopper, inden en bestemt Tidsfrist skal være indpodet med Kokopper under en Böde af 2 Kroner for hver Dag, det givne Paabud oversiddes. Epidemilægen er forpligtet til at indfinde sig paa Stedet, inden denne Frist udlöber. Paabudet sker, naar Foranstaltningen indskrænker sig til enkelte Huse, ved Paalæg til de vedkommende eller, for saa vidt angaar Börn under 15 Aar, deres Forældre eller dem, som træde Barnet i deres Sted. Skal Foranstaltningen udstrækkes til en större Kreds, sker Paabudet ved Bekendtgörelse, der nærmere angiver Kredsens Grænser og paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab.

I paatrængende Tilfælde kan Epidemilægen selv udstede de ovennævnte Paabud, og underretter da snarest mulig Oversundhedskommissionen og Politiet derom.

5 Opsættelse mod Indpodning kan af Hensyn til vedkommendes Helbredstilstand bevilges af Politiet efter Erklæring fra en autoriseret Læge; i Tilfælde af Nægtelse forelægges Sagen for Amtmanden.

6 Som Bevis for, at en Person har været indpodet med Kokopper, gælder en af den Læge, som har foretaget Indpodningen, underskreven Koppeattest, udfærdiget i den Form, som af Justitsministeren foreskrives. Hvor saadan Attest ikke kan tilvejebringes, benytte et af en autoriseret Læge underskrevet Vidnesbyrd om, at vedkommende bærer utvivlsomme Ar efter Kokopper eller naturlige Kopper. Kan heller ikke saadant Vidnesbyrd fremskaffes, maa Indpodningen gentages.

7 Enhver kan ved offentlig Foranstaltning faa Kokoppeindpodningen foretagen og Attest derfor meddelt uden Betaling. Den offentlige Indpodning udföres af Epidemilægerne. Af dem, som ere indpodede ved offentlig Foranstaltning, skal et Eftersyn finde Sted, ved hvilket Lægen er berettiget til at tage Koppevædske af de indpodede. De nærmere Regler for den offentlige Indpodning og for det nævnte Eftersyn, foreskrives af Justitsministeren.[1]) Udeblivelse fra Eftersynet og Vægring ved at tilstede Lægen at tage Koppevædske, straffes med Böder fra 2—10 Kr., hvilken Straf, naar den indpodede er under 15 Aar, paalægges vedkommende Forældre eller dem, som træde Barnet i deres Sted.

Til Foretagelse af den offentlige Koppeindpodning er Kommunen pligtig at anvise Lægen et passende Lokale samt at sörge for den fornödne Bekendtgörelse om Indpodningen.

8 Enhver, som önsker det, kan blive genindpodet til de Tider, paa hvilke den offentlige Indpodning foregaar, af vedkommende Epidemilæge.

Ved udbrydende Koppeepidemi træffes der derhos af Oversundhedskommissionen særlig Foranstaltning til, at enhver indenfor det Distrikt, som af Kommissionen nærmere fastsættes, kan blive genindpodet.

9 Med Hensyn til Betalingen til Lægen for de i denne Lov omhandlede Forretninger har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov (Nr. 3) af 8. Januar 1872,[2]) dog at Betalingen for den i nærværende Lovs § 8, 2det Stykke, nævnte Genindpodning fastsættes til 25 Øre for hver genindpodet.

Betalingen for offentlig Indpodning eller Genindpodning afholdes af Amtsrepartitionsfonden, paa hvis Bekostning ligeledes de Vaccinationsprotokoller blive at udlevere, som Lægerne ere pligtige at före.

10 Enhver Læge skal som Regel benytte animal Koppevædske fra den kongelige Kokoppeindpodningsanstalt i Kjöbenhavn, og Forplantning af Koppevædsken fra Barn til Barn bör kun finde Sted i Nödsfald. Hvor humaniseret Vædske benyttes, maa Lægen kun tage den af Börn, om hvis almindelige Sundhed han har forvisset sig. Af Börn under 3 Maaneders Alder maa der ikke tages Koppevædske til For-

[1]) Jfr. Anordn. 41 af 10. Marts 1906.
[2]) Ophævet ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935.

plantelse, ej heller af genindpodede. Enhver Læge, som selv besörger Koppevædskens Forplantelse, bör af yderste Evne vaage over, at Vædsken holder sig ægte og ren.

Lægen skal ved Kokoppeindpodningen iagttage tilbörlig Omhu, for ikke at paaföre den indpodede Infektion af anden Art. Den, som ved ikke at iagttage tilbörlig Forsigtighed ved Koppeindpodningen bliver Skyld i, at en anerkendt smitsom Sygdom ved denne overföres til sunde Personer, straffes med Böder fra 100—400 Kr., for saa vidt ikke större Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Forskrifter. Er han Embedslæge, kan Straffen under skærpende Omstændigheder stige til Embedsfortabelse.

11 Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Böderne tilfalde Amtsfattigkassen.

12 Forordningen af 3. April 1810, Plakaten af 19. November 1811, Forordningen af 30. April 1824 § 10, jfr. Reskript af 7. December 1827, og alle dertil sig sluttende Bestemmelser ophæves. For de Börns Vedkommende, som paa den Tid, denne Lov træder i Virksomhed, maatte være udgaaede af Skolen, finde dog de nugældende Bestemmelser for saavidt Anvendelse, at Vakcinationsattest maa forevises inden Konfirmationen.

13 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1906.

10. Marts — ANORDNING (NR. 41) OM DEN OFFENTLIGE KOKOPPEINDPODNING PAA FÆRØERNE. I Henhold til Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts d. A. § 7 fastsættes herved följende Regler for den offentlige Indpodning og for Eftersynet af dem, som ere indpodede ved offentlig Foranstaltning:

1 Den ordentlige offentlige Indpodning i Thorshavn sker 1 Gang aarlig paa det Sted, som af Kommunalbestyrelsen anvises dertil. Om den Dag, paa hvilken den offentlige Indpodning finder Sted, skal Epidemilægen udstede fornöden offentlig Bekendtgörelse.

2 Den ordentlige offentlige Indpodning paa Landet skal ske i Tiden mellem April og Oktober mindst 1 Gang hvert andet Aar for hver Bygd; dog kan Lægen med Samtykke af Fysikus lade en Tid af indtil 4 Aar hengaa mellem hver Indpodning for smaa og afsidesliggende Bygders Vedkommende.

Over de Bygder, for hvilke Indpodningen skal foregaa, udarbejdes der af Lægen en Plan, som bliver at forelægge for Fysikus. Det bliver ved denne at iagttage, at der afholdes offentlig Indpodning paa saa mange Steder i Distriktet, at Afstandene fra de Bygder, for hvilke Indpodning skal foretages, höjst bliver 3/8 Mil over Land. Naar Planen er fastsat af Fysikus, tager Lægen Bestemmelse om, paa hvilken Tid Indpodning for hver enkelt Bygd skal foregaa, og tilstiller vedkommende Sognekommission (eller hvor ingen saadan findes, vedkommende Forstanderskab) Meddelelse derom, hvorefter Sognekommissionen (Forstanderskabet) har at sörge for et passende Lokale og for at bekendtgöre Tid og Sted for Indpodningen ved Kirkestævne[1]) og paa anden hensigtsmæssig Maade. Planen kan dog simplificeres, naar Fysikus, som efter de i § 7 paabudte aarlige Medicinalberetninger har tilstrækkelig Rede paa Forholdene til om fornödent at kunne gribe ind, finder Anledning til at fravige denne, saaledes at det i övrigt overlades vedkommende Læge at rette Foretagelsen af Vakcinationen efter Tid og Lejlighed indenfor de i Loven fastsatte Tidsgrænser.

3 Er Lægen forhindret fra at give Möde til den til Indpodningen berammede Tid, maa han, saafremt han ikke i tilbörlig Tid kan foranstalte Mödet aflyst ved Bekendtgörelse til Kirkestævne[2]) eller paa anden hensigtsmæssig Maade, saa vidt muligt foranledige, at der paa hans Vegne gives Möde af en dertil af Amtet konstitueret.

---

[1]) Nu ved Opslag, jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912.
[2]) Ved Opslag jfr. anf. Lov.

4 Eftersyn foretages af Lægen selv, hvis han kan give Möde uden i den Anledning at foretage særskilt Rejse, men ellers i Reglen af en dertil af Amtet efter Lægens Indstilling konstitueret paalidelig Person, som giver Lægen skriftlig Meddelelse om Resultat.

Naar Indpodningen er foregaaet, underretter Lægen de tilstedeværende om, naar Eftersynet, der foretages sammesteds som Indpodningen, vil foregaa, med Tilföjende, at udeblivende kunne vente at blive ansete med Mulkt. I særlige Tilfælde, hvor Omstændighederne tale derfor, kan Lægen tilstaa enkelte Fritagelse for at möde ved Eftersynet; det bliver de saaledes fritagnes egen Sag at tilvejebringe Attest for, at Indpodningen er sket.

Paa Grundlag af Eftersynet udsteder Lægen, saafremt Indpodningen maa anses for fuldkomment lykket, Attest efter vedtrykte Blanket.[1]) Hvor Indpodningen ikke kan anses for fuldkomment lykket, meddeles der vedkommende Attest om, at Indpodning forgæves er foregaaet, og kan denne Attest afværge Strafansvar for undladt Indpodning, indtil den næste offentlige Indpodning i Bygden finder Sted. Om de ved Eftersynet udeblivne har Lægen at göre Indberetning til Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand).

5 Naar Genindpodning i Overensstemmelse med Lov af 9de Marts d. A. § 8 finder Sted ved offentlig Foranstaltning, forholdes der med Hensyn til Fastsættelse af Tid, Tilvejebringelse af Lokale og Bekendtgörelse om Tid og Sted for Genindpodningen paa samme Maade som ovenfor i §§ 1 og 2 foreskrevet. Attest for, at Genindpodning er foregaaet, meddeles efter vedtrykte Blanket B.,[1]) saa snart Genindpodningen er foretagen, og Eftersyn af de genindpodede finder ikke Sted.

6 De offentlige Læger have at före en Protokol, der skal indeholde Oplysning om de af dem indpodedes og genindpodedes Navne, Alder, Födested og Bopæl, Indpodnings- og Eftersynsdagen, Indpodningernes Udfald samt Bemærkning ved de Personer, til hvem humaniseret Lymfe maatte være anvendt.

7 Enhver offentlig Læge er pligtig til i sin Medicinalberetning at opgive Antallet af de af ham i Aarets Löb foretagne Indpodninger og Genindpodninger, særskilt for hvert Kön, samt at göre Rede for, hvor og naar han har vaccineret i Beretningsaaret m. m., og hvor han agter at vaccinere i det efterfölgende Aar. Blanketter til Indpodningsattester blive paa Forlangende udleverede til enhver Læge, naar han derom henvender sig til Fysikus.

8 Denne Anordning træder i Kraft samtidig med Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts d. A.

10. Marts — INSTRUKS FOR UDFØRELSEN AF NOTARIALFORRETNINGER PAA FÆRØERNE I HENHOLD TIL LOV AF 9. MARTS 1906.

1[2]) Med Hensyn til Sorenskriverens Udförelse af Notarialforretninger forbliver de hidtil gældende Regler i Kraft. — — —

2[2]) Sysselmændenes Notarialprotokoller, der bekostes af dem selv, autoriseres af Amtmanden over Færöerne, der förer det overordnede Tilsyn med Notarialforretningernes Udförelse. I Protokollen indföres alle Embedshandlinger, som af Notarius udföres, og Attestationer, som af ham udstedes. De ved Forretningen tilstedeværende Dokumenter bliver kun at indföre i Protokollen, naar vedkommende forlanger det. Sysselmændene före hver et Navneregister over de af dem udförte Notarialforretninger med Angivels af Rekvirentens Navn, Forretningens Art, Dato for dens Foretagelse og Stedet i Notarialprotokollen, hvor den findes indfört. Sysselmændenes Beföjelse til at udföre Notarialforretninger strækker sig kun til vedkommende Syssel, men er uafhængigt af, hvor Rekvirenten hörer hjemme.

3 Notarius bör udenfor paatrængende Tilfælde ikke fungere, naar Rekvirenten eller den, med hvem en Forretning foretages, er hans beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie (Forældre, Bedsteforældre o. s. v., Börn, Börnebörn o. s.

[1]) Udelades.
[2]) Som ændret ved Instruks Nr. 223 af 31. Okt. 1917.

v., Svigerforældre og Svigerbörn), i Sideliniens 1ste Grad, (Broder, Söster, Svoger, Svigerinde) eller naar han i nogen Maade er materielt interesseret i den rekvirerede Notarialforretning.

4 Notarius bör altid med den störste Omhu og Nöjagtighed udföre de til hans Embede hörende Forretninger og bör især skaffe sig den fuldkomneste Vished om alt, som han i Embeds Medför bekræfter, saa at det Vidnesbyrd han meddeler om de i hans Overværelse foregaaende Handlinger eller afgivne Erklæringer altid er grundet paa hans personlige Iagttagelse og ikke blot paa Vidnesbyrd af andre, til hvem han har Tillid. Naar den, der i Notarens Overværelse underskriver et Dokument, vedgaar en Underskrift eller afgiver nogen anden Erklæring, der skal have forbindende Kraft, ikke forud er Notarius personlig bekendt, bör Notarius söge at skaffe sig Vished om, at den paagældende virkelig er den Person, han udgives for. Hvis saadan Vished skaffes ved Notarius bekendte paalidelige Personers (Identitetsvidners) Udsagn eller ved Dokumenter, som forevises Notarius (Legitimationspapirer), bör disse Personer eller Dokumenter udtrykkelig nævnes saavel i Notarialprotokollen som i den Paategning, som gives et Dokument. Notarius bör ved Udförelsen af sine Forretninger som Vidner bruge to Mænd, imod hvis Duelighed og Paalidelighed som Vidner i Almindelighed og i den enkelte Sag i Særdeleshed intet kan være at udsætte. Disse Vidner bör nævnes i den Forretning, Notarius udsteder, og tillige underskrive denne til Vitterlighed om, at alt er passeret som i Forretningen anfört.

5 Naar Notarius anmodes om at forfatte Fuldmagter, Testamenter eller andre deslige Dokumenter, bör han, i at paatage sig dette, omhyggelig sörge for, at Alt iagttages, hvad der hörer til Dokumentets Gyldighed, og til, at den tilsigtede Virkning kan opnaas. I den Betaling, han derfor oppebærer, bör han rette sig efter Billighed, hvormed han med vedkommende kan komme overens.

20. Juli — BEK. (NR. 36) OM EN AF JUSTITSMINISTERIET STADFÆSTET VEDTÆGT FOR BENYTTELSEN AF VAND FRA THORSHAVNS VANDVÆRK. I Henhold til Lov af 24de Marts 1899 om Tilvejebringelsen af Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Thorshavns Vandværk stadfæstes herved følgende af Thorshavns Kommunalbestyrelse Justitsministeriet forelagte Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Köbstadens Vandværk:

1 Ingen, som har Vandindlæg i sin Ejendom, maa, undtagen i Ildebrandstilfælde, lade andre benytte Vand fra Vandværket eller selv benytte det til anden Brug eller i större Mængde, end den af Kommunalbestyrelsen vedtagne, til enhver Tid gældende Vedtægt for saadan Benyttelse eller særlig Overenskomst med Vandværkets Bestyrelse hjemler ham. Den, der forser sig herimod, straffes med Böder fra 10—100 Kr.Under lige Straf er det forbudt, uden dertil erhvervet Tilladelse fra Kommunalbestyrelsen eller den af samme valgte Vandinspektör, at foretage nogen som helst Forandring ved en Vandledning, samt i Tilfælde, hvor Vand til Næringsbrug afgives gennem Vandmaaler, at tage Vand til saadan Brug fra Haner, der afgive Vand, som ikke har passeret Vandmaaleren.

2 Den, der ved ikke at lukke en Hane eller ved at holde en selvlukkende Hane aaben eller ved mangelfuld Vedligeholdelse af Ledninger eller Haner eller ved anden uforsvarlige Adfærd, enten det sker med Forsæt eller af Uagtsomhed, bevirker, at Vand fra Vandværket gaar til Spilde, samt den, der undlader at efterkomme et i Vedtægten hjemlet Paalæg om Indskrænkning af Vandforbruget, anses med Böder fra 2—20 Kr.

3 Enhver, der formener den, som af Kommunalbestyrelsen eller Vandinspektören dertil er bemyndiget og behörig legitimerer sig, Adgang til de Steder i Ejendommene, hvorhen Vandindlægget er forgrenet, eller hindrer dem i at undersöge Vandindlægget, ifalder, for saa vidt det i saadan Henseende udviste Forhold ikke fra anden Side medförer större Strafansvar, en Böde fra 10—100 Kr. Enhver, til hvis Forbrug Vand

er indlagt i en Ejendom, eller som benytter Vand fra Hane, der er anbragt paa aaben Plads eller Gade, i særligt Øjemed f. Eks. til industrielt Brug eller til Skibsbrug, er under lige Böde forpligtet til at meddele al den Oplysning, som maatte forlanges for at komme til Kundskab om Vandforbrugets Omfang.[1])

4 Af Vandledninger, der er indlagte i Huse samt for de Beboelseshuses Vedkommende, der ikke have Vandindlæg, men benytte Vand fra Byens Vandværk, svarer Husets Ejer en aarlig Afgift, der fastsættes paa Kommunens Budget. Ligeledes kan der aarlig paa Budgettet fastsættes Afgifter for anden Benyttelse af Vand fra Byens Vandværk, f. Eks til industrielt Brug eller til Skibsbrug. Afgiften skal, for saa vidt industrielle Anlæg angaar, fastsættes til en i Forhold til det omtrentlige daglige Gennemsnitsforbrug bestemt Störrelse. Hvad Afgiften for Vand til Skibsbrug angaar, skal den fastsættes enten efter Skibets Störrelse eller efter dets Bestemmelse. De nævnte Afgifter kunne inddrives ved Udpantning i Henhold til Lov om Udpantning for Færöerne af 30te Marts 1894 § 1 Nr. 3.[1])

5 Sager om Overtrædelse af denne Vedtægt bliver at behandle som offentlige Politisager. Böderne tilfalder Kommunens Kasse.

1. Nov. — FISKERIVEDTÆGT FOR MIDVAAG-SANDEVAAG BUGTEN. Det skal være forbudt at drive Fiskeri med Langline paa Midvaag-Sandevaag indenfor en Linie fra Præsttangen, efter Mulen, til Handestestak.

22. Marts 1907 — LOV (NR. 53) FOR FÆRØERNE OM TIDENS BESTEMMELSE.

1 Tiden skal herefter for Færöerne bestemmes lige med Middelsoltiden for Greenwich.

2 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

9. April — ANORDN. (NR. 71) HVORVED Bestemmelserne i LOV OM Foranstaltninger til at forhindre den ASIATISKE KOLERAS Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 indtil videre göres anvendelig paa »MENINGITIS CEREBROSPINALIS«. I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved följende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8de Januar 1872 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa »Meningitis cerebrospinalis«.

19. April — LOV (NR. 100) OM FORSKELLIGE FORHOLD VEDRØRENDE BEGRAVELSER. (Se Anord. Nr. 9 af 17. Januar 1908).

17. Jan. 1908 — ANORDN. (NR. 9), HVORVED LOV OM FORSKELLIGE FORHOLD VEDRØRENDE BEGRAVELSER AF 19. APRIL 1907 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om forskellige Forhold vedrörende Begravelser af 19de April 1907 givne Bemyndigelse sættes denne Lov herved i Kraft paa Færöerne med följende Lempelse: Til § 4 föjes. »Kan i enkelte Tilfælde Aftale ikke træffes med Sognepræsten, træder vedkommende Kirkeværge — eller i Bygder, hvor ingen Kirkeværge bor, Værgen for den paagældende Kirkegaard — i Sognepræstens Sted«.[2])

[1]) Som ændret ved Bek. 325 18. Okt. 1913.

[2]) Ifölge nævnte Lov kan Folkekirkens Medlemmer begraves paa Folkekirkens Kirkegaarde uden Medvirkning af Folkekirkens Præster (borgerlig Begravelse), naar den afdöde ved en i Testamentsform affattet Erklæring har truffet Bestemmelse herom. Ifölge § 4 træffes Aftale om borgerlig Begravelse med vedkommende Sognepræst.

28. Febr. — LOV (NR. 36) FOR FÆRØERNE OM FORANSTALTNINGER MOD SMITSOMME SYGDOMME HOS HUSDYRENE M. M.[1])

1[2]) Indførsel til Færöerne af Husdyr og Nytte-Fjerkræ samt af Huder og Skind, for saa vidt de ikke ere saltede eller garvede maa kun finde Sted efter særlig for hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse fra Landsstyret, som skal indhente Erklæring fra Husdyrkommissionen (jfr. § 9) og eventuelt fra andre Autoriteter.

Tilladelse bliver kun at meddele, naar der ikke med Indførslen kan antages at være forbundet Fare for Indbringelse af Smitte.

Indførslen skal göres afhængig af, at visse Regler iagttages til Forebyggelse af Smitte.

2 Landsstyret kan bestemme, at den i § 1 ommeldte Tilladelse ikke maa gives enten med Hensyn til Indførsel fra alle Steder udenfor Øerne eller fra enkelte Lande eller Steder.

3 Indførsel til Færöerne af Uld skal kun være tilladt under Iagttagelse af Regler, som bestemmes af Landsstyret og anses fornödne for at hindre Smittes Indbringelse. Indførsel kan helt forbydes, jfr. § 4.

4[3]) Naar der er Grund til at antage, at Indførsel til Færöerne af andre Dyr end Husdyr eller af andre end de i § 1 nævnte raa Handelsprodukter af Husdyr, saasom Haar (Uld), saltede eller garvede Huder, Talg og Köd, saavelsom af andre Genstande, udsætter Øerne for Indbringelse af smitsomme Sygdomme blandt Husdyr, kan Landsstyret udstede Forbud mod saadan Indførsel enten fra alle Steder udenfor Øerne eller fra enkelte Lande eller Steder, eller ogsaa göre Adgangen til Indførsel afhængig af saadanne Betingelser, som anses fornödne for at hindre Smittens Indbringelse.

5 I paatrængende Tilfælde kan det i § 4 ommeldte Forbud forelöbig udstedes af Landsstyret.

6 Naar smitsom Sygdom er udbrudt blandt Husdyr paa Færöerne, kan Landsstyret efter indhentet Erklæring fra Husdyrkommissionen og eventuelt andre Autoriteter enten helt forbyde Overførsel af den angrebne Art af Dyr saavel som af andre Dyr eller Genstande, hvorved Smitte kan forplantes fra den ene Ø eller Dele af en saadan, hvor Sygdommen er forekommen, til andre Dele af Øerne, eller göre Adgang hertil afhængig af saadanne Betingelser, som menes fornödne for at hindre Smittens Udbredelse.

7 Den, der ved, at en blandt hans Husdyr forekommende Sygdom er af smitsom Beskaffenhed og ikke — vedkommende Autoriteter bekendt — til paagældende Tid findes blandt andre Husdyr paa Færöerne, skal uopholdelig anmelde det til Politiet.

Naar smitsom Sygdom er opstaaet blandt Husdyr paa Færöerne, kan Landsstyret ved en offentlig Bekendtgörelse — som skal indeholde Oplysning om, hvorledes Sygdommen giver sig til Kende, — paabyde, at enhver, der ved eller har Anledning til at formode, at et blandt hans Husdyr forekommende Sygdomstilfælde er af den i Bekendtgörelsen nævnte Art, uopholdelig skal anmelde det til Politiet. Politiet skal snarest muligt give Indberetning til Landsstyret om modtagne Anmeldelser.

8 Opstaar Hundegalskab, skal Landsstyret ved en offentlig Kundgörelse paabyde, at alle Hunde indenfor et nærmere betegnet Distrikt enten skulle holdes bundne og forsvarlig afspærrede eller dræbes.

9[4]) Ledelsen af de Foranstaltninger, der i övrigt ville være at træffe af det offentlige til Bekæmpelse af udbrudt smitsom Sygdom blandt Husdyr (jfr. § 10), paahviler en Kommission, bestaaende af Lagtingets Landbrugskonsulent som Formand

---

[1]) Jfr. Lagtingslov Nr. 15 af 13. Marts 1951.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 86 af 27. April 1927.
[3]) Jfr. Bek. Nr. 48 af 7. Nov. 1941 og kunng. nr. 70 18. des. 1951, hvorefter kræves Tilladelse fra Landsstyret til enhver Indførsel af levende Dyr.
[4]) Som ændret ved Ll. Nr. 15 af 13. Marts 1951.

samt 4 af Landsstyret udpegede Medlemmer, for hvilke der samtidigt udpeges Suppleanter. Medlemmerne og deres Suppleanter skal have Bopæl i Thorshavn. De til Medlemmer af Husdyrkommissionen eller til Suppleanter valgte Mænd ere forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de have fyldt det 60de Aar eller ere forhindrede ved Forfald, der anses for gyldigt af den Myndighed, som har valgt dem.

Politiet saavel som de kommunale Styrelser, (disse enten selv eller ved et Udvalg, til hvilket Medlemmer ogsaa kunne vælges udenfor deres egen Midte) ere forpligtede til at bistaa Husdyrkommissionen ved Gennemförelsen af de fornödne og efter de stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse.

10 Husdyrkommissionen kan paabyde Afsondring og Rensning af smittede eller mistænkte Dyr saavel som af sunde Dyr eller af Genstande, ved hvilke Smitte kan befrygtes at ville vinde Udbredelse, og de nærmere Foranstaltninger, som ere nödvendige for at gennemföre Afsondringen og Rensningen (Indespærring af Dyrene, Bortfjærnelse af deres Affald, Rensning eller Tilintetgörelse af de Genstande, som have været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Oppassere, alle uvedkommendes Bortvisning. Tilintetgörelse af Smitstof hos de Personer, som have været i Beröring med dem, Nedgravning af de döde Dyr eller Dele af dem m. v.). Er Sygdommen ondartet, kan Nedslagning foretages, naar det skönnes fornödent for at standse dens Udbredelse. Ligeledes kan Nedslagning af enkelte Dyr foretages for at tilvejebringe Oplysning om Sygdommens Beskaffenhed.

I paatrængende Tilfælde kan Politiet, Landfogden eller vedkommende Sysselmand forelöbig sætte de ovennævnte Afsondrings- og Rensningsforanstaltninger i Kraft, men maa uden Ophold indberette det til Husdyrkommissionen.

Husdyrkommissionen skal uden Ophold give Landsstyret Meddelelse om de Foranstaltninger, som den træffer i Henhold til nærværende Paragraf.

11 Alle Udgifter, som paa Grund af de Forskrifter, der udstedes i Medför af § 10, medgaa i Anledning af Dyrs Rögt, Afsondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redskaber eller deslige, eller döde Dyrs Nedgravning, betales af Ejeren. Dog bliver Udgiften til Anskaffelse af de ifölge Husdyrkommissionens eller Politiets Paabud anvendte særlige Desinfektionsmidler at erstatte Ejeren af det offentlige. Det samme gælder Udgiften ved nye Arbejder, der maatte blive paabudte, saasom Oplörelse af Rum til Dyrs Afspærring, Ombytning af Træværk eller deslige.

I Tilfælde af Nedslagning lader Politiet Dyrene forud taksere af 3 af Politiet dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Henyns til den virkelige eller formodede Sygdom, der foranlediger denne; i Belöbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren af det offentlige.

Saafremt det, for at forhindre Smittes videre Udbredelse, maatte være nödvendigt at tilintetgöre smittefarlige Genstande, saasom det döde Kreaturs Hud, Foderstoffer, Hö, Halm, Staldrekvisitter og lignende, bliver det derved forvoldte Tab at godtgöre Ejeren af det offentlige med det Belöb, hvortil Tabet ansættes ved en Vurdering, der, forinden Tilintetgörelsen finder Sted, foretages af 3 af Politiet udvalgte Mænd.

Hvis en Besætning har været afspærret af det offentlige, og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været til Stede, bliver det Tab, som Ejeren har lidt ved de tagne Forholdsregler, at erstatte ham. Om Erstaningens Störrelse har Politiet efter Forhandling med den skadelidte at göre Indstilling til Husdyrkommissionen, der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spörgsmaal, vedrörende Krav paa saadan Erstatning, kan bringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornöjet med den ham tillagte Erstatning, forlange dens Störrelse fastsat ved Taksation af 3 uvillige, af Retten udnævnte Mænd; Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige.

Saafremt Ejeren selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til de trufne Foranstaltninger, fortaber han den Ret til Erstatning af det offentlige, som ellers vilde tilkomme ham.

Udgifter til Befordring af Husdyrkommissionens Medlemmer saavel som af Politiet og tilkaldte Sagkyndige paa Rejser, som foretages i Medfør af § 10, afholdes af det offentlige. Ligeledes afholder det offentlige Udgiften ved sagkyndig Bistand, som efter Husdyrkommissionens Bestemmelse og med Landstyrets Billigelse maatte blive anvendt.

12 De i § 11 ommeldte Udgifter afholdes (forskudsvis) af Landskassen, for saa vidt de ikke ere afholdte af Ejeren. (Statskassen refunderer Fonden Halvdelen af de Udgifter, som endelig komme til at paahvile det offentlige).[1])

13 Det kan af Landfogden forbydes Ejeren eller Brugeren af Kvæg, som öjensynlig lider af Tuberkulose,

a) at lade saadanne Dyr komme i Beröring med andre Ejeres Kvæg;

b) at afhænde saadanne Dyr, medmindre de afhændes til Slagtning, og Afhændelsen forud anmeldes til Politiet;

c) at afhænde eller at bruge til Menneskeföde Köd af saadanne Dyr, medmindre de slagtede Dyr med deres Indvolde forinden ere undersögte paa Ejerens eller Brugerens Bekostning ved Politiets Foranstaltning, og Politiet derefter har givet Tilladelse til, at Ködet bruges paa denne Maade.

Landfogden kan derhos forbyde, at Kvæg fra en Besætning, i hvilken det er godtgjort, at der findes Tuberkulose, afhændes i andet Øjemed end til Slagtning, medmindre det ved en Tuberkulinpröve, der foretages under et af Landsstyret fastsat Tilsyn, oplyses, at det paagældende Dyr ikke lider af Tuberkulose. Landfogdens Forbud kunne indankes for Landsstyret, men vedkommende kunne dog ikke derved unddrage sig fra forelöbig at rette sig efter disse.

Ligeledes kan det af Landfogden forbydes Ejeren eller Brugeren af en Ko, der lider af Yvertuberkulose, at afhænde dens Mælk eller at anvende den til Menneskefode eller til Tilvirkning af Levnedsmidler eller at bruge den i ukogt Tilstand til Kreaturföde.

Der tilkommer ikke de vedkommende Erstatning i Anledning af de i denne Paragraf ommeldte Forbud.

14 Landsstyret skal være bemyndiget til at give almindelige instruktoriske Forskrifter for Husdyrkommissionens og Politiets Virksomhed i Henhold til denne Lov.

15 Dersom Husdyr eller andre Dyr, hvis Indförsel eller Overförsel efter de foranstaaende Bestemmelser ikke er tilladt, findes ombord i et Fartöj, der anlöber nogen færösk Havn, skal Skipperen være pligtig at efterkomme de Paalæg, som Karantænemyndigheden eller Politiet giver for at forebygge, at Dyrene komme i Land.

Udgifterne ved de Foranstaltninger, som de givne Paalæg medföre, afholdes af Fartöjet.

16[2]) Indförsel til Færöerne af Hovdyr, som ikke er Husdyr, skal være forbudt. Tilladelse til Indförsel af Ræve og Nerz (Minks) kan dog meddeles af Ministeren for Landbrug og Fiskeri[3]) paa nærmere af ham fastsatte Vilkaar, såfremt Indförselen sker til Pelsdyravl. Ræve og Nerz (minks), der indföres til eller forsendes på Færöerne, skal under Transporten være anbragt i solide og sikkert lukkede Kasser eller Bure. Ræve og Nerz (minks), der findes paa Færöerne, skal i övrigt være anbragt i en af Politiet godkendt Indhegning. Politiets Godkendelse skal foreligge, forinden Anbringelsen finder Sted, og kan til enhver Tid tilbagekaldes.

Hvis saadanne Dyr som i 1ste Stykke omhandlet findes om bord i Fartöjer, der ankommer til Færöerne, forholdes som i § 15, 1ste Stykke, bestemt.

Indförsel af Rotter og Mus samt Overförsel af disse Dyr fra den ene Ø til den anden skal være forbudt. Landsstyret skal dog være bemyndiget til at tillade Indförsel eller Overförsel af disse Dyr til videnskabeligt Brug.

Saafremt sådanne Dyr, som i § 16, 1ste Stykke, omhandlet forvolder Skade, er den eller de for Dyret ansvarlige pligtige at erstatte Skaden, medmindre det oplyses,

---

[1]) Bortfalden som Följe af Ll. Nr. 15 af 13. Marts 1951.
[2]) Som ændret ved Lov Nr. 256 af 27. Nov. 1936.
[3]) Nu Landsstyret.

at den skadelidende selv forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidfört Skaden, eller at denne ikke kunde være afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, som udkræves ved Transport, Opbevaring og Anbringelse af saadanne Dyr. Dyrets Ejer skal altid anses for ansvarlig for Dyret.

Reglerne i 1ste Stykke skal ogsaa gælde med Hensyn til saadanne Dyr, som fra et Fartöj slipper i Land paa Færöerne. I saadanne Tilfælde skal Fartöjets Skipper anses for ansvarlig for Dyret.

17[1]) Overtrædelser af denne Lov eller de i Medför af samme udstedte Forbud eller Paalæg straffes, for saa vidt der ikke herved efter den övrige Lovgivning er forskyldt större Straf, med Böder fra 4—1000 Kr til Amtsfattigkassen eller i Tilfælde af, at Overtrædelsen bestaar i Indförsel eller Overförsel af levende Dyr, under skærpende Omstændigheder med Fængsel (Straffelovens § 25).

Dyr eller Genstande, som ere indförte eller overfört i Strid med de i Medför af §§ 1—6 udstedte Forbud, skulle, saa vidt det er fornödent for at forhindre Smitte eller dens Udbredelse, ved Politiets Foranstaltning tilintetgöres og ellers konfiskeres til Fordel for Amtsfattigkassen.

Komme de i § 16 nævnte Dyr i Land. eller efterkommes ikke de i Medför af den anförte Paragraf givne Paabud, skulle Dyrene ved Politiets Foranstaltning saa vidt muligt dræbes.

Enhver, der paa Land maatte træffe et saadant Dyr i fri Tilstand, er berettiget til at dræbe det. Den, der dræber Dyret, har Ret til at tage det.

18 Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

19 Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1908. Fra samme Tid ophæves Bestemmelsen i Lov af 23. Februar 1866 § 16.

---

28. Febr. — LOV (NR. 37) OM TILLÆG TIL LOV AF 18. DECEMBER 1897 OM RETTERNES MEDVIRKNING TIL OPTAGELSE AF BEVIS I UDLANDET M. M. (Se Anordn. Nr. 248 af 14. Novbr. 1908).

1. April — LOV (NR. 62) FOR FÆRØERNE OM AFLØSNING AF TIENDE OG FORANDRING I FORSKELLIGE SKATTER OG AFGIFTER.

Kapitel I. Om Forhöjelse af Indförselsafgift af Spirituosa m. v.[2]) — — —

Kapitel II. Om Forhöjelse af Kongs- og Matrikulskatten.[3])

Kapitel III. Om Ophævelse af Tiender m. m.

4[4]) Samtlige endnu tilbageværende Tiender ophæves. I Erstatning for disse samt for Fisketienden, jfr. Lov 30. Marts 1892 § 16, der udgaar, udredes tilsammen af Statskassen til

Norderöernes	Præstegæld	.....	2,520 Kr.
Österö	—	.....	3,700 —
Sydströmö	—	.....	1,560 —
Nordströmö	—	.....	1,800 —
Vaagö	—	.....	2,280 —
Sandö	—	.....	1,340 —
Suderö	—	.....	2,400 —
		Ialt...	15,600 Kr.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 256 af 27. Nov. 1936.
[2]) Se nu Ll. Nr. 23 af 11. Febr. 1950.
[3]) Bortfalden ved Ll. Nr. 25 af 27. Dec. 1948.
[4]) Jfr. Lov Nr. 109 af 29. Marts 1924 om Kirkernes Styrelse § 10.

Af den hvert Præstegæld tillagte Erstatningssum tilfalder den ene Halvdel vedkommende Sognepræst og den anden Halvdel vedkommende Kirker. Erstatningssummerne udredes af Færöernes Jordebogskasse med Halvdelen i hver af de aarlige Terminer til Færö Amt og Provsti, ved hvis Foranstaltning de derefter betales henholdsvis til Sognepræsterne og Kirkekassereren.[1]) — — —

6 Præsttal ophæves. I Erstatning for samme udredes aarlig af Statskassen 3,000 Kr., som af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fordeles mellem Sognepræsterne paa Færöerne.[2])

7 Lagmandstolden og det i Følge Regulativ af 18. April 1832 § 2 til Fonden for forulykkedes efterladte befalede Bidrag ophæves. I Erstatning for sidstnævnte Ydelse udredes aarlig af Statskassen 216 Kr.,[3]) der af Jordebogskassen udbetales Fondets Kasserer ved hvert Kalenderaars Udgang.

Kapitel IV.

8 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1908, saaledes at de i §§ 4—6 omhandlede Vederlag udredes med deres fulde Beløb for dette Kalenderaar.

27. Maj — LOV (NR. 126) OM BYEN THORSHAVNS KOMMUNALE STYRELSE.

1 Byen Thorshavn udgör som hidtil en særskilt Kommune. Kommunens Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer. Byraadet vælger selv af sin Midte i Aarets sidste Möde en Formand og en Næstformand for det kommende Aar. For 1909 sker Valget dog i dette Aars förste Möde.

Til gyldigt Valg af Formand eller Næstformand udfordres absolut Stemmeflerhed af Byraadets tilstedeværende Medlemmer; opnaas saadant Flertal ikke ved det förste Valg, foretages nyt Valg; naar der heller ikke herved opnaas absolut Flertal, foretages bundet Valg mellem de to, som ved det foregaaende Valg have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet Valg Stemmerne lige, afgöres det ved Lodtrækning, paa hvilke to der ved det bundne Valg skal stemmes. Ligeledes afgör Lodtrækning Valget, naar Stemmerne ere lige ved det bundne Valg.

2 Udförelsen af Byraadets Beslutninger og den övrige udövende Myndighed i Kommunens Anliggender paahviler Byraadets Formand.

3 Det kan i Vedtægten (§ 16) bestemmes, at den umiddelbare Forvaltning af enkelte Grene af de kommunale Anliggender bör overdrages til staaende Udvalg, om hvis Sammensætning og Myndighed der da ligeledes i Vedtægten bliver at optage nærmere Regler.

Naar Byraadet i enkelte Tilfælde maatte finde saadant hensigtsmæssigt, kan det beskikke et eller flere af sine Medlemmer eller saadanne Indvaanere uden for sin Midte, som dertil ere villige, til at udföre særlige kommunale Hverv i Overensstemmelse med de nærmere Regler, som i Vedtægten herom bör fastsættes. Ethvert Medlem af Byraadet er pligtigt til at modtage Valg som Formand og Næstformand samt til at udföre de særlige kommunale Hverv, som det maatte beslutte at overdrage ham. Dog kan den, der i mindst 4 Aar har været Formand, undslaa sig for at modtage Valg som saadan i et lige saa langt Tidsrum, som han har været Formand.

4 Antallet af Byraadets Medlemmer fastsættes til 7; det kan ved Vedtægt forhöjes indtil 11, men skal altid være ulige.

5[4]) Valgret og Valgbarhed til Byraadet tilkommer enhver, der har Valgret til Folketinget og som ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder til denne samt i det Kalenderaar, hvori Valget foregaar, og i hele det umiddelbart

[1]) Halvdelen 7500 Kr. aarlig tilfalder nu Færöernes Kirkefond. Den anden Halvdel tilfalder nu ikke vedkommende Præst, men indgaar formentlig under Præsteembedernes Fællesfonds Bestyrelse, se Lov Nr. 144 af 28. April 1931 om Folkekirkens Lönningsvæsen § 50, nu Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946 § 54. — Det samme er Tilfælde med Erstatningen for Præsttal.

[2]) Jfr. K. og U. M. Skr. 11. Dec. 1911.

[3]) Nu aflöst med 5400 Kr., se Tekstanmærkning til Tillægsbevillingslov af 7. Juni 1952 § 14.

[4]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 og Ll. Nr. 61 af 2. Dec. 1949.

forudgaaende uden Afbrydelse har haft Bopæl i Kommunen, medmindre vedkommende nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Löbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv; dette gælder dog ikke, naar hun i et Aar efter Samlivets Ophör ikke har modtaget Fattigunderstöttelse.

Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets fælles eller af Hustruens særlige Midler, betragtes de begge som Skatteydere.

Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie maa ikke paa samme Tid have Sæde i Raadet.[1])

6 Medlemmerne af Byraadet vælges paa 4 Aar, og samtlige Medlemmer afgaa samtidig. Valgperioden regnes fra 1. Januar, og de ordentlige Valg foregaa i sidste Halvdel af den forudgaaende December Maaned.

Udtræder nogen af Raadet inden Udlöbet af de 4 Aar, for hvilke han er valgt, og der i hans Sted skal vælges et nyt Medlem, sker Valget kun for den tilbagestaaende Del af de 4 Aar.

7 Valgene ledes af en Valgbestyrelse bestaaende af Raadets Formand og 2 af Raadet af dets egen Midte valgte Medlemmer.

Valgene forberedes ved Lister over Vælgerne, hvorved Skattelisterne for det forud for Valget gaaende Aar lægges til Grund. Valglisterne skulle fremligge til offentligt Eftersyn 14 Dage forinden Valgdagen paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted. Klage over, at en uberettiget er optaget paa Listerne, eller en berettiget deraf udeladt, maa mindst 3 Dage forinden Valgdagen indgives til Valgbestyrelsen, som i fornödent Fald anstiller nærmere Undersögelse, for at Sagen forinden Valget kan afgöres af den.

8 Valgene foretages paa det Sted, paa den Dag og til det Klokkeslet, som dertil af Valgbestyrelsen berammes, og som i det mindste 8 Dage forud bekendtgöres paa den for offentlige Kundgörelser i Kommunen sædvanlige Maade.

9 Tiden for Valget skal fastsættes til senest Kl. 5 Eftermiddag. Stemmegivningen maa ikke slutte för Kl. 8, og saalænge der derefter er Vælgere til Stede, som ville afgive deres Stemme. Valgdagen er Fredag for samtlige valgberettigede fra Kl. 5 Eftermiddag.

10 Afstemningen sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg.

Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgbestyrelsen inden Kl. 12 Middag paa den tredie Dag, forinden Valget finder Sted. Listen skal være underskreven af mindst 5, höjst 15 Vælgere som Stillere, og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne,, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle ere tydelig angivne.

Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaaelse for, at og naar Listen er indleveret.

En Kandidatliste kan indeholde færre Navne end det Antal Repræsentanter, der skal vælges; derimod er den ugyldig ,hvis den indeholder flere Navne. Kandidaterne skulle være saa bestemt betegnede ved Fornavn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Person. Er nogen af de paa Listen opförte Kandidater ikke valgbar, eller er han saa utilstrækkelig betegnet, at Valgbestyrelsen ikke kan skönne, til hvilken valgbar Person der sigtes, udstryges I ans Navn af Listen.

Saafremt Valgbestyrelsen finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at stryge noget Navn af Listen, skal dets Kendelse tilföres Valgprotokollen.

---

[1]) Ifölge midl. Best. Nr. 36 af 22. Nov. 1944 tilkommer Valgret og Valgbarhed enhver, der har fyldt sit 21de Aar.

En Udskrift af Kendelsen skal för Valgets Begyndelse meddeles den Stiller, som har besörget Indleveringen.

De af Valgbestyrelsen godkendte Kandidatlister mærkes hver med sit Bogstav (A. B. C. osv.), og paa hver Liste sættes Nummer (1, 2, 3, osv.) foran Kandidaternes Navne i den Rækkefölge, hvori de af Stillerne ere opförte.

For saa vidt der til Formanden for Valgbestyrelsen til den i 2det Stykke foreskrevne Tid kun er indleveret en gyldig Kandidatliste, betragtes de paa samme opförte Kandidater som valgte uden Afstemning.

11 Valgbestyrelsen tilvejebringer til Brug ved Valget Stemmesedler og dertil passende Konvolutter i fornödent Antal. De saaledes tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter skulle alle haves til Stede ved Valget. Afstemningen foregaar ved Afgivelse af saadanne Stemmesedler, indlagte i de dertil hörende Konvolutter.

Stemmesedlen skal i tydeligt Tryk indeholde Betegnelserne »Valgliste A«, »Valgliste B«, »Valgliste C« o. s. v. i saa mange Linier, som der er Kandidatlister; hver Valgbetegnelse skal staa i en Linie for sig, og hver 2 Valgbetegnelser skulle være indbyrdes adskilte ved en trykt vandret Streg. Intet andet Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være paaförl nogen Stemmeseddel enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Konvolutterne skulle være uigennemsigtige og saaledes tildannede, at de helt dække den indlagte Stemmeseddel. Paa hver Konvolut skal være trykt eller stemplet Valgets Aar og Dag. Intet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være paaförl nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Byraadet tilvejebringer endvidere en Stemmekasse og et Stemmerum af den nedenfor angivne Beskaffenhed eller, hvis flere behöves, det fornödne Antal deraf.

Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og og en fast Plade til Underlag ved Skrivning.

Stemmekassen skal være aflaaset og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

12 Paa Valgstederne skulle fra Valghandlingens Begyndelse Kandidatlisterne findes opslaaede trykte eller tydelig skrevne og mærkede med deres Bogstav. Ligeledes skal der findes opslaaet en trykt Vejledning for Vælgerne, indeholdende det væsentlige af de i nærværende Lovs §§ 5—18 indeholdte Bestemmelser.

13 Valghandlingen aabnes af Formanden med at bekendtgöre Navnene paa Valgbestyrelsens Medlemmer, det Antal Medlemmer, der skal vælges, og de i Henhold til § 11 modtagne Lister; han foreviser den Kasse, hvori Stemmesedlerne skulle nedlægges, saaledes, at det kan ses, at den er tom.

Under Tilsyn af Valgbestyrelsens Formand föres en Valgprotokol, der skal være autoriseret af Byraadet. I Valgprotokollen optegnes det væsentlige af, hvad der vedrörer Valghandlingen, navnlig Antallet af indleverede Lister og Navnene paa hver Listes Kandidater i den paa Listen opförte Orden, Tallet af de til Brug ved Valget tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter, Tallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Tallet af afgivne ugyldige Stemmesedler, Tallet af Stemmer paa hver Kandidatliste samt Navnene paa de valgte Kandidater med vedföjet Listebetegnelse. Efter Valgets Afslutning opbevares Valgprotokollen af Byraadet.

Til Valgmödet staar Adgangen aaben for enhver, dog at Valgbestyrelsen kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et eller flere Stemmerum ere anbragte, ikke under Afstemningen foruden de dermed ansatte Valgbestyrelsesmedlemmer maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemmer sysselsatte og de paa Adgang til Stemmegivning ventende Vælgere, hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, samt Kandidaterne og 2 Stillere for hver Liste. De tilstedeværende ere pligtige til at rette sig efter Formandens nærmere Bestemmelser.

Vælgerne fremtræde efterhaanden, som de selv ville, og som der bliver Lejlighed til at modtage deres Stemmesedler. Efter at Valgbestyrelsen har forvisset

sig om, at den fremtrædende er den, han opgiver at være, og at han staar opført paa Valglisten, erholder Vælgeren en Stemmeseddel og dertil hörende Konvolut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen andre maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds ved Bogstavet for den Liste, som han vil stemme paa og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen uden at undersöge dens Indhold. Et af Valgbestyrelsens Medlemmer gör i Valglisten Bemærkning ved hver Vælger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og et andet af Valgbestyrelsens Medlemmer optegner i fortlöbende Række de samme Vælgeres Löbenummer og Navn. Enhver Vælger, der vil deltage i Valget, maa personlig möde.

Ifald en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller bliver af Uagtsomhed ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteföreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttede.

Ifald en Vælger fremförer for Valgbestyrelsen, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgbestyrelsen skönner, at det saaledes fremförte er rigtigt, skal et dertil særlig udvalgt Medlem af Valgbestyrelsen eller en dertil af Valgbestyrelsen særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornöden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nödvendige Lempelser i den forskrevne Fremgangsmaade maa foretages.

14 Naar ingen Vælger mere efter Kl. 8 (jfr. § 9) forlanger at afgive sin Stemmeseddel, erklæres Stemmegivningen for sluttet, dog at Valgbestyrelsens Medlemmer umiddelbart derpaa have Ret til at afgive deres egne Stemmesedler.

Ingen Vælger, som har afgivet Stemme, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvem han har stemt paa, eller om han har stemt for eller imod en Valgkandidat.

Intet Medlem af Valgbestyrelsen eller nogen anden, som ifölge § 13 har Ret til at være til Stede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler modtages, maa under Afstemningen give nogen Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til, paa hvilken Liste han skal stemme. Ej heller maa nogen af dem nogensinde give nogen anden Underretning om, hvad han paa Stemmestedet maatte have erfaret med Hensyn til, hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme.

Overtrædelse af nogen af disse Bestemmelser straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt Fængsel.

Det er forbudt gennem Partibureauer eller paa anden Maade at före systematisk Kontrol med, at Vælgerne möde og afgive Stemme.

Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 100 til 1,000 Kr. Sagerne herom behandles som offentlige Politisager, og Böderne tilfalde Thorshavns kommunale Understöttelseskasse.

15 Stemmeoptællingen foregaar offentlig. Den finder Sted straks efter Stemmegivningens Slutning.

16 Ved Stemmeoptællingen aabner Valgbestyrelsens Formand Kassen, udtager Stemmesedlerne en for en af Konvolutterne og oplæser dem lydelig, hvorefter de henlægges og samles paa et Std. En Stemmeseddel er ugyldig, hvis der er stemt paa andet end en af Kandidatlisterne. Indeholder en Konvolut flere end een Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Listerne Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemmesedlen eller den Konvolut, der har omgivet den, giver Grund til at antage, at Stemmesedlen ikke er en af en Stemmelisteförer udleveret og i et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget,

hvorved der findes forsætlig tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en Behandling, som kun kan antages at være foretagen af Vælgeren, findes forsætlig at være givet Stemmesedlen et Særpræg.

Efterhaanden som Stemmesedlerne oplæses af Formanden, optegne Medlemmer af Valgbestyrelsen, hvor mange Stemmer der falder paa hver af Listerne. Efter at alle Stemmesedlerne er oplæste, meddeler den ene af Listeförerne lydelig de paa hans Liste optegnede Stemmetal og den anden Listeförer ligeledes lydelig, om de stemme overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaas Stemmesedlerne paa ny til Berigtigelse af den indlöbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifölge § 13 förte Fortegnelse over de Vælgere, der have afgivet Stemmeseddel.

17 Efter at Valgbestyrelsen har forvisset sig om, at Valghandlingen er foregaaet paa lovlig Maade, sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne Stemmer. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3, osv. indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det höjeste kan blive den til Del. Det störste af de saaledes fremkomne Delingstal giver den Liste, hvilken det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, det næststörste Delingstal giver den Liste, det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmer ere valgte. Ere Delingstallene lige store, gör Lodtrækning Udslaget. Af hver enkelt Liste udtages de valgte Medlemmer efter den Orden, hvori de paa Listen ere opförte; Navne paa dem, der allerede ere valgte paa anden Liste, overstreges. Er en Kandidatliste udtömt, naar der tilkommer den en Repræsentant, tages denne af den Liste, som derefter har det höjeste Tal.

18 Saafremt kun een skal vælges, foretages Valget som Flertalsvalg, men iövrigt efter de ovenfor givne Regler.

19 Enhver, der er valgbar til Byraadet, er pligtig tiil at modtage Valg til samme, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifölge sin Helbredstilstand, Forretninger eller deslige maatte have anden skellig Grund til at önske sig fritagen for Valget, hvilket afgöres af Valgbestyrelsen eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med dennes Afgörelse, af Byraadet. Den, som i mindst 6 Aar uafbrudt har været Medlem af Byraadet, skal dog ikke være pligtig til at modtage Valg för efter Udlöbet af et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem af Raadet.

Den, som har noget at anke over ved den foregaaede Valghandling eller i Anledning af de under samme afsagte Kendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Besværing skriftlig til Byraadet inden 8 Dage efter, at Valghandlingen har fundet Sted. Inden 14 Dage efter Besværingens Indgivelse afgör Byraadet da Sagen, efter at Valgbestyrelsen har haft Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover. Byraadets Kendelse kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indankes til Justitsministeren.[1]) — Naar ordentlige Valg ere foretagne, fratræde de ældre Medlemmer af Byraadet först, efter at de mulige indkomne Klager over det nye Valg paa ovennævnte Maade ere afgjorte af Byraadet.

Hvis et Medlems Valg ved den derom endelig tagne Beslutning forkastes, eller vedkommendes Vægring ved at modtage Valg erkendes berettiget, betragtes hans Navn som ikke opfört paa den paagældende Kandidatliste ,og den af de övrige Kandidater, som under denne Forudsætning vilde have været gyldig valgt, erklæres derefter for Medlem. Naar i de anförte Tilfælde den nævnte Fremgangsmaade ikke kan finde Anvendelse, bliver Omvalg snarest muligt at foretage med Benyttelse af de sidst berigtigede Valglister.

20 De paa en Liste ved et almindeligt Valg opförte Kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som Suppleanter for de valgte af samme Liste i den Rækkefölge, paa hvilken de ere opförte paa Listen, og træde i den angivne Orden

[1]) Nu Landsstyret.

i Stedet for de valgte som Medlemmer af Byraadet, hvis nogen af disse i Valgperiodens Löb maatte afgaa ved Döden eller udtræde af Raadet.

Viser det sig ved indtrædende Ledighed, at der ikke efter den angivne Regel kan ske Besættelse af den ledige Plads som Medlem, vil der være at afholde Udfyldningsvalg efter paany berigtigede Valglister, medmindre Byraadet med Enstemmighed beslutter, at saadant Valg ikke skal afholdes.

Dersom nogen i Löbet af den Tid, for hvilken han er valgt, skulde begære at udtræde af Byraadet, afgör dette, hvorvidt saadan Begæring kan tages til Følge. Byraadet bestemmer fremdeles, hvorvidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa Grund af Omstændigheder, som vil betage ham Valgbarheden. Det samme gælder, hvis et Medlem af Byraadet har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af eller Vægring ved at opfylde sine Pligter i bemeldte hans Egenskab, som gör hans Udtrædelse nödvendig. Dog staar det den, der imod sin Villie udelukkes af Raadet, frit for at indanke dettes Beslutning for Justitsministeren,[1]) ved hvis Bestemmelse det da har sit Forblivende.

21 Byraadets Formand leder Forhandlingerne i Raadets Möder og paaser, at Beslutningerne rettelig indföres i Forhandlingsbogen.

Byraadet kan tage gyldig Beslutning, naar mindst Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Beslutninger tages efter Stemmeflerhed. Falder der ved en Afstemning lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet. I Tilfælde af Stemmelighed ved Valg gör Lodtrækning Udslaget. Byraadets Möder ere offentlige; enkelte Sager kunne dog forhandles for lukkede Döre, naar saadant af Raadet vedtages.

Ved hvert Aars Begyndelse kundgöres det for Byens Indvaanere, naar og hvor de ordentlige Möder afholdes. Overordentlige Möder afholdes, naar Formanden finder det fornödent, eller mindst Halvdelen af Medlemmerne forlanger det. Formanden bestemmer da Tiden for Mödets Afholdelse og sammenkalder Medlemmerne.

Forinden Möderne underretter Formanden, saa vidt muligt, Medlemmerne om, hvilke Genstande der vil komme til Forhandling. Forhandlingsbogen underskrives ved hvert Mödes Slutning af alle tilstedeværende Medlemmer; ethvert af disse er berettiget til deri at faa sin afvigende Mening kortelig indfört. — Iövrigt vedtager Byraadet selv sin Forretningsorden.[2])

22[3]) Det Staten tilkommende Tilsyn med den kommunale Forvaltning udöves gennem Landfogden. Han kan overvære alle Byraadets Möder og skal senest Aftenen forud have Meddelelse om de Sager, som i hvert Möde skulle bringes under Forhandling. Dog skal et Möde kunne afholdes med kortere Varsel, eller Beslutning kunne tages om en Sag, som ikke har været optaget paa Dagsordenen, naar Landfogden udtrykkeligt meddeler Samtykke dertil. Byraadets Formand skal straks efter hvert Möde skriftligt meddele ham de tagne Beslutninger. Finder han, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, skal han göre skriftlig Indsigelse derimod, og Sagen skal da af Byraadet tages under fornyet Overvejelse. Opnaas da ikke Overensstemmelse, skal han ved Skrivelse til Byraadets Formand erklære Bestemmelsen midlertidig sat ud af Kraft. Herom gör han snarest muligt Indberetning til Justitsministeren, der da afgör Sagen. En Genpart af Indberetningen tilstilles samtidig Byraadet.

23 Thorshavns Fattigforstanderskab ophæves.

Bestyrelsen af den i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895 §§ 13—16 omhandlede kommunale Understöttelseskasse[4]) overgaar til et særligt Raad, bestaaende af Sognepræsten og 2 andre Medlemmer, af hvilke Byraadet vælger det

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Forretningsorden af 15. Januar 1909.
[3]) Ifölge Hjemmestyreloven er Tilsynet nu hos Landsstyret.
[4]) Se Anordn. Nr. 41 25. Februar 1914 om Hjælpekasser, som aflöser Understöttelseskasserne. § 23's Regel om Understöttelseskasse bortfalder derfor og ifölge nævnte Anordning § 6 bestyres Hjælpekassen af Byraadet.

ene af sin egen Midte, medens det andet Medlem vælges af de valgberettigede Beboere i Kommunen paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade og ordentligvis samtidigt med et Valg til Byraadet. Valgene gælder for 4 Aar. Iövrigt har det sit Forblivende ved de i fornævnte Lovbestemmelser indeholdte Forskrifter.

Fattigforstanderskabets övrige Forretninger henlægges under Byraadet. De nærmere Regler for Fattigvæsenets Bestyrelse fastsættes i Kommunens Vedtægt.

24 Bestyrelsen af Skolevæsenets Indtægter og Udgifter samt overhovedet dets Kasse- og Regnskabsvæsen overgaar til Byraadet. Indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler finder Sted, faar Byens Skolevæsen af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 640 Kr. Det tilkommer Byraadet at göre Forslag til Besættelse af Lærerembederne ved Kommuneskolen og at bringe den anordnede Skoletvang til Anvendelse. Derimod udföres det nærmere Tilsyn med Skoleundervisningen og Lærernes Embedsförelse af en Skolekommission, bestaaende af Sognepræsten og 2 af Byraadet for et Tidsrum af 4 Aar valgte Medlemmer, af hvilke i det mindste det ene skal vælges af Byraadets egen Midte. Kommissionen vælger selv sin Formand og sammentræder, naar nogen af Medlemmerne anser det fornödent.

Kommunens Lærere kunne ikke vælges til Medlemmer af Skolekommissionen.

I alle Spörgsmaal vedrörende Undervisningen i Skolen, saasom om Skolegangsordenen, om Ferier, om Læse- og Timeplanen, om Anskaffelse af nye Læremidler, om Oprykning til en höjere Klasse, skal Skolekommissionen, forinden den for sit Vedkommende tager Bestemmelse, give Förstelæreren Lejlighed til overfor Kommissionen mundtlig eller skriftlig, om han maatte önske det, at fremsætte og begrunde sine Anskuelser om Sagen. For saa vidt Erklæringen afgives skriftlig, vil den ved eventuel Forelæggelse for Byraadet eller overordnede Skolemyndigheder af Sagen være at vedlægge denne.

25 Bestyrelsen af Havnevæsenet henlægges under Byraadet. Bestemmes det i Vedtægten, at dets umiddelbare Forvaltning skal overdrages til et staaende Udvalg paa Byraadets Vegne, kan Raadet beskikke enkelte ulönnede Mænd uden for sin egen Midte, naar de dertil ere villige. til Medlemmer af dette Udvalg.

Justitsministeren[1] kan paabyde, at Havnens Indtægter og Udgifter skulle holdes adskilte fra Kommunens almindelige Kasse, og at dens Midler kun skulle kunne anvendes til Bedste for den selv. Han kan paalægge Byraadet for Havnekassens Regning at træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte være fornödne for at sikre Indsejlingen til Havnen eller Skibes Henliggen i denne.

Ministeren kan bestemme, at Byraadet aarlig inden en af ham fastsat Frist skal indsende til ham et Overslag over Havnens Indtægter og Udgifter for det kommende Finansaar.[2] Finder Ministeren da, at der bör foretages andre eller större Arbejder ved Havnen,, end i Byraadets Overslag foreslaaet, og der i Havnekassen haves Midler til saadanne Arbejders Udförelse, eller saadanne Midler dog kunne tilvejebringes uden særligt Tilskud fra Kommunen, kan han, efter at have indhentet Byraadets nærmere Erklæring, bestemme, at saadanne Arbejder skulle udföres, og at Overslaget derefter forandres. Afvigelse fra det af Ministeren[1]) billigede eller fastsatte Overslag tilstedes kun med Ministerens[1]) Samtykke; uden dette kan ej heller nogen Gæld stiftes for Havnen eller nogen den tilhörende fast Ejendom afhændes. Ministeren[1] kan fordre, at der for ham aflægges særskilt Regnskab over Havnens Indtægter og Udgifter.

26 Justitsministeren[1] er bemyndiget til, efter at have indhentet Byraadets Betænkning, at fastsætte et Reglement for Havneforvaltningen samt Takster, gældende for et Tidsrum af 5 Aar. for Benyttelsen af Havnen og af den tilhörende, i Havnen eller paa Reden beliggende Fortöjningsredskaber o. lign. Forandring af Taksterne kan derefter i bemeldte Tidsrum kun foretages af Ministeren[1] med Byraadets Samtykke; dog skal han være berettiget til at tilstaa Lempelser og Undtagelser, saasom en passende Moderation i Afgifterne, for Dampskibe, der passere i regelmæssig Postfart.

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Ll. Nr. 69 af 7. Dec. 1951.

Et Reglement for Benyttelsen af Havnen og Reden ved Thorshavn i Henhold til Lov om Udfærdigelse af Havne m. m. af 30. Januar 1875 kan stadfæstes af Justitsministeren.

27 Bygningskommissionen skal fremtidig bestaa af Landfogden som Formand og 4 af Byraadet for et Tidsrum af 4 Aar valgte Medlemmer. To af disse udvælges blandt Byraadets Medlemmer.

Byraadet vælger ligeledes de Medlemmer af Sundhedskommissionen, som efter de hidtil gældende Regler ere blevne valgte af Kommunalbestyrelsen.

Ved Byraadets Valg af to eller flere Medlemmer til Kommissioner, Udvalg, Bestyrelser eller lignende skal Forholdstalsvalgmaaden anvendes, naar saadant kræves af noget Medlem af Raadet.

28 Byraadet udnævner og afskediger de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd. Politibetjente og Vægtere bekikkes af Byraadet efter Landfogdens Indstilling, men kunne afskediges af denne uden Byraadets Samtykke.

29[1] Kommunens Regnskabsaar er Finansaaret 1. April til 31. Marts.

Inden hvert Aars 15. Januar affattes, efter et af Justitsministeren[2] foreskrevet Skema, et Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter for det næste Finansaar. Dette Overslag foretages derefter til to Behandlinger i Byraadet med mindst 8 Dages Mellemrum imellem hver Behandling. Ved 2den Behandling undergives det Post for Post Byraadets Dröftelse og Beslutning og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet ved denne Behandling vedtages, den bindende Regel for Störrelsen af næste Finansaars kommunale Skatteudskrivning og overhovedet for næste Finansaars kommunale Forvaltning, uden at höjere Stadfæstelse, med de i § 30 angivne Undtagelser, udfordres. Overslaget fremlægges inden 1. November til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Bliver der senere Spörgsmaal om nogen Udgift, der enten ligger udenfor Overslaget eller ikke kan afholdes af det paa vedkommende Konto i Overslaget anslaaede Belöb, kan Beslutning herom kun tages af Byraadet, efter at Sagen har foreligget til Overvejelse for sammes Medlemmer 8 Dage forinden det Möde, hvori Beslutning tages, medmindre Udgiften er ligefrem paabudt ved Lov, eller det i Overslaget opförte Belöb klarlig kun var kalkulatorisk. Ere de forhaandenværende Midler ikke tilstrækkelige til at dække de forögede Udgifter, tager Byraadet Bestemmelse om, hvorvidt det manglende skal tilvejebringes ved Laan eller ved en forholdsvis Forhöjelse af de i Hoved- og Tillægsligningen opförte Belöb. Justitsministerens[2] Samtykke hertil udfordres kun, for saa vidt de i efterfölgende § 30 foreskrevne Grænser for Byraadets Myndighed vilde blive overskredne ved Optagelsen af saadant Laan eller ved den forögede Skatteudskrivning.

30 Uden Justitsministerens[2]) Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et höjere samlet Skattebelöb end Gennemsnittet af det samlede Belöb af kommunale Skatter i de 3 nærmest foregaaende Aar, med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Belöb, som herudover med Justitsministerens[2]) Samtykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved paafölgende Beregning over de sidste 3 Aars Gennemsnitsbelöb. Ej heller kan Byraadet uden Justitsministerens[2]) Samtykke forbruge af Kommunens Kapitalformue, afhænde eller pantsætte Kommunens faste Ejendomme eller erhverve nye faste Ejendomme, for saa vidt Köbesummen for saadanne i Regnskabsaaret tilsammen overstiger 100 Kr., optage Laan af större Belöb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det fölgende Aars Indtægter, eller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle afbetales. (Kræver Sagen en hurtig Afgörelse, kan denne træffes af Amtmanden, som uopholdelig foretager Indberetning derom til Justitsministeren.[3])

Fremdeles udfordres Justitsministerens[2]) Samtykke til Stiftelsen af nyt Fælles-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 69 af 7. Dec. 1951.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Denne Bestemmelse er nu bortfalden.

skab imellem Kommunen og andre Kommuner i Henseende til Benyttelsen af Ting- og Arresthuse, Sygehuse og lignende Indretninger saavel som til Ophævelsen af bestaaende Fællesskab i disse Henseender.

31 Af Udgifterne til Kommunens Fornödenheder, for saa vidt de ikke dækkes af andre Indtægtskilder, lignes Udgifterne til Skolevæsenet, Fattigvæsenet og Skydsvæsenet paa Kommunens Beboere efter Formue og Lejlighed. Paa samme Maade paalignes 3/5 af de övrige Udgifter, medens 2/5 af disse lignes paa Bygningerne i Kommunen.[1])

Forandringer i disse Bestemmelser kunne efter Byraadets Indstilling bifaldes af Justitsministeren.[2])

32 Ligningen paa Formue og Lejlighed — samt, indtil anderledes bestemmes ifölge § 31, sidste Punktum, paa Bygninger — foretages af en Ligningskommission, bestaaende af 5 Medlemmer; ved Vedtægt kan Medlemmernes Antal forhöjes til 7 eller 9. De ordentlige Valg til Kommissionen foretages samtidig med Valget til Byraadet. Med Hensyn til Valgret, Valgbarhed, Funktionstid, Fremgangsmaaden ved Valgene m. v. gælde de samme Regler som med Hensyn til Valg af Byraadets Medlemmer.

Ligningskommissionen vælger selv sin Formand af sin egen Midte. Med Hensyn til dens Beslutninger og Afstemninger forholdes efter de i § 21 indeholdte Bestemmelser.

33 Med Undtagelse af Medlemmerne af Byraadet kan ingen, som er pligtig at modtage Valg til dette, undslaa sig for at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, medmindre han i mindst 6 Aar efter hinanden har opfyldt dette Hverv. Han er da fritagen for samme i lige saa langt et Tidsrum som det, hvori han har opfyldt Hvervet.

34 Blandt Byraadets Medlemmer eller andre til Byraadet valgbare Indvaanere udnævnes for 4 Aar ad Gangen en Overligningskommission, bestaaende af en af Justitsministeren[2]) valgt Formand og 2 af Lagtinget valgte Medlemmer samt henholdsvis 1 og 2 af de nævnte Myndigheder valgte Suppleanter, der i de paagældende Overligningskommissærers midlertidige Forfald træde i deres Sted. Om Forpligtelsen til at modtage Udnævnelse hertil gælder det samme, som i § 19 bestemt om Forpligtelsen til at modtage Valg som Medlem af Byraadet. Udnævnes noget Medlem af Ligningskommissionen til Overligningskommissær, udtræder han af bemeldte Kommission. Ej heller maa nogen, som allerede er Overligningskommissær, vælges til Medlem af Ligningskommissionen.

35 §§ 35—39 ophævet ved Lov Nr. 76 12. Marts 1923.

40 Ved kgl. Anordning[3]) kan med de fornödne Lempelser de Regler sættes i Kraft, som i almindelige Love maatte findes om Beskatning af Selskaber, Stiftelser og udenbys boende Personer.

41 Det paaligger Byraadet, og særlig dets Formand, at före nöje Tilsyn med Kommunens Kassevæsen, följelig at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves og i fornödent Fald inddrives samt, indtil Belöbet udkræves til Bestridelse af Kommunens Udgifter, forvares og efter Omstændighederne frugtbargöres paa behörig Maade.

Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhöre Kommunen.

42 For offentlige Licitationer, som Kommunen lader afholde over Udförelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler og Fattighuse, Anskaffelse af Naturalydelser til Kommunens Brug og deslige, betales ikke Gebyr eller Afgifter.

43 Byraadet er pligtigt at tilvejebringe og meddele Regeringen de Oplysninger,

[1]) Ved Bekendtgörelse Nr. 379 af 29. September 1923 ændres Brökerne til henholdsvis 4/5 og 1/5 med Virkning fra og med Ligningen for Skatteaaret 1924.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Nu ved Lagtingslov.

der af samme maatte forlanges om Folketal, Kvæghold og andre Forhold i Kommunen.

44 Kommunens aarlige Regnskab, der affattes i störst mulig Overensstemmelse med det for Overslaget foreskrevne Skema og aflægges inden Udgangen af Juli Maaned[1]) i det paafölgende Regnskabsaar, bliver at henlægge til Eftersyn for Kommunens Indvaanere i 14 Dage paa et dertil bekvemt offentligt Sted. Regnskabet bör derefter med de til samme hörende Bilag nöje gennemgaas af 2 Revisorer. Disse vælges paa 1 Aar af de valgberettigede Beboere i Kommunen paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade. Byraadet er forpligtet til at meddele Revisorerne de Oplysninger, som maatte udfordres til Bedömmelse af Regnskabets Indtægts- og Udgiftsposter. Efter at Revisorernes Bemærkninger have været meddelte Regnskabsföreren til Besvarelse og videre regnskabsmæssig Omgang, paakender Byraadet i et Möde de fremkomne Udsættelser og meddeler Kvittering til vedkommende; dog kan ingen deltage i Paakendelsen af en Regnskabsudsættelse, som vedkommer den Forvaltning, i hvilken han som Medlem af et staaende Udvalg eller ifölge et særligt ham overdraget kommunalt Hverv har haft Andel. Erkender Regnskabsföreren eller nogen anden vedkommende ikke Rigtigheden af den afgivne Kendelse, for saa vidt denne gaar ud paa Pengeansvar for ham, kan han forlange Spörgsmaalet herom afgjort af Domstolene.

Samtlige Kommunen vedkommende Regnskaber eller dog et tilstrækkeligt Uddrag af samme blive, efter at de ere paakendte, at offentliggöre ved Trykken.

45 Inden hvert Aars 30. November indsendes til Justitsministeren[2]) Regnskabet for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og derpaa afgivne Kendelser. Kommer Ministeriet[2]) ved Regnskabets Gennemsyn eller paa anden Maade til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovligt paahvile Kommunen, eller i anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer Ministeriet[2]) i den Anledning de nödvendige Foranstaltninger og kan, i fornödent Fald ved Domstolene, göre personligt Ansvar gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagældende Beslutninger.

46 Forslag til den i §§ 3, 4, 23 og 32 ommeldte Vedtægt[3]) for Kommunen vedtages af den nuværende Kommunalbestyrelse og indsendes til Justitsministerens Billigelse inden 1. September 1908.

Foruden det i bemeldte Paragraffer foreskrevne optages i Vedtægten dels Bestemmelse om de kommunale Embeds- og Bestillingsmænds Antal, Ansættelse, Afskedigelse, Lönningsvilkaar og Forretninger, dels nærmere Regler om Affattelsen af det aarlige Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter, om Ordningen af Kommunens Kasse- og Regnskabsvæsen, om Revisionsarbejdets Udförelse og om Udsættelsernes Paakendelse.

Fremdeles kan i Vedtægten gives nærmere Regler for Udförelsen af Skatteligningen samt overhovedet om ethvert Forhold i den kommunale Styrelse, som det maatte findes önskeligt nærmere at ordne paa Grundlag af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser.

Vedtægten, saaledes som den endelig er billiget af Justitsministeren, trykkes og offentliggöres. Den kan senere forandres eller föröges efter Forslag af Byraadet, som billiges af Justitsministeren.[2])

47 Denne Lov bliver at iværksætte saaledes, at den kan træde i fuld Kraft den 1. Januar 1909, fra hvilken Dag Lov af 16. Februar 1866 om Byen Thorshavns ökonomiske Bestyrelse saavel som alle Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, ophæves.

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 69 af 7. Dec. 1951.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Jfr. Vedtægt af 9. December 1924.

27. Maj — LOV (NR. 136) OM ARVEAFGIFT (se Anordning Nr. 468 af 8. Nov. 1921).

14. Nov. — ANORDN. (NR. 248), HVORVED LOV AF 28. FEBRUAR 1908 OM TILLÆG TIL LOV AF 18. DEC. 1897 OM RETTERNES MEDVIRKNING TIL OPTAGELSE AF BEVIS I UDLANDET M. M. SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved § 3 i Lov af 28de Februar 1908 om Tillæg til Lov af 18de December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færöerne i uforandret Skikkelse.

23. Dec. — BEK. (NR. 76) OM EN AF JUSTITSMINISTERIET STADFÆSTET FORANDRING I SUNDHEDSVEDTÆGTEN FOR THORSHAVN. (Indföjet i Vedtægten af 23. Maj 1882).

15. Jan. 1909 — FORRETNINGSORDEN FOR THORSHAVNS BYRAAD.[1])

Skriftlige Udfærdigelser.

1 Formanden foranstalter skriftlige Udfærdigelser, der udgaa fra Byraadet, samt underskriver paa dets Vegne, for saa vidt der ikke efter Sagernes Natur eller Byraadets særlige Vedtagelse kræves Underskrift af alle Byraadets Medlemmer eller nogle af dem.

Dagsorden.

2 Formanden bestemmer Dagsordenen for Byraadets Möder, men bestemte Sager skulle optages paa Dagsordenen, naar mindst Halvdelen af Raadets Medlemmer forlange det.

Forslag og Ændringsforslag.

3 Forslag og Ændringsforslag kunne fremsættes mundtligt eller skriftligt. Dog skulle Forslag, som fremsættes för et Mödes Begyndelse, indgives skriftligt. Hvis Formanden finder det fornödent, kan han bestemme, at en Sag skal behandles afsnitsvis.

Den mundtlige Forhandling.

4 Formanden sörger for, at god Orden overholdes under Forhandlingerne. Bifalds- og Mishagsytringer af Byraadets Medlemmer anses som stridende mod god Orden.

5 Ethvert Medlem er pligtigt til at underkaste sig Formandens Kendelse angaaende Overholdelsen af den fornödne Orden og kan göre Formanden opmærksom paa, naar denne af andre er tilsidesat. Naar et Medlem i samme Möde er kaldt 2 Gange til Orden, kan efter Formandens Forslag Byraadet aldeles nægte ham Ordet i dette Möde. Skulde almindeligere Uorden opstaa, paaligger det Formanden midlertidigt at afbryde Mödet eller, om nödvendigt, aldeles at hæve det.

6 Hvis Formanden efter et Medlems Mening gör sig skyldig i Brud paa god Orden, er vedkommende Medlem berettiget til straks at faa Spörgsmaalet herom sat under Afstemning uden Diskussion. Hvis det ved Afstemningen viser sig, at over Halvdelen af Byraadets Medlemmer dele den fremsatte Anskuelse, fratræder Formanden Ledelsen af Forhandlingerne for Resten af Mödet. Næstformanden overtager Forhandlingernes Ledelse, hvis han er tilstede; hvis dette ikke er Tilfældet, hæves Mödet straks. Hvis Byraadets Næstformand under Ledelsen af et Möde gör sig skyldig i Brud paa god Orden, og dette konstateres paa den i foregaaende Stykke angivne Maade, hæves Mödet straks.

7 Formanden giver i Reglen Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlanger det; dog kan han derfra göre Undtagelser med Hensyn til Ordföreren i en Sag, eller for at lade et Medlem fremsætte en kort Berigtigelse eller göre en personlig Bemærkning. Formanden tager Ordet, naar han dertil finder Anledning.

8 Ethvert Medlem, der har forlangt og erholdt Ordet, taler staaende fra sin

[1]) Se Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 § 21.

Plads og henvender stedse Talen til Formanden. Formanden henvender i sine Foredrag Talen til Byraadet som Helhed.

9 Intet Foredrag maa ske ved Oplæsning af skrevne Udarbejdelser.

10 Finder Formanden, at Forhandlingerne drages utilbörlig i Langdrag, kan han foreslaa deres Afslutning, som da afgöres af Byraadet uden Forhandling. Ligeledes kan 2 Medlemmer forlange sat under Afstemning, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne optages i Protokollen. Byraadets ordentlige Möder maa ikke vare udover Midnat.

Vedtagelser.

11 Et Forslag betragtes som vedtaget uden Afstemning, naar Formanden ikke finder Afstemning fornöden, og ingen anden forlanger Afstemning.

12 Afstemningernes Omfang, Orden og indbyrdes Forhold bestemmes af Formanden eller, saafremt 2 Medlemmer forlange det, af Byraadet, efter at det ene af de 2 Medlemmer og Formanden hver én Gang have udtalt sig.

13 Valg foretages i Reglen ved Stemmesedler; dog kan Valg, naar alle Byraadets tilstedeværende Medlemmer ere enige derom, foregaa uden formelig Afstemning Ansættelse af Kommunens Tjenestemænd, forsaavidt den foretages af Byraadet, sker altid ved Afgivelse af Stemmesedler. I övrigt gaar man i disse Tilfælde frem som ved Valg af Formand eller Næstformand for Byraadet. Afstemning sker ellers ved, at Medlemmerne rejse sig fra deres Plads eller blive siddende, og bör da altid bestaa af Pröve og Modpröve. Foreligger der et skriftligt Forslag til Afgörelse, skal Afstemningen foregaa ved Navneopraab, naar et Medlem forlanger det inden Afstemningens Begyndelse. Naar der afstemmes ved Sedler, foretages Stemmeoptællingen af Formanden og Sekretæren i Forening; ellers tæller Formanden alene Stemmerne. Enhver Stemmeseddel, der indeholder et större Antal Navne, end der skal stemmes paa, er ugyldig.

14 En Beslutning kan ikke forandres i samme Möde, hvorunder den er tagen, medmindre samtlige Medlemmer, som vare tilstede, da Vedtagelsen fandt Sted, ere enige derom.

15 *Forhandling for lukkede Döre.* Naar det under et offentligt Möde önskes, at en eller flere Sager skal behandles for lukkede Döre, kan Formanden eller 2 Medlemmer forlange, at alle uvedkommende fjærnes, og Byraadet afgör da, om Forhandlingen skal ske for lukkede Döre eller ikke.

16 Naar en Sag behandles for lukkede Döre, og Byraadet vedtager, at Forhandlingerne skal hemmeligholdes, har enhver af de tilstedeværende ubrödelig Tavshedspligt. Byraadets Vedtagelse tilföres Forhandlingsprotokollen, eventuelt med særlig Bemærkning om Tavshedspligtens Varighed.

17 *Orden blandt Tilhörerne.* Adgangen til de offentlige Möder ordnes af Formanden. Hvis Tilhörerne ikke forholde sig rolige og tavse, kan Formanden lade dem, der forstyrrer Roligheden, ig i fornödent Fald samtlige Tilhörere, fjærne. Hvis den, der leder Mödet, ikke opfylder sine Pligter i saa Henseende, komme Reglerne i nærværende Forretningsordens § 6 til Anvendelse.

18 *Medlemmernes Mödepligt.* Intet Medlem bör uden gyldigt Forfald udeblive fra Byraadets Möder. Forfaldet anmeldes for Formanden og bliver af ham at bringes til Byraadets Kundskab.

19 *Afvigelser fra Forretningsordenen.* Afvigelser fra denne Forretningsorden kunne ske, naar alle Byraadets tilstedeværende Medlemmer ere enige derom.

29. Jan. 1909. — BEK. (NR. 7) OM HAVNEREGLEMENT FOR SØRVAAG.[1]

1 Til Havnen ved Sörvaag henregnes den Del af Fjorden, som ligger indenfor en Linie fra »Svartá« paa Sydsiden til »Miðleitið« i »Buinum« paa Nordsiden af Fjorden. Den nævnte Grænse betegnes om Dagen ved to hvide Stenvarder, en paa hver Side af Fjorden, og om Natten ved en Lanterne, der anbriges ved

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 6 af 26. Febr. 1916, Bek. 11. Marts 1933 og Bek. Nr. 3 af 9. Jan. 1935. Angaaende Havne- og Brotakster se Kundg. Nr. 9 af 1. Marts 1952.

»Svartá«, og som indenfor Grænsen viser grönt og udenfor Grænsen rödt Lys.

2 Ethvert Fartöj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelse, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 10 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed. Samme Afgift betales af Skibe, der ankre paa Reden, for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer. Skibe, som flere Gange i samme Kalenderaar anlöbe Sörvaag, erlægge kun Havneafgift med dennes fulde Belöb de 3 förste Gange, den i Aarets Löb betales, hvorimod der for de övrige Gange kun erlægges Halvdelen af Afgiftens Belöb; hvis saadanne Skibe paa en og samme Rejse (uden i Mellemtiden at have anlöbet nogen Havn uden for Færöerne) skulle anlöbe Sörvaag flere Gange, erlægges Havneafgiften kun förste Gang. Indenlandske Fiskerskibe og indenlandske Fartöjer, der gaa i Kystfart, skulle ikke være pligtige at erlægge Havneafgift mere end 3 Gange hvert Kalenderaar. Skibe og Motorbaade af over 10 Tons Drægtighed, som ligge vinterfortöjede i Sörvaag, betale i alt kun 10 Kr. om Aaret uden Hensyn til, hvor ofte de i övrigt anlöbe Havnen eller Reden. Fartöjer under 10 Tons betaler 5 Kr. aarlig. Afgiften erlægges til en af Havnebestyrelsen fastsat Tid. Alle Orlogsskibe og Lystfartöjer ere fritagne for Havneafgift.

3 Havnens Drift varetages af en af Forstanderskabet for et Aar ad Gangen valgt Havnebestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst 1 skal være Medlem af Forstanderskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der vil medföre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke. Havnens Regnskabsvæsen udsondres som en særlig Afdeling af Kommunens Regnskab, og Havnekassens Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end Havnens Administration og Forbedring. I övrigt skal Havnekassen administreres ganske efter de for Kommunens Kasse gældende Regler.

4 Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Havnebestyrelsen en duelig og paalidelig Mand til som Opsynsmand at före det daglige Tilsyn med Havnen, opkræve og indbetale Havneafgifterne m. m.

5 Enhver i Havnen indkommende Skipper skal melde sig til Opsynsmanden og forhale sit Fartöj til det Sted, som anvises ham af denne. Ligeledes har Opsynsmanden at bestemme, hvor Lossebaade kunne fortöjes. Ethvert Skib, som for et længere Ophold fortöjer i Havnen, skal have en tydelig Böje paa hvert udlagt Anker, med Böjereb af en til Dybden svarende Længde. Kvalitet og Dimensioner af Böjer og Böjereb bestemmes af Havnebestyrelsen. Skibe og Motorbaade, som ligger vinterfortöjede i Havnen, eller som maatte opankre i denne, er fritagne for at have Ankerlanterne, saaalænge de maatte forblive i Havnen.

6 Havnen maa ikke spærres med Trosser, Kættinger og andet, saaledes at Skibe eller Baade hindres i til enhver Tid at komme ind eller ud af Havnen. Ingen maa fra Skibe eller andre Fartöjer, kaste Ballast overbord i Havnen.

7 I Havnen maa Fartöjer ikke oplægges uden Havnebestyrelsens Tilladelse og efter sammes Bestemmelse med Hensyn til Stedet. Strander eller synker et Fartöj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og det ikke af vedkommende borttages inden en af Bestyrelsen fastsat Frist, foranstalter denne Vraget fjernet paa vedkommendes Bekostning.

8 Ingen maa om Bord i Fartöj i Havnen handle sködeslöst med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarligt slukket. Aske maa om Bord i Fartöjer i Havnen kun henlægges i Kar af uantændeligt Materiale.

9 For saa vidt Havnevæsenet er i Besiddelse af Flaader, Blokke, Gier eller andre Redskaber til Afbenyttelse for de i Havnen liggende Fartöjer, maa Benyttelse heraf kun ske efter Henvendelse til Opsynsmanden og mod Erlæggelse til denne af den Afgift, som skal betales for Benyttelsen efter den herfor af Forstanderskabet satte Takst.

10 Fortöjningskættinger maa ikke anbringes uden Forstanderskabets Samtykke og kun paa de af dette fastsatte Betingelser. Allerede udlagte Fortöjningkættinger kunne af Fortanderskabet paabydes flyttede.

11 Fartöjets Förer er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som han eller hans Mandskab maatte anrette paa Havnen, dens Bolværker eller andre til den hörende Indretninger eller paa de den tilhörende Redskaber, enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

12 Fartöjer og Baade, som ligge fortöjede paa anvist Sted, skulle i paatrængende Tilfælde, f. Eks. ved indtræffende Grindefangst eller ved Sejfangst (Notekast) være forpligtede til at skifte Plads efter Opsynsmandens Anvisning.

13 Ingen Skipper maa afsejle, inden han til Opsynsmanden har betalt, hvad der skal erlægges til Havnevæsenet.

14 Enhver, som befinder sig paa Havnens Territorium, skal rette sig efter Opsynsmandens Anvisninger. Tror nogen sig forurettet herved, kan han forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men har dog indtil videre at efterkomme det af Opsynsmanden givne Paabud. Opsynsmanden skal under Udförelsen af sine Forretninger stedse være forsynet med et Skilt eller et andet Tegn, hvorved hans Stilling göres kendelig.

15 Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Böder indtil 100 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Böderne tilfalde Sörvaag Havnekasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Böder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre vedkommende Pengebeløb, der skulle erlægges; vil vedkommende ikke betale disse, afgöres Sagen ved Politiretten. Det tilstedes ingen, som ifölge dette Reglemnet har paadraget sig Straf eller Erstatningsansvar, at rejse bort, förend han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Stedets Øvrighed anses tilstrækkelig.

1. April 1909. — LOV (NR. 63) FOR FÆRØERNE OM VANDLEDNINGER.

1 Naar en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæg af Vandledning til Husbrug, til Forsyning af Fartöjer eller af andre lignende Grunde paakræves af Hensyn til det almene Vel, skulle vedkommende Grundbesiddere eller andre, hvad enten Anlægget agtes iværksat af Kommunen eller af private, være pligtige til — for saa vidt de ikke derved selv beröves fornödent Vand til Husbrug — imod fuldstændig Erstatning og i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen bestemmer, at afstaa det til Anlægget fornödne Vand, Grund til de fornödne Indretninger til Vandets Ledning eller Samling samt allerede eksisterende Vandledninger, ligesom enhver mod fuldstændig Erstatning skal være forpligtet til efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse at finde sig i den Indskrænkning, Ændring, Skade eller Forringelse, som Foretagendet eller Vedligeholdelsen af Anlægget maatte medföre for ham tilhörende Ejendom eller Rettighed.

2 Lignende Forpligtelse til mod Erstatning at afstaa Grund saavel som at taale Indskrænkning i Udövelsen af Rettigheder kan endvidere paalægges enhver i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen finder fornödent for at sikre Vandforsyningssteder mod Forurening.

3 Naar der ved Medvirkning af en Kommunalbestyrelse i Henhold til § 1 er foretaget et Vandledningsanlæg af private, skulle disse være forpligtede til at tilstede andre Benyttelsen af Vandledningen samt til at taale Ændringer i denne efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse og mod fuldstændig Erstatning.

4 Med Ekspropriation i Henhold til §§ 1—3 vil der være at forholde efter de Regler, som ere foreskrevne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færöerne.

5 De i Lov angaaende Staden Köbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30. November 1857 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbörligt Spild af Vand kunne med de Forandringer, som de særegne stedlige Forhold maatte medföre, udvides til ogsaa at gælde for

kommunale eller private Vandværker i Landkommunerne. De hertil sigtende Bestemmelser blive af paagældende Kommunalbestyrelser at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren,[1] efter at Lagtingets Betænkning om Sagen er afgiven.[2]

6 Ved Afgörelsen af Sager om Opförelse af nye Bygninger i Henhold til Anordning Nr. 84 af 16. Juni 1882 skal Bygningskommissionen have for Øje, om Forurening af noget Vandforsyningssted til Husbrug eller til Forsyning af Fartöjer kan ventes at blive Følgen af, at paagældende Bygning opföres, og skal i bekræftende Fald, hvis nogen af de interesserede, efter at være gjort bekendt med Sagen, fremsætter Krav derom, eller det af offentlige Sundhedshensyn findes nödvendigt, stille saadanne Betingelser for Meddelelse af Byggetilladelse, som ere fornödne for at forebygge Forurening af Vandforsyningsstedet. Bygningskommissionens her omhandlede Afgörelser kunne indankes for Amtmanden[3] overensstemmende med nævnte Anordnings § 6.

30. April 1909. — LOV (NR. 84) OM TILLÆG TIL OG FORANDRINGER I LOV NR. 30 AF 28. FEBRUAR 1872 OM DE FÆRØSKE LANDKOMMUNERS STYRELSE. (Jfr. Lov Nr. 59. af 14. Marts 1931 og Bek. Nr. 200 af 17. Juli 1931, hvori Lovens Regler om kommunale Valg i Landkommunerne er optagne).

22. Febr. 1910 — BEK. (NR. 54) ANGAAENDE ALLERHØJESTE FASTSÆTTELSE AF BESTEMMELSER FOR FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 3die d. M. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færöerne af 1ste Marts 1854 § 45 at fastsætte nedenstaaende Bestemmelser for Færöernes Mellem- og Realskole.[4])

1[5]) I Thorshavn skal der være en Mellem- og Realskole for Færöerne, bestaaende af en etaarig Forberedelsesklasse, 4 etaarige Mellemskoleklasser og en etaarig Realklasse. Der skal være Fællesundervisning for Drenge og Piger gennem alle Klasser.

2[5]) Intet Barn maa optages i Forberedelsesklassen, förend det har fyldt sit 10. Aar, eller i Mellemskolens 1. Klasse för sit fyldte 11. Aar. For övrigt gælder for Elevers Optagelse i Mellemskoleklasserne, at deres Alder ikke maa være saa fremrykket, at den er mere end 2 Aar over Gennemsnitsalderen for den Klasse, som de efter deres Kundskaber kunne optages i.

Undtagelser fra nævnte Aldersbestemmelser kunne under særlige Omstændigheder tilstedes af Overlæreren med Skoledirektionens Godkendelse.

Börnene optages i Reglen kun een Gang aarlig, nemlig umiddelbart efter, at den befalede offentlige Pröve (§ 7) er endt, og kunne i Reglen ligeledes kun en Gang aarlig udskrives af Skolen.

3 Börnene inddeles, i Forhold til deres Kundskaber og Evner, i 6 Klasser, dog overlades det til Skolens Overlærer at dele hver Klasse i mindre Afdelinger, eftersom han skönner, at Undervisningen derved fremmes.

4 Læretimerne i Skolen skulle være följende: Fra 1ste Marts til sidste Oktober 6 Timer daglig; dog er Skoledirektionen bemyndiget til at nedsætte Forberedelsesklassens og eventuelt 1ste Mellemskoleklasses daglige Timetal til 5 Timer. Fra 1ste November til Udgangen af Februar undervises 5 Timer daglig. Direktionen bestemmer Tiden for den daglige Undervisning.

---

[1]) Nu af Landsstyret uden Indhentning af Lagtingets Betænkning.
[2]) Jfr. Bek. 20. Juli 1906.
[3]) Nu Landsstyret.
[4]) Jfr. U. M. Skr. 11. Jan. 1911.
[5]) Som ændret ved Bek. Nr. 256 af 13. Okt. 1924.

5[1] Skoleaaret begynder den 18. August.

1. Den aarlige Sommerferie begynder den 7. Juli (denne Dag medregnet) og varer i 6 Uger, dog at i de Aar, hvor den 18. August falder paa en Lördag, det nye Skoleaar först begynder den paafölgende Mandag.

2. I Midten af Oktober eller kort efter skal der gives en Ferie, bestaaende af en Söndag i Forbindelse med 3 Sögnedage.

3. Juleferien skal begynde den 22de December (denne Dag medregnet) og regelmæssig vare 14 Dage. Men hvis Undervisningen efter denne Regel paany skulde begynde paa en Lördag ,afkortes Ferien med en Dag, saa at Undervisningen begynder paa en Fredag.

4. Paaskeferien varer fra Onsdagen för Skærtorsdag til den paafölgende Tirsdag (begge Dage medregnede).

5. Pinseferien skal omfatte 5 Sögnedage i Tilslutning til de 2 Helligdage efter Overlærerens nærmere Bestemmelse.

6. Fastelavns Mandag, Lördagen efter Store Bededag, Kongens og Dronningens Födselsdage samt Grundlovsdagen ere Fridage.

7. De Sögnedage, som efter foranstaaende Regler maatte være tilbage af de i Lov om höjere Almenskoler af 24de April 1903 § 17, 2det Stk. foreskrevne 63 Sögnedage, overlades det til Overlæreren at fordele efter eget Skön som hele og halve Fridage.

6[2]) Undervisningen i Forberedelsesklassen skal omfatte Religion, Dansk, Færösk, Skrivning, Regning, Historie, Geografi, Sang, Gymnastik og Naturhistorie og har for de Fag, der omfattes af kgl. Anordning af 19. Juni 1903 angaaende Optagelsesprøven til Mellemskolens 1ste Klasse, til Formaal at före Börnene saa vidt, at de kan tilfredsstille de Fordringer, som stilles ved nævnte Pröve, medens Fordringerne i Færösk nærmere fastsættes af Undervisningsministeren.

I Mellemskoleklasserne undervises i Religion, Dansk, Færösk, Engelsk, Tysk, Historie, Geografi, Naturhistorie, Naturlære, Regning og Matematik, Skrivning, Tegning, Legemsövelser, kvindeligt Haandarbejde og Sang.

I Realklassen undervises i Dansk, Færösk, to af de nyere Sprog (Engelsk, Tysk, Fransk), praktisk Regning og Matematik (kun paabudt for Drengenes Vedkommende), Afsnit af Naturlære, Naturhistorie, Geografi samt Legemsövelser.

Undervisningsplanen, der desuden kan omfatte andre Fag, godkendes af Undervisningsministeren.

Undervisningen i Mellemskolen og Realklassen gives i de forskellige Fag i et Omfang, der svarer til det for Mellemskolen og Realskolen i det övrige Kongerige normerede med de Lempelser, som nödvendiggöres ved, at Færösk er optaget som Fag; disse Lempelser fastsættes af Undervisningsministeren.

Mellemskolen og Realklassen slutter med Eksaminer, der har samme Retsvirkning som Mellemskole- og Realeksamen i Henhold til Lov af 24. April 1903 og benævnes »Mellemskoleeksamen og Realeksamen ved Færöernes Mellem- og Realskole.«

Elever, hvis Forældre er hjemmehörende i det övrige Kongerige, kan begære sig fritagne for Undervisningen i Færösk og indstille sig til Mellemskole- og Realeksamen i Færöernes Mellem- og Realskole uden Pröve i dette Fag.

Elever, der efter aflagt Mellemskoleeksamen agter at söge Optagelse i et Gymnasium, skal i 4de Mellemskoleklasse have Undervisning i Svensk i det Omfang, hvori der i det övrige Kongerige undervises i Mellemskolen i dette Fag, og ved Mellemskoleeksamen underkastes Pröve heri.

Den ny Ordning indföres i Forberedelsesklassen og 1ste Mellemskoleklasse ved Begyndelsen af Skoleaaret 1928—29, saaledes at der förste Gang kan afholdes Eksamen efter denne i Mellemskolen i 1932 og i Realklassen i 1933.

7 Skolens Lærerraad har Ret til at höres om Læse- og Timeplan samt Fagfor-

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 350 af 21. Juni 1921.
[2]) Som ændret ved Bek. (Nr. 215) af 23. Juli 1928.

deling (§ 8), Lærebögers Indförelse og Afskaffelse, Tildeling af (hele og halve) Fripladser (§ 10) samt Understöttelse til udenbys Elever.

Opflytningen af Elever til en höjere Klasse efter den af Skolekommissionen kontrollerede offentlige Pröve, som afholdes hvert Aar umiddelbart för Sommerferiens Begyndelse, afgöres af Lærerraadet, hvis det er enigt; i Tilfælde af Meningsforskel indenfor Lærerraadet afgöres Spörgsmaalet af Kommissionen.

For övrigt bestemmes Lærerraadets Myndighedsomraade og Forretningsgang ved et af Ministeriet fastsat Regulativ.[1]

8 Undervisningen i Skolen meddeles af Lærerne efter en af Overlæreren forud for hvert Skoleaar forfattet og af Skoledirektionen bifaldet Plan.

9[2] Skolepengene for hver Elev, som nyder Undervisning i Skolen, fastsættes fra 1. Januar 1923 at regne til 150 Kr. aarlig for Börn fra Thorshavn og til 100 Kr. aarlig for Börn fra Bygderne paa Færöerne, og erlægges henholdsvis med 37 Kr. 50 Øre og 25 Kr. forud ved hvert Kvartals Begyndelse; naar de en Gang er modtagne, betales de i intet Tilfælde tilbage. I Tilfælde af at flere Söskende paa samme Tid besöge Skolen, betales for det andet Barn kun henholdsvis 120 Kr og 80 Kr., for det tredie henholdsvis 90 Kr. og 60 Kr.; for flere end 3 Börn betales ikke. Desuden betaler hver Elev i hver Oktober Maaned 5 Kr. i Brændselspenge og i hver April Maaned 5 Kr. som Bidrag til Skolens Renholdelse.

10[2] For at skaffe de Börn, der udmærke sig ved fortrinlige Evner og Anlæg, men hvis Forældre eller Værger savner Midler til at udrede de befalede Skolepenge, Adgang til at nyde Undervisning i Skolen, tillades det, at der i samme maa være indtil 12 Fripladser, hvilke bortgives af Skoledirektionen efter Forslag af Skolekommissionen. Ved Bortgivelsen af disse Pladser skal der tages Hensyn til, at de saa vidt muligt, komme hele Landet tilgode.

Foruden hele Fripladser kan der efter Omstændighederne tilstaas Nedsættelse af Skolepenge til det halve.

Dog maa Antallet af saadanne halve Fripladser og af hele Fripladser tilsammen ikke overstige 12 hele Fripladser.. Fra 1. Januar 1923 stilles derhos et Belöb af indtil 800 Kr. til Raadighed for Skoledirektionen til 8 Fripladser (foruden de ovennævnte 12) for værdige Elever fra ubemidlede Hjem paa Færöerne. Over Ansögningerne om disse Fripladser skal Skoledirektionen være pligtig at indhente vedkommende Lærers Udtalelser og tillige Erklæring fra Skolekommissionen, forsaavidt angaar Ansögninger fra Elever, der allerede er optagne i Mellem- og Realskolen. Belöbet udredes af de under Lagtinget sorterende Kasser efter Tingets nærmere Bestemmelse.

11 I Behandlingen af Börnene have Lærerne at rette sig efter den Loven af 1ste Marts 1854 vedföjede Instruks, indtil en anden, efter Skoledirektionens Indstilling, maatte blive approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

[1]) Ifölge Regulativ af 27. Juni 1905 bestaar Lærerraadet af det fast ansatte Lærerpersonale med Förstelæreren som Formand. Andre Lærere ved Skolen kunne tilkaldes, men har ikke Stemmeret. Lærerraadet sammenkaldes i Reglen en Gang om Maaneden og ellers saa ofte, som Förstelæreren eller to andre Medlemmer finde det fornödent. Ved Afstemninger gör i Tilfælde af Stemmelighed Förstelærerens Stemme Udslaget. Raadet skal dröfte alle Sager, hvorom Skoledirektionen, Skolekommissionen eller Förstelæreren önske at höre dets Mening. Hvert Medlem har Ret til at stille Forslag i Skolen vedkommende Sager; Forslagene afgives til Förstelæreren senest 4 Dage för Mödet og meddeles af ham til Medlemmerne sammen med Indkaldelsen til Mödet, hvilken sker senest 2 Dage för dettes Afholdelse. Spörgsmaal om Börns Optagelse i Skolen efter de ved Sommerferien afholdte Pröver dröftes af Lærerraadet. Hvis dette er enigt om, at vedkommende Barn bör optages, og Barnet har opnaaet den foreskrevne Alder, er Sagen dermed afgjort; ellers indstilles den, hvis det begæres af Barnets Værge, af Lærerraadet til Skoledirektionens Afgörelse. Foruden om de Sager, der omhandles i § 7, skal Lærerraadet höres om de Fag, hvormed ledige Lærerposter skulle opslaas, medmindre Indstilling skal ske i en Ferie, da Lærerraadet ikke kan indkaldes. Over Lærerraadets Forhandlinger föres en Protokol af Förstelæreren. Hvert Medlem er berettiget til at faa indfört korte Diktater eller at faa udförligere, af det selv skrevne Fremstillinger vedlagte som Bilag.

[2]) Som ændret ved Bek. Nr. 536 af 13. Dec. 1922.

12 Undervisningen ved Skolen ledes af 1 Overlærer, 3 Lærere[1] og 1 Lærerinde.

13 Overlæreren skal have den daglige og umiddelbare Bestyrelse af Skolen.

14 Overlæreren udnævnes og ansættes af Kongen ifölge Indstilling af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det övrige Lærerpersonale beskikkes af nævnte Ministerium.

15 Skolen staar under Bestyrelse af en Kommission, som bestaar af Sognepræsten i Sydströmö som Formand, 3 af Indbyggerne i Thorshavn, som dertil vælges for 3 Aar af Lagtinget, og af Skolens Overlærer. Af de 3 valgte Medlemmer afgaar hvert Aar ved Juli Maaneds Udgang det Medlem, som har fungeret længst, og et andet vælges i den udtrædendes Sted; dog kan denne vælges paany. Den, der i 3 Aar eller derover har været Skolekommissær, kan undslaa sig for at modtage nyt Valg for lige saa mange Aar, som han har været Medlem af Skolekommissionen.

16 Skolekommissionens Virksomhed bestaar i at have Indseende med, at hvad der ved denne Lov er befalet eller af Direktionen bliver foreskrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, overholdes, at alle lokale Hindringer for Skolens Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen, og at alle til Skolen hörende Bygninger, Læseværelser og Inventariegenstande holdes i tilbörlig Stand.

17 Skolekommissionen har aarlig, ved Aarets Begyndelse, at forfatte og til Direktionen at indsende et Overslag over de forventede Indtægter og de löbende Udgifter til Bygningens Vedligeholdelse og Skolens Drift.

Naar Overslaget af Direktionen er approberet, administrerer Kommissionen Skolens Pengevæsen indenfor de ved Overslaget fastsatte Grænser.

Skolekommissionen har fremdeles aarlig, ved Aarets Udgang at aflægge Regnskab over Skolens Indtægter og Udgifter i det forlöbne Aar.

Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges paa tre Aar af og iblandt Kommissionens Medlemmer og lönnes med 50 Kr.[2] aarlig, som udredes af Skolefonden. Kassereren har derhos at indkræve Skolepengene samt at udbetale Skolens Udgifter, til hvilken Ende den fornödne Sum hvert Fjerdingaar bliver ham anvist af Direktionen. Regnskabet indsendes til Direktionen, af hvilken det bliver forelagt Lagtinget til Revision og Decision.

18 Skolekommissionen samles i det mindste en Gang hvert Fjerdingaar og ellers saa ofte Formanden eller Flertallet af dens Medlemmer anser det nödvendigt .Ved dens Samlinger indföres i en Protokol, som föres af Overlæreren, hvad der forhandles. Protokollen, som ved Samlingens Slutning underskrives af de tilstedeværende Medlemmer, opbevares af Overlæreren.

19 Skolens Lærerpersonale lönnes efter de til enhver Tid for det kommunale Skolevæsen i Köbstæderne i det övrige Kongerige gældende höjeste Skalaer henholdsvis for Overlærere og for Lærere og Lærerinder.

Der tillægges Overlæreren fri Bolig for en gift, som afkortes i hans Pengelön med 300 Kr.[3]

Beregningen af Tjenestealderen sker efter de til enhver Tid for Overlærere og Lærere og Lærerinder i Köbstæderne i det övrige Kongerige gældende Bestemmelser.[4]

1. April 1910. — LOV (NR. 71) OM OPHÆVELSE AF LOV OM KAPITELSTAKSTEN FOR FÆRØERNE AF 1. MAJ 1868.

Lov om Kapitelstaksten for Færöerne af 1. Maj 1868 ophæves.

14. Juni 1910. — BEK. (NR. 54) OM EN AF JUSTITSMINISTERIET STADFÆSTET FORANDRING I SUNDHEDSVEDTÆGTEN FOR THORSHAVN.

(Indföjet i Vedtægten af 23. Maj 1882).

---

[1]) Nu 4 Lærere og 1 Timelærer.
[2]) Nu 600 Kr.
[3]) Nu med 1/8 af Grundlönnen ifölge Tjenestemandsloven.
[4]) Bestemmelserne i 3. Stk. om, hvor meget af Lönnen udredes af Skolefonden og hvor meget af Staten er bortfalden ved de almindelige Regler, som gælder for hele Riget.

19. Dec. 1910. — BEK. (NR. 115) OM HAVNEREGLEMENT FOR KVALVIG PAA STRØMØ.

1 Til Havnen ved Kvalvig (Strömö) bliver at henregne Farvandet indenfor en Linje mellem nordre Tange paa Strömnæssiden og sydre Toftedalsöre paa Kvalvigssiden, hvor der anbringes to hvide Stenvarder, en paa hver Side af Bugten. (De andre Paragraffer udelades som svarende til §§ 2—15 i Bek. af 29. Januar 1909 Reglem. for Sörvaag).

11. Jan. 1911. — U. M. SKR. ANG. FORTRINSRET FOR FÆRØSKE ELEVER TIL OPTAGELSE PAA SORØ SKOLE.[1]

I Anledning af, at Skoledirektionen i en hertil indsendt Skrivelse af 11te April f. A. har andraget om, at der maatte gives færöske Elever, der have bestaaet Mellemskoleeksamen ved Færöernes Mellem- og Realskole, en mere udvidet Fortrinsret til Optagelse paa Sorö Skole og Opdragelsesanstalt end den ved Ministeriets Resolution af 3die Juli 1908 fatsatte, skal Ministeriet herved meddele til behagelig Efterretning, at man ved Skrivelse af Dags Dato til Rektor for nævnte Skole har ændret de herhenhörende Bestemmelser saaledes, at der fra Begyndelsen af Skoleaaret 1911—12 at regne herom er fastsat följende Regler: Elever af Færöernes Mellem- og Realskole have efter bestaaet Mellemskoleeksamen fortrinsvis Adgang til 1ste Gymnasieklasse i Sorö Skole og det uden særlig Optagelsespröve, naar de ere forelöbig anmeldte for Sorö Skoles Rektor inden 1ste April og samtidig fra Færöernes Mellem- og Realskole indsende en Udtalelse om, at de egne sig til höjere Undervisning, og at deres Forhold har været tilfredsstillende, hvorhos saadanne Elever efter et Aars Skolegang skulle indstilles til Alumneplads, hvis deres Flid og Forhold i dette Aar samt deres Helbredsattest er fyldestgörende. Dog skal aarlig en saadan Aspirant indstilles til Alumneplads straks fra sin Indtræden i Skolen, naar han foruden den omtalte forelöbige Anmeldelse og Skoleattest sender Rektor inden Maj Maaneds Udgang en til Ministeriet stilet Ansögning, ledsaget af Helbredsattest og Trangsattest, skrevne paa sædvanlige Blanketter, som faas hos Rektor. Ministeriet tilföjer, at man under Hensyn til, at der ikke ved Færöernes Mellem- og Realskole gives Undervisning i Svensk[2] og Latin, i hvilke Fag de paagældende Elever maa följe med Undervisningen i Sorö Skoles Gymnasieklasser, vil anse det for nödvendigt, at Eleverne forinden Optagelsen faa Undervisning i disse Fag. I saa Henseende vil man med Hensyn til Svensk finde det tilstrækkelig, at de paagældende faa et Tilhold om at skaffe sig omtrent de samme Kundskaber i Svensk, som faas i Mellemskolen, uden at det vil være fornödent, at der afholdes Eksamen i dette Fag. Med Hensyn til Undervisning i Latin vil man derimod finde det nödvendigt, at de Elever, der söge Optagelse i Gymnasiets klassisksproglige eller nysproglige Afdelinger forinden Optagelsen underkastes en i Overensstemmelse med Anordning af 7de Februar 1907 afholdt Pröve i dette Fag, i hvilken Henseende man tilföjer, at man vil finde det heldigst, at en saadan Pröve aflægges, forinden den paagældende forlader Færöerne, og derfor vil være sindet efter Andragende herom at tillægge Færöernes Mellem- og Realskole Ret til at afholde den paagældende Pröve, uanset at Skolen ikke i övrigt har Latin paa sin Læseplan, og derfor ikke efter de herom gældende Regler vilde kunne faa Ret til Afholdelse af en saadan Pröve.

17. Jan. — JUSTM. SKR. — — — Andragende fra Forstanderskabet for Vaag Sogns Kommune paa Norderöerne fastsætter Justitsministeriet herved, at bemeldte Kommunes Navn forandres til »Klaksvig Sogns Kommune.«

---

[1]) Efter at Staten har overtaget Birkeröd og Rungsted Kostskoler er Fortrinsretten udstrakt ogsaa til disse Skoler, saaledes at de 3 Rektorer er bemyndigede til at fordele Eleverne, naar der er flere end een, der söger Alumneplads.

[2]) Nu undervises i Svensk, jfr. Bek. 22. Febr. 1910 § 6 som ændret ved Bek. 23. Juli 1928.

8. Dec. — INSTRUKS FOR SOGNEFOGDEN I VAAG, PORKERE OG SUMBØ SOGNE.[1]) 1. Sysselmanden for Suderö Syssel er Sognefogdens nærmeste Foresatte i hvert tjenstligt Forhold. Alle tjenstlige Skrivelser eller andre Henvendelser fra Sognefogden tilstilles Sysselmanden, for saa vidt Sognefogden ikke fra rette vedkommende har modtaget anden Ordre.

2. Sognefogden er pligtig til at yde Sysselmanden, Landfogden og Sorenskriveren Bistand i ethvert tjenstligt Anliggende.

3. Sognefogden skal desuden særlig udföre följende Forretninger:

a) Indkræve de i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892 omhandlede Skatter og Afgifter, jfr. Lovene Nr. 36 af 9. Marts 1906 om Ændringer i fornævnte Lov[2]) og Lov Nr. 62 af 1ste April 1908 Kap. I og II om Aflösning af Tiende og Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

b) Fungere som Karantænebetjent, jfr. Bekendtgörelse Nr. 26 af 25. Febr. 1897 og Instruks Nr. 27 af s. D.

c) Yde Bistand ved Oprettelse af Overenskomster mellem Skipper og Mandskab og ved Skibsmandskabs Afregning m. m. jfr. Sölov Nr. 56 af 1. April 1892 §§ 71 og 72,[3]), Anordning Nr. 203 af 4. Novbr. s. A. Punkt 6 a. og b., 7 a. og b. samt 8 og Bekendtgörelse Nr. 92 af 5. April 1906.

d) Autorisere og efterse Skibsdagböger og Maskindagböger, jfr. Bekendtgörelse Nr. 261 af 22. Decbr. 1892 og Bekendtgörelse Nr. 95 af 6. April 1906 og Sölov Nr. 56 af 1. April 1892 § 38.

e) Sognefogden udförer Politiforretninger i Vaag, Porkere og Sumbö Sogne. Det er hans Opgave dels at vaage over Opretholdelsen af den offentlige Orden, dels at efterspore Forbrydelser og andre Overtrædelser af Love og Vedtægter, som er Genstand for offentlig Paatale. Sognefogden er pligtig til at göre Anmeldelser om ethvert saadant Forhold, som kommer til hans Kundskab.

4. Sognefogden skal ved Udgangen af hvert Kvartal med den förste i det följende Kvartal afgaaende Post til Landfogden[4]) indsende: a) Behörigt Regnskab over den Indförselsafgift, som er falden i vedkommende Kvartal, samt derhos Afgiften. — b) Behörigt Regnskab over de Indtægter, som Sognefogden oppebærer udenfor sin faste Lön, og det aarlige Tilskud fra Kommunen. c) De under b) nævnte Indtægter. Det under b. nævnte Regnskab — affattes i en af Amtet fastsat Form.

5. Sognefogden skal med den förste Post efter Udlöbet af et Kvartal indsende til Kassereren for Færö Amts Fattigkasse Attest angaaende de Kendelser, som ere tilfaldne Amtsfattigkassen i hans Distrikt i det sidste forlöbne Kvartal i Henhold til § 15 i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892. Samtidig indsendes vedkommende Belöb.

11. Dec. — U. M. SKR. ANG. FORDELING MELLEM PRÆSTERNE AF ERSTATNINGEN FOR PRÆSTTAL. Ministeriets Approbation for Aarene 1911—15 paa Fordeling mellem Sognepræsterne paa Færöerne af den af Statskassen ydede Erstatning for Præsttals Aflösning i Henhold til Lov Nr. 62 af 1ste April 1908, saaledes a Belöbet fordeles mellem Sognepræsterne efter Antallet af vedkommende Sognes til Folkekirken hörende Beboere, hvorefter der tillægges:

Norderöernes Præstegæld	349,92 Kr.
Österö Præstegæld	693,61 Kr.
Nordströmö Præstegæld	353,47 Kr.
Sydströmö Præstegæld	482,20 Kr.
Vaagö Præstegæld	270,29 Kr.
Sandö Præstegæld	217,48 Kr.
Suderö Præstegæld	633,03 Kr.
	Kr. 3000,00 Kr.

[1]) Nu ogsaa Hove Sogn.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 23 af 11. Febr. 1950.
[3]) Jfr. nu Sömandsloven af 7. Juni 1952.
[4]) Nu til Oppebörselskontoret.

16. Januar 1912. — ANORDN. (NR. 11) ANG. FORSKELLIGE FORHOLD VEDRØRENDE FOLKESKOLEN I BYGDERNE PAA FÆRØERNE.

I. Undervisningspligt. 1 Undervisningspligten indtræder for et Barn, saa snart det har fyldt 7 Aar.Dog kan det paa Begæring af dets Forældre optages i den offentlige Skole efter det fyldte 6te Aar.

Hvad der gælder Forældre, gælder her som i övrigt i denne Lov ogsaa Værger og Husbonder.

Optagelse i den offentlige Skole finder Sted een Gang aarlig straks efter Eksamen (Marts—Maj). Under særlige Omstændigheder (Forandring af Opholdssted, Sygdom og lignende), kan der afviges fra denne Bestemmelse.

Ved Skoler med særlig Pogeklasse eller dertil svarende Forberedelsesklasse er Skolekommissionen berettiget til at optage Börn i denne Klasse til enhver Tid.

Undervisningspligten ophörer ved Barnets fyldte 14de Aar, men Ret til at gaa til det fyldte 15de Aar har et Barn, hvis Forældene önske det.

2 Naar Forældrene uden lovlig og vedkommende Lærer meddelt Grund lade deres til den offentlige Skole henviste Börn forsömme Skolen, blive de herfor af vedkommende Forstanderskab at ikende en Böde af 10 Øre for förste forsömte Dag, 20 Øre for den næste o. s. v. med 10 Øres Paalæg for hver Dag indtil 1 Kr. pr. Dag. Ved hvert Fjerdingsaars Begyndelse bringes Böderne for Forsömmelser i dette ned til 10 Øre igen, stigende efter den nævnte Skala. Böderne bruges til Skoleundervisningens Fremme efter vedkommende Forstanderskabs nærmere Bestemmelse.

Naar disse Böder ikke udredes, ville de være at söge inddrevne ved Udpantning, og de Belöb, som ikke saaledes indkomme, blive at afsone. For enkeltvis forekommende Forsömmelser er Forstanderkabet berettiget til, naar formildende Omstændigheder tale derfor, at undlade at ikende Böder.

3 Senest den 15de i hver af Maanederne Januar, April, Juli og Oktober har Læreren at tilstille Skolekommissionen en Fortegnelse i 2 Eksemplarer over de i de tre sidst forlöbne Maaneder stedfundne Forsömmelser af Skolens Börn, affattet i den Form, som nærmere fastsættes af Skoledirektionen.

Er der ansat flere Lærere ved en Skole, bliver Arbejdet ved nævnte Fortegnelses Affattelse at fordele mellem dem.

Skolekommissionen sender saa snart som muligt det ene Eksemplar til Skoledirektionen og det andet til Forstanderskabet med Forslag om Anvendelse af Böder eller Advarsel.

Forstanderskabet sender, efter i det næst paafölgende Möde at have behandlet Sagen, Skoledirektionen Underretning om de trufne Foranstaltninger.

II. Undervisningens Ordning og Omfang. 4 Börnene i den offentlige Skole inddeles i Klasser efter Alder, Fremgang og Modenhed. Saa længe en Skole med en Lærer ikke i to paa hinanden följende Aar har været sögt af over 35 Börn, kan dog Undervisningen eller en Del af denne med Skoledirektionens Samtykke foregaa i en Klasse for samtlige skolesögende Börn.

5 Naar i en offentlig Skole Gennemsnitstallet af Börnene i Skolens — derunder Forskolens — Klasser, beregnet efter Gennemsnittet af Börneantallet i Kalenderaaret, i to paa hinanden följende Aar har overskredet 37, skal Gennemsnitstallet bringes til denne Grænse i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lovs § 6.

6 Hvor Börneantallet i Skolens enkelte Klasser gör Forandring i den bestaaende Ordning nödvendig i Henhold til denne Lovs § 5, kan en saadan Forandring tilvejebringes paa en af nedennævte Maader, nemlig ved:

1) Oprettelse af en Forskole eller Pogeskole;
2) Oprettelse af en ny Klasse og et nyt Lærerembede ved Skolen;
3) Oprettelse af en ny fuldstændig Skole;
4) Henvisning af ældre Börn fra flere Skoledistrikter til en enkelt bestaaende Skole eller Oprettelse af en formaalstjenligt beliggende Skole for saadanne Börn;
5) Overenskomst med en privat Skole om, at denne mod et Vederlag overtager

et vist Tal af Kommunens undervisningspligtige Börn, saaledes at der med Hensyn til Skolegangens Stadighed föres samme Tilsyn med de Börn, der undervises paa denne Maade, som med de Börn, der undervises i Kommunens Skoler. Denne Ordning af et Barns Undervisning skal dog deres Forældre til enhver Tid gyldig kunne modsætte sig;

6) Overenskomst med en Nabokommune om, at denne overtager et vist Tal af Kommunens undervisningspligtige Börn til Undervisning.

Bestemmelser om de i denne Paragraf ommeldte Foranstaltninger træffes gennem Kommunens Skoleplan, jfr. nedenfor § 8, alt under Hensyn til Undervisningens Tarv eller Udgifternes Störrelse, Vejlængderne eller andre stedlige Forhold.

7[1] I enhver Skole skal der undervises i följende Fag: Kristendomskundskab, Færösk, Dansk, Skrivning, Regning, Historie, Geografi, Legemsövelse og Sang. Ved Undervisningen i Færösk og Dansk lægges der Vægt paa, at Börnene opnaar Færdighed i Brugen af de to Sprog saavel i Læsning som i Tale og Skrift.

Der kan desuden efter nærmere Bestemmelser i Undervisningsplanen gives Undervisning i Haandgerning, Tegning, Naturkundskab, Engelsk, Matematik, Fysik, Sundhedslære og Samfundslære.

Forældre, der staa udenfor Folkekirken, kan forlange deres Börn fritagne for at deltage i Kristendomskundskab.

De Læremidler der kun bruges i Skolen, anskaffes til samtlige Börn paa Kommunens Regning.[2]

8 For hvert Sogns Skoler skal der af vedkommende Forstanderskab efter Forslag af Skolekommissionen i Forening med vedkommende Lærerpersonale udarbejdes en Skole- og Undervisningsplan. Planen skal indeholde Bestemmelser om: a) Undervisningstid for de enkelte Klasser (Skoler). b) Skolegangsordenen. c) Undervisningsfagene og disses Timetal m. m.

Denne Plan indsendes af Forstanderskabet til Skoledirektionens Stadfæstelse. Skönner Skoledirektionen, at der i Planen bör foretages Ændringer, som Forstanderskabet vægrer sig ved at tage til Følge, bliver Sagen at forelægge Ministeren til endelig Afgörelse.

Nævnte Plan kan til enhver Tid ændres og skal hvert 10de Aar underkastes et Gennemsyn, i begge Tilfælde under Iagttagelse af den ovenfor nævnte Fremgangsmaade.

Den godkendte Plan saavel som senere godkendte Ændringer i Planen udfærdiges i to Eksemplarer, hvoraf det ene indsendes til Ministeren.

9[3] Hvor der ved en offentlig Skole oprettes Pogeskole eller Forskole, bemyndiges Skoledirektionen til efter Forslag af Forstanderskabet at tillade, at Undervisningen i en saadan maa besörges af ikke fast ansatte ueksaminerede Lærere (Lærerinder), for saa vidt og saa længe Börneantallet i denne Skole ikke overstiger 35.

Endvidere bemyndiges Skoledirektionen til, hvor særlige Forhold maatte tale derfor, at bevilge Afvigelser fra de i denne Lovs §§ 5 og 7 fastsatte Bestemmelser, for saa vidt saadanne Afvigelser foreslaas af vedkommende Forstanderskab. Til Forbedring af Undervisningen paa Steder, hvor der kun er faa undervisningspligtige Börn, og til midlertidig Hjælp paa Steder, hvor Undervisningen ikke forekommer fuldt forsvarlig, kan der af Skoledirektionen antages indtil 10 Vandrelærere, hvis Arbejdsomraade fastsættes af Skoledirektionen efter Forhandling med vedkommende Forstanderskaber. Vandrelærere antages for en Sæson ad Gangen og er ikke pensionsberettigede.

III. Lærerkaldelse m. m. 10 Naar et Lærerembede bliver ledigt, har Skoledirektionen snarest muligt i den for retslige Bekndtgörelser autoriserede Avis at offent-

[1]) Som ændret ved An. Nr. 363 af 12. Dec. 1938 og Kundg. Nr. 7 af 3. Febr. 1948.
[2]) Se U. M. Skr. af 1. Marts 1917.
[3]) Som ændret ved Anordn. 22. Juli 1931

liggöre en Meddelelse herom med nöjagtige Oplysninger om de Embedet tillagte Indtægter og samtidig at indkalde Ansögninger med 6 Ugers Varsel.

De inden denne Frist indkomne Ansögninger sendes af Skoledirektionen til vedkommende Forstanderskab. Dette indstiller derefter i et Möde, efter at Skolekommissionen er hört, 3 af Ansögerne til Skoledirektionen, der blandt de indstillede kalder den, som den finder mest skikket til Embedet, samt meddeler ham Kaldsbrev.

11[1] For at kunne opnaa fast Ansættelse i den offentlige Folkeskole kræves ved alle Embeder (Forskoleembeder undtagne), at vedkommende har bestaaet den afsluttende Pröve ved Færöernes Lærerskole (Seminarium) eller de for Lærere og Lærerinder ved den danske Folkeskole anordnede afsluttende Pröver. Lærer (Lærerinder), der have sögt videre Udannelse, f. Eks. ved Statens Lærerhöjskole, ville, naar alt ellers er lige, have fortrinsvis Ret. Ingen kan fast ansættes i den offentlige Folkeskole — bortset fra Eksamensskolerne — som ikke har bestaaet Eksamen i Færösk; saadan Eksamen skal til enhver Tid kunne tages ved Færöernes Lærerskole.

Skoledirektionen skal dog være bemyndiget til under særlige Forhold at göre Afvigelser fra foran anförte Bestemmelser.

12 Skönner Skolekommissionen og Forstanderskabet, at en Lærer eller Lærerinde ikke gör Fyldest i sin Stilling, er Forstanderskabet berettiget til at göre Indstilling til Skoledirektionen om vedkommendes Afskedigelse. Spörgsmaalet herom bliver da af Skoledirektionen at indstille til Ministeren, der afgör, om Sagen skal forfölges, og i saa Tilfælde om den paagældende skal afskediges eller kun forpligtes til at holde Hjælpelærer.

13[1]) Om Lærernes Ret til at kræve Afsked med Pension og om deres Pligt til at söge Afsked gælder Bestemmelserne i Lov Nr. 121 af 31. Marts 1928 om Pension og Efterindtægt for Lærere og Lærerinder paa Færöerne.

IV. Særlige Bestemmelser.

14 Som Regel maa en Lærer ikke have flere end to offentlige Skoler at undervise i.

Er en Lærer ansat ved mere end een offentlig Skole, maa det samlede Antal Börn, som han skal undervise, ikke overstige 70 (jfr. § 4).

15[1]) Den daglige Undervisningstid skal gennemgaaende være 6 Timer. Antallet af ugentlige Undervisningsdage fastsættes nærmere ved Skole- og Undervisningsplanen (§ 8), idet det tilstræbes, at der i Tiden fra 1. November til 28. Februar — bortset fra Ferierne — holdes Skole hver Sögnedag. I Tiden fra 15. Juni til 28. Juli indskrænkes Skolegangen til 2 Dage ugentlig; denne Regel gælder ikke for Eksamensskoler, og Skoledirektionen kan efter Indstilling af vedkommende Forstanderskab ogsaa for andre Skoler bestemme, at Indskrænkning af Skoletiden ikke skal finde Sted.

Lærerne (Lærerinderne) er pligtige at undervise indtil 36 Timer ugentlig i de sædvanlige Skolefag og yderligere at give Undervisning i Gymnastik (Svömning) og Haandarbejde, dog saaledes at det samlede pligtige Timetal ikke overstiger 42 Timer ugentlig; de er derhos pligtige at holde Ungdomsskole og Aftenskole i Tiden fra 1. Oktober til 15. Februar 2 Gange 2 Timer ugentlig mod at oppebære det herfor i Bekendtgörelse af 22. Januar 1931[2] fastsatte Vederlag.

16[3]) Som Fritid bestemmes: Juleferie för Dage för Juleaften til 4de Januar; Paaskeferie fra Onsdagen för til Onsdagen efter Paaske; Pinseferie fra 3 Dage för til 5 Dage efter Pinse; Sommerferie fra 28de Juli til 15de September — alle de nævnte Dage iberegnede.

---

[1]) Som ændret ved Anordn. 22. Juli 1931.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 276 af 7. Okt. 1935.
[3]) Som ændret ved Anordn. 22 Juli 1931, jfr. nu Lov Nr. 199 af 12. Apr. 1949.

Sommerferien kan dog, naar Skolekommissionen og vedkommende Lærer derom ere enige, delvis henlægges til en anden Tid.

Desuden bestemmes som Fritid: Valgdage, Grandestævnedage (for saa vidt Lærerne önske at benytte deres Stemmeret), Grundlovsdagen, Kongens Födselsdag, Fastelavns Mandag samt en Dag i hver af de Maaneder, hvor ingen Fridag eller Ferie falder.[1])

17 Börnenes Fremgang i offentlige og private Skoler pröves een Gang aarlig (Marts—Maj) ved en offentlig Eksamen, som holdes i Skolekommissionens Overværelse efter forudgaaet Anmeldelse.

18De Forældre, som ikke lader deres Börn eller Tyende besöge nogen Skole, hvor anordningsmæssig Pröve afholdes, ere pligtige til efter Tilsigelse fra Skolekommissionen at lade dem möde ved den aarlige offentlige Pröve i Folkeskolen. For saavidt det ved denne godtgöres, at de ikke besidde en lignende Modenhed og Uddannelse som jævnaldrende Börn have opnaaet i Folkeskolen, ville de være at henvise til Undervisning i denne.

19 Paa de Steder, hvor ingen Skole findes, skulle samtlige Börn, der ere i den Alder, at de efter denne Lovs § 1 ere undervisningspligtige, mindst een Gang aarlig möde for Skolekommissionen til Pröve. Om den afholdte Pröve giver Skolekommissionen gennem Forstanderskabet Beretning til Skoledirektionen. Finder Skoledirektionen derefter, at Börnene med Hensyn til Kundskaber i væsentlig Grad staa tilbage for Börn i en mellemgod Folkeskole, vil det efter Omstændighederne være at paalægge Forstanderskabet at sörge for bedre Undervisning.

1. April — LOV (NR. 59) FOR FÆRØERNE OM OPHÆVELSE AF KUNDGØRELSE VED KIRKESTÆVNE M. M.

1 Kundgörelse ved Kirkestævne[2]) ophæves, medmindre det Ministerium, gennem hvilket vedkommende Lov eller Anordning er udstedt, særlig paabyder saadan Bekendtgörelse. I Stedet derfor træder Opslag paa en Tavle, der skal findes i enhver Kirkebygd med Undtagelse af Dimon Bygd i Sand Sogn. Tavlen eller — for saa vidt det findes nödvendigt af Amtmanden eller vedkommende kommunale Styrelse — Tavlerne skulle være anbragte paa et hensigtsmæssigt Sted nær offentlig Vej eller Plads og indrettede paa en saadan Maade, at de Kundgörelser, der opslaas, ere tilbörlig beskyttede; det nærmere herom bestemmes af Forstanderskabet, i Thorshavn Byraadet. Udgifterne ved Tavlens Anskaffelse og Vedligeholdelse afholdes af Sognet.

Amtmanden kan efter Forhandling med vedkommende kommunale Styrelse bestemme, at Opslag skal foretages paa mere end eet Sted i et Sogn samt paa anden Maade end paa en Tavle, ligesom han i enkelte Tilfælde kan paabyde, at der foruden Opslag ogsaa sker Bekendtgörelse paa anden Maade.

2 Opslag besörges af en af Amtmanden efter vedkommende kommunale Styrelses Indstilling beskikket Person (Kundgörer). Om fornödent beskikkes flere saadanne i et Sogn. Kundgörelser fra offentlige Myndigheder skulle opslaas, naar vedkommende begærer det; det samme gælder Kundgörelser fra private, for saa vidt de ifölge den hidtil gældende Lovgivning skulle læses ved Kirkestævne. Ogsaa andre Kundgörelser fra private kunne forlanges opslaaede, for saa vidt de ere af almindelig Interesse og ere forsynede med Navn, og Pladsen tillader det, men i saa Fald erlægges der til Kundgöreren en Betaling af 25 Øre for hvert Opslag og, for saa vidt der skal udfærdiges den nedenfor omtalte Attest om Opslaget, 50 Øre.

Varigheden af Opslaget bestemmes ved Kundgörelser fra offentlig Myndighed af denne samtidig med, at Opslaget begæres, men ellers af dem, hvem det ifölge ovenstaaende paahviler at besörge Opslag, dog under Rekurs til vedkommende Syssel-

[1]) Ifölge Bek. Nr. 314 af 8. Sept. 1938 vil der til Bestemmelserne i Paragraf 16 ang. Ferie og Fridage være at föje: Skoledirektionen kan efter Indstilling fra Skolekommissionen og Forstanderskabet tillade Afvigelser fra ovenstaaende Bestemmelser.

[2]) Se K. U. M. Skr. 23. Marts 1854.

mand. Kundgöreren skal paa Forlangende sende en Attestation om det skete Opslag og dets Varighed, naar den, som har begæret Opslaget, ved dettes Fremsendelse har medsendt tilstrækkelig Porto og en Genpart, paa hvilken Attestationen kan skrives.

3 Den, som ulovlig borttager eller beskadiger en i Henhold til denne Lov i Tavlen opslaaet Kundgörelse, straffes med en vedkommende Politikasse tilfaldende Böde paa indtil 100 Kr., for saa vidt den paagældendes Forhold ikke efter sin Beskaffenhed medförer höjere Straf, jfr. Straffeloven af 10. Februar 1866 § 105.[1]) Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager, for saa vidt ikke Straffeloven kommer til Anvendelse. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913.

1. April — LOV (NR. 68) FOR FÆRØERNE ANGAAENDE SPRÆNGSTOFFER

1 Tilvirkning af Sprængstoffer maa kun udöves af Personer, der have Justitsministeriets[2]) Tilladelse til at tilvirke disse Stoffer. Justitsministeriet[2]) kan foreskrive de til Forebyggelse af Ulykkestilfælde fornödne Regler i Henseende til Virksomhedens Indretning og Drift.

Til Forhandling af Sprængstoffer udkræves Amtets[2]) Samtykke, hvorhos paagældende maa fyldestgöre de i Næringslovgivningen foreskrevne Betingelser.

2 Sprængstoffer maa af Tilvirkeren eller Forhandleren kun afhændes og overlades, foruden til offentlige Myndigheder, enten til andre autoriserede Tilvirkere eller Forhandlere deraf, eller til Personer, der forevise Attest fra Stedets Politi (Landfogeden eller vedkommende Sysselmand) for, at saadant Stof kan betros dem. Hver Gang Attesten benyttes, skal den forsynes med en af Tilvirkeren eller Forhandleren underskreven og dateret Attest om Udleveringens Art og Mængde.

3 Den i foregaaende Paragraf omhandlede Attest udstedes for et Aar ad Gangen og meddeles kun til Personer, der kunne godtgöre, at de have Brug for det paagældende Stof i deres Bedrift og desuden ere Politiet bekendte som paalidelige Personer, hvem Stoffet uden Frygt for Misbrug kan betros. Den, som paa Grundlag af saadan Attest har faaet det paagældende Stof udleveret, er pligtig at drage Omsorg for, at det omhyggelig opbevares paa saadan Maade, at det ikke kommer ud af hans Værge,og maa ikke uden Politiets Tilladelse enten sælge eller paa anden Maade overlade det til andre.

4 Tilvirkere og Forhandlere af Sprængstoffer ere forpligtede til at före nöjagtig Bog over Til- og Afgang i deres Bedrift af disse Stoffer. Bögerne skulle være autoriserede af Stedets Politi og indrettede overensstemmende med Landfogdens Forskrifter, saaledes at de indeholde Oplysning om Störrelsen af de Partier, der tilvirkes eller modtages til Forhandling, og af de Partier, der afhændes, samt af de Personer, til hvem Afhændelsen sker. De saaledes förte Böger skulle til enhver Tid være tilgængelige for Stedets Politi, der ogsaa er berettiget til at undersöge Oplagene i et saadant Omfang, at det kan forvisse sig om, at Bögerne er nöjagtigt förte.

Ved Salg af Sprængstoffer skal den handlende altid lade medfölge en af Ministeriet[2]) udstedt trykt Anvisning vedrörende de Forsigtighedsregler, der ved Brugen og Opbevaringen nödvendig bör iagttages.[3])

5 Sprængstoffer maa ikkun indföres til Færöerne af de som Tilvirkere eller Forhandlere i § 1 omhandlede Personer eller Personer, som dertil have faaet Amtets[2]) Tilladelse. Sprængstofferne maa derfor ikke bringes i Land, förend Modtageren for Politiet har godtgjort sin Berettigelse til at indföre det paagældende Stof. Hver Sending skal derhos være ledsaget af en af Fabrikanten udfærdiget Deklaration, indeholdende nöjagtig Angivelse af Sprængstoffet, for Dynamits Vedkommende tillige Procentindholdet af Nitroglycerin, for Skydebomulds Vedkommende af Procentind-

[1]) Nu Stfl. 126.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Trykt bagefter Loven.

holdet af Vand. Deklarationen skal desuden være forsynet med Attest af Stedets Øvrighed angaaende Underskriftens Ægthed og Underskriverens Paalidelighed.

6 Bygninger, der ere bestemte til Tilvirkning af Sprængstoffer, maa ikke anvendes dertil, forinden Justitsministeriets[1]) Tilladelse er erhvervet. Opbevaringen maa ikke finde Sted i Bygninger uden Amtets[1]) Tilladelse og ikke i Bygninger, der ere indrettede til Beboelse.

Bortset fra Bygninger, der med Justitsministeriets,[1]) henholdsvis Amtets,[1]) Tilladelse ere bestemte til Tilvirkning eller Opbevaring af saadanne Stoffer, skal det ikke være tilladt i nogen Bygning at have større Forraad deraf end 1 kg. Dog tillades det at opbevare indtil 5 kg Dynamit eller Skydebomuld, naar disse Stoffer ere forarbejdede til Miner (Patroner). Naar der paa en Ejendom findes flere Bygninger, skal denne Bestemmelse forstaas saaledes, at der i alle Bygninger tilsammen ikke maa opbevares større Mængder end anført, medmindre Bygningerne ere adskilte fra hinanden ved Brandmur eller et ubebygget Mellemrum af 3 m, i hvilke Tilfælde den nævnte Mængde Sprængstof maa opbevares i hver af dem. I Thorshavn og i andre tæt sammenbyggede Bygder skal, i Thorshavn Bygningskommissionen og udenfor samme vedkommende Sysselmand kunne med Amtets[1]) Approbation henvise Forraad af Sprængstoffer paa 5 kg og derunder til Steder, der ligge i passende Afstand fra de tæt bebyggede Kvarterer.

Dynamit og Skydebomuld skulle opbevares i tætte Kasser af Træ, beklædte indvendig med Asfaltpap eller andet vandtæt Stof og samlede uden Anvendelse af Jern. Beholderne skulle anbringes enten paa eller i det nederste Gulv i et dertil indrettet og for uvedkommende stedse forsvarligt aflaaset Rum. Dynamit maa ingen Sinde udsættes for Fugtighed.

Sprængstoffer maa ingen Sinde opbevares i samme Beholder som Knald- eller Tændsats eller i samme Rum. Ej heller maa forskellige Slags Sprængstoffer eller forskellige Knald- og Tændsatser opbevares i samme Beholder eller i samme Rum. Hverken Sprængstoffer eller Knald- og Tændsatser maa opbevares i Forbindelse med ætsende Syrer.

7 For saa vidt der ikke for Havnene maatte blive fastsat særlige Bestemmelser, ere Skibe, hvis Ladning for nogen Del bestaar af Sprængstoffer, pligtige at underkaste sig de Forskrifter, som Politiet foreskriver med Hensyn til de Forsigtighedsregler, som blive at iagttage om Bord. De skulle for saa vidt de henligge i større Nærhed af Kysten end 1,300 m, hejse Krudtflag.

8 Ved Anordning[2] kan der fastsættes almindelige Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som skulle iagttages ved Transporter af Sprængstoffer over Land samt ad indenlandske Vandveje saavel som ved Bjærgning, naar saadanne Stoffer findes om Bord i strandede Skibe. Dersom Politiet i særlige Tilfælde ved større Forsendelser finder Vagthold ved Transporten fornöden, udredes Udgifterne derved af Afsenderen.

9 De i §§ 1—8 indeholdte Regler blive ikke at anvende paa: a) de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter, b) Patroner, indeholdende rögfrit Jagtkrudt, naar de ere forarbejdede til Brug for Haandvaaben, samt Knald- og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtöjer, Fyrværkerisager og andre Brugsgenstande.

Bestemmelse om Opbevaring af det i Litra a omhandlede Krudt og de i Litra b nævnte Genstande kan tages ved Anordning.

10 Foraarsager nogen forsætlig Ødelæggelse eller Beskadigelse ved Hjælp af Sprængstoffer under saadanne Omstændigheder, at han maatte indse, at andres Liv derved udsættes for aabenbar Fare, eller det sker for at befordre Oprör, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundsordenen eller for at forvolde en

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) An. 251 af 11. Nov. 1912.

betydelig Ødelæggelse, straffes den skyldige med Tugthusarbejde ikke under 8 Aar; dog kan Straffen, hvis nogen derved omkommer, stige til Livsstraf.

Foraarsager nogen ellers Skade paa andres Person eller Ejendom ved Benyttelse af Sprængstoffer, straffes han, hvis det sker med Forsæt, med Forbedringshusarbejde eller Fængsel, og hvis det er af Uagtsomhed, med Böder eller Fængsel, alt kun for saa vidt som Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medförer större Straf.

11 Andre Overtrædelser af denne Lov eller i Medför deraf udstedte Anordninger eller Tilladelser straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Böder fra 50 Kr. til 1000 Kr., eller, navnlig i Tilfælde af gentagen eller med særlig mislige Omstændigheder forbunden Overtrædelse, med simpelt Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa den, der findes i Besiddelse af noget af de Sprængstoffer, paa hvilke §§ 1—8 ere anvendelige, uden at have erhvervet dem i Overensstemmelse med §§ 2 eller 5. Saadanne Sager behandles som offentlige Politisager. Varer, som i Strid med denne Lov forsöges indförte til Færöerne, konfiskeres. I Tilfælde af, at Sprængstoffer bringes i Land, uden at Regelen i § 5, 2. Pkt., er iagttagen, paahviler der saavel Modtageren som Skibets Förer eller Ekspeditör Strafansvar.

12 Bestemmelserne i denne Lov finde ikke Anvendelse paa Militæretaterne.

13 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913.

1912 — FORSIGTIGHEDSREGLER VEDR. BRUGEN OG OPBEVARINGEN AF DE SPRÆNGSTOFFER, paa hvilke Lov Nr. 68 for Færöerne af 1. April 1912 §§ 1—8 er anvendelige, udfærdigede af Justitsministeriet i Medför af bemeldte Lovs § 4.

1 Opbevaring af de i Loven af 1ste April d. A. omhandlede Sprængstoffer med Undtagelse af: a) de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter, b) Patroner, indeholdende rögfrit Jagtkrudt, naar de ere forarbejdede til Brug for Haandvaaben, samt Knald- og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtöjer, Fyrværkerisager og andre Brugsgenstande, maa ikke finde Sted i Bygninger uden Amtets[1]) Tilladelse og ikke i Bygninger, der ere indrettede til Beboelse. Bortset fra Bygninger, der med Justitsministeriets,[1]) henholdsvis Amtets,[1]) Tilladelse ere betemte til Tilvirkning eller Opbevaring af saadanne Stoffer, er det ikke tilladt i nogen Bygning at have större Forraad deraf end 1 kg. Dog tillades det at opbevare indtil 5 kg Dynamit eller Skydebomuld, naar disse Stoffer ere forarbejdede til Miner (Patroner). Naar der paa Ejendommen findes flere Bygninger, skal ovenstaaende Bestemmelse forstaas saaledes, at der i alle Bygninger tilsammen ikke maa opbevares större Mængde end anfört, medmindre Bygningerne ere adskilte fra hverandre ved Brandmur eller et ubebygget Mellemrum af 3 m, i hvilke Tilfælde den nævnte Mængde Sprængstof maa opbevares i hver af dem.

2 Dynamit, Skydebomuld og andre *faste* Sprængstoffer skulle opbevares i tætsluttende Kasser af Træ, beklædte indvendig med Asfaltpap eller andet vandtæt Stof, og samlede uden Anvendelse af Jern; *flydende* Sprængstoffer i stærke Glasflasker eller Kar af smidigt Metal, tillukkede med Prop, overbunden med Blære.

3 De i § 2 nævnte Beholdere skulle anbringes enten paa eller i det nederste Gulv i et dertil indrettet og for uvedkommende stedse forsvarligt aflaaset Rum. Rummet skal være indrettet saaledes, at Beholderne ikke udsættes for Fugtighed. Det bör være godt ventileret og stedse holdes tilbörligt köligt. Sprængstofferne bör aldrig udsættes for direkte Sollys; Dynamit og andre nitroglycerinholdige Sprængstoffer maa ingensinde udsættes for Fugtighed.

4 Sprængstoffer maa ingensinde opbevares i samme Beholder som Knald- eller Tændsats eller i samme Rum. Ej heller maa forkellige Slags Sprængstoffer eller forskellige Knald- og Tændsatser opbevares i samme Beholder eller i samme Rum.

[1]) Nu Landsstyret.

Hverken Sprængstof eller Knald- og Tændsatser maa opbevares i Forbindelse med ætsende Syrer.

5 Alt Arbejde med Sprængstofferne maa kun foretages af paalidelige og dermed fortrolige Folk. Der maa ved Arbejdet udvises den störste Grad af Forsigtighed. Særligt maa Stöd og Slag fuldstændig undgaas, samt Brugen af Ild og Lys og Tobaksrygning under Arbejdet ikke finde Sted. Arbejdet maa kun foretages ved Dagslys, medmindre det paagældende Lokale er godt oplyst ved indelukkede Lamper anbragte udenfor samme.

6 Arbejde med Sprængstoffer maa ikke foretages i det Rum, hvori Opbevaring af saadanne Stoffer sker, men maa ske uden for samme i Lokaler, hvis Gulv er belagt med Linoleum eller Fæhaarstæpper, og i hvilke der kun maa benyttes Krudtsko af Siv, Klæde eller Filt og aldrig Fodtöj, der anvendes uden for samme. Under Arbejdet maa der aldrig være mere Sprængstof tilstede end strengt nödvendigt. De til Sprængning nödvendige Tændmidler bör ikke anbringes i Sprængstoffet för umiddelbart, forinden dette skal bruges.

7 Ved Arbejde med Knald- og Tændsatser samt deres Bestanddele maa den störst mulige Forsigtighed stedse iagttages, ligesom der aldrig maa findes mere end höjst 125 g af disse Stoffer i samme Arbejdslokale.

8 Da en stor Del Sprængstoffer, særlig Pikrinsyre og dens Salte samt nitroglycerinholdige Blandinger, ere giftige, bör enhver direkte Beröring dermed saavidt mulig undgaas. Særlig maa Næsens og Mundens Slimhinder beskyttes derimod, hvorfor Arbejderne intet bör nyde, forinden Hænderne ere blevne vadskede forsvarligt med Sæbe.

9 Skal Dynamit findes i Patroner, maa det ikke presses saa stærkt, at Nitroglycerinen siver ud, idet Sprængstoffet herved bliver meget farligt at omgaas. Til Arbejdet maa kun benyttes fuldkomment blöd Dynamit. Frossen Dynamit, der paa Grund af sin overordentlige Sprængfarlighed skal behandles med den störste Varsomhed, maa ikke bearbejdes, förend den er fuldstændig optöet. For at opnaa dette, maa den ikke udsættes for Opvarmning ved höjere Temperatur end 20° R.

10 Efter endt Arbejde skulle Gulve og Redskaber renses omhyggeligt. Affaldet bör kastes i Vandet eller nedgraves.

9. Maj — ANORDN. (NR. 114) ANGAAENDE POLITIETS PLIGTER I STRANDINGSTILFÆLDE PAA FÆRØERNE.[1]) I Medför af Strandingslov Nr. 49 for Færöerne af 24de Marts 1899 § 8 fastsættes herved följende:

1 Sysselmanden skal, naar han modtager Underretning om, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, for saa vidt han ikke har Forfald, selv uopholdelig give Möde paa Strandingsstedet for at varetage de ham efter Strandingsloven paahvilende Pligter, samt snarest muligt sende Landfogden Melding om Strandingen. Har Sysselmanden Forfald, kan han lade möde ved sin autoriserede Fuldmægtig eller ved en anden god Mand.

Naar Landfogden ved Melding fra Sysselmanden eller paa anden Maade har bragt i Erfaring, at Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig begive sig til Strandingsstedet, medmindre hans Tilstedekomst skönnes at være uden al Betydning eller at være forbundet med uforholdsmæssig Bekostning.

Ihvorvel Landfogden iövrigt under Bjærgninger er berettiget til at lade möde for sig ved den autoriserede Fuldmægtig, ved Sysselmanden eller undtagelsesvis ved en anden god Mand efter dertil erhvervet særlig Tilladelse fra Amtmanden, bör han dog, dersom Strandingen er af Vigtighed eller Bjærgningen forudses at ville være forbunden med særdeles Vanskeligheder, til hvis Udjævning hans personlige Tilstedeværelse vil tjene, fremdeles saavidt muligt selv udföre de Politiet paahvilende Forretninger, fornemmelig paa de Dage, da noget særdeles vigtigt eller vanske-

[1]) Strandinger er ifölge Hjemmestyreloven Særanliggende.

ligt kan ventes at forefalde. Ogsaa bör han i Almindelighed, naar en Strandingsforretning varer i længere Tid og er af större Vigtighed, saa ofte Forholdene tillade det, indfinde sig for personlig at overbevise sig om, hvorledes den er fremmet, og tage de Beslutninger, som maatte kunne tjene til dens hurtigste og bedste Fremme.

Politiet (Sysselmanden eller Landfogden) skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest mulig sende Meddelelse om Strandingen til vedkommende Lands nærmeste Konsul eller Vicekonsul paa Færöerne og Agenten for Lloyd eller lignende Institutioner, samt herværende Repræsentanter for Forsikringsselskaber. Naar Landfogden kommer til Stede ved en Stranding, skal han undersöge om, hvorvidt saadan Melding er foretaget af Sysselmanden; er dette ikke Tilfældet, skal han selv uopholdelig foranledige den foretaget.

2 Ved Ledelsen af Bjærgningsforetagender skal Politiet drage Omsorg for, at alt iværkssættes paa den hensigtsmæssigste Maade. Det följer af sig selv, at der fremfor alt bör sörges for Mandskabets Redning, dersom noget i den Henseende endnu er at göre paa den Tid, Politiet træder til, og ved Godsets Bjærgning bör der i alle Maader omgaas paa den for Ejeren gavnligste og mest betryggende Maade. Er der rimelig Udsigt til, at Skibet kan hjælpes fra Stranden og igen göres sejlbart, bliver dette fornemmelig Genstand for Politiets og Bjærgernes Omhu. For saa vidt dette ej kan ske, bliver alle Skibspapirer först og fremmest at redde og tage i Bevaring; af Godset bör saa vidt muligt det, der er kostbarest, först reddes, undtagen for saa vidt det mindre kostbare vilde være udsat for Fordærvelse, og der ingen grundet Anledning er til Frygt for, at det kostbareste vil ved Udsættelse med dets Redning gaa tabt. Det reddede bör bringes til et Sted, hvor det ikke er udsat for at blive bortskyllet af Havet, og de kostbarere og let transportable Ting bör saa vidt muligt bringes i sikker Bevaring under forsvarligt Lukke og paalidelige Folks Ansvar. Ligeledes bör de Ting, der er mest udsatte for Fordærv ved Luftens og Vejrets Paavirkning, bringes under Tag eller anden tilstrækkelig Bedækning. Saa vidt muligt bör alt bortföres i de Pakker eller Fustager, hvori de antræffes. Men hvad enten disses Störrelse ikke tillader dette, eller hvor Pakkerne eller Fustagerne er saaledes beskadigede, at Varerne ej deri kan være sikkert opbevarede, eller at endog Varernes Udtagelse og Afsondring kan være fornöden for at redde dem fra Forringelse, bliver der at forholde saaledes, som Omstændighederne fordre. Dog bör der for saa vidt dette kan ske uden Hindring for selve Bjærgningen sörges for, at Pakkernes eller Fustagernes Indhold saa nöjagtigt som muligt bestemmes og optegnes eller paa anden Maade, saaledes bekræftes, at Oplysning derom ikke vil mangle. Varernes Bortbringelse bör besörges paa den omhyggeligste Maade, saaledes at de saa vidt muligt sikres baade imod Beskadigelse og Underslæb.

3 Politiet har at sörge for, at alle uvedkommende, som indfinde sig ved Strandingen, og som skönnes at være til Hinder for Bjærgningsarbejdets Udförelse, bortvises, ligesom det ogsaa bör bortvise Bjærgere, som ved Drukkenskab, Forsömmelighed eller Opsætsighed er uskikkede til at bruges som saadanne.

4 Der bliver ved paalidelig Vagt at sörge for, at det, der ej har været at indbringe i Huse, ikke bortstjæles eller paa anden Maade forvanskes, og Politiet antager det fornödne Antal Mænd til dette Vagthold, saa vidt muligt blandt de nærmest boende. Ved foranförte som ved enhver anden Bjærgningen vedkommende Foranstaltning bör fornöden Sparsommelighed iagttages, följelig ikke et större Antal Personer antages til Vagthold eller anden uden for det egentlige Bjærgningsarbejde liggende Arbejde, end Nödvendigheden kræver. Endvidere bör der sörges for, at Godset snarest muligt bringes i Bevaring paa et bekvemt Sted og under forsvarligt Lukke. Saa bör og det Gods, som enten ved at gemmes er udsat for Forringelse, eller som iövrigt efter Sandsyndighed derved vilde tabe saa meget i Pris, eller paadrage saadanne Bekostninger, at vedkommende ej kan være tjente med dets Henliggen, snarest muligt sættes til Auktion overensstemmende med Strandingslovens § 10. Ogsaa kan der med Amtmandens Billigelse ved Auktion over en Del af det

bjærgede sörges for forelöbig at skaffe de fornödne Midler til löbende uopsættelige Udgifter, dersom Forskud ikke dertil kan erholdes, eller de Betingelser, hvorunder samme er at faa, maatte være saa byrdefulde, at det vil være mere overensstemmende med alle vedkommendes Tarv at söge Midlerne ved en saadan Auktion. Herved bör i Almindelighed de Varer, hvis Hengemmen og Konservation vilde medföre de störste Udgifter, vælges fremfor de övrige.

5 Over alt, hvad der foregaar ved Bjærgningen, skal Politiet före Protokol. Denne Protokol maa udvise, hvilken Dag og Time samt af hvem Anmeldelsen er gjort; Dagen og Klokkeslettet, naar vedkommende Embedsmand i Følge deraf indfandt sig; Stedet, hvor, og den Tilstand, hvori han ved sin Ankomst fandt Skibet og Godset; hvorvidt Skipper, Skibsfolk eller Passagerer fulgte med Skibet, hvilke Personer da bör nævnes. Forklaring skal modtages om, naar og hvor Strandingen först blev bemærket, samt om, hvorvidt der er Mangler ved Fyr og Sömærker eller andre Omstændigheder, og da hvilke, der har foranlediget Strandingen, med alt videre, hvad der kan tjene til enten at bedömme vedkommendes Forhold eller til at opdage, hvem Skibet tilhörer, hvor Folkene er blevne af m. v. Fremdeles bör der anföres de Beslutninger, som af vedkommende Embedsmand tages i Henseende til Bjærgningens Iværksættelse eller dens Fortsættelse, om den allerede maatte være begyndt, i hvilket Tilfælde derom göres omstændelig Forklaring i Protokollen. Endvidere antegnes efterhaanden i Protokollen, hvilke Bjærgere der daglig er til Stede, hvilke Redskaber (Baade, Ankere, Gangspil og Tov) de derved har benyttet, og hvad deraf ved Brugen er gaaet tabt eller blevet forringet, ligesom og det Gods, der bortföres fra Skibet, hvilket bör angives saa nöjagtigt, som Omstændighederne tillade det. Saa bemærkes og alt, hvad der ellers foregaar, og som enten kan faa Indflydelse paa Ejernes og Bjærgernes gensidige Rettigheder imod hinanden, eller före til Ansvar for nogen. Politiet har saa vidt muligt at sörge for, at der paa det Sted eller de Steder, hvor Godset afleveres, af paalidelige Personer holdes Fortegnelse over Godset, og for saa vidt det, uden skadelig Forhaling i Bjærgningen, kan ske, bör denne Fortegnelse daglig konfereres med den, som indeholdes i Protokollen over det bortförte Gods, ligesom der bör ske en nöjagtigere Undersögelse af Varernes Vægt, Maal, Kvantitet, Mærke o. s. v. end den, der ved Bortförelsen fra Strandingsstedet har kunnet finde Sted. Ligesom Politiet har at vaage over, at der ved Bortförelsen af Godset bruges den for Ejeren mest betryggende Fremgangsmaade, saaledes skal det ogsaa paase, at dets Henlæggelse og Bevaring er udfört paa forsvarlig Maade efter de af ham tagne Beslutninger. Ligesom vedkommende Embedsmand under hele Forretningen bör vaage over, at alt, hvad bjærges kan, bjærges og kommer de vedkommende til Gode, saaledes bör Strandingsforretningen heller ikke sluttes, inden alle vedkommende er spurgte, om der vides noget yderligere at bjærge, og vedkommende Embedsmand selv har attesteret, at han ikke har været i Stand til at opdage noget videre, som kan komme under Bjærgning, end det, Forretningen indeholder.

6 Til ovennævnte Forretninger behöver man ikke at benytte den sædvanlige Politi-Protokol, men kan indrette en særlig Strandingsprotokol, der pagineres og gennemdrages samt forsynes med Amtmandens Autorisation.

7 Hver Gang, Protokollen sluttes, bliver den at underskrive, foruden af vedkommende Embedsmand eller dennes Fuldmægtig, af Skipperen og af den eller dem, der maatte være brugte som Tolke, hvorhos Protokollen först bör tydelig oplæses, og alle vedkommende derunder Bjærgerne har Adgang til at höre dens Oplæsning. Det bemærkes hver Dag, naar Forretningen begynder, og naar den sluttes.

8 Hvis Politiet selv forstaar et Sprog, som Skipperen eller den, der træder i hans Sted, taler, saaledes at de indbyrdes kan göre dem forstaaelige for hinanden, bliver ingen særlig Tolk at benytte. Men i modsat Fald bör saa vidt muligt enten en edsvoren Tolk eller i Mangel af en saadan to lovfaste Vidner, som har den fornödne Sprogfærdighed, bruges til den gensidige Forklaring.

9 Naar strandet Skib eller Gods skal sælges ved Auktion, bör denne foranstaltes saaledes, at Godset kan ventes udbragt til de fordelagtigste Priser. Der bör altsaa vælges en saa bekvem Tid og et saa bekvemt Sted for Auktionen, som Omstændighederne tillade. Auktionen skal med saadan Frist, at de lysthavende kan have Lejlighed at indfinde sig eller give deres Kommissioner, bekendtgöres i det eller de stedlige Blade, som Landfogden finder bedst dertil egnede, og skal, naar den er af större Betydning, og Omstændighederne iövrigt ikke er til Hinder derfor, tillige bekendtgöres mindst 3 Gange i Statstidende; om saadant findes hensigtsmæssigt, kan til Bekendtgörelse ogsaa benyttes dertil egnede Fagblade. Intet Vilkaar bör fastsættes, som kan afskrække de lysthavende fra at indlade sig. Som Følge heraf maa det i Almindelighed anses rettest, at Auktionsomkostningerne blive Köberen uvedkommende,hvis saadant er almindeligt ved andre Auktioner paa Egnen, og hvis noget Tillæg til Auktionsbudene i Anledning af Omkostninger skulle foreskrives, maa ialt Fald dettes Størrelse aldeles nöjagtig opgives. Auktionskonditionerne skal, naar Salg angaar Gods, hvis Ejer formedelst Fraværelse i denne Henseende ikke selv kan varetage sit Tarv og ej heller dertil har befuldmægtiget nogen, overensstemmende med Strandingslovens § 10, jfr. § 12, forelægges Amtmanden til Approbation tillige med de Bestemmelser, der blive at tage i Henseende til Tid, Sted og Kundgörelsesmaade. Inkassator vælges af Landfogden, dog at Amtmanden har at godkende Valget samt at fastsætte det Inkassator tilkommende Salær. Dette maa i Reglen ikke sættes til mere end 8 pCt. af de Belöb, hvorpaa der gives Kredit, og 4 pCt. af dem, der betales kontant, medmindre Amtmanden skönner, at Inkassationen ikke kan faas udfört for denne Betaling.

Det indkomne Auktionsbelöb skal, forsaavidt det ikke straks anvendes til at dække paa Godset hvilende Udgifter, anbringes i en solid Sparekasse eller Bank.

10 Politiet har at drage Omsorg for, at de Spise- og Drikkevarer, som findes havarerede, blive undersögte og behandlede efter Plakaten af 29de Marts 1814.

11 *I Tilfælde* af Stranding skal Politiet paase, at de til enhver Tid gældende Karantænebestemmelser, saavidt det efter Omstændighederne er muligt, overholdes.

12 Naar Bjærgningen er bragt til Ende og Realisation af det bjærgede, for saa vidt vidt saadan skal finde Sted, er sket, bliver en Opgörelse over samtlige af Bjærgningen flydende Omkostninger at foretage og at forelægge i et Möde, paa hvilket der, efter forudgaaet Underretning til alle i Sagen interesserede, der findes paa Stedet, gives disse Lejlighed til at udtale sig. Opgörelsen tillige med Strandingsprotokollen, i hvilken fornöden Forklaring om det paa Mödet passerede bliver at optage, forelægges derefter, forinden videre Udbetaling finder Sted, Amtmanden til Prövelse.

Udlægges Bjærgelönnen in natura, foretager Landfogden Fordelingen under Tilkaldelse af Ejerne eller deres Repræsentanter. I Tilfælde af Godsets Udlevering bliver det at paase, at denne ikke sker, forinden fornöden Toldberigtigelse har fundet Sted.

8. Juni 1912. — LOV (NR. 123) OM VÆRNEPLIGT.

Overtrædelser af de ifölge denne Paragraf gældende Bestemmelser straffes med

1[1]) Enhver Mand, der har dansk Indfödsret, er Værnepligten undergiven. Dog ere de, der ere födte paa Færöerne eller Grönland, fritaget for Værnepligten, saa længe de ikke erhverver fast Hjem i den övrige Del af den danske Stat.

2[1]) De, der ikke have dansk Indfödsret, blive, for saa vidt ikke Overenskomst med en fremmed Stat eller undersaatligt Forhold til en saadan er til Hinder derfor, Værnepligten undergiven, naar de erhverver fast Hjem her i Landet udenfor Færöerne eller Grönland. — — —

42 Den, som rejser til Udlandet, förend han i Henhold til § 7 skal optages i Rullen, skal, saafremt han vender tilbage inden sit 32te Lægdsrulleaar og endnu er Værnepligt undergiven efter §§ 1 og 2, under den i § 7 fastsatte Straf melde sig

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 152 af 7. Maj 1937.

til Optagelse i Rullen og, saafremt han har naaet den sædvanlige Udskrivningsalder, fremstille sig for den første Session, der holdes efter hans Tilbagekomst. Vender han tilbage, før Sessionen holdes for det Aar, i hvilket han opnaar 25 Aars Lægdsrullealderen, henregnes han til den Aldersklasse, med hvilken han udskrives. Vender han senere tilbage, henregnes han til den Aldersklasse, han vilde have tilhört, saafremt han var bleven udskreven med sit 25de Aar.

De i denne Paragraf givne Regler for dem, der vende tilbage her til Landet, skulle ogsaa bringes til Anvendelse paa de i § 1, 2det Punktum og § 2 ommeldte Personer, naar de erhverve fast Hjem her i Landet.

43 Den, der efter at være optagen i Rullen, eller efter at han skulde have meldt sig til Optagelse i Rullen rejser til Udlandet eller farer med fremmede Nationers Skibe, skal under Straf af Böder fra 10 Kr. til 100 Kr. melde saavel sin Afrejse- som sin Tilbagekomst for vedkommende Lægdsforstander eller, saafremt han er forsynet med Söfartsbog, for en Mönstringsbestyrer.

Udebliver han paa Grund af Fraværelse i Udlandet eller Fart med fremmede Nationers Skibe fra den Session, for hvilken han ifölge sin Alder skulde have fremstillet sig, betragtes han som udeblevet fra Sessionen med lovligt Forfald. For saa vidt han ikke er bleven löst fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark, har han ved sin Hjemkomst at fremstille sig for den först paafölgende Session og dér, hvis han mener ikke mere at være Værnepligt undergiven, at bevise dette og iövrigt at bevise eller dog tilvejebrige en grundet Formodning for, at han var i Udlandet eller i Fart med fremmede Nationers Skibe paa den Tid, da han i Fölge sin Alder skulde have fremstillet sig for Sessionen til Bedömmelse og Behandling og, for saa vidt han er udebleven fra flere Sessioner, at han siden uafbrudt har været saaledes fraværende eller dog kun har haft ganske midlertidigt eller kortvarigt Ophold her i Landet udenfor Sessionstiden; han bliver da at behandle lige med det 20-aarige Mandskab, saafremt han endnu ikke har opnaaet en Lægdsrullealder af 32 Aar, dog at han udslettes af Rullen med opnaaet 40 Aars Lægdsrullealder; har han opnaaet en Lægdsrullealder af 32 Aar, udslettes han af Rullen. Brister derimod hint Bevis ham, bliver han at anse som udeblevet uden lovligt Forfald.

En værnepligtig, der tre Gange er afrejst til Udlandet forinden Sessionens Afholdelse og har opholdt sig der under Sessionen under saadanne Forhold, at det skönnes at være sket for at unddrage sig Möde for Sessionen, kan ikke oftere paa Grund af Ophold i Udlandet anses om lovlig udebleven fra Sessionen.

Bestemmelserne i denne Paragraf komme ogsaa til Anvendelse paa dem, der efter at være löst fra det statsborgerlige Forhold til Danmark eller at have tabt deres danske Indfödsret (§ 1) eller have mistet deres faste Hjem her i Landet (§ 1, 2det Punktum, § 2), paa ny blive Værnepligt undergivne efter §§ 1 og 2, jfr. herved §§ 35 og 36.

De i nærværende Paragrafs 2det Stykke givne Bestemmelser gælde dog ikke om dem, som ved Bortrejse i Krigstid unddrage sig fra Udskrivning.

44[1]) Den, der er udskreven, men endnu ikke mödt til Tjeneste ved nogen Afdeling, saavel som den, der hörer til Hærens eller Söväsenets Mandskab, kan ikke rejse ud af Landet, uden at i förste Tilfælde Justitsministerens —for værnepligtige med Söfartsbog dog en Udskrivningschefs — i sidste Tilfælde Krigsministeriets, henholdsvis Marineministeriets Tilladelse dertil er ham meddelt.

Fra de her anförte Bestemmelser kan der ved kongelig Anordning foretages Afvigelser for de Aargange af Mandskab, som i de forskellige Landsdele ikke ved Mobilisering skulle möde ved Linieafdelinger.

Overtrædelser af de ifölge denne Paragraf gældende Bestemmelser straffes i Fredstid med Böder fra 20 Kr. til 200 Kr., men i Krigstid med Fængsel, alt for saa vidt Handlingen ikke efter den militære Lovgivning medförer större Straf.

---

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 152 af 7. Maj 1937.

For saa vidt vedkommendes Tjeanesteforhold medförer det, bliver han at dömme ved militær Ret.

Hvad der i denne og de to næstforegaaende Paragraffer er fastsat om Rejser til Udlandet, gælder ogsaa om Rejser til Færöerne og Grönland.

8. Juni — LOV (NR. 137) OM STRAF FOR BRUG af urigtig Varebetegnelse m. m. (Se Anordn. Nr. 253 af 13. November 1912).

19. Sept. — REGULATIV (NR. 220) FOR FÆRØERNE ANGAAENDE BEHANDLING AF LIG. I Medför af § 6 i Lov af 29de Marts 1904 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne[1]) fastsættes herved följende:

1 Naar en Person, der lider af en af de i ovennævnte Lovs § 2, förste Stykke, omhandlede Sygdomme, afgaar ved Döden, bliver de under Litra a—f nedenfor anförte Regler at iagttage:

a) Liget maa ikke vaskes eller klædes, men skal blive i de Klædningsstykker, hvori den syge er död, og saa snart Ligsynsloven tillader det (eventuelt straks efter stedfunden Obduktion), helt indhylles i det Lagen, hvorpaa Liget ligger, hvilket vædes med og holdes fugtigt med 5 pCt.s Karbolvand eller 4 pCt.s Klorkalkoplösning (se Regulativ af Dags Dato angaaende Desinfektion), hvorefter Liget nedlægges i Kisten omgivet af et Lag Törvesmuld eller Trækulpulver. Kisten skal være tæt beget i alle Sammenföjninger og indvendig tjæret. Kisten skal lukkes snarest muligt; er Dödsattest allerede udstedt, inden Liget lægges i Kisten, skal denne lukkes straks, naar dette er sket, og ellers umiddelbart efter, at Dödsattesten er udstedt. Kisten lukkes forsvarligt og maa derefter ikke aabnes. De Personer, der have været beskæftigede med Liget, skulle desinficere sig paa den Maade, der i Regulativ angaaende Desinfektion er fastsat for Sygeplejere.

b) Saafremt Liget ikke paa en efter Epidemilægens Skön fuldkomment betryggende Maade kan isoleres i Hjemmet, skal det snarest muligt bringes bort til et paa Kirkegaarden frit beliggende, af Epidemilægen til saadan Brug godkendt Hus eller Skur, hvor det kan henstaa til Begravelsen. Hvor intet saadant Hus eller Skur findes, er Epidemilægen bemyndiget til at træffe fornöden Foranstaltning til Tilvejebringelsen deraf. Selve Kirken eller Vaabenhuset er det ikke tilladt at benytte i dette Øjemed. Det Rum, i hvilket Liget har henstaaet til Begravelsen, bör umiddelbart efter denne renses forsvarligt i Overensstemmelse med Regulativ angaaende Desinfektion.

c) Dersom Flytning af Liget ikke kan ske, og Liget ikke kan isoleres i Hjemmet paa anden Maade, kan dets Isolation foranstaltes iværksat ved Udflytning af paagældende Husstand, Husfæller eller andre Beboere, for hvem Fare for Smitte kunde befrygtes.

d) Flytning af Liget maa iværksættes under Iagttagelse af de nödvendige Forsigtighedsregler imod Smittens Udbredelse.

e) De her omhandlede Lig skulle begraves paa den Kirkegaard, der hörer til det Sogn, hvori Dödsfaldet har fundet Sted, og maa ikke föres andet Steds hen uden særlig Tilladelse af Epidemilægen og kun paa den Betingelse, at det paagældende Lig nedlægges i en efter Epidemilægens Skön forsvarlig Metalkiste, der tilloddes og omgives af en Trækiste, og iövrigt paa den i Punkt a foreskrevne Maade; er Liget allerede paa den i Punkt a foreskrevne Maade nedlagt i en Trækiste, maa denne uden at aabnes nedsættes i en Metalkiste, der tilloddes. Epidemilægen kan dog ved Meddelelse af den ovenommeldte særlige Tilladelse fritage for Anvendelse af Metalkiste, naar det paagældende Lig kun önskes fört til Begravelse i et af de nærmest liggende Sogne.

f) Begravelsen skal foregaa senest i det 3die Dögn efter Dödens Indtræden. Kisten

[1]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

maa ikke aabnes ved Begravelsen. Denne skal foregaa fra det Sted, hvor Liget har henstaaet, og af Ligfölget, der bör bestaa af saa faa Personer som muligt, maa kun de Personer, der skulle bære Liget, betræde det Lokale, hvori det har henstaaet.

2[1]) I Medför af Lov af 29de Marts 1904 § 3 kan Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand), saafremt det af Epidemilægen anses fornödent til Afgörelse af Spörgsmaalet, om der foreligger en af de i Lovens § 2, 1ste Stykke omhandlede Sygdomme eller et Tilfælde af tyfoid eller gastrisk Feber eller af smitsom Hjerne-Rygmarvsbetændelse, hvor offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersögelse af enkelte Dele af Liget, eventuelt fuldstændig Obduktion af samme skal finde Sted..

3 Af de i ovenstaaaende § 1 foreskrevne Foranstaltninger ville de i Litra a paabudte altid være at træffe med Hensyn til Lig af Personer, der ere döde af Difteri (Strubehoste indbefattet), Skarlagensfeber og tyfoid Feber. Ere disse eller andre Sygdomme i Henhold til Loven af 29de Marts 1904[1]) § 2, 2det Stykke, erklærede for at være Genstand for offentlig Behandling, skal Liget tilstrækkelig isoleres i Huset. Hvor dette ikke kan ske, og fornödent Lokale i saa Henseende staar til Raadighed eller med Oversundhedskommissionens Billigelse tilvejebringes, skal Liget henföres dertil under Iagttagelse af dette Regulativs § 1 Litra b og d. Endvidere kan Epidemilægen bringe dette Regulativs § 1 Litra e og f til Anvendelse og, hvor Isolation af Liget ikke paa anden Maade tilbörligt kan ske, tilvejebringe saadan ved Udflytning af paagældende Husstand eller Husfæller.

4 Med Hensyn til Lig af Personer, der ere döde af saadanne smitsomme Sygdomstilfælde, som optræde enkeltvis og ikke tages under offentlig Behandling, kan Epidemilægen, for saa vidt Bestemmelsen i § 3, 1ste Punktum, ikke kommer til Anvendelse, paabyde, at Liget skal behandles overensstemmende med dette Regulativs § 1 a. Epidemilægen kan fremdeles paabyde, at Liget skal saa vidt muligt isoleres i Huset, eller hvor dette ikke kan ske, og fornödent Lokale staar til Raadighed, fordre, at Liget skal henföres dertil under Iagttagelse af dette Regulativs § 1 Litra b og d. Endelig kan Epidemilægen paabyde, at dette Regulativs § 1 Litra e—f skal komme til Anvendelse.

5 Paa de Steder, hvor Ligsynet i Medför af Lov om Ligsyn paa Færöerne af 29de Marts 1878 §§ 2 og 3 ellers kan foretages af Ligsynsmænd, skal en autoriseret Læge kaldes til at foretage Synet i alle Tilfælde ,hvor Dödsfaldet skyldes eller maa formodes at skyldes en af de i Lov af 29de Marts 1904[1]) § 2, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme.

I de Tilfælde, i hvilke et Lig, der vil være at behandle i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Regulativ, kan synes af Ligsynsmænd, skal Ligsynet kunne afholdes inden Forlöbet af den i Lov om Ligsyn paa Færöerne af 29de Marts 1878 § 4, 2det Stykke, fastsatte almindelige Frist af 3 Dage efter Döden.

6 De i dette Regulativ indeholdte Forskrifter komme til Anvendelse ikke blot, naar paagældende Sygdom utvivlsomt har været til Stede, men ogsaa, hvor Tilfældet har vist sig saaledes, at den paagældende Sygdom ikke med tilstrækkelig Sikkerhed kan udelukkes som Dödsaarsag.

7 Hvor Omstændighederne ikke tilstede, at Epidemilægen kan komme til Stede for at tage Beslutning i de i dette Regulativ omhandlede Tilfælde, kan fornöden Foranstaltning forelöbig træffes af Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand.)

8 Epidemilægen handler i alle de ovennævnte Tilfælde under Overtilsyn af Færöernes Oversundhedskommission.

9 Opgravning eller Flytning af et begravet Lig af Personer, der ere döde af smitsom Sygdom, maa först finde Sted efter 5 Aars Forlöb og kun under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, der foreskrives af vedkommende Myndighed.

---

[1]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

19. Sept. 1912. — REGULATIV (NR. 221) FOR FÆRØERNE ANGAAENDE DESINFEKTION.

I Medför af den Justitsministeriet ved § 6 i Lov af 29. Marts 1904 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne[1]) givne Bemyndigelse fastsættes herved följende af Oversundhedskommissionen paa Færöerne foreslaaede Regler for den Desinfektion, der foretages i Henhold til Forskrifterne i nysnævnte Lov:

Epidemilægerne under Overtilsyn af Færöernes Oversundhedskommission före Tilsyn med, at den offentlige Desinfektionstjeneste foregaar paa forsvarlig Maade. De kommunale Styrelser og til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner ere pligtige til, enten selv eller ved et Udvalg, at bistaa Epidemilægen ved Gennemförelsen af de fornödne og efter stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommes Bekæmpelse. Sundhedskommissionerne drage Omsorg for, at der til enhver Tid er det fornödne Materiel og Personale (ogsaa til Transporten af Desinfektionsgenstandene til og fra Desinfektionstedet) til Stede, og at Personalet er vel instrueret. Det tilkommer den Læge, der har fremsat Begæring om Desinfektion, at angive, hvilke Rum eller Genstande der skal desinficeres.

Desinfektionsmidler.

Kogning med Vand i mindst ½ Time.

Vanddamp med eller uden Overtryk. Til Anvendelse af dette Middel benyttes særlige dertil konstruerede Desinfektionsapparater eller Desinfektionsovne. Det bör nöje iagttages, at kun Apparater, der ere godkendte efter sagkyndig Prövelse, anvendes.

Karbolsyre oplöst i varmt Vand og omhyggelig rystet efter det forskellige Øjemed i Forholdet 5 Dele af den danske Pharmakopoes flydende Karbolsyre til 95 Dele Vand: i det följende benævnt *stærkt Karbolvand*, eller i Forholdet 2 Dele til 98 Dele Vand: i det följende benævnt *svagt Karbolvand*.

Klorkalk anvendes dels i Pulverform, blandet med sit dobbelte Maal rent, godt törret Sand til Dækning af Ekskrementer, Möddinger og lignende, dels i en *stærk Oplösning* af 4 Dele til 100 Dele Vand (40 Gram til 1 Liter), dels i en *svag Oplösning* af 1 Del til 100 Dele Vand (10 Gram til 1 Liter). Klorkalken maa, for at være tilstrækkelig virksom, opfylde den danske Pharmakopoes Fordring om at indeholde mindst 20 Procent virksom Klor og maa ligesom Oplösningerne deraf opbevares i tilproppede Glas i Mörke. — Oplösningerne tilbereder man bedst ved först at udröre Klorkalken med lidt (rent) Vand til en jævn Gröd og derpaa lidt efter lidt tilsætte Resten af Vandet under Omröring, hvorefter den derved dannede mælkeagtige Blanding endnu maa henstaa ½ Time under jævnlig Omröring. Der bliver en uoplöselig Rest (Kalk) tilbage, som kan fjernes fra Oplösningen ved Sining igennem et Stykke ikke for tæt Bomuldslærred (Dowlas), men dette er dog unödvendig, naar Oplösningen kun skal bruges til Desinfektion af syges Udtömmelser o. lign. Oplösningerne virker bedst naar de er frisk tilberedte.

Kalkmælk: 1 Liter fin brændt Kalk lægges i ¾ Liter Vand; efter at Kalken har opsuget Vandet, tilsættes under Omröring endnu 3¼ Liter Vand.

Formalin d. e.: en 40 pCt. vandig *Formaldehyd*oplösning, anvendes dels i Dampform til Desinfektion af Rum og af forskellige Genstande, der ikke taale Ovndesinfektion, dels i fintfordelt Tilstand, ligeledes til Desinfektion af Værelser og andre Rum, dels endelig i en Fortyndning af 1 Del Formalin til 20 Dele Vand, (d. e.: en 2 pCt. Formaldehydoplösning), til Neddypning af inficeret Linned o. lign., til Afvadskning og Overspröjtning af Gulve, Vægge og Lofter m. m. Saavel til Fordampning som til Pulverisering af Formalin kan benyttes særlige Fordampnings- eller Pulveriseringsapparater, og det maa nöje iagttages, at kun Apparater, der ere anerkendte efter sagkyndig Prövelse, anvendes. Efter de hidtil indvundne Erfaringer trænger Formalin kun i ringe Grad i Dybden og bör derfor kun an-

[1]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

vendes, hvor en Overfladedesinfektion tilsigtes. Tilsætning af Glycerin til Formalin er unödvendig og i visse Henseender uheldig.

Udluftning kan bruges som understöttende Middel, eller hvor ingen andre Midler ere anvendelige, og maa i sidste Tilfælde vedvare 3—4 Uger.

Opbrænding. Alle værdilöse Genstande (Sengehalm, Hö eller Tang, hvormed Madratser have været stoppede, ubrugelige Klæder, Klude, der have været benyttet til Aftörinng af Sekreter o. s. v.) bör snarest muligt brændes under Iagttagelse af de til Forhindring af Smittes Udbredelse nödvendige Forsigtighedsregler.

Særlige Regler for Desinfektion.

De syges Udtömmelser (Ekskrementer, opbrækkede Masser, Opspyt, Urin, Næseslim) blandes straks under grundig Omröring med Kalkmælk, den *stærke* Klorkalkoplösning eller med *stærkt* Karbolvand, hvoraf noget helst i Forvejen maa hældes i det Kar, hvori Udtömmelserne opfanges; i alt maa der af den desificerende Oplösning tilsættes mindst lige saa stor en Mængde, som Udtömmelsen udgör. Blandingen skal straks hældes over i en dertil bestemt, paa et afsondret Sted staaende, tæt og vel dækket Beholder, hvori Blandingen skal henstaa, indtil Desinfektionen er fuldendt, nemlig en Time, hvis Klorkalkoplösning er brugt, 4 Timer, hvis Karbolvand er anvendt. Denne Beholder, hvori Blandingen skal henstaa mindst 2 Timer, tömmes overalt, hvor det paa nogen Maade er muligt, i selve Havet, hvor der er Ström eller dybt Vand; kan dette ikke lade sig göre, tömmes den i en særlig dertil indrettet Grube (altsaa ikke i Möddingen), som maa være saaledes beliggende og indrettet, at den ej har Fald mod beboede Huse eller Vandforsyningssteder eller Steder, hvor der dyrkes Kartofler, Rodfrugter o. lign.; hvor dette ikke er muligt, benyttes til Udtömmelserne en forsvarlig indrettet og fuldstændig tæt Latrintönde med tætsluttende Laag. Indholdet af Gruben eller Latrinet dækkes straks derefter med et Lag af den med Sand blandede Klorkalk. Hvor Omstændighederne göre det nödvendigt, at Blandingen straks udtömmes i Gruben eller Latrinet, maa den först omröres omhyggeligt med en Pind, der skal blive i Blandingen; sker Udtömningen i en Tönde, skal denne daglig skiftes.

Latriner. De i Latrinkuler eller Latrintönder indeholdte Ekskrementmasser maa dækkes med et tykt Lag af den med Sand blandede Klorkalk eller med Kalkmælk. Latrintönderne maa hyppigt tömmes enten i Havet (dybt Vand eller stærk Ström) eller i de særlig dertil indrettede Gruber, hvis Indhold ej maa benyttes til Gödning de förste 2 Aar; Tönderne desinficeres derefter med den *stærke* Klorkalkoplösning eller med stærkt Karbolvand, hvorved ogsaa Sædebrættet og Gulvet i Latrinerne maa afvadskes mindst 2 Gange daglig; kun i Nödsfald og under tilbörlig Forsigtighed kan de tömmes forinden de 2 Aar, men Indholdet bör da nedgraves paa afsides liggende Steder, hvorfra der ikke kan ske Afsivning til Vaanhuse og Vandforsyningssteder. I *Vandklosetter* skal Kummen og Röret mindst 2 Gange dagligt renses med en af de samme Oplösninger. *Pissoirer* udskylles ligeledes mindst 2 Gange dagligt med en af de samme Oplösninger.

Til Desinfektion af Latrintönder og Ekskrementer kan foruden Klorkalk og Karbolvand anvendes Kalkmælk tilberedt som ovenfor angivet. Til Tönder af Staal kan anvendes Overstrygning med smeltet Asfalt. — Til Desinfektion af Kloakindhold i Nedlöbsbrönde o. l. kan ligeledes foruden Klorkalk anvendes Kalkmælk af den ovenfor angivne Styrke tilsat i en saadan Mængde, at Blandingen farver Lakmuspapir stærkt og varigt blaat. — Anvendes Kalkmælk som Desinfektionsmiddel i Ledninger, der ere forsynede med Vandlaase f. Eks. i Vandklosetter, anbefales rigelig Efterskylning med Vand.

Gang- og Sengeklæder og lignende Sager. Snavsede Gang- og Sengeklæder, Lommetörklæder, Haandklæder, Viskestykker og lignende maa ikke rystes, börstes eller bankes för Desinfektionen.

Alt, hvad der taaler Vadsk, nedlægges straks i kogende Vand i ½ Time eller i svagt Karbolvand eller i Sublimatoplösningen, i hvilke det maa forblive i mindst 4 Timer; efter at være afvredet flyttes det til et Kar med Vand, hvori det bliver

liggende, indtil det kan vadskes. Hvis Genstandene ikke i selve Sygeværelset kunne nedlægges i de nævnte Vædsker, maa de kun fjernes fra dette indpakkede i et Lagen eller en Sæk, der ere gennemvædede med *svagt* Karbolvand. Intet Töj bör udleveres til Vadsk fra smittede Steder, uden i Forvejen at være behandlet paa den her beskrevne Maade, og ikke vadskes, förend det er kogt ½ Time i Sæbevand. Hö- eller Halmadratser aabnes, efter at de ere befugtede, saaledes at Stövning ikke kan finde Sted; Höet eller Halmen udtages og brændes, og Vaarene behandles paa den ovenfor angivne Maade.

Pletter af Blod eller Materie maa, forinden Desinfektion ved kogende Vand eller Damp anvendes, fjernes ved Udblödning i en *kold* desinficerende Vædske.

Alt, hvad der ikke taaler kogende Vand eller Vadsk, bringes indpakket paa den ovennævnte Maade til Desinfektionsapparatet. Hvor dette ikke kan ske, börstes Genstandene med en i *stærkt* Karbolvand dyppet Börste og udluftes derefter i 3—4 Uger paa et tört, for Regn beskyttet Sted, helst i Træk.

Genstande af Læder, Skind, Saffian, Gummi, (Fodtöj, Kufferter, Tasker o. s. v.), der ikke taale Desinfektion ved Damp, afvadskes gentagne Gange omhyggeligt med *stærkt* Karbolvand eller desinficeres ved Ophængning i Værelser, der underkastes Formalindesinfektion (se nedenfor) eller bedre ved Fordampning af Formalin i et særligt dertil indrettet tætlukket Skab. De paagældende Genstande anbringes i saa udbredt Tilstand som muligt. Med Hensyn til det Mængdeforhold, hvori Formalin maa anvendes, henvises til det følgende.

Möbler, Husgeraad og andre Genstande. Polstrede Möbler, Gulvtæpper, Gardiner, og lignende Sager maa, naar det lader sig göre, helt underkastes Desinfektion med Formalin eller Damp; de maa ikke rystes, bankes eller börstes för Desinfektionen, og under en eventuel Transport til Desinfektionsstedet maa de indpakkes i Lagener eller Sække, gennemvædede med svagt Karbolvand. Kan Formalin- eller Dampdesinfektion ikke anvendes, börstes Genstandene, for saa vidt de taale det, med en i *stærkt* Karbolvand dyppet Börste og udluftes derpaa i 3—4 Uger paa et tört, for Regn beskyttet Sted, helst i Træk.

Polerede og udskaarne Möbler, Skilderier og lignende Genstande, der ikke taale at behandles med stærkt Karbolvand, afgnides med blöde Klude, dyppede i *svagt* Karbolvand og atter udtrykkede, hvorefter de straks gnides törre med en ren tör Klud. De ikke polerede eller bejtsede Dele af de nævnte Genstande afvadskes to Gange efter hinanden med *stærkt* Karbolvand; ere de meget smudsige, maa de först renses med hedt Sæbevand. De brugte Klude renses eller brændes straks.

Alle Genstande, der kunne nedlægges i en Vædske, maa efter deres Beskaffenhed enten koges i Vand eller lægges i stærkt eller svagt Karbolvand i 1 Timer. Værdilöse Smaating brændes.

Værelser og andre Rum (f. Eks. Vogne, Baade, Fartöjer). Tör Fejning eller Afviskning af saadanne maa ikke finde Sted. Kalk- eller limfarvede og oliemalede Vægge samt Gulve og Lofter saavel som Vinduer, Döre, Paneler og andet Træværk behandles med *stærkt* Karbolvand eller, hvor den fornödne Kontrol er til Stede (se ovenfor), med Sublimatoplösningen. Med disse Oplösninger foretages enten en Afvadskning med Klude, eller, naar Fladerne taale det, en Afskrubning med Gulvskrubbe eller en Overspröjtning ved Hjælp af en dertil indrettet Spröjte (eller et Sprayapparat). Kalkede Vægge kunne ogsaa desinficeres ved at kalkes paany eller ved at overstryges med en Blanding af 1 Del Klorkalk med to Dele Vand.

Rum, der ved Tætning eller Overklistring af Sprækker og andre Aabninger kunne lukkes tilstrækkelig lufttæt, kunne desinficeres ved Fordampning af ca. 10 Gram Formalin (4 Gram Formaldehyd) for hver Kubikmeter Rumfang af det paagældende Rum under samtidig Fordampning af ca. 30 Gram Vand. De tætlukkede Rum, hvis Temperatur ikke maa være for lav, skal i mindst 5 Timer forblive udsat for Formaldehyddampens Paavirkning. Derefter finder forsvarlig Udluftning Sted. Til hurtigere Fjernelse af den tilbageblivende irriterende Formaldehyddamp

kan benyttes Fordampning af en 25 pCt.holdig vandig Ammoniakoplösning i et Forhold af 45 Kub.-Centmtr. for hver 3 Kubikmeter Rumfang af det desinficerede Rum, i Mangel deraf Overvadskning af Gulvet med Ammoniakvand. Anvendes Ammoniak til Neutralisation af Formaldehyddampene, maa alle forhaandenværende Metaldele, der angribes af Ammoniakken, bagefter omhyggeligt törres og afpudses.

Formalindesinfektion kan ogsaa foretages uden særlige Apparater. Til hver Kubikmeter Rum bruges 33 Gram Formalin, 33 Gram Vand og 33 Gram krystalliseret Kaliumpermanganat. En passende stor Beholder, hvis Bund dækkes med Avispapir, opstilles saaledes, at Stænk fra Formaldehydudviklingen ikke kan skade sarte Genstande; der paafyldes först Vand og Formalinoplösning; derefter tilsættes Kaliumpermanganat, hvorefter det omröres.

Det maa nöje paases, at ethvert Punkt af de Flader, der skulle desinficeres, grundigt behandles med Desinfektionsmidlet, og at dette trænger godt ind i alle Sprækker og Huller, fra hvilke Stöv og Smuds om fornödent udskrabes og optages med Klude, dyppede i de desinficerende Vædsker, hvilke Klude derefter brændes. Særlig Omhu maa anvendes paa Rensningen af saadanne Steder af Gulv eller Vægge, der ere besudlede med de syges Udtömmelser; Tapetpapir, der er besudlet paa denne Maade, maa efter forudgaaende Befugtning med en af de nævnte Oplösninger aftages og brændes.

Efter endt desinficerende Behandling lader man saa vidt muligt Rummet henstaa i 12 Timer, hvorefter de desinficerede Flader afvadskes grundigt med Sæbe og varmt Vand. Endelig udluftes Rummet ved stærk Gennemtræk, om muligt i mindst 1 Uge.

Særlig Omhu fordrer Desinfektionen af det Rum i Skibe, hvori Lastvandet staar. Denne foretages, naar Skibet er i Havn, under vedkommende Epidemilæges Kontrol efter af denne særligt givne Bestemmelser. Er Skibet paa Rejse, maa Lastvandet udpumpes og Rummet derefter mindst 2 Gange udskylles med Sövand. Baade, som have været benyttede til Transport af smittefarlige Patienter (Töj), skulle inden fortsat Brug paa Epidemilægens Foranledning renses under Tilsyn af Epidemilægen eller en af denne dertil valgt Mand.

Personer, der have haft Samkvem med syge, lidende af smitsomme Sygdomme, skulle omhyggeligt vadske Hænder, Arme og Ansigt i *svagt* Karbolvand eller den *svage* Klorkalkoplösning og derefter i varmt Sæbevand. Klæder og Haar börstes med Börster, vædede med svagt Karbolvand.

Personer, der vedholdende ofre sig til de syges Pleje eller have stadigt Ophold i Sygestue, bör, naar de aflöses fra deres Tjeneste, lade de under denne brugte Klæder forblive paa Stedet og ikke gaa til sunde Personer eller Boliger, uden at de först har desinficeret sig omhyggeligt med paa den för angivne Maade og derefter om muligt have taget et varmt Bad samt endelig have iförd sig en smittefri Dragt.

Saadanne Personer og navnlig Sygeplejere skulle, hver Gang der er Grund til at antage, at der hæfter Smitstof ved deres Hænder, underkaste disse en energisk og omhyggelig Rensning ved Vadskning med varmt Sæbevand og Börstning særlig af Neglene med Neglebörste. Efter Rensningen desinficeres Hænderne med svagt Karbolvand, svag Klorkalkoplösning eller Spiritus.

Helbredede syge faa en Afvadskning af hele Legemet (Haaret indbefattet) med *svagt* Karbolvand eller den *svage* Klorkalkoplösning og derpaa et varmt Bad, hvorefter de iföres en smittefri Dragt, förend der tilstedes dem Samkvem med sunde. De Klæder, de have baaret under Sygdommen, desinficeres efter de tidligere givne Regler.

Personer, der ere beskæftigede med Desinfektion af smittede Rum eller Genstande, skulle under Udförelsen af deres Arbejde bære en Lærredsdragt, bestaaende af Bluse, Benklæder og Hue, hvilken Dragt desinficeres efter endt Arbejde. De

Personer, der have udfört Desinfektionen, skulle senere rense navnlig Hænder, Arme og Ansigt paa den ovenfor angivne Maade.

Vand og Födemidler. Drikkevand, Mælk, Øl, Madvarer o. s. v., som have været udsatte for Smitte, bör om muligt uskadeliggöres paa den efter Forholdene hensigtsmæssigste Maade og bör under ingen Omtændighed nydes, uden at de lige i Forvejen ere godt gennemkogte; tiloversblevne Rester bör koges paa ny, inden de nydes.

11. Nov. — ANORDN. (NR. 251) FOR FÆRØERNE ANG. DE FORSIGTIGHEDSREGLER, DER SKULLE IAGTTAGES VED TRANSPORT AF VISSE EKSPLODERENDE STOFFER. I Medför af Lov Nr. 68 for Færöerne angaaende Sprængstoffer af 1. April d. A. § 8 fastsættes herved följende:

1 Naar andre Sprængstoffer end:

a) de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter,

b) Haandvaaben-Patroner indeholdende rögfrit Jagtkrudt samt Knald- og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtöjer, Fyrværkerisager og andre Brugsgenstande, transporteres over Land samt ad indenlandske Vandveje, blive nedenstaaende Forskrifter at iagttage.

2 *Faste* Sprængstoffer skulle ved Transport af Mængder over 2½ kg være anbragte i tætsluttende Kasser af Træ, der, naar Sprængstoffet ikke er indesluttet i Patroner af vandtætte Pergamenthylstre eller Metalhylstre, skulle være beklædte indvendig med Asfaltpap eller et andet vandtæt Stof. Kasserne skulle være samlede uden Anvendelse af Söm eller Stifter, ligesom Laaget skal befæstes med Skruer med forsænkede Hoveder eller paa anden lige saa betryggende Maade. Hver enkelt Kasse, som ikke maa indeholde mere end 25 kg Dynamit, Skydebomuld eller rögfrit Krudt og ikke mere end 5 kg af et hvilket som helst andet Sprængstof, skal være tydeligt mærket med Sprængstoffets Navn samt: »farligt Sprængstof«.

3 *Flydende* Sprængstoffer skulle ved Transport være indesluttede i tætte Kar af smidigt Metal af höjst 5 kg.s Indhold, vel tillukkede med Propper, som skulle være ombundet med Blære. Hvert Kar nedpakkes, omgivet paa alle Kanter af Infusoriekisel eller et andet pulverformet, ikke brændbart Stof, i en Trækasse saa fast, at det ikke kan forskyde sig; Halm, Savspaan, Blaar, Klude eller Papiraffald maa ikke benyttes til Pakningen. Kasserne skulle være samlede uden Anvendelse af Söm og Stifter, ligesom Laaget skal befæstes ved Hjælp af Skruer med forsænkede Hoveder eller paa anden lige saa betryggende Maade. Hver enkelt Kasse skal være forsynet med stærke Haandtag paa to modsatte Sider samt tydeligt mærket med Sprængstoffets Navn samt: »farligt Sprængstof«.

4 Karrene eller Kasserne, der indeholde Sprængstofferne, skulle ved Paa- og Aflæsning (Ind- og Udladning) samt under Transporten omgaas med störste Forsigtighed, navnlig saaledes, at de undgaa Stöd og holdes fjernede fra Ild og Lys. Under Forsendelser skulle de være anbragte saaledes, at de ikke kunne forskyde sig.

5 I samme Kar eller Emballage maa der ikke findes mere end eet af de paagældende Sprængstoffer og ikke andre Stoffer.

6 De til Sprængning fornödne Tændmidler (Knaldhætter, Stupintraad o. l.) skulle, naar de fragtes sammen med Sprængstofferne, holdes adskilte i störst mulige og mindst 2,5 m.s Afstand fra disse, forvarede i særskilt Emballage, som udvendig er forsynet med Angivelse af Indholdet.

7 Ved enhver Transport have Transportens Ledsagere at rette sig efter de Forskrifter, som Politiet for den almindelige Sikkerheds Skyld maatte give.

8 Transport af andre af de omhandlede Sprængstoffer end Dynamit, Skydebomuld og rögfrit Krudt maa kun finde Sted med Politiets for hvert enkelt Tilfælde meddelte Tilladelse og under Politiets Tilsyn.

9 Enhver Transport skal være ledsaget af en Fragtseddel, som viser Afsendelsestiden, Bestemmelsesstedet, Afsenderens og Modtagerens Navne, Sprængstoffernes Art og Mængde samt Karrenes eller Kassernes Antal; ved Dynamit skal Procent-

indholdet af Nitroglycerin og ved Skydebomuld Procentindholdet af Vand tillige angives.

10 Saafremt der paa Landeveje skal transporteres större Mængder end 50 kg af Dynamit, Skydebomuld og rögfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer, bliver herved at iagttage:

a) Vognen skal være forsynet med en tætsluttende Presenning af ikke antændeligt Stof (til Eksempel imprægneret Lærred), og hver Vogn skal udvendig være forsynet med et Skilt, paamalet i Bogstaver af mindst 13 cm.s Höjde »Sprængstof« samt före et rödt Flag.

b) Hver enkelt Vogn, som af Dynamit, Skydebomuld eller rögfrit Krudt kun maa före 250 kg og af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer kun 5 kg, skal være under Tilsyn af en voksen, paalidelig Mand. Ledsageren maa under Paa- og Aflæsningen samt under Transporten ikke röge Tobak eller benytte aaben Ild.

c) Der maa kun köres i Skridt.

d) Ved Transporter, der omfatte mere end 1 Vogn, skal Ledelsen være overdragen til en paalidelig Person, som skal være forsynet med de Transporten vedrörende Papirer. Ved Standsninger skal der holdes mindst 300 m fra beboet Hus, og maa Transporten aldrig være uden Tilsyn. For saa vidt Transporten bestaar af flere Vogne, skulle disse, naar de passere forbi eller igennem större Samlinger af Huse, holde en indbyrdes Afstand af mindst 300 m; der maa paa saadanne Steder ikke standses uden Nödvendighed.

11 Ved Forsendelsen ad Vandvej af större Mængder end 100 kg af Dynamit, Skydebomuld eller rögfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer bliver at iagttage:

a) Föres Karrene eller Kasserne paa Dæk eller i aabent Fartöj, skulle de være bedækkede med et tætsluttende Presenning af ikke antændeligt Stof (jfr. § 10). Selvantændelige eller let antændelige Stoffer samt ætsende Syrer maa ikke stuves i samme Rum som Sprængstofferne.

b) Fartöjer skal stedse före rödt Flag paa Masten eller paa en oprejst Stang af mindst 3 m.s Höjde.

c) Der maa ikke uden Nödvendighed stoppes, lægges bi eller ankres i kortere Afstand fra beboet Hus eller andet Fartöj end 300 m.

12 Enhver Transport af större Mængder end 250 kg af Dynamit, Skydebomuld eller rögfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer skal Forsenderen, saafremt Politiet ikke paa Grund af særegne Omstændigheder skulle finde en kortere Anmeldelsesfrist tilstrækkelig, senest 4 Dage för Forsendelsen anmelde for Politiet (i Thorshavn og Sydströmö til Landfogden og ellers til vedkommende Sysselmand) med Angivelse af Afsendelsestiden, den Vej, som agtes fulgt, Mængden, Vognenes Antal, Bestemmelsesstedet, Afsendernes, Forsendernes og Modtagernes Navne samt, for saa vidt Transporten skal ske ad Vandvej, det eller de til Transporten bestemte Fartöjer. Politiet kan forlange Afsendelsestiden forandret, og for saa vidt der gives flere Veje, bestemme, hvilken af disse Transporten skal följge; det kan fastsætte, paa hvilke Steder der skal tages Nattekvarter, og hvor stort Vagtholdet om Natten skal være; det skal i betimelig Tid meddele Politiet i de Jurisdiktioner, Transporten kommer til at passere, fornöden Underretning.

13 Sprængstoffer, som ikke henhöre til de i § 1 angivne Undtagelser, maa ikke föres med Transportmidler, som samtidig befordre Passagerer.

14 Findes der i strandet Skib Sprængstoffer, som ikke henhöre til de i § 1 angivne Undtagelser, skal Bjergningen af de nævnte Stoffer foregaa i nærmest mulige Overensstemmelse med de i denne Anordning givne Forskrifter.

15 Bestemmelserne i denne Anordning komme ikke til Anvendelse paa de Transporter af Sprængstoffer, der ske under Militæretaternes Ansvar og Ledelse, og ej heller paa Transporter, der ske som Postforsendelser.

Saafremt det maatte vise sig nödvendigt, kan Amtmanden[1]) i enkelte Tilfælde dispensere fra Bestemmelserne i denne Anordning.

16 Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Januar n. A.

13. Nov. — ANORDNING (NR. 253) HVORVED LOV NR. 137 AF 8. JUNI 1912 OM STRAF FOR BRUG AF URIGTIG VAREBETEGNELSE M. M. SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE MED VISSE LEMPELSER. Til § 7, 1ste Stykke föjes: »Ej heller maa en handlende holde mere end 2 offentlige Auktioner om Aaret.«

7. Dec. — BEK. (NR. 283) FOR FÆRØERNE ANG. DENATURERING AF SPIRITUS.[2]) I Henhold til den Justitsministeriet ved § 1, Nr. 5, i Lov Nr. 16 for Færöerne af 7de Marts d. A. om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter[3]) og ved § 3 i allerhöjeste Anordning af 6te d. M. indeholdende nærmere Bestemmelser i Henhold til § 25, 2det Stykke, i Lov Nr. 99 for Færöerne af 10de Maj d. A.[4]) om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke, meddelte Bemyndigelse fastsættes det herved, at den i anförte Lov og Anordning ommeldte Denaturering af Spiritus skal foregaa under det danske Toldvæsens Kontrol og i Overensstemmelse med de dette til enhver Tid givne Instruktioner angaaende fuldstændig Denaturering af Spiritus eller Denaturering af Hospitalsprit. Hvor Toldvæsenet af en eller anden Grund er ude af Stand til at meddele Attest om en foretagen Denaturering, tillades ikke desmindre afgiftsfri Indförsel til Færöerne paa Betingelse af, at Afsenderen har afgivet Forsikring paa Tro og Love om, at det paagældende Parti er fuldstændig denatureret Spiritus, og at Toldsedlen har erholdt Paategning om, at en saadan Forsikring er afgiven og af Toldopsynet skönnes rigtig. Nærværende Bekendtgörelse træder i Kraft den 1ste Januar 1913, fra hvilket Tidspunkt ophæves saavel Justitsministeriets Bekendtgörelse af 21de August 1908 i den under 29de April 1911 bekendtgjorte ændrede Affattelse som Justitsministeriets Bekendtgörelse af 19de Juni d. A.

13. Febr. 1913 — BEK. (NR. 24) ANG. DELING AF SUDERÖ PRÆSTEGÆLD BLANDT FÆRØERNE. Suderö Præstegæld deles i tvende selvstændige Præstegæld, Suderö nordre og Suderö söndre Præstegæld, saaledes at Delingen træder i Kraft fra den Dag, da den Mand, der beskikkes til Sognepræst for Suderö söndre Præstegæld, tiltræder dette Embede, og Frodebö, Kvalbö og Famien Sogne med de dertil hörende Kirker fra samme Dag at regne henlægges under Suderö nordre Præstegæld, medens Sumbö, Vaag og Porkere[5]) Sogne med de dertil hörende Kirker henlægges under Suderö söndre Præstegæld.

29. April — LOV (NR. 101) OM HJÆLPEKASSER. (Se Anordning Nr. 11 af 25. Februar 1914).

29. April — LOV (NR. 127) OM ANLÆG AF HAVNE M. V. PAA FÆRØERNE.[6])

1 Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at lade anlægge en Havn ved Thorshavn. Af Udgifterne, der er anslaaede til 2.070.000, afholder Statskassen 4/5, Thorshavns Kommune 1/5.

Anlægget udföres saaledes, at der först bygges en Dækmole. Efter dennes Fuld-

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. midl. Best. Nr. 4 af 7. Febr. 1941 og Bek. Nr. 5 af s. D.
[3]) Jfr. Lov Nr. 23. af 11. Febr. 1950.
[4]) Jfr. nu Lov Nr. 115 af 4. April 1928.
[5]) Ved Justitsministeriets Skrivelse af 18. Marts 1920 er Porkere Sogn delt i Porkere og Hove Sogne.
[6]) Som ændret ved Lov Nr. 510 af 5. Dec. 1921 og Lov Nr. 125 af 5. Juni 1927.

förelse kan efter Ministerens Bestemmelse foretages Bygning af en Anlægskaj, Veje m. v., saaledes at det i förste Stykke nævnte Belöb ikke overskrides.

Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter de nærmere Bestemmelser om Havnens Benyttelse og Bestyrelse samt om Opkrævning af Havneafgifter, der ligesom ved de andre Statshavne i Kongeriget indgaar i Statskassen.

Saafremt Thorshavns Kommune maatte önske det, kan Havnen straks ved dens Fuldförelse eller eventuelt senere overgaa til Kommunen som kommunal Havn,[1]) dog i sidstnævnte Tilfælde kun paa Betingelse af, at Kommunen refunderer Staten de eventuelle Underskud ved Havnens aarlige Drift, samt at Kommunen forpligter sig til at vedligeholde Havnen forsvarligt efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

2 Til följende Anlæg: a. En Kaj ved Trangisvaag, anslaaet Udgift 341,000 Kr., b. En Havn ved Skopen, anslaaet Udgift 192,500 Kr., c. En Pier ved Sörvaag, anslaaet Udgift 13,200 Kr., d. En Havn eller Dækmole ved Midvaag, eventuelt i Forbindelse med en Pier i Sandevaag, anslaaet Udgift 231,000 Kr., samt e. En Dækmole ved Kvivig, anslaaet Udgift 22,000 Kr., altsaa en samlet Overslagssum af 799,700 Kr., kan af Statskassen tilskydes Bidrag svarende til $^4/_5$ af de til de enkelte Anlæg medgaaende Udgifter under Forudsætning af, at den resterende Femtedel af Udgifterne tilvejebringes paa anden Maade.

For sidstnævnte Belöbs Vedkommende staar Statskassen derhos i Forskud saaledes, at Belöbet vil være at refundere denne, efterhaanden som hvert enkelt Anlæg er bragt til Afslutning.

Statskassen deltager kun i Dækning af Overskridelser af de i denne Paragraf for hvert Anlæg fastsatte Belöb, dersom Overskridelserne hidrörer fra Forandringer elle Udvidelser, som efter Arbejdets Paabegyndelse har vist sig nödvendige efter Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og de paagældende Kommuner, og kun med $^4/_5$ af det for hvert Anlæg overskydende.

Disse Havne- og Moleanlæg skal være kommunale og skal under Lagtingets Tilsyn vedligeholdes forsvarligt af de paagældende Kommuner. Lagtinget er overfor Staten ansvarlig for, at vedkommende kommunale Styrelser ikke forsömmer deres Vedligeholdelsespligt. Havnenes (Molernes) Indtægter og Udgifter skal holdes adskilte fra Kommunernes almindelige Kasser; deres Midler kan kun anvendes til bedste for dem selv. Ministeren for offentlige Arbejder kan efter at have indhentet Lagtingets Betænkning fastsætte de nærmere Regler for Havnenes og Molernes Forvaltning, bl. a. indeholdende de fornödne Bestemmelser om Lagtingets Tilsyn med deres forsvarlige Drift og Vedligeholdelse.

3 For saa vidt ikke alle de i §§ 1—2 nævnte Anlæg maatte komme til Udförelse, eller de anslaaede Udgifter ikke maatte medgaa, vil der indenfor det derved for Staten besparede Belöb kunne ydes Statstilskud til Anlægget af en Pier ved Vaag i samme Forhold og paa samme Vilkaar som ved de i § 2 omhandlede Anlæg.

4 Til Dækning af Udgifterne ved Anlægget af en Vej fra Skopen til Sand paa Sandö med en Arm til Trödum, der er anslaaet til 50.000 Kr., kan af Statskassen tilskydes et Bidrag svarende til $^4/_5$ af Anlægsudgifterne under Forudsætning af, at den resterende Femtedel af Udgifterne tilvejebringes paa anden Maade.

5 Det overdrages Ministeren for offentlige Arbejder efter derom af Lagtinget afgiven Erklæring at træffe Bestemmelse om, i hvilken Rækkefölge de i §§ 2 og 4 og eventuelt § 3 omhandlede Anlæg vil være at bringe til Udförelse, idet der herved holdes for Øje, at Statskassens Tilskud til de paagældende Anlægs Tilvejebringelse er begrænset til $^4/_5$ af det samlede Belöb for de i §§ 2 og 4 anslaaede Anlægsudgifter.

6 De Belöb, der i Henhold til § 1, 2det Stykke vil være at udrede af Statskassen til Kaj- og Vejanlæg m. v., fordeles over Finansaarene 1927—28—29. I Finansaaret 1927—28 vil der kunne anvendes indtil 465.000 Kr.

7 Færö Amtskommune indestaar over for Staten for Tilvejebringelsen af Femte-

[1]) Havnen er nu kommunal

delen af Anlægsudgifterne ved samtlige de under §§ 1—4 nævnte Anlæg.

Benyttelsen af de i §§ 2 og 3 ommeldte Havne- og Broanlæg sker i Henhold til Takster, der for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen approberes af Ministeren for offentlige Arbejder.[1]) Saafremt den i 1ste Stykke nævnte Femtedel ikke ved vedkommende Anlægs Afslutning maatte blive refunderet Staten, og Færö Amtskommune ikke maatte være i Stand til at tilvejebringe de paagældende Beløb, skal disse betragtes som Laan, ydet vedkommende Kommune af Staten, saaledes at Laanet forrentes og afdrages med en fast aarlig Ydelse af 7 pCt., hvoraf ½ pCt. under Nationalbankens til enhver Tid gældende Diskonto, dog ikke udover 6 pCt., beregnes som Rente. Færö Amtskommune indestaar ligeledes overfor Staten for Erlæggelsen af Rente af og Afdrag paa disse Laan.

8 I Anledning af Anlægget af den i § 1 omhandlede Statshavn ved Thorshavn med dertil hörende Vejanlæg, kan der kræves Afstaaelse af Grunde, Raamaterialier m. v. i det Omfang, som af Ministeren for offentlige Arbejder anses for nödvendigt.

Havne- og Vejanlæggene i Thorshavn betinges af, at de paagældende Grunde afstaas vederlagsfrit til Havnen, hvad enten de tilhörer Thorshavn Kommune eller maa erhverves af denne ved Ekspropriation efter Reglerne i nedennævnte Lov.

Statens Tilskud til de i §§ 2, 3 og 4 nævnte Anlæg betinges af, at de Grunde, der er nödvendige for Anlæggenes Gennemförelse, stilles saaledes til Disposition, at Udgifterne til deres Erhvervelse ikke indgaar i de Summer, hvoraf Staten udreder 4/5. For saa vidt tvungen Afstaaelse skulde vise sig fornöden til noget af de i denne Lov omhandlede Anlæg, kan saadan finde Sted efter Reglerne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færöerne.

29. April 1913. — LOV (NR. 143) OM ARBEJDE I FABRIKKER M. V. (se Anordn. Nr. 308 af 23. Juli 1923).

27. Sept. 1913. — BEK. (NR. 321) OM ÆNDRINGER I DEN AF JUSTITSMINISTERIET UNDER 23. MAJ 1882 STADFÆSTEDE SUNDHEDSVEDTÆGT FOR THORSHAVN. (Indföjet i denne).

18. Okt. 1913. — BEK. (NR. 325) om Ændringer i den af Justitsministeriet under 20. Juli 1906 stadfæstede Vedtægt for Benyttelse af Vand fra Thorshavns Vandværk. (Indföjet i denne).

18. Okt. 1913. — BEK. (NR. 326) OM HAVNEREGLEMENT FOR KONGSHAVN (Skaalefjord).

1 Til Havnen »Kongshavn« bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem Sjov Kirke (paa Strænder) og en ved Stranden paa Glibre (ca. 300 m nord for Gjoven) anbragt hvid Stenvarde.

2[2]) Ethvert Fartöj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelser, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 10 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed. Samme Afgift betales af Skibe, der ankre paa Reden (indenfor en Linie mellem Spidsen af Raktanga og Toftefyr), for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer. (De andre Paragraffer udelades som værende af lignende Indhold som §§ 2—15 i Bek. 29. Jan. 1909 Reglem. for Sörvaag).

18. Okt. 1913. — JUST. SKR. om, at Justitsministeriet har bifaldet en af Færöernes Lagting gjort Indstilling om, at Bygden Kvalvig paa Syderö fremtidig maa hedde Sandvig (Sandvík).

[1]) Nu af Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Bek. af 8. Dec. 1931.

13. Nov. 1913. — BEK. (NR. 361) OM HAVNEREGLEMENT FOR FUGLEFJORD.

1[1]) Til Havnen Fuglefjord bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem Ennið paa Østsiden og Toftanes paa Vestsiden af Fjorden. I den Del af Havnen, som ligger indenfor en Linie mellem Kirkjuryggså paa Østsiden og Ringin paa Vestsiden, er det forbudt at fortöje eller opankre Fartöjer, medmindre Havnebestyrelsen har meddelt vedkommende Tilladelse dertil og givet den i saa Henseende fornödne Anvisning. Den sidstnævnte Linie vil nærmere være at betegne ved to grönne Lys paa Østsiden af Fjorden ved Kirkjuryggså. (De andre Paragraffer udelades som værende af lign. Indhold som Bek. Nr. 7 af 29. Januar 1909.)

25. Febr. 1914. — ANORDN. (NR. 41), HVORVED LOV NR. 101 AF 29. APRIL 1913 OM HJÆLPEKASSER SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til den Regeringen ved § 16 i Lov Nr. 101 af 29de April 1913 om Hjælpekasser dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færöerne med de Lempelser, som ifölge disse Øers særlige Forhold findes hensigtsmæssige, idet Vi samtidig til Lettelse ved Brugen af Loven vil have bekendtgjort följende Optryk af samme i den Affattelse, i hvilken den sættes i Kraft paa Færöerne. *Lov af 29. April 1913 om Hjælpekasser* skal herefter være gældende paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 De ved § 13 i Lov Nr. 97 af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færöerne stiftede kommunale Understöttelseskasser ophæves fra 1. Oktober 1914 at regne, og der oprettes i hvert Sogn en Hjælpekasse.

2 De Midler, som ejes af den kommunale Understöttelseskasse, overgaar til Sognets Hjælpekasse.

3 I Hjælpekassen indgaar de Indtægter, der for Tiden i Henhold til Lov, Anordning eller privat Villiebestemmelse tilflyder Understöttelseskasserne. Ethvert Forstanderskab kan uden Samtykke af Lagtinget yde Bidrag til Sognets Hjælpekasse.

4 Hjælpekassens Opgave er midlertidig at stötte værdige trængende, som har fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade og ikke nyder Fattigunderstöttelse, i deres Bestræbelser for at ernære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet. Fattighjælp, der er ydet en gift Mand paa Grund af forskyldt eller uforskyldt Trang, skal ikke efter Ægteskabets Ophör have i Medför, at hans Enke eller fraskilte Hustru udelukkes fra Understöttelse af Hjælpekassen.

Tidligere modtagen Fattighjælp udelukker ikke fra Understöttelse af Hjælpekassen, naar der er hengaaet mindst tre Maaneder efter Fattighjælpens Ophör.

Rejseunderstöttelse af Hjælpekassen maa ikke ydes, medmindre det forinden er godtgjort, at der er sikret den paagældende mere end rent forelöbigt Arbejde eller Udkomme paa anden Vis paa Ankomststedet.

Understöttelse maa ikke ydes til Personer, der oppebærer Alderdomsunderstöttelse[2]) af det offentlige.

Hjælpekasserne maa ikke paatage sig Udgifter til trængende i en Kommune, hvis disse Udgifter kan afholdes af Kommunekassen uden Fattighjælps Virkning for Modtageren.

Understöttelse af Hjælpekassen ydes efter Skön i hvert enkelt Tilfælde.

5 For saa vidt en Person, der opholder sig udenfor sit Forsörgelsesdistrikt, indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder af sit Opholdssogns Hjælpekasse har modtaget Hjælp til et Belöb af mindst 15 Kr., betragtes hans Erhvervelse af Forsörgelsesret i Opholdssognet som hvilende i 3 Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da Hjælpen udgjorde fornævnte Belöb.

For saa vidt en Person, efter nærværende Anordnings Ikrafttræden, forinden sit fyldte 55de Aar indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder af Hjælpekassen har

[1]) Som ændret ved Bek. 7. April 1926. Angaaende Havne- og Brotakster se Kundg. Nr 9 af 1. Marts 1952.

[2]) Nu Aldersrente.

modtaget Understöttelse til Beløb af i alt 180 Kr. eller derover, kan der, naar ikke særlige Forhold taler derfor, ikke inden et Aar fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Understöttelse er beregnet, paany tilstaas den paagældende Person Hjælp af Kassens Midler.

6 Hjælpekassen bestyres i Thorshavn af Byraadet og ellers ordentligvis af Sognekommissionen; i Sogne, der udgör særskilte Kommuner, og hvor der ingen Sognekommission findes, af Kommunens Forstanderskab. Uddelingen af Understöttelserne foretages af de nævnte Myndigheder i Forbindelse med vedkommende Sognepræst.

Naar der fra en Kommunes Bestyrelse fremkommer Begæring derom, kan Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling bestemme, at en Hjælpekasse skal bestyres af en særlig Bestyrelse paa mindst 3 Medlemmer. Denne Bestyrelse vælges efter de samme Regler, som gælder ved kommunale Valg, og Valget gælder for 4 Aar. I en Bestyrelse, hvis Medlemsantal er mindre end 20, kan hverken Mand eller Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie samtidig være Medlemmer.

7 Hjælpekassens samlede Bestyrelse er ansvarlig for de Kapitaler og övrige Aktiver, der tilhörer Kassen. Kassens Værdipapirer forsynes med Paategning om, at der kun kan raades over samme af den samlede Bestyrelse.

Hvor Hjælpekassen har en særlig Bestyrelse, bestemmer denne selv sin Forretningsgang og vælger sin Formand for et Aar ad Gangen, hvorhos den er berettiget til med det kommunale Raads Samtykke af Kassens Midler at afholde mindre Udgifter til Administration og Organisationsöjemed.

8 Hjælpekassens Regnskabsaar er Kommunens. Hjælpekassens Bestyrelse affatter et specificeret Regnskab for det forlöbne Regnskabsaar og skal, for saa vidt der er en særlig Bestyrelse, afgive dette, bilagt med Kvitteringer fra de understöttede, til Kommunens Forstanderskab inden 1. December. Af Regnskabet, der affattes efter et af Indenrigsministeriet udarbejdet Skema, skal fremgaa, til hvilke Personer Understöttelsen er ydet, Störrelsen og Varigheden af hver enkelt Understöttelse og, hvor særlige Forhold har foreligget, tillige Grunden til dens Ydelse. Regnskabet skal være ledsaget af et Uddrag af samme, der ikke maa meddele Oplysning om Navnet paa nogen understöttet, og af en Beretning om Kassens Virksomhed i det paagældende Aar. Er Forstanderskabet selv Bestyrer af Kassen, affatter det Regnskabet, Uddraget af dette og Beretningen paa samme Maade, dog först paa samme Tid som Kommunens Regnskab. Regnskaberne for Hjælpekasserne revideres og decideres paa samme Maade som Kommunens Regnskab, dog at Decisionen foregaar for lukkede Döre. Samtidig med, at Kommunens Regnskab fremlægges til Eftersyn for Sognets Beboere, bör ogsaa det ovennævnte Uddrag af Hjælpekassens Regnskab og Beretning om dens Virksomhed fremlægges.

9 Saafremt Byraadet i Thorshavn eller et Forstanderskab i et Regnskabsaar har ydet direkte Pengebidrag til en eller flere Hjælpekasser, er vedkommende Kommune berettiget til at kræve saadanne Bidrag erstattede med en efter Bidraget afpasset forholdsvis Andel i det Belöb, som aarlig bliver at stille til Raadighed af Statskassen i nævnte Øjemed, dog saaledes at ingen Kommune af Statskassen kan oppebære mere end Trediedelen af det Tilskud, der af Kommunekassen er ydet Hjælpekassen.

10 Enhver Kommune, der vil opnaa det i § 9 omtalte Statstilskud, indsender til Amtet snarest mulig efter Regnskabsaarets Udlöb vedkommende Kassers Kvitteringer for de af dem modtagne Kommunetilskud. Amtet indberetter derefter til Indenrigsministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i dette Øjemed.

21. April — LOV (NR. 87) OM EMBEDSLÆGEVÆSENETS ORDNING (se Anordning 4. Oktober 1919).

13. Juni — LOV (NR. 126) OM JORDEMODERVÆSENET. (Se Anordn. 11. Febr. 1920).

26. Nov. — JUSTITSM. SKR. ANG. BEVARING OG FREDNING AF FORTIDSLEVNINGER — — — at de for den övrige Del af Kongeriget gældende Regler om Bevaring og Fredning af Fortidslevninger ogsaa er gældende paa Færöerne,[1]) dog med den Ændring, at N. L. 5—9—3 til 6 træder i Stedet for D. L. 5—9—3, hvoraf följer, at den Godtgörelse, som i Henhold til Plakat 7. August 1752 udbetales for Oldsager, der indlemmes i Nationalmuseet, udbetales til de efter N. L. 5—9—3 til 6, sammenholdt med nævnte Plakat, berettigede.

23. Febr. 1915 — K. U. M. SKR., ang. UDDELING AF BEVILLINGER TIL UNDERSTØTTELSE AF FÆRINGER TIL UDDANNELSE PAA ET SEMINARIUM I DET ØVRIGE KONGERIGE. — — — Fremgangsmaaden vil herefter blive den, at Direktionen hvert Aar i Begyndelsen af April Maaned ved Bekendtgörelse i den stedlige offentlige Avis indkalder Ansögninger og med sin Indstilling indsender disse til Ministeriet, som derefter træffer Bestemmelse om Belöbets Fordeling. Ved Valget mellem Ansögerne tages særligt Hensyn til tidligere Uddannelse; iövrigt tages et vist Hensyn til dem, der tidligere har faaet Understöttelse af den heromhandlede Bevilling og söger Understöttelse fornyet til Fortsættelse af Studier. For at kunne komme i Betragtning maa Ansögerne afgive Erklæring om, at de efter endt Seminarieuddannelse agter at söge Ansættelse paa Færöerne. Understöttelsernes Antal og Störrelse er ikke forud bestemt, men fastsættes under Hensyn til, hvor mange kvalificerede Ansögere der har meldt sig. Der vil derhos saavel for de Ansögere, der endnu ikke har paabegyndt deres Seminarieuddannelse, som for de Ansögere, der alt er optagne paa Seminarier i Kongeriget, blive knyttet den Betingelse til den endelige Tildeling af disse Understöttelser, at Vedkommende bestaar henholdsvis Optagelsespröven, Oprykningspröven til 2den Klasse og Eksamens 1ste Del med et tilfredsstillende Resultat, foruden at der for deres vedkommende, der allerede er Elever paa et herværende Seminarium, maa kræves en god Anbefaling fra vedkommende Seminarieforstander. Understöttelserne vil være at udbetale de paagældende med Halvdelen ved Undervisningsaarets Begyndelse og med Resten efter et halvt Aars Forlöb.
(Gejst. Reskr.)

10. Maj — LOV (NR. 149) OM ANERKENDTE SYGEKASSER (se An. 59 af 21. Febr. 1930).

14. Juli — KGL. STADFÆSTELSE (NR. 89), udfærdiget gennem Justitsministeriet PAA FUNDATS FOR KUNSTDREJER W. M. DEBES LEGAT. I Henhold til Testamente, oprettet den 20de April 1910 af Kunstdrejer Wenceslaus Marius Debes af Thorshavn, med Kodicil af 28de September 1911, har vi undertegnede Landfoged paa Færöerne, Fr. Vest og Sognepræst til Sydströmö Præstegæld, J. Dahl, under Forventning af kongelig Konfirmation, oprettet saalydende Fundats. 1. Legatets Navn er »Wenceslaus Marius Debes' Legat«. 2. Legatets Formue bestaar af: a. En Husejendom i Thorshavn med Kæld og tilhörende Grundstykke, under Skiftet efter Legatstifteren, vurderet til 1.580 Kr. b. Legatstifterens övrige Formue, der antages ved Skiftets Afslutning at ville blive udlagt med ca. 30.000 Kr. 3. Den Legatet tilhörende Husejendom indrettes til 2 Friboliger, hver til een Person, jfr. dog § 6, 3die Afsnit, saaledes at hver Person faar sin Lejlighed og sin Del af Kælderen. 4. Legatets Kapital skal anbringes efter de til enhver Tid for Anbringelsen af umyndiges Midler gældende Regler. Legatets Pengeeffekter forsynes med Forbudspaategning af Amtmanden over Færöerne. Kreditforeningsobligationer o. l. noteres i vedkommende Instituts Böger som tilhörende Legatet. 5. Af Kapitalrenten udredes först Administrationsudgifter, derunder Bestyrelsens Honorar, Skatter og Afgifter samt Assurance af Husejendommen, samt de til dennes Vedligeholdelse fornödne

[1]) Dette ansaa det paagældende Lagtingsudvalg for tvivlsomt.

Belöb. Til Forögelse af Kapitalen henlægges dernæst aarlig 10 pCt. af den hele i Aarets Löb indvundne Rente. Der udbetales dernæst et Legatbelöb paa 100 Kr. aarlig til hver af de to Fribolig nydende Personer. Det overskydende udbetales i Legatbelöb af 50 Kr. aarlig, dog at Portionernes Antal ikke sættes höjere, end hvad Legatet med Sikkerhed skönnes stadig at kunne bære uden Formindskelse af Kapitalen. Hvad der herefter, eller fordi der ikke melder sig et tilstrækkeligt Antal kvalificerede Ansögere, maatte blive tilovers, lægges til Kapitalen. Dette gælder ligeledes, hvad der maatte indvindes ved Indköb af Obligationer under pari. Legatbelöb, der i over 2 Aar fra Forfaldsdag har henstaaet uhævede, skal af Bestyrelsen kunne inddrages til Forögelse af Kapitalen. 6. Fribolig og Legatbelöb kan alene tillægges værdige trængende Enker og Enkemænd eller ugifte Kvinder og Mænd; for at komme i Betragtning maa vedkommende være over 50 Aar gammel. Fraskilte kan ikke komme i Betragtning. Fortrinsberettigede er Descendenter af Ane Elisabeth Nyholm i hendes Ægteskab med Handelsforvalter Samuel Hammershaimb og Descendenter efter Laugmand Hans Debes og Hustru Rachel, födt Weihe. Over disse Slægter lader Bestyrelsen paa Legatets Bekostning udarbejde Stamtavler, der med 10 Aars Mellemrum, saa vidt muligt, föres til Dato. Friboligerne med de dertil knyttede Legatportioner tillægges förste Gang, den ene Adda Cathrine Debes, og den anden Tömrer Christian Marius Christiansen og Hustru Johanne Marie Augustina Christiansen, saa længe de begge eller en af dem er i Live. Disse Personer, der ved Legatstifterens Testamente er særlig indsatte, bevarer Retten for Livstid, uanset om de ikke opfylder de for Nydelsen i Almindelighed gældende Betingelser, bortset fra den i denne Paragraf, 6te Stk., 2det Punktum, fastsatte. Legatportionerne er strengt personlige; som Följe haraf er de fritagne for enhver som helst Forfölgning fra Legatnydernes Kreditorers Side, saa længe de endnu henstaar uhævede. Fribolig og Legatbelöb tillægges de paagældende for Livstid, men bortfalder, saafremt Nyderen ophörer at opfylde de foran angivne Betingelser for Adgang til Legatet. Retten til Fribolig og dertil hörende Legatportion bortfalder desuden, naar en Nyder i væsentlig Grad undlader at opfylde de Bestemmelser, som Bestyrelsen af Ordens og Sömmelighedshensyn maatte træffe, eller ikke personlig benytter Friboligen. Spörgsmaal, om hvorvidt en Ansöger kan anses for at opfylde Betingelserne for at opnaa Legatet, samt en Nyder Betingelserne for vedblivende at nyde det, saavel som ethvert Spörgsmaal om, hvem der henholdsvis blandt fortrinsberettigede og ikke-fortrinsberettigede Ansögere bör foretrækkes, afgöres endeligt af Bestyrelsen. 7. Ansögninger om Legatportioner indkaldes ved Bekendtgörelse med rundeligt Varsel i Berlingske Tidendé og den for offentlige Bekendtgörlser paa Færöerne autoriserede Avis. 8. Legatet bestyres af Landfogden paa Færöerne og Sognepræsten til Sydströmö Præstegæld, saaledes at förstnævnte er Kasserer for Legatet og besörger al Regnskabsförelse og Korrespondance. I Tilfælde af Meningsforskel mellem Bestyrelsens Medlemmer afgöres Spörgsmaalet af Amtmanden over Færöerne. Hvert af Bestyrelsens Medlemmer oppebærer et aarligt Honorar af 50 Kr. 9. Det paahviler Bestyrelsen at före Forhandlingsprotokol, en Kassebog, en Hovedbog med Konti for Legatets Kapital samt for hver af Legatnyderne, og endelig en Fortegnelse over Legatets Aktiver, hvilke Protokoller autoriseres af Amtmanden over Færöerne. Der foretages mindst een Gang aarlig Kasseeftersyn af denne. 10. Regnskabsaaret er Kalenderaaret. Legatportionerne udbetales med Halvdelen 1ste April og Halvdelen hver 1ste Oktober, henholdsvis Aarets 1ste og Aarets 2det Halvaar. Afgaar en Legatnyder ved Döden, forinden Portionen for det Halvaar, i hvilket Dödsfaldet finder Sted, er ham udbetalt, udbetales denne Portion til hans Bo som Begravelseshjælp. Over Legatets Indtægter og Udgifter aflægger Bestyrelsen aarligt, inden det paafölgende Aars 1ste Marts, Regnskab til Amtmanden over Færöerne, ledsaget af Kapital-Regnskab for Legatets Formue. Regnskabet revideres ved en af Amtmanden antagen Revisor mod et Honorar, hvis Störrelse fastsættes af Amtmanden; Regnskabet decideres af Amtmanden. 11. Legatet kan træde i Virksomhed fra 1ste Januar 1915.

2. August — K. U. M. SKR. ang. HVORVIDT EN LÆRERINDE MED EKSAMEN FRA FÆRØERNES SEMINARIUM KAN BETRAGTES SOM KVALIFICERET ANSØGER TIL ET FORSKOLELÆRERINDEEMBEDE I DET EGENTLIGE KONGERIGE. I Skrivelse af 14. f. M. har Direktionen i Anledning af, at en Lærerinde fra Færöerne med Eksamen fra Færöernes Seminarium har meldt sig som Ansöger til et Forskolelærerindeembede i Provstiet, forespurgt, om hun med den nævnte Eksamen kan betragtes som kvalificeret Ansöger til et Embede i det egentlige Kongerige, samt om der, hvis hun blev indstillet, maatte kunne forventes Bemyndigelse for Direktionen til at ansætte hende. I Anledning heraf skal man tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at den paagældende ikke kan betragtes som kvalificeret Ansöger til det omhandlede Embede, og at det ikke, medmindre ganske særlige Omstændigheder maatte foreligge, kan forventes, at Ministeriet vil bemyndige Direktionen til at ansætte hende.
(Gejst. Reskr.)

25. Febr. 1916 — LOV (NR. 43) OM FORANDRET AFFATTELSE AF § 72 I FATTIGLOVEN AF 1895 M. V., jfr. Fattigloven af 10. April 1895 § 48, Noten.

11. April — LOV (NR. 90) OM RETTENS PLEJE. (Se Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje).

19. April — KGL. STADFÆSTELSE (NR. 58), udfærdiget gennem Justitsministeriet PAA FUNDATS FOR VICEKONSUL, KØBMAND JOHANNES HANSEN OG HUSTRUS, Betzy Elkin Adelaide, födt Sommers LEGAT for værdige trængende Kvinder i Thorshavn. 1. Af en Kapital paa ca. 9.700 Kr. oprettes et Legat, der bærer Navnet: Vicekonsul, Johannes Hansen og Hustrus Betzy Elkin Adelaide Hansen, födt Sommers, Legat for værdige trængende Kvinder i Thorshavn. 2. Legatet bestyres af Thorshavns Byraad, der drager Omsorg for, at Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Færö Amt. Legatets Kapital frugtbargöres efter de Regler, der gælder for Anbringelse af umyndiges Midler. 3. Legatets Indtægter deles i Portioner paa 50 Kr., der udbetales halvaarlig med 25 Kr. hver 1ste Juli og 1ste Januar, og gives til værdige trængende gifte eller ugifte Kvinder af Thorshavn, som er over 50 Aar og hörer til Folkekirken, blandt saadanne skal de Kvinder först komme i Betragtning, som har været i Legatstifternes Tjeneste. Legatportionerne tildeles vedkommende paa Livstid, dog saaledes, at Legatbestyrelsen, hvis Modtagerindens ökonomiske Forhold bliver i væsentlig Grad forbedrede, saaledes at hun, bortset fra Legatet, ikke længere kan kaldes trængende, skal kunne fratage hende Legatet efter et Aars forudgaaende Tilkendegivelse herom til en af de nævnte Terminer. Den Del af Legatets Renter, der efter Uddelingen af de nævnte Portioner paa 50 Kr. maatte blive tilovers, lægges til Legatets Kapital, indtil Renten bliver tilstrækkelig stor til Uddeling af en ny Portion paa 50 Kr. Skulde Renterne af Legatets Formue et Aar ikke dække Udgifterne til de 8 Legatportioner (400 Kr.), afkortes disse forholdsvis med et til det manglende svarende Belöb, dog ikke i mindre Dele end hele Kroner. 4. Regnskab for Legatet og dets Anvendelse aflægges aarlig inden Udgangen af Marts Maaned for det foregaaende Kalenderaar, der revideres af Kommunens Revisor og decideres af Færö Amt.

28. April — LOV (NR. 126) OM OFFENTLIGT TILSKUD TIL LÆGE- OG SYGEBEFORDRINGSKASSER PAA FÆRØERNE.
1 Statskassen udreder Halvdelen af Udgifterne til Befordring af Læge og Jordemoder til Medlemmerne af de paa Færöerne værende Befordringskasser og deres hjemmeværende Börn under 15 Aar samt Halvdelen af Udgifterne ved Befordring af de samme Personer i Anledning af Indlæggelse paa Sygehus, dog ikke udover 1 Kr. aarlig pr. Medlem, og kun for saa vidt vedkommende Medlem enten er nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse eller senest 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden eller, efter at en hans Hjembygd omfattende Sygekasse er blevet

anerkendt, har naaet en saadan Alder, at han ikke kan blive nydende Sygekassemedlem.[1])

2[2]) Den i § 1 ommeldte Statsstötte tilkommer Befordringskasser i Bygder, hvor der er en anerkendt Sygekasse, som ikke er faglig begrænset, dog kun under Forudsætning af, at de omfatter i det mindste ¾ af samtlige nydende Sygekassemedlemmer indenfor Befordringskassens Landomraade, og at de afholder samtlige Udgifter til Befordring af Læge eller Jordemoder udenfor den Bygd, hvor disse bor, samt til Befordring i Anledning af Indlæggelse paa Sygehus. Statsstötte kan derimod ikke ydes til Befordring af Læge og Jordemoder indenfor den Bygd, hvor disse bor. Vedtægterne for Befordringskasserne skal godkendes af Justitsministeren, der paaser, at de i dem indeholdte Regler stemmer overens med Vedtægterne for de Sygekasser, til hvilke de er knyttet.

3 Medlemmer af Befordringskasser kan foruden de i § 1 omhandlede Personer ogsaa saadanne Personer blive, som ikke kan blive Sygekassemedlemmer paa Grund af Sygdom, eller af hvem det paa Grund af deres ringe ökonomiske Evne ikke kan kræves, at de melder sig ind i Sygekassen; om denne sidste Betingelse er til Stede, afgöres i Tvivlstilfælde af det i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 § 7, jfr. kgl. Anordning af 21. November 1893,[3]) ommeldte Udvalg under Rekurs til Justitsministeren. For de i dette Stykke omhandlede Medlemmers Vedkommende udreder den Kommune, hvor den paagældende er bosat, det Staten ifölge foranstaaende Paragraffer paahvilende Bidrag, uden at det betragtes som Fattighjælp.

I Befordringskassernes Vedtægter kan der derhos optages en Bestemmelse om,at ogsaa Personer, der paa Grund af deres ökonomiske Forhold ikke er berettiget til at være Sygekassemedlemmer, kan blive Medlemmer af Befordringskassen uden Tilskud fra Statskassen eller Kommunen mod i det mindste at betale dobbelt Kontingent.

4 En Befordringskasses Ret til Tilskud af det offentlige kan efter Justitsministerens Bestemmelse bortfalde, saafremt dens Forhold paa lignende Maade som i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 § 28 ommeldte maatte give Anledning dertil.

28. April — LOV (NR. 127) OM FOLKETINGSVALG PAA FÆRØERNE.[4])

1 Paa Færöerne vælges to Medlemmer til Folketinget.

Valgret og Valgbarhed.

2 Valgret til Folketinget tilkommer med de i den följende Paragraf indeholdte Indskrænkninger enhver Mand og Kvinde, som har Indfödsret, har fyldt sit 25de Aar (jfr. dog Paragraf 56) og har fast Bopæl i Landet.

3 Ingen kan udöve Valgret, der

a[5]) ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at denne Virkning af Dommen er bortfaldet. En strafbar Handling kan ikke anses for vanærende, medmindre domfældte paa Gerningstiden var fyldt 18 Aar, og der er idömt ubetinget Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus- eller Sikkerhedsforvaring, ej heller naar der er forlöbet 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Lösladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring.

b) nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt,

c) er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggörelse.

Ingen kan udöve Valgret uden at være optaget paa Valglisten.

---

[1]) Ifölge Lov Nr. 180 af 1ste April 1921 ophæves Maksimumsgrænsen for de aarlige Statstilskud.

[2]) Saaledes som denne er affattet i Henhold til Lov Nr. 93 af 1. April 1925, der traadte i Kraft den 1. April 1925.

[3]) Nu Anordn. 59 af 21. Februar 1930 med senere Ændringer.

[4]) Som ændret ved Lov Nr. 538 af 22. Dec. 1947.

[5]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939.

4 Valgbar til Folketinget er med de i § 3 a, b og c nævnte Undtagelser enhver Mand og Kvinde, som har Indfödsret, har fyldt sit 25de Aar og har fast Bopæl i Landet.

Valglister.

5 For hver Kommune eller, for saa vidt Kommunen er delt mellem flere Valgdistrikter (§ 17), da for hver af disse Dele skal der ved Kommunalbestyrelsens (i Thorshavn Byraadets, udenfor Thorshavn Forstanderskabets) Foranstaltning föres Lister over de valgberettigede, der har fast Bopæl i Kommunen eller i de særlige Dele af den.

Den, som har fast Bopæl paa flere Steder, skal optages paa Valglisten paa hvert af disse. Han kan ved samme Valg kun afgive Stemme eet Sted, men bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil göre sin Valgret gældende.

6 Valglisterne skal i forskellige dertil indrettede Rækker foruden Löbenumre indeholde Vælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl samt en Rubrik til Afkrydsning af Vælgerens Navn. Paa hver Valgliste ordnes Vælgernes Navn bygdevis efter Bogstavfölge, dog saaledes at en Hustru kan indföres umiddelbart efter sin Mand.

7 Valglisterne skal affattes en Gang hvert Aar; de gælder fra 1. Januar til 31. December. Til Grund for Valglisternes Affattelse lægges de gældende Valglister med Udeladelse af de Vælgere, som i Mellemtiden er afgaaet ved Döden eller er bortflyttet eller har tabt deres Valgret (§ 3), og med Tilföjelse af dem, som har opnaaet, eller inden 1. Januar vil kunne opnaa Valgret. Endvidere skal de, der kan ventes i Löbet af det Aar, for hvilket Valglisterne gælder, at ville opfylde Betingelserne for Valgret, opföres paa en særskilt Liste (Tillægsliste) med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da Valgretten indtræder.

8 Denne Valglisternes Fornyelse og Fuldstændiggörelse skal foretages i Löbet af November Maaned. De derved opstaaede Tvivl afgöres, efter indhentede Oplysninger, af Kommunalbestyrelsen.

9 Fra den 1. December til den 12. s. M., begge Dage indbefattede, skal Valglisterne ligge fremme til almindeligt Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i otte Timer hver Dag. Bestaar en Landkommune af to eller flere Sogne, skal Valglisterne fremlægges i hvert Sogn, ligesom de ogsaa skal fremlægges paa flere Steder i et Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold taler derfor. Denne Fremlæggelse kan ske i Afskrifter, hvis Rigtighed er bekræftet af Kommunalbestyrelsens Formand. Fremlæggelsens Tid og Sted bekendtgöres med mindst 8 Dages Varsel ved Opslag paa de i Henhold til Lov for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler eller paa den for offentlige Kundgörelser paa vedkommende Sted ellers brugelige Maade.

10 Inden 3 Dage fra Udlöbet af den Tid, hvori Valglisterne ligger fremme, kan enhver, som tror sig uden Föje at være udeladt, eller som mener, at en uberettiget er optaget, skriftlig fremsætte Paastand om sin Optagelse eller om en andens Udslettelse, ledsaget af en kort Angivelse af de Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget.

11 De mod Valglisterne saaledes fremkomne Anker paakendes af Kommunalbestyrelsen i et Möde, som afholdes i Löbet af de paafölgende fjorten Dage. Til dette Möde tilsiges med 3 Dages Varsel saavel de, der har fremfört Anker, som de, mod hvem Indsigelse er gjort; en Genpart af den mod de sidstnævnte rettede Skrivelse skal leveres samtidig med Tilsigelsen. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de fremstillede Vidners Forklaringer afgöres de opstaaede Spörgsmaal, hvorom en kort Kendelse tilföres Kommunalbestyrelsens sædvanlige Forhandlingsprotokol, og skriftligt Svar tilstilles Klagerne. De derefter fornyede Valglister underskrives af Kommunalbestyrelsens Formand. I Aarets Löb kan herefter ingen Forandring foretages uden i Henhold til Dom (§ 15).

12 Inden 4. Januar sender Formanden for Kommunalbestyrelserne en bekræftet Afskrift af de fornyede Valglister til Formanden for Valgbestyrelsen.

Naar Valg til Folketinget er udskrevet, tilbagesendes Afskrifterne til vedkommende Kommunalbestyrelser, der overleverer saavel Afskrifterne som den originale Valgliste til Formændene for Valgstyrerne i de Valgdistrikter eller Dele af disse, hvoraf Kommunen bestaar.

13 Formanden for Valgbestyrelsen skal inden den 15. Januar indberette til Amtmanden, om han har modtaget samtlige Genparter, og i modsat Fald, hvilke der savnes.

Amtmanden drager da, i fornödent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsböder, Omsorg for, at de savnede Afskrifter bringes til Veje, saa snart det efter Postforbindelsen er muligt.

14 Opdages det, at Valglisterne ikke paa lovbefalet Maade er fornyede, skal Indberetning göres til Justitsministeren, og der skal da straks tages Beslutning om Sags Anlæg, hvorhos Amtmanden skal paalægge Kommunalbestyrelsen, i fornödent Fald under en passende Tvangsböde, ufortövet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger. Amtmanden er i saa Tilfælde bemyndiget til at forkorte de i Loven fastsatte Frister.

15 Den, som er utilfreds med Kommunalbestyrelsens Kendelse, hvorved Valgret er nægtet ham, kan fordre en Udskrift af Kendelsen meddelt uden Betaling og indbringe Spörgsmaalet til Afgörelse ved Domstolene. Saadanne Sager behandles gæsteretsvis og kan, selv om de er rettede mod et Forstanderskab i Suderö Syssel, af Klageren indbringes for Thorshavns Ting. Parterne er i förste Instans fritagne for at erlægge Retsgebyr. Amtmanden beskikker en Mand til at möde for den indstævnede Kommunalbestyrelse. Opnaar Klageren Dom for at være valgberettiget, skal han optages paa Valglisten eller Tillægslisten, saa snart han foreviser en Udskrift af Dommen.

16 Efter de i Henhold til § 7 affattede og derefter fornyede Valglister foretages alle i Aarets Löb forefaldende Valg til Folketinget, dog saaledes, at det paases, at de paa Tillægslisten opförte Personer kun er stemmeberettigede, dersom de paa Valgdagen har opfyldt Betingelserne for Valgret. Dersom der i Aarets Löb gentagne Gange foretages Valg, og Valglisterne een Gang er benyttede ved Afstemning, skal fornödne, af Kommunalbestyrelsen bekræftede Afskrifter af Listerne tilvejebringes til Benyttelse ved den ny Valghandling.

Valgdistrikter og Valgbestyrelse.

17 Valget foregaar i de Valgdistrikter, som er opförte i nærværende Lov vedföjede Fortegnelse. Forandringer i Distrikternes Omraade og Valgsteder kan efter Lagtingets Indstilling bifaldes af Justitsministeren.[1])

Under særlige Omstændigheder kan Amtmanden bestemme et andet Valgsted end i den ovennævnte Fortegnelse anfört.

18 Lagtinget vælger aarlig en Valgbestyrelse, bestaaende af 13 Medlemmer samt lige saa mange Suppleanter, hvoraf mindst 1 Medlem og 1 Suppleant fra hvert Syssel. Forsædet i Valgbestyrelsen indtages af Medlemmerne i den Orden, hvori de er valgte, dog saaledes, at de i Thorshavn bosatte Medlemmer gaar forud for andre paa samme Liste valgte Medlemmer. De af Lagtinget udnævnte Personer er forpligtede til at overtage Hvervet, medmindre de har fyldt 60 Aar eller er forhindrede ved lovligt, af Lagtinget for gyldigt, anset Forfald.

19 Formanden for Valgbestyrelsen forestaar alle Forberedelser til selve Valget og modtager Anmeldelser af Kandidater og andre til Valgbestyrelsen rettede Meddelelser. Straks efter Udlöbet af Fristen for Kandidaters Anmeldelse (jfr. § 23) tilvejebringer han de til Brug ved Valget fornödne Stemmesedler og dertil passende Konvolutter (jfr. § 29).

Valgbestyrelsen drager gennem de for de enkelte Valgdistrikter valgte Valgstyrer (jfr. § 27) Omsorg for, at alt er til Rede til Afstemningen. Den forvisser sig ved Forespörgsel til de forskellige Formænd for Valgstyrerne saa vidt muligt om, at de

[1]) Se Fortegnelse i Bek. 294 af 1. Okt. 1930.

originale Valglister samt de i §§ 12 o. fl. omhandlede Afskrifter holdes i Beredskab til Brug ved Afstemningen; savnes nogen original Valgliste, skal den tilstedeværende bekræftede Afskrift benyttes. Valgbestyrelsen tilstiller snarest muligt og senest 4 Dage efter Udlöbet af Fristen for Kandidaters Anmeldelse Formændene for Valgstyrerne det fornödne Antal Stemmesedler og Konvolutter. Det paahviler Kommunalbestyrelserne at stille det tilstrækkelige Antal Stemmekasser og Stemmerum af den i § 30 angivne Beskaffenhed til Valgbestyrelsens Raadighed.

Ved alle til Valgbestyrelsen overladte Beslutninger gör, i Tilfælde af Stemmelighed, Formandens Stemme Udslaget.

20 Valgbestyrelsen förer en Valgbog, hvori indföres det væsentligste Indhold af alt, hvad der vedrörer Valget og Afstemningen, navnlig Antallet af de til Brug ved Valget tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter, Antallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Antallet af afgivne ugyldige Stemmesedler, Antallet af Stemmer paa hvert af de Lagtingspartier, der har Kandidater paa Valg, samt Antallet af Stemmer paa hver af disse Kandidater og paa hver af Kandidaterne uden for Partierne og hvad Valgbestyrelsen har erklæret for at være Valgets Udfald. Valglisterne og de til Valgbestyrelsen indkomne Skrivelser fremlægges til Valgbogen. Denne underskrives af Valgbestyrelsen og opbevares af dens Formand.

Senest Dagen efter Valgets endelige Opgörelse skal Formanden for Valgbestyrelsen tilstille Indenrigsministeren en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilfört Valgbogen om det stedfundne Valg; til denne Indberetning skal benyttes de af Ministeriet dertil udfærdigede Skemaer.

Valgpartier og Valgkandidater.

21[1]) — — —

22 Ingen kan komme i Betragtning ved Valg til Folketinget, som ikke selv har stillet sig og anbefales af i det mindste en af Valgkredsens Vælgere som Stiller. En Kandidat maa ikke have mere end 50 Stillere.

23 Skriftlig Anmeldelse saavel om Kandidaten som om den eller dem, der vil understötte hans Valg, underskreven enten af Kandidaten selv eller af en af hans Stillere, maa senest Kl. 6 Aften paa 3-Ugersdagen forinden Valgdagen være indleveret til Formanden for Valgbestyrelsen.

I den nævnte Anmeldelse gives der tillige Meddelelse til Valgbestyrelsen om, hvilket Lagtingsparti den paagældende slutter sig til, eller om han staar uden for Partierne. Anmeldelsen skal derhos indeholde Oplysning om Kandidatens fulde Navn, Livsstilling og Bopæl.

Senest Kl. 6 Aften 18 Dage för Valgdagen kan vedkommende Lagtingsparti skriftligt til Formanden for Valgbestyrelsen anmelde, hvilke af de opstillede Kandidater det godkender som Partiets Kandidater; sker ingen saadan Anmeldelse, betragtes de Kandidater, der slutter sig til Partiet, som godkendt af dette. Kandidater, der ikke godkendes af et Lagtingsparti, betragtes som opstillet uden for Partierne. Lagtingspartierne og Kandidaterne uden for Partierne kan derhos inden for samme Frist anmelde at ville stötte hinanden (Listeforbund).

De modtagne Anmeldelsers Indhold skal af Valgbestyrelsen uden Henstand bekendtgöres ved at indrykkes een Gang i et eller flere offentlige Blade og tilstilles samtlige Valgstyrer til videre Bekendtgörelse.

24 Kandidaten behöver ikke for Valgbestyrelsen at godtgöre sin Valgbarhed. Fremkommer der Indsigelser eller endog Beviser mod den, kan Valgbestyrelsen dog ikke undslaa sig for at stille Kandidaten til Valg.

25 Ingen maa melde sig til samtidigt Valg paa og uden for Færöerne eller som Kandidat for mere end eet Parti eller anmelde sig uden for Partierne og samtidig slutte sig til et Parti. Handler nogen herimod, bliver Valget, hvis det falder paa ham, ugyldigt.

[1]) Udgaar ifölge Lov Nr. 538 af 22. Dec. 1947.

Valget.

26 Naar almindelige Valg til Folketinget skal foretages, sender Indenrigsministeren Amtmanden, om fornödent telegrafisk, Meddelelse om Valgdagen, saa vidt muligt saa betids, at Valget paa Færöerne kan foretages samtidig med (§ 20) Valgene i det övrige Land.

Dagen, da Valget paa Færöerne skal finde Sted, bestemmes af Amtmanden. Den kundgöres mindst een Gang, senest 5-Ugersdagen för Valget, af Amtmanden, ligesom han snarest har særlig at underrette Valgbestyrelsen derom. Denne sender snarest Meddelelse til samtlige Formænd for Valgstyrerne, der hurtigst muligt efter Modtagelsen af denne Meddelelse sörger for, at Dagen og Klokkeslættet (jfr. § 33) ved Opslag paa de til offentlige Bekendtgörelser bestemte Tavler og paa enhver anden hensigtsmæssig Maade bringes til Beboernes Kundskab i samtlige Sogne. Afstemningslokalet (jfr. § 17, 1. Stykke) kundgöres samtidig dermed eller saa snart derefter, som ske kan.

27 Afstemningen ledes af Valgstyret.

Valgstyrerne udnævnes af de paagældende Kommunalbestyrelser, dels blandt disses egne Medlemmer, dels blandt de i vedkommende Valgdistrikt bosatte Vælgere. Valgstyrernes Antal skal være mindst 3 og höjst 5 for hvert Valgdistrikt.

I de Tilfælde, hvor et Valgdistrikt henhörer under flere Kommuner, vælger hver af de paagældende Kommunalbestyrelser sin Del af det samlede Antal Valgstyrere. Efter hver Folketælling bestemmes det af Amtmanden, hvor mange Valgstyrere hver Kommunalbestyrelse har at vælge.

Valgstyret vælger selv sin Formand. Det förer en af Valgstedets Kommunalbestyrelse stadfæstet Forhandlingsbog. Valgstyret kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et Stemmerum er anbragt, ikke under Afstemningen, foruden Medlemmer af Valgbestyrelsen, Valgstyrerne og de ved Valget tilforordnede Vælgere, maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa Adgang til Stemmegivning ventende Vælgere — hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver — samt Kandidaterne og paa hvert Stemmested og for hver Kandidat een af Kandidaten til Valgstyrerne opgiven Vælger. De tilstedeværende er pligtige at rette sig efter Valgstyrernes nærmere Bestemmelser.

28 Stemmegivningen sker i et eller flere af vedkommende Kommunalbestyrelse anviste Lokaler. En af Valgstyrerne oplæser Kandidaternes og Stillernes Navne. Han meddeler tillige, hvor de enkelte Stemmelokaler er, og, hvis der er flere saadanne, i hvilket Lokale der, efter at Afstemningen ved disse er tilendebragt, vil blive givet Lejlighed til endnu at afgive Stemmer. Der skal endvidere ved Opslag gives Vælgerne Vejledning om, hvor de enkelte Stemmelokaler findes.

I Stemmelokalerne skal der derhos findes Opslag, indeholdende Navnene paa samtlige anmeldte Kandidater med Angivelse af, hvilke af disse der er godkendt som de forskellige Lagtingspartiers Kandidater. Kandidaternes Navne skal være opfört i den paa Stemmesedlerne trykte Rækkefölge. Ligeledes skal der findes Opslag om indgaaede Listeforbund.

29 Afstemningen foregaar ved Afgivelse af de dertil tilvejebragte Stemmesedler, indlagte i de dertil hörende Konvolutter (§ 19). Enhver Stemmeseddel skal indeholde Navnene paa samtlige opstillede Kandidater. Kandidater, der er godkendt af et Lagtingsparti, opföres i Felter for sig, og Kandidater, der staar uden for Partierne (jfr. § 23, Stk. 3), opföres i et særligt Felt efter de andre. Felterne anbringes paa Stemmesedlerne under hinanden, adskilte ved tykke trykte Streger. I hvert Felt anföres först med fede Typer Partibetegnelsen og derunder, adskilt fra Partibetegnelsen ved en tyk Streg og trykt med halvfede Typer, Navnet paa den eller de anmeldte Kandidater, der er godkendt af vedkommende Lagtingsparti, i alfabetisk Rækkefölge.

I Feltet for Kandidater uden for Partierne anbringes först med fede Typer Ordene: »Uden for Partierne« og derefter med halvfede Typer de paagældende Kandidaters Navne i alfabetisk Rækkefölge.

De forskellige Lagtingspartier anbringes i Felterne paa Stemmesedlerne i alfabetisk Rækkefölge.

Kandidaternes Navne i Felterne skal være adskilt ved en tyndere trykt Streg.

Intet andet Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være paafört nogen Stemmeseddel ved Tryk, ved Skrift eller paa anden Maade.

Konvolutterne skal være uigennemsigtige og saaledes tildannede, at de helt dækker den indlagte Stemmeseddel; paa hver Konvolut skal være trykt Valgdistriktets Betegnelse og Valgets Aar og Dag. Intet andet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være paafört nogen Konvolut enten ved Tryk eller Skrift eller paa anden Maade.

30 Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller ved Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og en fast Plade til Underlag ved Skrivning.

Stemmekassen skal være aflaaset og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

31 Valgstyrerne fordeler Valglisterne, Stemmesedlerne med Konvolutter og Stemmekasserne mellem sig og det fornödne Antal af tilforordnede Vælgere. Derpaa deles Arbejdet saaledes mellem dem, at der ved hvert Stemmerum findes en Valglisteförer, en Stemmelisteförer, en Stemmemodtager og en Mand ved Indgangen til Stemmerummet for at paase, at alt gaar retteligt til. Valglisteföreren har Valglisten, Stemmelisteföreren har Stemmesedlerne og Konvolutterne, Stemmemodtageren har Stemmekassen. I Stedet for selve Valglisten kan Afskrifter af forskellige Dele af den benyttes, naar hver Dels Overensstemmelse med Valglisten er bekræftet af Kommunalbestyrelsen.

32 Ved Afstemningens Begyndelse, inden den förste Stemmeseddel nedlægges i Kassen, aabner Stemmemodtageren denne og viser de tilstedeværende, at den er tom, hvorpaa han straks i de tilstedeværendes Paasyn lukker og aflaaser den samt leverer Valglisteföreren Nöglen.

Valgret udöves ved personligt Möde (jfr. dog § 44). I den Orden, hvori Vælgerne möder, fremstiller de sig til Valglisten for der at anerkendes som Vælgere. Naar Valglisteföreren har fundet Vælgerens Navn paa Valglisten, sætter han et Kryds derved, og Stemmelisteföreren opförer paa en Liste Vælgerens Navn og hans Löbenummer paa Valglisten. Derpaa udleverer Stemmelisteföreren til Vælgeren en Stemmeseddel og en Konvolut.

Efter at have modtaget Stemmeseddel og Konvolut skal Vælgeren straks begive sig ind i Stemmerummet, hvor ingen anden maa være til Stede. Her foretages Afstemningen ved at mærke Stemmesedlen med et Kryds enten ved Partibetegnelsen eller ud for Navnet paa den Kandidat, som önskes valgt. Ingen kan samtidig stemme for flere Partiers Kandidater eller for mere end een Kandidat uden for Partierne. Naar Stemmesedlen er afmærket, lægger Vælgeren den i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Stemmemodtageren, alt med saa lidet Ophold som muligt.

I Vælgerens og andre tilstedeværendes Paasyn og uden at aabne Konvolutten nedlægger Stemmemodtageren den konvoluterede Stemmeseddel i den aflaasede Stemmekasse.

Hvis en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller af Uagtsomhed bliver ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteföreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttet.

Naar en Vælger frmförer for Valgstyrerne, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgstyrerne skönner, at det saaledes fremförte er rigtigt, skal en af Valgstyrerne eller en dertil særlig tilforordnet Vælger

yde den paagældende Vælger fornöden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nödvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages. Er den paagældende Vælger blind, kan han forlange, at 2 af Valgstyrerne eller af de tilforordnede Vælgere yder ham Bistand ved Stemmeafgivningen.

33 Afstemningen begynder Kl. 10 Formiddag og fortsættes til Kl. 1 Eftermiddag, hvorefter den udsættes til Kl. 3 Eftermiddag; derefter fortsættes den til Kl. 8 Aften, og saa længe der endnu derefter indfinder sig Vælgere, men sluttes, naar efter Kl. 8, uagtet Opfordring, ingen Vælger melder sig for at afgive Stemme.

Medens Valget er udsat, skal Stemmekasser og Valglister være forvarede under behörig Aflaasning og Forsegling. Naar Valget er afsluttet, sammenbinder Stemmelisteförerne i særskilte Pakker: 1) de ikke udleverede Stemmesedler, 2) de dertil hörende Konvolutter, 3) de ved Ombytning tilbageleverede Stemmesedler og 4) de dertil hörende Konvolutter. Valglisteföreren, medförende Valglisten, Stemmelisteföreren, medförende Stemmelisten og de betegnede Pakker, og Stemmemodtageren, medförende Stemmekassen, begiver sig derpaa til det af Valgstyrerne för Afstemningens Begyndelse for Vælgernes om Slutningsstemmested betegnede Lokale. Her kundgöres, at Afstemningen vil blive sluttet, naar ingen nu er tilstede, som begærer at deltage i Valget. De Vælgere, som efter denne Kundgörelse melder sig for at afgive Stemme, skal have Adgang dertil. Naar disse Stemmer er modtagne, eller naar ingen efter den skete Kundgörelse melder sig, gives der endnu kun Valgstyrerne og Medhjælperne Adgang til at afgive deres Stemmer.

Afstemningen paa Slutningsstemmestedet foregaar paa samme Maade som i de enkelte Stemmelokaler, kun at Vælgerne fra samtlige Valglister kan betjenes med eet Stemmerum, og at Valgstyrerne bestemmer, hvem der til ethvert Tidspunkt skal betjene Valgliste, Stemmeliste og Stemmekasse.

Naar Valgstyrerne og deres Medhjælpere har haft Lejlighed til at stemme, underskriver hver Valglisteförer sin Valgliste og hver Stemmelisteförer sin Stemmeliste, hvorpaa disse Lister saavel som Stemmekasserne, Nöglerne hertil og Pakkerne med ikke nedlagte Stemmesedler og Konvolutter afgives til Valgstyrets Formand, som da kundgör, at Afstemningen er sluttet.

34 Valgstyrerne og Medhjælperne udtager derefter Konvolutterne af Stemmekasserne og blander dem, för Stemmesedlerne udtages af Konvolutterne. Indeholder en Konvolut andet eller mere end een Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed fremgaar hvilket Parti eller hvilken af Kandidaterne Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemmesedlen eller den Konvolut, der har omgivet den, giver Grund til at antage, at Stemmesedlen ikke er en af en Stemmelisteförer udleveret og i et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget, hvorved det findes forsætlig tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en Behandling, som kun kan antages at være foretaget af Vælgeren, findes forsætlig at være givet Stemmesedlen et Særpræg. Valgstyrerne og Medhjælperne optæller, hvor mange Stemmer der ved Afstemningen er afgivet for hvert af de paa Stemmesedlerne opförte Partier og for hver Kandidat uden for Partierne. En Stemmeseddel er afgivet for det Parti, i hvis Felt paa Stemmesedlen de Kandidater er opfört, ved hvis Navn eller ved hvis Partibetegnelse Vælgeren har sat Kryds. Optællingen sker, efterhaanden som Stemmesedlerne fremtages, derved, at en af Valgstyrerne oplæser, for hvilket Parti eller for hvilken Kandidat uden for Partierne Stemmesedlen er afgivet, medens samtidig to Valgstyrere eller Medhjælpere optegner, hvor mange Stemmer der er tilfaldet hvert Parti eller hver Kandidat uden for Partierne. De oplæste Stemmesedler henlægges i Bunker for sig. Naar Virksomheden med Stemmesedlernes Optælling fordeles mellem forskellige af Medlemmerne, opgör Valgstyrerne det samlede Tal efter de særskilte Optællinger.

Valgstyrerne afgör derpaa, om de tvivlsomme Stemmesedler skal anses for gyldige eller ej, og anförer, for saa vidt nogen af disse kasseres, Grunden hertil i Forhand-

lingsbogen. Antallet af de af Valgstyrerne godkendte tvivlsomme Stemmer lægges til det ved den ovenomtalte Optælling fremkomne Tal.

35 Udfaldet af Stemmeoptællingen paa hvert Afstemningssted tilföres Forhandlingsbogen og kundgöres for de tilstedeværende, hvorpaa Meddelelse snarest muligt (som Regel ved Telefontelegram) gives til Formanden for Valgbestyrelsen.

Alle Valgstyrere, der har været tilstede under Afstemningen eller deltaget i Stemmeoptællingen, underskriver Forhandlingsbogen, Valglisterne og Stemmelisterne. Derefter sammenbinder de de 4 i § 33 under Nr. 1—4 nævnte Arter af Stemmesedler og Konvolutter og 5) de af Stemmekasserne udtagne gyldige Stemmesedler, 6) de dertil hörende Konvolutter, 7) de af Stemmekasserne udtagne ugyldige Stemmesedler og 8) de dertil hörende Konvolutter. Efter at hver Pakke er betegnet efter sit Indhold, indpakkes de tillige med Valglisterne og Stemmelisterne samt en Udskrift af Forhandlingsbogen. Pakken forsegles og afsendes snarest muligt til Thorshavn til Valgbestyrelsen.

Valgbestyrelsen sammentræder i Thorshavn Ugedagen efter, at Afstemningen har fundet Sted. Amtmanden kan dog bestemme, at den skal sammentræde för. Medlemmerne har fri Rejse frem og tilbage.

Valgbestyrelsen foretager en fornyet Optælling og Bedömmelse af de i de enkelte Valgdistrikter afgivne Stemmesedler efter Reglerne i § 34. Saafremt den i 2det Stykke nævnte Pakke med Stemmesedler ikke er kommet til Stede fra nogle af Afstemningsstederne, medens der er tilgaaet Valgbestyrelsen tydelig skriftlig Meddelelse (herunder Telefontelegram) om Udfaldet af Valgstyrerens Opgörelse af Afstemningen, herunder udtrykkelig Oplysning om, hvor mange Stemmer hver enkelt Kandidat har opnaaet, jfr. Stk. 5, lægges denne Meddelelse til Grund ved den endelige Opgörelse af Valgets Udfald. Resultaterne af den foretagne Optælling indföres i det dertil indrettede Skema i Valgbogen; ved Sammentælling findes derefter, hvor mange Stemmer der i hele Kredsen er tilfaldet hvert enkelt Parti og hver Kandidat uden for Partierne. Resultatet indföres i Valgbogen og kundgöres for de tilstedeværende.

Valgbestyrelsen foretager derefter en Opgörelse af, hvor mange Stemmer, hver enkelt Kandidat har opnaaet; Opgörelsen foretages særskilt for hvert Parti efter följende Regler:

a) Har Vælgeren sat Kryds ud for Navnet paa en Kandidat eller saavel ud for Navnet paa en Kandidat som ud for Partibetegnelsen for det Parti, denne tilhörer, og iövrigt ikke foretaget Afmærkning paa Stemmesedlen, anses Stemmesedlen som afgivet for denne Kandidat.
b) Har Vælgeren sat Kryds ud for Partibetegnelsen, eller ud for Navnene paa flere Kandidater eller anbragt Kryds over hele Partifeltet eller iövrigt foretaget Afkrydsningen paa en saadan Maade, at det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Partiets Kandidater Vælgeren har villet give sin Stemme, anses Stemmesedlen som afgivet for Partiet som saadant.

Valgbestyrelsen kan ikke forkaste Stemmer, fordi disse falder paa Personer, om hvis Valgbarhed der kan rejses Tvivl, men saadanne Spörgsmaal bliver i fornödent Fald at afgöre af Folketinget.

Hvert af de ved Sammentællingen fremkomne Stemmetal for Partierne eller — hvor Listeforbund er anmeldt — for disse og for Kandidaterne uden for Partierne deles med 1 og med 2, og den störste af de saaledes fremkomne Kvotienter giver det Parti (Listeforbund) eller den Kandidat uden for Partierne, den er tilfaldet, Ret til det förste Mandat, medens den næststörste Kvotient giver Ret til det andet Mandat. Er Kvotienterne lige store, afgöres Valget ved Lodtrækning, som ledes af Formanden. Det Antal Mandater, der er tilfaldet et i Henhold til § 23 indgaaet Listeforbund, fordeles paa de Lister, hvoraf Forbundet bestaar, med Benyttelse af den lige foran beskrevne Fremgangsmaade.

Saafremt det ene eller begge de omhandlede Mandater er tilfaldet et eller flere af Partierne, er den eller de af Partiets Kandidater valgt, som har opnaaet

flest Stemmer, jfr. Stk. 5. Har flere lige mange Stemmer, afgöres Valget ved Lodtrækning, som ledes af Formanden.

Kandidater uden for Partierne, der i Henhold til Beregningen efter Stk. 7 har opnaaet det fornödne Stemmetal, erklæres for valgt uden for Partierne.

Valgets Udfald tilföres Kredsens Valgbog og kundgöres for de tilstedeværende.

Stedfortrædere for de valgte Kandidater, der har sluttet sig til et Parti, er de övrige Kandidater, der sluttede sig til Partiet, i Rækkefölge efter deres personlige Stemmetal.

En Stedfortræder tager Sæde i Folketinget, naar et Folketingsmedlem ophörer at være Medlem af Tinget, og iövrigt efter de i Folketingets Forretningsorden fastsatte Bestemmelser.

Saafremt der ved Mandatledighed ikke kan udpeges nogen Stedfortræder, foretages nyt Valg.

36 Valgbogen underskrives af hele Valgbestyrelsen. Valglisterne tilbageleveres til vedkommende Kommune. Stemmelisterne vedlægges Valgbogen. Formanden lader i særskilte Pakker sammenbinde de i § 33 under 1—4 nævnte Arter af Stemmesedler og Konvolutter og 5) de af Stemmekasserne udtagne gyldige Stemmesedler, 6) de dertil hörende Konvolutter, 7) de af Stemmekasserne udtagne ugyldige Stemmesedler og 8) de dertil hörende Konvolutter; efter at hver Pakke er betegnet efter sit Indhold, forsegler han den. Disse Pakker vedlægges ligeledes Valgbogen, men de deri indeholdte Stemmesedler og Konvolutter opbevares kun, indtil et Aar er gaaet, uden at der i Anledning af Valget er gjort retligt Ansvar gældende imod nogen. Derefter skal de tilintetgöres.

Hver af de opstillede Kandidater har Ret til selv tillige med to af ham til Formanden opgivne Vælgere at overvære Opgörelsen af Valgets Udfald.

37 Saafremt der ved Udlöbet af den i § 23, Stk. 1, fastsatte Frist for Anmeldelse af Valgkandidater kun er anmeldt to Kandidater, betragtes de paagældende som valgt uden Afstemning. Under disse Omstændigheder vil de samme Stillere, som har anmeldt de nævnte 2 Kandidater, inden 1 Uge kunne anmelde en eller i en angiven Rækkefölge flere Stedfortrædere for de paagældende.

Valgbestyrelsen tilförer Valgbogen det fornödne.

Formanden for Valgbestyrelsen tilstiller efter Valgets Afslutning uden ufornödent Ophold Indenrigsministeren en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilfört Valgbogen.

De valgte faar Valgbreve, som udfærdiges efter en af Indenrigsministeren foreskreven Form og underskrives af den samlede Valgbestyrelse.

Tillægsmandaternes Fordeling.

38 De ved Folketingsvalg paa Færöerne afgivne Stemmer medregnes ikke ved Fordelingen af de i §§ 44 og 45 i Lov Nr. 139 af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen, jfr. Lov Nr. 471 af 1. Oktober 1945, omhandlede Tillægsmandater.

Almindelige Bestemmelser.

39 Klager over Folketingsvalg skal indgives til Folketinget og være Amtet i Hænde senest 2 Dage efter Optællingen i Valgbestyrelsen. Amtet sender uopholdeligt Klagen videre til Indenrigsministeren.

40 Forsömmer nogen Udförelsen af Forretninger, som denne Lov medförer, ikendes han, for saa vidt han ikke efter Lovgivningens Bestemmelser har gjort sig skyldig til en större Straf, en Böde fra 20 indtil 400 Kr.

41 Ingen Vælger, som har afgivet Stemme ved Folketingsvalg, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvilken Kandidat eller hvilken Liste han har stemt paa.

42 Intet Medlem af Valgbestyrelsen eller nogen af Valgstyrerne eller nogen tilforordnet til samme eller nogen anden, som efter Bestemmelserne i denne Lov har Ret til at være tilstede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler modtages, maa under Afstemningen give nogen Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til, paa hvilken Kandidat han skal stemme. Ej heller maa nogen af dem nogen

Sinde give nogen anden Underretning om, hvorvidt nogen Vælger har været tilstede, forlangt eller afleveret Stemmeseddel, eller nogen Sinde meddele nogen anden, hvad han paa Stemmestedet maatte have erfaret med Hensyn til, hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme.

Overtrædelser af nogen af disse Bestemmelser straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt Fængsel.

Det er forbudt gennem Partibureauer eller paa anden Maade at före systematisk Kontrol med, at Vælgerne möder og afgiver Stemme. Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 100 til 1,000 Kr. Sagerne herom behandles som offentlige Politisager, og Böderne tilfalder Kommunens Hjælpekasse eller, hvor ingen saadan findes, Kommunens Kasse.

43 Omkostningerne ved Folketingsvalg og ved Valglisternes Fornyelse og Fuldstændiggörelse udredes af Amtsrepartitionsfonden, med Undtagelse af Skydsudgifter, der afholdes af Skydskassen.[1])

Söfolks Adgang til at deltage i Folketingsvalg.

44 Vælgere, der omfattes af en af de nedenfor under a)—c) nævnte Grupper, kan ved Folketingsvalg indsende deres Stemmeseddel til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor de er opfört paa Valglisten, i Overensstemmelse med Forskrifterne i §§ 45—48.

Denne Ret tilkommer:

a) Söfolk, derunder indbefattet Fiskere, og Personer ansatte ved Fyrvæsenet, som paa Grund af deres Virksomhed om Bord eller paa vedkommende Fyr er forhindret i at komme til Stede paa Afstemningsstedet.

Ved Söfolk forstaas alle, der som Skibsförere eller Mandskab farer til Sös i Skibe, der tilhörer dem selv eller andre, samt iövrigt enhver, der ved Stilling eller Kontraktforhold er bundet til at forrette Tjeneste paa et Skib, uden Hensyn til Arten af vedkommendes Virksomhed. Ved Fiskere forstaas ikke blot Personer, der er beskæftiget om Bord i Fiskerskibe, men ogsaa saadanne, der paa den Tid, Valget foregaar, opholder sig udenfor Færöerne for dér at drive Fiskeri, tilberede Fisk og lignende.

b) Vælgere, der som Följe af Ansættelse i Statens eller Kommunens Tjeneste eller Varetagelse af offentligt Hverv eller ved privat Kontrakt- eller Arbejdsforhold er nödsaget til at opholde sig udenfor Kommunen paa en saadan Maade, at de er udelukket fra at indfinde sig paa Afstemningsstedet inden for de for Afstemningen fastsatte Tidsfrister.

c) Patienter paa Sygehuse og Sanatorier samt andre syge Personer, der opholder sig paa Færöerne.

45 Blanketter til Stemmesedler med tilhörende Konvolutter samt til de Skrivelser, hvormed disse fremsendes (Följebreve), og Omslag hertil tilvejebringes ved Regeringens Foranstaltning for Statskassens Regning; de skal stedse kunne faas udleverede paa Færöerne hos Landfogden, Sysselmændene, Forstanderskaberne, og Karantænebetjentene, i det övrige Danmark hos Kommunalbestyrelserne, Toldvæsenet og Mönstringsbestyrerne, i Island efter Islands Ministers nærmere Bestemmelse hos Politimestrene og deres befuldmægtigede eller andre Autoriteter, og i Udlandet hos de danske Konsuler (Vicekonsuler) og bör, saa vidt muligt, altid findes ombord i færöske Skibe.

Stemmesedlerne skal være af hvidt Papir, paategnet Ordet »Stemmeseddel« paa begge Sider, men i övrigt uden Paategning eller Særmærke af nogen Art. Konvolutterne skal være uigennemsigtige og af en saadan Störrelse, at de fuldstændig dækker Stemmesedlen. Omslagene skal paa Forsiden være paatrykt Angivelse af, at de indeholder en Stemmeseddel, og paa Bagsiden være forsynede med en Rubrik, hvor Vælgeren kan angive sit Navn og sin Bopæl i den Kommune, hvori han er opfört paa Valglisten.

[1]) Nu ifl. Lov Nr. 96 af 17. Marts 1922 Paragraf 2 af Amtsrepartitionsfonden.

Konvolutterne skal være uigennemsigtige og saaledes tildannede, at de helt dækker den indlagte Stemmeseddel.

Skema for Følgebreve og de Attester, der paategnes samme, fastsættes af Indenrigsministeren.

Stemmeafgivningen er kun gyldig, naar den sker ved Benyttelse af de ommeldte Blanketter og Skemaer.

46 Stemmesedlen skal lyde paa en navngiven Person blandt dem, der stiller sig til Valg, med Tilföjelse af vedkommendes Partibetegnelse, (eventuelt om han staar uden for Partierne) eller Navnet paa et af de Partier, der har Kandidater paa Valg.

For de Vælgere, som afgiver Stemme paa Færöerne, maa Stemmesedlen ikke være afgiven paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger för Valgets Afholdelse. For de Vælgeres Vedkommende, som afgiver Stemme udenfor Færöerne, maa Stemmesedlen tidligst være afgivet 3 Maander för Valget. Saa snart Valgdagen er bestemt, sendes telegrafisk Meddelelse derom til Justitsministeren, der derefter meddeler det til Islands Minister med Anmodning om paa Forespörgsel at sætte de her omhandlede Vælgere i Kundskab om Valgets Udskrivning og om Dagen for dets Afholdelse. Stemmesedlen anses for at være afgivet paa den Dag, da Følgebrevet underskrives (jfr. §§ 47 og 48).

Saafremt Afstemningen maatte blive aflyst i Medför af § 37, sendes telegrafisk Meddelelse derom til Justitsministeren, der derefter sender Islands Minister fornöden Meddelelse.

Ingen maa i Anledning af samme Valg afgive mere end en Stemmeseddel. Stemmesedlen betragtes altid som gældende for det förste efter dens Afgivelse afholdte Valg.

47 Konvolutten med Stemmesedlen skal ved Indsendelsen til Kommunalbestyrelsen være ledsaget af et Følgebrev og indeholde:

1) En af Vælgeren given Redegörelse for de Omstændigheder, der hindrer ham i at stemme paa almindelig Maade, samt en af Vælgeren egenhændig paa Ære og Samvittighed underskreven Erklæring om, at han selv frivillig og uden Overværelse af andre har udfyldt Stemmesedlen, lagt den i Konvolutten og tilklæbet denne. Vælgerens Underskrift skal finde Sted i Overværelse af 2 Vidner, og Følgebrevet skal angive Datoen for Underskriften og Vælgerens fulde Navn, Stilling og Bopæl i den Kommune, hvor han er opfört paa Valglisten.

2) En Attest udstedt af de 2 Vidner, som har overværet Vælgerens Underskrift paa den under 1) nævnte Erklæring med Bevidnelse af, at Underskriften er ægte og skrevet paa den Tid og det Sted, som Vælgeren har anfört. De 2 Vidners Underskrift maa være egenhændig og md Angivelse af fulde Navn, Stilling og Bopæl.

3) Attest om, at Vælgeren som hörende til en af de i § 44 opregnede Grupper af Personer er forhindret i at stemme paa almindelig Maade.

Den under 3) nævnte Attest, som Følgebrevet skal indeholde angaaende Vælgerens Berettigelse til at stemme ved Brev, skal have följende Beskaffenhed:

a) For Söfolks og Fiskeres Vedkommende skal Attesten lyde paa, at Vælgeren er beordret til eller kontraktmæssig bundet til at forrette Tjeneste paa Skibet, eller at han gör Tjeneste om Bord i eget Skib eller er i Begreb med at rejse bort fra Færöerne for at drive Fiskeri, tilberede Fisk eller lignende. Attesten skal være underskrevet enten af Skibets Förer, af vedkommende Mönstringsbestyrer eller Toldtjenestemand (paa Færöerne Landfogeden eller vedkommende Sysselmand eller Karantænebetjent) eller, naar Skibets Förer selv vil afgive Stemme eller er forhindret i at udstede Attesten, da af hans Stedfortræder om Bord. For Fyrvæsenets Vedkommende skal Attesten være underskrevet af en Tjenestemand ved Fyrvæsenet og lyde paa, at Vælgerens Tjeneste udelukker ham fra at afgive Stemme paa almindelig Maade.

b) For de i § 44 b) nævnte Personers Vedkommende skal Attesten lyde paa, at

Vælgeren som Følge af Stilling eller Hverv eller ved Kontrakt- eller Arbejdsforhold er nödsaget til at opholde sig uden for Kommunen paa en saadan Maade, at han er udelukket fra at indfinde sig paa Afstemningsstedet inden for de for Astemningen fastsatte Frister. Attesten skal for Stats- og kommunale Tjenestemænds Vedkommende være underskrevet af Tjenestemandens nærmeste foresatte; for Personer, der er forhindret i at möde ved Afstemningen som Følge af Varetagelse af offentlige Hverv, af Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvori den paagældende er optaget paa Valglisten, og ellers af Vælgerens Arbejdsgiver eller dennes Stedfortræder.

c) For de i § 44 c) nævnte Personers Vedkommende skal Attesten lyde paa, at Vælgeren som Følge af Sygdom er forhindret i at give Möde paa Valgstedet. Attesten skal, for saa vidt angaar Patienter paa Sygehuse og Sanatorier være underskrevet af en ved Sygehuset eller Sanatoriet ansat Læge eller af en Statstjenestemand og for andre syge Personers Vedkommende af en Læge, en Statstjenestemand eller en af Sysselmanden dertil udpeget troværdig Person.

Naar Lovens Forudsætninger for de omhandlede Attesters Udstedelse er til Stede, er de paagældende Arbejdsgivere m. fl. pligtige at underskrive Attesterne.

48 Stemmeafgivningen kan ske saavel i den Kommune, hvor Vælgeren er opfört paa Valglisten, som paa det Sted udenfor Kommunen, hvor han er nödsaget til at opholde sig, paa Grund af Tjenesteforhold m. v.

Naar Vælgeren har stemt og Følgebrevet er behörigt udfyldt og attesteret, indlægger han Konvolutten med Stemmesedlen og Følgebrevet i det dertil bestemte Omslag, som han tilklæber og adresserer til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor han er opfört paa Valglisten. Endvidere udfylder han den paa Omslagets Bagside anbragte Rubrik med tydelig Angivelse af sit Navn og Bopæl i den nævnte Kommune.

49 I en Bog, der skal indrettes efter et af Justitsministeren foreskrevet Skema og autoriseres af Amtmanden, indfører Formanden for Kommunalbestyrelsen de modtagne Omslag i Nummerorden, med Tilföjelse af Tiden for deres Modtagelse og sætter tilsvarende Numre paa Omslagene.

Kommunalbestyrelsen sender, naar Valg er berammet, de indkomne Omslag til vedkommende Valgstyrere saa betids, at de er dem i Hænde senest paa det for Afstemningens Begyndelse berammede Klokkeslet. Samtidig sendes Bogen — eller en bekræftet Udskrift af denne til Valgstyrerne. Ved den endelige Opgörelse af Valget (jfr. § 35) skal den nævnte Bog — eller en bekræftet Udskrift af denne — , samtlige Omslag og Følgebreve være til Stede.

De Omslag, som derefter indkommer inden Afstemningens Slutning, tilstilles Valgstyrerne, der nummerer dem, men i den ommeldte Bog alene anfører, hvor mange saadanne Omslag der i alt er modtaget.

Saafremt Afstemningen maatte blive aflyst i Medför af § 37, foranstalter Formanden for Kommunalbestyrelsen de Omslag, som paa det paagældende Tidspunkt er indkomne eller senere indkommer, tilintetgjort. De Omslag, der alt maatte være sendt til Valgstyrerne, foranstalter disses Formand tilintetgjort.

50 De modtagne Omslag aabnes af 2 Valgstyrere, der for hvert enkelt af Omslagene nöje undersöger, om den Person, fra hvem det hidrörer, er opfört paa Valglisten, og i bekræftende Fald sætter et Kryds ved Vælgerens Navn paa Valglisten.

Viser det sig ved den nævnte Undersögelse, at den paagældende ikke er valgberettiget, eller at han tidligere har stemt, eller oplyses det, at han inden Valgdagen er afgaaet ved Döden, lægges den uaabnede Konvolut tilligemed Følgeskrivelsen paa ny ind i Omslaget, og dette kommer ikke videre i Betragtning. Det samme gælder, naar Omslaget indeholder andet eller mere end een Følgeskrivelse og een Konvolut, eller der efter Beskaffenheden af Omslaget, Følgebrevet eller Konvolutten er Grund til at antage, at de ikke hörer til de ved Regeringens Foranstaltning tilvejebragte, eller at der ved deres Udfyldning, Underskrift eller Indsendelse ikke er

gaaet frem som foreskrevet. I Tvivlstilfælde skal de ommeldte 2 Valgstyrere forelægge det paagældende Spörgsmaal for det samlede Valgstyre.

De Konvolutter, som ikke efter foranstaaende Regler lades ude af Betragtning, blandes mellem de övrige Stemmesedler, forinden Optællingen af disse begynder.

De efter Afstemningens Paabegyndelse, men för dens Afslutning indkomne Omslag behandles under eet paa samme Maade som sket med de tidligere indkomne Omslag.

51 De heromhandlede Stemmesedler er ugyldige,

1) naar det ikke med Sikkerhed kan afgöres, hvilken af Kandidaterne eller hvilket af Partierne Vælgeren har villet give sin Stemme,

2)[1])

3) naar en Konvolut indeholder andet eller mere end een Stemmeseddel,

4) naar der efter Beskaffenheden af en Stemmeseddel er Grund til at antage, at den ikke hörer til de ved Regeringens Foranstaltning tilvejebragte, eller at der ved dens Udfyldning ikke er gaaet frem som i denne Lov foreskrevet.

52 Det paahviler danske Skibsförere, Statstjenestemænd, Konsuler (Vicekonsuler) samt Kommunalbestyrelsesmedlemmer uopholdelig at meddele Underretning til vedkommende Kommunalbestyrelse, saa snart det kommer til deres Kundskab, at nogen, som har afgivet Stemme efter de her fastsatte Regler, er afgaaet ved Döden inden Valgets Afslutning.

53 Skibsföreren paa færösk Skib skal sörge for, at der om Bord findes et Eksemplar af denne Lov, samt at der i Mandskabets Opholdsrum findes opslaaet et af Justitsministeren affattet Uddrag af Reglerne om Söfolks Stemmegivning. Endvidere skal Skibsföreren paa færöske Skibe eller hans Stedfortræder om Bord, saa snart det kommer til deres Kundskab, give Mandskabet Underretning om, naar et Valg, til hvilket fraværende Söfolk har Adgang til at stemme, finder Sted, og de maa, saafremt Mandskabet pr. Post eller anden Befordring er i Stand til at afsende Stemmeseddel rettidig, ikke nægte deres Medvirkning ved Stemmeafgivningen eller Landlov til Stemmegivning for Konsul (Vicekonsul) eller anden Myndighed, alt forudsat, at ikke tvingende og uopsættelige Skibsforretninger er til Hinder derfor. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Böder af indtil 400 Kr. Böderne tilfalde Statskassen.

54 For Udfærdigelse af Attester, Paategninger og Bevidnelser, som afgives efter de her fastsatte Regler, erlægges ingen Betaling.

Slutningsbestemmelser og midlertidige Bestemmelser.

55 Lov om Folketingsvalg paa Færöerne af 2. Marts 1903 og Lov om Adgang for Söfolk, hjemmehörende paa Færöerne, til at deltage i Folketingsvalg af 10. Maj 1912 samt endvidere alle övrige Bestemmelser, som maatte stride mod nærværende Lov, ophæves.

56 Paa Folketingsvalglisterne for det förste Valg, der foretages efter nærværende Valglovs Regler, og de följende 3 Aars Valglister optages, uanset Bestemmelserne i § 2, kun de Mænd og Kvinder, der har fyldt deres 29de Aar, paa Valglisten for det femte og de derefter följende 3 Aar optages de Mænd og Kvinder, der har fyldt deres 28de Aar, og saaledes fremdeles hvert 4de Aar en ny Aargang indtil den i § 2 fastsatte Valgretsalder.

57 For det förste Valg til Folketinget efter nærværende Lov skal Justitsministeren være bemyndiget til i Tidsrummet, indtil Grundloven af 5. Juni 1915 i sin Helhed træder i Kraft, at lade træffe de fornödne Forberedelser med Hensyn til Affattelsen af Valglisterne, deres Fremlæggelse, Valgbestyrelsens Dannelse m. v.

Justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at Udfærdigelsen af de Valglister, der i Henhold til Lov om Folketingsvalg paa Færöerne af 2. Marts 1903 § 12 o. flg. skulde have været affattede for Aaret fra den 1. Juli 1916 til 31. Maj 1917, bortfalder.

58 I de Tilfælde, hvor Folketingsvalget paa Færöerne ikke foretages samtidig

[1]) Udgaar ifölge Lov Nr. 538 af 22. Dec. 1947.

med (§ 20) Valget i det övrige Land, medregnes de paa Færöerne afgivne Stemmer ikke ved Tillægsmandaternes Fordeling (jfr. § 38).

59 De i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, naar Grundloven af 5. Juni 1915 i sin Helhed er traadt i Kraft. Dog træder § 57 i Kraft straks.

28. April — LOV (NR. 128) FOR FÆRØERNE OM AFSTAAELSE AF GRUND TIL KIRKER OG KIRKEGAARDE.

1[1]) Enhver er forpligtet til at afstaa den til Byggegrund for Kirker og til Anlæg af Kirkegaarde samt tilhörende Vejforbindelser m. v. fornödne Grund, dog kun imod fuldstændig Erstatning efter de almindelige Regler om Afstaaelse af Ejendom til offentligt Brug.

Ligeledes kan enhver tilpligtes at taale, at de til Opförelse eller Vedligeholdelse af Kirker og til Anlæg eller Vedligeholdelse af Kirkegaarde nödvendige Materialier, saasom Sten, Grus, Sand, Ler o. s. v., tages fra eller föres over hans Grund imod Erstatning saavel for Materialiernes Værdi som for den ham ved Borttagelsen og Arbejdet i övrigt paaförte Skade.

2[2]) I hvilket Omfang Grundafstaaelse og midlertidig Benyttelse af Andenmands Grund i Overensstemmelse med § 1 skal finde Sted, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Lagtinget.

Lagtingets Afgörelse kan gennem Amtet paaklages for Justitsministeriet. Saadan Paaklage maa ske inden 3 Maaneder, efter at de vedkommende Ejere og Brugere af den Jord, der agtes indtaget eller benyttet, bevislig har modtaget Underretning om Afgörelsen. Ejes eller bruges Jorden af flere i Fællig, skal det dog være tilstrækkeligt, at 4 af de större Lodsejere eller Brugere underrettes om Lagtingets Afgörelse; men denne maa i saa Fald tillige bekendtgöres ved Opslag paa de i Henhold til Lov forFæröerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler i vedkommende Sogn eller paa den for offentlige Kundgörelser i Sognet ellers brugelige Maade samt ved Indrykkelse een Gang i den til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis. Fristen for Paaklagen, der staar aaben for enhver Lodsejer eller Bruger, regnes da fra den Dag, da Bekendtgörelsen i Avisen har fundet Sted. Oversiddes Fristen, er den af Lagtinget trufne Afgörelse bindende.

3 I Mangel af Overenskomst bliver Erstatningen i alle fornævnte Tilfælde at fastsætte ved Taksation af uvildige, inden Retten udmeldte Mænd i Overensstemmelse med Reglerne i § 4 i Lov om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færöerne af 7. Maj 1881.

17. Maj — LOV (NR. 152) OM VÆRN FOR DYR (se An. Nr. 110 1. Marts 1919).

31. Juli — CIRKULÆRE (NR. 128) OM FNAT. (Se Justm. Skr. 28. Okt. 1922).

1. Marts 1917 — U. M. SKR. ang. AUTORISATION AF LÆREMIDLER VED DE FÆRØSKE FOLKESKOLER. Med Skrivelse af 28. November f. A. har Direktionen hertil fremsendt et Andragende fra Sognepræst Evensen, hvori denne henstiller, at to af ham udgivne Skoleböger »Stavingarbók« og »Lesibók fyri yngri börn« maa blive autoriserede som Læremidler ved de færöske Folkeskoler, idet det efter Andragerens Formening ikke bör være overladt den enkelte Lærer at bestemme, hvilke Böger der skal benyttes ved Undervisningen i den paagældende

[1]) Jfr. Resol. 16. Oktober 1833 og Lov af 4. Januar 1854 Punkt 16.
[2]) Kirker er Fællesanliggende, men Kirkegaarde Særanliggende.

Skole. Direktionen har for sit Vedkommende i ovennævnte Skrivelse henstillet, at det paalægges Direktionen at indhente Ministeriets Approbation af saadanne Böger, som ikke benyttes i den övrige Del af Kongeriget. I Anledning heraf skal man tjenstlig melde, at saadanne Böger vel bör forelægges Direktionen til Godkendelse, inden de tages i Brug i Skolen, men at man maa have det overladt til Direktionen at tage endelig Bestemmelse om Bögernes Autorisation.
(Gejst. Reskr.)

17. Juni — INSTRUKS FOR LANDBRUGSKONSULENTEN PAA FÆRØERNE.

1 Landbrugskonsulenten har at tage Bolig paa det Sted, som Justitsministeriet[1]) bestemmer. Han maa ikke uden Amtmandens[1]) Tilladelse rejse udenfor Færöerne. Han vil have at finde sig i Forandringer i eller Deling af Konsulentvirksomheden, saavel som i senere Ændringer af denne Instruks.

2 Ved Udförelsen af Konsulentvirksomheden vil han have at rette sig efter de Forskrifter, der gives ham af Justitsministeriet.[1]) Han vil have inden hvert Aars 1. Juni at indsende Beretning om sin Virksomhed samt sine andre skriftlige Henvendelser gennem Amtet[1]) til Lagtinget. Amtet kan til enhver Tid, naar dertil maatte findes Anledning, sætte sig i direkte Forbindelse med Landbrugskonsulenten.

3 Landbrugskonsulenten skal have sin Opmærksomhed aarvaagent fæstet paa de Forbedringer, der maatte kunne fremme det færöske Landbrug, og skal, naar han finder Anledning dertil, henlede offentlige Myndigheders og privates Opmærksomhed paa, hvad der i saa Henseende maa anses for önskeligt og nyttigt.

4 Han har at bistaa med Undersögelser, Oplysninger og Erklæringer angaaende de offentlige Sager, som forelægges ham. Hvert Aar inden 1. Juni tilstiller han Lagtinget Forslag om, hvad der for kommende Aar bör söges bevilget af offentlige Midler til Landbrugets Fremme.

5 Han har at före Journal over ind- og udgaaende Korrespondance, Kopibog, Dagbog over udförte Forretninger og Fortegnelse over indlöbne Anmodninger om Bistand. Han skal desuden före Protokol vedrörende Stambogföring, Udstationering af Avlsdyr m. v.

6 Han vil have at yde Befolkningen Raad og Bistand i saa stor Udstrækning, som hans Tid og Indsigt tillader det, paa följende Omraader: *Jordbrug, Husdyrbrug, Mejerivæsen, Bygningsvæsen og Redskabsbrug, Vej- og Brobygning, Planer og Beregninger, Landbrugets Binæringer.* Herunder for de enkelte Grenes Vedkommende: a. Jordbruget, Afgröftning, Engvanding og andre Kultiveringsarbejder i Indmark og Udmark. Desuden vedrörende Indmarken: Jordbearbejdning, Gödningens Behandling og Anvendelse, Valg af Saasæd, Vækstfölge, Planternes Behandling under Væksttiden, Indhöstnings- og Opbevaringsmethoder. b. *Husdyrbruget.* Udvalg og Anskaffelse af Avlsdyr, planmæssig Avl, Stambogföring, Husdyrenes Rögt og Fodring, herunder Haugernes Udnyttelse. c. *Mejerivæsen.* Mælkens Behandling og Forædling. d. *Bygningsvæsen og Redskabsbrug.* Byggeplaner for Økonomi- eller Udhusbygninger, Valg af Redskaber og Maskiner til Jordbruget. e. *Vej- og Brobygning.* Anlæg af Gaardsveje, Planer for mindre Brobygninger og Jordforbygninger. f. *Planer og Beregninger m. v.* Jorders Deling, Sammenlægning eller Regulering, Planer for Afgröftnings- og Engvandingsanlæg, Beregning af tilstedeværende Vandkraft og dennes landbrugsmæssige Udnyttelse, Togbaneanlæg m. v. g. *Landbrugets Binæringer. Havebrug,* herunder Gröntsagers og Bærbuskes Dyrkning, Haveprodukters Opbevaring, *Fjerkræavl, Gedehold, Fuglerögt,* herunder hensigtsmæssig Ordning til Bevaring og Formering af Mark- og Bjergfuglebestanden, *Törvemarkernes* Behandling.

7 Konsulenten skal foretage Rejser paa Færöerne i det Omfang, som hans Virksomhed udfordrer. Ved Ordningen af Arbejds- og Rejseplan har Konsulenten at iagttage, at flere Forretninger paa samme Sted saa vidt muligt udföres under

[1]) Nu Landsstyret.

samme Besög paa Stedet, samt at Rejserne lægges paa den mest hensigtsmæssige Maade. Rekvirenterne underrettes i betimelig Tid om Konsulentens Ankomst.

8 Konsulentens Bistand ydes gratis, dog er han berettiget til at forlange Vederlag for Artikler og Afhandlinger, som han udarbejder efter Anmodning af Bladredaktörer, Forlæggere og lignende. Han maa ikke uden Justitsministeriets[1]) Tilladelse overtage andet lönnet Arbejde.

9 Pladsen kan fra hver af Siderne opsiges med 6 Maaneders Varsel. *Tillægsbestemmelse.* I Tilfælde af, at der paa Færöerne oprettes en Landbrugsskole eller etableres et Forsögsbrug i Plantekultur, skal Konsulenten være forpligtet til at medvirke ved disse Foranstaltningers Virksomhed i det Omfang, som Justitsministeriet[1]) til den Tid bestemmer.

(Utr.)

22. Juni — LOV (NR. 313) FOR FÆRØERNE OM AFSTAAELSE AF GRUND TIL ANLÆG AF SPORFORBINDELSE FRA KULMINER TIL UDSKIBNINGSSTEDER M. M.

1 Justitsministeren bemyndiges til at ekspropriere de Arealer, som er fornödne til Driften og Udnyttelsen af de Kulminer paa Færöerne, hvor Staten har paabegyndt eller senere maatte paabegynde Kulbrydning, derunder Arealet til Anlæg af Sporforbindelser til Transport af Kul til vedkommende Udskibningssteder samt til de fornödne Oplagspladser for Kullene.

2 I Mangel af Overenskomst bliver Erstatningen for Afstaaelsen at fastsætte ved Taksation af uvildige inden Retten udmeldte Mænd i Overensstemmelse med Reglerne i § 4 i Lov om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færöerne af 7. Maj 1881.

31. Okt. 1917. — INSTRUKS (NR. 223) OM ÆNDRINGER I INSTRUKS AF 10. MARTS 1906 OM UDFØRELSEN AF NOTARIALFORRETNINGEN PAA FÆRØERNE i Henhold til Lov af 9. Marts 1906. (Indföjet i Instruks af 1906).

8. Nov. 1917. — BEK. (NR. 62) OM EN VEDTÆGT FOR LANDINGSSTEDET SKÅLAMØL I KVALBØ.

Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. af 30te Januar 1875 stadfæstet följende Vedtægt for Landingsstedet Skålamöl i Kvalbö.

1 Enhver Baad, som gaar til Sös fra Landingsstedet Skålamöl i Kvalbö, skal betale i Afgift til Landingsstedets Kasse 15 Øre, hver Dag, den gaar ud.

2 Landingsstedets Drift varetages af en af Forstanderskabet for Kvalbö Sogns Kommune for et Aar ad Gangen valgt Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst de 2 skal være Medlemmer af Forstanderskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der vil medföre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke. Landingsstedets Regnskabsvæsen udsondres som en særlig Afdeling af Kvalbö Sogns Kommunes Regnskab, og dets Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end til Landingsstedets Administration og Forbedring. Iövrigt skal Landingsstedets Kasse bestyres ganske efter de for Kommunekassen gældende Regler.

3 Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Landingsstedets Bestyrelse en duelig Mand til som Opsynsmand at före det daglige Tilsyn med Landingsstedet, opkræve og indbetale Afgifter m. m.

4 Det er forbudt at beskadige Landingsstedet eller nogen til dette hörende Indretning eller at anbringe noget ud for Landingsstedet, som vanskeliggör Adgang til dette.

[1]) Nu Landsstyret.

5 Landingsstedets Bestyrelse skal være berettiget til at træffe de fornödne Foranstaltninger til at opretholde god Orden paa den til Landingsstedet hörende Landingsbro saasom ved at kræve Baade, som er anbragte her, flyttede eller ved at kræve Fiskeaffald, som er henlagt paa Broen, fjernet.

6 Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Böder indtil 200 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Böderne tilfalder Landingsstedets Kasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Böde eller Erstatning efter denne Vedtægt, er det Landingsstedets Bestyrelse tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skal erlægges; vil vedkommende ikke betale disse, afgöres Sagen ved Politiretten.

21. Dec. 1917. — ANORDNING (NR. 649) OM, HVAD DER I LOV FOR FÆRØERNE OM FORBUD MOD AT DRIVE ERHVERV MED BERUSENDE DRIKKE M. M. AF 21. DECBR. 1917 SKAL FORSTAAS VED DRIKKE. I Henhold til § 5, 2det Stykke i Lov for Færöerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af Dags Dato[1]) udfærdiges herved saalydende Anordning: Ved »Drikke« forstaas i den ovennævnte Lov 1. Vædsker, som efter deres almindelige Beskaffenhed er bestemte til, ufortyndet eller fortyndet, ublandet eller blandet, at drikkes som Nydelses- eller Beruselsesmiddel, eller som, uden at höre til de Apotekerne forbeholdte Varer — er bestemte til, ufortyndet eller fortyndet, ublandet eller blandet, at drikke som Medicin (Lægedrik). 2. Vædsker, som — uden at höre til de Apotekerne forbeholdte Varer — ved Fortynding eller Blanding efter deres almindelige Beskaffenhed bliver egnede til at drikkes som Nydelses- eller Beruselsesmiddel. 3. Vædsker, som vel efter deres almindelige Beskaffenhed er bestemte til andet Brug, men som göres til Genstand for Köb og Salg under saadanne Forhold, at det maa antages at være aabenbart for Sælgeren, at Köberen agter at bruge den til at drikke som Nydelses- eller Beruselsesmiddel. I denne Henseende kan Justitsministeriet[2]) bestemme, at en Vædske bliver at henregne til »Drikke«, saafremt der maatte finde Misbrug af vedkommende Vædske Sted. Spiritus, der er gjort udrikkelig (denatureret) efter nærmere af Justitsministeriet[2]) fastsatte Regler, kan kun i Henhold til Reglen under Punktum 3 blive at henregne til Drikke. Fra Reglen under Punktum 1, forsaavidt angaar Vædsker, der er bestemt til at drikkes som Medicin (Lægedrik), samt fra Reglen under Punktum 2 kan Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling[2]) undtage Vædsker. Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1918. Samtidig træder Anordning af 6te December 1912, indeholdende nærmere Bestemmelser i Henhold til § 25, 2det Stykke, i Lov for Færöerne Nr. 99 af 10de Maj 1912 om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke ud af Kraft.

28. Dec. — BEK. (NR. 662) OM ÆNDRING I REGLEMENT I HENHOLD TIL SØLOVENS § 45 FOR SKIBSMANDSKABETS FORPLEJNING OG OPHOLDSRUM OM BORD I FÆRØSKE FISKERSKIBE AF 6. NOVEMBER 1893. Bestemmelsen i Afsnit I Nr. 3, 3die Stk. i Reglement i Henhold til Sölovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færöske Fiskerskibe af 6te November 1893 ophæves fra den 1ste Januar 1918 at regne.

4. Marts 1918 — LOV (NR. 102) OM VEDERLAGSFRI AFSTAAELSE AF KONGSJORD OG BENEFICERET JORD TIL ANLÆG AF OFFENTLIGE VEJE.[3]) Justitsministeren bemyndiges til uden Vederlag til Statskassen at afstaa saadanne Arealer af Kongsjorden paa Færöerne, som agtes benyttede til Anlæg af offentlige Veje, særlig naar de interesserede Odelsejere og Kongsbönder for deres Vedkommende frafalder Erstatning i Anledning af Afstaaelsen af Jord til Anlægget. Saadan vederlagsfri Afstaaelse skal under tilsvarende Forudsætninger og med Kirkeministeriets Samtykke ogsaa kunne finde Sted med Hensyn til beneficeret Jord.

[1]) Nu Lov Nr. 115 af 4. April 1928.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Ministeriets Myndighed nu formentlig hos Hjemmestyret.

12. Marts — LOV (NR. 145) OM FORANSTALTNINGER TIL TUBERKULOSENS BEKÆMPELSE. (Se Anordn. 1. April 1921).

23. April — BEK. (NR. 230) OM AT VAAG SOGN PAA FÆRØERNE FREMTIDIG BENÆVNES KLAKSVIG SOGN.

30. Nov. — ANORDN. (NR. 624) OM UDLEVERING AF BERUSENDE DRIKKE FRA APOTHEKER PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 1, 2det Stykke, i Lov for Færöerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 21. December 1917[1]) fastsættes det herved, at Udlevering af saadanne Drikke fra færöske Apotheker kun maa finde Sted efter en af en autoriseret Læge udstedt Recept, i hvilken det er angivet, hvor stort et Kvantum af den paagældende Drik der maa udleveres. Der maa kun udleveres een Gang efter hver Recept, og denne skal annulleres af Apotekeren efter Brugen. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Januar 1919.

13. Dec. 1918 — BEK. (NR. 649) OM HAANDKØBSUDSALG PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 7, 2det Stykke, i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29de April 1913[2]) fastsætter Justitsministeriet herved følgende Regler for de i Henhold til den nævnte Lovs § 4 oprettede Haandköbsudsalg af Lægemidler.

1 Amtmanden[3]) meddeler Fysicus, hvem der antages som Bestyrer af Haandköbsudsalg. Tilladelse til at have saadanne Udsalg kan tilbagekaldes af Justitsministeriet.[3])

2 I saadanne Udsalg maa der forhandles de Lægemidler, hvis Forhandling i visse mindre Dele er forbeholdt Apotekerne i Henhold til § 5 i Loven om Apotekervæsenet paa Færöerne; herfra undtages dog Lægemidler, hvis Sammensætning ikke er angivet, Lægemidler, som kun maa udleveres fra Apoteker efter Recept, samt følgende Lægemidler:

1. Blaasyre. Acidum hydrocyanatum. 2. Cyankalium. Cyanetum kalicum. 3. Dikloreddikesyre. Acidum dichloraceticum. 4. Heksamethylentetramin under dets forskelige Betegnelser. Hexamethylentetraminum ejusque synonyma. 5. Kloroformvand. Aqva Chloroformii. 6. Kromsyre. Acidum chromicum. 7. Lakser-Korender. Fructus Vitis sennatus. 8. Monokloreddikesyre. Acidum monochloraceticum. 9. Trikloreddikesyre. Acidum trichloraceticum. Det er derhos tilladt fra Haandköbsudsalg at udlevere følgende Lægemidler: 1. Allcock's Plaster. 2. Alun. Sulfas aluminicocçaliçus. 3. Borsyre. Acidum boricum. 4. Brandreths Piller. 5. Citronsyre. Acidum citriçum. 6. Faaretalg. Sebum. 7. Forbindsstof, som maa sælges i Haandköb paa Apotekerne. 8. Formalin. Solution Formaldehyd. 9. Glaubersalt. Sulfas natricus. 10. Glycerin. Glycerinum. 11. Hæfteplaster, svensk. Emplastrum adhaesivum. 12. Kali, klorsurt. Chloras kalicus. 13. Kali, kulsur, renset. Carbonas calcus depuoratus. 14. Kamfer. hel. Camphora tota. 15. Kautschuk-Hæfteplaster. Collemplastrum adhaesivum supra linteum extensum. 16. Lakrids, engelsk. Extractum Glycyrrhizae compositum. 17. Lanolin. Adeps Lanae cum Aqva. 18.Lanolin, vandfrit. Adeps Lanae. 19. Levertran. Oleum Jecoris Aselli. 20. Lusefrö, hele. Semen Sabadillae totum. 21. Natron, tvekulsurt. Bicarbonas natricus. 22. Olivenolie. Oleum olivae. 23. Salep, vestindisk. Amylum Marantae. 24. Salicylsyrepudder. Pulvis salicylicus compositus. 25. Vaselin. Vaselinum.

3 Fra Apotekets Side skal de Lægemidler, som leveres til et Haandköbsudsalg, være forsvarligt indpakkede, forsynede med Etikette, der tydeligt angiver Apotekets Navn, Lægemidlets danske Benævnelse — for de Lægemidlers Vedkommende, der findes nævnt i Farmakopéerne, den der paabudte Benævnelse —, dets Pris og Ud-

[1]) Nu Lov 115 af 4. April 1928.
[2]) Jfr. nu Ll. Nr. 14 af 28. Marts 1949 om Apotekervæsenet.
[3]) Nu Landsstyret.

leveringsdato, og med Apotekets Segl i Lak eller med Metalplombe; Papiroblater eller lignende kan kun for Forbindsstoffers Vedkommende træde i Stedet for Forsegling.

Benyttelse paa Etiketter af Navne, der antyder Lægemidlets therapeutiske Anvendelse eller Virkning, f. Eks Hovedpinepulvere, Stoppedraaber eller lignende, er ikke tilladt.

Med Hensyn til den Form, hvori Lægemidlerne skal udleveres fra Apoteket, deres Indpakning eller lignende, er Apotekerne iövrigt forpligtede til at rette sig efter de Forskrifter, Sundhedsstyrelsen[1]) finder det fornödent at give. Apotekerne har Ansvaret for Lægemidlernes rette Kvalitet, tilbörlige og hensigtsmæssige Indpakning i de efter Stoffernes Anvendelse og övrige Forhold passende Mængder, deres Forsegling og Mærkning, deres Friskhed og övrige Tilstand.

I Udsalget maa der ikke foretages nogen som helst Behandling, Omhældning eller Deling af de fra Apoteket modtagne Lægemidler; disse skal leveres Köberne i ganske samme Tilstand, i hvilken de er udleverede fra Apoteket.

4 Der maa ikke afkræves Köberen höjere Betaling for Lægemidlerne end den paaskrevne Pris. Udsalgets Bestyrer maa söge sit Vederlag i den Provision, om hvilken han slutter Aftale med Apotekeren.

5 De i et Haandköbsudsalg beroende Lægemidler skal opbevares paa særlige Hylder, i særlige Skuffer eller Skabe, der ikke maa indeholde andre Varer end dem, der hidrörer fra det Apotek, som forsyner Udsalget, alt efter nærmere Anvisning af vedkommende Apoteker, der har Ansvaret for, at Lægemidlerne opbevares i Udsalget paa en saadan Maade, at de ikke fordærves, og at der er saa ringe Fare for Forveksling som muligt.

Skabe, Skuffer, Hylder og Beholdere skal holdes omhyggeligt rene og i god Orden.

De til udvortes Brug bestemte Lægemidler skal holdes samlede for sig, og de tidligst modtagne Lægemidler skal stilles nærmest ved Haanden for saa vidt muligt at forhindre, at der udleveres overgemte Varer.

I den varme Aarstid kan Saft og andre Lægemidler, som skal opbevares köligt, anbringes i en Kælder eller paa et lignende Sted efter vedkommende Apotekers nærmere Anvisning.

6 Paa Skilt, Annoncer o. s. v. maa Udsalget kun betegnes som »Haandköbsudsalg fra N. N. Apotek«, derimod ikke som »Medicinhandel«, »Haandköbsapotek« eller lignende.

Benævnelsen »Haandköbsudsalg« er forbeholdt de i Henhold til nærværende Regler tilladte Udsalg.

7 Apotekeren er forpligtet til, saa snart han kommer til Kundskab om, at der ved et Udsalg forekommer Uorden eller Mislighed af nogen Art, uopholdelig at foretage det fornödne til Manglens Afhjælpning.

Mindst een Gang aarlig foretager den Embedslæge, indenfor hvis Embedsomraade Udsalget er beliggende, et Eftersyn af Udsalget, hvorved det paases, at samtlige foranstaaende Bestemmelser nöje overholdes.

Fordærvede Varer eller Varer, hvis Indpakning eller Mærkning skönnes mangelfuld, sendes tilbage til det paagældende Apotek.

Under særlige Omstændigheder kan der, saafremt Embedslægen skönner det fornödent, paakaldes Bistand fra en farmaceutisk uddannet, af Justitsministeriet[1]) udpeget Visitator.

8 For de Udsalgs Vedkommende, hvor Udlevering af Varer er begyndt, skal Bestemmelserne i § 2 være gennemförte senest den 1ste Juli 1919.

1. Marts 1919 — AN. (NR. 110), HVORVED LOV OM VÆRN FOR DYR AF 17. MAJ 1916 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

[1]) Nu Landsstyret.

1 Den, som mishandler Dyr eller ved Overanstrengelse, Vanrögt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes med Böde fra 20 Kr. til 4.000 Kr. eller Fængsel.

2 Ret til at udföre Slagtning kan for en Tid eller for bestandig ved Dom frakendes den, der har gjort sig skyldig i grov Mishandling af Dyr.

3 Politiet skal, naar det kommer til Kundskab om, at et tilskadekommet eller sygt Husdyr ikke kan helbredes, og at det vil medföre unödig Lidelse at lade det leve, hurtigst muligt foretage Undersögelse, om fornödent ved en Dyrlæge, og kan derefter give Ejeren eller den, der har Raadighed over Dyret, skriftligt Paalæg om inden en vis kortere Frist at lade Dyret dræbe. Efterkommer den, hvem Politiet i Henhold til foranförte Bestemmelse har givet Paalæg, ikke dette, ifalder den paagældende Straf efter § 1.

4 Om Tilladelse til at foretage smerteforvoldende Forsög med Dyr i videnskabeligt Øjemed samt om Straffen for Overtrædelse af de med Hensyn hertil givne Regler gælder, hvad der derom er foreskrevet i den til enhver Tid gældende Lovgivning.

5 Angaaende Dyrs Transport, Slagtning eller deres Behandling i særlig Retning kan Justitsministeriet[1]) efter indhentet Erklæring fra Lagtinget give Forskrifter, ligesom der i Politivedtægter kan optages Bestemmelse i saa Henseende. Overtrædelse af saadanne Forskrifter straffes som Overtrædelse af Politivedtægt, forsaavidt ikke höjere Straf er forskyldt.

6 Sager om Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Udgifter i Henhold til denne Lov afholdes efter Reglerne om Delinkventomkostninger.

7 § 297 i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 ophæves.

4. Okt. — LOV (NR. 544) OM TILSYN MED DAMPKEDLER PAA LANDJORDEN. (Se An. Nr. 171 af 18. Juni 1926.)

4. Okt. — ANORDNING (NR. 545) HVORVED LOV OM EMBEDSLÆGEVÆSENETS ORDNING AF 21. APRIL 1914 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I. Organisationen.

1 Færöerne udgör en Amtslægekreds, som deles i 4 Lægekredse nemlig: Thorshavn Lægekreds, bestaaende af Sandö og Sydströmö Sysler med undtagelse af Øen Store Dimon, og Næs og Sjov Sogne i Østerö Syssel. Suderö Lægekreds, bestaaende af Suderö Syssel samt Øen Store Dimon. Vestmanhavn Lægekreds, bestaaende af Vaagö og Nordströmö Sysler samt Ejde Sogn, og Norderöernes Lægekreds, bestaaende af Norderöernes Syssel samt Funding, Andefjord, Fuglefjord og Göte Sogne.

I hver Kreds ansættes en af Kongen udnævnt Kredslæge. Den, der beskikkes til Kredslæge i Thorshavn, er tillige Amtslæge. Det bestemmes af Justitsministeren, hvor Kredslægerne skal have Bopæl.[2])

2 Fra et Tidspunkt, der fastsættes af Justitsministeren, kan der som Embedslæge paa Færöerne kun ansættes Læger, der har bestaaet den i Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21de April 1914 § 2, 1ste Stykke omhandlede Pröve. Efter Udgangen af 1926 kan ingen, der ikke har aflagt Pröven, beklæde Stillingen som Embedslæge.

3 Amtslægen og Kredslægerne staar, for saa vidt deres Embede angaar, under Sundhedsstyrelsen og er forpligtede til at udföre de Syn og afgive de Erklæringer, som denne begærer; de udgör Mellemleddet mellem Sundhedsstyrelsen og Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemödre, de til begrænset Lægegerning bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massörer og lignende.

[1]) Forskrifterne kan nu gives af Landsstyret.
[2]) Bekendtgörelse Nr. 546 af 4. Oktober 1919.

II. Virksomhedsomraadet.

4[1]) Amtslægen er Amtmandens og Lagtingets sagkyndige Raadgiver og skal som saadan höres i alle Amtet eller Lagtinget vedrörende Sager, der skönnes at kræve lægekyndig Indsigt, derunder indbefattet Sager om Beskikkelse af Distrikts- og Reservejordemödre og Valg af Jordemoderelever. Han skal höres angaaende Ansættelse af Overlæger og Enelæger ved amts- og bykommunale Sygehuse samt Sygehuse, som nyder Tilskud af Stat eller Kommune og skal have Lejlighed til at udtale sig om Planer til Opförelse af og Ombygning af Skolebygninger.

Han er Medlem af Oversundhedskommissionen,[2]) danner i alle Embedsforhold et Mellemled mellem Amtets övrige Kredslæger og Sundhedsstyrelsen og förer Overtilsynet med samtlige i §§ 5—12 omhandlede Forhold i Overensstemmelse med en Instruks, der udfærdiges af Justitsministeren.[3]) Han afholder de befalede Jordemoderkonferencer.

Han samler og bearbejder efter Sundhedsstyrelsens Bestemmelse det Amtet vedrörende, fra Kredslægerne modtagne statistiske Materiale.

Amtslægen har naar som helst uhindret Adgang til Steder, med hvilke han i Embeds Medför förer Tilsyn.

5 Kredslægen er lægekyndig Raadgiver for Kredsens dömmende og administrative Myndigheder og dens by- og sognekommunale Raad, skal som saadan höres i alle Kredsen vedrörende Sager, der skönnes at kræve lægekyndig Indsigt, og skal afgive de Betænkninger, der i saadanne Sager affordres ham. Han kan af de kommunale Raad kaldes til Deltagelse i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret, og skal deltage i alle Forhandlinger om Sundhedsvedtægter, ligeledes uden Stemmeret.

Kredslægen förer Tilsyn med Sundhedsforholdene i Kredsen paa den Maade, som bestemmes i en Instruks, der udfærdiges af Justitsministeren.[4]) Under dette Tilsyn hörer navnlig:

1) de i § 3 nævnte Personers Kaldsvirksomhed, for saa vidt den vedkommer det offentlige;

2) Anliggender, der vedrörer Sundheds- og Sygeplejen i saadanne Anstalter, hvor flere Mennesker holdes samlede, saasom Forsörgelsesanstalter, Alderdomshjem, Plejeanstalter, Fattighuse, Arbejdsanstalter, Straffeanstalter, Fængsler, Arrester, Tvangsarbejdsanstalter, Opdragelsesanstalter, Internater, Börnehjem, Asyler, Vuggestuer, Skoler, Abejderboliger og lignende;

3) Virksomheder, som er undergivne Love, Anordninger eller Regulativer af sundhedsmæssig Art, saasom Bagerier, Mejerier, Slagterier, Fabrikker m. v. samt Kulbrydning og Minedrift;

4) Sygehuse, Sanatorier, Klinikker, Kursteder, Födehjem, Helbredelsesanstalter, Rekonvalescenthjem, Anstalter til Behandling eller Forplejning af syge, vanföre, blinde, dövstumme, aandssvage, Epileptikere, Morfinister, Drankere, nervesvage og lignende samt alle private Hjem, hvor svangre eller födende Kvinder, Plejebörn, alderdomssvækkede eller syge af hvilken som helst Art i erhvervsmæssig Hensigt haves til Huse;

5) Apoteker, Haandköbsudsalg og lignende;

6) almindelige sundhedsmæssige Forhold, derunder indbefattet Aflöbs-, og Begravelses- og Byggeforhold, Desinfektion, Vandforsyning samt Tilberedelse af og Handel med Næringsmidler og lignende, hvorfra Fare for Befolkningens Sundhed kan befrygtes.

Kredslægen har, naar hans embedsmæssige Tilsyn gör det nödvendigt, uhindret Adgang til de paagældende Steder.

---

[1]) Ophævet ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935, forsaavidt angaar Bestemmelsen om, at Amtslægen skl höres ang. Indsættelse af Overlæger og Enelæger ved Sygehuse.
[2]) Jfr. Lov 86 17. Marts 1922 Paragraf 2.
[3]) Instruks Nr. 502 1. Dec. 1921.
[4]) Instruks Nr. 503 1. Dec. 1921.

6 Kredslægen er forpligtet til paa eget Initiativ at overvaage Sundhedsforholdene i sin Kreds.

Om hvad der ifölge det ham paahvilende Tilsyn kommer til hans Kundskab og af ham skönnes at være til Skade for de offentlige Sundhedsinteresser, er han forpligtet til at göre Indberetning til de paagældende Myndigheder, ligesom han er forpligtet til ved Raad og Vejledning at söge opnaaet en Forbedring af Forholdene. Hvis Kredslægen skönner, at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paatrængende nödvendig, at dens Undladelse medförer overhængende Fare for Menneskers Liv og Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning iværksat; dog skal han uopholdelig göre Indberetning om Sagen til vedkommende Myndighed og til Sundhedsstyrelsen.

7 Kredslægen er Medlem af Sundhedskommissionen i det af Kredsens Sogne, hvor han har Bopæl. Han er Raadgiver for de övrige Sundhedskommissioner i Kredsen og har Ret til at deltage i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Han skal i betimelig Tid underrettes om Tid og Sted for hvert Mödes Afholdelse og om de vigtigste Forhandlingsemner.

8 Kredslægen har at udföre de Hverv og Pligter, som det ved Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne af 29de Marts 1904,[1]) Anordning af 6te December 1912, hvorved Lov af 1ste April 1912 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse med forskellige Ændringer udvides til at gælde for Færöerne,[2]) og Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8de Januar 1872 og de i Henhold hertil trufne Bestemmelser er paalagt de hidtidige Embedslæger at udföre, alt i Overensstemmelse med den i § 5 omhandlede Instruks.

9 Kredslægen skal udföre de Pligter, som ifölge Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og veneriske Sygdomme af 30. Marts 1906 paahviler den offentlige Læge; jfr. herved § 14, 3die Stykke.

10 Kredslægen er forpligtet til i sin Kreds at udföre de Forretninger, som ifölge Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts 1906, jfr. Anordning om den offentlige Kokoppeindpodning paa Færöerne af 10de s. M. paahviler de nuværende Embedslæger i Egenskab af Epidemilæger, jfr. herved § 14, 3die Stykke.

11 Kredslægen förer det regelmæssige Tilsyn med Jordemodervæsenet i Kredsen.

12 Kredslægen indsamler og bearbejder det medicinalstatistiske Materiale, förer Embedsböger og afgiver Beretninger m. v. i saa Henseende efter de Regler, som af Sundhedsstyrelsen er eller maatte blive givne.

Paa Grundlag af de indsamlede Oplysninger skal han söge at udforske Aarsagerne til Sygdommes Optræden i Kredsen og for de paagældende Myndigheder fremsætte Forslag til deres Bekæmpelse.

Det af Kredslægerne behandlede medicinalstatistiske Materiale indsendes gennem Amtslægen til Sundhedsstyrelsen.

13 Kredslægen har Forpligtelse til vederlagsfrit at behandle fattige og alderdomsunderstöttede i de Distrikter i Kredsen, for hvilke ingen Kommunelæge er ansat. Dog kan han kræve Befordringsudgifter, der afholdes i Anledning af saadan Behandling, godtgjort af vedkommende Kommune.

I Tilfælde af Uenighed mellem Kredslægen og Kommunen om Godtgörelsen afgöres Spörgsmaalet af Amtet.

14 Amtslægen er Kredsens autoriserede Retslæge; som saadan foretager han sammen med en anden af Amtmanden udpeget Læge de lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med en Instruks, der fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen.[3])

[1]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.
[2]) Nu An. Nr. 185 af 1. April 1921.
[3]) Instruks Nr. 505 1. December 1921.

Kredslægen er, for saa vidt ingen særlig Arrest- eller Fængselslæge er ansat, forpligtet til at behandle de Arrestanter, der hensidder i Arresthusene i Kredsen.

Hvor særlige Forhold gör det önskeligt, kan Justitsministeren efter Forslag fra Sundhedsstyrelsen helt eller delvis overdrage de i denne Paragraf og de i §§ 9 og 10 omhandlede Forretninger til en anden Læge, der for saa vidt bliver autoriseret Retslæge for Jurisdiktionen.

III. Andre Bestemmelser.

15[1]) For de Forretninger, Embedslægerne udförer i Medför af nærværende Lov med dertil sig sluttende Instrukser, tilkommer der dem intet særligt Honorar.

Herfra gælder dog följende Undtagelser:

1) For retsmedicinske Forretninger, krævede til offentlig Brug af dömmende eller administrative Myndigheder, saasom lovmæssige Ligsyn, Obduktioner, Undersögelser af en Persons Sindstilstand eller Sundhedstilstand og lignende, tilkommer der for hver Forretning med tilhörende Erklæring Embedslægen en Betaling, der som hidtil udredes af Amtsrepartitionsfondon, og som fastsættes til följende Belöb: For et lovmæssigt Ligsyn 6 Kr. For en Obduktion 12 Kr. For en Undersögelse af en Persons Sindstilstand 12 Kr. For en Underögelse af en Persons Sundhedstilstand og lignende 6 Kr.

2) For Forretninger i Medför af Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne af 29de Marts 1904,[2]) jfr. Anordning af 6te December 1912, hvorved Lov Nr. 55 af 1ste April 1912 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse med forskellige Ændringer udvides til at gælde for Færöerne[3]) og Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m. af 8de Januar 1872 gælder disse Loves Regler, derunder ogsaa indbefattet Reglerne om Befordringsgodtgörelse og Dagpenge.

3) For Forretninger i Medför af Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og og venerisk Smitte af 30te Marts 1906 § 12 oppebærer Embedslægen af Amtsrepartitionsfonden 4 Kr. for förste Konsultation og 2 Kr. for hver följende; Bestemmelserne i den nævnte Lovs § 11 forbliver i Kraft.

4) For Forretninger i Medför af Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts 1906 jfr. Anordning om den offentlige Kokoppeindpodning paa Færöerne af 10de s. M. tilkommer der vedkommende Læge Betaling efter de hidtil gældende Regler.

5) For Attester til Brug ved Ligbrænding, ifölge Lov om Ligbrænding af 1ste April 1892[4]) § 3 har Embedslægen Ret til at kræve et Honorar af 4 Kr.

16[5]) Naar en Embedslæge foretager Embedsrejser ud over 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, hvor han er bosat, tilkommer der ham, hvis Returbefordring ikke uden uforholdsmæssig Tidsspilde har kunnet benyttes, Godtgörelse for Leje af Motorköretöj, Motorbaad eller Robaad i Tilfælde, hvor disse Befordringsmidler efter Stedets Sædvane og Rejsens Natur almindeligt anvendes. Udgifterne hertil godtgöres efter Regning, dog ikke udover den almindelige lokale Takst for den benyttede Befordring. I andre Tilfælde tilkommer der Embedslægen Befordringsgodtgörelse efter en af Indenrigsministeren fastsat Takst.

I saa Henseende fastsætter Indenrigsministeren efter indhentede Udtalelser fra Lagtinget og Sundhedsstyrelsen ved en for 3 Aar ad Gangen udfærdiget Bekendtgörelse, hvilken Befordringsgodtgörelse Embedslægerne kan fordre, naar ikke særlig Overenskomst er truffet.[6])

Godtgörelsen skal fastsættes til et vist Belöb pr. paabegyndt löbende km, og der skal angives et vist passende Mindste-Belöb for korte Rejser.

---

[1]) Jfr. An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935.
[2]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.
[3]) Nu An. Nr. 185 af 1. April 1921.
[4]) Jfr. Bek. Nr. 102 af 27. Marts 1923.
[5]) Som ændret ved An. Nr. 23 af 30. Jan. 1939.
[6]) Bek. Nr. 115 af 21. Marts 1950.

I Dagpenge oppebærer en Embedslæge derhos, naar han foretager Embedsrejser af den fornævnte Art, 3 Kr. for Rejser fra 2 til 8 km og 6 Kr. for Rejser udover 8 km.

Befordringsgodtgörelse og Dagpenge udredes som hidtil af Amtsrepartitionsfonden.

17 Inden en Kredslæge overtager Stillingen som Læge ved nogen under hans Tilsyn staaende Institution, skal han indhente Justitsministerens Tilladelse dertil.

18 Hvis en Embedslæge önsker at fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Dögn, skal han indgive Andragende derom til Amtmanden, som om fornödent konstituerer en anden Læge. Hvis Embedslægen önsker at fritages for længere Tid end en Uge, skal han indgive Andragende derom til Sundhedsstyrelsen, som konstituerer en Læge i hans Sted og uopholdelig underretter Amtmanden om Konstitutionen. I paatrængende Tilfælde foretager Amtmanden fornöden Konstitution og meddeler Permission ogsaa for længere Tidsrum end en Uge.

Hvis Embedslægen önsker at fritages i længere Tid end 4 Uger, maa han indgive Ansögning derom til Justitsministeren.

19 Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Oktober 1919 og skal underkastes Revision inden Udgangen af Aaret 1926.

4. Okt. — BEK. (NR. 546) OM DE FÆRØSKE EMBEDSLÆGERS BOPÆL. I Medför af § 1 i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne af 4. d. M. bestemmes det herved, at de Embedslæger, der ansættes i de ved den nævnte Anordning fastsatte Lægekredse skal have Bopæl som nedenfor angivet:

Lægekredsens Navn:	Bopæl:
Thorshavn Lægekreds	Thorshavn
Suderö Lægekreds	Tveraa
Vestmanhavn Lægekreds	Vestmanhavn
Norderöernes Lægekreds	Klaksvig

26. Jan. 1920 — BEK. (NR. 19) OM FORSENDELSE AF POSTPAKKER MELLEM FÆRØERNE OG DET ØVRIGE DANMARK. Bekendtgörelse af 22. September 1919 om Forsendelse af Postpakker mellem Færöerne og det övrige Danmark ændres til följende Affattelse: Postpakker, der skal udveksles mellem Færöerne og det övrige Danmark, maa ikke være voluminöse (Postanordning af 20. Juni 1919, § 8 a. 3. a.) og modtages ej heller til Postbesörgelse, saafremt Pakkerne efter deres Art eller det Antal, hvori de indleveres fra samme Afsender til samme Adressat, maa henregnes til Fragtgods, idet de f. Eks. maa formenes at henhöre til et Fragtparti, der er delt for at opnaa Postbesörgelse. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilföjende, at denne Bekendtgörelse straks træder i Kraft.

11. Febr. — ANORDN. (NR. 49), HVORVED LOV OM JORDEMODERVÆSENET AF 13. JUNI 1914 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I. Almindelige Regler om alle til Praksis berettigede Jordemödre.

1 Ret til at drive Næring som Jordemoder har kun Kvinder, der paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder her i Riget, naar de har underskrevet en Forsikring om at ville opfylde de dem som Jordemödre paahvilende Pligter. Forsikringens Form fastsættes af Justitsministeren. Lægers Ret til at yde Födselshjælp beröres ikke af denne Lov.

Forinden nogen Jordemoder begynder at praktisere, skal hun forevise sit Lærebrev for vedkommende Embedslæge, hvem hun skal holde underrettet om sin Bopæl, saa længe hun praktiserer indenfor hans Embedsomraade; naar hun ophörer at praktisere der, skal hun ligeledes underrette ham derom.

2 Jordemödrene staar under Sundhedsstyrelsen, som nærmere bestemt i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909.

Enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til at begive sig til de födende Kvinder, til hvilke hun hentes.

Det nærmere angaaende denne Pligts Omfang bestemmes ved en af Justitsministeren udfærdiget Instruks, der ligeledes bl. a. bestemmer, hvilke Forretninger der henhörer til Jordemödrenes Praksis, og hvorledes de med Hensyn til dem har at forholde sig, samt hvilke Bibeskæftigelser det er forbudt dem at have.[1])

Naar en Jordemoder i sin Praksis foretager Rejser udover 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, hvor hun er bosat, har hun Krav paa passende Befordring. Foregaar Rejsen til Fods, har Jordemoderen Krav paa en Befordringsgodtgörelse af 15 Øre for hver löbende Kilometer, der tilbagelægges.

Jordemödrene har med Hensyn til deres Virksomhed at rette sig efter de Bestemmelser, der indeholdes i Instruksen eller paa anden Maade gives dem af Justitsministeren eller Sundhedsstyrelsen.

Jordemoderens nærmeste foresatte er Embedslægen for den Kommune, hvori hun er bosat. Han förer Tilsyn med Jordemoderen og hendes Virksomhed.

3 Jordemödrenes Udgifter ved de særlige Pligter, der er paalagte dem, saasom at före Dagbog over Virksomheden, afgive Födselsanmeldelser og lignende, derunder indbefattet Udgifterne til Anskaffelse af de til saadant Formaal fornödne Protokoller, Skemaer, Papir og Porto, udredes af Statskassen. Udgifterne til de Desinfektionsmidler, som det er paalagt Jordemödrene at anvende i deres Praksis, udredes af Amtsrepartitionsfonden, der ligeledes betaler Jordemödrenes Befordringsgodtgörelse for Rejser til Jordemoderkonferencer.

4 En Jordemoder maa kun optage svangre eller födende i sit Hjem, naar Hjemmet er godkendt i saa Henseende af vedkommende Embedslæge, som da har fornödent Tilsyn med Hjemmet. Tilladelsen kan til enhver Tid tages tilbage. En Jordemoder, der benytter sig af en saadan Tilladelse, skal melde de optagnes Til- og Afgang til Embedslægen.

En Jordemoder, der af rette vedkommende faar Ordre til i nogen Tid at afholde sig fra sin Virksomhed paa Grund af Barselsfeber hos en Kvinde, hun har betjent, eller smitsom Sygdom hos det nyfödte Barn, har ikke i den Anledning noget Retskrav paa det offentlige.

Udgifter til Desinfektionsforanstaltninger, paabudte Jordemoderen af Embedslægen, eller godkendte af denne, udredes af Amtsrepartitionsfonden efter Regning, attesteret af Embedslægen.

5 Enhver til Praksis berettiget Jordemoder, der ikke inden 4 Uger efter ydet Födselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn trods bevisligt Paakrav ved Postopkrævning eller paa anden Maade modtager sit Tilgodehavende fra den, hvem Betalingspligten paahviler, har Ret til at kræve Betaling af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Hjælpen blev ydet. Kravet overfor Fattigvæsenet maa dog fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse, og Kommunen har da at afkræve vedkommende Belöbet, der ikke maa overstige den for Fattigpraksis fastsatte Mindstebetaling, jfr. § 11, og bliver at betragte som Fattighjælp, hvis det ikke er tilbagebetalt 2 Maaneder efter, at den paagældende bevislig er varslet herom af Kommunen.

6 En Jordemoder er forpligtet til at iagttage Tavshed om, hvad der under Udövelsen af hendes Kald bliver hende betroet, eller hvad hun derunder erfarer eller faar Formodning om vedrörende Barselspatientens Forhold, medmindre Pligt til at udtale sig följer af den almindelige Lovgivning.

II. Distriktsjordemödre.

7 Det paahviler Amtskommunen[2]) at sörge for, at der til enhver Tid er til-

[1]) Instruks Nr. 504 1. December 1921.

[2]) Af Amtsrepartitionsfonden bevilges aarlig til en eller to Jordemödres Deltagelse i Fortsættelseskursus for Jordemödre ved Rigshospitalets Jordemoderskole i Köbenhavn et Belöb af indtil 500 Kr., mod at Statskassen yder et tilsvarende Belöb til samme Formaal (Lag-

strækkelig Adgang for Befolkningen til Födselshjælp. Amtskommunen modtager fra Embedslægerne de til Opfyldelsen af de til denne Pligt fornödne Oplysninger.

Der skal ansættes saa mange Distriktsjordemödre, at Beboerne uden for stort Besvær kan faa Jordemoderhjælp. Distrikternes Störrelse og Grænser samt Distriktsjordemödrenes Bopæl bestemmes af Lagtinget[1]), efter at dette har indhentet Udtalelser fra Embedslæger og kommunale Styrelser, dog med Forbehold af Justitsministerens Godkendelse. Omfatter et Jordemoderdistrikt flere Sogne eller Dele af Sogne, fordeles Udgifterne paa de enkelte Sognekommuner efter Folketallet i de Bygder, der hörer til Distriktet. Med Henssyn til Thorshavn og det Landdistrikt, der maatte have Jordemoder fælles med samme, bliver Forholdet for Fordelingen af de omhandlede Udgifter i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af Justitsministeren.[1])

Omkostningerne ved Jordemödrenes Oplærelse, derunder indbefattet Omkostningerne ved deres Rejse til det Sted, hvor de oplæres, og tilbage til deres Hjem, udredes af Amtsrepartitionsfonden.

Ansættelse af Distriktsjordemödre kan undlades, naar det for Justitsministeren godtgöres, at der paa anden Maade er sörget for den nödvendige Födselshjælp derved, at et tilstrækkeligt Antal Jordemödre — mindst 2 — praktiserer i det paagældende Distrikt.

8[2]) Besættelse af Distriktsjordemoderstilling foretages af Amtmanden efter Indstilling af vedkommende kommunale Styrelse, efter at vedkommende Embedslæge har haft Lejlighed til at udtale sig.[3])

De paagældende Stillinger skal opslaas ledige med en Ansögningsfrist af mindst 4 Uger og Bekendtgörelse i saa Henseende ske i passende Omfang.

Enhver Distriktsjordemoder skal have i Lön mindst 900 Kr. med Alderstillæg hvert 4. Aar 50 Kr. indtil 1100 Kr. Af Lönnen udreder Staten direkte til Distriktsjordemödrene de dem tilkommende Alderstillæg og desuden af Grundlönnen 250 Kr. aarlig i de Jordemoderdistrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 300, 175 Kr. aarlig i de Distrikter, der har mellem 300 og 500 Indbyggere, og 100 Kr. aarlig i de Distrikter, der har mellem 500 og 700 Indbyggere. Resten af Lönnen udbetales forskudsvis af Amtsrepartitionsfonden for vedkommende kommunale Kasses Regning, dog at Amtsrepartitionsfonden yder som Tilskud 150 Kr. aarlig i de Distrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 700. Tjenestealderen regnes fra förste Ansættelse i Distriktsjordemoderstilling eller Reservejordemoderstilling.

For saa vidt Distriktsjordemoderen ikke har en efter Amtets Skön tilfredsstillende Bolig paa det Sted i Distriktet, hvor hun ifölge § 7, 2det Stk., skal bo, skal Kommunen skaffe hende en saadan, dog at Jordemoderen i Stedet kan kræve en en aarlig Godtgörelse paa 250 Kr. Endvidere tillægges der saavidt mulig Distriktsjordemoderen Telefon.[4]) Jordlod maa ikke tillægges Jordemödre. For de nu ansatte Distriktsjordemödre har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

De kommunale Kasser udreder Udgifterne ved Anskaffelse og Vedligeholdelse af de nödvendige Jordemoderinstrumenter, ligesom Vedligeholdelse og Skatter af Boligen er Jordemoderen uvedkommende.

9[5])Naar en Distriktsjordemoder har naaet en Alder af 60 Aar, kan hun forlange sin Afsked med Pension, og naar hun har naaet en Alder af 65 Aar, bliver hun at afskedige med Pension. Hun taber i begge Tilfælde Retten til at prak-

---

tingets Beslutning af 7. September 1920). Senere er Tilskudet ændret til 350 Kr. og tilsvarende fra Staten. (Se Lagt. 1931).

[1]) Nu Landsstyret.

[2]) Som ændret ved midl. Best. 15. Apr. 1947.

[3]) Jfr. An. 545, 4. Oktober 1919, § 4.

[4]) For saa vidt der af et Kommunalforstanderskab fremsættes Begæring om, at Stedets Jordemoder (Jordemödre) maa have Telefonabonnement, vil saadant Abonnement kunne opnaas mod Bekostning af Halvdelen af den til enhver Tid gældende Takst (Lagtingets Beslutning af 25. September 1919).

[5]) Som ændret ved An. Nr. 498 af 22. Dec. 1939.

tisere indenfor det Distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende Distrikter.

Iövrigt kan en Distriktsjordemoder afskediges af den Myndighed, der har ansat hende, naar der ydes hende den hende tilkommende Pension, og uden Pension, naar hun ved en strafbar Handling eller paa anden Maade har vist sig uværdig til den for Stillingen fornödne Agtelse og Tillid. Bortset fra de Tilfælde, hvor en Jordemoder afskediges i Henhold til Paragraffens 1. Stykke, kan hun dog ikke afskediges, forinden vedkommende kommunale Myndigheder og Lagtinget[1]) er blevet hört. Den ansættende Myndighed kan, naar den finder det paakrævet, suspendere hende naar som helst.

Naar der for en Distriktsjordemoderstilling bestemmes eller aftales en Opsigelsesfrist, kan dette kun ske med den Begrænsning, at Fristen ikke gælder for Distriktsjordemoderen, naar hun forflyttes til anden Distriktsjordemoderstilling.

10 Anser en Distriktsjordemoder sig forurettet ved en af vedkommende Myndighed truffen Bestemmelse om hendes Forhold, saasom om den hende tillagte Lön, Bolig eller Pension, kan hun indbringe Spörgsmaalet for Justitsministeren. Herved sker dog ingen Indskrænkning i den Ret, Jordemoderen maatte have til at indbringe Sagen for Domstolene.

11 For Födselshjælp og anden under Jordemoderpraksis hörende Virksomhed tilkommer der Distriktsjordemoderen Betaling.

Ved en for 10 Aar ad Gangen udfærdiget Bekendtgörelse fastsætter Justitsministeren efter at have indhentet Udtalelser fra Lagtinget,[1]) de kommunale Styrelser, Embedslægerne, eventuelt Foreninger for Jordemödre, samt Sundhedsstyrelsen de Mindstebelöb, som skal ydes Distriktsjordemoderen.[2]) Disse Belöb fastsættes i en Skala efter vedkommende Barselspatients Livsvilkaar, og tillige fastsættes et Mindstebelöb for det Tilfælde, at Betalingen skal udredes af Fattigvæsenet. De nuværende Takster for Födselshjælp m. v., jfr. Lov Nr. 37 af 29. Marts 1876 § 6, skal gælde, indtil en Bekendtgörelse herom er udfærdiget af Justitsministeren.

For de takstmæssige Betalinger tilkommer der Distriktsjordemoderen Udpantningsret.

12[3]) Naar en Distriktsjordemoder afskediges, tilkommer der hende Pension efter Reglerne i Pensionslov af 5. Januar 1851, beregnet af den Sum, der fremkommer ved en Sammenlægning af: 1) Pengelön, 2) Alderstillæg, 3) Friboligens anslaaede Værdi eller den i § 8 omhandlede Godtgörelse og 4) et Belöb, der svarer til 2 Kr. for hver Födsel, ved hvilken hun aarlig har ydet sin Tjeneste, idet Födselsantallet beregnes efter Gennemsnittet for de sidste 5 Kalenderaar og ikke maa overstige 100. Pensionen kan dog ingen Sinde andrage over 550 Kr. eller under 300 Kr.

Halvdelen af Pensionen udredes af Statskassen direkte til de paagældende Distriktsjordemödre, medens Resten udredes af Amtsrepartitionsfonden forskudsvis for vedkommende kommunale Kasses Regning, dog at Amtsrepartitionsfonden yder som Tilskud en Fjerdedel af den samlede Pension i de Jordemoderdistrikter, hvis Indbyggerantal efter sidste almindelige Folketælling ikke overstiger 300, samt en Ottendedel i de Distrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 700.

III. Straf og Ophævelsesbestemmelser m. m.

13 Overtrædelse af de i nærværende Lov indeholdte eller med Hjemmel deri givne Bestemmelser straffes, for saa vidt den begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medförer strengere Straf, med Böder fra 2 Kr. til 200 Kr., der tilfalder vedkommende Sogns Hjælpekasse. Sagerne behandles som offentlige Politisager, medmindre Ordning træffes ved, at Jordemoderen i Mindelighed betaler en hende af Embedslægen forelagt, vedkommende Hjælpekasse tilfaldende Böde af passende Störrelse indenfor de ovenfor angivne Grænser.

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 32 af 26. Juni 1941.
[3]) Som ændret ved An. Nr. 63 af 4. Marts 1939.

14[1]) Retten til at praktisere som Jordemoder kan frakendes vedkommende efter Reglerne i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 7.

Endvidere kan Retten fradömmes hende enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar, saafremt hun ved strafbart Forhold har vist sig uskikket til at udöve Virksomhed som Jordemoder eller uværdig til den for en saadan fornödne Tillid. Straffelovens § 79, Stk. 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse.

Er Retten frakendt for bestandig, kan Indenrigsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forlöb, meddele vedkommende Tilladelse til paa ny at udöve Virksomhed som Jordemoder, naar Omstændighederne taler derfor.

15 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1920, dog at Reglerne om Lön og Pension i §§ 8 og 12 har Gyldighed fra den 1. Januar 1920 at regne. Fra Anordningens Ikrafttræden at regne ophæves Lov om Jordemodervæsenet paa Færöerne af 29. Marts 1878, jfr. dog § 11, 2. Stk., sidste Pkt. Instruks af 4. November 1881 vil være at ophæve og erstatte af den i § 2 omhandlede Instruks.

IV. Overgangsbestemmelse.

16 For de Distriktsjordemödre, der er ansatte ved Anordningens Ikrafttræden, eller som Følge af § 9 afskediges paa nævnte Tidspunkt, beregnes Alderstillæg og Pension, som om de havde været ansatte og lönnede efter nærværende Lov.

12. Febr. — JUSTM. SKR. OM FÆRØERNES INDDELING I JORDEMODERDISTRIKTER. Justitsministeriet godkender det af Lagtinget vedtagne Forslag til Færöernes Inddeling i Jordemoderdistrikter, saaledes at Færöerne inddeles i följende Distrikter:[2]) A. Norderöernes Lægedistrikt, 1) Viderö Distrikt bestaaende af: Viderejde, Mule, Norddeble, Deble, Nordtofte og Kvannesund. 2) Svinö Distrikt bestaaende af: Svinö. 3) Fuglö Distrikt bestaaende af Fuglö. 4) Klaksvig Distrikt bestaaende af: Klaksvig. Vaag, Gjerdum, Upsalon, Mörkenöre, Nordöre, Aaerne, Strond, Arnefjord, Skaaletofte og Haraldsund. 5) Husum Distrikt bestaaende af: Husum, Sydredal, Mygledal, Trollenæs, Kunö og Skard. 6) Fuglefjord Distrikt bestaaende af: Fuglefjord, Hellerne og Andefjord. 7) Göte Distrikt bestaaende af: Nordregöte, Götegjov, Sydregöte, Lervig, Skibenæs, Solmundefjord og Skaalebotn. 8) Funding Distrikt bestaaende af: Funding, Fundingsbotn, Gjov og Eldevig. B. Thorshavn Lægedistrikt. 9) Strænder Distrikt bestaaende af: Strænder, Skaale, Lamhauge, Glibre, Saltangeraa, Saltnæs, Tofte, Næs, Ridevig og Avevig. 10) Thorshavn Distrikt bestaaende af: Thorshavn, Kalbak, Sund, Hvidenæs, Höjvig, Arge, Bö, Kirkebö, Velbestad, Sydredal, Nordredal, Hestö og Kolter. 11) Nolsö Distrikt bestaaende af: Nolsö. 12) Sand Distrikt bestaaende af: Sand og Skopen. 13) Husevig Distrikt bestaaende af: Husevig, Skaalevig, Dal og Skarvenæs. 14) Skuö Distrikt bestaaende af: Skuö og Store Dimon. C. Vestmanhavn Lægedistrikt. 15) Vestmanhavn Distrikt bestaaende af: Vestmanhavn, Vaalen, Næsset og Slettenæs. 16) Kvivig Distrikt bestaaende af: Kvivig, Stykket, Lejnum, Skælling og Gjoven. 17) Kollefjord Distrikt bestaaende af: Kollefjord, Thorsvig, Kvalvig, Strömnæs, Øre, Selletræ og Morskranæs. 18) Ejde Distrikt bestaaende af: Ejde, Lysaa, Svinaaer, Nordskaale, Tjörnevig, Haldersvig, Langesand (Nybo) og Saksen. 19) Midvaag Distrikt bestaaende af: Midvaag og Sandevaag. 20) Sörvaag Distrikt bestaaende af: Sörvaag, Bö, Gaasedal og Vigum. 21) Myggenæs Distrikt bestaaende af: Myggenæs. D. Suderö Lægedistrikt. 22) Kvalbö Distrikt bestaaende af: Kvalbö og Sandvig. 23) Tveraa Distrikt bestaaende af: Tveraa, Trangisvaag, Frode-

[1]) Som ændret ved An. Nr. 498 af 22. Dec. 1939.

[2]) Ved Skr. af 30. Marts 1931 har Ministeriet godkendt, at der oprettes et Jordemoderdistrikt i Næs Sogn, dog kun for 5 Aar, og i dette Tidsrum vil de Distrikter, der berøres af Omlægningen, omfatte: 1) Göte Distrikt: Nordregöte, Götegjov, Sydregöte og Lervig. 2) Strænder Distrikt: Strænder, Skaale, Selletræ, Morskranæs og Skaalebotn. 3) Saltnæs Distrikt: Skibenæs, Solmunde, Lamhauge, Glibre, Saltangeraa, Saltnæs, Tofte, Næs, Ridevig og Avevig. 4) Kollefjord Distrikt: Kollefjord, Thorsvig, Kvalvig, Strömnæs og Øre.

bö, Ørdevig og Famien. 24) Vaag Distrikt bestaaende af: Vaag, Porkere, Næs og Hove. 25) Sumbö Distrikt bestaaende af: Lopra, Øgrum, Vigerbirge og Sumbö.

27. Maj — BEK. (NR. 218) angaaende Ændring i kgl. Anordning af 16de Januar 1912 angaaende forskellige Forhold VEDRØRENDE FOLKESKOLEN I BYGDERNE PAA FÆRØERNE. (Indföjet i Anordn. af 1912).

17. Sept. — BEK. (NR. 489) AF DANMARKS RIGES GRUNDLOV AF 5. JUNI 1915 MED ÆNDRINGER AF 10. SEPTEMBER 1920. — — —

36 Antallet af Landstingets Medlemmer maa ikke overstige 78 ..... 1 paa Færöerne.

37 ..... Paa Færöerne foretages Valget af en Valgforsamling, bestaaende af Lagtingets folkevalgte Medlemmer.[1])

15. Dec. — ANORDN. (NR. 667) OM OPBEVARING AF KALCIUMKARBID PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 5 i Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færöerne af 7de Maj 1881 og § 18 i Lov om de færöske Landkommuners Styrelse af 28de Februar 1872 fastsættes herved följende Bestemmelser om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færöerne:

1 Karbid maa kun opbevares i vandtætte, lukkede Metalbeholdere. Alle Beholdere skal være mærkede: »Karbid. Farlig, naar den ikke holdes fuldkommen tör.« Ved Aabning af Karbidbeholdere maa ikke anvendes Loddeapparater eller gnistfrembringende Værktöj. Beholdninger af Kalciumkarbid paa ikke over ½ kg kan dog indtil videre opbevares i stærke, tætte Beholdere af Pap med tætsluttende Laag, der er samlet med Bunden ved en fastklistret Papirstrimmel.

2 Private Forbrugere maa have en Beholdning paa indtil 10 kg i hver enkelt Lejlighed eller Forretningslokale og paa indtil 50 kg i hvert enkelt Fartöj, paa Betingelse af, at Beholdningen opbevares i lukkede Beholdere, som skal anbringes paa et tört Sted, hvor Karbidet ikke er udsat for nogen Art af Fugtighed, og som ikke maa komme i Nærheden af Ild eller stærkt ophedede Genstande.

3 Forhandlere maa i deres Udsalgslokale have indtil 100 kg i lukkede Beholdere paa indtil 5 kg. Beholderne skal anbringes som anfört under § 2. Oppakning maa ikke finde Sted i Lokalet, men maa kun ske i de under §§ 5—7 anförte lovlige Oplag. Udsalgsstedet skal anmeldes for Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand). Justitsministeriet[2]) bemyndiges til at fastsætte, hvilke Forskrifter der skal följe med ved Salg af Karbid. Ved ethvert saadant Salg skal et Eksemplar af disse Forskrifter være klæbet paa Beholderen.[3])

4 Alle andre Oplag af Karbid skal anmeldes til Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand) og dettes Godkendelse indhentes, forinden Oplaget maa tages i Brug.

5 Oplag paa ikke over 200 kg skal anbringes i lukket Rum ved Jordoverfladen, men ikke i Kælder. Rummets Gulv skal være hævet mindst 10 cm over Jordoverfladen. Rummet skal være tört, lyst og godt ventileret samt under alle Omstændigheder beskyttet mod Indtrængen af Vand og Fugtighed, hvorved ogsaa tages Hensyn til Vandledninger, Centralvarmeanlæg o. l. I Rummet maa ikke oplægges brændbare eller eksplosive Genstande. Karbidbeholderne skal være anbragt paa et Underlag, der er hævet mindst 20 cm over Gulvet. Der maa kun aabnes det til det daglige Forbrug fornödne Antal Fade; aabnede Karbidfade dækkes med overgribende vandtæt Dække. Tobaksrygning samt al Anvendelse af Ild og Lys er forbudt. Til Belysning kan anvendes elektrisk Lys i tætte Fatninger med dobbelte Kupler og med Afbryder udenfor Rummet, ligesom Benyttelsen af elektrisk Haandlygte eller Lommelygte er tilladt.

---

[1]) Jfr. Regler om Valget af 3. Febr. 1921.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Jfr. Bek. 668 af 15. Dec. 1920.

6 Oplag paa 200 til 1000 kg maa — foruden at være underkastet de under § 5 nævnte Bestemmelser — kun findes i dertil udelukkende bestemte Rum. Rummet maa have tætte, fast anbragte Vinduer; hvis kunstigt Lys skal benyttes, maa dette kun ske udefra. Uvedkommende maa ikke have Adgang til Rummet; et iöjnefaldende Opslag herom: »Karbidoplag; Adgang forbudt. Til Slukning af Brand maa ikke anvendes Vand«, skal findes ved enhver Adgang til Rummet.

7 Oplag paa over 1000 kg maa — foruden at være underkastet de under §§ 5 og og 6 anförte Bestemmelser — kun findes i særskilt, ubeboet Bygning, der ved Brandmur er adskilt fra andre Bygninger. Anbringelse af Brandmur kan undlades, naar Afstanden til nærmeste Bygning er mindst 5 m. Dören til Oplagsrummet skal have en Afstand af mindst 5 m fra nærmeste Bygning. Dören skal udföres som selvlukkende og brandsikker og kun være til at aabne udefter. Rummets Gulv skal være af brandsikkert Materiale; hvis der under Rummet findes Kælder, skal denne være overhvælvet.

8 Oplag i det frie kan tillades, naar Oplaget er fjernet mindst 5 m fra nærmeste Bygning. Lagerpladsen omgives til alle Sider i mindst 1 m Afstand med Hegn eller Traadgitter; Rummet mellem Lageret og Hegnet maa holdes frit for Oplægning af enhver Art. Karbidbeholderne skal ligge paa et Underlag af mindst 20 cm.s Höjde og maa være beskyttet med Tag eller vandtætte Flager. Adgang til Lagerpladsen er forbudt uvedkommende, hvorom Opslag som anförl i § 6 skal forefindes. Karbid, der er opbevaret i de i § 1, 2det Stykke, nævnte Papbeholdere, maa dog ikke oplagres i det frie.

9 Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Böder indtil 400 Kr. eller simpelt Fængsel indtil 2 Maaneder.

15. Dec. — BEK. FOR FÆRØERNE (NR. 668) OM FORSKRIFTER, der skal följe med VED SALG AF KARBID. I Medför af § 3 i Kgl. Anordning af Dags Dato om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færöerne fastsættes det herved, at der ved ethvert Salg af Kalciumkarbid skal være klæbet följende Forskrifter paa Beholderen: *Karbid* vil ved Beröring ved Vand straks udvikle den brændbare Gas *Acetylen*, der, blandet med Luft, er stærkt eksplosiv. Husk derfor följende: 1) Opbevar altid Karbid i vandtætte, lukkede Metalbeholdere. Sæt altid Laaget paa igen efter Brugen. 2) Beskyt Karbidbeholderen omhyggelig mod Fugtighed. 3) Spores Lugt af Acetylen, vil enhver aaben Flamme kunne give Anledning til farlige Eksplosioner. 4) Karbidbeholderen maa ikke aabnes i et Rum, hvor der er Ild paa Ildstedet eller tændt Lys. Til Oplukning maa ikke bruges Loddeapparater eller gnistfrembringende Værktöj. Private Forbrugere maa have en Beholdning paa indtil 10 kg i hver enkelt Lejlighed eller Forretningslokale og paa indtil 50 kg i hvert enkelt Fartöj paa Betingelse af, at Beholdningen opbevares i lukkede Beholdere, som skal anbringes paa et tört Sted, hvor Karbidet ikke er udsat for nogen Art af Fugtighed, og som ikke maa komme i Nærheden af Ild eller stærkt ophedede Genstande.

16. Dec. — BEK. (NR. 669) ANGAAENDE SMITSTOF, der er farligt for Menneskers Sundhed. (Se Justm. Skr. 28. Oktober 1922).

27. Jan. 1921. — U. M. SKR. ANGAAENDE VIKARFORHOLD VED MELLEMSKOLEN.

— — — er det for Ministeriet oplyst, *at* Fröken N. allerede under 8. Marts f. A. af Skoledirektionen havde faaet Tilladelse til Tjenestefrihed mod at stille Vikar indtil Sommerferien 1920, *at* hun ikke har modtaget Lön for Tiden efter 1. April f. A., samt *at* hun i Tiden fra den 8.—20. December 1919 paa Grund af Sygdom har haft en Udgift paa 75 Kr. til Vikar. Under disse Omstændigheder skal Ministeriet paa dertil given Anledning tjenslig melde til Efterretning og videre Bekendtgörelse, at man maa anse Frk. N. for berettiget til at staa i Lönning i sit Embede i Thorshavn mod at bekoste Vikar indtil 1. August 1920, hvorfor man

anmoder Direktionen om at ville foranledige, at den anordningsmæssige Lön med samtlige Tillæg for Tidsrummet fra 1. April til 31. Juli 1920 med Fradrag af Vikarudgiften tilstilles Frk. N. Ligeledes skal man anmode Direktionen om at ville refundere Fröken N. de 75 Kr., som hun under Sygdomsforfald har udlagt til Vikar i December Maaned 1919, idet man med Henvisning til Direktionens Skrivelse af 16. November f. A. skal bemærke, at man finder det rimeligt, at Udgiften til Vikarhold fremtidig i Tilfælde af Sygdomsforhold blandt Lærerpersonalet ved Mellem- og Realskolen i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder udredes af det offentlige .— — —

28. Jan. — BEK. (NR. 38) OM OPRETTELSE AF ET EMBEDE SOM KALDSKAPPELAN I SYDSTRØMØ PRÆSTEGÆLD.

— — — at der oprettes et Embede som Kaldskappelan i Sydströmö Præstegæld blandt Færöerne, hvilket Embede i Overensstemmelse med Reglerne i Lönningslov for Folkekirkens Tjenestmænd udenfor Köbenhavn og Frederiksberg m. v. af 4. Oktober 1919 § 6, 1. Stk. lönnes i 4. Lönningsklasse med en Begyndelseslön af 3,120 Kr.[1])

3. Febr. —REGLER OM FREMGANGSMAADEN VED LANDSTINGSVALG.[2]) (Vedtaget af Lagtinget).

Lagtingets Formand indkalder til Landstingsvalg og berammer Tidspunktet for dettes Foretagelse. Lagtinget med Undtagelse af Amtmanden og Provsten[3]) (»Valgforsamlingen«) konstituerer sig under Aldersformandens Ledelse og med to af denne udpegede Sekretærer og vælger sin Formand og to Sekretærer. Formanden leder Valget af Landstingsmand og Suppleanter samt underskriver sammen med Sekretærerne Protokollen og Valgbrev.

(Lagt. 1921).

1. April. — LOV (NR. 177) OM DE TIL FÆRØERNE ANKOMMENDE SKIBES FORPLIGTELSE TIL FØRST AT ANLØBE VISSE HAVNE.

1 Alle til Færöerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe skal, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, anlöbe en af de af Justitsministeren efter Lagtingets Indstilling godkendte Klareringshavne.

2 I alle Tilfælde, i hvilke en forudgaaet Lægeundersögelse efter de gældende Regler er eller efter Skibsparirernes Udvisende, Skipperens Forklaring og det i övrigt foreliggende bör kræves som Betingelse for, at Forbindelse med Land kan tilstedes vedkommende Skib, vil den fremdeles være at kræve ogsaa i Havne, hvor ingen Læge er bosat .Forlanges den derfor i disse Havne af Sysselmanden eller vedkommende Karantænebetjent, maa Forbindelse med Land ikke finde Sted, forinden en Undersögelse paa Skibets Bekostning og Foranstaltning er tilvejebragt enten ved en tilstedekommen Læge eller efter Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat.

3 Lov af 25. Februar 1916 om Forandring i Bestemmelserne om de til Færöerne ankommende Skibes Forpligtelse til först at anlöbe visse Havne ophæves.

1. April — LOV (NR. 179) OM AFLØSNING AF VINTERGRÆSNINGSRETTEN PAA TRØER, INDLAGTE FRA FÆSTEGAARDEN HUSEGAARD OG FRA EMBEDSGAARDEN AALEKÆR.[4])

1 Retten til Vintergræsning for Faar paa Tröer, indlagte fra Fæstegaarden Huse-

[1]) Nu Lönningslov Nr. 418 af 12. Juli 1946.
[2]) Jfr. Bek. 17. Sept. 1920 af Grundloven.
[3]) Ifölge Lagtingsloven af 28. Marts 1923 er Amtmand og Provst ikke mere Medlemmer af Tinget.
[4]) Jfr. nu Reglerne i Lov (Nr. 87) af 31. Marts 1931 om Salg til Thorshavn Kommune af Embedsgaarden Aalekær. Jfr. ogsaa Lov Nr. 172 af 18. Maj 1937 om Haugers Styrelse og Drift m.m. Kap. 8 og midl. Best. Nr. 6 af 4. Jan. 1944.

gaard og fra den til Amtmandsembedet henlagte Gaard Aalekær ved Thorshavn kan, saafremt den ikke maatte blive aflöst ved frivillig Overenskomst, af Tröejeren kræves aflöst mod et af Landvæsenskommissionen fastsat Pengevederlag.

2 Det i § 1 omhandlede Vederlag tilfalder, forsaavidt angaar Aalekær, Statskassen. For Husegaards vedkommende tilfalder Halvdelen af Aflösningssummen Fæsteren. Den anden Halvdel skal, saafremt det i Henhold til Lov Nr. 63 af 12. April 1892 paahviler Fæstet at afdrage Godtgörelsessummer for udförte Grundforbedringer, afskrives som Afdrag paa disse Summer, medens den iövrigt skal frugtbargöres efter Justitsministeriets[1]) nærmere Bestemmelse, saaledes at den til enhver Tid værende Fæster oppebærer Renterne. Fæsteren skal derhos, naar han kan paavise, at han paa Fæstet har udfört Foranstaltninger, som enten har almindelig landbrugsgavnlig Betydning eller har givet Fæstet en varig Værdiforögelse, have Ret til at faa udbetalt en saa stor Del af Belöbet, som efter Godsbestyrelsens Skön svarer til de afholdte Udgifter.

1. April — LOV (NR. 180) OM ÆNDRING I LOV 28. APRIL 1916 OM TILSKUD TIL BEFORDRINGSKASSER.
(Indföjet i denne.)

1. April. — LOV (NR. 185), HVORVED LOV NR. 145 12. MARTS 1918 OM FORANSTALTNINGER TIL TUBERKULOSENS BEKÆMPELSE UDVIDES TIL AT GÆLDE FOR FÆRØERNE.

1 Den stedlige Ledelse af Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse paahviler Kredslægen med Bistand af de kommunale Styrelser og de til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner under Overtilsyn af Færöerne Oversundhedskommission.

2 Enhver Læge skal efter Regler, som fastsættes af Sundhedsstyrelsen, indgive Beretning om de Tilfælde af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, som han faar under Behandling, til Kredslægen paa det Sted, hvor Patienten har Bopæl eller i Mangel af saadan opholder sig. Beretningen affattes paa dertil af Sundhedsstyrelsen godkendte Skemaer, der bl. a. skal indeholde Oplysning om Patientens Navn, Alder, Stilling og Bopæl, og som ved Sundhedsstyrelsens Foranstaltning bliver at udlevere til Lægerne uden Betaling.

Det paahviler enhver Læge, som faar et saadant Tilfælde under Behandling, at give den syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittes Udbredelse.

3 Naar en Person, der er angrebet af Tuberkulose, dör, skal den Læge eller de Ligsynsmænd, som foretager Ligsynet, snarest muligt anmelde Dödsfaldet til Kredslægen paa Dödsstedet.

4 Kredslægen kan paabyde, at Lokaler — udenfor Sygehuse eller lignende —, i hvilke en af Tuberkulose lidende Person har haft Ophold, skal renses og desinficeres i Overensstemmelse med det af Justitsministeriet i Henhold til Lov Nr. 40 af 29. Marts 1904[2]) om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne givne Regulativ, naar Patienten dör eller flytter derfra, eller naar Kredslægen iövrigt maatte finde Anledning dertil. Oversundhedskommissionen kan bemyndige andre Læger til at give saadant Paabud.

Linned, Gang- og Sengeklæder, som har været benyttede af en af smittefarlig Tuberkulose lidende Prson, kan ligeledes underkastes Rensning og Desinfektion og maa kun med den behandlende Læges Tilladelse og ikke imod Kredslægens Forbud sælges, bortgives, udlaanes eller paa anden Maade overlades andre til Benyttelse uden i Forvejen at være behörig desinficerede.

5 Kommer Kredslægen til Kundskab om, at en Person, der lider af Tuberkulose,

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu Lov 86 af 17. Marts 1922.

lever eller arbejder under saadanne Forhold, eller at Forholdene i vedkommendes Bolig er af saadan Art, at de frembyder en ganske særlig Fare for andre med Hensyn til Smitte, kan han efter nærmere Undersögelse af Forholdene tage Bestemmelse om, hvilke Forholdsregler der vil være at træffe. Vægrer den syge sig ved at efterkomme Kredslægens Bestemmelser, indstilles disse til Afgörelse af Oversundhedskommissionen. Dog kan der ikke paabydes nogen Forholdsregel, som vilde medföre, at Samlivet mellem Ægtefæller mod deres Vilje bliver umuligt. De trufne Foranstaltninger maa ikke ophöre uden Kredslægens, eventuelt Oversundhedskommissionens, Samtykke.

Udgifter ved syges Indlæggelse og Kur paa Sygehus eller ved andre Foranstaltninger i Henhold til nærværende Paragraf afholdes af det offentlige, jfr. § 13, 2det Stykke, medmindre Patienten eller dennes Forsörger efter den vedkommende Kommunalbestyrelses Skön ikke kan anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

Udgifter, der af det offentlige udredes til Forplejning af Personer, der som lidende af Tuberkulose er indlagte, eller til Underhold for Familier, hvis Forsörgere er indlagte paa Sygehus i Henhold til denne Bestemmelse, samt det offentliges Udgifter ved andre Foranstaltninger i Henhold til nærværende Paragraf betragtes i Forholdet til den understöttede ikke som Fattighjælp.

Personer, som formodes at lide af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, kan, dog ikke mod deres Vilje, indlægges til Observation paa almindelige Sygehuse i indtil 1 Maaned, saaledes at Udgifterne (heri ikke indbefattet Rejseudgifter), naar de er indlagte alene paa Grund af Formodning om Tuberkulose og alene behandles herfor, afholdes i Overensstemmelse md § 2, sidste Stk. i Lov Nr. 40 af 29. Marts 1904[1]) om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne, medmindre vedkommende efter den kommunale Styrelses Skön ikke kan anses for uformuende.

6 Ingen Kvinde maa tage Tjeneste som Amme, forinden det ved Lægeundersögelse er godtgjort, at hun ikke lider af Tuberkulose.

Personer, som er lidende af smittefarlig Tuberkulose, maa ikke have Tjeneste ved Börnehjem, Asyler, Vuggestuer og lignende.

7 Forinden nogen for Betaling anbringer et Barn under 14 Aar i Pleje, maa der forelægges Politiet Erklæring fra en Læge om, at der ikke i det Hjem, hvor Barnet agtes anbragt, hersker Tuberkulose af smittefarlig Form, og i Tilfælde, hvor vedkommende Barn önskes i Pleje i et Hjem, hvor der er andre Börn, tillige om, at Barnet ikke selv lider af nævnte Sygdom.

Naar der i et saadant Plejehjem opstaar Tilfælde af smittefarlig Tuberkulose, skal de Börn, der er anbragt i Pleje, som Regel anbringes andet Steds, for saa vidt den syge ikke uopholdelig fjernes.

8 I alle offentlige saavel som private Skoler skal Lokaler og Brugsgenstande holdes tilbörlig rene og fri for Stöv og Smuds.

For Mellem- og Realskolen i Thorshavn fastsættes nærmere Regler herom af Undervisningsministeriet.

For de kommunale Skolers Vedkommende paahviler det hver enkelt Kommunalbestyrelse at drage Omsorg for, at Kommunens Skoler renholdes i Overensstemmelse med den for Kommunen i Henhold til Anordning Nr. 177 af 1. December 1905 § 9 stadfæstede Vedtægt for Skolernes Renholdelse. Kommunen afholder de dermed forbundne Omkostninger, der, hvor Kommunen bestaar af flere Sogne, afholdes af hvert Sogn for sig. Ved fremtidig Udfærdigelse af saadanne Vedtægter bliver Forslag af Kommunalbestyrelsen at udarbejde under Forhandling med Skolekommissionen og Kredslægen og at indsende til Skoledirektionen til Stadfæstelse. Finder denne ikke at kunne stadfæste Vedtægtsforslaget, indstilles Sagen til Afgörelse af Undervisningsministeriet. Udenfor denne Kommunernes Pligt ligger dog Omsorgen for, at Skolelokalet udluftes, hvorfor vedkommende Lærer har at sörge. Skolekommis-

[1]) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922. Jfr. ogsaa Lov Nr. 76 af 15. Marts 1939.

sionen og Kredslægen har at forvisse sig om, at Vedtægtens Forskrifter nöje overholdes. — For Mellem- og Realskolen i Thorshavn skal Skolekommissionen have de samme Pligter i Retning af Renligholdelse, som Kommunen har med Hensyn til dens Skolelokaler. Omkostningerne udredes af Færö Amts Skolefond.

For private Skolers Vedkommende har Kredslægen Tilsyn med, at tilbörlige Foranstaltninger til Renholdelse finder Sted. Dog kan det ikke paabydes den private Skole at foranstalte noget, som ikke er paalagt Stedets offentlige Skoler af samme Art. Afgörelse heraf træffes af Undervisningsministeriet.

I alle offentlige Lokaler, saasom Kirker, Forsamlingshuse, Kontorer, Venteværelser og i Butikker, Skibslukafer samt i Arbejdslokaler og Værksteder, hvor der holdes Medhjælp, skal der forefindes Opslag med Anmodning til Tilstedeværende om af Sundheds-, Renligheds- og Sömmeligheds Hensyn ikke at spytte paa Gulvet. Sundhedspolitiet förer Tilsyn med disse Opslags Tilstedeværelse.

9 Enhver Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole, som kommer til Kundskab om, at et skolesögende Barn lider af Tuberkulose, skal ufortövet gennem Skolens Leder göre Anmeldelse derom til Kredslægen. Ligeledes er enhver Læge, som konstaterer, at et skolesögende Barn er smittefarligt som lidende af Tuberkulose, forpligtet til uopholdelig at anmelde dette til Kredslægen. Denne har da at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Barnet vedblivende maa söge Skolen. Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor saadan Anmeldelse finder Sted, kan Kredslægen forbyde, at et Barn, der er lidende af smittefarlig Tuberkulose, söger offentlige eller private Skoler.

For saa vidt Bestemmelse træffes om, at et Barn paa Grund af Smittefare ikke maa söge Skole, anmeldes dette gennem Skolekommissionen for Skoledirektionen, der da har at træffe Bestemmelse om, hvorledes der kan gives det paagældende Barn en til Forholdene svarende Undervisning udenfor Skolen. Udgiften herved bæres af vedkommende Kommune, hvem Statskassen godtgör de tre Fjerdedele. Naar der indrettes særlige Skoler til denne Undervisning, skal Planerne forelægges Sundhedsstyrelsen.

Enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til Kredslægen eller vedkommende Skolemyndighed.

10 Ingen maa erholde Ansættelse som Lærer eller Lærerinde ved det offentlige Skolevæsen, som Præst ved de almindelige folkekirkelige Menigheder eller som Distriktsjordemoder, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaneder, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, medmindre vedkommende umiddelbart forud var ansat i en saadan Stilling og ved sin Ansættelse i denne har tilvejebragt en saadan Attest.

For andre offentlige civile Tjenestestillinger kan Justitsministeriet efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen og efter Forhandling med Finansministeriet samt eventuelt det Ministerium, under hvis Arbejdsomraade den paagældende Tjenestestilling iövrigt maatte höre, ved Anordning træffe tilsvarende Bestemmelse, naar Udövelsen af den Gerning, der i Almindelighed er forbundet med Stillingen, medförer saadanne Beröringer med Befolkningen, at denne utvivlsomt udsættes for Smittefare fra Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved.

For de under Marineministeriet hörende Tjenestestillingers Vedkommende træffer dette efter Forhandling med Justitsministeriet og Finansministeriet Bestemmelse om, for hvilke en tilsvarende Regel skal gælde.

Naar Kredslægen erfarer, at en af de i denne Paragraf omhandlede Tjenestemænd lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, skal han indberette dette til den paagældendes foresatte.

Naar nogen af de i denne Paragrafs 1. Stykke nævnte Tjenestemænd afskediges paa Grund af, at han lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, faar han i Pension 2/3 af den Tjenesteindtægt, han oppebærer ved sin Afsked.

En tilsvarende Regel gælder om andre offentlige Tjenestemænd, saafremt deres Gerning efter Justitsministeriets Skön medförer saadanne Beröringer med Befolkningen, at denne efter de foreliggende Omstændigheder utvivlsomt udsættes for Smittefare fra Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved.

De Pensioner, der tillægges i Medför af foranstaaende Bestemmelser, bæres for de af Staten ansatte Tjenestemænds Vedkommende af Statskassen, ved kommunale Tjenestemænd af vedkommende kommunale Kasse, deri indbefattet den ved Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893[1]) om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færöerne oprettede Pensionsfond. Dog udredes Pensioner til Lærere ved Mellem- og Realskolen i Thorshavn med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af de under Lagtingets Bestyrelse staaende Kasser og Færö Amts Skolefond efter Lagtinget Skön.[2]) Helbredes den pensionerede saaledes, at Smittefare skönnes udelukket, og han paany ansættes i offentlig Tjeneste med Lönning, ophörer Pensionen ganske eller forholdsvis. Ligeledes ophörer Pensionen, naar den helbredede vægrer sig ved at modtage ny Ansættelse i offentlig Tjenestestilling, der svarer til den, han tidligere indehavde.

De i denne Paragraf indeholdte Regler om særlig Pension for Tjenestemænd bliver uden Indflydelse paa disses Enkers pensionsretlige Stilling.

11 Enhver værnepligtig, der under sin Indkaldelse til militær Tjeneste viser sig lidende af smittefarlig Tuberkulose, kan paa Statens Bekostning blive indlagt til Kur og Pleje paa et statsanerkendt Sygehus for tuberkulöse.

12 I Fængsler, Fattigforsörgelsesanstalter, Alderdomshjem, Opdragelsesanstalter, Börnehjem og lignende skal Personer, som lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, paa betryggende Maade holdes afsondrede fra andre.

13[3]) Omkostningerne ved de i Henhold til § 4 paabudte Renselsesforanstaltninger og Desinfektioner udredes og afholdes af de samme Kasser som de i § 33 i Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne nævnte tilsvarende Udgifter.

Af det offentliges Udgifter til Forplejning af tuberkulöse paa Sygehus i Henhold til § 5 godtgör Statskassen vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele, saaledes at Udgiften pr. Sygedag beregnes efter samme Takst som den for det övrige Kongerige til enhver Tid gældende Refusionstakst for saadan Indlæggelse, medmindre andet særligt er bestemt for Færöerne. Den Del af de paagældende Udgifter, der ikke betales af Statskassen, afholdes af vedkommende Patients Forsörgelseskommune eller af den offentlige Kasse, som efter Lovgivningens almindelige Regler træder i den forsörgelsespligtige Kommunes Sted. Udgifter ved andre Foranstaltninger i Henhold til § 5 afholdes efter samme Regler som de i 1. Stykke omhandlede Udgifter, jfr. dog § 5, sidste Stykke.

14 Overtrædelser af denne Anordning eller af de almindelige eller særlige Paabud, som gives i Medför af den, straffes, forsaavidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Böder fra 2 til 2,000 Kr. eller med Fængsel[4]) (almindelig borgerlig Straffelovs § 25, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 13). Böderne tilfalder Statskassen. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

15 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1921.

21. April — BEK. (NR. 218) OM TAKSTEN FOR OPTAGELSE af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser I »DIMMALÆTTING«, Amtstidende for Færöerne. For Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser i Bladet »Dimmalætting, Amtstidende for Færöerne«, som ved kongelig Bevilling af 10. Juli 1879 er autoriseret til Optagelse af saadanne Bekendtgörelser, betales, forsaavidt de ikke kan fordres optagne uden Vederlag, efter Bladets almindelige Takst, saaledes at der ydes samme Rabat, som ellers indrömmes averterende under tilsvarende Om-

[1]) Jfr. Lov Nr. 199 af 12. April 1949.
[2]) Jfr. Lov Nr. 269 12. Juni 1922.
[3]) Som ændret ved An. Nr. 188 af 22. Marts 1939.
[4]) Jfr. nu Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 7.

stændigheder. Som Legitimation for Bekendtgörelsens Optagelse har den averterende Ret til for hver Bekendtgörelse at erholde et Eksemplar af Bladet uden Vederlag, medens der for hvert yderligere Eksemplar betales 15 Øre. Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Maj 1921. Fra samme Tidspunkt ophæves Bekendtgörelse Nr. 90 af 10. Juli 1879.

6. Maj — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 260) OM BOGFØRING M. V.

1 Enhver Enkeltmand eller Selskab, der driver Handel, Vekselerer- eller Bankvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Forsikringsvirksomhed, Mæglervirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk, Fabriksvirksomhed, Entreprenörvirksomhed, Virksomhed med Befordring af Personer, Gods eller Meddelelser, eller som for egen Regning driver Erhverv ved Regnskabsförelse (Ind- og Udbetaling) for nogen af de ovennævnte Virksomheder, er pligtig at före Forretningsböger i Overensstemmelse med de i denne Lov givne Regler. Saadan Forpligtelse paahviler endvidere Sagförere, der driver Virksomhed som saadanne, og andre, som erhvervsmæssigt uden offentlig Beskikkelse udförer juridiske Forretninger, samt Personer, der som Erhverv driver Teatervirksomhed, eller forestaar Forlystelsesanstalter, forsaavidt den dertil meddelte Bevilling eller Tilladelse indeholder Paalæg om Forretningsbögers Förelse. Endvidere Brugs-, Andels- og lignende Foreninger med begrænset Ansvar samt Foreninger, der er forpligtede til at löse Næringsadkomst.

Bogföringspligten paahviler dog ikke den, som driver en Handelsvirksomhed, hvortil der ikke i Henhold til Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 10 kræves Antagelsesbrev, eller som ifölge Lovgivningen har Ret til at omföre visse Varer uden Næringsadkomst, og ej heller Fragtmænd og lign. eller Skibsförere, som förer eget Skib. Ogsaa Haandværkere, der som Regel ikke beskæftiger flere end 2 Medhjælpere, eller som udelukkende driver deres Virksomhed ved Hustrus og Börns Hjælp, fritages for Bogföringspligten. Ligeledes fritages Beværtere, som ikke beskæftiger flere end 1 Medhjælper.

2 Uanset Forretningens Störrelse eller Virksomhedens Omfang paahviler det vedkommende Forretningsdrivende, jfr. § 1, 1ste Stykke, at före en *Kassebog*, i hvilken samtlige ind- og udgaaende Pengebetalinger daglig indföres særskilt for hver enkelt Post eller, naar Biböger föres, med en samlet Sum for hver af disse. Indtægter, hidrörende fra kontant Salg, kan indföres som en enkelt Post for samtlige en Dags Salg. Endvidere skal der föres en *Hovedbog* og en *Statusbog*, i hvilken der en Gang aarlig for det sidst forlöbne Regnskabsaar vil være at indföre Forretningens Status (med Angivelse af Aktiver og Passiver), saaledes som denne stiller sig efter omhyggelig Hensyntagen til de tilstedeværende Værdier og Forpligtelser. Dog kan den aarlige Status indföres i Hovedbogen og Statusbogen i saa Fald bortfalde.

Den nævnte Indförelse af Forretningens Status skal være foretagen og Status underskreven inden 6 — for Filialforretninger samt for Rederier, der driver Fragtfart med Sejlskibe, 9 — Maaneder efter Udlöbet af det sidst afsluttede Regnskabsaar.

Föres Böger udover Kassebogen, Hovedbogen og Statusbogen, bör fornöden Angivelse om disse Böger findes i Statusbogen.

3 Enhver i Statusbogen eller Hovedbogen indfört Statusopgörelse skal underskrives af Forretningens Bestyrer eller, hvis der er flere Bestyrere, af alle disse. Saafremt Statusopgörelse i en Filialforretning er optaget ved en Udsending fra Hovedforretningen, bliver Opgörelsen foruden af Filialforretningens Indehaver eller Bestyrer tillige at underskrive af vedkommende Udsending.

4 Kassebog, Hovedbog og Statusbog skal autoriseres, medens andre Forretningsböger paa Forlangende kan autoriseres. Autorisationerne meddeles af Landfogden og kan udenfor Thorshavn meddeles af vedkommende Sysselmand. For Autorisationen betales et Gebyr af 1 Kr. for hver Bog. Ingen Forretningsbog kan autori-

seres, forinden den er pagineret og gennemdragen. Ogsaa Forretningsböger, der tidligere har været benyttede som saadanne, kan autoriseres.

Enhver forretningsdrivende, hvis Virksomhed ikke falder ind under Bestemmelserne i § 1, 1ste Stk., kan forlange sine Forretningsböger autoriseret.

5 Det paahviler enhver, der efter denne Lov er bogföringspligtig, at opbevare alle de i Forretningen eller Virksomheden förte Böger tilligemed Forretningsbreve, Kopiböger, Telegrammer, Regninger og andre Bilag m. v., Forretningen eller Virksomheden vedkommende, i saa langt et Tidsrum, at mulige Krav, der kan rejses af eller rettes mod den bogföringspligtige i Anledning af vedkommende Forretningsforhold, kan være forældede efter Lov Nr. 274 om Forældelse af visse Fordringer af 22. December 1908.

6 Den særlige Beviskraft, som i N. L. 5—13—46, 47 og 48 er tillagt ordentlig förte Handelsböger, skal herefter tilkomme Forretningsböger, som er ordentligt förte og autoriserede, saaledes at den Frist, inden hvilken Fordringen skal göres gældende, er 2 Aar.

7 § 45 i Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25. Marts 1872, jfr. Anordning Nr. 13 af 13. Februar 1873, affattes herefter saaledes:

»Som handlende, henholdsvis Fabrikant eller Skibsreder anses i denne Lov enhver, der efter Lovgivningen er forpligtet til at före Forretningsböger.«

Lovgivningens almindelige Regler om Handelsböger skal ogsaa gælde for Forretningsböger autoriserede efter denne Lov.

Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 148, 1ste Stykke, jfr. Anordning Nr. 13 af 13. Februar 1873, ophæves.

§ 262 i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 affattes saaledes: »Befindes det, at nogen, som er pligtig til at före Forretningsböger, og hvis Bo er kommet under Fallitbehandling, har forvansket, bortskaffet eller tilintetgjort disse Böger eller har fört dem paa en uredelig Maade eller i svigagtig Hensigt undladt at före dem, straffes han med Fængsel paa Vand og Bröd eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar.[1])

Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Förelsen af sine Forretningsböger, bliver han at straffe med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder. Har han gjort sig skyldig i grove Uordener ved den ved Lov foreskrevne Opbevaring af Forretningsbögerne eller deres Bilag, bliver han at straffe med Böder eller simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.«

8 Det paahviler vedkommende Øvrigheder ved alle forekommende Lejligheder at paase, at de bogföringspligtige er forsynede med de foreskrevne Forretningsböger.

Overtrædelse af Bestemmelserne i § 2, 2det Stykke, § 3 og § 4, 1ste Punktum, straffes med Böder fra 5 til 500 Kr.

Overtrædelse af Pligten til paa behörig Maade at före de efter Bestemmelserne i § 2, 1ste Stykke, fornödne Böger straffes med Böder fra 10 til 1.000 Kr.[2])

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Böderne, saavel idömte som vedtagne, tilfalder Kommunens Kasse.

9 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1923.

21. Juni — BEK. (NR. 350) om Ændringer i de ved Kgl. Resolution af 3. Februar 1910 fastsatte BESTEMMELSER FOR FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE. (Indföjet i Bek. af 1910).

29. Okt. — KGL. STADF. (NR. 179) PAA FUNDATS FOR DR. PHIL. JAKOB JAKOBSENS LEGAT. Fundatsen er saalydende: 1. Legatet, der oprettes af afdöde Dr. phil. Jakob Jakobsens Söster, Enkefru Anna Horsböl, födt Jakobsen,

[1]) Ophæves ifölge § 2 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m.m.

[2]) § 8, 3die Stk., ophæves ifölge § 3 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930.

for Midler, som er tilfaldet hende i Arv efter afdöde, bærer Navnet: »Dr. phil. Jakob Jakobsens Legat«. 2. Legatets Kapital andrager 3,537 Kr., indestaaende paa Indlaansbog Litra A Nr. 34865 med Landmandsbankens Frederiksberg Afdeling. Legatets Aktiv overleveres Lagtinget paa Færöerne, under hvem Legatets Bestyrelse er henlagt. Kapitalen skal bevares urört og stedse være anbragt efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler. Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning. 3. Legatets Regnskabsaar er Kalenderaaret. Lagtinget fastsætter selv Legatets nærmere Forretningsgang. Over Legatet affattes aarligt Regnskab, som revideres paa samme Maade som de andre Lagtinget underlagte Legater. 4. Den aarlige Rente af Legatet efter Fradrag af mulige Omkostninger tildeles en færösk Student, som studerer nordisk Filologi. Ved Legatets Uddeling bliver der at tage Hensyn til Ansögernes Evner og ökonomiske Forhold. Saafremt der efter Lagtingets Skön ikke skulde findes kvalificeret Ansöger til Legatet, kan dettes Indtægt i det paagældende Aar anvendes til Udgivelse af Arbejder vedrörende de færöske Forhold og fortrinsvis til Fremme af saadanne Emner, som afdöde Dr. phil. Jakob Jakobsen viede sin Interesse og Arbejdskraft. 5. Skulde Forholdene göre det önskeligt, at der foretages mindre Forandringer i eller Tilföjelser til denne Fundats, skal saadanne Ændringer kunne ske efter Indstilling af Lagtinget og med Samtykke af Undervisningsministeriet. 6. Uden Samtykke af Opretterinden maa Legatet ikke træde i Virksomhed för efter hendes Död, og de aarlige Renter bliver derfor indtil da at tillægge Kapitalen til dennes Forögelse.

8. Nov. — ANORDN. (NR. 468), HVORVED LOV OM ARVEAFGIFT AF 27. MAJ 1908 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved § 43 i Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 meddelte Bemyndigelse sættes herved den nævnte Lov i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 De i Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810, N. L. 5—2—76 til 80, kongelig Resolution af 18. Maj 1796 og Plakat af 18. August 1812 indeholdte Bestemmelser om Afgift af Arv bortfalder, og fremtidig svares Arveafgift efter nedenstaaende Regler.

2 Afgiften udgör: A. Naar Arven tilfalder Arveladerens Ægtefælle, Afkom eller Adoptivbörn.

1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 1 pCt.
2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr., 1¼ pCt.
3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. 1½ pCt.
4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. 1¾ pCt.
5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 2 pCt.
6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. 2¼ pCt.
7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. 2½ pCt.
8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. 2¾ pCt.
9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 3 pCt.

B. Naar Arven tilfalder Arveladerens Forældre eller Personer henhörende til disses Afkom, forsaavidt de ikke falder ind under Litra A.

1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 4 pCt.
2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. 4¼ pCt.
3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. 4½ pCt.
4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. 4¾ pCt.
5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 5 pCt.
6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. 5¼ pCt.
7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. 5½ pCt.
8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. 5¾ pCt.
9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 6 pCt.

C. Naar Arven tilfalder Arveladerens Bedsteforældre eller Personer henhörende til disses Afkom, forsaavidt de ikke falder ind under Litra A. og Litra B.

1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 7 pCt.

2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. 7¼ pCt.
3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. 7½ pCt.
4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr., 7¾ pCt.
5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr., 8 pCt.
6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. 8¼ pCt.
7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. 8½ pCt.
8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. 8¾ pCt.
9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 9 pCt.

D. Naar Arven tilfalder fjernere Slægtninge af Arveladeren eller Personer, der ikke er beslægtede med ham.

1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 10 pCt.
2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. 10¼ pCt.
3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. 10½ pCt.
4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. 10¾ pCt.
5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 11 pCt.
6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. 11¼ pCt.
7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. 11½ pCt.
8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. 11¾ pCt.
9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 12 pCt.

Af Arv, der tilfalder Staten, Kirker, Kommuner, Foreninger, Selskaber ,Stiftelser, Legater og lignende, svares 10 pCt. i Arveafgift uden Hensyn til Arveloddens Störrelse. Dog bliver Afgiften af Arv, der tilfalder Familiestiftelser eller Legater, der falder ind under Reglerne i denne Lovs § 4 c., at beregne overensstemmende med de under A.—D. givne Regler efter Arvens Störrelse og Slægtskabet mellem Arveladeren og Nyderen af paagældende Stiftelse eller Legat, jfr. § 6, 2. Stk.

3 Arveafgift svares kun af Arvelodder paa 50 Kr. og Multipla heraf, saaledes at Brökdele af det nævnte Belöb udelades ved Afgiftsberegningen.

I Boer, hvis hele beholdne Formue ikke udgör 200 Kr., svares ingen Arveafgift.

Fritagne for at svare Arveafgift er endvidere Arveladerens Ægtefælle og Börn under 18 Aar, naar Værdien af den Del af Boet, der falder i Arv, ikke overstiger 500 Kr. De i dette og foregaaende Stykke nævnte Fritagelser omfatter dog ikke Erhvervelser, der falder ind under Bestemmelserne i § 4 e. og § 5.

Justitsministeren kan, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand,[1]) fritage 1) Kunstværker, Haandskrifter, Böger og andre Genstande, der har national, historisk, kunstnerisk eller videnskabelig Interesse, for Arveafgift, naar de skænkes til offentlige Institutioner, 2) Arveforskud og andre Forstrækninger, der falder ind under Reglen i § 4 e. og § 14, 3. Stykke, naar de ydede Midler i alt væsentligt er forbrugte af Modtageren forinden Tidspunktet for Afgiftspligtens Indtræden, og Modtagerens ökonomiske og andre Forhold taler for en saadan Fritagelse. — Endvidere kan Justitsministeren, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand,[1]) nedsætte Afgiften til 4 pCt. af Arv, som tilfalder offentlige Institutioner, Foreninger, Selskaber eller Stiftelser med almenvelgörende eller andet almennyttigt Formaal, eller som paa anden Maade bortskænkes i tilsvarende Øjemed. Et Legat eller en Stiftelse betragtes ikke som almenvelgörende, naar der er forbeholdt Medlemmerne af en bestemt Familie Fortrinsret til Nydelse af samme for mere end to Generationer.

Af Arvelodder, derunder Legater eller Dödsgaver, paa indtil 2,000 Kr., som tilfalder Personer, der i de sidste 5 Aar har opholdt sig i Arveladerens Hus eller bevislig været ökonomisk afhængige af Arveladeren, beregnes Afgift efter § 2 A.

Iövrigt bortfalder alle hidtil ved Lov eller Bevilling hjemlede Fritagelser for Arveafgift, ligesom ogsaa den Administrationen givne Bemyndigelse til i visse Tilfælde at tilstaa Nedsættelse i Arveafgiften, jfr. dog nedenfor § 9, 2. Stk., og § 22, 3. Stk.

[1]) Nu Landsstyret.

4 Afgiften svares foruden af al egentlig Arv tillige i följende Tilfælde:

a) af Legater og Dödsgaver, derunder indbefattet saadanne, der har Karakter af en Belönning, og saadanne, hvortil der er knyttet et Paalæg;

b) ved Succession i Len, Stamhuse og Fideikommisser eller Dele af saadanne, hvad enten Successionen skyldes den forrige Besidders Död elle fundatsmæssige Bestemmelser;

c) ved Erhvervelsen af Ret til at nyde godt af Familielegater eller Familiestiftelser, der i Kraft af legal eller fundatsmæssig Successionsorden overgaar til den berettigede;

d) ved Erhvervelsen af Rentenydelsen eller Nytten og Brugen af borteblevne Personers Formue ved dennes forelöbige Overgang til Arvingerne i Medför af §§ 8 og 14 i Frd. 11. September 1839 saavel som ved Succession i saadan Indtægtsnydelse;

e) af Arveforskud samt af Forstrækninger til Livsarvinger, der i Henhold til § 10 i Frd. om Arv af 21. Maj 1845 kommer til Afkortning i Modtagerens Arv.

5 Samme Afgift som af Arv svares endvidere ved en Persons Död:

a) af, hvad der ved Dödsfaldet maatte tilfalde nogen i Henhold til Forsikrings- eller andre Kontrakter, naar afdöde har betalt Præmierne eller Vederlaget uden at have erholdt dette godtgjort af Erhververen. Har denne ydet afdöde et Vederlag, der dog ikke helt dækker, hvad afdöde har udlagt, kan det saaledes ydede Vederlag fradrages i det afgiftspligtige Belöb. Fra Afgiftspligten er endvidere undtaget, hvad der maatte blive udbetalt nogen i Henhold til Forsikringskontrakter og lignende, som er indgaaede til Opfyldelse af en vedkommende i Henhold til Lov eller administrativ Forskrift paahvilende Forpligtelse. Af Forsikringer, tegnede til Fordel for efterlevende Ægtefælle, beregnes Afgiften kun, naar Forsikringens samlede Belöb — for Livrenters Vedkommende kapitaliseret efter § 20 — overstiger 3,000 Kr.;

b) af Gaver, som vedkommende Person har bortskænket i levende Live, naar han havde forbeholdt sig Indtægterne eller Nytten og Brugen af det bortskænkede for sin Livstid eller for et Tidsrum, der endnu ikke er udlöbet ved hans Död;

c) af Overdragelser, vedkommende Person har foretaget til Omgaaelse af Afgiftspligten efter denne Lov.

6 I de i § 4, Litra a. og e., samt i de i § 5 nævnte Tilfælde beregnes Arveafgiften ligesom ved egentlig Arv efter Erhververens Slægtskabsforhold til Arveladeren eller Overdrageren; i de i § 4, Litr. b. og c., nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til sidste Besidder; i de i § 4, Litr. d., nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til den borteblevne. Naar Samlivet mellem Ægtefæller var hævet ved Separation, beregnes Afgiften af Arv fra den ene Ægtefælle til den anden efter deres Slægtskabsforhold til hinanden.

Af Arvemidler, som anvendes til Oprettelse af Familiestiftelser eller Legater, der falder ind under Reglen i § 4, Litr. c., beregnes Arveafgiften efter Arveladerens Slægtskabsforhold til de förste Nydere af vedkommende Stiftelse eller Legat; af Midler, der senere skænkes til saadanne Stiftelser eller Legater, efter hans Slægtskabsforhold til de Personer, der er Nydere af Stiftelsen eller Legatet paa den Tid, Arven erhverves.

7 Af Arv, der tilfalder Ægtefæller, som lever i sædvanligt Formuefællesskab, beregnes Afgiften, naar Arven inddrages under Formuefællesskabet, efter den Ægtefælles Slægtskabsforhold til Arveladeren, som er nærmest i Slægt med denne. Paa tilsvarende Maade beregnes Afgiften af Arv, der tilfalder nogen efter to i Formuefællesskab levende Ægtefæller og udredes af Fællesboet, efter vedkommende Arvings Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet.

Har to i Formuefællesskab levende Ægtefæller i et gensidigt Testamente bestemt, hvem den fælles Formue, ved den længstlevendes Död skal tilfalde, beregnes Afgiften af den Formue, som ved den længstlevendes Död falder i Arv i Henhold til denne Bestemmelse, ligeledes efter vedkommende Arvingers Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtede. Er der ved det gensidige Testa-

mente forbeholdt den længstlevende Testationsret over Formuen, og denne Testationsret benyttes, bliver dog Afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte Arvinger, at beregne efter disses Slægtskabsforhold til denne, selv om de maatte være nærmere beslægtede med den förstafdöde.

Har i andre Tilfælde to eller flere Personer gensidig indsat hinanden til Arvinger, bliver ved hver Arveladers Död Afgiften at beregne efter de indsatte Arvingers Slægtskabsforhold til den afdöde.

8 Har Arveladeren eller den, fra hvem en efter det foranstaaende afgiftspligtig Erhvervelse hidrörer, Hjemsted udenfor Færöerne, bliver Arveafgift kun at erlægge, forsaavidt den afgiftspligtige Erhvervelse omfatter:

a) Faste Ejendomme paa Færöerne eller Retten til at oppebære Arvefæsteafgifter eller lignende Afgifter af saadanne;

b) Nydelsen af færöske Familielegater eller Familiestiftelser.

Naar Boet efter en i Udlandet afdöd Dansk i Medför af § 87 i Lov om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874, jfr. Anordning af 14. Januar 1876, henvises til Behandling ved Færöernes Sorenskriveris Skifteret, bliver dog at svare Arveafgift af samtlige de Midler, der inddrages under dette Skifte.

9 Hidrörer den afgiftspligtige Erhvervelse derimod fra en paa Færöerne hjemmehörende Person, svares Arveafgift af samtlige de Midler, Erhvervelsen omfatter, uden Hensyn til, hvor Midlerne befinder sig.

Naar der blandt de afgiftspligtige Genstande findes faste Ejendomme eller Fideikommisser udenfor Færöerne, af hvilke Arveafgift svares udenfor Færöerne, skal Justitsministeren, dog, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand,[1]) kunne tilstaa en saadan Nedsættelse i Afgiften af disse Midler, som svarer til den udenfor Færöerne erlagte Arveafgift, eller, forsaavidt denne er ligesaa stor eller större end Afgiften efter nærværende Anordning, helt eftergive denne. Det samme gælder, naar der under den afgiftspligtige Erhvervelse er indbefattet Rettigheder over faste Ejendomme udenfor Færöerne af den i § 8 a. omhandlede Art eller Nydelsen af Familielegater eller Familiestiftelser udenfor Færöerne.

Ved Anvendelsen af de i denne og den foranstaaende Paragraf indeholdte Regler bliver at tage Hensyn til, hvor Arveladeren eller den, fra hvem den afgiftspligtige Erhvervelse hidrörer, havde Hjemsted paa Tidspunktet for Afgiftspligtens Indtræden, jfr. § 10.

10 Afgiftspligten indtræder ved al egentlig Arv saavel som ved de i § 4, Litr. a. og e, og de i § 5 ommeldte Erhvervelser ved Arveladerens, Giverens eller Overdragerens Död. I de i § 4, Litr. b. og c. nævnte Tilfælde indtræder Afgiftspligten ved Successionen; naar en bortbleven Persons Arvinger erholder hans Formue tilkendt til Ejendom saavel som de i § 4, Litr. d., nævnte Tilfælde, indtræder Afgiftspligten ved den Dom, der kender Arvingerne berettigede til den borteblevnes Formue eller Indtægtsnydelsen af denne.

11 I följende Tilfælde, nemlig:

1) ved Succession i Len, Stamhuse og Fideikommisser,

2) ved Succession i Indtægtsnydelser, der falder ind under Reglen i § 4, Litr. c.,

3) ved Erhvervelsen af Indtægtsnydelser af en bortebleven Persons Formue,

4) ved Erhvervelsen af Livrenter eller andre Indtægtsnydelser, med Hensyn til hvilke Reglen i § 21, 2. Stk., ikke kan finde Anvendelse,

kan Afgiften, naar den er 2 pCt. eller derover, erlægges i lige saa mange aarlige Afdrag, som Procentantallet udgör i hele Tal. Naar denne Adgang til afdragsvis Betaling benyttes, bliver Afgiftsbeløbet dog paa Forhaand at forhöje med 2 pCt. for hvert af de Aar, over hvilke Berigtigelsen af Afgiften fordeles.

Naar en efter denne Anordning afgiftspligtig Erhvervelse omfatter fast Ejendom paa Færöerne, kan Justitsministeren derhos tillade, at Arveafgiften helt eller delvis berigtiges afdragsvis paa den ovenfor angivne Maade og mod den der

[1]) Nu Landsstyret.

foreskrevne Forhöjelse af Afgiftsbelöbet. Denne Tilladelse vil dog ordentligvis være at betinge af, at Afgiftsbelöbet sikres ved Pant i den eller de paagældende Ejendomme efter de forud for Erhvervelsen tinglæste Hæftelser. Forskrivninger, som i saadan Anledning vil være at udstede, tinglæses uden Afgift til det offentlige.

12 Afgaar Erhververen af en afgiftspligtig Kapital eller af andre afgiftspligtige Formuegenstande ved Döden, forinden Afgiften eller nogen Del af samme efter de i denne Anordning indeholdte Regler bör være erlagt, svares kun een Gang Arveafgift, men hvis Midlerne overgaar til Personer, der er nærmere eller fjernere i Slægt med förste Erhverver end denne med den oprindelige Arvelader, bliver Afgiften at beregne efter det Slægtskabsforhold, der medförer den höjeste Afgift. Det samme gælder, naar Erhververen af et Len, Stamhus eller Fideikommis eller en efter § 4, Litra c, afgiftspligtig Indtægtsnydelse afgaar ved Döden eller fratræder Besiddelsen eller Indtægtsnydelsen forinden samme Tidspunkt. Afgaar i andre Tilfælde Erhververen af en afgiftspligtig Brugs- eller Indtægtsnydelse ved Döden, forinden Afgiften efter denne Anordnings Regler skal erlægges, bortfalder Afgiften af vedkommende Brugs- eller Indtægtsnydelse.

Dör Erhververen, efter at en afdragsvis Berigtigelse af Afgiften i Overensstemmelse med Reglerne i § 11 er paabegyndt, men inden Afgiften endnu er fuldt berigtiget, bortfalder i de i § 11, Nr. 3 og 4, nævnte Tilfælde den resterende Del af Afgiften. I de i § 11, Nr. 1 og 2, nævnte Tilfælde tilsvarer den ny Erhverver det resterende Afgiftsbelöb i Forbindelse med den Afgift, han selv vil have at erlægge, dog at han ikke paa denne Maade kommer til at udrede mere i Arveafgift end, om han havde succesderet en Person, der var en Arve-Afgiftsklasse fjernere beslægtet med ham end den sidst afdöde Besidder.

13 Er en afgiftspligtig Erhvervelse gjort afhængig af visse Betingelsers Indtræden, bliver Afgiften först at erlægge, naar disse Betingelser kommer til Stede.

Er der til en afgiftspligtig Erhvervelse knyttet Betingelser, ved hvis Indtræden Erhververen atter maa afgive det modtagne, kan Justitsministeren, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand,[1]) tillade, at Afgiften beregnes efter den af den paagældende virkelig hafte Fordel, saaledes at det derefter for meget erlagte tilbagebetales.

14 Naar en gift Person afgaar ved Döden, og den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo, betales ingen Arveafgift af de Midler, hvormed den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende, men Boets Störrelse bliver at konstatere paa den i § 31 angivne Maade.

Overgaar nogen Del af Arven efter den förstafdöde Ægtefælle, medens den efterlevende hensidder med Boet, til andre Personer end dem, der var Arvinger ved den förstafdödes Död, bliver heller ingen Afgift at erlægge af disse Arveovergange, men Arveafgift erlægges först, naar Boet kommer til Skifte, og Afgiften beregnes da af, hvad der tilfalder de til den Tid tiltrædende Arvinger, efter deres Slægtskabsforhold til Ægtefællerne.

Viser det sig, naar Boet skiftes ,at den efterlevende Ægtefælle har fyldestgjort en eller flere af den förstafdödes Arvinger for deres Arv eller har opfyldt legatariske Bestemmelser af förstafdöde, eller har nogen af Ægtefællerne iövrigt foretaget Dispositioner, der medförer Afgiftspligt efter Bestemmelserne i §§ 4 og 5, bliver dog tillige at svare Arveafgift af de saaledes udbetalte Belöb. Er Boet paa anden Maade forringet med mere end Halvdelen af Formuen, bliver tillige de Forstrækninger og Gaver, som den efterlevende Ægtefælle maatte have ydet sine eller den förstafdödes Arvinger af Fællesboet, at medregne til den efterladte Formue, men dog ikke i videre Omfang end op til Halvdelen af, hvad Boet androg ved den förstafdödes Död. Ved Opgörelsen af, hvor meget Modtagerne af de omhandlede Forstrækninger og Gaver i Henhold til denne Bestemmelse skal svare

[1]) Nu Landsstyret.

i Arveafgift, kan saavel Boets Formue som de af Ægtefællen udbetalte Forstrækninger m. m. afrundes nedad til det nærmeste med 100 Kr. delelige Beløb.

15 Naar det med Hensyn til et vist Arvebeløb er bestemt, at Renten af samme i sin Helhed skal oppebæres af en eller flere andre Personer end dem, hvem Beløbet endelig skal tilfalde, eller naar Brugs- eller Indtægtsnydelsen af visse Ejendele for kortere eller længere Tid forbeholdes en anden end den, de paagældende Ejendele endelig skal tilfalde, svares ved Arveladerens Död kun Arveafgift af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Succession i Rente- eller Indtægtsnydelsen svares paany Rentenydelsesafgift, medens Kapitalarveafgiften först erlægges ved Rente- eller Indtægtsnydelsens Ophör.

Naar et Arvebeløb udlægges en Arving eller Legatar, mod at han skal tilsvare en Rentenydelse, der dog ikke udgör hele Indtægten af det paagældende Arvebeløb, betales ved Arveladerens Död Arveafgift dels af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi, dels af Arvebeløbet med Fradrag af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Successioner, saavel som ved Rentenydelsens Ophör, betales paany Arveafgift af Rentenydelsens Kapitalværdi.

Hvis en Kapital endelig tilfalder den samme Person, hvem Rentenydelse af Kapitalen forud har været tillagt, skal det dog være ham tilladt i Kapitalarveafgiften at fradrage det Beløb, han alt har erlagt i Afgift af Rentenydelsen.

16 Afgiftspligtens Genstand er, hvad der i Henhold til den afgiftspligtige Erhvervelse kommer de afgiftspligtige tilgode.

Omfatter Afgiftspligten samtlige en afdöds Efterladenskaber, kan derfor ogsaa samtlige de ham paahvilende Gældsforpligtelser ligesom de övrige den efterladte Formue paahvilende Byrder eller med dennes Erhvervelse forbundne Omkostninger fradrages ved Opgörelsen af den afgiftspligtige Beholdning.

Angaar Afgiftspligten enkelte bestemte Genstande eller en begrænset Formuemasse, tages paa lignende Maade Hensyn til de disse Genstande eller denne Formuemasse paahvilende eller af sammes Erhvervelse flydende Forpligtelser.

Gældsforpligtelser, som Arveladeren eller den, fra hvem en ifölge denne Anordning afgiftspligtig Erhvervelse hidrörer, maatte have paataget sig overfor sin Ægtefælle eller sine Börn eller overfor disses Descendenter eller Ægtefæller, kan dog ikke fradrages, naar de ikke hidrörer fra et virkelig ydet Laan eller andre Præstationer, men deres Beløb bliver da at medregne til vedkommende Fordringshavers Arv eller at betragte som et ham tillagt Legat.

Afgifter, der udenfor Færöerne maatte være opkrævede af der beroende arveafgiftspligtige Genstande, kan, forsaavidt de ikke i Henhold til Bestemmelsen i § 9 tillades fradragne i selve Arveafgiften, fradrages i den afgiftspligtige Værdi, forinden Arveafgiften beregnes. Derimod kan Arveafgiften efter denne Anordning ikke fradrages.

17 Ved Beregningen af de afgiftspligtige Værdier bliver, naar offentligt Skifte finder Sted, det Tidspunkt at lægge til Grund, da den endelige Opgörelse i Boet foretages, saaledes at Boets Aktiver ansættes til den Værdi, de har paa dette Tidspunkt, ligesom de indtil dette Tidspunkt indvundne Renter eller andre Indtægter maa medregnes.

Paa lignende Maade bliver, naar offentligt Skifte ikke finder Sted, det Tidspunkt at lægge til Grund, da de i § 26, jfr. § 29, foreskrevne Arveanmeldelser indgives.

Foranstaaende Regler finder dog ikke Anvendelse paa Arveforskud, Forstrækninger eller Gaver, der er endelig erhvervede af den afgiftspligtige forinden Arveladerens eller Giverens Död, idet saadanne Ydelser bliver at ansætte til den Værdi, de havde paa Modtagelsens Tid, ligesom Midler, som under en Skiftebehandling maatte blive forlods udloddede til enkelte Arvinger eller Legatarer, maa ansættes til den Værdi, de havde paa Udlodningens Tid. Paa lignende Vis bliver den afgiftspligtige Værdi af Rente- eller Indtægtsnydelser, som maatte være tillagt nogen, at beregne efter Forholdene paa det Tidspunkt, da Rente- eller Indtægtsnydelsen tog

sin Begyndelse, men ved den saaledes beregnede Afgift anses da tillige frigjort de Beløb, som forinden Afgiftsberegningens Tidspunkt maate være udbetalt til Fyldestgörelse af paagældende Rente- eller Indtægtsnydelse.

18 Gaar den afgiftspligtige Erhvervelse ud paa, at Erhververen bliver Ejer af visse Genstande eller Formuerettigheder, beregnes Afgiften af disse Genstandes eller Rettigheders Værdi i Handel og Vandel.

Ved den nærmere Fastsættelse af denne Værdi bliver følgende Regler at iagttage:

1) Faste Ejendomme, for hvilke der ikke af det offentlige eller af vedkommende Arving foranlediges en særlig Vurdering, ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel paa paagældende Sted.

2) Værdipapirer ansættes, forsaavidt de noteres paa Københavns Börs, efter Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende, medmindre det skönnes, at deres Værdi er forskellig derfra.

3) Udestaaende Fordringer, som ikke kan inddrives, medregnes ikke.

4) Skibe og andre Lösöregenstande ansættes efter deres Salgsværdi.

5) Reelle Privilegier, Ret til at oppebære Tiende, Jordskyld eller Arvefæsteafgifter og deslige vedvarende Rettigheder ansættes til det 25-dobbelte af den aarlige Ydelses Nettoværdi, eller, hvor denne Nettoværdi ikke kan udfindes, efter den Vederlagssum, der kan paaregnes opnaaet for dem. Er saadanne Afgifter eller Ydelser aflöselige, kan Værdien ansættes til Aflösningssummen.

19 Besiddere af Len, Stamhuse og Fideikommisser anses ved Afgiftsberegningen som Ejere.

Er der i Forening med en Brugs- eller Indtægtsnydelse tillagt en Person Ret til i levende Live at forbruge eller paa anden Maade disponere over de paagældende Midler eller Ret til at raade over disse ved Testamente, anses han ligeledes ved Afgiftsberegningen som Ejer af disse.

Af Arv, der tilfalder Familiestiftelser eller Legater, der falder ind under Regelen i § 4, Litr. c., eller anvendes til Oprettelse af saadanne, beregnes Afgiften af de paagældende Midlers Kapitalværdi, men ved Erlæggelsen af denne Afgift anses tillige Afgiften berigtiget for de förste Indtægtsnydere.

20 Angaar den afgiftspligtige Erhvervelse en Brugs- eller Indtægtsnydelse, beregnes Afgiften af Brugs- eller Indtægtsnydelsens Værdi som saadan.

Ved Fastsættelsen af denne bliver følgende Regler at iagttage:

1) Er Nydelsen stedsevarende, ansættes dens Værdi til det 25-dobbelte af dens aarlige Beløb.

2) Er Nydelsen af ubestemt Varighed, ansættes dens Værdi til det 10-dobbelte af dens aarlige Beløb, forsaavidt Reglerne under 3) ikke kommer til Anvendelse.

3) Er Nydelsen begrænset til et bestemt Tidsrum eller til en eller flere Personers Levetid, fastsættes Værdien efter de Regler, hvorefter den danske Statsanstalt for Livsforsikring beregner Værdien af tilsvarende Ydelser, dog saaledes, at det Beløb, der beregnes for Administration og Erhvervelsesomkostninger, ikke medregnes. De i saa Henseende fornödne Beregninger leveres uden Betaling af Statsanstalten for Livsforsikring.

4) Den aarlige Rentenydelse af en Kapital, hvis Forrentning ikke nöjagtig kan angives, ansættes til 4 pCt. af Kapitalen.

Efter de her angivne Regler, beregnes ligeledes Værdien af Rentenydelser eller andre periodiske Ydelser, naar der skal fradrages ved Beregningen af Arveafgiften af de Kapitaler eller andre Genstande, hvorpaa de hviler, eller naar en Arving eller Legatar, hvem Udredelsen af saadanne Ydelser maatte være paalagt, skal fradrages disse ved Beregningen af Arveafgiften af den ham tilfaldne Lod. Rente- eller Indtægtsnydelsens Værdi bliver i disse Tilfælde at bestemme efter Forholdene, navnlig de paagældende Personers Alder paa den Tid, Afgiften beregnes af den Kapital, hvorpaa Rente eller Indtægtsnydelsen hviler.

21 Afgiften beregnes af de enkelte Arvelodder og udredes af disse.

Den, hvem en Brugs- eller Indtægtsnydelse af visse Ejendele eller en vis Kapital er tillagt, kan kræve, at Afgiften udredes af de Midler, hvorpaa Brugs- eller Indtægtsnydelsen hviler, eller at det til Afgiftens Udredelse fornödne Belöb tilvejebringes ved Laan mod Pant i disse Midler. Disse Regler finder dog ikke Anvendelse i de i § 4, Litr. c. og d., ommeldte Tilfælde.

Er det ved Testamente bestemt, at visse Arvelodder skal udredes fri for Afgifter, betragtes de paagældende Arvelodder som forögede med det til Afgifternes Udredelse fornödne Belöb, og Afgifterne udregnes paa den Maade, at der til Arveloddens Belöb först lægges det Belöb, som Afgifterne af samme vilde udgöre, beregnede paa sædvanlig Vis, og af det saaledes fremkomne Belöb beregnes den Afgift, der vil være at erlægge.

Ved Opgörelsen af de enkelte Arvelodders Störrelse bliver alt, hvad samme Person erhverver efter samme Arvelader, at betragte som en samlet Arvelod. Har en Arving eller Legatar tidligere modtaget Arv, Legat eller afgiftspligtige Forskud eller Forstrækninger fra samme Arvelader, maa som Följe heraf de saaledes modtagne Belöb medregnes ved Opgörelsen af den afgiftspligtige Lod, men i den Afgift, som derved fremkommer, fradrages den Arveafgift, som tidligere maatte være erlagt af de paagældende Erhvervelser. I Formuefællesskab levende Ægtefæller betragtes i denne Forbindelse som samme Arvelader, naar de afgiftspligtige Belöb er udredede af Fællesboet eller skal udredes af dette, ligesom ogsaa Arv, der tilfalder i Formuefællesskab levende Ægtefæller, betragtes som en samlet Arv, medmindre Arveladeren maatte have bestemt, at Arven skal unddrages Formuefællesskabet.

Viser det sig ved Opgörelsen af et Dödsbo eller af anden afgiftspligtig Formuemasse, at nogen af Lodtagerne som Följe af foranstaaende Bestemmelser har et större Belöb at tilsvare i Arveafgift, end der tilkommer ham ved Delingen, betragtes det overskydende som en ham personlig paahvilende Gæld, der er Boet og de övrige Lodtagere uvedkommende. Det samme gælder om Arveforskud eller Forstrækninger, som maatte være ydede Personer, der ikke kommer til at tage Arv efter Yderen.

Forsaavidt Bestemmelserne i § 4, Litr. e., og § 5., Litr. b. og c., finder Anvendelse med Hensyn til Overdragelser, ved hvilke der er erlagt Halvprocentafgift efter Frd. af 8. Februar 1810, kan de saaledes erlagte Afgiftsbelöb fradrages i Arveafgiften. Samme Regel kommer til Anvendelse, naar der i Henhold til § 14, 3. Stk., under Arveafgiftsberegningen inddrages Midler, hvorover en i uskiftet Bo hensiddende Ægtefælle har disponeret.

22 Arveafgift efter de i denne Anordning indeholdte Regler bliver at svare af alle Erhvervelser, med Hensyn til hvilke Tidspunktet for Afgiftspligtens Indtræden efter Reglerne i § 10, jfr. §§ 13 og 15, falder efter denne Anordnings Ikrafttræden. Ligeledes bliver, naar den længstlevende af tvende Ægtefæller har hensiddet i uskiftet Bo, Afgiften af Boet at beregne efter denne Anordning, naar den længstlevende Ægtefælle dör, eller Skiftet paabegyndes efter denne Anordnings Ikrafttræden, selv om den först afdöde Ægtefælle maatte være död forinden dette Tidspunkt; dog kommer i sidstnævnte Tilfælde Reglerne i § 14, 3. Stk., 2. og 3. Punktum, ikke til Anvendelse.

Er Arveafgiften af visse Erhvervelser inden Anordningens Ikrafttræden endelig berigtiget i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, bliver derimod ingen yderligere Afgift at erlægge, selv om Afgiftspligten efter denne Anordnings Regler först vilde indtræde efter det forannævnte Tidspunkt.

I Tilfælde, hvor Administrationen maatte have forlangt Berigtigelsen af Arveafgiften af visse Midler udsat som Vilkaar for en tilstaaet Afgiftsnedsættelse, bliver Afgiften at beregne efter den ved Resolutionens Afgivelse gældende Lovgivning.

23 I Boer, der undergives offentlig Skiftebehandling, har vedkommende saavel ordentlige som overordentlige Skifteforvaltere, til hvilke sidste i denne Anordning henregnes saavel Testamentseksekutorer som Skiftekommissarier, at drage Omsorg

for, at Arveafgiften berigtiges af samtlige den afdödes Efterladenskaber saavel som af de övrige fra ham hidrörende Erhvervelser, med Hensyn til hvilke Afgiftspligten indtræder ved hans Död, i hvilket Øjemed Skifteforvalteren bl. a. bör söge oplyst, om afdöde har truffet Dispositioner, der medförer Afgiftspligt efter Reglerne i Anordningens § 5.

Skifteforvalteren har endvidere at söge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt afdöde maatte have været Besidder af Len, Stamhuse eller Fideikommisser eller af Brugs-, Indtægts- eller Rentenydelser, med Hensyn til hvilke en afgiftspligtig Succession har fundet Sted, eller har nydt Brugen eller Indtægten af Midler, af hvilke ved hans Död vil være at svare Arveafgift. Forsaavidt Arveanmeldelsen med Hensyn til de her omtalte afgiftspligtige Erhvervelser ikke vil være at indgive til Færöernes Sorenskriveris Skifteret, har denne at tilstille den Skifteret, til hvem Arveanmeldelsen efter de nedenfor bestemte Regler vil være at indgive, de tilvejebragte Oplysninger.

24 Naar ordentligt Skifte finder Sted, forfalder Afgiften til Betaling ved Boets Slutning.

Kan et Bo, der behandles af overordentlige Skifteforvaltere, ikke sluttes inden 2 Aar efter Dödsfaldet, skal der inden Udlöbet af denne Frist derom göres Indberetning til Færöernes Sorenskriveris Skifteret med Oplysning om Grunden dertil. Skifteretten kan forlange det oplyst ved Udskrift af Skifteprotokollen, at Boets vedkommende er bekendte med Grunden til Udsættelsen. I Boer, der ved Anordningens Ikrafttræden henstaar under Behandling af ekstraordinære Skifteforvaltere, regnes nævnte Frist af 2 Aar fra Anordningens Ikrafttræden. Den nævnte Indberetning skal gentages aarlig, saa længe Udsættelsen varer. Naar Skiftet sluttes, og Opgörelsen foreligger, bliver Afgiftsberegning at foretage og Afgiften at berigtige.

Overordentlige Skifteforvaltere skal uden Ophold til Færöernes Sorenskriveris Skifteret indsende Indberetning om, hvad de foretager med Hensyn til Berigtigelsen af Arveafgiften.

25 Saavel ordentlige som overordentlige Skifteforvaltere er med den af Bestemmelsen i § 21, næstsidste Stk., følgende Begrænsning lige overfor det offentlige ansvarlige for, at Arveafgiften behörig berigtiges i de af dem behandlede Boer.

26 Naar et Bo overtages af Arvinger til privat Skifte, samt i de Tilfælde, hvor Pligt til Erlæggelse af Arveafgift i Medför af Bestemmelserne i denne Anordning indtræder, uden at noget Skifte finder Sted paa Færöerne, har de afgiftspligtige inden 1 Aar efter Afgiftspligtens Indtræden at indgive Arveanmeldelse til Færöernes Sorenskriveris Skifteret.

Arveanmeldelsen, der afgives paa Tro og Love og under Eds Tilbud, skal foruden Oplysning om den Begivenhed, der har givet Anledning til den afgiftspligtige Erhvervelse, indeholde en Fortegnelse over de til den afgiftspligtige Formue hörende Aktiver og over de Udgifter, Gældsforpligtelser og andre Byrder, der menes at kunne komme til Fradrag, samt en Opgörelse over, hvorledes Formuen er eller vil blive fordelt, med Angivelse af Erhververnes Slægtskabsforhold til Arveladeren og, forsaavidt Arveladeren hensad i uskiftet Bo efter en tidligere afdöd Ægtefælle, tillige en Angivelse af, hvor og naar denne er afgaaet ved Döden.

Forsaavidt der er flere Arvinger eller afgiftspligtige, har de derhos i Arveanmeldelsen at udpege en Person, til hvem Meddelelse om Afgiftsberegningens Udfald eller andre Meddelelser i Sagen paa samtliges Vegne kan rettes.

Iövrigt er Arvingerne paa Skifteforvalterens Begæring pligtige at meddele denne samtlige de Oplysninger, hvoraf de maatte være i Besiddelse, og som kan have Betydning for Afgiftsberegningen.

Skema for nævnte Arveanmeldelser fastsættes af Justitsministeriet og udleveres gratis gennem Færöernes Sorenskriveris Skifteret.

27 Anmeldelsespligten paahviler i Dödsboer samtlige den afdödes Arvinger og, forsaavidt der maatte findes en efterlevende Ægtefælle, der er lodtagen i Boet, tillige denne, derimod ikke blotte Legatarer. I de i § 4, Litr. d., ommeldte Tilfælde

paahviler Anmeldelsespligten samtlige Domhavere, i de i § 4, Litr. b. og c., samt naar Afgiftspligten indtræder, som Følge af Successionen i Rentenydelsen og desl., de afgiftspligtige Successorer.

Anmeldelsen skal underskrives af samtlige de anmeldelsespligtige. For umyndiges Vedkommende underskrives Anmeldelsen af disses Værge; mindreaarige underskriver i Forening med deres Kurator; Enker, for hvem der er beskikket Lavværge, underskriver i Forening med denne. For en fraværende Arving, der har deltaget i Skiftet ved Repræsentant, kan denne underskrive, men den ham meddelte Fuldmagt maa paa Forlangende kunne dokumenteres.

28 I Dödsboer efter paa Færöerne hjemmehörende Personer indgives Arveanmeldelsen til Færöernes Serenskriveris Skifteret. I de i § 87 i Lov om Skifte af Dödsbo og Fællesbo af 30. November 1874, jfr. Anordning af 14. Januar 1876, ommeldte Tilfælde indgives Anmeldelsen til den Skifteret, til hvilken Boet er henvist.

Ved Succession i Nydelsen af Familiestiftelser indgives Arveanmeldelsen til Skifteretten paa det Sted, hvor Stiftelsen eller dennes Bestyrelse har sit Hjemsted.

Ved Succession i Brugs- og Indtægtsnydelser samt ved saadannes Ophör sker Anmeldelsen til den Skifteret, der har behandlet Arveladerens Bo, eller, forsaavidt Boet er behandlet af overordentlige Skifteforvaltere eller af selvskiftende Arvinger, til den Skifteret, under hvis Jurisdiktion Boet henhörte.

Ved Erhvervelsen af en bortebleven Persons Formue eller Indtægtsnydelsen af denne i Henhold til Reglerne i Forordn. 11. September 1839 indgives Anmeldelsen til Skifteretten i den Jurisdiktion, hvor Dom i förste Instans er afsagt.

Naar i Henhold til Reglen i § 8 Arveafgift skal erlægges af en udenfor Færöerne hjemmehörende Persons faste Ejendomme paa Færöerne eller de der ommeldte Rettigheder over saadanne, indgives Arveanmeldelsen til Færöernes Sorenskriveris Skifteret.

29 Naar et Bo efter at have henstaaet under offentlig Skiftebehandling ekstraderes Arvingerne til videre Behandling, uden at Arveafgiften er berigtiget, bliver Arveanmeldelse i Overensstemmelse med de foran givne Regler at indgive inden 1 Aar efter Ekstraditionen.

Er de afgiftspligtige först paa et senere Tidspunkt end det, paa hvilket Afgiftspligten efter de i denne Anordning indeholdte Regler indtræder, kommet til Kundskab om den afgiftspligtige Erhvervelse, regnes den i § 26 ommeldte Frist af 1 Aar fra det Tidspunkt, da de paagældende fik Kundskab om Erhvervelsen, hvorfor der maa göres Rede i Arveanmeldelsen.

Naar Andragende derom indgives inden Udlöbet af den lovbestemte Frist for Arveanmeldelsens Indgivelse, og Omstændighederne iövrigt taler derfor, kan Skifteforvalteren bevilge en Forlængelse af Fristen af indtil 6 Maaneder. Skulde paa Grund af særlige Omstændigheder en yderligere Forlængelse af Fristen anses fornöden, kan en saadan Forlængelse efter derom indgiven Ansögning bevilges af Justitsministeriet.

30 Indkommer Arveanmeldelsen ikke inden Udlöbet af de i § 26 og § 29 foreskrevne Frister, bliver Arveafgiften for de anmeldelsespligtiges Vedkommende at forhöje med 1/3. Det samme gælder, hvis den indkomne Arveanmeldelse lider af saa væsentlige Mangler, at den er uskikket til at danne Grundlaget for en Afgiftsberegning. Er Arveanmeldelsen ikke underskreven af samtlige de anmeldelsespligtige, indtræder en tilsvarende Afgiftsforhöjelse for de anmeldelsespligtiges Vedkommende, som ikke har underskrevet Anmeldelsen.

Overövrigheden kan derhos efter Indstilling fra Skifteforvalteren forelægge de paagældende en passende Frist til at fremkomme med lovlig Arveanmeldelse og eventuelt fremtvinge dennes Indgivelse ved Paalæg af Dagböder.

Justitsministeriet er bemyndiget til helt eller delvis at frafalde den i denne Paragrafs förste Stykke foreskrevne Afgiftsforhöjelse, naar Omstændighederne findes

at tale derfor, navnlig naar Oversiddelsen af de foreskrevne Frister kun har været kortvarig.

31 Skifteforvalteren har at gennemgaa de indkomne Arveanmeldelser, og for saa vidt saadant skönnes fornödent, at söge de i disse indeholdte Oplysninger berigtigede eller supplerede ved Henvendelse til Parterne eller paa anden formaalstjenlig Maade. Han skal endvidere söge tilvejebragt de iövrigt for Afgiftsberegningen fornödne Oplysninger, derunder navnlig om, hvorvidt nogen af de afgiftspligtige tidligere har modtaget Forstrækninger eller deslige, som bliver at tage i Betragtning ved Afgiftsberegningen, samt om, hvorvidt afdöde har truffet Dispositioner, der falder ind under Reglerne i § 5 og i § 14, 3. Stykke.

Naar Sagen paa foranförte Maade er tilstrækkelig oplyst, eller der dog er tilvejebragt de Oplysninger, som efter Omstændighederne maa anses for erholdelige, foretager Skifteforvalteren paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger en Beregning af de Afgiftsbeløb, som vil være at erlægge i Anledning af den Begivenhed, Arveanmeldelsen vedrörer, og tilstiller Parterne eller den af disse udpegede Repræsentant en Afskrift af denne Afgiftsberegning.

Naar en efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo, har den paagældende, inden Udlöbet af den i § 26, 1. Stk., nævnte Frist, og under samme Vilkaar som i § 30, 2. Stk., anfört, til Skifteforvalteren at indlevere en Opgörelse paa Tro og Love og under Eds Tilbud over Boets Aktiver og Passiver; denne Opgörelse bliver, naar den ikke godtgöres at være urigtig, at lægge til Grund, saafremt der til sin Tid, naar Boet skiftes, bliver Spörgsmaalet om Anvendelse af Reglerne i § 14, 3. Stk., 2. og 3. Pktm.

32 Anser nogen af de afgiftspligtige sig for forurettet ved den af Skifteforvalteren foretagne Afgiftsberegning, kan han inden 3 Maaneder efter, at han har modtaget Underretning om samme, eller for de anmeldelsespligtiges Vedkommende inden 3 Maaneder efter, at saadan Underretning er tilstillet den af dem i Henhold til Reglen i § 26 udpegede Repræsentant, indbringe Sagen for Justitsministeriet.

Anser den paagældende heller ikke den Afgörelse, Justitsministeriet træffer, for rigtig, kan han, naar Begæring derom fremsættes inden 3 Maaneder efter, at han har modtaget Underretning om Ministeriets Afgörelse, forlange Spörgsmaalet afgjort ved Rettergang under en mod ham ved det offentliges Foranstaltning anlagt Sag.

Undlader de afgiftspligtige at paaanke den af Skifteforvalteren foretagne Afgiftsberegning inden den foran foreskrevne Frist, er Afgiftsberegningen bindende for dem, medmindre det offentlige, for hvilket Skifteforvalterens Afgiftsberegning ikke er bindende af egen Drift eller i Henhold til derom fremsat Andragende maatte foranledige Spörgsmaalet om Afgiftsberegningens Rigtighed optaget til fornyet Prövelse. De af Justitsministeriet med Hensyn til Afgiftsberegningen trufne Afgörelser er, naar de ikke paaankes inden den foreskrevne Frist, bindende saavel for det offentlige som for den afgiftspligtige.

33 Afgiften forfalder til Betaling paa 6-Ugers-Dagen efter, at Afgiftsberegningen efter de i foranstaaende Paragraf indeholdte Regler er bleven bindende for de afgiftspligtige eller, forsaavidt denne Dag er en Helligdag, paa den nærmest paafölgende Sögnedag. Oversiddes denne Frist, bliver der at erlægge en Strafrente af 1/6 pro mille af Afgiftens Beløb for hver Dag, Fristen er oversiddet.

I de Tilfælde, hvor en afdragsvis Betaling er tilladt, forfalder det förste Afdrag til Indbetaling efter de foran fremstillede Regler, Det næste Afdrag forfalder til Indbetaling paa Aarsdagen efter det förste Afdrags Forfaldsdag eller, hvis denne er en Helligdag, paa den nærmest paafölgende Sögnedag og saa fremdeles. Udeblives med Betalingen af noget Afdrag, beregnes Strafrente som foran angivet.

De afgiftspligtige har inden 3 Uger efter Indbetalingsfristens Udlöb for Skifteforvalteren at godtgöre, at Afgiften med muligt paalöbne Renter er betalt.

Reglerne om Stedet for Afgiftens Indbetaling fastsættes af Justitsministeriet.[1])

34 Har Skifteforvalteren ikke inden 3 Uger efter Indbetalingsfristens Udlöb modtaget fyldestgörende Oplysning om, at den skyldige Afgift er betalt, eller fremgaar det af de ham forelagte Oplysninger, at der er indbetalt for lidt, har han at drage Omsorg for Afgiftens Inddrivelse.

Selvskiftende Arvinger er, eventuelt i Forbindelse med afdödes med disse skiftende Ægtefælle, med den af Reglen i § 21, næstsidste Stykke, fölgende Begrænsning, solidarisk ansvarlige for Berigtigelsen af de Afgiftsbelöb, der vil være at erlægge i de af dem behandlede Boer. Det fulde Afgiftsbelöb kan derfor efter Skifteforvalterens Valg inddrives hos en hvilken som helst af de paagældende.

Saafremt færöske Repræsentanter for Arvinger udenfor Færöerne alene eller i Forening med paa Færöerne hjemmehörende Arvinger har overtaget en paa Færöerne hjemmehörende Persons Bo til privat Skifte, er de ligesom Arvingerne og efter samme Regler som disse ansvarlige for Arveafgiftens Berigtigelse.

Naar Arvemidler eller andre efter denne Anordning afgiftspligtige Midler udbetales en Person udenfor Færöerne gennem en paa Færöerne hjemmehörende Repræsentant, er denne ligeoverfor det offentlige ansvarlig for Afgiften af de paagældende Midler. Udbetales deslige Midler til en Person udenfor Færöerne uden Mellemmand paa Færöerne, er den, af hvem Midlerne udbetales, pligtig til at fradrage Afgiftens Belöb og er overfor det offentlige ansvarlig for Afgiftens rigtige Indbetaling.

Naar Ejendomme eller Rettigheder ,der har tilhört en udenfor Færöerne hjemmehörende Person, og hvoraf skal svares Arveafgift efter Reglen i § 8, overgaar til en anden Person udenfor Færöerne, er det offentlige berettiget til at söge Fyldestgörele for Afgiften i de paagældende Ejendomme og Rettigheder uden Hensyn til de efter Afgiftspligtens Indtræden med Hensyn til samme mulig trufne Dispositioner.

35 Offentlige Embedsmænd saavel som Bestyrerne af offentlige Stiftelser, Banker og lignende Pengeinstitutioner, der har baandlagte Midler under Bestyrelse, er pligtige at meddele Skifteforvalteren eller Justitsministeriet Underretning om, naar saadanne Midler kommer til Udbetaling, eller naar der finder Succession Sted i Indtægtsnydelsen af samme.

Samme Pligt paahviler Bestyrerne af Fideikommisser saavel som Familielegater eller Familiestiftelser, der falder ind under Reglen i § 4 c., naar der finder Succession Sted i Besiddelsen af Fideikommisset eller i Indtægtsnydelsen af paagældende Legat eller Stiftelse.

36 Alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, derunder Skatteligningsmyndigheder, samt Bestyrelser for Banker, Forsikringsselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og deslige, er forpligtede til uden Betaling at meddele saavel Skifteforvalteren som de övrige Myndigheder, hvem Tilsynet med Afgiftens Berigtigelse paahviler, alle Oplysninger, hvoraf de er i Besiddelse, og som kan tjene til Vejledning ved Afgiftens Beregning, saasom angaaende den Formue, hvorefter en afdöd har svaret Formueskat, de hos Banken eller Sparekassen for afdöde Personer indestaaende Kapitaler, de paa saadannes Navn noterede Obligationer eller Aktier og deslige.

Saavel ordentlige som overordentlige Skifteforvaltere er derhos, naar de har Formodning om, at en afdöd, af hvis Efterladenskaber det paahviler dem at beregne Arveafgiften, har ydet nogen Forskud eller Forstrækninger eller har indgaaet Overenskomster eller foretaget Overdragelser, hvoraf Afgift bliver at svare efter Reglerne i denne Anordning, berettigede til at afkræve den eller dem, til Fordel for hvem de afgiftspligtige Dispositioner formodes trufne, en skriftlig Erklæring angaaende det paagældende Forhold.

Vægrer nogen sig ved at meddele de Oplysninger eller Erklæringer, som i Med-

[1]) Bek. Nr. 553 af 30. Dec. 1921.

för at denne Anordnings Bestemmelser afæskes ham, bestemmer Justitsministeriet, hvis Afgörelse i saa Henseende ikke kan paaankes for Domstolene, om de begærede Oplysninger skal meddeles, eller den begærede Erklæring afgives, og Ministeriet kan om fornödent fremtvinge Begæringens Opfyldelse ved Paalæg af Dagböder.

37 Har Arvinger eller andre efter denne Anordning afgiftspligtige forsætlig sögt at unddrage sig Afgiftspligten ved at undlade at indgive de paabudte Anmeldelser i Tilfælde, hvor saadant efter de foreliggende Omstændigheder kunde medföre, at den afgiftspligtige Erhvervelse undgik vedkommende offentlige Myndigheds Opmærksomhed, eller ved paa anden Maade at fordölge den afgiftspligtige Erhvervelse, uden at Tilfældet dog falder ind under Bestemmelsen i § 38, bliver Afgiften, hvis ikke Sagen med Justitsministeriets Samtykke afgöres i Mindelighed, at erlægge med dens dobbelte Belöb.

38 Den, som til Brug ved Beregningen af Afgiften efter nærværende Anordning til de Myndigheder, hvem Afgiftens Beregning paahviler, derunder indbefattet overordentlige Skifteforvaltere, mod bedre Vidende afgiver urigtige Anmeldelser, Oplysninger eller Erklæringer angaaende de Forhold, hvorpaa Afgiftspligten eller Afgiftens Beregning beror, eller som i sine Anmeldelser, Oplysninger eller Erklæringer med Forsæt fortier Omstændigheder, der har Betydning for Afgiftspligten eller Afgiftsberegningen, straffes, forsaavidt ikke Sagen med Justitsministeriets Samtykke afgöres i Mindelighed, med en Böde lig det femdobbelte af det Belöb, hvormed Afgiften som Följe af de urigtige eller ufuldstændige Oplysninger er bleven forringet, eller hvormed den vilde være bleven forringet, hvis Afgiften var bleven beregnet paa Grundlag af disse Oplysninger.

Er de foran ommeldte Anmeldelser, Oplysninger eller Erklæringer afgivne af flere i Forening, bliver den foreskrevne Böde at ikende hver enkelt af de paagældende med dens fulde Belöb, forsaavidt de har været vidende om de afgivne Oplysningers Urigtighed eller Ufuldstændighed.

Sager, hvorunder der er Spörgsmaal om Ansvar efter denne Paragraf eller efter § 37, behandles efter de for kriminelle Sager gældende Regler.

39 Skulde nogen af de Tjenestemænd, hvem Tilsynet med Overholdelsen af de i denne Anordning givne Bestemmelser er betroet ,göre sig skyldig i Efterladenhed hermed, bliver han efter Justitsministeriets Resolution, der ej kan paaankes for Domstolene, at anse med en Böde förste Gang fra 20 til 100 Kr., anden Gang fra 40 til 200 Kr., tredje Gang fra 80 til 400 Kr. Gör han sig oftere skyldig i lignende Forseelser, bliver han efter Omstændighederne at anse med en höjere Böde eller at tiltale til Forbrydelse af sin Stilling.

Overordentlige Skifteforvaltere kan under de samme Betingelser anses med Böder fra 20 til 400 Kr. Er grov Forsömmelighed udvist, kan derhos den dem meddelte Bevilling til det paagældende Bos Behandling fratages dem.

40 Naar Bestyrere af offentlige Stiftelser, Banker og lignende Institutioner forsömmer de i § 35 paabudte Indberetninger, kan de efter Justitsministeriets Resolution anses med Böder fra 20 til 400 Kr.

Er de paagældende utilfredse med det af Justitsministeriet givne Bödepaalæg, kan de forlange Spörgsmaalet om sammes Berettigelse afgjort ved Domstolene under en mod dem ved det offentliges Foranstaltning anlagt Sag.

41 Saavl Afgiften selv med de denne mulig paalöbne Renter som Böder, der i Henhold til denne Anordning er paalagt nogen af Administrationen, bliver i Mangel af Betaling paa lovlig Maade at inddrive ved Udpantning.

Böder, som er paalagte nogen ved Domstolene, eller hvis Paalæg er stadfæstet af disse, bliver i Mangel af Betaling at afsone i Overensstemmelse med de om Afsoning af Böder udenfor kriminelle Sager gældende Regler.

Alle Böder efter denne Anordning tilfalder Statskassen.

42 Justitsministeriet fastsætter de nærmere Regler angaaende Skifteforvalterens Virksomhed med Hensyn til Afgiftens Beregning og Opkrævning.[1])

43 Arveafgiften fordeles mellem Statskassen og Færö Amts Fattigkasse efter följende Regler:

I de i § 2 A. omhandlede Tilfælde Statskassen ½ pCt. Afgift, Amtsfattigkassen Resten.

I de i § 2 B. omhandlede Tilfælde Statskassen ved offentlig Skifte 2½ pCt. Afgift og ved privat Skifte 1½ pCt. Afgift, Amtsfattigkassen Resten.

I de i § 2 C. omhandlede Tilfælde Statskassen ved offentligt Skifte 4 pCt. Afgift og ved privat Skifte 3 pCt. Afgift, Amtsfattigkassen Resten.

I de i § 2 D. samt sidste Stykke, 1. Punktum, omhandlede Tilfælde Statskassen ved offentligt Skifte 5 pCt. Afgift og ved privat Skifte 4 pCt. Afgift ,Amtsfattigkassen Resten.

Naar der i Medför af Bestemmelserne i denne Anordning finder en Forhöjelse eller Nedsættelse af Arveafgiften Sted, fordeles Afgiften mellem Statskassen og Færö Amts Fattigkasse i samme Forhold, i hvilket den i Medför af förste Stykke vilde være blevet fordelt, dersom ingen Forhöjelse eller Nedsættelse havde fundet Sted.

44 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1922.

1. Dec. — INSTRUKS (NR. 502) FOR AMTSLÆGEN PAA FÆRØERNE.

I Henhold til § 4 i Anordning Nr. 545 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsættes herved följende Instruks, efter hvis Bestemmelser Amtslægen paa Færöerne vil have at rette sig under Udförelsen af de Pligter, der paahviler ham i Henhold til den nævnte Anordning og Lovgivningen iövrigt.

1 Amtslægens Embedsomraade er Færöerne. Som Kredslæge i Thorshavn Lægekreds har han med Hensyn til den særlige Kredslægevirksomhed at rette sig efter Instruksen for Kredslæger paa Færöerne med de Lempelser, som följer af de to Funktioners Forening.

2 Amtslægen er den överste Embedslæge indenfor sit Embedsomraade.

Han staar, forsaavidt hans Embede angaar, umiddelbart under Sundhedsstyrelsen og danner i alle Embedsforhold Mellemleddet mellem denne og Amtslægekredsens Kredslæger.

Amtslægen kan i almenvigtige Sager af Sundhedsstyrelsen tilkaldes til Möder i København, jfr. Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 5, sidste Stykke.[2])

Til Sundhedsstyrelsen afgiver han dels alle foreskrevne Anmeldelser og Indberetninger samt Erklæringer og Betænkninger, som bliver ham særlig affordrede, dels saadanne Forslag til Ordning og Forbedring af Sundheds- og Medicinalforholdene i hans Embedsomraade, som han finder Anledning til at fremsætte, og som ikke kan gennemföres ved Henvendelse til de stedlige Myndigheder.

3 Amtslægen er Amtmandens og Lagtingets sagkyndige Raadgiver og skal som saadan höres i alle Amtet eller Lagtinget vedrörende Sager, der skönnes at kræve lægekyndig Indsigt, derunder indbefattet Sager om Amtets Inddeling i Jordemoderdistrikter og Distriktsjordemödres Bopæl, Beskikkelse af Distriktsjordemödre og Valg af Jordemoderelever. Han skal höres angaaende Ansættelse af Overlæger og Enelæger ved amts- og bykommunale Sygehuse samt Sygehuse, der nyder Tilskud af Stat eller Kommune,[3]) og skal have Lejlighed til at udtale sig om Planer til Opförelse og Ombygning af Skolebygninger. Han bör om fornödent selv drage Omsorg for, at disse Sager forelægges ham.

Over Planer for Opförelse, Forandring eller Udvidelse af offentlige Sygehuse skal

[1]) Jfr. Bestemmelser Nr. 301 af 30. Dec. 1921.
[2]) Jfr. nu Lov Nr. 182 af 23. Juni 1932.
[3]) Bortfaldet ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935.

han afgive Betænkning til den Myndighed, af hvilken det forlanges, og kan ikke undslaa sig for paa Amtets Opfordring at være behjælpelig ved Planernes Udarbejdelse. Han bör saavidt muligt foranledige, at saadanne Planer ledsages af nöjagtige Beskrivelser og giver Oplysning om alle Enkeltheder, forinden de forelægges Ministeriet eller Sundhedsstyrelsen.

Ogsaa over Planer for de i Anordningen om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne § 5 under Nr. 2 omhandlede Anstalter har Amtslægen at afgive sagkyndig Betænkning, naar det forlanges af ham.

Amtslægen er forpligtet til at foretage de Eftersyn og Undersögelser og afgive de Betænkninger, Skön og Erklæringer, som begæres af Amtmanden eller Lagtinget.

4 Amtslægen förer indenfor Amtslægekredsen Overtilsyn med Kredslægernes Embedsvirksomhed. Han skal före en nöjagtig Fortegnelse over Kredslægerne med Oplysning om deres Alder, Eksamensaar, Ansættelsesaar, tidligere Stillinger, Forflyttelse og Död.

Han skal som Regel en Gang aarlig ved personligt Eftersyn forvisse sig om, at Kredslægerne holder deres Embedsböger og Embedsarkiv i Orden.

Han har at paase, at de indenfor de fastsatte Tidsfrister afgiver foreskrevne Indberetninger og Anmeldelser.

Han vaager over, at Kredslægerne foretager de Eftersyn og Undersögelser og udförer de Forretninger, der paahviler dem, og han skal paase, at Kredslægernes Embedsrejser lægges paa den hensigtsmæssigste og for det offentlige mindst bekostelige Maade.

Bliver en Kredslæge pludselig sat ud af Stand til at besörge sine Embedsforretninger, skal Amtslægen ved Henvendelse til Amtmanden hurtigst muligt foranledige, at denne foretager fornöden Konstitution, og indberette det skete til Sundhedsstyrelsen.

Ved indtrædende Vakance i et Kredslægeembede skal han forvisse sig om, at Embedets Böger er til Stede, og at Arkivet er i Orden, og foranledige, at dette tages i Bevaring paa en saadan Maade, at det kan overgives den nye Indehaver af Embedet fuldstændigt og i let overskuelig Orden.

5 Amtslægen förer indenfor sit Embedsomraade Overtilsynet med, hvorledes Læger, Tandlæger Apotekere, Jordemödre, til begrænset Lægegerning bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massörer og lignende udöver deres Kaldsvirksomhed, for saa vidt denne vedkommer det offentlige.

Over de i Amtslægekredsen bosatte eller virkende praktiserende Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemödre skal Amtslægen före en nöjagtig Fortegnelse med Angivelse af Navn, Alder, Stilling, Eksamensaar, Nedsættelsesdato, Dato for særlige Tilladelser og Bevillinger o. s. v.

Han skal straks indberette til Sundhedsstyrelsen, naar en Apoteker dör, eller en distribuerende eller dispenserende Læge dör eller fraflytter det Sogn, hvor han hidtil har boet.

6 Amtslægen foretager sammen med en af Amtmanden udpeget Læge eller en farmaceutisk uddannet, af Justitsministeriet udpeget Visitator Eftersyn af Amtslægekredsens Apoteker[1]) og Hopitalsapoteker efter de derom givne Regler. Han foretager ligeledes de ekstraordinære Eftersyn, som Sundhedsstyrelsen paalægger ham, efter de af denne i hvert enkelt Tilfælde givne Anvisninger.

Amtslægen skal ogsaa underkaste de dispenserende eller distribuerende Lægers Medicinbeholdninger Eftersyn efter de derom givne Regler.

Han har at holde sig underrettet om, at der altid paa Apotekerne findes den fornödne eksaminerede Medhjælp, og kan i dette Øjemed forlange sig tilstillet Meddelelser om Til- og Afgang af Medhjælpere fra hvert enkelt Apotek med Angivelse af Navn, Eksamen og Tiltrædelses-, eventuelt Fraflytningsdato.

---

[1]) Apotekervæsenet er nu Særanliggende.

Han paaser, at der ikke paa Apotekerne antages Elever, som ikke har de fornödne forberedende Eksaminer, og har Krav paa, at der tilstilles ham Meddelelse om enhver Elevs Antagelse, ledsaget af vedkommendes Eksamensbevis.

Amtslægen kan godkende Ordningen af et Apoteks midlertidige Bestyrelse under Privilegiehaverens kortvarige Forfald, for saavidt saadan Bestyrelse ikke strækker sig ud over mere end höjst 2 Maaneder.

Amtslægen har at foranledige den befalede Erklæring underskrevet af enhver, der paa eget Ansvar midlertidig overtager Bestyrelsen af et Apotek, hvad enten dette sker med Sundhedsstyrelsens Godkendelse eller for kortvarig Bestyrelse med Amtslægens egen Godkendelse. De underskrevne Erklæringer indsendes til Sundhedsstyrelsen.

7 Amtslægen förer Overtilsynet med Amtslægekredsens Jordemodervæsen.

Han har i det hele at vaage over, at Jordemödrene ikke overtræder de i Anordning Nr. 49 af 11. Februar 1920 om Jordemodervæsenet paa Færöerne og den dertil sig sluttende Instruks eller i særlige Vejledninger indeholdte Bestemmelser for deres Virksomhed. Hvor en begaaet Forseelse mod disse Bestemmelser er ringe, kan han indskrænke sig til personlig at paatale Overtrædelsen; ved större Forseelser eller i Gentagelsestilfælde bör han ved Henvendelse til vedkommende Øvrighed foranledige indledet offentlig Undersögelse. For saa vidt der foreligger Overtrædelse alene af den særlige Jordemoderlovgivning og ikke f. Eks. tillige af den almindelige borgerlige Straffelov, er han bemyndiget til efter den begaaede Forseelses Natur at ordne Sagen saaledes, at Jordemoderen i Mindelighed inden en af ham fastsat Frist betaler en hende af ham forelagt Böde fra 2 til 200 Kr. til vedkommende Sogns Hjælpekasse, jfr. Anordning om Jordemodervæsenet § 13. I saadanne Tilfælde skal han underrette den nævnte Kasse om den trufne Ordning, og Jordemoderen er forpligtet til inden Fristens Udlöb at forelægge ham Bevis for, at Böden er betalt.

Naar Amtslægen fra Kredslægen modtager Indberetning om smitsom Sygdoms Optræden hos en Jordemoder eller hendes Husstand eller blandt hendes Patienter, skal han paase, at der træffes de Forholdsregler, som findes nödvendige for at sikre, at Sygdommen ikke forplantes; dersom Sygdomstilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfödte Barn er Barselsfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemilovgivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuldninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, er han bemyndiget til, naar det skönnes fornödent, at forbyde vedkommende Jordemoder at praktisere i en bestemt begrænset Tid. Om en saadan Forholdsregel skal han göre Indberetning til Amtmanden, dersom han ikke forud har forhandlet med denne om Sagen, samt til Sundhedsstyrelsen.

En Gang hvert Aar skal Amtslægen i Forbindelse med den vedkommende Kredslæge afholde Konference med Jordemödrene i hver enkelt Kreds, idet han gennem Kredslægen indkalder dem til Möde paa et bestemt Tidspunkt og et bestemt Sted.

Ved Konferencen skal Amtslægen overbevise sig om, at Jordemödrene holder deres Instrumenter i Orden og förer deres Protokoller og Skemaer paa befalet Maade. Han skal forvisse sig om, at de vedligeholder deres Kundskaber, og at deres Helbredstilstand og sjælelige Evner ikke lægger Hindringer i Vejen for tilfredsstillende Udövelse af deres Kald. Han paataler Forseelser, retter Misforstaaelser, giver Vejledning og Instruktion med Hensyn til nye faglige Metoder, nyerhvervet Viden paa Jordemoderkunstens Omraade og nye Lovbestemmelser saavelsom med Hensyn til den rette og fulde Forstaaelse af Jordemödrenes Pligter og Rettigheder.

Han bör saavidt muligt söge at skaffe sig nöje Kendskab til hver enkelt Jordemoders Person og Forhold.

8 Amtslægen har indenfor Amtslægekredsen Overtilsynet med, at de gældende Forbudsbestemmelser mod ulovlig Udövelse af Jordemodervirksomhed overholdes;

ligeledes förer han Overtilsyn med, at de gældende Bestemmelser om ulovlig Medikamenthandel og Handel med Gift samt om Reklamering for Bandager, Helbredelsesapparater, Lægemidler og Desinfektionsmidler haandhæves, og at herom nedlagte Forbud ikke overtrædes.

Kommer han enten gennem Indberetning eller Anmeldelse fra Kredslæger eller paa anden Maade til Kundskab om, at Bestemmelserne i de nævnte Henseender er overtraadte, skal han gennem Henvendelse til Øvrigheden foranledige, at Sagen göres til Genstand for retslig Undersögelse, eventuelt for retslig Paatale. Hvis en saadan Indstilling ikke tages til Følge, kan han forelægge Sagen for Amtmanden eller Sundhedsstyrelsen.

9 Amtslægen förer indenfor Amtslægekredsen Overtilsynet med alle Anliggender, som vedrörer den offentlige Sundheds- og Sygepleje.

I alle saadanne Embedsanliggender kan han paa eget Initiativ foretage nödvendige stedlige Undersögelser, afgive Betænkninger og fremsætte Forslag overfor Amtmanden og Lagtinget.

Skönnes der at foreligge Overtrædelser af herhenhörende Bestemmelser, kan Amtslægen ved Henvendelse til vedkommende Øvrighed foranledige offentlig Undersögelse indledet.

10 Amtslægen förer i Henhold til Anordningen om Embedslægevæsenets Ordning § 1, 2. Stykke, Overtilsynet med samtlige de Forhold i Amtslægekredsen, som omfattes af Bestemmelserne i Anordningens § 5 under Nr. 2—6 og §§ 6—12.

Overtilsynet öves dels derved, at Amtslægen kontrollerer, hvorvidt Kredslægerne regelmæssig udöver det dem ifölge de nævnte Bestemmelser paahvilende Tilsyn og afgiver fornödne Beretninger derom samt træffer paakrævede Foranstaltninger, dels ved, at han selv foretager Undersögelser af de paagældende Forhold,eventuelt ved Besög paa Stedet, hvorved bemærkes, at Amtslægen naar som helst har uhindret Adgang til Steder, med hvilke han i Embeds Medför förer Tilsyn.

De paagældende stedlige Undersögelser foretages i det Omfang, Amtslægen skönner fornödent, og udföres saavidt muligt enten efter en forud lagt Plan lejlighedsvis paa Embedsrejser i andet Øjemed. Paa de omhandlede Rejser bör Amtslægen benytte Lejligheden til at erhverve et saa indgaaende Kendskab til Forholdene indenfor sit Embedsomraade som muligt.

Særlig skal Amtslægen nöje holde sig underrettet om Indretningen og Driften af og Sundhedstilstanden i alle de i Anordningen om Embedslægevæsenets Ordning § 5 under Nr. 4 ommeldte Institutioner. Ved mindst een Gang aarlig at aflægge Besög paa enhver af disse Institutioner skal han overbevise sig om, at de er tilbörlig indrettede og drevne.

Ved ethvert Eftersyn, som Amtslægen selv foretager, skal han paa Stedet göre Optegnelser om de forefundne Forhold og paa Grundlag af disse Optegnelser indföre en Beretning om Eftersynet i en dertil bestemt Eftersynsprotokol; hver Beretning forsynes med Dato og Löbenummer.

Overalt, hvor han iagttager Forhold, som kan antages at virke skadeligt paa Befolkningens Sundhedstilstand, skal han paa enhver Maade ved Henvendelse til vedkommende Myndighed söge dem rettede og forbedrede.

Hvis Amtslægen skönner, at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paatrængende nödvendig, at dens Undladelse medför overhængende Fare for Menneskers Liv eller Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning iværksat; dog skal han uopholdelig göre Indberetning om Sagen til vedkommende Myndighed og til Sundhedsstyrelsen.

11 Amtslægen er Medlem af Færöernes Oversundhedskommission og har som saadan nöje at opfylde de Pligter, som de paagældende Love og Anordninger paalægger ham.[1])

Iövrigt har Amtslægen Overtilsynet med, at der indenfor Amtslægekredsen træf-

[1]) Jfr. Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 § 2.

fes alle fornödne Foranstaltninger til at hindre smitsomme Sygdommes Optræden og Udbredelse, og at disse Foranstaltninger udföres efter en saavidt muligt ensartet Plan i alle under hans Overtilsyn staaende Lægekredse.

Hvis der indenfor Amtslægekredsen optræder Tilfælde af en af de Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig Behandling, eller hvis en anden smitsom Sygdom truer med at vinde större Udbredelse eller viser en særlig ondartet Karakter, eller hvis Amtslægen faar Formodning om, at der ikke træffes de rette og mest formaalstjenlige Foranstaltninger til at hindre Smitteudbredelse, skal han straks begive sig til det paagældende Sted for i Forbindelse med vedkommende Kredslæge og saavidt muligt de behandlende Læger at underssöge Forholdene og söge iværksat, hvad der er nödvendigt for, at Sygdommen kan blive behandlet paa bedste Maade og dens videre Udbredelse blive hindret.

Optræder der indenfor Embedsomraadet noget Tilfælde af Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig Behandling, gör Amtslægen uopholdelig Indberetning til Sundhedsstyrelsen. Ligeledes skal han straks give Sundhedsstyrelsen Meddelelse, hvis en anden epidemisk Sygdom truer med at vinde större Udbredelse.

For saa vidt det af Epidemikommissionen paabydes, at der til Oplysning om, hvorvidt en Sygdom bör tages under offentlig Behandling, skal foretages Obduktion, bör Amtslægen komme til Stede ved Obduktionen og bistaa og om fornödent vejlede vedkommende Kredslæge paa bedste Maade.

Amtslægen vaager indenfor Amtslægekredsen over Desinfektionen for offentlig Regning og skal overbevise sig om, at der altid er fornödent Materiel og uddannet Personale til Raadighed, og at Materiellet er i god Orden og virker effektivt.

Amtslægen har i Tilfælde af, at epidemiske Sygdomme tages under offentlig Behandling, at drage Omsorg for, at der antages det fornödne Antal velkvalificerede Epidemilæger, og han skal til enhver Tid holde sig underrettet om, hvilke passende Lokaler der i Tilfælde af Optræden af en af de Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig Behandling, eventuelt kunde tages i Brug som Isolations- og Behandlingslokaler, og virke hen til, at der paa Forhaand er truffet bindende Aftaler med Hensyn til saadanne Lokalers Anvendelse. Ligeledes bör han virke hen til, at der er sörget for Adgang til, at saadanne Lokaler i paakommende Tilfælde uden Ophold kan forsynes med fornödent Udstyr, samt til, at den fornödne Sygeplejebetjening og de nödvendige Transportmidler kan skaffes til Veje med kortest muligt Varsel.

Amtslægen har Overtilsynet med, at der overalt er let og hurtig Adgang for Sundhedspolitiet til i paakommende Tilfælde at tilkalde Læge til Eftersyn af anlöbende Skibe, samt med, at der findes de fornödne, i Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indförelse paa Færöerne paabudte Isolationslokaler, og at disse er i Orden og paa ethvert Tidspunkt kan forsynes med passende Udstyr og Betjening.

Amtslægen vaager over, at den offentlige Kokoppeindpodning regelmæssig finder Sted, og godkender Kredslægernes Planer for de aarlige Vakcinationsrejser. Han vaager i Tilfælde af Koppesygdommes Optræden over, at der forholdes i Overensstemmelse med § 4 i Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper af 9. Marts 1906, og skal sörge for, at der træffes Foranstaltning til, at enhver indenfor det paagældende Omraade kan blive genindpodet for offentlig Regning.

12 Amtslægen er, forsaavidt Retslægeforretningerne ikke af Justitsministeriet er overdragne en anden Læge, autoriseret Retslæge for Kredsens Jurisdiktioner. Han har som saadan at foretage alle de Undersögelser, at give de sagkyndige Oplysninger og at udfærdige de Betænkninger og Attester, om hvilke de dömmende eller administrative Myndigheder anmoder ham.

Hvis der af Retslægeraadet eller Sundhedsstyrelsen rettes særlige Anmodninger til ham i hans Egenskab af Retslæge, har han at efterkomme disse ligesom at följe de særlige Anvisninger med Hensyn til Undersögelsesmetoder m. v. eller Formen af skriftlige Udfærdigelser, som maatte blive givne af disse Myndigheder.

Sammen med en af Amtmanden udpeget Læge skal han foretage de forefaldende lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med den derfor fastsatte særlige Instruks.[1])

Han bör som Retslæge virke hen til, at Politiet lader foretage lovmæssig Obduktion i ethvert Tilfælde, i hvilket det lovmæssige Ligsyn ikke har kunnet fastslaa Dödsaarsagen paa utvivlsom Maade.

13 Amtslægen samler og bearbejder det Amtslægekredsen vedrörende, fra Kredslægerne modtagne statistiske Materiale. Han paaser, at de befalede, Medicinalvæsenet vedrörende Beretninger og Anmeldelser indenfor de fastsatte Tidsfrister indsendes til ham fra enhver, som er forpligtet til at afgive saadan Beretning. Han modtager disse Beretninger, samler, ordner dem, söger dem i paakommende Tilfælde ved Henvendelse til den paagældende berigtigede eller supplerede og bearbejder dem i Overensstemmelse med de derom gældende Bestemmelser. Han indsender det modtagne og bearbejdede statistiske Materiale til Sundhedsstyrelsen med alle fornödne Bilag indenfor de fastsatte Tidsfrister.

Amtslægen sörger for at komme i Besiddelse af den mest omfattende Kundskab om de Forhold, der vedrörer Amtets Medicinalstatistik, og samler til Embedsarkivet alle Dokumenter, Efterretninger og Oplysninger, som kan tjene til Grundlag for saadan Statistik.

Den aarlige Medicinalberetning, som han har at udarbejde, skal forelægges Amtmanden til Gennemsyn, forinden den indsendes til Sundhedsstyrelsen.

Amtslægen skal drage Omsorg for, at enhver hans Embedsvirksomhed eller Embedsomraade vedrörende Anke, der findes omtalt i de til ham indsendte Medicinalberetninger, bliver saa fyldestgörende begrundet som muligt, og at det meddeles, hvad der er foretaget eller efter vedkommendes Formening bör foretages for at afhjælpe det paaankede Forhold. Angaar en saadan Anke Forhold, som efter Amtslægens Skön trænger til særlig Behandling eller hurtig Afhjælpning, bör han göre den til Genstand for en særlig Indberetning, medmindre han selv kan afhjælpe den eller faa den afhjulpet ved Henvendelse til de stedlige Myndigheder.

14 Amtslægen skal före særlige Embedsböger for Amtslægeembedet.

Han skal holde det til Embedet hörende Arkiv i Orden og sondret fra Kredslægearkivet.

Han skal före et særligt Register over Amtslægearkivet.

Udgifterne ved Anskaffelse af Embedsböger samt til Indbinding, Samling, Ordning og Opbevaring af Arkivsager afholdes af det Embedet tillagte Kontorholdsvederlag.

Embedsbögerne er for Tiden följende: 1. Journal over indkommende og udgaaende Sager. 2. Kopibog, hvori indföres Genpart af udgaaende Skrivelser og Attester. 3. Protokol med Fortegnelse over samtlige Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemödre i Amtslægekredsen, jfr. ovenfor § 5. 4. Eftersynsprotokol, jfr. ovenfor § 10. 5. Regnskabsbog over de Embedet vedrörende Indtægter og Udgifter.

Specificerede Oplysninger om Kontorudgifter samt over oppebaarne uvisse Indtægter indsendes paa dertil bestemte Blanketter for hvert Finansaar inden en Maaned efter dettes Udlöb gennem Sundhedsstyrelsen til Justitsministeriet.

Embedsbögerne skal indrettes og föres i Overensstemmelse med de herfor af Sundhedsstyrelsen givne nærmere Forskrifter. Bögerne skal, naar det forlanges, forelægges til Eftersyn for Sundhedsstyrelsen.

Om Arkivets Modtagelse og Arkivsagernes Behandling gælder tilsvarende Regler som for Kredslægers Vedkommende.

15 Amtslægen skal indberette til Sundhedsstyrelsen, naar han overtager sit Embede.

Ønsker Amtslægen at fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Dögn, skal han indsende Andragende herom til Amtmanden, saafremt Fritagelsen önskes

[1]) Jfr. Instruks Nr. 505 af 1. December 1921.

for længere Tid end en Uge, gennem Amtet til Sundhedsstyrelsen, — idet han samtidig stiller Forslag om, hvorledes og ved hvem Embedsforretningerne kan besörges.

Hvis en pludselig indtraadt Sygdom hindrer ham i at besörge en uopsættelig Embedshandling, er han bemyndiget til at overdrage en anden Læge at forrette Handlingen i sit Sted.

16 Amtslægen bör dels selv, saavidt han har Lejlighed dertil, bibringe, dels bestræbe sig for at opnaa, at andre bibringer Befolkningen Oplysning, der kan bidrage til Forstaaelse af sundhedsmæssige Forholdsreglers Betydning for den enkelte Persons og hele Samfundets Sundhedstilstand; han bör i dette Øjemed bestræbe sig for at komme i saa nært Forhold som muligt til Befolkningen og dens Repræsentanter.

1. Dec. — INSTRUKS (NR. 503) FOR KREDSLÆGER PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 5 i Anordning Nr. 515 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1911 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsættes herved följende Instruks, efter hvis Bestemmelser Kredslægerne paa Færöerne vil have at rette sig under Udförelsen af de Pligter, der paahviler dem i Henhold til den nævnte Anordning og Lovgivningen iövrigt.

1 Kredslægens Embedsomraade er den ved kongelig Anordning fastsatte Lægekreds, i hvilken han har erholdt kongelig Udnævnelse til at virke som Kredslæge.

Kredslægen skal have Bopæl paa det Sted, Justitsministeren bestemmer.[1])

2 Kredslægen er Mellemleddet mellem Amtslægen, der er hans nærmeste Foresatte, og Kredsens Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemödre, de til begrænset Lægegerning bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massörer og lignende.

Kredslægen er lægekyndig Raadgiver for Kredsens dömmende og administrative Myndigheder og dens by- og sognekommunale Raad, skal som saadan höres i alle Kredsen vedrörende Sager, der skönnes at kræve lægekyndig Indsigt, og skal afgive de Betænkninger, der i saadanne Sager affordres ham. Han kan af de kommunale Raad kaldes til Deltagelse i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret, og skal deltage i alle Forhandlinger om Sundhedsvedtægter, ligeledes uden Stemmeret.

Beretninger, Forslag og Klager angaaende stedlige Sundhedsforhold, som Kredslægen finder sig beföjet til at fremkomme med, kan rettes til den Myndighed, der leder eller har Tilsyn med de paagældende Forhold, men bör indsendes til Amtslægen, hvis de angaar Sundhedsforhold, som er af mere almindelig og væsentlig Betydning for hele Kredsen eller andre Dele af Færöerne.

Indberetninger, Blanketanmeldelser og lignende, som Kredslægen skal afgive i Henhold til de gældende Forskrifter, indsendes til Amtslægen, og kun, naar dette særligt er krævet, tillige direkte til Sundhedsstyrelsen.

3 Kredslægen förer Tilsyn med, hvorledes de i Kredsen virkende Læger, Tandlæger, Apotekere,[2]) Jordemödre, til begrænset Lægegerning bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massörer og lignende udöver deres Kaldsvirksomhed, forsaavidt denne vedkommer det offentlige, og paaser navnlig, at de paagældende holder sig de i saa Henseende gældende Love og administrative Bestemmelser efterrettelig. Han gör Anmeldelse til Amtslægen om Overtrædelser eller Forsömmelser, naar han finder et saadant Skridt fornödent. Kredslægen skal give de ovennævnte Personer Raad og Vejledning med Hensyn til deres Pligter overfor det offentlige, naar de henvender sig til ham derom.

Kredslægen skal stadig holde sig underrettet om, hvilke af de i 1ste Stykke

[1]) Jfr. Bek. Nr. 546 4. Okt. 1919.
[2]) Apotekervæsenet er nu Særanliggende.

nævnte Personer, der virker i Kredsen, og före en nöjagtig Fortegnelse over Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemödre. Om Forandringer paa dette Punkt skal han straks underrette Amtslægen.

Hvis Amtslægen dör, paahviler det den Kredslæge indenfor Amtslægekredsen, som Amtmanden udpeger dertil, midlertidigt at varetage Amtslægeforretningerne og at indberette til Sundhedsstyrelsen, hvad der passerer i saa Henseende.

Opstaar der Spörgsmaal om, at nogen af de i 1ste Stykke nævnte Personers Udövelse af deres Kaldsvirksomhed er farlig for deres Medmennesker, enten paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidfört være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i deres Gerning, gör Kredslægen Indberetning herom til Amtslægen.

4 Det er Kredslægens Pligt ogsaa gennem personlig Paavirkning at sörge for, at de praktiserende Læger indenfor de fastsatte Tidsfrister afgiver de Anmeldelser og Indberetninger, som det er dem paalagt at afgive enten regelmæssigt eller ved særlige Anledninger.

Naar en ny Læge nedsætter sig i Kredsen, skal Kredslægen tilstille denne de gældende Instruktioner om Lægers Indberetningspligter samt et passende Antal af de i disse omhandlede Lister og Blanketter.

Kredslægen bör have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Lægerne i det hele overholder de for deres Virksomhed givne Bestemmelser, navnlig Forskrifterne for Receptskrivning og Medikamenters Udlevering.

Naar Kredslægen foretager Undersögelser paa Stedet angaaende Sygdomsforhold, Epidemier eller andre sundhedsmæssige Forhold, bör han give de Læger, der behandler de syge, eller som paa en eller anden Maade som raadgivende eller ledende har Indflydelse paa de paagældende Forhold, Lejlighed til at komme til Stede ved Undersögelsen.

5 Kredslægen förer Tilsyn med Udövelsen af Tandlægevirksomhed i Kredsen samt indberetter forefaldende Misbrug til Sundhedsstyrelsen.

6 Kredslægen förer Tilsyn med Apoteker[1]) og Hospitalsapoteker og det ved saadanne beskæftigede Personale samt med Apotekernes autoriserede Udsalg af saadanne Lægemidler, som maa udleveres uden Recept, og med de dispenserende og distribuerende Lægers Mdikamentbeholdninger, alt i Overensstemmelse med de derom gældende Regler. Han modtager og undersöger Besværinger, som maatte fremkomme, og bör have sin Opmærksomhed henvendt paa mulige Forsömmelser eller Overtrædelser og paa forekommende Mangler med Hensyn til Lægemidlernes Udlevering og Varernes Godhed.

Han skal före nöjagtig Fortegnelse saavel over Apoteker som over Haandköbsudsalg med Angivelse af Bevillingens eller Tilladelsens Datum og Vilkaar samt af Personskifte, Flytning, Ombygning o. s. v. Endvidere förer han Fortegnelse over dispenserende og distribuerende Læger i Kredsen med Angivelse af Tilladelsens Dato og Apoteket, hvorfra vedkommende skal forsyne sig.

Det i Bekendtgörelse om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne af 13. December 1918[2]) § 18 paabudte Eftersyn af Apoteker paahviler ikke Kredslægen; dog er han pligtig til, naar han af Amtmanden udpeges dertil, at deltage i Eftersynet sammen med Amtslægen; i dennes Forfald kan han af Sundhedsstyrelsen bemyndiges til at foretage Eftersynet paa Amtslægens Vegne. Kredslægen foretager Eftersyn af Haandköbsudsalg i Overensstemmelse med de i den nævnte Bekendtgörelses § 18 indeholdte Regler.

Naar en Apoteker afgaar ved Döden, skal Kredslægen gennem Amtslægen straks indberette dette til Sundhedsstyrelsen, og snarest fremsende supplerende Meddelelse om, hvorvidt Arv og Gæld er vedgaaet i Boet.

---

[1]) Apotekervæsenet er nu Særanliggende.
[2]) Jfr. An. Nr. 272 af 22. Sept. 1937.

7 Kredslægen förer det stadige nærmere Tilsyn med Kredsens Jordemodervæsen og bör vejlede og stötte Jordemödrene i Udövelsen af deres Kaldspligter. Han paaser, at de efterkommer den for dem gældende Instruks, og förer Tilsyn med Sundhedstilstanden i deres Bolig og Familie. Han forsyner dem med de Protokoller, Skemaer og Anmeldelsesblanketter, som de skal benytte.

Han gör Indstilling til Amtslægen, hvis han finder, at Jordemödrenes Böger eller Instrumenter ikke holdes i fornöden Orden.

Han deltager sammen med Amtslægen i dennes Konference med Jordemödrene indenfor hans Kreds og kan ikke undslaa sig for efter Amtslægens Anmodning at sammenkalde Jordemödrene til saadan Konference og at sörge for Tilvejebringelsen af Lokale, hvor Konferencen kan finde Sted.

Kredslægen skal vaage over, at Jordemödre kun optager svangre eller födende i Hjemmet, naar dette i saa Henseende er godkendt af ham; han skal i saa Fald före fornödent Tilsyn med Hjemmet og kan til enhver Tid tage Godkendelsen tilbage. De paagældende Jordemödre skal melde de optagnes Til- og Afgang til ham.

I Tilfælde af smitsomme Sygdommes Optræden enten hos en Jordemoder selv eller i hendes Hjem og Familie eller blandt hendes Patienter skal Kredslægen træffe de Foranstaltninger i Henhold til Lovgivningen og den for Jordemödrene gældende Instruks, som maa anses for fornödne for at hindre Smittens Udbredelse ved Jordemoderen. Om Sygdomstilfældene og de trufne Foranstaltninger skal han göre Indberetning til Amtslægen. Dersom der foreligger et Sygdomstilfælde, for hvilket Lovbestemmelserne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse gælder, skal disse följes. Dersom Sygdomtilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfödte Barn er Barselsfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemilovgivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuldninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, kan Kredslægen forbyde Jordemoderen at paatage sig nogen Födselsforretning eller at betjene nogen Barselkvinde, indtil betryggende Desinfektion er gennemfört, eller hvis han finder det nödvendigt at give et saadant Forbud for et længere, bestemt begrænset Tidsrum. I sidstnævnte Tilfælde skal han ufortövet göre Indberetning til Amtslægen om Forbudet, samt om Grunden dertil, og söge dennes Billigelse af Forbudet.

Hvis han eller Amtslægen paabyder, at en Jordemoder, hendes Hjem og Instrumenter underkastes Desinfektion, skal han overbevise sig om, at denne bliver gennemfört paa virksom Maade og i nöje Overensstemmelse med de af ham selv eller Amtslægen for det enkelte Tilfælde givne Anvisninger, udfærdige de fornödne Recepter og attestere Regninger over Udgifterne.

Naar en Kredslæge fra en Jordemoder har modtaget udskrevne eller paabegyndte, ved Fraflytning, Död eller Ophör af Praksis indsendte Protokoller eller Skemaer over Tegnene paa udenfor Ægteskab födte Börns Udviklingsgrad, har han samme Forpligtelse, som Jordemoderen havde, til at give Udskrift deraf mod det derfor fastsatte Gebyr.

8 Kredslægen skal vaage over, at gældende Forbudsbestemmelser mod uberettiget Udövelse af Jordemodervirksomhed overholdes, og om fornödent göre Indberetning til Amtslægen om Overtrædelser; naar han finder det paakrævet ,kan han rette Henvendelse til Øvrigheden, men skal da snarest sende Indberetning om det skete til Amtslægen.

Kredslægen skal vaage over, at der ikke i hans Kreds drives ulovlig Handel med Gift eller Lægemidler, og skal indberette til Amtslægen, hvad der i saa Henseende kommer til hans Kundskab.

Han skal ligeledes paase, at Bestemmelserne i Bekendtgörelse om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne af 13. December 1918[1]) § 14 om Reklamering og de af Sundhedsstyrelsen i Henhold hertil nedlagte Forbud ikke overtrædes. I Tilfælde af

[1]) Jfr. An. Nr. 272 af 22. Sept. 1937.

Overtrædelse bör han henlede Øvrighedens Opmærksomhed derpaa eller om fornödent indberette Sagen til Amtslægen.

Kredslægen er forpligtet til uden Vederlag at afholde den i Lov angaaende Barbernæringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte af 30. Januar 1861 § 6 omhandlede Pröve i at aarelade.[1])

9 Kredslægen förer, for saavidt angaar Sundheds- og Sygeplejen, Tilsyn med de i § 5 under Nr. 2 i Anordning om Anstalter, hvor flere Mennesker holdes samlede, saasom Forsörgelsesantalter, Alderdomshjem, Plejeanstalter, Fattighuse, Arbejdsanstalter, Straffeanstalter, Fængsler, Arrester, Tvangsarbejdsanstalter, Opdragelsesanstalter, Internater, Börnehjem, Asyler, Vuggestuer, Skoler, Arbejderboliger og lignende.

Han maa derfor stadig holde sig underrettet om, hvilke Anstalter, der findes, og före nöjagtig Fortegnelse over dem.

Kredslægen skal göre sig bekendt med de Bestemmelser, der gives for saadanne Anstalters Indretning og Drift i sundhedsmæssig Henseende, saavel Bestemmelser af mere almindelig Karakter som Bestemmelser for visse Grupper af Anstalter eller specielle Bestemmelser vedrörende den enkelte Anstalt. Om fornödent bör han ved Henvendelse til Anstaltens Forstander söge Oplysning om saadanne Bestemmelsers Eksistens.

Paatale af forefundne Mangler eller Overtrædelser rettes til vedkommende Anstalts Forstander eller Ejer. Saafremt Kedslægen skönner det fornödent, gör han Indberetning om Sagen til Amtslægen.

For alle de i denne Paragraf omhandlede Anstalters og Virksomheders Vedkommende bör Kredslægen særlig vaage over, at de gældende Bestemmelser om Vaccination og de Bestemmelser, der er givne for at forhindre Indförelse og Udbredelse af epidemiske Sygdomme, Tuberkulose og veneriske Sygdomme, overholdes.

10 Kredslægen skal före Tilsyn med de Virksomheder indenfor Kredsen, som er undergivne Love, Anordninger, Vedtægter eller Regulativer af sunhedsmæssig Art, saasom Bagerier, Mejerier, Slagterier, Fabrikker, Kulbrydning, Minedrift m. v.

Kredslægen förer en Fortegnelse over de paagældende Virksomheder.

Han har Ret og Pligt til overfor de ansvarlige at paatale forefundne Overtrædelser og Undladelser og til at göre Henstillinger og Forslag om Afhjælpning af Mangler og om Forbedringer af uheldige sundhedsmæssige Forhold, ogsaa naar disse ikke omfattes af nogen gældende Bestemmelse.

Hvis hans Paatale med Hensyn til Overtrædelser og Undladelser ikke tages til Følge, bör han afgive Indberetning eller göre Anmeldelse til den paagældende Myndighed, Landfoged, Sundhedskommission o. s. v. eller om fornödent göre Indberetning om Sagen til Amtslægen.

11 Kredslægen förer Tilsyn med de i Kredsen værende Sygehuse, Sanatorier, Klinikker, Kursteder, Födehjem, Helbredelsesanstalter, Rekonvalescenthjem, Anstalter til Behandling eller Forplejning af syge, vanföre, blinde, dövstumme, aandssvage, Epileptikere, Morfinister, Drankere, nervesvage og lignende samt alle private Hjem, hvor svangre eller födende Kvinder, Plejebörn, alderdomssvækkede eller syge af hvilkensomhelst Art i erhvervsmæssig Hensigt haves til Huse.

Han skal stadig holde sig underrettet om, hvilke Anstalter af den omhandlede Art der findes i Kredsen, og före nöjagtig Fortegnelse over dem i en Protokol.

For de offentlige og statsanerkendte Sygehuses og Anstalters Vedkommende bör Kredslægen overbevise sig om, at en passende, eventuelt den for Anstalten normerede, Belægning ikke overskrides, at Orden og Renlighed gennemföres overalt saavel i Sygelokalerne som udenfor disse og saavel i Bygningernes Indre som udenom, at Reglementer og Regulativer overholdes, at Forplejningen og Sygeplejen er tilfredsstillende, at der ikke undergives Lægemidler en Behandling, som ikke er tilladt i § 7 i Bekendtgörelse om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne af 13. December

[1]) Ophævet ved An. Nr. 35 af 26. Febr. 1935.

1918[1]), at der altid er fornöden Lægehjælp til Stede, at der træffes fornödne Foranstaltninger til at hindre smitsomme Sygdommes Optræden og Forplantelse, og at der föres Sygeprotokoller og Sygejournaler paa foreskreven Maade.

Om Tilsynet med de for Anstalterne gældende Bestemmelser og Paatale af Overtrædelser gælder Reglerne i § 9, 3die og 4de Stykke.

12 Kredslægen er forpligtet til paa eget Initiativ at vaage over Sundhedsforholdene i sin Kreds. Under hans Tilsyn hörer saaledes Aflöbs- og Renovationsforhold, den offentlige Renlighed i det hele, Begravelsesvæsen og Kirkegaarde, Byggeforhold, Vandforsyning, Tilberedelse af og Handel med Nærings- og Nydelsesmidler, Brugsgenstande og lignende, hvorfra Fare for Befolkningens Sundhed kan befryges, ligesom han skal tilse det Staten tilhörende Materiel, som benyttes i Kredsen under Epidemier eller i Karantæneöjemed.

Han er forpligtet til at udstede Attester til Brug ved Ligbrænding mod det i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne § 15 fastsatte Gebyr.

Kredslægen har uhindret Adgang til Steder, med hvilke han i Embeds Medför förer Tilsyn.

Om hvad der ifölge det ham paahvilende Tilsyn kommer til hans Kundskab og af ham skönnes at være til Skade for de offentlige Sundhedsinteresser, er han forpligtet til at göre Indberetning til de paagældende Myndigheder, ligesom han er forpligtet til ved Raad og Vejledning at söge opnaaet en Forbedring af Forholdene. Hvis Kredslægen skönner, at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paatrængende nödvendig, at dens Undladelse medförer overhængende Fare for Menneskers Liv eller Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning iværksat; dog skal han uopholdelig göre Indberetning om Sagen til vedkommende Myndighed og til Sundhedsstyrelsen.

13 Kredslægen er Medlem af Sundhedskommissionen i den af Kredsens Kommuner, hvor han har Bopæl.

Han er Raadgiver for de övrige Sundhedskommissioner i Kredsen og har Ret til at deltage i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret; han bör saavidt muligt söge at komme tilstede ved de Möder i Sundhedskommissionen, hvor vigtige Sager forhandles. Han skal i betimelig Tid underrettes om Tid og Sted for hvert Mödes Afholdelse og om de vigtigste Forhandlingsemner.

Kredslægen skal stadig vaage over og göre Forslag om, at Sundhedsvedtægternes Indhold holdes paa Höjde med Udviklingen, saavel hvad hygiejniske Erfaringer som Kommunens Fremskridt angaar.

14 Kredslægen er Medlem af samtlige Epidemikommissioner i Kredsen. Det paahviler ham, medmindre han har lovligt Forfald, at foretage de Karantæneeftersyn indenfor Kredsen, der rekvireres af Politiet.

Kredslægen skal i Overensstemmelse med de gældende Love (Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færöerne, Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færöerne m. m., Lov om Foranstaltning til Tuberkulosens Bekæmpelse, Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte, Lov for Færöerne om Indpodning af Kokopper) og de til disse Love sig knyttende administrative Bestemmelser arbejde mod Indförelse og Forplantelse af smitsomme Sygdomme.

Han bör ved alle til hans Raadighed staaende Midler söge at faa raadet Bod paa saadanne uheldige hygiejniske Forhold, som begunstiger eller kan antages at begunstige smitsomme Sygdommes Optræden og Udbredelse.

Erfarer han, at der noget Sted i Kredsen er optraadt Tilfælde af nogen af de Sygdomme, som altid er Genstand for offentlig Behandling, eller at en anden smitsom Sygdom truer med at vinde större Udbredelse eller viser en særlig ondartet Karakter, bör han straks paa det paagældende Sted anstille de fornödne Undersögelser. Hvis han finder, at Sygdomstilfældet eller Sygdomstilfældene hörer til dem,

[1]) Jfr. An. Nr. 272 af 22. Sept. 1937.

der ifölge Loven straks kræver offentlig Behandling, skal han forholde sig efter den til enhver Tid gældende Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, hvorhos han straks skal göre Anmeldelse til Amtslægen saavel om Sygdomstilfældet om om de trufne Forantaltninger.

Finder han ved sin Undersögelse, at Sygdommen ikke hörer til dem, der altid er Genstand for offentlig Behandling, men at Omstændighederne alligevel kræver offentlig Behandling, melder han dette til Amtmanden, idet han ufortövet afgiver Indberetning om Forholdene og stiller Forslag om, at der træffes Beslutning om offentlig Behandling.

Han bör have sin Opmærksomhed henvendt paa i Overensstemmelse med gældende Love og Regulativer at faa Patienter med smitsomme Sygdomme og dem, som er komne i Beröring med disse, isolerede, og bör i dette Øjemed söge at paavirke Befolkningen til i videste Udstrækning at benytte sig af Adgangen til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Syge- og Epidemihuse.

Han bör i Tilfælde af smitsom Sygdom söge at udrede, hvorfra Smitten stammer, foretage eller lade foretage de Undersögelser, der i saa Henseende findes nödvendige, og træffe Foranstaltninger til at hindre Smittens videre Udbredelse. Herved skal han give de fornödne Anvisninger til Uskadeliggörelse af smitteförende Udtömmelser fra Patienter, Rekonvalescenter og Smittebærere, ligesom han bör sikre sig, at de Undersögelser foretages, der er nödvendige for at oplyse, naar saadanne Udtömmelser kan anses for smittefri.

Hvor der under Epidemier findes Mangler i saa Henseende, bör han i Epidemikommissionen stille Forslag om Tilvejebringelsen af hensigtsmæssige Syge- og Isolationslokaler, Sygeplejere, passende Materiel, de fornödne Læge- og Desinfektionsmidler samt fyldestgörende Lægebetjening.

Har Kredslægen en Epidemi under offentlig Behandling, skal han före Journal ikke blot over den enkelte Patient, men over hele Epidemiens Udvikling og Gang, saaledes at han til enhver Tid under Epidemiens Forlöb er i Stand til at afgive nöjagtig Beretning til Amtslægen om Epidemiens Forlöb, om foretagne Undersögelser, gjorte Iagttagelser og trufne Foranstaltninger, samt til, naar den offentlige Behandling er ophört, at afgive den befalede Epidemiberetning til Sundhedsstyrelsen gennem Amtslægen. Han skal följe de Anvisninger, der gives ham af Amtslægen eller Sundhedsstyrelsen, hvad enten disse har Hensyn til Epidemiens Bekæmpelse eller til Indberetningernes Form og Hyppighed. — Ogsaa under almindelige Epidemier, som ikke er tagne under offentlig Behandling, skal Kredslægen foruden at afgive de regelmæssige Blanket- og Listeanmeldelser afgive saadanne Indberetninger og foretage saadanne Undersögelser eller Foranstaltninger, som anvises ham af Amtslægen eller Sundhedsstyrelsen.

Kredslægen bör efter bedste Evne bidrage til, at der vindes Forstaaelse af og Indsigt i de smitsomme Sygdommes Væsen og Smitteforhold, og han kan ikke undslaa sig for efter Amtslægens eller Sundhedsstyrelsens Opfordring og Anvisning at deltage i videnskabelige Undersögelser ved f. Eks. at foretage Optegnelser og Optællinger efter en vis fælles Plan.

15 Det paahviler Kredslægen indenfor sin Kreds at före Tilsyn med Desinfektionsvæsenet. Han skal arbejde for, at der tilvejebringes fornödent Desinfektionsmateriel, og for, at dette vedligeholdes og er tidssvarende; ligeledes bör han paase, at der altid er tilstrækkeligt, uddannet Personale til at udföre Desinfektioner, og han skal selv vejlede saadant Personale med Hensyn til Anvendelsen af nye Desinfektionsmetoder, nye Desinfektionsmidler og nyt Materiel.

Han skal jævnlig kontrollere, om Desinfektionerne udföres paa virksom og foreskreven Maade, samt hvorvidt de har været effektive. Han bör personlig foretage eller eventuelt foranstalte foretaget Undersögelser af de i Kredsen opstillede Desinfektionsovne. Han bör forvisse sig om, at der ved Desinfektioner udvises forsvarlig Sparsommelighed og tilbörlig Skaansomhed saavel overfor Desinfektionsmateriellet som overfor de Genstande, der underkastes Desinfektion.

16 Med Hensyn til Modarbejdelse af Tuberkulose paahviler det Kredslægen at iagttage de i Anordning Nr. 185 af 1. April 1921 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse paa Færöerne indeholdte Forskrifter.

17 Kredslægen skal have sin Opmærksomhed henvendt paa de veneriske Sygdommes Udbredelse og ikke alene fortage de Undersögelser, hvortil han i saa Henseende opfordres af Politimyndigheder eller andre administrative Myndigheder, men ogsaa af egen Drift söge oplyst, paa hvilken Maade og fra hvilke Kilder Smitte har udbredt sig, samt, saavidt hans Myndighed strækker sig, modvirke Smitteudbredelse.

Navnlig skal han vaage over, at de Bestemmelser, sigtende til at hindre Smitteudbredelse, som indeholdes i Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906, nöje overholdes og haandhæves.

Der paahviler iövrigt Kredslæger de samme Pligter med Hensyn til Undersögelse og offentlig Behandling af Personer med smitsom Könssygdom, som den ovennævnte Lov paalægger Stads- og Distriktslæger.

18 Kredslægen er forpligtet til i sin Kreds at udföre den offentlige Kokkoppe-Indpodning og -Genindpodning og det dermed forbundne Eftersyn efter de herom gældende Love og Anordninger samt efter en forud lagt aarlig, af Amtslægen bifaldet Plan.

Skulde der optræde Tilfælde af Kopper i Kredsen eller paa anden Maade vise sig Tegn til, at Koppesygdom kunde finde Indpas i Kredsen, bör Kredslægen af yderste Evne og i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser virke for, at der foranstaltes offentlig Indpodning og Genindpodning af Kokopper, samt for, at Befolkningen underkaster sig Indpodning.

Han er forpligtet til paa forlangende at udstede Attest om den af ham foretagne Indpodning og Genindpodning med Kokopper og til at udfærdige Genpart mod at oppebære de herfor foreskrevne Gebyrer.

Han skal til enhver Tid overbevise sig om, at de ved Sygehuse og lignende Anstalter ansatte Læger, Sygeplejersker, Piger, Portörer og övrige Funktionærer, som kommer i Beröring med de syge, samt Desinfektörer er genindpodede med Kokopper med passende Tidsmellemrum.

I sin aarlige Medicinalberetning bör han give Oplysning om, i hvilket Omfang Sygehus- og Desinfektionspersonalet indenfor Kredsen er genindpodet.

19 For at hindre Opstaaen og Udbredelse af Barselfeber og de for nyfödte Börn farlige smitsomme Sygdomme har Kredslægen at paase, at de Jordemödrene og Lægerne i saa Henseende paahvilende Forpligtelser overholdes. Om hans Ret til i Tilfælde af disse Sygdommes Forekomst midlertidig at forbyde en Jordemoder at praktisere, se ovenfor § 7. — Det bör være ham magtpaaliggende at benytte enhver Lejlighed til at vejlede og belære saavel Jordemödrene som Befolkningen med Hensyn til Betingelserne for at undgaa Barselfeber og de smitsomme Spædbörnssygdomme: Stivkrampe, Blæresygdom hos nyfödte (Pemfikus) og nyfödtes Øjenbetændelse.

20 Viser der sig blandt Husdyr eller Kulturplanter Sygdomme, som kan blive farlige for Mennesker, bör Kredslægen forvisse sig om, at der af de paagældende Myndigheder træffes saadanne Forholdsregler til at afværge Faren, som enten er anordnede eller skönnes nödvendige, og om fornödent indberette Sagen til Amtslægen.

Kredslægen bör have Opmærksomheden rettet paa Forekomst af saadanne Dyr, som enten vides at være eller antages at kunne være Mellemled ved Sygdommes Overförelse til Mennesker, f. Eks. Rotter og forskellige Insekter, og i paakommende Tilfælde söge iværksat Forholdsregler til Udryddelse eller Uskadeliggörelse af saadanne Dyr.

Kredslægen skal arbejde for en systematisk Udryddelse af Rotter i og omkring Havnene og paa anlöbende Skibe, og særlig agte paa mulig Optræden af Pest blandt Havne- og Skibsrotter.

21 Kredslægen har Forpligtelse til vederlagsfrit at behandle fattige og alderdoms-

understöttede i de Distrikter i Kredsen, for hvilke ingen Kommunelæge er ansat. Dog kan han kræve Befordringsudgifter, der afholdes i Anledning af saadan Behandling, godtgjort af vedkommende Kommune. I Tilfælde af Uenighed mellem Kredslægen og Kommunen om Godtgörelsen, afgöres Spörgsmaalet af Amtmanden.

Forsaavidt der findes Arresthuse i Kredsen, er Kredslægen pligtig til at öve det hygiejniske Tilsyn og paase, at de gældende Forkrifter i saa Henseende opfyldes, samt at behandle alle i samme hensiddende syge Fanger og Arrestanter. Han skal före Journal over de syge Fanger og Arrestanter, som han tager under Behandling. Under Behandlingen bör han særlig anvende Omhu paa Iagttagelse og Beskrivelse af abnorme Sindstilstande, som kan faa Betydning under Retssagen, og söge at göre sig klart, om en aadan abnorm Sindstilstand har været til Stede för Fængslingen eller er udviklet i Arresten.

Er der ved et Arresthus ansat en anden fast Læge, har Kredslægen intet at göre med Fangernes Behandling, men hans Forpligtelse til at före Tilsyn med de hygiejniske Forhold i Anstalten falder ikke dermed bort.

Kredslægen er pligtig til, naar han af Amtmanden udpeges dertil, at deltage i Foretagelsen af lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med den derfor fastsatte særlige Instruks.

22 Kredslægen skal indsamle det Materiale, som kan tjene til Oplysning om Kredsens Medicinalstatistik, ordne det, i paakommende Tilfælde ved Henvendelse til den paagældende faa det berigtiget eller suppleret, bearbejde det saaledes indsamlede Materiale og indsende det til Amtslægen indenfor de fastsatte Tidsfrister i Overensstemmelse med de derom gældende Bestemmelser.

Kredslægen er forpligtet til mundtlig at give den efter Omstændighederne fornödne Forklaring til Ligsynsmænd, der henvender sig til ham om nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den dem udleverede Vejledning.

23 Kredslægen skal före de til Embedet hörende Embedsböger og holde Embedets Arkiv i Orden. Han förer et Register over Arkivet.

Udgifterne ved Anskaffelse af Embedsböger samt til Indbinding, Samling, Ordning og Opbevaring af Arkivsager afholdes af den Embedet tillagte Kontorholdsgodtgörelse:

Embedsbögerne er for Tiden följende: 1. Journal over indkommende og udgaaende Sager. 2. Kopibog, hvori indföres Genpart af udgaaende Skrivelser og Attester. 3. Vakcinationsprotokol. 4. Protokol med Fortegnelse over de Institutioner, Indretninger, Virksomheder og Anlæg, med hvilke Kredslægen i Henhold til § 5 i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne förer Tilsyn. 5. Protokol med Fortegnelse over samtlige Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemödre i Kredsen, jfr. ovenfor § 3. 6. Dagbog over Embedsforretninger. 7. Regnskabsbog over de Embedet vedrörende Indtægter og Udgifter.

Specificerede Oplysninger om Kontorudgifter samt over oppebaarne uvisse Indtægter indsendes paa dertil bestemte Blanketter for hvert Finansaar inden en Maaned efter dettes Udlöb gennem Sundhedsstyrelsen til Justitsministeriet.

Embedsbögerne skal indrettes og föres i Overensstemmelse med de herfor af Sundhedsstyrelsen givne nærmere Forkrifter; Bögerne skal, naar det forlanges, forelægges til Eftersyn for Amtslægen og Sundhedsstyrelsen.

I Arkivet skal foruden udskrevne Embedsböger iövrigt findes:

a. De Sygejournaler, som det paahviler Kredslægen at före, saaledes over Patienter med Könssygdomme, som behandles for offentlig Regning, syge Fanger og Arrestanter, jfr. ovenfor § 21, Patienter med Sygdomme, der er tagne under offentlig Behandling jfr. ovenfor § 14 o. s. v. — Affattes Journalerne paa löst Papir, skal de, forsynede med Löbenumre, samles i Aargange med vedföjet Register.

b. Alle indkomne, Embedet vedrörende Skrivelser, Indberetninger, Anmeldelser, Lister m. m., forsynede med Löbenumre efter Journalen og ordnede i Aargange.

c. Udskrevne eller paabegyndte, ved Fraflytning, Dödsfald eller Ophör af Praksis

indsendte Jordemoderprotokoller og Skemaer over Tegnene paa udenfor Ægteskab födte Börns Udviklingsgrad.

d. Beretninger om Tilfælde af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, forsaavidt vedkommende Personer ikke er döde eller helbredede.

e. Lovtidende (indbunden), Vedtægter, Regulativer og lignende for Kredsens Kommuner eller kommunale Institutioner.

f. Medicinalberetningerne for Kongeriget Danmark (indbundne).

g. Sundhedsstyrelsens og Retslægeraadets Aarsberetninger (indbundne).

h. Et passende Oplag af de Lister, Blanketter, Protokoller, Instruktioner o. s. v., som det er Kredslægernes Pligt at forsyne Kredsens Læger og Jordemödre med.

Om Arkivsagers Behandling gælder Justitsministeriets Cirkulære af 31. Juli 1899. Kredslægen modtager Arkivet ved sin Embedstiltrædelse og skal straks overbevise sig om, at alt, hvad der skal forefindes, er til Stede, og at det stemmer med det af Forgængeren förte Register, paa hvilket han meddeler Kvittering for Modtagelsen.

24 Kredslægen skal til Amtslægen indberette, naar han overtager sit Embede.

Kredslægen skal i Embedsforretninger være at træffe til en forud bestemt Tid.

Ønsker Kredslægen Fritagelse for Embedsforretninger i mere end 2 Dögn, skal han gennem Amtslægen indsende Andragende herom til Amtmanden; hvis Fritagelsen önskes for længere Tid end en Uge, skal Andragende herom gennem Amtslægen og Amtmanden indsendes til Sundhedsstyrelsen; önsker Kredslægen Fritagelse for længere Tid end 4 Uger, eller agter han at foretage en Rejse i Udlandet, skal Andragendet stiles til Justitsministeriet, men indsendes gennem Amtslægen, Amtmanden og Sundhedsstyrelsen.

I Andragender om Orlov bör Kredslægen, saavidt muligt, stille Forslag med Hensyn til, hvem der kan konstitueres til at besörge Embedsforretningerne.

25 Kredslægen bör i det Omfang, han anser det for nödvendigt til Udövelsen af det ham paahvilende embedsmæssige Tilsyn og Varetagelsen af de ham iövrigt paahvilende Embedspligter, foretage Rejser i Kredsen. Han skal mindst en Gang hvert tredje Aar aflægge Besög i hver enkelt af de til Kredsen hörende Kommuner og der göre de stedlige Sundhedsforhold til Genstand for Eftersyn.

26 Kredslægen er berettiget til at udöve privat Lægepraksis, for saa vidt det er foreneligt med Opfyldelsen af hans Embedspligter. Dog maa han ikke uden at have indhentet Justitsministeriets Tilladelse dertil have Ansættelse som Læge eller om lönnet lægekyndig Raadgiver ved nogen Institution eller Virksomhed, som staar under hans Tilsyn. Andragender om at erholde en saadan Tilladelse fremsendes gennem Amtslægen og Sundhedsstyrelsen.

27 Kredslægen bör stadig holde sig bekendt med Fremskridt indenfor Lægevidenskaben, særlig paa den offentlige Sundhedsplejes og Retsvidenskabens Omraade, og er forpligtet til at göre sig fortrolig med og have Oversigt over alle hans Embedsomraader og Embedsvirksomhed vedrörende Lovbestemmelser og administrative Forskrifter.

For saa vidt der af det offentlige foranstaltes Fortsættelseskursus for Embedslæger, skal Kredslægen efter Sundhedsstyrelsens nærmere Bestemmelse med nogle Aars Mellemrum söge Deltagelse i disse. Ligeledes skal han, naar det paalægges ham af Sundhedsstyrelsen, deltage i vejledende særlige Kursus, som maatte blive foranstaltede i Anledning af nye Undersögelsesmetoder eller nye Metoder til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme eller lignende.

Kredslægen bör efter bedste Evne virke hen til, at der i Befolkningen udbredes Forstaaelse af og Kendskab til Midlerne til at hindre smitsomme Sygdommes Udbredelse samt Oplysning om de almindelige Sundhedsforhold, det offentlige Sundhedsvæsens og Medicinalforholdenes Betydning for den enkeltes og Samfundets Sundhedstilstand.

28 Kredslægen er forpligtet til i sin Embedsvirksomhed at iagttage al den Sparsommelighed, som er forenelig med Foranstaltningernes forsvarlige Udförelse.

Han er forpligtet til paa Forlangende at attestere Regninger paa de af ham rekvirerede Lægemidler, Desinfektionsmidler m. v.

1. Dec. — INSTRUKS (NR. 504) FOR ALLE TIL PRAKSIS BERETTIGEDE JORDEMØDRE PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 2, jfr. § 15, i Anordning Nr. 49 af 11. Februar 1920, hvorved Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsætter Justitsministeriet herved följende Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemödre paa Færöerne.

Kapitel I. Regler gældende for alle Jordemödre.

1 1. Alle færöske Jordemödre, hvorved forstaas de paa Færöerne bosatte Kvinder, der paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder her i Riget, og som har underskrevet den foreskrevne Forsikring om at ville opfylde de dem som Jordemödre paahvilende Pligter, staar under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne. De er forpligtede til at rette sig efter de Instruktioner, Anvisninger og Paalæg, der meddeles dem af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen, og til at före de Fortegnelser og Protokoller og afgive de Indberetninger og Anmeldelser, hvorom der er truffet Bestemmelse i nærværende Instruks eller i særlige Anvisninger.

2. Sundhedsstyrelsen förer Overtilsynet med, at Jordemödre udförer deres Forpligtelser samvittighedsfuldt, ligesom den umiddelbart eller middelbart gennem Embedslægerne kan paatale Forsömmelser, Undladelser eller Fejl fra den enkelte Jordemoders Side og kan foranledige Politiundersögelse indledet, naar dette skönnes paakrævet.

3. Alle færöske Jordemödre staar under Amtslægen, som er det sædvanlige Mellemled mellem Jordemödrene, Sundhedsstyrelsen og Justitsministeriet. Amtslægen kan sammenkalde Jordemödrene til Konferencer, hvortil de skal medbringe deres Protokoller, Skemaer samt Taske med Instrumenter. Til Amtslægen bör Jordemödrene henvende sig, dersom de föler sig forurettede ved Paalæg eller Forbud fra Kredslægens Side.

4. Det umiddelbare Tilsyn med den enkelte Jordemoder og hendes Forhold og Virksomhed föres af Kredslægen i den Lægekreds, i hvilken Jordemoderen har Bopæl. Kredslægen er saaledes hendes nærmeste foresatte og den, hos hvem hun i Almindelighed er henvist til at söge Raad og Vejledning, og efter hvis Ordrer, Forbud og Paalæg hun har at rette sig.

2[1]) 1. Enhver Kvinde, der har erholdt det i § 1 nævnte Lærebrev og underskrevet den der omtalte Forsikring, har Ret til at nedsætte sig som praktiserende Jordemoder paa Færöerne og til at yde Födselshjælp og paatage sig de övrige en Jordemoder tilladte Forretninger, jfr. § 3.

2. Forinden en Jordemoder begynder at praktisere, skal hun anmelde sin Nedsættelse for Kredslægen i den Lægekreds, hvori hun agter at tage Bopæl, idet hun nöjagtig skal angive Bopælens Beliggenhed og forevise sit Lærebrev. Kredslægen vil da udlevere hende den paabudte Protokol (§ 16) og de fornödne Skemaer m. v. (§§ 17—19).

3. Hver Gang Jordemoderen forandrer Bopæl indenfor Lægekredsen, skal hun underrette Kredslægen derom senest samtidig med Flytningen. Hvis en Jordemoder forlader en Lægekreds for at nedsætte sig andetsteds, skal hun skriftlig anmelde Bortflytningen for Kredslægen i den Lægekreds, hun fraflytter, samt aflevere sin Protokol og sin Restbeholdning af frankerede Blanketter (jfr. § 17, 2det Stykke i Slutningen) til denne; paa det Sted, hvortil hun flytter, skal hun forholde sig som ved den förste Nedsættelse.

4. Ophörer en Jordemoder at praktisere, skal hun anmelde det for Kredslægen og til ham aflevere sin Protokol og alle de hende af Embedslægen udleverede Blanketter, hun endnu maatte være i Besiddelse af.

[1]) Saaledes som denne er affattet ifölge Bek. Nr. 308 af 13. December 1926 fra 1. Januar 1927 at regne.

3 1. Til Jordemödrenes Praksis hörer följende Forretninger: 1) at betjene födende Kvinder under Födslen og Barselkvinder under Barselsengen; 2) at undersöge Kvinder til Afgörelse af Spörgsmaal om tilstedeværende Svangerskab eller foregaaet Födsel; hun bör dog ikke afgive Erklæring om, at Svangerskab er til Stede, för sikre Svangerskabstegn efter Midten af Svangerskabet kan paavises; 3) at give Raad til svangre under det normalt forlöbende Svangerskab; 4) at sörge for og give forelöbig Anvisning til sunde nyfödte Börns Pleje; 5) at give Udskylninger af Moderskeden; 6) at tage Vandet fra Kvinder; 7) at sætte Klyster.

2. Ved Udövelsen af sin Virksomhed skal Jordemoderen nöje följe den Vejledning, hun har faaet paa Jordemoderskolen, og de Instruktioner, Anvisninger og Paalæg, der er meddelt hende af Justitsministeriet, Sundhedsstyrelsen eller Embedslægerne, jfr. § 1.

3. Hvis hun forefinder sygelige Tilstande hos den svangre, Barselkvinden eller det nyfödte Barn, skal hun söge Læge tilkaldt og om fornödent rette Henvendelse til Kredslægen; om Tilfælde af visse smitsomme Sygdomme gives nærmere Regler i §§ 11 og 12. At give sig af med anden Behandling af syge end den, hvori der undervises paa Jordemoderskolen, er forbudt Jordemödre.

4 1. Medens Jordemödre ved Siden af Læger er de eneste Personer, der maa drive Födselshjælp som Næring paa Færöerne, maa de ikke paatage sig Pleje af andre end Barselkvinder og deres nyfödte Börn, ligesom de ikke maa paatage sig Rensning og Klædning af Lig, Arbejde i Mark og Stald, i Gartneri, Grönthandel o. l. eller Fæstevirksomhed.

2. Ønsker en Jordemoder at tage Börn i Pleje, skal hun have Kredslægens Tilladelse foruden den Tilladelse, som kan være nödvendig efter Lov Nr. 72 om Behandling af forbryderske og forsömte Börn og unge Personer af 14. April 1905,[1]) jfr. Anordn. Nr. 185 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse paa Færöerne af 1. April 1921 § 7. Om hendes Adgang til at optage svangre eller födende se nedenfor § 15.

5 1. Retten til at virke som Jordemoder kan i Overensstemmelse med § 7 i Lov Nr. 111 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909[2]) af Justitsministeren indtil videre fratages den, hvis Udövelse af Kaldsvirksomheden er farlig for hendes Medmennesker enten paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidfört være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og deslige, eller paa Grund af udvist grov Udueligheid i hendes Gerning. Under paatrængende Omstændigheder har Sundhedsstyrelsens Lægeraad Myndighed til paa egen Haand indtil videre at forbyde vedkommende Jordemoder Udövelse af Kaldsvirksomheden, men det skal da straks göre Indberetning herom til Justitsministeren og snarest muligt indstille Forbudet til Justitsministeriets Stadfæstelse.

2. Retten til at virke som Jordemoder kan fradömmes den, der findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.[3])

6 1. Enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til snarest muligt at begive sig til de födende Kvinder, til hvilke hun hentes. Hvis den födende bor udenfor det Omraade, i hvilket Jordemoderen sædvanlig virker, gælder denne Pligt dog kun, hvis ingen nærmere ved den födende boende Læge eller Jordemoder kan komme til Stede.

2. Dersom den födende bor i samme By som Jordemoderen eller ikke mere end 2 km fra dennes Bopæl, er Jordemoderen kun forpligtet til at komme, hvis hun hentes ved et paalideligt Bud, som kan hjælpe ved Transport af Instrumenter o. s. v. Bor den födende udenfor Byen og mere end 2 km fra Jordemoderen, er denne kun forpligtet til at komme, hvis passende Befordringsmidler er til Stede.

[1]) Jfr. nu Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922.
[2]) Jfr. Lov Nr. 182 af 23. Juni 1932.
[3]) Jfr. An. af 11. Febr. 1920, som ændret ved An. Nr. 488 af 22. Dec. 1939.

Foregaar Rejsen til Fods, har Jordemoderen Krav paa en Befordringsgodtgörelse af 15 Øre for hver löbende Kilometer, der tilbagelægges. Hun er kun forpligtet til at möde efter Telefonbegæring, naar hun har Sikkerhed for, at Begæringen udgaar fra den, der opgives i Telefonen f. Eks. hvis der forud er truffet Aftale, eller hvis det fra vedkommende Telefoncentral meddeles hende, at Kaldelsen er paalidelig.

3. Jordemoderen maa ikke under nogen Form forud betinge sig Sikkerhed for Betalingen for Hjælpen; derimod har hun, dersom hun ikke hentes ved Bud eller Befordring, efter Bestemmelsen i forrige Stykke, Ret til at kræve det dertil medgaaende Belöb betalt forud.

4. En praktiserende, ikke offentlig ansat Jordemoder kan dog overfor en enkelt svanger Kvinde frigöre sig for Forpligtelsen til at betjene vedkommende under Födslen og Barselseng, naar det sker paa Forhaand og i Tide. Men skulde hun alligevel blive hentet, skal hun dog straks följge, hvis det godtgöres for hende, at man forgæves har paakaldt en Læges eller anden Jordemoders Hjælp, eller at der er öjensynlig Fare for Moder eller Barn forbundet med at bruge Tid til at paakalde anden Hjælp.

7 1. Naar en Jordemoder er kommet til Stede hos en födende og har overbevist sig om, at Födslen virkelig er begyndt, er det hendes Pligt at forblive i Huset — eller i hvert Fald ikke fjærne sig længere derfra end, end at hun er sikker paa at kunne komme til Stede paany i Löbet af faa Minutter —, indtil Födslen saavel af Barnet som af Efterbyrden er afsluttet, og der ikke længere er Sandsynlighed for nogen Blödning eller nogen anden Fare for Moder eller Barn, medmindre en anden Jordemoder eller en Læge har overtaget Födslens Behandling.

2. Er der tilkaldt Læge, skal Jordmoderen paa bedste Maade understötte denne under de Operationer, som han skönner det nödvendigt at foretage.

3. Det er Jordemoderen tilladt *efter* Efterbyrdens Födsel i Tilfælde af stærke Blödninger fra Livmoderen, som ikke kan standses ved Gnidniger over Modergrunden, at give den födende 10 Sekaledraaber (Extractum fluidum secalis cornuti) i lidt Vand. Dette kan gentages med ½ Times Mellemrum indtil 3 Gange. *Sekale maa aldrig gives för Efterbyrdens Födsel.*

8 1. Straks efter Födslen skal den betjenende Jordemoder meddele Forældrene (den ugifte Moder), at det er deres Pligt at anmelde Barnets Födsel for vedkommende Kirkebetjent, i Thorshavn inden 2 Dage efter Födslen og paa Landet inden 8 Dage. Er Forældrene gifte, bör Jordemoderen henstille til dem at forevise deres Vielsesattest for Kirkebetjenten samtidig med, at de anmelder Födslen.

2. Er det nyfödte Barn saa svagt, at Jordemoderen tvivler om, at det kan leve, bör hun meddele Forældrene (den ugifte Moder) dette og spörge dem, om de önsker Barnet hjemmedöbt. Hvis Hjemmedaab önskes, og der ikke er Tid til at tilkalde nogen gejstlig ordineret Person, en Skolelærer eller en anden Mandsperson af sat Alder og gode Sæder, som kan og vil forrette Hjemmedaaben, er Jordemoderen berettiget til med Forældrenes Samtykke at foretage denne. Hvis hun har foretaget Hjemmedaab, skal hun anmelde det for vedkommende Præst i Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor, inden 8 Dage og i de andre Sogne ved hans næste Besög ved Stedets Kirke, og angive Grunden til, at Barnet er hjemmedöbt.

9 Hvis et nyfödt Barn er skindödt, skal Jordemoderen straks foretage Oplivningsforsög efter de hende paa Jordemoderskolen givne Anvisninger; dog bör hun under saadanne Forhold snarest söge Læge tilkaldt.

10 1. Overalt, hvor Jordemoderen skönner, at der paa Grund af Forældrenes Ukyndighed eller andre Forhold er Anledning dertil, skal hun i Overensstemmelse med de Kundskaber, hun har erhvervet paa Jordemoderskolen eller senere gennem sine foresatte, give fornöden Anvisning med Hensyn til Barnets Pleje og Ernæring i den förste Tid efter Födslen, idet hun altid holder sig det klart, at den bedste Ernæring næsten altid er Modermælken.

2. Finder Jordemoderen, at Forholdene i det paagældende Hjem er saadanne, at Barnets Liv eller Helbred er udsat for Fare, skal hun, som Regel gennem Embedslægen, indberette dette til Øvrigheden eller Værgeraadet.

11[1]) Den Omstændighed, at en fødende er lidende af smitsom Sygdom, berettiger ikke Jordemoderen til at nægte at betjene hende og at foretage det, som er nödvendigt for at sikre en for Moder og Barn heldig Forlösning, men hun bör nöje iagttagede Forsigtighedsregler og anvende de Midler til at beskytte sig selv mod Smitte og til at hindre, at hun förer Smitte til andre, om hvilke hun har faaet Belæring dels paa Jordemoderskolen, dels ved særlige Anvisninger.

2. Jordemoderen skal, om muligt för hun betjener, men i hvert Fald umiddelbart efter at hun har betjent en födende med smitsom Sygdom, anmelde dette for Kredslægen og indtrængende tilraade Kvinden eller Familien, at der bliver tilkaldt Læge snarest muligt. Jordemoderen skal derhos söge Kredslægens Vejledning med Hensyn til, hvorledes hun bör forholde sig, anvende de Midler til Forebyggelse af Smittens Udbredelse, som Kredslægen paabyder, samt — saa snart hun kan — skifte Töj, tage et Bad og paa den af Kredslægen anviste Maade desinficere eller lade desinficere det Töj, som hun havde paa hos den födende, sine Instrumenter og Apparater og om fornödent sit Hjem. Hun bör saavidt muligt undlade at betjene nogen anden födende, indtil hun har erholdt Vejledning fra Kredslægen og har efterkommet dennes Ordrer og Anvisninger. Udgifterne til de Desinfektionsmidler, som det er paalagt Jordemödrene at anvende i deres Praksis, og til de Desinfektionsforanstaltninger, som paabydes en Jordemoder af Embedslægen, eller som godkendes af denne, udredes af Amtsrepartitionsfonden. Det bemærkes herved, at en til Praksis berettiget Jordemoder uden Recept paa Apoteket kan faa udleveret flydende Fenol i Blandinger af större Styrke end 5 pCt. og Sublimattabletter à 50 ctg, dog kun naar hun afgiver en skriftlig Rekvisition, forsynet med hendes Underskrift og med Angivelse af hendes Stilling og Bopæl samt Datum. Der bör ikke rekvireres Sublimattabletter til mere end ca. ¼ Aars Forbrug. Tabletterne skal opbevares i Apotekets Emballage i velaflaaset Gemme.

3. Hvis det foreliggende Sygdomstilfælde hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, hörer til dem, som omfattes af Bestemmelserne i Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, kan Epidemikommissionen under de i den nævnte Lovgivning indeholdte nærmere Bestemmelser forbyde Jordemoderen at praktisere. I saa Fald tilkommer der Jordemoderen Erstatning efter Epidemilovgivningens Regler.

4. Hvis Sygdomstilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfödte Barn er Barselfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemilovgivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuldninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, kan endvidere Kredslægen forbyde Jordemoderen at paatage sig nogen Födselsforretning eller at betjene nogen Barselkvinde, indtil betryggende Desinfektion er gennemfört, eller hvis han finder det nödvendigt, give et saadant Forbud for et længere, bestemt begrænset Tidsrum. Et saadant Forbud fra en Kredslæges Side skal Jordemoderen nöje efterkomme, men hun har Krav paa, at Kredslægen straks indberetter til Amtslægen, hvilket Forbud, han har nedlagt, og at Amtslægen meddeler, hvorvidt han godkender Kredslægens Forbud eller ændrer eller ophæver det. Den Afgörelse, som Amtslægen i saadanne Tilfælde træffer, skal Jordemoderen nöje overholde. Jordemoderen har i dette Tilfælde intet Krav paa Erstatning for Næringstab fra det offentliges Side.

12 1. Dersom den födende skönnes at være angrebet af Syfilis, eller det er Jordemoderen bekendt, at hun for mindre end 7 Aar siden har haft Udbrud af denne Sygdom, skal Jordemoderen anse Barnet for mistænkt for at være födt med Sygdommen, selv om det ikke frembyder noget tydeligt Tegn derpaa, og hun maa da ikke give det til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder uden

forinden at underrette den paagældende om, at Barnet er mistænkt, og om, hvilken Fare for Smitteoverförelse der er forbundet dermed. Frembyder Barnet Sygdomstegn, der maa antages at hidröre fra Syfilis, er det under Strafansvar forbudt at give Barnet til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder. Et Barn, som vides at være angrebet af Könssygdom, eller som der er Grund til at mistænke for at lide af saadan Sygdom, maa ikke sættes i Pleje, uden at Plejeforældrene, inden Anbringelsen finder Sted, er blevne underrettede om, at Barnet er sygt eller mistænkt, og om den dermed forbundne Smittefare, og Plejeanbringelse er ikke tilladt, hvor derved andre Börn udsættes for Smittefare.

2. Det göres Jordemoderen til Pligt at underrette Barnets Forældre om disse Regler og iövrigt straks meddele Kredslægen, hvad hun har foretaget sig.

13 1. Hvis Jordemoderen selv angribes af smitsom Sygdom maa hun ikke praktisere, forinden hun ved Lægeattest godtgör, at hun ikke kan antages at udbrede Smitte.

2. Det er Jordemoderens Pligt uopholdelig at anmelde eller lade anmelde til Kredslægen ethvert Tilfælde af smitsom eller mistænkelig Sygdom, som opstaar i hendes Husstand.

3. Det kan i Henhold til Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse af Epidemikommissionen forbydes Jordemoderen at praktisere, naar smitsom Sygdom opstaar i hendes Husstand, eller naar hun af andre Grunde vides at være eller maa antages at være smitteförende, indtil hun ved behörig Lægeattest godtgör, at hun ikke kan antages at udbrede Smitte. I saa Tilfælde tilkommer der hende Erstatning efter Epidemilovgivningens Regler.

4. Instruksens § 11, 4de Stykke, finder tilsvarende Anvendelse, hvis der opstaar smitsom Sygdom i Jordemoderen Hjem.

14 1. Jordemoderen maa ikke ubeföjet aabenbare, hvad hun i sin Virksomhed som Jordemoder kommer til Kundskab om; hun maa ikke udspörge den svangre eller födende om, hvem der er Fader til hendes Barn.

2. Faar Jordemoderen Formodning om, at en Forbrydelse er forövet eller tilsigtet, er det hendes Pligt at göre Politiet bekendt med sin Formodning og de Grunde, hvorpaa hun stötter den.

3. Kaldes Jordemoderen til en Kvinde, som nylig har födt uden Vidners Tilstedeværelse, skal hun, hvis Barnet er dödt eller ikke forefindes, straks anmelde dette til Politiet.

15 1. Hvis en Jordemoder agter at optage svangre, födende og Barselkvinder med deres spæde Börn i sit Hus, skal hun, forinden hun modtager nogen saadan, ansöge Kredslægen om Godkendelse af Hjemmet som egnet dertil. Naar Hjemmet er godkendt, staar det under Kredslægens Tilsyn, og han har Ret til paa enhver Tid og ved enhver Lejlighed at tage Hjemmet i Øjesyn for at forvisse sig om, at de for Godkendelsen stillede Betingelser opfyldes. Han kan til enhver Tid tage den givne Tilladelse tilbage, hvis han skönner, at Hjemmets Forhold eller Jordemoderens Virksomhed gör det nödvendigt.

2. Jordemoderen maa ikke modtage nogen svanger eller födende Kvinde i sit Hus, för hun har faaet en ikke 4 Dage gammel Lægeattest om, at den paagældende Kvinde ikke lider af smitsom Sygdom, og at saadan Sygdom heller ikke findes i hendes Hjem. Hun skal skriftlig anmelde til Kredslægen, hver Gang en svanger eller födende Kvinde modtages i Hjemmet, og ligeledes anmelde, naar nogen atter forlader Hjemmet. Hun skal iövrigt göre de samme Optegnelser og Anmeldelser vedrörende de i hendes Hjem indtræffende Födsler, som hun ellers er forpligtet til.

3. Ethvert Febertilfælde hos Barselkvinder og ethvert Sygdomstilfælde hos de spæde Börn (særlig Øjensygdom, Blæresygdom (Pemfigus) og Stivkrampe), som opstaar i Jordemoderens Hjem, skal straks anmeldes til Kredslægen, og Læge skal straks hentes. Undladelse af at opfylde denne Pligt vil uvægerlig have til Följe at Tilladelsen til at optage svangre og födende i Hjemmet tilbagekaldes.

16[1]) 1. Enhver Jordemoder er forpligtet til at före nöjagtig Bog over alle de Födsler, ved hvilke hun yder sin Hjælp. Hun skal nöje mærke sig de Omstændigheder, der er af Betydning for Bedömmelsen af Barnets Udviklingsgrad, og særlig foretage nöjagtig Vejning og Maaling af Barnet. Hun skal paa Stedet opskrive de saaledes udfundne Tal samt de övrige Oplysninger, der er nödvendige ved Förelsen af den af Sundhedsstyrelsen autoriserede Protokol. I denne skal Jordemoderen, snarest efter at hun er kommet hjem fra vedkommende Forretning, indföre en Beretning om enhver Födsel, ved hvilken hun har ydet Tjeneste, ved at udfylde alle de Rubrikker i Protokollens Skema, som hun kan udfylde paa dette Tidspunkt; senere skal hun udfylde de övrige Rubrikker.

2. Jordemoderen kan ikke nægte i sin Protokol at indföre Beretning om en Födsel, ved hvilken en Læge, men ingen Jordemoder har ydet Födselshjælp. Hun skal forlange, at Meddelelsen om en saadan Födsel tilstilles hende skriftlig, og denne Meddelelse vedlægges da Protokollen som Bilag. For Ulejligheden ved hver saadan Protokoltilförsel er Jordemoderen berettiget til af vedkommende Læge at forlange en Godtgörelse af 2 Kr.

3. Naar det forlanges af nogen, der har retlig Interesse deri, skal hun ved Udfyldelse af det dertil bestemte Skema give en nöjagtig Udskrift af Protokollens Oplysninger om det Barn eller de Börn, hvorom der forlanges Oplysning. For en saadan Udskrift er hun berettiget til af Rekvirenten af Attesten at kræve et Gebyr af 1 Kr. for hver Födsel.

4. Hvis en Domstol, Politiet eller Anklagemyndigheden forlanger Afskrift af, hvad der er anförl i Lægeprotokollen om et Barn, ved hvis Födsel en Læge, men ingen Jordemoder har assisteret, kan Jordemoderen sende vedkommende Myndighed selve Lægens Meddelelse, efter at hun har indfört Oplysningerne i Protokollen.

5. Naar Protokollen er udskrevet, afleveres den til Kredslægen, idet Jordemoderen rekvirerer en ny Protokol.

17 1. Enhver Jordemoder skal göre Anmeldelse til vedkommende Sognepræst eller til Præsten ved den anerkendte Menighed udenfor Folkekirken, til hvilken den födende hörer, om ethvert levendefödt Barns Fødsel, ved hvilken hun har gjort Tjeneste, selv om Barnet er födt saa meget för Tiden, at det ikke anses for levedygtigt; jfr. herved ogsaa § 8, 2det Stykke i Slutningen. Til Anmeldelsen benyttes en dertil særlig anordnet Blanket, hvoraf en passende Beholdning faas udleveret hos Kredslægen.

2. Den udfyldte Blanket leveres til vedkommende Præst inden en Uge efter Födslen. Den kan enten afleveres personligt eller ved paalideligt Bud eller sendes med Posten, stilet til vedkommende Tjenestemand (Sognepræsten for N. N. Pastorat, Præsten ved N. N. Kirke — Personnavn anvendes ikke —); i sidstnævnte Tilfælde anvendes den dertil bestemte paa lukket Brevkort trykte Blanket.

3. At Jordemoderen opfylder den Pligt, hun efter § 8 har, til at minde Forældrene om, at de skal anmelde Födslen, fritager hende ikke for at opfylde den hende selv ved nærværende Paragraf paalagte Anmeldelsespligt.[2])

18[3]) 1. Om Födsel af dödfödte Börn, d. v. s. Börn, der kommer til Verden efter 28. Svangerskabsuge uden efter Födslen at give Livstegn fra sig, skal Jordemoderen affatte en Beretning ved at udfylde Rubrikkerne i det for saadan Dödsanmeldelse anordnede Skema, hvoraf en passende Beholdning kan erholdes udleveret hos Kredslægen. Dödsanmeldelsen afleveres til Stedets Sognepræst, hvad enten Forældrene hörer til Folkekirken eller ikke.

2. Anmeldelsen kan ikke i noget Tilfælde træde i Stedet for Dödsattest for Bar-

[1]) Saaledes som denne er affattet ifölge Bek. Nr. 308 af 13. December 1926 fra 1. Januar 1927 at regne.
[2]) Jfr. ogsaa Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om Börn födt udenfor Ægteskab § 5.
[3]) Saaledes som denne er affattet ifölge Bek. Nr. 72 af 28. Marts 1925.

net; men i ethvert Tilfælde skal der tillige afholdes Ligsyn af en Læge eller Ligsynsmand, hvilket Jordemoderen har at bringe vedkommende i Erindring.

3. Aborter, d. v. s. Fostre, der er kommet til Verden för Udgangen af 28. Svangerskabsuge uden efter Födslen at have givet Livstegn fra sig, anmeldes ikke.

19[1])

20 1. Jordemödre, der ikke har nogen offentlig Ansættelse, er berettigede til for de Forretninger, som de udförer, at fordre den Betaling, hvorom de kan enes med vedkommende. Hvis den en Jordemoder for ydet Födselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn tilkommende Betaling trods bevisligt Paakrav ved Regning i anbefalet Brev, Postopkrævning eller lignende ikke er erlagt af den, hvem Betalingen paahviler, inden 4 Uger efter Arbejdets Afslutning, kan Jordemoderen, naar det sker inden 4 Maaneder efter Arbejdets Afslutning, forlange Betalingen udredet af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Hjælpen er ydet, men hun kan paa denne Maade kun faa den for Personer, hvem Fattigvæsenet tilstaar fri Jordemoderhjælp, fastsatte Mindstebetaling.

2. Jordemödres Krav for det foregaaende og det löbende Kalenderaar nyder Fortrinsret i Konkursboer og i Dödsboer, hvor Gældsansvar ikke overtages af Arvingerne.

3. Jordemödres Udgifter ved de særlige Pligter, der er paalagte dem, saasom at före Dagbog over Virksomheden, afgive Födselsanmeldelser og lignende, derunder indbefattet Udgifterne til Anskaffelse af de til saadant Formaal fornödne Protokoller, Skemaer, Papir og Porto, udredes af Statskassen. Amtsrepartitionsfonden betaler Jordemödrene Befordringsgodtgörelse for Rejser til Jordemoderkonferencer.

Kapitel II. Regler gældende for Distriktsjordemödre.

21 1. Foruden de alle Jordemödre paahvilende, i Kapitel I omhandlede Pligter og Rettigheder har Distriktsjordemödrene de i nærværende Kapitel angivne særlige Pligter og Rettigheder.

2. En Distriktsjordemoder er altid forpligtet til, hvis hun ikke er forhindret ved en anden Födselsforretning eller er syg, straks at komme til enhver födende, til hvilken hun hentes, indenfor sit Distrikt eller i et Nabodistrikt, hvis Distriktsjordemoder i Øjeblikket er forhindret ved Födselsforretning eller pludselig er bleven syg eller er bortrejst, forudsat at Kaldelsen opfylder de i § 6 anförte Krav.

3. En Distriktsjordemoder har intet Krav paa at betjene födende indenfor Distriktet. Det er ikke en Distriktsjordemoder forment at paatage sig Praksis i et andet Distrikt end hendes eget,naar kun hendes Forretninger i dette ikke tilsidesættes.

4. En Distriktsjordemoder maa, medmindre hun er kaldet i Praksis, ikke rejse bort fra sit Distrikt ud over et Døgn uden at have anmeldt det for Kredslægen og faaet dennes Tilladelse dertil. Ønsker hun længere Tids Ferie end en Uge, skal hun i Tide gennem Kredslægen söge den Myndighed, der har ansat hende, om Tilladelse dertil, saa at der kan træffes Bestemmelse om, hvorledes hendes Forretninger skal besörges under hendes Fraværelse.

5. Hun skal paa sin Bolig have en paa passende Sted anbragt Natklokke, som virker godt og sikkert, og hvis Trykknap eller Haandtag maa være let at finde, selv i Mörke. Distriktsjordemoderens Telefon skal være anbragt saaledes og være forsynet med en saadan Alarmklokke, at Kaldelsen ogsaa kan höres om Natten. Der skal altid i en Distriktsjordemoders Hjem være nogen til Stede, der kan give Besked om, hvor hun er at finde; kun i Undtagelsestilfælde kan det tillades hende at angive dette ved et iöjnefaldende og tydelig læseligt Opslag paa Döre eller i et Vindue.

22 En Distriktsjordemoder er forpligtet til at nöjes med den fastsatte takstmæssige Betaling for at betjene födende; dog maa hun gerne modtage höjere Betaling, hvis den tilbydes hende frivillig og godvillig, men det er hende strengt forbudt selv

[1]) §'en er ophævet ved Bekendtgörelse Nr. 308 af 13. December 1926 fra 1. Januar 1927 at regne.

at forlange en saadan höjere Betaling. Har hun velbegrundet Formodning om, at en betalingspligtig opgiver sine Indtægter mindre, end de virkelig er, kan hun henvende sig til den Myndighed, der har ansat hende, med Oplysning om, hvorpaa hun stötter sin Formodning, og med Anmodning om, at den, om fornödent efter hos Ligningsmyndighederne at have sögt nærmere Oplysning, vil fastsætte den hende tilkommende Betaling. En Distriktsjordemoder har iövrigt den i § 20, 1ste Stykke omtalte Adgang til at forlange sin Betaling udredet gennem Fattigvæsenet, men hun har tillige Udpantningsret for de hende tilkommende takstmæssige Betalinger.

23 1. Foruden den for de enkelte Forretninger af Justitsministeriet fastsatte Mindstebetaling erholder en Distriktsjordemoder fast Lön af det offentlige.

2. Lönnen[1]) er ved Anordning Nr. 49 af 11. Februar 1920 fastsat til mindst 400 Kr. aarlig, stigende med et Alderstillæg af 50 Kr. hvert 4de Aar indtil 600 Kr. Lönnen med Alderstillæg udredes af vedkommende kommunale Kasse mod delvis Refusion af Amtsrepartitionsfonden og Statskassen. Jordemoderens Tjenestealder regnes fra den förste Ansættelse i en Distriktsjordemoder- eller Reservejordemoderstilling, idet afbrudte Perioder derved kan lægges sammen.

3.[2]) Desuden tillæges der en Distriktsjordemoder passende fri Bolig eller en Godtgörelse herfor paa 250 Kr. aarlig, og saa vidt muligt Telefon. Vedligeholdelse af Boligen og Udredelse af de Boligen paahvilende Skatter er Jordemoderen uvedkommende.

4. Jordemoderen faar ligeledes uden Betaling udleveret de nödvendige Instrumenter og Apparater samt Kasser, Tasker eller lignende til Opbevaring og Transport af disse. Instrumenternes og Apparaternes Art og Antal fastsættes af Amtet efter Indstilling af Amtlægen; deres Vedligeholdelse bekostes af de kommunale Kasser. Det er Distriktsjordemoderens Pligt at holde de Instrumenter og Apparater, som hun ved sin Tiltrædelse erholder udleverede, rene og i Orden og at behandle dem med al mulig Skaansomhed og Omhu. Ved sin Afskedigelse eller Flytning skal hun aflevere dem i rengjort Stand.

5. Den en Distriktsjordemoder tillagte faste Lön skal udredes i kontante Penge og maa ikke for nogen Dels vedkommende ydes i Form af Jordlod eller nogen Art Naturalydelse.

6. Der kan ved en Distriktsjordemoders Ansættelse fastsættes en Opsigelsesfrist; hvor ingen saadan er aftalt, antages Forholdet fra begge Sider at kunne opsiges med 3 Maaneders Varsel til den 1ste i en Maaned. Opsigelsesfristen gælder dog ikke, hvis hun forflyttes til en anden Distriktsjordemoderstilling.

24 1. Ingen kan faa Ansættelse som Distriktsjordemoder, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaneder, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, medmindre hun umiddelbart forud var ansat i en saadan Stilling og ved sin Ansættelse i denne har tilvejebragt en saadan Attest.

2. Naar en Distriktsjordemoder har naaet en Alder af 60 Aar, kan hun forlange sin Afsked med Pension, og naar hun har naaet en Alder af 65 Aar, bliver hun at afskedige med Pension. Hun taber i begge Tilfælde Retten til at praktisere indenfor det Distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende Distrikter.

3. Pensionens Störrelse beregnes efter det Antal Aar, i hvilke hun har haft Ansættelse, og efter Reglerne i Pensionslov af 5. Januar 1851 af det Belöb, som fremkommer ved Sammenlægning af 1) Grundlön, 2) Alderstillæg, 3) Friboligens anslaaede Værdi eller den nydte Boliggodtgörelse og 4) en Sum, som svarer til 2 Kr. for hver Födsel, ved hvilken Jordemoderen aarlig har ydet sin Tjeneste, idet Födselsantallet beregnes efter Gennemsnittet for de sidste 5 Kalenderaar og ikke maa overstige 100; Pensionen maa dog ingen Sinde andrage over 550 Kr. eller under 300

[1]) Nu ændret, se An. 11. Febr. 1920 § 8, som ændret ved midl. Best. Nr. 15 af 15. April 1947.
[2]) Se nu midl. Best. Nr. 15 af 15. April 1947.

Kr. aarlig. Naar en Distriktsjordemoder afskediges paa Grund af, at hun lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, faar hun i Pension $^2/_3$ af den Tjenesteindtægt, hun oppebærer ved sin Afsked. Pensionen udredes[1]) af vedkommende kommunale Kasse mod delvis Refusion af Amtsrepartitionsfonden og Statskassen.

4. Iövrigt kan en Distriktsjordemoder afskediges af den Myndighed, der har ansat hende, (jfr. dog 6te Stykke), naar der ydes hende den hende tilkommende Pension. Ansættes en saaledes afskediget Distriktsjordemoder paany i den samme eller en anden Bestilling bortfalder den hende tillagte Pension, men hun har Krav paa Alderstillæg i Forhold til det Antal Aar, i hvilke hun har haft Ansættelse.

5. Gör en Distriktsjordemoder sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller viser hun sig iövrigt uværdig til sin Stilling, kan den ansættende Myndighed (jfr. dog 6te Stykke) afskedige hende uden Pension ,ligesom den kan suspendere hende naar som helst, naar den finder det paakrævet.[2])

6. Bortset fra det Tilfælde, at en Distriktsjordemoder har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller at hun afskediges efter Reglerne i 2det Stykke, kan hun ikke afskediges, forinden vedkommende kommunale Myndighed og Lagtinget[3]) er blevet hört.

7. Anser en Distriktsjordemoder sig forurettet ved en af vedkommende Myndighed truffen Bestemmelse om hendes Forhold, saasom om den hende tillagte Lön, Bolig eller Pension, kan hun indbringe Spörgsmaalet for Justitsministeren. Herved sker dog ingen Indskrænkning i den Ret, Jordemoderen maatte have til at indbringe Sagen for Domstolene.

Kapitel III.. Straſbestemmelser.

25 1. Overtrædelser af de i denne Instruks givne Bestemmelser straffes, for saavidt de ikke ifölge den almindelige Lovgivning medförer strengere Straf, med Böder fra 2—200 Kr.

2. Sagerne behandles som offentlige Politisager, medmindre der i det enkelte Tilfælde i Mindelighed træffes en Ordning, hvorefter Jordemoderen betaler en hende af Amtslægen paalagt Böde af passende Störrelse indenfor de ovenfor angivne Grænser.

Denne Instruks træder i Kraft den 1. Januar 1922; samtidig bortfalder Instruks for samtlige til Praksis berettigede Jordemödre paa Færöerne af 4. November 1881.

1. Dec. — INSTRUKS (NR. 505) FOR FORETAGELSEN AF LOVMÆSSIGE OBDUKTIONER PAA FÆRØERNE.

I Henhold til § 14 i Anordning Nr. 545 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsætter Justitsministeren efter Forhandling med Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen fölgende Instruks for Foretagelsen af lovmæssige Obduktioner paa Færöerne.

Almindelige Regler.

1. Den lovmæssige Obduktion udföres af den autoriserede Retslæge i Forening med en af Amtmanden udpeget Læge. Hvis den autoriserede Retslæge har Forfald, konstituerer Amtet en anden Læge til i hans Sted at deltage i Udförelsen af Obduktionen. Har den Afdöde været under Lægebehandling, paahviler det Retslægen at underrette vedkommende Læge om Tid og Sted for Obduktionen og at give Lægen Adgang til at overvære denne.

2. Det paahviler Landfogden, saavidt muligt efter Forhandling med Retslægen, at sörge for et passende, om Vinteren opvarmet, Lokale, hvor Obduktionen kan foregaa uforstyrret. Endvidere paahviler det Landfogden at drage Omsorg for, at alle Sagens Akter er til Stede, forinden Obduktionen paabegyndes.

---

[1]) Jfr. nu An. 11. Febr. 1920 § 12, som ændret ved An. Nr. 63 af 4. Marts 1939..
[2]) Jfr. An. af 11. Febr. 1920 som ændret ved An. Nr. 498 af 22. Dec. 1939.
[3]) Nu Landsstyret.

3. Enhver Transport af Liget bör foregaa i vandret Stilling. Hovedet maa ikke ligge lavt. Der maa udvises den störste Forsigtighed, saaledes at Liget ikke udsættes for stærke Rystelser, Tryk eller Beskadigelser af nogen Art. Ligets Lemmer maa ikke udrettes med Magt.

4. Er Liget frosset, maa det anbringes i et opvarmet Lokale saa betids, at Optöningen er tilendebragt, för Obduktionen begynder. Optöningen maa ikke fremkaldes paa anden Maade.

5. Kun i Nödsfald maa Obduktionen foretages ved kunstigt Lys, ligesom det saavidt muligt bör undgaas at foretage Obduktionen under aaben Himmel.

6. Ligets Forradnelse eller Oplösning fritager ikke Obducenterne for at foretage Obduktionen saa fuldstændigt og omhyggeligt som muligt.

7. I Tilfælde, hvor et Lig opgraves til lovmæssig Obduktion, skal Retslægen overvære Opgravningen, notere, i hvilken Tilstand Kisten forefindes ,samt, hvis Spörgsmaal om Forgiftning kan komme til at foreligge, drage Omsorg for, at der tages Pröver af: a) Ligets Underlag i Kisten, b) hvad der ellers maatte findes i denne, c) Bundstykket af Kisten, d) Jorden derunder, e) Jord andetsteds fra Kirkegaarden.

8. Medens ordentligvis Retslægen udförer Obduktionen og dikterer det fundne til Obduktionsberetningen, paahviler det den af Amtet udpegede Læge at kontrollere ethvert Fund og agte paa, at intet forglemmes.

9. Retslægen medbringer följende Instrumenter og Genstande i forsvarlig Stand.[1]) — — — *Fremgangsmaaden.*[1]) — — — *Udtagelse af Materiale til kemisk Undersögelse.*[1]) — — — *Udtagelse af Materiale til bakteriologisk Undersögelse.*[1]) — — — *Obduktion af Nyfödte.*[1]) — — — *Obduktionsberetningen.* Ved lovmæssige Obduktioner skal der affattes en Beretning, som omfatter följende Afsnit: 1) Angivelse af Sted og Tid (Dato, Klokkeslet), samt Henvisning til den paagældende Myndigheds Begæring. 2) Et kort Uddrag af de foreliggende Oplysninger (Rapport, Forhör, Sygejournaler, Dödsattest. 3) Beskrivelse af Obduktionsfundet. 4) Konklusion.

Obduktionsfundet nedskrives, alt som Undersögelsen skrider frem, efter den obducerende Læges Diktat. Forefindes i samme Egn paa Legemet flere Læsioner, anföres de i Beretningen under fortlöbende Numre. Beretningen skal være rent beskrivende, og alle Udtryk, der indholder en Diagnose skal undgaas. Der anvendes overalt danske Ord; de latinske tekniske Udtryk maa ikke benyttes, dog kan de, hvis Tydelighed kræver det, tilföjes i Parentes. Rettelser bör saa vidt muligt undgaas og skal i alt Fald være forsynet med Paategning om at være foretaget af Retslægen.

I Konklusionen, der bör være kort og klar, skal först og fremmest Spörgsmaalet om Dödsaarsagen besvares, og hvis denne ikke er oplyst ved Obduktionen, maa dette udtrykkelig bemærkes. Stötter Skönnet om Dödsaaragen sig helt eller delvis til de i Akterne meddelte Oplysninger, maa det begrundes ved Henvisning til disse. Forefundne Læsioners Art bestemmes, og der göres Rede for, hvorvidt de kan antages at have haft Betydning for Dödens Indtræden. Er der ikke fundet Tegn til Vold, maa dette udtrykkelig fremhæves. Skal der foretages yderligere Undersögelser (kemiske, histologiske, bakteriologiske o. a.), bemærkes det, og Obducenterne forbeholder sig eventuelt at genoptage Spörgsmaalet om Dödsaarsagen paa Grundlag af Undersögelsens Udfald. Ligeledes kan man, hvis det forefundne ikke tillader at drage bestemte Slutninger i umiddelbar Tilslutning til Obduktionen, forbeholde sig en yderligere Udtalelse paa Grundlag af nærmere Overvejelse. Er der fra Øvrigheden stillet bestemte Spörgsmaal til Obducenterne, opföres disse og besvares hver for sig i Konklusionen.

Ved Obduktionen af Nyfödte skal Konklusionen angive Barnets Udviklingsgrad samt hvilke Tegn der findes paa, at Barnet har levet under eller efter Födslen. Mangler saadanne, anföres dette; ligeledes naar der findes Tegn til, at Barnet har

[1]) Udelades.

været dödfödt. Endvidere angives Dödsaarsagen, og om der findes Tegn paa Vold, eller om saadanne mangler. Hvis noget Fund ved Obduktionen udelukker Barnets Levedygtighed, anföres dette.

Obduktionsberetningen underskrives af begge Obducenterne og indsendes straks efter Forretningens Afslutning til den Myndighed, der har begæret Obduktionen foretaget. Retslægen giver den medicolegale Ligsynsattest den foreskrevne Paategning om Obduktionens Udfald.

5. Dec. — LOV (NR. 510) OM ÆNDRING I § 1 I LOV AF 29. APRIL 1913 OM HAVNE M. V. PAA FÆRØERNE. (Indföjet i Loven af 1913).

21. Dec. — KGL. STADFÆSTELSE (NR. 210) PAA FUNDATS FOR DERES MAJESTÆTER KONG CHR. X OG DRONNING ALEXANDRINES LEGAT TIL FORDEL FOR DRONNING ALEXANDRINES HOSPITAL.

1. Legatets Navn er: Deres Majestæter Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines Legat til Fordel for »Dronning Alexandrines Hospital« (Færö Amts Hospital) ved Thorshavn.

2. Legatets Kapital er 25,000 Kr. som skænkes i 4½ pCt. rentebærende Værdipapirer. Legatets Midler anbringes som umyndiges Midler.. Legatets Kapital skal stedse forblive urört og opbevares af nedennævnte Bestyrelse for Legatet. Legatets Værdipapirer skal lyde paa Legatets Navn og saavidt muligt noteres som Legatet tilhörende samt forsynes med Forbudspaategning af Justitsministeren.

3. Legatet bestyres af en Komité, bestaaende af Amtmanden over Færöerne som Formand, Amtslægen paa Færöerne samt et af Færöernes Lagting for 3 Aar valgt Medlem.

4. Legatets Renter uddeles efter Bestyrelsens Skön til værdige trængende, der er bosiddende paa Færöerne og er danske Statsborgere, og som er indlagte paa eller söges indlagte paa »Dronnig Alexandrines Hospital« (Færö Amts Hospital) ved Thorshavn, saaledes at det tildelte Belöb anvendes til Dækning af Udgifterne ved Hospitalsopholdet.

5. Skulde »Dronning Alexandrines Hospital« (Færö Amts Hospital) ved Thorshavn blive nedlagt, eller skulde Behandlingen paa dette Hospital blive vederlagsfri, anvendes Legatets Midler efter Bestyrelsens Skön til Personer, der opfylder Bestemmelserne i § 4, til Hjælp til deres Behandling i Sygdomstilfælde eller til Rekreationsophold efter Sygdomme.

6. For Legatets Anvendelse aflægges aarligt Regnskab til Justitsministeriet, der foranlediger Regnskabet revideret.

7. Skulde der opstaa Tvivl med Hensyn til Fundatsens Forstaaelse og nærmere Udförelse afgöres saadanne Spörgsmaal af Justitsministeriet.

30. Dec. — BEK. (NR. 540) ANG. TILSKUD AF STATSKASSEN TIL SYGEPLEJESAGENS FREMME PAA FÆRØERNE.

Saafremt der ved de aarlige Finanslove som hidtil bevilges et Belöb til Sygeplejesagens Fremme i Almindelighed, vil der heraf kunne tilstaas Tilskud efter följende Regler: A. Til Foreninger paa Færöerne, der arbejder til Fremme af Hjemmesygeplejen, til Uddannelse af Hjemmesygeplejersker samt til Anskaffelse af Sygeplejerekvisitter og Sygeplejeskers Etablering paa följende Betingelser:

1) Tilskud ydes saavel til Uddannelse i almindelig Sygepleje som til supplerende Uddannelse i Barselpleje, Massage o. l. Tilskudet kan ikke overstige de Udgifter, som den paagældende Forening bevislig direkte eller indirekte har haft til en af Sundhedsstyrelsen godkendt Uddannelse og Etablering af Sygeplejersken samt (eller) til Anskaffelse af Sygeplejerekvisitter. Tilskud til Uddannelse ydes kun, naar ved-

kommende Sygeplejerske derved opnaar en samlet Uddannelse paa mindst 14 Maaneder, hvoraf mindst et Aar paa Færö Amts Hospital eller et andet almindeligt Sygehus. Der kan i intet Tilfælde ydes mere end 450 Kr. til Uddannelse i almindelig Sygepleje eller 600 Kr. ialt for hver Sygeplejerske, og indenfor denne Grænse afhænger Tilskudets Störrelse af, hvor stort et Belöb der ved Medlemsbidrag eller paa anden Maade er sikret Foreningen, idet dette Belöb maa være mindst halvt saa stort som Statens Tilskud, hvorved bemærkes, at Bidrag, der er tilsagte Foreningen for flere Aar, kan sammenlægges ved Beregningen af dette Belöb, og at Belöb, som Foreningen allerede har anvendt i det paagældende Øjemed, kan tages i Betragtning.

2) Tilskud udbetales, naar der indsendes: a. Attest om, hvilken Uddannelse den paagældende Sygeplejerske har gennemgaaet, og at den er afsluttet; b. Regninger fra de respektive Sygehuse for de for Uddannelsen skyldige Belöb samt kvitterede specificerede Regninger for Rejseudgifter, Sygeplejerekvisitter og lignende, saafremt der er lovet Tilskud hertil; c. Navn, Stilling og Bopæl for den, til hvem Udbetalingen önskes; d. Oplysninger om Sygeplejerskens nye Bopæl.

3) Enhver Sygeplejerske, til hvis Uddannelse der ydes Statstilskud, skal afgive skriftligt Tilsagn om efter endt Uddannelse at virke mindst 2 Aar paa Færöerne i en Sygeplejeforenings Tjeneste. Saafremt Tilsagnet om 2 Aars Tjenestetid ikke opfyldes af en den paagældende tilregnelig Aarsag, kan Justitsministeriet kræve det til Uddannelsen m. v. medgaaende Belöb helt eller delvis tilbagebetalt. Sygeplejerskerne skal, saa vidt deres Forhold paa nogen Maade tillader det, være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. De er i deres Virksomhed underkastede Sundhedsmyndighedernes Tilsyn.

4) Enhver Forening, til hvilken der er udbetalt Tilskud, eller som har faaet Tilsagn herom, skal aarlig inden Februar Maaneds Udgang indsende Beretning om Foreningens og Sygeplejerskens Virksomhed i det forlöbne Kalenderaar til Sundhedsstyrelsen gennem Færö Amt paa dertil bestemte Skemaer, som udleveres gratis ved Henvendelse til Sundhedsstyrelsen. Beretningen skal indeholde Foreningens Regnskab for det forlöbne Kalenderaar og give Meddelelse om enhver Forandring i Foreningens Virksomhed eller i dens Love eller Instruks for Sygeplejersken samt eventuelt om Af- og Tilgang af Sygeplejerske i Aarets Löb med — om muligt Angivelse af den afgaaede Sygeplejerskes nye Bopæl.

5) Hvis Foreningen oplöses, skal dette straks meddeles Sundhedsstyrelsen; alle Foreningen tilhörende egentlige Sygeplejerekvisitter kan derefter fordres afgivne til en anden Forening med samme Formaal.

B. Til paa Færöerne bosiddende Kvinder, der vil lade sig uddanne til Sygeplejersker efter Sundhedsstyrelsens Anvisning og forpligte sig til efter endt Uddannelse at virke mindst 2 Aar paa Færöerne i en Sygeplejeforenings Tjeneste. Bestemmelserne om Tilskudets Störrelse i A. 1), om dets Udbetaling i A. 2) og om den uddannedes Forpligtelser i A. 3) finder tilsvarende Anvendelse. Sundhedsstyrelsen vil yde sin Medvirken ikke alene til at skaffe Kvinder Uddannelse som Sygeplejersker, men navnlig ogsaa til at bringe uddannede Plejersker og Foreninger i Forbindelse med hverandre.

C. Som Hjælp til Hospitalsophold eller Sygepleje for de Kvinder, der bliver syge under Uddannelsestiden, efter nærmere begrundet Andragende i det enkelte Tilfælde. Herved bemærkes, at den til Uddannelse antagne Kvinde skal være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, for saa vidt hendes Forhold paa nogen Maade tillader det.

Andragender om Tilskud skrives paa ustemplet Papir (Helark), stiles til Justitsministeriet og indsendes gennem Færö Amt til Sundhedsstyrelsen.

I. Andragender fra Foreninger om Tilskud til Sygeplejerskers Uddannelse skal indeholde följende Oplysninger: a) fulde Navn, Födselsaar og -dag samt Födested for den eller dem, Foreningen har antaget til Uddannelse; for saa vidt det ikke antages, at den paagældende har dansk Indfödsret, bör dette bemærkes, b) til hvilken Tid og paa hvilket Sted Uddannelsen sker eller tænkes at

skulle ske, c) hvilke Udgifter Foreningen har haft eller paaregner at ville faa til Uddannelsen, d) hvor stor en Indtægt der i Medlemsbidrag eller paa anden Maade er sikret Foreningen, e) en Erklæring om, at Foreningen i det hele underkaster sig de i denne Bekendtgörelse stillede Vilkaar.

Der skal vedlægges Andragendet: 1) Elevens Daabsattest, 2) Attest fra en Læge om Elevens Helbredstilstand og om ,hvorvidt hun er eller antages at være skikket til Arbejdet som Sygeplejerske, 3) Attest om den paagældendes Forhold og Vandel, udstedt af en Præst eller Lærer eller af to andre Personer, hvis Troværdighed er bekræftet af vedkommende Øvrighed (Politimyndighed, derunder indbefattet Sysselmand og Sognefoged, eller Præst), 4) Attest for, at den paagældende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, 5) bekræftet Afskrift af Anbefalinger, 6) skriftligt Tilsagn om, at den paagældende »forpligter sig til efter endt Uddannelse at forrette mindst 2 Aars Tjeneste som Menigheds- eller Foreningssygeplejerske paa Færöerne«, 7) et Ekemplar af Foreningens Love og Sygeplejerske-Instruks, af hvilke Lovene skal indeholde Bestemmelse om, at »epidemiske Sygdomme som Regel unddrages Foreningens Virksomhed«, og at »Foreningens Rekvisitter, hvis denne ophörer at bestaa, stilles til Justitsministeriets Disposition til Anvendelse for en anden Forening med lignende Formaal«, medens Instruksen skal indeholde Bestemmelse om, at Sygeplejersken ikke maa have födende til Huse mod Betaling eller deltage i Malkning eller udendörs Arbejde, samt at der skal tilstaas Sygeplejersken 8 Timers Hvile i Dögnet.

II. Andragender fra Foreninger om Tilskud til Anskaffelse af Sygeplejerekvisitter eller til Sygeplejerskers Etablering skal indeholde följende Oplysninger: a) Fortegnelse over de Rekvisitter eller Genstande, som önskes eller allerede er anskaffede, samt hvilke Udgifter Foreningen paaregner at ville faa eller har haft ved Anskaffelse af disse, b) hvor stor en Indtægt der i Medlemsbidrag eller paa anden Maade er sikret Foreningen, c) fulde Navn samt Födselsaar og -dag for den eller de ved Foreningen virkende Sygeplejersker, d) den under I. e. nævnte Erklæring.

Der skal vedlægges Andragendet: 1) Attester og Erklæringer svarende til de under I. 2, 4 og 7 nævnte, 2) Attest for Sygeplejerskens Uddannelse paa Sygehus, 3) Erklæring om ,hvor og hvorlænge hun har virket som Sygeplejerske, 4) Anbefalinger fra hendes tidligere Pladser som Sygeplejerske i bekræftet Afskrift. Tilskud til en Sygeplejerskes Uddannelse og til Anskaffelse af Rekvisitter m. v. kan söges i samme Andragende.

III. Andragender fra Kvinder om Tilskud til Uddannelse skal indeholde Oplysning om deres tidligere Forhold og om Grundene til, at de önsker at uddannes, om Maaden, hvorpaa dette vil ske, samt en Erklæring om, at de vil lade sig uddanne efter Sundhedsstyrelsens Anvisning. Der skal vedlægges Andragendet de under I. 2, 3, 4, 5 og 6 nævnte Attester og Erklæringer.

30. Dec. — BEK. (NR. 553) OM STEDET FOR INDBETALING AF ARVEAFGIFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til § 33, sidste Stykke, i Anordning Nr. 468 af 8. November 1921, hvorved Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsættes herved följende Regler om Stedet for Indbetaling af Arveafgift efter den nævnte Anordning: I Boer, der behandles af Færöernes Sorenskriveris Skifteret, föres den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Del af Arveafgiften til Indtægt i Skifterettens Sportelregnskab, medens den Færö Amts Fattigkasse tilfaldende Del af Skifteretten tilstilles Fattigkassens Kasserer.

Overordentlige Skifteforvaltere, derunder Testamentseksekutorer, indbetaler den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Del af Arveafgiften til Færöernes Jordebogskasse og den Færö Amts Fattigkasse tilfaldende Del til Fattigkassens Kasserer.

I Boer, der er overtagne til privat Skifte, saavel som i de Tilfælde, hvor Arveafgift i Henhold til Anordningen bliver at erlægge, uden at noget Skifte finder Sted paa Færöerne, indbetales Arveafgiften til Færöernes Sorenskriveris Skifteret.

30. Dec. — BESTEMMELSER (NR. 301) OM BEREGNING OG OPKRÆVNINGEN AF ARVEAFGIFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til § 42 i Anordning Nr. 468 af 8. November 1921, hvorved Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 sættes i Kraft paa Færöerne, fastsætter Justitsministeriet herved följende Regler angaaende Beregningen og Opkrævningen af Arvafgiften efter nævnte Anordning:

A. Almindelige Bestemmelser.

Naar Færöernes Sorenskriveris Skifteret behandler et Dödsbo eller foretager Afgiftsberegningen i et saadant, skal Skifteforvalteren drage Omsorg for, at Arveafgiften berigtiges ikke blot af afdödes Efterladenskaber, men ogsaa af de övrige fra ham hidrörende Erhvervelser, med Hensyn til hvilke Arveafgiftspligt indtræder ved hans Död, og Skifteforvalteren bör derfor bl. a. söge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt afdöde har ydet nogen af Arvingerne afgiftspligtige Arveforskud eller Forstrækninger, indgaaet Livsforsikringskontrakter eller foretaget andre Dispositioner, der medförer Afgiftspligt efter Anordningens § 5. Endvidere bör Skifteforvalteren söge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt afdöde har været Besidder af Len, Stamhuse eller Fideikommisser eller af Brugs- eller Indtægtsnydelser, med Hensyn til hvilke en afgiftspligtig Sukcession har fundet Sted, eller har nydt Brugen eller Indtægten af Midler, hvoraf der ved hans Död vil være at svare Arveafgift. Hörer de paagældende Midler til et af en anden Skifteforvalter behandlet Bo, eller vil den angaaende vedkommende afgiftspligtige Erhvervelse være at indgive Arveanmeldelse til en anden Skifteforvalter, bliver de tilvejebragte Oplysninger at tilstille denne. Hensad afdöde i uskiftet Bo efter en tidligere afdöd Ægtefælle, bör Skifteforvalteren derhos undersöge, om der maatte være Anvendelse for Reglerne i Anordningens § 14, 3. Stk., og for saa vidt den först afdöde Ægtefælle var hjemmehörende i det övrige Kongerige og er afgaaet ved Döden efter den 1. Januar 1909, eller var hjemmehörende paa Færöerne og er afgaaet ved Döden efter den 1. Januar 1922 — eventuelt ved Henvendelse til den Skifteforvalter, under hvis Jurisdiktion den först afdöde Ægtefælle er afgaaet ved Döden — söge tilvejebragt den i Henhold til § 31, 3. Stk. i Lov af 27. Maj 1908 eller Anordning af 8. November 1921 indgivne Opgörelse. Det samme gælder, naar et saadant Bo skiftes i den efterlevende Ægtefælles levende Live. For saa vidt Arveafgiften ikke kan indeholdes i Midler, Skifteforvalteren har i Hænde, eller godvillig indbetales af Arvingerne, paahviler det Skifteforvalteren at drage Omsorg for dens Inddrivelse. Den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Andel af Arveafgiften föres til Indtægt i Skifterettens Sportelregnskab, medens den Færö Amts Fattigkasse tilfaldende Andel af Skifteretten tilstilles Fattigkassens Kasserer. I alle Tilfælde, hvor Arveafgift skal erlægges afdragsvis, skal Boet opföres paa Fortegnelsen over uberigtigede Boer, indtil hele Afgiften er berigtiget. Det samme gælder i andre Tilfælde, i hvilke Arveafgiften ikke straks berigtiges af samtlige afgiftspligtige Midler, f. Eks. paa Grund af Reglen i Anordningens § 15, for saa vidt de afgiftspligtige Midler ikke er indsatte i Overformynderiet. Med Hensyn til Midler, der indsættes i Overformynderiet, bör der gives dette Meddelelse om, i hvilket Omfang Arveafgiften er berigtiget. Skifteforvalteren har i alle heromhandlede Tilfælde at drage Omsorg for, at resterende Afgiftsbelöb berigtiges, efterhaanden som de forfalder. Til Brug ved Afgiftsberegningen kan Skifteforvalteren afkræve afdödes Arvinger alle de Oplysninger, hvoraf disse maatte være i Besiddelse ,og som kan have Betydning for Sagen, ligesom han, naar saadant skönnes formaalstjenligt, kan indhente Oplysninger hos alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, derunder Skatteligningsmyndigheder, samt Bestyrelser for Banker, Forsikringsselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser o. desl., jfr. Anordningens § 36. Har Skifteforvalteren Formodning om, at afdöde har ydet nogen Forskud eller Forstrækninger eller har indgaaet Overenskomster eller foretaget Ovedragelser, der medförer Pligt til Erlæggelse af Arveafgift, kan han derhos afkræve den eller dem, til Fordel for hvem de afgiftspligtige Dispositioner formodes trufne, en skriftlig Erklæring angaaende det paagælden-

de Forhold. Vægrer nogen sig ved at meddele de af Skifteforvalteren begærede Oplysninger eller Erklæringer, eller kommer det til Skifteforvalterens Kundskab, at nogen har gjort sig skyldig i et Forhold, der kan paadrage Ansvar efter Anordningens §§ 37 og 38, eller at nogen af de i Anordningens § 35 omhandlede Embeds mænd eller Institutioner har undladt de sammesteds foreskrevne Indberetninger, har Skifteforvalteren at forelægge Sagen for Justitsministeriet; til dette har Skifteforvalteren ligeledes at göre Indstilling, naar der i Tilfælde, hvor det paahviler ham at beregne Afgiften, fremsættes Begæring om nogen af de Afgiftsnedsættelser eller andre Begunstigelser, som Ministeriet er bemyndiget til at meddele, og endelig, naar det iövrigt synes rettest at indhente Ministeriets Afgörelse med Hensyn til Spörgsmaal vedrörende Afgiftsberegningen. Skifteforvalterens Henvendelse til Justitsministeriet indsendes gennem Færö Amt. Af Justitsministeriet er der fastsat Skemaer for de Arveanmeldelser, som ifölge Anordningen skal indgives af selvskiftende Arvinger, samt for Arveanmeldelser i forskellige andre Tilfælde; disse Skemaer bliver af Skifteforvalteren uden Betaling at udlevere til de anmeldelsespligtige i det Omfang, hvori det af Skifteforvalteren anses fornödent. Naar Arveanmeldelsen paa Grund af Boets Vidtlöftighed eller andre særlige Forhold ikke er afgiven ved Udfyldning af det foreskrevne Skema, maa Skifteforvalteren paase, at Anmeldelsen dog indeholder alle de i Skemaet forlangte Oplysninger og i det hele er affattet i Overensstemmelse med de deri givne Anvisninger.

B. Særlige Bestemmelser. I. Vedrörende Boer, der behandles af Testamentseksekutorer.

Naar et Dödsbo behandles af Testamentseksekutorer, skal disse i Overensstemmelse med de under A. fremstillede Regler drage Omsorg for, at Afgiften berigtiges saavel af afdödes Efterladenskaber som af de övrige fra ham hidrörende Erhvervelser. Af den beregnede Arveafgift indbetales ved Skiftets Slutning den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Andel til Færöernes Jordebogskasse og den Færö Amts Fattigkasse tilfaldende Andel til Fattigkassens Kasserer, hvorefter Eksekutorerne tilstiller Færöernes Sorenskriveris Skifteret Underretning om den skete Indbetaling tillige med en Afskrift af Afgiftsberegningen og de ovennævnte Kassers Prima-Kvittering. Saafremt Afgiften ikke er endelig berigtiget af samtlige de afgiftspligtige Midler, optager Skifteforvalteren Boet paa sin Liste over uberigtigede Boer og drager Omsorg for, at de resterende Afgiftsbeløb berigtiges, efterhaanden som de forfalder, for saa vidt ikke en Reassumtion af Boet med fornyet Behandling ved Testamentseksekutorer finder Sted. Eksekutorerne har derhos paa samme Maade som den ordinære Skifteforvalter at söge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt den Persons Död, hvis Bo de behandler, har givet Anledning til afgiftspligtige Erhvervelser af den i Anordningens § 23, 2. Stk. omhandlede Art, og i bekræftende Fald at tilstille den Skifteforvalter, under hvis Jurisdiktion det Bo henhörer, hvorfra de afgiftspligtige Midler hidrörer, eller til hvem Anmeldelse angaaende den afgiftspligtige Erhvervelse i Medför af Anordningens § 28 vil være at indgive, de af dem tilvejebragte Oplysninger. Kan et af Testamentseksekutorer behandlet Bo ikke sluttes inden 2 Aar efter Dödsfaldet eller, for saa vidt det maatte være under Behandling den 1. Januar 1922, inden to Aar efter dette Tidspunkt, har Eksekutorerne inden Udlöbet af den nævnte Frist at göre Indberetning til Skifteretten med Oplysning om Grunden dertil, hvilken Indberetning skal gentages aarlig, saalænge Udsættelsen varer. Undlader Eksekutorerne at fremkomme med de ommeldte Indberetninger, eller findes de meddelte Oplysninger ufyldestgörende, bliver Sagen at forelægge Justitsministeriet, til hvilket der ligeledes bliver at göre Indberetning i alle Tilfælde, hvor Udsættelsen overskrider 4 Aar, idet Skifteforvalteren da straks efter Udlöbet af de 4 Aar til Ministeriet indsender de fra Eksekutorerne indsendte Indberetninger tillige med sin Erklæring om ,hvorvidt Udsættelsen menes fyldestgörende begrundet.

II. Vedrörende Boer, der behandles af selvskiftende Arvinger. Naar en afdöd Persons Bo overtages af eller overgives hans Arvinger til privat Skifte, har Skiftefor-

valteren at udlevere Arvingerne eller den, der er optraadt paa deres Vegne, et Skema til den Arveanmeldelse, som i Medfør af Anordningens § 26 vil være at indgive, samt henlede vedkommendes Opmærksomhed paa det Ansvar, som Arvingerne paadrager sig ved at oversidde den for Arveanmeldelsens Indgivelse foreskrevne Frist eller ved at indgive urigtig Arveanmeldelse, ligesom han, naar det skönnes fornödent, bör give Arvingerne en passende Vejledning til Skemaets Udfyldning. I de i §§ 77 og 78 i Skifteloven, jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876, omhandlede Boer kan Afgiftsberegningen dog, uden at særlig Arveanmeldelse indgives, foretages paa Grundlag af den sammesteds ommeldte Opgörelse af Boet, naar dennes Rigtighed attesteres af samtlige anmeldelsespligtige. Indkommer Arveanmeldelsen ikke i rette Tid, bör Skifteforvalteren minde Arvingerne om dens Indsendelse, der saafremt den derefter ikke fremkommer, göre Indstilling til Færö Amt om, at Arveanmeldelsens Indgivelse fremtvinges ved Paalæg af Dagböder. Naar Arveanmeldelsen indkommer, har Skifteforvalteren at gennemgaa den, og for saa vidt den findes ufyldestgörende, f. Eks. fordi den ikke er underskrevet af samtlige anmeldelsespligtige (jfr. Anordningens § 27), eller fordi Anmeldelsesskemaet er urigtigt udfyldt, at söge de begaaede Fejl rettede ved Henvendelse til Arvingerne eller den af dem udpegede Repræsentant, om fornödent ved Udfyldelse af et nyt Skema. Mener Skifteforvalteren, at Arvingerne paa Grund af Anmeldelsehs mangelfulde Indhold har paadraget sig Ansvar efter Anordningens § 30, 1. Stk., bör Skifteforvalteren derom göre Indstilling til Justitsministeriet. Skifteforvalteren bör derhos saa vidt muligt söge at kontrollere de af Arvingerne meddelte Oplysninger, og, for saa vidt de findes fejlagtige eller ufuldstændige, foranledige dem berigtigede eller supplerede, i hvilken Henseende han særlig bör have sin Opmærksomhed henvendt paa om Anmeldelsen indeholder fyldestgörende Oplysning angaaende de i Anordningens § 4. e., § 5 og eventuelt § 14 omhandlede Forhold. Naar de fornödne Oplysninger er tilvejebragte, har Skifteforvalteren snarest muligt at foretage Afgiftsberegningen, der saavidt muligt bör paaföres selve Arveanmeldelsen, hvorefter han tilstiller Arvingerne eller den af disse udpegede Repræsentant en Afskrift af Beregningen paa saadan Maade, at Beviset for Modtagelsen og Tidspunktet for denne sikres. Hertil kan de trykte Skemaer benyttes, saaledes at der sendes vedkommende en Afskrift af den indgivne Arveanmeldelse med paategnet Afgiftsberegning. Afgiftsberegningen bör indeholde en specificeret Opgörelse over, hvorledes Afgiften er beregnet for hver enkelt afgiftspligtig Persons Vedkommende, saaledes at der navnlig, naar det afgiftspligtige Beløb ikke umiddelbart fremgaar af Arveanmeldelsen, göres Rede for, hvorledes Beløbet er udregnet. Er Afgiftsberegningen helt eller delvis bygget paa andre Oplysninger end de i Anmeldelsen indeholdte, bör Skifteforvalteren, naar Begæring derom fremsættes, give de afgiftspligtige Lejlighed til at göre sig bekendt med disse Oplysninger. Om Afgiftsberegningernes Affattelse henvises iövrigt til Skattedepartementets Cirkulære af 16. Marts 1909, Min. Tid. A. Nr. 86. Fremkommer der fra nogen af de afgiftspligtige Besværing over den af Skifteforvalteren foretagne Afgiftsberegning, bliver Sagen at forelægge Justitsministeriet. Ved Besværingens Fremsendelse saavel som naar en saadan af Justitsministeriet tilstilles ham til Erklæring, har Skifteforvalteren at udtale sig angaaende de Punkter i Afgiftsberegningen, hvorover Besværing er fört, samt at vedlægge de Aktstykker og meddele de Oplysninger, hvoraf han er i Besiddelse, og som maatte have Betydning for Sagens Afgörelse, ligesom han, naar Begæring derom fremsættes, bör söge at tilvejebringe alle saadanne Oplysninger eller Erklæringer, som af Ministeriet maatte formenes nödvendige eller önskelige ved Sagens Behandling. Gaar Ministeriets Resolution ud paa, at Skifteforvalternes Afgiftsberegning i det hele stadfæstes, tilstiller Skifteforvalteren Klageren eller Klagerne og Arvingernes Repræsentant en kort Meddelelse herom. Gaar Ministeriets Resolution ud paa, at den af Skifteforvalteren foretagne Afgiftsberegning helt eller delvis skal ændres, foretager Skifteforvalteren en ny Afgiftsberegning, der paa samme Maade som den förste Afgiftsberegning bliver at tilstille Arvingernes Repræsentant, ligesom der bli-

ver at meddele Klagerne Underretning om Ministeriets Afgörelse og den i Henhold hertil ændrede Afgiftsberegnings Udfald. Fremkommer der derefter fra nogen af Parterne Begæring om Sagens Afgörelse ved Rettergang, har Skifteforvalteren at indsende denne Begæring tillige med samtlige Sagen vedrörende Aktstykker til Justitsministeriet, der da træffer Foranstaltning til Sags Anlæg. Naar saadan Begæring ikke fremkommer, inden Afgiftsberegningen efter Reglerne i Anordningens § 32 er bleven upaaankelig, og Skifteforvalteren ikke inden Udlöbet af den i Anordningens § 34 foreskrevne Frist har modtaget den skyldige Arveafgift, har han at drage Omsorg for, at de skyldige Belöb med paalöbne Strafrenter inddrives ved Udpantning, hvorved i det hele bliver at forholde efter de hidtil gældende Regler med de Ændringer, som följer af Bestemmelserne i Anordningens § 34.

III. Vedrörende Boer, der overtages af en efterlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo. Naar efter en gift Persons Död Boet overtages af den efterlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo, har Skifteforvalteren at tilstille den efterlevende Ægtefælle et Skema til den Opgörelse over Boets Aktiver og Passiver, som da bliver at indgive. Fremkommer Opgörelsen ikke inden den i Anordningens § 31, 3. Stk., foreskrevne Frist, har Skifteforvalteren at minde vedkommende om dens Indsendelse, og saafremt den ej heller da fremkommer, at göre Indstilling til Færö Amt om, at dens Indgivelse fremtvinges ved Paalæg af Dagböder. De indkomne Opgörelser bliver at opbevare i Skifteforvalterens Arkiv til Brug ved Afgiftsberegningen, naar Boet kommer til Skifte.

IV. Vedrörende afgiftspligtige Erhvervelser, der ikke henhörer til noget paa Færöerne skiftet Bo. Alle afgiftspligtige Erhvervelser af de i Anordningens § 4, Litra b, c og d samt § 8 ommeldte Arter, der kommer til Skifteforvalterens Kundskab, og med Hensyn til hvilke Arveanmeldelse efter Reglerne i Anordningens § 28 skal indgives til ham, bliver at optage paa Listen over uberigtigede Boer, hvorhos Skifteforvalteren, naar den paagældende Underretning er tilgaaet ham paa anden Maade end ved Meddelelse fra den anmeldelsespligtige Erhverver, eller dennes Meddelelse ikke er saa udtömmende, at Afgiftsberegningen straks paa Grundlag deraf kan foretages, tilstiller vedkommende Erhverver et Skema til Afgiftsanmeldelse samt paaser, at dette tilbagesendes ham i udfyldt Stand, alt paa samme Maade som foran under II. angivet med Hensyn til selvskiftende Arvingers Arveanmeldelse. Med Hensyn til selve Afgiftsberegningen, mulige Besværinger over samme og Afgiftens Indbetaling og Inddrivelse forholdes ligeledes paa den under II. angivne Maade.

2. Jan. 1922 — K. M. SKR. ANG. JORDEMØDRENES INDBERETNINGER TIL SOGNEPRÆSTERNE PAA FÆRØERNE OM BARNEFØDSLER. I § 17 i en af Justitsministeriet under 1. December f. A. udfærdiget Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemödre paa Færöerne er det bestemt, at de færöske Jordemödre inden en Uge efter vedkommende Födsel skal göre Anmeldelse til den paagældende Sognepræst eller til Præsten ved den anerkendte Menighed udenfor Folkekirken, til hvilken den födende hörer, om ethvert levendefödt Barns Födsel, ved hvilken hun har gjort Tjeneste. Jordemödrenes Födselsanmeldelser skal, naar de ikke afleveres personlig eller ved Bud, fremsendes i lukkede Brevkort, som er paatrykt en dertil bestemt Formular. Disse Brevkort tilsender Sundhedsstyrelsen Jordemödrene gennem Kredslægerne.

17. Marts — LOV (NR. 86) OM FORANSTALTNINGER MOD SMITSOMME SYGDOMMES UDBREDELSE PAA FÆRØERNE.[1])

1ste Afsnit.

1 Den stedlige Ledelse af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paahviler Epidemikommissioner.

[1]) Jfr. Bek. 21. August 1922 og af 16. September 1922.

Sundhedskommissionen eller, for saa vidt en saadan ikke findes, Forstanderskabet er Epidemikommission. Den stedlige Politimyndighed (Landfoged, Sysselmand, Sognefoged) og Kredslæge tiltræder Sundhedskommissionen (Forstanderskabet), naar den virker som Epidemikommission, förstnævnte som dens Formand.

Hvor Omstændighederne ikke tilsteder, at Epidemikommissionen sammenkaldes til at tage Beslutning, kan fornöden Foranstaltning forelöbig træffes af Epidemlægen i Forbindelse med de stedlige Medlemmer af Epidemikommissionen, men Sagen skal da snarest forelægges Kommissionen.

Derhos er Byraad og Forstanderskaber forpligtede til enten selv eller ved Udvalg, hvortil Medlemmer tillige kan vælges udenfor Raadet, at bistaa Epidemikommissionerne og efter deres Anvisning at træffe de fornödne stedlige Foranstaltniger.

2 Overtilsynet med samtlige Epidemikommissioner paahviler Oversundhedskommissionen, der bestaar af Amtmanden som Formand, Amtslægen[1]) og 3 for 3 Aar af Lagtinget valgte Medlemmer.

3 Valgbare til Medlemmer af Kommissionerne og de i § 1, 4de Stykke, nævnte kommunale Udvalg er de, der er valgbare til henholdsvis Lagting, Byraad eller Forstanderskab. De valgte er forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de har fyldt det 60de Aar eller er forhindrede ved lovligt, henholdsvis af Lagting, Byraad eller Forstanderskab for gyldigt anset Forfald.

4 Kommissionerne har at före Protokol over deres Forhandlinger. De til Protokoller, Skrivematerialer, Porto og Budlön medgaaende Udgifter afholdes af det offentlige.

De kan vedtage, at visse Foranstaltninger under nærmere fastsatte Betingelser kan sættes i Værk af Kommisionens enkelte Medlemmer.

Epidemikommissionerne kan vedtage, at deres Omraade deles i mindre Kredse, der fordeles mellem de valgte Medlemmer, saaledes at som Regel kun et af disse sammen med Formanden og Kredslægen deltager i Beslutningerne. Saadan Deling kan dog ikke anvendes med Hensyn til de i § 17 omhandlede Foranstaltninger, ej heller med Hensyn til Foranstaltninger overfor tilsyneladende sunde Personer, der vides eller kan antages at være Spredere af Smitstof; se ogsaa § 22.

Samtlige Epidemikommissioner er forpligtede til, saa ofte det forlanges af Oversundhedskommissionen, at indgive Beretning til denne om Sundhedstilstanden i deres Virksomhedsomraade og de af dem trufne Foranstaltninger samt i övrigt til at följge de Anvisninger, som Oversundhedskommissionen meddeler dem.

De kan til Dækning af Udgifterne til de af dem i Medför af denne Lov trufne Foranstaltninger forlange Forskud af den kommunale Kasse, der efter § 33 forskudsvis har at afholde Udgifterne, mod senere at aflægge behörigt Regnskab.

5 For saa vidt Justitsministeren skulde finde det önskeligt, kan de Forretninger, der ifölge denne Lov paahviler Kredslægen, overdrages til en anden Læge, der, for saa vidt Kredslægen ikke er til Stede, optræder som Epidemilæge.

Ved Epidemilæger forstaas i denne Lov de Læger, der er Medlemmer af Epidemikommissionen for det paagældende Omraade, jfr. § 1, 2det Stykke, og § 10, 3die Stykke.

2det Afsnit.

6 Följende Sygdomme skal altid være Genstand for offentlig Behandling, der iværksættes paa det Sted, hvor de konstateres, i Overensstemmelse med de i dette Afsnit indeholdte Bestemmelser: Pest, asiatisk Kolera, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Kopper og Spedalskhed samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke den færöske Karantænelovgivning er sat i Kraft. Ændringer heri kan ske ved kongelig Anordning.

Andre smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme, for hvis Behandling de i de særlige Love om disse Sygdomme indeholdte Regler gælder, kan, naar de optræder paa en ondartet Maade eller med en större Ud-

[1]) Jfr. An. 545 4. Oktober 1919 § 4.

bredelse eller i övrigt under Forhold, der kan give særlig Anledning dertil, af Oversundhedskommissionen erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling. Saa snart Kredslægen skönner, at saadanne Forhold foreligger, paahviler det ham at göre Indstilling til Formanden for Oversundhedskommissionen om, at offentlig Behandling iværksættes. Under særlige Forhold kan en saadan Beslutning tages af Justitsministeren.

Saa snart Kredslægen har gjort Indstilling om, at en Sygdom skal tages under offentlig Behandling, skal Epidemikommissionen i Tilfælde, hvor Sygdommen optræder under Forhold, der gör öjeblikkelige Foranstaltninger fornödne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, være berettiget til forelöbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft, indtil der foreligger Beslutning fra Oversundhedskommissionen.

7 Naar Omstændighederne gör det antageligt, at der foreligger et Tilfælde af en af de Sygdomme, der altid er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, kan Epidemikommissionen foranstalte foretaget saadanne Undersögelser af bakteriologisk eller lignende Art, som er nödvendige for med Sikkerhed at fastslaa Sygdommens Natur eller for at afgöre om tilsyneladende sunde Personer er Spredere af Smitstof. Dog skal Epidemikommissionen i sidste Tilfælde, förend noget Skridt foretages, indhente Oversundhedskommissionens Billigelse. Det er i de ovennævnte Tilfælde de paagældende Personers Pligt at give Undersögerne Lejlighed til at erholde det for Undersögelsen nödvendige Materiale. I fornödent Fald kan de indlægges til Observation i et dertil egnet Lokale.

Ligeledes kan Kommissionen, naar Omstændighederne gör det antageligt, at et Dödsfald skyldes en af de nævnte Sygdomme, saafremt det anses for nödvendigt til Afgörelse af Spörgsmaalet om, hvorvidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersögelsen af enkelte Dele af Liget, eventuelt Obduktion af samme, skal finde Sted. Til Foretagelse af saadanne Obduktioner skal Adgang kunne fordres til Sygehuses Ligstuer.

Erfarer en Epidemilæge enten ved Angivelse eller paa anden Maade, at der haves Mistanke om, at en af de i § 6 nævnt Sygdomme ,som er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, er optraadt i et Hjem, uden at der er sögt Lægehjælp, paahviler det ham at undersöge Sagen, eventuelt ved et Sygebesög, og foretage det fornödne til Sygdommens Bekæmpelse.

8 Saa snart et Tilfælde af nogen af de i § 6, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme forefalder, skal vedkommende Epidemikommission göre Indberetning derom til Oversundhedskommissionen.

Saa snart nogen Sygdom, der i Henhold til § 6, 1ste Stykke, er Genstand for offentlig Behandling, optræder paa en saadan Maade, at Udbrud af en Epidemi kan befrygtes, saavel som naar Beslutning om offentlig Behandling af nogen anden Sygdom foreligger efter § 6, 2det Stykke, skal vedkommende Epidemikommission udstede offentlig Bekendtgörelse derom og sörge for, at denne paa hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade, der nærmere angives i Bekendtgörelsen.

Naar offentlig Behandling, om hvilken Bekendtgörelse saaledes er udstedt, ophörer, udsteder Epidemikommissionen ligeledes offentlig Bekendtgörelse derom.

9 Naar særlige Omstændigheder gör det önskeligt, skal Justitsministeren kunne paabyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt, saaledes at alt Samkvem mellem dette og Omgivelserne afskæres, dog kun i saadant Omfang, som menes fornödent for at hindre Smittens videre Udbredelse. Vedkommende Politimyndighed kan imidlertid i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paabyder da de Forsigtighedsregler, der bliver at iagttage, bl. a. i Retning af behörig Desinfektion.

10 Oversundhedskommissionen har, saa snart en af de i § 6, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted indenfor Kommissionens Virksomhedsomraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse efter Kommissionens Skön

er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anförte Steder, at drage Omsorg for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Embedslægen, eller det iövrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornödne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa et af Kommissionen nærmere fastsat Omraade, hvorom Bekendtgörelse udfærdiges og paa hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab.

Enhver Læge ,hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saavidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begæres.

Hvor Forholdene gör det önskeligt, kan Epidemikommissionen med Justitsministerens Billigelse ved Siden af Embedslægen optage den eller de Læger, der er antaget til at udföre den offentlige Behandling, som Medlemmer af Kommissionen for det Omraades Vedkommende, for hvilket den paagældende er antaget, med Stemmeret dog kun, naar Embedslægen ikke er til Stede. Med Hensyn til Udförelsen af Kommissionens Beslutninger træder en saaledes optagen Læge for sit Omraade helt i Embedslægens Funktion og förer saaledes i de Tilfælde, hvor Behandlingen sker ved en anden Læge, Overtilsynet med, at de af denne foreskrevne Foranstaltninger til Tilfældenes Isolation og den behörige Desinfektion er fyldestgörende og udföres i tilstrækkeligt Omfang.

11 Naar en Sygdom i Medför af § 6 tages under offentlig Behandling, skal Epidemikommissionen derhos om fornödent tilvejebringe et eller efter Omstændighederne flere passende isolerede Lokaler, der forsynes med behörigt Udstyr. Lokalerne tilvejebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger, derunder indbefattet Epidemihuse, ved Opförelse af Barakker eller Telte eller ved Leje af privat Ejendom. Kan de fornödne Lokaler ikke tilvejebringes paa nogen af de ovennævnte Maader, kan Kommissionen kræve saavel offentlige som private Lokaler stillet til Raadighed mod Erstatning til alle vedkommende og under störst mulig Hensyntagen til, at Beboerne saa lidt som muligt forstyrres i deres Erhverv. Skolebygninger maa i alle Tilfælde kun benyttes, naar Skolegangen af Hensyn til Farsoten er bortfaldet eller midlertidig er henlagt til anden Skolebygning, i Landkommuner derhos kun, naar andet passende Lokale ikke kan tilvejebringes.

Kommissionen har derhos at drage Omsorg for, at den til de syges Behandling fornödne Betjening af Sygeplejere og de udelukkende til de syges Transport bestemte Befordringsmidler haves til Raadighed i tilstrækkeligt Antal, samt at der, for saa vidt Lighuse ikke findes paa Kirkegaardene, tilvejebringes de til Hensættelse af Lig fornödne isoleret beliggende Lokaler.

12 Enhver, der ved eller har Anledning til at formode, at et i hans Husstand forekommende Sygdomstilfælde hörer til de i § 6, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme eller til en Sygdom, der ifölge udstedt Bekendtgörelse i Henhold til § 6, 2det Stykke, er taget under offentlig Behandling, skal uopholdelig anmelde det til Politiet (Landfogden, Sysselmanden, Sognefogden). Til Husstanden henregnes ogsaa tilrejsende, logerende og Pensionærer. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvunget Ophold noget Sted, og ved Sygdomstilfælde, som opstaar i Skibe, som har erholdt Samkvemspas, Sygehuse, offentlige Stiftelser og lignende Anstalter, paahviler Anmeldelsespligten Skibsföreren og Bestyreren af den paagældende Anstalt eller den, der nærmest förer Befalingen i samme. Det paahviler enhver, der ved, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt, uopholdelig at göre Anmeldelse derom til Politiet.

Politiet har straks efter at have modtaget en saadan Anmeldelse dels at underrette Epidemikommissionen eller den Læge, Kommissionen for saadanne Tilfælde har givet Anvisning paa, derom, for at fornödne Foranstaltninger mod Smittens

Udbredelse kan blive truffet, og dels, for saa vidt en Læge ikke er tilkaldt, at sörge for en saadans Tilstedekomst.

13 Enhver Læge skal, naar han kaldes til eller faar en syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der ifölge § 6, 1ste Stykke, altid er Genstand for offentlig Behandling, straks anmelde det til Epidemilægen og Sundhedsstyrelsen ,selv om Tilfældet har en mild eller ikke fuldt udpræget (abortiv) Form. Anmeldelsen, der skal indeholde nöjagtig Benævnelse af Sygdommen samt Meddelelse om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl og övrige Forhold, der kan være af Betydning, skal gentages for hvert nyt forekommende Tilfælde.

Epidemilægen skal atter underrette Epidemikommissionen om de modtagne Anmeldelser.

Det paahviler enhver Læge, som kaldes til et Tilfælde af de Sygdomme, der efter § 6 er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, eller faar et saadant Tilfælde under Behandling, at give den syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittes Udbredelse. Fölges saadan Anvisning ikke, skal den behandlende Læge anmelde dette til Epidemilægen.

14 Epidemikommissionen paaser, at enhver, som lider af en under offentlig Behandling værende Sygdom, isoleres saaledes, at Smitte kan forebygges; hvis saadan Isolation ikke sker eller ikke kan ske paa fyldestgörende Maade i vedkommendes Bolig, kan Kommissionen paabyde, at den paagældende indlægges i et af de til Raadighed for Sygdomsomraadet i saadanne Tilfælde stillede Sygehuse eller i et af de i § 11 omhandlede Lokaler, hvor der ydes behörigt Lægetilsyn og Forplejning, hvor Patienten ikke maa have Forbindelse med Omverdenen paa anden Maade, end Kommissionen tillader, og hvor Patienten er forpligtet til at blive, indtil Kommissionen mener, at denne uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes eller udskrives, eventuelt med Paabud efter § 16.

Denne Bestemmelse kan ogsaa anvendes til Iagttagelse af tvivlsomme Tilfælde.

Ved Flytning bör det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

15 Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi denne isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Kommissionen at paase, at det fornödne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og i den Hensigt kan det af Kommissionen paabydes, at Indgangen til den paagældende Beboelseslejlighed eller det paagældende Hus forsynes med Paaskrift »Smitsom Sygdom«, eller at Adgangen til samme formenes enhver, der ikke har Epidemikommissionens Tilladelse. Adgangsformening kan i fornödent Fald gennemföres ved Afspærring. Kommissionen kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Gennemförelsen af de fornödne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle vedkommende er forpligtede til at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Kommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes til et andet Hus uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen.

Uformuende Forældres Börn skal saa vidt muligt, hvis Forældrene önsker det, saa længe Sygdommen eller Smittefaren varer i deres Hjem, anbringes i Pleje efter de derom gældende Lovbestemmelser paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp for Forældrene.

16 Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angrebet af den paagældende Sygdom, som enhver, der maa antages at være smitteförende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Kommissionen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Genstande samt at iagttage andre Forsigtighedsforanstaltninger, nöje at efterkomme de saaledes givne Paabud.

Det kan af Epidemikommissionen paalægges Personer, hvis Gerning medförer Fare for Smittens Udbredelse, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, eller naar de af andre Grunde vides at være eller maa antages at være smitteförende, ikke

at fortsætte deres Gerning, för de ved behörig Lægeattest godtgör, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Attesterne kan forlanges udfærdiget af Epidemilægen uden Betaling. Efterkommes Paalægget ikke, kan den paagældende i fornödent Fald foranlediges indlagt til Observation i et dertil egnet Lokale.

Den, hvem Paabud gives i Medför af dene Paragraf, er berettiget til Erstatning for det derved foraarsagede Tab..

Saafremt en Person, der vides at være smitteförende, flytter til en anden Lægekreds, skal vedkommende give Kredslægen i den Lægekreds, der fraflyttes, Underretning herom. Desuden skal Kredslægen stedse, saa vidt muligt, holde sig underrettet om, hvor en saadan Person har Bolig, og, naar han erfarer, at vedkommende flytter til anden Lægekreds, give Kredslægen i den Lægekreds, hvortil han flytter, Meddelelse derom.

Hvor Epidemikommissionen finder det nödvendigt, kan den paabyde Personer i det Omraade, hvor en Sygdom er under offentlig Behandling, eller i Dele af dette at lade sig genindpode med Kokopper. Om Indpodning med Kokopper gælder iövrigt de særlige herom i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser.

17 Uden særlig Bemyndigelse, men med Forpligtelse til straks derom at göre Indberetning til Kommissionen foranstalter Epidemilægen, at Lokaler, Beboelseslejligheder, Huse, Skibsrum og Skibe, i hvilke Personer, som lider af Sygdommen eller er smitteförende, har haft varigt Ophold, desinficeres i fornödent Omfang. Epidemikommissionen kan paabyde, at ogsaa saadanne Lokaler m. v., i hvilke de nævnte Personer har haft blot midlertidigt Ophold, desinficeres. Kommissionen kan endvidere paalægge Beboere og Brugere af saadanne Lokaler m. v. at flytte ud, kræve Lokaliteterne rensede samt paabyde, at de skal staa ubenyttede, indtil det tillades atter at tage dem i Brug, alt mod Erstatning til dem, som derved lider Tab. Den kan derved ogsaa træffe de Foranstaltninger, som skönnes fornödne til Smittens Bekæmpelse, f. Eks. Udryddelse af Rotter og Mus.

Hvor slette Aflöbsforhold, daarlig Drikkevandsforsyning og lignende Forhold med ganske overvejende Sandsynlighed maa antages at foraarsage Udbredelse af Smitte, kan Kommissionen træffe saadanne Foranstaltninger, som skönnes paatrængende nödvendige til forelöbig Afhjælpning heraf.

18 Det er forbudt til Befordring af Patienter, som lider af en Sygdom, der er under offentlig Behandling, at benytte Passagerskibe og lignende Befordringsmidler, medmindre de for saadan Benyttelse foreskrevne Regler iagttages. Ej heller maa der udenfor Nödstilfælde til saadan Befordring anvendes andre til offentlig Personbefordring bestemte Befordringsmidler, og for saa vidt saadan Anvendelse har fundet Sted, skal det af den, som har foranlediget Transporten, straks anmeldes til Politiet, jfr. § 12, 2det Stykke.

19 Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter er blevet transporteret, skal renses og desinficeres i det Omfang, Kommissionen bestemmer, og maa ikke benyttes af Peroner, der ikke er angrebet af Sygdommen, forinden de er tilstrækkelig renset og desinficeret. For den Tid, i hvilken Befordringsmidler som Följe heraf unddrages Personbefordring, der drives som Næring, ydes der Erstatning.

Linned, Gangklæder og Sengeklæder, Möbler og andre Effekter, der har været benyttet af Personer, som lider af Sygdommen eller er smitteförende, kan ligeledes underkastes Rensning og Desinfektion og maa kun med den behandlende Læges Tilladelse og ikke imod Epidemilægens Forbud sendes til Vaskeri eller Reparation, sælges, bortgives, udlaanes eller paa anden Maade overlades andre til Benyttelse uden i Forvejen at være behörig desinficeret.

Hvor Desinfektion af rörlige Genstande skönnes at være forbundet med uforholdsmæssige Ulemper, kan disse af Kommissionen foranstaltes opbrændt eller paa anden Maade tilintetgjort, mod at der ydes Ejerne Erstatning. Erstatningen kan ogsaa ydes Ejeren af saadanne Ting, naar disse ved Desinfektion har lidt væsentlig Skade.

20 Er der i en Ejendom, hvori der er Mejeri eller Mælkehandel, bosiddende eller

beskæftiget nogen Person, som lider af en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, eller som vides at være Bærer af en saadan Sygdoms Smitstof, kan Epidemikommissionen paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Kommissionens Forskrift trufne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk, Valle eller andre Mejeriprodukter fra Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen kun maa ske under Iagttagelse af de Forskrifter, som Kommissionen anser det for nödvendigt at give. Finder Kommissionen det rigtigt, kan den forbyde al Levering af Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen fra andre Ejendomme.

For det Tab, som ved de i Medför af denne Paragrafs 1ste Stykke givne Paabud paaföres Ejeren eller Ejerne af et Mejeri eller en Mælkehandel, samt de Personer, der leverer Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen, ydes der Erstatning til vedkommende.

Ligeledes kan det forbydes at bortföre Mælk fra Ejendomme, hvori den paagældende Sygdom er udbrudt, eller hvor smitteförende Personer findes, indtil fornödne Foranstaltninger er truffet til Fjernelse af Faren for Smittes Udbredelse. Forsaavidt Forbudet maatte paaföre vedkommende ökonomisk Tab, ydes der Erstatning.

Naar der haves grundet Mistanke om, at forekommende Sygdomstilfælde af den omhandlede Art skyldes Smitte ved Mælk, som er indfört fra en Ejendom der ligger udenfor Kommissionens Virksomhedsomraade, kan Kommissionen forelöbig forbyde Indförsel af Mælk fra denne Ejendom imod at yde Erstatning til vedkommende for det derved lidte Tab. Om den i saa Henseende trufne Foranstaltning skal Underretning straks meddeles til Kommissionen for det Sted, hvor Ejendommen er beliggende.

Epidemikommissionen kan overfor Bedrifter ,hvorfra andre Levnedsmidler leveres, naar det skönnes fornödent, give tilsvarende Paabud med Hensyn til de paagældende Levnedsmidler som de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede, saaledes at der ydes Erstatning efter denne Paragrafs 2det Stykke.

21 Naar Sygdommen har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesögende Börn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom; de paagældende Börn maa ikke benytte Skolen, förend de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte.

Forekommer Sygdommen i en Lærers Husstand, vil han have at holde sig borte fra Skolen, indtil han har Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte.

Attesterne kan forlanges udfærdiget af Epidemilægen uden Betaling.

22 I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan den samlede Epidemikommission forbyde Ligfölger og Afholdelse af offentlige Möder samt Forlystelser, ved hvilke mange Personer samles i samme Rum.

I samme Kommuner kan Epidemikommissionen lukke offentlige og private Skoler; under særlige Forhold kan Skolekommissionen forelöbig lukke en Skole, men skal i saa Fald uopholdelig give Meddelelse herom til Epidemikommissionen, der da tager Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Foranstaltning skal opretholdes. Holdes et privat Skolelokale efter Epidemikommissionens Forlangende lukket i saa lang Tid, at der derved er forvoldt Ejeren eller Brugeren paaviseligt Indtægtstab, vil der kunne ydes Erstatning herfor. Epidemikommissionen kan ligeledes lukke Asyler, Vuggestuer og lignende.

23 Naar en Sygdom i Henhold til nærværende Lov har været under offentlig Behandling i en Kredslæges Embedsomraade, skal han under Medvirkning af den eller de i Medför af § 10 til Sygdommens Behandling særligt antagne Læger udarbejde og snarest muligt efter den offentlige Behandlings Ophör gennem Amtslægen tilstille Sundhedsstyrelsen en nöjagtig og fuldstændig Beretning om Sygdommen fra dens förste Optræden i vedkommende Omraade til dens Ophör.

3die Afsnit.

24 Enhver Læge skal maanedlig til vedkommende Kredslæge indsende en Beretning om de i hans Praksis forekommende Tilfælde af smitsomme Sygdomme. Beretningen affattes paa dertil af Sundhedsstyrelsen udarbejdede Skemaer, som af denne udleveres til Lægerne uden Betaling.

Faar en Læge Tilfælde af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, Mæslinger, Kighoste, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Börnelamhed under Behandling paa et Tidspunkt, hvori disse Sygdomme ikke optræder mere udbredt indenfor hans Praksisomraade, skal han straks anmelde det for Embedslægen.

Naar det af Sundhedsstyrelsen eller vedkommende Epidemilæge forlanges, er endelig enhver Læge forpligtet til at indgive lignende Anmeldelser om andre epidemiske Sygdomme som de i § 13 omhandlede.

Med Hensyn til Tuberkulose gælder de i de særlige Love om denne Sygdom indeholdte Regler.

25 Overfor smitsomme Sygdomme, som ikke er taget under offentlig Behandling, er Epidemikommissionen bemyndiget til at anvende Bestemmelserne i §§ 12, 16, 17, 1ste Stykke, 19 og 20.

For saa vidt Kommissionen bringer de i § 16, 2det Stykke, og § 20 givne Bestemmelser til Anvendelse, bör Ydelsen af den deri nævnte Erstatning i Almindelighed göres afhængig af, at den eller de syge fjernes fra de Forhold, so mgör vedkommende smittefarlig, eller at disse Forhold bringes til at ophöre.

Det paahviler Kommissionen at paase, at der sker fornöden Desinfektion af Linned, Gangklæder og Sengetöj, som maa antages at være befængt med Fnat.

Kommissionen kan, hvor Forholdene paakræver det, særlig i Landdistrikter, under nærmere angivne Betingelser bemyndige saavel Epidemilægen som andre Læger til paa Kommissionens Vegne at paabyde og foranstalte iværksat de i denne Paragraf nævnte Desinfektioner jfr. § 17, 2det Punktum, og § 19, mod straks at göre Indberetning derom til Kommissionen.

26 Forskrifterne i § 18 finder ogsaa Anvendelse udenfor offentlig Behandling med Hensyn til Personer, som lider af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Börnelamhed i dennes akute Stadium.

27 Forskrifterne i § 21 finder ogsaa Anvendelse udenfor offentlig Behandling saavel paa skolesögende Börn som paa Lærere, naar der i den paagældende Husstand har vist sig en af de i § 26 nævnte Sygdomme. Epidemikommissionen kan anordne, at Forskrifterne ogsaa skal gælde for andre, nærmere angivne, smitsomme Sygdomme. For saa vidt Sygdommens Udbredelse eller andre Forhold gör det nödvendigt, kommer Forskrifterne i § 10, 1ste Stykke, til Anvendelse.

Epidemikommissionen er bemyndiget til at lukke en offentlig eller privat Skole, saa længe en af de ommeldte Sygdomme eller Kighoste eller Mæslinger optræder enten hos en i Skolebygningen boende Person eller hos et större Antal af Skolens Elever. En tilsvarende Beföjelse til under særlige Forhold at lukke en Skole som den, der ved § 22, 2det Stykke, er givet Skolekommissionen, tilkommer ogsaa denne i det her omhandlede Tilfælde. Naar en af disse Sygdomme optræder hos en i Skolebygningen boende Person, er Epidemikommissionen derhos bemyndiget til at bringe Bestemmelserne i § 14 til Anvendelse, saaledes at den paagældende indlægges paa Sygehus til vederlagsfri Behandling.

28 Personer, som har dansk Indfödsret eller i det sidste Aar har haft fast Ophold her i Landet eller Hyre paa dansk Skib, samt Personer, som er Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, og deres Börn under 15 Aar, (derunder indbefattet Plejebörn, for hvilke der ikke ydes Plejelön) kan, naar de lider af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Börnelamhed, efter en Læges Begæring indlægges til vederlagsfri Behandling i de til Modtagelse af saadanne

Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemilokaler, naar Indlæggelse sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse konstateres af en Læge, paa et senere Stadium af Sygdommen derimod kun, naar Indlæggelsen sker efter Epidemikommissionens under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder fremsatte Begæring. Det er dog altid en Betingele for, at Behandlingen er vederlagsfri, at Patienten forbliver paa Sygehuset, indtil han udskrives af Lægen — i Tilfælde, hvor Indlæggelse er sket efter Epidemikommissionens Paabud i Henhold til § 27, 2det Stykke i Slutninen, tillige med Kommissionens Godkendelse.

Naar de kommunale Bestyrelser anser det for önskeligt, at Patienter, der lider af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, paa tilsvarende Betingelser fremtidig kan indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministerens Samtykke udfærdiges Regulativer desangaaende.

Adgang til de i denne Paragraf omhandlede Syge- og Epidemihuse skal altid staa aaben for Epidemikommissionen, hvem Sygehuslægen er forpligtet til at meddele alle de Oplysninger, den udbeder sig, eller hvis Meddelelse Sundhedsstyrelsen foreskriver. Regulativerne for de i denne Paragraf omhandlede Syge- og Epidemihuse skal godkendes af Justitsministeriet.[1])

4de Afsnit.

29 Justitsminiseren afgör, hvilke Sygdomme der som smitsomme kan være Genstand for Foranstaltninger efter denne Lov.

Justitsministeren kan endvidere give Forskrifter om Forbud mod eller Begrænsning af Indförsel, Forhandling, Udlevering og Udförsel af Smitstof, der stammer fra disse Sygdomme, samt om Behandling og Opbevaring af saadant Smitstof.

Alle Desinfektioner, som sker i Medför at denne Lov eller af Paabud, der gives i Henhold til samme, skal foretages i Overensstemmelse med et af Justitsministeren udfærdiget Regulativ af dertil af Epidemikommissionen antagne Personer.

Justitsministeren kan ved Regulativ give Regler om Behandling, Ligsyn og Jordfæstelse af Personer, der er döde af smitsom Sygdom, samt tillade, at saadanne Lig brændes i Tilfælde, hvor Forholdene gör dette önskeligt.

De af Justitsministeriet under 19. September 1912 udfærdigede Regulativer angaaende Desinfektion og angaaende Behandling af Lig forbliver gældende, indtil nye Regulativer herom gives af Justitsministeren.

30 De Bestemmelser, som i nærværende Lov gives for visse Sygdomme, gælder ogsaa for Foranstaltninger, om træffes under fejlagtig Forudsætning om, at en af disse Sygdomme foreligger, og for de af saadanne Foranstaltninger flydende Udgifter.

31 For de Epidemilægen i Medför af denne Lov paahvilende Forretninger tilkommer der ham, for saa vidt der ikke ved Overtagelsen af Behandlingen er truffet anden særlig Aftale med vedkommende Myndighed, följgende Vederlag:

For et Sygebesög indenfor 1 km fra Lægens Bopæl eller indenfor den sammenhængende bebyggede Del af den By, i hvilken han bor, 2 Kr. for det förste Besög i en Husstand og en Krone for hvert af de efterföljgende Besög i samme Husstand, for et Sygebesög i större Afstand 4 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver fulde 5 km ud over 10 km fra Lægens Bopæl.

Foretages der paa samme Rejse flere Sygebesög ud over 1 km fra Lægens Bopæl, ydes sidstnævte Betaling kun for det fjerneste Sygebesög, for hvert af de andre paa samme Rejse foretagne Sygebesög ydes kun 2 Kr.

Betalingen for et Sygebesög omfatter alle de til samme Husstand hörende Personer, der samtidig tilses, jfr. § 12. For Sygebesög ombord paa Skibe, i Sygehuse, Stiftelser, Fængsler og lignende Lokaler, hvori forskellige Personer, der ikke hörer til samme Husstand, har Ophold, tilkommer der Lægen for saa vidt ikke anden særlig Aftale er truffet, 50 Ø. for hver samme Dag tilset Person, dog at Betalingen

[1]) Jfr. Lov Nr. 76 af 15. Marts 1939.

ikke bliver ringere end i Henhold til ovenstaaende Regler. For en Konsultation i Lægens Hjem tilkommer der ham en Betaling af 1 Kr.

Der tilkommer ikke Epidemilægen noget Vederlag for Udfærdigelsen af de i § 16, jfr. § 25 og § 21, jfr. § 27, omhandlede Attester, hvorimod der tilkommer ham Betaling for de derved nödvendiggjorte Sygebesög eller Konsultationer efter foranstaaende Regler.

For andre Forretninger ifölge denne Lov, f. Eks. Undersögelser og Obduktioner efter § 7, Overtilsyn efter § 10 og Undersögelser med Hensyn til § 17, 2det Stykke, ydes intet Vederlag.

Epidemilægen har, naar han som saadan til Opfyldelse af de Pligter, denne Lov paalægger ham, kaldes ud over 2 km fra sin Bopæl, Ret til Befordringsgodtgörelse og Dagpenge efter de for Embedslæger i § 16 i Anordning Nr. 515 af 4. Oktober 1919 om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne givne Regler.

Samme Ret tilkommer Amtmanden, Politiet (Landfoged, Sysselmand, Sognefoged) og de af Lagting, Byraad eller Forstanderskaber valgte Medlemmer af Epidemikommissioner og Oversundhedskommissionen, naar de i denne Egenskab foretager Rejser.

32 Det offentlige afholder foruden de i § 4, 1ste Stykke, nævnte Udgifter og de i § 31 omhandlede Vederlag m. m., alle Udgifter

a. ved de Foranstaltninger, der iværksættes af Epidemikommissionerne i Medför af denne Lov, eller ved de Paabud, som gives i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, derunder ogsaa indbefattet Foranstaltninger efter § 15, 2det Stykke.

b. ved Gennemförelsen — udenfor Sygehuse eller lignende — af Bestemmelserne i det i Henhold til § 29 gældende Regulativ for Desinfektion, derunder indbefattet Udgifter ved Desinfektionsapparaternes Befordring til og fra Desinfektionsstedet og Transport af Beklædningsgenstande, Sengetöj m. v. til Desinfektionsanstalt.

c. ved de særlige sundhedsmæssige Foranstaltninger, som paabydes i det efter samme Paragraf gældende Regulativ angaaende Behandling af Lig, og

d. uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, alle Udgifter ved den Lægebehandling ved Epidemilægen, Flytning til Epidemilokale, Kur, Pleje samt Forsyning med Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af en Sygdom, undtagen for saa vidt dette ydes i Hjemmet til Personer, der efter Kommunalbestyrelsens Skön ikke kan anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

Om Störrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen i Medför af denne Lovs §§ 11, 16, 17, 19, 20, 22, 25 og 27, 2det Stykke, har vedkommende Kommission efter Forhandling med den skadelidte at göre Indstilling til Oversundhedskommissionen, der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spörgsmaal vedrörende saadan Erstatnings Störrelse kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornöjet med en ham tillagt Erstatning, forlange dens Störrelse fastsat ved Taksation af 2 uvillige, af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige. Saavel det offentlige som de private, kan forlange Overtaksation, der foretages af 4 af Retten udnævnte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæres af de private, naar de har forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke har opnaaet större Erstatning end ved den förste Forretning, i modsat Fald af det offentlige.

33[1]) De i § 32 omhandlede Udgifter med Undtagelse af Udgifter ved vederlagsfri Behandling efter § 27, 2det Stykke i Slutningen, og § 28 udredes forskudsvis af Amtsrepartitionsfonden. Af Udgifterne med Fradrag af, hvad der i Medför af § 32, 1ste Stykke i Slutningen, refunderes af private, afholdes Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden. Med Hensyn til Personer, der bringes i Land som lidende af en Sygdom, der omfattes af den færöske Karantænelovgivning, gælder dog de i denne fastsatte særlige Bestemmelser, og naar ellers Personer, der li-

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 75 af 15. Marts 1939.

der af en under offentlig Behandling værende Sygdom, eller Lig af Personer, der er död af saadan Sygdom, landsættes fra et Fartöj, der er bestemt til udenrigs Sted, har Fartöjet at afholde de til de syges Behandling og de dödes Begravelse eller Ligbrænding medgaaende Omkostninger, hvis Fartöjets Formaal med at anlöbe efter Politiets Skön antages at være at landsætte de syge eller döde.

Apotekerregninger, hvis Belöb Statskassen herefter helt eller delvis udreder, undergives Revision af en under Sundhedsstyrelsen ansat Medicinalrevisor.

For Refusionen af Udgifterne til offentlig Behandling gælder samme Takster som for vederlagsfri Behandling, jfr. § 34, saafremt Behandlingen foregaar paa Sygehus.

34 Af Udgifterne til vederlagsfri Behandling efter § 27 i Slutningen og § 28 godtgör Statskassen, saa længe offentlig Behandling ikke er indtraadt, Amtsrepartitionsfonden de tre Fjerdedele, saaledes at Udgiften pr. Sygedag beregnes efter samme Takst som den for det övrige Kongerige til enhver Tid gældende Refusionstakst for vederlagsfri Behandling, medmindre andet særligt er bestemt for Færöerne.

Den fastsatte Takst indbefatter alle Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgiften til Operationshonorar, Röntgenfotografering og Desinfektion — foruden af det af Sygehusets Töj og Sengeklæder ,som Patienterne benytter — af Patienternes Töj og Sengeklæder under Indtransport eller Ophold paa Sygehuset.

Den Del af de i 1ste Stykke ommeldte Udgifter, som ikke refunderes af Statskassen, udredes endeligt af Amtsrepartitionsfonden efter den i förste Stykke fastsatte Takst.

Mödre kan indlægges sammen med diende Börn, selv om kun den ene er angrebet af den paagældende Sygdom, og i saa Fald refunderes 1½ Gang Taksten for en enkelt Patient.

Hvis Patienten forlader Sygehuset, för han udskrives af Lægen og — i Tilfælde, hvor Indlæggelse er sket efter Epidemikommissionens Paabud i Henhold til § 27, 2det Stykke, i Slutningen — uden Kommisionens Godkendelse, skal hele Udgiften ved hans Behandling refunderes af ham og kan i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

35 Personer, der lider af Fnat, er uden Hensyn til, om de har Evne til selv at bekoste deres Helbredelse eller ikke, berettigede til at kræve sig taget under Kur for offentlig Regning, ligesom de er forpligtede til at underkaste sig en saadan Kur, medmindre de godtgör, at de har undergivet sig tilbörlig privat Lægebehandling.

Epidemikommissionen paaser, at der træffes de Foranstaltninger, som er fornödne til Gennemförelse af denne Bestemmelse. Der maa ikke kræves eller modtages noget Vederlag af Patienten, hvorimod Udgifterne afholdes efter Reglerne i § 56, jfr. § 57, i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895.

Unddrager Patienten sig Kuren, forinden den af Kommissionen erklæres endt, skal den afholdte Udgift refunderes og kan i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

36 Overtrædelse af denne Lov eller af de i Medför af samme givne almindelige eller særlige Paabud straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25,[1]) jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 13) eller Böder. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

37 Denne Lov finder ikke Anvendelse i militære Etablissementer, paa Flaadens Skibe, samt paa Steder, hvor der midlertidig er udelukkende militær Belægning, saasom Troppesamlinger. De militære Læger er forpligtede til at afgive de i Lovens §§ 13 og 24 ommeldte Indberetninger til vedkommende civile Embedslæge. Under Kantonnementsbelægning i Lægekredsen bör Epidemilægen give den paagæl-

[1]) Jfr. Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 7.

dende Militærlæge Underretning om ethvert af de til ham paa speciel Blanket anmeldte Tilfælde af smitsom Sygdom i det med Militærpersoner belagte Omraade.

38 Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1922. Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færöerne af 29. Marts 1904, jfr. Love om Forlængelse af denne Lov af 16. December 1910, 6. December 1912 og 2. December 1916, ophæves.

5te Afsnit. Midlertidig Bestemmelse.

39 De i § 34 fastsatte Takster, henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr., forhöjes for Finansaaret 1922—23 til henholdsvis 4 Kr. 50 Ø. og 3 Kr. 50 Ø. og for Finansaaret 1923—24 til henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr.

17. Marts — LOV (NR. 96) OM ÆNDRING I SKYDSVÆSENET.

1[1]) Enhver Skydspligt med Undtagelse af Pligten til Præsteskyds ophæves. De om Præsteskyds gældende Regler forbliver i Kraft, indtil de efter Lagtingets Indstilling ved kongelig Anordning ændres eller ophæves.

2 Alle Udgifter ved Befordring i offentligt Øjemed, der hidtil har været afholdt af de kommunale Kasser,Skydskassen eller Amtsrepartitionsfonden, udredes fremtidig af denne sidste efter Regning. Dog afholdes Udgifterne ved Befordring af Medlemmerne af de kommunale Forstanderskaber, Sognekommissioner, Skolekommissioner og Valgbestyrelser for de kommunale Valg paa Rejser i Anledning af deres nævnte Hverv af vedkommende kommunale Kasse.

3 Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1922.

17. Marts — LOV (NR. 87) OM ÆNDRING I LOV OM FATTIGVÆSENET paa Færöerne af 10. April 1895 (ændrer § 74, indföjet i Loven af 1895).

1. April — BEK. (NR. 331) AF LOV OM NAVIGATIONSSKOLEUNDERVISNINGEN af 28. Februar 1916 med senere Ændringer (se Lov Nr. 179 af 16. Juli 1927.[2])

12. Juni — LOV (NR. 269) OM PENSIONERING AF LÆRERE OG LÆRERINDER VED FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE.

1 De i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919,[3]) Kap. 2—3, indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt finder tilsvarende Anvendelse paa det fast ansatte Lærerpersonale ved Færöernes Mellem- og Realskole. De i ovennævnte Lovs § 50 ommeldte Bidrag til Pensionering tilfalder Staten og Færö Amts Skolefond med Halvdelen hver.

2 Pensioner og pligtige Præmier, jfr. Lov om Statens Tjenestemænd § 71, Stk. 7, udredes af Skolefonden. Af Statskassen ydes hertil et Tilskud af Halvdelen af Udgifterne. Efterindtægt af Lönning til Lærernes efterladte udredes af Skolefonden, og Statskassen yder Tilskud hertil efter samme Regler som i Bekendtgörelse af 22. Februar 1910 § 19, Stk. 3, er fastsat for Lönningen. Efterindtægt af Pension til Lærere udredes af Skolefonden, og Statskassen refunderer denne Halvdelen af Udgifterne.

30. Juni — LOV (NR. 280) OM MENIGHEDSRAAD (se Anordn. Nr. 18. 21. Jan. 1925).

30. Juni — LOV (NR. 284) OM SOGNEBAANDSLØSNING OG BRUGEN AF KIRKEN (se Anordn. Nr. 19. 21. Jan. 1925).

30. Juni — LOV (NR. 289) OM LUKKETID FOR BUTIKKER OG LAGRE M. V. (se Anordn. Nr. 442. 21. Nov. 1923).

---

[1]) Jfr. An. Nr. 34 af 6. Febr. 1936, hvorved Præsteskyds ophæves.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 19 af 28. Marts 1949 om Navigationsskoler.
[3]) Nu Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946.

7. Aug. — LOV (NR. 353) OM DEN OFFENTLIGE FRED PAA FOLKEKIRKENS HELLIGDAGE SAMT GRUNDLOVSDAGEN (se Anordn. Nr. 141 af 21. Nov. 1923).

21. Aug. — BEK. FOR FÆRØERNE OM SKOLERNES FORHOLD OVERFOR TILFÆLDE AF SMITSOMME SYGDOMME. (Bek. fra Skoledirektionen).

I. Sygdomme, der er under offentlig Behandling. Følgende Sygdomme er altid Genstand for offentlig Behandling: Pest, asiatisk Kolera, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Kopper og Spedalskhed samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke den færöske Karantænelovgivning er sat i Kraft. Andre smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme, for hvis Behandling de i de særlige Love om disse Sygdomme indeholdte Regler gælder, kan, naar de optræder paa en ondartet Maade eller med en större Udbredelse eller iövrigt under Forhold, der kan give særlig Anledning dertil, af Oversundhedskommissionen erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling. Under særlige Forhold kan en saadan Beslutning tages af Justitsministeren. Naar en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesögende Börn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom; de paagældende Börn maa ikke söge Skolen, förend de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Forekommer Sygdommen i en Lærers Husstand, vil han have at holde sig borte fra Skolen, indtil han har Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte. Lægeattesterne skal — for saa vidt ikke særlige Bestemmelser maatte blive trufne i de enkelte Tilfælde — for de under II a nævnte Sygdommes Vedkommende udfærdiges efter de sammesteds givne nærmere Forskrifter. Attesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen uden Betaling. I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne, kan Epidemikommissionen lukke offentlige og private Skoler; under særlige Forhold kan Skolekommissionen forelöbig lukke en Skole, men skal i saa Fald uopholdelig give Meddelelse herom til Epidemikommissionen, der da tager Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Foranstaltning skal opretholdes. Holdes et privat Skolelokale efter Epidemikommissionens Forlangende lukket i saa lang Tid, at der derved er forvoldt Ejeren eller Brugeren paaviseligt Indtægtstab, vil der kunne ydes Erstatning herfor. Hvad særlig angaar Kopper erindres, at den, der forestaar en Skole, offentlig eller privat, skal ved at lade Lægeattest forevise, forvisse sig om, at de Börn, der söger Skolen, er indpodede med Kokopper. Er dette ikke Tilfældet, eller undlader Forældre eller andre vedkommende paa Skolens Leders Begæring at forevise Lægeattest, skal Skolens Leder derom göre Anmeldelse til Skolekommissionen, som har at sende Anmeldelse til Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand). Skolens Leder skal i Skoleprotokollen have en Rubrik, hvori indföres, om Barnet er indpodet og af hvem, eller, hvis Barnet ikke er indpodet, hvad der i saa Henseende er sket. Skolekommissionen er pligtig een Gang aarlig at gennemse denne Protokol og med sin Underskrift bevidne, at dette er sket, samt, for saa vidt Protokollen ikke befindes behörig fört, eller hvis nogen anden Overtrædelse af Bestemmelserne om Indpodning af Kokopper bemærkes, at anmelde saadant for Politiet.

II. Sygdomme, der ikke er under offentlig Behandling. a. Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse og akut Börnelamhed. Naar en af ovennævnte Sygdomme har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesögende Börn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom. 1) Et Barn, der selv har været angrebet af Sygdommen, maa ikke söge Skolen, förend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte. Saafremt vedkommende Barn har været angrebet af Difteri, bör Lægeattesten særlig oplyse, om der er forlöbet 3 Uger, efter at Belægningerne er svundne. Er et saadant Tidsrum ikke forlöbet, maa Attesten udtrykkelig oplyse, at det ved bakteriologisk Undersögelse er

godtgjort, at der ikke kan paavises Difteribaciller hos vedkommende. Et Barn, der har været angrebet af akut Börnelamhed, maa ikke söge Skolen, förend der er forlöbet mindst 6 Uger efter Sygdommens akute Stadium. Attesten skal udtrykkelig oplyse, at dette Tidsrum er forlöbet. 2) Et Barn, i hvis Hjem en af de ovenfor under a nævnte Sygdomme er optraadt, uden at det selv har været angrebet, maa ikke söge Skolen, förend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte. Lægeattesten bör udtrykkelig oplyse följende: i Tilfælde af Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, at de syge er blevne forsvarligt isolerede og fornöden Desinfektion foretagen, i Tilfælde af Difteri, at der er forlöbet mindst 8 Dage, efter at de syge er blevne forsvarligt isolerede og fornöden Desinfektion foretagen, i Tilfælde af Skarlagensfeber, at der er forlöbet mindst 8 Dage, efter at de syge er blevne forsvarligt isolerede og fornöden Desinfektion foretagen samt endelig, at vedkommende Börn ikke selv lider af mistænkelige Svælgtilfælde (Scarlatinös Angina), i Tilfælde af smitsom Hjernerygmarvsbetændelse enten, at der er forlöbet mindst 3 Uger, efter at de syge er blevne forsvarligt isolerede og fornöden Desinfektion foretagen eller, at det ved bakteriologisk Undersögelse er godtgjort, at der ikke kan paavises Miningokokker i vedkommende Börns Næsesvælgrum, i Tilfælde af akut Börnelamhed, at der er forlöbet mindst tre Uger, efter at de syge er blevne forsvarligt isolerede og fornöden Desinfektion foretagen. 3) En Lærer eller en Lærerinde, der angribes af, eller i hvis Husstand der forekommer Tilfælde af en af de ovenfor under a nævnte Sygdomme, maa ikke undervise i Skolen, förend det ved Lægeattest godtgöres, at vedkommende ikke kan antages at medbringe Smitte. Om Lægeattestens Indhold gælder tilsvarende Regler som ovenfor nævnt.

Forekommer der Tilfælde af Tyfoid Feber blandt skolesögende Börn, skal de benyttede Skolelatriner og Pissoirer desinficeres. Forekommer der Tilfælde af akut Börnelamhed i en Skole eller i en paa Skolen boende Husstand, skal de af den syge benyttede Rum (Latriner indbefattede) desinficeres. Henvendelse om Desinfektion rettes til Epidemikommissionen. Lægeattesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen uden Betaling. Faar en Læge Tilfælde af Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, Mæslinger, Kighoste, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Börnelamhed under Behandling i en Skolebygning, skal han straks anmelde det for Embedslægen.

b. Mæslinger, Kighoste m. m. Börn, der lider af Mæslinger (Morbilli), maa ikke modtages paa Skolen för mindst 10 Dage efter Sygdommens Begyndelse. Börn, der lider af Kighoste (Tussis consulvia) maa ikke modtages paa Skolen för 4 Uger efter det konvulsive Stadiums Begyndelse. Börn, der lider af Röde Hunde (Rubeolæ, Morbus quartus), Skoldkopper (Variceller), Rosen (Erysipelas), Influenza, Faaresyge (Angina parotidea) eller Halsbetændelse (Angina tonsillaris), maa ikke modtages paa Skolen, saalænge det akute Stadium varer. Samme Regler kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærerinder.

Epidemikommissionen er bemyndiget til at lukke en offentlig eller privat Skole, saalænge en af de under a ommeldte Sygdomme eller Kighoste eller Mæslinger optræder enten hos en i Skolebygningen boende Person eller hos et större Antal af Skolens Elever. En tilsvarende Beföjelse til under særlige Forhold at lukke en Skole som den, der ved Sygdomme under offentlig Behandling er givet Skolekommissionen, se ovenfor under I, tilkommer ogsaa denne i de her omhandlede Tilfælde.

c. Smitsomme Øjensygdomme og smitsomme Hudsygdomme m m. Börn, der lider af Ægyptisk Øjensygdom (Trachom), af Fnat (Scabies) eller af smitsomme Hudsygdomme, maa ikke modtages paa Skolen, för Sygdommen er overstaaet, eller de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Samme Regler kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærerinder. Det kan paalægges Börn, der er stærkt befængte med Utöj, at holde sig borte fra Skolen, indtil behörig Rensning har fundet Sted.

d. Tuberkulose. Enhver Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole.

som kommer til Kundskab om, at et skolesögende Barn lider af Tuberkulose, skal ufortövet gennem Skolens Leder göre Anmeldelse derom til Kredslægen. Ligeledes er enhver Læge, som konstaterer, at et skolesögende Barn er smittefarligt som lidende af Tuberkulose, forpligtet til uopholdelig at anmelde dette til Kredslægen. Denne har da at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Barnet vedblivende maa söge Skolen. Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor saadan Anmeldelse finder Sted, kan Kommissionen forbyde, at et Barn, der er lidende af smittefarlig Tuberkulose, söger offentlige eller private Skoler. For saa vidt Bestemmelse træffes om, at et Barn paa Grund af Smittefare ikke maa söge Skolen, anmeldes dette gennem Skolekommissionen for Skoledirektionen, der da har at træffe Bestemmelse om, hvorledes der kan gives det paagældende Barn en til Forholdene svarende Undervisning udenfor Skolen. Udgiften herved bæres af vedkommende Kommune, hvem Statskassen godtgör de tre Fjerdedele, naar et af de kommunale Revisorer revideret Regnskab gennem Amtet indsendes til Justitsministeriet. Enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til Kredslægen og vedkommende Skolemyndighed.

16. Sept. — SKR. ANG. LOV (NR. 86) 17. MARTS 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme (Skr. fra Amtet til de kommunale Styrelser).

Myndighederne. Medens tidligere den stedlige Ledelse af Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paahvilede Epidemilægerne, har den nye Lov henlagt dette Hverv til Epidemikommissioner, der dannes af Sundhedskommissionen eller, for saa vidt en saadan ikke findes, Forstanderskabet, den stedlige Politimyndighed (Landfoged, Sysselmand, Sognefoged) og Kredslægen, eventuelt en anden Læge. Politimyndigheden er Epidemikommissionens Formand. Forelöbige Foranstaltninger kan dog, naar Epidemikommissionen ikke kan sammenkaldes, træffes af Epidemilægerne, d. v. s. de Læger, der er Medlemmer af Epidemikommissioner, i Forbindelse med de stedlige Medlemmer, men Sagen skal da snarest forelægges Kommissionen. Byraad og Forstanderskaber er forpligtede til at bistaa Epidemikommissionerne og efter disses Anvisning træffe de fornödne stedlige Foranstaltninger. Kommissionerne skal före Protokol over deres Forhandlinger. Med Hensyn til deres nærmere Ordning henvises iövrigt til Lovens § 4. Overtilsynet udföres som hidtil af Oversundhedskommissionen.

Regler om offentlig Behandling. Medens visse særlig ondartede Sygdomme saasom Pest, Kolera og Kopper altid skal behandles offentligt, kan andre Sygdomme, naar der er særlig Anledning dertil, af Oversundhedskommissionen erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling. Kredslægen skal göre Indstilling herom til Oversundhedskommissionens Formand, og naar dette har fundet Sted, er Epidemikommissionen berettiget til, naar öjeblikkelige Foranstaltninger er fornödne til Forhindring af Smittens Udbredelse, forelöbig at sætte de for offentlig Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft. Med Hensyn til Epidemikommissionens Pligter i Tilfælde af, at smitsomme Sygdomme opstaar, bemærkes följende: Indtræffer et Tilfælde af de særlig ondartede Sygdomme, skal Kommissionen göre Indberetning til Oversundhedskommissionen. Optræder Sygdommen paa en saadan Maade, at Udbrud af en Epidemi kan befrygtes, skal Kommissionen udstede offentlig Bekendtgörelse derom. Det samme gælder, naar Beslutning om offentlig Behandling af nogen anden Sygdom foreligger. Den skal dernæst om fornödent tilvejebringe passende isolerede Lokaler med behörigt Udstyr, enten ved Benyttelse af offentlige Bygninger — dog helst ikke Skolebygninger —, ved Opförelse af Barakker eller ved Leje af privat Ejendom. Endvidere maa Kommissionen drage Omsorg for, at den fornödne Betjening haves til Raadighed samt Befordringsmidler og Liglokaler. Epidemikommissionen skal dernæst paase, at enhver, som lider af en under offentlig Behandling værende Sygdom, isoleres saaledes, at Smitte kan forebygges, jfr. særlig §§ 14 og 15. Den kan paalægge Personer, hvis Gerning med-

för er Fare for Smittens Udbredelse, naar Sygdommen optræder i deres Husstand eller de af andre Grunde kan antages at være smitteförende, ikke at fortsætte deres Gerning, för de ved behörig Lægeattest godtgör, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Finder den det nödvendigt, kan den paabyde Genindpodning med Kokopper. Medens Epidemilægen uden særlig Bemyndigelse kan foranstalte, at Huse, Skibe o. l., hvori syge eller smitteförende Personer har haft varigt Ophold, desinficeres, kan Epidemikommissionen paabyde, at saadanne Lokaler m. v., hvor de nævnte Personer har haft blot midlertidigt Ophold, desinficeres. Den træffer ligeledes Bestemmelse om Desinfektion af Befordringsmidler og af rörlige Genstande saasom Klæder og Möbler, hvilke i fornödent Fald kan foranstaltes opbrændt. Den kan derhos træffe forelöbige Foranstaltninger til Afhjælpning af slette Aflöbsforhold og slet Drikkevandsforsyning, som med Sikkerhed mistænkes for at udbrede Smitte, ligesom den er beföjet til at hindre Udlevering af Mælk og andre Levnedsmidler, indtil Fare for Smittes Udbredelse derved er fjernet, jfr. § 17. Epidemikommissionen kan endelig forbyde Ligfölger, offentlige Möder samt Forlystelser, hvorved mange Personer samles i samme Rum. Angaaende Epidemikommissionernes Beföjelse med Hensyn til Skolerne henvises til Skoledirektionens Bekendtgörelse af 21. August d. A., hvoraf et Eksemplar vedlægges.

III. Regler angaaende smitsomme Sygdomme, der ikke er tagne under offentlig Behandling. Overfor smitsomme Sygdomme, som ikke er taget under offentlig Behandling, er Epidemikommissionerne bemyndiget til at anvende flere af de ovenfor ommeldte Regler. De kan saaledes kræve, at forekommende Sygdomstilfælde skal anmeldes til Politiet; de kan paalægge Personer, der er syge eller smitteförende, at undlade deres Gerning, hvis denne medförer Fare for Smittens Udbredelse, de kan lade foranstalte Desinfektion, samt forbyde Udlevering af Mælk og andre Levnedsmidler, indtil Fare for Smittes Udbredelse er fjernet. Ogsaa med Hensyn til disse Sygdomme henvises til Skoledirektionens ovenfor omtalte Bekendtgörelse, for saa vidt angaar Skolernes Forhold.

IV. Fælles Regler. Det offentlige afholder som hidtil en Række af de af Loven flydende Udgifter, jfr. § 32, særlig saadanne, der hidrörer fra Foranstaltninger, trufne af Epidemikommissionerne. Hvor der bliver Tale om Erstatning, f. Eks. for Afstaaelse af Lokaler til Brug for syge, for Undladelse af at fortsætte sin Gerning, for Tab ved Desinfektion o. s. v., skal vedkommende Epidemikommission efter Forhandling med den skadelidte göre Indstilling til Oversundhedskommissionen, der derpaa afgör Sagen. Loven har endelig i § 35 givet nye Regler om vederlagsfri og tvungen Lægebehandling af Personer, der lider af Fnat.

2. Okt. — ANORDNING (NR. 130) OM ÆNDRING I ANORDNING AF 22. MAJ 1890 OM REGLERNE FOR VEDLIGEHOLDELSEN, BRUGEN OG AFLEVERINGEN AF DE STATEN TILHØRENDE EMBEDSBOLIGER PAA FÆRØERNE FOR EMBEDSMÆND, DER SORTERER UNDER JUSTITSMINISTERIET. (Indföjet i Anordningen af 1890).

2. Okt. — BEK. (NR. 131) OM VEDLIGEHOLDELSE, BEHANDLING OG AFLEVERING AF SAMT TILSYN MED DE UNDER JUSTITSMINISTERIET HØRENDE TJENESTEBOLIGER PAA FÆRØERNE. I Medför af § 36 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd[1]) fastsættes herved följende Regler for Vedligeholdelse, Behandling og Aflevering af samt Tilsyn med de under Justitsministeriet hörende Tjenesteboliger paa Færöerne.

1 De i det följende fastsatte Bestemmelser omfatter foruden selve Boligen tillige Indkörsel, Gaardsplads og Have, Hegn, Brönde og Brandredskaber. Findes der i

[1]) Nu Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946.

samme Bygning flere Tjenesteboliger, eller findes Tjenesteboligen i en Bygning, der bruges i en Statsvirksomhed, eller i en Bygning, der delvis er udlejet til private, afgör Justitsministeriet i hvert enkelt Tilfælde, hvad der hörer til Tjenesteboligen.

I. Vedligeholdelse og Behandling.

2 Brugeren er pligtig at behandle Tjenesteboligen forsvarligt. Er der i Tjenesteboligen indlagt W. C., Bad eller Varmeanlæg, eller findes der i denne Linoleum eller lignende Gulvbelægning, bliver de for Behandlingen deraf sædvanlig gældende Regler at iagttage. Vandrör skal om fornödent aflukkes og tömmes i Tilfælde af Frost; Kakkelovnsrör og Aflöbsrör fra Vask skal holdes rene og utilstoppede. I Kökkenet maa der ikke hugges Brænde. Gaardsplads og Have skal holdes rene og i god Orden. Alt Affald skal samles i Beholdere, Mödding eller Kule.

3 Det paahviler Brugeren for egen Regning at vedligeholde Gas- og Vandhaner, Afbryder paa elektriske Ledninger, Murværk i Kakkelovne og Komfurer, Dörgreb, Laase og Nögler samt Ruder. Fremdeles paahviler det Brugeren for egen Regning at lade foretage saadanne Vedligeholdelsesarbejder, som nödvendiggöres ved Beskadigelser fra hans eller hans Husstands Side eller iövrigt ved Tilsidesættelse af de i § 2 omhandlede Pligter. Endelig paahviler det Brugeren for egen Regning at tilsaa, beplante og vedligeholde Have, der maatte höre til Tjenesteboligen. Al anden indre og ydre Vedligeholdelse paahviler Staten; dog skal Brugeren afholde 10 pCt. af de med den indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter, bortset fra egentlige Hovedistandsættelser, og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embedsskifte.

4 Det er ikke Brugeren paa egen Haand tilladt at foretage nogen Forandring ved Tjenesteboligen eller at opföre Udhuse, Lysthuse eller lign. Det er ej heller Brugeren tilladt at udleje nogen Del af Tjenesteboligen eller at benytte denne til anden Brug end den, hvortil den er bestemt. Træer og större Buske maa ikke fældes. I Havens övrige Beplantning maa ikke foretages saadanne Ændringer, som væsentlig forandrer dens Karakter eller forringer dens Værdi. Naar Brugeren fratræder Tjenesteboligen, maa Plantninger i Haven ikke medtages.

II. Tilsyn.

5 Det bygningsmæssige Tilsyn föres af en af Justitsministeriet antagen bygningskyndig Mand.

6 Tjenesteboligerne besigtiges som Regel hvert andet Aar af den tilsynsförende. Ved Besigtigelsen skal der göres Udsættelser over de Vedligeholdelsesarbejder, som bör foretages henholdsvis af Brugeren og af Staten, jfr. § 3, ligesom det skal paases, om Brugeren har opfyldt de ham efter §§ 2 og 4 paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Boligens Brug.

7 Efter Synets Afholdelse sender den tilsynsförende en Indberetning til Justitsministeriet gennem Amtet og en Afskrift af denne til Brugeren. Brugeren har derefter straks at træffe Foranstaltning til Iværksættelse af de ham efter de gjorte Udsættelser paahvilende Vedligeholdelsesarbejder; er han utilfreds med Udsættelserne i denne Henseende, kan han forlange Sagen forelagt for Ministeriet, hvis Afgörelse er endelig. Iværksætter Brugeren ikke inden en passende Tid paa behörig Maade de ham paahvilende Vedligeholdelsesarbejder, kan disse foretages for hans Regning. Amtmanden træffer Foranstaltning til Udförelse af de Staten paahvilende Vedligeholdelsesarbejder, hvorom der er gjort Udsættelse. Brugeren er pligtig at yde Bistand ved Indhentning af Tilbud, Forhandling med Haandværkere m. v. Andre Vedligeholdelsesarbejder end de, hvorom der er gjort Udsættelse ved Synet, vil kun blive iværksatte, naar der maatte indtræde Tilfælde, hvor öjeblikkeligt Foranstaltninger er absolut nödvendige.

8[1]) Brugeren förer som Justitsministeriets stedlige Repræsentant med Hensyn til Tjenesteboligen det daglige Tilsyn med denne og varetager i enhver Henseende Statens Interesser. For saavidt flere Tjenestemænd maatte have Bolig i samme Byg-

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 156 af 30. Maj 1936.

ning, afgör Justitsministeriet, hvem af dem der skal före Tilsyn med hele Bygningen, og for saa vidt Tjenesteboligen maatte findes i en Staten tilhörende Bygning, der delvis er udlejet til private, omfatter Tilsynet hele Bygningen. Brugeren eller den af dem, som dertil udses, forestaar som Følge af denne Tilsynspligt Tjenesteboligens eller Ejendommens Drift. Han betaler Skatter og Afgifter, sörger for, at de Ejendommen paahvilende Forpligtelser til Gadefejning, Snekastning, Skorstensfejning, Fjernelse af Dagrenovation m. v. opfyldes, samt oppebære Lejeafgifter, for saavidt nogen Del af Ejendommen maatte være udlejet. Brugeren förer Regnskab over de Indtægter og Udgifter, som Ejendommens Drift medförer hvert Finansaar. Regnskabet indsendes gennem Amtet til Ministeriet umiddelbart efter hver 1. April. Til Bestridelse af Driftsudgifterne kan der anvises Brugeren et Forskudsbelöb. Der tilkommer ikke Brugeren noget Vederlag for den ham saaledes paahvilende Virksomhed. Brugeren skal sörge for, at mindre betydelige, men absolut nödvendige og uopsættelige Reparationer, saasom af Gas- og Vandrör, elektriske Ledninger,Brönde, Kedelanlæg o. lign. bliver foretagne. Udgifterne ved disse Reparationer optages paa Driftsregnskabet. For saa vidt Brugeren maatte skönne, at det maatte blive absolut nödvendigt at foretage betydeligere Reparationer inden Afholdelsen af næste Syn, maa han gennem Amtet sende Indstilling herom til Justitsministeriet, og först naar dettes Godkendelse foreligger, maa Reparationsarbejdet iværksættes.

III. Aflevering.

9 Naar en Tjenestebolig förste Gang tages i Brug, besigtiges den snarest muligt af den tilsynsförende, der udarbejder en Bekrivelse af den.

10 Naar en Tjenestebolig skal afleveres af en fratrædende Bruger eller hans Bo, foretages der af den tilsynsförende eller, hvis denne ikke er til Stede, af en af Amtmanden valgt bygningskyndig Mand, en Besigtigelse, paa hvilken Reglerne i Afsnit II om Besigtigelser kommer til Anvendelse, og om hvis Foretagelse der saa vidt muligt skal gives den fratrædende Bruger eller hans Bo Underretning.

11 Hvis Brugeren afskediges eller forflyttes, kan Justitsministeriet indrömme ham Tilladelse til i indtil 3 Maaneder at blive boende i Boligen paa de i § 75, Stk. 2 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919,[1]) indeholdte Vilkaar.

28. Okt. — JUSTM. SKR. ANGAAENDE FNAT. — — — skal man meddele, at det af Justitsministeriet under 31. Juli 1916 udfærdigede Cirkulære[2]) til Overpræsidenten i Köbenhavn og samtlige Amtmænd angaaende Behandling af Personer, der lider af Fnat, efter at Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færöerne er traadt i Kraft, ogsaa finder Anvendelse paa Færöerne, dog med följende Ændringer med Hensyn til de i Cirkulæret nævnte Lovbestemmelser: 1. I 1ste og 6te Stk. erstattes Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse af 10. Maj 1915 med Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færöerne af 17. Marts 1922. 2. I 5te Stk. erstattes Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891

[1]) Jfr. Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946.

[2]) Cirkulærets Hovedregler er följende: Personer, der lider af Fnat, er berettigede til at kræve sig tagne under Kur for offentlig Regning, ligesom de er forpligtede til at underkaste sig en saadan Kur. Naar Kur for offentlig Regning önskes, maa vedkommende henvende sig til Kommunen eller en af denne antagen Læge. Udgifterne udredes — uden Fattighjælps Virkning — af det offentlige efter Reglerne i Fattigloven. Epidemikommissionen skal paase, at Desinfektion sker af Linned, Gangklæder og Sengetöj, som maa antages befængt. Udgifterne udredes forskudsvis i Thorshavn af Kommunekassen og for Bygderne af Amtsrepartitionsfonden, hvorefter Statskassen refunderer Halvdelen. Epidemikommisionerne bör foranledige, at Kommunerne træffer Aftale med en Læge om for et fastsat Honorar at behandle Fnatpatienter. Naar en Læge faar en Fnatpatient under Behandling, bör han göre denne opmærksom paa, at han er berettiget til Kur for offentlig Betaling. Kommunerne kan træffe Overenskomst med Apoteket om Levering af Lægemidler til Behandling af Fnatpatienter og faa Rabat paa disse.

§§ 44 og 45 med Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895 §§ 56 og 57. 3. I 10de Stk. erstattes Lov om Apotekervæsenet af 29. April 1913 § 16 med Bekendtgörelse Nr. 648 om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne af 13. December 1918[1]) § 11, 2det Stk. og Bekendtgörelse om Haandköbsudsalg af 1. September 1915 § 4, 1ste og 2det Stk. med Bekendtgörelse Nr. 649 om Haandköbsudsalg paa Færöerne af 13. December 1918 § 3, 1ste og 2det Stk.

28. Okt. — JUSTM. SKR. ANG. SMITSTOF. I Medför af § 29, 2det Stk. i Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færöerne bestemmer Justitsministeriet herved, at Justitsministeriets Bekendtgörelse af 16. December 1920[2]) angaaende Smitstof, der er farligt for Menneskers Sundhed, skal finde Anvendelse paa Færöerne.
(Minist.).

2. Nov. BEK. (NR. 466) VEDRØRENDE SYGEFORSIKRINGEN PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Indenrigsministeren ved kgl. Anordning Nr. 539 af 30. December 1921,[3]) hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921 om Ændringer i nævnte Lov, sættes i Kraft paa Færöerne, tillagte Bemyndigelse fastsættes herved följende:

1 De ved nedennævnte Bekendtgörelser givne Regler vedrörende Sygeforsikring finder Anvendelse for Færöerne med fornödne *formelle* Ændringer som Følge af den for Færöerne gældende særlige Lovgivning og med de i det följende nævnte *særlige* Ændringer: 1. Bekendtgörelse Nr. 334 af 29. December 1915 indeholdende Bestemmelser for Voldgiftsraadet for Sygekasser og Læger, dog saaledes, at de i § 9, 2. Stk., og § 12, 2. Stk., indeholdte Bestemmelser ændres derhen, at den paagældende Henvendelse (Opfordring) skal fremsendes gennem Færö Amt, og at Partens Udtalelse skal være Amtet i Hænde inden en af dette for hvert enkelt Tilfælde fastsat kort Frist; 2. Bekendtgörelse Nr. 14 af 21. Januar 1916 om Regler angaaende de i Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 10. Maj 1915 § 9 nedsatte Udvalgs Virksomhed; 3. Bekendtgörelse Nr. 458 af 26. August 1918 om Valg af Nævn for de anerkendte Sygekasser; 4. Bekendtgörelse Nr. 421 af 27. September 1921[4]) angaaende Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsföre kronisk syge Personer, dog saaledes, at § 4, 2. Stk. udgaar; 5. Bekendtgörelse Nr. 445 af 1. Oktober 1921 af Regler for de anerkendte Sygekassers Ydelse af Medicin; 6. Bekendtgörelse Nr. 446 af 1. Oktober 1921 af Regler for de anerkendte Sygekassers Ydelse af Tandpleje; 7. Bekendtgörelse Nr. 25 af 23. Januar 1922 angaaende Fordeling af Opkrævning af Kommunernes Bidrag til Forsikringen af de kronisk syge i Henhold til Sygekasselovens § 13, 3. og 4. Stykke.

2 Denne Bekendtgörelse har Gyldighed fra 1. Januar 1922. — § 1 Punkt 7, dog först fra 23. Januar 1922 — at regne.

15. Nov. ANORDN. (NR. 479) ANGAAENDE SJÆLLANDS STIFTS DELING.

1 Sjællands Stift deles i tvende Stifter, der benævnes henholdsvis Köbenhavns Stift og Roskilde Stift.

2 Til Köbenhavns Stift henlægges Köbenhavn, Gamle Köbenhavns, Frederiksborg og Bornholms Amter samt Færöerne[5]) og Grönland.

---

[1]) Ophævet ved An. Nr. 272 af 22. Sept. 1937.
[2]) Ved denne fastsættes Regler for eksperimentelt Arbejde med saadanne Smitstoffer, for Ind- og Udförsel og Forhandling af samme.
[3]) Jfr. nu Anordn. Nr. 59 af 21. Febr. 1930.
[4]) Jfr. Bek. Nr. 26 af 13. Februar 1929.
[5]) Fra Begyndelsen af 17. Aarhundrede har Færöernes Provsti hört under Sjællands Stift.

13. Dec. — BEK. (NR. 536) om Ændringer i Bekendtgörelse af 22. Februar 1910, jfr. Bekendtgörelse af 28. Januar 1916 §§ 9 og 10 OM FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE. (Indföjet i Bekendtgörelse af 1910).

22. Dec. — ANORDN. (NR. 544) ANGAAENDE KIRKELIG VIELSE INDENFOR FOLKEKIRKEN M. M. (Se Anordn. (Nr. 237) af 23. Maj 1923).

30. Jan. 1923 — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 28) VEDRØRENDE AFFATTELSE AF KOMMUNALE VALGLISTER. (§ 1 er ophævet ved Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931 § 6 og Loven optrykt ved Bek. Nr. 200 af 17. Juli 1931, se denne).

12. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 76) OM DEN KOMMUNALE BESKATNING.

I. Skat til Opholdskommunen.

1[1]) Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat paahviler enhver, der for sig eller sin Husstand har fast Ophold i en Kommune paa Færöerne (Opholdskommunen). Forsörgere, som tager Ophold i anden Kommune for at söge Arbejde, er fremdeles udelukkende skattepligtige i sin Hjemsteds Kommune paa Færöerne, saalænge de förer Husholdning i denne. Han ansættes i den til Skat efter Formue og Lejlighed. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem. — Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgör mindst 3 Maaneder. I det Tilfælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Riget, er dog enhver Kommune, hvor han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under en Maaned. Dersom et midlertidigt Ophold i en Kommune har været forbundet med Udövelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant varigt Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaneder, naar den dog ikke er under een Maaned. — Justitsministeren[2]) afgör, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tager Ophold i en Kommune, er skattepligtige.

Ved Ordet »Kommune« i denne Lov forstaas, hvor en færösk Landkommune omfatter to eller flere Sogne, ethvert af disse for sig.

2 Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i et i en anden Kommune beliggende Sygehus eller i et dér liggende Sindssygehospital, en Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medförer ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat.

Den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udförelse af et offentligt Hverv, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte i personlig Kommuneskat i i förstnævnte Kommune, saafremt Opholdet dér ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over hele Skatteaaret.

3 Under den heromhandlede Skatteligning inddrages ikke blot alle, der ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 3 Maaneder af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds; til dem, der som Følge heraf inddrages

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 24 af 17. Marts 1951.
[2]) Nu Landsstyret.

under Ligningen, saavel som til deres Opholdskommune, bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen.

4 Den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune som Følge af Ophold, kan af Ligningsmyndigheden særskilt ansættes til at svare Formue- og Lejlighedsskat. Den, der saaledes er ansat til at svare Skat, skal svare Bidrag for Tiden fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned, dog i intet Tilfælde for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der er meddelt paagældende Underretning om den skete Skatteansættelse.

Endvidere kan der, for saa vidt en skattepligtig, der opfylder Betingelserne for at blive medtaget ved den almindelige Skatteansættelse i Opholdskommunen, maatte være forbigaaet ved denne Skatteansættelse, for hans vedkommende foretages en særlig Skatteansættelse og Paaligning med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig fra Skatteaarets Begyndelse.

5 Den, der i Skatteaarets Löb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (jfr. § 4), dog længst til Skatteaarets Udgang; saafremt Skatteyderen tager Bopæl i Udlandet, vedbliver han at være skattepligtig til Fraflytningskommunen indtil Skatteaarets Udgang.

Den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet ,vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, hvori han indtil da havde fast Ophold, for saa vidt han bevarer sin Bopæl i denne. Opgiver den paagældende under sit Ophold i Udlandet sin Bopæl i Kommunen, ophörer Skattepligten i Overensstemmelse med de i denne Paragrafs 1ste Stykke givne Regler.

Saafremt en Skatteyder uden at ophöre med at have skattepligtigt Ophold i en Kommune tager fast Ophold i en anden Kommune og dér bliver ansat til personlig Kommuneskat, er han, naar han foreviser Kvittering for at have erlagt det ham til den oprindelige Opholdskommune paalignede Skattebidrag, berettiget til at forlange Spörgsmaalet om Skattens Fordeling mellem de to Kommuner (jfr. § 1) afgjort, forinden han udreder noget Skattebidrag til den anden Kommune for det Tidsrum, for hvilket han ifölge den foreviste Skattekvittering allerede har betalt til den oprindelige Opholdskommune.

Spörgsmaal om Fordelingen af en Persons Skattebidrag mellem to til samme Kommune hörende Sogne afgöres af Forstanderskabet. Opstaar Spörgsmaalet mellem to Kommuner paa Færöerne, afgöres det af Lagtingets Skatteudvalg. Opstaar Spörgsmaalet mellem en færösk Kommune og en Kommune i det övrige Kongerige, afgöres det af Indenrigsministeren.

Anser nogen sig ikke skattepligtig i en Kommune, der sætter ham i Skat, kan han indbringe dette Spörgsmaal for Domstolene.

6 Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og dér er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansat til det höjeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det höjeste Skattebidrag er paalignet dem.

7 Naar en Skatteyder afgaar ved Döden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udlöbet af den Maaned, i hvilken han er död; hans efterlevende Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4).

Fortsættes en af den afdöde dreven Næring for Boets Regning, er Boet som saadant dog skattepligtigt fra den 1ste i den efter Dödsfaldet följende Maaned og indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken Næringsdriften for Boets Regning ophörer.

8 Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, ophörer ved Udgangen

af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet, medmindre den paagældende efter Ægteskabets Indgaaelse fortsætter sit hidtil drevne indtægtgivende Erhverv eller vedbliver at oppebære Indtægt af Kapital eller Forretning, som hun har været Ejer eller Indehaver af för Ægteskabet; i saa Fald vedvarer Skattepligten til Skatteaarets Udgang.

9 Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det följende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrörer fra Kommunen eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks.:

a. af Landbrug, Fuglefangst, Söfart, Fiskeri, Hvalfangst, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;

b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rörligt og urörligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rörlige eller urörlige Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Belöb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte göre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skönsmæssigt;

c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lönning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelser, Emolumenter, Kontorholdsgodtgörelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 11 b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 10 b.), Understöttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsesrente, Aftægt og deslige;

d. af Tiender.

e. af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- og udenlandske Pengeeffekter, saa og af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt, hvad der af vedkommende Selskab er udbetalt Auktionærer eller Andelshavere som en Del af det af Selskabet i sidste eller tidligere Regnskabsaar indtjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder Sted som Dividende, som Udlodning ved Selskabets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse af Friaktier.

Friaktier ,der tildeles et Selskabs Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens Indkomst med et Belöb, svarende til deres Paalydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod Vederlag, som dog er mindre end deres paalydende, skal et Belöb, svarende til Forskellen mellem Tegningskursen og Aktiernes Paalydende, ligeledes medregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst;

f. af Lotterispil[1]) samt andet Spil og Væddemaal.

10 Til Inkomsten henregnes ikke:

a. Formueforögelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi — medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi —, eller Indtægter, som hidrörer fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhörer til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsöjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Vad Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgöres at være Tilfældet;

[1]) Jfr. Ll. Nr. 2 af 26. Jan. 1951 om færösk Lotteri.

b. Gaver til den med Yderen samlevende Ægtefælle, til hans Afkom (derunder Adoptivbörn) og til hans Forældre og Bedsteforældre samt Formueforögelse, som hidrörer fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige;

c. de Indtægter, der hidrörer fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;

d. Dagpenge og Rejsegodtgörelser, begge Dele under Udförelse af offentlige Hverv, der gör det nödvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Opholdskommune;

e. den Medlemmer af Rigsdagen tilkommende Godtgörelse for Udförelsen af nævnte Hverv, for saa vidt angaar Halvdelen af det til hvert Medlem udbetalte Belöb.

Den under a. og b. omhandlede Formueforögelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet föroget eller formindsket, og da kun med Belöbet af den saaledes fremkomne Udbytteforögelse eller Udbytteformindskelse.

11 Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

a.[1]) Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Löb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger, dog maa Afskrivningen ikke være större end, at den skattepligtige Indtægt er ligesaa stor som Privatforbruget.

b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medfört;

c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede, samt Belöb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsörgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdslöshedsforsikring, dog ikke udover et samlet Belöb af indtil 100 Kr. aarlig;

d. de Belöb, som i det paagældende Aar er udredet i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelser og lignende Byrder;

e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

f.[2]) Belöb, som ved Rederi- eller Fangstvirksomhed paa Havet er henlagt for at dække Udgifterne til Klassifikation, forsaavidt det ikke overstiger et rimeligt Belöb.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforögelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.

12 Den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst, selv om hun har Særformue.

Hjemmeværende Börn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebörn), der er 16 Aar eller derover, eller som har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, ansættes selvstændig til Skat af deres Indkomst, altsaa foruden af Arbejdsindtægten ogsaa af Indtægt af Formue m. v.

I modsat Fald medregnes deres Indkomst ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 24 af 17. Marts 1951.
[2]) Jfr. midl. Best. Nr. 40 af 27. Dec. 1947.

Ved Beregningen af Indkomsten for hjemmeværende Börn, der er selvstændig skattepligtige, medtages ikke, hvad der ydes dem i helt eller delvist Underhold af Familieoverhovedet, medmindre saadant Underhold er Vederlag for Arbejde i Familieoverhovedets Virksomhed eller Bedrift.

Enker og Enkemænd, der har levet i sædvanligt Formuefællesskab med den afdöde Ægtefælle, skal ved förste Ansættelse efter dennes Död ansættes efter Ægtefællernes fulde Indkomst i det Aar, der lægges til Grund for Ansættelsen.

Dog skal Enken i Tilfælde,hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Följe af Mandens Död vil blive mindre end den ansatte Indkomst, kunne forlange tilsvarende Nedsættelse i denne i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 18.

Paa samme Maade skal i Tilfælde af Ægteskabets Oplösning ved Skilsmisse Manden ved förste Anættelse efter denne beskattes af den fulde Fællesindkomst, medens Hustruen alene bliver at beskatte af hendes mulige Særindtægt.

Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver ligeledes at betragte som selvstændig skattepligtig Person, men hverken hun eller fraskilt Hustru beskattes, naar Manden er bosat her i Landet, af den Del af Indkomsten, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham.

13 For hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold, gives der ved Beregningen af Skatteindtægten et skattefrit Fradrag, som mindst skal være 70 Kr. og höjst 200 Kr. Nævnte Fradrag foretages, inden Forhöjelse eller Nedsættelse af Skatteindtægten finder Sted i Henhold til § 15.

Det fastsættes af Lagtinget[1]) efter Indstilling fra Forstanderskaberne (i Thorshavn af Byraadet) for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen, hvor stort Börnefradraget indenfor den i 1ste Stykke angivne Ramme skal være i hver Kommune.

Endvidere fradrages det Belöb, der bliver tilovers, naar den saaledes udfundne Indkomst deles med 50.

14[2]) Skatten ansættes efter Indkomsten i det Kalenderaar, der gaar forud for Ligningen, medmindre der i vedkommendes Næringsvej sædvanlig benyttes et andet Driftsaar, eller han gör Selvangivelse og derved paaviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Kalenderaaret, i hvilket Tilfælde Ligningsmyndigheden kan lade det paagældende Driftsaar eller Regnskabsaar træde i Stedet for Kalenderaaret. Det saaledes valgte Drifts- eller Regnskabsaar kan ikke ved senere Skatteansættelser fraviges uden forudgaaende Tilladelse fra Ligningsraadet.

15[3]) Enhver Kommune skal have Skattevedtægt, som Kommunen har at följe ved Ligning af Formue og Lejlighed. I Vedtægterne skal det bestemmes, at der af Ligningsmyndigheden skal anvendes Ligningsskala for Forhöjelse eller Nedsættelse efter Lejlighed, idet den fastsatte Skala kun under ekstraordinære Omstændigheder kan fraviges.

Skattevedtægten stadfæstes for Thorshavns Vedkommende af Indenrigsministeren[4]) efter Indstilling fra Byraadet, for Landkommunernes Vedkommende af Lagtinget (Lagtingets Landsnævnd) efter Indstilling af Forstanderskabet. Ligningsskalaen fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i de Kommuner, hvor Ligningskommissionen findes, efter Forslag fra denne.

I Vedtægten og den dertil hörende Ligningsskala skal det bestemmes: 1) at Skatteindtægten for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden skal forhöjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlige heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Börneflok,

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 62 af 23 Dec. 1942.
[3]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 44 af 29. Dec. 1947.
[4]) Nu Landsstyret.

Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 % og indtil 70 %, hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhöjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til de nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhöjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster, 2) at Indkomster paa 1.000 Kr. og derunder kan nedsættes efter Ligningsmyndighedens frie Skön, dog ingensinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder.

Samtlige i Henhold til disse Regler udfundne Skatteindtægter beskattes med en for samtlige Kommunes Skatteydere fælles Procent.

II. Ligningen af Skat til Opholdskommunen.

16 Ved »Ligningsmyndigheden« forstaas i denne Lov Forstanderskabet (i Thorshavn Ligningskommissionen).

17[1] Senest den 1. Januar opfordrer Ligningsmyndigheden ved Bekendtgörelse paa den i Kommunen brugelige Maade dem, som skal ansættes til personlig Kommuneskat i Kommunen, til selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig, dog i saa Fald under Fuldmagtgiverens eget Ansvar, inden 15. Januar — eller for deres Vedkommende, der er forpligtede til at före autoriserede Handelsböger, inden Udgangen af Januar Maaned — at angive deres Indkomst i Overensstemmelse med denne Lovs §§ 9—12, jfr. § 14. Det skal i Bekendtgörelsen udtrykkelig tilkendegives, at de Personer, der ikke selv angiver deres Indkomst, paadrager sig de i § 43 nævnte Följer, og at Selvangivelser, der ikke indkommer inden de ovennævnte Frister i behörig underskreven Stand, ikke har Krav paa at komme i Betragtning.

I Selvangivelsen skal Indkomsten være angivet særskilt for de forskellige Hovedarter af Indkomster — dog kan der ikke forlanges en Specifikation, der gaar ud over, hvad Reglerne om kommunal Kildeartsbeskatning tilsiger —, hvorefter de opgivne Belöb sammenlægges, saa at Selvangivelsen tillige udviser den samlede Indkomst.

Personer, der er pligtige at före autoriserede Handelsböger, samt skattepligtige Dödsboer skal sammen med Angivelse af deres Indkomst indsende Driftsregnskab og Opgörelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning. Undladelse af at meddele fornævnte Oplysninger medförer, at den paagældende ifalder en daglig Böde af 10 Kr. fra den Dag, Paamindelsen fra Ligningsmyndigheden er modtaget, ligesom Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) og Ligningsraadet til enhver Tid kan fremtvinge Indsendelse ved Paalæg af Dagböde. Böden, der tilfalder Kommunen, kan inddrives ved Udpantning.

Personer, der ikke omfattes af Reglerne i foranstaaende Bestemmelse, men desuagtet förer Driftsregnskab eller foretager regelmæssig aarlig Statusopgörelse, kan af Ligningsmyndigheden, eventuelt Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) og Ligningsraadet opfordres til at indsende tilsvarende Oplysninger angaaende deres Indkomst og Status med den Virkning, at Oplysningerne, saafremt de ikke indsendes, kan fremtvinges ved Dagböde i Overensstemmelse med den foran givne Regel.

Skemaer til Brug ved Selvangivelse udarbejdes paa Foranstaltning af Lagtingets Skatteudvalg og tilstilles af Ligningsmyndighederne alle, der kan anses for skattepligtige. Skemaerne skal være saaledes indrettede, at skattepligtige, der har Bolig i egen Ejendom, fri Bolig eller frit Ophold, eller som forbruger egne Produkter eller Varer, udtagne af egen Varebeholdning, kan faa Lejlighed til at angive Værdien af disse Goder.

Selvangivelsen underskrives som udfærdiget efter bedste Overbevisning.

For den umyndiges Vedkommende underskrives Skemaet af Værgen; Personer, for hvem der er beskikket Lavværge, underskriver i Forening med denne.

Ligningsmyndigheden indhenter derhos saa nöjagtige Oplysninger som muligt

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 62 af 23. Dec. 1942.

om alle de skattepligtiges Indkomster, Formueforhold og hele ökonomiske Stilling til Vejledning ved Skatteansættelsen.

18 Umiddelbart efter Udlöbet af Fristen for Indgivelse af Selvangivelser foretager Ligningsmyndigheden Ansættelsen for alle dem, der skal ansættes til personlig Kommuneskat til Kommunen.

Först sker Ansættelsen for Ligningsmyndighedens egne Medlemmer, hvorved den paagældende dog fratræder, medens hans Ansættelse sker. Et Medlem af Ligningsmyndigheden kan ej heller deltage i Ansættelsen af hans beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie eller hans Söskende eller disses Ægtefæller.

Derefter foretages Undersögelsen af de fremkomne Selvangivelser. Formenes en Selvangivelse at være for lav, indbydes den paagældende at give Möde for at meddele Oplysninger eller Bevisligheder, hvorefter Ligningsmyndigheden ansætter hans Indkomst, hvad enten han har givet Möde eller ej. Opholder han sig paa et Ligningsmyndigheden bekendt Sted paa Færöerne udenfor Kommunen, anmoder den ham skriftlig om de manglende Oplysninger og Bevisligheder og foretager först hans Ansættelse efter at have modtaget hans Svar, saafremt dette indlöber inden 14 Dage. Er hans Opholdssted ubekendt, eller opholder han sig udenfor Færöerne uden at have nogen Ligningsmyndigheden bekendt Fuldmægtig paa Øerne, kan Forhöjelse finde Sted, uden at han har Krav paa at opfordres til at afgive yderligere Forklaringer eller Oplysninger.

Derpaa foretages Ansættelsen af de övrige skattepligtige, hvorved der i Mangel af fyldestgörende Oplysninger og Bevisligheder om hver enkelts Indkomst skal tages Hensyn til, hvad hans og hans Families Underhold efter dennes Störrelse og Levemaade antages at koste, og hvad der forövrigt vides om hans Formuesforfatning, og om hans Bedrifts Omfang og Udbytte.

Ligningsmyndigheden kan, hvor særlig Forhold, saasom Sygdom, Dödsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste og deslige taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter sin hele Skatteindtægt, efter derom indgiven Begæring bevilge en Nedsættelse i denne. Med Hensyn til Begæringer om en saadan Nedsættelse finder Reglerne i §§ 20 og 21 om Klager til Ligningsmyndigheden og til Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) tilsvarende Anvendelse.

Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Begæringer fra Enker om Nedsættelse i den skattepligtige Indkomst efter Reglerne i nærværende Lovs § 12.

19 Inden 5. Februar udarbejder Ligningsmyndigheden en Fortegnelse over samtlige skattepligtige med Angivelse af hver enkelts fulde Navn og Bopæl, hans Indkomst, den endeligt udfundne Skatteindtægt, samt hvor stort et Belöb der er paalignet ham i Skat. I Thorshavn skal det tillige i Fortegnelsen anföres, hvor stort et Belöb, der er paalignet hver enkelt skattepligtig som Bygningsskat, jfr. § 31 i Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908, og i Landkommunerne, hvor stort et Belöb, der er paalignet hver enkelt skattepligtig efter Marketal, jfr. § 37.

I Tiden fra den 5. til den 15. Februar fremlægges denne Fortegnelse efter forudgaaet Bekendtgörelse paa den i Kommunen brugelige Maade paa et for Kommunens Beboere belejligt Sted til almindeligt Eftersyn. Fortegnelsen skal indeholde Meddelelse om, at Klage over Ansættelsen kan indgives til Ligningsmyndigheden, at en saadan Klage maa affattes skriftligt, og at den maa indsendes inden 18. Februar.

Senest 5. Februar tilstilles der de skattepligtige, som rettidig har indgivet Selvangivelse, men hvis Selvangivelse ikke er taget til Følge, særlig Underretning derom med Oplysning om den Indkomst, hvortil de er ansat, og i denne Underretning optages derhos ligeledes Meddelelse om, at Ansættelsen kan paaklages skriftligt for Ligningsmyndigheden inden 18. Februar.

Endvidere staar det enhver frit for inden 18. Februar skriftligt til Ligningsmyndigheden at indgive Klage over, at en skattepligtig er forbigaaet eller ansat for lavt, eventuelt ledsaget af Begæring om, at der gives Klageren Lejlighed til mundt-

lig at fremföre de yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget.

Offentliggörelse i Pressen eller paa andre Maader af den nævnte Fortegnelse eller Dele deraf maa ikke finde Sted.

20 Ligningsmyndigheden afholder derefter i Tiden fra 18. Februar til 1. Marts et eller flere Möder, under hvilke der gives Klagerne og — for saa vidt det drejer sig om en Klage over, at en skattepligtig er forbigaaet eller ansat for lavt — tillige vedkommende skattepligtige Lejlighed til efter forudgaaende Tilsigelse at fremkomme med mulig yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvorefter Ligningsmyndigheden bestemmer, hvilke Tilföjelser til eller Ændringer i Ansættelserne den herefter vil foretage, samt foretager de som Følge af disse fornödne Rettelser i den i § 19, 1ste Stykke, nævnte Fortegnelse.

Om den trufne Afgörelse giver Ligningsmyndigheden skriftlig Underretning til de paagældende skattepligtige med Tilföjende om, at de vil kunne klage til Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen), at en saadan Klage maa affattes skriftligt og maa være stöttet paa Grunde og bilagt med alle de Aktstykker, som kan tjene til Sagens Oplysning, at det udtrykkelig maa angives, saafremt der önskes Lejlighed til mundtlig at fremföre yderligere Oplysninger og Forklaringer, og at Klagen maa indsendes inden en Frist af en Maaned fra Underretningens Modtagelse.

21[1]) Forinden Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) træffer endelig Afgörelse i Anledning af de indkomne Klager over Ligningsmyndighedens Ansættelse, indhenter det dens Erklæring over disse samt giver de skattepligtige, der har fremsat Begæring om mundtligt at fremföre yderligere Oplysninger og Forklaringer, Lejlighed hertil, ligesom det i det hele söger at faa Klagerne oplyst saa godt som muligt.

Om sin Afgörelse giver Lagtingets Skatteudvalg (Overligningskommissionen) Meddelelse til Ligningsraadet, Ligningsmyndigheden og til vedkommende skattepligtige.

22 Dersom den af Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) trufne Afgörelse gaar ud paa, at en paa Fortegnelsen ikke opfört skattepligtig skal optages og hans Indkomst anslaas, skal Ligningsmyndigheden opfordre vedkommende skattepligtige til at fremkomme med Selvangivelse i Löbet af 14 Dage. Ligningsmyndigheden foretager derefter Ansættelsen, ved hvilken de samme Regler följes som ved den almindelige Ansættelse, dog at Ligningsmyndigheden i alle Tilfælde skal sætte den paagældende i Kundskab om Ansættelsen, og at det Tidsrum, inden Udlöbet af hvilket den skattepligtige kan indgive Klage til Ligningsmyndigheden, er 14 Dage, at regne fra det Tidspunkt, da han har modtaget Underretning om Ansættelsen.

Ligningsmyndighedens Ansættelse kan paaklages til Lagtingets Skatteudvalg (Overligningskommissionen) i Overensstemmelse med Reglerne i § 20, sidste Stykke.

For saa vidt der i övrigt bliver Tale om en særskilt Ansættelse for skattepligtige, der ikke er blevet medtagne ved den almindelige Skatteansættelse (jfr. § 4), finder de ovennævnte Regler tilsvarende Anvendelse.

23 Efter at Ligningsmyndigheden har modtaget Meddelelse om den af Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) trufne Afgörelse, udarbejder den den endelige Skatteliste ved at foretage de fornödne Ændringer i den i § 19, 1ste Stykke nævnte Fortegnelse.

III. Skat til Erhvervskommunen.

24[2]) Naar en Person eller et Interessentskab, en offentlig Institution eller Stiftelse (jfr. dog § 32) driver Erhvervsvirksomhed i en Kommune — saasom Haandværks-, Fabriks-, Handels-, Vekselerer-, Bank-, Agentur-, Forsikrings-, Entreprenör-, Sagförer-, Læge-, Beværter- eller med disse beslægtede Virksomheder, der ved For-

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 62 af 23. Dec. 1942.
[2]) Som ændret ved Ll. Nr. 74 af 22. Dec. 1951.

retningslokale, fast Arbejdsplads eller paa anden lignende Maade er knyttet til Kommunen, eller Virksomhed ved Befordring af Personer og Gods eller oppebærer Afgift af fast Ejendom eller bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom, skal der for den Indtægts Vedkommende, som den paagældende har heraf, paalignes ham i personlig Skat til denne Kommune (Erhvervskommunen) et Bidrag svarende til den Skat, som paalignes Kommunens Beboere efter Formue og Lejlighed.

Strækker en Bedrift sig ind i flere Kommuner paa Færöerne, og der opstaar Uenighed mellem disse om, hvor stor en Del af Indtægten der hidrører fra hver Kommune, afgöres Fordelingen af Lagtingets Skatteudvalg. Opstaar Spörgsmaalet mellem en Kommune paa Færöerne og en Kommune i det övrige Kongerige, afgöres det af Indenrigsministeren.

Naar en Person, der er skattepligtig ifölge foranstaaende Bestemmelser, opholder sig udenfor Kongeriget, er hans herværende Fuldmægtig eller Forretningsförer medansvarlig for Skatten.

25 Den i § 24 ommeldte Skatteligning foretages af de samme Myndigheder og til de samme Tidspunkter som Ligning af anden personlig Kommuneskat.

Den skattepligtige skal, hvis det forlanges af Ligningsmyndigheden, til denne opgive en i Kommunen bosiddende Person som sin Repræsentant. Om Skattens Fastsættelse bliver der snarest muligt at tilstille den skattepligtige eller hans Repræsentant saavel som hans Opholdskommune, for saa vidt denne kendes, bevislig Underretning, indeholdende Oplysning om den anslaaede Skatteindtægt. Klage over Ansættelsen kan inden 1 Maaned, regnet fra Underretningens Modtagelse, saavel af den skattepligtige som af Opholdskommunen indgives til Ligningsmyndigheden. Denne har inden 3 Uger at meddele Klageren, om nogen og da hvilken Forandring der indrömmes i Ligningen. Inden en Maaned efter Modtagelsen af denne Underretning kan Klageren indanke Spörgsmaalet for Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen).

Hvis Erhvervskommunens Bestyrelse finder, at det Skattebelöb, der efter forrige Paragraf kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning följende Ulejlighed, kan det forbigaas paa Ligningslisten.

26 I det Tilfælde, at en Person, der baade har fast Ophold og har Virksomhed eller Indtægt af nogen af de i § 24, 1ste Stykke, omhandlede Arter i en Kommune og er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til samme Kommune som Erhvervskommune. Forpligtelsen til at svare denne Skat indtræder da fra det Tidspunkt, da Forpligtelsen til at svare Kommuneskat ifölge Ophold som Följe af Bortflytning ophörer. For saa vidt det Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at begrunde Skattepligt, indtræder Forpligtelsen til at svare den heromhandlede Skat fra bemeldte Opholds Begyndelse. Om Ansættelsen bliver der snarest muligt at meddele den paagældende særlig Underretning med Tilkendegivelse, at han, hvis han er misfornöjet med Ansættelsen, inden 1 Maaned maa indgive Klage til Ligningsmyndigheden. For saadan Klage gælder iövrigt Reglerne i § 25.

I Tilfælde af Dödsfald bortfalder Forpligtelsen til at svare Skatten med Udgangen af den Maaned, i hvilken den skattepligtige er afgaaet ved Döden.

27 For saa vidt en Person, hvem der i Kommunen er paalignet Skat ifölge §§ 24—26, i Skatteaarets Löb tilflytter Kommunen, bortfalder hans Forpligtelse til at svare Skat til samme efter bemeldte Paragraffer fra det Tidspunkt, da han bliver pligtig til at svare Skat til den ifölge Ophold.

28 Naar der i Henhold til §§ 24—26 er paalignet en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune i Kongeriget, Skat i en eller flere Erhvervskommuner, har han Ret til i den personlige Kommuneskat, der er paalignet ham i Opholdskommunen, at kræve passende Fradrag i Forhold til, hvad der for det Tidsrum, sidstnævnte Skats Ansættelse omfatter, er ham saaledes paalignet til andre Kommuner.

Spörgsmaal herom afgöres af Lagtingets Skatteudvalg, saafremt Sagen alene vedrörer færöske Kommuner, og ellers af Indenrigsministeren.

Er Skatten til Opholdskommunen allerede betalt paa den Tid, hans Skat til en Erhvervskommune i Henhold til §§ 24—26 bliver endelig fastsat, er han i Löbet af 3 Maaneder derefter berettiget til at kræve Tilbagebetaling af Opholdskommunen af den Del af den til samme betalte Skat, som han efter foranstaaende Regler vilde have været berettiget til at fradrage.

29 Naar to eller flere Kommuner enes om at afgöre det Mellemværende, som de i §§ 24—28 omhandlede Beskatningsforhold medförer, paa anden regnskabsmæssig Maade end den i de nævnte Paragraffer foreskrevne, kan, saafremt Mellemværendet alene vedrörer færöske Kommuner, Lagtingets Skatteudvalg og ellers Indenrigsministeren tillade dette.

IV. Skat til Amtsrepartitionsfonden.

30[1]) De til Amtsrepartitionsfondens Fornödenheder nödvendige Belöb tilvejebringes ved Udskrivning paa de i Amtet værende Kommuner. Fordelingen paa Kommunerne fastsættes særligt for hver Gang, saaledes at Halvdelen fordeles efter Forholdet mellem de samlede Belöb af endeligt udfundne Skatteindtægter i hver Kommune for det foregaaende Kalenderaar og Halvdelen efter Lagtingets Skön.[2]) De Kommunerne paalignede Belöb udredes af disse paa samme Maade som deres övrige Udgifter.

Til Brug ved Foretagelsen af den nævnte Fordeling mellem Kommunerne er disse pligtige til inden den 1. Juli at opgive Lagtinget det samlede Belöb af endeligt udfundne Skatteindtægter for det forudgaaende Kalenderaar. Ved Beregningen af dette Belöb lægges Ligningsmyndighedens Ansættelse til Grund i de Tilfælde, hvor en indgiven Klage over Ansættelsen ikke er endeligt afgjort paa det Tidspunkt, hvor Beregningen finder Sted.

31 Uden at to Trediedele af Lagtingets Medlemmer har stemt derfor, kan Tinget ikke i noget Aar udskrive et höjere samlet Skattebelöb til Amtsrepartitionsfonden end Gennemsnitsbelöbet af det samlede Belöb af Skatter til Amtsrepartitionsfonden i de 3 nærmest foregaaende Aar, med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Belöb, som herudover i noget Aar udskrives, ikke medtages ved en paafölgende Beregning af de sidste 3 Aars Gennemsnitsbelöb.

V. Undtagelser fra Skattepligten.

32[3]) Personlig Kommuneskat paalignes ikke:

a. Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Civillisten.

b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrörer fra Landejendomme, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabrikdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme.

c. Kirker, der ejer sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden.

d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroj hjemler.

e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstet i Henhold til Lov. samt Sparekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919[4]) om Sparekasser indeholdte Bestemmelser.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgörende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understöttelse af trængende, eller som har et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 25 af 17. Dec. 1948, jfr. ogsaa Lov Nr. 202 af 15. Marts 1939.
[2]) Som affattet ved Lov Nr. 46 af 7. Marts 1928.
[3]) Som ændret ved Ll. Nr. 48 af 31. Aug. 1949.
[4]) Nu Lov Nr. 159 af 18. Maj 1937.

Virksomheder og Institutioner, der ejes og drives for Landskassens Regning, kan ikke paalignes Skat til nogen Kommune.

VI. Almindelige Bestemmelser.

33[1]) Lagtingets Skatteudvalg bestaar af Amtmanden som Formand og 4 af Lagtinget indenfor dets Midte ved Forholdstal valgte Medlemmer. Af Lagtinget vælges endvidere 4 Suppleanter, der træder i Medlemmernes Sted, naar disse er forhindret i at deltage i Udvalgets Arbejde, eller naar et Medlem udtræder af Tinget. Valg af Medlemmer finder Sted efter hvert Lagtingsvalg. Inden 1. April skal Ligningsmyndighederne til Ligningsraadet indsende en Fortegnelse over Skatteansættelsen med de indkomne Selvangivelser, ligesom de skal være pligtige til at meddele de Oplysninger, Udvalget maatte önske.

34[2])

35 Enhver Skatteyder er pligtig, forinden han fraflytter en Kommune eller senest 14 Dage derefter, at meddele denne Kommunes Ligningsmyndighed sin nöjagtige Adresse i den Kommune, i hvilken han derefter tager eller agter at tage Ophold.[3]) Forsömmer han rettidig at give disse Oplysninger, kan Kommunalbestyrelsen i den fraflyttede Kommune paalægge ham en Böde fra 2 til 50 Kr., som i Mangel af Betaling inden Udlöbet af den for Bödens Erlæggelse af Kommunalbestyrelsen fastsatte Frist kan forlanges afsonet. Under samme Bödeansvar er han pligtig at give Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvortil han er flyttet for at tage Ophold, Meddelelse herom tillige med Oplysning om, hvilken Kommune han er fraflyttet. Böderne tilfalder Kommunens Hjælpekasse. Indholdet af nærværende Paragraf bliver at anföre paa den Skatteseddel, der tilstilles Skatteyderne, eller paa Skattekvitteringen.

36 Fraflytningskommunens Ligningsmyndighed er, efter at den har modtaget de i § 35 nævnte Oplysninger, pligtig til snarest at give Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvortil Skatteyderen er flyttet, Meddelelse om Fraflytningen samt om Störrelsen af den Skatteindtægt, hvortil vedkommende efter §§ 9—14 er ansat til Kommuneskat i det paagældende Skatteaar.

37 Det Belöb i Penge eller Naturalydelser, der i Landkommunerne efter det i § 21 i Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færöske Landkommuners Styrelse nævnte Overslag skal udredes af hvert Sogn, bliver af Ligningsmyndigheden at paaligne Sognets Beboere under eet efter Marketal samt Formue og Lejlighed i et Forhold, som for 3 Aar ad Gangen fastsættes af Lagtinget efter Ligningsmyndighedens Forslag.

38 Ingen kan ved at indanke en Skatteansættelse for Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Ligningsmyndighedens Ansættelse forandres, berigtiges dette Belöb, som vedkommende forinden Forandringen har betalt, ved Tillæg eller Fradrag i den næste Skattetermin og om fornödent ved Tilbagebetaling af det erlagte eller en Del deraf.

39[4]) Det overlades til Kommunalbestyrelsen selv at bestemme, om den vil indkræve de ifölge Ligningen udskrevne Opholdskommune og Erhvervsskatter i to eller flere Terminer eller maanedsvis (fordelt paa 8, 10 eller 12 Maaneder). Bestemmer Kommunalbestyrelsen at indkræve i to Terminer, skal der betales for förste Halvaar i Löbet af Februar Maaned og for andet Halvaar i Löbet af August Maaned. Bestemmer Kommunalbestyrelsen at indkræve i fire Terminer, skal der betales for förste Fjerdingsaar i Löbet af Februar Maaned, for andet Fjerdingaar i Löbet af Maj Maaned, for tredie Fjerdingaar i Löbet af August Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Löbet af November Maaned. Vedtager Kommunalbestyrelsen at indkræve maanedsvis, bestemmer Kommunalbestyrelsen, om Betalingen skal finde Sted

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 69 af 23. Dec. 1941 og Nr. 62 af 23. Dec. 1942.
[2]) Ophævet ved midl. Best. Nr. 69 af 23. Dec. 1941.
[3]) Jfr. nu Ll. Nr. 23 af 31. Marts 1949 om Folkeregister.
[4]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 2 af 14. Marts 1947.

med en Tolvtedel i hver Maaned, eller med den tilsvarende större Brök i 10 eller 8 Maaneder, samt hvilke to, henholdsvis fire Maaneder, der da skal forbigaas.

Hvad der ikke er betalt inden den 3die i den Maaned, der följer efter den, hvori Betalingen efter foranstaaende Regler skulde være erlagt, söges tillige med paalöbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse först fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Naar Indkrævningen finder Sted maanedsvis, behöver Kommunalbestyrelsen dog kun at foranledige Udpantning foretaget ved Udgangen af hvert Fjerdingaar for de i Fjerdingaaret til Indkrævning forfaldne Bidrag.

Det beror paa Kommunalbestyrelsens Bestemmelse, om Bidragene af Skatteyderne skal indbetales til Kommunalbestyrelsen paa bestemt Sted og Tid eller ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning opkræves i Skatteydernes Hjem.

En skattepligtig, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for Kommunalbestyrelsen opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

40 Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til foruden Skattebelöbet at fordre Rente heraf, ½ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned regnet fra den förste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes.

41 Er Udpantning forgæves forsögt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhöre den med Manden samlevende Hustru, eventuelt i Ejendele tilhörende de Börn, hvis Indkomst er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

42[1]) Naar en Skatteyder ikke inden det Tidspunkt, hvor Udpantning kan begæres, har betalt den ham paalignede personlige Kommuneskat, har Kommunalbestyrelsen Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteyders Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i Skatteyderens Lönning eller Provision — herunder enhver forskudsvis Udbetaling af Lön, Provision eller lignende — tilbageholder det til fornævnte Ydelses Betaling med paalöbne Strafrenter og Gebyrer fornödne Belöb, og at dette Belöb af Arbejdsgiveren indbetales i Kommunens Kasse. Til Fyldestgörelse af Skatter, Renter og Gebyrer kan der ikke i den Skatteyderen tilkommende Lönning eller Provision tilbageholdes for ugifte Skatteydere mere end Trediedelen og for gifte Skatteydere mere end Sjettedelen ved hver Lönudbetaling. Det samme gælder for kommunale Tjenestemænd og Statstjenestemænd uanset herfra afvigende Bestemmelser i den övrige Lovgivning. Den Arbejdsgiver, der forsömmer de ham herefter paahvilende Pligter, bliver ansvarlig for det deraf for Kommunen följende Tab.

Det paahviler derhos Arbejdsgiveren inden Udlöbet af 14 Dage efter Modtagelsen at besvare skriftlige Forespörgsler fra Kommunalbestyrelsen om, hvornaar og med hvilke Belöb Udbetaling af og Tilbageholdelse i en i hans Tjeneste værende Skatteyders Lönning har fundet Sted i Tiden efter, at Arbejdsgiveren har modtaget den i 1ste Stykke omhandlede Meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 Dage efter, at en Skatteyder, i hvis Lönning han efter det foranstaaende er pligtig at fradrage skyldigt Skattebelöb, forlader Tjenesten, at foretage Anmeldelse herom til Kommunalbestyrelsen.

Undlader en Arbejdsgiver at opfylde de i nærværende Paragraf nævnte Pligter, ifalder han Böder fra 10 Kr., der tilfalder Kommunens Kasse. Sager herom behandles som Politisager.

43 Den, der forsömmer rettidigt at selvangive sin Indkomst i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lov, fortaber Retten til at göre Indsigelse mod sin Ansættelse, medmindre han kan godtgöre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 36 af 16. Febr. 1939.

Indkomst med mere end 25 pCt. Er Forskellen större end 25 pCt., skal han betale Skat af den virkelige Indkomst med Tillæg af 25 pCt.

Har den paagældende angivet Indkomstens samlede Beløb, men ikke gjort Rede for dens Fordeling paa de forskellige Kilder, indtræder de i nærværende Paragraf omhandlede Virkninger dog først, naar han forgæves er opfordret til mundligt eller skriftligt at give de manglende Oplysninger.

Følgerne af at undlade rettidigt at indsende Selvangivelse kan bortfalde, naar de skattelignende Myndigheder finder, at den paagældende har anført fyldestgörende Grunde til sin Undskyldning.

44[1]) Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende eller ved grov Uagtsomhed gör en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger til Ligningsmyndighederne om sine Indtægter eller Formue- og Lejlighedsforhold, straffes efter Ligningsraadets Bestemmelse med at böde den besvegne Skats Beløb indtil 10 Gange. Opdages Besvigelsen ved Behandlingen af dens Dödsbo, der har gjort sig skyldig deri, betaler Boet den besvegne Skat med dens dobbelte Beløb. Denne Forpligtelse beröres ikke af et i Boet udstedt Proklama.

I Mangel af almindelig Overenskomst mellem Ligningsraadet og den skattepligtige eller hans Bo bliver Sagen at behandle i den kriminelle Proces' Former.

45 Foruden at ifalde Bödeansvar er den, der kendes skyldig i et Forhold, der falder ind under § 44, forpligtet til at efterbetale den for lidet erlagte Skat.

Lignende Forpligtelse til at efterbetale den for lidet erlagte Skat paahviler enhver, om hvem oplyses, at han ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, uden Hensyn til, om den paagældende har indgivet Selvangivelse eller ikke. Störrelsen af det Skattebeløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene.

Beløbet kan inddrives ved Udpantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

46 Medlemmerne af Ligningsmyndighederne, af Lagtingets Skatteudvalg og af Overligningskommissionen i Thorshavn samt de kommunale Myndigheder, hvem Opkrævningen og Inddrivelsen af Skatten paahviler, er under Ansvar efter Straffeloven af 10. Februar 1866 § 139, jf. § 144,[2]) forpligtede til overfor uvedkommende at iagttage ubrödelig Tavshed med Hensyn til de Oplysninger om Skatteydernes Indkomst- og Formueforhold, som under Varetagelsen af deres Hverv maatte komme til deres Kundskab.

Den samme Bestemmelse gælder med Hensyn til de ved de nævnte Myndigheder ansatte eller af dem antagne Medhjælpere.

47 Offentliggörelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggöres, jfr. § 19, straffes med Böder paa indtil 400 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Paatale kan ske saavel efter Skatteyderens som efter vedkommende Kommunalbestyrelses Begæring.

48 Det staar enhver, som i Henhold til denne Lovs §§ 17 og 34 ikendes Böde, frit forinden 14 Dage, efter at det er blevet ham meddelt, at forlange Sagen gjort til Genstand for retslig Paatale. Sagen behandles som offentlig Politisag.

Naar ikke andet er fastsat, tilfalder Böderne efter denne Lov vedkommende kommunale Kasse og inddrives ved Udpantning.

49Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1924, saaledes at der förste Gang vil være at indgive Selvangivelser i Januar Maaned 1924, og saaledes at Loven finder Anvendelse ved Kommunernes Ligning for Skatteaaret 1924. Bestemmelsen i § 30, 1ste Stykke, om Fordelingen paa Kommunerne af Skatten til Amtsrepartitionsfonden anvendes förste Gang af Lagtinget i 1924 for Skatteaaret 1925. Landkommunernes og Lagtingets Regnskabsaar er fra den 1. Januar 1924 at regne Kalenderaaret. Den i Efteraaret 1922 foretagne Skatteligning bliver tillige gældende for Ok-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 24 af 17. Marts 1951.
[2]) Jfr. Lovbek. Nr. 215 af 24. Juni 1939 § 152.

tober Kvartal 1923, saaledes at Skatten for dette Kvartal opkræves med forholdsvis samme Beløb som Skatten for Regnskabsaaret 1922—23. Efter den 31. December 1924 aflægges der Regnskab for Tiden fra 1. Oktober 1923 til 31. December 1924. I Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færöske Landkommuners Styrelse ændres i § 21, 1ste Punktum: »sidste Halvdel af September Maaned« til: »sidste Halvdel af December Maaned« og i § 29, 1ste Punktum: »Udgangen af December Maaned« til: »15. Februar«. Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færöske Landkommuners Styrelse §§ 20, 22—24 og 26, Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 om Byen Thorshavns kommunale Styrelse §§ 35—39, Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler om den kommunale Beskatning paa Færöerne af 12. April 1911 samt Lov om Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færöerne af 5. Marts 1920 ophæves.

SKATTEVEDTÆGT FOR N. N. SOGN.[1])

I. Skat til Kommunen som Opholdskommune.

1 Paa Grundlag af det foregaaende Aars Skattefortegnelse og övrige foreliggende Oplysninger affatter Forstanderskabet inden den ... December en Fortegnelse over samtlige de Personer, der skönnes at kunne ansættes til at svare Skat efter Formue og Lejlighed til Kommunen i det næste Skatteaar, jfr. §§ 1 og 3 i Lov af 12. Marts 1923. Paa denne Fortegnelse optages ikke blot de, som ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa de, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af næste Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, jfr. § 3 i fornævnte Lov. — For dem, der antages tillige at ville have fast Ophold andetsteds, tilföjes herom den fornödne Anmærkning. Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst. Til Husstanden henregnes den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Særformue, samt hjemmeværende Börn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebörn) under 16 Aar, som ikke har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for Fremmede, derimod ikke andre Slægtninge, der ere optaget i en Familie, saa lidt som Personer, der mod Lön eller andet Vederlag ere antagne til Tjeneste eller anden Medhjælp. Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver at betragte som selvstændig skattepligtig Person med Hensyn til den Del af hendes Indkomst, der ikke bestaar af Bidrag fra Manden. Ligningen tilendebringes inden 5. Februar. Ligningen foretages saaledes: A. For hver i Fortegnelsen optagen Person, som har indgivet Selvangivelse som foreskrevet i Lovens § 17, ansættes Indkomsten i Overensstemmelse med Selvangivelsen, medmindre det skönnes, at denne er for lav, i hvilket Tilfælde den paagældende skal indbydes til at forklare og bevisliggöre sin Angivelse, jfr. Lovens § 18. For hver af de övrige paa Fortegnelsen opförte Personer anslaar Forstanderskabet hans Indkomst efter Reglerne i Lovens §§ 9—12 og § 14, jfr. § 18. Den herefter fremkomne Indkomst opföres i 2den Rubrik med Overskrift »Den for hver Skatteyder angivne eller anslaaede Indkomst« ved Siden af hver Persons Navn. B. Den i Overensstemmelse med foranstaaende opförte Skatteindtægt kan efter Forstanderskabets Skön for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden forhöjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Börneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhöjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til de nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhöjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster. I Ligningen maa for hver Skatteyder anföres med hvilken pCt. hans Indkomst er bleven forhöjet eller nedsat. Indkomster paa 1000 Kr. og derunder kan nedsættes efter Forstanderskabets fri Skön, dog ingen-

[1]) Nu maa til dette Udkast til Vedtægt bemærkes senere Ændringer i Skatteloven, hvoraf følger tilsvarende Ændringer i Udkastet.

lunde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. C. I en særlig Rubrik anföres de Belöb, hvorefter Skatten for hver enkelt Person skal beregnes i Henhold til det foran anförte, »den endelig udfundne Skatteindtægt«. D. Det Belöb, som ifölge det af Forstanderskabet vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter i det följende Skatteaar skal udredes efter Formue og Lejlighed, multipliceres med 100, og det udkomne Belöb divideres med Summen af de i vedkommende Rubrik opförte endelig udfundne Skatteindtægter. Den herved udfundne Kvotient, der afrundes til et Multiplum af $^1/_{10}$, er den Procent, der vil være at udrede i Skat af disse Indtægter. Den saaledes udfundne Procent opföres i en særlig Rubrik paa Ligningen og i en följende Rubrik opföres det paa hver enkelt Skatteyder faldende Skattebelöb.

2 Efter Ligningens Tilendebringelse bliver Fortegnelsen at fremlægge til Eftersyn i Tiden fra den 5. til den 15. Februar paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted efter forudgaaende offentlig Bekendtgörelse paa den i hver Kommune hidtil brugelige Maade. Bestaar en Kommune af 2 eller flere Sogne, maa Fremlæggelsen og Bekendtgörelsen herom finde Sted i hvert Sogn, ligesom den ogsaa skal finde Sted paa flere Steder i et Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold tale derfor. I Bekendtgörelsen optages Meddelelse om, at Indsigelsen mod Ligningen maa indleveres skriftlig til Forstanderskabet senest den 18. Februar. Samtidig med at fornævnte Bekendtgörelse udfærdiges, meddeles der de i Lovens § 3 ommeldte Personer, der ikke ved Ligningens Affattelse har Ophold i Kommunen, men om hvem det kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af det paagældende Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, særlig Underretning om Skatteansættelsen. Saadan Underretning gives ligeledes disse Personers Opholdskommuner. Senest 5. Februar tilstilles der de skattepligtige, som rettidig har indgivet Selvangivelse, men hvis Selvangivelse ikke er taget til Följe, særlig Underretning derom med Oplysning om den Indkomst, hvortil de er ansat, og i denne Underretning optages derhos ligeledes Meddelelse om, at Ansættelsen kan paaklages skriftligt for Forstanderskabet inden 18. Februar.

3 Særskilt Ansættelse til at svare Skat efter Formue og Lejlighed skal foretages af Forstanderskabet: 1. Naar nogen efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til Kommunen som Följe af Ophold (jfr. Lovens § 1, 1ste Stk., tredjesidste og næstsidste Punktum og § 4). 2. For Enken efter en afdöd Skatteyder, jfr. Lovens § 7, 1ste Stk. 3. Naar en af en Skatteyder dreven Næring efter hans Död fortsættes for Boets Regning, jfr. Lovens § 7, 2det Stk.

4 Den, der i Skatteaarets Löb fraflytter Kommunen, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (jfr. Lovens § 4), dog længst til Skatteaarets Udgang; saafremt Skatteyderen tager Bopæl i Udlandet, vedbliver han at være skattepligtig til Fraflytningskommunen indtil Skatteaarets Udgang. Naar en Skatteyder afgaar ved Döden, er hans Bo eller Arvinger forpligtet til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udlöbet af den Maaned, i hvilken han er död; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Regelen for tilflyttede, Lovens § 7. For de i Lovens § 1, 1ste St., tredjesidste og næstsidste Punktum, omhandlede Personer, der i et Skatteaar ikke har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, eller som under et midlertidigt Ophold i Kommunen har udövet Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, beregnes Skatten efter Varigheden af Opholdet i Kommunen, og Skattepligten bortfalder saaledes med den Dag, da Fraflytning sker.

5 I Overensstemmelse med Lovens § 39 kan Forstanderskabet for 3 Aar ad Gangen bestemme, om det vil opkræve Skatterne i 2 eller 4 Terminer. Bestemmes det at indkræve i 2 Terminer, indkræves for det förste Halvaar i Löbet af Februar Maaned og for det andet Halvaar i Löbet af August Maaned. Forsaavidt Bidragene indkræves i 4 Terminer, sker dette i Februar, Maj, August og November

Maaneder henholdsvis for förste, andet, tredje og fjerde Fjerdingaar. For Personer, der bliver skattepligtige efter de i foranstaaende § 5, sidste Stykke, ommeldte Regler, forfalder Skatten den 1ste i den efter Skatteansættelsen följgende Maaned. Naar Skatter til Kommunen ikke er betalt inden 1 Maaned efter den af Forstanderskabet efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er Forstanderskabet berettiget til foruden Skattebelöbet at fordre Rente heraf ½ pCt. maanedlig, for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes, jfr. Lovens § 40.

II. Skat til Kommunen som Erhvervskommune.

6 Inden ... December har Forstanderskabet at affatte en særlig Ligningsliste for de Personer eller Interessentskaber, offentlige Institutioner eller Stiftelser, der ere skattepligtige til Kommunen som Erhvervskommune i Overensstemmelse med de i Lovens § 24 givne Regler. For disse foretages en særlig Ansættelse af den af deres Virksomhed eller Ejendom i Kommunen flydende Indkomst. Ligningen foretages iövrigt saaledes: A. I förste Rubrik opföres ved Siden af vedkommende Persons eller Institutions Navn den Indtægt, af hvilken den paagældende er skattepligtig til Kommunen som Erhvervskommune, jfr. ovenfor. B. I anden Rubrik opföres en Angivelse af den Kommune, til hvilken paagældende er skattepligtig ifölge Ophold, for saa vidt en saadan findes. C. I tredje Rubrik anföres den Procent, efter hvilken den opförte Indtægt vil være at beskatte. D. I fjerde Rubrik opföres det Skattebelöb, der i Henhold til foranstaaende vil være at paaligne hver især af de paa Listen opförte.

7 Saafremt det Skattebelöb, som i Henhold til foregaaende § 7 kan paalignes en Person eller Institution, viser sig at udgöre mindre end 1 Kr., forbigaas paagældende paa Listen.

8 Den i Henhold til foranstaaende forfattede Ligningsliste bliver, forsynet med Paategning om, at Ligningen er sket i Henhold til Lovens § 24, at fremlægge til Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden fra 5. til 15. Februar efter forudgaaet offentlig Bekendtgörelse. Bestaar en Kommune af 2 eller flere Sogne, maa Fremlæggelsen og Bekendtgörelsen herom finde Sted i hvert Sogn, ligesom den ogsaa skal finde Sted paa flere Steder i et Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold tale derfor. Samtidig med Bekendtgörelsen tilstilles der den skattepligtige eller hans Repræsentant saavelsom hans Opholdskommune, for saa vidt denne kendes, Meddelelse om Skattens Fastsættelse, indeholdende Oplysning om den anslaaede Skatteindtægt. Med Hensyn til Klager over Skatteansættelsen forholdes efter Lovens § 25.

9 Særskilt Ansættelse til at svare Skat til Kommunen som Erhvervskommune skal ske ved Forstanderskabets Foranstaltning, naar en Person, der baade har fast Ophold og har Virksomhed eller Indtægt af nogen af de i Lovens § 24, förste Stykke, omhandlede Arter i Kommunen og er sat i personlig Skat til samme som Opholdskommune, fraflytter Kommunen. Om Ansættelsen bliver der at meddele den paagældende særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornöjet med Ansættelsen, inden 1 Maaned maa indgive Klage til Forstanderskabet, jfr. samme Lovs § 26.

10 I Tilfælde af Dödsfald bortfalder Forpligtelsen til at svare Skatten med Udgangen af den Maaned, i hvilken den skattepligtige er afgaaet ved Döden (Lovens § 26). For saa vidt en Person, hvem der i Kommunen er paalignet Skat i Henhold til foranstaaende §§ 7 og 10, i Skatteaarets Löb tilflytter Kommunen, bortfalder hans Forpligtelse til at svare Skat til samme efter bemeldte Paragrafer fra det Tidspunkt, da han bliver pligtig at svare Skat til den ifölge Ophold. Iövrigt vedvarer Skatten, saa længe som det Forhold, der begrunder Skattepligten, vedvarer. Med Hensyn til Opkrævning af de efter nærværende Afsnit paalignede Skattebelöb samt Följerne af Restancers Paadragelse forholdes efter foranstaaende. § 6.

III. Undtagelser fra Skattepligten.

11 Personlig Kommuneskat paalignes ikke (Lovens § 32): a. Kongen, Medlem-

mer af det kongelige Hus eller Civillisten. b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrører fra Landejendomme, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabriksdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme. c. Kirker, der ejer sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden. d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroi hjemler. e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstede i Henhold til Lov, samt Sparekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 om Sparekasser indeholdte Bestemmelser. Forstanderskabet kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgörende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understöttelse af Trængende, eller som har et lignede Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

IV. Forskellige Bestemmelser.

Böder, der paalægges i Henhold til Bestemmelserne i den kommunale Skattelov, tilfalder Kommunens Kasse.

28. Marts — LOV (NR. 124) OM FÆRØERNES LAGTING. (Se Lovbekendtgörelse Nr. 249 af 24. Juni 1939).

16. Maj — ANORDN. FOR FÆRØERNE (NR. 217) OM ÆNDRINGER I OG TILFØJELSER TIL LOV OM ÆGTESKABS INDGAAELSE OG OPLØSNING AF 30. JUNI 1922.[1])

1 § 20 affattes saaledes: Forinden Ægteskab indgaas, skal der foregaa en offentlig Lysning. Lysning skal af begge Brudefolkene begæres paa det Sted her i Landet, hvor Bruden bor, efter Brudefolkenes frie Valg enten hos vedkommende Præst eller hos vedkommende borgerlige Myndighed, som paa Færöerne er i Sydströmös Præstegæld Landfogden, i Suderö söndre Præstegæld Sognefogden og iövrigt Sysselmanden. Under særlige Omstændigheder kan Amtmanden endelig efter Forstanderskabets Indstilling dertil vælge en egnet Person. Har Bruden ikke Bopæl her i Landet, begæres Lysningen paa det Sted, hvor Brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i Landet, paa det Sted, hvor en af Parterne opholder sig.

2 I § 21, Nr. 5, ændres: »de sidste 14 Dage« til »den sidste Maaned«.

3 § 22 affattes saaledes: De i § 21 omhandlede Bevisligheder forelægges for de i § 20 nævnte Myndigheder. Naar Bevislighederne skönnes at være i Orden, meddeler vedkommende Myndighed Brudefolkene Attest herom. Derefter iværksættes Lysning snarest muligt. Saafremt det for vedkommende Myndighed kan være Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden, skal disse, forinden Attest udstedes, forelægges for Landfogden.

4 § 23 affattes saaledes: Lysningen, der skal indeholde Parternes fulde Navn, Stilling, Bopæl og Födested, foretages paa det Sted her i Landet, som er fastsat i § 20, og sker paa Færöerne enten ved Kundgörelse fra Prædikestolen eller Kordören eller ved Tinglæsning, alt efter som Lysningen foretages af Præsten eller Degnen paa Præstens Vegne eller af de borgerlige Myndigheder. Lysningen foretages kun een Gang, og Vielsen maa ikke finde Sted, forinden der er hengaaet 14 Dage fra Lysningen (Lysningsfristen). Nærmere Regler om Lysning ved Kundgörelse fra Prædikestolen eller Kordören gives af Kirkeministeriet. Hvis nogen af Brudefolkene har Bopæl i Udlandet, skal Kundgörelse om Ægteskabet tillige ske dér i de Tilfælde og efter de Regler, som Justitsministeriet bestemmer.

5 § 27, 2. Stk. affattes saaledes: Betalingen tilfalder Statskassen.

6 §32 affattes saaledes: Borgerlig Vielse foretages i Sydströmö Præstegæld af Landfogden, i Suderö söndre Præstegæld af Sognefogden og iövrigt af Sysselmanden,

[1]) Jfr. Anordn. 218, 16. Maj, Skr. 17. Maj, 18. Maj, 19. Maj, Anordn. 23. Maj 1923.

ligesom ogsaa den af Amtet i Henhold til § 20 valgte Person kan foretage borgerlig Vielse. De i denne Paragraf nævnte Myndigheder er pligtige at udföre Vielse og dermed forbundne Forretninger for dem, der önsker det, uden Hensyn til, om nogen af Brudefolkene er bosat indenfor den paagældende Myndigheds stedlige Omraade eller ej.

7 § 35, 1. Stk., affattes saaledes: Paa den for Vielsen bestemte Dag og Tid, der saa vidt muligt skal vælges efter Brudefolkenes Önske, möder disse ved kirkelig Vielse i Kirken og ved borgerlig Vielse hos de i § 32 nævnte Myndigheder.

8 § 39 affattes saaledes: Betalingen for de Vielsen vedrörende Udskrifter fastsættes ved Anordning. Betalingen tilfalder for den förste Udskrift af Kirkebogen og for Udskrifter af Ægteskabsbogen Statskassen. Statskassen afholder Udgiften til Asnskaffelse af Ægteskabsböger og Duplikater af disse samt til Duplikaternes Förelse.

9 § 76, 4. og 5. Stk., affattes saaledes: Mægling og Vilkaarsforhandling foretages samlet med begge Ægtefæller og foregaar paa det Sted, hvor den Ægtefælle, fra hvem Separation eller Skilsmisse söges, bor eller opholder sig. Dog kan disse Handlinger foretages særskilt med hver af Ægtefællerne, saafremt en af Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor Færöerne, hvorhos Amtmanden, saafremt det vil volde uforholdsmæssig store Vanskeligheder for Ægtefællerne at möde samlet til Mægling eller Vilkaarsforhandling, kan tillade, at Mægling og Vilkaarsforhandling foretages særskilt med hver af Ægtefællerne. Nærmere Regler om Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling fastsættes ved kongelig Anordning. Saafremt en Ægtefælle trods Tilsigelse fra vedkommende Myndighed, undlader at give Möde til Mægling eller Vilkaarsforhandling, kan der af vedkommende Overövrighed idömmes Ægtefællen en Böde fra 10 til 500 Kr., der tilfalder Statskassen.

10 1§ 91, 1. Stk., indföjes i 2. Linie efter D L. 6. Bog, 13. Kapitel, Art. 2 og 16, »for Færöernes vedkommende N. L. 3. Bog, 18. Kapitel, Art. 1—4, 8, 10, 15, 16, Nr. 1—8; N. L. 6. Bog, 13. Kapitel, Art. 2 og 16«, og i sidste Linie efter Fattiglov 9. April 1891 § 42, »for Færöernes Vedkommende Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895 § 51«.

16. Maj — AN. FOR FÆRØERNE (NR. 218) OM ÆNDRING I DE I HENHOLD TIL LOV OM ÆGTESKABS INDGAAELSE OG OPLØSNING AF 30. JUNI 1922 UDFÆRDIGEDE ANORDNINGER NR. 481, 482 OG 483 AF 17. NOVEMBER 1922. I Henhold til §§ 27, 36, 37, 39 og 76 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning, jfr. §§ 5, 8 og 9 i Anordning for Færöerne af Dags Dato om Ændringer i og Tilföjelser til nævnte Lov, fastsættes herved for Færöernes Vedkommende följende Ændringer i I. Anordning Nr. 481 af 17. November 1922[1]) om Fremgangsmaaden ved borgerlig Vielse og Ægteskabsbogens Förelse m. v. II. Anordning Nr. 482 af s. D. angaaende Betalingen for Udförelse af de i Kapitel III. og IV. i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning af 30. Juni 1922 omhandlede Forretninger. III. Anordning Nr. 483 af s. D. angaaende Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation og Skilsmisse. I. I Anordning Nr. 481 af 17. November 1922 om Fremgangsmaaden ved borgerlig Vielse og om Ægteskabsbogens Förelse m. v. foretages följende Ændringer: 1. § 1, 1. Stk., 1. Pkt. affattes saaledes: Vielsen foretages paa den Myndigheds Embedskontor, for hvem Ægteskab skal indgaas. Skal Ægteskab indgaas for en af Amtet i Henhold til Lovens § 20 valgt Person, foretages Vielsen paa det Sted, som Amtet bestemmer. 2. § 3 bortfalder for Færöernes Vedkommende. 3. § 5 affattes saaledes: Der föres en Ægteskabsbog og et Duplikat af denne for Sydströmö Præstegæld, for Suderö söndre Præstegæld og iövrigt for hvert Syssel. Saafremt Amtet i Henhold til Lovens § 20 vælger en Person til at iværksætte Lysning for en Del af de nævnte Omraader, skal der föres en Ægteskabsbog og et Duplikat af

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 47 af 4. Nov. 1941.

denne særlig for dette Omraade. Udgifterne til disse Böger samt til deres Förelse afholdes af Statskassen. II. I Anordning Nr. 482 af 17. November 1922 angaaende Betalingen for Udförelsen af de i Kapitel III. og IV. i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning af 30. Juni 1922 omhandlede Forretninger foretages följende Ændringer: 1. § 2 affattes saaledes: Blanket til Afgivelse af den i Lovens § 21, Nr. 5, 1. og 2. Stk. omhandlede Erklæring i den Form, som Justitsministeriet maatte fastsætte, udleveres uden Betaling af den Myndighed, som pröver Bevislighederne. 2. § 4, 1. og 2. Stk. affattes saaledes: Den förste Udskrift af Kirkebogen om foretagen Vielse udstedes uden Betaling. For senere Udskrifter af Kirkebogen erlægges et Gebyr af 60 Øre, der tilfalder vedkommende Præst. For den förste Udskrift af Ægteskabsbogen om foretagen borgerlig Vielse erlægges ligesom hidtil et Gebyr af 2 Kr. For senere Udskrifter af Ægteskabsbogen erlægges et Gebyr af 1 Kr. Gebyrer for Udskifter af Ægteskabsbogen tilfalder Statskassen. III. I Anordning Nr. 483 af 17. November 1922 angaaende Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation og Skilsmisse foretages följende Ændringer: 1. § 2, 2. Stk., affattes saaledes: Uanset de ovenfor under a. og b. fastsatte Regler kan Mægling og Vilkaarsforhandling dog foretages særskilt med hver af Ægtefællerne, saafremt en af Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor Færöerne, hvorhos Amtmanden, saafremt det vil volde uforholdsmæssig store Vanskeligheder for Ægtefællerne at möde samlet til Mægling eller Vilkaarsforhandling, kan tillade, at Mægling og Vilkaarsforhandling foretages særskilt med hver af Ægtefællerne. 2. § 10 affattes saaledes: Den i Lovens § 76, 3. Stk., nævnte Bemyndigelse for Underövrigheden til paa Overövrighedens Vegne at foretage Mægling og Vilkaarsforhandling kan meddeles Landfogden og Sysselmændene — ved særskilt Bemyndigelse i hver enkelt Sag — i Tilfælde, hvor Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor Thorshavn. De Overövrigheden ifölge Loven og nærværende Anordning tilkommende Beföjelser og paahvilende Pligter gaar da over til den, hvem Bemyndigelsen er meddelt, dog at kun Overövrigheden kan ikende den i foranstaaende Paragraf ommeldte Böde for Undladelse af at give Möde til Mægling og Vilkaarsforhandling.

18. Maj — JUSTM. SKR. (NR. 134) OM FORSØRGELSESATTEST. Under Henvisning til Justitsministeriets Cirkulære af 17. Maj 1923 til Landfogden paa Færöerne, samtlige Sysselmænd og Sognefogden i Vaag, skal man herved anmode Amtet om at henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa § 91 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning, jfr. § 10 i Anordning af 16. Maj 1923 om Ændringer i og Tilföjelser til nævnte Lov, hvorefter bl. a. Bestemmelserne i § 54 i Lov af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færöerne ophæves fra den 1. Juli 1923 at regne, samt paa § 19 i förstnævnte Lov, hvorefter den Mand, der er under vedvarende Fattigforsörgelse her i Landet, ikke maa indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsörgelseskommune (Forsörgelsesdistrikt). For saadanne Mænd, der paa Færöerne er under vedvarende Fattigforsörgelse, uden at have Forsörgelsesret i noget Fattigdistrikt, men forsörges i Henhold til den færöske Fattiglovs § 42, vil saadant Såmtykke kunne meddeles af Lagtinget. Som omtalt under II Nr. 12 i Justitsministeriets ovennævnte Cirkulære af 17. Maj 1923,[1]) vil den, der agter at indgaa Ægteskab, have ved Attest fra sit Forsörgelsesdistrikt at godtgöre, at han ikke er under vedvarende Fattigforsörgelse. Til Brug ved Udstedelsen af saadanne Attester anbefaler Ministeriet, at efterstaaende Formular, i alt Fald i Reglen, benyttes: »Til Brug ved Indgaaelse af Ægteskab attesteres herved, at N. N., der er födt i ..... den ....., og som efter det foreliggende antages forsörgelsesberettiget i nærværende Fattigdistrikt, ikke er under vedvarende Fattigforsörgelse her i Distriktt, ligesom der heller ikke herfra ydes Refusion til andre Distrikter af nogen den paagældende tilstaaet vedvarende

[1]) Nu Cirk. af 20. Aug. 1951 § 15.

Fattighjælp.« Det bemærkes i denne Henseende, at omend Kommunalbestyrelserne ikke vil kunne anses forpligtede til i Attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse at afgive Erklæring om, hvorvidt vedkommende Mand er forsörgelsesberettiget i Distriktet, vil Justitsministeriet dog i Tilfælde, hvor der ikke kan være nogen Tvivl til Stede om, i hvilket Distrikt den paagældende er forsörgelsesberettiget, ikke anse det for rigtigt, om Forsörgelsesdistriktets Fattigbestyrelse vilde undslaa sig for at erkende dette og meddele Attest herom. For Personer, der ikke er forsörgelsesberettiget i noget Fattigdistrikt paa Færöerne, men i Trangstilfælde vilde være at forsörge i Henhold til den færöske Fattiglovs § 12, vil tilsvarende Attest kunne meddeles af Lagtinget, hvorved efterstaaende Formular vil kunne benyttes: »Til Brug ved Indgaaelse af Ægteskab attesteres herved, at N. N. af ..... der er födt i ..... den ....., og som efter det foreliggende ikke kan antages at være forsörgelsesberettiget i noget Fattigdistrikt paa Færöerne, ikke er under vedvarende Fattigforsörgelse i noget Distrikt paa Færöerne, ligesom der ej heller af Amtsfattigkassen ydes Refusion af nogen den paagældende tilstaaet vedvarende Fattighjælp.« Spörgsmaalet om, hvorvidt en Person, om hvem det er oplyst, at han har modtaget Fattighjælp, kan anses for at være under vedvarende Fattigforsörgelse, afgöres i Tvivlstilfælde af Amtet, hvis Afgörelse vil kunne indankes for Justitsministeriet. For Udlændiges Vedkommende bortfalder Pligten til at fremskaffe Hjemstedsbevis fra Hjemlandet ved Indgaaelse af Ægteskab fra Ægteskabslovens Ikrafttræden den 1. Juli 1923.

19. Maj — JUSTM. SKR. (NR. 135) OM IKRAFTTRÆDEN AF FORSKELLIGE ANORDNINGER OG BEKENDTGØRELSER VEDRØRENDE ÆGTESKAB. Under Henvisning til, at Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning træder i Kraft for Færöernes Vedkommende den 1. Juli 1923, skal man meddele, at fra samme Dato vil följende Anordninger og Bekendtgörelser være gældende for Færöerne, dog med de nedennævnte Ændringer: I. Anordning Nr. 481 af 17. November 1922 om Fremgangsmaaden ved borgerlig Vielse og om Ægteskabsbogens Förelse m. v. med de Ændringer, der er fastsatte i Anordning for Færöerne af 16. Maj 1923 om Ændringer i de i Henhold til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning af 30. Juni 1922 udfærdigede Anordninger Nr. 481, 482 og 483 af 17. November 1922. II. Anordning Nr. 482 af 17. November 1922 angaaende Betalingen for Udförelsen af de i Kapitel III og IV i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning af 30. Juni 1922 omhandlede Forretninger med de Ændringer, der er fastsatte i den ovennævnte Anordning af 16. Maj 1923. III. Anordning Nr. 483 af 17. November 1922 angaaende Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation og Skilsmisse med de Ændringer, der er fastsatte i den ovennævnte Anordning af 16. Maj 1923. IV. Anordning Nr. 484 af 17. November 1922 angaaende, hvilket Steds Overövrighed de Beföjelser skal tilkomme, som ved Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning af 30. Juni 1922 er tillagt Overövrigheden. V. Bekendtgörelse Nr. 485 af 20. November 1922 angaaende Formen for Tilförsler til Ægteskabsbogen samt for Udskrifter af samme. VI. Bekendtgörelse Nr. 487 af 20. November 1922 angaaende Kundgörelse i Udlandet om Indgaaelse af Ægteskab her i Riget, dog med den Ændring, at i Bekendtgörelsens § 2 ændres Ordene: »Magistrat, Borgmester«, til: »Landfoged, Sysselmand«. VII. Bekendtgörelse Nr. 502 af 28. November 1922 angaaende Autorisation af Læger til at afgive Erklæringer om Personers Sindstilstand til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse og i Ægteskabssager samt om Fastsættelse af Formen for visse Lægeerklæringer m. v.[1]) Endvidere vil följende Cirkulære m. v. være at anvende paa Færöerne: I. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 250 af 27. November 1922 til Præsidenten i Köbenhavns Byret og samtlige Underretsdommere. II. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 255 af 1. December 1922 til Overpræsidenten i Köbenhavn og samtlige Amtmænd, dog med följende Ændringer: I Afsnit II, Underafsnit: Bevilling til

[1]) Jfr. Bek. Nr. 221 af 18. Juni 1938.

Skilsmisse, Punkt 5: Bevilling til Skilsmisse i Medfør af Lovens § 59, jfr. § 65, ændres i 1. Stk. b), 3. og 4. Linie Ordene: »(eventuelt Politimesteren, hvor denne optræder ved Vilkaarsforhandling efter Bemyndigelse fra Amtet)« til »(eventuelt Landfogden eller Sysselmændene, hvor disse optræder ved Vilkaarsforhandling efter Bemyndigelse fra Amtet)«. I Afsnit V, 1. Stk., 2. Linie ændres Ordene: »efter vedkommende Sogneraads Indstilling i Stedet for Sognefogden« til »efter Forstanderskabets Indstilling i Stedet for Landfogden, Sysselmændene eller Sognefogden i Vaag«. I 2. Stk., 2. Linie ændres »Sognefoged« til »Tjenestemand«. Den i Afsnit VI nævnte Vejledning bör meddeles Sysselmændene og Sognefogden i Vaag samt eventuelt de af Amtet i Medför af Lovens § 20 valgte Personer. I Stedet for Justitsministeriets Cirkulære af 1. December 1922 til Köbenhavns Magistrat og samtlige Politimestre, Borgmestre og Sognefogder træder Justitsministeriets Cirkulære af 17. Maj 1923[1]) til Landfogden paa Færöerne, samtlige Sysselmænd og Sognefogden i Vaag. III. Cirkulære Nr. 295 af 23. December 1922 til Köbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd. IV. Justitsministeriets Skrivelse (Nr. 303) af 29. December 1922 til samtlige Amtmænd og Köbenhavns Magistrat. Nogle Eksemplarer af Ægteskabsloven og af hver af de ovenfor nævnte Anordninger, Bekendtgörelser og Cirkulærer vedlægges. Man skal derhos anmode Amtet om i Overensstemmelse med Lov om Kundgörelse af Love og Anordninger paa Færöerne af 1. April 1896 at kundgöre Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Oplösning, Anordning for Færöerne af 16. Maj 1923 om Ændringer i og Tilföjelser til den nævnte Lov, Anordning for Færöerne af 16. Maj 1923 om Ændringer i de i Henhold til den nævnte Lov udfærdigede Anordninger Nr. 481, 482 og 483 af 17. November 1922 samt de ovennævnte Anordninger og Bekendtgörelser. Nogle Særtryk af nærværende Skrivelse vedlægges.

23. Maj — ANORDN. FOR FÆRØERNE (NR. 237) ANG. KIRKELIG VIELSE INDENFOR FOLKEKIRKEN M. M. Anordn. angaaende kirkelig Vielse indenfor Folkekirken m. v. af 22. December 1922 sættes i Kraft paa Færöerne med följende Ændringer: 1. § 7 affattes saaledes: Forud for Meddelelsen af den kirkelige Vielse kan der, saafremt Parterne önsker dette, ske Lysning herom ved Kundgörelse fra Prædikestolen eller Kordören, efter som Lysningen foretages af Præsten eller af Degnen paa Præstens Vegne. De nærmere Regler for Lysningens Foretagelse gives af Kirkeministeriet. 2. § 8 affattes saaledes: Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1923.

13. Juni — JUSTM. SKR. OM GEBYRER I HENHOLD TIL MOTORLOVEN. — — — Justitsministeriet bestemmer derhos, at der for Udfærdigelsen af Förerbeviser til Motorköretöjer fremtidig vil være at erlægge et Gebyr af 1 Kr., hvilket Gebyr ogsaa vil være at erlægge for Fornyelse af et ældre Förerbevis, og at yderligere Betaling ikke maa modtages. Gebyret föres til Indtægt paa Landfogdens Kontorholdsregnskab, medens Udgiften til Förerbeviserne opföres paa Kontorholdsregnskabets Udgiftsside. Udover det foreskrevne Gebyr for Motorköretöjers Undersögelse maa der ikke modtages nogen Betaling i Anledning af Motorköretöjers Anmeldelse og Indregistrering, ligesom der ikke maa modtages nogen Betaling i Anledning af Motorköretöjers Afmeldelse. — — —

23. Juli — ANORDNING FOR FÆRØERNE (NR. 308) OM FOREBYGGELSE AF ULYKKESTILFÆLDE VED BRUG AF MASKINER.[2]) I Henhold til den

[1]) Nu Cirk. af 20. Aug. 1951.

[2]) Dette Omraade er nu Særanliggende, og den Myndighed, som Indenrigsministeren og Arbejds- og Fabrikstilsynet har ifölge Anordningen, er overgaaet til Landsstyret, ligesom Landskassen afholder Udgifterne.

Regeringen ved § 5 i Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed af 29. April 1913 meddelte Bemyndigelse sættes herved Kapitel III i den nævnte Lov, indeholdende Bestemmelser om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner, i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 Bestemmelserne i denne Anordning er anvendelige paa enhver Maskine paa Landjorden, hvis Brug kan medföre Fare for Liv eller Helbred, og som sættes i Bevægelse ved en Kraftmaskine, drevet ved Damp, Vand, Vind, Gas, Petroleum, Elektricitet m. v. eller ved dyrisk Kraft, saaledes, at de paagældende Forskrifter omfatter saavel Arbejdsmaskinerne som Kraftmaskinen og Drivværket med dertil hörende Hjul og Drev, Aksler, Drivremme eller Snore m. v., hvorved Kraften overföres til Arbejdsmaskinerne. For saa vidt der paa Andenhaands- og Udlejningsværksteder anvendes Maskiner af ovennævnte Art, er Anordningens Regler gældende for Anvendelsen af disse Maskiner.

Ethvert Gasværk og ethvert Elektricitetsværk er pligtigt til, efter nærmere Aftale med Arbejds- og Fabrikstilsynet, een Gang hvert Kvartal at tilstille dette en fuldstændig Fortegnelse over samtlige Virksomheder, som erholder Kraft paa Værket til Motorer paa ½ Hestekraft eller derover med Angivelse af de benyttede Motorers Störrelse.

Den, der direkte til Brugeren leverer Dampmaskiner, Petroleumsmotorer, Vindmotorer samt Gasmotorer med egen Gastilvirkning, er pligtig til paa dertil bestemte Blanketter at meddele Fabrikstilsynet Navn og Adresse paa Modtageren samt Motorens Art og Störrelse. De hertil brugelige Anmeldelsesblanketter udleveres af Tilsynet uden Vederlag.

2 a. De paa *Kraftmaskinen* anbragte bevægelige Dele skal være saaledes indhegnet eller dækket, at den, der passer Maskinen, ikke er udsat for Fare under sin Gerning. Naar Maskinen er anbragt i Rum, hvor der er Færdsel, skal den være saaledes indhegnet, at ikke andre end de, der passer Maskinen, under deres sædvanlige Syssel er udsatte for at komme i Beröring med dens löbende Dele.

Kraftmaskiner skal være indrettet og anbragt saaledes, at Igangsætningen under Iagttagelse af fornöden Forsigtighed kan foregaa farefrit. Nærmere Regler i saa Henseende kan udfærdiges af Indenrigsministeren.

I *Trækgange* (Hestegange) skal alle Tandhjul, Drev og lignende samt den fra Omgangen til Arbejdsmaskinen förende Aksel med tilhörende Muffer og Koblinger være dækket, medmindre de er hævet 2 m over Banen.

b. De löbende Dele af *Drivværket*, ved hvilket Kraften overföres fra Kraftmaskinen til Arbejdsmaskinerne, skal, naar de ikke er hævede mindst 1,9 m over Gulvet, være saaledes indhegnet eller dækket, at de ikke kan medföre Fare for de Personer, som færdes paa Arbejdsstedet. Paa liggende og staaende Aksler samt de paa samme anbragte Kamhjul, Skiver, Muffer og desl. maa der ikke uanset deres Afstand over Gulvet, findes fremstaaende Dele, saasom Universalkoblinger, Smörekopper, Skrueringe, Skruehoveder, Söm, Kiler o. desl. uden at disse er dækkede paa betryggende Maade. Drivremme og Drivsnore maa ikke være samlet ved fremspringende Dele, som kan gribe fat under Maskineriets Gang. Elektriske Ledninger skal være indrettet i Overensstemmelse med de i Medför af Lov Nr. 77 af 19. April 1907, jfr. Anordning Nr. 14 af 31. Januar 1908, gældende Forskrifter.[1])

I Möller og Vindmotorer skal alle löbende Dele være behörig dækket overalt, hvor man ved at færdes paa Trapper, Opgange, Platforme o. desl. kan komme i Beröring med dem. Fra nævnte Paabud undtages dog fritstaaende glatte Aksler af over 20 cm Tværsnit.

c. *Arbejdsmaskinerne* skal være saaledes indrettet og opstillet og de ved dem værende farlige Dele være saaledes indhegnet eller dækket, at Personer ikke er udsatte for under deres sædvanlige Syssel eller i Forbigaaende at komme i Beröring med

[1]) Nu Anordn. Nr. 63 af 27. Marts 1936.

de löbende Dele. De skal under Brugen være opstillet saaledes, at de ikke uforsætlig lader sig forskyde.

Enhver Arbejdsmaskine skal, naar Tilsynet skönner det nödvendigt, umiddelbart ved selve Arbejdspladsen kunne standses eller udlöses af sin Forbindelse med Kraftmaskinen ved særlig Indretning.

d. Elektriske *Stærkströmsanlæg* skal være indrettet i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 77 af 19. April 1907, jfr. Anordning Nr. 14 af 31. Januar 1908, eller i Medför af samme gældende Forskrifter.[1])

Naar den frie Brug af Maskinerne, Arbejdets Beskaffenhed eller andre Forhold lægger særlige Hindringer i Vejen for Gennemförelse af de i denne Paragraf fastsatte Bestemmelser, kan Direktören for Arbejds- og Fabrikstilsynet tilstaa Lempelser.

3 Vandmotorer samt Vandlöftningsredskaber skal være forsvarligt omgærdet, og der skal i det tilströmmende Vand være anbragt en stærk Rist med ikke större Aabning end 8 cm mellem Stængerne ved Overfaldshjul og Turbiner og 25 cm ved Underfaldshjul; aabent Vand mellem Risten og Drivværket skal være tildækket.

Uden om Vindmöller skal der være et forsvarligt Rækværk, saaledes at uvedkommende kun ved Uagtsomhed kan komme i Beröring med Vingerne.

4 Gulvene i Arbejdsrummene i Nærheden af Maskiner og Fordybninger, i hvilke Dele af Drivværket bevæger sig, skal enten holdes saaledes rene, at Olie og Smörelse ikke gör dem slibrige, eller beströs med Sand eller lignende.

Ethvert Rum, hvori der er opstillet en Maskine, som betjenes af Arbejdere, skal under hele Arbejdstiden være saaledes oplyst ved Dagslys eller kunstig Belysning, at alle löbende Dele af Maskinen, som under Driften kan medföre Fare for Arbejderne, tydeligt kan iagttages.

Enhver Fordybning, i hvilken et Svinghjul, Drivhjul eller en Remskive bevæger sig, skal, naar den ikke er beskyttet paa anden Maade, være sikkert indhegnet tæt ved Kanten.

De til Færdsel bestemte Gange i de Rum, hvor Maskinerne findes, skal have en saadan Bredde og Höjde og holdes fri i et saadant Omfang, at Færdselen kan finde Sted under betryggende Forhold.

Andre Mellemrum mellem Maskinerne skal betryggende afspærres, saalænge Maskinerne er i Gang, for saa vidt dette ikke hindrer Maskinens frie Benyttelse, hvilket Tilsynet kan afgöre efter Samraad med Ejeren (Brugeren).

De Rum, i hvilke Maskiner, som kan foraarsage Udvikling af sundhedsskadelige Luftarter eller frembringe stærk Opvarmning, er anbragt, skal efter Tilsynets Skön være forsvarligt ventileret samt være forsynet med direkte Adgang til det fri.

5 Kraftmaskinen maa ikke sættes i Gang, forinden dette er meddelt Arbejderne ved et Signal, der kan höres tydeligt i alle de Arbejdsrum, hvori der findes Maskiner, som skal sættes i Bevægelse.

I Virksomheder, der indrettes, efter at denne Anordning er traadt i Kraft, samt saavidt muligt ogsaa i de för Anordningens Ikrafttræden indrettede Virksomheder skal der i ethvert Arbejdsrum, hvori der benyttes Maskiner, som bevæges af Kraftmaskinen, findes Indretninger, ved hvis Hjælp man straks kan udlöse samtlige Maskiners Forbindelse med Kraftmaskinen eller standse selve Drivværket. Hvor Forholdene ikke tillader dette, skal der kunne gives Stoppesignal til Kraftmaskinen.

Anvendes dyrisk Kraft, og Forbindelsen mellem Hestegangen og Arbejdsmaskinen ikke paa anden Maade afbrydes, skal der standses og kobles fra, saa snart der er raabt Holdt eller givet Stoppesignal, og der maa ikke kobles til, forinden det ved Raab eller paa anden Maade er tilkendegivet, at Maskinen skal sættes i Virksomhed. Ved Nyanlæg skal der være Indretning til at udlöse Drivværkets Forbindelse med Hestegangen.

---

[1]) Nu Anordn. Nr. 63 af 27. Marts 1936.

Naar Kraftmaskinen driver flere selvstændige Bedrifter, skal Drivværket i enhver af Bedrifterne kunne standses, uafhængigt af, om Kraftmaskinen vedbliver at være i Gang. Det paahviler Ejeren af Kraftmaskinen at sörge for, at denne Bestemmelse fyldestgöres.

Rensning, Smöring og Eftersyn af Akselledninger og Maskiner under Gangen maa kun foretages, for saa vidt det kan ske uden Borttagelse af de i § 2 nævnte Beskyttelsesmidler, eller uden at Arbejdernes Klæder er udsatte for at komme i Beröring med de löbende Dele af Maskinen.

Under særlige Forhold kan Direktören for Arbejds- og Fabriktilsynet tilstaa Lempelser fra de i nærværende Paragraf fastsatte Bestemmelser.

6 Udenfor Landbruget maa Börn, der ikke er lovligt udskrevne af Skolen, ikke benyttes til Arbejde ved de i denne Anordning omhandlede Maskiner.

Til Arbejde ved de i Anordningen omhandlede Landbrugsmaskiner maa Börn under 10 Aar ikke benyttes og, hvis de er under 12 Aar, kun naar det sker under umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene. Denne sidste Bestemmelse angaar dog ikke Börns Benyttelse til at köre i en Hestegang.

Unge Mennesker af begge Kön fra Udskrivning af Skolen til 16 Aars Alderen maa ikke benyttes til selvstændig at passe Maskiner, som ifölge Indenrigsministerens Bestemmelse maa anses som farlige, eller til at udföre Arbejder ved Maskiner, hvorved der udkræves særlig Forsigtighed, saasom Paalægning af Remme, Snore og deslige eller til Rensning, Smöring og Eftersyn af Akselledninger eller andre Dele af Maskineriet, medens dette er i Gang; dog undtages herfra Paalægning af Remme imellem Forlagstöj og visse Arbejdsmaskiner efter nærmere Bestemmelse af Direktören for Arbejds- og Fabriktilsynet. Samme Forbud gælder for Kvinder uden Hensyn til Alder, medmindre de er klædte i en Dragt, der i Ufarlighed skönnes at kunne ligestilles med Mænds, og ikke bærer nedhængende Haar.

7 Med Hensyn til Maskiner, ved hvilke der i særlig Grad er Grund til at befrygte Ulykkestilfælde eller Fare for Liv eller Helbred, kan der af Indenrigsministeren udfærdiges nærmere Forskrifter for deres Indretning og Benyttelse, ligesom det ogsaa af Indenrigsministeren kan paabydes, at de, som passer saadanne Maskiner, skal have aflagt en til en saadan Virksomhed svarende Pröve.

Indenrigsministeren kan forbyde Brugen af saadanne Arter af Maskiner eller Maskindele, som efter Erfaring og anstillede Forsög har vist sig særlig farlige.

8 Ingen Leverandör eller Forhandler maa udlevere saadanne Maskiner eller Maskindele, mod hvis Brug der i Henhold til § 7, 2. Stk., er nedlagt Forbud; ej heller maa der af nogen Leverandör eller Forhandler udleveres nogen af de i denne Anordning omhandlede Maskiner, uden at de til Dækning af Maskinernes Tandhjul, Drev, Knive og andre farlige Dele paabudte, forsvarligt indrettede Sikringsdele medfölger.

Derhos er enhver, som selvstændig forestaar Opstillingen af Maskineri — være sig Kraftmaskiner, Drivværk eller Arbejdmaskiner —, ansvarlig for, at de for sammes Indretning og Opstilling givne Forskrifter er iagttagne.

Enhver, som forfærdiger, forhandler eller opstiller Maskineri, er iövrigt berettiget til at æske Arbejds- og Fabrikstilsynets Udtalelse om, hvorvidt der er noget at indvende imod en planlagt Maskininstallation eller Maskinbeskyttelse.

Naar direkte Kraftudlejning finder Sted, er Ejeren af Kraftmaskinen ansvarlig for, at saadan Kraftoverföring sker paa forsvarlig Maade.

9 I Tilfælde af Uenighed mellem Fabriktilsynet (§ 10) og Ejeren eller Brugeren af en Maskine med Hensyn til de gældende Bestemmelser skal der gives Ejeren (Brugeren) Lejlighed til at udtale sig i Sagen, forinden endelig Afgörelse træffes af Indenrigsministeren.

Klageren er ikke afskaaret fra med Hensyn til den saaledes trufne Afgörelse at foranledige Spörgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grænser indbragte for Domstolene.

I Tilfælde af Uenighed mellem kommunale Maskinsynsmænd (§ 10) og Ejeren

eller Brugeren af en Maskine med Hensyn til de i Medför af denne Anordning trufne Bestemmelser kan Sagen paa Ejerens ((Brugerens) Forlangende forelægges Direktoratet for Arbejds- og Fabrikstilsynet (§ 10, 1. Stk.), til Afgörelse, naar Begæring herom indsendes senest 1 Maaned efter, at Synet har fundet Sted. Er Indsigelse mod et Paabud ikke fremfört inden Udlöbet af denne Frist, kan Ejeren (Brugeren) ikke senere fremsætte saadan Indsigelse.

10 Det överste Tilsyn med Maskiner paa Færöerne paahviler det i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 § 31 omhandlede Direktorat for Arbejds- og Fabriktilsynet.

Det stedlige Tilsyn varetages dels af en af Indenrigsministeren efter Indstilling fra Amtmanden antaget Tilsynsförende, dels af Maskinsynsmænd, der, saafremt de er fornödne, vælges af de kommunale Raad, een for hver Kommune, medmindre Kommunens Udstrækning eller andre særlige Grunde taler for en Deling af Kommunen i flere Kredse med hver sin Maskinsynsmand. Paa samme Maade vælges efter det kommunale Raads Bestemmelse een eller flere Stedfortrædere til at udföre Hvervet i Tilfælde af, at Maskinsynsmanden har Forfald. Til Hvervet skal saa vidt muligt vælges maskinkyndige Mænd.

Maskinsynsmændene vælges for 4 Aar, men kan genvælges. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Valg som Maskinsynsmand; ej heller er den, som har været Maskinsynsmand i 4 Aar efter hverandre, pligtig til at modtage Genudnævnelse, förend efter Forlöbet af 4 Aar. Den Tilsynsförende kan ikke vælges som Maskinsynsmand. Om iövrigt nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritaget for Valg som Maskinsynsmand, afgöres af Thorshavns Byraad eller vedkommende Forstanderkab, hvis Kendelse herom af den paagældende kan paaankes henholdsvis til Indenrigsministeren eller Lagtinget.

Ingen Maskinsynsmand kan udföre nævnte Tilsyn i Tilfælde, hvor han selv er ökonomisk interesseret.

De kommunale Raad kan afskedige Maskinsynsmændene, ligesom ogsaa Direktören for Tilsynet kan kræve saadanne afskediget; dog er den afskedigede berettiget til at forelægge Sagen henholdsvis for Indenrigsministeren eller Lagtinget, förend Afskedigelsen fuldbyrdes.

Den Tilsynsförende oppebærer et af Indenrigsministeriet fastsat Honorar.

Maskinsynsmændene erholder som Honorar 1 Kr. aarlig for hver Bedrift eller bevægelig Motor, som er undergivet deres Tilsyn. Udenfor Thorshavn afholder Sognekommunen forelöbig disse Udgifter og faar ved Aarsregnskabets Afslutning Belöbet erstattet af Amtskommunen, der atter faar sin Udgift dækket af Statsassen. Thorshavn Kommune afholder ligeledes forelöbig de paagældende Udgifter, som ved Aarsregnskabets Afslutning dækkes af Statskassen.

Maskinsynmændene ankaffer for Kommunens Regning en efter Direktoratets Bestemmelse indrettet Protokol, i hvilken samtlige under Tilsyn værende Bedrifter opföres paa hver sit Folio. I denne Protokol noteres de foretagne Syn og Ekstrasyn med Dato og Aar. Kommunalbestyrelsen paaser, at samtlige Bedrifter er synede i Aarets Löb, og udbetaler derefter Honoraret til Maskinsynsmanden.

For saa vidt Mangler forefindes, skal Maskinsynsmanden inden 2 Maaneders Forlöb foretage et Eftersyn for at paase, om Manglerne er afhjulpne; for dette Ekstrasyn skal Brugeren af de paagældende Maskiner til Synsmanden udrede et Vederlag af 1 Kr.

Hvis det ved et saadant Ekstrasyn viser sig, at der endnu findes Mangler, skal Maskinsynsmanden indberette dette til Landfogden, udenfor Thorshavn gennem vedkommende Sysselmand. Landfogden er pligtig til skriftlig at meddele Maskinsynsmanden Sagens Udfald.

Maskinsynsmændene udöver deres Hverv paa eget Ansvar, men under Vejledning af den Tilsynsförende. Denne Vejledning skal bl. a. bestaa i Afholdelse af Möder, hvor den Tilsynsförende forklarer Beskyttelsesforanstaltninger ved de almindelig forekommende Maskiner m. v., og hvor der gives Maskinsynsmændene Lejlighed til at rette Spörgsmaal om forefaldne Tvivlstilfælde. Maskinsynsmændene er

pligtige til at give Møde, naar de tilsiges af den Tilsynsförende, medmindre de har lovligt Forfald, hvilket skriftligt skal meddeles den Tilsynsförende. Der tillægges hver af de mödende Maskinsynsmænd Befordringsgodtgörelse efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler samt 4 Kr. i Dagpenge. Maskinsynsmændenes Dagpenge, Befordringsgodtgörelse og Udgifter til Protokoller udredes forelöbig af Kommunerne, der ved Aarsregnskabets Afslutning faar disse Udgifter dækket af Statskassen.

Kommunalraadene er pligtige til at meddele den Tilynsförende, hvem der er valgt til Maskinsynsmænd og Stedfortrædere for den paagældende Kommune. Denne Meddelelse skal gives senest 8 Dage efter at Valget er foretaget.

Indenrigsministeren udfærdiger nærmere Instruks for den Tilsynsförende og for Maskinsynsmændene og vejleder de kommunale Raad til Gennemförele af denne Tilsynsvirksomhed.

11 Ved ethvert Arbejdssted, hvor der forefindes Maskiner af den i § 1 ommeldte Art skal der forefindes en Bog, hvori Tilsynet efter endt Undersögelse anförer, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger det i Henhold til de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser og de dertil knyttede Forskrifter maatte have paabudt, samt den Tidsfrist, inden hvilken saadant Paabud skal være udfört.

12 Et Uddrag af denne Anordning, som dertil af Indenrigsministeren kendes gyldigt, saavel som af de Forskrifter, der gives for at betrygge Overholdelse af Anordningen eller af de det enkelte Arbejdssted vedkommende Bestemmelser, skal tillige med en Meddelelse om den eller de tilsynsförendes Navn og Adresse opslaas i let læselig Form paa de i denne Anordning omhandlede Arbejdssteder paa et for alle Arbejderne let tilgængeligt Sted.

13 Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der overtræder de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser, straffes, for saa vidt hans Forhold ikke efter Lovgivningens almindelige Regler medförer höjere Straf med en Böde fra 4 til 400 Kr.

Den Arbejder, der ved sit Forhold overfor de i Medför af denne Anordning trufne Sikkerhedsforanstaltninger hindrer disse i at virke efter deres Bestemmelse, straffes, for saa vidt hans Forhold ikke efter Lovgivningens almindelige Regler medförer höjere Straf, med en Böde fra 5 til 100 Kr.

14 Dersom noget Barn er blevet anvendt til Arbejde imod Bestemmelserne i denne Anordning, straffes den paagældendes Forældre eller andre Foresatte med en Böde fra 2 Kr. til 20 Kr., naar det godtgöres, at saadant ulovligt Arbejde er foregaaet med deres Vidende og Villie.

15 Sager, der anlægges paa Grund af Overtrædelse af denne Anordning eller af de i Medför af Anordningen udfærdigede Forskrifter, og i hvilken Straffen ikke kan overstige Böder, behandles som offentlige Politisager. Sager, der vil medföre höjere Straf end en Böde af 40 Kr., kan ikke afgöres uden Dom, medmindre Direktören for Arbejds- og Fabrikstilsynet har samtykket deri.

16 Alle Böder, der udredes i Henhold til Bestemmelserne i denne Anordning, tilfalder Statskassen.

17 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober 1923, inden hvilket Tidspunkt i § 10 nævnte Maskinsynsmænd vil være at vælge.

29. Sept. — BEK. (NR. 379) om Ændring i § 31 i Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 OM BYEN THORSHAVNS KOMMUNALE STYRELSE (Indföjet i Loven af 1908)

7. Nov. — ANORDN. (NR. 422) OM IKRAFTTRÆDEN AF LOV (NR. 124) AF 28. MARTS 1923 OM FÆRØERNES LAGTING. (Se denne).

19. Nov. — POLITIVEDTÆGT FOR THORSHAVN. I Medför af § 3 i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færöerne udfærdiger Justitsministeriet herved följende Politivedtægt for Thorshavn Kommune:

Förste Kapitel. — Om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gader og Veje.

1 Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa intet Oplöb eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

2 Naar mange Mennesker samles paa offentlig Gade, Vej eller Plads, ved offentlige Möder, ved Indgange til Billetudsalg eller Forlystelsessteder eller i andre lignende Anledninger, skal de rette sig efter Politiets Anvisning til Ordenens Overholdelse.

3 Enhver er paa offentligt Fortov eller Gangsti pligtig at vige af Vejen for de mödende, som har Körebanen paa deres höjre Haand.

4 Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen Raaben eller anden stöjende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de forbifarende eller omboende forulempes. Ingen maa færdes paa de nævnte Steder i en saadan Tilstand af Beruselse, at den kan give Anledning til Ulempe for andre.

5 Ingen maa uden fyldestgörende Grund banke paa Port, Dör eller Vindue, ringe paa Port- eller Dörklokke, eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

6 Der maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads ikke laves Glidebaner eller foretages Leg eller Spil, som er til Ulempe for Færdselen. Dog kan der af Politimesteren gives Tilladelse til Kælkning i Tórsgötu i Tiden fra Kl. 4 til 10 Efm. Det er forbudt at krybe op paa eller klynge sig til Vogne eller andre Köretöjer under Körselen, eller til saadanne at fastgöre Haandvogne eller Slæder.

7 Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller ud over saadanne skyde med Bösse, Pistol, Nöglebösse, Bue, Pusterör, Slynge eller andet saadant, tænde Blus, afbrænde Krudt, Fyrværkerisager eller eksploderende Genstande af hvilkensomhelst Slags, kaste med eller udkaste Stene, Snebolde, Snavs, Vand eller andet, hvorved Skade kan bevirkes eller de, som færdes paa disse Steder, fortrædiges.

8 Ingen maa gaa maskeret paa Gaden eller vise sig offentlig i en Dragt, der strider mod Velanstændigheden eller er egnet til at fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. — Det er ikke tilladt at foranstalte Fastelavnsoptog uden Politiets Tilladelse, herfra undtages dog saadanne Optog af Börn i Alderen indtil 14 Aar. — Ligeledes er det forbudt paa eller ud imod offentlig Gade, Vej eller Plads at vise nogen uanstændig Opförsel, saasom ved uanstændige Sange,, Ord, Lader, Blottelse af Legemet, ved at lade Vandet paa upassende Steder eller paa andre Maader.

9 Badning i Nærheden af offentlig Gade, Vej eller Plads, kan forbydes af Politiet.

Andet Kapitel. Om Forebyggelse af Hindringer og Ulemper for Færdselen samt af Fare under den offentlige Færdsel.

10 Ingen uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig Gade, Vej eller Plads anbragte Lygter.

11 Ingen maa paa offentligt Fortov eller Gangsti bære, trække eller paa anden Maade före med sig Genstande, der er til Hinder for Færdselen eller som udsætter de forbigaaende for Skade eller Ulempe, saasom Skubkarrer og deslige. Haandvogne og Slæder maa ikke trækkes eller föres paa Fortov og Gangsti, dog undtages herfra Barnevogne, naar de föres saaledes, at Færdselen derved generes saa lidt som muligt; de skal altid köre enkeltvis og vige til Side for Fodgængere. Leer, Höforke, Skydevaaben eller andre saadanne Genstande, der let kan forvolde Skade, skal bæres saaledes, at Skade ikke kan befrygtes.

12 Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges paa Fortov eller andetsteds paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Dog skal det, naar ingen Gaardsplads haves til Af- eller Paalæsning af Varer, Brændsel eller andet, være tilladt, at denne sker paa de nævnte Steder, naar den foretages med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt, og intet bliver liggende paa Gaden i længere Tid end höjst fornödent, og i hvert Tilfælde ikke efter Mörkets Frembrud, medmindre Politiet straks derom bliver underrettet, og de af dette i den Anled-

ning foreskrevne Regler for Stedets eventuelle Afspærring eller Belysning straks efterkommes. Fraspændte Vogne saavelsom Trækvogne maa ikke, uden særlig Tilladelse af Politiet, henstaa paa offentlig Gade eller Vej i længere Tid, end det behöves til deres Af- eller Paalæsning.

13 Det er forbudt paa offentlig Gade, Vej eller Plads at foretage noget Arbejde, hvorved Færdselen hæmmes eller forbigaaende udsættes for Fare eller Ulempe. Til Afholdelse af Auktion paa offentlig Gade, Vej eller Plads kræves Politiets Tilladelse. Paa eller udover offentlig Gade, Vej eller Plads maa der ikke udbankes eller udrystes Tæpper eller deslige, henlægges Sengeklæder til Udluftning eller ophænges Töj til Törring.

14 Forspændte Vogne maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads ikke holde paa Steder, hvor de standser Færdselen, og overhovedet ikke holde stille i længere Tid, medmindre de venter paa nogen fra nærliggende Huse, eller saadant er fornödent til deres Af- eller Paalæsning, eller de har faaet særlig Tilladelse dertil af Politiet, og i saa Fald kun paa de dertil anviste Steder. De skal paa offentlig Gade og Vej stedse holde saa langt ud til Siden af Körebunen som muligt og maa ikke holde stille, hvor to Færdselslinier skærer hinanden.

15 Stensprængninger maa ikke finde Sted, medmindre efternævnte Forsigtighedsregler er iagttagne: Den Sten, som sprænges, skal forsvarlig tildækkes; for saa vidt vidt Stensprængningen sker i Nærheden af beboede Huse, Vej eller Sti, skal der sörges for, at omboende og forbipasserende i Tide advares, og for saa vidt Stensprængninger sker paa et höjere liggende Sted, skal der tillige sörges for, at nedrullende Sten ikke medförer Skade eller Fare for underliggende Steder.

16 Varer, Skilte, Udhængsskabe eller andre Genstande, der anbringes udover offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være forsvarligt befæstede og saaledes anbragte, at de ikke hindrer Færdselen.

17 Urtepotter, Fuglebure eller andet, der ved at falde ned kan bevirke Skade, maa ikke ud til eller ud over offentlig Gade, Vej eller Plads opstilles eller ophænges paa Tage, Tagrender, aabne Altaner, Bygningers Yderside, Mur, Plankeværk eller Stakit eller i aabne Vinduer eller Luger, medmindre de er forsvarlig fastgjort eller paa anden Maade sikrede mod Nedfald. Det er forbudt ved Polering af Vinduer, der sidder höjere end i Ejendommens Stueetage, og som vender ud od offentlig Gade, Vej eller Plads, at staa udenfor Vindueskarmen.

18 Træer og Gærder, der er anbragte nær ved offentlig Gade, Vej eller Plads, skal holdes studsede og klippede, saaledes, at de ikke er til Hinder for Færdselen, og saaledes at Lyset fra Gadelygterne ikke væsentlig hindres. Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads henkaste Glas, Potteskaar, Stene, Söm eller andet, der kan medföre Ulempe og Fare for Færdselen. Ejere af Stakitter og Plankeværker ud til offentlig Gade, Vej eller Plads er ansvarlige for, at disse ikke er til Ulempe for Færdselen paa Grund af Bröstfældighed eller ved fremstaaende Söm eller lignende. Det er ikke tilladt paa dem at anbringe Metalpigge, medmindre Hegnet er over 2 m höjt. Naar der til Hegn mod Gade, Vej eller Plads benyttes Pigtraad, skal denne anbringes paa den indvendige Side af Hegnstolperne, som i dette Tilfælde skal have en Tykkelse af mindst 15 cm. Paa den udvendige Side skal der anbringes en tilsvarende Række glat Hegntraad, dog at den överste Række Pigtraad ikke behöver at være dækket paa denne Maade, hvis Hegnet har en Höjde af mindst 1 m. Skilte, der er anbragte saaledes, at de borttager Lys fra Gadelygter eller Udsigt fra Naboer eller saaledes, at de er til Hinder for Færdselen, skal efter en af Politiet forelagt Frist kunne forlanges fjernede. Bestemmelserne i denne Paragraf gælder ogsaa for private Veje, der er aabne for almindelig Færdsel.

19 Forældre eller andre vedkommende er pligtige at sörge for, at smaa Börn, der er under deres Varetægt, paa offentlig Gade, Vej eller Plads er undergivne tilbörligt Tilsyn.

20 Naar offentlig Gade, Vej eller Plads anlægges eller istandsættes, samt naar der ellers ved samme foretages Arbejder, der i væsentlig Grad er til Hinder for

Færdselen eller gör den usikker, skal den paagældende Strækning, saalænge Arbejdet varer, i en saadan Afstand, som Politiet bestemmer, holdes forsvarlig afspærret. Fra Mörket falder paa, indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der være anbragt fornödne Mærker (Afvisere) og det fornödne Antal tændte Lygter ved Afspærringen. Bestemmelserne i denne Paragraf gælde ogsaa for private Veje, der er aabne for almindelig Færdsel.

21 Ved Opförelse af nye eller Nedbrydning eller Hovedreparation af ældre Bygninger skal Ejeren, naar Bebyggelsen paa det paagældende Sted har en bymæssig Karakter, forinden Arbejdet paabegyndes, göre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at dette kan paase, at der om fornödent anbringes Plankeværk eller anden Indhegning eller iövrigt træffes de Foranstaltninger, som anses nödvendige til Forebyggelse af Ulemper for de forbipasserende. Ogsaa andetsteds, hvor Bebyggelse ikke har en saadan Karakter, kan Politiet paabyde, at lignende Foranstaltninger træffes. Saasnart Politiet forlanger det, skal Indhegningen borttages og Gaden ryddeliggöres og sættes i samme Stand som den, hvori den var, för Byggeforetagendet begyndte. Saavel Ejeren som vedkommende Haandværksmestre er ansvarlige for, at Indhegningens Forbliven ikke nödvendiggöres ved utilbörlig Forhaling af Byggearbejdet, og ligeledes for, at Indhegningen er forsvarlig, og at den navnlig ikke er til Gene for Færdselen ved fremstaaende Söm og lignende.

22 Stilladser, Afstivninger og Löbebroer, som anvendes ved Bygningsarbejder ud til offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være af forsvarlig Styrke og omhyggelig anbragte, hvorhos Stilladser og Löbebroer paa den udvendige Side skal være forsynede med Lægter som Brystværn og med mindst 10 cm höje Vanger. Löse Stiger, der benyttes til Arbejde paa en Bygnings udvendige Side ud til offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være af forsvarlig Styrke og, naar de er over 3,5 m lange, forsynede forneden med saadanne Indretninger, at Udskridning forhindres, hvorhos en Arbejder, naar Stigen staar paa glat Grund, saasom Stenbro, Fliser, Beton og deslige, skal have Plads ved dens Fod, saa længe den benyttes, for at paase, at den staar fast. For Overtrædelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser straffes den Haandværksmester eller andre, der forestaar det paagældende Arbejdes Udförelse, eller, saafremt han ikke opgives af Ejeren, denne selv.

23 Naar Op- eller Nedhejsning af Varer eller andet, Rensning af Tagrender, Nedkastning af Sne fra Tage, Istandsættelse af saadanne eller andre mindre betydelige Bygningsarbejder — Malerarbejde derunder indbefattet — foretages udover eller ud til offentlig Fortov, skal der til Advarsel for de forbigaaende udsættes Afvisere af en saadan Beskaffenhed, at de tilstrækkelig tydelig angiver, at Færdselen sammesteds er forbunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa ikke henstaa længere end nödvendigt, men skal borttages, saasnart de paagældende Arbejder standser, eller for Malerarbejdes vedkommende, naar det er tört. Under Nedbrydning af Bygninger og under Bygningsforetagender maa tört Murgrus og lignende ikke udkastes fra Bygningen paa en saadan Maade, at Stövet af Vinden kan föres ud over offentlig Gade, Vej eller Plads.

24 Er en Bygning eller Del af denne i saa bröstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet forbyde Brugen af Bygningen helt eller delvis, og paalægge Ejeren inden en nærmere fastsat Frist at foretage saadanne Arbejder, at den tilstedeværende Fare fjernes, hvorhos Politiet paa Ejerens Bekostning kan træffe de yderligere Foranstaltninger, der maatte anses fornödne for at forebygge Fare for forbipasserende eller andre. — Paa lignende Maade forholdes, naar Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn, hvis Omstyrtning kunde medföre Fare, findes i faldefærdig Stand.

Tredje Kapitel. Om Körsel og Riden, om Försel af Heste og andre Kreaturer, samt om Fjerkræ.

25 Körende og ridende er pligtige at iagttage behörig Forsigtighed, hvilket især gælder, naar der köres eller rides omkring Gadehjörner. Ud af Porte eller andre Udkörsler skal der köres i Skridt. Der maa ikke köres eller rides anderledes end

i jævnt Trav; Kapkörsel eller Kapridning paa de offentlige Veje er forbudt. Körende og ridende skal i Tide varsko Personer, der er foran dem paa deres Vej. Paa offentlig Gade, Vej eller Plads er Smælden med Pisk, hvorved Færdselen forulempes, forbudt. Paa stærkt befærdede Steder eller hvor overhovedet Hensynet til Færdselen gör det nödvendigt, saasom over Broer eller i meget smalle Gader, kan Politiet med Byraadets Samtykke paabyde, at al Körsel skal foregaa i Skridt. Saadant Paabud skal meddeles ved iöjnefaldende Opslag paa Stedet.

26 Körende og ridende skal holde sig paa de til saadan Færdsel bestemte Veje, og ingen maa köre eller ride paa Fortov eller Gangsti; saavel körende som ridende skal holde sig til den Side af Gade eller Vej, som er paa deres höjre Haand; naar de möde hinanden, skal hver især vige af til höjre. Körsel udenom et andet Köretöj, der er foran, skal foregaa ved at holde tilvenstre. Færdsel med Cykler, Motorcykler, Motortricykler med eller uden Paahængsvogn er forbudt i den gamle By, der begrænses mod Vest, Nord og Øst af Thorshavns Elv.

27 Cyklister er pligtige til under Körselen at vise Forsigtighed og altid at beholde mindst den ene Haand paa Styret og begge Födder paa Pedalerne. Al Kapkörsel og overdreven hurtig Körsel er forbudt. Om alle Hjörner paa Gader og Veje samt nedad Bakker skal der köres forsigtigt og langsomt. Paa stærkt befærdede Steder, saavel i som udenfor Byen, maa der ikke köres hurtigere, end en Vogn i jævnt Trav körer. Enhver Cykle skal under Körselen være forsynet med en Klokke. Naar der er Fare for Sammenstöd, skal der i Tide gives tydeligt Signal med Klokken. Brug af denne fritager ikke Cylisten for Anvendelse af behörig Forsigtighed overfor Fodgængere, som han möder eller passerer. Ved Körsel i Tiden fra ½ Time efter Solens Nedgang til ½ Time för dens Opgang skal enhver Cykle være forsynet med en tændt Lygte, hvis forreste Glas skal være ufarvet. Lygten skal være anbragt foran paa Cyklen og saaledes, at Lyset kan ses paa Afstand. Den er forbudt at köre med Cykler paa eller over samt at trække Cyler henad Gangsti eller Fortov. Ud og ind ad Porte maa der ikke köres. Cyklister skal stige af overalt, hvor dette paabydes ved Opslag fra Politiet. For mödende Köretöjer, ridende og andre cyklende skal Cyklister holde til höjre; ved Forbikörsel bagfra skal de holde til venstre. Ved Skæringspunkter af flere Færdselslinier er Forbikörsel bagfra forbudt. Øvelseskörsel er kun tilladt paa ubefærdet Plads. I Tilfælde af Paakörsel skal den cyklende standse og paa Forlangende opgive Navn, Stilling og Bolig. Hvor der langs Gader eller Veje findes Stier, særligt indrettede til Cyklekörsel, maa disse ikke benyttes af Motorcykler eller Motortricykler.

28 Ingen maa köre eller ride imod eller ind i Ligtog eller andre Processioner, men enhver har at vige af Vejen for samme.

29 Vogne med Læs maa ikke være overlæssede og skal være forsvarlig læssede, saa at de ikke er udsatte for at vælte, eller for at det paalæssede falder af, eller at Vognene gaa i Stykker under Körselen, eller at der iövrigt ved Körselen bevirkes Skade eller Ulempe for Færdselen. Hvad der tabes eller spildes fra Vogne, er vedkommende forpligtede til at optage ligesom ogsaa til at erstatte det Offentlige de Udgifter, som dette maatte have haft ved Optagningen.

30 En Vogn maa ikke köres af nogen, der er beruset, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være i Stand til at styre Köretöjet. Er Vognen betroet den paagældende af nogen anden, er denne tillige undergiven Strafansvar. Det samme gælder om Försel af Heste.

31 Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa ingen Vogn holde forspændt, medmindre den er under tilbörligt Tilsyn af en paalidelig Person, eller Tömmerne er forsvarligt fastbundne til Vognen ved Hammelen og en Skagle ved hver Hest er fraspændt.

32 Heste maa ikke gaa löse paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Naar Heste föres ved Siden af en Vogn, skal det ske med tilbörlig Forsigtighed overfor vejfarende.

33 Det er forbudt paa offentlig Gade, Vej eller Plads under Körsel med, Transport eller Drift af Heste, Kreaturer eller andre Husdyr at benytte eller behandle

disse paa en saadan Maade, at den er skikket til at vække offentlig Forargelse, enten ved at Dyrene kendelig overanstrængs, eller ved at der paa anden Maade tilföjes dem unödvendig Lidelse. Heste med aabne eller halvlægte Saar paa Steder, hvor Sele- eller Sadeltöj kan komme i Beröring dermed, maa ikke benyttes uden Tilladelse af en autoriseret Dyrlæge. Indkörsel fra offentlig Gade, Vej eller Plads til Byggepladser saavelsom Körebanen paa samme skal stedse holdes i en med Hensyn til Körselen efter Politiets Skön forsvarlig Stand.

34 Kreaturer, Faar og Svin maa ikke gaa löse paa offentlig Gade, Vej eller Plads, men skal drives eller trækkes, dog maa dette ikke ske paa Fortov eller Gangsti. Tyre maa ikke gaa löse i Indmarken paa Steder, hvorfra de kan trænge ind paa alfar Vej. De maa ikke drives, men skal trækkes enkeltvis af en voksen Mand. Politiet kan paabyde, at Tyre skal være forsynet med forsvarlig Botn. Transport af Kalve, Faar og Lam maa ikke ske saaledes, at deres Ben er sammenbundne, medmindre dette er foretaget med blöde Strikker og underlagt Halm eller Klude, ligesom Sammenbindingen ej heller maa være saa fast, at deraf kan opstaa Indsnæring, og Transporten maa kun foretages i Vogn, hvori der findes et blödt og rigeligt Underlag af Halm eller Hø, saaledes, at Hovedet aldrig hænger udenfor Vognen. Gæs, Ænder og Höns maa ikke have Ophold paa offentlig Gade, Vej eller Plads, men skal af Ejeren holdes indelukket.

Fjerde Kapitel. Om Hunde.[1])

35 Hunde, der strejfer herrelöse om, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samt, hvis ingen Ejer inden 3 Gange 24 Timer indlöser dem ved at betale de Udgifter, som Optagelsen og Fremlysningen har foranlediget, lade dem dræbe. Hunde, der har den Vane med Göen eller Tuden i private Gaarde og Haver om Natten at forstyrre de omboendes Ro, skal holdes indelukkede. Naar Hunde viser sig bidske eller glubske eller har for Vane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller gö ad dem, kan Politiet paalægge Ejeren under Straf at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse sin Hund paa nogen eller undlade at holde den tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen. Den, der handler herimod, er strafskyldig, selv om der ikke herved sker Skade.

36 Naar nogen vil bruge lösgaaende, glubske Hunde til Pladsers Bevogtning, skal han derom göre Anmeldelse til Politiet, for hvem han med Hensyn til hver enkelt Hund, som agtes saaledes benyttet, skal forevise en autoriseret Dyrlæges Attest om, at der efter Hundens Beskaffenhed intet derfor er til Hinder. Vedkommende Plads skal derhos holdes saaledes indhegnet og lukket, at Pladshundene ikke kan slippe ud, og det skal ved tydelige Opslag udenfor Pladsen paa de Steder, Politiet bestemmer, altid findes bekendtgjort, at der holdes löse Hunde paa Pladsen, og til hvilke Tider de er lösgaaende. Endelig skal saadanne Hunde stedse være en autoriseret Dyrlæges Tilsyn og Bestemmelser underkastet.

Femte Kapitel. Om Fredning af offentlige Indretninger m. m.

37 Det er forbudt at skrive, kradse, male eller tegne paa, skære i, flytte eller borttage eller paa anden Maade beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Genstande, saasom Monumenter, Vandposte, Gadelygter, Gadeskilte, Vejvisere, Bænke, Indhegninger, Telegraf- og Telefonstænger. Anlægsbroer for Baade eller Skibe og deslige, saavelsom den til offentlig Gade, Vej eller Plads stödende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet saadant.

38 Ingen maa uden Byraadets Samtykke opbryde Stenbroer eller foretage nogen Gravning i eller anden Forandring ved offentlig Gade, Vej eller Plads.

39 Ingen maa beskadige de paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller i offentlige Anlæg staaende Træer eller Buske ved at afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skære i Barken eller deslige, ejheller aftage eller beskadige de omkring Træerne eller

[1]) Jfr. An. Nr. 88 af 31. Marts 1928 og midl. Best. Nr. 14 af 15. April 1947.

Buskene til deres Beskyttelse anbragte Indretninger. De besögende er pligtige at overholde de af Anlæggenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred trufne Bestemmelser, naar disse er bekendtgjort paa behörig Maade.

40 Ingen maa bestige, overstige eller beskadige de ved offentlig Gade, Vej eller Plads eller om offentligt Anlæg anbragte Aflukker, Brystværn, Diger eller anden Indhegning, ejheller beskadige de ved dem værende Gröfter.

41 Paa Kirkegaarde maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opförsel finde Sted. Ingen maa beskadige Træer, Blomster eller andre Vækster eller paa anden Maade beskadige eller besudle Gravsteder eller andre i Kirkegaarden værende Anlæg. Det er forbudt der at medtage Hunde. De besögende skal rette sig efter de af Kirkegaardens Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred paa Kirkegaarden trufne reglementariske Bestemmelser, naar disse er bekendtgjorte paa behörig Maade.

Sjette Kapitel. Om Opslag.

42 Det bestemmes af Politimesteren, paa hvilke Steder Opslag af Bekendtgörelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted. Bekendtgörelser angaaende Aftenunderholdninger, Koncerter, Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke fornöden Tilladelse haves, kan ske ved Opslag, naar Ejeren af det Sted, hvor Opslaget finder Sted, dertil giver sit Minde. Andre Bekendtgörelser er det ikke tilladt at lade offentligt opslaa uden Samtykke baade af vedkommende Ejer og af Politiet; dog undtages herfra Opslag paa en Ejendom om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsvej, Bopælsforandringer og andre Henvisninger, som knytter sig til Oplagsstedet.

43 Lovligt gjorte Opslag er det forbudt at afrive, besudle eller paa anden Maade beskadige eller göre ulæselige. Offentlige Opslag skal af vedkommende borttages, naar det Øjemed, hvori de er opslaaede, er fyldestgjort, og Politiet kan, hvis vedkommende ikke efter Paalæg foranstalter Opslagene fjærnede, foranledige dette udfört for hans Regning.

Syvende Kapitel. Om offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder, offentlige Forestillinger m. m.

44 Enhver, der driver Konditori, Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer eller har Næringsbrug, med hvilket saadan Beværtning er forbunden, skal, saavidt det staar til ham, sörge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sömmelighed. Lokalerne, som benyttes, skal godkendes af Byraadet efter Politimesterens Indstilling.[1])

45 Værten maa ikke foranstalte eller taale nogen Afbenyttelse af Lokalet, der medförer forstyrrende Stöj for andre af Husets Beboere eller for omboende. Politiet kan forbyde enhver Beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gæster opholder sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end hans Hustru og Dötre over 18 Aar.

46 Ingen maa paa et offentligt Beværtningssted göre sig skyldig i voldsom eller stöjende Adfærd, hvorved andre Gæster, Værten eller dennes Folk fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller omboende forstyrres, ejheller vise uanstændig eller forargelig Opförsel.

47 Alle Beværtninger og andre Forretninger, hvor Spise- og Drikkevarer er Genstand for offentlig Forhandling eller Fortæring paa Stedet, skal holdes lukket fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen. Undtagelser fra denne Regel kan gives af Politimesteren med Byraadets Samtykke og paa de derefter fastsatte Betingelser for hver enkelt Beværtning eller Gæstgiveri, derunder at der til Kommunens Kasse ydes den Afgift, som maatte blive fastsat. Under særlige Omstændigheder kan Politiet foreskrive eller tillade Forandringer i Bestemmelsen om Lukketiden. Har Slagsmaal eller anden betydelig Uorden fundet Sted, er Værten pligtig til paa Politiets Forlangende straks at lukke Beværtningen for den Dag.

---

[1]) Indföjet ved Tillæg til Politivedtægten af 8. Sept. 1928.

48 Ingen maa offentlig opföre eller lade opföre dramatiske Forestillinger, Operaer, Balletter eller deslige uden dertil gennem Justitsministeriet[1]) meddelt Bevilling; dog kan Overövrigheden give Tilladelse til Opförelse af en enkelt Forestilling af den nævnte Art, ligesom Tilladelse til Opförelse af dramatiske Forestillinger af Dilettanter i veldædigt Øjemed kan meddeles af Politimesteren.

49 Ingen maa uden Politiets Tilladelse offentlig give Koncerter eller musikalske Præstationer, afholde Basar, Dans eller Maskerade, afbrænde Fyrværkeri, foranstalte Haveillumination, give mimiske, ækvilibristiske, magiske eller deslige Forestillinger, forevise Seværdigheder, saasom Menageri, sjældne Dyr, Verdensteatre, Panoramaer, Perspektivkasser, Stereoskopsamlinger eller deslige, lade afbenytte Karuseller, Fjederbösser, Skydeborde eller lign., afholde Gevinstskydning, Kaplöb eller lign. Til Afholdelse af Tombola udkræves Amtets eventuelt Justitsministeriets[1]) Tilladelse. Tilladelse til Kirkekoncerters Afholdelse maa ikke meddeles, förend Provstens og vedkommende Kirkestyrelses Samtykke er erhvervet. Politiet kan, for et Tidsrum af indtil 6 Maaneder ad Gangen, meddele offentlige Beværtninger en almindelig Tilladelse til, under de fornödne Indskrænkninger, i deres Lokaler at lade opföre musikalske Præstationer, dog kun ved saadanne Personer, som forud er opgivne for Politiet, uden at dette har haft noget imod dem at erindre. Tilladelsen kan til enhver Tid tages tilbage, naar dertil maatte vise sig Grund.

50 Naar Tilladelse efter forrige Paragraf er givet nogen til at gaa omkring og opföre Musik, forevise Kunster, Seværdigheder eller andet, maa saadant dog ikke ske paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Ligesom det er en Selvfölge, at enhver Ejer eller Lejer af en Ejendom kan forbyde deslige Personer at udföre de nævnte Præstationer m. v. paa Ejendommens Grund, saaledes skal ogsaa i Tilfælde af Sygdom eller af anden gyldig Grund enhver Beboer være berettiget til at forlange, at den, der udförer Musik eller stöjende Præstationer af den nævnte Art, fjærner sig i tilbörlig Afstand fra det paagældende Sted.

51 Enhver, hvem Tilladelse efter §§ 49 og 50 er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordenens Overholdelse, samt udrede Betaling for ekstraordinært Politiopsyn. Han er ansvarlig for, at de opförte Forestillinger eller foreviste Præstationer m. v. ikke er af uanstændigt eller iövrigt strafbart Indhold.

52 Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de besögende iagttage Sömmelighed og Orden og maa ikke ved Stöjen, Raaben, vedholdende Bifalds- eller Mishagsytringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf.

Ottende Kapitel. Om den offentlige Renlighed.

53 Enhver, der i Kommunen ejer Grund eller Bygning, som stöder op til offentlig Gade, Vej eller Plads, er pligtig at renholde Fortovene udenfor sin Ejendom. Denne Renholdelsespligt omfatter Opfejning og Fjernelse af al Slags Snavs. I tört Vejr uden Frost skal Fortovet forinden Fejningen vandes tilstrækkelig med rent Vand.

54[2]) I Frostvejr og ved Snefald er enhver Grundejer i Byen pligtig at sörge for, at Vandet fra hans Ejendom skaffes frit Aflöb ved Oprensning eller om fornödent ved Ophugning af de paa hans Ejendom værende Render. Grundejerne er pligtige til i Tilfælde af glat Före at beströ Gade og Vej udenfor deres Husejendom med Sand, Törvesmuld eller andet lignende Materiale og til at vedligeholde Gade og Vej i denne Tilstand, saalænge det glatte Före varer. Sne og Is maa ikke fra Have eller Gaardsplads kastes ud paa offentlig Gade eller Vej. Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads henkaste Aadsler, Fejeskarn, Affald fra Huse eller anden Urenlighed. Deslige Ting maa heller ikke kastes i Vaskerender, Rendesten eller andetsteds, hvorfra de kan flyde ud i Gaderendestene eller i offentlige Vandlöb. Vand maa ikke

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Tillæg af 8. Sept. 1928.

udledes eller udskylles over offentlig Gade, Vej eller Plads. Ejere af Automater er pligtige til daglig at bortfjærne henkastet Emballage fra disse.

55 Aadsler og Affald fra slagtede Dyr, blandt andet ogsaa af Fisk, maa ikke henlægges eller henkastes paa Steder, hvor det forulemper dem, som færdes paa Alfarvej. Fabrikker, hvis Drift medfører og udbreder ildelugtende og skadelige Uddunstninger, maa ikke ligge saa nær ved offentlig Gade, Vej eller Plads, at de er til uforholdsmæssig Ulempe for dem, der færdes paa disse Steder. Afstanden bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Politimesteren, efter at han har hört Byraadet og Kredslægen over Sagen. Foranstaaende Bestemmelser ophæver ikke de i Sundhedsvedtægten indeholdte Forskrifter, forsaavidt disse stiller strængere Fordringer for enkelte Forhold, ligesom nævnte Vedtægt ogsaa iövrigt bliver i Kraft ved Siden af nærværende Vedtægt.

Niende Kapitel. Om Grundejeres Ansvar og Vedtægtens Omraade.

56 Grundejerne er personlig ansvarlig for Opfyldelsen af alle dem som saadanne ifölge denne Vedtægt paahvilende Pligter og skal ikke kunne undskylde sig med Forsömmelse fra deres Folks eller Lejeres Side. Ved offentlig Gade, Vej eller Plads forstaas i denne Vedtægt saadanne, hvor Vedligeholdelsen paahviler Thorshavns Kommune. Vedtægtens Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa private Gader, Veje eller Pladser, som med vedkommendes Minde er aabnede for almindelig Færdsel, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, som gaar ud paa at paalægge Kommunen eller de tilstödende Grundes Ejere Forpligtelse til at foranstalte noget udfört. Naar Byraadet bestemmer, at Husene i större eller mindre Distrikter skal forsynes med Gadenumre, er Husejerne pligtig til paa egen Bekostning at sörge for, at Husets Nummer anbringes ved Hovedindgangen paa en iöjnefaldende Maade.

57[1]) Ingen maa drive offentlig Færgefart uden Byraadets Samtykke. Baade, der benyttes i Færgefart, skal til enhver Tid være forsynet med gyldigt Fartscertifikat i Overensstemmelse med Skibstilsynslovgivningen. — Denne Vedtægt, hvis Overtrædelse bliver at straffe efter Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færöerne No. 55 af 13. April 1894 § 5 med Böder indtil 100 Kr., træder i Kraft den 1. April 1924.

21. Nov. — ANORDN. (NR. 441), HVORVED LOV NR. 353 AF 7. AUGUST 1922 OM DEN OFFENTLIGE FRED PAA FOLKEKIRKENS HELLIGDAGE SAMT GRUNDLOVSDAGEN SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

1 Paa Folkekirkens Helligdage er alle Arbejdssysler i eller udenfor Huset, der ved den Larm, de medfører, eller iövrigt ved den Maade, hvorpaa de foretages, forstyrrer Helligdagens Fred, forbudt. Disse Bestemmelser skal dog ikke være til Hinder for Foretagelsen af Markarbejder, naar Gudstjenesten ikke derved forstyrres, eller for, at Skibe, der befinder sig i Nödhavn eller ligger til Ankers paa aaben Plads, losses, lades eller repareres, eller iövrigt for Foretagelsen af saadanne uopsættelige Arbejder, der sigter til Afværgelse af truende Fare for Personer eller Gods. Nödvendig Arbejdskörsel for Stat eller Kommune samt Körsel og Ombæring af Varer til Forsyning af Fiskefartöjer og forbisejlende Skibe med Proviant, Kul, Benzin, Petroleum og lignende kan finde Sted til enhver Tid. Endvidere kan Körsel med Flyttegods finde Sted den sidste Helligdag för de halvaarige Flyttedage fra Kl. 4 Eftermiddag.

2 Paa Folkekirkens Helligdage er det forbudt: a. Fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag paa offentlige Beværtningssteder at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, hvilket medfører en saadan Stöj, at omboende derved kan forulempes; b. fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag at afholde offentlige Forlystelser eller stöjende Øvelser eller Foretagender, derunder Væddelöb og Klapjagt. Idrætsövelser

[1]) Som affattet if. Tillæg af 8. Septbr. 1928.

og Øvelser, der tilsigter Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, skal dog være undtaget fra dette Forbud, naar ikke Gudstjenesten forstyrres; endvidere kan Justitsministeren[1]) tillade Afholdelse af Eftermiddagsforestillinger af höjere Art paa faste Teatre samt indendörs Koncerter af höjere Art, dog ikke för Kl. 2 Eftermiddag; c. uden tvingende Nödvendighed at afholde kommunale Möder, Möder i offentlige Nævn, Retsmöder, Fogedforretninger, Skiftesamlinger, Auktioner eller andre Retshandlinger, Notarialforretninger eller lignende Forretninger af offentlig-retlig Art samt at foretage nogen Stævning eller Tilsigelse til Möde for nogen Ret eller anden offentlig Myndighed, medmindre Sagen er særdeles paatrængende, og det derfor af den, fra hvem Indkaldelsen udgaar, udtrykkelig forlanges; i dette Tilfælde maa Forkyndelsen dog ikke foregaa under Gudstjenesten.[2])

3 Offentlige Forsamlinger maa paa Folkekirkens Helligdage ikke finde Sted för efter Gudstjenestens Slutning. Saafremt der i vedkommende Sogns Kirke afholdes mere end een Gudstjeneste, er offentlige Forsamlinger tilladt efter Afslutningen af den förste. I disse Tilfælde skal dog iagttages, at Forsamlingen ikke holdes paa en saadan Maade, at Gudstjenesten derved forstyrres. Offentlige Forsamlinger er altid tilladt efter Kl. 4 Eftermiddag.

4 De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragraffer, og som kun gælder for en Del af Dagen, skal gælde hele Skærtorsdag og Langfredag og hele den förste Dag af de 3 store Höjtider.

5 Offentlige Forlystelser maa Aftenen för en Helligdag ikke vedvare længere end til Midnat og slet ikke finde Sted Aftenen forud for Juledag, Paaskedag og Pinsedag efter Kl. 6.

6 Ved Politivedtægt kan der træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang der paa Folkekirkens Helligdage skal kunne foretages a. Körsel og Ombæring af Bröd, Mælk, fersk Köd, fersk Fisk, Bærfrugt og levende Blomster, b. Körsel og Ombæring af Varer til Beværtningssteder til disses almindelige Behov, c. Transport af Gods og Transport af eller Driven med Kreaturer til eller fra Skibe eller Jernbaner.

7 Falder Grundlovsdagen (den 5. Juni) paa en Sögnedag, kommer Bestemmelserne i § 1, § 2 a. og c. og § 6 til Anvendelse paa denne Dag fra Kl. 12 Middag. Falder Juleaftens Dag paa en Sögnedag, finder de i nærværende Anordning indeholdte, for Folkekirkens Helligdage gældende Forbud Anvendelse paa denne Dag fra Kl. 6 Eftermiddag.

8 Overtrædelse af denne Anordnings Bestemmelser straffes med Böder fra 10 til 500 Kr.

9 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1924.

21. Nov. — ANORDN. (NR. 442), HVORVED LOV NR. 289 AF 30. JUNI 1922 OM LUKKETID FOR BUTIKKER OG LAGRE M. V. SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.[3]) I Henhold til den Regeringen ved § 9 i Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. meddelte Bemyndigelse sættes den nævnte Lov herved i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 Köb og Salg paa Gader, Torve og offentlige Pladser, i handlendes, Haandværkeres, Fabrikanters og Brugsforeningers Butikker, Udleveringssteder og Lagre — hvad enten de findes under Tag eller fri Luft — og i Auktionslokaler og lignende Omlöben med Varer samt Pantelaanervirksomhed maa med de i denne Anordning nævnte Undtagelser ikke finde Sted fra Kl. 7 Aften til Kl. 6 den paafölgende Morgen samt paa Folkekirkens Helligdage. Paa de nævnte Tider skal Butikker, Udleveringssteder, Lagre, Auktionslokaler og lignende samt Pantelaanerforretninger holdes lukkede for Publikum.

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Retsplejel. § 27 og 156.
[3]) Jfr. Justm. Skr. 15. Januar 1926.

2 Bestemmelserne i § 1 kommer ikke til Anvendelse paa: a. Apoteker, med Hensyn til hvilke Justitsministeren[1]) træffer Bestemmelse om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteket paa de Tider, paa hvilke Butikker skal være lukkede, b. Kiosker og lignende Forretninger, der ikke handler med andre Artikler end Aviser, Programmer, Tidsskrifter, Postkort, löse Brevark, Kuverter og Telegramblanketter, Frimærker, Penne, Blæk og Blyanter, c. Salg paa Jernbanestationer af Aviser, Programmer, Tidsskrifter, Böger, samt Salg paa Jernbaneperroner og Dampfærger af Frugt, Chokolade og Konfekt, d. Salg i Teatre, Biografteatre, Koncertbygninger og lignende af Chokolade og Konfekt, for saa vidt Salget finder Sted i Lokaler, hvortil kun Personer, som har löst Billet til Forestillingen eller Koncerten, har Adgang, e. Salg af Aviser som Gadehandel, f. Salg af Sodavand og lignende kölende Drikke, Kaffe, The, Kager og Frugt, som finder Sted med Politiets Tilladelse paa dertil af Politiet anviste Pladser og paa de af dette tilladte Tider, g.[2]) Salg af Tobak, Blomster, Legetöj, Konfekt, Chokolade og Sukkervarer samt de under b. og f. omhandlede Varer, der med Politiets Tilladelse finder Sted paa de Steder og til de Tider, der anvises af Politiet efter Samraad med Kommunalbestyrelsen, h. Fiskefartöjers og forbisejlende Skibes Forsyning med Proviant, Kul, Benzin, Petroleum og lignende samt Ind- og Udlevering af andre Varer, naar den sker i Anledning af Losning eller Ladning, i. Reparation af Cykler og Motorköretöjer samt Forsyning af disse med Olie, Benzin eller Elektricitet, j. Indlevering af Raafisk og Salg af fersk Fisk samt Udlevering af Agn og Fiskeredskaber. Ved Politivedtægt kan det fastsættes, hvorvidt og i hvilket Omfang nærværende Anordnings Regler skal bringes til Anvendelse paa Salg af fersk Fisk. Endelig kan Kommunalbestyrelsen ved en af Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling stadfæstet Vedtægt tillade yderligere Undtagelse fra Bestemmelserne i § 1 for saadanne Bygder paa Færöerne, hvor Forholdene skönnes at göre det nödvendigt.

3 Særlige Regler for visse Arter af Virksomheder: a. Bagere maa, ogsaa paa Folkekirkens Helligdage, holde aabent fra Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften og paa Dage forud for en af Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til Kl. 9 Aften. I den Tid, i hvilken Bagere og Konditorer ifölge Politivedtægt eller dertil af Politiet meddelt Tilladelse er berettigede til at sælge Kager eller Konditorvarer samt Konfekt, Chokolade og Sukkervarer til Fortæring paa Stedet, maa de dog ogsaa sælge disse Varer ud af Huset. b. Blandede Bröd- og Mælkeudsalg maa holdes aabne paa de i a., 1. Stykke, nævnte Tider. Saafremt disse Udsalg foruden Mælk og Bröd ogsaa forhandler andre Varer, maa disse Varer ikke sælges paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, og skal paa disse Tider være enten forsvarlig tildækkede eller bortfjernede fra de offentlig tilgængelige Lokaler. c. Butikker, hvorfra der i Henhold til Antagelsesbrev paa Handel udelukkende forhandles levende Blomster og saadanne Varer, der sædvanemæssigt anses for Tilbehör til Blomsterhandel, maa paa Folkekirkens Helligdage holdes aabne fra Kl. 6 Morgen til Kl. 12 Middag. De Forretninger af denne Art, der ligger i Nærheden af en for Publikum tilgængelig Indgang til en Kirkegaard, maa desuden paa Folkekirkens Helligdage holdes aabne paa de Tider, paa hvilke den paagældende Kirkegaard er aaben, saaledes at Politiet afgör, hvilke Forretninger der har en saadan Beliggenhed. Er Juleaftensdag en Söndag, maa alle de nævnte Forretninger holdes aabne til Kl. 4 Eftermiddag, og ingen af dem længere. d. Beværtere maa paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, ikke sælge ud af Huset; herfra undtages dog Salg af tilberedte Spisevarer samt Mælk og Bröd. Endvidere undtages Salg af Kager og Konditorvarer, dog kun indtil det Tidspunkt, indtil hvilket Konditorier ifölge Bestemmelsen ovenfor under a, 2. Stykke, er berettiget til Salg ud af Huset. e. Al erhvervsmæssig Fotografering med Undtagelse af Fotografering til Brug for Pressen er forbudt Langfredag, 1. Paaskedag, 1. Pinsedag og 1. Juledag.

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Nr. 41 af 11. Dec. 1942.

4 Barber- og Frisörstuer maa holdes aabne Mandag, Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Fredag fra Kl. 6 Morgen til Kl. 7 Aften, paa Dage forud for en af Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til 10 Aften samt paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til Kl. 10 Formiddag.

5 De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. finder först Anvendelse fra Kl. 9 Aften: a. den sidste Torsdag og Fredag för Pinse, de 6 sidste Sögnedage för Juleaftensdag og den förste Sögnedag i Maj og November samt endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse paa Sögnedage, paa hvilke der afholdes större Dyrskuer, Markeder, stedlige Sammenkomster og Festligheder, b. med Politiets Tilladelse for et nærmere begrænset Tidsrum i Tilfælde af, at Naturforhold, Ulykkeshændelser, andre lignende uforudsete Begivenheder eller Fare for uforholdsmæssigt Tab ved Forringelse af letfordærvelige Varer maatte göre saadant önskeligt, c. under Grindefangster fra det Tidspunkt, da Grinden er indkommet i Hvalvaagen, indtil Delingen er tilendebragt. De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. finder ikke Anvendelse fra Kl. 4 til Kl. 9 Eftermiddag förste Söndag i Maj og November og de to sidste Söndage för Jul. Er Juleaftensdag en Söndag, regnes den 17. December for den sidste Söndag för Jul.

6 De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. paa Folkekirkens Helligdage finder tillige Anvendelse paa Grundlovsdagen (den 5. Juni) fra Kl. 12 Middag og paa Juleaftensdag fra Kl. 6 Eftermiddag, saafremt disse Dage falder paa en Sögnedag.

7 Kunder, som befinder sig i et Forretningslokale paa det for dets Lukning paabudte Tidspunkt, kan ekspederes i indtil et Kvarter efter dette. Salg ved dertil indrettede Apparater uden personlig Betjening ((Salgsautomater) er tilladt paa enhver Tid, men Paafyldning af Salgsvarer maa paa de Tider, paa hvilke Butikker skal være lukkede, kun ske uden Anvendelse af fremmed Medhjælp.

8 Overtrædelse af de i denne Anordning indeholdte eller i Medför af samme givne Forskrifter straffes med Böder fra 10 til 500 Kr. Den, hvem det er tilladt at drive Forretning i den almindelige Lukketid, og som i denne driver Forretning i videre Omfang, end det er ham tilladt i den Tid, straffes med Böder fra 50 til 1000 Kr. I Gentagelsestilfælde bliver han tillige at dömme til Fortabelse af Retten til at holde Forretningen aaben udover den almindelige Lukketid enten for et bestemt Tidsrum af ikke under 3 Maaneder eller for bestandig; dette gælder dog ikke Apotekere. Finder Politiet, at en Overtrædelse af denne Anordning hidrörer fra en undskyldelig Misforstaaelse, kan Sagen afgöres med en Advarsel. Böder efter denne Anordning tilfalder Kommunekassen og vedkommende Kommunes Hjælpekasse med henholdsvis en Trediedel og to Trediedele.

9 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1924.

14. Dec. — LOV (NR. 468) om Ændring i Lov Nr. 30 af 27. Februar 1872 om DE FÆRØSKE LANDKOMMUNERS STYRELSE. (Indföjet i Loven af 1872).

21. Jan. 1924. — SUNDHEDSVEDTÆGT FOR KLAKSVIG SOGNS KOMMUNE. *Sundhedskommissionen.*

1 Det stedlige Tilsyn med Kommunens Sundhedspleje, særlig Overholdelsen af nærværende Vedtægt, overtages af en Sundhedskomission, bestaaende af 3 Medlemmer, som udnævnes af Forstanderskabet blandt Kommunens til kommunale Valg berettigede Beboere for 4 Aar ad Gangen, dog saaledes, at 2 af de förste Gang udnævnte Medlemmer skal fratræde efter henholdsvis 1 og 2 Aars Forlöb. Undskyldningsgrunde mod at paatage sig dette Ombud afgöres af Amtet,[1]) dog at de, der er over 60 Aar, kan fordre sig fritagne. Det afgöres ved Lodtrækning, hvilke af de

[1]) Nu Landsstyret.

förste Gang valgte Medlemmer, der saaledes skal afgaa. Et af de 3 Medlemmer skal vælges blandt Forstanderskabets egne Medlemmer, de 2 andre derimod blandt Folk udenfor Forstanderskabet. Kommissionen vælger selv sin Forand. Formanden sammenkalder Kommissionen, saa ofte han dertil finder Anledning, eller naar 2 Medlemmer forlanger det, dog mindst hvert Fjerdingaar. Formanden förer Protokollen i Möderne, besörger Kommissionens Korrespondance og paaser, at tagne Beslutninger udföres. Iövrigt fordeler Kommissionen Arbejdet mellem sine Medlemmer. Saavel Kredslægen eller den af Kommunen ansatte Læge som Sysselmanden kan deltage i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret; de er berettiget til at forlange ethvert Spörgsmaal vedrörende Sundhedsvæsenet taget under Behandling. Sundhedskommissionens Afgörelse kan af Lægen eller Sysselmanden eller af den, hvem det af Sundhedskommissionen er paalagt at udföre noget, eller som er utilfreds med dens Afgörelse, indbringes for Oversundhedskommissionen. Sundhedskommisionens Formand skal efter Udgangen af hvert Kalenderaar tilstille Forstanderskabet en Afskrift af Forhandlingsprotokollen for det forlöbne Aars Vedkommende eller fremlægge selve Protokollen i Forstanderskabets förste Möde hvert Aar. Kommissionens Udgifter til Skrivemateriale, Protokoller og lignende nödvendige Rekvisitter udredes af Kommunens Kasse.

2 Sundhedskommissionen har Adgang til at undersöge alle de Forhold, som i denne Vedtægt omhandles.

3 Foranstaltninger, som medförer Udgift for Kommunen, skal udföres af Forstanderskabet. Nægter dette at udföre dem, og de paagældende Foranstaltninger findes at være paatrængende nödvendige, kan Kommissionen indanke Sagen til Amtets[1]) Afgörelse.

Vandforsyningssteder.

4 Sundhedskommissionen træffer Bestemmelse angaaende hvilke Vandforsyningssteder (derunder Vandledningsbassiner og Brönde) der skal fredes som saadanne, og foranstalter Fredningen offentlig kundgjort. Det skal være forbudt at forurene de fredede Vandforsyningssteder paa nogen som helst Maade, saasom ved at komme Gödning, Fejeskarn eller andet Affald deri eller paa Steder, som har Tillöb dertil, at anbringe slige Sager saa nær ved Vandforsyningsstederne eller deres Tillöb, at Forurening derfra er mulig, at lægge i Blöd eller vaske paa samme Steder, at have Fjerkræ gaaende löst i Indmarken, saaledes at det tager varigt Ophold der, eller at töjre Kreaturer tæt derved.

5 Vandledningsbassiner og Brönde skal være forsynede med Indhegning eller Dæksel. Nye Bassiner eller Brönde maa ikke anlægges, forinden Sundhedskommissionen har godkendt de nærmere Bestemmelser vedrörende deres Anbringelse og Indretning. Ligeledes paaligger det Sundhedskommissionen mindst een Gang aarlig at paase, at allerede anlagte Vandledninger og Bassiner er i Overensstemmelse med almindelige sanitære Krav og kan om nödvendigt forbyde Brugen af disse.

Möddinger.

6 Nye Möddinger maa ikke anlægges uden Sundhedskommissionens Tilladelse og ikke nærmere end 8 Meter fra beboet Hus, Skole, Kirke eller alfar Vej, medmindre Sundhedskommissionn skönner det ugörligt for Vedkommende at anbringe dem i saa stor Afstand, og der skal med Hensyn til deres Beliggenhed, Opförelsesmaade og Afbenyttelse forholdes efter de af Sundhedskommissionen givne Forskrifter. Sundhedskommissionen kan, naar den finder det nödvendigt, forbyde Brugen af allerede eksisterende Möddinger og kan samtidig paabyde, hvorledes Möddinger bör uskadeliggöres. Det dermed forbundne Arbejde udföres af Ejeren uden Vederlag og Erstatning. Sundhedskommissionen kan paabyde, at alle Möddinger skal opföres af Sten og cementeres eller stöbes af Beton saavel i Bunden som paa Siderne og forsynes med tætsluttende Laag. Hvor Forholdene taler derfor, har Sundhedskommissio-

[1]) Nu Landsstyret.

nen tillade, at de lægges i mindre Afstand end 8 Meter fra nærmeste beboede Hus, Skole, Kirke eller alfar Vej.

Retirader.

7 Nye Retirader maa ikke opföres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skal med Hensyn til Valg af Plads og Opförelsesmaade være sammes Forskrifter underkastede, jfr. 2. Stk. Nærmere Bestemmelser for Retiraders Rensning kan gives af Sundhedskommissionen. Saafremt Sundhedskommissionen finder det nödvendigt, kan den paabyde, at Indholdet fra Retiraderne og i det hele menneskelige Exkrementer og Urin ikke maa henkastes i Möddinger, men skal udtömmes i særlig afsidesliggende Gruber, hvis nærmere Indretning skal godkendes af Sundhedskommissionen; i Mangel af saadanne Gruber skal det henkastes paa Söen paa et af Sundhedskomissionen nærmere godkendt Sted. Forstanderskabet kan efter Indstilling fra Sundhedskommissionen paalægge Beboerne at opföre Retirader, for saa vidt Forholdene gör det önskeligt. De skal være indrettet aaledes, at de kan tömmes og renses. De skal være forsynede med stærke og tætte Tönder eller Blikspande, der anbringes paa solidt Underlag. Kommissionen er berettiget til at forlange, at der opföres W. C. til offentligt Brug, ifald det findes paakrævet.

8 [1]) Nye W. C. maa ikke opföres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skal Aflöbene fra disse gaa i Septiktank. Kommissionen fastsætter Septiktankenes Indretning og Anbringelse. Aflöb fra W. C., som gaar direkte ud paa Söen, skal gaa i Septiktank inden et Tidspunkt, som Sundhedskommissionen fastsætter.

Boligers Indretning.

9 Ingen ny Bygning maa opföres, för Sundhedskommissionen har godkendt Bygningens Beliggenhed samt Planerne for Vandforsynings-, Möddings- og Aflöbsforholdene, og maa ikke tages i Brug, för Sundhedskommissionen har paaset, at Forholdene er ordnede.

10 Boliger maa ikke udlejes, saaledes at de derved overfyldes med saa mange Beboere, at Fare for disses Sundhed derved kan befrygtes. Beboeselejligheder maa fyldestgöre de nödvendige Fordringer til, at de kan holdes tætte og törre. Sundhedskommissionen förer Tilsyn med ethvert Lokale, der benyttes til privat Skole, og kan med Hensyn dertil paabyde, at de samme Fordringer, som kræves ved de offentlige Skoler, overholdes for de private Skolers Vedkommende. Enhver, der holder privat Skole, er pligtig til at göre Anmeldelse derom til Sundhedskommissionen.

Den offentlige Renlighed.

11 Fiskehoveder og andet Fiskeaffald fra Tilberedning af Fisk maa ikke efterlades paa Stranden eller ved Landingspladser men skal kastes paa Söen eller henlægges i Möddinger eller nedgraves i Jorden; dog kan Sundhedskommissionen tillade, at Fiskehoveder, der agtes anvendt ved Goggefiskeri, kan henlægges i lukkede Beholdere ved Landingspladsen eller paa et afsides Sted, men er berettiget til at forlange dem kastede i Söen, naar de fordærves eller udbreder Stank.

12 Fiskeaffald, Fejeskarn, Aske, Gödning og deslige maa ikke henkastes paa Gader, Gaardsrum eller i Elve. Sundhedskommissionen kan træffe Bestemmelse om, hvor det ommeldte Affald maa henkastes. Sundhedskommissionen kan forbyde, at Fisk og Fiskeaffald spredes paa Marken saa nær beboede Huse og alfar Vej, at det forulemper Beboerne. Flydende Affald fra Husholdninger maa ikke udskylles paa Gader, men skal henkastes paa passende Steder, saa som i Elve, nedenfor de fredede Vandforsyningssteder, i Möddinger eller i Aflöbsrender. Aflöbsrender for saadant flydende Affald fra Huse vil, hvor det findes nödvendigt, af vedkommende Husejere være at anbringe, vedligeholde og rense efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse; disse skal være saaledes indrettede, at de förer direkte til Vandlöb eller ud paa Söen.

[1]) Som ændret 24. Febr. 1947.

13 Rensning og Udskylning af Aflöbsrender samt Fejning og Afskylning af Gaardsrum og Gader besörges af vedkommende Beboere, saa ofte det er nödvendigt, efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse. Offentlige Pladser, Gader, Elve og Render skal renses ved Forstanderskabets Foranstaltning, ligeledes efter Sundhedskommissionens nærmere Anvisning.

14 Menneskelige Exkrementer maa ikke efterlades omkring beboede Huse eller Udhuse, i Nöster eller paa andre lignende Steder.

15 Trankogerier og andre for Sundheden skadelige Næringsbrug skal med Hensyn til deres Anlæg og Drift være de Forskrifter undergivne, som Sundhedskommissionen maa anse for nödvendige.

16 For alle Bagerier gælder Bestemmelserne i det af Indenrigsministeriet af 26. Februar 1910 stadfæstede Regulativ med Ændringer af 7. Oktober 1912.

Overtrædelser af Vedtægten.

17 Med Hensyn til Overtrædelse af denne Sundhedsvedtægt saavel som med Hensyn til Behandlingen af her henhörende Sager forholdes efter Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færöerne af 7. Maj 1881. Foretrækker Sundhedskommissionen efter Omstændighederne at lade det Foretagende, som udgör Genstanden for det overtraadte Paalæg, udföre for vedkommendes Regning, er den bemyndiget hertil, og Omkostningerne ved Udförelsen, der med Forstanderskabets Samtykke forelöbig afholdes af Kommunekassen, kan derefter hos vedkommende inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af, at Sundhedskommissionens Paalæg ikke bliver overholdte, kan Sundhedskommissionen henvende sig til Sysselmanden og gennem ham forlange Paabudene overholdte.

18 Denne Sundhedsvedtægt bliver at tinglæse. Et Eksemplar sendes til hvert Hus i Sognet.

29. Marts — LOV (NR. 66) OM STATSSTØTTE TIL TUBERKULØSES SYGEBEHANDLING (se Anordning Nr. 249 af 30. September 1924).

29. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 109) OM KIRKERNES STYRELSE.

1 Lagtinget er Kirkernes överste Styrelse. Det bestyrer Færöernes Kirkefond (§ 10) og tager Bestemmelse om Anvendelse af dens Midler, jfr. § 11. Det bestemmer Regnskabsförelsen og Revisionen samt deciderer Regnskabet.

2 Menighedsraadet[1]) er Kirkens stedlige Styrelse under Tilsyn af en Kirkeinspektion, som bestaar af Amtmanden, Provsten og tre af Lagtinget efter Forholdstal valgte Medlemmer.

3 Menighedsraadet förer Tilsyn med Kirken. Det sörger for Kirkens indre Vedligeholdelse samt for alt, hvad der er nödvendigt for Kirkens Brug (Bröd og Vin til Altergang, Belysning, Rengöring, Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar m. v.) og forestaar Ordningen af Præsthold.

Et af Menighedsraadets Medlemmer skal som Kirkeværge have det nærmere Tilsyn med nævnte Anliggender og med Kirken i det hele taget. Kirkeværger, som ved denne Lovs Ikrafttræden ikke er Medlemmer af Menighedsraadet, skal fremdeles kunne beklæde Hvervet som Kirkeværger, om de maatte önske det.

Lagtinget kan foreskrive nærmere Regler for Menighedsraadets Virksomhed som Kirkestyrelse, for Regnskabsaflæggelsen m. v.

4 Kirkens Indtægter, herunder Indtægter ved Kirkens Brug, frivillige Bidrag, Renter af Kapitaler, de i Henhold til denne Lovs § 9 paalignede Belöb, indgaar i en Kirkekasse, der bestyres af Menighedsraadet, og hvoraf Udgifterne til de i § 3 omhandlede Formaal afholdes. Kirkeværgen eller et andet Medlem af Menighedsraadet, efter dettes Valg, fungerer som Kasserer.

5 Udlejning af Kirkens Stolestader maa fremtidig ikke finde Sted. Menigheds-

[1]) Jfr. Anordn. Nr. 18 21. Januar 1925.

raadet kan bestemme, at visse Stolestader i Kirken ved almindelige Gudstjenester skal forbeholdes til Brug for gamle og svagelige med særligt Hensyn til tunghöre.

6 Kirkernes Regnskabsaar er Kalenderaaret. Menighedsraadet indsender Regnskabet for det forlöbne Regnskabsaar inden Udgangen af April Maaned til Kirkeinspektionen, der lader Regnskabet revidere og deciderer samme.

7 Kirkens Overslag for det kommende Regnskabsaar indsendes af Menighedsraadet inden Udgangen af September Maaned til Kirkeinspektionen, der stadfæster Overslaget.

Lagtinget kan forbeholde sig i enkelte Tilfælde at stadfæste Kirkers Budgetter.

Hvis der ikke opnaas Enighed mellem de paagældende, bestemmer Lagtinget, i hvilket Forhold eventuelle Udgifter, der vedrörer flere Menighedsraadskredse i et Præstegæld, skal fordeles mellem disse.

Lagtinget kan bestemme, at en Del af Udgifterne ved Præsthold i et Præstegæld skal udredes af Kirkekassen paa det Sted, hvor Sognepræsten bor.

8 Naar Kirkens Indtægter ikke er tilstrækkelige til Dækning af dens Udgifter til de i § 3 omhandlede Formaal eller til andre Kirken vedrörende Formaal, som ikke ifölge § 11 skal udredes af Færöernes Kirkefond, tilvejebringes det manglende ved Ligning paa Menighedsraadskredsens til Folkekirken hörende Beboere.

9 Naar Overslaget er blevet stadfæstet, tilstilles det den eller de kommunale Styrelser med Oplysning om, hvor stort et Belöb der vil være at paaligne.

Den kommunale Styrelse iværksætter derefter en særlig Ligning paa Folkekirkens Medlemmer efter de almindelige Ligningsregler.

Naar en Menighedsraadskreds omfatter to kommunale Sogne, bestemmer Lagtinget efter indhentet Erklæring fra de paagældende kommunale Styrelser, i hvilket Forhold hvert Sogn skal deltage i Udgifterne til de omhandlede Formaal.

For Ligningsbelöbenes Indkrævning og Inddrivelse gælder de samme Regler som for Skat til Kommunen.

Den kommunale Styrelse tilstiller Menighedsraadet de indkomne Ligningsbelöb.

10 I Stedet for de nuværende Kirkekasser for hvert enkelt Præstegæld oprettes en fælles Kirkekasse for samtlige Præstegæld, Færöernes Kirkefond. Denne overtager de hidtilværende almindelige Kirkekassers Midler og Gæld samt disses Indtægter, herunder Indtægterne i Henhold til § 7 i Lov om Hvalfangst ved Færöerne af 2. Maj 1902[1]) og i Henhold til § 4 i Lov for Færöerne om Aflösning af Tiende og Forandring i forskellige Skatter og Afgifter. De til enkelte Kirker henlagte særlige Midler indgaar i disse Kirkers Kirkekasser (§ 4).

11[2]) Færöernes Kirkefonds Midler benyttes til Kirkernes udvendige Vedligeholdelse og til Opförelse af nye Kirker.

Af Kirkefondens Midler kan derhos ydes Tilskud til de i § 3 omhandlede Formaal samt til Kirkegaardes Anlæg og Vedligeholdelse, jfr. § 14. Endvidere kan der af Kirkefondens Midler udredes Tilskud til Præsternes Befordringsgodtgörelse.

For saa vidt Kirkefonden ikke er i Stand til at opfylde sit Formaal, kan Lagtinget efter de for Ligning paa Kommunerne af Amtsrepartitionsfondsskatten til enhver Tid gældende Regler udskrive de fornödne Bidrag fra Sognene, der af de kommunale Styrelser paalignes Menighedernes Medlemmer efter de i § 9 omhandlede Regler.

12 Hvert Aar i Maj Maaned skal Menighedsraadet foretage et fuldstændigt Eftersyn af Kirkebygningen med Tilbehör og afgive skriftlig Indberetning til Kirkeinspektionen om sammes Tilstand og de Mangler, der er forefundet.

Indtræffer i Aarets Löb Beskadigelser, der kræver hurtig Udbedring, skal Indberetning ligeledes ske til Kirkeinspektionen.

Denne afgör da, hvad der videre skal foretages, dog at Menighedsraadet kan

[1]) Afgiften tilfalder nu Landskassen, jfr. Lov Nr. 109 af 15. Marts 1939.
[2]) Som ændret ved Lov Nr. 192 af 11. Maj 1935, jfr. An. Nr. 34 af 6. Febr. 1936.

indanke Kirkeinspektionens Afgörelse til Lagtinget inden 1 Maaned efter, at det er sat i Kundskab om Afgörelsen.

13 Hvert tredje Aar deltager Provsten sammen med to bygningskyndige Mænd i det fornævnte Eftersyn. Dette ledes da af Provsten, der fastsætter Synet til en Dag i Maj, Juni eller Juli Maaned og indkalder Menighedsraadet til Deltagelse i Synet. Forretningen indföres i en af Provsten fört, for hele Provstiet fælles Synsprotokol. Provsten sender Udskrift af Forretningen til Kirkeministeriet, Lagtinget og Kirkeinspektionen. Denne afgör da, hvad der videre skal foretages, dog at Menighedsraadet kan indanke Kirkeinspektionens Afgörelse til Lagtinget inden 1 Maaned efter, at det er sat i Kundskab om Afgörelsen.

14 Hvert enkelt Sogn skal for sit Vedkommende under Tilsyn af Kirkeinspektionen sörge for Kirkegaardenes Vedligeholdelse og for Anlæg af nye Kirkegaarde, som maatte udkræves. Tilfælde af Uenighed afgöres af Lagtinget.[1])

15 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1924. 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden vil den være at forelægge Lagtinget til Revision.

1. April — VEJLEDNING (NR. 115) FOR LIGSYNSMÆND PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 5 i Lov Nr. 36 af 29. Marts 1878 om Ligsyn paa Færöerne udfærdiger Justitsministeriet herved följende Vejledning for Ligsynsmænd paa Færöerne:

1 Efter § 1 i den nævnte Lov maa intet Lig jordes eller Kisten lukkes over Liget eller dette föres bort en længere Vej, inden Ligsyn har fundet Sted og Dödsattest er udstedt.

2 De Ligsyn, der sker ved Ligsynsmænd, skal altid foretages af 2 saadanne. Hjælpeligsynsmændene har kun Ret og Pligt til at deltage i Ligsyn, naar nogen af de ordentlige Ligsynsmænd har Forfald.

3 Det staar altid den Afdödes Efterladte eller andre Vedkommende frit for at lade Ligsynet foretage ved en Læge i Stedet for ved Ligsynsmænd, ligesom Politiövrigheden (i Sydströmö Præstegæld samt i Næs og Sjov Sogne Landfogden, iövrigt Sysselmanden) altid kan bestemme, at dette skal ske.

4 Ligsynsmændene maa ikke foretage noget Ligsyn, för der er forlöbet 3 Dage efter Döden, medmindre umiskendelige Tegn paa Forraadnelse forinden har vist sig, eller Dödsfaldet skyldes et Ulykkestilfælde af en saadan Art, at det utvivlsomt maatte medföre Döden, eller tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri (herunder Strubehoste), Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse, akut Börnelamhed eller letargisk Hjernebetændelse (australsk Syge).

5 Blanketter til Dödsattester udleveres gennem Sognepræsterne.

6 Ligsyn foretages i Overensstemmelse med det paa Blanketterne til Dödsattester anförte og med nedenstaaende »Anvisning for Ligsynsmænd«. Ønsker en Ligsynsmand nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af Anvisningen, kan han derom henvende sig til Kredslægen, hvem det paaligger mundtlig at give ham den efter Omstændighederne fornödne Forklaring.

7 Ligsynsmændene skal omhyggeligt forvisse sig om, hvorvidt de paa Dödsattesten angivne Dödstegn er til Stede, og bör ved Forespörgsel hos den Afdödes Omgivelser söge at skaffe sig Oplysning om den formodede Dödsaarsag. Dödsattesten udfyldes tydeligt med Blæk og saa nöjagtigt som muligt; dette skal ske umiddelbart efter Ligsynets Foretagelse, og der paahviler ikke den, der har begæret Synet, nogen Pligt til at afhente Attesten. Opmærksomheden henledes paa, at en urigtig Angivelse af Dödstegnenes Tilstedeværelse, efter hvad der er statueret af Domstolene, medförer Strafansvar efter Straffelovens § 134, jfr. § 144.[2])

[1]) Jfr. Cirk. af 9. Okt. 1950.
[2]) Nu Strf. § 175.

8 Saafremt Afdöde led af Tuberkulose, skal Ligsynsmændene uopholdelig anmelde Dödsfaldet til Kredslægen. Anmeldelsen afgives enten paa særlig Blanket, som kan rekvireres hos Kredslægen, eller ved Indsendelse af Afskrift af Dödsattesten.

9 Ved Ligsynsloven af 29. Marts 1878 er det paalagt Ligsynsmændene uopholdelig at göre Indberetning til Politiövrigheden (i Sydströmö Præstegæld samt Næs og Sjov Sogne Landfogden, iövrigt Sysselmanden), naar der ved Ligsynet opstaar Formodning om, at Dödsaarsagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed. Denne Bestemmelse er saaledes at forstaa, at den omfatter alle Tilfælde, hvor der ved Ligsynet opstaar Formodning om, at Döden kan være foraarsaget ved Forbrydelse, Selvmord eller Ulykkestilfælde. I saadanne Tilfælde maa Dödsattest ikke udstedes, förend Politiövrigheden har tilkendegivet, at der fra dens Side intet er til Hinder derfor.

10 I de i Loven af 29. Marts 1878 § 6, 2. Stk., omhandlede Tilfælde (ved Selvmord, saavelsom naar Lig opdriver, Personer eller Fostre findes döde, eller naar Mennesker er omkomne ved ulykkelig Hændelse, samt iövrigt naar Undersögelse fra det offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dödsfald) skal Dödsattesten af Ligsynsmændene enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til Politiövrigheden (i Sydströmö Præstegæld samt Næs og Sjov Sogne Landfogden, iövrigt Sysselmanden), hvorhos Duplikat af Attesten samtidig ved personlig Aflevering eller i forseglet Konvolut tilstilles Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, i hvilket sidste Fald Politiövrigheden underrettes derom.

11 I följende Tilfælde skal Ligsynsmændene afholde sig fra at foretage Ligsyn: a) Naar Ligsyn skal foretages indenfor en Afstand af 2 km ad gangbar Vej fra en autoriseret Læges Bopæl; dog skal Ligsynsmændene foretage Ligsynet, saafremt Lægen har Forfald, og de er valgt med Henblik herpaa. b) Naar Dödsfaldet skyldes eller maa formodes at skyldes Pest, asiatisk Kolera, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), eller Kopper. c) Naar Ligbrænding önskes.

Anvisning for Ligsynsmænd. Til Forklaring af de paa Dödsattesten fremsatte Spörgsmaal med Hensyn til Dödstegnene bemærkes:

ad *1.* Liglugten maa vel skelnes fra Lugten af de Midler, der muligvis er anvendt for at hindre Smitte og borttage slem Lugt, f. Eks. Klorkalk, og fra Lugten af Ligkisten.

ad 2. Dödsstivhed er den Uböjelighed af Ledemodene, som indfinder sig i det döde Legeme nogen Tid efter Döden og varer i kortere eller længere Tid, indtil den 1 eller 2 eller flere Dage efter Döden igen ophörer, hvorefter Ledemodene atter bliver slappe og böjelige; den plejer först at vise sig ved Kæbeledene, hvor den i Reglen atter först ophörer. Den vil altsaa i Reglen være forbi, naar Liget synes af Ligsynsmændene; men er den tilstede, er Döden sikker, kun maa den ikke forveksles med den stivfrosne Tilstand, som kan findes, naar Liget har ligget i en meget stærk Kulde.

ad *3.* At Øjnene er brustne, vil sige, at hele Øjet er indfaldet og blödt og den midterste Del af samme (den saakaldte Hornhinde eller Øjesten) er uklar og uden Glans.

ad *4.* Ligpletter hidrörer fra, at Blodet synker ned imod den Del af Legemet, hvorpaa Liget hviler, og findes derfor i Reglen paa Ryggen og paa Bagfladen af Lemmerne. Deres Farve er som af underlöbet Blöd, mörkeröd, rödbrun eller blaaröd; i Begyndelsen ses de som mindre Pletter eller Striber, senere breder de sig og bliver större, endog af Störrelse som en Haand eller mere.

ad *5.* Den grönne Farvning af Underlivet (eller Maven) viser sig som store grönne eller blaagrönne Steder paa den nævnte Legemsdel. Det bemærkes, at denne Farvning ikke maa forveksles med den, som hidrörer fra udvortes Anvendelse af farvede Lægemidler, f. Eks Salver eller Plastre, og som i Reglen kan afvaskes. Den grönne Farvning af Underlivet hidrörer fra begyndende Forraadnelse og er et sik-

kert Dödstegn; den indtræder stundom, især om Vinteren, först flere Dage efter Döden.

ad *6*. Den videre fremskredne Forraadnelse viser sig ved Udspænding af Underlivet (Maven), Opsvulmen og Misfarvning af Hovedet og Ansigtet og Udflod af en mörk stinkende, undertiden skummende Vædske af Næsen og Munden. Ved endnu mere fremskridende Forraadnelse udbreder den blaagrönne Farve sig især over Ansigt, Hals og Krop; Overhuden gaar let af og hæver sig paa enkelte Steder i store Blærer, og den raadne Lugt bliver umiskendelig. Af alle anförte Tegn er Forraadnelse det sikreste, og i Reglen bör Dödsattest ikke udstedes, medmindre den under Nr. 5 nævnte grönne Farvning tydelig kendes; er denne endnu ikke indtraadt, og er Dödsstivheden ikke længere tilstede, bör intet af de övrige Dödstegn (Liglugt, brustne Øjne, Ligpletter) mangle, naar Attesten udstedes.

7. April — K. M. SKR. ANG. AUTORISATION AF FÆRØSKE SALMER. Biskoppen over Köbenhavns Stift bemyndiges til midlertidigt at autorisere den af Provst for Færöerne Dahl og Höjskoleforstander Simon af Skarði foretagne Oversættelse af Salmer til Færösk til Benyttelse paa Færöerne fra det Tidspunkt at regne, da Salmerne foreligger trykt, dog at Indförelsen af Brugen af Salmerne er afhængig af, om Præst og Menighed er enige herom.

12. April — BEK. (NR. 151) ANG. INDFØRSEL AF HUSDYR OG RAA PRODUKTER AF DISSE M. M.

4 Indförsel hertil Landet fra Færöerne af de i §§ 1, 2 og 3 nævnte Dyr er tilladt uden Sundhedseftersyn, saafremt Skibet paa Rejsen hertil ikke har anlöbet andre fremmede Havne end svenske og norske, eller saafremt Skibets Förer eller Dyrets Ledsager til Vetrinærpolitiet afgiver en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at Dyret ikke paa Rejsen har været i Land eller har haft Beröring med andre Dyr. I modsat Fald bringes de Bestemmelser til Anvendelse, som gælder ved Indförsel af Dyr fra det Land, som Skibet har anlöbet, eller hvor Dyret har været landsat. (§§ 1—3 omhandler Heste, Æsler, Muldyr, Hornkvæg, Faar, Geder, Svin samt andre klovbærende Dyr og Hunde).

4. Juli — JUSTM. SKR. (NR. 117) ANG. RETSPLEJELOVEN. I Anledning af, at Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje, jfr. Lov for Færöerne Nr. 164 af 4. Juni 1924, med dertil hörende Tillægslove træder i Kraft paa Færöerne den 1. Oktober 1924, skal man meddele, at följende Cirkulærer m. v. fra det nævnte Tidspunkt vil være at anvende paa Færöerne, dog med de nedennævnte Ændringer: 1. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 136 af 5. Juli 1919 angaaende Indsendelse af Sporteljournaler til Revision. 2. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 138 af 11. Juli 1919 1. og 2. Stykke angaaende Autorisation af Retsböger m. v. 3. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 162 af 14. August 1919 angaaende Formen for den höjtidelige Erklæring, der skal afgives af Stævningsmænd. 4. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 165 af 15. Aug. 1919, næstsidste og sidste Stykke, om Politiprotokoller og Politifuldmægtige. 5. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 177 af 12. September 1919 angaaende Blanketter til Forligskommissionernes Udfærdigelse af Forligsindkaldelser, dog at Ordene »hvis Genstand er en Fordring, lydende paa en bestemt Pengesum« udgaar. 6. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 195 af 16. September 1919 angaaende gratis Sagförerhjælp i Alimentationssager, dog at Ordene »Sagförer« og »en af de til Udförelse af benificerede Sager antagne Sagförere« i förste Stykke og »Sagförerhjælp« i förste og andet Stykke ændres til henholdsvis »en kvalificeret Person« og »sagkyndig Bistand«. 7. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 198 af 22. September 1919, 2. Stykke, angaaende Rejsetilladelse for Politimestre. 8. Cirkulære Nr. 208 af 1. Oktober 1919 fra Præsidenterne i Höjesteret samt i Østre og Vestre Landsret angaaende Samkvem med Tiltalte,

der er fængslet under Straffesager, som er tingfæstet ved Höjesteret eller en af Landsretterne. 9. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 222 af 8. Oktober 1919 angaaende Forholdet mellem Amtmænd og Politimestre, og Amtmændenes Forretninger vedrörende Fængselsvæsenet. 10. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 261 af 2. November 1919 angaaende Rejsetilladelse til Underretsdommere, dog at Ordene »vedkommende Landsrets Præsident« ændres til »Amtmanden«. 11. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 268 af 12. November 1919 angaaende Tilsynet med Overholdelsen af Betingelserne for meddelte betingede Benaadninger, dog at den nævnte Tilsynspligt paa Færöerne udöves af Politimesteren, hvem det fornödne Materiale vil være at tilstille. 12. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 271 af 18. November 1919 om Ophör af Retten til at drive Sagförervirksomhed. 13. Rigsadvokatens Cirkulære Nr. 275 af 22. November 1919 angaaende Henvendelser om Retshandlingers Foretagelse i en anden Retskreds. 14. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 291 af 17. December 1919 angaaende Udstedelse af Straffekort og Opbevaring af Akter i Straffesager. 15. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 319 af 16. December 1919 angaaende Behandlingen af Alimentationssager. 16. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 321 af 19. December 1919 angaaende Uddeling af Gratialer af Politikasserne. 17. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 322 af 22. December 1919 angaaende Optagelse af Forhör og Rapporter i kriminelle Sager. 18. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 20 af 5. Februar 1920 angaaende Udredelsen af Udgifter til Vederlag og Diæter til beskikkede offentlige Forsvarere. 19. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 45 af 3. Marts 1920 angaaende Indsendelse af Forhör angaaende dödfundne Personer, Brandforhör og Söforhör, dog at Forhörene vil være at indsende direkte af Politimesteren, naar han har truffet Afgörelse af, om der skal foretages videre i Sagen. 20. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 163 af 8. Juni 1920 angaaende Udfærdigelse af Domsudskrifter, der skal forkyndes for Tiltalte. 21. Rigsadvokatens Cirkulære Nr. 243 af 10. September 1920 angaaende rettidig Udnyttelse af Retsplejelovens Frister for Anke og Kære. 22. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 74 af 11. Marts 1921 angaaende Fuldbyrdelse af Bödestraffe. 23. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 75 af 11. Marts 1921 angaaende Anklageskrift ved Bödeforelæg. 24. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 182 af 20. September 1922 angaaende Retsafgifter for Afgörelse af Tvistigheder under Skiftebehandling. 25. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 276 af 2. December 1922 angaaende gratis Indrykning i Statstidende af visse offentlige Stævninger i Alimentationssager. 26. Rigsadvokatens Cirkulære Nr. 82 af 26. Marts 1923 angaaende betinget Eftergivelse eller Formildelse af idömt Straf. 27. Rigsadvokatens Cirkulære Nr. 232 af 3. Oktober 1923 angaaende Overtrædelse af Lovbestemmelser, det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over.

30. Sept. — BEK. (NR. 247) OM GENNEMFØRELSE PAA FÆRØERNE AF LOV NR. 90 AF 11. APRIL 1916 OM RETTENS PLEJE. I Medför af § 109, § 187, jfr. § 205 og § 135 i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje med dertil hörende Tillægslove, jfr. Lov for Færöerne Nr. 164 af 4. Juni 1924, fastsættes herved följende:

1 Politimesteren paa Færöerne har Bolig i Thorshavn.

2 — — —

3 Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 506 af 23. September 1919, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 251 af 10. November s. A., og Justitsministeriets Cirkulære Nr. 196 af 5. August 1920 om Sagförerhjælp til ubemidlede, vil være at anvende uændret paa Færöerne, dog at Fortegnelserne over de foretagne Henvisninger om Sagförerhjælp vil være at indsende direkte til Justitsministeriet, jfr. Cirkulære til samtlige Amtmænd, Underretsdommere, Politimestre og Byraad af 21. Januar 1924. Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Oktober 1924.

30. Sept. — ANORDN. (NR. 249), HVORVED LOV NR. 66 AF 29. MARTS 1924 OM STATSSTØTTE TIL TUBERKULØSES SYGEBEHANDLING UDVIDES TIL AT GÆLDE FOR FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved § 14 i

Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstötte til tuberkulöses Sygebehandling meddelte Bemyndigelse sættes den nævnte Lov herved i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 Af Statskassen kan der efter de i denne Anordning fastsatte Regler ydes Tilskud til tuberkulöses Behandling paa saadanne for tuberkulöse bestemte Sygehuse, Hjem og Tuberkulosestationer, som har opnaaet Statsanerkendelse i Henhold til nærværende Anordning eller tidligere Anordninger om Statsstötte til tuberkulöses Sygebehandling, og som underkaster sig Justitsministerens Tilsyn. Statsanerkendelse meddeles paa Finansloven efter forudgaaende af Justitsministeren foranstaltet Undersögelse. Statsanerkendelse kan fratages vedkommende Sygehus, Hjem eller Tuberkulosestation af Justitsministeren, hvis de af Ministeren givne Anvisninger ikke efterkommes.

2 Statsanerkendelse kan meddeles til:

1) *Kystsanatorier*, hvorved der i denne Anordning forstaas Sygehuse, beliggende ved eller i Nærheden af Sökysten, og hvor der udelukkende behandles Börn med Kirtelsyge, fortrinsvis med lettere Former;

2) *Kysthospitaler*, hvorved der i denne Anordning forstaas Sygehuse eller med egen Bygning forsynede Sygehusafdelinger, beliggende ved eller i Nærheden af Sökysten, og hvor der udelukkende behandles Patienter med kirurgisk Tuberkulose, sværere Former af Kirtelsyge og Lupus;

3) *Tuberkulosesanatorier*,[1]) hvorved der i denne Anordning forstaas Sygehuse, hvor der udelukkende behandles Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, fortrinsvis saadanne, som er i de tidligere Stadier af Sygdommen;

4) *Tuberkulosehospitaler*, hvorved der i denne Anordning forstaas Sygehuse eller med egen Bygning forsynede Sygehusafdelinger, hvor der udelukkende behandles Patienter med Tuberkulose i Lunge- eller Strubehoved i forskellige Stadier, fortrinsvis saadanne, der ikke kan drage tilbörlig Nytte af Behandlingen paa et Sanatorium;

5) *Rekonvalescenthjem eller Rekreationshjem*, hvorved der forstaas under Lægetilsyn staaende Hjem dels for saadanne Patienter, som er udskrevet fra statsanerkendte Tuberkulosesanatorier eller Tuberkulosehospitaler, men endnu ikke er i Stand til uden Fare for Tilbagefald at udföre Arbejdet i normalt Omfang, dels for saadanne Patienter, som for længere Tid siden er udskrevet fra de nævnte Anstalter som arbejdsdygtige, men som trænger til indtil 2 Maaneders Rekreation for at undgaa Tilbagefald; dog kan Hjemmets Læge i ganske særlige Tilfælde udsætte Rekonvalescentens Udskrivning indtil 2 Maaneder;

6) *Plejehjem for Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved*, hvorved der i denne Anordning forstaas under Lægetilsyn staaende Hjem for saadanne arbejdsudygtige Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, for hvem Ophold paa Sanatorium eller Sygehus ikke kan anses for nödvendigt.

3 For at kunne opnaa Statsanerkendelse maa et Kystsanatorium, Tuberkulosehospital, Rekonvalescenthjem eller Rekreationshjem mindst have Plads til 10, et Kysthospital eller Tuberkulosesanatorium mindst til 8 og et Plejehjem mindst til 5 Patienter, og der maa — iberegnet det af Statskassen ydede Tilskud — ikke kræves höjere daglig Betaling for hver Patient end

a) 3 Kr. paa Kystsanatorier, Rekonvalescenthjem, Rekreationshjem og Plejehjem samt paa Kysthospitaler for Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og Forbindstoffer til Patienter, der giver Möde paa Hospitalet, uden at Indlæggelse finder Sted,

b) 4 Kr. paa Tuberkulosesanatorier og Tuberkulosehospitaler samt paa Kysthospitaler, naar Indlæggelse finder Sted.

For saa vidt Patienter, som ikke har fast Ophold i det Amt eller den Köbstadkommune, som ejer og driver vedkommende statsanerkendte Tuberkulosehospital,

[1]) Sanatoriet i Hoydal.

indlægges paa nævnte Hospital, kan den daglige Betaling forhöjes indtil et Beløb, der svarer til Hospitalets daglige Driftsudgift for hver Patient, dog ikke udover 50 pCt. af den under Litra b) nævnte Betaling. Den Betaling, som saaledes skal ydes udover den i Litra b) nævnte, udredes for Landkommunernes Vedkommende af den Amtskommune, hvor Patienten havde Ophold; for Patienter, som havde Ophold i Köbenhavn eller en Köbstad, udredes det overskydende Beløb af Köbenhavns Kommune eller vedkommende Köbstadkommune.[1])

4 Under de i § 1 anförte Betingelser kan der tilstaas Sygehusafdelinger, som uden egen Bygning oprettes ved de bestaaende almindelige offentlige Sygehuse, Statsanerkendelse som Tuberkulosehospitaler. Dog skal Sygehusafdelingen have sin egen Indgang, og dens Lokaler skal være strengt afspærret fra den övrige Del af det paagældende Sygehus og afgive Plads til mindst 4 Patienter, ligesom den som Regel skal have sit særlige Plejepersonale.

5[2]) Statskassen yder paa den Maade, som fastsættes i et af Justitsministeren udarbejdet Regulativ, Tilskud til följende Patienters Ophold paa de i §§ 2 og 4 omhandlede statsanerkendte Sygehus og Hjem:

a) Personer, som er Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser, og deres Börn under 15 Aar, hertil henregnet Plejebörn under 15 Aar, samt

b) Personer, der enten har Indfödsret eller i det sidste Aar forinden Indlæggelsen paa en af de nævnte Anstalter har haft fast Ophold her i Landet, og som derhos er saaledes stillede, at deres eller, for saa vidt de er under 15 Aar, deres Forsörgeres öknomiske Forhold i væsentlig Grad vilde forringes, dersom de af egne Midler skulde afholde Udgifterne til Behandling og Ophold paa de nævnte Anstalter.

Spörgsmaal om, hvorvidt der kan kræves Statstilskud for de ommeldte Patienter, der ikke er Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, afgöres af Overövrigheden paa Patientens, eventuelt dennes Forsörgers, Hjemsted under Rekurs til Justitsministeren.

6[2]) Paa hvert Aars Finanslov fastsættes, hvor stort et Beløb, der af Statskassen maa anvendes som Tilskud til Behandlingen af Patienter paa hver af de i §§2 og 4 nævnte Arter af Sygehuse og Hjem.

Statstilskudet maa ikke overstige ¾ af den daglige Betaling eller Driftsudgift for hver Patient og kan pr. Sygedag ikke udgöre mere end: a) 1 Kr. 50 Ø. paa Rekonvalescenthjem, Rekreationshjem og Plejehjem samt paa Kysthospitaler for Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og Forbindsstoffer til Patienter, der giver Möde paa Hospitalet, uden at Indlæggelse finder Sted,

b) 1 Kr. 75 Ø. paa Kystsanatorier,

c) 3 Kr. paa Tuberkulosehospitaler, Tuberkulosesanatorier samt paa Kysthospitaler, naar Indlæggelse finder Sted.

7 Adgang til Behandling og Ophold paa de i §§ 2 og 4 nævnte Sygehuse og Hjem har foruden de i § 5 nævnte Personer endvidere alle saadanne Patienter, som enten har Indfödsret eller i det sidste Aar forinden Indlægelsen har haft fast Ophold her i Landet, og som er rede til for et Tidsrum af to Maaneder ad Gangen at forudbetale eller at stille Sikkerhed for Udredelsen af den ifölge § 3 krævede Betaling. For alles Vedkommende er Adgangen dog betinget af, at Anstaltens Læge skönner, at Patienten er egnet til Optagelse paa Anstalten.

De nævnte Anstalter er forpligtede til at modtage Patienter uden Hensyn til disses Bopæl forsaavidt de i övrigt skönnes egnede til Optagelse paa Anstalten.

8 Patienter paa de i denne Anordning nævnte Anstalter er forpligtede til at deltage i Arbejde, som af Anstaltens Læge forordnes som Led i Kuren.

9 For saavidt Patinter paa de i denne Anordnings § 2, Nr. 1—4, nævnte Sygehuse og de i Lovens § 4 omhandlede Sygehusafdelinger ifölge en af Sygehusets Læge truffen Bestemmelse midlertidigt overflyttes til et andet Sygehus eller en anden

[1]) Jfr. Kunngerð frá Landsst. 6. mai 1952.
[2]) Jfr. Lov Nr. 76 af 15. Marts 1939 om Sygehuse.

Sygehusafdeling til Behandling for en i Forbindelse med den tuberkulöse Lidelse staaende Sygdom, uden at denne Behandling kan betragtes som et Led i den Kur, som det paagældende Tuberkulosesygehus bör kunne yde, afholdes de med Omflytningen og den midlertidige Behandling forbundne, af det offentlige udredede Omkostninger efter Bestemmelserne i § 72 i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne af 10. April 1895, jfr. Lov om forandret Affattelse af denne Paragraf af 17. Marts 1922 § 1.[1])

10 Beløb, der af det offentlige udredes for Patienters Ophold og Behandling paa de i denne Lov nævnte Anstalter, og Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsörgere er Patienter paa disse Anstalter, betragtes i Forholdet til den understöttede ikke som Fattighjælp. Det samme gælder med Hensyn til Patienter, der paa Grund af bevislig Pladsmangel paa de af disse Anstalter, paa hvilke de under Hensyn til deres Bopæl efter Justitsministerens Bestemmelse skulde have været indlagt, behandles paa almindelige Sygehuse.

11 Paa de aarlige Finanslove bestemmes, om der af Statskassen kan ydes Tilskud til Opförelse eller Udvidelse af de i §§ 2 og 4 nævnte Arter af Tuberkuloseanstalter og eventuelt hvor store Beløb. Forinden saadan Bevilling gives, skal detaillerede Planer og Overslag over det paagældende Byggeforetagende indsendes til Justitsministeren og godkendes af denne. Tilskudet kan andrage indtil Halvdelen af Udgiften ved den paagældende Bygnings Opförelse og Montering, Omkostningerne til Grunderhvervelse ikke medregnede, dog ikke over 2500 Kr. for hver Patientplads, Byggeforetagendet er beregnet at skulle rumme. Gives der en Tuberkuloseanstalt, hvorved Statstilskud er ydet, en anden Anvendelse, bliver det ydede Tilskud at tilbagebetale Statskassen.

12 Statsanerkendelse med Adgang til Bidrag af Statskassen kan endvidere meddeles Tuberkulosestationer, hvorved i denne Anordning forstaas Institutioner, der under lægekyndig Medvirkning förer hygiejnisk Tilsyn med tuberkulöse og disses Familie og Hjem, og hvorfra der kan ydes Hjælp til Pleje, til sundere Bolig, særlig for at isolere den syge, til at uddele Sengesteder, Sengetöj, Haandklæder, Spytteflasker m. m. til trængende tuberkulöse og til Vask af smittefarlige syges Linned og Sengetöj.

Statsbidraget kan enten ydes til Foreninger,[2]) der arbejder med de ovennævnte Formaal, og skal da andrage en Trediedel af Udgiften paa Betingelse af, at den stedlige Kommuner yder et Bidrag af mindst en Tredjedel, eller til Kommuner, der önsker at drive Tuberkulosestationer, og skal da andrage Halvdelen.

Anerkendelsen gives paa de aarlige Finanslove mod, at vedkommende Forening eller kommunale Tuberkulosestation underkaster sig Tilsyn efter Justitsministerens Bestemmelse.

13 Paa de aarlige Finanslove kan der ligeledes bevilges Tilskud til Etablering af Landbrugskolonier for tuberkulöse og til Opförelse af særlige Beboelseshuse for tuberkulöse.

Tilskudet kan andrage indtil Halvdelen af Udgifterne ved Bygningens Opförelse og for Landbrugskoloniernes Vedkommende tillige ved deres Montering, alt i övrigt paa samme Betingelser som i § 11 angivet for de i §§ 2 og 4 omhandlede Anstalter med Hensyn til Indsendelse og Godkendelse af detaillerede Planer og Overslag og eventuelt Tilbagebetaling af Statstilskudet. Tilskud til Driften af Landbrugskolonier ydes ved særlig Bevilling paa Finansloven.

14 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober 1924. Samtidig ophæves Anordning af 15. December 1920, hvorved Lov Nr. 366 af 30. Juni 1919 om Statsstötte til tuberkulöses Sygebehandling udvides til at gælde for Færöerne.

---

[1]) Nu Lov 310, 17. December 1924 (indföjet i Loven af 1895).
[2]) Jfr. Justm. Skr. af 2. April 1928.

13. OKT. — BEK. (NR. 256) om Ændringer i de ved kgl. Resolution af 3. Februar 1910 fastsatte BESTEMMELSER FOR FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE. ((Indføjet i Bek. af 1910).

17. OKT. — STADF. PAA FUNDATS FOR »JULEMÆRKELEGATET TIL FORDEL FOR SYGE OG SVAGELIGE BØRN PAA FÆRØERNE«.

Legatets Renter uddeles til syge og svagelige Börn paa Færöerne, fortrinsvis lidende af kirurgisk Tuberkulose, naar Börnene er indlagte paa eller söges indlagt paa et af de paa Færöerne værende Hospitaler eller Sygehuse.[1]) For Legatets Anvendelse aflægges Regnskab til til Julemærkekomitéen.

31. OKT. — JUSTM. SKR. ANG. INDBERETNINGER VEDR. FORLIGSVÆSENET. I Anledning af Retsplejelovens Ikrafttræden paa Færöerne bestemmer Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med det statistiske Departement, at de i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 223 af 6. September 1921 omhandlede, i det övrige Kongerige anvendte Indberetningsskemaer vedrörende Forligsvæsenet vil være at anvende paa Færöerne fra 1. Januar 1925 at regne og indsendes til Statistisk Departement dog saaledes, at den i Skemaerne angivne Deling mellem By og Land frafaldes.

15. Nov. — BEK. (NR. 278) OM ÆNDRING AF FERIEPLANEN FOR THORSHAVN KOMMUNESKOLE.[2]) Paa Undervisningsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 8. November 1924 behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst i Henhold til § 45 i Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færöerne af 1. Marts 1854 at meddele allerhöjeste Approbation paa, at der gives nævnte Lovs § 16 följende Affattelse: Skoleaaret begynder den 18. August.

1 Den aarlige Sommerferie begynder den 1. Juli og varer til den 17. August (begge Dage medregnede), dog at i de Aar, hvor den 18. August falder paa en Lördag, det nye Skoleaar först begynder den paafölgende Mandag.

2 I Midten af Oktober eller kort efter skal der gives en Ferie, bestaaende af en Söndag i Forbindelse med 3 Sögnedage.

3 Juleferien skal begynde den 22. December (denne Dag medregnet) og regelmæssig vare 14 Dage. Men hvis Undervisningen efter denne Regel paany skulde begynde paa en Lördag, afkortes Ferien med en Dag, saa at Undervisningen begynder paa en Fredag.

4 Paaskeferien varer fra Onsdagen för Skærtorsdag til den paafölgende Tirsdag (begge Dage medregnede).

5 Pinseferien skal omfatte 2 Sögnedage i Tilslutning til de 2 Helligdage efter Overlærerens nærmere Bestemmelse.

6 Fastelavns Mandag, Lördag efter Store Bededag, Kongens og Dronningens Födselsdage samt Grundlovsdagen er Fridage.

7 Skoledagenes samlede Antal kan ikke nedsættes under 240 Dage aarlig. De Sögnedage, der efter foranstaaende Ferieplan maatte være tilbage udover nævnte Antal Skoledage, overlades det til Overlæreren at fordele efter eget Skön som hele eller halve Fridage.

---

[1]) 28. Sept. 1931 er konfirmeret en Tilföjelse, hvorefter Bestyrelsen, der bestaar af Amtmanden, Amtslægen og en af Lagtinget valgt Person, kan udbetale indtil Halvdelen af det disponible Belöb til Foreningen paa Færöerne til Tuberkulosens Bekæmpelse og uddele Resten til Behandling af syge Börn eller til Börns Rekreationsophold efter Sygdomme, saafremt der i et Aar ikke bliver Anvendelse for alle Renterne til det i § 4 fastsatte Formaal.

[2]) Som ændret ved Bek. Nr. 9 af 10. Febr. 1948.

9. Dec. — VEDTÆGT FOR BYEN THORSHAVNS KOMMUNALE STYRELSE.

I. Byraadets Sammensætning og Forretningsorden.

1 Byraadet bestaar af 11 Medlemmer [1])

2 Med Hensyn til Byraadets Forhandlinger fölges de Forskrifter, som findes i Lov af 27de Maj 1908 og Byraadets Forretningsorden.[2]) Byraadets förste Möde efter et ordentligt Valg sammenkaldes af det först valgte Medlem og ledes af dette Medlem, indtil Formandsvalget har fundet Sted. I Tilfælde af, at det först valgte Medlem har Forfald, træder det næstförst valgte Medlem i Stedet, og saa fremdeles.

II. Den udövende Myndighed i Kommunens Anliggender. A. I Almindelighed.

3 Udförelsen af Byraadets Beslutninger og den övrige udövende Magt i Kommunens Anliggender paahviler i Almindelighed Byraadets Formand. Han modtager alle Skrivelser til Byraadet og foranstalter i Henhold til Forretningsordenen de skriftilige Udfærdigelser, der skulle udgaa fra samme. Han fordeler Sagerne til vedkommende Udvalg og har Indseende med, at ingen Sag lider utilbörligt Ophold. Naar en kommunal Tjenestemand afgaar ved Döden eller ved Forfald er forhindret i at varetage sin Gerning, drager Formanden Omsorg for sammes midlertidige Besörgelse, indtil Byraadet derom kan tage nærmere Bestemmelse. Under hans særlige Forsorg henlægges alle de Sager, hvis Varetagelse ikke er overdragen til Udvalg.

B. Staaende Udvalgs Sammensætning og Omraade.

4 Följende staaende Udvalg nedsættes til Bestyrelsen af de enkelte Grene af kommunale Anliggender: a. Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet, b. Udvalget for Fattigvæsenet, c. Udvalget for Alderdomsunderstöttelsen, d. Udvalget for Hjælpekassen, e. Udvalget for Skolevæsenet, f. Udvalget for de tekniske Anliggender, g. Udvalget for Havnevæsenet.

Medlemmerne af de staaende Udvalg vælges aarligt i Byraadets förste Möde i Januar Maaned.I Tilfælde af, at et Medlem af et Udvalg ved Forfald for længere Tid er forhindret i at varetage sin Gerning, kan Byraadet vælge et andet Medlem til midlertidigt at fungere i den paagældendes Sted. Skulde et Medlem ophöre at have Sæde i Byraadet, vælges et nyt Udvalgsmedlem for den tilbagestaaende Tid, hvilket ligeledes göres, hvis Byraadet fritager et Medlem for Stillingen som Udvalgsmedlem. Byraadets Formand er Formand i Kasse- og Regnskabsudvalget; ellers vælge Udvalgene selv deres Formand. Byraadet er berettiget til at meddele de staaende Udvalg Instrukser for deres Virksomhed, men iövrigt fastsætter ethvert Udvalg selv sin Forretningorden, om hvilken fornöden Meddelele gives til Byraadet. Udvalgene udöve deres Virksomhed i Möder, der saavidt muligt afholdes i Byraadets Lokaler; de ere beslutningsdygtige, naar over Halvdelen af deres Medlemmer ere til Stede. Over deres Forhandlinger före de Forhandlingsbog. I de dem underlagte Bestyrelsesgrene, med Hensyn til hvis Omraade Tvivlsmaal afgöres af Byraadet, have disse Udvalg at udföre Byraadets Beslutninger; navnlig have de at iagttage, at de i Aarsoverslaget bestemte Midler anvendes i Overensstemmelse med de vedtagne Planer og Overslag og overensstemmende med de til deres Anvendelse knyttede Betingelser. De have at overveje, hvilke nye Foranstaltninger der paa deres Bestyrelsesomraade maatte være at træffe eller Mangler at afhjælpe, og at indkomme med Forslag derom til Byraadet. De have at besörge de særlige Aarsoverslag affattede og inden hvert Aars 1ste September fremsendte til Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet til Indlemmelse i det samlede Aarsoverslag.

5 Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet bestaar af Byraadets Formand og fire andre Medlemmer. Det har efter Forhandling med de vedkommende Udvalg at affatte Aarsoverslaget over Kommunens Indtægter og Udgifter. Det forestaar Kommunens Kasse- og Regnskabsvæsen; uden dets skriftlige Ordre, der hver Gang noteres

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 45 af 1. Okt. 1952.
[2]) Forretningsorden af 15. Januar 1909.

i en særlig Anvisningsprotokol, kan derfor intet Beløb passere til Indtægt eller Udgift i Kommunens Regnskaber. Det paaser, at Regningerne ere behörig attesterede, og at vedkommende Udgift har Hjemmel enten i Aarsoverslaget eller i en særlig Bevilling, samt at de enkelte Bevillingsposter ikke overskrides. Udvalget attesterer Rigtigheden af Kommunens aarlige Regnskab, foretager jævnligt Eftersyn af Kommunens Aktiver og kontante Summer, paaser, at de foreskrevne Kassebøger og andre for Regnskabsaflæggelse nödvendige Böger föres nöjagtigt, og giver vedkommende fornöden Anvisning i saa Henseende.

6 Udvalget for Fattigvæsenet bestaar af tre Medlemmer. Det forestaar Bestyrelsen af alt, hvad der vedkommer Fattigvæsenet. Det förer ved sin Formand Brevveksling i Fattigvæsenets Anliggender, navnlig med fremmede Kommuner, overfor hvilke det repræsenterer Thorshavns Kommune. Udvalgets Formand kan paa dets Vegne tilstaa öjeblikkelig Hjælp til syge og andre trængende saavel som afholde andre uopsættelige Udgifter, hvorom Udvalget underrettes i det paafölgende Möde.

7 Udvalget for Alderdomsunderstöttelsen[1]) bestaar af tre Medlemmer. Det foranstalter i Anledning af indkomne Begæringer om Alderdomsunderstöttelse de fornödne Undersögelser og gör Indstilling til Byraadet om saadanne Sagers Afgörelse. Det förer Tilsynet med de understöttede og varetager iövrigt alle de Byraadet med Hensyn til Alderdomsunderstöttelse paahvilende Pligter; navnlig förer det ved sin Formand Brevvekslingen vedrörende Alderdomsunderstöttelsessager, særlig med fremmede Kommuner, overfor hvilke det repræsenterer Thorshavns Kommune. Udvalget eller dets Formand kan tilstaa öjeblikkelig Understöttelse til syge og andre trængende, hvorom Byraadet underrettes i dets paafölgende Möde.

8 Udvalget for Hjælpekassen bestaar af tre Medlemmer. Det forestaar Bestyrelsen af Hjælpekassens Midler i Overensstemmelse med Lov om Hjælpekasser.

9 Udvalget for Skolevæsenet bestaar af tre Medlemmer. Det forestaar Skolevæsenets ökonomiske Forvaltning, förer Tilsyn med Kommunens Skolebygninger, og bringer paa Byraadets Vegne den anordnede Skoletvang til Anvendelse. Ligeledes har det, efter Forhandling med Skolekommissionen, til Byraadet at göre Forslag til Indstilling om ledige Lærerembeders Besættelse og overhovedet at drage Omsorg for Besörgelsen af alle de Skolevæsenet vedrörende Forretninger, som ere henlagte til Byraadet, for saa vidt dette ikke i saa Henseende træffer anden Bestemmelse.

10 Udvalget for de tekniske Anliggender bestaar af fem Medlemmer. Det forestaar de i Kommunen forefaldende tekniske Arbejder, saasom Gade- og Vejvæsenet og Elektricitetsværket samt förer Tilsyn med Kommunens Bygninger, for saa vidt disse ikke henhöre under andre Udvalg, den offentlige Vandforsyning og den offentlige Belysning samt den offentlige Renlighed, for saa vidt denne ikke henhörer under Sundhedskommissionen.

11 Udvalget for Havnevæsenet bestaar af tre af Byraadets egen Midte valgte Medlemmer samt to Mænd, valgte blandt Byens til Byraadet valgbare Borgere, for saa vidt to saadanne Borgere er villige til at indtræde som Medlemmer af Udvalget. Udvalget sörger for Havnens Vedligeholdelse og Forbedring og leder de Arbejder, som i dette Øjemed skulle foretages, samt forestaar paa Byraadets Vegne Havnens Drift og ökonomiske Bestyrelse.

C. Andre Udvalg.

12 Naar Byraadet beskikker et eller flere af sine Medlemmer eller andre af Kommunens Beboere, som dertil ere villige, til at udföre forbigaaende kommunale Hverv, tager det i hvert enkelt Tilfælde Beslutning om saadanne Udvalgs Sammensætning og den Myndighed, som bör gives dem. Dog kan Udförelsen af saadanne kommunale Hverv, som efter deres Beskaffenhed henhörer under de staaende Udvalgs vedtægtsmæssige Omraade, ikke overdrages til et særligt Udvalg, medmindre Forslaget derom udgaar fra eller i hvert Tilfælde tiltrædes af vedkommende staaende Udvalg.

D. Andre Organer for den kommunale Styrelse.

[1]) Alderdomsunderstöttelse nu aflöst af Aldersrente.

13 Medlemmerne af den i Lov af 27de Maj 1908 § 7 ommeldte Valgbestyrelse vælges aarligt i Byraadets förste Möde. Medlemmerne af Skolekommissionen, Bygningskommissionen og Sundhedskommissionen vælges i Byraadets förste Möde i det förste Aar af Valgperioden. Er et Medlem af et af disse Organer ved Forfald forhindret i at varetage sin Gerning, kan Byraadet vælge en anden til midlertidig at fungere i den paagældendes Sted. Udtræder et Medlem, vælges et nyt Medlem for den tilbagestaaende Tid.

III. Skatteligningen og Skatteopkrævningen.

A. Ligningskommissionen og dens Virksomhed.

14 Ligningskommissionen bestaar af syv Medlemmer. Den vælger selv i Aarets förste Möde en Formand og en Næstformand for det indeværende Aar. Kommuneholderen er Kommissionens Sekretær.[1]) Han deltager i Möderne uden Stemmeret for at meddele de fornödne Oplysninger samt före Forhandlingsprotokollen og Listerne, ligesom han ogsaa udförer dens övrige skriftlige Arbejder. Af hvad der passerer i Kommissionens Möder, indföres et kort Udtog i Forhandlingsprotokollen. Iövrigt vedtager Kommissionen selv sin Forretningsorden.

15 I Henhold til det af Byraadet affattede Aarsoverslag foretager Kommissionen efter de i Lov Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning paa Færöerne fastsatte Regler, og indenfor det i nævnte Lov fastsatte Tidspunkt Ansættelse af Skatten efter Formue og Lejlighed samt Ansættelse af Erhvervsskat. Efter Kommissionens Skön kan den i Henhold til ovennævnte Lovs Regler udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder forhöjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Börneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhöjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til de nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhöjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster. Ligeledes kan Indkomster paa 1000 Kr. og derunder nedsættes, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. Samtlige i Henhold til disse Regler udfundne Skatteindtægter beskattes med en for samtlige Skatteydere fælles Procent.

16 Som Grundlag for Paaligning af Bygningsskat lader Ligningskommissionen inden 1ste November 1925 ved 2de af den udnævnte sagkyndige Personer samtlige Bygninger paa Byens Grund vurdere efter deres Værdi i Handel og Vandel. En saadan almindelig Vurdering gentages hvert femte Aar. Om Nybygninger og Ombygninger giver Bygningskommissionen Ligningskommissionen Meddelelse snarest muligt efter Bygningen Fuldförelse. Inden hvert Aars 1ste November lader Ligningskommissionen de nybyggede og ombyggede Bygninger vurdere ved 2de af den udnævnte sagkyndige Personer. I den förste Halvdel af hvert Aars Oktober Maaned opfordrer Ligningskommissionen ved offentlig Bekendtgörelse dem, som ved Bygningers Afhændelse eller Nedrivning eller lignende mener at være blevne befriede for fremtidig at udrede den derpaa hvilende Bygningsskat, til inden Maanedens Udgang at give Anmeldelse derom til Kommissionen. Ligningskommissionens Sekretær förer en Fortegnelse over Bygninger paa Byens Grund med Vurderingsaar, Vurderingssum, Ejerens Navn og Bopæl vedföjet. Inden Udgangen af November Maaned affatter Ligningskommissionens Sekretær en Liste over Ejere af Bygninger paa Byens Grund. Paa denne Liste anföres i særskilte Rubrikker, foruden Ejernes Navne og Bopæl, 1) de enkelte Bygninger, forsaavidt de ere ssærskilt vurderede, 2) det Aar, hvori Vurderingen har fundet Sted, 3) de enkelte Vuderingssummer, 4) den samlede Vurderingssum for hver Ejers Bygninger.

17 I December Maaned foretages derefter Paaligningen af Bygningsskat, saaledes at Kommissionen for hver paa Listen over Ejere af Bygninger opfört Ejer i hele Hundreder af Kroner anslaar Værdien af hans skattepligtige Bygninger, som opföres

[1]) Kommissionen har nu særlig Sekretær.

paa Listen under en særskilt Rubrik med Overskrift »Anslaaet Værdi af Bygninger«.

18 Det Forhold, hvorefter hver skattepligtig Ejers Skat beregnes, udtrykkes ved Portioner, som anföres i en særlig Rubrik og bestemmes saaledes, at der for hvert hele Hundrede Kroners anslaaet Værdi af Bygninger tillægges et vist Antal Portioner. Portioner.

19 Kommissionen meddeler Byraadet det samlede Antal Skatteportioner. Byraadet bestemmer derefter i Henhold til det af samme vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter i det följende Aar Störrelsen af Portionerne for Bygningsskatten. Endelig beregner Kommunebogholderen, ved at multiplicere Portionernes Störrelse med det Portionsantal, hvortil enhver skattepligtig Ejer er ansat, Bygningsskatten, som anföres i en særlig Rubrik.

20 Derefter föres Bygningsskatten af Kommunebogholderen paa Listen over Formue- og Lejlighedsskat, og det samlede Belöb, som hver Skatteyder skal svare, udregnes og anföres paa Listen. Begge Ligningslister fremlægges til offentligt Eftersyn.

B. Skatteopkrævningen.

21 De kommunale Skatter forfalde til Betaling for det löbende Fjerdingaar hvert Aars 1ste Februar, 1ste Maj, 1ste August og 1ste November med en Fjerdedel af Aarets Skat og indbetales paa Kommunens Kassererkontor under ét for hver Skatteyders Vedkommende i Löbet af de nævnte Maaneder[1])

IV. Regnskabets Revision og Paakendelse.

22 [2]) Efter at Kommunens aarlige Regnskab med Bilag og forsynet med Attestation af Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet har været forelagt Byraadet og derefter fremlagt til det foreskrevne offentlige Eftersyn, overgives det til Revision. Denne udföres först af en lönnet Revisor, som har at gennemgaa Regnskabet og derved især at forvisse sig om de deri opförte Summers Rigtighed saavel i Henseende til Tal som til de af Byraadet vedtagne Bevillinger; han udfærdiger sine Bemærkninger inden hvert Aars 15de Juli. Dernæst have to i Henhold til Lov af 27de Maj 1908 § 44 valgte Revisorer inden 15de August kritisk at gennemgaa Regnskabet og de fremkomne Udsættelser og at göre deres Bemærkninger derved. Derpaa skulle samtlige Antegnelser besörges besvarede af Regnskabsföreren inden hvert Aars 1ste September, hvilke Bevarelser attesteres af Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet, hvorefter Regnskabet med Revisorernes Bemærkninger og Regnskabsförerens Besvarelse tilstilles Byraadet. Byraadet paakender derefter Regnskabet saa betimeligt, at det kan indsendes til Justitsministeriet inden den lovbefalede Tid.

V. De kommunale Tjenestemænd.

23 Til Medhjælp ved den umiddelbare Styrelse af Kommunens Anliggender ansættes en Byraadssekretær,[3]) der tillige er Kommunebogholder og Kommunekasserer. Han har at före Forhandlingsbogen i Byraadets Möder, at besörge Byraadets og Udvalgenes Korrespondance, at före Bogholderiet med samtlige Kommunens Regnskaber, at aflægge Aarsregnskabet og at bistaa Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet ved Udfærdigelse af Indtægt- og Udgiftsordrer, det aarlige Overslag m. m. Han udsender Skatteregninger i behörig Tid, oppebærer alle de Kommunen tilkommende Indtægter og udbetaler alle de Summer, som blive anviste af Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet. Han er overfor Byraadet ansvarlig for alle Kommunens Aktiver og Pengebeholdninger. Som Ligningskommissionens Sekretær har han at opfylde de Pligter, der ere denne paalagte ved Bestemmelserne i Afsnit III. Endvidere har han at fungere som Sekretær for Overligningskommissionen. For de ham betroede Oppe-

[1]) I H. t. midl. Best. Nr. 2 af 14. Marts 1947 har Byraadet vedtaget, at Skatten indkræves fordelt paa 10 Maaneder.

[2]) Da Regnskabsaaret nu er omlagt til Finansaaret, maa Fristerne i § 22 antages forlængede med 3 Maaneder.

[3]) Der er nu ansat særlig Bogholder, Kasserer, Sekretær for Ligningskommission og Overligningskommission.

börsler stiller han den fornödne Sikkerhed efter Byraadets nærmere Bestemmelse. Han lönnes med 4000 Kr.[1]) aarlig.

24[2]) Endvidere ansættes följende kommunale Tjenestemænd: En eller flere Politibetjente. To Opsynsmænd ved Vejvæsenet. En Opsynsmand ved Havnevæsenet.[3]) En Vandmester. En Bestyrer for Elektricitetsværket. En Revisor (jfr. § 22). En eller to Pantefogder (jfr. Lov Nr. 85 af 30. Marts 1935).

25 De i §§ 23 og 24 ommeldte Tjenestemænd udnævnes af Byraadet og kunne opsiges og opsige med 3 Maaneders Varsel til den förste i en Maaned. Med Hensyn til Antagelse og Afskedigelse af Politibetjente forholdes i Overensstemmelse med Lov af 27de Maj 1908 § 28, 2det Punktum. Störrelsen af de Kommunens Tjenestemænd tilkommende Lönninger med Undtagelse af Byraadssekretærens fastsættes ved Kommunens Aarsoverslag. Lönningerne udbetales med 1/12 den sidste i hver Maaned undtagen Revisorens Lön, som udbetales efter hver Revisions Tilendebringelse.

26 De Tjenestemænd, som den kommunale Styrelse iövrigt maatte fordre, og hvis Ansættelsesmaade og Lönningsvilkaar ikke er bestemt i Lovgivningen eller ved andre særlige Regler, antages og afskediges — for saa vidt Byraadet ikke i hvert enkelt Tilfælde maatte træffe anden Afgörelse — af de kommunale Udvalg, til hvis Omraade den paafölgende Gren af Styrelsen henhörer, og paa de Vilkaar, der fastsættes ved Kommunens Aarsoverslag.

VI. Vedtægtens Ikrafttræden samt Ændringer i og Tillæg til samme.

27 Denne Vedtægt træder i Kraft den 1ste Januar 1925. Forslag om Ændringer i og Tillæg til Vedtægten blive at behandle i to ordentlige Byraadsmöder, inden de indsendes til Justitsministeriets[4]) Stadfæstelse.

17. Dec. — LOV OM ÆNDRING I LOV OM FATTIGVÆSENET PAA FÆRØERNE AF 10. APRIL 1895. (Ændret § 72, indföjet i Loven af 1895).

21. Jan. 1925 — ANORDN. (NR. 18), HVORVED LOV OM MENIGHEDSRAAD AF 30. JUNI 1922 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922 § 43 givne Bemyndigelse sættes herved bemeldte Lov i Kraft paa Færöerne med de Ændringer, der er befundne nödvendige af Hensyn til de særlige Forhold paa disse Öer saalydende:

Afsnit I.

1 Der oprettes et Menighedsraad for hvert Sogn, jfr. § 10.

Er der i et Sogn flere end een Kirke, og hver af Kirkerne er selvejende, eller der til hver af Kirkerne er henvist en bestemt Kreds af Sognets Beboere, skal der være et Menighedsraad for hvert Kirkedistrikt.

Naar det til en Köbstadkirke henlagte Landdistrikt har eget Skole- og Fattigvæsen, har det Ret til paa Begæring at faa sit eget Menighedsraad.

Under særlige Omstændigheder kan Kirkeministeriet tillade, at et Pastorat med to eller flere Sogne eller et Sogn med to eller flere Kirkedistrikter har fælles Menighedsraad, naar et Menighedsmöde i hvert af Sognene eller Distrikterne udtaler Önsker derom.

Ved Oprettelsen af nye Sogne eller Sognedistrikter med egen Kirke vælges Menighedsraad for det udskilte Sogn eller Distrikt samtidig med Oprettelsen. Skönnes det fornödent, kan Kirkeministeriet samtidig lade foretage Nyvalg for den tilbageblevne Del.

Kirkeministeriet bestemmer efter Indstilling fra Biskoppen, hvilke af de for Anstalter, Stiftelser eller særlige Klasser af Personer oprettede Menigheder der skal have eget Menighedsraad.

---

[1]) Nu forhöjet.
[2]) Som ændret 5. Febr. 1934 og 27. Sept. 1935.
[3]) Iflg. Reglem. for Forvaltn. af Thorshavn Havn af 21. Juli 1930 ansættes nu en Havnemester og 4 Havnebetjente.
[4]) Nu Landsstyret.

2 Menighedsraadet bestaar af de ved Menigheden fast ansatte Præster (herunder Andenpræster) samt mindst seks til Menighedsraadskredsen hörende Medlemmer valgte efter denne Lovs Regler. Antallet af valgte Medlemmer retter sig efter Antallet af Folkekirkens Medlemmer i Menighedsraadskredsen ved sidste almindelige Folketælling. Tallet sættes til seks for det förste Tusinde og yderligere et Medlem for hvert paabegyndt Tusinde, dog ikke over 15 ialt. Har to eller flere Sogne eller Kirkedistrikter fælles Menighedsraad, fastsættes Antallet af Menighedsraadets Medlemmer efter Pastoratets samlede Folketal og fordeles paa de enkelte Sogne eller Distrikter i Forhold til Folketallet i hvert af dem, dog at et Sogn eller Distrikt mindst skal have et Medlem. Kirkeministeriet kundgör Antallet af Menighedsraadenes Medlemmer i hver Menighedsraadskreds.

Foruden Medlemmerne vælges et Antal Stedfortrædere efter de nedenfor angivne Regler, jfr. §§ 9 og 12.

Præsteviede Kateketer, personelle Kapellaner og personlige Hjælpepræster har Ret til at deltage i Raadets Forhandlinger, men uden Stemmeret, medmindre saadan under særlige Omstændigheder tillægges dem af Biskoppen efter Menighedsraadets Indstilling. I Præstens Forfald og under Embedsledighed indtræder den konstituerede Præst som stemmeberettiget Medlem af Raadet, dog at han ikke kan afgive Stemme ved Indstilling om Præstekaldelse, jfr. § 34, Stk. 2.

Naar den kirkelige Betjening for et af flere Sogne eller Sognedistrikter bestaaende Pastorat er ordnet saaledes, at Betjeningen af et enkelt Sogn eller Distrikt væsentlig er overdraget til en fast Kappellan eller Hjælpepræst, kan det ved Regulativet for Ordningen af Embedsforholdet mellem Præsterne bestemmes, at hver af dem skal være Medlem af sit Menighedsraad.

Menighedsraadet vælger selv sin Formand og en Næstformand, der i Formandens Forfald indtager Forsædet i Raadet.

3 Menighedsraadet vælges paa 4 Aar. Valget gælder fra et Kirkeaars Begyndelse. Oprettes nye Menighedsraad i Löbet af en Valgperiode, gælder Valget kun for Resten af denne.

4 Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet har ethvert Medlem af Folkekirken, som er fyldt eller inden Udgangen af det Kalenderaar, hvori Valget foregaar, fylder 25 Aar, medmindre de paagældende

1. ved aabenlyst at fornægte Kristentroen stiller sig i afgjort Modsætning til Folkekirken, eller

2.[1]) vitterligt förer et forargeligt Levned, eller

3.[1]) ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken der ikke er modtaget Æresoprejsning.

For at kunne udöve Valgret eller vælges til Menighedsraadet maa vedkommende være optaget paa den kirkelige Valgliste for den paagældende Menighedsraadskreds i Henhold til personlig, skriftlig eller mundtlig Tilmelding. Ved Tilmeldingen skal gives följende Oplysninger: 1. Fulde Navn, Stilling og Bopæl. 2. At den paagældende er Medlem af Folkekirken. 3. Födselssted, Aar og Dato.

Den skriftlige Tilmelding dateres og underskrives egenhændig. Den mundtlige Tilmelding sker ved personlig Henvendelse (ikke telefonisk) til Valgbestyrelsens Formand eller dennes Repræsentant.

Personer, som ikke har Indfödsret, kan först optages paa Valglisten, naar de har haft Bopæl her i Landet uafbrudt i et Aar efter Tilflytningen.

Personer, der har Bopæl i flere Menighedsraadskredse, kan vælge, i hvilken af disse, de vil udöve Valgret.

Personer, der i Henhold til særlige Bestemmelser er henvist til en bestemt Menighed, for hvilken der er oprettet Menighedsraad, har alene Valgret og er kun valgbare til dette Menighedsraad.

Præster og Kirkebetjente, der bor udenfor deres Menighedsraadskreds, har Valg-

[1]) Jfr. Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 9.

ret og — for Kirkebetjentenes Vedkommende — tillige Valgbarhed i den Kreds, i hvilken de er ansat. Deres Hustruer og hjemmeværende Börn har ogsaa, om de önsker det, Valgret og Valgbarhed i samme Kreds. Er Præster eller Kirkebetjente ansat i to eller flere Menighedsraadskredse, kan de saavel som deres Hustruer og hjemmeværende Börn vælge, i hvilken af disse de vil udöve deres Valgret.

Sognebaandslösere kan vælge, om de vil lade sig opföre paa Valglisten i den Menighedsraadskreds, i hvilken de bor, eller i den, som de gennem Sognebaandslösningen knytter sig til. De er da kun valgbare i samme Kreds. Har Sognebaandslösere ladet sig opföre i den Kreds, til hvilken de er knyttet ved Sognebaandslösningen, bevarer de Valgret og Valgbarhed her til Valgperiodens Udlöb, selv om den Præst, til hvilken der er löst Sognebaand, i Mellemtiden fratræder sit Embede.

Ligeledes kan, hvor Omstændighederne taler derfor, Biskoppen meddele Tilladelse til, at en Beboer af et af Sognene i et Flersognspastorat vælger at have Valgret og Valgbarhed i et af Pastoratets andre Sogne.

Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie kan ikke samtidig være Medlemmer af samme Menighedsraad.

5 Medlemmer af Folkekirken er: 1. Personer, der er döbt i Folkekirken. 2. Personer, der er döbt i et evangelisk-luthersk Samfund udenfor Folkekirken, naar de senere har sluttet sig til en Menighed indenfor denne. Er de döbt udenfor Riget, sker Optagelsen ved Bosættelsen her i Landet, medmindre de paa den derom foreskrevne Maade har anmeldt at ville staa udenfor Folkekirken. 3. Andre Personer, som er döbt med den kristne Daab, og som enten efter Bestemmelse af den eller dem, der har Forældremyndigheden, opdrages i Folkekirkens Tro eller i en senere Alder personlig har sluttet sig til en Menighed i Folkekirken.

Nærmere Regler for Optagelse i og Udtrædelse af Folkekirken gives ved kongelig Anordning.

Medlemsforholdet ophörer, naar et Medlem: 1. udtræder af Folkekirken ved skriftlig Anmeldelse paa den ved kongelig Anordning foreskrevne Maade, 2. slutter sig til et Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden eller paa anden Maade, saasom ved at lade sig gendöbe, stiller sig udenfor denne.

Börn under 15 Aar optages i og udmeldes af Folkekirken paa Begæring af den eller dem, der har Forældremyndigheden. Er et Barn een Gang optaget i eller udmeldt af Folkekirken, kan det kun udmeldes eller genoptages paa Begæring af den eller de samme, som har begæret Barnet optaget eller udmeldt, eller, hvis saadan Begæring ikke kan foreligge, med Tilladelse af Kirkeministeriet. For Börn mellem 15 og 18 Aar kræves foruden Barnets egen Begæring tillige Samtykke af den eller dem, der har Forældremyndigheden; Barnet kan indanke en Nægtelse af Samtykke for Ministeriet.

6 Listen over de valgberettigede i en Menighedsraadskreds affattes af en Valgbestyrelse paa 3 Medlemmer,der vælges efter Regler for Forholdstal af Menighedsraadet blandt dets egne Medlemmer. Ved Deling af en Menighedsraadskreds vælger det hidtidige Menighedsraad Valgbestyrelsen for den nyoprettede Kreds blandt dennes til Folkekirken hörende Beboere. Valgbestyrelsen vælger selv sin Formand og kan antage lönnet Medhjælp samt, om fornödent leje Lokale, hvorfra dens Arbejde udföres.

Naar Valg skal foretages efter denne Lovs Regler, bekendtgöres det fra Prædikestolen eller Kordören ved alle regelmæssige Gudstjenester i Menighedsraadskredsen de to förste Söndage i Februar Maaned, at alle de, der önsker sig optaget paa Valglisten, for saa vidt de ikke allerede findes optaget paa den sidst benyttetde Valgliste, maa göre Tilmelding paa den i § 4 foreskrevne Maade inden Udgangen af Marts Maaned. Ved Siden heraf kan Valgbestyrelsen ogsaa lade Bekendtgörelse foregaa paa anden Maade, for saa vidt den maatte finde det formaalstjenligt.

Paa de Söndage, hvor der sker Bekendtgörelse om Tilmelding til Valglisten, udleveres der ved Udgangen af Kirken en trykt Vejledning, indeholdende Lovens Bestemmelser om Betingelserne for Optagelse paa Valglisten, om Reglerne for Valg-

listernes Fremlæggelse og om den Erklæring, som Menighedsraadets valgte Medlemmer skal afgive m. m. Vejledningen, hvis Form bestemmes af Kirkeministeriet, skal tillige indeholde en efter Reglerne i § 4 affattet Blanket, der benyttes ved Tilmeldingen. Vejledningen med tilhörende Blanket skal ogsaa kunne faas udleveret paa de Steder, hvor Tilmeldingen kan ske, eller paa andre efter Menighedsraadets Skön belejlige Steder i Menighedsraadskredsen. Samme Vejledning skal ogsaa udleveres til dem, der melder sig mundtlig til Valglisten.

Efter Tilmeldingsfristens Udlöb udarbejdes Valglisten paa Grundlag af den ved det sidst afholdte Menighedsraadsvalg benyttede Valgliste saaledes, at de, der er opfört paa denne Liste, overföres til den nye Valgliste, saafremt de vedblivende opfylder *Valgretsbetingelserne. Endvidere optages de i Henhold til Stk. 2 rettidig tilmeldte.* Valgbestyrelsen kan, om fornödent, kræve nærmere Oplysninger. Har Valgbestyrelsen modtaget en Tilmelding med mangelfulde eller urigtige Oplysninger, skal den saa vidt muligt give de paagældende Lejlighed til at udfylde eller berigtige den. Kommunerne er forpligtet til paa Anmodning at stille de officielle Mandtalslister til Raadighed for Valgbestyrelsen.

Hvor det skönnes nödvendigt, kan der ved Tilmeldingen forlanges Oplysning, om og hvor vedkommende hidtil har været optaget paa en kirkelig Valgliste, for at Flytningen kan meddeles Valgbestyrelsen i den tidligere Kreds.

Den af Valgbestyrelsen affattede Valgliste fremlægges til offentligt Eftersyn fra den 1. til den 31. Maj i en eller flere af Menighedsraadskredsens Skoler eller i andre passende Lokaler efter Menighedsraadets Bestemmelse. Klager over egen Udeladelse af Listen eller andres uberettigede Optagelse paa samme indgives skriftligt til Valgbestyrelsens Formand inden den 15. Juni og Valgbestyrelsen træffer derefter Afgörelse af indkomne Klager og giver vedkommende Meddelelse om Afgörelsen inden Udgangen af Juni. Gaar denne Afgörelse Klageren imod, kan Sagen indankes for Biskoppen, som træffer endelig Afgörelse inden Midten af September Maaned. Bekendtgörelse om Valglisternes Fremlæggelse, Indgivelse af Klager m. v. sker sammen med Bekendtgörelsen om Tilmelding, jfr. Stk. 2.

Ved förste Valg efter foranstaaende Regler kan Valgbestyrelsen ændre de foran fastsatte Frister i det Omfang, hvor dette maa anses fornödent.

7 Hvert Aar modtages en ny Tilmelding til den kirkelige Valgliste i Löbet af Februar Maaned, hvorefter Valgbestyrelsen gennemser Valglisten, udsletter dem, der er flyttet ud af Kredsen eller paa anden Maade har mistet deres Valgret, og optager paa en Tillægsliste de tilflyttede og andre nye valgberettigede, der har meldt sig til Optagelse. Bekendtgörelse om Tilmelding til Valglisten, Fremlæggelse af Listen og Indgivelse af Klager m. v., sker efter Reglerne i § 6.

Forud for hvert ordentligt Valg affatter Valgbestyrelsen efter Reglerne i § 6 Stk. 4, en helt ny Valgliste, til hvilken de paa den tidligere Valgliste med Tillæg optagne Personer overföres uden ny Tilmelding, saafremt de fremdeles opfylder Betingelserne for Valgret.

Forud for overordentlige Valg til Menighedsraad fastsætter Biskoppen Fristen for Tilmelding til Valglisten m. v., svarende til de i § 6 angivne. De herefter anmeldte optages paa et Tillæg til Valglisten.

Ved Deling af en Menighedsraadskreds har de, der har meldt sig til Optagelse paa Valglisten i den tidligere samlede Kreds, Valgret og Valgbarhed i den nyoprettede Kreds uden ny Tilmelding.

8 Valget foretages paa en af Valgbestyrelsen fastsat Dag i Tiden fra den 20 til den 30. November, dog inden Kirkeaarets Udgang, i en eller flere af Menighedsraadskredsens Skoler eller andre passende Lokaler. Valget ledes af Valgbestyrelsen, der om fornödent bistaas af de övrige Menighedsraadsmedlemmer.

Bekendtgörelse om Tid og Sted for Valget sker fra Prædikestolen eller Kordören ved alle regelmæssige Gudstjenester i Menighedsraadskredsen de to förste Söndage i November og iövrigt saaledes, som Valgbestyrelsen finder formaalstjenligt.

Ved overordentlige Valg fastsætter Biskoppen Tiden for Valget og Reglerne for dets Bekendtgörelse.

9 Valgret udöves ved personligt Møde. Valget er skriftligt og hemmeligt og foretages uden forudgaaende Forhandling efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

Afstemningen sker i Henhold til Kandidatlister, paa hvilke bestemte Personer bringes i Forslag. En Liste kan indeholde Navne paa Kandidater i indtil det Antal af Medlemmer, der skal vælges, og skal desuden indeholde et tilsvarende Antal Navne paa Stedfortrædere, jfr. § 12. Uden vedkommendes Samtykke, som maa foreligge skriftligt, maa intet Navn opföres paa en Kandidatliste. Kandidatlisterne skal være underskrevet af mindst 3 og höjst 9 Vælgere.

Ministeriet meddeler nærmere Regler for Valgets Forberedelse og Foretagelse med Iagttagelse af, at der mellem Udlöbet af Fristen for Kandidatlisters Indgivelse og disses Bekendtgörelse bliver mindst 2 Dage, i hvilke der af Forslagsstillerne kan foretages Forandringer i de indgivne Lister paa Foranledning enten af Forslagsstillerne selv eller af Valgbestyrelsen, naar denne erklærer en Liste helt eller delvis ugydig eller mangelfuld, at Kandidatlisterne bekendtgöres mindst 2 Dage för Valget, at saafremt der inden Udlöbet af Fristen for Kandidatlisternes Indgivelse kun er indleveret een gyldig Kandidatliste, erklæres de paa denne Liste opförte Kandidater og Suppleanter for valgte uden Afstemning, at ingen ved at vælges som Suppleant paa en Liste afskæres fra at vælges som Medlem paa en anden Liste.

En kort Beretning om Valget indföres i Menighedsraadets Forhandlingsbog og underskrives af Valgbestyrelsen. En Udskrift af Forhandlingsbogen sendes snarest af Valgbestyrelsens Formand gennem Provsten til Biskoppen.

Klager over Valgets Gyldighed sendes inden 8 Dage efter Valget til Provsten, der efter at have indhentet Valgbestyrelsens Erklæring tilstiller Biskoppen Sagen til Afgörelse. Biskoppens Afgörelse kan saavel af Valgbestyrelsen som af Klageren indankes for Ministeriet.

10 Förer Valget ikke til Dannelse af et fuldtalligt Menighedsraad, eller finder der i en Menighedsraadskreds intet Valg Sted, udskrives Udfyldningsvalg eller helt nyt Valg. Vælges der heller ikke ved dette Valg et fuldtalligt Menighedsraad, dannes Raadet af de Medlemmer, der er valgt, i Forbindelse med de selvskrevne Medlemmer. Er slet ingen Medlemmer valgt, mister Menigheden sin Indstillingsret ved Præstevalg. Menighedsraadets övrige Hverv overtages af de selvskrevne Medlemmer, der kan antage lönnet Medhjælp til Hvervets Udförelse.

11 Flytter et Medlem i Löbet af Valgperioden ud af Menighedsraadskredsen, skal dette ikke göre det nödvendigt for ham at udtræde af Menighedsraadet, hvis dette önsker, at han beholder sit Sæde i samme.

Naar et Medlem ellers i Löbet af Valgperioden önsker at udtræde af Menighedsraadet, skal han hertil have Raadets Samtykke.

Spörgsmaal om at udelukke et Medlem af Menighedsraadet afgöres af Raadet selv, men Afgörelsen kan indankes for Biskoppen. Udelukkelse kan kun finde Sted, naar vedkommende ikke længere opfylder Betingelserne for at have Sæde i Raadet eller vedholdende nægter at opfylde sine Pligter som Medlem af Raadet.

12 De paa en Liste opförte Stedfortrædere betragtes som personlige Stedfortrædere for de valgte Medlemmer i tilsvarende Rækkefölge.

En Stedfortræder tager Sæde i Menighedsraadet, naar et Medlem dör eller udtræder af Raadet. Ligeledes tilkaldes en Stedfortræder efter Menighedsraadets Bestemmelse, naar et Medlem i længere Tid er forhindret.

Findes der ved et Medlems Afgang eller Forfald ingen Stedfortræder til at indtræde i hans Plads, afgör Biskoppen efter indhentet Erklæring fra de tilbageblevne Medlemmer af Raadet, om Besættelsen af den ledige Plads kan opsættes til næste almindelige Valg. Dog skal Udfyldningsvalg finde Sted, hvis Raadets Antal af valgte Medlemmer er gaaet ned under Halvdelen, medmindre Ministeriet samtykker i, at det undlades.

13 Udgifter i Anledning af Valg til Menighedsraad saavel som Raadets egne Udgifter til Lokale, Papir og Porto, til Rejser i Anledning af Præstevalg samt andre Udgifter, som det Raadet paahvilende Hverv medfører, udredes af vedkommende Kirkes særlige Kasse. Har den særlige Kirkekasse ikke Midler til at udrede Beløbet, tilvejebringes dette ved Ligning efter de for Ligning af Underskud ved Kirkens Drift gældende Regler.

Afsnit II.

14 Første Gang efter Valg sammenkaldes Menighedsraadet af den først valgte inden Udløbet af 8 Dage.

Forinden et valgt Medlem første Gang tager Sæde i et Menighedsraad, afgiver han i et Menighedsraadsmøde en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed om at ville udføre det ham betroede Hverv i Troskab mod den danske evangelisk-lutherske Folkekirke, saa at den kan byde gode Vilkaar for den kristne Menigheds Liv og Vækst.

Naar den i Stk. 2 omhandlede Erklæring er afgivet, vælger Menighedsraadet sin Formand og Næstformand, hvorom Meddelelse sendes Biskoppen gennem Provsten. Formand og Næstformand vælges for et Aar ad Gangen. Et Medlem er kun pligtig at modtage Valg til Formand i indtil 4 Aar og kan, naar han har fungeret som Formand i mindst 4 Aar, kræve sig fritaget for Hvervet i et lige saa langt Tidsrum.

Søndagen efter det første Møde kundgøres fra Prædikestolen eller Kordøren, hvem der efter at være valgt til Medlemmer af Menighedsraadet har taget Sæde i samme og hvem der er valgt til Menighedsraadets Formand.

15 Menighedsraadets Formand sammenkalder Raadet, naar han dertil finder Anledning, eller naar det begæres af Sognepræsten (Sognedistriktspræsten) eller af mindst en Trediedel af Raadets Medlemmer.

Menighedsraadets Beslutninger fattes i Möder. Raadet er kun beslutningsdygtigt, naar mindst Halvdelen af Medlemmerne er til Stede. Øvrige Bestemmelser om Forretningsgangen fastsættes af Raadet selv. I Tvivlstilfælde kan Spörgsmaal om Forretningsgangen forelægges Biskoppen.

Menighedsraadets Forhandlinger indføres i en særlig dertil indrettet, af Provsten autoriseret Forhandlingsbog. Den fremlægges ved Kirkesyn og Visitatser.

16 Menighedsraadene i et Pastorat skal samles til fælles Möder, naar Sognepræsten eller Formanden for et af Raadene finder det formaalstjenligt, eller naar Flertallet i et Raad eller mindst en Trediedel af hvert af Raadene begærer det. Formanden i Hovedsognets Menighedsraad leder disse Möder, jfr. ogsaa § 32.

17 Ved Valg af nyt Menighedsraad vedbliver det gamle Menighedsraad at bestaa, til det nye er traadt i Virksomhed, jfr. § 14.

Afsnit III.

18 Menighedsraadet varetager Menighedsraadskredsens Tarv efter de derom gældende Bestemmelser.

19 Menighedsraadet udgör Bestyrelsen for selvejende Kirker.

For de Kirker paa Landet, som ikke ejer sig selv, nedsætter Menighedsraadet et staaende Udvalg, bestaaende af Sognepræsten og to af dets valgte Medlemmer, til Varetagelse af Menighedens Interesser med Hensyn til Kirken, Kirkegaarden m. m. Dette Udvalg skal have Lejlighed til at udtale sig om alle större Arbejder, der udföres ved Kirken eller Kirkegaarden, og har Ret til gennem Menighedsraadet at henvende sig til Overtilsynet i Kirkens Anliggender.

20 Fra og med første Ledighed i Kirkebetjentstillinger efter denne Lovs Ikrafttræden tilkommer det Menighedsraadet, hvor Beskikkelsen af Kirkebetjentene tilfalder det, med Amts og Provstis Stadfæstelse at tage Beslutning om, hvorledes Kirkebetjentforholdene fremtidig skal ordnes, hvem Forretningerne skal overdrages til, og hvilke Honorarer der skal gives.

I særlige Tilfælde vil Kirkeministeren efter at have indhentet Erklæring fra

Menighedsraadet kunne fritage en Lærer, der ved denne Lovs Ikrafttræden tillige er Kirkebetjent, fra hans Hverv som saadan.

21 Menighedsraadet tager Del i Bestyrelsen af de til Præsteembedet henlagte faste Ejendomme efter de herom gældende Regler.

22 Menighedsraadet tager Del i Bestyrelsen af Sognets kirkelige Midler i det Omfang, hvori dette er hjemlet ved de herom fastsatte særlige Regler.

23 Menighedsraadet tager, efter at Sagen har været forhandlet paa et Menighedsmøde, Beslutning om:

a) hvorvidt Konfirmation kun skal afholdes een Gang aarlig, samt om andre Konfirmationer vedrörende Forhold, som ved kongelig Anordning er eller maatte blive henlagt til Menighedsraadets Afgörelse,

b) Indförelse af nye autoriserede Salmeböger og Salmebogstillæg.[1]) Raadet sörger for, at et passende Antal Salmeböger er til Raadighed i Kirken,

c) Benyttelse af Særkalke ved Altergang,

d)[2]) Benyttelse af Færösk eller af Dansk ved Gudstjenester og kirkelige Handlinger efter följende Regler:

1. Det fastsættes, om og i hvilket Omfang Prædiken ved Höjmessegudstjeneste skal holdes paa Færösk.
2. Det fastsættes endvidere, om og i hvilket Omfang færösk Prædiken skal oplæses ved Messefaldsgudstjeneste.
3. Færösk eller dansk Ritual og færöske eller danske Salmer kan benyttes ved Gudstjeneste og kirkelige Handlinger, uanset hvilket Sprog der benyttes til Prædiken.
4. Til Ordningen ved Höjmessegudstjeneste kræves altid Sognepræstens Tilslutning. Det samme gælder for kirkelige Handlinger, der udföres af Sognepræsten uden for Höjmessegudstjenesten.
5. Færöske Ritualer og Salmer skal være autoriserede af Biskoppen.[3])

24 Menighedsraadets Samtykke kræves til, at der a) ved Gudstjenester eller kirkelige Handlinger af nogen af Kirkens Præster anvendes en anden autoriseret Liturgi eller andre autoriserede Ritualer end de hidtil i Menigheden brugte, b) ved de almindelige Gudstjenster af nogen af Kirkens Præster anvendes andre autoriserede Prædiketekster end de, der hidtil har været brugt i Menigheden, c) ved Konfirmandundervisningen indföres nye autoriserede Hjælpemidler, d) ved Religionsundervisningen i Folkeskolen indföres nye autoriserede Hjælpemidler. De under a) og b) omhandlede Sager skal være forhandlet paa et Menighedsmöde, forinden Menighedsraadet træffer sin Afgörelse. Menighedsraadets Samtykke udkræves ligeledes til e) Forandringer i Tiden for Gudstjenesten, f) Foretagelse af Indsamlinger ved de faste Gudstjenester efter de herom gældende Regler.

25 Ønsker et Menighedsraad efter Aftale med nogen af Kirkens Præster, og efter at Sagen har været gjort til Genstand for Forhandling paa et Menighedsmöde, at der ved de af den paagældende Præst ledede Gudstjenester skal benyttes andre end de autoriserede Salmeböger og Salmebogstillæg eller foretages mindre Ændringer i Liturgi og Ritualer, maa Biskoppens Tilladelse hertil indhentes. Tilladelsen kan for Salmebögernes Vedkommende kun gives paa det i § 23 b nævnte Vilkaar.

26 Menighedsraadet har Ret til, ogsaa uden at Anledning dertil er givet det fra de kirkelige Myndigheders Side, at tage Sager og Forhold, der vedrörer Sognemenigheden, under Overvejelse og henvende sig derom til Biskoppen eller Ministeriet.

Præsten er i sin Embedsvirksomhed, herunder den private Sjælesorg, uafhængig af Menighedsraadet.

---

[1]) Jfr. K. M. Skr. 7. April 1924.
[2]) Som ændret ved An. Nr. 157 af 13. Marts 1939.
[3]) Jfr. K. M. Skr. 4. Oktbr. 1930.

27 Til Fremme af Menighedsplejen skal Menighedsraadet forvalte, hvad der indkommer i Kirkens Bösser, Fattigtavler og Blok. For Anvendelsen af disse Midler saavel som af Legater under Menighedsraadets Bestyrelse og andre Indtægter, som Menighedsraadet maatte oppebære, aflægges aarligt Regnskab. Regnskabsaaret er Finansaaret, og Regnskabet fremlægges til offentligt Eftersyn i den förste Halvdel af Maj Maaned efter foregaaende Bekendtgörelse fra Prædikestolen.

Hvor der i en Menighedsraadskreds findes en organiseret Menighedspleje udenfor Menighedsraadet, kan Menighedsraadet bestemme, at hvad der indkommer i Kirkens Bösser, skal tilfalde denne. Kundgörelse herom sker fra Prædikestolen. En Beretning fra den frivillige Menighedspleje vedlægges Menighedsraadets aarlige Regnskab.

En Valgmenighed kan ved sine Gudstjenester i Sognekirken have anbragt en Bösse til sin egen fri kirkelige Fattigpleje.

28 Menighedsraadet deltager i Afgörelsen af Spörgsmaal om Kirkens og Kirkegaardens Brug og i Tilsynet med Kirkers og Kirkegaardes Vedligeholdelse i det Omfang, som Lovgivningen herom bestemmer.

29 Ved Kirkevisitatser samles Biskop eller Provst med Menighedsraadet eller dettes valgte Medlemmer alene til Forhandling, naar det begæres fra en af Siderne.

30 Menighedsraadet er pligtigt til at afgive Betænkning og Raad i de Anliggender, som af Ministeriet, Biskoppen eller Provsten maatte forelægges det.

Menighedsraadets Betænkning bör navnlig indhentes i alle Tilfælde, hvor der foreligger Spörgsmaal af væsentlig Interesse eller blivende Betydning for Menighedsraadskredsen.

31 Menighedsmöder afholdes, foruden i de i Loven foreskrevne Tilfælde, naar det begæres af den kirkelige Øvrighed, af Menighedsraadets Formand eller dets Flertal, af en af de stemmeberettigede Præster i Forbindelse med et Mindretal af de valgte Medlemmer eller efter skriftlig Begæring af 25 paa Valglisten optagne Medlemmer af Menigheden. For flere Menighedsraadskredse i samme Pastorat kan fælles Menighedsmöder afholdes, naar det begæres af et af de paagældende Menighedsraad.

Menighedsmöder sammenkaldes for en enkelt Menighedsraadskreds af Menighedsraadet, for flere Menighedsraadskredse i samme Pastorat af Hovedsognets Menighedsraad.

Menighedsmöderne ledes af en af Mödet selv valgt Ordstyrer. Deres Beslutninger indföres i Menighedsraadets Forhandlingsbog, for fælles Menighedsmöder i Hovedsognets Forhandlingsbog.

Til Menighedsmöder har alle Medlemmer af Folkekirken indenfor vedkommende Kreds Adgang, men kun de, der findes optaget paa de kirkelige Valglister, er stemmeberettigede i de Anliggender, der i Henhold til Loven er henlagt til Menighedsmödets Beslutning eller Betænkning.

Kundgörelse om Menighedsmöders Afholdelse sker ved Gudstjenesterne i de paagældende Menighedsraadskirker eller paa anden Maade, der sikrer, at et saa stort Antal som muligt af Menighedens Medlemmer bliver bekendt med samme. I Kundgörelsen angives Forhandlingsemnerne.

Afsnit IV.

32 Menighedsraadene medvirker efter de nedenfor anförte Regler ved Besættelsen af alle faste Præsteembeder.

Hvor en Sognekirke eller Sognedistrikts- eller Filialkirke helt eller væsentligt er opfört ved Tilskud fra private, har den Privatmand, det Udvalg eller den Forening, paa hvis Foranstaltning Kirken er opfört, Indstillingsret til Præsteembederne ved Kirken förste Gang, de skal besættes. Indstillingen kan ske uden Opslag af Embedet.

Ved de Embedsbesættelser, hvor Menighedsraad ikke medvirker, indhentes Biskoppens Erklæring, förend Indstilling göres til Kongen.

Med Hensyn til Præsteembederne ved Anstalter og Stiftelser saavel som for særlige Klasser af Personer, for hvilke der ikke er oprettet Menighedsraad, har det sit Forblivende ved den hidtidige Besættelsesmaade.

33 Naar et Embede, ved hvis Besættelse Menighedsraadet har Ret til at medvirke, er blevet ledigt, sender Ministeriet snarest muligt efter Ansögningsfristens Udlöb alle de indkomne Ansögninger til vedkommende Biskop. Biskoppen sender snarest muligt gennem Provsten Ansögningerne til Formanden for Menighedsraadet eller, hvis Sagen angaar flere Menighedsraad, til Formanden for Hovedsognets eller Hovedkirkens Menighedsraad, som derefter snarest giver de vedkommende Adgang til at gennemgaa Ansögningerne. Ved Ansögningernes Fremsendelse træffer Provsten paa Biskoppens Vegne Foranstaltning til et Möde af Pastoratets Menighedsraad mindst 3 og höjst 4 Uger, efter at Ansögningerne er kommet Formanden i Hænde. Provsten paa Biskoppens Vegne kan dog paa Menighedsraadets Begæring indrömme Ændringer i disse Frister.

34 Ved det af Provsten berammede Möde, der ledes af ham paa Biskoppens Vegne, gennemgaas Ansögningerne, men Indstillingen til Ministeriet foretages i et senere Möde af Menighedsraadet alene, der dog skal afholdes inden 48 Timer efter det förste Mödes Slutning. Afstemningen om, hvem der önskes indstillet, og i hvilken Orden de skal indstilles, sker paa följende Maade:

Afstemningen er skriftlig og hemmelig, og der maa kun skrives een Kandidats Navn paa hver Stemmeseddel. Stemmeberettigede er kun de valgte Medlemmer af Menighedsraadet.

Hvis der ved förste Afstemning falder Stemmer paa tre eller flere Kandidater, indstilles altid de tre, som har flest Stemmer. Er dette paa Grund af Stemmelighed ikke afgjort, medtages i Indstillingen alle de, som ved deres Stemmetal har Adkomst til de tre förste Pladser.

Ved særskilt Afstemning fastsættes den Orden, hvori de saaledes udpegede Kandidater opföres paa Indstillingslisten, dog saaledes, at den, der allerede ved förste Afstemning har faaet over Halvdelen af Stemmerne, derved altid er indstillet som Nr. 1.

Er der ved förste Afstemning faldet Stemmer paa færre end 3, indstilles den eller de, paa hvilke Stemmerne er faldet, paa samme Maade, medens ny Afstemning foretages om, hvem der yderligere skal indstilles.

35 Ved Slutningen af de i § 34 ommeldte Möder underskrives Forhandlingsbogen af alle Deltagerne i Möderne. Umiddelbart efter det Mödes Slutning, hvori Afstemningen har fundet Sted, tilstilles Sagens Akter tilligemed en Udskrift af Forhandlingsbogen snarest muligt Biskoppen gennem Provsten.

36 Naar Ministeriet har modtaget Mödets Indstilling med Biskoppens Erklæring, har det frit Valg med Hensyn til, hvem af de indstillede det efter det foreliggende vil bringe i Forslag ved Embedets Besættelse, dog at en Ansöger, der ved förste Afstemning har faaet alle de afgivne Stemmer, af Ministeriet skal indstilles til at modtage kongelig Udnævnelse eller for faste Hjælpepræsters Vedkommende have Ansættelsesbrevet udfærdiget i Ministeriet.

Ved Besættelse af Embeder ved Kirker med flere Præster skal Ministeriet ved Indstilling til Kongen tage tilbörligt Hensyn til Mindretallene i Menighedskredsen.

37 Uanset foranstaaende Bestemmelser kan et Pastorats Menighedsraad, naar det mener, at der i Menigheden er et udbredt Önske om at faa en bestemt Mand beskikket til Præst,inden 3 Uger, efter at Embedet er opslaaet ledigt, gennem Biskoppen andrage Ministeriet herom. Desuden skal et Andragende om at faa en bestemt Mand beskikket til Præst indsendes af Menighedsraadet til Ministeriet, naar der fra 25 pCt af de paa den kirkelige Valgliste opförte Medlemmer sker skriftlig Henvendelse herom. Finder Ministeriet, at der intet er til Hinder for, at vedkommende beskikkes, anmoder det Biskoppen om at foranledige, at der snarest sammenkaldes et Menighedsmöde for hele Pastoratet, paa hvilket Spörgsmaa-

let om paagældendes Beskikkelse sættes til Afstemning. Mödet ledes af Biskoppen eller Provsten paa hans Vegne, og Afstemningen er skriftlig og hemmelig. Om Mödet og Afstemningens Udfald indsender Mödets Leder Beretning til Ministeriet, der — hvis 2/3 af de paa Menighedsmödet afgivne Stemmer slutter sig til det udtalte Ønske — er berettiget til at indstille den paagældende til Udnævnelse af Kongen eller for faste Hjælpepræsters Vedkommende meddele ham Ansættelsesbrev.

38 Naar mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand af de kirkelig stemmeberettigede i et Pastorat fremsætter Begæring om, at en Mand ansættes som Andenpræst i Pastoratet, og godtgör, at den paagældende opfylder Betingelserne for at blive Præst i Folkekirken og er villig til at modtage saadan Ansættelse samt har erklæret sig enig i den Lön, der af den nævnte Kreds ydes ham, og tillige godtgör, at denne Lön er sikret ham for mindst 5 Aar, kan Ministeriet indstille den paagældende til at anerkendes som Andenpræst i vedkommende Pastorat. Saadan Ansættelse af en Andenpræst bör som Regel ikke finde Sted i det förste Aar efter en ny Præsteansættelse i Pastoratet. Andenpræsten er med Hensyn til det kirkelige Arbejde i Pastoratet og i sit Forhold til Sognepræsten ligestillet med en residerende Kapellan. Ministeriet fastsætter Regulativet for Arbejdsforholdet mellem ham og Sognepræsten paa Grundlag af et af Biskoppen efter Samraad med de paagældende Præster og Menighedsraadet udarbejdet Forslag.

Angaaende den Kirkens Betjente paahvilende Pligt til at forrette Tjeneste i de i Stk. 1 omhandlede Gudstjenester og kirkelige Handlinger kommer de i Lov om Sognebaandslösning og Kirkers Brug § 21 herom indeholdte Regler til Anvendelse.

Afsnit V.

39 Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Anordning af 13. December 1912, hvorved Lov af 10. Maj 1912 om Menighedsraad sættes i Kraft paa Færöerne. Valg af Menighedsraad efter nærværende Lovs Afsnit I. finder förste Gang Sted i November 1925.

21. Jan. — ANORDN. (NR. 19), HVORVED LOV OM SOGNEBAANDSLØSNING OG BRUGEN AF KIRKERNE AF 30. JUNI 1922, SAALEDES SOM DENNE ER ÆNDRET VED LOV NR. 111 AF 29. MARTS 1924, SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved Lov om Sognebaandslösning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922 § 25 givne Bemyndigelse sættes herved bemeldte Lov saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 111 af 29. Marts 1924 i Kraft paa Færöerne med de Ændringer, der er befundne nödvendige af Hensyn til de særlige Forhold paa disse Øer, saalydende:

I. Sognebaandslösning.

1 Ethvert Medlem af Folkekirken har sin Præst i Sognemenigheden paa det Sted, hvor han bor, medmindre han er henvist til eller efter de nedenfor fastsatte Regler har sluttet sig til en anden folkekirkelig Menighed.

Er der i Sognemenigheden ansat flere faste Præster end Sognepræsten (residerende Kapellaner, Andenpræster og Kaldskapellaner eller faste Hjælpepræster, til hvem Betjeningen af et Sogn eller Distrikt væsentlig er overdraget), har ethvert af Sognemenighedens Medlemmer Ret til at slutte sig til hvem af disse, han önsker.

I övrigt kan de for samme Menighed ((Menigheder) ansatte Præster med Menighedsraadets Tilslutning og Biskoppens Samtykke dele det eller de dem betroede Sogne i Distrikter saaledes, at hver af Præsterne bliver pligtig at betjene de til Folkekirken hörende Beboere i Distriktet, for saa vidt de ikke slutter sig til Præsten for det andet Distrit. Saadan Distriktsdeling skal finde Sted, hvor der i et Sogn paa over 10 000 Indbyggere er ansat baade Sognepræst og residerende Kapellan eller Kaldskapellan. Kirkeministeriet fastsætter i saa Fald efter Indstilling af Menighedsraadet Grænserne for Ditrikterne samt disses Fordeling mellem Præsterne. Biskoppen fatætter, ligelede efter Indstilling fra Menighedsraadet, de nær-

mere Regler for Embedsforholdet mellem Præsterne og Gudstjenesternes saa vidt muligt ligelige Fordeling imellem dem.

En af Biskoppen eller Ministeriet godkendt Distriktsdeling skal inden dens Ikrafttræden kundgöres fra Prædikestolen to Söndage efter hinanden saavel som ved Opslag eller paa anden i Menigheden for kirkelige Bekendtgörelser sædvanlig Maade.

2 Ingen Præst i Folkekirken er pligtig at udföre kirkelige Handlinger for Personer, der ikke er Medlemmer af hans Menighed.

Personer, der ikke er Medlemmer af Menigheden, kan dog, naar Præsten er villig dertil, faa kirkelige Handlinger, herunder Hjemmedaab, udfört af ham, uden at Samtykke fra vedkommendes egen Præst dertil udkræves.

Den Præst, der har udfört en kirkelig Handling for nogen, der ikke er Medlem af hans Menighed, skal göre Anmeldelse derom til vedkommende Menighedsmedlems Præst. De nærmere Regler om Tilförslerne til Kirkebögerne fastsættes af Kirkeministeriet.

3 Ethvert Medlem af Folkekirken har Ret til ved Sognebaandslösning efter de nedenfor foreskrevne Regler at slutte sig til en anden Præst end Sognets eller den Menigheds Præst, til hvilken han ifölge Lovgivningen er henvist.

De Præster, til hvem der kan löses Sognebaand, er, foruden de i Sognemenighederne ansatte faste Præster (jfr. § 1), de Præster, der er ansat ved Stiftelser, i hvis Kirker, der holdes offentlig Gudstjeneste, samt Valgmenighedspræster.

En Sognebaandslösning kan omfatte Mand og Hustru samt hjemmeværende Börn under 18 Aar eller andre Personer af samme Alder henhörende til samme Husstand. For Hustruens saavel som for Börns og andre til Husstanden hörende mindreaarige Personers Vedkommende, naar de er over 15 Aar kræves dog paagældendes Samtykke.

Ingen Præst er pligtig at modtage Sognebaandslösere, men modtager han dem, er han baade med Hensyn til kirkelige Handlingers Udförelse og med Hensyn til Sjælesorg stillet ganske paa samme Maade overfor Sognebaandslöseren som overfor sin egen Menigheds Medlemmer.

4 Sognebaandslösning sker ved Anmeldelse til Provsten i det Provsti hvor Sognebaandslöseren er bosat. Anmeldelsen skal indeholde en Angivelse af de Personer, hvem Sognebaandslösningen omfatter, samt en Erklæring fra den Præst, til hvem Sognebaandet önskes löst, om, at han er villig til at modtage paagældende som Sognebaandslösere.

Provsten lader Anmeldelsen gaa videre til den Præst, fra hvem der er löst Sognebaand. Sognebaandslöseren er berettiget til af Provsten at forlange en Attest for den modtagne Anmeldelse.

Enhver Præst er pligtig til at före en Protokol over Sognebaandslösere fra og til ham.

5 Den Præst, til hvem der er löst Sognebaand, har Ansvaret for de kirkelige Handlinger, som han udförer for Sognebaandslöseren. Hvor Födselsanmeldelse skal göres til Kirkebogen, skal den ske paa det Sted, hvor Barnet er födt, og det paahviler Præsten paa dette Sted at paase, at den Forældrene i Henhold til Lov af 4. Marts 1857 § 2 paahvilende Forpligtelse til inden et Aar efter Barnets Födsel for Sognets Præst og Kirkebetjent at opgive Barnets Navn iagttages.

Kirkeministeriet fastsætter i övrigt de fornödne Regler for Anmeldelse til Kirkebögerne af de af Sognebaandslösernes Præst for disse udförte kirkelige Handlinger, saavel som for Afgivelsen af statistiske Indberetninger m. m., navnlig ogsaa med Hensyn til, hvilke Anmeldelser til Hjemsognets Kirkeböger det skal paahvile Sognebaandslöseren selv at göre, og hvilke der skal foretages af Sognebaandslöserens Præst.

Forsömmelse af de foreskrevne Anmeldelser straffes efter Kirkeministeriets nærmere Bestemmelse med Böder fra 2 til 10 Kr. Böderne tilfalder den kirkelige Fattigpleje under Menighedsraadets Bestyrelse i det Sogn, hvor Sognebaandslöseren bor.

6 Om Ophör af Sognebaandslösning sker Anmeldelse til Provsten og fra denne til de vedkommende Præster, der herom gör Tilförsel til den i § 4 ommeldte Protokol.. Anmeldelsen kan ske under eet for samtlige de i § 3, 3die Stykke, under eet tilmeldte Sognebaandslösere eller af hver af disse for sig, forsaavidt Börn under 15 Aar angaar dog kun med Forældrenes Samtykke.

Endvidere bortfalder Sognebaandslösning, naar den Præst, til hvem der er löst Sognebaand, forflyttes, afskediges eller dör. En Sognebaandsløser kan dog i disse Tilfælde udsætte Afgörelsen af, hvorvidt han vil vende tilbage til sin Sognemenighed, indtil der er kaldet en ny Præst for den Menighed, til hvis Præst han ved Sognebaandslösning havde sluttet sig.

Flytter en Sognebaandsløser til et andet Sogn, men han önsker at fortsætte med Sognebaandslösningen, skal Anmeldelse herom ske til Sognepræsten paa det tilflyttede Sted gennem dette Steds Provst. Dette gælder ogsaa for hver af de i Henhold til § 3, 3die Stykke, under eet anmeldte Sognebaandslösere.

II. Kirkernes Benyttelse af Folkekirkens Præster og dens Menigheder.

7 Sognepræster, residerende Kapellaner og Andenpræster har Ret til lige saa vel paa Sögnedage som paa Sön- og Helligdage at bruge de Kirker, ved hvilke de er ansat, til Gudstjeneste i sædvanlig Form, til kirkelige Handlinger og til gudelige Forsamlinger. Hvor flere Præster er ansat ved den samme Kirke, fastsættes de nærmere Regler herom om fonödent af Biskoppen efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet.

Kaldskapellaner og Hjælpepræster har, naar Regulativer for deres Stilling ikke giver dem nogen særlig Adgang, kun denne Ret efter foregaaende Aftale med Sognepræsten.

8 Sognepræsten, den residerende Kapellan og Andenpræsten har Ret til at tilstede andre Præster i Folkekirken at bruge de Kirker, ved hvilke han er ansat, i de samme Tilfælde, hvori Retten til at bruge Kirkerne tilkommer ham selv.

Ligeledes kan Sognepræsten, den residerende Kapellan og Andenpræsten tilstede ikke præsteviede, der efter de hidtil gældende Regler har Adgang til Prædikestolen, at bruge de paagældende Kirker til Prædiken og Katekisation.

Andre ikke præsteviede kan med Tilladelse af en af de fornævnte Præster og under dennes Ansvar eller af vedkommende Menighedsraad i Præstens Forfald og under Menighedsraadets Ansvar tale i Kirken fra Kordören udenfor de sædvanlige Gudstjenester. Hvis Menighedsraadet modsætter sig, at en Person taler i Kirken, skal Præsten dog ikke kunne give Tilladelse dertil. Ejheller skal Menighedsraadet hvis Præsten har nægtet at give en Person Tilladelsen, under Præstens Forfald kunne tillade denne Person at tale i Kirken.

Naar den kirkelige Betjening af et af flere Sogne eller Sognedistrikter bestaaende Pastorat er ordnet saaledes, at Betjeningen af et enkelt Sogn eller Distrikt væsentlig er overdraget til en residerende Kapellan, Kaldskapellan eller fast Hjælpepræst, har han paa lignende Maade Ret til at give andre Adgang til at bruge vedkommende Sogne- eller Distriktskirke.

9 Dersom een eller flere af et Sogns eller Sognedistrikts til Folkekirken hörende Beboere begærer, at der gives en anden Præst i Folkekirken end den eller de ved Kirken ansatte Lejlighed til at benytte Kirken i noget af de i § 7, 1ste Stk., nævnte Øjemed, og Sognepræsten eller Præsten ved Distriktskirken, jfr. § 8, 4de Stykke, samtykker deri, er Berettigelsen derved tilvejebragt. Den vedkommende Præsts Samtykke maa söges, hver Gang Kirken önskes benyttet paa fornævnte Maade. Nægter den vedkommende Præst sit Samtykke, kan Sagen forelægges Biskoppen eller Kirkeministeriet til Afgörelse. Kan i enkelte Tilfælde vedkommende Præsts Samtykke ikke indhentes, kan den her omhandlede Tilladelse gives af vedkommende Menighedsraad, der derefter indberetter Sagen til Præsten.

Saadant Samtykke kræves dog ikke til Benyttelse af Sogne- eller Distriktskirken til Udförelse af kirkelige Handlinger ved udensogns Præst i de ovenfor i § 2 ommeldte Tilfælde. Anmeldelse om, af hvilken Præst den kirkelige Handling ön-

skes udfört, skal ske mindst 24 Timer forud til Sognepræsten eller Distriktspræsten, med hvem Aftale maa træffes om Tiden for Handlingens Udförelse. Adgang til Brugen af Kirken til den af Anmelderen opgivne Tid kan kun nægtes, saafremt Kirken til den berammede Tid allerede er bestemt til andet Brug.

10 Mindst 5 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand af et Sogns eller Sognedistrikts til Folkekirken hörende Beboere, der er Medlemmer af Sognemenigheden eller Sognedistriktsmenigheden, kan begære Kirken overladt til Prædiken og Katekisation eller Skriftemaal og Altergang ved en anden Præst i Folkekirken end den eller de ved Kirken ansatte. Aftale om Kirkens Benyttelse maa i dette Tilfælde ske med vedkommende Kirkebetjent mindst 24 Timer forud. Adgang til Brugen af Kirken kan ikke nægtes, medmindre den til den berammede Tid allerede er bestemt til andet Brug.

11 Den i Henhold til de foregaaende Paragraffer Sognets Præster eller dets Beboere givne Ret til at faa Kirken overladt til Brug for andre end Sognets Præster skal ogsaa gælde med Hensyn til Adgang for en Præst ved en evangelisk-luthersk Menighed udenfor Riget eller en herfra udsendt Missionær, der har modtaget Præstevielse i Folkekirken, til at holde Gudstjeneste og i Forbindelse hermed at udföre Daab og forrette Altergang. Tilladelsen skal i disse Tilfælde for de förstnævntes Vedkommende være afhængig af, at Biskoppen efter de Oplysninger, der forelægges ham om vedkommende udenlandske Menigheds Lære og Ritus skönner, at der ikke kan være noget til Hinder herfor. Tilladelsen kan naar som helst tilbagetages af Biskoppen. Biskoppens Tilladelse kræves ikke for Præster i den islandske, den norske eller den svenske Kirke.

12 De til Folkekirken hörende Beboere af et Sogn eller Sognedistrikt, der har löst Sognebaand eller er Medlemmer af en Valgmenighed, har Ret til at lade den Præst, til hvem de har sluttet sig, prædike i Sogne- eller Distriktskirken saavel som til at lade ham udföre kirkelige Handlinger for den i Kirken eller paa Kirkegaarden. Om Tiden for saadan Brug af Kirken maa der forud ske Aftale med vedkommende Kirkebetjent, mindst 24 Timer forud. Sognebaandslösernes Præst skal være berettiget til ved samme Lejlighed ikke blot at tage Sognebaandslösere til ham fra andre Sogne til Alters, men ogsaa til at udföre andre kirkelige Handlinger for dem, naar dette kan ske i umiddelbar Forbindelse med den af ham afholdte Gudstjeneste.

Naar mindst 10 af en Sognemenigheds eller Sognedistriktsmenigheds Medlemmer til Biskoppen har indgivet Begæring om Brugen af Kirken for en af dem dannet Valgmenighed, og Betingelserne derfor efter Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 5, 2det Stykke, er til Stede, fastsætter Biskoppen efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet et Regulativ for Kirkens Benyttelse af Valgmenigheden.

Den Merudgift til Kirkens Opvarmning, Belysning og Rengöring m. m., som foraarsages ved Valgmenighedens Brug af Kirken, godtgöres denne af Valgmenigheden med et Vederlag, som fastsættes af Kirkens Overtilsyn efter Forhandling med Menighedsraadet og Valgmenighedens Bestyrelse. Overtilsynets Afgörelse kan indankes for Kirkeministeriet. Det Beløb, der af Valgmenigheden udredes i fornævnte Øjemed, kan ikke medregnes af Valgmenighedens Medlemmer ved Benyttelsen af den i Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 61, 5te Stykke, hjemlede Fradragsret.

13 Til Kirkens Benyttelse til en Gudstjeneste, der væsentlig afviger fra den almindelige Form, saavel som til Benyttelse i kirkelige Foreningers Anliggender, til Afholdelse af kirke- og missionshistoriske Foredrag, naar Betaling ikke tages for at paahöre samme, og deslige, meddeler Menighedsraadet Samtykke, naar Sognets Præst, den residerende Kapellan, Andenpræsten eller Distriktspræsten i et udskilt Distrikt selv leder disse Möder, eller de afholdes af udensogns Præst efter en til ham derom overensstemmende med Reglerne i § 10 eller § 11 rettet Opfordring. I andre Tilfælde, saavel som til Kirkekoncerter meddeler Biskoppen Samtykke efter Indstilling fra Menighedsraadet. Biskoppens Afgörelse kan af Menighedsraadet indankes for Ministeriet. Kan Indstilling til Biskoppen ikke ske, kan Tilladelsen, naar

Menighedsraadet önsker denne givet, meddeles af Sognepræsten, den residerende Kapellan, Andenpræsten eller Distriktspræsten i et udskilt Distrikt, men han skal da altid, saa snart ske kan, göre Indberetning herom til Biskoppen.

Til Afsyngningen af Salmer og kirkelige Sange og deres Ledsagelse af Orgel saavel som til Udförelse af kirkelig Musik paa Orgelet kan Menighedsraadet meddele Samtykke efter Indstilling fra Sognepræsten eller Distriktspræsten, naar der ingen Betaling tages for Adgangen til Kirken.

III. Frimenighedernes Adgang til Brugen af Folkekirkens Kirker.

14 Naar en Sognepræst, en residerende Kapellan, en Andenpræst eller en Distriktspræst for et udskilt Sognedistrikt önsker Adgang for en Præst ved en evangelisk-luthersk Frimenighed her i Riget til at holde Gudstjeneste og til i Forbindelse hermed at udföre Daab og forrette Altergang i Kirkerne i hans Pastorat, kan Biskoppen meddele Tilladelse hertil, saafremt han efter de fra Frimenighedens Præst modtagne Oplysninger om Frimenighedens Lære og Ritus saavel som efter sit Kendskab til Frimenighedens Forhold til Folkekirken i det hele ikke skönner, at der er Grund til at nægte den. Tilladelsen kan naar som helst tilbagetages af Biskoppen. Biskoppens Afgörelse kan indankes for Kirkeministeren.

Naar en saadan Tilladelse af Biskoppen er meddelt en Præst ved en evangelisk-luthersk Frimenighed, har denne Ret til at forrette Begravelse for Medlemmer af Folkekirken, ligesom Begravelse af Medlemmer af Frimenigheden kan ske fra Sognekirken eller Sognedistriktskirken paa det Sted, hvor Jordfæstelsen skal foregaa. I alle Tilfælde, hvor en Frimenighedspræst skal forrette Begravelse, skal de Bevisligheder, der udkræves, forinden en Jordfæstelse kan ske, forud for Begravelsen forelægges for Sognepræsten eller Sognedistriktspræsten paa Stedet.

15 Saadan Tilladelse kan ogsaa meddeles af Biskoppen, naar Andragende om Benyttelse af Sognekirken eller en Sognedistriktskirke i det omhandlede Øjemed indgives af mindst 5 af et Sogns eller Sognedistrikts til Folkekirken hörende Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand. Tilladelsen, der naar som helst kan tilbagetages af Biskoppen, skal anmeldes skriftlig for vedkommende Kirkebetjent mindst 24 Timer forud. Adgang til Brugen af Kirken kan ikke nægtes, medmindre den til den berammede Tid allerede er bestemt til andet Brug.

16 Naar mindst 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand har dannet en evangelisk-luthersk Frimenighed med egen Præst, og mindst 10 af disse er bosat i samme Sogn eller Sognedistrikt, kan de ansöge Biskoppen om at faa den derværende Sogne- eller Distriktskirke overladt til fast Brug for Frimenigheden og dens Præst og har Ret til denne Brug, saafremt og saa længe Biskoppen finder, at Menigheden og dens Præst opfylder Betingelserne i Henholdtil § 14 for, at der kan meddeles Menighedens Præst Tilladelse til at holde Gudstjeneste i Sogne- eller Distriktskirker. Det skal dog tillige være en Betingelse for, at Tilladelsen kan meddeles eller opretholdes, at Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet skönner, at Frimenighedens Brug af Kirken ikke vil træde hindrende i Vejen for de folkekirkelige Menigheders Brug af samme. Skulde der om sidstnævnte Forhold opstaa Uoverensstemmelse mellem vedkommende Parter, kan Sagen indankes for Kirkeministeriet.

17 Forinden Frimenighedens Brug af Kirken træder i Kraft, skal der af Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet være udfærdiget et Regulativ for Kirkens Benyttelse, hvori dog de fornödne Ændringer til enhver Tid skal kunne foretages, navnlig som Betingelse for Frimenighedens fortsatte Brug af Kirken i de foran nævnte Tilfælde.

Bestemmelse om, hvilken Betaling der af Frimenigheden skal ydes saavel for Brugen af Kirken som for dens Opvarmning, Belysning og Rengöring m. m. fastsættes af Kirkens Overtilsyn efter Forhandling med Menighedsraadet og Frimenighedens Bestyrelse. Overtilsynets Afgörelse kan indankes for Kirkeministeriet.

18 Ved de Gudstjenester, der afholdes i Folkekirkens Kirker ved en Præst for en Frimenighed, har denne samme Adgang til at tilstede ikke præsteviede Adgang til

at tale fra Prædikestolen eller Kordören, som tilkommer Folkekirkens Præster, dog at Frimenighedspræsten selv altid skal være til Stede og lede Handlingen ved disse Lejligheder.

IV. Almindelige Bestemmelser.

19 Adgangen til Kirken ved de i denne Lov omhandlede Gudstjenester og kirkelige Handlinger skal staa aaben for alle.

20 De i denne Lov omhandlede Gudstjenester og kirkelige Handlinger skal som Regel forrettes i det danske og færöske Sprog efter följende Bestemmelser:

I Prædiken ved Gudstjenester udenfor de almindelige Höjmessegudstjenester eller ved gudelige Forsamlinger, der afholdes i Kirkerne, skal Benyttelsen af saavel dansk som færösk Sprog være tilladt. Brugen af færöske Salmer og andet til saadan Gudstjeneste hörende skal være tilladt, naar Autorisation heraf foreligger.

Angaaende Brugen af Færösk ved Höjmessegudstjenester og kirkelige Handlinger jfr. Lov om Menighedsraad § 23.[1])

Tilladelse til Undtagelse herfra kan meddeles af Biskoppen. Saadan Tilladelse skal dog ikke være fornöden til Benyttelse af det islandske, det norske og det svenske Sprog i de i § 11 omhandlede Tilfælde.

21 Kirkernes Betjente er pligtige uden særskilt Vederlag at forrette Tjeneste ved alle almindelige Gudstjenester paa Sön- og Helligdage eller andre aarlig tilbagevendende Lejligheder saavel som ved de særlige Gudstjenester i sædvanlig Form, der afholdes af Sognets egne Præster. Hvor en Andenpræst er ansat, er Kirkernes Betjente dog ikke pligtige at forrette Tjeneste ved de af Andenpræsten afholdte særlige Gudstjenester og heller ikke ved de af ham afholdte almindelige Gudstjenester, saafremt hans Ansættelse har medfört, at der afholdes flere saadanne Gudstjenester end de hidtil sædvanlige.

Ved Gudstjenester, der afholdes af andre Præster end de ovenfor nævnte, samt ved gudelige Forsamlinger, kirkelige Möder o. lign., der holdes i Kirken, er Kirkernes Betjente ikke pligtige at være til Stede.

Kirkernes Betjente er endvidere pligtige uden særskilt Vederlag at forrette Tjeneste ved alle kirkelige Handlinger uden Forbindelse med Gudstjenesten, som udföres i Kirken eller paa Kirkegaarden af Præsterne i det Sogn, i hvilket vedkommende Kirkebetjent er ansat, eller af andre paa deres Vegne. Udenfor disse Tilfælde er Kirkernes Betjente ikke pligtige at medvirke ved kirkelige Handlinger.

I Tilfælde, hvor Kirkens Betjente ikke er pligtige at medvirke, og disse ikke medvirker efter særlig Aftale, kan den Præst, der forestaar Gudstjenesten eller forretter den kirkelige Handling, paa eget Ansvar lade Kirkebetjentens Gerning udföre af en anden til Folkekirken hörende Person, som han finder skikket dertil, og som han dertil kan formaa.

Tiden for særlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger, ved hvilke Kirkernes Betjente er pligtige at forrette Tjeneste, maa saavidt muligt vælges saaledes, at det offentlige Skolevæsens Tjeneste ikke udsættes for i den Anledning at forsömmes.

Hvad der i denne Paragraf er bestemt for Kirkens Betjente, gælder ogsaa for Kirkens Organist og Kantor.

22 Menighedsraadet kan udfærdige en Vedtægt, hvori der fastsættes Betaling for Kirkens eller det til Kirken hörende Ligkapels Benyttelse og for Kirkens Rengöring, Opvarmning, Belysning, Udsmykning m. v. ved særskilte kirkelige Handlinger, gudelige Forsamlinger o. lign. saavel som for Orgelspil og Kor ved slige Lejligheder samt for Benyttelse af Kirkeklokkerne ved Begravelser og Bryllupper. I Vedtægten kan ogsaa optages Bestemmelse om den Betaling, der skal ydes for Kirkens Benyttelse til Kirkekoncerter og deslige.

Ved Daabshandlinger, der udföres i umiddelbar Forbindelse med den almindelige

[1]) Ændret ved An. Nr. 157 af 13. Marts 1939.

Gudstjeneste paa Sön- og Helligdage, maa ikke kræves Betaling for Orgelspil. For Kirkernes Benyttelse til gudstjenstligt og andet opbyggeligt Brug kan der overhovedet ikke kræves anden Betaling end den takstmæssige for Opvarmning, Belysning og Rengöring.

For Kirker paa Landet stadfæstes Vedtægten af Færö Amt og Provsti, for de övrige Kirkers Vedkommende af Overtilsynet, efter at der forud er afgivet Erklæring af Færö Amt og Provsti.

Hvor Kirken ikke er selvejende, skal Færö Amt og Provsti, forinden dette stadfæster Vedtægten eller afgiver Erklæring til Overtilsynet, forhandle med Kirkens Ejer eller Ejeren af Kirkens Midler.

Salg af Böger, Traktater og lignende samt Indsamling af Penge udover de fastsatte Kollekter maa ikke finde Sted i Kirken. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at der i en Kirke efter Menighedsraadets nærmere Bestemmelse kan iværksættes Indsamling af Penge til Kirkens Kasse.

23 Ved Altergangen skal den udensogns Præst selv medbringe Bröd og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent, efter senest Dagen forud meddelt Underretning, skal drage Omsorg for, at alt, hvad der i övrigt er fornödent til Foretagelse af de kirkelige Handlinger, er til Stede og i Orden.

24 Ved de i Kirken forefaldende Gudstjenester og kirkelige Handlinger m. v. paahviler Ansvaret for, at alt foregaar sömmeligt og med Orden, naar Stedets Præst ikke selv er til Stede og leder Handlingen, den Præst, til hvem Kirken er blevet overladt. Ved gudelige Forsamlinger i Kirken kan den Præst eller det Menighedsraad, der har Ansvaret, forlange, at ingen maa tage Ordet, som ikke för Forsamlingens Afholdelse har faaet hans Samtykke hertil.

Den, hvem Ansvaret paahviler, skal tillige paase og selv bidrage til, at Kirkebygningen og dens Tilbehör behandles med Omhu og Forsigtighed.

25 Denne Lovs Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Kirker i Straffeanstalter og Arresthuse. For Kirker i Hospitaler og lignende Stiftelser saavel som Kapeller, der udgör en Del af en i privat Eje værende Beboelsesbygning, kommer kun §§ 7 og 8 til Anvendelse. Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903 samt Anordning af 13. November 1903 ophæves fra den Dag at regne, da nærværende Lov ved kongelig Anordning træder i Kraft paa Færöerne. Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov om Lösning af Sognebaandet af 4. April 1855, Lov af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903, jfr. Anordning af 19. Juni 1913, Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Sogne og Distriktskirker af 28. September 1918 og Lov af 3. Juni 1919 om Tillæg til Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912.

28. Marts — BEK. (NR. 72) OM ÆNDRING I INSTRUKS FOR ALLE TIL PRAKSIS BERETTIGEDE JORDEMØDRE. (Indföjet i Instruks af 1. December 1921).

1. April — LOV FOR FÆRØERNE (Nr. 90) OM FORBUD MOD FISKERI MED BUNDSLÆBEVAAD.

1[1]) Det er forbudt paa Söterritoriet ved Færöerne at udöve Fiskeri med Bundslæbevaad (Trawl),.[2]) hvortil Skovlevaad ogsaa henregnes.

Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 5.000 Kr., der tilfalder Statskassen, hvorhos samtlige Fangstredskaber, derunder indbefattet Slæbetrosser, og den ombordværende Fangst skal være forbrudt til Fordel for Statskassen. De forbrudte Fangstredskaber skal efter Politimesterens nærmere Bestemmelse enten bortsælges

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 450 af 22. Dec. 1939 og midl. Best. Nr. 61 af 12. Dec. 1941. Jfr. midl. Best. Nr. 36 af 24. Nov. 1942 om Ret til Fiskeri med Skovlevaad paa et nærmere angivet Omraade og midl. Best. Nr. 25 af 25. Juli 1947 om Tilladelse til Fangst af Hummer med Bundslæbevaad.

[2]) Jfr. Skr. 15. Nov. 1930.

ved offentlig Auktion, der finder Sted tidligst 2 Maaneder efter den endelige Dom eller Afgörelse af Sagen, eller göres ubrugelige til Fiskeri med Bundslæbevaad.

Skibet kan beslaglægges og efter forudgaaende Udpantning sælges til Dækning af Böder og Omkostninger.

2 Fiskerifartöjer med Bundslæbevaad (Trawlere) skal, naar og saa længe de befinder sig paa Söterritoriet, have samtlige Fangstredskaber bortstuvede indenbords.[1])

Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 500 til 5.000 Kr., som tilfalder Statskassen.

Skib, Fangst og Fangstredskaber kan beslaglægges og efter forudgaaende Udpantning sælges til Dækning af Böder og Omkostninger.

3 Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som Politisager.

4 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1925; fra samme Tidspunkt ophæves Lov for Færöerne Nr. 5 af 14. Januar 1899 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad og Lov Nr. 123 af 8. Juli 1902 om Forandring i denne Lov.

1. April — LOV (NR. 93) OM FORANDRING I LOV NR. 126 AF 28. APRIL 1916 om offentligt Tilskud til LÆGE- OG SYGEBEFORDRINGSKASSER paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1916).

18. April — LOV (NR. 127) OM HUNDEAFGIFT SAMT OM STRAF OG ERSTATNING FOR SKADE, FORAARSAGET AF HUNDE. (Se Anordn. Nr. 88 af 31. Marts 1928).

5. Dec. — JUSTM. SKR. OM FÆRØSK SOM POSTSPROG — — — at der er udfærdiget Bestemmelse, hvorefter der paa Postanvisninger m. v., der udveksles indenfor Færöerne, vil kunne ske Angivelse af Kronebelöbet i Bogstaver i det færöske Sprog.

5. Jan. 1926 — KGL. RES. ang. Ændring i § 16 i Anordn. af 16. Jan. 1912, forsaavidt angaar TVERAA SKOLES FERIEPLAN. U. M. Skr. 1. Febr. 1926: Efter Undervisningsministeriets Indstilling er det ved kgl. Resolution af 5. f. M. fastsat, at de i kgl. Anordning af 16. Januar 1912 angaaende Folkeskolen i Bygderne paa Færöerne § 16 fastsatte Bestemmelser om Ferierne for Tveraa Skoles Vedkommende ændres saaledes, at denne Skole faar följende Ferieplan: Som Feriedage bestemmes: Sommerferie fra 21. Juli til 31. August (begge Dage medregnet), dog at i de Aar, da den 1. September falder paa en Lördag, denne Dag medregnes til Ferien. Efteraarsferie i Midten af Oktober, bestaaende af en Söndag i Forbindelse med 3 Sögnedage. Juleferie, der skal begynde den 22. December (denne Dag medregnet) og regelmæssig vare 14 Dage. Men hvis Undervisningen efter denne Regel paany skulde begynde paa en Lördag, afkortes Ferien med en Dag, saa at Undervisningen begynder paa en Fredag. Paaskeferien, der skal vare fra Onsdagen för Skærtorsdag til den paafölgende Tirsdag (begge Dage medregnet). Pinseferie, der skal omfatte 5 Sögnedage i Tilslutning til de to Helligdage efter Overlærerens nærmere Bestemmelse. Sommerferien kan dog, naar Skolekommission og Skolens Lærerraad derom er enige, delvis henlægges til en anden Tid. Desuden bestemmes som Fridage: Kongens og Dronningens Födsels-

[1]) I Skr. 27. *Juli 1899* (utr.) har Justm. meddelt, at der, for at den ommeldte Bortstuvning af Fangstredskaber indenbords skal kunne betragtes som effektiv, ifölge Udtalelse fra Marineministeriet kræves: 1. at Skovlene enten staa paa deres almindelige Plads indenfor Rælingen eller ere om Læ d. e. under Dækket, og 2. at Nettene ere adskilte fra Skovlene og lagte til Side eller bundne op indenbords (paa Dækket eller under Dækket), samt Fisken selvfölgelig udtagen.

dage, Fastelavnsmandag, Lördag efter Store Bededag, Grundlovsdag samt en Dag i hver af de Maaneder, hvor ingen Feriedag eller Fridag falder. Ferie- og Fridagenes samlede Antal maa ikke overstige 124 aarligt. Forsaavidt dette Antal ikke naas efter foranstaaende Ferieplan, overlades det til Overlæreren at fordele de resterende Dage efter eget Skön som halve eller hele Fridage. Hvilket herved meddeles Direktionen til Efterretning og videre Bekendtgörelse, idet henvises til sammes Skrivelse af 16. November f. A.

15. Jan. — JUSTM. SKR. VEDRØRENDE ANORDN. NR. 442 AF 21. NOV. 1923 OM LUKKETID FOR BUTIKKERNE M. V.

I Anledning af en af N N, begge af Thorshavn, til Lagtinget indgivet Klage over, at Politimesteren paa Færöerne har nægtet dem Tilladelse til at holde det af dem i Thorshavn drevne Udsalg med Bolcher, Chokolade, Frugt, Afholdsdrikke, Bröd, Kager, Cigarer og Cigaretter aabent efter den i kgl. Anordning Nr. 442 af 21. November 1923 foreskrevne almindelige Lukketid, har Lagtinget i den for 1925 afholdte ordentlige Samling vedtaget at forelægge den nævnte Klage for Justitsministeriet, idet Tinget navnlig har anmodet om en Udtalelse angaaende Forstaaelsen af paagældende Bestemmelse i Anordningen. Foranlediget heraf skal man meddele, at efter Beskaffenheden af den af Andragerne drevne Virksomhed kan der ikke meddeles dem Tilladelse til at holde aabent efter almindelig Lukketid, men at Personer, der driver Virksomhed som Bager eller Conditor, vil kunne sælge Kager, Conditorvarer samt Konfekt, Chokolade og Sukkervarer ud af Huset i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 11 Aften, jfr. Anordningens § 3 a og § 47 i Thorshavns Politivedtægt af 19. November 1923.

31. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 84) OM LANDVÆSENSKOMMISSIONER.

1 Overlandvæsenskommissionen for Færöerne bestaar af Dommeren som Formand og 4 andre Medlemmer. Disse udtages for hver enkelt Sag (eller, naar flere Sager skal behandles samtidig, for disse Sager i Forening) blandt 12 af Lagtinget efter Forholdstalsvalgmaaden valgte Overlandvæsenskommissærer, der skal være myndige, uberygtede, vederhæftige, paa Færöerne bosatte Mænd, der har Indfödsret. De vælges for 6 Aar ad Gangen. Genvalg kan finde Sted. Den, som er fyldt 60 Aar, kan undslaa sig for at modtage Valg; begærer ellers nogen sig fritaget, afgör Lagtinget, om hans Begæring bör tages til Følge.

2 Landvæsenskommissionen for hvert Syssel bestaar af Sysselmanden som Formand og 2 andre Medlemmer. Disse udtages for hver enkelt Sag (eller, naar flere Sager skal behandles samtidig, for disse Sager i Forening) blandt 6 af Lagtinget efter Forholdstalsvalgmaaden valgte Landvæsenskommissærer, der skal være myndige, uberygtede, vederhæftige, i Sysselet bosatte Mænd, der har Indfödsret. Om deres Funktionstid, om Genvalg og om Fritagelse for at modtage Valg gælder de i § 1 anförte Regler.

3 De af Lagtinget valgte Overlandvæsens- og Landvæsenskommissærer har, saa snart Valget er meddelt dem, til Lagtinget at indsende en skriftlig, höjtidelig Forsikring om, at de efter bedste Evne med Upartiskhed vil udföre deres Hverv. Forsikringens Form fastsættes af Justitsministeren.

4 I hvilke Tilfælde Formanden eller de övrige Medlemmer af Kommissionerne skal eller kan fratræde Forretningen paa Grund af personligt Forhold til Sagen eller dens Parter, afgöres af vedkommende Kommission efter Reglerne om Dommerens Inhabilitet i Kapitel 5 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, jfr. Lov for Færöerne Nr. 164 af 4. Juni 1924.[1])

[1]) Nu Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935.

5 Den, som önsker en Sag indbragt for Landvæsenskommissionen, har derom at indgive skriftlig Begæring til Sysselmanden, som paa Forlangende meddeler den paagældende Bevis herfor. Sysselmanden udtager derefter, saa vidt muligt efter Tur, 2 af Sysselets Landvæsenskommissærer til at tiltræde Kommissionen. Har nogen af de saaledes udtagne Forfald, udtages en anden af Kommissærerne i hans Sted paa samme Maade. Har flere end 4 af Landvæsenskommissærerne Forfald, indberetter Sysselmanden dette til Amtmanden,[1]) som blandt et andet, af ham bestemt Syssels Kommissærer udtager 1 eller 2 Medlemmer til at tiltræde Kommissionen. Sysselmanden berammer dernæst efter Aftale med Kommissionens övrige Medlemmer Forretningens Afholdelse og udfærdiger Indkaldelse dertil med Angivelse af Tid og Sted for Sagens Behandling; denne bör altid henlægges til den Bygd, hvortil Sagen nærmest hörer.

Er det en paa Grandestævne tagen Beslutning, der paaankes, skal Begæringen være indgivet senest 8 Uger efter den Dag, paa hvilken Beslutningen er vedtaget.

6 Indkaldelsen maa Rekvirenten med mindst 14 Dages Varsel lade bekendtgöre overensstemmende med Lov Nr. 59 af 1. April 1912 for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m. og, om Kommissionen finder det nödvendigt, tillige ved Opslag paa anden Maade end i Loven fastsat efter den af Sysselmanden derom i Indkaldelsen givne Anvisning. Særlig Underretning om Sagens Foretagelse skal derhos af Sysselmanden meddeles Politimesteren[2]) i de Tilfælde, hvor Godsbestyrelsens Samtykke efter de gældende Bestemmelser skal indhentes.

Bliver Kommissionen forhindret i at give Möde paa den i Indkaldelsen fastsatte Dag, vil Sagen være at foretage paa det i Indkaldelsen ommeldte Sted, saa snart som muligt; Sysselmanden skal udstede Indkaldelse til nyt Möde, hvilken Indkaldelse skal kundgöres efter Reglerne i 1ste Stykke med mindst Aftens Varsel. Den samme Fremgangsmaade skal anvendes, hvis Sagen senere udsættes, uden at Kommissionens Möde kan finde Sted som berammet.

7 Naar Kommissionen er traadt sammen, bör den saa vidt muligt uafbrudt fortsætte Sagens Behandling, indtil alle fornödne Oplysninger er tilvejebragt, særlig ved at höre Parterne og, om fornödent, befare Aastedet.

Findes det fornödent at faa Vidneforklaringer, udfærdiger Sysselmanden efter Forhandling med vedkommende Parter en Indkaldelse, hvori Tvistens Genstand tydelig betegnes. Sysselmanden fastsætter Varselet og besörger Indkaldelsen forkyndt for Vidnerne og Parterne; Forkyndelsen for Parterne kan ske ved Opslag i den eller de vedkommende Bygder paa den i § 6 angivne Maade. Vidner, der bor eller opholder sig paa Færöerne, er pligtige at give Möde paa det Sted, hvor Kommissionen holdes. Parterne kan fremstille andre Vidner end de af Sysselmanden indkaldte.

Kommissionen kan ogsaa, for saa vidt den finder Anledning dertil, tilkalde sagkyndig Bistand.

Kommissionen har at mægle Forlig mellem Parterne. Viser Forligsprøven sig at være forgæves, optages Sagen til Kendelse, der afsiges inden 6 Uger efter Optagelsen, idet Parterne samtidig med Optagelsen saa vidt muligt underrettes om Tid og Sted for Kendelsens Afsigelse. Er Underretning ikke givet ved Optagelsen, bör Sysselmanden saa snart som muligt efter Kendelsens Afsigelse kundgöre dennes Ordlyd paa den i § 6 angivne Maade.

8 Er nogen af Parterne utilfreds med Landvæsenskommissionens Kendelse, skal det staa ham frit for inden 3 Maaneder fra Afsigelsen at indanke den for Overlandvæsenskommissionen. Naar 3 Maaneder er forlöbet, kan Paaanke ikke finde Sted uden Oprejsningsbevilling, der meddeles af Amtmanden, men kun naar den paagældende fremförer en antagelig Grund for, at Anken ikke i rette Tid er

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu Landbrugsraadet.

iværksat, og der ikke er hengaaet længere Tid end 6 Maaneder fra Kendelsens Afsigelse. For denne Bevilling, der udfærdiges ved Skrivelse, betales ingen Afgift.

9 Begæring om Anke indgives skriftlig, ledsaget af Beskrivelse af det for Landvæsenskommissionen passerede, til Dommeren, som derpaa, efter at have meddelt Attest om, at Anke er begæret, saa vidt muligt efter Tur udtager 4 Overlandvæsenskommissærer til at tiltræde Overlandvæsenskommissionen og drager Omsorg for, at de for Landvæsenskommissionen fremlagte originale Bilag tilstilles Overlandvæsenskommissionen. Har nogen af de saaledes udtagne Forfald, udtages en anden Overlandvæsenskommissær i hans Sted paa samme Maade. Dommeren udfærdiger dernæst efter Aftale med de övrige Medlemmer Indkaldelse til Overlandvæsenskommissionen. Indkaldelsen tilstilles den ankende til Forkyndelse overensstemmende med Reglerne i § 6.

10 I övrigt forholdes med Hensyn til Sagens Behandling, Optagelse og Paakendelse ved Overlandvæsenskommissionen efter de samme Regler som ved Landvæsenskommissionen, jfr. § 7, hvorved bemærkes, at Parterne ikke er pligtige at fremlægge Situationskort for Overlandvæsenskommissionen, hvis Medlemmer derimod, naar det begæres, eller Sagen efter deres eget Skön fordrer det, skal befare Aastedet. Parterne kan for Overlandvæsenskommissionen fremlægge nye Bevisligheder og före nye Vidner.

11 Overlandvæsenskommissionens Kendelser er endelige. Dog staar det den Part, der vil anke over, at Overlandvæsenskommissionen har afgjort Punkter, der ligger udenfor Landvæsenskommissionens Omraade, eller afvist Sager, der ligger indenfor dens Omraade, frit for inden 4 Maaneder fra Kendelsens Afsigelse at indanke denne for Höjesteret, der da kun vil have at afgöre, om Overlandvæsenskommissionen har været kompetent eller ikke, og efter Omstændighederne helt eller delvis at ophæve Kendelsen og at afvise Sagen fra eller henvise den til Landvæsenskommissionen, men i övrigt ikke at indlade sig paa Sagens Realitet.

12 Finder Landvæsens- eller Overlandvæsenskommissionen, efter at Sagen er optaget til Kendelse, at nogen Oplysning mangler, kan den paa ny foretage Sagen og indkalde Parterne, hvilket ogsaa bör ske, hvis det maatte befindes, at der ved Sagens Indankning eller Behandling er saadanne formelle Mangler til Stede, at Sagen ikke kan paakendes.

13 Der tilkommer Landvæsenskommissionens og Overlandvæsenskommissionens Medlemmer fri Befordring samt Dagpenge efter Justitsministerens[1]) nærmere Bestemmelse. Der tilkommer Vidner Godtgörelse i Overensstemmelse med Punkt 42 i Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924.[2]) Tilkaldte sagkyndige tilkommer der foruden fri Befordring, en Godtgörelse, hvis Störrelse fastsættes af Kommissionen.

14 Forinden Landvæsenskommissionens eller Overlandvæsenskommissionens Formand udsteder Indkaldelse til den eller de indklagede eller til Vidner, kan han forlange, at Rekvirenten deponerer et efter hans Skön tilstrækkeligt Pengebelöb til Dækning af de i § 13 omhandlede Omkostninger eller andre Sagsomkostninger. I Kendelsen skal det bestemmes, af hvem og i hvilket Forhold Sagens Omkostninger skal udredes.

Af den Godtgörelse, der tilkommer Medlemmer af Landvæsenskommissionen eller Overlandvæsenskommissionen samt Vidner, skal den Del, der tilkommer dem for Fraværelse fra Hjemmet udover den Tid, selve Forretningen varer, reparteres efter Marketal paa samtlige de i Sagen interesserede.

15 Paalægges det ved Kendelsen nogen af Parterne at udrede Sagsomkostninger eller andre Pengebelöb, skal der i Kendelsen fastsættes en fra dennes Afsigelse regnet passende Betalingsfrist, efter hvis Udlöb Belöbet efter en simpel Ud-

[1]) Nu formentlig Landsstyret.
[2]) Nu Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 48.

skrift af Kendelsen kan inddrives ved Eksekution paa sædvanlig Maade. De i § 13 omhandlede Godtgörelser og Rejseomkostninger kan inddrives ved Udpantning.

Paalægges det nogen af Parterne at foretage noget, skal der i Kendelsen træffes Bestemmelse om den Tvang, der skal anvendes for at faa det udfört, samt den Frist efter Kendelsens Afsigelse, inden hvilket det skal ske. Er det derefter bestemt, at en et Fællesbrug vedrörende Handling skal udföres ved Sysselmanden — hvilket altid skal fastsættes, hvor Kendelsen gaar ud paa Foretagelsen af en Udskiftning eller Sammenlægning —, har vedkommende Part at henvende sig til Sysselmanden med en Udskrift af Kendelsen. Sysselmanden skal derpaa snarest muligt foretage Forretningen, efter först at have bekendtgjort denne med 14 Dages Varsel efter Reglerne i § 6. Der tilkommer Sysselmanden Dagpenge efter Justitsministerens[1]) Bestemmelse for den Tid, Forretningen nödvendiggör hans Fraværelse fra Hjemmet, samt fri Befordring. Disse Udgifter, saavel som Udgiften til den nödvendige Medhjælp, reparteres efter Marketal paa samtlige de i Sagen interesserede og kan inddrives ved Udpantning.

16 De til Brug ved Landvæsenskommissionerne og Overlandvæsenskommissionen nödvendige Protokoller anskaffes for Amtsrepartitionsfondens Regning og autoriseres af Amtmanden.[1]) For Udskrifter og Aktsbeskrivelser af Kommissionens Forhandlinger betales Afgift som for tilsvarende Udskrifter af Retsböger og Beskrivelse af Retssager.

17 Amtmanden[1]) kan tilstaa en Part, hvis Trang og Værdighed i Forbindelse med Sagens Vigtighed og Begrundethed giver Anledning dertil, Fritagelse for at betale alle eller en Del af de ham paahvilende Udgifter ved Sagens Behandling saavel for Landvæsenskommissionen som for Overlandvæsenskommissionen, saaledes at Belöbet udredes forskudsvis af Amtsrepartitionsfonden. Statskassen[2]) refunderer Amtsrepartitionsfonden Halvdelen af disse Udgifter.

18 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1927. Fra samme Dag ophæves Lov om Oprettelse af Landvæsenskommissioner paa Færöerne af 1. April 1891. Det har dog indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler om, hvilke Sager der er Genstand for Landvæsenskommissionernes Behandling.

20. Apr. — LOV (NR. 119) OM TILSYN MED DE AF EKSEKUTORER BEHANDLEDE DØDSBOER (se Anordning Nr. 105 af 4. Maj 1927).

18. Juni. — ANORDN. (NR. 171), HVORVED LOV OM TILSYN MED DAMPKEDLER PAA LANDJORDEN AF 4. OKTOBER 1919 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til den Regeringen ved § 4 i Lov Nr. 514 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden meddelte Bemyndigelse sættes den nævnte Lov herved i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse.[3])

I. Anordningens Omraade.

1 Enhver paa Landjorden benyttet Dampkedel, hvorved i denne Anordning forstaas en Beholder eller et Rörsystem, hvori en Vædske opvarmes eller findes opvarmet saaledes, at dens Damptryk er större end Yderluftens Tryk, skal være det offentlige Tilsyn undergivet i Overensstemmelse med nærværende Anordnings Forskrifter.

2 For Dampkedler af ringe Störrelse, særlig Bygning eller Materiale, eller som arbejder med lave Tryk, er Socialministeren for saa vidt Overenstemmelse med denne Anordnings Forskrifter enten aldeles ikke eller dog ikke uden uforholdsmæssig stor

[1]) Nu formentlig Landsstyret.
[2]) Udgifterne bæres formentlig af Landskassen alene.
[3]) Omraadet er nu Særanliggende og den Socialministeren, Direktoratet for Arbejds- og Fabrikstilsynet og Amtet givne Myndighed er overgaaet til Landsstyret.

Ulempe eller Bekostning kan tilvejebringes, bemyndiget til at tilstaa Afvigelser fra Anordningen eller at fritage saadanne Kedler for offentligt Tilsyn.

Ligesom saadanne Lempelser kan indrömmes i enkelte Tilfælde, saaledes kan der af Socialministeren for Tilfælde som de her omhandlede gives nærmere almindelige Regler, sigtende til at tilvejebringe den fornödne Betryggelse.

II. Dampkedelens Forfærdigelse, Indretning, Udstyr og Opstilling.

3 Dampkedelen med dens Dampledninger og övrige Tilbehör skal besidde den fornödne Styrke og være saaledes indrettet, udstyret og opstillet, at Brugen af den ved behörig Pasning ikke medförer Fare for de omværendes Liv eller Sundhed, og at de Personer, som betjener den eller kommer i Nærheden af den, kun ved Uforsigtighed er udsatte for at komme til Skade.

Nærmere Forskrifter med Hensyn til de Fordringer, der i Henhold til denne Paragraf kan stilles til Dampkedler med Dampledninger og övrige Tilbehör, fastsættes af Socialministeren.

III. Dampkedelens Pasning.

4 Til at passe Dampkedler eller Dampkedelanlæg maa kun antages ædruelige og paalidelige Personer, som er fyldt 19 Aar.

De skal være forsynede med en paa deres Navn lydende og dem tilhörende *Kontrolbog*, som udstedes af Tilsynet, — der om muligt forinden Bogens Udlevering — ved mundtlige Spörgsmaal skal forvisse sig om, at den paagældende har fornödent Kendskab til Dampkedlens Födeapparater, Vandstandsvisere og Sikkerhedsventiler.

Kontrolbogens Indretning fastsættes af Socialministeren.

5 Den, som passer en Dampkedel, maa, saalænge der er Fyr under Kedelen, ikke til Stadighed være beskæftiget udenfor det Rum, hvor Kedelen er anbragt.

6 Retten til at forestaa Pasningen af eller til selv at passe Dampkedler kan ved Kendelse af Amtet fratages den paagældende for bestandigt eller for en vis Tid, naar han efter Amtets Skön paa Grund af grov eller gentagen Overtrædelse af de almindelige, for Dampkedlers Pasning givne Sikkerhedsforskrifter (jfr. § 9) eller paa Grund af manglende Ædruelighed eller svækket Helbred ikke længer kan anses for egnet til at faa saadan Gerning betroet. Den paagældende kan dog forlange, at der uopholdelig optages Forhör, og at Sagen derefter saa snart som muligt bliver forelagt Socialministeren til Afgörelse.

7 Naar Kedelpasseren er forhindret i at udföre sin Gerning, eller der af andre, af Kedelens Ejer eller Bruger uforskyldte Aarsager savnes en Kedelpasser med Kontrolbog, kan Kedelens Ejer, Brugeren eller vedkommendes befuldmægtigede ved Anlægget midlertidig lade Kedelen eller Kedelanlægget passe af en Person, som han anser for ædruelig og paalidelig, men som ikke er i Besiddelse af Kontrolbog.

8 Ved Dampkedelen skal forefindes en af Socialministeren godkendt *Tilsynsbog*, i hvilken den, der passer Kedelen, skal anföre, hvor mange Timer Kedelen benyttes, og endvidere skal göre Optegnelse, naar Kedelen renses, efterses eller istandsættes, naar der viser sig væsentlige Mangler eller Uregelmæssigheder under dens Benyttelse, samt naar den i længere Tid har været ude af Drift (jfr. tillige §§ 15 og 17).

9 Ved faststaaende Dampkedler skal der paa et lyst Sted i eller ved Kedelrummet findes anbragt et af Direktoratet for Arbejds- og Fabrikstilsynet godkendte *Opslag*, indeholdende de af Socialministeren fastsatte Sikkerhedsforskrifter vedrörende Dampkedlers Pasning.

Et Særtryk af samme Forskrifter skal stedse medfölge enhver bevægelig Dampkedel.

IV. Anmeldelse og Syn.

10 Forinden en under offentligt Tilsyn henhörende Dampkedel som ny eller efter foretagen Hovedreparation eller, forsaavidt den er faststaaende, efter sted-

funden Flytning tages i Brug, skal der derom sendes *Anmeldelse* til Amtet (jfr. §§ 11 og 19).

Enhver, som bliver Ejer af en bevægelig Dampkedel, der er undergivet offentligt Tilsyn, skal anmelde dette for Amtet. Han er endvidere forpligtet til, naar som helst Amtet forlanger det, at meddele det Underretning om, hvor Kedlen findes.

Saafremt en Dampkedels Vægge under Brugen — som Følge af Vandmangel eller andre Aarsager — har lidt Glödning eller kendelig Formforandring, har dens Ejer eller Bruger uopholdelig at anmelde dette til Amtet, og Kedelen maa i saa Tilfælde ikke benyttes, för Tilsynt efter stedfunden Undersögelse har givet sit Samtykke dertil.

11 Enhver under offentligt Tilsyn henhörende Dampkedel skal af Tilsynet (jfr. § 19) underkastes *Hovedsyn* (jfr. §§ 12 og 13):

1) Naar den tages i Brug som ny eller efter foretagen Hovedreparation eller, saafremt den er faststaaende, efter stedfunden Flytning, samt

2) i det fjerde Kalenderaar efter sidste Hovedsyn.

Endvidere skal enhver af de nævnte Dampkedler til ubestemte Tider af Tilsynet underkastes et *Eftersyn*.

12 Hovedsynet bestaar i en Trykpröve og en Undersögelse af, om de i Medför af § 3 givne Forskrifter vedrörende Forfærdigelse, Indretning, Opstilling og Udstyr af Dampkdelen med Dampledninger og övrige Tilbehör er fyldestgjorte, samt om de i §§ 4—9 og i § 15 givne Bestemmelser om Dampkedelens Pasning og Besigtigelse er overholdte.

13 Begæring om Hovedsyn rettes af Kedelens Ejer eller Bruger til Amtet, og det skal da afholdes snarest muligt.

Saafremt vedkommende önsker det, kan den Del af Hovedsynet over en ny eller repareret eller til Flytning bestemt og af sit Leje udtaget faststaaende Dampkedel, som vedrörer dennes Trykpröve, foretages paa det Sted, hvor Dampkedelen henligger.

Ved Hovedsynet over en Dampkedel, der er forfærdiget i Udlandet, kan Trykpröve udelades, forsaavidt det paa betryggende Maade godtgöres, at Pröven er foretaget i Udlandet overensstemmende med vedkommende Lands Lovgivning, og at den har givet et tilfredsstillende Resultat, dog at den derom udstedte Attest iövrigt er ledsaget af de Oplysninger vedrörende Dampkedelens Materiale og Forfærdigelse, som er fornödne til at bestemme Dampkedelens Overensstemmelse med de her gældende Bestemmelser.

14 Ved de i § 11, sidste Stykke, nævnte Eftersyn skal Tilsynet paase, at Dampkedelen med Tilbehör fremdeles er indrettet, udstyret og passet i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser, at den har været underkastet den i § 15 omhandlede Besigtigelse, samt at den iövrigt er i forsvarlig Stand.

15 [1])I Löbet af hver 4-aarig Periode mellem 2 Hovedsyn (jfr. § 11) skal efter de nærmere af Socialministeren derom givne Forskrifter enhver det offentliges Tilsyn undergiven Dampkedel, der lader sig befare indvendig, efter stedfunden Kedelrensning underkastes 2 Besigtigelser indvendig og udvendig af Tilsynet. For saa vidt det efter Tilsynets Skön kan ske uden uforholdsmæssig Udgift og Ophold for Tilsynet, kan Kedelejeren kræve, at den ene af disse Besigtigelser foregaar i Forbindelse med et Hovedsyn.

Dampkedler, der ikke lader sig befare indvendig, skal besigtiges indvendig i Forbindelse med de 4-aarige Hovedsyn.

Resultatet af Besigtigelsen indföres i Tilsynsbogen (jfr. § 8), og Rigtigheden af det indförte attesteres ved Underskrift af den, der har foretaget Besigtigelsen.

16 For Udförelsen af de paabudte Hoved- og Eftersyn udfærdiger Socialministeren nærmere Regler.

---

[1]) Som ændret ved An. Nr. 38 af 14. Febr. 1934.

Ejeren eller Brugeren skal være Tilsynet behjælpelig med Foretagelse af Synene og er pligtig til at yde den dertil fornödne Arbejdshjælp.

Saafremt Dampkedelen eller dens Tilbehör ved et Syn eller en Besigtigelse viser sig at være i en saadan Tilstand, at den fortsatte Brug skönnes at være forbundet med Fare, kan Tilsynet nedlægge skriftligt Forbud imod dens Brug, indtil det ved et af Tilsynet foretaget overordentligt Hovedsyn, hvis Omkostninger afholdes af Dampkedelens Ejer eller Bruger (jfr. § 20), er godtgjort, at Kedelen er i forsvarlig Stand.

Saafremt nogen Mangel eller Fejl ved Dampkedelen eller dens Tibehör er bekendt for Kedelpasseren, er denne forpligtet til straks at meddele dette til Kedelejeren eller dennes Stedfortræder og under Synsforretningen, om Mangelen eller Fejlen ikke er rettet, forpligtet til at göre Tilsynet opmærksom derpaa.

17 Ved Synet skal Tilsynsbogen (jfr. § 8) forelægges Tilsynet, der indförer i den Hovedresultatet af Synet, undersöger, om der i Bogen er indfört Resultatet af den i § 15 omhandlede Besigtigelse, samt forsaavidt der er forefundet væsentlige Mangler ved Dampkedelen, anförer de Tidspunkter, inden hvilke Manglerne skal være afhjulpne.

Om ethvert foretaget Syn afgiver Tilsynet Beretning til Amtet.

18 Saafremt Ejeren eller Brugeren af en Dampkedel er utilfreds med Udfaldet af et Syn, kan han ved derom inden 14 Dage til Amtet indgiven Begæring kræve Synsforretningen prövet ved et Oversyn efter Amtets nærmere Bestemmelse..

V. Tilsynet.

19 Det i denne Anordning omhandlede Tilsyn föres af det overordnede Maskinpersonale paa Fiskeriinspektionsskibene[1]).

Tilsynspersonalet er under Udövelsen af dets tjenstlige Hverv berettiget til at faa Adgang til alle Rum og Steder, hvor Dampkedler og deres Tilbehör findes, eller hvortil Damp fra samme ledes.

VI. Afgifter m. m.

20 For Tilsynets Udförelse af de i nærværende Anordning omhandlede Hovedsyn, har Kedelens Ejer eller Bruger at erlægge til Tilsynet et Beløb af 30 Kr. uanset Kedelens Störrelse, hvilken Afgift tilfalder den, der har udfört Tilsynet.

Saafremt et Hovedsyn som Følge af Mangler ved Kedelen eller ved dennes Forberedelse til Synet (jfr. § 16) ikke lader sig fuldföre uden væsentlig Tidsspilde for Tilsynet, er dette berettiget til at afbryde Hovedsynet. Kedelens Bruger er i saa Fald, naar Hovedsynet senere fuldföres, pligtig til paany at erlægge ovennævnte Afgift.

VII. Straffebestemmelser, Overgangsbestemmelser og Ikrafttræden.

21 Overtrædelser af denne Anordning og de i Henhold til samme givne nærmere Forskrifter bliver, forsaavidt de ikke efter den övrige Lovgivnings Regler medförer höjere Straf, at anse med Böde fra 10 indtil 500 Kr. Böderne tilfalder Statskassen og bliver i Mangel af Betaling at afsone efter de almindelige Regler om Böders Afsoning udenfor kriminelle Sager. Sagerne behandles som Politisager.

Ansvaret for Overholdelsen af Bestemmelserne i §§ 1—9 paahviler ikke blot Kedelpasseren, men ogsaa Kedelejeren, Brugeren, vedkommendes befuldmægtigede eller tilsynshavende, forsaavidt Overtrædelsen er sket med deres Vidende eller har fundet Sted, fordi vedkommende har ladet det mangle paa den fornödne Omhu.

22 De i Medför af denne Anordnings § 3, 2det Stykke, udfærdigede nærmere Forskrifter for Dampkedlers Forfærdigelse, Indretning, Udstyr og Opstilling samt for Dampkedelrums Indretning skal ikke kunne bringes til Anvendelse paa Dampkedler og Dampkedelanlæg eller Dampkedelrum, der er byggede för disse Forskrifters Ikrafttræden, medmindre de undergaar væsentlig Ombygning.

23 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1926.

---

[1]) Tilsynet föres nu af en af Landsstyret udpeget Person.

31. Juli — KONCESSION PAA TELEGRAFKABEL MELLEM SHETLANDSØERNE, FÆRØERNE OG ISLAND.[1])

Ministeren for offentlige Arbejder i Danmark og Erhvervsministeren i Island Göre vitterligt: At da den Aktieselskabet Det Store Nordiske Telegraf-Selskab i sin Tid[2]) meddelte Koncession paa Anlæg og Drift af et undersöisk Telegrafkabel mellem Shetlandsöerne, Færöerne og Island udlöber den 1. September 1926, saa meddeler vi bemeldte Selskab fornyet Koncession paa fortsat Drift fra den 1. September 1926 at regne af det fornævnte Kabel paa följende Vilkaar:

1 Nærværende Koncession er gældende indtil den 31. December 1931. Forinden den Tid kan den af en af Staterne eller af Selskabet opsiges med eet Aars Varsel til en 1. Januar; saadan Opsigelse kan dog tidligst finde Sted til den 1. Januar 1930 og derefter kun til hveranden 1. Januar.[3])

2 Naar Koncessionen er udlöben, vil den kunne fornyes. Danmark og Island er berettiget til, saafremt de önsker det, at fordre sig Kablet overdraget uden Vederlag i följende Tilfælde: Saafremt Selskabet forinden 1931 opsiger Koncessionen i Henhold til § 1, eller saafremt Selskabet ved Koncessionens Udlöb ikke önsker at faa Koncessionen fornyet paa uforandrede Vilkaar og med Takster, som de koncessionsgivende Regeringer enes om at finde passende — i hvilken Henseende bemærkes, at Selskabets Udgifter til Kablets Anskaffelse og Udlægning betragtes som amortiserede gennem Regeringstilskuddene i förste Koncessionsperiode, eller saafremt Koncessionen erklæres forbrudt. Ønsker den ene af Staterne ikke at deltage i Overtagelsen af Kablet, er den anden Stat berettiget til helt eller delvis at overtage dette.

3 I Koncessionstiden oppebærer Selskabet alle af Kablets Drift flydende Indtægter. Taksterne for Kablets Benyttelse er fastsatte samtidig hermed og kan i Koncessionstiden kun ændres ved Overenskomst mellem Selskabet og Regeringerne.

4 Betjeningen ved Kablet paa Færöerne sker ved Selskabets Foranstaltning uden Udgift for Danmark. Betjeningen af Kablet i Island sker paa Islands Statstelegrafstation ved det af den islandske Regering antagne Telegrafpersonale, som ogsaa, efter nærmere Aftale med Selskabet, foretager de efter dettes almindelige Praksis fornödne Maalinger af Kablet. Det fastsættes ved Overenskomst mellem Regeringen og Koncessionshaveren, hvilke Ydelser Koncessionshaveren i den Anledning vil have at udrede.

5 I Koncessionstiden afholder Selskabet alle med Kablets Vedligeholdelse og Drift forbundne Omkostninger. Indtræffer der Fejl paa eller Afbrydelser af Kablet, er Selskabet pligtigt til hurtigst muligt at træffe Foranstaltninger til Fejlens Afhjælpning. De koncessionsgivende Regeringer har intet Krav paa Erstatning for Indtægtsforringelse fra Fejl paa Kablet. Afbrydelser eller Fejl, der maatte indtræffe paa Telegrafledningen mellem Kablets Landingssted og Reykjavík, vil af den islandske Regering blive afhjulpne hurtigst muligt. For Indtægtsforringelse ved Kablets Drift, der skyldes Forstyrrelser paa de i Forbindelse med Kablet staaende Landlinier eller Stationer, har Koncessionshaveren under ingen Omstændigheder noget Krav paa Erstatning.

6 Koncessionshaveren kan kun med de koncessionsgivende Regeringers Samtykke overdrage nærværende Koncession til andre. Saadant Samtykke er ogsaa nödvendigt, hvis den nuværende Koncessionshaver, Det Store Nordiske Telegraf-Selskab, skulde önske at forandre Selskabets Nationalitet eller flytte sit Sæde fra Köbenhavn og henlægge det under anden Jurisdiktion.

---

[1]) Jfr. Lov Nr. 111 af 30. Maj 1927 om Telefoner paa Færöerne særlig § 6.

[2]) Bek. Nr. 111 af 30. Juni 1905.

[3]) Forandring af 29. Juli 1933: a. Koncessionen paa Islandskablet, dateret 31te Juli 1926 forbliver uanset Bestemmelsen i dens § 1, 1. Punktum i Kraft, indtil den af en af Staterne eller af Selskabet opsiges med 9 Maaneders Varsel til en 1ste Januar, dog tidligst til den 1. Januar 1935.

b. Koncessionens § 7 skal ikke være til Hinder for, at der ved den islandske Stats Foranstaltning etableres Telefonforbindelse mellem Island og Udlandet.

7 I Koncessionstiden skal der ikke kunne gives nogen anden end Selskabet Koncession paa Kabler eller andre til offentligt Brug bestemte elektriske Forbindelsesmidler mellem Island og Færöerne indbyrdes eller mellem Island og Færöerne og nogen Del af Europa. Derimod skal nærværende Koncession ikke være til Hinder for, at der paa Island og Færöerne oprettes traadlöse Telegrafstationer til Udveksling af Telegrammer med Skibe i Söen. Pressetelegrammer, herunder traadlöse Nyhedstelegrammer uden Enkeltmandsadresse, og meteorologiske Telegrammer samt Telegrammer til og fra Grönland kan dog besörges til og fra en af den islandske Regering anlagt og drevet Radiotelegrafstation paa Island, ligesom hele Telegrafkorrespondancen kan henlægges til en saadan Radiotelegrafstation, naar Kablet er afbrudt og i Krigstilfælde samt under andre ekstraordinære Forhold, hvor Selskabet ikke ser sig i Stand til at befordre Korrespondancen uhindret. Endvidere kan i Undtagelsestilfælde uden ökonomisk Betydning ogsaa andre Telegrammer besörges gebyrfrit over den nævnte Radiotelegrafstation. De samme Rettigheder, som i denne Paragraf er tillagt Island med Hensyn til Radiobesörgelsen, tilkommer ogsaa Danmark, for saa vidt angaar Færöerne.

8 De Personer, der ansættes til Kablets Betjening paa Stationen i Thorshavn, skal have dansk Indfödsret. De skal aflægge det for danske Telegraftjenestemænd foreskrevne Löfte paa Overholdelse af Telegrafhemmeligheden og er underkastede Straffebestemmelserne i Lov af 11. Maj 1897, § 18.

9 De koncessionsgivende Regeringer forbeholder sig Ret til at standse Trafiken paa Kablet af Grunde, der vedrörer den offentlige Sikkerhed, uden at der i den Anledning af Selskabet skal kunne rejses noget Krav paa Erstatning.

10 Efter hvert Regnskabsaars Udgang vil der af Selskabet være at tilstille Ministeriet for offentlige Arbejder og det islandske Erhvervsministerium en Opgörelse over Kablets Indtægter og Udgifter i det forlöbne Regnskabsaar.

11 Skulde der opstaa Uenighed om Fortolkningen af nærværende Koncession, er Selskabet underkastet den Afgörelse, som de koncessionsgivende Regeringer maatte være enige om, hvorimod Tvivlsspörgsmaal i andre Tilfælde henvises til Domstolene. Overholder Selskabet ikke de det i nærværende Koncession paalagte Forpligtelser, kan Koncessionen af de koncessionsgivende Regeringer erklæres for forbrudt.

25. Aug. — BEK. (NR. 223) ANG. BETIMELIGHEDEN AF AT FØRE FAST HVIDT AGTERLYS I STØRRE FISKERFARTØJER UNDER GANG OM NATTEN PAA FISKEPLADSER. Paa Fiskepladser (særlig under Island), hvor mange Fiskerfartöjer af forskellig Type er under Gang om Natten, har det vist sig önskeligt, at disse — som tilladt i de internationale Sövejsreglers Artikel 10, 2. Stykke — förer fast hvidt *Agterlys*. Naar saadant Lys föres vil det være muligt for et indhentende Fartöj i Tide at styre en saadan Kurs eller træffe saadanne Forholdsregler, at Fartöjerne og deres Redskaber lettere kan holdes klar af hinanden. Ministeriet for Industri, Handel og Söfart opfordrer derfor större Fiskerfartöjer til — under de nævnte Forhold — at före fast *Agterlanterne*, hvor en saadan kan anbringes uden uforholdsmæssige Ulemper — f. Eks. hidrörende fra Sködetaljer eller lignende. Bestemmelsen i de internationale Sövejsreglers Artikel 10 angaaende et saadant fast Agterlys er följgende: »Det hvide Lys, der i Följge denne Artikel fordres vist, *kan* föres i en *fast* anbragt Lanterne, men i saa Tilfælde skal denne være saaledes indrettet og skærmet, at den kaster et ubrudt Lys over en Bue af Horizonten paa 12 Kompasstreger, nemlig 6 Streger paa hver Side af Skibet fra ret agter og saaledes, at det er synligt i en Afstand af mindst 1 Sömil. Dette Lys skal derhos föres saa nær muligt i samme Höjde som Sidelysene«. Opmærksomheden henledes paa, at Anvendelsen af fast Agterlys ikke udelukker, at der, naar særlige Forhold maatte göre det önskeligt, samtidig vises Blus (jfr. de internationale Sövejsreglers Artikel 12).

13. Dec. — BEK. (NR. 308) OM ÆNDRING I INSTRUKS FOR alle til Praksis berettigede JORDEMØDRE paa Færöerne af 1. December 1921. (Indföjet i denne).

12. Febr. 1927 — SKR. ANG. BENYTTELSE AF FOLKESKOLENS LOKALER (fra Skoledirektionen). Paa dertil given Foranledning skal man herved indskærpe de Regler, der vil være at följge med Hensyn til Benyttelsen af Folkeskolens Lokaler paa Tider, der ikke er bestemt til Undervisning, i andet Øjemed end Skolebrug.

1 Forstanderskaberne kan benytte Lokalerne til Fremlæggelse til offentligt Eftersyn af Valglister, Skattefortegnelser, Kommuneregnskaber, til Afholdelse af kommunale Valg, Lagtingsvalg og Folketingsvalg, ligesom ogsaa Lokalerne kan benyttes til Möder af Forstanderskaberne, Skolekommissionerne og Sundhedskommissionerne. Det er derhos ogsaa tilladt at afholde Vakcination i Skolelokalerne.

2 Sognepræsten kan benytte Lokalerne til Bibellæsning, Læsning med Konfirmander, Söndagsskole, belærende Foredrag, samt naar Biskoppen har givet Tilladelse dertil,til Gudstjeneste, naar Kirken er under Reparation eller der ingen Kirke findes i Nærheden. Endvidere er den sædvanlige Oplæsning af Prædiken om Söndagen og hvad dermed staar i Forbindelse tilladt.

3 Læreren eller Lærerinden maa, — foruden til den almindelige Skoleundervisning, Aftenskole, Fortsættelsesskole, Husflids- og Haandgerningsskole og Söndagsskole — efter forudgaaet Anmeldelse til Forstanderskabet kunne benytte Lokalerne til Sangövelser, Oplæsning og belærende Foredrag. — Ekstraordinær Benyttelse af Skolelokalerne fra Lærernes Side sker under Tilsyn af Skolekommissionen.

4 Paa Steder, hvor ingen Forsamlingshuse findes, kan Skolelokalerne med Skoledirektionens Tilladelse benyttes i nedennævnte Øjemed, naar Forstanderskabet og Skolekommissionen er enige derom, og naar saadan Benyttelse af Skolerne tidligere har været i Brug: Af Præsten til Afholdelse af gudelige Forsamlinger, af andre Præster i Folkekirken og Lægprædikanter til Bibellæsninger, Söndagsskole og gudelige Forsamlinger samt af andre end Præst og Lærer i Øjemed, der er af Betydning for Undervisningen og Opdragelsen og deslige.

5 Det er forbudt, at Skolerne benyttes til Vælgermöder, til Möder i politiske Foreninger, af Sekterere til deres gudelige Forsamlinger, af selskabelige Foreninger saavel til Klublokale som til Afholdelse af Baller eller offentlige Skuespil og til private Forestillinger af Dilettanter eller Pröver paa saadanne, ligesom overhovedet enhver Benyttelse af Skolelokalerne til Möder, hvor der skal erlægges særskilt Betaling for Adgangen, er forbudt.

6 I Tilfælde af smitsom Sygdom paa Egnen maa ingensomhelst extraordinær Benyttelse af Skolelokalerne finde Sted.

7 Naar et tilladt eller tilladeligt Möde eller lignende önskes afholdt i en Skole, bör Vedkommende i god Tid forinden henvende sig til Skolelæreren for med ham at træffe Aftale om Tiden for Mödets Afholdelse og om, at Skolelokalet til den Tid kan være aabent, og ved den Lejlighed maa skriftlig Tilladelse forevises fra den eller de Myndigheder, hvis Samtykke dertil udkræves. De vedkommende, der vil benytte Skolestuen, maa selv sörge for Belysning og Opvarmning samt maa drage Omsorg for, at tilbörlig Orden under Mödet opretholdes, og at intet som helst af Skolens Inventarium, dens Vægge eller Gulv beskadiges, og maa straks efter endt Möde foranstalte Skolestuen rengjort og udluftet. Finder Beskadigelse Sted, maa den erstattes. Mödet maa först afholdes en Time efter, at Skoleundervisningen for den Dag er endt. Ved Möderne maa ingen Beværtning med eller Indtagen af Spise- og Drikkevarer finde Sted. Möderne, der helst maa indskrænkes til Lördag Aften, skal være forbi Kl. 10. Finder Læreren efter Mödet, at nogen Uorden eller Beskadigelse af Inventarium m. m. har fundet Sted, har han at indberette dette til Skolekommissionen, der da skal göre Anmeldelse til den Myndighed, der har givet Tilladelse til Afbenyttelsen, for at denne Myndighed kan foranledige, at

vedkommende kommer til at erstatte Skaden. Læreren har at paase, at ingen uberettiget Benyttelse af Skolestuerne finder Sted, og at foretage, hvad der maatte være nödvendigt for at forhindre saadan Brug af dem. Tiltvinger nogen sig ikke desto mindre uberettiget Benyttelse af Lokalerne, skal Læreren straks göre Anmeldelse herom til Skoledirektionen. Læreren er berettiget til at modsætte sig Möders Afholdelse i Skolestuen, naar Sygdom eller andre Forhold i hans Hus eller Familie gör det misligt eller lidet önskeligt for ham, at der i Nærheden af hans Bolig afholdes större Forsamlinger.

12. April — LOV (NR. 68) OM ÆNDRING OG TILLÆG til Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 OM KONKURS m. m. (Se Anordn. 10. Nov. 1927).

27. April — BEK. (NR. 86) OM INDFØRSEL TIL FÆRØERNE AF HUSDYR.

I Medför af §§1—3 samt § 13, 2det Stk., i Lov for Færöerne Nr. 36 af 28. Februar 1908 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m., jfr. kgl. Resolution af 24. Juni 1926, fastsættes herved följende Bestemmelser:

1 [1]) Det er forbudt at indföre til Færöerne andre Husdyr end Heste fra Island, Kvæg, Faar, Geder og Svin fra Danmark, Island, Norge, Sverige og Storbritannien, Hunde fra Danmark, Norge og Sverige samt Fjerkræ fra Danmark, Norge og Sverige.

Tilladelse til Indförsel af fornævnte Husdyr, der kun maa finde Sted efter særlig for hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse fra Amtmanden,[2]) jfr. § 1 i fornævnte Lov, maa kun meddeles, naar Indförselen er paakrævet af Hensyn til den paagældende Races Forbedring.

2 Kvæg, Faar, Geder, Svin, Hunde samt Fjerkræ maa kun indföres over Thorshavn, og Dyrene maa kun bringes i Land, saafremt Anmeldelse herom forud er sket til Politiet, der skal sörge for, at Dyrene saavidt muligt umiddelbart efter at være bragt i Land undersöges af Dyrlægen.

Kvæg, Faar, Geder, Svin og Hunde skal under Politiets Tilsyn anbringes i Karantæne i mindst 3 Uger. Dyrene skal under Karantænen holdes fuldkommen afsondrede og maa ikke frigives, medmindre de efter en af Dyrlægen foretagen Undersögelse er befundet sunde, og Politiet skriftlig har meddelt Tilladelse til Frigivelsen.

Faar skal i Karantænetiden underkastes Vaskning med en desinficerende Oplösning, f. Eks. Kreolinvand, Lysolvand (Sapokarbol), Tobaksafkog eller lignende.

Kvæg og Höns maa kun frigives, saafremt de har bestaaet en af Dyrlægen foretagen Tuberkulinpröve. Saafremt det ved Dyrlægeundersögelsen viser sig, at et Dyr ikke er sundt, eller det reagerer ved Tuberkulinpröven, skal det nedslaas eller tilbagesendes til det Land, hvorfra det er indfört.

Alle Udgifter ved de heromhandlede Foranstaltninger skal afholdes af vedkommende Importör, der paa Forlangende skal stille Sikkerhed derfor med et efter Politiets Skön tilstrækkeligt Pengebelöb. Saafremt Sikkerhed ikke stilles inden en af Politiet fastsat kort Frist, skal det paagældende Dyr nedslaas eller tilbagesendes paa Importörens Bekostning.

3 Uld maa kun indföres til Færöerne fra Danmark, Island, Norge og Sverige, og kun til en Havn, hvor en Politimyndighed er bosat. Ved Indförsel fra Island og Norge skal der medfölge Attest fra en Dyrlæge eller vedkommende Øvrighed om, at Faareskab ikke forekommer i paagældende Distrikt. Al Uld, som indföres, skal under Politiets Tilsyn paa vedkommende Importörs Bekostning vaskes i desinficerende Oplösning, jfr. § 2, 2det Stk.

[1]) Jfr. Bek. Nr. 48 af 7. Nov. 1941, Ll. Nr. 15 af 13. Marts 1951 og kunng. nr. 52, 21. nov. 1952.

[2]) Nu Landsstyret.

Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Juni d. A. og samtidig ophæves Justitsministeriets Bekendtgörelse for Færöerne Nr. 186 af 31. Juli 1908 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

3. Maj — BEK. (NR. 98) OM ÆNDRING I de ved kgl. Res. 29. Maj 1896 fastsatte BESTEMMELSER OM THORSHAVN KOMMUNESKOLE (Indföjet i Bek. af 1896).

4. Maj — ANORDN. (NR. 105), HVORVED LOV NR. 119 AF 20 APRIL 1926 OM TILSYN MED DE AF EKSEKUTORER BEHANDLEDE DØDSBOER SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til den Regeringen ved § 16 i Lov Nr. 119 af 20. April 1926 om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dödsboer givne Bemyndigelse sættes den nævnte Lov herved i Kraft paa Færöerne fra den 1. Juni 1927 at regne med följende Ændringer og Tilföjelser:

1 I § 2, 1ste Stykke indföjes efter »Skiftelov Nr. 155 af 30. November 1874 §§ 12, 13, 15 og 16«: »jfr. kg. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

2 Til § 3, 1ste Stykke, föjes: »Paa Færöerne udöves Tilsynet med de af Eksekutorer behandlede Dödsboer af Amtmanden, der endvidere förer Tilsyn med Hensyn til Boets Beholdninger af Værdipapirer og kontante Midler«. I 2det Stykke indföjes efter »Lov Nr. 147 af 10. April 1922«: »jfr. for Færöerne kgl. Anordning Nr. 168 af 8. November 1921«.

3 I § 4, 1ste Stykke, Nr. 3, indföjes efter »Skiftelov Nr. 155 af 30. November 1874 § 14«: »jfr. kgl. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

4 I § 10 ændres »Arveafgiftslov Nr. 147 af 10. April 1922« til »kgl. Anordning Nr. 168 af 8. November 1921«, Ordene »og Repartitionsstempel« udgaar.

5 I § 12 Nr. 1, a, 2det Stykke, ændres »14 Dage« til »4 Uger«. I Nr. 2, 1ste Stykke, indföjes efter »Skiftelov Nr. 155 af 30. November 1874 § 89«: »jfr. kgl. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

6 I § 13, 1ste Stykke, udgaar Ordene »og Repartitionsstempel«.

7 I § 14 ændres Ordene: »1. Juli 1926« til: »1. Juli 1927«.

30. Maj — LOV (NR.111) OM TELEFONER PAA FÆÆRØERNE[1]).

Kapitel I. Om Lagtingets Eneret.

1 Lagtinget har med de i denne Lov angivne Begrænsninger Eneret til Anlæg og Drift af Telefoner paa Færöerne, Radiotelefoner dog undtagne.

2 Fra Lagtingets Eneret efter § 1 undtages:

a. Anlæg, der af Kommuner eller kommunale Institutioner (Brandvæsen, Vandvæsen m. m.) udelukkende benyttes i den indre kommunale Tjeneste;

b. Anlæg indenfor en Ejendoms Grænser eller mellem flere samme Ejer tilhörende eller til en og samme Bedrift forenede Ejendomme, alt dog under Forudsætning af, at det paagældende Anlæg alene benyttes til Ejerens eget Brug;

c. Anlæg, der iværksættes af indtil 10 Personer udelukkende til eget Brug, for saa vidt Afstandene mellem dets Endepunkter i ingen Retning overstiger 20 km, alt dog under Forudsætning af, at der i Anlægsöjeblikket paa de vedkommende Steder ikke findes et Lagtinget tilhörende Anlæg, som kan komme de paagældende Personer til Nytte.

3 Anlægges der private Telefonledninger, uden at der dertil er hjemlet Ret ved Bestemmelserne i § 2, straffes dette med Konfiskation til Fordel for Telefonvæsenet af de ulovlige Ledninger med Tilbehör; desuden kan Ejeren eller Ejerne

[1]) Jfr. reglugerð nr. 28, 28. febr. 1950. Telefonvæsenet er overtaget som Særanliggende.

idömmes en Böde til Amtsfattigkassen af indtil 400 Kr. Sager herom behandles som Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Lagtingets Begæring.

4 Saafremt Lagtinget maatte önske at erhverve et privat Telefonanlæg, kan dette, i Mangel af mindelig Overenskomst, eksproprieres mod Erstatning, som fastsættes af en Vurderingkommission, bestaaende af en af Kongen udnævnt Formand og 2 af Retten udmeldte Mænd. Samtlige de Ledninger med Tilbehör og Materiel, der tilhörer samme Ejer og er under samme Bestyrelse, bliver at ekspropriere under eet, medmindre Ejeren samtykker i delvis Afstaaelse.

Ved Fastsættelse af Erstatningen bliver der at tage Hensyn ikke alene til Værdien af Ledninger med Tilbehör og Materiel, men ogsaa til, om Anbringelsen af Ledningerne er hjemlet ved en af Anlægget dertil erhvervet Rettighed, der ikke vilkaarlig kan tages tilbage; endvidere vil der være at tage Hensyn til det Udbytte, som Anlægget ved forsvarlig Drift og passende Takster kan antages at give, dog saaledes, at der ikke kan tages Hensyn til större Udbytte end det, som Anlægget faktisk har givet.

5 Ejeren af et privat Telefonanlæg er til enhver Tid forpligtet til paa Forlangende at meddele Lagtinget Oplysninger om det paagældende Anlæg; meddeles Oplysningerne ikke inden en af Lagtinget fastsat Tidsfrist af mindst 4 Uger, kan Forpligtelsens Opfyldelse fremtvinges ved en daglig eller ugentlig Böde, som tilfalder Amtsfattigkassen.

6 Lagtinget skal være pligtigt til, saa vidt og saa længe Ministeren for offentlige Arbejder forlanger det, at overtage Telegrambesörgelsen paa Færöerne overensstemmende med de derom til enhver Tid gældende Love, Reglementer og andre Forskrifter og i övrigt paa de Vilkaar, som af Ministeren fastsættes. For saa vidt Driften af den af Staten oprettede traadlöse Telegrafforbindelse mellem Thorshavn og Suderö i Henhold hertil overgaar til Lagtinget, skal Vedligeholdelsen af de paagældende traadlöse Telegrafstationer dog være Lagtinget uvedkommende.

Overgaar Telegrambesörgelsen ikke til Lagtinget, er dette pligtigt til Samarbejde og Samtrafik med Staten eller den, hvem Telegrambesörgelsen overdrages, i det Omfang og paa de Vilkaar, som af Ministeren bestemmes.

Inden Ministeren træffer Afgörelse i foranförte Tilfælde, skal Lagtingets Erklæring indhentes.

Kapitel II. Om Ledningers Anbringelse og Beskyttelse.

7 Lagtingets Telefonledninger med Tilbehör maa anbringes paa, over eller under fremmed Grund og Ejendom, være sig offentlig eller privat; saafremt vedkommendes Samtykke til Anbringelsen ikke har kunnet opnaas, skal det dog være godtgjort ved et Skön, afgivet af uvildige, dertil af Retten udmeldte, sagkyndige Mænd, at Anbringelsen er nödvendig for Anlægget. For övrigt bliver der ved Udförelsen af Anlægget at tage Hensyn til de Ønsker, som den offentlige Myndighed eller private Ejer, hvis Ejendom beröres af Anlægget, maatte have angaaende Stedet, hvor Ledningerne med Tilbehör skal anbringes, selv om Bekostningen ved Anlægget derved föröges. Langs offentlige Veje skal Ledningen saa vidt muligt holdes paa en og samme Side af Vejen.

Paa Steder, hvor der alt er anbragt Telegrafledninger eller kommunale eller private Telefonledninger eller Gas-, Vand-, Kloak-, Elektricitets- eller lignende Ledninger, maa Lagtingets Telefonledninger kun anbringes, for saa vidt det kan ske uden Ulempe for de förstnævnte Ledninger, hvilket om fornödent bliver at godtgöre ved en paa lovlig Maade optagen Skönsforretning.

De i Lagtingets Tjeneste staaende Personer, der er beskæftigede ved eller förer Tilsyn med Arbejder ved en Lagtinget tilhörende Ledning og legitimerer sig som saadanne, har uhindret Adgang til mod Erstatning for den derved bevirkede Ulempe og Skade (jfr. § 12) at færdes saavel paa offentlig som paa privat Ejendom, for saa vidt de paagældende Arbejder gör det fornödent. Til beboede Huse har de nævnte Personer dog kun Adgang om Dagen, ad anvist Vej, og kun for saa vidt

det kan ske uden Ulempe for Beboerne; til Beboelseslejligheder har de ikke Adgang.

8 Saafremt det til Anlæg af en Lagtinget tilhörende Telefonledning med Tilbehör bliver fornödent at erhverve fremmed Ejendom, vil denne, for saa vidt Afstaaelse ikke opnaas i Mindelighed, og Erhvervelsens Nödvendighed godtgöres ved lovligt Skön, være at ekspropriere efter Reglerne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færöerne.

9 Foranlediger Anlægget af eller Vedligeholdelsesarbejder ved en Lagtinget tilhörende Telefonledning, at den Grund, hvorover Ledningen föres, midlertidig helt eller delvis unddrages fra den sædvanlige Benyttelse, eller at saadan Benyttelse besværliggöres,skal der en passende Tid för Arbejdernes Paabegyndelse gives den, der har Raadighed over den paagældende Grund, skriftlig Meddelelse derom. Naar de paagældende Arbejder er nödvendiggjort ved Beskadigelser af Ledningerne, som er bevirket ved pludselige Begivenheder, og som kræver uopholdelig Udbedring, skal det dog være tilstrækkeligt, at skriftlig eller mundtlig Meddelelse gives snarest muligt, senest samtidig med Arbejdernes Paabegyndelse.

10 Hvor en Lagtinget tilhörende Telefonledning er anbragt, maa der ikke foretages noget Bygnings- eller Jordarbejde eller iværksættes nogen anden Foranstaltning, hvorved Ledningen kan udsættes for Forstyrrelse eller Beskadigelse, uden at der 8 Dage forud eller, for saa vidt en pludselig indtraadt Begivenhed har nödvendiggjort Arbejdets uopholdelige Udförelse, snarest muligt, senest samtidig med dets Paabegyndelse, sker skriftlig eller mundtlig Anmeldelse derom til den af Lagtinget ansatte Bestyrer af Telefonvæsenet eller til den nærmeste Telefonstation.

En Lagtinget tilhörende Ledning skal paa Begæring af vedkommende Grundejer midlertidig eller for stedse fjernes,naar det godtgöres, at Fjernelsen er nödvendig for Iværksættelsen af Arbejder som de nævnte eller for den Brug, som Ejeren agter at göre af Grunden. I Mangel af mindelig Overenskomst skal Spörgsmaalet om Nödvendigheden af, at en Lagtinget tilhörende Ledning midlertidig eller for stedse skal fjernes, afgöres ved en paa lovlig Maade optagen Skönsforretning.

Plantninger og Bevoksninger paa offentlig Gade, Vej eller Plads, der udsætter Lagtingets ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Telefonledninger for Forstyrrelse kan af Lagtinget fordres beskaaret i et saadant Omfang, som det ved lovligt Skön godtgöres at være nödvendigt for Ledningernes Sikkerhed.

11 Naar private eller Kommuner vil anlægge Telegraf- eller Telefonledninger eller Ledninger for elektrik Drivkraft, Elektricitet til Belysning og lignende paa Steder, hvor der alt er anbragt Telefonledninger, som tilhörer Lagtinget, skal hine Ledninger anbringes saaledes, at de ikke frembyder Fare for at hindre eller forulempe Benyttelsen af Lagtingets Ledninger. Spörgsmaalet om, hvorvidt dette er Tilfældet, skal i Mangel af mindelig Overenskomst afgöres ved lovligt Skön.

Saafremt en privat eller kommunal Ledning skulde falde ned og derved hindre eller forulempe Benyttelsen af en Lagtinget tilhörende Telefonledning, skal Lagtinget være berettiget til henholdsvis for den private Ejers eller Kommunalbestyrelsens Regning at træffe saadanne Foranstaltninger ved den förstnævnte Ledning, som skönnes at være nödvendige til den opstaaede Ulempes Fjærnelse.

12 Ligesom der for Afstaaelse af Grund til Anlæg af Telefonledninger, jfr. § 8, vil være at yde fuld Erstatning, saaledes vil al Skade og Ulempe, som Anbringelsen, Tilstedeværelsen og Vedligeholdelsen af saadanne Ledninger, jfr. §§ 7, 9 og 10, forvolder paa fremmed, offentlig eller privat, Ejendom, være at erstatte af Lagtinget. Erstatningens Störrelse bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af uvildige, paa sædvanlig Maade af Retten dertil udmeldte Mænd.

13 Overtrædelse af Bestemmelserne i § 10, 1ste og 3die Styke, samt §11, 1ste Stykke, straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed falder ind

under almindelig borgerlig Straffelovs § 295[1]) med Böder indtil 200 Kr. til Amtsfattigkassen. Sager herom behandles som Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Lagtingets Begæring.

Kapitel III. Om Hemmeligholdelsespligten.

14 De ved Lagtingets Telefonvæsen ansatte Funktionærer er forpligtede til ikke alene saa længe de er i Telefonvæsenets Tjeneste, men ogsaa efter at de er udtraadt af denne, at hemmeligholde for alle uvedkommende saavel Indholdet af Telefonsamtaler samt Navnene paa de gennem Telefonen samtalende Personer som Indholdet og Tilstedeværelsen af de til Besörgelse gennem Telefonledningerne indleverede Telegrammer samt Navnene paa Afsender og Modtager af Telegrammer.

Den, der handler herimod, straffes med Böder til Statskassen eller simpelt Fængsel[2])

15. Juni — LOV (NR. 125) OM Ændringer i Lov om Anlæg af HAVNE m. v. paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1913).

2. Juli — JUSTM. SKR. ANG. TIME- OG DAGPENGE TIL DOMMEREN.[3])

I Skrivelse af 9. Juni 1927 har Amtet forespurgt hvorvidt der, efter Reglerne i Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 140 af 1. April 1922 om Time- og Dagpenge m. v., der af Amtet er bragt i Anvendelse ved Beregningen af de Dommeren paa Færöerne tilkommende Dagpenge paa Tingrejser, tilkommer Dommeren det i nævnte Bekendtgörelse omhandlede Nattillæg, uanset om han paa Rejserne overnatter paa Rutebaaden, saaledes at han betaler særligt for Köjeplads. Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet efter Omstænighederne ikke finder, at der kan indvendes noget imod, at det nævnte Nattillæg ydes Dommeren.

5. Juli — KGL. STADFÆSTELSE PAA FUNDATS FOR ELSE BERGITTE PETERSENS LEGAT«.

Legatkapitalen er 5.000 Kr. Renterne anvendes til værdige Beboere i Alderdomshjemmet i Thorshavn, naar et saadant bliver oprettet. Indtil dette sker, uddeles de til Personer, der opfylder Betingelserne for at bebo et saadant Hjem. Legatet bestyres af Thorshavns Byraad. Med Hensyn til Regnskabets Aflæggelse, dets Revision og Godkendelse forholdes i Overensstemmelse med de for Thorshavns Kommunes Regnskaber gældende Regler.

15. Juli — BEK. (NR. 206), hvorved i Henhold til § 6 i Lov af 1. Juli 1927 om pligtig AFLEVERING AF TRYKSAGER TIL OFFENTLIGE BIBLIOTEKER fastsættes följende: — — — *Aviser.* — — —

6 Afleveringen skal undtagen for Færöernes Vedkommende ske direkte til vedkommende Bibliotek (Avissamlingen). For Færöernes Vedkommende skal Afleveringen ske gennem Amtmanden, men iövrigt paa samme[4]) Maade. — — —

16. Juli — LOV (NR. 179) OM TILLÆG TIL LOV OM NAVIGATIONSUNDERVISNING AF 28. FEBR. 1916.[5])

1[6]) I Tilslutning til de i § 1 i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede

[1]) Nugældende Stfl. § 193.
[2]) Jfr. Lov Nr. 127 af 15. Apr. 1930 § 3.
[3]) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 15 og Justm. Skr. 9. Febr. 1928.
[4]) d. v. s.: I Januar og Juli Maaneder for det forlöbne Halvaar med to enslydende Fortegnelser. Se iövrigt nærmere Bekendtgörelsen (i Lovtidende for 1927). — Jfr. kunng. nr. 42, 16. juni 1952.
[5]) Navigationsskolevæsenet nu Særanliggende, jfr. Ll. Nr. 19 af 28. Marts 1949.
[6]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 29 af 26. Okt. 1944.

Eksaminer oprettes en udvidet Fiskeskipperpröve, omfattende Fagene: 1) Navigation, 2) Internationale Sövejsregler og internationale Fiskeribestemmelser, 3) Maskin- og Motorlære.

Den, der vil indstilles til den udvidede Fiskeskipperpröve, skal have erhvervet Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse. — Desuden skal han indstilles af den Skole eller Lærer, der har forberedt ham.

De nærmere Bestemmelser angaaende Eksamenskravene fastsættes og Prövens Afholdelse foregaar efter de Regler, som indeholdes i Lov om Navigationsundervisningen for Styrmandseksamens Vedkommende. Uden særlig Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Söfart kan Pröven dog ikke afholdes oftere end een Gang om Aaret ved nogen Skole.

2 § 4, 2det og 3die Stykke, i Lov om Navigationsundervisningen affattes saaledes: »Den, der vil indstilles til Styrmandseksamen, skal godtgöre, at han efter det fyldte 15de Aar har faret til Sös og forrettet Sömandstjeneste i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 1½ Aar sögaaende Sejlskib. Desuden skal han indstilles af den Skole eller Lærer, der har forberedt ham. Nærmere Regler om Fartsbetingelserne fastsættes ved kongelig Anordning.«

3 Ministeren for Industri, Handel og Söfart kan efter Omstændighederne göre Undtagelser fra de i §§ 1 og 2 indeholdte Bestemmelser om Söfart.

4 Ministeren for Industri, Handel og Söfart kan — uanset Bestemmelsen i § 15, 2det Stykke, 1ste Punktum, i Lov om Navigationsundervisningen —, hvor Omstændighederne taler derfor, bestemme, at Bedömmelsen ved den udvidede Fiskeskipperpröve, Styrmandseksamen og Skibsförereksamen foretages af eet Medlem af den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Eksamenskommission i Forbindelse med Eksaminator.

5 Ministeren for Industri, Handel og Söfart bemyndiges til, i Overensstemmelse med Reglerne i 5te Afsnit i Lov om Navigationsundervisningen og med Virkning som omhandlet i Loven, at godkende en Navigationsskole i Thorshavn eller en anden dertil egnet Kommune paa Færöerne. Skolen drives som Styrmandsskole, saaledes at der som ved de övrige godkendte Navigationsskoler desuden undervises til de lavere nautiske Eksaminer.

Uden særlig Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Söfart kan Styrmandseksamen ikke afholdes oftere end een Gang om Aaret ved Skolen.

6 Den, der har bestaaet Styrmandseksamen, anses som tillige at have bestaaet den udvidede Fiskeskipperpröve. Den, der har bestaaet den udvidede Fiskeskipperpröve, kan ved Aflæggelse af Styrmandseksamen efter Omstændighederne fritages for fornyet Eksamination i Faget Maskin- og Motorlære. — — —

9 Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1927. Fra samme Tidspunkt bortfalder Godkendelsen for Sætte- og Fiskeskipperskolen i Thorshavn. For saa vidt nogen af Lærerpersonalet ved den sidstnævnte Skole ansættes som fast Lærer ved Navigationsskolen, kan der tillægges den paagældende Anciennitet fra det Tidspunkt, da vedkommende er blevet godkendt som Bestyrer eller Lærer ved Sætte- og Fiskeskipperskolen.

10. Nov. — ANORDN. (NR. 278), HVORVED § 2 I LOV AF 12. APRIL 1927 OM ÆNDRING I og Tillæg til LOV Nr. 51 af 25. Marts 1872 OM KONKURS m. m. sættes i Kraft paa Færöerne. (Nævnte Bestemmelse sættes i Kraft i uforandret Skikkelse).

26. Jan. 1928 — HANDELSM. SKR.[1]) — — —, skal man meddele, at Handelsministeriet maa holde for, at et Antagelsesbevis kun er gyldigt for den Handelsrejsende, for hvem det er udstedt, saalænge han repræsenterer det paa Be-

[1]) Se Lov Nr. 361 af 13. Dec. 1933.

viset anförte Firma, og at et Firma, der har bekostet Antagelsesbevis for en bestemt Repræsentant, vil kunne forvente, saafremt Forholdet til denne ophører inden Udlöbet af Bevisets Gyldighedstid, at faa Antagelsesbeviset overfört til en ny Repræsentant, naar Andragende herom indgives til Ministeren for Industri, Handel og Söfart.[1]) — — —

9. Febr. — JUSTM. SKR. ANG. RETSAFGIFTER SAMT BEFORDRINGSGODTGØRELSE OG DAGPENGE TIL DOMMEREN.[2]) — — — Lagtinget vedtog endvidere en Indstilling, hvori man anmodede Justitsministeriet om at meddele de paagældende Myndigheder, at Befordringsgodtgörelse og Dagpenge ved Dommerens og hans Fuldmægtiges Embedsrejser skal udredes af Statskassen i Overensstemmelse med Reglerne i Loven om Statens Tjenestemænd, samt om, saafremt denne Ordning antages at udkræve særlig Lovhjemmel, at söge saadan tilvejebragt. Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet under Hensyn til Lagtingets Stilling har stillet Spörgsmaalet om Retsafgiftslovens Udvidelse til Færöerne og om en Ændring i de særlige for Færöerne gældende Bestemmelser om Udredelse af Befordringsudgifter og Dagpenge til Dommeren paa Færöerne i Bero indtil videre, hvorved bemærkes, at Justitsministeriet maa formene, at Tjenestemandsloven ikke har gjort nogen Ændring i de sidstnævnte Bestemmelser, og at Ministeriet ikke mener at have Hjemmel til administrativt at imödekomme Lagtingets Indstilling paa dette Punkt.

7. Marts — LOV (NR. 46) OM ÆNDRING I LOV FOR FÆRØERNE NR. 76 AF 12. MARTS 1923 OM DEN KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i Loven af 1923).

17. Marts — ANORDN.(NR. 67) OM LEMPELSER I SØMANDSLOVEN AF 1. MAJ 1923, FOR SAA VIDT ANGAAR FÆRØERNE.[3]) I Henhold til den Regeringen ved Sömandslov af 1. Maj 1923 § 92 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færöernes Vedkommende följende Lempelser i bemeldte Lov:

Til § 11, 2det Stykke föjes: »Saafremt Rejsen gaar til et udenfor Færöerne beliggende Sted, eller der med Skibet agtes drevet Fiskeri, skal de i Afregningsbögerne og Skibsbemandingslisten indförte Overenskomster forinden Afsejlingen godkendes for Politimesteren, eller, udenfor Thorshavn, for vedkommende Sysselmand eller Sognefoged, eller, i Havne, hvor ingen Sysselmand eller Sognefoged er bosat, for de af Amtet dertil særlig bemyndigede Karantænebetjente paa Sysselmandens An- og Tilsvar, forsaavidt saadan Godkendelse ikke allerede er sket ved Forhyringen.

Naar Mandskab antages til Tjeneste ombord i Fiskerskibe mod Andel i Udbytte, er Skibsföreren forpligtet til at paase, at der, foruden den i Afregningsbogen og Skibsbemandingslisten indförte Gengivelse af Hyreaftalen, oprettes en særskilt skriftlig Kontrakt herom. Dette skal for den förste Paamönstrings Vedkommende ske i Overværelse af Politimesteren, eller, udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand eller Sognefoged, men kan forsaavidt angaar senere Paamönstringer tillige i Havne, hvor ingen Sysselmand eller Sognefoged er bosat, ske paa Sysselmandens An- og Tilsvar i Overværelse af en Karantænebetjent, forsaavidt saadan Myndighed er blevet ham overdraget af Amtet.

De Personer, i hvis Overværelse Kontrakten kan oprettes, er paa Skibsförerens derom fremsatte Begæring pligtig at bistaa med Affattelse af Kontrakten.

---

[1]) Henhörer nu under Landsstyret.
[2]) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 15 og Justm. Skr. 2. Juli 1927.
[3]) Jfr. Sömandslov Nr. 229 af 7. Juni 1952.

Ved förste Paamönstring forstaas den Paamönstring, hvorved de Kontrakter oprettes, der i det paagældende Aar lægges til Grund for Mandskabets Lönningsvilkaar m. m.; ved senere Paamönstringer forstaas Paamönstringer, hvorved Mandskab paamönstres paa samme Vilkaar som de ved förste Paamönstring aftalte.«

31. Marts — BEK. (NR. 74) AF LOV OM SØNÆRING AF 28. FEBRUAR 1916 MED SENERE ÆNDRINGER. — — — Ifölge § 23 betales for Bevis som Skibsförer 30 Kr. og som Sætteskipper eller Fiskeskipper af 1ste Klasse 10 Kr. som en Kendelse til Kommunen. For andre Beviser betales intet. Beviserne udstedes af Politimesteren.

31. Marts — LOV (NR. 85) OM INDFØRELSE AF EN MATRIKUL OG OPRETTELSE AF ET REALREGISTER FOR THORSHAVN.[1])

1 Den ved Landbrugsministeriets Foranstaltning i Aarene 1925 og 1926 foretagne Matrikulering af Thorshavn er den for Byen gældende Matrikul, der kun kan ændres ved Udstykning eller Sammenlægning.

2 Til Udstykning af et Matrikulnummer i Thorshavn udkræves Approbation af Landbrugsraadet.

Udstykningsapprobationen, der skal indeholde Oplysninger om de ved Udstykningen udlagte Adgangsveje, bliver at meddele Dommeren, der paa det udstykkede Matrikulnummers Folio har at notere den ved Udstykningen foregaaede Forandring med Hensyn til Areal, Vejadgang m. m.

Intet Sköde eller andet Adkomstdokument paa en Del af et Matrikulnummer, til hvis Udstykning Landbrugsraadets Approbation i Henhold til denne Lov udkræves, maa tinglæses, forinden det af Byraadet er blevet forsynet med Paategning om Approbationens Dato, om Parcellens Areal og de særlige Forpligtelser, der maatte være knyttet til Approbationen. Ved Tinglæsningen skal fremlægges et af Landbrugsraadet attesteret Udstykningskort over det paagældende Areal.

Ligeledes maa intet Sköde eller Adkomstdokument paa en fast Ejendom eller en Del af en saadan tinglæses, forinden det af Byraadet er blevet forsynet med Paategning om, at de forfaldne Skatter af Jord og Bygninger er betalt.

Angaaende de Forpligtelser, der paahviler en Parcel, foretager Dommeren i Henhold til Byraadets Paategning paa Adkomstdokumentet ved dettes Tinglæsning den fornödne Notering paa Ejendommens Folio.

Ingen Del af et Matrikulnummer maa særskilt bortfæstes eller for et længere Tidsrum end 10 Aar bortlejes, og intet hertil sigtende Dokument maa tinglæses.

Bygningskommissionen maa ikke meddele Tilladelse til Bebyggelse af en udstykket Del af et Matrikulnummer, uden at Landbrugsraadets Approbation samt det attesterede Udstykningskort er forevist Kommissionen.

3 Den, der önsker et Matrikulnummer udstykket, har desangaaende at henvende sig til Byraadet, som derefter foranstalter den i Anledning af Udstykningen fornödne Opmaaling og Parcelskellenes Afmærkning i Marken med tydelige og varige Mærker, alt efter de Regler, der maatte blive fastsat af Landsstyret[2]) Naar Sagen er tilstrækkelig forberedt, indsender Byraadet den med sin Erklæring til Landbrugsraadet.

4 Sammenlægning af flere Matrikulnumre til eet Matrikulnummer, saaledes at dette ikke paa ny maa udstykkes uden Landbrugsraadets Approbation, maa ikke finde Sted uden Tilladelse fra Landbrugsraadet. Forinden en saadan Sammenlægning tillades, skal der foreligge Attest fra Dommeren om, at der mellem de tinglæste Prioritetshavere i Matrikulnumrene har fundet et Opgör Sted, hvorved

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 263 og 265 af 29. Okt. 1931.

Hæftelsernes Prioritet indbyrdes er blevet fastlagt, eller om, at Matrikulnumrene er undergivet de samme Hæftelser, eller at kun det ene Matrikulnummer er behæftet. Nævnte Fastlæggelse af Prioriteterne skal ske ved tinglæst Paategning paa Pantebrevene.

Er det i Øjeblikket umuligt at skaffe Paategning, eller nægter en Panthaver at give Paategning, kan Sammenlægning dog tillades, naar der enten stilles en efter Dommerens Skön betryggende Sikkerhed for den paagældende Panterets Indfrielse, eller der fremskaffes Attest fra Dommeren og to af ham tilkaldte, paa dette Område særlig kyndige Mænd om, at Sammenlægningen ikke kan medføre nogen som helst Fare for Pantesikkerheden. I disse Tilfælde fastsættes Prioritetsforholdet af Dommeren.

Nærmere Regler om Tilvejebringelse af de i 2det Stykke nævnte Attester, herunder Instruks for Vurderingsmændene og Regler om Betalingen for Attesterne, gives af Justitsministeriet.[1])

Ved Tvangsauktion over et sammenlagt Matrikulnummer ansættes de för Sammenlægningen bestaaende Servitutters, Brugsrettigheders og andre Byrders Andel i Købesummen, hvis de ikke fuldt dækkes, ved et Skön af Fogeden under Hensyntagen til Forholdet mellem Værdien af den Byrderne vedkommende Del af Matrikulnummeret og Værdien af det sammenlagte Matrikulnummer.

5 Forinden Landbrugsraadet approberer en Sammenlægning, skal der indhentes en Erklæring fra Byraadet.

6[2]) Genparter af Matrikulens Dokumenter kan faas gennem Byraadet; Betalingen herfor og for Parcelkorts Attestation fastsættes af Landsstyret. Reglerne for Matrikulens Vedligeholdelse fastsættes af Landsstyret efter Forhandling med Byraadet.

7 Dommeren opretter et Realregister for samtlige Matrikulnumre i Thorshavn efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeriet.[1]) Udgifterne herved afholdes af Statskassen.

8 Inden en Maaned efter denne Lovs Ikrafttræden anlægger Amtmanden ved offentlig Stævning, der indrykkes 3 Gange i den for Færöerne til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser autoriserede Avis og Statstidende, med 6 Maaneders Varsel Retssag ved Færöernes Ret mod alle og enhver, der maatte have Indsigelser at fremsætte imod, at de i Matrikulen anförte Ejere indföres i Realregisteret som Ejere af i enhver Henseende ubehæftede Ejendomme.

Det skal i Stævningen anföres, at den gælder alle og enhver, som mener at have Ejendomsret, der ikke er anført i Matrikulen, Panteret, Brugsret eller servitutmæssige Rettigheder over fast Ejendom i Thorshavn, og det skal ved Stævningen paalægges dem ved Möde i Retten at medbringe Adkomstdokumenter, Pantebreve og andre til Sagens Oplysning tjenende Dokumenter, der maatte være i deres Besiddelse, samt Genparter af disse Dokumenter, udfærdiget efter Regler, der fastsættes af Justitsministeriet.[3]) Dokumenterne skal saa vidt muligt være forsynet med Paategning af Byraadet om, under hvilket Matrikulnummer det i Dokumentet omtalte Grundstykke er optaget i Matrikulen; Bemærkning herom skal optages i Stævningen. Det skal endvidere i Stævningen anföres, at Matrikulen med tilhörende Kort ligger til Eftersyn paa Dommerkontoret.

9 Den i forrige Paragraf omhandlede Retssag falder i Rette samtlige ordentlige Retsdage, der ligger mellem Stævningens förste Indrykkelse og Stævnevarselets Udlöb, begge Dage medregnet, og kan endvidere behandles af Dommeren paa overordentlige Retsmöder.

Förste Retsdag fremlægges Matrikulen med tilhörende Kort.

Indsigelser fremsættes inden Retten og behandles af Dommeren inden Retten un-

[1]) Se Anordn. Nr. 188 af 22. Juni 1928.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 263 og 265 af 29. Okt. 1931.
[3]) Se Anordn. Nr. 188 af 22. Juni 1928.

der Tilsigelse af alle vedkommende, derunder Amtmanden og Byraadet. Dette skal være berettiget til at indbringe for Retten Spörgsmaal om Servitutter, som maa skönnes at være af almen Betydning.

10 Senest 4 Uger efter Stævnevarslets Udlöb optages Retssagen til Dom. I Dommen fastsættes, at Matrikulen med de Ændringer, der afgöres i Dommen, skal danne Grundlaget for Realregisteret.

11 Ved Dommen erhverver den paagældende Legitimation som Ejer, Panthaver eller Indehaver af anden Ret over vedkommende Ejendom.

Dog kan Dommeren forbeholde den, der har fremsat Indsigelse, Adgang til ved en inden 5 Maaneder efter Dommens Afsigelse mod den legitimerede anlagt Sag at faa sin Indsigelse underkastet fornyet Behandling ved Underretten. De saaledes forbeholdte Rettigheder indföres i Realregistret med Tilföjelse i Anmærkningsrubrikken af Ordet »forelöbig«. Saafremt Sag ikke er anlagt inden den foran fastsatte Frist, eller Rettigheden nægtes Anerkendelse ved endelig og upaaankelig Dom, udslettes Rettigheden af Realregistret. Anerkendes derimod Rettigheden ved saadan Dom, göres der herom Anmærkning i Registeret, og Ordet »forelöbig« udstreges.

12 Det skal i Dommen udtales, at Pantebreve, der ikke er fremlagt under Retssagen, er mortificeret.

13 Dokumenter, der har været fremlagt i Retssager, anlagt i Henhold til denne Lovs §§ 8 og 11, maa ikke tilbageleveres för Ankefristens Udlöb. Inden Tilbageleveringen skal hvert enkelt Dokument af Dommeren forsynes med Paategning om den i Dokumentet omhandlede Ejendoms Matrikulbetegnelse og, hvis Dokumentets Indhold ikke fuldtud er godkendt ved Dommen, om, i hvilken Udstrækning Indholdet er godkendt.

14 Sager, anlagt i Henhold til denne Lovs §§ 8 og 11, er fritaget for Gebyr i förste Instans.

15 Af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter leveres i Thorshavn Genparter, der opbevares efter nærmere af Landsstyret fastsatte Regler.[1]) Genparterne skrives paa Folioark, og deres Rigtighed bekræftes af Dommeren. For Bekræftelsen af Genparterne af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter svares der et Vederlag af 1 Kr. for hvert læst og 50 Øre for hvert aflæst Dokument.

Finder Udslettelse Sted i Henhold til Fuldmagt, eller skal der ved Aflæsning leveres Genparter af mellemliggende utinglæste Transporter, Udlægspaategninger eller andre Paategninger, svares der en Afgift af 50 Ø. for Bekræftelsen af hver Genpart af disse Dokumenter.

Af Bekræftelsesvederlaget tilfalder to Tredjedele Dommeren, medens en Tredjedel tilfalder Statskassen og föres til Indtægt paa Kontorholdsregnskabet.

16 Denne Lovs Regler kommer ikke til Anvendelse paa den Del af Thorshavns Kommune, der ikke er omfattet af den ved Landbrugsministeriets Foranstaltning i Aarene 1925 og 1926 foretagne Matrikulering. For denne Del saavel som for andre Pladser paa Færöerne kan der efter Lagtingets Indstilling ved kongelig Anordning[2]) fastsættes lignende Regler som de i denne Lov indeholdte.[3])

17 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1928.

31. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 86) OM MÆGLING I ARBEJDSSTRIDIGHEDER.

1[4]) Der udnævnes en Forligsmand med det Hverv at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Udnævnelsen finder Sted i August Maaned og gælder i 3 Aar fra den paafölgende 1. Oktober at regne.

Forud for hver Udnævnelse foranlediger Amtmanden nedsat et Nævn, der be-

[1]) Se An. Nr. 188 af 22. Juni 1928.
[2]) Nu ved Lagtingslov.
[3]) Jfr. Bek. Nr. 244 af 18. Sept. 1931.
[4]) Amtmandens Funktion nu overgaaet til Landsstyret.

staar af 11 Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Föroya Fiskimannafelag, 1 af Föroya skipara- og navigatörfelag og 2 af Föroya arbeiðarafelag, 2 af Færöernes Rederiforening, 2 af Færöernes Köbmandsforening og 1 af Arbejdsgiverforeningerne, hvorhos et Medlem udpeges af Dommeren. Sidstnævnte Medlem er Nævnets Formand.

Er mindst 7 Medlemmer enige om at udpege en Person, betragtes denne som udnævnt. Meddelelse herom skal tilsendes Amtmanden inden 1. September. Hvis ingen saadan Meddelelse tilstilles Amtmanden rettidig, skal han eller den Person, som han maatte udnævne, fungere som Forligsmand for den kommende Periode, indtil der maatte fremkomme Meddelelse fra Nævnet om, at dette har udpeget en Forligsmand med mindst 7 Stemmer.

Afgaar Forligsmanden ved Döden, eller fremsætter han for Amtmanden Ønske om Fritagelse, som denne bifalder, vil der straks være at udpege en ny Forligsmand paa den ovenfor fastsatte Maade for den Tid, der er tilbage af den foregaaendes Funktionstid.

Paa samme Maade som ovenfor nævnt udnævnes for 3 Aar ad Gangen en Stedfortræder for Forligsmanden.

2 Forligsmanden bör holde sig underrettet om Arbejdsforholdene, og da særlig Lönforholdenes almindelige Stilling til enhver Tid, ligesom han er berettiget til af enhver Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation at forlange sig tilsendt Eksemplarer af enhver af en saadan Organisation sluttet kollektiv Overenskomst.

3 Naar der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller Arbejdsstandsning er indtraadt, og Forligsmanden tillægger Stridens Virkninger og Omfang större samfundsmæssig Betydning, kan han — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser er fört og fra en af Siderne erklæret afsluttet uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen udenfor de respektive Organisationer eller Hovedorganisationer paa Færöerne staaende Person.

Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.

Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt för eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mægling stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttede. Kravet kan dog höjst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.

4 Forligsmanden er under Forhandlingerne med Parterne berettiget til at göre Henstillinger om Indrömmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Stridens fredelige Afslutning.

Hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspörgsmaal eller nogle af disse enten ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne eller paa Grund af deres specielle faglige Karakter bör söges forhandlet til Ende direkte mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange saadan Forhandling optaget og nægte at fortsætte Mæglingen, forinden denne Forhandling har fundet Sted. Forligsmanden bestemmer Tidsfristen, inden hvis Udlöb Forhandlingerne skal være afsluttet.

Naar Forligsmanden finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke uden hans Samtykke maa offentliggöres, saa længe ikke begge Parters Svar paa Mæglingsforslaget foreligger. Inden Forligsmanden fremsætter sit Mæglingsforslag, skal han raadföre sig med to Repræsentanter for hver af Parterne.

Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingsforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse.

5 Naar der under en Strid, som har givet Forligsmanden Anledning til at træde

til efter § 3, opstaar Uenighed om Lön, Arbejdstid, Overarbejde og lignende, og den rette Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Henseende har været, skönnes at være af Betydning for Stridens Afgörelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne Erklæringer herom.

For saa vidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære Vidneforklaring optaget ved Retten.

Forligsmanden har under disse Vidneafhöringer Ret til at være til Stede og kan vedrörende de i 1ste Stykke nævnte Forhold begære saadanne yderligere Spörgsmaal stillet til Vidnerne, som disses Udsagn maatte give Anledning til.

6[1]) Naar et af Forligsmanden fremsat Mæglingsforslag underkastes Afstemning indenfor en Organisation, maa det kun forelægges i Forligsmandens Affattelse, og der kan kun afgives rene Ja- eller Nej-Stemmer.

Enhver Afstemning om Mæglingsforslaget skal foregaa hemmeligt og skriftligt. Forligsmanden kan forlange Urafstemning, naar han skönner, at der er rimelig Grund hertil.

Naar Afstemningsresultatet er opgjort, skal Organisationen uden Ophold give Forligsmanden skriftlig Meddelelse om, hvor mange Ja- og hvor mange Nej-Stemmer der er afgivet, saavel som om det samlede Antal af stemmeberettigede Medlemmer. Skal Afstemning finde Sted, bör Organisationen drage Omsorg for, at alle stemmeberettigede Medlemmer inden Afstemningen faar Adgang til at göre sig bekendt med Mæglingsforslaget i dets Helhed.

Opgörelsen af Resultatet af en Urafstemning finder Sted efter nedennævnte Regler:

Et Mæglingsforslag anses forkastet, naar over 50 % af de stemmedeltagende har stemt imod Forslaget og mindst 75 % af de stemmeberettigede Medlemmer har deltaget i Afstemningen. For hver Procent (point), hvormed Stemmeafgivningsprocenten ligger under 75, skal den til Forkastelse nödvendige Procent af de afgivne Stemmer forhöjes med ½.

Har Stemmedeltagelsen ikke andraget 25 pCt.. af de stemmeberettigedes Antal, anses Forslaget som vedtaget.

Blanke og andre ugyldige Stemmesedler medregnes ikke ved Opgörelsen.

Om Stemmeresultaterne, saaledes som de fremkommer i Foreningerne eller Hovedorganisationerne, maa intet offentliggöres eller meddeles för Forligsmanden har offentliggjort Hovedresultatet.

7 Det er forbudt at udstede Attester eller före Vidner om, hvad der af Parterne tilstaas eller foreslaas under de af Forligsmanden ledede Forhandlinger, medmindre det vedtages af begge Parter og udgör Punkter af Forliget.

8 Udgifter til Lönning, Kontorhold m. v. udredes af Staten[2]) ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

9 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1928. — — —

31. Marts — ANORDN. (NR. 88), HVORVED LOV NR. 127 AF 18. APRIL 1925 OM HUNDEAFGIFT SAMT OM STRAF OG ERSTATNING FOR SKADE FORAARSAGET AF HUNDE SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den Regeringen ved § 17 i Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde meddelte Bemyndigelse sættes den nævnte Lov i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 Enhver, der holder Hund i Thorshavn eller i en Kommune, for hvilken Afgiftsreglerne i nærværende Anordning i Henhold til § 4 er traadt i Kraft, skal anmelde denne, inden den er 4 Maaneder gammel eller inden 1 Maaned, efter

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 79 af 22. Dec. 1951.
[2]) Nu af Landskassen.

at han har erhvervet den, eller efter at han har tilflyttet Kommunen. Anmeldelse skal endvidere finde Sted inden 1 Maaned, naar der indtræder Forandringer med Hensyn til Afgiftspligten. Ved Anmeldelse skal der gives Oplysning om ethvert Forhold, som har Betydning for Afgörelsen af Spörgsmaalet om Afgiftspligten.

Anmeldelsen sker i Thorshavn paa Politistationen og paa Bygderne for Sysselmanden (Sognefogden) ved dennes Omrejser. Falder disse efter de i første Stykke nævnte Frister, skal Anmeldelse först ske ved den förste Omrejse efter Fristens Udlöb.

Ved Anmeldelsen indföres Hunden i en dertil indrettet Protokol, hvorhos der tildeles den et med Hundens Nummer i Protokollen forsynet Tegn; for saa vidt Hunden er afgiftsfri, skal Tegnet tillige være forsynet med Ordet »Afgiftsfri«. Tegnet skal bæres af Hunden anbragt paa et Halsbaand.

2 I Thorshavn udgör Hundeafgiften 10 Kr. aarlig. Afgiften kan af Byraadet forhöjes til 20 Kr. aarlig. Byraadets Vedtagelse af Forhöjelsen maa foreligge inden 3 Maaneder för den 1. Januar, fra hvilken Forhöjelsen skal træde i Kraft.

Afgiften tilfalder Kommunens Kasse, der afholder Udgifterne til Tegnene, Protokoller o. l.

3 Holdes der i Thorshavn i samme Husstand mere end een afgiftspligtig Hund, bliver der for hver overskydende Hund at betale dobbelt Afgift.

4 I Kommuner udenfor Thorshavn[1]) kan Forstanderskabet med Lagtingets Samtykke lade Bestemmelserne i §§ 2 og 3 træde i Kraft, dog at Afgiften sættes til 5 Kr. aarlig for den förste Hund i en Husstand og 10 Kr. aarlig for hver af de övrige.

Forstanderskabets Vedtagelse herom maa foreligge inden 3 Maaneder för den Lagtingssamling, der ligger forud for den 1. Januar, fra hvilken Bestemmelsen skal træde i Kraft.

Det paahviler Sysselmanden (Sognefogden) at före Tilsyn med Anordningens Overholdelse.

5 Hunde, der er under 4 Maaneder gamle, samt Hunde, der benyttes ved Faarerögt, dog ikke udover 2 for hver Husstand, er fritaget for Afgift.

Byraadet (Forstanderskabet) kan efter Ansögning i det enkelte Tilfælde indrömme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, saasom for blinde, döve og enligt stillede gamle Personer.

6 Regnskabsaaret for Hundeafgiften er Kalenderaaret. Hundeafgiften for tidligere tilmeldte afgiftspligtige Hunde forfalder til Betaling den 1. Januar. Iövrigt forfalder Hundeafgiften eller Forhöjelse af denne til Betaling ved Udlöbet af den for Anmeldelsen foreskrevne Frist. Afgiften erlægges under eet for hele det paagældende Regnskabsaar; den kan ikke fordres opkrævet.

Hvis en afgiftspligtig Hund i Regnskabsaarets Löb overflyttes til en anden Kommune, bliver der ikke at svare nogen Afgift af Hunden paa det nye Sted for det paagældende Regnskabsaar.

Indtræder Pligten til at svare Afgift i Regnskabsaarets sidste Halvdel, svares der for det paagældende Aar kun Halvdelen af Afgiften.

7 Lagtinget kan udfærdige nærmere Bestemmelser om Oppebörsel af Hundeafgiften.

8 Saafremt skyldig Hundeafgift ikke fuldstændig kan erholdes ved Udpantning, kan Hunden ved Politiets Foranstaltning aflives paa Kommunens Bekostning.

9 Det er forbudt at holde Hunde paa Steder, hvor der ikke er Beboelse, medmindre Politiet meddeler Tilladelse dertil. Saadan Tilladelse kan kun gives, naar der skönnes at være Sikkerhed for, at Hunden vil blive passet forsvarligt, og Tilladelsen kan til enhver Tid tilbagetages.

[1]) Se Lagtingsbesl. 16. Aug. 1928 for Frodebö Kommune, 5. Nov. 1936 for Vestmanna og 5. Nov. 1937 for Hvalbiar Kommune.

10 Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1 og 9 straffes med Böde indtil 100 Kr.

11 [1]) Den, der holder lösgaaende Hunde, er ansvarlig for, at disse ikke bider sageslöse Personer, sönderriver deres Klæder eller paa anden Maade foraarsager dem Skade. Forulempes nogen paa en af de nævnte Maader af en Hund uden selv at være Skyld deri, anses Besidderen med Böde indtil 100 Kr., hvorhos han er pligtig at erstatte den Skade, Hunden maatte have foraarsaget, for saa vidt Skaden lader sig erstatte med Penge, og til at udrede Godtgörelse for Svie og Smerte samt den Lyde, der maatte være fremkommet. Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller voldt anden Skade, hvorfor dens daværende Besidder er blevet dömt eller har maattet indgaa Forlig med den forurettede, eller hvis en Hund selv gaar ud i Marken og jager eller bider Faar, skal Politimesteren paalægge Besidderen under Straf af Böde indtil 100 Kr. at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bunden eller indelukket eller forsynet med Mundkurv.

Lösgaaende Hunde, der angriber og beskadiger Husdyr og navnlig Faar og Lam i Ejendom, paa Indmark eller Hauge, kan nedskydes.

Fra ovenstaaende Regler om Erstatningsansvar for Hunde og Ret til Nedskydning af saadanne göres Undtagelser med Hensyn til den Skade, som de i Henhold til § 59 i Lov af 23. Februar 1866[2]) om Ordningen af Haugevæsenet tilladte Hunde förste og anden Gang foraarsager paa Faar under Fjældgang, Rögt eller Samkvem i den Hauge, hvor de lovlig bruges. Gör Hunden tredie Gang Skade, skal den afskaffes og kan nedskydes.

Endvidere kan Politimesteren paalægge den, der holder Hunde, der viser sig bidske eller glubske eller har den Vane at forulempe Folk ved paa offentlig Gade, Vej eller paa Plads at fare imod dem eller forfölge dem, eller som forulemper Kreaturer paa Marken, under Straf af Böde indtil 100 Kr. at lade saadanne Hunde dræbe, medmindre de stadig holdes bundne eller indelukkede eller forsynede med forsvarlig Mundkurv.

12 Den, der hidser en Hund paa nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen, straffes med Böde indtil 100 Kr.

13 Böder efter denne Anordning tilfalder Kommunekassen.

14 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1929. Förste Anmeldelse i Henhold til § 1 skal finde Sted inden den 1. Februar 1929, til hvilket Tidspunkt Hundeafgiften for Regnskabsaaret 1929 forfalder til Betaling.

31. Marts — LOV (NR. 121) OM PENSION OG EFTERINDTÆGT FOR LÆRERE OG LÆRERINDER I FOLKESKOLEN PAA FÆRØERNE.[3])

4 De i Lov Nr. 480 af 12. September 1919 § 71, Stk. 7—12, indeholdte Bestemmelser finder Anvendelse paa de i Henhold til Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 § 10 til Opfyldelse af Enkeforsörgelsespligten tegnede Forsikringer. Præmierne udredes med de i nævnte § 71, Stk. 9, angivne Forbehold fra nærværende Lovs Ikrafttræden af Statskassen.

2. April — JUSTITSM. SKR. ang Statsanerkendelse af Föroya felag móti tuberklasjúku's Tuberkulosestation. I den i Aaret 1927 afholdte ordentlige Samling har Lagtinget behandlet et Andragende fra Föroya felag móti tuberklasjúku om Statsanerkendelse af og Tilskud til en Tuberkulosestation, som Foreningen agter at oprette paa Færöerne. Lagtinget har vedtaget indtil videre af Amtsrepartitionsfonden at yde et aarligt Tilskud af en Trediedel af 4000 Kr. til nævnte Formaal.

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 14 af 15. Apr. 1947.
[2]) Nu Lov Nr. 172 af 18. Maj 1937 § 33.
[3]) §§ 1—3 og 5—7 ophævede ved Lov Nr. 199 af 12. Apr. 1949.

dog paa Betingelse af, at der ogsaa af Statskassen ydes Tilskud dertil. Foranlediget heraf skal man meddele, at der ved Finansloven for Finanaaret 1928—29 ved Tekstanmærkning Nr. 4 ad § 18—VI—e Tilskud til tuberkulöses Sygebehandling, i Henhold til § 12 i Anordning Nr. 249 af 30. September 1924, ved hvilken Anordning Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstötte til tuberkulöses Sygebehandling udvides til at gælde for Færöerne, er meddelt Anerkendelse af den af Föroya felag móti tuberklasjúku oprettede Tuberkulosestation paa Færöerne som saadan med Ret til Tilskud efter Anordningens Regler dog ikke udover et Beløb af 1334 Kr. for det nævnte Finansaar.

4. April — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 101) OM JAGT, FUGLEFANGST M. M.

Kapitel 1. Jagtret og Fangstret.

1 Jagtretten paa Söterritoriet ved Færöerne er med de i denne Lov fastsatte Indskrænkninger fri for enhver dansk Undersaat.

2 Jagtretten til Lands tilkommer Grundejeren. Lige med Grundejeren betragtes med Hensyn til Jagtretten Besiddere af Tjenestejord og Fæstere af Statens Jordegods.

Jagtretten paa Indsöer og Vandlöb tilkommer den eller dem, der i Medför af den gældende Lovgivning udöver Raadigheden over Vandet.

Paa Fællig har, hvor ikke Vedtægt eller Sædvane medförer Afvigelser, enhver Ejer lige Jagtret. Vedtægt om Jagtens Udövelse paa Fællig kan oprettes paa Grandestævne. I saadan Vedtægt kan fastsættes, at der i et Fællig kun til dels eller slet ikke maa jages.

Stemmeberettigede paa Grandestævne angaaende Vedtægt om Jagt paa Fællig er samtlige Ejere.

Særskilt Overdragelse af Jagtretten kan kun ske for indtil 10 Aar ad Gangen.

Hel eller delvis Fredning for Jagt af en Bygds Indmark, hvori der er flere Lodsejere, kan vedtages paa Grandestævne. Stemmeberettigede ved Vedtægtens Affattelse er enhver af Indmarkens Ejere og Kongsfæstere. Til gyldig Beslutning kræves over Halvdelen af de stemmegivende Personer, som repræsenterer mindst Halvdelen af det stemmeberettigede Skattemarketal.

3 Hvor ikke særlige Retsforhold medförer Afvigelse, tilkommer Retten til Fuglefangst i Bjerge, Urer og lignende Steder, herunder Retten til »omanfleyg«, Ejerne af den gamle matrikulerede Indmark i den Bygd, paa hvis Grund Fuglepladsen ligger. Ret til at tage »hellufugl« tilkommer enhver Beboer af den Bygd, hvortil Pladsen, hvor Fuglen sidder, hörer, men ingen udenfor Bygden boende.

Lige med Ejere betragtes med Hensyn til Ret til Fuglefangst Besiddere af Tjenestejord og Fæstere af Statens Jordegods.

4 Hvor ikke særlige Retsforhold medförer Afvigelse, deles Indtægt ved Fuglefangst i Bjerge, Urer og lignende Steder mellem de fangstberettigede (§ 3) efter Marketal.

I samme Forhold deles Udgifter ved Fangsten, derunder til Anskaffelse og Vedligeholdelse af de til Fangsten nödvendige Redskaber.

5 Vedtægt om Fuglefangst i Bjerge, Urer og lignende i Fællig liggende Steder kan oprettes paa Grandestævne, overensstemmende med de i Lov om Grandestævne gældende Regler.

Kapitel 2. Fredlysning af Fangstpladser m. m.

6 Fuglebjerge, Urer, Holme eller lignende Steder samt Ederfuglevarp kan paa Begæring af enhver fangstberettiget eller Ejer fredlyses med den i § 15 omhandlede Retsvirkning, naar saadant Sted af Færöernes Overpolitiret (jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924, Pkt. 118, 1. Stk)[1]) efter optaget Skön findes egnet til Fugleplads eller Ederfuglevarp.

[1]) Nu Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 148.

7 Den, der önsker et af de i § 6 nævnte Steder fredlyst, har skriftlig til Overpolitiretten at indgive Begæring om Fredlysning, indeholdende en nöje Angivelse af det paagældende Sted.

Retten har da af egen Drift for Rekvirentens Regning i det til offentlige Bekendtgörelser for Færöerne autoriserede Blad 3 Gange at lade indrykke en Bekendtgörelse om, at der til et nærmere angivet ordinært Ting, mindst en Maaned efter sidste Bekendtgörelse i Avisen, vil blive udmeldt Mænd til i Henhold til § 6 at afgive Skön om Fredlysningens Hensigtsmæssighed. Bekendtgörelsen bör endvidere opslaas i den offentlige Kundgörelsestavle, jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912, i de Bygder, der ligger indenfor 15 Kilometers Afstand, regnet ad Sövejen, fra det paagældende Steds yderste Grænse, samt desuden i andre Bygder, hvis Beboere skönnes at have særlig Interesse i Jagten i Nærheden af det paagældende Sted. Kun Bekendtgörelsen i Avisen er en Betingelse for Udmeldelsens Gyldighed.

Endvidere berammer Retten et Retsmöde til Skönsforretningens Afhjemling og Sagens Optagelse til Kendelse.

Ved det fastsatte Ting har Retten, förend Udmeldelsen sker, at meddele, hvem den agter at udmelde, og at opfordre de mödende, der kan angive antagelig Interesse i Spörgsmaalet, til at fremkomme med deres Indsigelser mod Udmeldelsen og Bemærkninger om Fredlysningen eller dennes Omfang.

De i Lov om Rettens Pleje Kap. 19 om Syn og Skön indeholdte Regler bliver i övrigt at anvende.

8 De udmeldte Skönsmænd har i Skönsforretningen at udtale sig om, hvorvidt det i Begæringen betegnede Sted helt eller delvis bör fredlyses, samt om de Grænser, for saa vidt disse ikke er angivet i Loven, indenfor hvilke Skydning m. m. bör være forbudt. Skönsforretningen afholdes efter 3 Dages Varsel til Rekvirenten eller, hvis der er flere, en af disse.

9 Overpolitirettens Afgörelse af Sagen sker ved en Kendelse, der kun kan paaankes med Justitsministeriets Tilladelse, jfr. Lov af 4. Juni 1924, Pkt. 118, 2. Stk.[1])

Overpolitiretten tilstiller Dommeren Udskrift af den afsagte Kendelse til Tinglæsning og tilstiller ligeledes Rekvirenten og vedkommende Sysselmand en Udskrift hver.

Fredningen træder i Kraft, saa snart Sysselmanden i Overensstemmelse med Lov Nr. 52 om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelse af Ting paa Færöerne af 1. April 1896 § 3 ved Grandestævne har fredlyst de paagældende Steder.

10 Udmeldelse, Fredlysning i Retten, Tinglæsning og Protokollering sker uden Betaling af Retsafgift.

11 I ethvert Syssel skal Sysselmanden aarlig kundgöre ved Oplæsning ved Grandestævne de i Sysselet beliggende, overensstemmende med nærværende Kapitel fredlyste Steder med Angivelse af de fastsatte Grænser.

12 Naar 10 Aar er forlöbet efter Fredlysningen, kan enhver, der kan paavise særlig Interesse i Fredlysningen eller Jagten i Nærheden af det paagældende Sted, forlange Spörgsmaalet om Fredlysningen indbragt for Overpolitiretten paa ny.

Med Hensyn til Sagens Behandling gælder Reglerne i §§ 7—10. Om fornödent vil der om Sagen være at give de under den oprindelige Fredlysningssag mödte særlige Underretning.

I Tilfælde af Fredlysningskendelsens Ophævelse eller Forandring, foranlediger Overpolitiretten den fornödne Aflæsning eller Tinglæsning.

13 De i Lov Nr. 52 om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelse af Ting paa Færöerne af 1. April 1896 § 3 foreskrevne aarlige Fredlysninger og Ophævelser af saadanne ved Retten bortfalder.

14 De ved denne Lovs Ikrafttræden fredlyste Steder vedbliver at være fredede i Overensstemmelse med Reglerne i § 12 i samme Udstrækning langs Landet som

[1]) Nu Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935 Pt. 148.

hidtil, men med de Forandringer af Grænsen til Havs, som följer af Reglerne i næste Paragraf.

15 Ved fredlyst Fuglebjerg maa ingen i Tiden fra 15. Marts til August Maaneds Udgang skyde paa Söen indenfor en Afstand af 2 Sömil, regnet fra nærmeste Punkt af Fuglebjerget.

Ved fredlyst Ur maa i samme Tidsrum ingen skyde paa Söen indenfor en Afstand fra Uren af ½ Sömil, regnet paa ovennævnte Maade.

I det ovennævnte Tidsrum maa ej heller skydes indenfor de Grænser, som i Henhold til § 8 er angivet ved Skönsforretningen.

Saalænge Myggenæsholm som Helhed er fredlyst, maa i Tiden fra 25. Januar til 25. Oktober ingen skyde indenfor 2 Sömils Afstand fra Holmen.

Ved fredlyst Ederfuglevarp maa i Tiden fra 1. Maj til August Maaneds Udgang ingen skyde indenfor ½ Sömils Afstand fra Varpet. Sidstnævnte Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at den jagtberettigede paa Landjorden skyder Krager, Ravne og andre for Ederfugle skadelige Fugle.

Indenfor de i denne Paragraf omhandlede Grænser og Tidsrum er det forbudt ved unödvendig Tuden med Dampflöjten eller anden unödvendig Stöj — derunder stöjende Fangstmaader — at forstyrre Fuglenes Fred.

16 Jagt og Fuglefangst skal være forbudt paa Sön- og Helligdage. Det skal være forbudt Personer under 16 Aar paa egen Haand at drive Jagt.

Kapitel 3. Forbudne Fangstmaader.

17[1]) Det skal være forbudt at fange Fugle paa Landjorden ved Hjælp af udspredte Garn eller med udsatte Kroge eller ved kunstigt Lys. Sidstnævnte kan dog bruges ved Fangst af Skrofens Unge (líra). Endvidere skal det være forbudt i Fuglepladserne at drive Fangst paa en saadan Maade, at Fuglepladsernes faste Bestand af Fugle derved udsættes for varig Formindskelse.

Lunden maa ikke nedlægges ved Skydning og maa kun fanges ved Flejning; dog skal der, hvor særlige Forhold gör sig gældende, af Amtet[2]) kunne meddeles Tilladelse til at fange Lunden ved »Dráttur«. Saadan Tilladelse kan dog kun meddeles til Fangst hvert 3. Aar paa samme Fugleplads.

18[3]) Overalt paa Landjorden (herunder alle ferske Vande), i Fjorde, Vige og Sunde samt paa Havet, saa langt Söterritoriet gaar, skal nedennævnte Dyr og Fugle være fredede mod Jagt og Fangst i de for hver især angivne Tider, begge de anförte Dage medregnede.

Hele Aaret: Ederfuglen (æðan), Storkjoven (skúgvurin), den rödstrubede Lom (lómurin), Svanen (svanurin), Graagaasen (grágásin), Knortegaasen (helsingagásin), Bramgaasen (bramgásin), Rypen (rýpan), Strandskaden (tjaldrið), Regnspoven (spógvin), Brokfuglen (lógvin), Bekkasinen (mýrusnípan), Ternen (ternan), Stæren (starin) og alle Landfugle, der er mindre end den.

Fra 1. Januar til 31. Oktober: Haren, jfr. dog § 20.

Fra 1. Marts til 15. September: Sildemaagen (likkan), Skrofen (skrápurin) og Fjeldduen (bláðúgvan).

Dog skal det uden Hensyn til denne Fredning være tilladt Brugeren af Ejendom i Indmarken at nedlægge Sildemaagen og Fjeldduen paa den paagældende Ejendom ved Skydning.

Fra 1. Marts til August Maaneds Udgang: Stokanden (villdunnan), Skalleslugeren (toppántin), Tejsten (teistin) og Kjoven (tjógvin).

19 Den i forrige Paragraf paabudte Fredning omfatter tillige det fredede Vildts Yngel, Æg og Reder. Dog skal det være den jagtberettigede tilladt at tage Skrofens Unger.

20[4]) Efter Indstilling af Lagtinget skal Landbrugsministeren være bemyndiget

---

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 35 af 20. Nov. 1942.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 35 af 20. Nov. 1942 og Nr. 25 af 24. Sept. 1945.
[4]) Som ændret ved Lov Nr. 108 af 15. Marts 1939.

til for et Tidsrum af indtil 3 Aar at forlænge de i dette Kapitel fastsatte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Landbrugsministeren skal endvidere være bemyndiget til efter Indstilling af Lagtinget for et Tidsrum af indtil 1 Aar ad Gangen at frede andre Dyre- eller Fuglearter og forbyde deres Fangst, Salg og anden Anvendelse.

Indenfor et bestemt begrænset Omraade (en Ø eller en Del af en Ø) kan Haren helt fredes for et eller to Aar ad Gangen ved Beslutning af Lagtinget, efter Andragende af et Kommunalforstanderskab, og efter at der er indhentet Erklæring om Sagen fra samtlige Kommunalforstanderskaber paa vedkommende Ø.

Lagtinget kan ligeledes efter Andragende fra et Kommunalforstanderskab fastsætte Fredningsbestemmelserne for bestemte Dyrearter paa bestemte Pladser eller Omraader udenfor de i Kapitel 2 omhandlede fredlyste Fangstpladser efter indhentet Erklæring fra de paagældende Kommunalforstanderskaber.

De af Lagtinget fastsatte Fredningsregler skal ved Amtmandens Foranstaltning kundgöres i det til offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Blad.[1])

21 Intet Vildt — derunder Yngel og Æg —, for hvilke der er fastsat Fredningsbestemmelser, maa i frisk Tilstand falbydes, sælges, indföres eller forsendes förend Dagen efter den paagældende Jagttids Begyndelse og ikke længere end 8 Dage efter dens Udlöb.

22 Landbrugsministeriet[2]) skal være bemyndiget til i videnskabeligt eller almennyttigt Øjemed at indrömme bestemte Personer paa begrænset Tid Fritagelse for Bestemmelserne i §§ 18 og 19, jfr. § 20.

Kapitel 5. Straf og Paatale.

23 Enhver, der uberettiget jager i fredlyst Fuglebjerg, Ur, Holm eller Ederfuglevarp enten ved Skydevaaben eller paa anden Maade, eller som der træffes med Jagtredskaber, eller som skyder ind i fredlyst Plads, straffes med Böder fra 50 til 500 Kr. Den, der i övrigt uden Hjemmel færdes i fredlyst Fugleplads, straffes med Böder fra 10 til 100 Kr.

24 Med Böder fra 10 til 50 Kr. straffes den, der fanger eller dræber Storkjoven eller den rödstrubede Lom, ödelægger deres Reder, borttager eller indsamler deres Æg eller Yngel eller falbyder, köber, indförer eller forsender Fuglene eller deres Æg.

25 Med Böder fra 5 til 100 Kr. straffes den, der — jfr. dog § 23 — driver Jagt paa noget Sted, hvor Jagtret ifölge denne Lovs Bestemmelser eller ifölge Vedtægt paa Grandestævne ikke tilkommer ham, eller som uden Hjemmel færdes med Jagtredskaber paa saadant Sted i Ind- eller Udmark, eller som paa fremmed Jagtomraade bemægtiger sig Vildt, som han har saaret paa eget Jagtomraade.

26 Ligeledes med Böder fra 5 til 50 Kr. straffes den, der i övrigt overtræder nogen af de i denne Lov indeholdte Forbudsregler eller nogen i Henhold til denne Lov oprettet Vedtægt eller forskreven Bestemmelse.

27 Ved Fastsættelsen af Böderne efter denne Lov betragtes det som skærpende Omstændighed, at den ulovlige Jagt er udövet af flere i Forening, at den ulovlige Jagt er udövet paa Sön- eller Helligdage, at Æg er indsamlet paa Steder, hvor Fugle bygger kolonivis, og at den paagældende forhen har gjort sig skyldig i Jagtforseelse. Er der ved den ulovlige Jagt fanget eller dræbt Vildt, vil paagældende være at idömme i Tillægsböde: for hver Storkjov og Lom 30 Kr., for hver Ederfugl og Svane 15 Kr., for hver Hare, Graagaas, Knortegaas, Bramgaas og Rype 5 Kr., for hver af de övrige i § 18 angivne fredede Fugle 2 Kr. og for enhver anden Fugl med Undtagelse af Rovfugle, Krager og Ravne 1 Kr.

Den skyldige er derhos i alle Tilfælde pligtig at erstatte Værdien af det paa Landjorden (derunder ferske Vande) dræbte eller fangne Vildt, for saa vidt det

[1]) Landbrugsministeriets, Lagtingets og Amtmandens Beföjelser er overgaaet til Landsstyret.

[2]) Nu Landsstyret.

ikke ufordærvet kan afleveres til rette vedkommende. Det ulovlig dræbte eller fangne Vildt, der ikke tilfalder nogen Ejer, skal ved Dommen erklæres forbrudt.

Naar nogen efter to Gange at være straffet for ulovlig Jagt, atter gör sig skyldig deri, kan endvidere de ved den ulovlige Jagt benyttede Jagtredskaber, hvad enten de tilhörer ham selv eller af andre er overladt ham til Brug, ved Dommen erklæres forbrudte.

Kan Jagtredskaberne ikke skaffes til Veje, eller kan de af anden Grund ikke forbrydes, skal vedkommende i Stedet for dömmes til at betale et af Retten bestemt Belöb, dog ikke under 50 Kr.

28 Böder, der udredes for Overtrædelse af denne Lov, saavel som hvad der maatte indkomme ved Salg af forbrudte Jagtredskaber og Vildt, tilfalder, naar Forseelsen er begaaet paa Landjorden eller ved Skydning eller unödvendig Stöj paa Söen ved fredlyst Fugleplads (§ 15), den kommunale Hjælpekasse (Anordning Nr. 41 af 25. Februar 1914) for det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet, eller hvor vedkommende Fugleplads er beliggende.

Er Forseelsen begaaet til Sös under andre Omstændigheder, tilfalder Böde m. v. Hjælpekassen i det Sogn paa Færöerne, hvor den skyldige hörer hjemme. Er Lovovertræderen i sidste Fald bosat udenfor Færöerne, tilfalder Böden Amtsfattigkassen.

Forfölges Sagen som borgerlig Retssag, tilfalder Böde m. v. dog i alle Tilfælde Sagsögeren.

29 Er Jagtforseelse begaaet af Börn under 14 Aar med Vidende af Forældre eller dem, der træder i Forældres Sted, anses disse, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling. Det samme gælder, naar disse af Börn modtager Udbytte af ulovlig Jagt.

30 Det skal være Pligt for de Personer, der som Lodser eller kendte Mænd bistaar fremmede Skibe, at göre Skibsföreren opmærksom paa de bestaaende Forbud mod Skyden, Tuden med Dampflöjte m. m. udfor fredlyst Fuglebjerg, Ur, Holm eller Ederfuglevarp. Har Lodsen forsömt dette, bliver han at straffe for de Overtrædelser af nævnte Forbud, som begaas af Personer om Bord paa Skibet, inden Lodsen er affærdiget fra dette.

31 Sager angaaende Overtrædelser af denne Lovs §§ 15—21, 23 og 24 behandles som Politisager og forfölges, selv om ingen Begæringer herom fremkommer. Den, der ved en saadan Overtrædelse mener sig forurettet, kan dog vælge selv at forfölge Sagen overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, hvilken Fremgangsmaade ogsaa staar ham aaben, hvis det offentlige i givet Tilfælde ikke maatte finde Anledning til at rejse Tiltale.

Alle andre Overtrædelser af denne Lov er Genstand for privat Forfölgning overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje. Beföjet til at paatale saadanne Overtædelser er enhver jagt- eller fangstberettiget, hvis Ret er krænket.

Er der ved en Overtrædelse, som er Genstand for privat Forfölgning, tillige begaaet en Forseelse, der skal forfölges af det offentlige, bliver Sagen, naar dette af den private begæres, som Helhed at forfölge af det offentlige.

Paatale efter denne Lov kan ikke finde Sted, naar et Aar er forlöbet, efter at Forseelsen er begaaet.

Sagerne behandles udenfor Sydströmö Præstegæld ved Sysselets Politiret.

32 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1928, fra hvilken Tid Jagtlov for Færöerne af 23. April 1897 ophæves.

4. April — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 115) OM FORBUD MOD AT DRIVE ERHVERV MED BERUSENDE DRIKKE M. M.[1])

[1]) Jfr. Lov Nr. 98 af 27. Marts 1934 og Ll. Nr. 10 af 28. Marts 1949.

1 Al Handel med og Udskænkning af og overhovedet ethvert Erhverv med berusende Drikke er forbudt.

Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at Apoteker og eventuelt Haandköbsudsalg fra disse udleverer berusende Drikke under Iagttagelse af de Regler, som fastsættes af Justitsministeren efter Samraad med Ministeren for Handel og Industri,[1]) eller at autoriserede Læger udleverer saadanne Drikke ved Sygebehandling.

2[2]) Det forbydes gratis at udskænke eller udlevere berusende Drikke i Forbindelse med Udövelsen af nogen Næringsvirksomhed, saasom Handel, Skibsrederi, Fiskerinæring, Beværtning, Gæstgiveri og Afholdelse af offentlig Dans eller andre offentlige Forlystelser. Det er altid forbudt at udskænke eller udlevere berusende Drikke i de paagældende Forretningslokaler og offentlige Lokaler.

I offentlige Beværtningslokaler er det forbudt Gæsterne at nyde medbragte berusende Drikke, og hverken Værten eller de, der gaar ham til Haande, maa finde sig i, at dette sker; ej heller maa Værten, hans Husstand eller Medhjælpere nyde berusende Drikke i Beværtningslokalerne. I ethvert Beværtningslokale skal der paa en iöjnefaldende Plads findes opslaaet et tydeligt Aftryk af nærværende Bestemmelse.

Det skal være Personer, der er under 20 Aar, forbudt at indforskrive berusende Drikke, og berusende Drikke, som ankommer til saadanne Personer, maa ikke udleveres.

Ingen maa være Personer, der er under 20 Aar, eller som er kendeligt berusede, eller som vedkommende vitterlig bekendt er umyndiggjorte paa Grund af Drikfældighed, eller utilregnelige, behjælpelig med at komme i Besiddelse af berusende Drikke.

3[3]) Det er forbudt at forskrive berusende Drikke til andre. Dette gælder dog ikke Bestilling af Vin til Nadverbrug.

Personer, der driver Handel, Beværtning, Gæstgiveri eller Afholdelse af offentlig Dans eller andre offentlige Forlystelser som Erhverv eller er ansatte som Bestyrere af eller har anden fast Beskæftigelse ved en saadan Virksomhed, maa heller ikke paa anden Maade skaffe andre saadanne Drikke tilfört. Dette Forbud gælder ogsaa den paagældendes Ægtefælle, saa længe Samlivet ikke er ophævet ved Separation.

Det er forbudt at indföre berusende Drikke, medmindre Sendingen ledsages af Ladningsdokument, som tydeligt angiver Modtageren. Indförte berusende Drikke maa kun udleveres til Modtageren eller til en Person, som afleverer behörig skriftlig Fuldmagt fra denne.

Berusende Drikke, som indföres, maa ikke udleveres, forinden Modtageren har forevist skriftligt Bevis for at han ikke skylder forfalden Skat eller har anden forfalden Gæld til Kommunen. Vedkommende Kommunalbestyrelse er pligtig til paa Begæring uden unödigt Ophold aat afgive Attest herom.[4])

4 Det bestemmes ved Anordning af Ministeren for Handel og Industri,[5]) hvilke nærmere Regler, der gælder ved Salg af denatureret Spiritus.[6])

For at drive Handel med denatureret Spiritus udkræves ikke Næringsbevis i Henhold til Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færöerne af 21. Marts 1855 § 10.

5 Ved berusende Drikke forstaas i denne Lov alle Drikke,[7]) som indeholder 2¼

[1]) Nu af Landsstyret. Jfr. Anordn. 624 af 30. Nov. 1918.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 51 af 11. Dec. 1944.
[3]) Jfr. Handelsm. Skr. 24. Aug. 1929.
[4]) Jfr. Skr. fra Amtet af 14. Juni 1934.
[5]) Nu Landsstyret.
[6]) Anordn. Nr. 213 24. Juli 1928 om Salg af denatureret Spiritus, Bek. 283 af 7. Dec. 1912 og Kundg. Nr. 4 og 5 af 7. Febr. 1941.
[7]) Anordn. Nr. 649 af 21. Dec. 1917.

Vægtprocent Alkohol eller derover, dog at Øl, som er tilvirket paa et Bryggeri i det övrige Kongerige, og som ved Udleveringen fra Bryggeriet indeholder under 2¼ Vægtprocent Alkohol, under ingen Omstændigheder falder ind under Lovens Bestemmelser.

Hvad der i denne Lov skal forstaas ved Drikke, fastsættes ved kongelig Anordning.[1])

6 Offentlig Reklame, hvortil henregnes Reklamering ved Udsendelse af Reklamesedler eller lignende, angaaende Salg eller Udlevering af berusende Drikke forbydes.

7 Overtrædelser af denne Lov og de i Henhold til Loven udstedte Anordninger straffes med Böder. I Gentagelsestilfælde forhöjes Böderne. Ved Bestemmelsen af Bödens Störrelse bör der navnlig tages Hensyn til, hvor meget vedkommende maa antages at have tjent ved sin ulovlige Virksomhed, og til Störrelsen af den hos ham ved Undersögelsens Begyndelse værende Beholdning af berusende Drikke. I Tilfælde, hvor vedkommende tidligere har været dömt eller har vedtaget Böder for Handel med eller Udskænkning eller Udlevering af berusende Drikke, skal endvidere den Beholdning, som forefindes hos ham, konfiskeres. Böderne og det ved Realisationen af de konfiskerede Varer indkomne Belöb tilfalder vedkommende Hjælpekasse.

8 Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov og de i Henhold til Loven udstedte Anordninger behandles som Politisager.

9 Det paahviler Forstanderskaberne for Landkommunerne samt Byraadet for Thorshavn Kommune i Forbindelse med Politiövrigheden at vaage over, at denne Lov ikke overtrædes, og naar vedkommende kommunale Raad forlanger det, skal Sag anlægges i Anledning af en saadan Overtrædelse.

10 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1934. De i Henhold til Lovene for Færöerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 21. December 1917, 30. Januar 1923 og 4. April 1928 udfærdigede Forskrifter bliver, i det Omfang de endnu er gældende, i Kraft, indtil anden Bestemmelse træffes. Loven bliver at forelægge til Gennemsyn for Lagtinget i Samlingen 1938 og for Rigsdagen i Samlingen 1938—39.[2])

3. Maj — BEK. (NR. 157) OM LEMPELSER I SØMANDSLOVENS REGLER OM STYRMÆND I FISKERFARTØJER. I Medför af § 18, 1. Stykke, i Lov om Sönæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer fastsættes herved följende Lempelser med Hensyn til de i Lovens § 18 omhandlede Krav om Styrmænd i Fiskerfartöjer i Fart udenfor de i §§ 16 og 17 nævnte Farvande samt om Styrmænd i Damp- og Motorfiskerfartöj af over 50 Tons Brutto. For ethvert Fiskerfartöj i Fart paa Atlanterhavet Nord for 35° N. Brd. og Vest for Meridianen paa 30° V. Lgd. saavel som i den tilgrænsende Del af Ishavet anses Kravet om Styrmænd efter Sönæringslovens § 3 som fyldestgjort, naar der haves i Skib af ikke over 300 Tons Brutto en Bedstemand med Bevis som Fiskeskipper af 1. Klasse og i Skib af over 300 Tons Brutto to Bedstemænd, hvoraf en med Bevis som Fiskeskipper af 1. Klasse og en med Bevis som Fiskeskipper af 2. Klasse. For Damp- eller Motorfiskerfartöjer i Fart paa Nord- og Østersöen eller paa Atlanterhavet Nord for 35° N. Brd. og Øst for Meridianen paa 30° V. Lgd. saavelsom i den tilgrænsende Del af Ishavet anses Kravet om Styrmænd efter Sönæringslovene § 3 som opfyldt, naar der haves i Skib af ikke over 300 Tons Brutto en Bedstemand med Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse og i Skib af over 300 Tons Brutto to Bedstemænd med Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse. Denne Bekendtgörelse træder i Kraft straks.

---

[1]) Hörer nu under Hjemmestyrets Omraade. — I Ll. af 28. Marts 1949 defineres som Spiritus al Vædske indeholdende over 23 Rumprocent Alkohol.

[2]) Lov Nr. 118 af 30. Marts 1940 udskyder Revisionen.

5. Maj — BEK. OM TILLÆG TIL den af Justitsministeriet under 23. Maj 1882 stadfæstede SUNDHEDSVEDTÆGT FOR THORSHAVN. (Tilföjet denne).

11. Maj — BEK. (NR. 171) AF LOV NR. 108 AF 29. MARTS 1924 OM TOLDAFGIFT M.M.

2 Foruden de i den foranstaaende Tarif som fri betegnede Varer er endvidere följende *fritaget* for Indförselstold: a. Alle Varer, der bevislig er tilvirket paa Færöerne eller i Grönland af paagældende Landsdeles Produkter, og som direkte indföres fra disse Steder[1]). Fra Toldfriheden undtages dog uberedte eller beredte Ræve- og Björneskind samt Arbejder, helt eller delvis af saadanne Pelsskind.

22 Maj — U. M. SKR. VEDR. SAGER OM AFSKEDIGELSE AF LÆRERE.

— — — —Med Hensyn til Pensionernes Fastsættelse skal man henstille, at Afskedigelsessagerne fremtidig forelægges Ministeriet til Afgörelse, paa samme Maade som Tilfældet er i det övrige Kongerige, medens Efterindtægt og Enkepensioner fastsættes af Skoledirektionen.

19. Juni — REGLEMENT FOR FORVALTNINGEN AF VAAG HAVN,[2]) TRANGISVAAG HAVN OG SKOPEN HAVN. (Af lignende Indhold som Reglement for Thorshavn af 21. Juli 1930.)

22 Juni — ANORD. VEDR. INDFØRELSE AF EN MATRIKUL OG OPRETTELSE AF ET REALREGISTER FOR THORSHAVN.[3])

I Henhold til §§ 4, 7, 8 og 15 i Lov for Færöerne af 31. Marts 1928 om Indförelse af en Matrikul og Oprettelse af et Realregister for Thorshavn, fastsætter Justitsministeriet herved följende:

Uskadelighedsattester.

1 Til at foretage Vurdering sammen med Dommeren i Henhold til Lovens § 4, 3die Stk. skal Dommeren i Reglen vælge to i Kommunen bosatte Mænd. Dommeren kan i Stedet for den ene af disse Mænd vælge en Landinspektör. I sidstnævnte Tilfælde er det ikke nödvendigt, at Dommeren selv overværer Aastedsundersögelsen. Hvor en Landinspektör i Forvejen har medvirket ved den paagældende Udstykning, Sammenlægning eller lignende, kan Dommeren tage en af ham ved denne Lejlighed udstedt Uskadelighedsattest for gyldig i saa Henseende, naar den tiltrædes af en af Dommeren dertil valgt Mand.

Ved Vurderingóen skal der tages et væsentligt Hensyn til Jordens Værdi, og herunder maa tages i Betragtning ikke blot sidste Köbesum ved Salget af den paagældende Ejendom, men ogsaa den siden da foregaaede almindelige Forskydning af Priserne i Handel og Vandel.

Udstedelse af Uskadelighedsattest maa kun finde Sted, naar det drejer sig om et i Forhold til den saaledes fundne Værdi og til Ejendommens Areal ubetydeligt Jordstykke. Som Regel bör Attesten kun gives, hvor det drejer sig om Jordstrimlers Afgivelse til Vejanlæg, Anlæg af Havne og lignende offentlige Anlæg, eller hvor det drejer sig om aldeles ubetydelige Grænseforskydninger mellem to Naboejendomme.

For Forretningen oppebæreer Vurderingsmændene, for saa vidt de har deltaget

[1]) Se Skr. af 9. Juni 1939.
[2]) Reglementet for Vaag Havn ændret 15. Marts 1938, hvorved Vaags Ejde lægges under Vaag Havn.
[3]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.

i Aastedsforretningen, 5 Kr. for hver halve Dag, Forretningen varer, beregnet til 4 Timer.

Realregisteret.

2 I Realregisteret har hvert Matr. Nr. sit Blad. Bladene samles i 4 Bind, omfattende Nr. 1—300, 301—600, 601—900 og 901—1057, idet Bladene anbringes i Nummerorden. Skulde paa Grund af Udstykning et Bind blive uforholdsmæssigt tykt, kan Landsstyret efter Indstilling af Dommeren tillade en Ændring.

Hvert Ejendomsblad har överst paa förste Side en almindelig Oversigt, indeholdende vedkommende Ejendoms Ejendomsbetegnelse og dens Navn, hvor saadant findes.

Derefter anföres i 3 Afdelinger med Nummerorden de Rettigheder m. v., der findes over Ejendommen.

I 1ste Afdeling anföres alle Adkomster, ogsaa de, der er betinget af Købesummens Betaling, den adkomstberettigedes Navn, Dato for det Möde, der har fundet Sted mellem den daværende Ejer og Landbrugsministeriets Udsending, Henvisning til Nr. paa det ved Landbrugsministeriets Foranstaltning udarbejdede Kort, Adkomstens Art, Dato for dens Udstedelse og for dens Tinglæsning samt Areal. Der sættes særlig Plads til Bemærkninger. Er Adkomsten betinget, anföres dette under Bemærkninger. Her indföres tillige alle de Retshandinger, der ophæver eller betinger Ejerens Ejendomsraaden, saasom Konkurs, Umyndiggörelse, Baandlæggelse o. l.

I 2den Afdeling anföres alle Panterettigheder, derunder ogsaa Udlæg og Arrest, ved Angivelse af Dokumentets Karakter, dets Udsteder og den, til hvem det er udstedt, Pantesum, Rentefod og Prioritetsstilling, Læsnings og Udslettelses Dato samt eventuelle Bemærkninger .I denne Afdeling anföres tillige Brugs- og Lejerettigheder o. l. samt Overdragelsesdokumenter om endnu ikke udstykkede Arealer, For- og Genköbsrettigheder. Ved Brugsrettigheder anföres Tidsvilkaar samt Leje- og Forpagtningsafgift.

I 3die Afdeling indföres Servitutter og Grundbyrder.

Ved Aflæsning overstreges Indförselen i Registeret, dog saaledes, at dens oprindelige Indhold stadig er læselig.

Der udstedes paa Forlangende Genparter af Ejendomsbladet, affattet i samme Form som dette og bekræftet af Dommeren, dog kun indeholdende de endnu gældende Rettigheder. Disse Genparter udgives i en saadan Störrelse, at de bekvemt kan indföjes i Sköder, Pantebreve og lign.

3 Naar en Ejendoms Blad i Registeret er udskrevet, indsættes et nyt Blad i dets Sted, alene indeholdende de endnu gældende tinglæste Rettigheder, og det udskrevne Blad henlægges i Arkivet i en Pakke i samme Orden, hvori de findes i Registeret. Om den endelige Opbevaring af de saaledes samlede Blade træffer Landsstyret senere Bestemmelse.

Indsættelse og Udtagning af Blade i Registeret maa kun foretages af Dommeren, Ryggen paa Registerets Bind lukkes med Laase, hvis Nögle opbevares af Dommeren.

Der indrettes et Ejermandsregister.

Genparter.

4 Genparter, der udfærdiges i Henhold til Lovens § 8, 2det Stk., skrives paa hvide Folioark. Genparten skal være tydelig og let læselig. Hvis samme Dokument angaar flere Matr. Numre, er det tilstrækkeligt, at der i Retten medbringes en enkelt Genpart.

5 De i Lovens § 15 omhandlede Genparter opbevares forelöbig ved Dommerembedet. Med Hensyn til deres endelige Opbevaring træffer Landsstyret senere Bestemmelse.

6 Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1928.

24. Juni — RES. (NR. 107) OM DELING AF ØSTERØ PRÆSTEGÆLD.

Efter Kirkeministeriets Indstilling er ved kgl. Resolution af 21. d. M. bifaldet, *at*

Østerö Præstegæld deles i tvende selvstændige Præstegæld, Fuglefjord og Næs Præstegæld, saaledes at Delingen straks træder i Kraft, og *at* Funding, Andefjord, Fuglefjord, Lervig og Göte Sogne henlægges under Fuglefjord Præstegæld med Præstebolig i Fuglefjord, medens Næs, Sjov og Ejde Sogne henlægges under Næs Præstegæld med Præstebolig som hidtil i Næs.

25. Juni — REGL. (NR. 193) FOR OPMAALING VED UDSKIFTNING PAA FÆRØERNE[1])

I Henhold til § 14 i Lov Nr. 125 af 20. April 1926 om Udskiftning paa Færöerne fastsættes herved følgende Reglement for Opmaalings- og Kortarbejder i Anledning af Udskiftning:

A. Almindelige Bestemmelser.

1 Opmaalingen udföres som Regel ved en Kombination af Maalebordsmaaling og Længde- og Perpendikulærmaaling eller, hvis Forholdene taler derfor, ved Tachymetermaaling i Forbindelse med Længde- og Perpendikulærmaaling.

2 Som Grundlag for Opmaalingen udföres en trigonometrisk Triangulation (med efterfölgende Polygonmaaling) paa Grundlag af en selvstændig maalt Grundlinie, medmindre Udskiftnigsomraadet er saa lille, at det i sin Helhed kan opmaales ved Polygonmaaling elle Linietriangulation.

Undtagelsesvis kan Triangulationen knyttes til Generalstabens Triangulationspunkter, for saa vidt Udskiftningsformanden skönner, at dette vil kunne udföres uden större Arbejde.

Ved Polygonpunkternes Anbringelse tages saa vidt muligt Hensyn til, at de ved den endelige Udstikning af de nye Grænser og Skel bekvemt kan benyttes som Udgangspunkter; der bör derfor anbringes et rigeligt Antal af dem (se Punkt 23).

3 Med Hensyn til den nævnte Kombination af Maalebordsmaaling (eventuelt Tachymetermaaling) og Længde- og Perpendikulærmaaling foretages den mest mulige Opmaaling af Grænser og Skel paa Maalebordet, medens mindre Lodder som Regel bestemmes ved Længde- og Perpendikulærmaaling; for smalle Lodders Vedkommende maales direkte deres Bredde mindst i begge Ender.

4 Udskiftningsformanden kan forlange, at Lodsejerne under Arbejdet i Marken stiller den nödvendige Haandlangerhjælp. Under hele Opmaalingen bör mindst een paalidelig Person deltage til Stadighed.

5 Under Arbejdet *i* Marken maa der drages Omsorg for, at Skade paa Marker og Afgröde mest muligt undgaas.

6 Hvis de eksisterende Grænser og Skel ikke er tydeligt betegnede, maa de forud for Detailmaalingen tydeligt afmærkes efter Lodsejerens Paavisning.

7 Triangulations- og Polygonpunkter skal forsynes med varige og tydelige Mærker, for saa vidt Punktet ikke er et utilgængeligt Fikspunkt (Taarn, Skorsten e. l.).

8 I Klippe eller större jordfaste Stenblokke foretages Afmærkningen af Triangulationspunkter ved Boring af et ca. 5 cm. dybt Hul, udenom hvilket hugges en ligesidet Trekant af passende Störrelse. Over Hullet anbringes saa vidt muligt en firkantet Varde af ca. 50 cm Höjde og Bredde.

Paa dyrket Mark afmærkes Punkterne med nedsatte Sten (Længde ca. 50 cm, Bredde ca. 20 cm) eller lodretstillede Drænrör, saaledes at Topfladen kommer 30—50 cm under Jordoverfladen. I Vejkanter, Gaardspladser o. l. anbringes Stenene dog kun med Topfladen ca 5 cm under Jorden. Omkring saadanne nedsatte Sten pakkes godt med Smaasten og Jorden stampes fast til. Paa Veje og Gaardspladser kan ogsaa anvendes galvaniserede Jernrör af ca. 40 cm Længde, som dog bör rammes helt ned i Jordoverfladen. I övrigt afmærkes Polygonpunkter med 3 cm dybe Bore-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.

huller i Klippe, store jordfaste Sten, solide Skelsten eller andre Sten, som bör sættes ca. 50 cm ned i Jorden og rage ca. 5 cm over Jorden.

9 De nævnte Afmærkningsmaader anvendes navnlig for Polygonpunkter ved Feltets Ydergrænser og langs Grænser, som i det væsentlige maa antages at blive bibeholdt efter Udskiftningen, langs Veje, og endelig ved saadanne Punkter, som man vil faa Brug for ved Udstikning og Udmaaling af de nye Grænser. Mindre vigtige Polygonpunkter kan afmærkes midlertidig som Regel ved nedrammede solide Pæle.

10 Alle varigt afmærkede Punkter maa anbringes og afmærkes saaledes, at de er beskyttede mod Ødelæggelse ved Opdyrkning, Skred, Elvbrud o. l., medens der omvendt maa drages Omsorg for, at Mærkerne mindst muligt, navnlig langs Veje, hemmer Færdselen o. l. I Vinkelbog eller Maalebog maa föres Skitser med Beskrivelse af Punkternes Afmærkningsmaade og med Angivelse af Maal til andre sikre Punkter af Hensyn til deres Genfindelse eller Genafsætning efter eventuel Ødelæggelse. Afmærkningen bör foretages för Maalingen.

11 Med Hensyn til de tekniske Enkeltheder ved Vinkel- og Længdemaaling ved Triangulation og Polygonmaaling gaas frem efter Professor H. V. Nyholms Opmaalingslære til Brug ved Landinspektörernes Undervisning i Landmaaling med saadanne Ændringer, som skönnes nödvendige for Færöerne.

B. Detailmaalingen.

12 Detailmaalingen paabegyndes först efter, at den eventuelle Triangulation er udfört, og for den dyrkede Marks Vedkommende helst ogsaa efter, at Polygonmaalingen i det væsentlige er færdigmaalt; endelig maa Grænser og Skel saa vidt muligt alle være fastslaaede og om nödvendigt afmærkede.

I Tilfælde af Grænsetvist skal begge de paaviste Grænser indmaales, men kun midlertidig indtegnes paa Kortet med Blyant, indtil Tvisten er afgjort; det mellemliggende Areal betegnes som omtvistet Areal.

13 Ved Detailmaalingen medtages Kommune- og Bygdegrænser samt Ejendoms- og Servitutgrænser med de Stene, Kors, Varder og andre Tegn, som betegner disse Grænser.

Ejendomsgrænser, der stöder op til Udskiftningsomraadet, indmaales saavidt muligt i en Længde af ca. 30 m.

Bebyggelse af enhver Art, Veje, Broer, Söer, Vandhuller, Vandlöb, Strandlinie (Höjvandslinien og, hvis det skönnes at være af Betydning, ogsaa Lavvandslinien), Vandfald, Brönde, Gröfter, Gærder, Hegn, vigtige Kraft-, Telegraf- og Telefonledninger, Löbestrenge, Tovbaner, Stenbrud og Gruber, Fordybninger o. l. indmaales.

Desuden indmaales Grænserne for de forskellige Jord- og Kulturarter, Grænserne mellem dyrket og udyrket Mark og de til Fremstillingen af Værdiforholdene tydeligt tilstedeværende Bonitetsgrænser, medens ubestemte Bonitetsgrænser indtegnes mere skönsmæssigt i Forbindelse med Boniteringen.

14 Fejlgrænserne og tekniske Enkeltheder fastsættes i Overensstemmelse med Professor H. V. Nyholms fornævnte Opmaalingslære med saadanne Ændringer, som skönnes nödvendige for Færöerne.

C. Udarbejdelse af Kort m. m.

15 Eksisterende Kort kan benyttes, naar de efter en foretagen Undersögelse af Udskiftningsformanden maa anses for saa gode, at Kortets Fejl ikke kan antages at faa nogen Indflydelse paa Udlodningen, jfr. Lovens § 58. Saadanne ældre Kort skal dog om nödvendigt rettes og suppleres.

16 Der tegnes et Originalkort paa Grundlag af Maalingen.

For Indmark bruges som Regel Maalestok: 1:2000, eller hvis Omraadets Værdi eller særlig stærk Udparcellering nödvendiggör det 1:1000; rent undtagelsesvis kan anvendes 1:500.

Som Arbejdskort til Arealberegningen og Udlodningen udföres det fornödne Antal Kopikort.

17 Hvis der er udfört Triangulation og Polygonmaaling, tegnes et Rids over Nettet paa Millimeterpapir i passende Maalestok.

18 Som Tegnepapir for Originalkortet anvendes saa vidt muligt det glatte, engelske Whatmanpapir i Störrelse 66×100 cm.

Hvis Kortet maa deles i flere Blade, skal de orienteres i nöjagtig samme Retning; de numereres med Romertal. Alle Originalkort opbevares saa vidt muligt plane og maa under ingen Omstændigheder sammenföjes.

19 Kvadratnettet tegnes med den störst mulige Nöjagtighed med 12,5 cm Sider. Kvadratnettets Kordinater paaskrives ved Kortets Kant. X-Aksel skal være positiv mod Nord; Y-Aksel mod Øst.

Mindre, isoleret liggende Partier kan indtegnes paa passende Sted paa Kortplanen, men skal i saa Fald adskilles fra Hovedkortet med punkteret Ramme og paaföres selvstændigt Kvadratnet.

Optrækningen af Kortet foretages med sort Tusch.

Alt hvad der er nödvendigt til Forklaring af Kortets Detailler paaskrives, alle Stednavne medtages (saasom Gaardnavne, Navne paa Söer, Fjorde, Elve, Moser, Höjder m. m.). Betegnelser for Triangulations- og Polygonpunkter paaskrives.

Hvert Kortblad skal forsynes med Maalestok og med Nordpil ((sand Nord) og Angivelse af Misvisningen. Kortet forsynes med Titel og underskrives af Udskiftningsformanden, eventuelt ogaa af Medhjælperen.

20 Kortets Signaturer tegnes saa nær som muligt efter Reglerne for Matrikulskort eventuelt suppleret med de af Generalstabens topografiske Afdeling benyttede Signaturer for Færöerne eller med andre Signaturer, som Landsstyret skönner nödvendige for Færöerne.

21 Originalkortet maa kun benyttes paa Kontoret og behandles saa omhyggeligt som muligt. Der bör kun foretages de strengt nödvendige Arealberegninger paa dette Kort.

Ved Forsendelse skal Originalkortet sammenrulles paa Stok med ikke under 6 cm Diameter.

Ved Aastedsforretninger bör i saa stor Udstrækning som muligt en nöjagtig Kopi benyttes.

D. Arealberegningen.

22 Denne foretages som angivet i Professor H. V. Nyholms Opmaalingslære med saadanne Ændringer, som skönnes nödvendige for Færöerne. Hver enkelt Lod beregnes 2 Gange med Passer og Maalestok, med Planimeter eller med Glastavle. Der bör i störst mulig Udstrækning benyttes de i Marken tagne Maal særlig for smaa Lodders Vedkommende, og for lange, smalle Lodders Vedkommende benyttes de direkte Maal af disse Lodders Bredder.

Som Kontrol udföres »Lille Masseberegning«, og Summen af Middeltallet af de to Enkeltberegninger afstemmes efter Kortbladets samlede Areal (»Store Masseberegning«).

E. Indtegning af Udskiftningsplanen og de nye Grænsers Udstikning i Marken.

23 De nye Grænser indtegnes i Tusch med lidt sværere Linier end de gamle Grænser.

De skygges med Farve, dog först naar Ankefristen er udlöbet, og eventuel Overudskiftning er afholdt.

Ved Udstikningen af de nye Grænser skal Afstanden fra de nærmest liggende Fikspunkter fortrinsvis benyttes. De ved Udstikningen benyttede Afstande (og Kontrolafstande) skal noteres paa et Rids over de nye Grænser. De nye Grænser skal knyttes til de varigt afmærkede Maalepunkter paa en saadan Maade, at Grænserne i saa stor Udstrækning som muligt kan genafsættes fra disse Maalepunkter.

De nye Grænsemærker (jfr. Bestemmelserne i Lovens § 28) skal indtegnes paa Kortene i rigtig Beliggenhed. Afstanden mellem Mærkerne skal, hvis det med rimeligt Arbejde lader sig göre, bestemmes ved direkte Maaling og paaskrives Kortet eller ovennævnte Rids. Undtagelsesvis kan Afstanden dog bestemmes ved Distancemaaling. Afstande optagne alene paa Kortet sættes i Parantes.

24 Efter Udskiftningens Afslutning, eventuelt efter Overudskiftningen, indsendes Originalkortet med alle de övrige Dokumenter til Matrikulkontoret.

25. Juni — REGLEMENT (NR. 194) FOR ANSÆTTELSE TIL SKATTEMARKER VED UDSKIFTNING PAA FÆRØERNE.[1])

I Henhold til §§ 6, 68, 69 og 85 i Lov Nr. 125 af 20. April 1926 om Udskiftning paa Færöerne fastsættes herved följende Reglement for Ansættelse til Skattemarker ved Udskiftning:

Taksationen i Henhold til Lovens § 6, 1. Stk. (og § 85) udföres som en skönsmæssig Sammenligning mellem de matrikulerede og umatrikulerede Jorder, hvorunder man foreholder sig de samme Principper som senere benyttes under Jordboniteringen, jfr. Reglement af D. D. for Jordbonitering ved Udskiftning.

Följende Forhold skal særlig tages i Betragtning:

1. Madjordens eller Overgrundens naturlige Godhed og Beskaffenhed og Dybde.
2. Undergrundens Beskaffenhed og Vandforhold.
3. Hældningen mod Verdenshjörnerne og Hældningsgraden.
4. Den höjere eller lavere Beliggenhed.
5. Jordstykkernes Form og Terrainforholdene iövrigt, samt Driftsmaaden og Afstand fra Husene og lignende, eller som det angives i Instruks af 10. April 1867 til § 2 i Lov om en ny Skyldsætning af s. A.: »§ 6, d, Böens mer eller mindre heldige Beliggenhed for Avling af Korn og Kartofler m. m.«; derimod skal de Fordele, som kan vindes ved store Bekostninger og forudsætter særlige Kundskaber, *ikke* medtages i Taksationen (jfr. § 6, b) i nævnte Instruks af 10. April 1867).

Efter endt Udskiftning skal Boniteringsværdien lægges til Grund for Matrikuleringen (Udskiftningslovens § 68), saaledes at Skattemarketallet (eventuelt föröget med de under Udskiftningsomraadet inddragne tidligere umatrikulerede Jorders Skattemarketal) fordeles paa de enkelte Ejendomme.

Arealer, der ved Udskiftningen er udlagte til offentlig Afbenyttelse, bliver ikke skyldsatte (§ 22 og 31), men Skatteskylden for saadanne Arealer indgaar i den samlede Sum, der fordeles paa de enkelte Ejendomme; dog skal Landsstyrets Tilladelse indhentes for at fritage det Offentlige for Andel i Skylden, naar der udlægges större Areal til offentligt Brug, end den kommunale Styrelse har Krav paa ifölge Lovens § 22.

Efter Udskiftningen betegnes hver Ejendom med sit Matrikel Nr., der for Fremtiden skal beholdes for den samlede udlagte Ejendom med Tilföjelse af Litra-Betegnelse for hver fraskilt Lod og Parcel. Disse skyldsættes efter Udskiftningen (§ 69) i Forhold til deres Boniteringsværdi i Udlodningsberegningen, dog saaledes at ingen Parcel opföres med mindre Beløb end 1/100 Skattemarker. Under Matrikuleringen ansættes hver Skattemark til 1.000 Kr., uafhængig af, hvad Taksten 100 bliver opfört til under Boniteringen.

25. Juni — REGLEMENT (NR. 195) FOR JORDBONITERING VED UDSKIFTNING PAA FÆRØERNE. I Henhold til § 14 i Lov Nr. 125 af 20. April 1926 om Udskiftning paa Færöerne fastsættes herved följende Reglement for Jordbonitering ved Udskiftning:

Bonitering af Jord.

1 Naar der i Henhold til Reglement af D. D. for Opmaaling er udfærdiget Kort over et Udskiftningsomraade, foretages den i Udskiftningslovens § 14 omhandlede Jordbonitering, hvorved Jordstykker, som med Hensyn til naturlig Beskaffenhed er ringere, og som derfor, trods lige god Dyrkning, giver mindre Udbytte end andre Jordstykker af bedre Jordsmon. ved en forholdsmæssig afpasset Forögelse i Areal kan beregnes som Vederlag for saadanne bedre Jorder.

[1]) Som ændret ved Lt. Nr. 26 af 31 Marts 1949.

Efter ovennævnte Hensyn og i Forhold til större eller mindre Besvær og Omkostninger ved Brugen, större eller mindre Udbytte i Middelaar, eller andre lignende Forhold, skal de forskellige Stykker omhyggeligt sammenlignes med hverandre, hvorefter de ansættes til saadanne Takster, at der fremkommer et i alle Forhold rigtigt Forholdstal mellem de ringere og bedre Stykker.

2[1]) Boniteringen begynder med en forelöbig Besigtigelse og Undersögelse af Udskiftningsomraadet, hvorunder der udsöges et Stykke som Normaljord, hvis Pengeværdi pr. Ar fastsættes.

Som *Normaljord* vælges den Jord, som skönnes at være Bygdens bedste Jord.

Findes saadan Jord ikke indenfor Udskiftningsomraadet, fastsættes Taksten paa nogle af de bedre Stykker i Forhold til Bygdens Normaljord, hvorefter Normaljordens Pengeværdi bestemmes.

Taksationen udföres nu ved Sammenligning med disse udvalgte Jordstykker eller Normaljorden, saaledes at Jord af samme Godhed indenfor samme Bygd som Regel ansættes til samme Takst. Ved Boniteringsforretningens Paabegyndelse samt naar Udskiftningskommissionen iövrigt anser det for nödvendigt, skal Kommissionen tilkalde 3 af de i Bygden hjemmehörende ældste Jordbrugere, for at disse kan meddele Kommissionen Oplysninger til Vejledning under Boniteringen.

3 Normaljorden gives Taksten 100. Den mindre gode Jord gives Taksterne 95 eller 90, 85, 80, 75, 70, 65, 60, 55, 50, 45, 40, 35, 30, 25, 22, 20, 18, 16, 14, 12, 10, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,5, 2,0, 1,5, 1,0, 0,5. Helt værdilös Jord gives Taksten 0. I særlige Tilfælde, hvor et Stykke viser sig at have höjere Værdi end Normaljorden, bruges Taksterne 105, 110, 120 o. s. v.

Til Kontrol og Stötte under Taksationen skal Taksterne jævnlig sammenholdes med den tilsvarende Pengeværdi.

Ved Jordens Undersögelse skal benyttes Spade eller Jordbor eller begge Dele.

4 Dyrkningsvederlag (Lovens § 34) bestemmes hensigtsmæssigst under selve Boniteringen. Herunder behandles ogsaa Spörgsmaal om særlige Foranstaltninger med Hensyn til Opdyrkning, for saa vidt de ikke tidligere er behandlet.

Fastsættes Dyrkningsvederlaget i Penge, opföres det Belöb, som anses nödvendigt for Erstatning for udfört Grundforbedring eller for mangelfuld Dyrkning særskilt pr. Ar for hvert Takststykke.

Hvis Vederlaget gives i Form af Jord (foröget Lod), maa der drages Omsorg for, at den fastsatte Takst giver Udtryk herfor.

Erstatning for midlertidigt formindsket Udbytte bestemmes bedst efter Udlodningen.

5 Hvis Raadigheden over et Grundstykke er delt, bestemmes ved en Brök Værdien af hver enkelt Rettighed eller hvor meget, der tilkommer Indehaveren af hver Rettighed.

Bonitering af Törvejord.

6 Ved Undersögelse og Bonitering af Törvemosejord, som er egnet til Fremstilling af *Brændtörv*, bestemmes Törvelagets Godhed og Dybde samt Udstrækning.

Undersögelsen foretages ved et passende Antal jævnt fordelte Boringer eller Gravninger.

Godheden undersöges og bedömmes skönsmæssigt under Hensyntagen til Törvens Formuldning, Sammenhæng, Askefrihed, Renhed, Afgröftningsforhold, Beliggenhed m. v.

Samtidig med Undersögelsen af Godheden maales Dybden af det Lag, som med Sikkerhed kan udnyttes, hvorefter Törvelagets Gennemsnitsdybde udregnes.

Det iagttages, at Mosejorden inddeles paa en saadan Maade, at Dybde og Godhed indenfor samme Takststykke bliver saa lidet varierende som muligt.

Godheden udtrykkes efter det ovennævnte Takstsystem og saaledes, at Taksten

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 1 af 25. Jan. 1945.

100 betegner den almindelig bedste Sort Brændtörv, hvis Pengeværdi pr. Kubikmeter Törv i Mosen fastsættes efter Stedets Pris.

Dybden angives i hele og Tiendedele af Meter.

Hvis Mosejordens Kubikmasse ikke lader sig systematisk bestemme, gaar man frem efter frit Skön, idet man tager Hensyn til Törvens Godhed og Mængde samt Afstand fra Bygden og dens mer eller mindre besværlige Tilvejebringelse og Forarbejdning, hvorefter dens Værdi udregnes.

Boniterings og Arealbeskrivelse för Udskiftningen.

7 Lodsejerne skal under Boniteringen og Taksationen have Lejlighed til at være til Stede og fremkomme med de Bemærkninger, hvortil de maatte finde Anledning, og ligeledes til at blive gjort bekendt med Taksterne. Dog kan Udskiftningskommissionen kræve at være alene under Raadslagningen, naar den finder, at Forholdene gör dette önskeligt.

8 Boniteringstaksterne samt Beskrivelse af Jordbundsforhold og Kulturtilstand indföres under Arbejdet i Marken i en dertil bestemt *Boniteringsbog*. I Boniteringsbogen indföres ogsaa de under Boniteringen bestemte Vederlag, for saa vidt de ikke er medtaget i Taksten.

9 Betegnelserne for Takststykkerne paaföres samtidigt Arbejdskortet i Blyant og ligeledes Taksterne, for saa vidt Pladsen tillader det.

Undergrunden betegnes ved följende Arter: Klippegrund, Stenjord, Grusjord, Sandjord, Lerjord og Törvejord.

Madjordens eller Overgrundens Dybde angives i Centimeter og skal i fornöden Udstrækning karakteriseres efter Muldindholdet, eller for Mosejord efter Formuldningsgraden i de tre Grader: stærk, middel og svag. Er Overgrundens Sammensætning, bortset fra Muldindholdet, stærkt afvigende fra Undergrunden, bör dette angives.

Brændtörv karakteriseres efter den Maade, hvorpaa den er dannet. Törvetaksationen indföres under Arbejdet i Marken i Boniteringsbogen i de dertil bestemte Rubrikker.

10 Fra Boniteringsbogen indföres Resultatet af Boniteringen i Forbindelse med Ejendomsfortegnelsen i det dertil fastsatte Skema: *Boniterings- og Arealbeskrivelse för Udskiftningen*, ligesom Markernes (Tejgenes) eventuelle Navne samt Jordbundsforhold indföres.

Matrikulsnummer og Takststykkets Betegnelse paaföres Kortet.

11 Indsöer, Elve og Bække indenfor Udskiftningsomraadet opföres paa den Ejendom, hvortil de hörer.

Jord til fælles Brug, saasom Veje og Tomter opföres særskilt, og ligesaa Jord til offentlig Brug indenfor Udskiftningsomraadet.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Punkt 9 bemærkes, at det overlades Udskiftningskommissionen at benytte passende Betegnelser, forsaavidt de i nævnte Punkter angivne Betegnelser ikke skulde være tilstrækkeligt detaillerede; i denne Forbindelse bemærkes, at det inden for et Udvalg i Lagtinget er fremsat som en Henstilling, at der benyttes följende Betegnelser: *For Undergrunden:* Hella (den almindelige Klippegrund, Doleritbasalt), blágrýti (Basalt), grýtugt (Stenjord), möl (Morænegrus), eyrur (Grusjord), eyrvika (Kildeterræn i Morænegruslag), sandur (Sandjord), leir (Lerjord), mógvur (Törvejord). Det nögne Fjeld tænker man sig inddelt i klettur og gaddur. *For Madjorden eller Overgrunden:* mölmold, eyrmold, sandmold, leirmold, mómold, mýrumosi, forar og rein mold. *For Brændtörv:* kolamógvur, bláherðingur eller bláramógvur, heygamógvur, tagingur, myldingur og mýrumosatorv.

19. Juli — LANDBR. SKR. ANG. DAGPENGE VED UDSKIFTNING. Der ydes Udskiftningsformanden, dennes Medhjælper og Sysselmanden Dagpenge efter Reglerne i Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 140 af 1. April 1922 om Time- og

Dagpenge m. v. for Tjenestemænd under Justitsministeriet med Undtagelse af Fængselsvæsenet, idet Udskiftningsformanden henregnes til Gruppe C, Sysselmanden og Medhjælperen til Gruppe D, og Satserne beregnes efter Reglerne i Finansministeriets Cirkulære Nr. 69 af 28. Juni 1927 om Ændringer i de administrative Regler om særlige Ydelser. Dagpenge for andre Medlemmer af Udskiftningskommissionen og for de i Lovens § 6 nævnte Taksationsmænd fastsættes overensstemmende med de i Ministeriets Skrivelse af 21. Februar d. A. (1928 Nr. 824) for Medlemmer af Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner foreskrevne Dagpenge til 4 Kr. pr. Dag.[1]) Med Hensyn til Omkostningernes Udredelse, jfr. Udskiftningslovens §§ 59 og 60 skal man tilföje, at der ved Fordelingen af Dagpengene mellem Statskassen[2]) og Fælliget vil være at regne med 4 Kr. pr. Dag uden Hensyn til, at der i Henhold til foranstaaende Bestemmelser ydes Udskiftningsformanden, dennes Medhjælper og Sysselmanden et noget höjere Belöb. De Dagpenge, der ydes Udskiftningsformanden og Medhjælperen under det forberedende Arbejde, udredes af Statskassen,[2]) saaledes at Fælliget kun deltager i Udredelsen af Dagpengene, naar Udskiftningskommissionen eller Overudskiftningskommissionen er samlet paa Aastedet.

23. Juli — BEK. (NR. 215) om Ændringer i de ved kgl. Resolution af 3. Februar 1910 fastsatte BESTEMMELSER FOR FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE. (Indföjet i Bek. af 1910).

24. Juli — ANORDN. FOR FÆRØERNE (NR. 213) OM SALG AF DENATURERET SPIRITUS. I Henhold til § 4 i Lov for Færöerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 4. April 1928 fastsætter Ministeriet for Industri, Handel og Söfart herved följende Regler om Salg af denatureret Spiritus.

1 Salg af Spiritus, der i Henhold til de herom givne Forskrifter — jfr. Bekendtgörelse for Færöerne angaaende Denaturering af Spiritus af 7. December 1912 — er blevet gjort utjenlig til at anvendes til Drik (denatureret), maa kun finde Sted i Henhold til særskilt Bevilling, der meddeles af Amtmanden,[3]) efter at der er indhentet Erklæring fra vedkommende kommunale Myndigheder og Politimyndighederne.

Saadan Bevilling maa i Reglen ikke meddeles Personer, som driver Handel, Udskænkning eller Gæstgiveri, eller som er ansatte som Bestyrere af saadan Virksomhed eller har anden fast Beskæftigelse derved. Det samme gælder den paagældendes Ægtefælle, saa længe Samlivet ikke er hævet ved Separation.

Paa samme Plads maa der kun meddeles Bevilling til en enkelt Person.

2 Den, der har erholdt Bevilling til Salg af denatureret Spiritus, er forpligtet til at före en Bog over Tilgang og Afgang af saadan Spiritus. De i § 3 omhandlede Rekvisitionssedler skal opbevares som Bilag til denne Bog, til hvilken Toldvæsenet og Politiet naar som helst har Adgang.

3 Salg af denatureret Spiritus maa kun ske til den af Amtmanden[3]) over Færö Amt til enhver Tid og for de forskellige Pladser fastsatte og offentliggjorte Udsalgspris.

Denatureret Spiritus maa kun sælges i den Stand, hvori den var ved Denatureringen.

Denatureret Spiritus maa ikke udleveres til Köberen uden efter en af denne underskreven Rekvisitionsseddel, der angiver hans Adresse, Datum for Underskriften, det rekvirerede Kvantum samt dettes tiltænkte Anvendelse. De Beholdere, hvori den

[1]) Jfr. L. Skr. af 23. Jan. og 4. Sept. 1930.
[2]) Nu Landskassen.
[3]) Nu af Landsstyret. Jfr. ogsaa Kundg. Nr. 4 og 5 af 7. Dec. 1941.

udleveres, skal være forsynet med en Etikette, som er mærket »Denatureret Spiritus«.

Denatureret Spiritus maa ikke udleveres, naar det er aabenbart, at Köberen vil bruge den som Drik.

4 Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Oktober 1928, samtidig træder Anordning for Færöerne af 18. April 1923 om Salg af denatureret Spiritus ud af Kraft.

8. Sept. — TILLÆG TIL POLITIVEDTÆGT FOR THORSHAVNS KOMMUNE AF 19. NOVEMBER 1923. (Indföjet i denne).

25. Sept. — PENSIONSREGLER FOR SANATORIET (Vedtaget af Lagtinget).

1 Efter Lagtingsbeslutning kan de Personer, der er ansat ved Tuberkulosesanatoriet i Hoydölum, faa Pensionsret.

2 Det nödvendige Pengebelöb til saadan bevilget Pension betales af ökonomisk Fond.[1]) Den, som faar denne Rettighed, skal maanedlig betale 3 % af sin Lön som Vederlag. Dette Belöb indgaar i »Sjúkrahús pensiónsgrunnin í Hoydölum«. Af ökonomisk Fond bevilges fra 1. Oktober d. A. samme Belöb til denne Fond, som det ansatte Personale, der faar Pensionsret, betaler.

3 Ved Udregningen af Pension skal man lægge til Grund Grundlönnen og hver ordinær Forhöjelse af denne. For dem der har frit Ophold og fri Kost paa Sygehuset, bliver der til den faste Lön lagt 600 Kr. aarlig, naar deres Pension skal udregnes. For den, der blot har Ophold med Lys og Brændsel, lægges 150 Kr. til aarlig.

4 Saafremt Pensionen ikke regelmæssigt hæves i et Aar, skal saadant Belöb tilfalde Pensionsfonden, med mindre at der senere kan fremföres en gyldig Grund for det, som har forhindret samme.

5 Personer, som har faaet Pensionsret efter § 1, faar udbetalt Pension, naar de bliver opsagt paa Grund af Alder, Sygdom eller andre Aarsager, naar de selv er uden Skyld. Enhver ansat er pligtig til at opsige sin Tjeneste, naar vedkommende er blevet 70 Aar gammel. Under særlige Omstændigheder kan vedkommende dog blive fritaget fra Tjenesten med Pensionsret 65 Aar gammel.

6 Pensionsalderen regnes fra den Dag, da vedkommende fylder 30 Aar og er i fast Arbejde. Dog kan ingen Pension bevilges til nogen, der blot har været i Tjeneste i 5 Aar eller mindre, med mindre Tingets Tilladelse gives for hver enkelt Person. Skulde nogen paa Grund af Sygdom, Ulykkestilfælde eller af andre Grunde, hvor vedkommende selv maa anses at være uden Skyld, blive forflyttet fra höjere til lavere lönnet Arbejde, skal Pensionsindtægten regnes efter Middeltallet for de 3 Aar, da Lönnen var höjest.

Pensionens Störrelse fastsættes saaledes: For en Pensionsalder

		indtil		2	Aar	ydes	1/10	af	Lønnen	i	Pension
fra	2	til	4	—	—	2/10	-	—	i	—	
—	4	—	7	—	—	3/10	-	—	i	—	
—	7	—	10	—	—	4/10	-	—	i	—	
—	10	—	15	—	—	5/10	-	—	i	—	
—	15	—	17	—	—	31/60	-	—	i	—	
—	17	—	19	—	—	32/60	-	—	i	—	
—	19	—	21	—	—	33/60	-	—	i	—	
—	21	—	23	—	—	34/60	-	—	i	—	
—	23	—	25	—	—	35/60	-	—	i	—	
—	25	—	27	—	—	36/60	-	—	i	—	

[1]) Økonomisk Fonds Forpligtelser nu overtaget af Landskassen.

fra	27	til	28	Aar	ydes	$^{37}/_{60}$	af	Lønnen	i	Pension
—	28	—	29	—	—	$^{38}/_{60}$	-	—	i	—
—	29	—	30	—	—	$^{39}/_{60}$	-	—	i	—
			30	—	—	$^{40}/_{60}$	-	—	i	—

7 Hvis nogen af Personalet, der har Pensionsret, under Arbejdet i Sygehusets Tjeneste faar saadan Skade, at Vedkommende efter Lægens Afgörelse maa forlade Tjenesten, skal man i saadanne Tilfælde ikke regne efter Alder eller Tjenestetid, men der skal bevilges $^2/_3$ Pension af sidste Aarslön. Hvis nogen med Forsæt tilföjer sig selv Skade, fortabes Pensionsretten, og man kan ikke gaa frem efter 1ste Stk. i denne Paragraf. Hvis Vedkommende har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed eller Drukkenskab, skal Lagtinget afgöre, om nogen eller ingen Pension skal bevilges.

8 Den, der fradömmes Tjenesten, og ligeledes den, der bortvises paa Grund af, at han har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, mister al Ret til Pension.

9 Disse Bestemmelser træder i Kraft fra 1. Oktober 1929.

26. Sept. — PENSIONSREGLER FOR TELEFONVÆSENET (vedtaget af Lagtinget).

Disse er af ganske samme Indhold som Reglerne for Sanatoriet af 26. September 1928 kun med den Ændring i § 2, at ökonomisk Fond ændres til Telefonvæsenet, og Fondens Navn er »Telefonverksins pensiónsgrunnur«. § 3, 2det Stykke udgaar og Reglerne traadte i Kraft 1. Oktober 1928.

27. Sept. — LAGTINGSBESLUTN. VEDR. KOMMUNELÆGERNES REJSEGODTGØRELSE.

Fra 1. Januar 1928 ydes der de til færöske Kommunelægepladser antagne Læger for deres Oprejse til Færöerne[1]) en Rejsegodtgörelse paa indtil 2000 Kr. Heraf yder Statskassen $^2/_3$ og Amtsrepartitionsfonden $^1/_3$.

23. Jan. 1929 — LANDBRUGSM. SKR. ANG. DAGPENGE TIL MEDLEMMER AF UDSKIFTNINGSKOMMISSIONER[2]).

— — — har et Medlem af Pröveudskiftningskommissionen i Vestmanhavn ansögt om Forhöjelse af Medlemmernes Dagpenge, der ved Ministeriets Skrivelse af 19. Juli f. A. er fastsat til 4 Kr. pr. Dag. — — — meddele, at man under Hensyn til det nu for Ministeriet oplyste, blandt andet angaaende Varigheden af Aastedsforretningerne ved de under Arbejde værende Udskiftninger, kan indgaa paa, at Dagpengene for Medlemmerne af Udskiftningskommissionerne fastsættes til 8 Kr. pr. Dag[3]) med tilbagevirkende Kraft fra Paabegyndelsen af de to under Arbejde værende Udskiftninger, medens Dagpengene for de i Udskiftningslovens § 6 nævnte Taksationsmænd forbliver uforandrede. Det har iövrigt sit Forblivende ved, hvad der i Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 19. Juli f. A. er udtalt med Hensyn til Omkostningernes Udredelse dog med den Ændring, at der ved Fordelingen af Dagpengene mellem Statskassen[4]) og Fælliget fra de nu under Arbejde værende Udskiftningers Begyndelse vil være at regne med 8 Kr. pr. Dag ikke alene for Udskiftningskommissionens Medlemmer, men ogsaa for dennes Formand og hans Medhjælper, for den Tid Udskiftningskommissionen eller Overudskiftningsmissionen er samlet paa Aastedet.

[1]) Jfr. Skr. fra Færö Amt af 5. Jan. 1948.
[2]) Jfr. L. M. Skr. 19. Juli 1928 og 4. Sept. 1930.
[3]) Landsnævnet vedtog 9. Marts 1943 at forhöje Dagpengene med Pristallet.
[4]) Nu Landskassen.

13. Febr. — BEK. (NR. 26) ANG. OPTAGELSE I ANERKENDTE SYGEKASSER PAA FÆRØERNE AF ARBEJDSFØRE, KRONISK SYGE PERSONER. I Henhold til § 7, 3. Stk., i Anordning af 22. December 1928,[1]) hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser ,saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926 og Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927, sættes i Kraft paa Færöerne, fastsættes herved följende Regler vedrörende Helbredsbetingelserne for Optagelse i anerkendte Sygekasser paa Færöerne af arbejdsföre, kronisk syge Personer.

1 Ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem *under Forlöbet af en midlertidig Sygdom eller under en midlertidig Opblussen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom.*

Dog kan Personer, der som nydende Medlemmer har opbrugt den dem fra Sygekassen tilkommende Hjælp, jfr. Sygekasseanordningens § 23, 2. Stk., og derefter har opbrugt den dem i Henhold til § 74 i Lov Nr. 97 af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færöerne tilkommende Understöttelse af det offentlige, *genoptages eller genindtræde som nydende Medlemmer* uden Hensyn til, om de paa vedkommende Tidspunkt lider af en midlertidig Sygdom eller en midlertidig Opblussen af en af de i foranstaaende Stykke omhandlede Sygdomme. En Betingelse herfor er det dog, at de paagældende ved Lægeattest godtgör, at de iövrigt maa anses for arbejdsföre, jfr. § 4, og at deres Begæring om Genoptagelse eller Genindtræden som nydende Medlemmer fremsættes i umiddelbar Tilslutning til Ophöret af Hjælpen efter § 74 i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne, jfr. iövrigt § 3, 2. Stk.

2 Personer, som ikke omfattes af § 1, 1. Stk., og som er arbejdsföre, jfr. § 4, men lider af eller har lidt af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, kan optages *med Vedtegning* eller *uden Vedtegning*, alt efter den Nedsættelse af Arbejdsevnen, som deres Lidelser foraarsager.

3 Med *Vedtegning* om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed kan, *for saa vidt de paagældende maa anses for arbejdsföre*, se § 4, optages Personer, der lider af en saadan Sygdom eller en Legemssvaghed, der medförer eller skönnes at kunne medföre en *væsentlig* Indskrænkning i deres Arbejdsevne.

Eksempler paa Lidelser, der kræver Vedtegning:

a) *alle Tilfælde af:* ondartet Svulster, Tuberkulose, Syfilis, nylig aflöben eller recidiverende Gigtfeber, kronisk deformerende Ledbetændelse (som Arthroitis deformans, kronisk rheumatisk Ledbetændelse), nylig aflöben eller recidiverende Ischias, konstitutionelle Sygdomme (som Sukkersyge), Basedows Sygdom, Myxoedem, kronisk Alkoholisme og Morfinisme, Epilepsi, Aandssvaghed og udtalt Sindssygdom.

b) *betydelige Sygdomme i:* Centralnervesystemet (som epidemisk Hjernebetændelse eller dens Följer, de fleste Rygmarvssygdomme) og perifere Nerver (som svære Former af Ansigtsneuralgier), Hjerte (organiske Hjertelidelser), Lunger og Lungehinde, Lever (som kronisk Icterus og hyppige Galdestensanfald), Fordöjelseskanal (som Saar i Mave og Tarm), Nyrer, Urinveje og Könsorganer. *Sværere Former af:* Neurasteni og Hysteri, Blodsygdomme. *Sværere Grader af:* Fedme, Aareforkalkning, Aareknuder, Skinnebenssaar, medfödte Misdannelser af Lemmer, Deformiteter som Följe af udhelede Sygdomme i Knogler og Led, Lamheder, Defekter som Följe af operativt Indgreb, Tab af Lemmer. Visse kroniske Hudsygdomme (som svære recidiverende Eczemer), særlige store Broktilfælde.

For saa vidt Personer, der som nydende Medlemmer har opbrugt den dem fra Sygekassen tilkommende Hjælp, jfr. Sygekasseanordningens § 23, 2. Stk., og derefter har opbrugt den dem i Henhold til § 74 i Lov om Fattigvæsenet paa Færöerne tilkommende Understöttelse af det offentlige, paany söger at blive *genoptaget* eller at *genindtræde* som nydende Medlemmer, og ved den da foretagne Lægeunder-

[1]) Se nu Bek. Nr. 59 af 21. Februar 1930.

sögelse konstateres at lide af en af de i nærværende Paragrafs 1. Stk. omhandlede Sygdomme eller Legemssvagheder, vil der være at give dem den ovenfor omhandlede Vedtegning, selv om de ikke havde en saadan Vedtegning, da de tidligere stod som nydende Medlemmer af Sygekassen.

Den fornævnte Vedtegning vil *kun* kunne meddeles et Medlem, naar den ved Medlemmets Optagelse (Genoptagelse) udfyldte Lægeerklæring, afgivet i det paa Optagelsesskemaets Side 2 værende Skema, udviser, at vedkommende efter Lægens Skön vil være at optage med saadan Vedtegning.

Uden Vedtegning om Tilstedeværelsen af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed *skal, for saa vidt de paagældende maa anses for arbejdsföre, se § 4, optages:* a) alle andre, b) Personer, som har haft Lidelser af den i nærværende Paragrafs 1. Stk. omhandlede Art, men i de sidst forlöbne 4 Aar tilsyneladende har været fuldstændig helbredet.

For de heromhandlede Personer, der optages uden Vedtegning, vil der ikke kunne ydes Sygekasserne det særlige i Sygekasseanordningens § 13, 3. og 4. Stk., omhandlede Statstilskud, og de vil derfor ikke kunne tages i Betragtning ved Beregningen af Sygekassernes Gennemsnitsudgift til Personer, der lider af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed.

4 Som arbejdsför anses en Person, der maa antages nu og indenfor en nærmere Fremtid ved lönnet Arbejde for andre eller ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at kunne yde et vist Bidrag til sit Underhold. Bidraget maa altsaa have nogen ökonomisk Værdi. Som arbejdsför kan *aldrig* anses en Person, hvis Tilstand kræver eller skönnes at maatte kræve varig Kur og Pleje paa Anstalt.

5 Naar Sygekassernes Bestyrelser af den optagelsessögendes Besvarelse af Optagelsesskemaets Spörgsmaal eller ad anden Vej faar Formodning eller Vished om, at den optagelsessögende enten ikke kan anses for arbejdsför eller at han har en Lidelse af den Art, der muligvis kan medföre Vedtegning, er de pligtige at kræve Lægeerklæringen paa Optagelsesskemaets Side 2 udfyldt.

For saa vidt den nævnte Lægeerklæring udviser, at den optagelsessögende efter Lægens Skön ikke kan anses for arbejdsför, er Sygekassebestyrelsen *ikke* berettiget til at optage vedkommende som nydende Medlem.

6 En i Henhold til Bestemmelserne i § 3, 1. Stk., meddelt Vedtegning om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, vil kunne ophæves uanset vedkommende Medlems Alder, naar de Omstændigheder, der har medfört, at Vedtegning er bragt i Anvendelse, ikke længere foreligger, og nye Omstændigheder, der kunne medföre Anvendelse af ny Vedtegning, heller ikke er til Stede.

7 Denne Bekendtgörelse har Gyldighed fra den 1. Januar 1929. Samtidig ophæves Socialministeriets Bekendtgörelse Nr. 285 af 26. November 1924 angaaende Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsföre, kronisk syge Personer for Færöernes Vedkommende.

13. Febr. — REGLEMENT FOR OVERHOLDELSE AF ORDEN M. V. I MIDVAAG HAVN. — — —

3 Til Midvaag Havns Omraade henregnes Farvandet indenfor en Linje draget fra Sogneskellet mellem Midvaag og Sandevaag Sogne tværs over Midvaagbugten. Grænsen betegnes om Dagen ved 2 hvide Stenvarder, een paa hver Side af Bugten, og om Natten ved Skillelinjen mellem den röde og den grönne Lysvinkel i Fyret paa N.-Siden af Bugten.

13. Febr. — REGLEMENT FOR OVERHOLDELSE AF ORDEN I SKOPEN HAVN. — — —

3 Foruden over selve Havnen med Tilbehör strækker Havnefogdens Myndighed

sig ogsaa over nærmeste Del af Farvandet foran Havnen indtil en Afstand af 500 m fra den ydre Havnemunding, idet nemlig Havnefogden kan forlange fjærnet ethvert i denne Del af Farvandet opankret Fartöj, udsat Fiskeredskab eller deslige, naar det efter Havnefogdens Skön volder Ulempe for Passagen til eller fra Havnen. Vægrer vedkommende sig ved at foretage den forlangte Fjernelse, eller sker den ikke inden en af Havnefogden angiven Frist, er Havnefogden berettiget til for vedkommende Förers eller Ejers Regning og Risiko at foranledige, at Fjernelsen bliver at foretage, hvorhos nævnte Förer eller Ejer ifalder en efter Omstændighederne afpasset Böde, jfr. i övrigt § 18. — — —

13. Febr. — REGLEMENT FOR FORVALTNINGEN AF MIDVAAG HAVN. (Ændret 24. Marts 1930. Indholdet noget lignende som Reglementet for Thorshavn af 21. Juli 1930).

27. Febr. — LOV (NR. 72) OM TILLÆG TIL LOV OM HANDELSREGISTRE, FIRMA OG PROKURA AF 1. MARTS 1889. (Se Anordn. Nr. 309 af 19. November 1930).

23. April — BEK. (NR. 99) AF LOV OM STEMPELAFGIFT.

1 Alle Dokumenter, som lyder paa Penge eller Penges Værdi, og ved hvilke der indgaas eller overtages en Forpligtelse, eller hvorved der erhverves eller overdrages en Adkomst, Fordring eller Rettighed, er, forsaavidt de ikke ved denne Lov udtrykkelig undtages, underkastet Stempelafgift efter deres Indhold og Værdi. Dokumenter, som ikke udtrykkelig er nævnt i Loven, men som opfylder ovenstaaende Betingelser, stemples efter Reglerne for de Dokumenter, der er nævnt, og som de efter deres ökonomiske Betydning nærmest maa sammenstilles med.

2 Stempelpligten omfatter alle efter deres Beskaffenhed stempelpligtige Dokumenter, der udfærdiges eller oprettes i Kongeriget Danmark — Færöerne dog ikke herunder indbefattet —, naar enten en af Parterne er hjemmehörende her, eller Dokumentet angaar Formuegenstande her i Riget, Rettigheder over saadanne eller Rettigheder eller Forpligtelser for her hjemmehörende Personer, Selskaber eller Institutioner. Et Dokument anses oprettet her i Landet, saa snart en af Parterne har underskrevet det her.

3 Følgende Dokumenter er under de nedenangivne Betingelser undergivet Stempelpligt efter nærværende Lov uden Hensyn til deres Oprettelsessted: 1) Dokumenter, der angaar Overdragelse af herværende faste Ejendomme og her hjemmehörende Skibe, eller hvorved der stiftes eller overdrages Rettigheder over saadanne Ejendomme eller Skibe, for saa vidt i det mindste en af Parterne er hjemmehörende her. 2) Forsikringsdokumenter, der angaar Ejendomme eller andre Formuegenstande her i Riget eller her hjemmehörende Personer, medmindre det godtgöres, at ingen Del af Præmien er betalt eller er betalbar her i Landet. 3) Aktier, Obligationer og lignende til almindelig Omsætning bestemte Pengeeffekter, der udstedes af her hjemmehörende Selskaber, Foreninger, Korporationer eller lignende. 4) Udenlandske Aktier, Obligationer og andre offentlige Pengeeffekter, der indkommer her i Landet og enten tilhörer her hjemmehörende Personer eller Institutioner eller er deponeret som Sikkerhedsstillelse overfor disse. 5) Veksler, der her i Landet accepteres eller trækkes til Betaling eller göres betalbar her i Landet. Enhver Indehaver her i Landet af en udenfor Kongeriget Danmark udstedt Veksel er ansvarlig for Stemplingens Berigtigelse, hvad enten han besidder Vekslen i egen Interesse eller paa en andens Vegne.

4 Dokumenter, der ikke omfattes af Bestemmelserne i §§ 2 og 3, bliver at forsyne med Stempel efter Reglerne i nærværende Lov: 1) Naar de tinglyses her.

2) Naar der efter samme paatales nogen Fordring eller Rettighed ved herværende Ret. 3) Naar de anmeldes i et herværende Bo, der er under Behandling af en Skifteret eller Testamentseksekutorer. 4) Naar der paa Grundlag af dem af dansk Myndighed foretages nogen Registrering eller udstedes nogen Bevilling. De anförte Bestemmelser finder dog ikke Anvendelse med Hensyn til Dokumenter, der er oprettet paa Færöerne, og som alene angaar der beliggende faste Ejendomme eller dér hjemmehörende Skibe, eller som alene begrunder Rettigheder eller Forpligtelser for der hjemmehörende Personer.

5 Med Hensyn til Dokumenter, der er udstedt paa Færöerne eller i de ikke til Kongeriget henhörende Dele af det danske Monarki, kan den dér erlagte Stempelafgift efter Finansministeriets Bestemmelse afkortes i Stempelafgiften efter nærværende Lov. (De övrige Paragraffer udelades).

6. Juli — BEK. OM FORBUD MOD SALG AF SKYDEVAABEN OG AMMUNITION, ændret ved Bek. 19. Okt. 1929. (Bek. fra Politimesteren). I Henhold til § 6 i Lov af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser for Politiet forbydes herved ethvert Salg af Skydevaaben og Ammunition til andre Personer end dem, der kan fremvise en skriftlig Tilladelse fra Politimesteren eller vedkommende Sysselmand. Endvidere forbydes det civile Personer at bære skjulte Skydevaaben. Overtrædelse af Forbudet straffes med Böder indtil 200 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil en Maaned.

Ved Bek. af 19. Okt. 1929 er der fastsat följende Ændring: Uanset det ved Bekendtgörelse af 6. Juli 1929 udstedte Forbud mod Salg af Skydevaaben m. v. kan Salg af Ammunition til glatlöbede Jagthagelbösser og af saadanne Vaaben fra Butikker paa Færöerne indtil videre finde Sted uden Tilladelse fra Politimesteren eller Sysselmanden. — D. v. s. at der kræves Tilladelse til Indköb af alle riflede Vaaben og Ammunition dertil.

7. Aug. — REGLEMENT FOR POLITIBETJENTENE PAA FÆRØERNE.[1])

1 Politimesteren er Politibetjentenes Foresatte i ethvert tjenstligt Forhold, med Hensyn til hvilke de ikke ifölge Loven eller dette Reglement er stillede under en anden Myndighed.

2 Det er Politibetjentenes Opgave dels at vaage over Opretholdelsen af den offentlige Orden, dels at efterspore Forbrydelser og andre Overtrædelser af Love og Vedtægter, som er Genstand for offentlig Paatale. De er pligtige til at göre Anmeldelse om ethvert saadant Forhold, som kommer til deres Kundskab.

3[2]) Politibetjentene er forpligtede til at göre Tjeneste saavel i som udenfor Thorshavn. Den daglige Tjeneste i Thorshavn udföres af den faste Betjent, dog at Tjenesten en Hverdag om Ugen overtages af Reservebetjenten, naar der ikke findes Arrestanter i Arresthuset. Naar den faste Betjent er bortsendt fra Thorshavn eller iövrigt ved et af Politimesteren godkendt Forfald er forhindret, overtager Reservebetjenten hans fulde Tjeneste. Hver anden Söndag skal Reservebetjenten overtage den faste Betjents Tjeneste, medmindre hans Pligt som Arrestforvarer efter Politimesterens Skön er til Hinder herfor. Reservebetjenten er derhos ligesom den faste Betjent pligtig til at udföre saadan Polititjeneste, som særlig maatte paalægges ham. Politibetjentene er pligtige til at forrette Kontorarbejde paa Politikontoret i det Omfang, som deres övrige Tjeneste tillader, samt at yde Kontoret Bistand til Varetagelse af Karantænetjenesten i Thorshavn. Transport af Arrestanter til og fra Arresthuset i Anledning af Forhör og Tilstedeværelse ved Forhör over saadanne paahviler fortrinsvis Reservebetjenten som en Del af Arrestforvarergerningen. Forsaa-

[1]) Jfr. Regl. 7. Febr. 1931 og 15. Apr. 1931.
[2]) Der er nu ansat flere Betjente og en særlig Arrestforvarer.

vidt en Betjent bortsendes fra Thorshavn og stilles til en Sysselmands Disposition, er han pligtig til at efterkomme Sysselmandens Ordrer.

4 — — —

5 Ingen Politibetjent maa paatage sig privat Arbejde uden Politimesterens Tilladelse, hvorhos den faste Betjent vil have at indgive Indberetning til Justitsministeriet, forinden han kan overtage en af de i Tjenestemandslovens § 14 nævnte Beskæftigelser. Ej heller maa de uden saadan Tilladelse modtage nogen Gave eller Belönning i Anledning af Udförelsen af deres Tjeneste. De skal iagttage Tavshed med Hensyn til alt, hvis Beskaffenhed udfordrer det.

6 Politibetjentene skal nöje iagttage de i Lov af 13. April 1894 §§ 7—11 indeholdte Bestemmelser for Politiet og navnlig i deres Tjeneste undgaa al Uhöflighed samt vise Maadehold og Besindighed. Overtrædelse af dette Reglement medförer Bödeansvar efter fornævnte Lov af 13. April 1894 § 11. For den faste Betjents Vedkommende gælder Reglerne i Tjenestemandslovens §§ 17—20.

13. Aug. — HEILSUSAMTYKT FYRI SANDS KOMMUNU.

Heilsunevndin.

1 Eftirlit í kommununi við heilsu manna, serstakliga eftirlit við, at henda samtykt verður hildin, hevur ein heilsunevnd, skipað av 3 limum, ið kommunan velur fyri 4 ár ísenn millum teir íbúgvarar í kommununi, sum hava kommunalan valrætt, tó at tveir av teimum, ið verða valdir fyrstu ferð, fara frá, annar, tá ið 1 ár, og annar, tá ið 2 ár eru umliðin. Um nakar vil bera seg undan at taka við hesum umboði, ger amtmaðurin av, um hetta verður honum loyvt, tó at tey, ið eru meira enn 60 ára gomul, kunna krevja seg undantikin. Lutakast ræður fyri, hvör av teimum fyrst valdu á henda hátt skal fara frá. Ein av teim 3 limum skal verða valdur úr kommunustýrinum, hinir 2 millum fólk, ið ikki eru í kommunustýrinum. Nevndin velur sjálv formann. Formaðurin kallar nevndina til fundar, tá ið honum tykir törva, ella tá ið 2 limir krevja tað, tó í minnsta lagi eina ferð í hvörjum ársfjórðingi. Formaðurin skrivar gerðabókina á fundunum, hevur um hendur brævaskifti nevndarinnar og ansar, at samtyktir nevndarinnar verða hildnar. Annars skipar nevndin starvið nevndarmanna millum. Embætislæknin ella hin av kommununi setti lækni og sýslumaðurin hava heimild at koma á nevndarfund, tó uttan atkvöðurætt; teir hava rætt at krevja tikið til viðgerðar öll heilsumál.

Læknin ella sýslumaðurin ella hann, ið heilsunevndin hevur álagt at seta nakað í verk ella hann, ið finnist at samtyktum nevndarinnar, kann skjóta tílíka samtykt inn fyri yvirheilsunevndina.

Formaður heilsunevndarinnar skal á hvörjum árskifti senda kommunustýrinum avskrift av gerðabókini fyri farna árið ella leggja fram sjálva gerðabókina á fyrsta fundi kommunustýrisins á hvörjum ári. Útreiðslur nevndarinnar til skrivitilfar, protokollir og tílíkar neyðsynjarlutir skulu verða greiddar úr kommunugrunninum.

2 Heilsunevndini er heimilt at rannsaka öll tey viðurskifti, ið verða umrött í hesari samtykt.

3 Samtyktir, ið föra við sær peningaútreiðslur fyri kommununa, skal kommunustýrið seta í verk. Um tað sýtir, og tað tykist at vera heilt neyðsynt, at hesar samtyktir verða settar í verk, kann nevndin beina málið til avgerð amtmannsins.

Nýtsluvatn.

4 Heilsunevndin samtykkir, hvat ið verða skal friðað til nýtsluna (harundir vatnveitingarhyljar og brunnar), og letur friðingina kunngera almenningingum.

Tað er bannað á nakran hátt at spilla nýtsluvatnið, t. d. at stoyta töð, gólvsóp ella tílíkt á friðað vatnveitingarpláss ella har um leið, sum vatn rennur hagar, at leggja slíkt so nær nýtsluvatni ella við veitir, ið föra hagar, so at tað kann koma at spilla nýtsluvatnið, at leggja í blot ella vaska har um leið, at hava fenað gangandi leysan á bönum á slíkan hátt, at tað tekur fasta stöðu við friðað vatnveitingarpláss, ella at tjóðra djór har um leiðir.

5 Vatnveitingarhyljar og brunnar skulu verða girdir ella hava lok.

Eingin má gera nýggjar hyljar ella brunnar, áðrenn heilsunevndin hevur játtað, hvar og hvussu teir skulu verða gjördir.

Eisini hevur heilsunevndin skyldu, minnst eina ferð árliga at ansa, at vatnveitingar og brunnar, ið longu eru gjördir, eru reinir og í góðum standi, soleiðis sum nú á dögum má verða kravt, og kann, um tað törvar, forbjóða nýtslu teirra.

Köstar.

6 Nýggir köstar mega ikki verða gjördir uttan loyvi heilsunevndarinnar og ikki nærri sethúsi, skúla, kirkju ella almennum vegi enn 8 metrar, uttan so er, at nevndin ætlar, at tað er ógjörligt at seta teir so langt burtur. Nevndin ásetir, hvar ið teir skulu liggja, hvussu teir skulu verða gjördir, og hvussu teir skulu verða nýttir. Nevndin hevur heimild til, tá ið hon heldur tað vera neyðugt, at seta forboð fyri at nýta köstar, sum longu eru gjördir, og til samstundis at áseta, hvussu köstar skula verða avtiknir ella gjördir vandaleysir. Eigarin hevur skyldu at gera tað arbeiðið, ið harav verður, uttan samsýning ella endurgjald.

Heilsunevndin kann fyrimæla, at allir köstar skulu verða av gróti og spekkaðir við cementi ella betonstoyptir bæði í botni og á síðunum og hava lok, ið liggur tætt á.

Heilsunevndin kann, tá ið viðurskiftini eru til tess, geva loyvi til, at teir verða gjördir nærri enn 8 mtr. frá næsta sethúsi, skúla, kirkju ella almennum vegi.

Nátthús.

7 Nýggj nátthús uttanhýsis mega ikki verða gjörd, uttan at heilsunevndin gevur loyvi til tess. Hon skal skipa fyri, hvar tey skulu standa, og hvussu tey skulu verða gjörd, sbr. 2. stykki. Nevndin kann skipa fyri, hvussu slík hús skulu vera hildin rein. Um heilsunevndin heldur tað vera neyðugt, kann hon áseta, at skarnið frá nátthúsinum og yvirhövur mannatrekkur og land ikki má verða koyrt í köstar, men skal verða burturbeint í ávíst fjarskotin gravað hol, og nevndin ásetir, hvussu hesi hol skulu verða gravað; um tílík hol ikki eru, skal alt verða koyrt á sjógv á pláss, har nevndin gevur loyvi til tess.

Kommunustýrið kann eftir uppskoti heilsunevndarinnar áleggja íbúgvarunum at gera nátthús, har viðurskiftini gera tað ynskiligt. Tey skulu verða gjörd so, at tey kunna verða tömd og reinsað. Tey skulu hava sterkar og tættar tunnur ella blikkspannur, ið standa á föstum undirlag.

Nevndin hevur heimild til at krevja, at W.-C. verður gjört til almenna nýtslu, um tað er neyðugt.

8 Nýggj W.-C. mega ikki verða gjörd uttan loyvi heilsunevndarinnar, og tey mega verða veitt antin í septiktank ella beinleiðis á sjógv.

Húsabygging.

9 Nýggj hús skulu ikki verða bygd, áðrenn nevndin hevur játtað, hvar tey skulu standa og játtað ætlanirnar nýtsluvatni, kösti og rennum viðvíkjandi. Tey skulu ikki verða nýtt, áðrenn nevndin hevur ansað eftir, um alt er gjört eftir ásettum reglum.

10 Hús skulu ikki verða burturleigað á slíkan hátt, at so nógvir íbúgvarar verða, at vandi fyri heilsu teirra má haldast at vera fyri hond. Sethús skulu verða so væl gjörd, at tey kunna verða hildin tætt og turr. Heilsunevndin hevur eftirlit við öllum rúmum, har skúli, ið ikki er almennur, verður hildin, og kann áseta, at somu reglur, sum krevjast fyri almennar skúlar, eisini verða galdandi fyri slíkar skúlar. Hvör tann, ið heldur tílíkan skúla, er skyldugur at siga heilsunevndini frá.

Alment reinsemi.

11 Fiskaslógv og annað avfall frá fiskavirking má ikki verða liggjandi eftir á stöðni ella við lendingina, men má verða kastað á sjógv ella borið í köstar ella gravað niður. Tó kann heilsunevndin loyva, at gogguhövd kunna verða goymd í afturlatnum goymslum við lendingina ella á fjarskotnum stað, men hevur heimild til at krevja tey blakað á sjógv, tá ið tey spillast ella lukta illa.

12 Fiskaslógv, gólvsóp, öska, mykja og tílíkt skal ikki verða tveitt á breytir, tún ella í áir.

Heilsunevndin kann seta fyriskipan fyri, hvar ið má verða beint fyri nevndu lutum.

Heilsunevndin kann seta forboð fyri, at fiskur ella fiskaslógv verður breitt á böin so nær sethúsum ella almennum vegi, at íbúgvararnir hava ampa av tí.

Flótandi avfall frá húshaldum eigur ikki at verða skolað út á breyt, men at koyrast á hóskandi stöð, sum t. d. í áir, tó bert niðanfyri friðaðar vatnbrunnar, í köstar ella avlopsrennur.

Avlopsrennur fyri tílíkt flótandi avfall úr húsum skula, har sum tað er neyðugt, av ávarandi húseigara verða gjördar, umsitnar og reinsaðar eftir nærri fyriskipan heilsunevndarinnar. Tær skula verða veittar beinleiðis í á ella á sjógv.

13 Ávarandi íbúgvarar skula reinsa og skola avlopsrennur og sópa og skola tún og breytir, so ofta tað gerst neyðugt, eftir nærri fyiskipan heilsunevndarinnar. Kommunustýrið stendur til svars fyri, at almenn tún, almennar breytir, áir og rennur verða reinsað eftir nærri ávísing heilsunevndarinnar.

14 Tað er forboðið at hjálpa sær sjálvum afturundir sethúsum ella úthúsum, í neystum ella á öðrum tílíkum stöðum.

15 Heilsunevndin skipar fyri, undir hvörjum treytum lýsihús skula verða bygd og nýtt og yvirhövur undir hvörjum treytum öll vinna, ið kann verða heilsuskaðandi, kann fara fram.

16 Fyri öll bakarí eru galdandi reglurnar í reglugerðini samtyktari av innanríkisráðharranum 26. febr. 1910 við broytingum 7. okt. 1912.

Brot móti samtyktini.

17 Viðvíkjandi brotum móti hesi heilsusamtykt og viðvíkjandi viðgerðini av sökum, ið hoyra hertil, verður farið fram eftir reglunum í §§ 3 og 4 í lóg um heilsusamtyktir o. m. fyri Föroyar av 7. mai 1881. Um heilsunevndin eftir viðurskiftunum heldur vil lata tað verk, ið er álagt onkrum at gera, men sum hann ikki ger, útinna fyri hansara rokning, hevur hon heimild til tess. Kostnaðurin av hesum, ið fyri fyrst við samtykki kommunustjórnarinnar verður goldin úr kommunugrunninum, kann so verða heintaður frá tí seka við panting.

Um so er, at tey álegg, sum nevndin gevur, ikki verða fylgd, kann hon venda sær til sýslumannsins og við hansara hjálp fáa áleggini framd.

18 Henda samtykt skal verða tinglisin og eitt eintak sendast í hvört hús í kommununi.

24. Aug. — HANDELSMIN. SKR. ANG. LOV AF 4. APRIL 1928 (ÆDRUELIGHEDSLOVEN) bestemmer: 1) en Speditör for et köbenhavnsk Vinfirma anset for overtrædende Lovens § 3, 2. og 3. Stk.; 2) tilfældige tilrejsende, der er skattepligtige til ikke-færöske Kommuner, maa for at faa udleveret indforskrevet Spiritus i Medför af Lovens § 3, 4. Stk., fremvise Bevis for at have betalt Kommuneskat i den Skattetermin, der ligger forud for Udleveringen.

3. Sept. — LAGTINGSBESL. ANG. OFFENTLIGE FORSTANDERSKABSMØDER I FRODEBØ KOMMUNE. Tinget godkender, at Forstanderskabets Möder holdes offentlige. Dog skal Formanden eller 2 Medlemmer være berettigede til at forlange, at Tilhörerne skal fjerne sig, og Forstanderskabet afgör da, om Sagen skal behandles for aabne eller lukkede Döre.[1])

17. Sept. — JUSTM. SKR. ANG. STATENS ANDEL I UDGIFTERNE IFLG. LOV AF 17. MARTS 1922. — — — de Udgifter, der af Færöernes Amtsrepartitionsfond er udredet til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme i Aaret 1928 bemyndiger Justitsministeriet herved Amtet til at anvise det paa Finansloven for Finansaaret 1929—30 § 19. VI. h Udgifter i Henhold til færösk Epidemilov af

[1]) Jfr. Kommunalloven af 28. Febr. 1872 § 14.

17. Marts 1922 bevilgede Beløb af 2000 (To Tusinde) Kr. samt paa forventet Efterbevilling ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1929—30 § 19. VI. h. at anvise et Beløb af 7876 (Syv Tusinde Otte Hundrede og Seksoghalvfjerds) Kr. til Færöernes Amtsrepartitionsfond ved Færöernes Jordebogskasse, hvilket Beløb udgör den Statskassen paahvilende Andel af de nævnte Udgifter, dog under Forbehold for det Tilfælde, at der fremkommer Udsættelse ved Finansministeriets Revision af Regnskabet. Man bemyndiger derhos Amtet til fremtidig mod forventet Godkendelse at anvise Statskassens Andel i Udgifterne til dette Formaal straks, naar Opgörelse for hvert Aar foreligger og med sædvanligt Forbehold for det Tilfælde, at der fremkommer Udsættelse ved Finansministeriets Revision af Regnskabet.

3. Okt. — U. M. SKR. ANG. ANVISNING AF BEVILLINGER TIL SKOLEBYGNINGER.

I Anledning af Direktionens Skrivelse af 21. August d. A. angaaende Fremgangsmaaden med Hensyn til Anvisning af de til Skolebygninger paa Færöerne givne Bevillinger bemyndiger Ministeriet herved Direktionen til fremtidig at udbetale de herhenhörende Bevillinger i det Finansaar, for hvilke de er givne, samt i det derefter följende Finansaar paa forventet Genbevilling. Saafremt en Bevilling ikke inden Udlöbet af denne Frist er kommet til Udbetaling, maa der i hvert enkelt Tilfælde indhentes Tilladelse fra Ministeriet til Udbetaling af Belöbet. For at Ministeriet ved Udarbejdelsen af Forslag til Tillægsbevillingsloven kan have Oversigt over, hvilke Beløb der skal optages som Genbevilling af tidligere bevilgede ikke benyttede Tilskud til Færöernes Skolevæsen udbeder man sig hvert Aar i Begyndelsen af December Maaned Indberetning fra Direktionen med Hensyn til samtlige Færöernes Skolevæsen vedrörende Belöb, der skal optages paa Tillægsbevillingsloven for det paagældende Finansaar som Genbevilling. Man udbeder sig derhos hvert Aar i Slutningen af Februar Maaned en Kontinuationsindberetning fra Direktionen, dels om Belöb, der er udbetalt siden den pr. 1. December stedfundne Indberetning, og dels om Belöb, der maa paaregnes at ville komme til Udbetaling inden 1. April, og som i Henhold til foranstaaende skal optages paa Tillægsbevillingsloven som Genbevilling. Man anmoder endelig Direktionen om at foranledige, at der fremtidig til Undervisningsministeriet indsendes en Ekstrakt-Afskrift af de maanedlige Opgörelser, der fra Jordebogskassen indsendes til Finansministeriet, indeholdende Oplysninger om Forbruget paa de under Finanslovskonti § 21 II C givne Bevillinger til Færöernes Skolevæsen, og man udbeder sig samtidig en Oversigt over Forbruget paa de enkelte Konti i förste Halvdel af indeværende Finansaar.

17. Okt. — L. M. SKR. ANG. BETINGELSERNE FOR UDSTYKNING, hvori udtales, at man, hvor der som i nærværende Tilfælde söges om Udstykning, forinden eventuelle af Kommunalraadet stillede Betingelser om Anlæg og Vedligeholdelse af Adgangsvejen er opfyldt, vil finde det hensigtsmæssigt, at der afæskes saavel Sælger som Köber en skriftlig Erklæring om, hvorvidt de önsker Udstykningen approberet, uanset, at Parcellen efter de gældende Bygningsbestemmelser ikke vil kunne bebygges, forinden Vejen til denne er anlagt. Ønskes Sagen derefter fremmet, bör i Approbationsskrivelsen göres en Bemærkning om, at Approbationen ikke afgör noget med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvorvidt de udstykkede Parceller vil kunne bebygges.

18. Okt. — JUSTITSM. SKR. OM KASSEEFTERSYN PAA FÆRØERNE.

Efter stedfunden Forhandling med Finansministeriet bestemmer Justitsministeriet herved i Medför af § 27, 2det Stykke, i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision, at de særlig for Kassebetjente gældende Bestemmel-

ser ikke skal komme til Anvendelse paa Amtmanden over Færöerne. Man skal derhos anmode Hr. Amtmanden om at ville afholde Kasseeftersyn hos følgende Kassebetjente paa Færöerne: 1. Dommeren, 2. Politimesteren, 3. Sysselmændene, 4. Sognefogden i Vaag, dog saaledes, at det tillades Dem efter Omstændighederne at bemyndige Politimesteren til paa Deres Vegne at afholde Kasseeftersyn hos Sysselmændene og Sognefogden i Vaag. Kasseeftersynene bedes afholdt i Overensstemmelse med Finansministeriets Bekendtgörelse af 3. Juni 1927 vedrörende Afholdelse af Kasseeftersyn hos Statens Kassebetjente, idet man skal anmode om at en Genpart af den i Bekendtgörelsens Post II omhandlede Beskrivelse, der vil være at tilstille 1. Hovedrevisorat, maa blive indsendt til Justitsministeriet.

9. Jan. 1930 — JUSTM. SKR. ANG. NAVNEFORANDRING.

— — — om, at der ved Øvrighedsbevis kun gives Navne, der stemmer enten med dansk eller med færösk Sprogtone, og at Navne bestaaende af en Præposition foran et Navneord kan meddeles enten ved Øvrighedsbevis, jfr. Lov 22. April 1904 § 4, eller ved Bevilling i Overensstemmelse med gældende Praksis, jfr. navnlig Justitsministeriets Cirkulære Nr. 65 af 24. Juni 1927.

16. Jan. — JUSTM. SKR. ANG. PROTOKOLEFTERSYN HOS DOMMEREN.

I den med Amtets Skrivelse af 14. Juni 1929 til I. Hovedrevisorat fremsendte Sag er der rejst Spörgsmaal om, hvorvidt der bör foretages Protokoleftersyn hos Dommeren paa Færöerne. Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet maa anse det for rettest, at Hr. Amtmanden fremtidig foretager de omhandlede Protokoleftersyn, jfr. Kancelliets Skrivelse af 20. Januar 1818.

28. Jan. — JUST. SKR. ANG. LAGTINGETS RET TIL AT KRÆVE OPLYSNINGER FRA EMBEDSMÆND.

Med Skrivelse af 22. Oktober 1929 har Amtet hertil indsendt Akterne i en Sag vedrörende et af Politimesteren paa Færöerne udstedt Forbud mod Salg af Skydevaaben m. m., hvilken Sag har været gjort til Genstand for en Forespörgsel i Færöernes Lagting i den i 1929 afholdte ordentlige Samling. Tinget har i Anledning af den paagældende Sag vedtaget et Forslag, hvori det blandt andet udtales, at Tinget maa anse sig berettiget til hos offentlige Myndigheder at forlange alle Oplysninger, der er nödvendige til Behandling af de Tinget foreliggende Sager, eventuelt saaledes, at visse Oplysninger om fornödent gives under fortrolig Form. Foranlediget heraf skal man, idet man tilbagesender Sagens Akter, meddele, at Justitsministeriet med Amtet er enigt i, at Lagtinget ikke har nogen ubetinget Ret til at kræve alle Oplysninger, der foreligger for Embedsmænd, men at disse paa den anden Side bör give de af Lagtinget önskede Oplysninger, naar dette ikke krænker berettigede Interesser, være sig for private eller for Statsmyndighederne.

21. Febr. — ANORDN. (NR. 59), HVORVED LOV NR. 144 10. MAJ 1915 OM ANERKENDTE SYGEKASSER, SAALEDES SOM DENNE ER ÆNDRET I HENHOLD TIL LOV NR. 250 6. MAJ 1921, LOV NR. 58 31. MARTS 1926, LOV NR. 201 14. JULI 1927 OG LOV NR. 59 27. MARTS 1929, SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE.

I Henhold til den Regeringen ved § 19 i Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921 om Ændringer i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser meddelte Bemyndigelse sættes herved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser

saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 6. Maj 1921, Lov af 31. Marts 1926, Lov af 14. Juli 1927 og Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:

1 Enhver Sygekasse, som er en Forening af Personer, der har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde, har Ret til at faa offentlig Anerkendelse, og den dermed forbundne Stötte af det offentlige, naar den fyldestgör de i denne Anordning indeholdte Forskrifter, og dette efter Indstilling af Direktören for Sygekassevæsenet godkendes af Socialministeren. For saa vidt der imidlertid for vedkommende Fag eller stedlige Omraade (jfr. § 4) allerede maatte findes oprettet en Sygekasse, der har faaet offentlig Anerkendelse, kan Anerkendelsen nægtes andre Sygekasser inden for samme Fag eller stedlige Omraade.

Anerkendelsen meddeles af Socialministeren og offentliggöres af denne.

2 Begæring om Anerkendelse indsendes gennem Færö Amt til Direktören for Sygekassevæsenet ledsaget af 1) et Eksemplar af Kassens Vedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelsen söges, samt, 4) for saa vidt det ikke er en ny oprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab.

3 For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 100 Medlemmer.

Under særlige Omstændigheder kan Anerkendelse meddeles eller bevares af en Kasse med et mindre Medlemstal.

Socialministeren kan, hvor Forholdene taler derfor, efter Indstilling af Sygekassenævnet (jfr. § 25), og efter at der er givet saavel de paagældende Sygekasser som vedkommende Sygekasse-Centralforening Lejlighed til at udtale sig, paabyde, at to eller flere Kasser indenfor samme stedlige Omraade skal sammensluttes, naar dette kan ske uden Skade for Kassens Medlemmer. Vægrer nogen af de paagældende Kasser sig ved at at efterkomme Paabudet, mister den sin Anerkendelse, og dens Medlemmer henvises til at göre deres Ret gældende efter Reglerne i § 10.

4 For at faa Anerkendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem af Sygekassen.

5 Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dettes Mestre, Svende eller Lærlinge, skal den indenfor Sygekassens stedlige Omraade staa aaben for alle Fagets Arbejdere af den paagældende Klasse, kun med de i § 6 nævnte Betingelser.

Nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, i hvilken Adgangen til at blive Medlem er begrænset til et bestemt Fag eller en bestemt Forretning eller Virksomhed, er berettigede til at forblive i Sygekassen som nydende Medlemmer, selv om de forlader Faget, Forretningen eller Virksomheden, naar de iövrigt opfylder de i Vedtægten fastsatte Betingelser for Medlemsret.

Den i § 4 ommeldte stedlige Begrænsning skal i Reglen være Kommunen. Socialministeren kan dog, naar Omstændighederne taler derfor, meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatter to eller flere Kommuner eller endog hele Landet. Indenfor vedkommende Kommune maa Grænsen ikke uden Ministeriets Samtykke være snævrere end et Sogn, undtagen hvor der i Sognet findes en bymæssig Bebyggelse med mindst 1000 Indbyggere, eller hvor Beliggenheden nödvendiggör en snævrere Grænse.

Disse Bestemmelser er ikke til Hinder for, at et Medlem, der flytter udenfor Sygekassens Omraade, kan forblive i Sygekassen, for saa vidt Vedtægten tillader det.

6[1]) Som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan kun optages ube-

[1]) Jfr. Bek. Nr. 10 af 14. Marts 1941 med senere Ændringer, og som ændret ved midl. Best. Nr. 9 af 14. Marts 1941.

midlede Personer af Arbejderklassen og med dem i ökonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd o. lign. Forældrelöse Börn, hvem der ikke paa anden Maade ved Lovgivningens Regler er sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige ökonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige ubemidlede nydende Medlemmer af en Sygekasse, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder ikke Pengehjælp). Denne Særstilling ophörer i hvert Fald ved det fyldte 15de Aar.

Hvert 3. Aar — förste Gang med Gyldighed fra 1. April 1941 — udsteder Socialministeriet en Bekendtgörelse til Sygekasserne og Kommunalbestyrelserne, indeholdende Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt övrige Omstændigheder (Sygdom, Gæld, Alderdom, store Forsörgerbyrder eller andre Forhold, der i væsentlig Grad forringer en Persons ökonomiske Stilling), der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten. Indtægtsgrænserne skal fastsættes særskilt for Thorshavn, Klaksvig, Frodebö Sogn og Vaag og den övrige Del af Færöerne. Ved Bedömmelsen af samlevende Ægtefællers Adgang til at være Medlemmer af Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten skal der i Tilfælde af, at den Ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige Familieforsörger, har Indtægt ved Arbejde af mere midlertidig Karakter, kun tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger 200 Kr. aarlig. Tilsvarende Regler gælder, for saa vidt angaar Indtægt som hjemmeværende, ikke selvstændig skattepligtige Börn oppebærer ved Arbejde for fremmede. Bekendtgörelsens Indtægts- og Formuegrænser skal være ens for alle de i Stykke 1 nævnte Kategorier af Personer.[1])

Hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgörelsen fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhöjes med indtil 20 %.

Denne Bekendtgörelse, om hvis Affattelse Sygekassenævnet (jfr. § 25) gör Indstilling, udarbejdes af Socialministeren efter Forhandling med et Udvalg paa 16 Medlemmer, der vælges med Halvdelen af hvert af Rigsdagens Ting efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

Forbedres et Medlems ökonomiske Forhold saaledes, at han efter de foran omhandlede Regler ikke kan forblive i Sygekassen som ubemidlet, nydende Medlem, kan han 1. overgaa til at blive bidragydende Medlem af Sygekassen efter Reglerne i § 8, 2. overgaa til Sygekassens Afdeling for bemidlede, nydende Medlemmer, for saa vidt Kassen har en saadan Afdeling, jfr. næste Stykke, 3. overgaa til at blive nydende Medlem af en af de i § 31, Stk. 1, omhandlede statskontrollerede Fortsættelseskasser, medmindre Sygekassen har en Afdeling for bemidlede.

En anerkendt Sygekasse, som i Henhold til de hidtil gældende Bestemmelser den 1. Oktober 1928 havde oprettet en Afdeling for bemidlede, nydende Medlemmer, kan fremdeles opretholde denne, for saa vidt den har mindst 15 Medlemmer. Hvis en Sygekasse paa Grund af isoleret Beliggenhed har et lille Medlemstal, kan Sygekassedirektören tillade, at bemidlede Afdelinger med et Medlemstal under 15 opretholdes. Afdelingen er pligtig at optage alle de Medlemmer af Sygekassen, der paa Grund af ökonomiske Forhold ikke kan forblive i Sygekassen, og som önsker Optagelse i Afdelingen. Til Afdelingen for bemidlede ydes der ikke Sygekassen Tilskud fra Staten, og Medlemmerne skal udover det ordinære Kontingent erlægge særskilt Medlemsbidrag, der fastsættes i Sygekassens Vedtægt og mindst skal have samme Störrelse som det offentlige Tilskud, Sygekassen oppebærer for hvert ubemidlet Medlem. De i § 14 nævnte Begunstigelser bortfalder derhos for de heromhandlede Medlemmer, ligesom Sygekassens Ydelse for et saadant Medlem ingen Sinde kan blive större end for et ubemidlet Medlem. For saa vidt de heromhandlede Personers ökonomiske Forhold atter forandres, saaledes at de paagældende paa ny maa anses for ubemidlede, kan de genvinde deres tidligere

[1]) Jfr. Skr. fra Rigsombudsm. af 17. Jan. 1951.

Medlemsret som ubemidlede Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred. — Ophæves en anerkendt Sygekasses Afdeling for bemidlede, nydende Medlemmer, skal Direktören for Sygekassevæsenet ved Forhandling med Kassens Bestyrelse og Bestyrelsen for vedkommende statskontrollerede Fortsættelseskasse (§ 31) saa vidt muligt foranledige, at der gives Afdelingens Medlemmer Adgang til at overgaa til Fortsættelseskassen; men iövrigt kan Afdelingens Medlemmer kun kræve sig overförte til en Fortsættelseskasse, for saa vidt de forlader Afdelingens (Sygekassens) Omraade.

For saa vidt der ved Anerkendelsen af en Sygekasse, som bestod den 1. Marts 1894 og inden 1. September 1894 havde sögt Anerkendelse, er meddelt Sygekassen Tilladelse til at beholde bemidlede Medlemmer, skal disse være berettigede til fremdeles at forblive i Kassen som nydende Medlemmer. For disse Medlemmers Vedkommende tilkommer der imidlertid ikke Kassen noget Tilskud fra Staten, ligesom disse Medlemmer ikke har Krav paa de i § 14 nævnte Begunstigelser.

Enhver anerkendt Sygekasse skal give Adgang til Optagelse for Personer i Alderen mellem 14 og 40 Aar. Ved Sygekassens Vedtægt kan der dog fastsættes en höjere Aldersgrænse end 40 Aar (jfr. § 26, Punkt 2).

Endvidere skal Sygekassen uden Hensyn til Alder og Helbred give Adgang til Optagelse for Personer, som er nydende Medlemmer af en af de i § 31, Stk. 1, omhandlede statskontrollerede Fortsættelseskasser eller en af de i § 31, Stk. 10 omhandlede statskontrollerede Sygeforeninger, naar de opfylder de ökonomiske Betingelser for at være ubemidlede, nydende Medlemmer, og for saa vidt de ved Optagelsen i de nævnte Fortsættelseskasser og Sygeforeninger var under 40 Aar. Den anförte Aldersgrænse ved Optagelsen skal dog ikke være gældende for Personer, der er overförte til en Fortsættelseskasse fra en statsanerkendt Sygekasse, og i övrigt henvises til § 31, Stk. 5, og med Hensyn til tidligere Medlemmer af saadanne Foreninger til de særlige Bestemmelser i § 31, Stk. 4 og Stk. 10, samt Overgangsbestemmelsen i § 31, Stk. 4, sidste Punktum.

7 Ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem under Forlöbet af en midlertidig Sygdom eller under en midlertidig Opblussen af en af de i nærværende Paragrafs 3die Stykke omhandlede Sygdomme, jfr. dog § 23, 3die Stykke.

Personer, der paa Grund af, at de lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, ikke kan anses for arbejdsföre, kan ikke optages i en anerkendt Sygekasse.

Med Hensyn til Optagelsen af andre Personer, som lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, der medförer eller skönnes at kunne medföre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, men som dog maa anses for arbejdsföre, fastsætter Socialministeren de nærmere Regler.[1])

8 I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang til mod et af Direktoratet for Sygekassevæsenet godkendt Medlemsbidrag at optage bidragydende Medlemmer, som ikke har Ret til Hjælp af Kassen. Disse Medlemmer har ikke Krav paa de Fordele, som denne Anordning hjemler, og de kommer ikke i Betragtning, naar der i Medför af Anordningen tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemstal.

Bidragydende Medlemmer, som ved deres Optagelse i Sygekassen har godtgjort at opfylde de for Erhvervelse af nydende Medlemsret foreskrevne Betingelser i Henseende til Alder og Helbred, kan overgaa til at være nydende Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred i Overgangsöjeblikket, saafremt de opfylder de övrige Optagelsesbetingelser. De har dog först Ret til Hjælp af Sygekassen, naar der er forlöbet et Tidsrum af 6 Uger, efter at deres Overgang til at være nydende Medlemmer har fundet Sted.

9[2]) Om nogen efter sin ökonomiske Stilling kan optages eller forblive staaende

[1]) Jfr. Bek. Nr. 26 af 13. Febr. 1929.
[2]) Som ændret ved An. Nr. 149 af 27. Apr. 1932 § 2. Jfr. Bek. Nr. 11 af 14. Marts 1941.

som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud fra Staten for et nydende Medlem (jfr. § 6), forelægges i Tvivlstilfælde et Udvalg, bestaaende af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem, der ikke maa være Medlem af Sygekassen, en af Kommunalbestyrelsen valgt Læge med Sygekassepraksis og et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem. Ønker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommunalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som det tredie Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det förstnævnte af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er Formand for Udvalget.

Formanden sammenkalder Udvalget mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammenligner Sygekassernes Medlemsfortegnelse med denne Liste. Udvalget kan om fornödent af Ligningsmyndigheden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt og Formue ligger under eller over den af Socialministeren fatsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontrolleres en Trediedel af Medlemmerne. Sygekasser og Ligningsmyndigheder er pligtige til at stille Medlemsfortegnelse og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed, dog at de ikke maa offentliggöres. Paa Grundlag af det fremkomne Materiale træffer Udvalget Beslutning for hvert enkelt Sygekassemedlems Vedkommende.

Henvendelse til Udvalget kan iövrigt til enhver Tid ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spörgsmaal, samt fra Direktören for Sygekassevæsenet, Sygekassens Bestyrelse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammentræden.

Udvalgets Beslutning indsendes efter derom af Ministeren fastsatte Regler til Direktören for Sygekassevæsenet, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den. Direktörens Afgörelse kan indankes for Ministeren af Udvalget eller af enhver af de övrige, som efter foranstaaende Stykke kan indbringe Sagen for Udvalget.

De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Ministeren.

10 Ophörer en Sygekasse, eller bortfalder dens Anerkendelse, fordi dens Medlemstal gaar ned under Minimum, og nogen, der hidtil har været Medlem af en saadan Kasse, inden 3 Maaneders Forlöb begærer sig optaget i en anden anerkendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Adgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham, fordi han har overskredet den i samme Vedtægt fastsatte Aldersgrænse for Adgang til Kassen, eller af Hensyn til hans Helbredstilstand, ligesom Bestemmelsen om Forlöbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken Hjælp af Kassen ikke kan kræves (§ 19) ikke kommer til Anvendelse i dette Tilfælde.

Den ophörte Sygekasses Bestyrelse er pligtig til i fornævnte Tilfælde efter Forhandling med Direktören for Sygekassevæsenet at give hver enkelt af Kassens Medlemmer Underretning om den dem ved foranstaaende Regel tillagte Beföjelse.

11[1]) Optagelse i en anerkendt Sygekasse kan ikke nægtes nogen, naar han fyldestgör de i denne Anordning foreskrevne Betingelser, saaledes som disse maatte være nærmere bestemte i Kassens Vedtægt. Om Optagelse kan finde Sted, afgöres for Sygekassens Vedkommende inden en Maaned efter nedennævnte Erklærings Modtagelse.

Forinden Optagelse kan finde Sted, maa den paagældende afgive en Erklæring paa Tro og Love om sin Alder og Helbredstilstand, om Störrelsen af sin aarlige Indtægt og sin Formue samt om, hvorvidt han er Medlem af andre Sygekasser, eller der paa anden Maade er sikret ham Hjælp i Sygdomstilfælde. Den nævnte Erklæring, der skal afgives paa en af Socialministeren godkendt Blanket, skal opbevares i Sygekassens Arkiv.

Udviser nævnte Erklæring, at den, der söger Optagelse, har en Indtægt eller Formue, som overstiger det i Ministerens Bekendtgörelse desangaaende anförte, skal

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 9 af 14. Marts 1941. Jfr. Bek. Nr. 11 af 14. Marts 1941.

det i § 9 nævnte Udvalg afgöre, om den paagældendes ökonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse. Er Indtægt eller Formue mindre, end hvad der er fastsat i de nævnte Regler, men Bestyrelsen dog skönner, at vedkommendes hele ökonomiske Forhold ikke berettiger til Optagelse i Sygekassen, afgöres ogsaa dette af nævnte Udvalg.

Ingen maa samtidig være nydende Medlem af mere end een anerkendt Sygekasse. Dersom et Medlem af en anerkendt Sygekasse erhverver Medlemsret i en ikke anerkendt Sygekasse, skal han straks anmelde det for den anerkendte Sygekasses Bestyrelse. Intet Medlem af en anerkendt Sygekasse kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en större daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgör.

Naar et som ubemidlet optaget nydende Medlems ökonomiske Forhold ændres saaledes, at han maa kunne skönne, at det er tvivlsomt, om han kan anses for ubemidlet, skal han give Meddelese derom til Sygekassens Bestyrelse, for at det kan blive undersögt, om han er berettiget til vedblivende at nyde Tilskud fra Staten.

Undlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 9 omhandlede Udvalg, hvis det senere finder, at han ifölge sine ökonomiske Forhold er uberettiget til at være ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Indtægt eller Formue i 2 Aar eller mer har ligget i væsentlig Grad over de Grænser, som er fastsat i Medför af § 6, Stk. 2, indberette Sagen til Direktören for Sygekassevæsenet, der i grove Overtrædelsestilfælde kan paalægge de paagældende at udrede et Belöb, dels til Sygekassen, svarende til den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen i Löbet af de 2 sidste Aar med Fradrag af, hvad han har betalt, dels til Statskassen, svarende til det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for Medlemmet i Löbet af nævnte Tidsrum.

Saafremt et Medlem i den i 2det Stykke omhandlede Erklæring eller i övrigt overfor Sygekassen eller det bedömmende Udvalg svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger om sine Forhold, mister han sin Medlemsret ligesom han kan tilpligtes at udrede Godtgörelse til Sygekassen og Staten efter de i foranstaaende Stykke givne Regler, selv om han uberettiget har været Medlem af Sygekassen i kortere Tid end 2 Aar.

Overtrædelse af Bestemmelserne i 4de Stykke om Dobbeltforsikring saavel som i övrigt Svig mod Kassen medför Tab af Medlemsret og den paagældende kan tilpligtes at erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser fra Sygekassen.

Mister et Medlem i Henhold til Bestemmelserne i Stk. 7 og 8 sin Medlemsret, kan den kun generhverves med Samtykke fra Direktören for Sygekassevæsenet.

De af Direktören for Sygekassevæsenet i Henhold til foranstaende Bestemmelser trufne Afgörelser angaaende Udredelsen af Godtgörelser til Sygekassen eller Staten, kan i alle Tilfælde af vedkommende Medlem eller Sygekassens Bestyrelse indenfor en Frist af en Maaned indankes for vedkommende Minister, hvis Afgörelse er endelig.

De Belöb, som det i Henhold til foranstaaende er paalagt et Sygekassemedlem at udrede, kan inddrives ved Udpantning.

12 I en anerkendt Sygekasse skal Medlemmernes Bidrag være saaledes fastsatte, at de i Forbindelse med Kassens övrige ordinære Indtægter og det ved denne Anordning paabudte Tilskud fra det offentlige efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkelige til Fyldestgörelse af Kassens Forpligtelser samt til Dannelse af en Reservefond, der normalt skal svare til Gennemsnittet af de sidste 3 Regnskabsaars Udgifter for Sygekassen, bortset fra det Kassen for disse Aar ydede Statstilskud.

Sygekassens Indtægt og Formue skal holdes afsondrede fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i uvedkommende Øjemed.

13 Til de anerkendte Sygekasser udredes der aarlig af Statskassen et Tilskud,

hvis Störrelse fastsættes ved de aarlige Finanslove. Tilskuddet fordeles mellem de enkelte Sygekasser paa følgnde Maade:

Der ydes et aarligt Belöb af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, samt et Belöb, der svarer til en Fjerdedel af Sygekassens Udgifter for disse Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet (jfr. § 18), Dagpenge, Barselhjælp, Tandpleje (jfr. § 21), Hjemmesygepleje (jfr. § 21) og Ophold paa Rekonvalescenthjem (jfr. § 21). Tilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp maa ikke overstige 2,4 Mill. Kr. aarlig, hvilket Belöb dog, saafremt der sker betydelige Forandringer i det samlede Antal af Sygekassernes ubemidlede nydende Medlemmer, kan forhöjes eller nedsættes ved Finansloven i Forhold til Stigning eller Nedgang i Antallet. For saa vidt denne Bestemmelse medförer, at Statstilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp ikke vil kunne ydes med en Fjerdedel af Udgifterne, nedsættes dette Tilskud forholdsvis for samtlige Sygekasser.

For hver Person, der ifölge en ved Optagelsen eller vedkommendes Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 23, 3die Stykke, udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stk., omhandlede Art, og som ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, yder Staten udover de i foregaaende Stykke nævnte Belöb endvidere et Belöb, der svarer til tre Ottendedele af det Belöb, hvormed Kassens samlede Gennemsnitsudgift pr. Medlem til de heromhandlede Personer overstiger Kassens samlede Gennemsnitsudgift pr. Medlem til de övrige Medlemmer. Endvidere yder Kommunerne et tilsvarende Belöb, for hvis Fordeling mellem Kommunerne og Opkrævning de nærmere Regler fastsættes af Socialministeren. I Betragtning ved Beregningen af fornævnte Gennemsnitsudgifter kommer Udgifterne til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet (jfr. § 18), Dagpenge, Tandpleje (jfr. § 21), Hjemmesygepleje (jfr. § 21) og Ophold paa Rekonvalescenthjem (jfr. § 21).

Hvis en Sygekasse kan godtgöre, at den derved, at Gennemsnittet af dens almindelige Medlemmers Dagpengeforsikring er höjere end Gennemsnittet af dens kroniske syges Dagpenge, ikke opnaar fuld Refusion for Kassens Merudgift til de kronisk syges Dagpenge, skal denne fulde Refusion tilfvejebringes ved en dertil svarende Forhöjelse af Statens og Kommunens Tilskud efter denne Paragrafs 3die Stykke.

Kommunerne er berettigede til uden Samtykke fra höjere Myndighed at yde ubemidlede Medlemmer af anerkendte Sygekasser Hjælp til Betaling af deres Medlemsbidrag for det löbende Regnskabsaar, dog ikke udover ¾ af Medlemsbidraget.

Socialministeren kan efter Indstilling af Sygekassenævnet (jfr. § 25), hvor Forholdene taler derfor, tilstaa en Sygekasse Forskud paa det Kassen tilkommende Statstilskud.

Socialministeren bemyndiges til i de förste 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden indenfor et samlet Belöb af 100.000 Kr. aarlig, at bevilge et ekstraordinært Statstilskud til saadanne Sygekasser, som paa Grund af ganske særlige Forhold har været ude af Stand til at opsamle en passende Reservefond.

14[1]) Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og deres Börn (herunder Plejebörn, der er anbragt i Familiepleje) under 15 Aar optages til Behandling paa et Staten eller en Amts-, Köbstad- eller Handelspladskommune tilhörende Sygehus, som ikke udelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, gives der Sygekassen Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Medlemmet har Ret til Hjælp af Kassen, for saa vidt den syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsophold er nödvendigt. Vederlaget for det nævnte Tids-

[1]) Jfr. Lov for Færöerne Nr. 76 af 15. Marts 1939 om Sygehuse.

rum er höjst Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus, herunder indbefattet Betaling for Bandager, Ekstravakt og lignende Ydelser.

Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkende Sygekasse og deres Börn (jfr. 1ste Stykke) under 15 Aar bliver syge under midlertidigt Ophold udenfor deres Sygekasses Omraade og efter den behandlende Læges Anvisning trænger til Sygehusbehandling, er det Sygehus (jfr. 1ste Stykke), der er bestemt for vedkommende Distrikt, pligtigt at tilstaa den Sygekasse, der afgiver Kaution for Udgifterne ved Sygehusopholdet, samme Nedsættelse i Betalingen, som det efter Reglen i förste Stykke skal yde for de i Sygehusdistriktet bosatte Sygekassemedlemmers Ophold paa Sygehuset; dette gælder dog kun, saafremt der foreligger Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.

I de Tilfælde, hvor efter de for et Sygehus gældende almindelige Regler Betalingen for samtlige indlagte Personer eller for visse Klasser af Befolkningen er sat væsentlig lavere end den virkelige Udgift ved Opholdet paa Sygehuset, fastsættes Störrelsen af den daglige Betaling for ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Börn af Socialministeren.

Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket ubemidlede nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser og deres Börn kan indlægges for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune pligtig til at refundere Halvdelen af Udgifterne ved de paagældendes Ophold paa det nærmeste Sygehus, naar de ovennævnte Regler for Sygehusindlæggelse er iagttagne.

Naar anerkendte Sygekassers ubemidlede nydende Medlemmer eller deres Börn under 15 Aar optages i offentlige Sindssygehospitaler, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrömmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Hospital gældende Regler ikke indrömmet, fastsættes Störrelsen af Betalingen for Sygekassemedlemmer og deres Börn af Socialministeren.

15 Ydelser eller Tilskud, som ifölge denne Anordning tilfalder Medlemmer af anerkendte Sygekasser, fra det offentlige, er ikke Fattigunderstöttelse.

16 For at en Sygekasse kan göre Krav paa Tilskud fra Statskassen for det forlöbne Aar, maa den inden den 1. Marts indsende til Direktören for Sygekassevæsenet en Angivelse af dens Udgifter i paagældende Aar for ubemidlede nydende Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet (jfr. § 18), Dagpenge, Barselhjælp, Tandpleje (jfr. § 21), Hjemmesygepleje (jfr. § 21) og Ophold paa Rekonvalescenthjem (jfr. § 21). De Udgifter, for hvilke Sygekassen har Krav paa Refusion efter § 13, 3die Stykke, jfr. 2det Stykke, opföres særskilt.

Endvidere indsendes samtidig en Fortegnelse over Medlemmer med Oplysning om, til hvilken Medlemsgruppe hvert Medlem efter sine ökonomiske Forhold henhörer. En særlig Fortegnelse indsendes over de Medlemmer, som ifölge en ved deres Optagelse eller Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 23, 3die Stykke, udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stykke, omhandlede Art.

Skemaer for de nævnte Indberetninger fastsættes af Socialministeren.

Sygekassebestyrelsens Formand skal ved en Medlemsfortegnelsen paategnet Erklæring paa Tro og Love attestere Rigtigheden af de meddelte Oplysninger.

Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger og Regnskaber (jfr. § 27) er gennemgaaede af Direktören for Sygekassevæsenet, foranlediger han det hver Sygekasse tilkommende Tilskud efter Fradrag af det Kassen i Henhold til § 13 næstsidste Stykke, eventuelt udbetalte Forskud for det forlöbne Aar anvist til Udbetaling.

17 De Dokumenter, som vedrörende Forsikringen maatte oprettes mellem de anerkendte Sygekasser og deres Medlemmer eller mellem anerkendte Sygekas-

ser og udenforstaaende Personer, private eller offentlige Institutioner, er stempelfri.

18 I Sygdomstilfælde skal der af de anerkendte Sygekasser ydes:

1. fri eller delvis Lægehjælp, jfr. § 21 Nr. 2 og § 29, 2det Stykke, til de nydende Medlemmer og deres Börn (jfr. § 14) under 15 Aar, for saa vidt de paagældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade; 2. fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling paa offentlige Sindssygehospitaler samt paa de i Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, jfr. Anordning Nr. 249 af 30. September 1924 omhandlede Helbredelsesanstalter for tuberkulöse), til de nydende Medlemmer og deres Börn (jfr. § 14) under 15 Aar, for saa vidt de opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Saafremt et Medlem under Udövelse af sit Erhverv er nödsaget til midlertidig at opholde sig udenfor Sygekassens Omraade, er denne dog pligtig til, naar der foreligger Lægeerklæring om, at Sygehusbehandling af Medlemmet er nödvendig, og det for Sygekassen bestemte Sygehus ikke kan benyttes, at yde det paagældende Medlem samme Understöttelse, som den vilde være pligtig at yde, saafremt Behandlingen havde fundet Sted paa det for Sygekassen bestemte Sygehus, dog kun for saa vidt Sygehusbehandling ikke ad anden Vej er sikret det paagældende Medlem. Denne Regel gælder ogsaa for Medlemmers Börn, naar de er anbragte i Arbejdsforhold (Lærlinge- eller Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade og af Aldershensyn ikke kan blive Medlemmer af Sygekassen paa det Sted, hvor de opholder sig. Behandling paa de nævnte Helbredelsesanstalter for tuberkulöse skal dog kun ydes af Sygekasserne, for saa vidt og saa længe der ifölge Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, jfr. Anordning Nr. 249 af 30. September 1924, ydes vedkommende Patient Statsunderstöttelse til Ophold paa disse Anstalter;

3. en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre til de nydende Medlemmer, jfr. dog § 6, 1ste Stykke og § 21 Nr. 3 og 4. Pengehjælpens Maksimum kan i Kassens Vedtægt enten fastsættes til et bestemt Belöb under Hensyn til den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses som den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, eller efter det enkelte Medlems gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Hjælpen beregnes til ikke over 4/5 af Arbejdsfortjenesten; det Belöb, der ydes, maa ikke være större end 6 Kr. daglig, og for Medlemmer, som ifölge en ved deres Optagelse eller Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 23, 3die Stykke, udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stykke omhandlede Art, ikke over 3 Kr. daglig. I Sygekasser, i hvilke den ordinære Pengehjælp er fastsat til et lavere Belöb end de nævnte 4/5, skal Medlemmerne have Adgang til mod forhöjet Medlemsbidrag at sikre sig dette Maksimum, dog kan saadant ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang for Medlemmerne at sikre sig en Pengehjælp af kun 40 Øre.

Til de i § 6, 4de Stykke, omhandlede Medlemmer kan Sygekassens samlede Ydelser udredes i Form af en daglig Pengehjælp; for disse Medlemmers Vedkommende kommer i saa Fald den ovenfor fastsatte Begrænsning i Pengehjælpens Störrelse ikke til Anvendelse.

Retten til Pengehjælp kan ikke afhændes eller pantsættes og kan ikke være Genstand for Arrest, Udlæg, Inddragelse under Konkursbehandling eller anden Retsforfölgning.

19 Först 6 Uger efter Optagelsen har de nydende Medlemmer Ret til Hjælp af vedkommende Sygekasse; dog ydes der straks Hjælp for Sygdomme, som foranlediges ved Ulykkestilfælde. Retten til den i § 22 omhandlede Barselhjælp indtræder dog först, naar 10 Maaneder er forlöbet efter Optagelsen.

Pengehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage.

20 Afvigelser fra de i §§ 18—19 indeholdte Bestemmelser, som maatte være fastsat i en Sygekasses Vedtægt, skal dog ikke være til Hinder for, at Anerkendelsen

kan meddeles, naar Afvigelsen efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hörer hjemme, efter de forhaandenværende Forhold findes tilraadelig.

Overenskomster mellem anerkendte Sygekasser eller en Sammenslutning af saadanne Kasser og Læger eller Tandlæger, ligesom Ændring i saadanne Overenskomster, skal — for at være gyldige — godkendes af Socialministeren efter Indstilling af Direktören for Sygekassevæsenet. Saafremt saadan Godkendelse ikke meddeles, er vedkommende Sygekasser ikke berettigede til at yde Lægehjælp eller Tandlægehjælp, men skal efter Ministerens nærmere Bestemmelse enten yde en passende Forögelse af Kassens övrige Ydelser eller mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Læger refundere Medlemmerne en nærmere fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele af Medlemmernes Udgifter til Lægehjælp eller Tandlægehjælp. Det samme gælder, saafremt Overenskomst om Ydelse af Lægehjælp eller Tandlægehjælp ikke foreligger, dog at Ministeren — efter indhentet Erklæring fra det i § 25 omhandlede Voldgiftsraad — kan paalægge vedkommende Sygekasse at yde Lægehjælp.

Naar en Sygekasses Udgifter til Sygehusbehandling ikke staar i passende Forhold til Kassens ökonomiske Stilling, kan Socialministeren efter Indstilling fra Sygekassenævnet midlertidig, dog kun for et Tidsrum af indtil 1 Aar ad Gangen, helt eller delvis fritage Kassen for at yde saadan Hjælp mod en passende Forögelse af Kassens övrige Ydelser eller mod at refundere Medlemmet en af Socialministeren fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele af Medlemmets Udgifter til Sygehusbehandlingen.

21 I en anerkendt Sygekasses Vedtægt kan det bestemmes:

1. at Medlemmerne ved hvert Regnskabsaars Begyndelse vælger, hvilken af de nærmestboende Læger de i dette Aar vil benytte, og at Sygekassen i saa Fald kun betaler Lægehjælp eller refunderer Betaling for Lægehjælp, som er ydet af denne Læge eller eventuelt hans Stedfortræder til vedkommende Medlem;

2. at Sygekassens Bestyrelse, dersom den skönner, at Anvendelse af fri Lægehjælp vil være betænkelig for Kassens Økonomi, med Socialministerens Samtykke kan bestemme, at der ikke ydes fri Lægehjælp, men at Sygekassen mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Lægen refunderer Medlemmerne mindst tre Fjerdedele af det Beløb, som Sygekassen efter den gældende Overenskomst skal betale Lægen for den paagældende Lægehjælp, beregnet efter Betaling pr. Ydelse.

Sygekasser, som har benyttet sig af den i foranstaaende Stykke hjemlede Ret til kun at yde delvis Lægehjælp, kan i Vedtægten yderligere bestemme, at Bestyrelsen, naar særlig Trang er til Stede, for langvarige eller særlig kostbare Sygdomstilfælde kan bevilge et Beløb som Ekstrahjælp udover, hvad der i övrigt som almindelig Regel refunderes Medlemmerne som Bidrag til de af dem afholdte Udgifter til Lægehjælp. Sygekassen kan dog ingen Sinde i Löbet af et Regnskabsaar til den herom handlede Ekstrahjælp i alt bevilge et större samlet Beløb end 1 Kr. pr. ubemidlet nydende Medlem, der stod i Kassen ved Aarets Begyndelse. Kassen er berettiget til at medtage de saaledes afholdte Beløb til Beregningen af Statstilskuddet til Lægeudgifter, dog at det skal opföres særskilt paa Statstilskudsskemaet;

3. at der ikke ydes Pengehjælp, eller at der ydes en mindre Pengehjælp end den i § 18 fastsatte til kvindelige Medlemmer eller Mandspersoner under 18 Aar, som er Medlemmer af Kassen, for saa vidt der tillige for dem fastsættes et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;

4. at under Ophold paa Sygehus Pengehjælpen nedsættes;

5. at der af Medlemmer, som under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt (jfr. § 24), betales et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;

6. at Medlemmernes Ydelser sættes höjere for Medlemmer, der ved Optagelsen har overskredet en i Kassens Vedtægt fastsat Aldersgrænse;

7. at der ikke ydes Pengehjælp for en Sygdom, der ikke varer ud over 7 Dage;

8. at Pengehjælp ikke ydes for Drankersygdomme eller for Sygdomme, hidrörende fra Slagsmaal, som er foranlediget af vedkommende Medlem selv;

9. at Kassens Forpligtelse til at yde et Medlem Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende trods Bestyrelsens Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nödvendige Sygebehandling.

10. at der ydes Hjælp til et Medlems Börn, ogsaa naar han er indkaldt til Militærtjeneste og i denne Tid er fritaget for at yde Bidrag til Kassen;

11. at Kassen yder Tandpleje efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler;

12. at Kassen yder Hjemmesygepleje efter de af Socialministeren fastsatte Regler;

13. at Kassen betaler for Medlemmers Ophold paa de af Socialministeren til dette Brug godkendte Rekonvalescenthjem.

Under Epidemier, som er tagne under offentlig Behandling, kan med Samtykke af Direktören for Sygekassevæsenet Pengehjælpen nedsættes eller helt bortfalde.

Naar der af en Sygekasse ydes Medicin til Medlemmerne eller deres Börn, maa Sygekassen kun udrede indtil ¾ af Medicinudgiften.

22 I Barseltilfælde skal Sygekassen yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af mindst 1 Kr. pr. Dag, saalænge Sygelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten. Efter de 10 Dages Forlöb har hun ved tilstödende Sygdom Krav paa den sædvanlige Sygehjælp. Hvor Lægehjælp er fornöden ved Födslen, ydes denne af Sygekassen.

23 Retten til af en anerkendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Löbet af 12 paa hinanden följende Maaneder, jfr. dog § 18, Stk. 1, Nr. 3.

Har et Medlem i Löbet af 3 paa hinanden följende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophörer dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen, og det maa da enten overgaa til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret) efter Reglerne i § 8, 1ste Stykke, eller udtræde af Kassen.

Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af en Sygekasse saaledes er ophört, har opbrugt den ham i Henhold til § 74 i Lov Nr. 97 af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færöerne tilkommende Understöttelse og ved Lægeattest godtgör, at han er arbejdsför, kan han atter faa nydende Medlemsret i Kassen — eventuelt med indskrænket Pengehjælp, jfr. § 18, Stk. 1, Nr. 3. Sygekassens Bestyrelse kan af Kommunalbestyrelsen bemyndiges til at udbetale Sygekassemedlemmer den dem efter fornævnte § 74 tilkommende Hjælp.

24 Hidrörer et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understöttelse i Henhold til en Lov om Arbejdernes Sikring mod Följerne af saadanne Tilfælde, tilkommer der ham ikke Pengehjælp af Sygekassen fra det Tidspunkt, da Understöttelsen begyndte.

Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret en Dagpenge af samme Störrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Medlemmer, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp af Sygekassen. Bortfalder en Del af Indtægten, faar de kun en saa stor Pengehjælp, at det samlede Belöb ikke overskrider deres sædvanlige Ind-

tægt, saaledes at de ikke under Sygdom oppebærer större Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 21, Nr. 3.

25 De i §§ 26—28 i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927 og Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, givne Regler om Sygekasseinspektören, Sygekassenævnet og Voldgiftsraadet udvides til at gælde for Færöerne.

Naar der foreligger Sager af en saadan Natur, at deres Afgörelse kræver nöjere Kendskab til Forhold paa Færöerne, skal Formanden for Sygekassenævnet tilkalde en Repræsentant for Centralforeningen af Sygekasser paa Færöerne.

Regeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Sygekassenævnet at træffe Overenskomst med fremmed Stat om gensidig Overflytning af Medlemmer mellem anerkendte Sygekasser i de to Stater. Saadan Overenskomst forpligter de anerkendte Sygekasser til at yde de fra den anden Stat tilflyttede Sygekassemedlemmer Sygehjælp paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i Overenskomsten.

26 En anerkendt Sygekasses Vedtægt, som skal indföres i eller vedhæftes enhver Sygekassebog, skal omhandle följgende Punkter:

1. Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter samt Medlemmernes Ansvar ifölge § 11, 5te—7de Stykke;

2. Generalforsamlingen og Bestyrelsen, samt deres Myndighed. Det skal herunder fastsættes, at Kassens Bestyrelse er bemyndiget til, naar særlige Forhold gör sig gældende, med Samtykke af Direktören for Sygekassevæsenet at optage Personer, der har overskredet den i Kassens Vedtægt fastsatte Aldersgrænse, men som iövrigt opfylder de almindelige Betingelser for at optages i Kassen. Forsaavidt der nægtes vedkommende Optagelse, kan den paagældende indanke Afgörelsen for Socialministeren;

3. Kontrollen med de syge Medlemmer;

4. Regnskabsvæsen og Revision, Kasseeftersyn, Anbringelse af Kassens Midler, Overskuddets Anvendelse, særlig ved Kassens Oplösning;

5. Vedtægtens Forandring.

Den Afgörelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af en Kasses Overskud ved dens Oplösning, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktören for Sygekassevæsenet. Overskuddet kan ingensinde deles mellem Medlemmerne.

Direktörens Samtykke udfordres til enhver Forandring i Vedtægten. Dog kan hans Afgörelse indankes for Socialministeren.

27 Sygekassernes Regnskabsaar regnes fra den 1. Januar til den 31. December.

Inden en af Socialministeren nærmere fastsat Frist indsender Kasserne til Direktören for Sygekassevæsenet behörig revideret og af Generalforsamlingen godkendt Regnskab samt Beretning for det forlöbne Aar, affattet paa den af bemeldte Minister foreskrevne Maade.

28 Direktören for Sygekassevæsenet gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og förer i det hele Tilsyn med de anerkendte Sygekasser, ligesom han er dem behjælpelig med fornöden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand ved Oprettelsen af nye Kasser.

Han kan til enhver Tid kræve sig Kassernes Böger, Regnskaber m. m. forelagte, ligesom han til enhver Tid skal have Adgang til at göre sig bekendt med Kassernes hele Virksomhed.

Skifte af Bestyrelsens Formand skal indberettes til Direktören inden 1 Maaned efter, at det nye Valg er foregaaet.

I 5-aarige Perioder skal der ved Direktörens Foranstaltning foretages en indgaaende Lokalrevision af samtlige anerkendte Sygekassers Regnskabsvæsen. Den nærmere Ordning af denne Revision, der skal foretages af dertil af Direktören beskikkede regnskabskyndige Mænd, og som tillige skal have til Opgave at yde

Kasserne regnskabsmæssig Vejledning, fastsættes af Socialministeren. De fornödne Belöb til den nævnte Revision bevilges ved de aarlige Finanslove.

Direktören afgiver hvert Aar Beretning til Socialministeren om de anerkendte Kassers Virksomhed. Et Uddrag heraf blive at offentliggöre paa den af Socialministeren foreskrevne Maade.

29 Dersom Direktören for Sygekassevæsenet faar Grund til at formode, at en Kasses Formuestilstand er gaaet saaledes tilbage, at Kassen ikke kan antages at yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, har han derom at anstille nöjagtige Undersögelser. Bekræftes det herved, at den er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, saavel som naar en Sygekasse ikke holder sig nærværende Anordnings Forskrifter efterrettelig, eller dens Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for Kassen gældende Bestemmelser samt under Iagttagelse af den fornödne Paapasselighed og Orden, og Kassen ikke efterkommer de den i denne Anledning af Direktören givne Anvisninger, kan Socialministeren efter Direktörens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde.

Naar den gennemsnitlige Udgift pr. ubemidlet nydende Medlem til Lægehjælp i en Sygekasse, som yder fri Lægehjælp, i det foregaaende Regnskabsaar har overskredet den gennemsnitlige Lægeudgift pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser (henholdsvis köbenhavnske, Provinsby- eller Land-Sygekasser), som yder fri Lægehjælp, med 25 pCt. eller derover, henleder Direktören for Sygekassevæsenet Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold.

Hvis Kassens gennemsnitlige Udgift til Lægehjælp herefter ikke i det följende Aar nedbringes saa meget, at den höjst udgör 20 pCt. over Gennemsnitsudgiften pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser, som yder fri Lægehjælp, kan Direktören, naar Forholdene i övrigt taler derfor, kræve, at Kassen skal ophöre med at yde fri Lægehjælp og indtil videre overgaa til at yde Betaling for Lægehjælp paa den i § 21, Nr. 2, omhandlede Maade.

Direktörens Krav skal fremsættes inden 1. Juli til Efterfölgelse fra förstkommende 1. Januar.

Sygekassen er dog efter 1 Aars Forlöb, saafremt den formener, at Forholdene nu har ændret sig, berettiget til overfor Direktören at rejse Spörgsmaalet om paa ny at yde fri Lægehjælp.

Undlader en anerkendt Sygekasse i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der er foreskrevne i nærværende Anordning, skal Socialministeren efter Indstilling af Direktören for Sygekassevæsenet kunne paalægge den eller de forsömmelige Tillidsmænd eller Funktionærer under en daglig eller ugentlig Tvangsböde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikendte Böder inddrives ved Udpantning og kan ikke af Bestyrelsen föres Sygekassen til Udgift. Böderne tilfalder den kommunale Hjælpekasse paa det Sted, hvor Sygekassens Bestyrelse har Sæde; hvor ingen saadan Kasse findes, tilfalder Böderne Kommunekassen.

Bestyrelsesmedlemmer og Funktionærer i en anerkendt Sygekasse er pligtige til overfor uvedkommende at hemmeligholde de Oplysninger om Medlemmers eller optagelsessögende Personers Helbredstilstand og ökonomiske Forhold, som under Varetagelen af deres Hverv maatte komme til deres Kundskab. Overtrædelse heraf straffes med Böder af indtil 400 Kr.

30 I anerkendte Sygekasser kan der gives Adgang til særskilt Sikring af anden Hjælp end den ved nærværende Anordning foreskrevne, saasom Begravelseshjælp og Alderdomshjælp eller Hjælp til Personer, der er vedvarende arbejdsudygtige.

Bestemmelserne herom optages i en særskilt Vedtægt, hvoraf et Eksemplar tilstilles Direktören for Sygekassevæsenet, ligesom der göres Meddelelse til ham om enhver Forandring i denne Vedtægt. Over de til saadan Sikring henhörende Midler föres særligt Regnskab, og der udredes dertil særligt Medlemsbidrag, i Forhold til hvilket der ikke tilkommer Kassen noget Tilskud af det offentlige.

Direktören for Sygekassevæsenet skal til enhver Tid have Adgang til at göre sig bekendt med Kassernes Virksomhed i den heromhandlede Henseende samt med de

paagældende Midlers Status. Iövrigt kommer nærværende Anordnings Bestemmelser om anerkendte Sygekasser ikke til Anvendelse paa Sikringen af Hjælp af den angivne Art.

Naar et Medlem af en Sygekasse har tegnet Forsikring i en i Forbindelse med Sygekassen staaende Begravelseskasse og derefter overflyttes til en anden Sygekasse, er sidstnævnte Sygekasse, saafremt den ikke staar i Forbindelse med nogen Begravelseskasse, pligtig at overtage Forvaltningen af den af Medlemmet tegnede Forsikring.

De nærmere Regler herom fastsættes af Socialministeren efter Indstilling af Direktören for Sygekassevæsenet.

31 En Sygeforening, som ikke er anerkendt i Henhold til foranstaaende Bestemmelser i nærværende Lov, kan, for saa vidt den ledes i Forbindelse med en Sammenslutning af anerkendte Sygekasser og i övrigt opfylder de nedenfor anförte Betingelser, med Socialministeriets Godkendelse undergive sig Kontrol af Direktören for Sygekassevæsenet. En i Henhold hertil godkendt Sygeforening har Ret til at betegne sig som statskontrolleret Fortsættelseskasse.

For samme stedlige Omraade kan kun godkendes een statskontrolleret Fortsættelseskasse. Direktören for Sygekassevæsenet skal virke for, at ethvert Omraade, for hvilke der er oprettet en anerkendt Sygekasse, til enhver Tid omfattes af en statskontrolleret Fortsættelseskasse.

Foreningens Virksomhed maa alene omfatte Ydelse af Sygehjælp og skal være grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar. Foreningens Bestyrelse skal vælges af Foreningens Medlemmer.

Foreningen skal give Adgang til Optagelse for bemidlede Personer i Alderen mellem 14 og 40 Aar, der opfylder de i Foreningens Vedtægt nærmere angivne Helbredsbetingelser. Det kan i Foreningens Vedtægt fastsættes, at Personer paa indtil 50 Aar kan optages i Foreningen, jfr. dog Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke, om Aldersgrænse ved Optagelsen som Betingelse for eventuel senere Overgang til en statsanerkendt Sygekasse. Endvidere skal Foreningen give Adgang til Optagelse — uden Hensyn til Helbred og til vedtægtsmæssige Aldersgrænser — af Personer, der paa Grund af forbedrede ökonomiske Forhold ikke længere kan være ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, medmindre der til Sygekassen er knyttet en Afdeling for bemidlede, nydende Medlemmer, i hvilket Tilfælde Foreningen kan vægre sig ved at optage den paagældende bemidlede Person som Medlem, jfr. § 6, Stk. 4, sidste Punktum. Samtlige Personer, der den 1. April 1929 var Medlemmer af en Sygeforening, der opnaar Godkendelse som Fortsættelseskasse, kan vedblive at være Medlemmer af Foreningen efter Godkendelsen, uanset om de ikke ved ved Optagelsen opfyldte Betingelserne for fremtidig Optagelse, men kun saadanne tidligere Medlemmer, der inden 6 Maaneder efter nærværende Anordnings Ikrafttræden fremskaffer Lægeattest for, at de opfylder Foreningens Helbredsbetingelser eller var overförte fra en statsanerkendt Sygekasse, har Ret til den i § 6, sidste Stykke omhandlede Optagele uden Hensyn til Alder og Helbred i en statsanerkendt Sygekasse. I de förste 6 Maaneder efter denne Anordnings Ikrafttræden skal Foreningen være pligtig til at optage bemidlede Personer indtil det fyldte 50de Aar, naar de opfylder Helbredsbetingelserne; samtlige disse Medlemmer har Ret til den i § 6, sidste Stykke, omhandlede Overgang uden Hensyn til Alder og Helbred til en statsanerkendt Sygekasse.

Hvor særlige Forhold gör sig gældende med Hensyn til den paagældende Undladelse af at söge Optagelse inden den i Foreningens Vedtægt fastsatte Aldersgrænse, skal Foreningens Bestyrelse med Samtykke af Direktören for Sygekassevæsenet kunne meddele Tilladelse til, at en Person, der har overskredet nævnte Aldersgrænse, optages i Foreningen, forudsat at Optagelsen efter hans Helbredsforhold skönnes forsvarlig, hvorhos under ganske særlige Forhold Direktören for Sygekassevæsenet kan tillægge Personer, der ved deres Optagelse i Foreningen var over 40 Aar, Ret til den i § 6, sidste Stykke, omhandlede Overgang uden Hensyn til Alder og

Helbred til en statsanerkendt Sygekasse, forudsat at de ikke har en saadan Ret i Henhold til de særlige Bettemmelser i foranstaaende Stykke eller denne Paragrafs Stk. 10.

Foreningens Vedtægter skal godkendes af Direktören for Sygekassevæsenet. Direktören kan til enhver Tid kræve sig Foreningens Böger, Regnskaber m. m. forelagt og skal til enhver Tid have Adgang til at göre sig bekendt med Foreningens hele Virksomhed. De nærmere Regler for Tilsynet fastsættes af Socialministeren; det vil i disse Regler bl. a. være at fastsætte, at Kontingentet i statskontrollerede Fortsættelseskasser skal være af en saadan Störrelse, at det efter foreliggende Erfaringer er tilstrækkeligt til Fyldestgörelse af Foreningens Forpligtelser samt til Dannelse af en efter Direktörens Skön passende Reservefond, samt at Helbredsbetingelserne for Optagelse i en statskontrolleret Fortsættelseskasse mindst skal svare til de Betingelser, der i § 1, Stk. 3, i Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring[1]) er fastsat for Adgangen til at blive invalideforsikret uden forudgaaende Ansögning, samt at der ikke i Vedtægterne maa indeholdes Opsigelsesbestemmelser, der efter Direktörns Skön er ubillige.

Hvis en statskontrolleret Fortsættelseskasse ikke overholder de for Tilsynet fastsattse Betigelser, saavel som naar den ikke kan anses for at være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, eller dens Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for Foreningen gældende Bestemmelser samt under Iagttagelse af den fornödne Paapasselighed og Orden, og Foreningen ikke efterkommer de i denne Anledning af Direktören for Sygekassevæsenet givne Anvisning, kan Socialministeren efter Indstilling fra Direktören fastsætte, at Statskontrollen med Foreningen ophörer. I Tilfælde af, at Statskontrollen med en Forening ophörer, skal Direktören for Sygekassevæsenet saa vidt muligt foranledige, at der gives Foreningens Medlemmer Adgang til Overförelse til en anden statskontrolleret Fortsættelseskasse.

Naar et Medlem overföres fra en statskontrolleret Fortsættelseskasse til en anerkendt Sygekasse eller omvendt, jfr. § 6, sidste Stykke, og Stk. 4 i nærværende Paragraf, bevarer Medlemmet i et Tidsrum af 6 Uger efter Overförelsen sin Ret til Sygehjælp fra den Fortsættelseskasse eller Sygekasse, hvorfra Overförelsen er sket; fra Udlöbet af nævnte Tidrum har Medlemmet Ret til Sygehjælp fra den Sygekasse eller Fortsættelseskasse, hvortil Overförelsen er sket; er Sygdommen foranlediget ved Ulykkestilfælde, ydes Hjælpen dog straks fra den Sygekasse eller Fortsættelseskasse, hvortil Overförelsen er sket, jfr. § 19, Stk. 1.

Regler for Overförelse af Medlemmer mellem statskontrollerede Fortsættelseskasser og anerkendte Sygekasser udarbejdes i övrigt af Repræsentanter for Fortsættelseskasserne i Forbindelse med Sygekassenævnet; disse Regler er bindende for Parterne, naar de godkendes af Socialministeren. — Endvidere udarbejdes der af Repræsentanter for de statskontrollerede Fortsættelseskasser Regler for Overflytning af Medlemmer mellem disse Fortsættelseskasser indbyrdes, hvilke Regler ligeledes er bindende, naar de godkendes af Socialministeren.

En Sygeforening, der var oprettet inden den 1. Oktober 1928, men som ikke opfylder de ovenfor i Stk. 1 og 2 fastsatte Betingelser for at godkendes som Fortsættelseskasse, kan opnaa Tilladelse til at være undergivet Direktörens Tilsyn og dermed Ret til at betegnes som statskontrolleret Sygeforening, for saa vidt Foreningen indgiver Andragende derom inden 3 Maaneder efter Anordningens Ikrafttræden og Socialministeren skönner, at det efter Foreningens Omfang og Virkemaade vil være önskeligt, at den opretholdes som statskontrolleret, jfr. dog Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke, om Aldersgrænse ved Optagelsen som Betingelse for eventuel senere Overgang til en statsanerkendt Sygekasse. Foreningen maa da underkaste sig de samme Vilkaar, som er fastsat foran i Stk. 3, 4 förste og andet Punktum, 6, 7 og 9. förste Punktum, for Fortsættelseskasser. Samtlige Personer, der den 1. April 1929 var Medlemmer af en saadan Forening, kan vedblive at være

[1]) Nu Lov Nr. 147 af 31. Marts 1949.

Medlemmer, uanset om de ikke ved Optagelsen opfyldte Betingelserne for fremtidig Optagelse; men kun saadanne tidligere Medlemmer, der ved deres Optagelse i Foreningen var under 40 Aar, og som inden 6 Maaneder efter nærværende Anordnings Ikrafttræden fremskaffer fornöden Lægeattest for, at de opfylder Foreningens Helbredsbetingelser, har til den i § 6, sidste Stykke, omhandlede Overgang uden Hensyn til Alder og Helbred Ret til en statsanerkendt Sygekasse. Det skal efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler af de i § 9 omhandlede Udvalg, förste Gang inden 6 Maaneder efter nærværende Anordnings Ikrafttræden, föres Kontrol med, om Foreningens Medlemmers ökonomiske Forhold ændres saaledes, at de er berettigede til Optagelse i en statsanerkendt Sygekasse. For saa vidt et Medlem saavel i Henseende til Indtægt som Formue kommer under Sygekasselovens Grænser, skal hans Opmærksomhed henledes paa, at han har Ret til Optagelse i en statsanerkendt Sygekasse. Foretrækker vedkommende Medlem at forblive som Medlem af Foreningen, mister han Retten til senere at overföres til en statsanerkendt Sygekasse.

Meddelelse om, at en Fortsættelseskasse eller en Sygeforening er taget under Statskontrol, offentliggöres af Socialministeren. For Tilsynet udredes en Statskassen tilfaldende aarlig Afgift ,hvis Störrelse fastsættes af Socialministeren.

Direktören for Sygekassevæsenet aflægger i sin aarlige Indberetning til Socialministeren (jfr. § 28, sidste Stykke) tillige Beretning om de statskontrollerede Fortsættelseskassers og Sygeforeningers Virksomhed.

32 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1930. Samtidig ophæves Anordning af 22. December 1928, hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926 og Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927, sættes i Kraft paa Færöerne.

12. Marts — U. M. SKR. ANG. VIKARLØN FOR LÆRERE, DER HAR OPNAAET AARSKURSUS PAA STATENS LÆRERHØJSKOLE. I Skrivelse af 17. f. M. har Direktionen indberettet, at Lærer ved Færöernes Mellem- og Realskole N i et til Direktionen indsendt Andragende har anholdt dels om Fritagelse for sin Tjenestevirksomhed for at kunne deltage i Aarskursus i Matematik paa Statens Lærerhöjskole i Skoleaaret 1930—31, dels om, at der udover den Understöttelse, der kan ventes af Statskassen, tilstaas ham en yderligere Understöttelse af Færö Amts Skolefond, og at Direktionen har meddelt Andrageren, at det af ham til Undervisningsministeriet stilede skematiske Andragende om Tilladelse til at deltage i det paagældende Aarskursus er videresendt med Bemærkning, at Skoledirektionen intet herimod har at erindre paa Vilkaar, at Tjenestevirksomheden paa Andragerens Bekostning besörges af en kvalificeret Vikar, og at Direktionens Flertal ogsaa under Hensyn til Andragerens Kvalifikationer og for at sikre Skolen en virkelig kvalificeret Lærer i Matematik, der kan antages at ville blive ved Skolen i hvert Fald en længere Aarrække, tillader, at der af Skolefondens Midler tilstaas den paagældende en Understöttelse, stor 500 Kr., at udbetale med Halvdelen ved Midten og Halvdelen ved Enden af Kursus'et. Ved at indberette dette har Direktionen udtalt, at Indberetningen sker under Hensyn til, at den paagældendes Fritagelse for Tjenestevirksomhed kun kan gives af Ministeriet, og at Direktionen mener, at den af Skolefondens Midler tilstaaede Understöttelse ikke bör medföre nogen Formindskelse af den Understöttelse, som Ministeriet efter sædvanlige Regler maatte bevilge den paagældende. I Anledning heraf skal Ministeriet herved meddele, at man i det hele vil have det overladt til Direktionen at træffe Afgörelse med Hensyn til Ordning af Tjenestefrihed og Vikariat for Lærere, der har opnaaet Aarskursus paa Statens Lærerhöjskole, og at man, omend man ikke plejer at tillade, at der udover det Stipendium, der maatte være tillagt en Kursusdeltager paa Statens Lærerhöjskole, ogsaa gives Tilskud fra den paagældende Amts Skolefond, kan gaa med til, at der

i dette Tilfælde ved Fastsættelsen af Ministeriets Understöttelse bliver set bort fra, at der er tilstaaet den paagældende en Understöttelse fra Færö Amts Skolefond.

14. Marts — U. M. SKR. ANG. TILLÆGSPRØVE I FÆRØSK VED SEMINARIET. I Anledning af Amtets Skrivelse af 20. f. M. bifalder Ministeriet herved, at der gives Lærere og Lærerinder, der har bestaaet Lærereksamen, Adgang til ved Færöernes Seminarium at indstille sig til en Tillægspröve i Færösk, saaledes at Fordringerne ved denne Tillægspröve er de samme, som stilles ved den almindelige Eksamen ved nævnte Seminarium i Faget Færösk. Ved Indtegningen til Pröven erlægges et Gebyr paa 4 Kr. Bevis for Aflæggelse af Pröven og den opnaaede Karakter udstedes af Færöernes Seminarium. Med Hensyn til Tidspunktet for Prövens Afholdelse bemærkes, at Ministeriet ikke vil have noget at erindre imod, at den nævnte Tillægspröve afholdes, naar der melder sig Kandidater til denne, saaledes at den ogsaa vil kunne afholdes udenfor Seminariets aarlige Eksamen.[1])

19. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (NR. 73) OM MOTORKØRETØJER M. M.

I. Almindelige Bestemmelser.

1 De i denne Lov indeholdte Forskrifter gælder for Körsel med Motorköretöjer paa Gade, Vej eller Plads, der er aabnet for almindelig Færdsel.

Ved Siden heraf kommer de i de stedlige Politivedtægter[2]) givne Körselsbestemmelser til Anvendelse, for saa vidt de ikke strider mod denne Lov.

2 Ved Motorköretöjer forstaas i denne Lov Vogne eller Cykler, som bevæges ved Maskinkraft og er bestemt til Befordring af Personer eller Gods. Som Motorköretöjer anses ikke Traktorer, Lokomobiler, Landbrugs- og Vejbearbejdningsmaskiner. Saadanne Köretöjer maa kun benytte Vejene til Egentransport (eventuelt Transport af det til deres Benyttelse nödvendige Tilbehör) til og fra deres Arbejdssted eller efter i det enkelte Tilfælde dertil indhentet Tilladelse fra vedkommende kommunale Myndigheder til Prövekörsel eller anden bestemt tidsbegrænset Transport.

Ved Motorcykler forstaas tohjulede Motorköretöjer.

Saafremt der opstaar Tvivl om, hvorvidt et Motorköretöj omfattes af de i nær-Typer af Köretöjer, afgöres Spörgsmaalet endeligt af Justitsministeriet.[3])

3[4]) Ethvert Motorköretöj skal være saaledes indrettet, at dets Brug ikke medförer ufornöden Stöj eller ufornöden Udvikling af Røg, Damp eller ilde Lugt.

Motorvogne kan köre med en havareret Motorvogn samt under Iagttagelse af de af Justitsministerens[3]) efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder givne Forskrifter med en eller flere Paahængsvogne. Motorcykler kan köre med Paahængsvogn eller enhjulet Sidevogn.

Motorköretöjer og Side- og Paahængsvogne til Motorköretöjer skal være forsynet med Luftgummiringe.

Intet Motorköretöj maa have större Egenvægt end 2.500 kg og större Vægt med fuld Last end 4.500 kg. Landsstyret kan dog efter indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelser meddele Tilladelse til Indregistrering af Rutebiler, Omnibusser og Lastvogne til særlig Brug med Egenvægt indtil 3.500 kg og störste Vægt med fuld Last indtil 6.000 kg.

4[5]) Ethvert Motorköretöj skal være forsynet:

1. med et paalideligt Styreapparat, ved hvilket Köretöjet kan drejes let og sikkert;

2. Motorvogne og Motorcykler med to af hinanden uafhængige Bremseapparater, af hvilke hver især kan standse Vognen paa höjst 10 m ved 30 km's Fart;

---

[1]) Jfr. An. 16. Jan. 1912 § 11.
[2]) Jfr. Vedtægt 19. Nov. 1923 § 25 og flg. og Vedtægt 3. Juli 1931 § 18 o. flg.
[3]) Nu Landsstyret.
[4]) Som ændret ved Ll. Nr. 24 af 31. Marts 1949 og Ll. Nr. 50 af 12. Nov. 1952.
[5]) Som ændret ved Ll. Nr. 50 af 12. Nov. 1952.

3. med et Signalhorn; Signalerne skal være forskellige for Motorvogne og for Motorcykler, men ensartet for hver af disse to Slags Köretöjer;

1. fra ¾ Time efter Solnedgang til ¾ Time för Solopgang samt i tæt Taage:

a. Motorvogne med to tændte Lygter af samme Lysstyrke, anbragte i samme Höjde hver paa sin Side af Vognen. Enhver af disse Lygter skal være anbragt foran paa Köretöjet, have ufarvet Glas og kunne belyse Körebanen mindst 12 m fremefter. Endvidere med en tændt Lygte, der viser rödt Lys bagud og ikke kan slukkes fra Förerens Plads eller fra Vognens Indre, saa længe de forreste Lygter er tændt.

b. Motorcykler med en tændt Lygte, der opfylder samme Betingelser som under a., 2det Punktum, foreskrevet, Motorcykler med Sidevogn endvidere med en fremadrettet tændt Lygte, anbragt paa den fra Cyklen vendende Side af Sidevognen, Motorcykler med Paahængsvogn med en lignende Lygte anbragt paa Paahængsvognens venstre Side.

Alle Motorcykler, derunder ogsaa Motorcykler med Sidevogn, saavel som Paahængsvogne til Motorcykler, skal bagpaa være forsynet med et Spejlapparat (Katteöje), der, naar det belyses af et bagfra kommende Motorköretöjs Forlygte, giver röd Refleks, eller med Baglygte, der viser rödt Lys. Apparatet skal være saaledes anbragt, at det ikke under Körselen kan dækkes af Bagage, Overtöj eller lignende.

Der maa ikke anvendes stærkt blændende Lygter.

c. Ethvert paa Færöerne indregistreret Person-, Vare- eller Lastautomobil skal være forsynet med to Retningsvisere, der skal være anbragt een paa hver Side af Köretöjet og saaledes, at Föreren fra sit Sæde enten direkte eller indirekte kan paase, at de virker. De skal have Form af en Vinge eller Pil, der kan slaas ud, og være anbragt saaledes, at den i udslaaet Tilstand paa Afstand kan ses tydeligt udenfor Karosseri eller Last saavel forfra som bagfra. Retningsviserne skal være lette at betjene fra Förersædet og være monteret med elektrisk Lys i rödlig eller orangegul Farve, der automatisk tændes ved Brugen.

d. Ethvert paa Færöerne indregistreret Person-, Vare eller Lastautomobil skal være forsynet med en elektrisk Stoplygte. Denne skal være anbragt bag paa Vognen, og skal være saaledes indrettet, at den ved Brug af Fodbremsen automatisk tændes i rödlig eller orangegul Farve og derved i betimelig Tid forud tydeligt angiver for de bagfra kommende, at Vognen agtes standset eller Hastigheden agtes nedsat væsentlig eller brat.

e. Föreren af ethvert paa Færöerne indregistreret Person-, Vare- eller Lastautomobil skal, saafremt han under Körsel agter at skifte Færdselsretning eller standse, forud give Tegn herom til Underretning for andre vejfarende. Forinden Færdselsretning skiftes, skal Föreren overtyde sig om, at dette kan ske uden Fare for den övrige Færdsel. Tegnet skal være tydeligt og gives i god Tid i Forvejen samt vedvare, indtil Svingningen er begyndt, eller Standsningen er sket.

De ovenfor under c og d foreskrevne Retningsvisere og Stoplygte skal benyttes til den her omtalte Tegngivning.

5 Styre-, Bremse- og Signalapparater skal være lette at behandle og anbragt saaledes, at Föreren kan benytte dem, uden at hans Opmærksomhed bortledes fra Körebanen.

6 3-hjulede Motorköretöjer, hvis Egenvægt overskrider 500 kg, samt 4-hjulede Motorköretöjer, hvis Egenvægt overskrider 350 kg, skal være saaledes indrettet, at de fra Förerens Plads ved Hjælp af Motoren kan bringes til at köre baglæns og styres under denne Körsel.

7 Ethvert Motorköretöj skal ved en Plade eller ved Indgravering i selve Köretöjet give Oplysning om Fabrikationsfirma og -sted, afgiftspligtig Hestekraft og Egenvægt.

8 For Motorcykler med Side- eller Paahængsvogn gælder Forskrifterne for Motorcykler naar ikke særlige Bestemmelser er givet.

II. Om Anmeldelse, Undersögelse og Registrering af Motorköretöjer.

9 Ethvert Motorköretöj skal, forinden det tages i Brug, skriftlig anmeldes for Politimesteren. Anmeldelsespligten paahviler Ejeren eller den Person (Brugeren), som har varig Raadighed over Köretöjet.

Anmeldelsen skal indeholde Ejerens (Brugerens) fulde Navn og Bopæl samt Oplysning om Köretöjets Bestemmelse (privat Personbefordring, offentlig Brug, Lastvogn m. v.), Hestekraft, Egenvægt, Bevægkraft, fra hvilken Fabrik Köretöjet er udgaaet, til hvilken Type det henhörer, og hvilket Fabriksnummer det har. Ved Lastköretöjer oplyses Ladningens Maksimalvægt.

Köretöjet skal derefter fremstilles for dertil af Amtmanden[1]) over Færöerne beskikkede sagkyndige til Afgörelse af, hvorvidt de i nærværende Lov fastsatte Forskrifter er opfyldt, og om det i övrigt efter sin Beskaffenhed uden Fare kan benyttes. De med den omtalte Undersögelse forbundne Udgifter udredes af den paagældende efter Landsstyrets nærmere Bestemmelse.[2])

Findes det, at det i de anförte Henseender fornödne er i Orden, registrerer Politimesteren Köretöjet og forsyner det med sit Stempel. I Registeret, hvis nærmere Indretning bestemmes af Justitsministeren,[1]) indföres de fornödne Oplysninger om Köretöjet og dets Ejer (Bruger). Endelig udsteder Politimesteren Attest om Registreringen. Det Nummer, under hvilket Köretöjet er opfört i Registeret, anbringes saavel paa Köretöjets Forside — for Motorcyklers Vedkommende paa begge Sider af en paa langs foran Styret anbragt Nummerplade — som paa dets Bagside. Nummerpladerne leveres i udfyldt Stand af Politimesteren mod en af Justitsministeren[1]) fastsat Betaling.[2])

Naar et Köretöj afmeldes, skal Nummerpladerne tilbageleveres til Politiet.

10 Naar et indregistreret Köretöj skifter Ejer (Bruger), skal saavel den tidligere som den nye Ejer (Bruger) ufortövet göre Anmeldelse derom til Politimesteren.

11 Politimesteren eller vedkommende Sysselmand kan til enhver Tid paa Ejerens (Brugerens) Bekostning forlange et anmeldt Motorköretöj fremstillet for at pröve, om det vedblivende fyldestgör de i det foregaaende stillede Fordringer. For Motorköretöjer, der benyttes til offentlig Personbefordring, skal en saadan Undersögelse finde Sted mindst en Gang aarlig.

Findes det, at Köretöjet ikke længere fyldestgör de nævnte Fordringer, eller fremstilles det ikke efter Tilsigelse, kan Politimesteren forbyde dets Benyttelse.

12 Ejeren (Brugeren) er ansvarlig for, at Köretöjet er i lovlig Tilstand, navnlig at Styreapparatet og Bremserne virker sikkert og kraftigt, og at Signalapparatet er i Orden, samt for, at Köretöjet föres af en dertil berettiget Person.

13 Naar Politiet forlanger det, er Ejeren (Brugeren) forpligtet til at give Oplysning om, hvilke Personer der som Förere har benyttet Köretöjet.

14 Justitsministeren[1]) er bemyndiget til at give fornödne Forskrifter om Opbevaring af Benzin og andre brandfarlige Vædsker og til at fastsætte de nærmere Bestemmelser om, hvorledes Motorköretöjer med Tilbehör af Hensyn til Færdselssikkerheden skal være indrettede, og om Motorköretöjers Anmeldelse, Undersögelse, Rgistrering m. m.[3])

III. Bestemmelser vedrörende Föreren.

15[4]) De i denne Lov omhandlede Köretöjer maa kun föres af Personer, der hos Politimesteren har erhvervet Bevis for, at de har Ret til at före saadanne Köretöjer; dette Bevis, som skal indeholde et vellignende Fotografi af den, for hvem det er udstedt, skal Föreren altid have hos sig under Körselen og paa Forlangende forevise for Politiet.

Til at erholde et saadant Bevis kræves, at vedkommende er fyldt 18 Aar, er en paalidelig og ædruelig Person, er i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Höreevne

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 50 af 12. Nov. 1952 og Bek. 321 af 29. Nov. 1930 og Ændringer af 23. Dec. 1952.
[3]) Jfr. Bek. 321 af 29. November 1930 og Bek. Nr. 85 af 22. Marts 1933.
[4]) Som ændret ved Ll. Nr. 50 af 12. Nov. 1952.

samt i övrigt af den fornödne aandelige og legemlige Förlighed, og at han ved at underkaste sig en af Justitsministeren[1]) foreskreven Pröve for dertil af Amtmanden[1]) over Færöerne beskikkede sagkyndige godtgör at være i Besiddelse af tilstrækkelig Körefærdighed og fornödent Kendskab til Maskinen og dens Behandling, Færdselsreglerne samt til Motorlovens Bestemmelser.

Justitsministeren[1]) fastsætter de nærmere Regler for Pröven[2]).

Udgiften ved Pröven afholdes af vedkommende med et af Justitsministeren[1]) fastsat Belöb.

Et Motorköretöj maa aldrig föres eller forsöges ført af nogen, der er beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornödne Herredömme over sine Handlinger.

Förerbevis gælder i 5 Aar fra Udstedelsesdagen; dog kan det til enhver Tid tages tilbage, naar det oplyses, at den paagældende ikke længere fyldestgör de foran foreskrevne Betingelser for at erholde Förerbevis. Ønskes Beviset fornyet efter Udlöbet af de 5 Aar, maa den paagældende for Politimesteren godtgöre, at han stadig er ædruelig og paalidelig samt i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Höreevne og i övrigt den fornödne aandelige og legemlige Förlighed. Politimesteren bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflægge ny Pröve for den sagkyndige. Saadan Pröve skal aflægges, naar vedkommende i det sidst forlöbne Aar ikke jævnlig har ført Motorköretöj.

16 Föreren er, för Körselen begynder, forpligtet til at overbevise sig om, at alle Apparater, særlig Styre-, Bremse- og Signalapparaterne, er i foreskreven Tilstand og virker godt.

17 Øvelseskörsel for Personer, der uddanner sig til Förere, kan med Motorvogn kun finde Sted, naar der paa Vognen ved Siden af Eleven findes en Ledsager, som har Förerbevis og mindst 1 Aars praktisk Øvelse i Körsel med Motorvogn. Ledsageren anses da for at være Förer af Vognen; ved den i § 15, Stk. 2, ommeldte Pröve anses dog Eleven for at være Förer.

Politimesteren bestemmer, hvilke særlige Sikkerhedsindretninger der skal findes paa Vogne, som benyttes til Øvelseskörsel.[3])

Øvelseskörsel med Motorköretöjer kan finde Sted overalt, hvor Færdsel med Köretöjer af den paagældende Art er tilladt, dog at Politiet, hvor Forholdene kræver det, helt eller delvis kan forbyde Øvelseskörsel paa bestemte Gade- og Vejstrækninger.

IV. Om Körsel paa Gade, Vej eller Plads.[4])

18 Körsel med Motorköretöjer er tilladt paa alle offentlige Gader og Veje, som ikke ved tydeligt Opslag er lukket. Naar en Kommune önsker at lukke en Gade eller Vej for Motorfærdsel, skal den dertil have Lagtingets[1]) Samtykke. I Andragendet til Lagtinget skal nöjagtig angives Vejens Bredde samt Grunden, hvorfor Kommunen önsker at afspærre Gaden eller Vejen.

19 Körehastigheden maa ikke overstige 15 km i Thorshavn og Bygderne. Udenfor disse maa Lastvogne köre indtil 20 km og Personvogne indtil 30 km i Timen. Grænsen for Thorshavn og Bygderne med Hensyn til Körehastigheden fastsættes af Politimesteren efter Indstilling af vedkommende Myndigheder.

Disse Hastigheder er dog kun tilladt, naar Vejbanen er fri, og Terrænet fremefter er let overskueligt. Er dette ikke Tilfældet, skal Hastigheden være saa meget ringere, som behörig Hensyntagen til Forholdene kræver, hvilket ogsaa gælder, naar Vejbanens Tilstand paakræver det.

Med Hensyn til Strækninger, hvor Politiet anser det for fornödent, at Körsel foregaar med ringere Hastighed end i denne Paragraf tilladt, kan det ved Op-

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 321 af 29. November 1930.
[3]) Jfr. Politibek. af 4. Juni 1947.
[4]) Jfr. Politivedtægt af 19. Nov. 1923 § 25 o. fl. og Politivedtægt af 3. Juli 1931 § 18 o. flg.

slagstavler paabydes, at Hastigheden ikke maa overstige et nærmere angivet ringere Antal Kilometer i Timen.

For Overtrædelser af Körehastigheden idömmes Straf i Henhold til § 30.

20 Under Körselen skal der baade med Hensyn til den Hastighed, hvormed der köres, og i övrigt udvises tilbörlig Forsigtighed og tages fornödent Hensyn til den övrige Færdsel, ligesom der bör anvendes al mulig Opmærksomhed og Omhu til Formindskelse af Faren for Passagerer og andre vejfarende.

21 Indhenter eller möder et Motorköretöj körende, ridende eller andre vejfarende, skal Signalapparatet til Advarsel for disse benyttes i Tide og Köretöjet holdes forsvarligt til Gadens eller Vejens henholdsvis venstre eller höjre Side. Giver den körende eller ridende Tegn til Föreren, eller viser Hesten eller Hestene Tegn til Ængstelse, skal Föreren standse Köretöjet for at afvente, om der træffes Forsigtighedsforholdsregler, f. Eks. ved Afstigning eller Bortkörsel til Siden. Foretages intet saadant, er Föreren berettiget til at köre videre. Under selve Forbikörselen maa Signalapparatet ikke benyttes og Farten skal mindskes. Om önskes, skal Motorköretöjets Förer straks hjælpe til med at före Hesten eller Hestene forbi Køretøjet.

I Snekastninger og paa Vejstrækninger, der er af en saadan Beskaffenhed, at Omkörsel ikke uden Fare kan ske, er Motorvogne, naar de möder körende eller ridende, forpligtet til at köre saa langt tilbage, at Omkörsel kan finde Sted.

Körende, ridende og cyklende, som möder eller indhentes af et Motorköretöj, skal straks, naar Signal gives, holde til höjre og overlade Köretöjet en farbar Strækning af Vejen.

22 Föreren skal, naar der kan være Fare for Sammenstöd, i Tide give tydeligt Signal.

Ligeledes skal han give Signal ved Gade- eller Vejkrydsninger.

Brug af Signalet fritager ikke Föreren for Anvendelse af behörig Forsigtighed overfor andre vejfarende.

Signaleringen skal straks ophöre, naar Heste derved bliver sky. Unyttig og hensynslös Signalering er forbudt.

23 Sker der et Uheld eller en Ulykke ved Sammenstöd eller paa anden Maade, der kan sættes i Forbindelse med Motorköretöjets Benyttelse, skal Föreren straks standse og, om fornödent, efter bedste Evne hjælpe de vedkommende uden Hensyn til, om han har Skyld i det stedfundne. Han skal desuden paa Forlangende opgive Navn og Bopæl.

24 Föreren er forpligtet til at standse straks, naar det paabydes af Politiet.

25 Forlader Föreren Köretöjet, skal han sætte Maskineriet ud af Virksomhed og saa vidt muligt drage Omsorg for, at det ikke kan sættes i Gang af uvedkommende.

26 Taksten for Körsel med Motorvogne, der söger Hyre paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller paa dertil af Politiet anviste Holdepladser, fastsættes af det kommunale Raad efter Forhandling med Politiet.

V. Om Erstatning og Ansvarsforsikring.

27 Saafremt et Motorköretöj forvolder Skade ved Paakörsel, Sammenstöd, Væltning eller andre lignende Körselsuheld eller ved en i Motor eller Beholdere opstaaet Eksplosion eller Brand, er den for Motorköretöjet ansvarlige forpligtet til at erstatte Skaden, medmindre det enten oplyses, at den skadelidende forsætlig har hidfört Skaden, eller det fremgaar af Omstændighederne, at denne ikke kunde være afværget ved den Agtpaagivendhed og Omhu, der udkræves ved Benyttelsen af Motorköretöjer saavel i Henseende til Driften som i Henseende til Materiellet. Oplyses det, at den skadlidende ved Uagtsomhed har hidfört eller medvirket til Skaden, kan Erstatningen dog nedsættes eller endog helt bortfalde. Efter de samme Regler er den for Motorköretöjet ansvarlige forpligtet til at erstatte Skade, der bevirkes ved, at vejfarende Heste bliver sky for Motorköretöjet, saafremt det maa antages, at Skaden ikke staar i Forbindelse med nogen særlig Skyhed hos Hestene.

Skade paa Personer eller Gods, der befordres med Motorköretöjet, omfattes kun af Bestemmelserne i 1ste Stykke, naar Befordringen sker for Betaling.

For anden Skade forvoldt ved Körsel med Motorköretöjer er den for Motorköretöjet ansvarlige forpligtet til at yde Erstatning, hvor dette følger af Lovgivningens almindelige Regler.

Hvis der ved Sammenstöd mellem Motorköretöjer paa begge Sider foreligger et Forhold, som efter Reglerne i nærværnde Paragrafs 1ste Stykke begrunder Erstatningspligt, og Sammenstödet medförer Skade for nogen af Förerne eller de for Köretöjerne ansvarlige eller endelig paa noget af Köretöjerne under saadanne Omstændigheder, at Paragraffens 7de Stykke finder Anvendelse, bestemmer Retten under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, om og med hvor stort Belöb Erstatning bör ydes fra en af Siderne.

I Tilfælde af Legemsbeskadigelse kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdskraft, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Forringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidende ved Döden, som Følge af Ulykken, kan den, der har bekostet Begravelsen, fordre Udgifterne hertil erstattet, for saa vidt de ikke overstiger, hvad der efter afdödes Forhold er passende; har nogen ved Dödsfaldet mistet en Forsörger, kan han kræve Erstatning for det Tab, han derved kan antages at lide.

Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer eller Bruger —, der benytter Motorköretöjet eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige Föreren, saafremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan paahvilende Forpligtelse.

Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen med paalöbende Omkostninger holde sig til Motorköretöjet, saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som ejede Köretöjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf. Denne Hæftelse gaar forud for anden paa Köretöjet hvilende Gæld, men efter den i § 32 omhandlede Afgift.

28[1]) Enhver Ejer af et Motorköretöj skal i et af Staten anerkendt Ansvarsforsikringsselskab tegne og holde i Kraft en Forsikring for Motorcykler og Motorvogne stor 10.000 Kr. til hel eller delvis Dækning af ethvert Erstatningskrav, som i Medför af § 27 kan göres gældende mod den, der var ansvarlig for Köretöjet, da Skaden indtraf.

For Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, skal Forsikringssummen dog mindst andrage 5000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre.

Motorköretöjer, der er indregistrerede som tilhörende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, er undtagne fra Forsikringspligten.

Justitsministeren[2]) fastsætter de nærmere Regler for Forsikringspligtens Gennemförelse samt for Anerkendelse af Forsikringsselskaber.

Præmier, som en forsikringspligtig Ejer af et Motorköretöj er et anerkendt Ansvarsforsikringsselskab skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. ringsselskab skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Forsikringstagerens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2, jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902 om den Skikkelse hvori Konkursloven skal være gældende for Færöerne, omhandlede Fordringer. Saafremt Forsikringen er tegnet for et större Belöb end det pligtige, gælder disse Regler for hele Præmien.

Forsikringsselskabet har Regres mod Forsikringstageren, saafremt denne ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har forvoldt Skaden. For Regreskravet hæfter Mo-

[1]) Jfr. Ll. Nr. 50 af 12. Nov. 1952 og Bek Nr. 321 af 29. Nov. 1930.
[2]) Nu Landsstyret.

torköretöjet efter Reglerne i § 27, Stk. 7, dog at den i bemeldte Stk. omhandlede Hæftelse gaar forud.

29 Hvis der rejses Tiltale for nogen skadeforvoldende Lovovertrædelse, der i Henhold til § 27 kan medföre Erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte Lejlighed til at paastaa Erstatning. Hvis der ikke opnaas Forlig om Erstatningen, skal Erstatningspaastandene paakendes under Sagen, selv om Straf ikke paalægges Tiltalte, jfr. dog Stk. 7. Saadan Paakendelse kan ske för eller efter Afgörelsen af Spörgsmaalet om Straf.

Det Forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet Ansvarsforsikring for det af Tiltalte benyttede Motorköretöj, samt, for saa vidt Erstatningsansvaret i Henhold til § 27, Stk. 6, paahviler en anden end Tiltalte, tillige denne anden skal med Varsel efter Retsplejelovens § 174, jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924,[1]) som til Vidner i Straffesager tilsiges til ethvert Retsmöde (jfr. dog Retsplejelovens § 166). De er berettigede til — eventuelt efter at Retten har givet dem Tilladelse til udenretlig at göre sig bekendt med det i Sagen fremkomne — efter derom til Retsbogen fremsat Begæring at indtræde i Sagen, og de bliver da for Erstatningsspörgsmaalets Vedkommende at betragte som Parter. Dersom de ikke indtræder som Parter, er saavel en forligsmæssig som en domsmæssig Afgörelse af Erstatningsspörgsmaalet bindende for dem.

Naar Erstatningsspörgsmaalet paakendes under Sagen, kan Retten i Overensstemmelse med Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 30, jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924,[1]) paalægge Rettergangsböder og Sagsomkostninger.

Paaankes en Straffesag, under hvilken Erstatningsspörgsmaalet er blevet paakendt, skal enhver, der for Erstatningsspörgsmaalets Vedkommende har været Part i den indankede Sag, have Meddelese om Anken og Lejlighed til at udtale sig for den overordnede Ret. Den, der i Medför af Stk. 2 er indtraadt som Part i den indankede Sag, har en tilsvarende Adgang til at indtræde som Part i Ankesagen.

Den i Retsplejelovens § 996, jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924,[1]) omhandlede Adgang til at anke i den borgerlige Retsplejes Former staar aaben for enhver, der, for saa vidt angaar Erstatningsspörgsmaalet, har været Part i Sagen.

I Henseende til Anke er en i Medför af Stk. 1 sket særskilt Paakendelse af Straffe- og Erstatningspaastanden at betragte som en selvstændig Dom.

I særlige Tilfælde, hvor Erstatningskravet angaar materiel Skade og er af indviklet Bekaffenhed, kan Retten, efter at Forlig forgæves er prövet, nægte Kravets Forfölgning under Straffesagen.

Retsplejeloven § 995, sidste Stykke, jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924[1]), finder ikke Anvendelse i de her omhandlede Sager.

VI. Om Straf og Frakendelse af Förerretten.

30 Overtrædelse af denne Lov eller de i Medför af samme givne Bestemmelser straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt i Medför af den övrige Lovgivning, med Böder indtil 3000 Kr. eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25).[2]) Ved Fastsættelsen af Bödernes Störrelse bliver særligt at tage Hensyn til den skyldiges Formueforhold.

Uberettiget Anvendelse af Kendingsmærker paa de af denne Lov omfattede Köretöjer saavel som Efterligning eller uberettiget Anbringelse af Politiets Tjenestestempel paa disse straffes efter foranstaaende Regler.

Sagerne behandles som Politisager. Böderne tilfalder Amtsfattigkassen. Nedlægges der af Anklagemyndigheden Paastand om Idömmelse af Fængselsstraf eller om Frakendelse af Retten til at være eller blive Förer, jfr. § 31, skal der paa Tiltaltes Forlangende beskikkes ham et Forsvar.

31 Har en Förer af et Motorköretöj under Körselen været beruset, skal Retten til at være eller, saafremt han ikke var berettiget til at före Motorköretöj, Retten

[1]) Nu Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935.
[2]) Nu Lov Nr. 127 af 15. Apr. 1930 § 7.

til at blive Förer ved Dom frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig. Saadan Frakendelse af Retten til at være eller blive Förer kan ogsaa ske, naar en Förer uden dog at have været beruset under Körselen har været saaledes paavirket af Spiritus at han ikke har haft det fornödne Herredömme over sine Handlinger, naar han har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Körsel, eller naar han efter ved Dom at være fundet skyldig i grovere Overtrædelse af de ham som Förer paahvilende Forpligtelser paa ny findes skyldig i saadan Overtrædelse, begaaet mindre end 1 Aar efter forrige Overtrædelse.

Er Retten til at være eller blive Förer i Henhold til denne eller nogen tidligere Lov frakendt nogen for længere Tid end 3 Aar, kan Justitsministeren,[1]) naar der er forlöbet 3 Aar efter den endelige Doms Afsigelse, og naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, og vedkommende ikke tidligere har været frakendt Retten til at være Förer, tillade ham paa ny at blive Förer.

Sager, i hvilke der af Anklagemyndigheden nedlægges Paastand om Frakendelse af Retten til at være eller blive Förer, kan alene afgöres ved Dom. Denne Virkning standses ikke ved Anke eller Kære.

Skönner Politiet, at Betingelserne for at frakende en Person Retten til at være Förer foreligger, kan det midlertidigt fratage ham denne Ret, dog at vedkommende Dommer, inden Spörgsmaalet endeligt afgöres ved Dommen, atter kan ophæve den af Politiet trufne Bestemmelse.

Den, der i Henhold til § 15 eller nærværende Paragraf midlertidigt eller endeligt har mistet Retten til at före Motorköretöj, skal aflevere sit Förerbevis til Politiet. Om enhver saadan Fortabelse skal der straks tilstilles de lokale Blade Meddelelse.

VII. Om Afgift af Motorköretöjer.

32[2]) Der svares en aarlig Afgift:

a) af Lastvogne og Omnibusser med Egenvægt af indtil 1850 kg 25 Kr. pr. skattepligtig HK.,
b) af Lastvogne og Omnibusser med Egenvægt over 1850 kg 30 Kr. pr. skattepligtig HK.,
c) af andre Personvogne til offentlig Befordring end Omnibusser 50 Kr. pr. skattepligtig H.K.,
d) af Personvogne til Privatkörsel og Varevogne 60 Kr. pr. skattepligtig H.K. og
e) af Motorcykler og Paahængsvogne 60 Kr. pr. 100 kg Egenvægt,

Lagtinget er berettiget til efter Indstilling fra den eller de paagældende kommunale Styrelser at nedsætte Afgiften for Köretöjer, der udelukkende benyttes paa bestemte Vejstrækninger, indtil det halve.

Afgiften, der tilfalder Færöernes Vejfond, forfalder kvartalsvis forud. Saafremt et Motorköretöj eller en Paahængsvogn ikke önskes benyttet i en Afgiftsperiode, bortfalder Afgiften for denne, saafremt Anmeldelse derom er sket til Politimesteren inden vedkommende Kvartals Begyndelse.

Endvidere er Köretöjer, der er indregistreret som tilhörende Statsinstitutioner, Brand- og Politivæsen, samt Köretöjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport, fritaget for Afgift.

Afgiften paahviler Ejeren af Motorköretöjet eller den Person, der har Brugsretten. Amtskommunen er berettiget til med Panteret frem for al anden Gæld at söge Fyldestgörelse for de skyldige Afgiftsbeløb med paalöbende Omkostninger i Motorköretöjet.

Justitsministeren[1]) fastsætter de nærmere Regler for Beregning af Motorköretöjets Hestekraft og for Konstatering af dets Egenvægt og Vægt med fuld Last samt for Betaling af Afgiften.[3])

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Lov Nr. 93 af 15. Marts 1939 og midl. Best. Nr. 39 af 23. Dec. 1947. Jfr. Ll. Nr. 21 af 16. Marts 1951 om Afgift paa Motorköretöjer.
[3]) Jfr. Bek. for Færöerne (Nr. 321) af 29. November 1930.

VIII. Lovens Ikrafttræden.

33 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1930. Samtidig ophæves Lov for Færöerne Nr. 123 af 28. Marts 1923 om Motorköretöjer m. m. De i Henhold til Loven af 28. Marts 1923 udfærdigede Bekendtgörelser m. m. vedbliver at være gældende, for saa vidt de ikke strider mod nærværende Lov.[1])

27. Marts — L. M. SKR. ANG. BETINGELSERNE FOR UDSTYKNING, hvori Ministeriet i Anledning af en af Amtet indsendt Sag om Approbation paa en nærmere betegnet Udstykning af en i Thorshavn beliggende Ejendom med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvilke Betingelser Amtet efter Ministeriets Formening er berettiget til ved Godkendelsen at stille med Hensyn til Adgangen til den i Udstykningsdokumenterne som Nr. 1 betegnede Parcel, der kun, saa længe den ejes af samme Ejer som de tilgrænsede Matrikul-Numre har Adgang til offentlig Vej, udtaler, at man i Ministeriet hidtil har anset Betingelserne om Vejadgang i § 4 i Lov Nr. 108 af 3. April 1925 om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m., hvorefter der for alle Parcellers Vedkommende skal være sörget for Adgang til offentlig Vej, for efter Omstændighederne at være behörig opfyldt, naar det i Udstykningsdokumenterne er oplyst, at en Parcel, hvortil det ikke ved Udstykning er udlagt Vej, skal forenes med tilgrænsende Jorder, og at man i Overensstemmelse hermed ikke kan tilraade, at Amtet i den foreliggende Sag knytter særlige Betingelser til Approbationen. Ministeriet tilföjer dog, at Amtet, hvis det anses for nödvendigt efter Ministeriets Formening maa være berettiget til at forlange, at Parcel ..... af Matr. Nr. ..... skal sammenlægges med Matr. Nr. ....., sammesteds, under Iagttagelse af Reglerne i § 4 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1928.

4. April — SKR. FRA DIREKTIONEN FOR VEMMETOFTE ADELIGE JOMFRUKLOSTER angaaende, at der, saa længe Færöerne udgör en Del af Danmark, intet skönnes at være til Hinder for, at færöske Börn vil kunne komme i Betragtning ved Uddeling af den Understöttelse, der fra Stiftelsen Vemmetofte Kloster ydes til forældrelöse Börn.

4. April — SØFARTSM. SKR. ANG. BEDSTEMÆND. — — — skal man under Henvisning til Bestemmelserne i § 24, sidste Stykke, i Lov om Sönæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer, anmode Amtet om at ville foranledige Sysselmændenes Opmærksomhed henledt paa, at for saa vidt der om Bord i Kuttere ansættes Bedstemænd udover det i Sönæringsloven fastsatte Antal, skal vedkommende i Henhold til den nævnte Bestemmelse være i Besiddelse af Sönæringsbevis af mindst samme Grad som anordnet for den laveste af de for Kutteren ved Loven foreskrevne Bedstemænd.

15. April — BORGERLIG STRAFFELOV (NR. 126) — — —

116[2]) Den, som hindrer Foretagelsen af Valg til Rigsdagen, Færöernes Lagting eller til kommunale eller andre offentlige Raad eller Myndigheder eller gör Forsög herpaa, eller som forvandsker Valgs Udfald, eller umuliggör Opgörelsen, straffes med Fængsel indtil 6 Aar. — — —

137[3]) Den, som söger at forhindre Afholdelsen af lovlig offentlig Sammenkomst, straffes med Böde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, med Fængsel indtil 2 Aar.

Paa samme Maade straffes den, der ved Larm eller Uorden forstyrrer offentlig Samling af Rigsdagens Ting, Færöernes Lagting, kommunale eller andre offentlige Raad. — — —

---

[1]) Jfr. Bek. Nr. 321 af 29. Nov. 1930.
[2]) Som affattet ved Lov Nr. 225 af 7. Juni 1952.
[3]) Som affattet ved Lov Nr. 87 af 15. Marts 1939.

15. April — LOV (NR. 127) OM IKRAFTTRÆDEN AF BORGERLIG STRAFFELOV M. M. — — —

2 Fra samme Tidspunkt [fra Straffelovens Ikrafttræden] ophæves — — — Lov for Færöerne Nr. 260 af 6. Maj 1921 om Bogföring m. v. § 7, sidste Stykke, — — —

3 Endvidere ophæves — — — Christian den Femtes Norske Lov, 5te Bog, 2det Kap., Art 75. — — — Lov af 29. December 1857 om Grindefangsten paa Færöerne §§ 3, 4 og 5. — — — Lov for Færöerne Nr. 68 af 1. April 1922 ang. Sprængstoffer § 10. — — — Anordn. Nr. 110 af 1. Marts 1919, hvorved Lov om Værn for Dyr af 17. Maj 1916 sættes i Kraft paa Færöerne, § 1. — — — Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921 for Færöerne om Bogföring m. v. § 8, 3die Stykke. — — — Lov Nr. 111 af 30. Maj 1927 om Telefoner paa Færöerne § 14, 2det Stykke. — — —

15. April — Lov (NR. 129) OM FORSIKRINGSAFTALER. — — —

133 Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves — — — for Færöernes Vedkommende Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902 [§ 27 i Konkursloven] — — — Anordning Nr. 203 af 4. November 1892 — — — [Sölovens §§ 230—266]. — — —

15. April — LOV (NR. 165) OM ÆNDRING I FATTIGLOVEN. (Indföjet i Fattigloven af 10. April 1895, § 48).

26. April — BESTEMMELSE FOR OPLÆGNING AF GODS I STYKGODSPAKHUSET OG PAA DE HAVNEN TILHØRENDE PLADSER OG BROER VED THORSHAVN HAVN.

1 Forinden Oplægning af Varer eller Materialer sker paa Havnens Grund, maa Anmeldelse gives til Havnemesteren, som anviser Oplagspladsen og træffer nærmere Bestemmelse om Maaden for dens Benyttelse.

2 I ethvert Tilfælde skal det opgives for Havnemesteren, for hvis Regning Godset oplægges. Saadan Opgivelse skal, om det forlanges, ske skriftlig af vedkommende Ejer, eller saafremt Godset oplægges for en udenfor Thorshavn Kommune boende, af en i denne bosat Mand, som indestaar for Pladslejens Betaling og for Oplagspladsens forsvarlige Brug overensstemmende med Havnemesterens Anvisninger. Ved Anmeldelse af Gods bestemt til Indladning maa samtidig opgives, hvilket Fartöj Godset skal indlades i.

3 Det oplagte Gods, som henligger for vedkommendes egen Risiko, maa ikke uden Havnemesterens Samtykke borttages fra den anviste Oplagsplads, förend den paalöbne Pladsleje er betalt. Saafremt det forlanges, skal det henlagte bortskaffes eller flyttes hen til et andet anvist Sted inden en af Havnemesteren fastsat Frist, Efterkommes ikke et i denne Henseende givet Tilhold, eller henlægges Godset paa Havnens Arealer uden Tilladelse, er Havnemesteren berettiget til at lade det henlagte fjærne paa vedkommende Ejers eller Kommissionærs Bekostning.

4 Naar en Oplagsplads ikke paa angiven Maade tages i Brug senest den förste Sögnedag efter at være anvist vedkommende, kan Havnemesteren disponere over Pladsen til Brug for andre.

5 I Pladsleje betales pr. Dögn pr. m² följende Afgifter: 1) for Plads i Stykgodspakhuset 10 Øre, 2) for Plads paa Anlægsbroen langs Molen og paa Havnearealet bag Kajanlægget 3 Øre, 3) for Plads paa de övrige Havnen tilhörende Arealer og Körekajer langs Østre og Vestre Vaag herunder »Kongebroen«, »Effersöes Bro« og Landingsbroen i »lítla Bakka« for hvert af de förste 7 Dögn 15 Øre, og for hvert efterfölgende Dögn 30 Øre. For Oplægning eller Vaskning af Fisk (paa »Effersöes Bro«) gælder disse Takster ikke, men Havneudvalget tager Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde for saadan Afbenyttelse. Angaaende Anbringelse paa Broen ved Østre og Vestre Vaag af Baade, for hvilke foranstaaende Takster

ikke gælder, har vedkommende at rette sig efter Havnemesterens Anvisning. Paa de under 1) og 2) nævnte Pladser henligger Varer og Materialer frit for det første Døgn (Søn -og Helligdage excl.), efter at Oplosningen af det paagældende Parti Gods er fuldført, eller inden Indladningen er paabegyndt, forudsat Oplosningen eller Indladningen efter Havnemesterens Skön fremmes tilbörlig hurtigt. For Gods, oplagt efter *Oplosning* paa disse Pladser, vil Opmaaling af den benyttede Plads efter Forløbet af ovennævnte Døgn blive foretaget af Havnemesteren, og Pladslejen beregnes da i Henhold til denne Opmaaling for samtlige efterfölgende Dage, indtil hele det paagældende Parti Gods er borttaget, og Anmeldelse derom er sket til Havnemesteren. For Gods oplagt *efter Oplosning eller inden Indladning* paa de under 3) nævnte Pladser betales Pladsleje fra Oplægningsdagen, og Opmaaling foretages i Overensstemmelse hermed straks efter, at Oplægningen har fundet Sted. For Gods, *oplagt til Indladning*, vil Opmaaling af den benyttede Plads altid blive foretaget Oplægningsdagen, og Pladslejen beregnes da efter denne Opmaaling for samtlige Døgn, der hengaar, til Indladningen er paabegyndt; for Gods, oplagt paa de under 1) og 2) nævnte Pladser dog efter at det Døgn, i hvilket Godset ifölge foranstaaende henligger frit, er fradraget. I Tilfælde af delvis Borttagelse af et Parti Gods eller Formindskelse paa anden Maade af det benyttede Areals Störrelse, vil Pladslejen derefter blive beregnet i Henhold til ny Opmaaling, saafremt Begæring om en saadan rettes til Havnemesteren samme Dag, den önskes udfört, og den indtil da paalöbne Pladsleje samtidig betales. Hyppigere end med en Uges Mellemrum vil Opmaaling paany vedrörende et Parti Gods dog ikke blive foretaget. Fra denne sidste Bestemmelse kan der dog efter nærmere Aftale ske Afvigelser for de under 3) nævnte Pladsers Vedkommende, saaledes at ny Opmaaling kan foretages oftere, dog ikke hyppigere end med 3 Dages Mellemrum. Saafremt en Plads efter hel eller delvis Borttagelse af et Parti Gods, straks atter af samme Ejer eller Kommissionær belægges med Gods tilhörende et andet Parti, vil Bestemmelsen om eet Døgn Lejefrihed ikke kunne bringes i Anvendelse paa dette nye Parti. Af Gods, som oplægges paa Havnens Grund uden umiddelbart forinden at være oplosset fra Fartöjer i Havnen, eller uden, at Hensigten er Indladning, saasnart paagældende Fartöj ankommer, betales Pladsleje fra Oplægningsdagen. Pladserne skal efter endt Benyttelse afleveres i fuldstændig ryddeliggjort Stand.

6 Pladsleje indbetales til Havnemesteren. Havneudvalget forbeholder sig at kunne fordre Sikkerhed stillet for Lejens Betaling forinden Godsets Borttagelse og eventuelt at kunne göre sig betalt i det oplagte Gods for paalöben Pladsleje for samme.

7 Tidligere Bestemmelser om Pladsleje ophæves.

1. Juli — JUSTITSM. SKR. ANG. STATENS ANDEL I UDGIFTERNE IFLG. LOV 17. MARTS 1922. Efter at Justitsministeriet i Skrivelse af 16. Januar 1930 havde udbedt sig en Indstilling fra Amtet om, hvorvidt Udbetalingen af den Staten paahvilende Andel af de af Færöernes Amtsrepartitionsfond udrede Udgifter til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme i Henhold til færösk Epidemilov af 17. Marts 1922 vil kunne omordnes,, saaledes at Refusionen fra Statskassen finder Sted ved hvert Kvartals Udlöb i Henhold til kvartalsmæssige Opgörelser, har Amtet i Skrivelse af 7. Marts 1930, jfr. Skr. af 10. Juni 1930 indstillet, at det paalægges Politimesteren[1]) paa Færöerne fremtidig at indsende Kvartalsopgörelser inden en Maaned, efter at Lagtingsrevisor har tilbagesendt de fornödne Bilag for de paagældende Maaneder, og at Bilagene efter endt Revision i Finansministeriet forsynes med et Kontrolstempel og derefter tilbagesendes til Opbevaring ved Amtsrepartitionsfondens Regnskab. Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brevveksling med Finansministeriet meddele, at Jusitsministeriet herved godkender den af Amtet foreslaaede Ordning.

[1]) Nu Oppebörselskontoret.

21. Juli — REGLEMENT FOR FORVALTNINGEN AF THORSHAVN HAVN.[1])

1 Havnens Anliggender styres af Thorshavn Byraad under Tilsyn af Justitsministeriet. Havnens Indtægter og Udgifter skal holdes adskilt fra Kommunens almindelige Kasser, og dens Midler kan kun anvendes til Bedste for Havnen selv.

2 Den umiddelbare Forvaltning af og Tilsyn med Havnen overdrages til et af Byraadet for 1 Aar ad Gangen valgt Havneudvalg bestaaende af 5 Medlemmer, af hvilke mindst de tre skal være Medlemmer af Byraadet. Udvalget sörger for de i Havnen værende Anlægs Vedligeholdelse og Forbedring, foranlediger de Arbejder udfört, som til dette Øjemed skal foretages samt förer Tilsyn med Havnens Bygninger og övrige Ejendele. Endvidere forestaar Udvalget paa Byraadets Vegne Havnens Kasse- og Regnskabsvæsen, alt overensstemmende med de i dette Reglement givne nærmere Regler. Havneudvalget skal före en Forhandlingsprotokol, der efter hvert Möde underskrives af samtlige tilstedeværende Medlemmer.

3 Ved Havnen ansættes af Byraadet efter Indstilling af Havneudvalget en Havnemester med en aarlig Lön af 4200 Kr. stigende hvert 3. Aar med 375 Kr. til 5700 Kr., og en Havnebetjent[2]) med en aarlig Lön af 3000 Kr. stigende hvert 3. Aar med 375 Kr. til 4500 Kr. Havnemesteren förer det daglige Tilsyn med Havnen og paaser Overholdelsen af Ordenen i denne i Overensstemmelse med det derom udfærdigede, af Justitsministeriet godkendte Reglement. Han förer Fortegnelsen over det Havnen tilhörende Materiel og Inventarium (se § 15) og sörger for, at det opbevares forsvarligt. Han har Opsyn med Havnens Personale samt med det til Vedligeholdelse og Nyarbejder antagne, daglönnede Mandskab og deltager selv i Arbejdet, idet han retter sig efter Havneudvalgets Ordrer. Iövrigt kan der af Havneudvalget udfærdiges nærmere Reglement og Instruks for hans Virksomhed.

4 Byraadet har Pligt til at meddele enhver Oplysning om Havnen vedrörende Forhold, der maatte blive det afkrævet af Justitsministeriet eller den, der paa dettes Vegne förer Tilsyn med Havnen.

5 Havnens Regnskabsaar er Kalenderaaret. Inden den 1. Oktober har Havneudvalget at forelægge Byraadet et Overslag over Havnens Indtægter og Udgifter i det kommende Aar, affattet overensstemmende med det vedföjede Skema. Efter at være gennemgaaet og endelig vedtaget af Byraadet og efter at have været fremlagt til offentligt Eftersyn i 14 Dage sammen med Kommunens övrige Budget, jfr. Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse af 27. Maj 1908 § 29, indsendes Overslaget inden 1. December i 3 Eksemplarer gennem Amtet til Justitsministeriet, ledsaget af de nödvendige Forklaringer om de enkelte Indtægts- og Udgiftsposter og bilagt med en Beretning om, hvilke Arbejder der er udfört i det löbende Aar.

6 Agtes noget större Arbejde udfört i Havnen, eller i det hele nogen Foranstaltning truffet, til hvis Gennemförelse Samtykke fra Justitsministeriet kræves, har Byraadet herom gennem Amtet at göre særlig Indstilling til Ministeriet. Dette maa saavidt muligt ske saa betimeligt, at Ministeriets Samtykke kan foreligge, forinden Overslagets Indsendelse. De Indstillingen ledsagende Planer, Overslag og Beregninger skal indsendes i 3 Eksemplarer.

7 Skulde Justitsministeriet fordre andre eller flere Arbejder udfört end de i Overslaget paaregnede og i Henhold hertil begære dette omarbejdet, har Byraadet at indsende det nye Overslag inden en Maaned efter, at Ministeriets Beslutning er blevet det meddelt.

8 Skulde det i Aarets Löb vise sig nödvendigt at udföre Arbejder i Havnen, der ikke er paaregnede i Overslaget, eller at overskride de ved dette bevilgede Summer, har Havneudvalget i betimelig Tid herom at göre Indstilling til Byraadet. Bifalder da dette Havneudvalgets Forslag, har det uopholdelig at söge Ministeriets Samtykke erhvervet til at fravige Overslaget. Forinden dette er sket,

---

[1]) Kommunale Anliggender er nu overtagne som Særanliggende, medens »Havne« ikke er overtaget.

[2]) Ifölge Ændringer af 12. Maj 1934 og 21. Apr. 1946 er der nu ansat 4 Havnebetjente. — Havnemesterens Grundlön er nu forhöjet til 4800 Kr. og Slutlön til 6200 Kr.

maa det paagældende Arbejde ikke udföres, eller Merudgiften finde Sted, medmindre Arbejdets Udförelse skulde være paatrængende nödvendigt, idet det da kan paabegyndes, naar Byraadet har givet sit Samtykke dertil, men der bliver da straks at göre Indberetning til Ministeriet.

9 Samtlige Arbejder ved Havnen, herfra dog undtaget saadanne Arbejder, som Havnen lader udföre uden Antagelse af Entreprenörer, bliver at bortlicitere. Leverance til en Udgift af over 500 Kr. vil ligeledes være at bortlicitere. Afvigelser herfra maa kun finde Sted med Byraadets Samtykke, dette bliver at afgive skriftligt og vedlægges Havneregnskabet. Af Havnens Materialbeholdning tages det fornödne til Smaareparationer, for saa vidt det haves.

10 Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Værdipapirer og andre Ejendomme, der tilhörer Havnen.

11 Byraadet fastsætter efter Havneudvalgets Indstilling Takster for de Afgifter, der skal erlægges for Benyttelsen af Havnen tilhörende Pladser, Redskaber m. m. Disse Takster skal være opslaaede paa et passende Sted, hvor enhver kan have Lejlighed til at göre sig bekendt med samme. Genparter af disse Takster bliver at vedlægge Havneregnskabet.

12 De af Justitsministeriet[1]) approberede Skibs- og Vareafgifter opkræves ligesom de i § 11 ommeldte Afgifter af Havnemesteren eller en anden dertil af Byraadet efter Indstilling af Havneudvalget valgt Person. Afgifterne indföres af Opkræveren i en dertil af Havneudvalget autoriseret Protokol indrettet efter Kolonnesystemet, hvori de forskellige Afgifter specificeres efter deres Art. Maanedlige af Havneudvalget bekræftede Afskrifter af nævnte Protokol afleveres tilligemed alle dertil hörende Bilag samt oppebaarne Belöb til Byraadet inden den 10. i den paafölgende Maaned. For Afskrifterne saavelsom for de af Opkræveren oppebaarne Belöb kvitteres i nævnte Protokol. For saa vidt Opkræveren bemyndiges til at afholde Udgifter, föres disse i den ovennævnte Protokol, der da indrettes i Overensstemmelse hermed. Det paahviler Havneudvalgt at paase, at der vedlægges Protokollen de til Vareafgiftens Beregning nödvendige Skibspapirer.

13 [2]) De Havnen tilhörende Pengeeffekter og vigtige Dokumenter opbevares i Byraadets Pengeskab eller i en Bankbox. Til Bestridelse af de löbende Udgifter og Indtægter oprettes en Checkkonto i en Bank eller Sparekasse, hvorpaa Opkræveren kan trække Belöb af indtil 1000 Kr. eller ved Medunderskrift af Havneudvalgets Formand eller Næstformand större Belöb.

Opkræveren maa ikke ligge inde med större kontant Beholdning end 1000 Kr.

Indestaaende paa Checkkonto maa ikke overskride 20.000 Kr.

14 Havnens Indtægter, som ikke er nödvendige til Bestridelse af löbende Udgifter, anbringes af Byraadet til Forrentning paa behörig Maade. Den Del af Havnens opsparede Kapital, som det ikke kan anses nödvendigt at have anbragt saaledes, at den hurtigt kan haves til Raadighed, bliver at frugtbargöre overensstemmende med de Regler, der gælder om Udlaan af Midler, der staar under offentligt Tilsyn, medmindre Justitsministeriet maatte give sit Samtykke til, at de anbringes paa anden Maade. Samtlige Havnen tilhörende Aktiver bliver at forsyne med Paategning om, at de ikke uden Byraadets Samtykke maa kvitteres, afhændes eller pantsættes. Intet Belöb maa tages til Indtægt for Havnekassen eller udbetales af denne uden efter en af Havneudvalget udfærdiget Indtægts- eller Udgiftsordre. For de i § 12 omtalte Indtægter gælder maanedlige Udskrifter af den af Havneudvalget reviderede Protokol som Indtægtsordrer.

15 Havnens Regnskab föres af Byraadet i en af Havneudvalget autoriseret Kasse- og Regnskabsprotokol ,hvori alle Havnekassens Indtægter beregnes til Indtægt, straks naar de indkommer, og alle Udbetalinger til Udgift, naar de mod behörige Bevisligheder udbetales af Havnekassen. Saavel Indtægts- som Udgiftsposterne bilægges

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Bek. af 4. Febr. 1933.

med behörige Indtægts- og Udgiftsordrer. Regnskabet föres særskilt for Indtægt og Udgift efter Kolonnesystemet. Endvidere föres af Byraadet en af Havneudvalget autoriseret Hovedbog med Indtægts- og Udgiftskonti, svarende til det aarlige Overslag, saaledes at der kan föres Tilsyn med, at Bevillingerne paa de enkelte Konti ikke overskrides; heri noteres samtlige Ind- og Udbetalinger. Over de Havnen tilhörende Inventariegenstande samt Materialer og Redskaber bliver der ligeledes at före Fortegnelse i en dertil af Havneudvalget autoriseret Protokol. Den skal indrettes saaledes, at Afgang og Tilgang tydelig kan ses af samme. Ved Aarets Udgang afsluttes den, og de i Behold værende Genstande m. m. overföres til næste Aars Regnskab. En Genpart bilægges Havnens Regnskab.

16 Regnskab over Havnens Indtægter og Udgifter, der skal være nöjagtigt ordnet efter de paa Havnens Overslag for det paagældende Aar opförte Konti, og Inventarieregnskabet, der aflægges efter vedföjede Skema, affattes inden den i § 17 fastsatte Tid. De udfærdigede Indtægts og Udgiftsordrer vedlægges Regnskabet.

17 Regnskaberne bliver inden April Maaneds Udgang af Havneudvalget at tilstille Byraadet ledsaget af en Status pr. 31. December over Havnens Gæld med Forklaring om de i Aarets Löb skete Afdrag, og hvor meget der derefter resterer ved Aarets Udgang. Efter i 14 Dage at have henligget paa Kommunekontoret til Eftersyn for Kommunens Indvaanere, bliver Regnskaberne derpaa, forinden deres Indsendelse til Revision, kritisk at gennemgaa af Byraadet, der herved navnlig vil have at undersöge, dels om de for præsterede Arbejder og leverede Gnstande opförte Priser, for saa vidt Licitation ikke har fundet Sted, kan anses passende, dels hvorvidt de til Afgang förte Materialier er rettelig forbrugt, samt om de foretagne Arbejder er udförte forsvarligt. Inden hvert Aars 30. September, jfr. Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse af 27. Maj 1908 § 45, indsendes Regnskaberne med samtlige dertil hörende Bilag gennem Amtet til Justitsministeriet, forsynet med Paaategning om, at den i denne Paragraf anordnede Fremgangsmaade er iagttaget, samt ledsaget af en Meddelelse om, hvorvidt Byraadet har fundet noget at erindre imod Havneudvalgets Styrelse af Havnens Anliggender, og i bekræftende Fald, hvilke Foranstaltninger der i den Anledning er truffet.

18 Inden hvert Aars 10. December har Byraadet i Overensstemmelse med Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 23. November 1912 og det deri omhandlede Skema at tilstille Justitsministeriet Indberetning om Havnen i 3 Eksemplarer.

19 Maatte Revisionen finde Anledning til Udsættelser ved Regnskaberne, har Byraadet at drage Omsorg for, at Antegnelserne besvares, inden Udlöbet af den i ethvert Tilfælde opgivne Tidsfrist. Decisionerne tages paa behörig Maade til Följe, og for saa vidt der derefter maatte fremstaa Ansvar, har Byraadet at drage Omsorg for, at dette berigtiges og beregnes Havnekassen til Indtægt.

20 Med Hensyn til Regnskabets Aflæggelse og Indsendelse af Antegnelsernes Besvarelse, er Byraadet underkastet Bestemmelserne i Forordning af 8. Juli 1840, jfr. Lov af 29. December 1857, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.

21 Opkræveren af Afgifterne stiller for de ham betroede Midler en Sikkerhed, hvis Störrelse bestemmes af Byraadet efter Havneudvalgets Indstilling.

22 Dette Reglement har Gyldighed fra den 1. September 1930 at regne. Der forbeholdes Justitsministeriet Ret til, efter forud at have indhentet Byraadets Betænkning at foretage Forandringer i Reglementet.

23 Tidligere Reglementer for Forvaltningen af Thorshavn Havn ophæves.

18. Aug. — SKR. TIL LAGTINGET FRA SKOLEDIREKTIONEN OM SKOLEINSPEKTION.

Foranlediget af en forespörgsel fra et af tingets medlemmer under behandlingen af en sag om ansættelse af en skolekonsulent på Færöerne, skal amtet herved meddele följende oplysninger om inspektionen af bygdeskolerne på Færöerne.

Efter at almueskolevæsenet i bygderne var trådt i virksomhed, blev der indført en inspektion af bygdeskolerne ved kirke- og undervisningsministeriets skrivelse af 2. juli 1870, der fastsatte, at de i bygderne på Færöerne oprettede skoler skulle inspiceres af en af lærerne ved skolerne i Thorshavn mod, at vedkommende lærer fik 2 kr. i dagpenge og fri rejse.

Medens der i de første år blev rettet en særlig anmodning fra direktionen til forskellige lærere om at besörge denne inspektion, synes dette at være bortfaldet efter 1877, idet daværende förstelærer ved realskolen i Thorshavn, siden da alene varetog inspektionen — antagelig fra begyndelsen ifölge mundtlig anmodning fra skoledirektionen, der i årenes löb gled over til et slags stående stiltiende mandat.

Efter förstelærer — afsked i 1903 synes man atter at være vendt tilbage til den ældre ordning, således at der årligt udgik en anmodning fra skoledirektionen til de lærere, som direktionen har önsket at overdrage inspektionen, om at overtage denne og tillige om at forelægge direktionen til godkendelse en plan for inspektionens ordning og fordeling imellem dem indbyrdes. Amtet deltes i 3 områder, et nordligt, et vestligt og et sydligt, i hvilke der blev inspiceret skiftevis af förstelærer — ved Thorshavn realskole, andenlærer — ved samme skole og förstelærer — ved Thorshavn kommuneskole. Siden 1920 har inspektionen været udfört af overlærer ved Færöernes mellem- og realskole — og overlærer ved Thorshavn kommuneskole —.

I amtmandens skrivelse af 24. maj 1904 til de övrige medlemmer af skoledirektionen udtales det, at det vist er utvivlsomt, at direktionen bör forlange indberetning om inspektionen — sådan ses den da også at have fået i den tid, förstelærer inspicerede skolerne — og at inspektionen bör gå ud på ikke alene at före tilsyn med selve undervisningen men også at undersöge, om skolernes lokaler holdes ordentlig, og hvilket undervisningsmateriel der haves. Disse hovedregler om inspektionens udförelse ses også at være iagttaget til stadighed, og de iagttages endnu.

Udgifterne til inspektionen har altid været afholdt af statskassen, fra först af finanslovkontoen »Til undervisningens fremme i bygderne på Færöerne«, men siden 1904 af en særlig finanslovskonto »Til inspektion af de i bygderne oprettede skoler (anslået)« på 200 kr. årlig til at begynde med senere forhöjet og for indeværende finanslov på 800 kr.[1])

Ved undervisningsministeriets skrivelse af 8. november 1921 blev skoledirektionen anmodet om ved slutningen af hvert år at indsende de forskellige inspektörers beretning om inspektionen af bygdeskolerne, indeholdende for hver skole oplysning om skolen, om börne- og klassetallet, om lærerene — om de virker ved en enkelt skole eller ved flere, og da hvor stor del af året ved hver —, om börnenes standpunkt i de forskellige fag og om andet, der kan være af interesse.

21. Aug. — Justm. SKR. ANG. UDENLANDSKE MOTORKØRENDE.

Idet man hoslagt fremsender Eksemplarer af Justitsministeriets Bekendtgörelse af 9. August 1930 om den i Paris den 24. April 1926 afsluttede internationale Konvention angaaende Körsel med Motorköretöjer og Danmarks Tiltrædelse af samme og af Justitsministeriets Bekendtgörelse af s. D. om Udstedelse af internationale Körecertifikater og internationale Förerbeviser, skal man henlede Opmærksomheden paa, at der i Modsætning til den tidligere Konvention ikke er taget Forbehold med Hensyn til Færöerne, og at Justitsministeriet under de stedfundne Forhandlinger har stillet i Udsigt i det Omfang, hvor det er muligt, at yde sin Stötte til Undgaaelse af en Kollision mellem Konventionens Bestemmelser og den gældende Lovgivning i Tilfælde af, at der skulde komme udenlandske Motorkörende til Færöerne.

1. Sept. — L. M. SKR. ANG. DAGPENGE FOR FORMANDEN FOR OVERUDSKIFTNINGSKOMMISSIONEN.

— — — — angaaende Fastsættelse af Dagpenge og Godtgörelse for Dommeren

[1]) Jfr. Landst. Skr. 13. Apr. 1950.

som Formand for Overudskiftningskommissioner i Henhold til § 59 i Lov for Færöerne Nr. 125 af 20. April 1926 om Udkiftning[1]) skal man til Efterretning og videre Bekendtgörelse for Dommeren meddele, at Ministeriet kan tiltræde, at der tilstaas Dommeren som Formand for Overudskiftningskommissionen Dagpenge efter Reglerne i Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 140 af 1. April 1922 om Time- og Dagpenge m. v. for Tjenestemænd under Justitsministeriet med Undtagelse af Fængselsvæsenet, samt at den Dommeren tilkommende Godtgörelse fastsættes af[2]) Ministeriet efter en gennem Amtet modtagen Indstilling fra Dommeren efter Tilendebringelse af hver Overudskiftning, hvorved der blandt andet meddeles Oplysning om hvormange Dage, der er medgaaet til Aastedsmöder og til Rejsedage, samt hvormange Timer, der er medgaaet ved Sagens Behandling i Hjemmet.[3])

15. Sept. — LAGTINGSBESLUTNING ANG. DAGPENGE TIL MEDLEMMER AF STAAENDE UDVALG.[4]) Medlemmer af Udvalg, der fungerer mellem Samlingerne, Skoledirektionen og Kirkeinspektionen, oppebærer 6 Kr. i Dagpenge for hver Mödedag; derhos oppebærer Medlemmer, der bor udenfor Thorshavn, 6 Kr. for hver Dag, de paa Grund af Rejse er nödsagede til at være borte fra deres Hjem og desuden godtgöres dem direkte Rejseudgifter, alt efter Regning, anvist af Amtet. Disse Udgifter afholdes af Telefonvæsenet, forsaavidt angaar Driftsudvalget for samme, medens Udgifterne iövrigt til staaende Udvalg (medregnet Skoledirektionen og Kirkeinspektionen) afholdes af Amtsrepartitionsfonden.

1. Okt. — BEK. (NR. 294) OM ÆNDRING I DEN I LOV OM FOLKETINGSVALG PAA FÆRØERNE AF 28. APRIL 1916 OG LOV OM VALG TIL RIGSDAGEN AF 11. APRIL 1920 INDEHOLDTE FORTEGNELSE OVER VALGDISTRIKTERNE PAA FÆRØERNE. I Medför af § 17 i Lov Nr. 127 af 28. April 1916 om Folketingsvalg paa Færöerne, jfr. § 3 i Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting, godkender Justitsministeriet herved efter Indstilling fra Færöernes Lagting, at der oprettes særligt Valgsted i Hellerne i Østerö Syssel omfattende Bygden Hellerne. Den i den ovennævnte færöske Folketingsvalglov og i Lov Nr. 139 af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen indeholdte Fortegnelse over Valgdistrikterne paa Færöerne er herefter erstattet af följende

Fortegnelse over Valgdistrikterne paa Færöerne.[5])

Syssel	De til hvert Distrikt hörende Bygder	Valgsted
Norderöerne	Trollenæs	Trollenæs
	Sydredal	Sydredal
	Haraldsund	Haraldsund
	Kirke	Kirke
	Hattervig	Hattervig
	Svinö	Svinö

[1]) Nu Lov Nr. 147 af 15. Marts 1947.
[2]) Fastsættes nu af Landsstyret.
[3]) Jfr. L. M. Skr. 19. Juli 1928 og 23. Jan. 1929.
[4]) Jfr. midl. Best. Nr. 34 af 19. Nov. 1942.
[5]) Jfr. Bek. Nr. 251 af 17. Okt. 1931, Nr. 248 af 29. Sept. 1932, Nr. 311 af 3. Okt. 1933. Nr. 300 af 6. Nov. 1934, Nr. 278 af 17. Okt. 1935, Nr. 21 af 6. Juli 1943, Nr. 24. af 31. Juli 1943, Nr. 16 af 18. Jan. 1944, Nr. 33 af 15. Nov. 1944, Nr. 9 af 31. Marts 1947, Nr. 45 af 30. Dec. 1947.

Syssel	De til hvert Distrikt hørende Bygder	Valgsted
Norderöerne (Forsat)	Viderejde	Viderejde
	Kvannesund	Kvannesund
	Fosaa, Nordeble, Deble og Nordtofte	Nordeble
	Mule	Mule
	Skaaletofte, Strond, Aaerne, Klaksvig, Nordöre, Skard	Klaksvig
	Kunö	Kunö
	Mygledal	Mygledal
	Husum og Sydredal	Husum
	Arnefjord	Arnefjord
Østerö	Gjov	Gjov
	Funding	Funding
	Eldevig	Eldevig
	Andefjord	Andefjord
	Hellerne	Hellerne
	Fuglefjord	Fuglefjord
	Ejde og Lysaa	Ejde
	Svinaaer, Nordskaale	Nordskaale
	Øre og Ørebakke	Øre
	Lervig	Lervig
	Sydregöte, Götegjogv, Nordregöte og Göteejde	Göte
	Skibenæs, Solmundefjord	Solmundefjord
	Lamhauge og Lambaejde	Lamhauge
	Skaale	Skaale
	Skaalebotn	Skaalebotn
	Glibre og Saltangeraa	Glibre
	Saltnes, Tofte, Næs	Tofte
	Avevig	Avevig
	Ridevig	Ridevig
	Strænder	Strænder
	Morskranes	Morskranes
	Selletræ	Selletræ
	Fundingsbotn	Fundingsbotn
Nordströmö	Tjörnevig	Tjörnevig
	Haldersvig	Haldersvig
	Langesand og Gjánoyri	Langesand
	Kvalvig	Kvalvig
	Saxen	Saxen
	Thorsvig	Thorsvig
	Vestmannahavn, Vaalen og Næsset	Vestmanhavn
	Kvivig. Stykket, Leynum, Skælling og Gjoven	Kvivig
	Kollefjord udenfjords og indenfjords med Signebö	Kollefjord

Syssel	De til hvert Distrikt hørende Bygder	Valgsted
Sydströmö	Kalbak og Sund	Kalbak
	Thorshavn, Hvidenæs, Höjvig, Arge	Thorshavn
	Nordredal og Sydredal	Nordredal
	Velbestad og Kirkebö	Velbestad
	Nolsö	Nolsö
	Hestö	Hestö
	Kolter	Kolter
Vaagö	Sandevaag	Sandevaag
	Slettenæs	Slettenæs
	Midvaag	Midvaag
	Sörvaag	Sörvaag.
	Bö	Bö.
	Gaasedal og Vigum	Gaasedal.
	Myggenæs	Myggenæs.
Sandö.	Skopen	Skopen.
	Sand	Sand.
	Skaalevig	Skaalevig
	Dal	Dal.
	Husevig	Husevig.
	Skarvenæs	Skarvenæs.
	Skuö	Skuö.
	Store Dimon	Store Dimon.
Suderö.	Sandvig	Sandvig.
	Kvalbö	Kvalbö.
	Frodebö, Tveraa Trangisvaag og Ørdevig	Tveraa.
	Famien	Famien.
	Porkere og Næs-Porkere	Porkere.
	Hove	Hove.
	Vaag	Vaag.
	Lopra og Øgrum	Lopra.
	Sumbö	Sumbö.
	Vigerbirge	Vigerbirge.

Denne Bekendtgörelse træder straks i Kraft.

4. Okt. K. M. SKR. (til Sjællands Biskop) ANG. Autorisation af FÆRØSK RITUAL. Idet Ministeriet hoslagt paany fremsender det med Deres Höjærværdigheds Skrivelse af 4. August hertil tilbagesendte Forslag til Oversættelse til Færösk af Ritualerne til Brug ved Daab, Altergang, Vielse, Konfirmation og Jordpaakastelse, skal man med Henvisning til Bestemmelsen i § 23 sidste Stykke[1]) i kgl. Anord-

[1]) Nu ændret ved An. Nr. 157 af 13. Marts 1939.

ning af 21. Januar 1925, hvorved Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922 sættes i Kraft paa Færöerne, anmode Deres Höjærværdighed om at ville forsyne de foreliggende Ritualoversættelser med Deres Autorisation, saaledes at det færöske Ritual vil kunne bruges ved Gudstjenesterne i det Omfang og paa de Vilkaar, som er fastsat i nævnte § 23, hvilket vil sige ved hveranden Höjmessegudstjeneste i et Kirkeaar, naar Spörgsmaalet om Brugen har været forhandlet paa et Menighedsmöde og fundet dettes Tilslutning, og Menighedsraadet har taget Beslutning herom, samt Sognepræsten er enig deri. Det tilföjes, at Ministeriet dog finder, at Sproget ved Daab, Altergang og Konfirmation bör följe det Sprog, hvori Prædikenen ved den paagældende Gudstjeneste holdes. Endvidere bifaldes det, at det autoriserede færösk Ritual bruges ved kirkelige Handlinger udenfor Gudstjenesten, saafremt de paagældende, for hvem Handlingen udföres, fremsætter Begæring derom og Præsten er i Stand til og villig til at benytte det færöske Sprog. Sluttelig tilföjes, at Ministeriet forventer, at Arbejdet vedrörende Oversættelsen af Salmebogens prosaiske Del til Færösk fremmes, saaledes at fornöden Autorisation kan meddeles.

7. Nov. — STADFÆSTELSE PAA FUNDATS FOR »FÆRØSK-DANSK ORDBOGSFOND«. I Henhold til Forudætningerne ved Tilvejebringelsen af de af Rigsdagen og det færöske Lagting givne Bevillinger til Udarbejdelse og Trykning af den af Bibliotekar M. A. Jacobsen og Magister Chr. Matras forfattede færösk-danske Ordbog træffes herved följende Bestemmelser med Hensyn til Oprettelse af det nedenfor nævnte Fond.

1 Fondets Navn er »Færösk-Dansk Ordbogsfond«.

2 Fondets Formaal er at virke for Tilstedeværelsen af tilfredsstillende færösk-danske Ordböger, omfattende færösk og dansk levende Sprog.

3 Fondet dannes af Nettoindtægten ved Salget af den i Indledningen nævnte Ordbogs förste Udgave. Ved ministeriel Bestemmelse kan Indtægten ved Salg af andre Ordböger af den i Fundatsen nævnte Art tillægges Fondet.

4 De Fondet tilkommende Indtægter indgaar til Undervisningsministeriet. De anbringes i danske Statsobligationer, danske Kreditforeningsobligationer eller paa anden lignende betryggende og indbringende Maade. Overskydende mindre Belöb eller Belöb, som det paa Grund af Forholdene maatte være nödvendigt at have disponible, skal opbevares i paalidelige Sparekasser. Fondets Bestyrelse træffer den nærmere Bestemmelse om Formuens Anbringelse i Overensstemmelse med foranstaaende. Fondets Værdipapirer skal være noterede paa Fondets Navn, forsaavidt dette er muligt, og forsynede med Undervisningsministeriets Forbudspaategning.

5 Fondets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, der vælges saaledes: 1 Medlem, der fungerer som Bestyrelsens Formand, af Undervisningsministeriet, 1 Medlem af Universitetets filosofiske Fakultet og 1 Medlem af Færöernes Lagting. Valget gælder for 10 Aar. For de to sidstnævnte Medlemmer er det en Betingelse for Valgbarhed, at den paagældende er en erfaren Sprogmand, kyndig i Færösk og Dansk.

6 Fondets Bestyrelse træffer de fornödne Aftaler og Arrangementer med Hensyn til Ordbogssalget og lader, naar Tiden er inde dertil og de nödvendige Midler kan skaffes, forberede nye Ordbogsudgaver. Hertil kan efter Bestyrelsens Skön Fondets Midler helt eller delvis anvendes.

7 Fondets Regnskabsaar er Kalenderaaret. Inden 31. Marts indsender Bestyrelsen Regnskab for det sidst forlöbne Kalenderaar til Undervisningsministeriet til Revision og Decision. En Afskrift af det dedicerede Regnskab tilstilles Lagtinget.

15. Nov. — FISKERID. SKR. ANG. FORSTAAELSEN AF »TRAWL«. — — — har Chefen for Fiskeriinspektionen — — — foranlediget ved, at M/B N er antruffet fiskende med Bundslæbevaad, hvis Vægt ikke oversteg 20 kg, inde paa Vaag

Fjord og er blevet afvist af Inspektionen, rejst Spörgsmaalet om, hvad der forstaas ved Bundslæbevaad (Trawl), i Lov for Færöerne af 1. April 1925 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad (Trawl), og herunder om man kan anvende Bestemmelsen om Trawlfiskeri i § 10 i Saltvandsfiskeriloven analogt paa Færöerne. I Anledning heraf skal man meddele, at da der ikke i Loven af 1. April 1925 eller i de ved Loven ophævede ældre Lovbestemmelser for Færöerne vedrörende Forbud mod Fiskeri med Trawl findes nogen Definition af Ordet »Trawl«, maa man antage, at Ordet i den omhandlede Lov er brugt i den almindelige internationale Betydning, hvorefter en Trawl er ethvert Vaadredskab, der fæstet til Baad eller Fartöj drages langs Bunden, idet det spiles ud ved forskellige Konstruktioner, f. Eks. Bomme eller Skovle, og der ses ikke at være Hjemmel til at anvende den i § 10 i Saltvandsfiskeriloven af 2. Juni 1917 indeholdte særlige Definition samt de i Paragraffen nævnte Undtagelsesbestemmelser analogt paa Færöerne. — — —

19. Nov. — ANORDN. (NR. 309), HVORVED LOV NR. 72 AF 27. MARTS 1929 OM TILLÆG TIL LOV OM HANDELSREGISTRE, FIRMA OG PROKURA AF 1. MARTS 1889 SÆTTES I KRAFT PAA FÆRØERNE. I Henhold til den ved § 27 i Lov Nr. 23 af 1. Marts 1889 om Handelsregistre, Firma og Prokura givne Bemyndigelse sættes herved Lov Nr. 72 af 27. Marts 1929 om Tillæg til Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889 med nedenanförte Ændring i Kraft paa Færöerne fra 1. Januar 1931 at regne: Paa Færöerne indrykkes Anmeldelserne i den dersteds til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgörelser autoriserede Tidende. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

29. Nov. — ANORDN. (NR. 325) OM FORHØJELSE AF ANTALLET AF MEDLEMMER I FÆRØERNES LAGTING. Se Bek. af 24. Juni 1939 af Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting.

29. Nov. — BEK. (321) FOR FÆRØERNE OM MOTORKØRETØJER M. M. I Henhold til den Justitsministeren i § 9, Stk. 4, § 14, § 15, Stk. 3 og 4, § 28 og § 32, Stk. 5 i Lov for Færöerne om Motorköretöjer m. m. af 19. Marts 1930 givne Bemyndigelse[1]) fastsættes herved följende nærmere Bestemmelser angaaende Motorköretöjer:

I. Körsel med Paahængsvogne. Körsel med een eller flere Paahængsvogne maa kun finde Sted efter en for hvert enkelt Tilfælde af Politiet meddelt Tilladelse og maa kun ske paa de af Politiet anviste Veje.

A. Ved Körsel med een Paahængsvogn skal iagttages följende.

1. Paahængsvognen skal være forsynet med sikker Bremse.

2. Mellem Paahængsvognen og Motorvognen skal der være mindst to Forbindelser, der er indrettede saaledes, at Paahængsvognens Hjul under Sving bevæger sig saa nær ved Motorvognens Hjulspor som muligt.

3. Paahængsvognen med sin Last maa i intet Tilfælde veje mere end Motorvognen med sin Last eller udöve större Akseltryk end Motorvognens Akseltryk med fuld Belastning.

4. Kan Paahængsvognens Bremse ikke betjenes af Motorvognens Förer fra dennes Plads, skal Bremsen betjenes af en Person, der har Plads paa Paahængsvognen.

5. Saavel Föreren for den Motorvogn, der fremförer Paahængsvognen, som Ejeren (Brugeren) er ansvarlig for, at Paahængsvognen opfylder de ovenfor anförte Bestemmelser.

[1]) Jfr. Ll. Nr. 50 af 11. Nov 1952 og kunngerð nr. 58, 23. dec. 1952.

6. Er Paahængsvognen en Blokvogn eller en transportabel Maskine, maa Kørselen kun ske med en Hastighed af højst 8 km i Timen og under Iagttagelse af de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger.

7. Aftantil á afturvogninum skulu setast nummarspjaldur við sama nummari, sum motorvognurin sjálvur hevur, sama reyða afturljósi sum nevnt í lógarinnar § 4 nr. 4 a sett soleiðis, at tað týðuliga skyggir á nummarspjaldrið við hvítum ljósi og tað í deild VI nevnda elektriska stoppljósið.

B. Ved Kørsel med flere Paahængsvogne skal iagttages følgende:

1. Hver Paahængsvogn skal tilfredsstille de foranstaaende for Kørsel med een Paahængsvogn givne Forskrifter.

2. Hvis Paahængsvognenes Bremser kan betjenes fra Motorvognens Førersæde, men ikke er i saadan mekanisk Forbindelse med Motorvognens Bremser, at de betjenes sammen med disse, skal der paa Motorvognens Førersæde foruden Føreren være en Person over 18 Aar, som skal have nöje Kendskab til Bremserne og under Kørselen betjene disse. Kan Paahængsvognenes Bremser ikke betjenes fra Motorvognens Førersæde, skal Bremserne betjenes af Personer, der har Plads een paa hver Paahængsvogn, og der skal da være indrettet et af Politiet godkendt Signalsystem (Klokkesignal, Tegnsignal el. lign.), hvorved Føreren af Motorvognen og de Personer, der betjener Bremserne paa Paahængsvognene, kan sætte sig i Forbindelse med hverandre.

Er Antallet af Paahængsvogne i samme Vogntog mere end to, skal den bageste Paahængsvogn, selv om hver Paahængsvogns Bremse kan betjenes fra Motorvognens Førersæde, være forsynet med en Bremse, der betjenes af en Person, som under Kørselen skal have Plads paa den bageste Vogn, og vedkommende Person skal i paakommende Tilfælde kunne give Signal til Motorvognens Førersæde.

II. Motorkøretöjers Signalapparater. Signalhornet paa *Motorvogne* skal være indrettet som et éntonigt Tungepibehorn med *dyb* Tone eller som et Horn, der ved Svingninger af Metaltunger eller Plader (Membraner) uden Anvendelse af roterende Dele frembringer en enkelt *dyb* Tone.

Signalhornet paa *Motorcykler* skal være indrettet som et éntonigt Tungepibehorn med *höj* Tone eller som et Horn, der ved Svingninger af Metaltunger eller Plader (Membraner) uden Anvendelse af roterende Dele frembringer en enkelt *höj* Tone.

III. Motorkøretöjers Lygter. Lygter, indrettede som Lyskastere med parabolske Reflektorer eller lignende, skal være forsynede med prismatiske lysbrydende Frontglas eller være anbragt i svagt hældende Stilling, i begge Tilfælde saaledes, at ingen Del af Lyskeglens blændende Kernestraaler er hævet højere end 1 m fra Kørebanen i 20 m Afstand. Forsaavidt Forlygterne sidder lavere end 1 m over Jorden, maa Kernestraalerne dog ikke hæve sig over Lygtehöjden.

IV. Anmeldelse og Registrering. A. Ejeren (Brugeren) af det *Motorkøretöj*, der önskes indregistreret, anmelder det skriftligt (Blanket I) til Politimesteren og betaler samtidig det i Loven fastsatte Gebyr for Synsforretningen.

Efter Modtagelsen af Anmeldelsen samt efter at det er godtgjort, at den i Lovens § 28 paabudte Ansvarsforsikring er tegnet, jfr. nedenfor under VIII, udleverer Politiet Anmelderen et Sæt Nummerplader, der er forsynede med det Nummer, hvorunder Køretöjet skal indregistreres, og paalægger ham at fremstille Køretöjet for den af Amtet[1]) beskikkede sagkyndige.

Anmeldelsen tilstilles af Politiet den sagkyndige, som efter at have undersögt Køretöjet og befundet, at det er i Orden, udsteder Attest (Blanket II) om, at det opfylder de i Loven givne Forskrifter.

Denne Attest (Blanket II) fremsendes af den sagkyndige til Politiet og forbliver der .Køretöjet fremstilles da for Politiet, der afstempler Pladerne og udsteder Attest om Køretöjets Indregistrering. For Nummrpladerne erlægges for alle Motorkøretöjers Vedkommende en Betaling af 8 Kr. pr. Sæt.

[1]) Nu Landsstyret.

De Oplysninger, som Attesten fra den sagkyndige indeholder, samt Oplysning om den for Motorkøretøjet tegnede Ansvarsforsikring, jfr. Afsnit VIII, indføres i Politiets Register under det Nummer, som Køretøjet faar ved Indregistreringen. Hvert Nummer skal have sit Blad i Registret. Registret kan indrettes som et behørigt aflaaset Løsbladsregister.

Attesten om Køretøjets Indregistrering (Blanket III) forsynes, naar Køretøjet afmeldes, af Politiet med Paategning om Afmeldelsen, hvilken Paategning, naar Afmeldelse sker i Anledning af, at Køretøjet er overgaaet til en anden Ejer (Bruger), skal indeholde Oplysning om, naar og til hvem Køretøjet er overgaaet, ligesom det fornødne om Afmeldelsen indføres i Registret.

Naar Motorkøretøjet afmeldes uden samtidig at overgaa til en anden Ejer (Bruger), skal Nummerpladerne tilbageleveres Politiet.

B. Enhver *Side- eller Paahængsvogn til Motorcykle samt enhver Paahængsvogn til Motorvogn* skal, forinden den tages i Brug, anmeldes til Politimesteren.

Anmeldelsen foretages af Ejeren (Brugeren) ved Indlevering i 2 udfyldte Eksemplarer af en Anmeldelsesblanket (Blanket IV). Politiet henviser Anmelderen til at fremstille Vognen for den sagkyndige, der, naar Vognen er i Orden, giver det ene Eksemplar af Anmeldelsen Paategning herom.

De i Blanketten indeholdte Oplysninger indføres i det af Politiet førte Register, og der tildeles Vognen det til den paagældende Rubrik i Registret svarende Løbenummer. Derefter gives det Eksemplar af Anmeldelsen, der ikke er paategnet af den sagkyndige, tilbage til Anmelderen, forsynet med Politiets Attest om, at Vognen er indregistreret og med Oplysning om det Løbenummer, der er tildelt den.

Alle Side- og Paahængsvogne skal derhos, forinden de tages i Brug, forsynes med det nedenfor i Afsnit V B nævnte særlige Kendingsmærke, der leveres af Politiet mod en Betaling af 3 Kr. pr. Mærke.

Dersom en indregistreret Side- eller Paahængsvogn skifter Ejer, skal dette straks anmeldes til Politimesteren, saaledes at de fornødne Berigtigelser kan tilføres Politiets Register

V. Mærkning.[1]) A. Køretøjet mærkes med dets Løbenummer i Politiets Register, hvilket Nummer med almindelige (arabiske) Taltegn anbringes paa Nummerpladerne.

Nummerpladerne leveres ved Justitsministeriets[2]) Foranstaltning.

Nummerpladerne skal anbringes paa iøjnefaldende Sted paa Køretøjernes For- og Bagside.

Paa Motorvogne skal Pladerne være anbragt i en passende Højde over Jorden og saaledes, at ingen Del af dem skjules ved, at Motorkøretøjet rager hen over eller ned over dem.

Paa Motorcykler skal den forreste Plade være anbragt paalangs foran Styret, og Nummeret skal være anbragt paa begge Sider af Pladen. Den anden Plade anbringes bag paa Cyklen. Pladerne skal være anbragt saaledes, at de ikke dækkes af Bagage, Overtøj eller lignende.

Tabes en Nummerplade, eller bliver den ubrugbar, maa dette straks anmeldes for Politiet.

Vare- og Lastautomobiler skal være forsynede med Paaskrift eller Skilt, som er anbragt paa hver Side paa et under Kørselen synligt Sted, og som tydeligt viser Køretøjets Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed. Saafremt den af Automobilets Ejer (Bruger) foretagne Paaskrift efter Politiets Skøn ikke er tilstrækkelig tydelig, kan Politimesteren forlange den tydeliggjort og om fornødent give nærmere Forskrifter i saa Henseende.

B. Alle Side- og Paahængsvogne til Motorcykler skal være forsynede med et Ken-

[1]) Jfr. Kunng. nr. 51, 13. sept. 1949.
[2]) Nu Landsstyret.

dingsmærke, bestaaende af en cirkelrund, hvid Skive, forsynet med en sort 2 cm bred Rand; Skivens Diameter inclusive den sorte Rand skal være 9 cm. Paahængsvogne til Motorvogne skal være forsynede med en cirkelrund hvid Skive, forsynet med en sort, 4 cm bred Rand; Skivens Diameter inclusive den sorte Rand skal være 14 cm. Paa Skiverne anbringes indenfor den sorte Rand det Löbenummer, der er tildelt Vognen.

Paa Side- og Paahængsvogne til Motorcykler anbringes Kendingsmærket bagpaa, paa Paahængsvogne til Motorvogne anbringes Mærket paa höjre Side.

Alle Mærkerne skal være forsynede med Politiets Stempel og være synlige under Körslen.

VI. Motorköretöjers Undersögelse. Undersögelsen bör omfatte dels et Eftersyn dels en Köreprøve.

Ved Eftersynet godtgöres, hvorvidt de i Loven indeholdte og de i Henhold til Loven givne Forskrifter er opfyldte, og om Köretöjet iövrigt efter sin Beskaffenhed uden Fare kan benyttes. Herunder bliver med Hensyn til *Styreindretningen* följgende at iagttage. Det undersöges, om Styrehjulet er forsvarlig fæstet til Styresöjlen, om denne er urokkelig fastgjort til Motorköretöjets Stel; om der er passende ringe »Slör« i Styret ved Overföringsmekanismen til Styrestangsystemet, om dettes Led er fri for »Slör«, og om alle Bolte ved Leddene er forsynet med omhyggeligt fastgjorte Mötriker med Split, Kontramötrik eller en anden lige saa god Sikring. Hvor der ved Leddene anvendes Kugletappe med Stödfangere, skal der være Sikkerhed for, at Kugletappen ikke springer ud af sit Leje, samt at Stænger, anbragt hængende i Kugletappe, ikke ved svigtende Indgriben falder til Jorden. Det efterses, om de i Forbindelse med Styreapparatet værende Hjul uhindret kan drejes lige langt til begge Sider, samt om alle Dele af Styrestangsystemet er anbragt i passende Höjde over Jorden. Er der i Forbindelse med et af disse Hjul anbragt en Mekanisme til Overföring af Hjulets Omdrejning til Tælleapparatet (Taksameter, Hastighedsmaaler), maa det, hvis Mekanismen ved at lösne sig kan komme i Klemme ved Styrestangsystemet og bevirke en pludselig Indskrænkning af Motorköretöjets Styreevne, paases, at Anbringelsesmaaden af denne Mekanisme er forsvarlig.

Det undersöges, hvorvidt de paa Motorköretöjet anbragte *Signalhorn* og *Lygter* fyldestgör de for disse gældende Bestemmelser (jfr. Afsnit II. og III.).

Brændstofbeholderen skal, hvis den indeholder mere end ca. 7 Liter (5 kg Benzin), være af Jern eller andet tungt smeltende Metal og samlet ved Svejsning, Haardlodning, Dobbeltfalsning eller Nitning. Fyldeaabningen skal være forsynet med et fintmasket Traadnet, svejsede og haardtloddede Beholdere tillige med Smelteprop eller anden Sikring mod Eksplosion. Ledningen fra Brændstofbeholderen skal være af Metalrör og saaledes anbragt, at Brændstoffet ved Utæthed ikke kan dryppe ned paa Magnetapparatet eller dets elektriske Ledninger eller paa Udstödsröret fra Motoren. Ledningen skal umiddelbart ved Brændstofsbeholderen være forsynet med en let tilgængelig Hane, der tilsteder hurtig Aflukning i Tilfælde af Brand.

Ved Undersögelse af *Bremserne* efterses, om der, som foreskrevet i Lovens § 4, Stk. 1, Punkt 2, paa Motorvogne og Motorcykler findes to af hinanden uafhængige Bremser, om disse er rigtig indstillede, og om den paa Hjulene paa Motorvognen direkte virkende Bremse virker lige meget paa begge Hjul, samt om den Pedal eller Bremsestang, hvormed hver især af Bremserne sættes i Virksomhed, er let bevægelig uden »Slör« og uden Hindring kan föres helt »i Bund«.

Det undersöges, om de i Anmeldelsen angivne Oplysninger om Motorköretöjets *Egenvægt* og *Vægt med fuld Last* er rigtige, og om Vægten er beregnet i Overensstemmelse med de herom fastsatte Regler, jfr. Afsnit IX, § 8.

Køretöjets *Akseltryk* bestemmes af den Sagkyndige, i Tvivlstilfælde ved Foretagelse af en Kontrolvejning.

Endelig kontrolleres, eventuelt berigtiges den anmeldte *Hestekraft*, saa at den fastsættes beregnet efter de herom givne Regler, jfr. Afsnit IX, § 8. Ved denne Undersögelse er den Sagkyndige berettiget til at forlange Adskillelse af Motoren

foretaget i fornöden Udstrækning til Kontrollering af den opgivne Cylinderdiameter og Slaglængde.

Ved Prövekörselen undersöges, om Motorköretöjet ved Brugen udvikler Støj eller frembringer Rög saaledes, at det strider imod de i Lovens § 3, Stk. 1 givne Bestemmelser, om Bremserne ved Körselen virker tilfredsstillende, samt om Forskrifterne i Lovens §§ 5 og 6 er opfyldte.

Allir persóns-, vöru- ella lastvognar sum skrásettir eru í Föroyum, skulu hava tveir *leiðvísarar*, ið skulu standa hvörju megin vognin, soleiðis, at förarin úr sessi sínum beinleiðis ella óbeinleiðis kann vita, at teir eru í lagi. Teir skulu hava skapilsi av vongi ella örvi, sum kann skjótast út, og settur soleiðis, at hann, tá ið hann stendur út og inn, burturfrá er sjónskur út av vognhúsinum ella lassinum bæði aftan- og frammanífrá. Leiðvísararnir skulu vera lættir at handfara úr förarasessinum og teir skulu hava elektriskt ljós, í reydligum ella appelsingulum liti, sum tendrar av sær sjálvum, tá ið teir verða nýttir.

Allir persóns-, vöru- ella lastvognar, sum skrásettir eru í Föroyum, skulu hava elektriskt stoppljós. Tað skal standa aftantil á vogninum, og skal vera soleiðis gjört, at tað við nýtslu av fótbremsuni tendrar av sær sjálvum í reydligum ella appelsingulum liti í nóg góðari tíð frammanundan týðuliga vísir teimum, sum koma aftanífrá, at ætlan er at steðga vogninum ella minka ferðina munandi ella knappliga.

Hvör motorvognur skal hava ein sjálvvirkandi turkara á vindspeglinum.

Tað í § 9, 6. petti í motorlógini nevnda gjald fyri kannan av motorakförum verður fyribils sett til kr. 12.— fyri ein motorvogn og kr. 6.— fyri eina motorsyklu.

VII. Førerprøve og Førerbevis samt Oplæring til Kørsel med Motorkøretøjer. Om Afholdelse af Prøve for Personer, som agter at erhverve Bevis for, at de har Ret til at føre Motorvogn eller Motorcykle, om Udstedelse af Førerbevis samt om Oplæring til Kørsel med Motorvogn gælder følgende:

Venjingarkoyrsla fyri persónar, ið læra seg at koyra, skal fara fram við tílíkum *motorvognum*, sum hava eitt eykasett pedalir til fótbremsu og kobling, sum koyrulærarin kann nýta óheft av næminginum og ein eykaturkara til vindspeglið.

Teir nevndu motorvognar skulu eisini bæði framman- og aftantil undir venjingarkoyrslu hava eitt emalierað jarnspjaldur har stendur »Skúlavognur«. Spjöldrini kunnu bíleggjast á fútaskrivstovuni í Tórshavn ella hjá sýslumonnunum.

1Den, der ønsker at underkaste sig Prøve, skal derom skriftligt (Blanket V) henvende sig til Politimesteren, idet der medsendes: 1. Et vellignende Fotografi i Visitkortformat. 2. Dóps- ella föðingarváttan. 3. Attest fra 2 paalidelige Mænd om, at han er en ædruelig og paalidelig Person. 4. Lægeattest for, at han er i Besiddelse af fornöden Synsevne, Höreevne samt iövrigt af den fornödne aandelige og legemlige Förlighed.

Med Hensyn til de Krav, der maa stilles i disse Henseender, henvises til, at Sundhedsstyrelsen har udtalt:

a t Synsevnen vil kunne betegnes som tilstrækkelig, naar Synsstyrken uden Glas eller med de Briller, som den undersögte plejer at bære, er mindst 6/12 paa det ene Øje og mindst 6/24 paa det andet Øje, samt naar Synsfeltet ved Pröve med Haanden af hvert Øje for sig viser sig at have normal Udstrækning. Endvidere maa den undersögte afgive Erklæring om, at han ikke lider af Natteblindhed. I Tvivlstilfælde maa vedkommende henvises til Øjenlæge;

a t Höreevnen vil kunne betragtes som tilstrækkelig, naar Summen af begge Ørers Höreevne overfor almindelig Talestemme er mindst 16 m og ikke paa noget af Ørerne mindre end 2 m, samt

a t Förligheden i hvert enkelt Tilfælde maa bedömmes efter samtlige foreliggende Forhold, dog at der til fornöden Förlighed i ethvert Fald maa kræves, at vedkommende (af Hensyn til Styring, Bremsning og Signalisering) kan anvende begge Arme og Ben, samt at han ikke er Epileptiker eller lider af Besvimelsesanfald.

De under Nr 3 og 4 nævnte Attester maa ved Andragendets Indlevering ikke være over een Maaned gamle.

Samtidig indbetales et Beløb af 20 Kr. for en Motorvogn og 10 Kr. for en Motorcykle til Dækning af de med Prøven forbundne Udgifter.

2 Findes de nævnte Attester fyldestgörende, henviser Politimesteren Andrageren til vedkommende til Foretagelse af Prøven beskikkede sagkyndige, til hvem det af Andrageren undertegnede Andragende fremsendes. Den sagkyndige bestemmer Tidspunktet og Stedet for Prövens Afholdelse. Andrageren er pligtig at stille til Raadighed ved Prövens Foretagelse en saadan Vogn, eventuelt Motorcykle, som af den sagkyndige erkendes for egnet til Prøven.

3 Prøven aflægges enten paa Köretöjer med Forbrændingsmotorer eller paa Köretöjer med elektrisk Drivkraft eller Dampkraft. Hvis Prøven er aflagt paa Köretöjer med elektrisk Drivkraft eller Dampkraft, anföres dette paa Förerbeviset, der da kun giver Ret til at före saadanne Vogne.

Prøven aflægges 1. enten i Körsel med Motorcykle, 2. eller i Körsel med 4-hjulet Motorvogn.

Motorvogne med flere end 4 Hjul sidestilles med 4-hjulede Motorvogne. Förerbeviser til 4-hjulet Motorvogn giver tillige Ret til at före 3-hjulet Motorvogn.

4 Prøven falder i en teoretisk og en praktisk Del.

Den teoretiske Del omfatter:

1. Kendskab til Köretöjets Styreapparater og Bremser samt til, hvorledes man undersöger, om disse Dele er i forsvarlig Stand, og Kendskab til, hvorledes Lygterne indstilles.

2. Kendskab til Love og Politiforskrifter med Hensyn til det paagældende Köretöj.

3.Forelæggelse og Besvarelse af Spörgsmaal om, hvorledes Andrageren vil optræde i visse vanskelige Tilfælde.

Den praktiske Del omfatter:

1. Igangsætning, Start, Vendinger, saavel under Fremadkörsel som under Baglænskörsel, og Standsninger.

2. En Prøvefart, der med Motorvogne skal vare mindst ½ Time, först paa mindre befærdede Steder og med ringe Fart, derefter paa mere befærdede Steder med bymæssig Bebyggelse og sluttelig paa forholdsvis fri Bane og med stærkere Körsel. Under denne Prøvefart maa den sagkyndige ved Prøve med Motorvogn tage Plads paa Köretöjet. Der foretages Sving, Vendinger, Hastighedsskifte og hurtig Stopning. Den sagkyndige skal saa vidt muligt afholde sig fra at give Anvisninger, men iagttage Andragerens Adfærd og særligt overbevise sig om, at Andrageren fuldt ud forstaar at bremse paa rette Maade og at stoppe op efter pludselig Kommando, at Andrageren er i Besiddelse af den fornödne Ro, Aandsnærværelse og Snarraadighed, at han er i Stand til at bedömme Afstande rigtigt og særligt ved Hastighedsskifte at tage fornödent Hensyn til Færdselen omkring sig, at hans Höreevne eller Opmærksomhed tilstrækkeligt opfatter Lydfænomener udefra, samt at han ved Svingninger omkring Hjörner og ved Körsel i Gadekrydsninger udviser den tilbörlige Færdighed og Omtanke for anden Færdsel.

For Motorcykler indrettes Prøven efter Köretöjets Natur.

5 Efter Prövens Afslutning meddeler den Sagkyndige straks Andrageren samt indberetter til Politiet efter hosfölgende Blanket VI, hvorvidt Andrageren har bestaaet Prøven eller ej; samtidig tilbagesendes de modtagne Bilag, Fotografiet forsynet med den sagkyndiges Paategning. Hvis en Andrager, der ikke har bestaaet Prøven, önsker en Begrundelse herfor, skal den Sagkyndige enten straks give ham en saadan Begrundelse eller opgive ham en Tid samme Dag eller den fölgende Hverdag, hvor han ved Henvendelse til Politiet eller den Sagkyndige kan faa Begrundelsen meddelt.

Har Andrageren bestaaet Prøven, udfærdiger Politimesteren Förerbevis. For

dette erlægges en Betaling af 1 Kr. Er Förerbeviset givet paa visse Vilkaar eller med særlige Indskrænkninger, skal dette anföres paa Beviset; dette skal indeholde en blank Side til Brug for saadanne Paategninger og senere Paategninger om Udvidelse m. v.

Har Andrageren ikke bestaaet Pröven, kan han i Almindelighed ikke fremstille sig til ny Pröve för efter 4 Ugers Forlöb; dog kan Politimesteren, naar det er af afgörende Betydning for Andrageren at aflægge fonyet Pröve inden Udlöbet af denne Frist, tillade, at Pröve aflægges efter 2 Ugers Forlöb.

For den fornyede Pröve erlægges halvt Gebyr, hvis den finder Sted senest 2 Maaneder efter den förste Pröve. Aflægges Pröven efter 2 Maaneders Forlöb, erlægges fuldt Gebyr. Bestaas heller ikke den anden Pröve, skal der ved næste Pröve erlægges fuldt Gebyr.

6 Til vinnuligan persónflutning krevst eitt serstakt föraraprógv, sum bert verður veitt persónum, sum eru 21 ár og sum aftaná í minsta lagi 3 mánaðir at hava koyrt motorvogn hava staðið eina serstaka og stranga roynd hjá tí motorköna og undir henni víst serstakan dugnaskap.

Fyri royndina skulu latast kr. 15.—.

Áðrenn tílikt föraraprógv verður veitt skal umsökjarin útvega tær í § 1 í deild VII nevndu váttanir.

Tá ið omanfyri nevnda föraraprógv verður veitt, er tað vanliga föraraprógvið harvið longt 5 ár, og verður tað givið prónum árit um hetta.

7 Förerbeviset er i Henhold til Lovens § 15, Stk. 6, kun gældende i 5 Aar fra Udstedelsesdagen. Den, der önsker sit Förerbevis fornyet, maa henvende sig til Politimesteren med Lægeattest om, at han er i Besiddelse af fornöden Synsevne, Höreevne og iövrigt af den fornödne aandelige og legemlige Förlighed, samt med Attest fra 2 paalidelige Mænd om, at han er en ædruelig og paalidelig Person.

8 Et udstedt Förerbevis kan til enhver Tid tages tilbage af Politimesteren, naar det oplyses, at paagældende ikke længere fyldestgör de foreskrevne Betingelser for at faa Förerbevis, og Retten til at være Förer kan derhos frakendes ved Dom i Overensstemmelse med de i Lovens § 31 fastsatte Regler. Den, hvis Förerbevis er tilbagekaldt af Politimesteren, eller hvem Retten til at være Förer er frakendt, er pligtig at tilbagelevere det ham meddelte Förerbevis.

VIII. Ansvarsforsikring for Motorköretöjer. Ved Lovens § 28 er det paalagt enhver Ejer af et Motorköretöj i et af Staten anekendt Ansvarsforsikringsselskab at tegne og holde i Kraft en Forsikring, fyri motorsyklur og motorvognar kr. 40.000, til hel eller delvis Dækning af ethvert Erstatningskrav, som i Henhold til Lovens Bestemmelser kan göres gældende mod den, der var ansvarlig for Motorköretöjet, da Skaden indtraf. For Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, skal Forsikringssummen dog mindst andrage 5.000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre. Om den saaledes paabudte Ansvarsforsikring gælder följende Regler:

1 Forsikringspligten omfatter alle Motorköretöjer, der benyttes paa Færöerne, med Undtagelse af Motorköretöjer, der er indregistrerede som tilhörende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner.

2 Forsikringen skal tegnes i et Forsikringsselskab, der af Justitsministeriet[1]) er anerkendt til at overtage Ansvarsforsikring efter Lov for Færöerne om Motorköretöjer m. m. af 19. Marts 1930 eller efter Lov om Motorköretöjer af 1. Juli 1927.

I Tilfælde af Anerkendelse af Forsikringsselskaber til at overtage Ansvarsforsikring i Henhold til Lov for Færöerne om Motorköretöjer m. m. af 19. Marts 1930 vil der i det væsentlige blive stillet samme Betingelser som fastsat i Afsnit II i Bekendtgörelse af 22. December 1927 om Ansvarsforsikring for Motorköretöjer.

[1]) Nu Landsstyret.

Saafremt den et Selskab meddelte Anerkendelse tages tilbage, skal Forsikringen straks overföres til et andet anerkendt Selskab.

3 Ved enhver Registrering af Motorköretöjer skal Politimesteren, forinden Attest om Registrering udstedes, paase, at der i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter er en Forsikring i Kraft for det paagældende Motorköretöj. Der tilföres Registret Oplysning om, i hvilket Selskab Forsikringen er tegnet samt om Policens Nummer.

Policen forsynes af Politimesteren med saalydende Paategning: »Forevist for Politimesteren paa Færöerne som gældende for Motorvogn (Motorcykle) ..... (Nummer),« hvorhos Politimesteren straks tilstiller Forsikringsselskabet Meddelelse om Kendingsmærkerne, medmindre disse allerede fremgaar af Policen.

Saafremt Policen önskes overfört til et andet Motorköretöj, eller der gives det samme Motorköretöj andre Kendingsmærker, skal Politimesteren dels forsyne Policen med tilsvarende Paategning som ovennævnt, dels drage Omsorg for, at Selskabet underrettes om Overföringen eller Ændringen.

Ved Registrering i Anledning af Ejerskifte skal det paases, at der foreligger en i den ny Ejers Navn tegnet eller til ham paa en for Forsikringsselskabet bindende Maade overfört Police.

4 Naar et Motorköretöj afmeldes, skal Politimesteren tilstille det Forsikringsselskab, i hvilket Motorköretöjet er forsikret, Meddelelse om Afmeldelsen.

5 Naar Politimesteren modtager Underretning fra et Forsikringsselskab om, at en Forsikring er opsagt eller ophört, paahviler det ham straks at undersöge, hvorvidt det paagældende Motorköretöj fremdeles benyttes enten af samme Ejer eller Bruger eller af andre, og i saa Fald at undesöge, om der i Stedet for den Forsikring, der er ophört, foreligger en anden fyldestgörende Forsikring. Saafremt dette ikke er Tilfældet, vil Köretöjets Nummerplader straks være at fjerne, hvorhos der indledes Undersögelse i Overensstemmelse med Lovens § 30 mod den forsikringspligtige.

6 Forsikringspligten bortfalder i det Tidsrum, for hvilket Motorköretöjets Ejer ved Anmeldelse om, at Motorköretöjet ikke önskes benyttet, i Overensstemmelse med Lovens § 32, Stk. 2, opnaar Fritagelse for at svare Afgift af Köretöjet.

IX. Opkrævning af Motorafgiften.

1 Afgiften svares af de i Henhold til Lovens § 9, jfr. § 32, Stk. 1, anmeldte Motorköretöjer samt af Side- eller Paahængsvogne til Motorcykler og Paahængsvogne til Lastmotorvogne, dog med Undtagelse af Köretöjer, der er indregistrerede som tilhörende Statsinstitutioner, Brand- og Politivæsen.

2 Afgiftspligten bortfalder for Köretöjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport. For at opnaa denne Fritagelse maa Köretöjets Ejer eller Bruger overfor Politimesteren godtgöre, at Köretöjet *udelukkende* benyttes til Sygetransport.

3 Afgiften opkræves af Politimesteren kvartalsvis forud.

Af Köretöjer, der indregistreres i Löbet af et Kvartal, svares ved Indregistreringen Afgift for hele dette Kvartal.

Afgiften erlægges af den, der staar indregistreret som Ejer (Bruger) paa Afgiftens Forfaldstid.

Saafremt et Motorköretöj eller en Paahængsvogn ikke önskes benyttet i en Afgiftsperiode, skal Nummerpladerne eller Kendingsmærket deponeres hos Politimesteren eller hos vedkommende Sysselmand, der straks giver Indberetning herom til Politimesteren.

Saafremt et Köretöj afmeldes, og Nummerpladerne tilbageleveres, bortfalder Afgiftspligten fra Begyndelsen af det följende Kvartal, indtil Köretöjet atter bliver indregistreret.

Undlader Ejeren (Brugeren) at berigtige Afgiften senest den 15. i Forfaldsmaaneden, skal Nummerpladerne borttages, hvorhos den forfaldne Afgift ved Politimesterens Foranstaltning söges inddrevet, om fornödent ved Udpantning.

4 I Löbet af den sidste Maaned i hvert Kvartal indbetales de indkomne Afgifter til Amtsrepartitionsfonden.[1])

5 Ved Indbetalingen af Afgiften afgives en af Politimesteren underskreven Fortegnelse i to Eksemplarer over de Motorköretöjer, for hvilke Afgift svares. Fortegnelsen maa indeholde Oplysning for Motorvognes Vedkommende om hver enkelts Hestekraft, for Motorcyklers og Paahængsvognes Vedkommende om hver enkelt Motorcykles og Paahængsvogns Egenvægt. Af Fortegnelserne tilbagesendes det ene Eksemplar Politimesteren forsynet med Amtsrepartitionsfondens[1]) Kvittering, medens det andet Eksemplar forbliver ved Amtsrepartitionsfonden[1]) for at tjene til Legitimation ved Regnskabet.

6 I de Tilfælde, hvor Hestekraften er medbestemmende for Afgiftens Störrelse, foretages Afgiftsberegningen paa Grundlag af den Hestekraft, hvormed Köretöjet er indregistreret.

Paa tilsvarende Maade sker Afgiftsberegningen efter Köretöjets eller Paahængsvognens Egenvægt paa Grundlag af den indregistrerede Egenvægt.

Ændres et Köretöjs Hestekraft eller Egenvægt, opkræves Afgiften efter den Hestekraft eller Vægt, hvormed Köretöjet har været indregistreret ved Kvartalets Begyndelse.

7 Saafremt den afgiftspligtige skifter Bopæl, skal han inden 14 Dage efter Flytningen anmelde sin nye Bopæl for Politimesteren.

8 Beregning af Hestekraft og Konstatering af Egenvægt og Vægt med fuld Last sker efter Reglerne i Bekendtgörelse Nr. 166 af 16. Juni 1913, jfr. Bekendtgörelse Nr. 484 af 9. September 1918 og Bekendtgörelse Nr. 192 af 6. Juni 1930.

X. Ikrafttrædelses- og Ophævelsesbestemmelser. Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Januar 1931. Samtidig ophæves Justitsministeriets Bekendtgörelse for Færöerne af 13. Juni 1923 om Körsel med Motorköretöjer m. m.

16. Jan. 1931 — SKR. FRA KIRKEINSPEKTIONEN ANG. KIRKELIGE GENSTANDE. Paa given Anledning skal man herved henlede Menighedsraadenes Opmærksomhed paa, at ingen kirkelige Genstande, af hvilken Art nævnes kan, maa overlades til færösk Musæum eller andre, uden at der i hvert enkelt Tilfælde foreligger Tilladelse hertil fra Kirkeinspektionen.

7. Febr. — REGLEMENT FOR POLITIBETJENT I TVERAA.[2])

1 Sysselmanden er Politibetjentens Foresatte i ethvert tjenstligt Forhold, med Hensyn til hvilken han ikke ifölge Loven eller Reglementet er stillet under en anden Myndighed.

2 Det er Politibetjentens Opgave dels at vaage over Opretholdelse af den offentlige Orden, dels at efterspore Forbrydelser og andre Overtrædelser af Love og Vedtægter, som er Genstand for offentlig Paatale. Han er pligtig at göre Anmeldelse om ethvert saadant Forhold, som kommer til hans Kundskab. Politibetjenten skal patruljere i Byen fra Kl. 3 Emd. til Kl. 12 Aften. Dog skal han være pligtig til, ifald Sysselmanden skönner, at det er nödvendigt at göre Patruljetjeneste paa andre Tider af Dögnet, at udföre den Patruljetjeneste, han i den Anledning beordres til. Han skal desuden paase, at de til Gadebelysning og Belysning ved Havnen hörende Belysningslegemer er i Funktion, og i modsat Fald straks give Anmeldelse herom til Kommunens Installatör.

3 Politibetjenten staar til Politimesterens Disposition og modtager Ordrer direkte fra ham, naar han er tilstede i Syslet. I Henhold hertil kan derfor Politimesteren, naar han kommer til Syslet og önsker Politiassistance, rekvirere den fornödne Assistance hos Sysselmanden, der derefter giver Politibetjenten Ordre til at være til hans Disposition.

---

[1]) Nu Vejfonden (Landskassen).

[2]) Jfr. Reglement af 7. August 1929 og Reglement af 15. April 1931.

4[1]) Politibetjenten er pligtig til at göre Tjeneste i Suderö Syssel, saavel i som udenfor Tveraa. Han er pligtig til under Patruljetjenesten at have sin Opmærksomhed henvendt paa Brandfare og straks give Brandalarm ved udbrydende Ildlös. Han er pligtig til at yde Sysselmanden Bistand til Varetagelse af Karantænetjenesten i Tveraa. Han er pligtig til at udföre Tjeneste som Arrestforvarer imod en passende Godtgörelse; han er pligtig til at udföre Tilsigelser. For saa vidt Politibetjenten bortsendes fra Tveraa og stilles til Raadighed for Sognefogden, er han pligtig til at efterkomme de af denne som Sysselmandens Stedfortræder givne Ordrer. Politibetjenten skal hver Dag Kl. 4 Emd. melde sig paa Kommunekontoret samt Kl. 4½ Emd. paa Sysselmandens Kontor, for saa vidt der ikke under Patruljetjenesten er forefaldet noget, der kræver omgaaende Henvendelse. Den daglige Tjeneste vil iövrigt være at udföre efter nærmere Instruks fra Sysselmanden. Betjenten skal under sin Tjeneste være ifört Uniform.

Politibetjenten er pligtig til efter nærmere Anvisning af Sysselmanden at före Tilsyn med, at Personers Flytning til og fra Kommunen rettidig anmeldes, jfr. § 35 i Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning.

Han er pligtig til for Kommunen at ombære Mandtalslister samt enkelte Breve og Meddelelser af særlig hastende Karakter, forsaavidt dette ikke kommer til at hindre hans Tjeneste som Politibetjent.

5 Politibetjenten maa ikke paatage sig privat Arbejde uden Sysselmandens Tilladelse. Ej heller maa han uden af Politimesteren efter Sysselmandens Indstilling meddelt Tilladelse modtage nogen Gave eller Belönning i Anledning af Udförelse af sin Tjeneste. Han skal iagttage Tavshed med Hensyn til alt, hvis Beskaffenhed udfordrer det.

6 Politibetjenten skal nöje iagttage de i Lov af 13. April 1894 §§ 7—11 indeholdte Bestemmelser for Politiet, og navnlig i sin Tjeneste undgaa al Uhöflighed samt vise Maadehold og Besindighed. Overtrædelse af dette Reglement medförer Bödeansvar efter forannævnte Lov af 13. April 1894 § 11.

14. Marts — LOV (NR. 51) OM HESTEAVLENS FREMME PAA FÆRØERNE.[2])

1 Færöerne deles med Hensyn til de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger til Fremme af Hesteavlen i indtil 10 Distrikter for Hingstebedömmelse. Delingen fastsættes af Landbrugsministeren efter Forhandling med Lagtinget.[3])

2 I hvert Grandestævnedistrikt, hvor der drives Hesteavl, bliver paa Grandestævne, förste Gang paa det efter Lovens Stadfæstelse följende Grandestævne, ved Stemmeflerhed efter Marketal for 4 Aar ad Gangen at vælge 2 Personer — hver med en Stedfortræder — der skal modtage Anmeldelse fra Hesteejere om Grandestævnedistriktets Hingste. Foretages intet Valg, udnævner Sysselmanden de paagældende. Hvervet udföres som et borgerligt Ombud.

Valgets Resultat kundgöres i Distriktet af Sysselmanden og meddeles snarest muligt muligt den af Landbrugsministeriet[4]) ansatte Landbrugskonsulent.

3 Enhver Ejer af Hingste er pligtig til inden 1. Marts i det Aar, Hingsten fylder 2 Aar, at anmelde den for en af de i § 2 ommeldte Personer i Distriktet samt at fremstille den paa et af Distriktets Hingsteskuer (§ 6).

Umiddelbart efter Fristens Udlöb fremsender de paagældende de modtagne Anmeldelser til Landbrugskonsulenten.

Hingste, som i det Aar, i hvilke de fylder 2 Aar, er godkendte som Avlsdyr, skal atter det följende Aar anmeldes til en af de i § 2 nævnte Personer og fremstilles paa Skue til Bedömmelse.

---

[1]) Som ændret 27. Juli 1938.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 68 af 30. Dec. 1941.
[3]) Jfr. Bek. Nr. 296 af 10. Nov. 1931. Fremtidig fastsættes Delingen af Landsstyret.
[4]) Nu Landsstyret.

4 Til at udföre de i denne Lov fastsatte Hingstesyn nedsættes en Kommission bestaaende af Statens[1]) Landbrugskonsulent samt den af Landbrugsministeriet[1]) ansatte Dyrlæge, en af Landbrugsraadet valgt Mand samt to af Föroya Búnaðarfelag valgte Mænd. Samtidig vælges henholdsvis 1 og 2 Suppleanter. Valg af Medlemmer og Suppleanter gælder for 3 Aar ad Gangen. Landbrugskonsulenten er Kommissionens Formand og Dyrlægen Næstformand.

I Tilfælde, hvor saavel Landbrugskonsulenten som Dyrlægen har Forfald, udpeger Landbrugsraadet Stedfortrædere for disse.

5 Den i § 4 ommeldte Kommission træffer Bestemmelse med bindende Virkning om, hvor mange Hingste der skal holdes i de paagældende Distrikter.

Kommissionen træffer derhos Bestemmelse om, hvornaar en godkendt Avlshingst udenfor det i § 3 ommeldte Tilfælde paa ny skal fremstilles til Bedömmelse.

6 Kommissionen skal hvert Aar saavidt muligt inden Udgangen af April Maaned afholde Hingsteskue paa et eller flere Steder i hvert Distrikt, hvor Hingste er anmeldt til Bedömmelse, og ved dette afgöre, hvorvidt nogen af Hingstene skal godkendes som Avlshingst i Distriktet og i bekræftende Fald hvilke.

For saa vidt Landbrugsraadet finder, at Afholdelsen af Hingsteskue i en vis Del af Distriktet eller Fremstilling af Hingste til Bedömmelse overensstemmende med de i Loven foreskrevne almindelige Regler i særlige Tilfælde vil være forbundet med uforholdsmæssig stort Besvær, kan dette tillade, at disse Regler lempes i fornödent af det bestemt Omfang.

7 Tid og Sted for Hingsteskuet bestemmes af Kommissionens Formand og kundgöres ved Opslag med 14 Dages Varsel paa de Pladser i Distriktet, hvor der holdes Hingst, jfr. Lov for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m. af 1. April 1912.

8 Landbrugsraadet kan fastsætte nærmere Regler for Kommissionens Virksomhed.

9[2]) De Hingste, der ikke er blevet godkendt som Avlsdyr, skal kastreres.

10 Undladelse af at anmelde anmeldelsespligtige Hingste samt at fremstille samme paa Skue og Overtrædelse af § 9, 1ste Stykke, straffes med Böder ikke under 20 Kr. Böden tilfalder Hjælpekassen i det Sogn, hvori Overtræderen bor.

11 Sager om Overtrædelse af denne Lov behandles som Politisager ved Sysselets Politiret.

12 Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1931. Fra samme Dag ophæves Lov Nr. 15 af 30. Marts 1892 om Hesteavlens Fremme paa Færöerne.

14. Marts — LOV (NR. 57) OM ÆNDRING I LOV NR. 55 AF 13. APRIL 1894 INDEHOLDENDE BESTEMMELSER OM POLITIET PAA FÆRØERNE. (Indföjet i Loven af 1894).

14. Marts — LOV (NR. 58) OM ÆNDRING I LOV NR. 4 AF 8. JANUAR 1872 OM FORANSTALTNINGER TIL AT FORHINDRE DEN ASIATISKE KOLERAS INDBRINGELSE TIL FÆRØERNE M. M. (Indföjet i Loven af 1872).

14. Marts — LOV (NR. 59) OM KOMMUNALE VALG I LANDKOMMUNERNE PAA FÆRØERNE. (Jfr. Bek. Nr. 200 af 17. Juli 1931).

19. Marts — BEK. (NR. 69) OM MINDSTEBETALING FOR DISTRIKTSJORDEMØDRE PAA FÆRØERNE.[3]) I Henhold til § 11 i Anordning af 11. Februar 1920 hvorved Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færöerne,

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 31 af 13. Sept. 1947.
[3]) Jfr. Bek. Nr. 32 af 26. Juni 1941, hvorefter Bestemmelserne forblev i Kraft til 31. Marts 1951. De antages at gælde indtil videre.

fastsættes herved følgende Mindstebeløb, som skal ydes Distriktsjordemødre paa Færöerne for Födselshjælp og anden under Jordemoderpraksis hörende Virksomhed:

A. For ydet Födselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselskvinde og Barn i de förste Dage efter Födslen beregnes Mindstebetalingen efter den betalingspligtiges Indtægt efter följende Skala: 1. Ved Indtægter indtil 1500 Kr. erlægges mindst 10 Kr. 2. Fra og med 1500 Kr. indtil 2000 Kr. erlægges mindst 15 Kr. 3. Fra og med 2000 Kr. indtil 2500 Kr. erlægges mindst 20 Kr. 4. Fra og med 2500 Kr. indtil 3000 Kr. erlægges mindst 25 Kr. 5. Fra og med 3000 Kr. indtil 4000 Kr. erlægges mindst 30 Kr. 6. Fra og med 4000 Kr. indtil 5000 Kr. erlægges mindst 40 Kr. 7. Fra og med 5000 Kr. og derover erlægges mindst 50 Kr. Dersom den betalingspligtige er ansat til at svare Kommuneskat, lægges den endelige udfundne Skatteindtægt, af hvilken denne Skat senest er beregnet, ogsaa til Grund ved Beregningen af den her omhandlede Betaling. Hvis Betalingen skal udredes af Fattigvæsenet, erlægges den med 10 Kr. Ved Tvillingfödsler forhöjes Mindstebetalingen med mindst Halvdelen.

B. For forhastet Tilkaldelse erlægges af betalingspligtige,, henhörende til de i Post A under Nr. 1—7 nævnte Indtægtsklasser, mindst henholdsvis 2 Kr., 2 Kr. 50 Øre, 3 Kr., 3 Kr. 50 Øre, 4 Kr., 4 Kr. 50 Øre og 5 Kr. Tilkaldelse betragtes som forhastet, naar der ikke ved Distriktsjordemoderens Ankomst findes Tegn til begyndende Födsel, og Födselen ikke indtræffer för 48 Timer efter förste Tilkaldelse.

C. For enhver anden af de i § 3 i Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemödre paa Færöerne af 1. December 1921 omhandlede, til Jordemödrenes Praksis henhörende Forretninger ydes mindst samme Betaling som bestemt under B. Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1ste April 1931 og er gældende indtil den 31. Marts 1941.

31. Marts — LOV (NR. 87) OM SALG TIL THORSHAVN KOMMUNE AF EMBEDSGAARDEN AALEKÆR.

1 Justitsministeren bemyndiges til at sælge den til Amtmandsembedet paa Færöerne henlagte Gaard Aalekær til Thorshavn Kommune. Afhændelsen omfatter: 1) hele Indmarken med Undtagelse af de til Dronning Alexandrines Hospital udlejede Arealer Matr. Nr. 969 c, 976, 978 og 1007 b af Thorshavn By og Sogn, den sydlige Del af Matr. Nr. 969 a sammesteds, mod Nord begrænset af en Linie i Øst-Vest fra det nordöstlige Hjörne af Matr. Nr. 976 til Stranden, samt Matr. Nr. 977 b, 977 c, 1004, 1005 og 1007 a sammesteds, 2) hele Udmarken med alle Herligheder, 3) Strandrettigheder samt 4) Instö og Inventariehuse. Köbesummen udgör 55.000 Kr., at forrente og afdrage i hver Juni og December Termin med en halvaarlig Ydelse af 1750 Kr., hvoraf 4½ pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Kapital er Rente, Resten Afdrag. Ved Salg af Parceller eller Tröer fra Gaarden vil Kommunen have at indbetale Halvdelen af de indkomne Salgssummer som ekstraordinære Afdrag paa Köbesummen. For Köbesummen gives der Staten 1 Prioritets Panteret i alt, hvad der omfattes af Overdragelsen.

2[1]) Nuværende Lejere af Tröer, indlagte fra Aalekær, skal, naar de har Tröerne forsvarligt indhegnede fra Udmarken, og naar ¼ af Arealet er opdyrket, være berettigede til at köbe Tröerne for en Köbesum af 100 Kr. pr. Helaarskofoder. Thorshavn Kommune skal være berettiget til at forlange Retten til Vintergræsning for Faar afløst saavel for tidligere frasolgte Tröer som for Tröer, der frasælges i Henhold til foranstaaende Bestemmelse, for et Vederlag af 100 Kr. pr. Helaarskofoder. Tilsvarende Ret til Aflösning tilkommer Tröejerne. For Aflösningsvederlaget gives der Kommunen förste Prioritets Panteret i den paagældende Ejendom forud for allerede

[1]) Jfr. Lov Nr. 179 af 1. April 1921.

indestaaende Prioriteter. Tröejerne skal være berettigede til at afdrage Aflösningsvederlaget i Löbet af 10 Aar med 1/10 aarlig, saaledes at det til enhver Tid skyldige Belöb forrentes med 5 pCt. aarlig. Thorshavn Kommune skal være berettiget til at afkræve enhver Trölejer et Belöb af 4 Kr. aarlig pr. Helaarskofoder, for saa vidt og saa længe Tröen ikke af Kommunen kræves anvendt til Vintergræsning.

3 Færöernes Lagting skal til enhver Tid indenfor et Tidsrum af 20 Aar fra Sködets Dato have Ret til Erhvervelse af den Del af Matr. Nr. 1026 af Thorshavn By og Sogn (»Debessar Trö«), som overdrages til Thorshavn Kommune, for en Betaling af 1 Kr. pr. m^2.[1]) Fornöden Tinglæsning herom vil være at foretage. Der paalægges Grundene omkring de til Dronning Alexandrines Hospital udlejede Arealer Servitut til Fordel for Justitsministeriet om, at de paagældende Grunde ikke maa anvendes til Trankogeri, Fisketörringspladser eller anden for Hospitalet skadelig Virksomhed.

4 Thorshavn Kommune indtræder i alle Amtmandsembedets Rettigheder og Forpligtelser i Henhold til den mellem Amtmanden og Forpagteren af Aalekær indgaaede Forpagtningskontrakt. Kommunen overtager endvidere de af Forpagteren udförte Forbedringsarbejder ved Ejendommen efter Vurdering af Mænd, udmeldte af Retten, dog ikke for et större Belöb end 4.400 Kr., der tilsvares Forpagteren kontant ved hans Fratræden med Fradrag af Belöb, som Forpagteren maatte være skyldig for mangelfuld Vedligeholdelse eller af anden Aarsag.

5 Gaardens Overlevering fra Amtmandsembedet til Thorshavn Kommune sker ved Synsforretning i Overensstemmelse med den hidtil fulgte Praksis ved Overlevering til en tiltrædende Amtmand. Samtlige med Overdragelsen forbundne Omkostninger bæres af Kommunen.

6 Denne Lov træder straks i Kraft.

15. April — REGLEMENT FOR DEN KOMMUNALE POLITIBETJENT I VAAG. (Udelades som værende af lign. Indhold som Reglement for Politibetjent i Tveraa af 7. Febr. 1931, dog skal han patruljere fra Kl. 9 Aften til 2 Morgen).

3. Juli — POLITIVEDTÆGT FOR LANDKOMMUNERNE PAA FÆRØERNE.[2]) I Medför af § 3 i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færöerne, jfr. § 1 i Lov Nr. 57 af 14. Marts 1931 om Ændring i den nævnte Lov, udfærdiger Justitsministeriet herved följende Politivedtægt for Landkommunerne paa Færöerne.

1. Kapitel. Om Vedtægtens Omraade.

1 Under offentlige Veje indbefattes i denne Vedtægt enhver Vej, Gade, Plads eller Sti, hvis Vedligeholdelse paahviler det offentlige. Lige dermed stilles, hvor andet ikke er bestemt, saadanne private Veje, Gader, Pladser eller Stier, som er aabne for almindelig Færdsel.

2. Kapitel. Om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed.

2 Paa offentlig Vej og paa andre Steder, hvortil der er almindelig Adgang, saasom Beværtninger, Butikker og Forlystelsessteder, maa der ikke foregaa noget, hvorved andre tilstedeværende eller omboende forulempes, den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hæmmes, saasom Oplöb eller Sammenstimlen af Mennesker, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, höjröstet Syngen eller anden stöjende, voldsom eller fornærmelig Adfærd. Det er ligeledes forbudt uden fyldestgörende Grund at banke paa Porte, Döre eller Vinduer, ringe paa Port- eller Dörklokker eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres. Det er forbudt paa nævnte Steder at vise sig saa beruset, at det kan give Anledning til Ulempe for andre,

[1]) Lagtinget har benyttet Retten.
[2]) Jfr. Politivedtægt for Thorshavn 19. Nov. 1923.

eller vise sig maskeret eller i en Dragt, der er stridende mod Velanstændighed eller egnet til at fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. Ligeledes er det forbudt paa eller ud til offentlig Vej at vise uanstændig Opförsel, saasom ved uanstændig Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden Maade.

3 Det er forbudt at lade Husdyr bedække paa eller ved offentlig Vej.

4 Det er forbudt paa eller udover offentlig Vej at skyde med Skydevaaben eller Legetöjsvaaben, at tænde Blus, afbrænde Krudt, Fyrværkerisager eller eksploderende Genstande af hvilken som helst Art og kaste med eller udkaste Sten, Snebolde, Snavs, Vand og andet, hvorved Skade kan bevirkes, forbipasserende fortrædiges eller Heste blive sky. Det er forbudt at krybe op paa eller klynge sig til Vogne eller andre Köretöjer under Körslen eller til saadanne at fastgöre Trækvogne eller Slæder. Kælkning, Skilöbning, Sköjtelöbning o. l. kan af Politiet helt eller delvis forbydes paa nærmere bestemte offentlige Veje, og det samme er Tilfældet med Leg eller Spil, som er til Ulempe for Færdselen.

5 Det er forbudt uvedkommende at tænde eller slukke de paa offentlig Vej anbragte Lygter.

6 I umiddelbar Nærhed af offentlig Vej eller Anlöbsbro kan Badning forbydes af Politiet eller betinges af, at de badende bærer Badedragt. Hvor Badning finder Sted i större Omfang, kan Politiet give nærmere Regler til Sikring mod Badeulykker og til Ordenens Overholdelse i det hele, ligesom Politiet kan forbyde Badning paa enkelte Steder eller under særlige Forhold, naar det skönner, at Badningen er forbundet med Fare eller til Ulempe for omboende eller forbipasserende.

7 Politiet kan, naar Anledning dertil findes, ved Opslag forbyde Færdsel paa Isen paa Söer, Aaer eller andetsteds.

3. Kapitel. Om Forebyggelse af Fare og Ulemper for Færdselen.

8 Sprængning med Sprængstof af Stene eller andet maa indenfor en Afstand af 65 m fra offentlig Vej kun finde Sted, naar en paalidelig Person holder Vagt paa Vejen for at advare de vejfarende.

9 Det er forbudt paa offentlig Vej at henkaste Glas, Potteskaar, Sten, Bygningsgrus, Söm, Grene, Brændsel, Frugtaffald eller andet, der kan medföre Ulempe eller Fare for Færdselen. Tabes saadanne Ting, skal vedkommende, saa snart han bliver vidende derom, snarest muligt drage Omsorg for, at de fjernes.

10 Det er forbudt uden Politiets Tilladelse paa offentlig Vej at foretage noget Arbejde, hvorved Færdslen hæmmes eller de forbipasserende udsættes for Ulempe, saasom at reparere Vogne, save eller hugge Brænde, Tömmer eller deslige og at hugge Sten. Herfra undtages dog Arbejder for Vejvæsenet. Ej heller maa paa saadanne Steder Tæpper udbankes, Sengeklæder hensættes til Udluftning eller Töj, Fiskegarn eller lignende ophænges til Törring uden Politiets Tilladelse. Leer, Höforke, Skydevaaben eller andre saadanne Genstande skal transporteres saaledes, at Skade ikke kan befrygtes. Ladte Geværer maa ikke transporteres i Gaderne, og Geværer skal bæres med Bössepiben opad.

11 Naar offentlig Vej anlægges eller istandsættes, eller der iövrigt foretages Vejarbejder, der i væsentlig Grad er til Ulempe for Færdslen, skal den paagældende Strækning, saa længe Arbejdet vedvarer, holdes forsvarlig afspærret. Fra Mörket falder paa, indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der ved Afspærringen være anbragt tændte Lygter i fornödent Antal, i hvilken Henseende Politiets nærmere Ordrer bliver at följe. Overtrædelser af lovlig trufne Bestemmelser om midlertidig Afspærring af offentlig Vej, straffes efter denne Vedtægt.

12 Köretöjer og andre Genstande, der i Mörke hensættes eller henlægges paa Gader, Veje eller Pladser, skal afmærkes med Lygter.

13 Ved Opförelse af nye eller ved Nedbrydning eller Hovedreparation af ældre Bygninger ved offentlig Vej skal Ejeren, saafremt det af Politiet forlanges, ved Indhegning eller paa anden Maade træffe fornöden Foranstaltning til Forebyggelse af Ulemper for de forbipasserende, og saa snart Arbejdet er saa svidt fremskredet, at Indhegningen ikke længer kan anses for nödvendig, skal han straks borttage

samme og ryddeliggöre Pladsen. Ejeren er ansvarlig for, at Indhegningens Forbliven ikke nödvendiggöres ved utilbörlig Forhaling af Byggearbejdet.

14 Er en Bygning eller en Del af den saa bröstfældig, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet forbyde Brugen af Bygningen helt eller delvis og paalægge Ejeren inden en vis Frist at foretage saadanne Arbejder, at Faren fjernes, hvorhos Politiet paa Ejerens Bekostning kan træffe de yderligere Foranstaltninger, der anses fornödne for at forebygge Fare for forbipasserende eller andre. Paa lignende Maade forholdes, naar Mur, Plankeværk eller andet Hegn ud mod offentlig Vej er i faldefærdig Stand, samt naar tilgrænsende Sand-, Ler- eller Törvegrave med stejle Sider truer med Skred og derved udsætter nogen Del af offentlig Vej eller Sti for Nedstyrtning. Finder Politiet det nödvendigt, skal Afvisere anbringes. Vinder eller andre Indretninger, ved hvilke Varer eller andet hejses op fra eller ned til offentlig Vej, skal saavel som deres Tilbehör have fornöden Styrke, og maa kun betjenes af övede og paalidelige Folk. Under Brugen skal der være anbragt Afvisere til begge Sider. Ved Rensning af Tagrender, Nedkastning af Sne fra Tage, Istandsættelse af saadanne eller andre mindre Bygningsarbejder, der foretages ud over eller ud til offentlig Vej, er den, der forestaar Arbejdet, ansvarlig for, at forbipasserende tilbörlig advares.

15 Genstande, der ved at falde ned, kan bevirke Skade eller forurene, maa ikke opstilles eller ophænges paa Tage, Tagrender, aabne Altaner, Bygningers Ydersider, Mure eller Hegn eller i aabne Vinduer eller Luger, medmindre de er forsvarlig fastgjort eller paa anden Maade sikret mod at falde ned. Naar Vinduer holdes aabne ud til offentlig Vej, skal de være fastgjort paa forsvarlig Maade. Porte, Döre, Hegnsled og Laager samt Skodder og Vinduer, hvis Underkant ikke ligger mindst 2 m over Jorden, maa ikke uden Politiets Tilladelse indrettes til at aabne udad over den til Færdslen benyttede Del af offentlig Vej. Naar der til Hegn mod Gade, Vej eller Plads benyttes Pigtraad, skal denne anbringes paa den indvendige Side af Hegnstolperne, som i dette Tilfælde skal have en Tykkelse af mindst 15 cm. Paa den udvendige Side skal der anbringes en tilsvarende Række glat Hegnstraad, dog at den överste Række Pigtraad ikke behöver at være dækket paa denne Maade, hvis Hegnet har en Höjde af mindst 1 m. Metalpigge maa ud til offentlig Vej, der ikke er indgröftet, ikke uden Politiets Tilladelse anvendes som Bestanddel af Hegn i lavere Höjd end 2,5 m.

16 Tyre, der maatte vise sig at være farlige, kan af Politiet forlanges holdt inde i Stald eller forsvarligt töjrede ikke nærmere offentlig Vej end 35 m. Intet Kreatur, herunder Geder og Faar, maa töjres saaledes ved offentlig Vej, at de kan naa ud paa Körebanen.

17 Politiet kan forbyde, hvad der paa offentlig Vej eller i sammes umiddelbare Nærhed udsætter Færdslen for Fare.

4. Kapitel. Om den offentlige Færdsel.

18 Körende og Ridende er pligtige at iagttage behörig Forsigtighed og skal i Tide varsko Personer, der er foran dem paa deres Vej. De maa ikke passere andre Körende og Ridende i fri Galop eller Kariére. I Bygderne maa der kun rides Fod for Fod. Kapridning eller Kapkörsel maa kun finde Sted med Politiets Tilladelse. Ingen maa paa offentlig Vej paa Cykle eller lignende Apparat ride forbi en Vogn eller Rytter, forinden han har forvisset sig om, at Kusken paa denne eller Ryttereu er bekendt med hans Nærværelse, og skal han standse og saavidt muligt bringe Cyklen eller Apparatet til Side, naar han med Ord eller Tegn opfordres dertil af Kusken paa den mödende Vogn, eller han selv bliver opmærksom paa, at Hesten er tilböjelig til at blive sky. Ved Körsel i Tiden ½ Time efter Solens Nedgang til ½ Time för dens Opgang skal enhver Cykle være forsynet med tændt Lygte, hvis forreste Glas skal være ufarvet. Lygten skal være anbragt foran paa Cyklen, og være anbragt saaledes, at Lyset kan ses paa Afstand. Igennem Bygderne skal Farten sagtnes. Enhver Cykle skal under Körselen være forsynet med en Klokke, der er i brugbar Stand. Naar der er Fare for Sammenstöd, skal der

i Tide gives tydeligt Signal med Klokken. Brug af Klokken fritager ikke den cyklende for Pligt til at anvende behörig Forsigtighed. Paa Cyklen maa ikke sidde flere, end den er bestemt til, og den cyklende skal have begge Födderne paa Pedalerne, og altid mindst en Haand paa Styret.

19 Ingen maa köre, ride eller age paa Fortov eller Gangstier, anlagte langs offentlig Vej.

20 Gaaende, Körende og Ridende skal, hvor Forholdene tillader det, naar de möder hinanden, vige til höjre i Tide. Kommer en hurtigere Körende eller Ridende bagfra, skal de foran körende eller ridende holde af til höjre for at give Plads til at passere forbi.

21 Vogne med Læs skal være forsvarligt læssede. Det er forbudt at anvende særlig afmagrede, halte eller syge Heste. Politiet kan i saadanne og lignende Tilfælde forbyde Anvendelsen. Hensynslös Benyttelse af Pisk som al anden raa Behandling af Heste og andre Dyr er forbudt.

5. Kapitel. Om Hunde.[1])

22 Herrelöse Hunde kan Politiet foranstalte optaget og fremlyst samt, hvis ingen Ejer inden 3 Gange 24 Timer indlöser dem ved at betale de Udgifter, som Optagelsen og Fremlysningen har foranlediget, lade dræbe. Det samme gælder om Hunde, der ved at gö eller tude paa offentlig Vej om Aftenen eller Natten forstyrrer de omboendes Ro. Ejeren er tillige undergivet Strafansvar efter denne Vedtægt.

6. Kapitel. Om Fredning af offentlige Indretninger.

23 Det er forbudt at skrive eller tegne paa, anbringe Opslag paa, skære i eller paa anden Maade beskadige eller besudle, at flytte eller borttage de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Genstande, saasom Monumenter, Brönde, Vandposte, Vejstene, Færdselstavler, Stenter, Broer, Gadelygter, Telegraf- og Telefonanlæg, Elektricitetsmaster, Vejvisere, Bænke og Indhegninger, saavel som den til offentlig Vej stödende Del af Hus, Mur, Trappe, Hegn, Port, Led eller lignende samt at sprede eller bringe Uorden i de paa eller ved offentlig Vej opsatte Materialdynger eller andet Vejen tilhörende.

24 Det er forbudt uden Forstanderskabets Tilladelse at opbryde Vejbanen eller foretage nogen Gravning i eller anden Forandring ved offentlig Vej med dertil hörende Gröfter og Rendestene, Gangstier og Fortove.

25 Det er forbudt at beskadige de paa offentlig Vej eller i offentligt Anlæg staaende Træer, saasom at afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skære i Barken. I offentlige Anlæg er de besögende pligtige at overholde de til Fremme af Orden og Fred trufne reglementariske Bestemmelser, naar disse er bekendtgjort ved Opslag ved Indgangene eller paa andre passende Steder. Det er forbudt at stige op paa eller over eller at beskadige de ved offentlig Vej eller om offentlige Anlæg anbragte Indhegninger.

26 Paa Kirkegaarde maa ingen Legen eller anden af Hensyn til Stedet upassende Opförsel finde Sted. Det er forbudt at trænge ind paa Kirkegaarde paa Tider, da Indgangen holdes lukket, eller der at gaa udenfor de afstukne Gange, beskadige Træer, Blomster eller andre Vækster eller beskadige eller besudle Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg. Börn under 10 Aar maa ikke komme paa Kirkegaarde uden i Følge med og under Opsigt af voksne, der er ansvarlige for deres Opförsel. Hunde maa kun medtages, naar de föres i Baand.

7. Kapitel. Om Gadenavne og Opslag.

27 Forstanderskabet kan foranstalte Navnet paa offentlig Vej malet eller opsat paa Hus, Plankeværk eller andet, der danner Hjörnet af eller Indgangen til Vejen.

28 Det bestemmes af Forstanderskabet, paa hvilke Steder Opslag af Bekendtgörelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted, dog at Op-

[1]) Jfr. An. Nr. 88 af 31. Marts 1928 og midl. Best. Nr. 14 af 15. Apr. 1947.

slag paa private Ejendomme kun kan finde Sted med Ejerens Samtykke. Bekendtgörelser angaaende Foredrag, Möder, Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke fornöden Tilladelse haves, kan ske ved Opslag, naar Ejeren af det Sted, hvor Opslaget finder Sted, giver sit Samtykke dertil. Det samme gælder med Hensyn til Valgopraab. Andre Bekendtgörelser er det ikke tilladt at lade offentligt opslaa uden Samtykke baade af vedkommende Grundejere og af Politiet, dog undtages herfra Opslag paa en Ejendom eller dens Indhegning om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsvej, Bopælsforandringer og andre Henvisninger, som knytter sig til Opslagsstedet eller dets Beboere. Alle Opslag skal af vedkommende borttages, naar det Øjemed, hvori de er opslaaet, er fyldestgjort, og Politiet kan, hvis vedkommende ikke efter Paalæg sörger derfor, foranledige dem fjernet for hans Regning. Lovlig gjorte Opslag er det forbudt at afrive, besudle eller paa anden Maade beskadige eller göre ulæselige.

8. Kapitel. Beværtninger og Gæstgiverier.

29 Beværtninger og andre Forretninger, hvor Spise- og Drikkevarer er Genstand for offentlig Forhandling til Fortæring paa Stedet, skal holdes lukket fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen. Undtagelser kan göres af Politiet med Forstanderskabets Samtykke. Saafremt der fra samme Lokale drives almindelig Handel, gælder Lukkelovens Bestemmelser.

30 Det er forbudt paa offentlig Beværtningssted at udvise voldsom eller stöjende Adfærd, hvorved andre Gæster, Værten eller dennes Folk fortrædiges, eller andre af Husets Beboere eller omboende forstyrres, og i det Hele at foretage noget, der strider mod Orden eller Sömmelighed. Udbetaling af Arbejdslön eller Hyre maa ikke finde Sted i Beværtninger.

31 Værten maa ikke tilstede eller taale, at Arbejdslön eller Hyre udbetales i hans Beværtning, eller at der sammesteds forefalder noget, som strider mod Orden eller Sömmelighed. Har Slagsmaal eller anden betydelig Uorden fundet Sted i Beværtning, kan Politiet beordre denne lukket for Resten af Dagen. Politiet kan, hvor Forholdene kræver det, forbyde enhver beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gæster opholder sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end hans Hustru og Dötre over 18 Aar.

32 Alle Beværtnings- og Gæstgiverlokaler er underkastet Tilsyn af Politiet og Sundhedskommissionen, der kan træffe Afgörelse om Lokalernes Störrelse m. v.

9. Kapitel. Om offentlige Forlystelser.

33 Dramatiske Forestillinger, Operaer, Balletter eller lignende maa ikke opföres offentligt uden dertil gennem Justitsministeriet[1]) meddelt Bevilling; dog kan Amtet[1]) give Tilladelse til Opförelse af en enkelt Forestilling af den nævnte Art, ligesom Politimesteren kan give Tilladelse til Opförelse af dramatiske Forestillinger af Dilletanter i velgörende Øjemed samt til Opförelse af enkelte dramatiske Aftenunderholdninger. De nævnte Tilladelser fra Amtet og Politimesteren maa ikke udfærdiges, för vedkommende Andrager har godtgjort at have erhvervet Ret til at opföre det paagældende dramatiske Arbejde af Forfatteren selv eller dennes lovlige Repræsentant.

34 Det er forbudt uden Politiets Tilladelse offentlig at give Koncerter eller andre musikalske Præstationer, derunder Radiokoncerter, afholde Dans eller Maskerade, afbrænde Fyrværkeri, give Cirkus eller Varieteforestillinger, magiske eller lignende Forestillinger, forevise Seværdigheder, saasom Menageri, sjældne Dyr og Panoramaer, lade afbenytte Karuseller, Skydeborde eller lignende, afholde Gevinstskydning eller lignende. Til Afholdelse af Tombola[2]) udkræves Amtets Tilladelse. Tilladelse til Kirkekoncerters Afholdelse maa ikke meddeles, förend vedkommende kirkelige Myndigheders Samtykke er erhvervet. Det er forbudt offentligt

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu færösk Særanliggende.

at forevise levende Billeder uden den efter Lovgivningen dertil fornödne Tilladelse.

35 Enhver, hvem Tilladelse efter de foranstaaende Bestemmelser er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte give til Ordenens Overholdelse, og han er ansvarlig for, at de opförte Forestillinger m. v. ikke er af uanstændigt eller iövrigt af strafbart Indhold, i hvilket Fald de kan forbydes af Politiet. Det kan af Politimesteren paalægges vedkommende at udrede Betaling til særligt Polititilsyn. Det er forbudt at bekendtgöre saadanne Forestillinger m. v. forinden Tilladelse til deres Afholdelse er meddelt.

36 Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de besögende iagttage Sömmelighed og Orden.

10. Kapitel. Om den offentlige Renlighed.

37 Politimesteren kan i Forening med vedkommende Forstanderskab fastsætte Regler om Fejning og Rensning af Gader og Fortove paa Steder med bymæssig Bebyggelse.

38 Spildevand maa ikke ledes ud paa offentlig Vej eller i Vejens Gröfter eller Rendestene; det samme gælder Slam, Mudder eller faste Urenligheder. I Tövejr skal vedkommende Ejer holde Rendestenene ophuggede. Naar om Vinteren glat Före indtræder, skal offentlige Veje, saafremt det af Politiet bestemmes, beströs med Sand, Grus, Aske eller lignende af den tilstödende Grunds Ejer.

39 Sne og Is maa ikke fra Have eller Gaardsplads kastes ud paa offentlig Vej. Heller ikke maa Sne eller Is fra Vej, Have eller Gaardsplads kastes i offentlige Vandsteder.

40 Det er forbudt paa offentlig Vej at henkaste Aadsler, Husaffald eller anden Urenlighed, og enhver, der spilder saadanne Ting, er pligtig straks at borttage dem. Ligesaa lidt maa slige Ting kaste i Vandlöb eller andre saadanne Steder, eller i Aflöbsrender eller andetsteds, hvorfra de kan flyde ud i Gröfter eller Rendestene i offentlig Vej eller i Vandlöb. Sundhedskommissionen kan fastsætte Udsmidningssteder, hvor Husaffald eller anden Urenlighed kan henkastes.

11. Kapitel. Om Straf og Erstatning.

41 Overtrædelse af nærværende Vedtægt og de i Medför af samme trufne Bestemmelser behandles efter Reglerne om Politisager og straffes efter Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færöerne, § 5. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse er sket efter Befaling, Opfordring eller Tilskyndelse af Forældre eller andre, der træder i Forældres Sted, vil disse være at straffe for Forseelsen, hvilket ogsaa skal gælde, naar Forseelsen maa tilskrives de nævnte Personers Mangel paa behörigt Tilsyn med Barnet. Naar nogen undlader at foretage, hvad der ifölge nærværende Vedtægt eller de i Medför af denne trufne Bestemmelser paahviler ham, kan Politiet foranstalte det udfört eller træffe fornöden Foranstaltning til at forhindre, at Forsömmelsen medförer Skade. Omkostningerne herved bliver at udrede af den skyldige; det samme gælder de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes for at forhindre forestaaende eller standse endnu ikke fuldförte Handlinger, der ved eller i Henhold til Vedtægten er forbudt.

42 Denne Vedtægt træder i Kraft den 1. Oktober 1931.

15. Juli — ANORDNING (NR. 198) OM INDFØRELSE AF MATRIKUL OG OPRETTELSE AF REALREGISTER FOR UDSKIFTEDE PLADSER PAA FÆRØERNE UDENFOR THORSHAVN.[1]) I Henhold til den Regeringen ved § 16 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1928 om Indförelse af en Matrikul og Oprettelse af et Realregister for Thorshavn meddelte Bemyndigelse fastsættes herved följende Regler om Indförelse af Matrikul og Oprettelse af Realregister for udskiftede Pladser paa Færöerne udenfor Thorshavn:

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.

1 Naar en Plads er udskiftet i Henhold til de til enhver Tid gældende Regler, jfr. Lov Nr. 125 af 20. April 1926,[1]) skal den som Resultat af Udskiftningen foreliggende Matrikulering være den fremtidig gældende Matrikul, der kun kan ændres ved Udstykning eller Sammenlægning.

2 Til Udstykning af et Matrikulnummer paa vedkommende Plads udkræves Approbation af Landbrugsraadet.

Udstykningsapprobationen, der skal indeholde Oplysning om de ved Udstykningen udlagte Adgangsveje, bliver at meddele Dommeren, der paa det udstykkede Matrikulnummers Folio har at notere den ved Udstykningen foregaaede Forandring med Hensyn til Areal, Vejadgang m. m.

Intet Sköde eller andet Adkomstdokument paa en Del af et Matrikulnummer, til hvis Udstykning Landbrugsraadets Approbation i Henhold til denne Anordning udkræves, maa tinglæses, forinden det ved Landbrugsraadets Foranstaltning er blevet forsynet med Paategning om Approbationens Dato, om Parcellens Areal og de særlige Forpligtelser, der maatte være knyttet til Approbationen. Ved Tinglæsningen skal fremlægges et af Landbrugsraadet attesteret Udstykningskort over det paagældende Areal.

Ligeledes maa intet Sköde eller andet Adkomstdokument paa en fast Ejendom eller en Del af en saadan tinglæses, forinden det af Forstanderskabet er blevet forsynet med Paategning om, at de forfaldne Skatter af Jord og Bygninger er betalt. Det skal derhos være forsynet med Paategning af vedkommende Sysselmand om, at ogsaa de Ejendommen paahvilende Skatter til Lagtinget er betalt.

Angaaende de Forpligtelser, der paahviler en Parcel, foretager Dommeren i Henhold til Paategningen paa Adkomstdokumentet ved dettes Tinglæsning den fornödne Notering paa Ejendommens Folio.

Ingen Del af et Matrikulnummer maa særskilt bortfæstes eller for et længere Tidsrum end 10 Aar bortlejes, og intet hertil sigtende Dokument maa tinglæses.

Bygningskommissionen maa ikke meddele Tilladelse til Bebyggelse af en udstykket Del af et Matrikulnummer, uden at Landbrugsraadets Approbation samt det attesterede Udstykningskort er forevist Kommissionen.

3 Den, der önsker et Matrikulnummer udstykket, har desangaaende at henvende sig til Landbrugsraadet, som efter indhentet Erklæring fra vedkommende Forstanderskab og med fornöden sagkyndig Bistand derefter foranstalter den i Anledning af Udstykningen fornödne Opmaaling og Parcelskellenes Afmærkning i Marken med tydelige og varige Mærker, alt efter de Regler, der maatte blive fastsat af Landbrugsraadet.[2])

4 Sammenlægning af flere Matrikulnumre paa vedkommende Plads til eet Matrikulnummer, saaledes at dette ikke paany maa udstykkes uden Landbrugsraadets Approbation, maa ikke finde Sted uden Tilladelse fra Landbrugsraadet. Forinden en saadan Sammenlægning tillades, skal der foreligge Attest fra Dommeren om, at der mellem de tinglæste Prioritetshavere i Matrikulnumrene har fundet et Opgör Sted, hvorved Hæftelsernes Prioritet indbyrdes er blevet fastlagt, eller om, at Matrikulnumrene er undergivet de samme Hæftelser, eller at kun det ene Matrikulnummer er behæftet. Nævnte Fastlæggelse af Prioriteterne skal ske ved tinglæst Paategning paa Pantebrevene.

Er det i Øjeblikket umuligt at skaffe Paategning, eller nægter en Panthaver at give Paategning, kan Sammenlægning dog tillades, naar der enten stilles en efter Dommerens Skön betryggende Sikkerhed for den paagældende Panterets Indfrielse, eller der fremskaffes Attest fra Dommeren og to af ham tilkaldte, paa dette Omraade særlig kyndige Mænd om, at Sammenlægningen ikke kan medföre nogen som helst Fare for Pantesikkerheden. I disse Tilfælde fastsættes Prioritetsforholdet af Dommeren.

---

[1]) Nu Lov Nr. 147 af 27. Marts 1939.
[2]) Jfr. Kunng. nr. 36, 15. mai 1951.

Nærmere Regler om Tilvejebringelse af de i andet Stykke nævnte Attester, herunder Instruks for Vurderingsmændene og Regler om Betalingen for Attesterne, gives af Justitsministeriet.

Ved Tvangsauktion over et sammenlagt Matrikulnummer ansættes de för Sammenlægningen bestaaende Servitutters, Brugsrettigheders og andre Byrders Andel i Købesummen, hvis de ikke fuldt dækkes, ved et Skön af Fogden under Hensyntagen til Forholdet mellem Værdien af den Byrderne vedkommende Del af Matrikulnummeret og Værdien af det sammenlagte Matrikulnummer.

5 Forinden Landbrugsraadet approberer en Sammenlægning, skal der indhentes en Erklæring fra Forstanderskabet.

6 Genparter af Matrikulens Dokumenter kan faas gennem Landbrugsraadet. Belingen herfor og for Parcelkorts Attestation fastsættes af Landsstyret.

Regler for Matrikulens Vedligeholdelse fastsættes af Landsstyret efter Forhandling med Landbrugsraadet.[1])

7 Dommeren opretter Realregister for samtlige Matrikulnumre for hver Plads efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeriet.[2]) Udgifterne herved afholdes af Statskassen.

8 Snarest efter, at hver af de i § 1 omhandlede Udskiftninger er endelige, anlægger Lagmanden ved offentlig Stævning, der indrykkes 3 Gange i den for Færöerne til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser autoriserede Avis og i Statstidende, med 6 Maaneders Varsel Retssag ved Færöernes Ret mod alle og enhver, der maatte have Indsigelser at fremsætte imod, at de i Matrikulen for vedkommende Plads anförte Ejere indföres i Realregisteret som Ejere af i enhver Henseende ubehæftede Ejendomme.

Det skal i Stævningen anföres, at den gælder alle og enhver, som mener at have Ejendomsret, der ikke er anfört i Matrikulen, Panteret, Brugsret eller servitutmæssige Rettigheder over fast Ejendom vedkommende Sted, og det skal ved Stævningen paalægges dem ved Möde i Retten at medbringe Adkomstdokumenter, Pantebreve og andre til Sagens Oplysning tjenende Dokumenter, der maatte være i deres Besiddelse, samt Genparter af disse Dokumenter, udfærdiget efter Regler, der fastsættes af Justitsministeriet.[2]) Dokumenterne skal saa vidt muligt være forsynet med Paategning af Udskiftningskommssionsformanden eller Sysselmanden om, under hvilket Matrikulnummer det i Dokumentet ommeldte Grundstykke er optaget i Matrikulen; Bemærkning herom skal optages i Stævningen. Det skal endvidere i Stævningen anföres, at Matrikulen med tilhörende Kort ligger til Eftersyn paa Dommerkontoret.

9 Den i forrige Paragraf omhandlede Retssag falder i Rette samtlige ordentlige Retsdage, der ligger mellem Stævningens förste Indrykkelse og Stævnevarselets Udlöb, begge Dage medregnet, og kan endvidere behandles af Dommeren paa overordentlige Retsmöder.

Förste Retsdag fremlægges Matrikulen med tilhörende Kort.

Indsigelser fremsættes inden Retten og behandles af Dommeren inden Retten under Tilsigelse af alle vedkommende, derunder Lagmanden og Forstanderskabet. Dette skal være berettiget til at indbringe for Retten Spörgsmaal om Servitutter, som maatte skönnes at være af almen Betydning.

10 Senest 4 Uger efter Stævnevarslets Udlöb optages Retssagen til Dom. I Dommen fastsættes, at Matrikulen med de Ændringer, der anföres i Dommen, skal danne Grundlaget for Realregistret.

11 Ved Dommen erhverver den paagældende Legitimation som Ejer, Panthaver eller Indehaver af anden Ret over vedkommende Ejendom.

Dog kan Dommeren forbeholde den, der har fremsat Indsigelse, Adgang til ved en inden 5 Maaneder efter Dommens Afsigelse mod den legitimerede anlagt Sag

---

[1]) Jfr. Bek. 262 af 29. Okt. 1931 og kunng. nr. 36, 15. mai 1951.
[2]) Jfr. Bek. 244 af 18. Sept. 1931.

at faa sin Indsigelse underkastet fornyet Behandling ved Underretten. De saaledes forbeholdte Rettigheder indföres i Realregistret med Tilföjelse i Anmærkningsrubrikken af Ordet »forelöbig«. Saafremt Sag ikke er anlagt inden den foran fastsatte Frist, eller Rettigheden nægtes Anerkendelse ved endelig og upaaankelig Dom, udslettes Rettigheden af Realregistret. Anerkendes derimod Rettigheden ved saadan Dom, göres der herom Anmærkning i Registeret, og Ordet »forelöbig« udstreges.

12 Det skal i Dommen udtales, at Pantebreve, der ikke er fremlagt under Retssagen, er mortificeret.

13 Dokumenter, der har været fremlagt i Retssager, anlagt i Henhold til denne Anordnings §§ 8 og 11, maa ikke tilbageleveres för Ankefristens Udlöb. Inden Tilbageleveringen skal hvert enkelt Dokument af Dommeren forsynes med Paategning om den i Dokumentet omhandlede Ejendoms Matrikulbetegnelse og, hvis Dokumentets Indhold ikke fuldt ud er godkendt ved Dommen, om i hvilken Udstrækning Indholdet er godkendt.

14 Sager, anlagt i Henhold til denne Anordnings §§ 8 og 11, er fritaget for Gebyr i förste Instans.

15 Naar der for en udskiftet Plads er oprettet Realregister i Overensstemmelse med § 7, skal der af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter leveres Genparter, der opbevares efter nærmere af Landsstyret fastsatte Regler.[1]) Genparterne skrives paa Folioark, og deres Rigtighed bekræftes af Dommeren. For Bekræftelsen af Genparterne af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter svares der et Vederlag af 1 Kr. for hvert læst og 50 Øre for hvert aflæst Dokument.

Finder Udslettelse Sted i Henhold til Fuldmagt, eller skal der ved Aflæsning leveres Genparter af mellemliggende utinglæste Transporter, Udlægspaategninger eller andre Paategninger, svares der en Afgift af 50 Øre for Bekræftelsen af hver Genpart af disse Dokumenter.

Af Bekræftelsesvederlaget tilfalder to Trediedele Dommeren, medens en Trediedel tilfalder Statskassen og föres til Indtægt paa Kontorholdsregnskabet.

16 Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober 1931.

17. Juli — BEK. (NR. 200) AF de i Lov Nr. 84 af 30. April 1909, Lov Nr. 28 af 30. Januar 1923 og Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931 indeholdte REGLER OM KOMMUNALE VALG I LANDKOMMUNERNE PAA FÆRØERNE. I Medför af den Bemyndigelse, som er givet Justitsministeren ved § 7 i Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931 om kommunale Valg i Landkommunerne paa Færöerne, bekendtgöres herved Lov Nr. 84 af 30. April 1909, ændret i Overensstemmelse med Lov Nr. 28 af 30. Januar 1923 og Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931, som: *Lov om kommunale Valg i Landkommunerne paa Færöerne.*

1 I Stedet for Bestemmelserne i §§ 4—10 i Afsnittet om Forstanderskabernes Sammensætning og Valg i Lov om de færöske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872, jfr. Lov Nr. 28 af 2. Marts 1903 om Forandringer i nævnte Lovs § 6, træder de i nedenstaaende §§ 2—20 indeholdte Bestemmelser.

2[2]) Valgret og Valgbarhed til Forstanderskabet tilkommer enhver, der har Valgret til Folketinget, og som ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder til denne samt i det Regnskabsaar, hvori Valget foregaar, og i hele det umiddelbart forudgaaende uden Afbrydelse har haft Bopæl i Kommunen, medmindre vedkommende nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle,

[1]) Jfr. Bek. 244 af 18. Sept. 1931.

[2]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 og Ll. Nr. 61 af 2. Dec. 1949. Ifölge midl. Best. Nr. 36 af 22. Nov. 1944 tilkommer Valgret og Valgbarhed til Thorshavn Byraad enhver, der har fyldt sit 21de Aar og iövrigt opfylder de i Lovgivningen foreskrevne Betingelser. Ved Ll. Nr. 61 af 2. Dec. 1949 er Betingelsen om Betaling af Kommuneskat ophævet.

i Löbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaret af hende selv; dette gælder dog ikke, naar hun i et Aar efter Samlivets Ophör ikke har modtaget Fattigunderstöttelse.

Den Vælger, der har Bopæl paa flere Steder, bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil göre sin Valgret gældende.

Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets fælles eller af Hustruens særlige Midler, betragtes de begge som Skatteydere.

Mand og Hustru eller beslægtede i op- eller nedstigende Linie maa ikke paa samme Tid have Sæde i Forstanderskabet.

3 Forstanderskabets Medlemmer vælges fremtidig paa 4 Aar, og samtlige Medlemmer afgaar samtidig.

4 Valgene i hvert Sogn ledes af et Valgnævn, bestaaende af 3 af Forstanderskabet aarlig valgte, i Sognet bosatte Vælgere. I de Kommuner, hvor 2 eller flere Sogne i Forening skal vælge et eller flere Medlemmer, vælger Forstanderskabet desuden et fælles Valgnævn paa 3 Medlemmer. Valgnævnene vælger selv deres Formænd.

Til hvert Valgnævn vælger Forstanderskabet desuden 2 Suppleanter.

Vælgere, der ikke kan undslaa sig for at modtage Valg til Forstanderskabet, er pligtige til at paatage sig Hvervet som Medlem af (eller Suppleant til) Valgnævnet og som tilforordnet Hjælper for samme.

5 Med Skattelisterne for det foregaaende Aar som Grundlag affatter Sognets Valgnævn i Oktober Maaned, Aaret för de ordentlige Valg skal foregaa, en Liste over de i Sognet bosatte valgberettigede Personer. Vælgerne opföres med deres fulde Navn og betegnes iövrigt saaledes, at Forveksling ikke kan finde Sted. Paa Listerne optages de Personer, som forventes at ville have opnaaet Valgret den 1. Januar det kommende Aar.

Personer, der ved Valglisternes Affattelse ikke har betalt den dem paahvilende Kommuneskat,[1]) medtages paa Valglisterne, men de paagældende skal ved en endelig Berigtigelse, der foretages paa et Möde af Valgnævnet Ugedagen för Valgdagen, slettes af Valglisterne, saafremt Skatten for det forudgaaende Kalenderaar paa dette Tidspunkt er forfalden til Inddrivelse ved Udpantning og ikke — bortset fra den Del, der lovlig maatte være eftergivet — er betalt inden dette Möde. I den Bekendtgörelse, der ifölge § 6, 2. Stk., skal udfærdiges om Valget, skal det bemærkes, at de paa Valglisterne opförte Personer, saafremt de vil forblive paa Valglisterne, maa have erlagt den til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne Kommuneskat for det forud for Valget gaaende Kalenderaar inden det Möde, der afholdes af Valgnævnet Ugedagen för Valgdagen.

I de förste 14 Dage af November Maaned fremlægges Listerne til Eftersyn paa et for Sognets Beboere bekvemt Sted eller efter Omstændighederne paa flere Steder.

Om Tiden og Stedet for Fremlæggelsen sker Bekendtgörelse med 8 Dages Varsel ved Kirkestævne og paa anden i Sognet brugelig Maade.

Indsigelser imod Valglisterne fremsættes skriftlig inden 18. November for Valgnævnet, som afgör Spörgsmaalet og inden December Maaneds Udgang foretager de nödvendige Rettelser i Listen og meddeler Klageren Underretning herom. De saaledes berigtigede Valglister gælder fra 1. Januar til 31. December.

Endvidere bliver de, som kan ventes at ville opnaa Valgret i Löbet af det Aar, for hvilke Valglisterne skal gælde, at opföre paa en særskilt Liste med udtrykkelig Angivelse af Tidspunktet for deres Tilflytning til Kommunen, samt for de ikke 25-aarige af den Dag i Aaret, da de fylder det 25de Aar.[2])

[1]) Ved Ll. Nr. 61 af 2. Dec 1949 er Betingelsen om Betaling af Kommuneskat ophævet.
[2]) Nu de ikke 21-aarige, der opföres med den Dag, de fylder det 21de Aar.

6[1]) De ordentlige Valg foregaar i Maanederne November—December.

Valgnævnet fastsætter Tiden og Stedet for Valgets Afholdelse. Valgdagen bekendtgöres 6 Uger forud ved Kirkestævne og paa anden i Sognet brugelig Maade. Paa samme Maade bekendtgöres Stedet og Klokkeslettet for Valgets Afholdelse med mindst 8 Dages Varsel. Afstemningen begynder Kl. 10 Formiddag og varer til Kl. 1 Eftermiddag, hvorefter den udsættes til Kl. 6 Eftermiddag; derefter fortsættes den til Kl. 8 Aften, og saa længe der endnu derefter melder sig Vælgere for at afgive Stemmer, men sluttes, naar efter Kl. 8, uagtet Opfordring, ingen Vælger melder sig for at afgive Stemme.

For Sogne, hvor det paa Grund af Udstrækning eller andre Naturforhold er vanskeligt for Vælgerne at samles paa eet Sted, kan der ved Vedtægt træffes Bestemmelse om, at Afstemningen skal foregaa paa to eller flere Steder i Sognet.

Vedtægten skal indeholde Bestemmelser om Kandidatlisters Modtagelse, om Valghandlingens Ledelse, om Stemmerum, Stemmekasse og Stemmemodtagelse paa hvert Sted samt om Stemmernes endelige Optælling, alt i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler, kun med de Lempelser, som nödvendiggöres ved, at Afstemningen foregaar paa mere end eet Sted.

Forslag til saadan Vedtægt udarbejdes af Forstanderskabet saa betids, at det ved Lagtingets Aabning kan forelægges dette til Stadfæstelse.[2]) Finder Lagtinget Anledning til at foretage, Forandringer i det indsendte Udkast, bliver Forstanderskabets Erklæring at indhente.

7 Afstemningen sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg.

Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgnævnet inden Kl. 12 Middag paa 3 Ugers Dagen, forinden Valget finder Sted. Listen skal være underskrevet af mindst 5, höjst 10 Vælgere som Stillere, og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle er tydeligt angivne.

Hvor flere Sogne skal vælge i Forening, indleveres Kandidatlisten til Formanden i det fælles Valgnævn, som, efter at Listen er godkendt, sender Afskrift af denne til Valgnævnene i de enkelte Sogne.

Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaaelse for, at og naar Listen er indleveret.

En Kandidatliste kan indeholde færre Navne end det Antal Repræsentanter, der skal vælges; derimod er den ugyldig, hvis den indeholder flere Navne. Kandidaterne skal være saa bestemt betegnede ved Navn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Person. Er nogen af de paa Listen opförte Kandidater ikke valgbar, eller er han saa utilstrækkeligt betegnet, at Valgnævnet ikke kan skönne, til hvilken valgbar Person der sigtes, udstryges hans Navn af Listen.

Saafremt Valgnævnet (det fælles Valgnævn) finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at stryge noget Navn af Listen, skal dets Kendelse tilföres Valgbogen. En Udskrift af Kendelsen skal för Valgets Begyndelse meddeles den Stiller, som har besörget Indleveringen.

De af Valgnævnet godkendte Kandidatlister mærkes hver med sit Bogstav (A., B., C. o. s. v.), og paa hver Liste sættes Nummer (1. 2. 3 o. s. v.) foran Kandidaternes Navne i den Rækkefölge, hvori de af Stillerne er opförte.

Mindst 3 Dage för Valget bekendtgöres Kandidatlisterne ved Kirkestævne eller paa anden brugelig Maade.

For saa vidt der til Formanden for Valgnævnet til den i 2. Stykke foreskrevne Tid kun er indleveret een gyldig Kandidatliste, betragtes de paa samme opförte Kandidater som valgte uden Afstemning.

---

[1]) Som ændret ved Ll.Nr. 61 af 2. Dec. 1949.

[2]) Henhörer nu under Landsstyret.

8 Valgnævnet tilvejebringer til Brug ved Valget Stemmesedler og dertil passende Konvolutter i fornödent Antal. De saaledes tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter skal alle haves til Stede ved Valget. Afstemningen foregaar ved Afgivelse af saadanne Stemmesedler, indlagte i de dertil hörende Konvolutter.

Stemmesedlen skal i tydeligt Tryk eller Stempel indeholde Betegnelserne »Valgliste A«, »Valglist B«, »Valgliste C« o. s. v. i saa mange Linier, som der er Kandidatlister; hver Valgbetegnelse skal staa i en Linie for sig, og hver to Valgbetegnelser skal være indbyrdes adskilte ved en vandret Streg. Intet andet Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være paaført nogen Stemmeseddel enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Konvolutterne skal være uigennemsigtige og saaledes tildannede, at de helt dækker den indlagte Stemmeseddel. Paa hver Konvolut skal være trykt eller stemplet Valgets Aar og Dag. Intet andet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være paaført nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Valgnævnet tilvejebringer endvidere en Stemmekasse og et Stemmerum af den nedenfor angivne Beskaffenhed eller, hvis flere behöves, det fornödne Antal deraf.

Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller ved Ophængning dannet Rum af en saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og en fast Plade til Underlag ved Skrivning.

Stemmekassen skal være aflaaset og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

9 Paa Valgstederne skal fra Valghandlingens Begyndelse Kandidatlisterne findes opslaaede trykte eller tydelig skrevne og mærkede med deres Bogstav. Ligeledes skal der findes opslaaet en af Amtet[1]) affattet, trykt Vejledning for Vælgerne, indeholdende det væsentlige af de i nærværende Lovs §§ 6—16 indeholdte Bestemmelser.

10 Valghandlingen aabnes af Formanden med at bekendtgöre Navnene paa Valgnævnets Medlemmer, det Antal Medlemmer, der skal vælges, og de i Henhold til § 7 modtagne Lister; han foreviser den Kasse, hvori Stemmesedlerne skal nedlægges, saaledes at det kan ses, at den er tom.

Under Tilsyn af Valgnævnets Formand föres en Valgbog, der skal være autoriseret af Forstanderskabet. I Valgbogen optegnes det væsentlige af, hvad der vedrörer Valghandlingen, navnlig Antallet af indleverede Lister og Navnene paa hver Listes Kandidater i den paa Listen opförte Orden. Tallet af de til Brug ved Valget tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter, Tallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Tallet af afgivne ugyldige Stemmesedler, Tallet af Stemmer paa hver Kandidatliste samt Navnene paa de valgte Kandidater med vedföjet Listebetegnelse. Efter Valgets Afslutning opbevares Valgbogen af Valgnævnet.

11 Til Valgmödet staar Adgangen aaben for enhver, dog at Valgnævnet kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et eller flere Stemmerum er anbragte, ikke under Afstemningen, foruden de derved ansatte Valgnævnsmedlemmer, maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa Adgang til Stemmegivning ventende Vælgere, hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, samt Kandidaterne og 2 Stillere for hver Liste. De tilstedeværende er pligtige til at rette sig efter Formandens nærmere Bestemmelser.

Vælgerne fremtræder efterhaanden, som de selv vil, og som der bliver Lejlighed til at modtage deres Stemmesedler. Efter at Valgnævnet har forvisset sig om, at den fremtrædende er den, han opgiver at være, og at han staar opförl paa Valglisten, erholder Vælgeren en Stemmeseddel og dertil hörende Konvolut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen andre maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds ved Bogstavet for den Liste, som han vil stemme paa,

[1]) Nu Landsstyret.

og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen uden at undersöge dens Indhold. Et af Valgnævnets Medlemmer gör i Valglisten Bemærkning ved hver Vælger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og et andet af Valgnævnets Medlemmer optegner i fortlöbende Række de samme Vælgeres Löbenummer og Navn. Enhver Vælger, der vil deltage i Valget maa personlig möde.

Ifald en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller bliver af Uagtsomhed ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteföreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttede.

Ifald en Vælger fremförer for Valgnævnet, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgnævnet skönner, at det saaledes fremförte er rigtigt, skal et dertil særligt udvalgt Medlem af Valgnævnet eller en dertil af Valgnævnet særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornöden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nödvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages.

12 Naar ingen Vælger mere efter Kl. 8 (jfr. § 6), uagtet Opfordring forlanger at afgive sin Stemmeseddel, erklæres Stemmegivningen for sluttet, dog at Valgnævnets Medlemmer og de andre valgberettigede Medhjælpere ved Valget umiddelbart derpaa har Ret til at afgive deres egne Stemmer.

Ingen Vælger, som har afgivet Stemme, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvem han har stemt paa.

Intet Medlem af Valgnævnet eller nogen anden, som ifölge § 11 har Ret til at være til Stede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler modtages, maa under Afstemningen give nogen Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til, paa hvilken Liste han skal stemme. Ej heller maa nogen af dem nogen Sinde give nogen anden Underretning om, hvad han paa Stemmestedet maatte have erfaret med Hensyn til, hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme. Overtrædelse af nogen af disse Bestemmelser straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt Fængsel.

Det er forbudt gennem Partibureauer eller paa anden Maade at före systematisk Kontrol med, at Vælgerne möder og afgiver Stemme.

Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 100 til 1000 Kr. Sagerne herom behandles som Politisager. Böderne tilfalder Sognets kommunale Understöttelseskasse.

13 Stemmeoptællingen foregaar offentlig. Den finder Sted straks efter Stemmegivningens Slutning. Er Afstemningen foretaget paa mere end eet Sted, bliver efter den Optælling, der foretages paa hvert Valgsted, samtlige benyttede og ubenyttede Stemmesedler og Konvolutter tillige med en Udskrift af Valgbogen straks at forsegle og indsende til det fælles Valgnævn (§ 4), som 8de Dagen efter Valgdagen foretager den endelige Optælling i et offentligt Möde.

14 Ved Stemmeoptællingen aabner Valgnævnets Formand Kassen, udtager Stemmesedlerne een for een af Konvolutterne og oplæser dem lydelig, hvorefter de henlægges og samles paa eet Sted. En Stemmeseddel er ugyldig, hvis der er stemt paa andet end en af Kandidatlisterne. Indeholder en Konvolut flere end en Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Listerne Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemmesedlen eller den Konvolut, der har omgivet den, giver Grund til at antage, at Stemmesedlen ikke er en af en Stemmelisteförer udleveret og i et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget, hvorved det findes forsætlig tilkendegivet, hvem den stemmende er,

eller der overhovedet ved en Behandling, som kun kan antages at være foretagen af Vælgeren, findes forsætlig at være givet Stemmesedlen et Særpræg.

Efterhaanden, som Stemmesedlerne oplæses af Formanden, optegner Medlemmerne af Valgnævnet, hvor mange Stemmer der falder paa hver af Listerne. Efter at alle Stemmesedlerne er oplæste, meddeler den ene af Listeförerne lydelig de paa hans Liste optegnede Stemmetal, og den anden Listeförer ligeledes lydelig om de stemmer overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaas Stemmesedlerne paany til Berigtigelse af den indlöbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifölge § 11 förte Fortegnelse over de Vælgere, der har afgivet Stemmeseddel.

15 Efter at Valgnævnet har forvisset sig om, at Valghandlingen er foregaaet paa lovlig Maade, sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne Stemmer. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3 o. s. v., indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det höjeste kan blive den til Del. Det störste af de saaledes fremkomne Delingstal giver den Liste, hvilken det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, det næststörste Delingstal giver den Liste, det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmer er valgte. Er Delingstalene lige store, gör Lodtrækning Udslaget. Af hver enkelt Liste udtages de valgte Medlemmer efter den Orden, hvori de paa Listen er opförte; Navne paa dem, der allerede er valgt paa anden Liste, overstreges. Er en Kandidatliste udtömt, naar der tilkommer den en Repræsentant, tages denne af den Liste, som derefter har det höjeste Tal.

Valgnævnets Formand indberetter Valgets Udfald til Forstanderskabet og meddeler de valgte Underretning om deres Valg.

I samtlige Kommuner bliver Stemmesedlerne efter Valget at indpakke og forsegle af Valgnævnet; de gyldige, de ugyldige, de ombyttede og de ikke udleverede Stemmesedler holdes hver for sig i særskilte Pakker med tydelig Paaskrift om deres Indhold. Pakkerne afgives til Forstanderskabet, der opbevarer dem, indtil Ankefristen er udlöbet, eller Klage over Valget er endelig afgjort; derefter skal de tilintetgöres.

16 Saafremt kun én skal vælges, afgöres Valget ved simpelt Flertal; Kandidaterne stilles til Valg efter Reglerne i § 7. Paa hver Stemmeseddel skal, naar flere Kandidater er anmeldte, deres Navne, opförte i Bogstavfölge, være tydelig trykte eller stemplede over hverandre, indbyrdes adskilte ved en vandret Streg mellem hver to Navne. Naar kun een Kandidat er anmeldt, erklærer Valgnævnet denne for valgt uden Afstemning. Med Hensyn til Afstemningen og Stemmeoptællingen etc. gælder iövrigt de ovenfor givne Regler. I Tilfælde af Stemmelighed afgöres Valget ved Lodtrækning.

17[1]) De paa en Liste ved et almindeligt Valg opförte Kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som Suppleanter for de valgte af samme Liste i den Rækkefölge, i hvilken de er opförte paa Listen, og træder i den angivne Orden i Stedet for de valgte som Medlemmer af vedkommende Forstanderskab, hvis nogen af disse i Valgperiodens Löb maatte afgaa ved Döden eller udtræde af Raadet eller paa Grund af Sygdom, Bortrejse eller anden Grund maatte være lovlig forhindret i at deltage i Forstanderskabets Forhandlinger, dog kun saa længe dette efter Omstændighederne skönnes nödvendigt.

Viser det sig ved indtrædende Ledighed, at der ikke efter den angivne Regel kan ske Besættelse af den ledige Plads som Medlem, vil der være at afholde Udfyldningsvalg, medmindre Forstanderskabet enstemmig beslutter, at saadant Valg ikke skal afholdes.

Saafremt der i Medför af foranstaaende vil være at afholde Udfyldningsvalg, berammer Forstanderskabet den Dag, paa hvilken Valget skal finde Sted; Bekendtgörelse herom udfærdiges af Forstanderskabet paa den i § 6 foreskrevne Maade.

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 61 af 2. Dec. 1949.

Er der i Medför af § 5 som Följe af ordentligt Valgs Afholdelse affattet Lister over de valgberettigede i Kommunen, og Tiden for disse Listers Gyldighed (jfr. § 5, 5. Stk.) endnu ikke er udlöbet paa det Tidspunkt, da det overordentlige Valg skal finde Sted, afholdes Valget paa Grundlag af disse Valglister.

Er der, naar Valg ifölge 2. Stk. skal afholdes, ikke affattet Valglister som Följe af ordentligt Valgs Afholdelse — eller kan det overordentlige Valg ikke berammes til Afholdelse inden Udlöbet af Tiden for disse Listers Gyldighed — vil der, saa snart Dagen for det overordentlige Valgs Afholdelse er fastsat af Forstanderskabet, være at udarbejde nye Valglister over samtlige valgberettigede i Kommunen. Paa disse Lister optages de Personer, der senest paa den til Valgets Afholdelse fastsatte Dag vil have opfyldt de i § 2 fastsatte Betingelser for Valgret. De omhandlede Lister fremlægges til Eftersyn i vedkommende Kommune — under Iagttagelse af Forskrifterne i § 5 — i et Tidsrum af 14 Dage. Med Hensyn til Fremsættelse af Indsigelser mod Listerne og Paakendelse af disse Indsigelser, gælder Forskrifterne i § 5, dog saaledes at Indsigelser skal fremsættes senest 5te Dagen efter Udlöbet af den Tid, hvori Listerne ligger fremme, og at den endelige Berigtigelse af Listerne skal ske senest 5te Dagen efter Indsigelsesfristens Udlöb. Lagtinget kan dog tillade Afvigelse fra de for Listernes Fremlæggelse til Eftersyn, Berigtigelse m. v. fastsatte Tidsfrister.

18 Enhver, der er valgbar til Forstanderskabet, er pligtig til at modtage Valg til samme i to efter hinanden följende Valgperioder, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifölge sin Helbredstilstand eller deslige maatte have anden skellig Grund til at önske sig fritaget for Valget, hvilket afgöres af Valgnævnet eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med dettes Afgörelse, af Forstanderskabet.

Den, som har noget at anke over ved den foregaaende Valghandling eller i Anledning af de under samme afsagte Kendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Besværing skriftlig til Forstanderskabet inden 8 Dage efter, at Valghandlingen har fundet Sted. Inden en Maaned efter Besværingens Indgivelse afgör Forstanderskabet da Sagen, efter at Valgnævnet har haft Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover. Forstanderskabets Kendelse kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indankes til Lagtinget.[1])

Naar ordentlige Valg er foretagne, fratræder de ældre Medlemmer af Forstanderskabet först ved Regnskabsaarets Udgang.

Hvis et Medlems Valg ved den derom endelig tagne Beslutning forkastes, eller vedkommendes Vægring ved at modtage Valg erkendes berettiget, betragtes hans Navn som ikke opfört paa den paagældende Kandidatliste, og den af de övrige Kandidater, som under denne Forudsætning vilde have været gyldig valgt, erklæres derefter for Medlem. Naar i de anförte Tilfælde den nævnte Fremgangsmaade ikke kan finde Anvendelse, bliver Omvalg snarest muligt at foretage.

19 Kommer et Medlem af Forstanderskabet i et Tilfælde, der ifölge § 2 udelukker ham fra Valgret og Valgbarhed, udtræder han af Forstanderskabet. Er Forhindringen forbigaaende, kan han efter Forstanderskabets Beslutning midlertidig fritages for Forretningerne, indtil Forhindringen er ophört. Finder et Medlem sig beföjet til inden Udlöbet af den Tid, for hvilken han er valgt, at forlange sig fritaget for denne Post, kan Forstanderskabet bevilge hans Andragende. Er Medlemmet ikke tilfreds med Forstanderskabets Afgörelse, kan det indbringe Spörgsmaalet for Lagtinget.[1])

20 Alle af Valgene flydende Omkostninger udredes af vedkommende Kommune. Bestaar Kommunen af to eller flere Sogne, fordeles Omkostningerne paa disse efter deres Folketal.

---

[1]) Nu Landsstyret.

22. Juli — ANORDNING (NR. 218) OM ÆNDRING I ANORDNING AF 16. JANUAR 1912 ANGAAENDE FORSKELLIGE FORHOLD VEDRØRENDE FOLKESKOLEN i Bygderne paa Færöerne. (Indföjet i Anordn. af 1912).

18. Sept. — BEK. (NR. 244) VEDRØRENDE INDFØRELSE AF MATRIKUL OG OPRETTELSE AF REALREGISTER FOR UDSKIFTEDE PLADSER PAA FÆRØERNE UDENFOR THORSHAVN.[1]) I Henhold til §§ 4, 7, 8 og 15 i Anordning Nr. 198 af 15. Juli 1931 om Indförelse af Matrikul og Oprettelse af Realregister for udskiftede Pladser paa Færöerne udenfor Thorshavn fastsætter Justitsministeriet herved herved följende.

Uskadelighedsattester.

1 (Paragraffens 1, 2., 3. og 4. Stk. er af samme Indhold som § 1 i Anordn. af 22. Juni 1928 gældende for Thorshavn). — — — Vurderingsmændene har tillige om fornödent Krav paa Befordring.

Realregistret.

2 I Realregistret har hvert Matr. Nr. sit Blad. Bladene samles i Bind, saaledes at Sysselinddelingen er afgörende for, hvilke Bygder der anbringes i samme Bind. Bladene anbringes i Nummerorden inden for samme Bygd. — — — Paa Ejendomsbladets anden Side opföres den til Ejendommen hörende Andel i Udmarken (Haugen). — — — Naar nye Tröer indtages af Haugen, skal Adkomsterne paa disse, forinden de kan modtages til Tinglæsning, have Paategning af Landbrugsraadet om, under hvilket Trönummer Arealet skal optages i Realregisteret. Disse Trönumre indsættes efter Matrikulnumrene i samme Bygd, og naar endelig Opmaaling og Matrikulering sker ved Landinspektör, aflöses de af Matrikulnumre. — — — (Iövrigt er Paragraffen af samme Indhold som § 2 i Anordn. af 22. Juni 1928).

3 — — — (Af samme Indhold som § 3 i Anordn. af 22. Juni 1928).

Genparter.

4—5 — — — (Af samme Indhold som §§ 4—5 i Anordn. af 22. Juni 1928).

6 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Oktober 1931.

14. Okt. — ANORDN. (NR. 250) OM ÆNDRING I Anordn. Nr. 545 af 4. Okt. 1919 om EMBEDSLÆGEVÆSENETS ORDNING paa Færöerne. (Jfr. Anordningen af 1919 § 19).

29. Okt. — BEK. (NR. 262) OM UDFØRELSE AF UDSTYKNINGER OG SAMMENLÆGNINGER OG OM VEDLIGEHOLDELSE AF MATRIKULEN FOR UDSKIFTEDE PLADSER PAA FÆRØERNE UDENFOR THORSHAVN.[2]) I Henhold til §§ 3 og 6 i kgl. Anordning af 15. Juli 1931 om Indförelse af Matrikul og Oprettelse af Realregister for udskiftede Pladser paa Færöerne udenfor Thorshavn fastsætter Landbrugsministeriet herved efter stedfunden Forhandling med Amtmanden följende Regler:

1 Den som Resultat af Udskiftning af en Plads i Henhold til de til enhver Tid gældende Regler, jfr. Lov Nr. 125 af 20. April 1926,[3]) udarbejdede Matrikul med dertil hörende Matrikulskort skal holdes vedlige, saaledes at de af Landbrugsraadet approberede Ændringer i Ejendomsgrænser, Matrikulsbetegnelse, Vejforhold m. m. ved Landbrugsraadets Foranstaltning vil være at overföre paa Matrikulskortet og at indföre i Matrikulen.

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.
[2]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949, jfr. Bek. Nr. 201 af 18. Maj 1938 og Bek. Nr. 272 af 13. Aug. 1938.
[3]) Nu Lov Nr. 147 af 27. Marts 1939.

Til Udförelse af de med Matrikulens Vedligeholdelse nödvendige Arbejder bemyndiges Landsstyret til at anvende en Landinspektör eller en Person, der er godkendt som Udskiftningsformand.

2 Hvis et Matrikulsnummer önskes udstykket, maa vedkommende til Landbrugsraadet indsende Begæring om Udstykning, skrevet paa en ved Landbrugsraadets Foranstaltning fremstillet trykt Formular.

Paa tilsvarende Maade forholdes med Hensyn til Begæring om Sammenlægning.

3 Den af Landsstyret antagne Landinspektör (Udskiftningsformand) indvarsler herefter Sagens Parter til at möde for at paavise de paatænkte nye Parcelskel.

4 Alle Parcelskel afmærkes solidt og varigt, medmindre Skellet allerede er betegnet i Marken med varigt Hegn, Stendige, Gröft o. l.

Til Afmærkning anvendes nedgravede Sten (Cementsten eller lange firkantede tilhuggede Natursten), galvaniserede Jernrör, borede Huller i Klippe eller i större jordfaste Stenblokke, eller andre efter Forholdene egnede Grænsemærker.

For saa vidt der anvendes Egepæle, maa disse mærkes med en indbrændt Krone, der anbringes med et af Landsstyret godkendt Brændejern.

5 Saavel Ejer som Köber maa afgive skriftlig Erklæring om, at de er enige om de nye Skel, saaledes som disse er afsat i Marken, og om eventuelle nye Adgangsveje.

Naar der udlægges en Adgangsvej over et andet Matr. Nr. end det, der er Genstand for Udstykning, maa der endvidere fremskaffes skriftlig Erklæring fra Ejeren af det paagældende Matr.-Nr. om, at han samtykker i, at Vejen föres over hans Jorder, og at den optages i Matrikulens Dokumenter.

6 Efter Afmærkningen indmaales Skellene; Indmaalingen maa være knyttet til de ved Udskiftningen benyttede Fikspunkter eller til andre faste, skarpt betegnede Punkter paa begge Sider af de nye Skel og maa være saa omfattende, at der tilvejebringes Sikkerhed for, at disse Skel kan overföres paa Matrikulskortet under behörigt Hensyn til dettes Maalestoksforhold, (herunder ogsaa Indkrympning).

Eventuelle nye Adgangsveje indmaales i saadan Udstrækning, at de bringes i Forbindelse med allerede paa Matrikulskortet overförte Veje.

Til direkte Maaling af Linier benyttes Staalbaand. Lærredsbaandmaal maa kun undtagelsesvis benyttes og i intet Tilfælde til Maaling af Linier over 20 m.

Maalene angives med en Nöjagtighed af Tyvendedele af Meter, altsaa med to Decimaler, hvoraf den sidste kan være 0 eller 5, og de indföres i Maalebog eller anföres paa Maaleblade af Störrelse 12,5 × 20 cm eller Mangefold deraf.

De senere under Punkt 12 omtalte Kopier af Maaleblade, der skal fölge med Ansögning om Udstykning, kan være Afskrift af Maalebogen, Gennemskrift af Maalebladet eller en ad mekanisk Vej fremstillet Kopi af dette.

Med Hensyn til tekniske Enkeltheder ved Opmaalingen gaas frem efter Professor H. V. Nyholms »Opmaalingslære til Brug ved Landinspektörelevernes Undervisning i Landmaaling«.

7 Som Grundlag for Vedligeholdelsen benyttes en Genpart af Matrikulen *(Matrikulsprotokol)* og en Protokol *(Forandringsprotokol)*, hvori alle Forandringer med Hensyn til Matrikulsnumre, Areal m. v. indföres, samt et Sæt af de af Landsstyret udfærdigede trykte Kopier af Matrikulskortene *(Arbejdskort)*.

8 Hver af de ved en Udstykning fremkomne Parceller gives særskilt Matr.-Nr.

Förste Gang et Matr.-Nr. (f. Eks. Matr.-Nr. 3) udstykkes, betegnes den ene Parcel — som Regel den Parcel Ejeren beholder — ved det oprindelige Nr. vedföjet Litra »a« (3 a), og hver af de fraskilte Parceller betegnes ved det oprindelige Nummer vedföjet et af de næstfölgende Litra i Alfabetet (3 b, 3 c, 3 d o. s. v.).

Ved Udstykning af et Matr.-Nr. (f. Eks. 3 c), der allerede har faaet tildelt et Litra, beholder den ene Parcel, jfr. ovenfor, dette Litra (3 c), medens de fraskilte Parceller faar de næstfölgende Litra efter det sidst benyttede Litra for vedkommende oprindelige Nummer (f. Eks. 3 e, 3 f).

Naar Alfabetets sidste Bogstav (ö) er benyttet for vedkommende oprindelige Nummer, fortsættes med aa, ab, ac, o. s. v. til aö, derefter med ba, bb, o. s. v.

9 Da offentlige Gader og Veje og offentlige Vandlöb i Matrikulen alene betegnes ved Litra, skal der ved Deling af Matr.-Nre. som Følge af Anlæg eller Regulering af offentlige Gader, Veje, Vandlöb eller lign. ikke gives de derved udskilte Arealer selvstændige Matr.-Nre., saafremt Udskillelsen sker ved Ekspropriation eller lignende, men de paagældende Arealer betegnes alene med Litra.

Ved Regulering henlægges Arealet under det tilgrænsede allerede ved Litra betegnede Areal, og ved nye Anlæg benyttes det förste Litra i Litrarækken efter det sidst benyttede for saadanne offentlige Arealer.

Sker Deling af et med Litra betegnet offentligt Areal i Anledning af Afstaaelse til privat Ejer, faar den afstaaede Parcel et nyt Matr.-Nr., nemlig det förste i Talrækken efter det sidst benyttede Nummer.

10 Arealberegning af Parceller under 0,5 ha, der fraskilles til Byggegrunde eller har en Jordværdi svarende hertil, bör saa vidt muligt foretages efter Maal tagne i Marken.

For hver Parcel udföres iövrigt en Dobbeltberegning af Arealet. Med Hensyn til den tilladelige Forskel henvises til H. V. Nyholms Opmaalingslære.

Skattemarketallets Fordeling foretages af Landinspektören (Udskiftningsformanden) i Forhold til Parcellernes boniterede Areal, jfr. § 69 i Lov Nr. 125 af 20. April 1926[1]) og Landbrugsministeriets Reglement for Ansættelse til Skattemarker ved Udskiftning paa Færöerne af 25. Juni 1928.

11 For hver enkelt Sag udfærdiges et *Hovedudstykningskort* over den Lod, der udstykkes, samt et specielt *Udstykningskort* over hver af de Parceller, der önskes fraskilt.

Til Kortene skal bruges Tegnepapir af Stofklasse I, Styreklasse III, i Format 21 × 34 cm eller Mangefold deraf.

Paa *Hovedudstykningskortet* skal ældre Skel m. m. tegnes med sort Tusch, og ældre Matr.-Nr. paaskrives med sort Tusch, medens Ændringer med Hensyn til Ejendomsgrænser, Matr.-Nre., Vejgrænser m. m. vises med rödt Tusch. Nye Veje farvelægges med Kromgult (Jaune de chrome clair), medens ældre Veje farvelægges som paa Matrikulskortet med brun Farve (Terre de Sienne brulée). Paa Kortet anföres de enkelte Parcellers geometriske og boniterede Arealer med sort Tusch.

I Korttitlen skal findes Oplysning om, hvilket Matr.-Nr. Kortet omfatter, samt angives Bygd, Sogn, Syssel og Amt. Ligeledes maa det paa ethvert Kort anföres, at det er en Kopi af Matrikulskortet, samt hvornaar og i hvilken Anledning det er udfærdiget.

Paa det *specielle Udstykningskort* anföres med rödt i Korttitlen det Matr.-Nr. med Litra, som Parcellen vil faa tildelt efter Approbationen. Endvidere skal anföres Parcellens geometriske Areal med udtrykkelig Oplysning om, hvorvidt dette er beregnet efter Kortet eller efter Opmaaling i Marken, samt det Parcellen tildelte Skattemarketal. Forsaavidt der indenfor Parcellens Areal findes Veje, der er til Brug for andre end Ejeren, maa Arealet af disse Veje særskilt angives. Köbers Navn angives paa det specielle Udstykningskort foroven til höjre over Rammen.

Alle Kort skal være forsynet med Nordpil og Maalestok.

Kortene underskrives af den af Landsstyret antagne Landinspektör (Udskiftningsformand).

12 Ansögning om Approbation, der indsendes til Landbrugsraadet, skrives paa Papir i Propatriaformat (21 × 34 cm) og skal indeholde Oplysning om, hvilken Anvendelse der tænkes gjort af Parcellerne, og om Sælgers og Köbers Navne.

Med Ansögningen skal følge Hovedudstykningskortet, de specielle Udstykningskort, en Kopi af Maalebladet, den under Punkt 5 omhandlede Erklæring fra Parterne om de nye Skel, eventuelt Erklæring om Ordning af Adgangsforholdene til Parcellerne.

13 Den af Landsstyret antagne Landinspektör (Udskiftningsformand) overförer

[1]) Nu Lov Nr. 147 af 27. Marts 1939.

derefter Forandringerne paa Matrikulskortet (Arbejdskortet) og indförer dem i Forandringsprotokollen. Paa det Sted i Matrikulsprotokollen eller Forandringsprotokollen, hvor Ejendommen sidst er anfört, overstreges det i Arealrubrikkerne anförte, og i Rubrikken for Jordernes Beskrivelse indföres en Fremvisning til det Pagina i Forandringsprotokollen, hvor Restparcellen og de nye Parceller nu bliver anfört (f. Eks. Forandret F Pag. 37).

I Matrikulsprotokollens Rubrik for sidste Litra anföres udfor det oprindelige Matr.-Nr. det sidst benyttede Litra *(sidste Litra)*, og der tilföjes som Nævner det Pagina, paa hvilket dette Litra er anfört i Forandringsprotokollen (f. Eks. $f/_{37}$). Forandres et Matrikulsnummer, der er opfört i Forandringsprotokollen, fremföres det til et nyt Pagina med fornöden Frem- og Tilbagevisning, og i Matrikulsprotokollen anföres sidste Litra som ovenfor nævnt.

Paa Arbejdskortet overföres Forandringerne med grönt Tusch.

14 Naar Matrikulens Dokumenter er fört à jour, jfr. Punkt 13, sender Landbrugsraadet Meddelelse om Approbation paa Udstykning til Rekvirenten eller dennes Befuldmægtigede samt til Forstanderskabet, Sysselmanden og til Dommeren.

De specielle Udstykningskort, attesterede i Henhold til Anordningens § 2, Stk. 3, tilstilles Rekvirenten, medens Hovedudstykningskortet samt Kopien af Maalebladet tilstilles Dommeren til Opbevaring i Dommerkontorets Arkiv.

15 Ved Sammenlægning af flere Matr.-Nre. til eet Matr.-Nr. tildeler den af Landsstyret antagne Landinspektör (Udskiftningsformand) den sammenlagte Ejendom eet af de hidtidige Matr.-Nre.

For det ved Sammenlægningen fremkomne Areal bör udföres en Kontrolberegning.

Der udfærdiges over de Lodder, der önskes sammenlagt, et *Sammenlægningskort*, hvorpaa Skel og Matr.-Nre., der bortfalder, slettes med Rödt, og den sammenlagte Ejendoms geometriske og boniterede Arealer anföres med Sort.

Ansögning om Sammenlægning indsendes til Landbrugsraadet og maa være bilagt Sammenlægningskortet samt Attest fra Dommeren (jfr. Anordningens § 4, 1. Stk).

Den af Landsstyret antagne Landinspektör (Udskiftningsformand) fremförer herefter det sammenlagte Matr.Nr. til Forandringsprotokollen paa sædvanlig Maade; de Matrikulsnumre, der udgaar ved Sammenlægningen, fremföres til Forandringsprotokollen alene med Numret og en Tilföjelse i Navnerubrikken »udgaar af Matrikulen«.

Landbrugsraadets Tilladelse til Sammenlægning tilstilles derefter Rekvirenten, Forstanderskabet, Sysselmanden og Dommeren.

Sammenlægningskortet tilstilles Dommeren til Opbevaring i Dommerkontorets Arkiv.

29. Okt. — BEK. (NR. 263) OM UDFØRELSE AF UDSTYKNINGER OG SAMMENLÆGNINGER OG OM VEDLIGEHOLDELSE AF MATRIKULEN I THORSHAVN.[1]) I Henhold til §§ 3 og 6 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1928 om Indförelse af en Matrikul og Oprettelse af et Realregister for Thorshavn fastsætter Landbrugsministeriet herved efter stedfunden Forhandling med Thorshavn Byraad följende Regler:

1 Den ved Landbrugsministeriets Foranstaltning i Aarene 1925—26 for Thorshavn udarbejdede Matrikul med dertil hörende Matrikulskort skal holdes vedlige, saaledes at de af Landbrugsraadet approberede Ændringer i Ejendomsgrænser, Matrikulsbetegnelse, Vejforhold m. m. ved Byraadets Foranstaltning vil være at overföre paa Matrikulskortet og at indföre i Matrikulen.

2 Hvis et Matrikulsnummer önskes udstykket, maa Vedkommende overfor Byraadet fremsætte Begæring om Udstykning. Paa tilsvarende Maade forholdes med Hensyn til Begæring om Sammenlægning.

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949.

3 Den, hvem Vedligeholdelsesarbejdet er overdraget, indvarsler herefter Sagens Parter til at möde for at paavise de paatænkte nye Parcelskel. — — —

13 Landbrugsraadet sender Meddelelse om Approbation paa Udstykning til Rekvirenten eller dennes Befuldmægtigede samt til Byraadet og til Dommeren. De specielle Udstykningskort, attesterede i Henhold til Lovens § 2, Stk. 3, tilstilles Byraadet, medens Hovedudstykningskortet samt Kopien af Maalebladet tilstilles Dommeren til Opbevaring i Dommerkontorets Arkiv.

14 Naar Byraadet har modtaget Approbationen, foranlediger dette, at de skete Forandringer overföres paa Matrikulskortet (Arbejdskortet) og indföres i Forandringspotokollen, se nedenfor. Först herefter maa de specielle af Landbrugsraadet attesterede Udstykningskort udleveres til Rekvirenten. — — —

15 — — — Sammenlægningskortet tilstilles Dommeren til Opbevaring i Dommerkontorets Arkiv. Umiddelbart efter Modtagelsen af Landbrugsraadets Tilladelse foranlediger Byraadet den nödvendige Notering foretaget i Matrikulens Dokumenter. Det sammenlagte Matr.-Nr. fremföres til Forandringsprotokollen paa sædvanlig Maade; de Matrikulsnumre, der udgaar ved Sammenlægningen, fremföres til Forandringsprotokollen alene med Numret og en Tilföjelse i Navnerubriken »udgaar af Matrikulen«. (Iövrigt er Bekendtgörelsen af samme Indhold som Bek. 262 af 29. Okt. 1931).

10. Nov. — BEK. (NR. 296) ANG. FÆRØERNES INDDELING I DISTRIKTER FOR HINGSTEBEDØMMELSE. I Medför af § 1 i Lov Nr. 51 af 14. Marts 1931 om Hesteavlens Fremme paa Færöerne fastsætter Landbrugsministeriet efter stedfunden Forhandling med Færöernes Lagting herved följende Distriktsinddeling for Hingstebedömmelse: 1. Distrikt: Norderöernes Syssel. 2. Distrikt: Østerö Syssel. 3. Distrikt: Nordströmö Præstegæld. 4. Distrikt: Sydströmö Præstegæld. 5. Distrikt: Vaagö Syssel. 6. Distrikt: Sandö Syssel. 7. Distrikt: Suderö Syssel.

BEK. NR. 11. 12. JAN. 1932 — om Ændring i Bek. af 25. Febr. 1897 ang. forskellige Best. vedr. KARANTÆNEVÆSENET paa Færöerne. (Indföjet i Bek. 1897).

BEK. NR. 12. 12. JAN. — om Ændr. i INSTRUKS FOR KARANTÆNEBETJENTE paa Færöerne af 25. Febr. 1897. (Indföjet i Instruks 1897).

BEK. NR. 3. 22. Jan. — ANG. DØDSATTESTER paa Færöerne.

1 Til Dödsattester, som udstedes i Henhold til Lov Nr. 36 af 29. Marts 1878 om Ligsyn paa Færöerne, forefindes följende ved Justitsministeriets Foranstaltning trykte Blanketter:

1. Blanket til Dödsattest udstedt af en Læge for et Barn under 1 Aar (Blanket A I, röd Farve).
2. Blanket til Dödsattest udstedt af en Læge for andre Personer (Blanket B I, hvid Farve).
3. Blanket til Dödsattest udstedt af en Læge for et dödfödt Barn (Blanket C, gul Farve).
4. Blanket til medico-legal Ligsynsattest for et Barn under 1 Aar (Blanket A 2, röd Farve).
5. Blanket til medico-legal Ligsynsattest for andre Personer (Blanket B 2, hvid Farve).

6. Blanket til Dödsattest udstedt af Ligsynsmænd for et Barn under 1 Aar (Blanket D, röd Farve).
7. Blanket til Dödsattest udstedt af Ligsynsmænd for andre Personer (Blanket E, hvid Farve).
8. Blanket til Dödsattest udstedt af Ligsynsmænd paa Færöerne ved Selvmord og anden ved ulykkelig Hændelse indtruffen pludselig Död (Blanket F, hvid Farve).

Disse Blanketter er kun bestemt for Begravelsesautoriteterne og maa ikke benyttes i andet Øjemed, f. Eks. til Udfærdigelse af Attester for private til Brug overfor Livsforsikringsselskaber.

2 De i § 1 under Nr. 1—5 nævnte Blanketter udleveres til Læger hos Kredslægerne og de under Nr. 6—8 nævnte Blanketter til Ligsynsmænd hos Sognepræsterne.

Sognepræsterne rekvirerer de nævnte Blanketter til Ligsynsmænd samt de i § 5 nævnte Genparter hos Kredslægerne.

Kredslægerne rekvirerer samtlige Blanketter direkte hos Sundhedsstyrelsen (Slotsholmsgade 12, København).

3 De i § 1 under Nr. 1, 2, 3, 6 og 7 nævnte Attester afleveres i udfyldt og underskrevet Stand til den, der drager Omsorg for Begravelsen. Af denne skal de afleveres til Sognepræsten for det Præstegæld, hvori Dödsfaldet har fundet Sted, eller, hvor denne ikke er paa Stedet, til Kirkeværgen, der atter afgiver den til Præsten, naar han indfinder sig for at foretage Jordpaakastelsen. Dödsfaldet skal derhos — bortset fra dödfödte Börn — anmeldes for Skifteretten eller for vedkommende Sysselmand.

4 De i § 1 under Nr. 4, 5 og 8 nævnte Attester benyttes i de i Lov Nr. 36 af 29. Marts 1878 § 6, 2. Stk. omhandlede Tilfælde (ved Selvmord, saavelsom naar Lig opdriver, Personer eller Fostre findes döde, eller naar Mennesker er omkomne ved ulykkelig Hændelse, samt iövrigt naar Undersögelse fra det offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dödsfald). Ligsynsattesten skal af den Læge eller de Ligsynsmænd, der foretager Ligsynet, enten personlig overleveres eller i lukket Konvolut sendes til Politiövrigheden (i Sydströmö Præstegæld samt Næs og Sjov Sogne Politimesteren, iövrigt Sysselmanden), hvorhos Duplikat af Attesten samtidig ved personlig Aflevering eller i lukket Konvolut tilstilles Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, i hvilket sidste Fald Politiövrigheden underrettes derom. Denne tager Afskrift af Dödsattesten, forsyner Originalen med Paategning om, at der fra det offentliges Side intet er til Hinder for Begravelsen, og fremsender den derpaa til Præsten (Kirkeværgen), hvorefter Jordfæstelsen kan foregaa. Er der hengaaet mindst 6 Dage, efter at Ulykkestilfældet er sket, eller Liget er fundet, og Dödsattesten, forsynet med Politiövrighedens Paategning, ikke foreligger, kan Præsten (Kirkeværgen) dog tilstede, at Liget begraves, men i saa Fald bliver en bekræftet Afskrift af Duplikatet af Dödsattesten snarest muligt at tilstille Politiövrigheden i lukket Konvolut ledsaget af Underretning om, at Begravelsen har fundet Sted.

5 Ønskes Liget af en Person begravet udenfor det Præstegæld, hvori Dödsfaldet har fundet Sted, udfærdiges der, forinden Liget bortföres, hvad enten Afdöde hörte til Folkekirken eller ikke, af Sognepræsten for det Præstegæld, hvori Dödsfaldet har fundet Sted, uden Gebyr en som saadant betegnet Genpart af Dödsattesten (paa grön Blanket), hvilken Genpart medfölger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

6 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Marts 1932.

Samtidig ophæves Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 116 af 1. April 1924 angaaende Dödsattester paa Færöerne.

INSTRUKS AF 5. Marts — for den paa Færöerne ansatte DYRLÆGE.

1 Dyrlægen skal have Bolig i Thorshavn. Han maa ikke uden Amtmandens[1])

[1]) Dyrlægen er nu Tjenestemand under Landsstyret, og Amtets, Veterinærdirektörens og Ministeriets Funktioner er overgaaet til dette, jfr. LI. Nr. 76 af 22. Dec. 1951.

Tilladelse forlade Færöerne eller, med mindre han er paa Tjenesterejser, i længere Tid være borte fra Thorshavn.

I Almindelighed tilstaas der Dyrlægen efter Amtmandens nærmere Bestemmelse indtil 4 Ugers Ferie i hvert Kalenderaar, naar rettidig Begæring herom fremsættes. Fraværelsen skal af Dyrlægen paa egen Bekostning bekendtgöres i de færöske Blade. Dyrlægen er dog ogsaa i Ferietiden pligtig at udföre Forretninger for det Offentlige, naar disse efter Amtmandens Skön er af alvorlig og uopsættelig Art, og Dyrlægen maa derfor heller ikke i Ferietiden uden Amtmandens Tilladelse forlade Øerne.

2 Det paahviler Dyrlægen 1) at have Indseende med de i Anledning af Indförsel af Husdyr paabudte Foranstaltninger, 2) at foretage Rejser og Undersögelser samt iværksætte de fornödne Foranstaltninger ved Udbrud af Sygdomme, der kan formodes at være af smitsom Art, 3) i Samarbejde med Forsögsvirksomheden paa Færöerne at foretage Undersögelser til Klarlæggelse af Iktesygens Forekomst paa de forskellige Øer og grundig sætte sig ind i de andetsteds foretagne Undersögelser og Forsög vedrörende denne Sygdom samt at foreslaa, eventuelt at lede de fornödne Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse paa de enkelte Lokaliteter, hvor den maatte optræde, 4) at have Opmærksomheden rettet paa Forekomsten af andre parasitære Sygdomme (særlig Skab, Löbe- og Lungestrongylose hos Faar), 5) at udföre almindelig Dyrlægegerning for Befolkningen.

3 Dyrlægen skal i sin Virksomhed rette sig efter de Forskrifter, der gives ham af Landbrugsministeriet, Færö Amt eller Veterinærdirektören. Han skal före Dagbog og hvert Aar inden Olaj indsende Indberetning til Landbrugsministeriet om sin Virksomhed i det forlöbne Aar, samt Afskrift af denne Indberetning til Lagtinget. Indberetningen skal indeholde Oplysning 1) om de til Øerne stedfundne Indförsler af levende Husdyr, 2) om de paa Øerne forekomne Tilfælde af smitsomme Sygdomme (særlig Bradsotten og Tuberkulosen) og de mod samme trufne Foranstaltninger, 3) om Iktesygens Forekomst paa de forskellige Øer og om trufne Foranstaltninger til dens Bekæmpelse, 4) om Forekomsten af andre parasitære Sygdomme, særlig hos Faar, samt 5) andre Oplysninger om Sundhedstilstanden blandt Husdyrene paa Færöerne.

4[1]) Dyrlægen er pligtig at foretage en Omrejse aarlig til Suderö, Skuö, Sandö, Strömö, Vaagö, Østerö og Norderöerne, samt Nolsø, Hestø og Kolter, og ved denne at besöge samtlige derværende Bygder, samt endvidere saavidt muligt til Dimon og Myggenæs. Omrejsen skal foretages i Tiden fra 15. September til 15. Januar.

Dyrlægen skal paa hensigtsmæssig Maade saavidt muligt bekendtgöre Tiden for sin Ankomst.

5[1]) For at foretage en aarlig Omrejse som nævnt i § 4 oppebærer Dyrlægen et fast Belöb af 500 Kr., der udbetales ham hvert Aars 1. Februar, efter at Rejsen er tilendebragt.

6[2]) For Forretninger i privat Praksis tilkommer der Dyrlægen foruden Befordringsgodtgörelse följende Betaling, der udredes af vedkommende Dyreejer:

A. 1) 8 Kr. for Rejser til samtlige Bygder paa Øerne. I dette Belöb er indbefattet Tilsyn med den Kreaturbesætning, hvortil Dyrlægen er hentet. Forsaavidt Dyrlægen skönner det nödvendigt at foretage operative Indgreb eller yde Födselshjælp, skal han for dette Arbejde have et ekstra Belöb af indtil 50 % af Rejsetaksten efter Arbejdets Störrelse, dog efter eget Skön.

2) Praksis paa Pladsen:

Tilsyn i Udmarken ..... 3 Kr.

---

[1]) Som ændret ved Tillæg af 20. Nov. 1935. Í 1940 samtykti Løgtingið at hækka studningin til djóralæknans ferðir við 500 kr., soleiðis at 2/5 av hesum eykastudningi roknast til rindan av árligu ferðini og 3/5 til læknaferðir til fólk, ið ikki hava ráð at rinda.

[2]) Som ændret ved Tillæg af 17. Okt. 1938. Ifölge Skrivelse fra Amtet af 2. Dec. 1943 er Taksterne for privat Praksis forhöjet med 50 %.

Tilsyn i Indmarken, Stordyr ..... 2 Kr.
Tilsyn i Indmarken, Gentagelse ..... 1 Kr.
Tilsyn i Indmarken, mindre Dyr ..... 1 Kr.
for Kastration:
af Hingste og Tyre ..... 8 Kr.
af Tyrekalve, Ungkvæg og Væddere ..... 2 Kr.
For Födselshjælp, operative Indgreb eller lignende, indtil 8 Kr. efter eget Skön.

B. Om Natten samt Sön- og Helligdage dobbelt Takst. For Samtaler 1 Kr., Recepter 1 Kr., Breve 1 Kr.

C. Tilsyn med indförte Dyr (Karantæneundersögelser og Tuberkulinpröve) med Sundhedsattest 10 Kr. pr. Stk. for Köer og Heste, 2 Kr. pr. Stk. for mindre Dyr.

D. Undersögelse af Dyr til Udförsel:
Kvæg og Heste: 8 Kr. for det förste og 2 Kr. for hvert af de följende Dyr i samme Sending.
For Faar og lign. mindre Dyr: For de 20 förste 1 Kr. for hvert Dyr, for de 30 næste 50 Øre for hvert Dyr og for de övrige 25 Øre for hvert Dyr i samme Sending.

E. Undersögelse af Ræve, Minks og lignende værdifulde Pelsdyr samt Luksusdyr: For de 3 förste Dyr 5 Kr. pr. Stk. og 3 Kr. for hvert enkelt af de följende Dyr hos samme Ejer. For Behandling iövrigt af ovennævnte Dyr beregnes for hvert enkelt Tilfælde Honorar efter Overenskomst med den paagældende Ejer.

I Tilfælde af Uenighed mellem Dyrlægen og den Private om Befordringsgodtgörelsens eller Honorarets Störrelse er Dyrlægen forpligtet til at underkaste sig Amtmandens Afgörelse.

II. Til Undersögelse og Ydelse af Dyrlægehjælp i Tilfælde, hvor det skönnes önskeligt, men hvor Omkostningerne vil blive for store for vedkommende Rekvirent, kan Dyrlægen henvende sig til Amtmanden om Tilskud, der udredes af Amtsfonden med et Belöb af indtil 700 Kr. aarlig, saaledes at Dyrlægen i Tilfælde, hvor vedkommende Ejer ikke er i Stand til at udrede det for Dyrlægens Arbejde fastsatte Honorar, af det Offentlige kan beregne sig en Godtgörelse af 5 Kr. og en passende Rejsegodtgörelse.

III. For Rejser, der af Dyrlægen foretages for det Offentlige, oppebærer han Dagpenge i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 1 i Lov Nr. 194 af 15. Juli 1927 om Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færöerne. Omkostningerne afholdes med Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden og Halvdelen af Statskassen, jfr. § 11 i Lov Nr. 36 af 28. Februar 1908.[1])

7 Hvis Lagtinget bestemmer, at Dyrlægen skal udföre Tuberkulinpröver paa Kvæg eller Fjerkræ, eller at han skal have Tilsyn med Mælke- og Ködsalg, er han pligtig at udföre disse Forretninger mod derfor at erholde et efter Overenskomst med Lagtinget fastsat Honorar.

8 Dyrlægen er pligtig uden særlig Godtgörelse enten at være Medlem af Husdyrkommissionen eller at afgive Erklæringer i de Sager, der forelægges ham af denne. Dyrlægen er endvidere paa sine Tjenesterejser forpligtet til uden Honorar at yde Medvirkning til det Arbejde, der fra offentlig Side göres til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, samt til at give Raad vedrörende Husdyrbrug og Husdyravl, dog kan det ikke kræves, at han i dette Øjemed skal foretage særlige Rejser.

---

[1]) Loven af 15. Juli 1927 er ophævet ved Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937. Omkostningerne afholdes af Landskassen, jfr. Lagtingslov Nr. 15 af 13. Marts 1951. Efter at Dyrlægen er ansat som Tjenestemand maa hans Dagpenge i de omhandlede Tilfælde beregnes efter Reglerne for saadanne, ligesom han uden særlig Godtgörelse maa udföre Arbejde, som maa henregnes at höre til hans Virksomhed som Tjenestemand.

LOV NR. 78. 23. MARTS — om Oprettelse af et KREDITINSTITUT FOR FISKERIERHVERVET. § 10. Ved kgl. Anordning kan der for Færöernes Vedkommende göres de Lempelser i Lovens Bestemmelser, som ifölge de stedlige Forhold maatte anses fornödne. (Jfr. An. Nr. 4 af 5. Jan. 1933).

AN. NR. 149. 27. APR. — om ÆNDRING i An. Nr. 59 af 21. Februar 1930, hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om ANERKENDTE SYGEKASSER med senere Ændringer sættes i Kraft paa Færöerne. (Indföjet i Anordningen af 1930).

KONCESSIONER AF 15. MAJ 1932 FOR LA SOCIÉTÉ MINIÈRE DES ILES FEROÉ. Under 15. Maj 1932 er der meddelt nævnte Selskab 3 Koncessioner paa Ret til Brydning af henholdsvis Kobber paa Nolsö, Kobber og Jernsten paa Suderö og Kul og ildfast Ler paa Suderö. Koncessionerne blev givet for 50 Aar og bl.a. betinget af, at regelmæssig Drift paabegyndes inden 1. April 1934. Saadan Drift paabegyndtes ikke for de to förste Koncessioners vedkommende, og disse er derfor bortfaldne. Brydningen af Kul og Ler paa Suderö blev derimod paabegyndt. Rettigheden blev overdraget til A/S Færö-Kul og er senere overgaaet til Frodebö Kommune. Angaaende Koncessionens Indhold henvises iövrigt til Ministerialtidende 1932.

BEK. NR. 250. 1. OKTOBER — AF LOV OM RETTENS PLEJE, jfr. Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935.

FÆRØERNES ARKIV. Oprettet ved Lagtingsbeslutning 4. Okt. 1932.

LOV NR. 342. 23. Dec. — FOR FÆRØERNE OM AFSKAFFELSE AF SUNDHEDSPAS FOR SKIBE. Den i § 8 i Lov af 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne, jfr. Lov Nr. 368 af 19. December 1911 om Sundhedspas for Handelsskibe, indeholdte Bestemmelse om, at til Færöerne ankommende Skibe skal være forsynet med Sundhedspas, ophæves.

ANORDN. NR. 4. 5. JAN. 1933 — om Ikrafttræden af Lov Nr. 78 af 23. Marts 1932 om Oprettelse af et KREDITINSTITUT FOR FISKERIERHVERVET. I Henhold til den Regeringen ved § 10 i Lov Nr. 78 af 23. Marts 1932 om Oprettelse af et Kreditinstitut for Fiskerierhvervet dertil givne Bemyndigelse sættes herved nævnte Lov i Kraft fra den 1. Februar 1933 at regne.

Forsaavidt angaar Færöerne sættes Loven i Kraft fra nævnte Dato med följende Ændringer til § 6:

I A. a. udgaar Ordene »i Henhold til Loven om Saltvandsfiskeri«.

I 1. ændres »14 Dage« til »4 Uger«.

I 3. ændres »14 Dage« til »4 Uger«.

— Ved Lov Nr. 78 af 23. Marts 1932 oprettedes Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

§ 6 A a bestemmer, at Laan kan ydes mod Sikkerhed i Fartöjer, der er forsynet med Fiskericertificat i Henhold til Loven om Saltvandsfiskeri.

Ifölge § 61) kan Bestyrelsen retsgyldigt forene sig med Laantagerne om, at disse indrömmer Bestyrelsen Ret til, naar der er forlöbet 14 Dage fra Forfaldstiden, at göre Udlæg i det paagældende Fartöj.

Ifölge § 63) kan Banken i Tilfælde af Misligheder, uanset at et pantsat Fartöj ikke er tilstede i Jurisdiktionen, paa Grundlag af Udlæg lade det sælge ved Auktion, naar Debitor trods Opfordring, given paa den for Forkyndelse af Stæv-

ninger foreskrevne Maade, mindst 14 Dage för Auktionen ikke har fört Skibet tilbage til dets Hjemsted.

Ændring af 4. Februar — i REGLEMENT FOR FORVALTNINGEN AF THORSHAVN HAVN. (Indföjet i Reglementet af 21. Juli 1930).

Ændring af 11. Marts — i HAVNEREGLEMENT FOR SØRVAAG af 29. Jan. 1909 med Ændring af 26. Febr. 1916. (Indföjet i Reglementet af 1909).

BEK. FOR FÆRØERNE NR. 85. 22. MARTS — OM OPBEVARING AF BRANDFARLIGE VÆDSKER.

I Medför af § 14 i Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorköretöjer m. m. fastsætter Justitsministeriet herved följende Bestemmelser angaaende Opbevaring af brandfarlige Vædsker paa Færöerne.

Vædskernes Inddeling.

1[1]) Brandfarlige Vædsker inddeles i 4 Klasser.

Til *Klasse I* henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til en Varmegrad under 21° C.

Som *særlig* brandfarlige Vædsker indenfor denne Klasse betragtes saadanne, hvis Kogepunkt ved en Barometerstand af 760 mm ligger under 50° C., eller som indeholder over 30 pCt. Vædsker med denne Egenskab.

Til *Klasse II* henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til Temperaturer fra og med 21° C., men under 50° C.

Til *Klasse III* henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til Temperaturer fra og med 50° C, men under 140° C .

Til *Klasse IV* henregnes Vædsker, som blander sig med Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til en Temperatur under 21° C.

Bestemmelse af den Temperatur ved Barometerstand af 760 mm. ved hvilken en Vædske afgiver antændelige Dampe (Vædskens Flammepunkt), sker for Flammepunkter under 50° C. med *Abels* Apparat, for Flammepunkter over 50° C. med *Pensky-Martens* Apparat.

FORSKRIFTER FOR KLASSE I.

A. *Ikke eksplosionssikre Oplag.*

Alm. Bestemmelser om Vædsker af Klasse I.

2 Beholdere til Vædsker af Klasse I skal med tydelig Paaskrift være mærkede: »*Meget brandfarlig.* Maa ikke komme i Nærheden af Ild eller aabent Lys«.

Omhældning af Vædskerne maa ikke foretages i et Lokale, i hvilket der findes Ildsted i Brug, og maa kun ske ved Dagslys, ved Lys fra elektriske Glödelamper — dog ikke Nernstlamper eller Lamper af lignende Konstruktion — eller ved Belysning udefra gennem tætsluttende Ruder. Afrivning af Tændstikker og Tobaksrygning maa ikke finde Sted i Lokalet og iövrigt ikke i Nærheden af udflydt Vædske eller Vædske i aaben Beholder.

Beholdere til höjst 1 Liter skal være veltillukkede Glasflasker eller Metalbeholdere.

Beholdere til mere end 1 Liter skal være af Jern eller andet tungtsmelteligt

[1]) Jfr. Tillæg I. Omraadet er nu Særanliggende og Justitsministeriets, Amtmandens og Justitsministeriets Konsulents Myndighed er overgaaet til Landsstyret.

Metal, samlede ved Svejsning, Haardlodning, Dobbeltfalsning eller Nitning. Beholderne skal, for saa vidt de rummer over 5 kg, være forsynede med et af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt Lukke, der sikrer mod Eksplosion.

Private Forbrugere; höjst 5 kg.

3 Private Forbrugere maa i deres Boliger og Kontorer opbevare höjst 5 kg i Flasker eller Beholdere, der hver især ikke rummer mere end 1 Liter — 750 g. (Om Beholdninger til Brug for Motorköretöjer se § 8).

4 *Forhandlere; Udsalgslokaler; höjst 25 kg.* Forhandlere og saadanne Næringsdrivende, der i deres Virksomhed benytter Vædsker af Klasse I, maa i deres Udsalgs- eller Forretningslokaler have höjst 25 kg deraf — af de i § 1 under Klasse I angivne særlig brandfarlige Vædsker dog kun 12,5 kg. — i lukkede Metalbeholdere, der ikke rummer over 12,5 kg, eller i Glasflasker, der ikke rummer over 1 l.

5 *Særlig brandfarlige Vædsker; over 12,5 kg.* a. Til Opbevaring af Beholdninger paa over 12,5 men ikke over 300 kg af de i § 1 under Klasse I nævnte særlig brandfarlige Vædsker kræves der Tilladelse af Politiet. Oplaget skal indrettes efter dettes nærmere Anvisning, dog saaledes, at i det mindste Bestemmelserne under b. overholdes. Til Opbevaring af over 300 kg udkræves der Tilladelse fra Amtmanden.

Øvrige Vædsker 25—300 kg. b. Beholdninger paa over 25 kg, men ikke over 300 kg af de övrige Vædsker af Klasse I kan opbevares i Kælderrum, til hvilke der alene haves Adgang direkte fra det frie. Et saadant Kælderrum skal have Vægge og Loft af Murværk eller Beton, samt uantændeligt og vandtæt Gulv, der er sænket saa dybt, at den forsænkede Del vilde kunne rumme den dobbelte Beholdning i udflydt Tilstand. Adgangsdören skal være af glat Træ beslaaet paa begge Sider og paa Kanterne med sammenfalsede, galvaniserede, mindst 0,457 mm tykke Jernplader (B. W. S. Plade Nr. 26) eller af en anden af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt brandsikker Konstruktion; Dören skal indrettes til at aabne udad; Karmen skal være af Jern eller glat Træ beslaaet med galvaniserede Jernplader. Vinduerne skal være af fast indmuret eller i Jernrammer anbragt Traadglas og ikke til at aabne; Traadglasset skal have en Tykkelse af mindst 6 mm, og Jernindlæggets Maskevidde maa höjst være 1,8 cm × 1,8 cm, svarende til ca. 3.000 Masker pr. m^2. Rummet skal være tilstrækkeligt ventileret til det frie; Ventilationsaabningerne skal være lukkede med Metaltraadsnet med en Maskevidde af 144 Masker pr. cm^2 eller paa anden af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt Maade. I Rummet maa ingen Opvarmningsindretning eller Renseindretning for Skorsten findes.

Kælderen skal holdes aflaaset, naar der ikke arbejdes i den. Der maa ikke findes Aflöb derfra til Stedets Kloaksystem, medmindre Aflöbet er forsynet med en af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt Benzinudskiller. Gulvet skal holdes tört og rent, og Spild maa derfor straks optörres.. Et passende Kvantum Sand og en Skovl skal være til Stede i Rummet efter Politiets Anvisning.

Omhældning og Omtapning ved Hane, Hævert eller Pumpe maa kun ske ved Dagslys, ved fast anbragt elektrisk Glödelampe med omgivende lufttæt sluttende Kuppel og med Afbryder og Smeltesikringer udenfor Lokalet, eller ved Lys udefra gennem Ruder. Rummet maa ikke betrædes med Ild eller Lys. Foruden de paagældende Vædsker maa ingen brændbare eller eksplosive Stoffer oplagres i det.

Lagerkælderens Indretning og dens Beliggenhed i Forhold til Omgivelserne skal godkendes af Politiet.

Ledninger for Gas, Damp, varmt Vand eller Elektricitet maa kun med Politiets Tilladelse anbringes i Lokalet.

De her omhandlede Oplag kan ogsaa opbevares i Grube eller Kælder udenfor Bygning. En saadan Grube eller Kælder skal udföres af uforbrændeligt Materiale

og være forsynet med brandsikkert Lukke eller Overdækning. Den forsænkede Del skal kunne rumme den dobbelte Beholdning i udflydt Stand. Oplaget skal have en Afstand af mindst 5 m fra Vinduer og Döre i ubeboet grundmuret Bygning med haardt Tag og höjst 2 Etager og en Afstand af mindst 10 m fra Vinduer og Döre i Beboelses- og Værkstedsbygninger og Bygninger uden Grundmur eller haardt Tag eller med mere end 2 Etager. Der maa indenfor en Afstand af 10 m ikke findes Oplag af brændbare Stoffer, særlig Emballage, Halm, Træ og lign.

Kan Oplaget ikke anlægges saaledes, at de foran angivne Betingelser med Hensyn til Afstand fra Bygning opfyldes, skal dets Beliggenhed og Indretning godkendes af Politiet.

Oplag i Grube eller Kælder udenfor Bygning. Höjst 1.000 kg.

c. Beholdninger paa höjst 1.000 kg kan opbevares:

i Grube eller Kælder, der er indrettet og beliggende som i b., næstsidste Stykke angivet, paa Betingelse af, at Vædsken lagres i Dunke, at Omhældning og Aftapning ikke finder Sted i Oplagsrummet, og at dette er delt saaledes, at ingen Afdeling rummer mere end 100 kg;

i underjordiske Beholdere efter Systemer, der godkendes af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer (jfr. Tillæg II).

De under Pkt. c omhandlede Oplags Indretning og Beliggenhed skal i hvert enkelt Tilfælde godkendes af Politiet. Politiet kan endvidere tillade Indretning af Benzintankanlæg, omfattende to eller flere Tanke paa samme Ejendom, for saa vidt hver Tank ikke kan rumme mere end 1.000 kg. Tilladelsen skal betinges af, at Afstanden mellem Tankene er mindst 0,5 m, og iövrigt gælder for Tankenes Indretning de samme Regler.

Udenfor Thorshavn, Klaksvig, Tveraa og Vaag skal det dog uanset foranstaaende Bestemmelser være tilladt i aflaasede Rum, der ligger mindst 25 m fra Rum, der anvendes til Beboelse, og fra Oplag af brændbare Stoffer, at opbevare i det höjeste 1 Jernfad eller mindre Beholdere med ialt ikke over 150 kg. Alle saadanne Oplag skal dog anmeldes for Sysselmanden, der kan fastsætte særlige Forskrifter for saadanne Oplag eller helt forbyde disse.

Oplag paa höjst 3.000 kg.

6 Til Indretning af Oplag, större end i § 5 omhandlet, men ikke over 3.000 kg, efter et af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt System, kan Amtmanden meddele Tilladelse paa saadanne Betingelser, som han i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornödent at give.

Saadanne Oplag maa ikke indrettes i Bygninger, der er bestemte til Beboelse eller varigt Ophold for Mennesker; de skal indrettes under Jordens Overflade (jfr. Tillæg II) eller være omgivne af en Jordvold, Mur eller lign.

Oplag paa over 3.000 kg.

7 Oplag paa over 3.000 kg maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse (jfr. Tillæg II), dog kan Amtmanden tillade Indretning af Benzintankanlæg eller Tankanlæg, der samtidig er bestemt til Vædsker af Klasse I og til Vædsker af Klasse II, omfattende to eller flere Tanke paa samme Ejendom efter et godkendt System, for saa vidt hver Tank ikke kan rumme mere end 3.000 kg, og Afstanden mellem Tankene er mindst 0,5 m.

Ved Godkendelse af blandede Anlæg bör der stilles tilsvarende Krav som ved Godkendelse af Tankanlæg for Vædsker af Klasse I.

Oplag for Motorköretöjer.

8 a. Den, der benytter en Motorcykle, maa opbevare höjst 12,5 kg Vædske af Klasse I i en Dunk i aflaaset Kælder; Aabning af Dunken og Omhældning maa ikke foretages i Kælderen.

I Motorvogn.

b. I Garager til 1 Motorvogn maa der foruden den Vædske, der findes i Vognens Benzinbeholder, opbevares enten höjst 25 kg Vædske i Metalbeholdere paa

Garagens Gulv eller höjst 50 kg i Metalbeholdere, som hver rummer höjst 25 kg og hver er anbragt i en forsænket Grube med brandsikkert Laag.[1])

Höjst 3 Motorvogne.

c. I Garager for höjst 3 Motorvogne maa der for hver Vogn foruden den Vædske, der findes i Motorvognens Beholder, opbevares höjst 5 kg i Metalbeholdere, som hver rummer höjst 25 kg og hver er anbragt i en Grube, som under b. anfört.

Större Garager.

d. I större Garager er det tilladt paa samme Maade at opbevare höjst 50 kg for hver Vogn, naar Garagen er delt ved Skillerum af brandfrit Materiale, saaledes at ingen Afdeling rummer mere end 3 Vogne.

B. *Eksplosionssikre Oplag.*

9 a. Amtmanden kan meddele Tilladelse til Indretning af underjordiske eksplosionssikre Oplag paa höjst 20.000 kg (jfr. Tillæg II).

b. Större Oplag maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse.

Ved de i denne § omhandlede Anlæg vil der, naar Forholdene kræver det, blive forlangt Indretning af en indhegnet Paafyldningsplads, eventuelt ogsaa af en Aftapningsplads (jfr. Tillæg II). Ligeledes vil der efter Omstændighederne blive forlangt en Beskyttelseszone om Anlæget.

FORSKRIFTER FOR KLASSE II.

Private Forbrugere.

10 Private Forbrugere maa i Lokaler, som ikke staar i direkte Forbindelse med Trapper, have höjst 200 l i Flasker, Metalbeholdere eller Trætönder. Enhver Beholder, hvorfra der tappes, skal være anbragt paa et Lad, og under Taphanen skal der være en Spildebakke delvis fyldt med Sand.

Ved Aftapning skal der udvises tilbörlig Forsigtighed. Aftapning maa kun ske ved Dagslys, Lys i lukket Lygte, fast anbragt Gasblus eller elektrisk Belysning. Tobaksrygning og Afrivning af Tændstikker maa ikke finde Sted under Aftapningen.

Forhandlere, Udsalgslokaler: höjst 2.000 l.

11 *1)* Forhandlere maa i Forretnings- eller Udsalgslokaler have höjst 400 l i veltillukkede Flasker, Metalbeholdere paa höjst 10 l eller i nittede eller svejsede Jernbeholdere, der fyldes udefra gennem fast anbragte Jernrörsledninger, saaledes at de i Beholderne værende Dampe kun kan undvige til det frie; til Forbindelsesledninger kan dog over Beholderens Overkant ogsaa benyttes Blyrör. Kun fra Beholdere som de sidstnævnte maa Aftapning finde Sted i Lokalet og kun ved fast anbragt Pumpeindretning og under Iagttagelse af de i § 10 sidste Stykke givne Forskrifter. Konstruktionen af Beholdere samt Fylde- og Aftapningsindretninger skal være godkendt af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer.

2) Forhandlere maa i Kælderrum eller Rum med forsænket brandsikkert Gulv opbevare höjst 2.000 l i Jernbeholdere som under 1) angivet.

Ildsted maa ikke findes i Lokalet.

De under 1) om Paafyldning og Aftapning givne Forskrifter finder ogsaa Anvendelse paa de her omhandlede Oplag. Aftapning kan foretages i Udsalgslokalet.

I Udsalgslokale og Kælderrum maa der samtidigt opbevares höjst 2.000 l ialt, deraf 200 l i Udsalgslokalet.

---

[1]) Saadanne Gruber vil hensigtsmæssigt kunne fremstilles ved Hjælp af et Betonrör eller glaceret Lerrör, der nedgraves i Jorden, saaledes at Muffen rager ca. 5—10 cm. op over Garagens Gulv. Laaget kan være af Jern eller brændt Ler. Benyttes en anden Konstruktion, skal denne godkendes af Politiet.

Oplag i Tönder, höjst 2.000 l.

12 Til Aftapning fra andre Beholdere end de i § 11 1) nævnte, f. Eks. Tönder og lign., og til Lagring af höjst 2.000 l maa benyttes.

1) Kælderrum som i § 5 b anört;

2) Skure, som er brandsikkert adskilt fra eller fjernet mindst 6 m fra andre Bygninger. Det maa ved Sænkning af Gulvet, Indretning af en Grube eller paa anden Maade være forebygget, at udflydt Vædske kan komme udenfor Bygningen. Den forsænkede Del skal kunne rumme mindst det dobbelte Rumfang af den paagældende Vædske;

3) Kælderrum i 1 Etages ubeboede Bygninger, som paa brandsikker Maade er adskilt fra Nabobygninger.

Belysning af Rummet og Aftapning maa kun ske som anfört i § 10.

Oplag paa höjst 20.000 l.

13 Til Indretning af Oplag, större end i § 11 og § 12 omhandlet, men paa höjst 20.000 l kan Amtmanden meddele Tilladelse paa Betingelser, som han i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornödent at give.

Oplag paa mere end 20.000 l.

14 Oplag paa over 20.000 l maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse (jfr. Tillæg III).

FORSKRIFTER FOR KLASSE III.

Oplag paa höjst 600 l.

15 Beholdninger paa höjst 600 l skal opbevares paa veltillukkede Beholdere.

Oplag paa höjst 6.000 l i Træfade eller 10.000 l i Jernfade.

16 Oplag paa höjst 6.000 l i Træfade eller paa höjst 10.000 l i Jernfade maa indrettes enten i Oplagsrum som i § 12 angivet eller i det fri i en Afstand af mindst 6 m fra nærmeste Bygning og saaledes, at der ved en Udgravning, Jordvold, Mur eller ved Aflöb drages Omsorg for, at udflydt Olie ikke kan brede sig ud over Oplagets Afgrænsning.

Til Belysning af de nævnte Oplagsrum maa der kun anvendes elektrisk Belysning, fast anbragt Gasbelysning eller lukkede Lygter.

Disse Oplag skal godkendes af Politiet.

Foranstaaende Bestemmelser finder ikke Anvendelse paa midlertidige Oplag, der ikke varer over 14 Dage.

Oplag paa höjst 100.000 l.

17 Til Indretning af Oplag, större end i § 16 anfört, men ikke over 100.000 l, kan Amtmanden meddele Tilladelse paa Betingelser, som han i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornödent at give.

Oplag paa over 100.000 l.

18 Oplag paa over 100.000 l maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse.

FORSKRIFTER FOR KLASSE IV.

Omhældning, Aftapning.

19 Omhældning eller Aftapning af Vædsker af Klasse IV maa ikke finde Sted i Nærheden af aabent Lys eller Ildsted i Brug.

Höjst 200 l.

20 Beholdninger paa höjst 200 l skal opbevares i veltillukkede Beholdere.

Fra 200 til 1.000 l.

21 Oplag paa over 200 l, men ikke over 1000 l, maa ikke være anbragt i de övre Etager i Bygninger, i hvilke der findes Beboelse eller fremmed Virksomhed.

Fra 1.000 til 10.000 l.

22 Oplag paa over 1.000 l, men ikke over 10.000 l, kræver Tilladelse fra Politiet.

Over 10.000 l.

23 Oplag paa over 10.000 l maa kun indrettes med Tilladelse af Amtmanden.

ANDRE BESTEMMELSER

Transport af Vædsker af Klasse I og II.

24 Ved Transport af Vædsker af Klasse I og II paa Köretöjer og i Fartöjer skal följende Foranstaltninger iagttages:

Flasker skal være beskyttede mod Itubrydning.

Flasker, Dunke og Tönder skal være anbragte paa en saadan Maade, at Nedfaldning eller Udglidning under Körslen eller Sejladsen ikke kan finde Sted.

Politiet er berettiget til at forbyde Anvendelsen af Motorvogne, hvis Benyttelse paa Grund af deres Konstruktion eller Mangler skönnes at være forbundet med Fare.

Tankvognes Konstruktion saavel som Anordninger til Tömning og Fyldning skal godkendes af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 102 af 13. Juli 1929.

Ved Transport af Vædsker af Klasse I er det forbudt Köretöjets Förer saavel som andre paa dette værende Personer at ryge Tobak.

Ind- og Udbringning til og fra Lager.

25 Beholdere med Vædsker af Klasse I og II maa end ikke midlertidigt henlægges paa Gade eller Plads eller i Gaard, medmindre Politiet giver Tilladelse dertil.

De skal derfor uden Opsættelse bringes direkte fra Vogn til lovligt Lager og omvendt.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Sammensatte Oplag.

26 Hvis brandfarlige Vædsker af forskellige Klasser lagres i eet Rum eller i Rum, der ikke er adskilte ved brandsikre Skillerum uden Aabninger, finder Bestemmelserne om den lettest antændelige Vædske Anvendelse paa det samlede Oplag; dog er det tilladt Forhandlere at opbevare den i § 4 angivne Beholdning af Vædsker af Klasse I samtidigt med de i § 11 omhandlede Beholdninger af Vædsker af Klasse II.

Uden Politiets særlige Tilladelse maa der ikke paa samme Ejendom findes flere Oplag, hvis samlede Störrelse overstiger de i §§ 5, 16 og 22 angivne Maal.

Særlige Bestemmelser om visse Oplag.

27 Amtmanden kan, for saa vidt de i denne Bekendtgörelse omhandlede Vædsker benyttes i Haandværks- eller Fabriksdrift enten som Brændsel eller paa anden Maade til Driftens Fremme eller som Bestanddel af de fremstillede Varer, meddele Dispensation fra de foran givne Bestemmelser om Oplagenes Störrelse og Opbevaring, dog inden for de i §§ 4—5, 11—12 og 15—16 angivne Maal, eller, for saa vidt angaar Vædsker af Klasse IV, for höjst 10.000 l; Oplag paa over 1.000 l af de sidstnævnte Vædsker skal dog opbevares i Kælder, Lagerskur eller i det frie.

28 De i §§ 5—7, 8 b.—d., 9. 11, 2), 12—14, 16—18 og 22—23 omhandlede Oplag skal, naar de oprettes, eller naar deres Drift efter at have været afbrudt atter optages, anmeldes for Politiet.

Opgivelse af Flammepunkt.

29 Paa Forlangende af Politiet er Indehaverne af de her omhandlede Oplag forpligtede til fra Statspröveanstalten eller et af Staten anerkendt Laboratorium at fremskaffe Opgivelse af Flammepunktet for vedkommende Vædskers Dampe.

Andragender.

30 Andragender om Oprettelse af Oplag af brandfarlige Vædsker skal være ledsagede af Oversigtsplaner og de fornödne Tegninger i dobbelt Udfærdigelse, hvorved der göres nöje Rede for Oplagets Beliggenhed i Forhold til Omgivelserne

saavel som dets nærmere Indretning samt Art og Mængde af de Vædsker, der agtes lagrede, og Arten af de Beholdere, som agtes benyttede.

Klager over trufne Afgörelser.

31 Saavel Politiet som Amtmand og Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer er forpligtet til paa Forlangende af vedkommende Ejer eller Bruger at oplyse, i Henhold til hvilke Paragraffer i denne Bekendtgörelse en af den paagældende Myndighed truffen Bestemmelse er sket.

Alle i Henhold til denne Bekendtgörelse trufne Afgörelser kan paaklages for Justitsministeriet.

Justitsministeriet kan til enhver Tid tilbagekalde de i Medför af nærværende Bekendtgörelse meddelte Tilladelser, saafremt dette af Sikkerhedshensyn viser sig paakrævet.

32 Overtrædelse af denne Bekendtgörelses Bestemmelser og de i Henhold til disse givne Forskrifter, Paalæg eller Forbud straffes i Medför af § 30 i Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorköretöjer m. m., jfr. §§ 6 og 7 i Lov af 15. April 1930 om Ikrafttræden af borgerlig Straffelov m. m. med Böder eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder.

Sagerne behandles som Politisager. Böderne tilfalder Færö Amts Fattigkasse.

33 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. Juli 1933, for saa vidt angaar bestaaende Oplag dog först 1 Aar derefter.

Det har sit Forblivende ved de i Reglementer for Overholdelse af Orden m. v. i Havne paa Færöerne indeholdte Bestemmelser for Losning eller Ladning m. m. af brandfarlige Vædsker.

TILLÆG I.

FORDELING AF BRANDFARLIGE VÆDSKER UNDER KLASSE I—IV.

Til Vædsker under Klasse I henhörer blandt andet forskellige naturlige Mineralolier (Raaolier), forskellige letflygtige Destillationsprodukter deraf, saasom Gasolin, Petroleumsæter, Petroleumsbenzin, let Benzin, tung Benzin, Pletvand, Rhizolen, Kerozolen, Canadol, Petroleumsprit, Benzinæter, Nafta, Benzinnafta, Rapidin, Economin, Ligroin, Petroleumsnafta og forskellige Destillationsprodukter af Stenkulstjære saasom Letolie, Benzol, Toluol, Xylol.

Særlig brandfarlige er : Svovlkulstof, Æter og Kollodium.

Til Vædsker under Klasse II henhörer blandt andet forskellige naturlige Mineralolier, forskellige Destillationsprodukter deraf saasom Petroleum, Standard white, Water white, Kerosin, Brilliantolie, Kronolie, Diamantolie, Universalolie, desuden Terpentinolie og forskellige Destillationsprodukter af Træ-, Törve-, Brunkuls- og Stenkulstjære.

Til Vædsker under Klasse III hörer forskellige Dieselmotorolier saasom Solarolie og Stenkulstjære.

Til Vædsker under Klasse IV henhörer blandt andet Metylalkohol med over 11,5 pCt. ren Metylalkohol, Ætylalkohol med over 65 pCt. ren Ætylalkohol og Acetone med over 6,5 pCt. ren Acetone.

TILLÆG II.

STØRRE LAGRE AF VÆDSKER UNDER KLASSE I.

Ved Andragender om Oprettelse af herhenhörende Anlæg skal der (jfr. § 30) göres nöje Rede for Bebyggelsesforholdene saavel paa Anlægets Grund som paa de omliggende Grunde saavel som for Aflöbsforholdene ved Paafyldnings- og Aftapningssteder i den Udstrækning, som maa anses for fornödent til Bedömmelse af Forholdene.

I Almindelighed vil der blive stillet följende Fordringer til saadanne Anlæg, hvorfra der dog efter Omstændighederne vil blive gjort Afvigelser.

A) Lagre i Dunke eller Tönder.

Lagre i Dunke eller Tönder fra 1.000 kg til 50.000 kg.

1. Lagre i Dunke eller Tönder fra 1.000 kg til 50.000 kg skal være anbragte i Gruber eller omgivne af en Jordvold, Mur eller lign., saaledes at det indesluttede Rumfang mindst har samme Volumen som den Vædskemængde, Lageret maksimalt er beregnet til. Lageret skal være omgivet af en Beskyttelseszone, hvis Störrelse vil være afhængig af de stedlige Forhold.
2. Iövrigt gælder for saadanne Lagre, hvad nedenfor er angivet under B., for saa vidt det kan finde Anvendelse.
3. Lagre paa over 50.000 kg Vædske skal være anbragt i Tank.

B) Overjordiske Tankanlæg.

Overjordiske Tankanlæg. Beskyttelseszone og Vold.

1. Overjordiske Tanke skal være omgivet af en Vold med 0,5 m Kronebredde eller en Mur, hvis Konstruktion i Henseende til Tæthed, Styrke og Brandsikkerhed skal godkendes af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, saaledes at der dannes et Bassin, som mindst er saa stort, at det kan optage al den Vædske, som Beholderne indenfor Volden kan rumme.
2. I Andragendet om Tankanlæg skal være gjort nöje Rede for Tankenes Konstruktion, — hvorved særlig iagttages, at Laaget skal være af lettere Konstruktion end Siderne — saavel som for deres Fundering, Forsyning med Armaturer (Ventilation, Overrisling) samt alle Tilförsels- og Afgangsledninger med tilhörende Ventiler.
3. Dæmningen skal paa alle Sider være omgivet af en Beskyttelseszone, hvis Störrelse afhænger af de stedlige Forhold.
4. Dæmningen maa ikke være forsynet med Aabninger eller lign. og Overstigninger skal være brandsikre.
5. Aflöbet for Regnvand og lign. maa være indrettet saaledes, at den brandfarlige Vædske ikke ad denne Vej kan finde Aflöb. Det samme gælder for Aflöb for Vand fra Overrisling, saafremt saadan indrettes.
6. Ved större Tankanlæg vil der som Regel kun blive tilladt et Pumpeanlæg til Paafyldning eller Aftapning til og fra Skib eller Tankvogn.
7. Pumpehuset skal være anbragt udenfor Tankanlægets Vold eller Mur, og Forslag om Pumpe- og Motoranlæget skal med alle Detailoplysninger indsendes til Godkendelse.
8. Ved mindre Tankanlæg vil Aftapning paa Dunke eller Tönder kunne forventes tilladt i Forbindelse med Tankanlæget.

Aftapnings- og Lagerbygninger.

9. Tærsklen i Aftapnings- og Lagerbygningerne skal være hævet saa höjt over Gulvet,, at den i Bygningen tilladte Vædskemængde kan optages i den Del af Rummet, der er beliggende under Tærsklens Overkant; Aftapningsrummet skal være godt ventileret. Gulvaflöb kan tillades i de her nævnte Bygninger, naar det har en af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt Benzinudskiller.
10. Gulvene i Aftapnings- og Lagerrum skal udföres af vandtæt og brandfrit Materiale. Dörene skal være selvtillukkende, brandsikre og af en af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer anerkendt Konstruktion; de skal være aflaasede, naar Lokalerne ikke benyttes.

Ventilation i Bygninger.

11. Alle Ventilationsaabninger skal dækkes med to Lag Traadnet af ikke rustende Metal, hvoraf det inderste skal have en Maskevidde af 144 Masker pr. cm^2, eller Ventilationsaabningerne skal være forsynet med en anden af Justitsministeriets Konsulent godkendt Anordning. Vinduerne i disse Rum maa ikke være indrettede til at aabne, og Aabningerne skal være dækket med fastmuret Traadglas.

Lynafledning.

12. Ved större Anlæg vil der efter Omstændighederne blive forlangt et af Justitsministeriets Konsulent godkendt Lynafledningsanlæg til Sikring af Beholdere og Bygninger. Dette skal stedse være i Orden, og det fornödne aarlige tekniske Eftersyn betales af Anlægets Indehaver.

Indhegning.

13. Hele Anlægget skal indhegnes med et forsvarligt mindst 2 m höjt Stakit eller Plankeværk. Ingen Beboelse maa indrettes paa den indhegnede Plads uden Justitsministeriets i hvert enkelt Tilfælde givne Samtykke.
14. Ingen maa indenfor dette Hegn — fraregnet det til Beboelse eventuelt tilladte Areal — færdes med Ild eller Lys af nogen som helst Art, elektrisk Lys undtaget. Tobaksrygning og Afrivning af Tændstikker forbydes; ejheller maa Personalet, som færdes paa Pladsen, have Tændstikker eller andre Midler til Frembringelse af Ild hos sig.
15. Ved tydeligt Opslag skal det være kundgjort, at aabent Lys, Tobaksrygning samt Ild af enhver Art er strengt forbudt.

Forbud for Börn.

16. Börn maa ikke betræde Pladsen, naar de ikke har Ærinde til eller Beskæftigelse ved Anlægget.

Aflaasning.

17. Indgangen til Pladsen skal holdes aflaaset, naar der ikke arbejdes eller finder Transporter Sted.

Fjernelse af Arbejdere.

18. Politiet kan forlange enhver ved Anlægget beskæftiget Arbejder, hvis Forhold giver Anledning dertil, fjernet fra Pladsen, hvilket Forlangende straks skal efterkommes.

Aflevering af Anlægget.

19. Forinden Anlægget tages i Brug, skal Indehaveren aflevere en fuldstændig Plan derover til Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, Politiet samt By- eller Havneudvalg eller den offentlige Institution, under hvilken Anlægget hörer, visende Beholdernes Störrelse samt deres saavel som Bygningernes og Ledningernes nöjagtige Beliggenhed. Beholderne og Ledningerne skal pröves for Tæthed med Vand, elektriske Ledninger underkastes et sagkyndigt Eftersyn og Beskyttelsesmuren (-volden) undersöges for Revner eller lignende af en af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer udset Sagkyndig, hvorefter Mangler eventuelt skal afhjælpes.
20. Driften af Anlægget er underlagt Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer; Indehaveren af Anlægget udarbejder en Instruks for Benyttelsen af Anlægget. Denne Instruks, som skal godkendes af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, skal Indehaveren foranstalte trykt og ophængt paa holdbar Maade paa forskellige iöjnefaldende Steder indenfor Anlægget.
21. Et Antal Eksemplarer skal Justitsministeriets Konsulent og Politiet opbevare.

C) *Underjordiske Tankanlæg.*

a. Ikke eksplosive Tanke.

1. Oplaget skal være beskyttet, ved at Tanken er dækket med et Jordlag paa mindst 75 cm, saafremt ikke særlige Forhold forsvarliggör Anvendelse af et Jordlag af ringere Tykkelse.

   Systemet, der jævnligt skal efterses, skal være saaledes indrettet, at der haves Sikkerhed for, at der ikke, selv om Betjeningen svigter eller af anden Aarsag, kan flyde större Mængder Vædske ud. Hvis Benyttelsesforholdene forandres paa Grunden eller paa tilstödende Grunde, kan Beliggenheden forlanges ændret, eventuelt Tilladelsen inddrages.

   Oplaget skal være fjernet mindst 25 m fra straatækket Hus eller Tömmerplads.

2. Tankens Rumfang maa ikke overskride det til 3000 kg Vædske fornödne.
3. Tanken skal være fremstillet af Plade af mindst 4 mm Tykkelse og skal være beskyttet baade indvendig og udvendig mod Rustdannelse. Tanken maa ikke tildækkes, forinden det ved en Pröve i Overværelse af Politiet er konstateret, at Tankanlægget er tæt og solidt udfört.
4. Den Virksomhed, der bygger Tankanlæget skal, forinden dette tages i Brug, udstede en Erklæring om, at dettes Sikkerhedsindretninger og övrige Detailler er udfört i nöje Overensstemmelse med den Udförelsesform, som er godkendt.
5. Tilförsel af Benzin skal saa vidt muligt ske ved en Tankvogn, hvis Konstruktion er godkendt af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer.

Til Stadeplads for Benzintankvognen under Paafyldning af Tankanlæget indrettes som Regel en mindst 4×6 m stor Paafyldningsplads med tæt, jævn, brandfri Belægning. Er Belægningen af samme Art paa det tilstödende Terrain, maa Paafyldningspladsen markeres paa varig og tydelig Maade.

Paafyldningspladsen skal anlægges vandret og have Fald fra alle Sider mindst 15 cm til et i dens Midte anbragt Nedlöb, der gennem en af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt »Benzinudskiller« forbindes til Kloaken.

Paafyldning paa Tanken maa ikke paabegyndes, forinden Vognens Tank er placeret nöjagtig over Paafyldningspladsens Nedlöb og Vognen derefter er bremset, Motoren standset, Lygter, medmindre de er elektriske, slukkede og Heste, hvis saadanne benyttes, er fraspændte og fjernede.

Paa offentlig Gade eller Vej vil Paafyldningsplads som Regel ikke kunne anbringes. I dette Tilfælde kan Anlæget efter Omstændighederne godkendes hvis den Side af Gaden eller Vejen, i hvilken Tanken önskes anbragt, har et efter det stedlige Brandtilsyns (Politiets) Skön passende Fald mod Nedlöb til Kloak, og paa Betingelse af, at der anbringes en Benzinudskiller enten mellem Aftapningssted og Nedlöb til Kloak, eller mellem Nedlöbet og Kloaken.

Indretning af Paafyldningsplads med Benzinudskiller kan undlades efter Politiets Skön, naar Afstanden fra Anlæget til nærmeste Bygning med haardt Tag udgör mindst 12 m, og Terrainet ikke har Fald mod saadanne Bygninger, samt naar der ikke fra det paagældende Sted haves Aflöb til Kloak.

Saafremt Paafyldning sker fra Dunke, Tromler eller anden Emballage, skal Paafyldning finde Sted ved Tilförselen. Beholderne maa ikke henstilles paa Pladsen, og de tömte Beholdere skal straks fjernes. Der vil iövrigt som Regel være at indrette Paafyldningsplads med Benzinudskiller som ovenfor anfört, dog at Paafyldningspladsens Dimensioner efter Politiets Skön kan være 2×1,5 m og Faldet mindst 5 cm.

6. Paafyldning skal foregaa i det Fri og under stadigt Opsyn.

Paafyldningsrörets Dæksel skal være aflaaseligt og kan efter Omstændighederne forlanges anbragt under Jordoverfladen indenfor Paafyldningspladsen i en Betongrube, der er forsynet med Dræn til en Benzinudskilningsbrönd og er dækket med et tæt og tætsluttende, aflaaseligt Dæksel i Jernkarm.

7. Paafyldnings- og Pumperör skal udmunde lige over Tankens Bund, Paafyldningsröret mindst 2 cm lavere end Pumperöret, saaledes at förstnævnte altid er dykket, og der skal være indskudt mindst 2 Sikkerhedsnet mellem den ydre Luft og Tankens Indre; disse skal have 144 Masker pr. cm^2, og være beskyttede.
8. Tankens Ventilationsrör skal have en Diameter paa 10—15 mm, samt være forsynet med Sikkerhedsnet med 144 Masker pr. cm^2 baade ved Indmunding i Tanken og ved Udmunding i fri Luft. Sidstnævnte Sted skal Sikkerhedsnettet anbringes inde i Röret og være beskyttet.
9. Aftapningsindretningen skal, naar den ikke benyttes, være aflaaset paa en saadan Maade, at Uvedkommende ikke kan bruge den.

10. Aftapning af Benzin eller lignende brandfarlige Vædsker skal foregaa i det fri eller under Halvtag, og under Iagttagelse af de til enhver Tid gældende Forsigtighedsregler for Lagring og Omfyldning af Benzin.
11. Terrainet i nærmeste Omegn uden om den i Pkt. 5 nævnte Belægning maa være saaledes planeret, at spildt Benzin ikke kan löbe ind mod Bygninger paa samme Grund eller mod Naboejendom, eller ud paa alfar Vej.
12. Til Maaling af Benzin maa kun anvendes Maalere, der er godkendte af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer.
13. Udenfor Tankanlægget maa der ikke uden Justitsministeriets Tilladelse findes noget Oplag af Benzin eller lign. brandfarlige Vædsker paa Ejendommens Grund. Ønskes 2 eller flere Tanksystemer paa Ejendommen, fastsættes Afstanden imellem disse i hvert enkelt Tilfælde; hvert Tanksystem skal fungere uafhængig af det andet, og kun 1 Benzintankvogn maa være til Stede paa Ejendommen ad Gangen.
14. Ved tydelige og varige Opslag ved Tankanlægget skal det tilkendegives, at al Rygning saavel som Omgang med aaben Ild her er forbudt.
15. Anlægget skal færdigmeldes til Politiet, inden det tages i Brug.
16. Det er Anlægets Indehavers Pligt at drage Omsorg for, at alt Betjeningsmandskab ved Anlægget er nöje instrueret om dets Indretning og Virkemaade, samt om den Vædskes Egenskaber i Henseende til Brand- og Eksplosionsfare, som oplagres deri.

b. Ekplosionssikre Tanke.

For at et Tankanlæg skal kunne godkendes som eksplosionssikkert, maa det opfylde følgende Fordringer.

1. Beholdere, i hvilke Vædsken opbevares, skal ved Aftapning af denne efterfyldes med Vand, Kulsyre, Kvælstof eller andre Stoffer, som ikke nærer Forbrænding og som udelukker Dannelsen af eksplosionsfarlige Luftblandinger over Vædskeoverfladen.
2. Oplaget skal være saaledes beskyttet, at selv en hæftig Brand i Nærheden ikke kan antænde det.
3. Anlægget skal være frostsikkert. Paafyldningstragte og andre Aabninger, hvor der er Mulighed for, at brandfarlige Dampe kan undvige, skal være forsynede med Sikkerhedsnet eller anden af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer godkendt Indretning, der sikrer mod Eksplosion.
4. Iövrigt gælder de under a. Pkt. 1., 3., 4., 5., 6., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. og 16. nævnte Regler for Indretning af Anlægget.

TILLÆG III.

STØRRE LAGRE AF VÆDSKER UNDER KLASSE II.

Overjordisk Tankanlæg.

For overjordiske Tankanlæg for Olier af Klasse II gælder i det væsentlige samme Bestemmelser, som anført for overjordiske Tankanlæg under Tillæg II, idet dog efter Omstændighederne Fordringerne til Volumenet af Bassinet indenfor Beskyttelsesdæmningen ved Lagre med flere Beholdere kan nedsættes samt Beskyttelseszonens Störrelse indskrænkes.

Som Regel vil der kunne gives Tilladelse til Indretning af Aftapningsanlæg og Lagerbygninger i Forbindelse med Tankanlægget.

25. Marts — LOV FOR FÆRØERNE (Nr. 95) OM STATISTIK. (Jfr. Bek. Nr. 6 af 9. Jan. 1936 og Ll. Nr. 1 af 3. Jan. 1950 om Statistik, hvorefter Landsstyret bemyndiges til at udstede Bekendtgörelse vedr. Statistik for færöske Særomraader, samt Landsstyrets Bek. Nr. 39 af 24. Marts 1950 om Fiskeristatistik, Nr. 80 af 18. Dec. 1950 om Statistik vedr. Kartoffeldyrkning, Bek. Nr. 81 s. D. om Faaretælling o. l. og Bek. Nr. 51 af 12. Nov. 1952 om Landbrugsstatistik.

1 Hver Gang et færösk Fiskerskib udlosser Fangst, skal Rederen, hvad enten Udlosningen sker paa Færöerne eller udenfor disse, give Oplysning om Fangsten paa dertil af vedkommende Ministerium godkendte Blanketter. Enhver paa Færöerne bosat, der erhverver Fisk fra andre Skibe end færöske Fiskerskibe, skal give lignende Oplysning.

Justitsministeren kan efter indhentet Erklæring fra Lagtinget fastsætte Regler om Pligt til at give Oplysninger angaaende Baadfiskeri.

2 Oplysningerne om Fiskeriet skal tilvejebringes saaledes, at Opgörelsen af den samlede Fangst indenfor en vis Del af Aaret og af de forhaandenværende Beholdninger af Fiskevarer ved de paagældende Tidsafsnits Slutning kan foreligge snarest muligt efter disse Tidspunkter. Oplysningerne bekendtgöres paa hensigtsmæssig Maade.

3 Beboerne er pligtige at opgive Antallet af Kreaturer og give Oplysninger om Höstudbytte samt andre Oplysninger vedrörende Landbruget paa dertil af vedkommende Ministerium godkendte Blanketter.

4 Ethvert Skib, som fra det övrige Kongerige eller fra Udlandet ankommer til Færöerne for der at losse Varer, skal være forsynet med en Varefortegnelse, der nöjagtig angiver Indholdet af den Del af Ladningen, som er bestemt til Udlosning paa Færöerne, og hvis Rigtighed, for saa vidt angaar Skibe, der kommer fra udenlandske Havne, skal være attesteret af vedkommende danske Konsul, eller hvis saadan ikke findes i den paagældende Havn, af Øvrigheden paa Stedet.

Det paahviler endvidere Föreren af ethvert Skib, der ankommer til eller afgaar fra Færöerne, at tilstille vedkommende Oppebörselsbetjent en Angivelse, der indeholder Oplysning om Skibets Navn, dets Hjemsted, dets Drægtighed (Netto Register-Tonnage), dets Afgangssted og Bestemmelsessted og den udlossede eller indtagne Ladnings Art og Störrelse. Endelig skal der paa hvert Sted, hvor noget er indladet eller losset, til vedkommende Oppebörselsbetjent indsendes Angivelse herom.

Modtageren af indförte Varer er pligtig at give Oplysning om Arten og Mængden af Varerne, det Land, hvor de er indköbt, samt Indköbsprisen med Tillæg af Fragtomkostninger. Den, der agter at udföre Varer, er pligtig at give Oplysninger om Arten og Mængden af Varerne, det Land, hvortil de sendes, samt Varernes Salgsværdi.

5 Statens Tjenestemænd, kommunale Funktionærer og enhver, der modtager Honorar af en offentlig Kasse, er pligtige at yde Medvirkning til Tilvejebringelse af statistiske Oplysninger vedrörende deres Tjenestevirksomhed eller dermed i Forbindelse staaende Forhold efter vedkommende Ministeriums nærmere Bestemmelse.

Med Hensyn til kommunale Forhold, herunder Oplysninger om Folketal og lign., paahviler der de kommunale Bestyrelser tilsvarende Pligt.

6 Den, der forsömmer at give de Oplysninger, som han er pligtig at give, eller som med Forsæt giver urigtige Oplysninger, kan idömmes Böde fra 10 Kr. Böderne tilfalder Statskassen.

7 Justitsministeriet fastsætter efter indhentet Erklæring fra Lagtinget og efter Forhandling med vedkommende Ministerium og Statistisk Departement de nærmere Regler for de statistiske Oplysningers Tilvejebringelse, Bearbejdelse og Offentliggörelse.

8 Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves följende Bestemmelser i Lov af 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne.

§ 8, 1ste Pkt., for saa vidt angaar Bestemmelsen om Skibes Pligt til at være forsynet med Varefortegnelser.

§ 8, 3die Pkt., for saa vidt angaar Bestemmelsen om, at den udgaaende Toldseddel for Skibe, der udgaar fra indenlandsk Sted, træder i Stedet for Varefortegnelsen.

§ 8, 5te Pkt.

§ 8, sidste Pkt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

LOV NR. 181, 20. MAJ — OM OFFENTLIG FORSORG.

335 Stk. 1. Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning — helt eller delvis — at sætte denne Lov i Kraft paa Færöerne med de Lempelser, som ifölge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal de i § 334 nævnte Lovbestemmelser, forsaavidt de har Gyldighed for Færöerne, fremdeles gælde for disse Øer, dog saaledes, at en færösk Kommune for den Del af det offentliges Udgifter i Henhold til paagældende Love, der efter disse paahviler en Forsörgelseskommune i det övrige Danmark, indsender Opgörelse til Færö Amt, der til Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter § 77 om mellemkommunal Refusion, at Hjemsendelse af trængende til en Kommune i det övrige Danmark ikke kan finde Sted, og at Statskassens Tilskud til de kommunale Hjælpekasser fastsættes til 1/10 af Kommunens Tilskud til Hjælpekassen.

LOV NR. 182, 20. MAJ — OM FOLKEFORSIKRING.

86 Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færöerne med de Lempelser, som ifölge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927 og Lov Nr. 59 af 27 .Marts 1929, saaledes som den er sat i Kraft ved kgl. Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930, samt Lov af 31. Marts 1933 for Færöerne om Aldersrente fremdeles gælde for Færöerne, dog saaledes, at en færösk Kommune for den Del af Udgifterne i Henhold til sidstnævnte Lov, der efter dennes § 14 paahviler en Kommune i det övrige Danmark, indsender Opgörelse til Færö Amt, der til Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter Reglerne i Afsnit III. For en dansk Statsborger, der efter sit fyldte 60. Aar flytter fra Færöerne til det övrige Danmark, er Retten til Aldersrente ikke betinget af, at han opylder de i Lovens § 36, Stk. 1, og § 37 fastsatte Betingelser. (Jævnför Bek. Nr. 324 af 27. Juni 1950 af Lov om Folkeforssikring § 86 og Lov for Færöerne Nr. 146 af 31. Marts 1949 om Aldersrente. An. Nr. 101 af 18. Marts 1949 om Börnebidrag).

LOV NR. 214, 20. MAJ — OM SKOLEKOMMISSIONER I LANDKOMMUNERNE PAA FÆRØERNE.

1 For hvert Sogn vælges ved Forholdstalsvalg en Skolekommission, der efter vedkommende Kommunalforstanderskabs Bestemmelse kan bestaa af 3 eller 5 Medlemmer; for hvert Skolekommissionsmedlem vælges tillige en Stedfortræder.[1])

Efter Indstilling af Kommunalforstanderskabet kan Skoledirektionen bestemme, at et Sogn deles i flere Omraader med hvert sin Skolekommission.

Valgret til Skolekommissionen har enhver i Skolekommissionskredsen bosat Lagtingsvælger. Den Vælger, der har Bopæl paa flere Steder, bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil göre sin Valgret gældende.

2 Valget, der gælder for 4 Aar, foregaar samtidig med Valget til Kommunalforstanderskabet og foretages efter Reglerne for kommunale Valg i Landkommunerne paa Færöerne.

Er der kun indleveret een gyldig Kandidatliste, betragtes de paa samme opförte Kandidater som valgt uden Afstemning. Er der ingen gyldig Kandidatliste indleveret, vælges Skolekommissionen af Kommunalforstanderskabet.

3 Valgbar til Skolekommissionen er enhver i Skolekommissionskredsen bosat Mand eller Kvinde, der er valgbar til Lagtinget.

---

[1]) Jfr. U. M. Skr. af 31. Maj 1934.

Sognepræsten kan vælges til Medlem af enhver Skolekommission indenfor Præstegældet.

Mister et Medlem af Skolekommissionen sin Valgbarhed til Lagtinget, udtræder han af Skolekommissionen.[1])

Ønsker et Medlem af Skolekommissionen at nedlægge sit Hverv, træffer de övrige Medlemmer Afgörelse af, om dette kan ske, dog at denne Afgörelse, hvis den gaar Medlemmet imod, kan indankes for Skoledirektionen.

Udtræder baade et Medlem og dets Stedfortræder af Skolekommissionen, foretages der Udfyldningsvalg for Resten af Valgperioden.

4 Skolekommissionen vælger selv sin Formand og fastsætter sin Forretningsorden samt bestemmer Forretningernes Fordeling mellem sine Medlemmer.

5 Tilsynet med Religionsundervisningen i Folkeskolen föres foruden af Skolekommissionen tillige af Sognepræsten.

6 Første Valg efter nærværende Lov afholdes i Januar—Februar 1934 og gælder for Resten af den löbende Valgperiode for Forstanderskaberne i Landkommunerne.

Samtidig ophæves de i §§ 15 og 16 i Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færöske Landkommuners Styrelse indeholdte Bestemmelser om Skolekommissionernes Sammensætning.

REGLEMENT AF 19. JUNI — FOR ORDENS OVERHOLDELSE I VAAG HAVN.

Havnens Omraade.

Til Havnens Söomraade henregnes Farvandet inden for en Linie mellem »Rættargjógv« paa Nordsiden og »Núp« paa Sydsiden af Vaagsfjorden.

Grænsen er paa begge Sider af Fjorden markeret ved en hvid Varde.

Havnen dannes af en naturlig Bugt, i hvilken der ud for Krossled er bygget en Pier og i övrigt paa forskellige Steder bygget Anlægsbroer. Et ca. 200 m bredt Omraade Syd for Krossled er forbeholdt fremmede Fartöjer. Dette Omraade er saavel mod Øst som Vest afmærket med firkantede, hvide Trætavler paa Fjordens nordre og söndre Side.

For det under Havnen hörende Omraade har Ministeriet under Dags Dato i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följende Reglement:

Regler for Sejlads.

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Industri, Handel og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre dansk Farvand« anförte Bestemmelser med följende Tilföjelser:

Inden for en Linie tværs over Fjorden fra »Naversten« til »Tormannsaa« er det tilladt at oplægge Skibe og Fartöjer, uden at disse behöver at afgive de reglementerede Lys- og Lydsignaler; Tilladelsen gælder dog ikke for det afmærkede Omraade Syd for Krossled, ligesom ejheller for et Bælte af 60 m Bredde[2]) til hver Side af Fyrlinien gennem Havnen.

I. OPANKRING PAA REDEN

Ankerliggere til Hinder for Passagen til Havnen (Broen).

1 Ethvert Fartöj, (herunder Joller og Baade), der ligger for Anker paa Reden eller i Farvandet foran Havnen (Broen), kan af Havneopsynet (hvorved her og i det följende forstaas Havnemesteren (Havnefogeden) og det ham undergivne Personale) forlanges fjernet, naar det efter Opsynets Skön ligger til Hinder for Passagen til og fra Havnen (Broen). Vægrer vedkommende sig ved at flytte Fartöjet, eller foretages Flytningen ikke inden en af Havneopsynet fastsat Frist, er dette berettiget til for vedkommendes Regning at foranledige Flytningen foretaget.

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 10.

[2]) Ændret til 30 m ved Bek. af 30. Juni 1936.

Tilsyn om Bord.

2 Intet Fartöj maa ligge opankret paa Reden eller i Farvandet foran Havnen (Broen), uden at der holdes et efter Havneopsynets Skön efter Fartöjets Störrelse passende Mandskab om Bord. Fartöjer, der ligger til Ankers i Havn, paa Red eller i befærdet Farvand ud for Havn fra Solopgang til Solnedgang skal have hejst en sort Kugle (0,61 m i Diameter) forude paa det Sted, hvor den er bedst synlig.

Trosser og Varp.

3 Intet Fartöj maa uden særlig Tilladelse fra Havneopsynet ligge med Varp ude, og Farvandet maa ej heller spærres af Trosser.

4 Ankrer noget Fartöj uden bydende Nödvendighed paa en Maade, der strider mod disse Bestemmelser, bærer det selv det fulde Ansvar for mulige Fölger heraf.

II. INDSEJLING, ANMELDELSE OG FORTØJNING

Indsejling, Opankring og Fart.

5 För et Fartöj gaar ind i Havnen (til Broen), skal Nationalflaget være hejst og Ankrene være klare til at falde.

6 Opankring i Havnen (ved Broen) maa ikke uden bydende Nödvendighed ske uden efter særlig hos Havneopsynet indhentet Tilladelse, og Opankring i Svajebassiner er forbudt.

Fortöjningskættinger maa ikke anbringes uden Havneudvalgets Samtykke og kun paa de af dette fastsatte Betingelser.

Ethvert Fartöj, der ligger for Anker i Havnen, skal stadig holde et efter Havneopsynets Skön til Fartöjets Störrelse passende Mandskab om Bord.

7 Damp- og Motorskibe maa kun sejle ind i (til) eller ud af (fra) Havnen (Broen) med langsom Fart. For Passage af Uddybningsfartöjer, Flydekraner, Flaader etc. gælder de af Ministeriet for Söfart og Fiskeri fastsatte Bestemmelser.

Indkomne Damp- eller Motorskibe skal, naar Havneopsynet maatte kræve det, holde deres Maskiner og Spil rede til at arbejde, hvorunder for Dampskibes Vedkommende er indbefattet, at de skal holde Damp paa deres Kedler.

Anmeldelse i Almindelighed.

8 a. För et til Havnen (Broen) ankommende Fartöj kan faa Anlægsplads, maa vedkommende Fartöjs Förer eller Mægler henvende sig til Havneopsynet. Anmelderen af Fartöjet skal paa Forlangende fremvise Skibspapirerne, ligesom han er pligtig at give alle önskede Oplysninger om Skib og Ladning. Havneopsynet anviser derefter Fartöjet Plads.

Anmeldelse af brandfarlig eller eksplosiv Ladning.

b. Intet Fartöj, som har brandfarlige Vædsker som Last, og som förer mere end 10 Hektoliter Vædsker af Klasse I eller 40 Hektoliter Vædsker af Klasse II eller 100 Hektoliter Vædsker af Klasse III (angaaende Klassificering se § 16), eller hvis Ladning indeholder Krudt, Dynamit, Skydebomuld, Nitroglycerin, ladte Patroner, eller lignende eksplosive Stoffer, eller brandfarlige Stoffer som Kalciumkarbid etc., maa indgaa i Havnen (til Broen), forinden der til Havneopsynet er sket Anmeldelse om Ladningens Indhold og Mængde samt Maaden, hvorpaa den er emballeret.

Liggeplads.

9 Anvisning af Anlægsplads sker som Regel efter den Rækkefölge, hvori Skibene ankommer til Havnen (Broen), herfra dog undtaget Dampskibe i Rutefart med fast Anlægsplads. Fra den anviste Liggeplads maa der ikke forhales til noget andet Sted i Havnen (ved Broen) uden Havneopsynets Tilladelse, men Föreren er pligtig at udföre en saadan Forhaling efter Havneopsynets Anvisning, naar dette skönner det fornödent. Efterkommes et i denne Henseende givet Paabud ikke, kan Havneopsynet lade Fartöjet flytte paa dettes Regning og Risiko. Enhver herved foraarsaget Udgift til Tovværk, Mandskab og lign. bæres af Fartöjet, ligesom eventuelle Beskadigelser, som Skibet maatte lide ved Forhalingen, ikke kan fordres er-

stattet. Naar et Fartöj har faaet anvist Liggeplads, kan det ikke senere fordre ny Liggeplads anvist, medmindre særlige Forhold gör sig gældende.

Fiskefartöjer, Joller og Baade maa kun lægge til i Havnen (ved Broen) paa de for dem bestemte Anlægspladser, medmindre særlig Tilladelse er givet af Havneopsynet.

Fartöjer og Baade, som ligger fortöjet i Havnen eller i Farvandet foran denne, er i Tilfælde af indtræffende Grindefangst eller ved Sejfangst (Nótakast) forpligtet til at skifte Plads efter Havneopsynets Anvisning.

Fortöjning.

10 Intet Fartöj maa göres fast ved Bolværker, Broer eller Friholderværker, men kun ved de dertil anbragte Fortöjningsredskaber. Fortöjningerne skal være anbragt paa en saadan Maade, at de ikke mere end fornödent hindrer Passagen paa Kajerne, og hvis Kættinger benyttes, skal disse være forsynede med Klædning paa de Steder, hvor de hviler paa Pæle eller Bolværker. Alle Fartöjer, som ligger umiddelbart ved en Kajindfatning, skal være forsynet med Friholdere. (Angaaende Fortöjning af Skibe med brandfarlig Ladning henvises til § 13, 2. Stk.). I Broer og Bolværker, Friholderlister eller Friholderpæle maa ikke hugges med Hager. Farvandet i Havnen (foran Broen) maa ikke spærres med Trosser eller Kættinger uden Havneopsynets Tilladelse, og naar det forlanges, skal de slækkes for andre Fartöjer.

Bliver det nödvendigt, at flere Fartöjer ligger ved Siden af hverandre, skal de, som ligger Bolværket nærmest, finde sig i, at Mandskab fra de udenfor liggende Fartöjer stedse har fri og uhindret Gang over de förstnævntes Dæk, som om Natten skal belyses med Lanterner.

Ræer, Bomme, Röring af Maskine, Larm, Rög m. m.

11 Paa Skibe, der ligger i Havnen (ved Broen), skal Ræerne være kajede eller brasede langskibs, Ankrene indlagt paa Dækket, Sidefartöjer indsat paa Dækket eller indsvungne og — om Havneopsynet forlanger det — Klyverbomme og alle löse Udliggere indriggede.

Ethvert i Havnen (ved Broen) indkommende eller henliggende Fartöj skal om fornödent have alle Udlöbsaabninger i Skibssiden forsynede med forsvarlige Forhæng, der forhindrer udlöbende Vand, Olie m. m. i at strömme ud over andre Fartöjer eller Kajer. Spildedamprör skal indrettes saaledes med Slanger eller Kasser, at Dampen ikke generer andre Fartöjer eller Trafikken paa Kajen. Paa Fortöjningstrosser fra Fartöjer, der formodes at have Rotter om Bord, skal anbringes de i saa Tilfælde fornödne Blikskærme.

Damp- eller Motorskibe maa ikke röre deres Maskiner med en saadan Kraft, at Kajindfatninger eller Fortöjningsredskaber beskadiges, at andre Skibes, Prammes, Lægteres, Hyttefades eller Flaaders Fortöjninger derved ödelægges, eller at forbipasserende Fartöjer ved Skrue- eller Hjulvandet udsættes for at miste Styret.

För Maskinen röres, skal Agterskibet paa Havneopsynets Forlangende hales ud fra Kajen.

Rustbankning, Skrabning af Skibet, Afprövning af Motorer eller lign., hvorved der frembringes Stöj, der kan medföre Ulemper for Losning eller andet Arbejde, maa ikke finde Sted uden Havneopsynets Samtykke.

Ej heller maa Skibe, saalænge de henligger i Havnen (ved Broen) uden at have kastet deres Fortöjninger los, uden Nödvendighed göre Brug af Sirene eller Dampflöjte.

Intet Fartöj maa under Ophold eller Sejlads i Havnen (ved Broen) udvikle en saadan Rög, at den er til Ulempe for de omkringboende eller for Færdselen i og ved Havnen (Broen).

Al Opfyring, saavel for Afgang, som forinden der gives fuld Hastighed, ligesom Paafyring i sin Almindelighed under Hoved- og Hjælpekedlerne, skal derfor foretages jævnt og være saaledes afpasset efter det benyttede Brændsel og Kedlernes Konstruktion, at der ikke dannes vedvarende stærk Rög.

Fartöjer, der ligger i Havnen, maa ikke benytte deres Radiosender undtagen til Forbindelse med Skibe i Nöd.

12 Havnopsynet har Ret til at fordre Brugen af Ild og Lys ombord begrænset under særlige Omstændigheder, navnlig naar det findes paakrævet af Hensyn til Ladningens Beskaffenhed (jfr. i övrigt § 17 a).

Ild anbragt udenfor Maskine, Kahyt, Kabys og Lukaf paa Fartöjer, Pramme, Flaader eller lign. maa ikke haves uden særlig dertil fra Havneopsynet indhentet Tilladelse.

Tjære, Beg, Fernis, Olie og andre let antændelige Genstande maa under ingen Omstændigheden koges om Bord, og i Land kun paa det af Havneopsynet efter Samraad med Brandvæsenet anviste Sted.

Ej heller maa Maling afbrændes eller lignende Arbejder foretages i större Udstrækning uden Tilladelse fra Havneopsynet, der, saafremt det skönner det nödvendigt, kan forlange Brandvagt sat om Bord.

Brandfaresignal.

13 Ethvert Fartöj, som indkommer til Havnen (Broen) eller befinder sig i denne (ved denne) med Ladning af brandfarlige Vædsker af Klasse I og/eller Klasse II eller med Ladning af eksplosive Stoffer, skal indenfor Havnens (Broens) Vandomraade paa Fortoppen eller, hvis Fartöjet ingen Mast har, paa en særskilt i dette Öjemed rejst Stang af mindst 3 m Höjde före fra Solopgang til Solnedgang det i det internationale Signalsystem med Bogstavet »B« betegnede Flag (»Krudtflaget«) og om Natten en Lanterne, visende rödt Lys, og vedblive dermed, saalænge Fartöjet indeholder brandfarlige Vædsker eller eksplosive Stoffer som Ladning, eller saalænge Lastrummene efter Udlosningen ikke er ventileret paa en efter Havneopsynets Skön betryggende Maade.

Fartöjet skal, saalænge det förer Brandfaresignal, til enhver Tid være klar til at kaste los og rede til öjeblikkelig Afsejling. Saafremt Fartöjet ikke har den dertil fornödne Drivkraft, kan Havneopsynet forlange, at der haves en efter dets Skön tilstrækkelig driftssikker Damp- eller Motorbaad liggende klar til öjeblikkelig Udbugsering, af Fartöjet. Der skal derfor altid være det til Fartöjets og den eventuelle Slæbebaads Manövrering og Maskinernes Betjening fornödne Mndskab til Stede. Fortöjningerne, hvormed Fartöjer med Ladninger af brandfarlige Vædsker af Klasse I og II holdes til Anlægspladsen, skal være af Tovværk, medens Slæbetrossen skal være af ikke brændbart Materiale. Havneopsynet skal godkende Bugserbaadens Beliggenhed.

III. LOSNING OG LADNING

A. *Almindelige Bestemmelser.*

Arbejdstiden i Havnen.

14 Uden særlig Tilladelse maa der ikke losses eller lades eller udföres noget Arbejde i Havnen eller paa dennes Terræn fra ½ Time efter Solnedgang til ½ Time för Solopgang. Paa Sön- og Helligdage maa saadant kun ske i Overensstemmelse med Helligdagslovgivningens Forskrifter.

Anvisning af Losseplads.

15 Efterhaanden, som der bliver Plads ledig, vil Fartöjerne paa Forlangende faa anvist Losse- eller Ladeplads i den Orden, hvori de ankommer og anmeldes paa Havnekontoret. For Fartöjer, som er i regelmæssig Passager- eller Fragtfart, er Havneopsynet dog berettiget til at holde Losse- eller Ladeplads aaben en passende Tid, för de ifölge Fartplanen kan ventes at ankomme.

Skibe, som skal indlade eller udlosse Varer, har fortrinsvis Ret til Lade- eller Losseplads fremfor Skibe, som skal indlade eller udlosse Ballast.

Naar et Fartöj har faaet anvist en Plads til Losning eller Ladning, skal det senest efter 24 Timers Forlöb paabegynde dette Arbejde og derefter, forsaavidt Vejret tillader det, indenfor almindelig Arbejdstid (jfr. § 14) uafbrudt fortsætte sam-

me, da Fartöjet i modsat Fald af Havneopsynet kan forlanges halet bort for at give Plads for andre.

Selv om Arbejdet er begyndt i rette Tid og uafbrudt fortsat, skal Fartöjet dog, naar Havneopsynet finder det fornödent, hales bort til et andet Sted, men har da fortrinsvis Ret til at forlange et saadant anvist, hvor Losningen eller Ladningen kan fortsættes.

Dampskibe har kun Ret til at anvende 1 Arbejdsdag for hver 150 Reg. Tons, Sejlskibe kun 1 Dag for hver 30 Reg. Tons. Saafremt et Fartöj ikke derefter er færdigt med at losse eller lade, maa det, naar saadant forlanges, for andre Fartöjers Skyld vige den det indrömmede Losse- eller Ladeplads. Udlossede Fartöjer, som ikke straks skal lade igen, kan af Havneopsynet beordres halet bort fra Kajen.

Bliver det nödvendigt, at flere Fartöjer ligger ved Siden af hverandre, skal de, som ligger Bolværket nærmest, finde sig i, at der over deres Dæk paa Planker losses eller lades fra eller til de udenfor liggende Fartöjer.

B. *Bestemmelser for Losning og Ladning m. m. af brandfarlige Vædsker.*

Klassificering af brandfarlige Vædsker.

16 De brandfarlige Vædsker, for hvilke de i nedenstaaende Bestemmelser givne Regler kommer til Anvendelse, inddeles i 3 Klasser.

Til Klasse I henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til en Temperatur under 21° C. (Herunder Benzin, Benzol, Toluol, Æter, Petroleumsæter m. m.).

Til Klasse II henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til Temperaturer fra og med 21° C., men under 50 ° C. (Herunder Petroleum, Terpentinolie m. m.).

Til Klasse III henregnes Vædsker, som ikke lader sig blande med Vand, og som ved en Barometerstand af 760 mm giver antændelige Dampe ved at opvarmes til Temperaturer fra og med 50 ° C., men under 140° C.

Bestemmelse af den Temperatur ved Barometerstand 760 mm, ved hvilken en Vædske afgiver antændelige Dampe (Vædskens Flammepunkt), sker for Flammepunkter under 50° C. med Abels Apparat, for Flammepunkter over 50° C. med Pensky-Martens Apparat.

Forskrifter for Klasse I og II.

Alm. Regler for Losning og Ladning.

17 a) Om Losningens eller Ladningens Paabegyndelse og Varighed skal der forud ske Anmeldelse til Havneopsynet, der straks underretter Brandvæsenet.

Besætningen samt Losningsmandskabet skal instrueres om Ladningens Brand- og Eksplosionsfarlighed, og det skal paalægges dem at udvise den yderste Forsigtighed under Arbejdet.

Belysning og Opvarmning.

Saalænge Skibet er pligtig at före Brandfaresignal, er al Brug af aabent Lys, Tobaksrygning samt Brug af Tændstikker eller andre Midler til Frembringelse af Ild forbudt, medmindre særlig Tilladelse hertil erhverves hos Havneopsynet, og Ild maa kun findes under Dampkedlerne, i Motorer eller andre Maskiner, som tjener til Fremdrivning, til Belysning af Fartöjer eller til Drift af Skibets Pumper, samt i Kabyssen under betryggende Omstændigheder.

Opvarmning af Kahytter og Lukafer skal ske ved Centralvarmeanlæg fra Skibets Maskinrum eller med elektriske Ovne, hvis Varmelegemer er lufttæt indesluttede i en Beholder, medmindre anden Tilladelse erhverves hos Havneopsynet, og Belysningen skal saa vidt muligt ske ved elektriske Glödelamper, hvilket ogsaa gælder Belysning af Arbejdspladsen. Skibe, hvis elektriske Installationer ikke tilfredsstiller anerkendte Klassifikationsselskabers eller Statens Skibstilsyns Fordringer, vil af Havneopsynet kunne nægtes Adgang til Havnen ((Broen). Som transportable Lam-

per maa kun benyttes paalidelige Sikkerhedslamper (f. Eks. elektriske Elementlamper).

b) Saavel Havneopsynet som Brandvæsenet er til enhver Tid, hvor det af Hensyn til Utætheder eller Brandfare af anden Aarsag skönnes nödvendigt, berettiget til at standse Losningen eller Ladningen og træffe de nödvendige Sikkerhedsforanstaltninger. Saafremt der bliver Spörgsmaal om at paabyde Skibet at forlade Havnen (Broen), træffes Afgörelsen af Havneopsynet.

Dunke og Tönder.

18 Beholdere, der indeholder brandfarlige Vædsker, maa i Tilfælde af Losning eller Ladning kun aabnes i Overværelse af Havneopsynet.

Naar et Fartöj skal indtage eller udlosse Dunke eller Tönder fyldte med brandfarlige Vædsker, skal dette ske under fornöden Kontrol af Fartöjets Förer eller af en af Föreren anmeldt Ansvarshavende.

Dunke eller Tönder, fyldte med brandfarlige Vædsker, maa ikke blive liggende Natten over paa Kajen, medmindre særlig Tilladelse hertil erhverves hos Havneopsynet, der efter Samraad med Brandvæsenet eventuelt sætter Brandvagt paa Stedet.

Losning og Ladning af större Partier.

19 Losning eller Ladning af over 10 Hektoliter Vædske af Klasse I og over 200 Hektoliter Vædsker af Klasse II maa kun ske paa Anlægspladser, der er anvist af Havneopsynet, som efter Samraad med Brandvæsenet fastsætter Smittezonen omkring Fartöjet, d. v. s. det Omraade, indenfor hvilket der ikke maa finde ukontrolleret Omgang med Ild Sted, saalænge Losning eller Ladning af de brandfarlige Vædsker foregaar. Losningen skal ske hurtigst muligt, efter at Fartöjet er blevet fortöjet og efter endt Udlosning skal Fartöjet, saafremt det ikke straks indtager ny Ladning, uden Ophold ventileres. Ladningen skal ske umiddelbart inden Fartöjet forlader Havnen (Broen), og baade Losning og Ladning skal fortsættes med fuld Kraft, indtil de er tilendebragte. Under Losning eller Ladning kan Havneopsynet efter Samraad med Brandvæsenet sætte fornöden Brandvagt. Det er Brandvagtens Pligt strengt at paase, at der ikke finder Spild af Vædske Sted, og at denne ikke flyder ud paa Vandet. Saafremt dette dog skulde ske, bör der straks paa enhver Maade træffes Foranstaltninger til at hindre, at den spildte Vædske antændes.

Særlige Regler for Tankskibe.

20 Foruden ovenstaaende almindelige Regler gælder for Tankskibe följende særlige Bestemmelser.

Losning eller Ladning af Vædsker af Klasse I og II fra eller i Tankskib maa kun finde Sted fra Solopgang til Solnedgang, medmindre særlig Tilladelse hertil erhverves hos Havneopsynet.

Tankskibe for Vædsker af Klasse I og II maa iövrigt kun ligge den til Tilendebringelsen af Losning eller Ladning höjst nödvendige Tid paa de anviste Anlægspladser og skal derefter straks med fuldstændig lukkede Beholdere forlade Havnens (Broens) Omraade. Dog kan Havneopsynet tillade, at saadanne Skibe, der er udlossede og behörigt udluftede, oplægges paa nærmere anvist Sted.

Tankskibe, der losser eller lader saadanne Vædsker, skal holde Mandehuller og övrige Adgange til Beholdere med Undtagelse af Luftventilerne fuldstændigt tillukkede. Naar Beholderindholdet skal maales, tillades det dog at aabne for en til Pejling tjenende Adgang i den til Pejlingen nödvendige og tilstrækkelige Tid. Luftventilerne skal være dækkede af tætsluttende, saa vidt muligt paaskruede Hætter med dobbelt Metaltraadsnet med 144 Masker pr. cm^2 eller med en anden af Justitsministeriet godkendt Anordning. Hætterne maa ikke borttages, för umiddelbart forinden Aabningen fuldstændig tillukkes, eller Fartöjet er kommet udenfor Havnens (Broens) Omraade.

Pumpningen af Vædskerne maa foregaa ved Anvendelse af Fartöjets egen Motor- eller Dampkraft, forsaavidt de dertil tjenende Motorer eller Kedler befinder sig under Dækket og ved Tværskibsbunker eller lignende Rum eller paa anden betryg-

gende Maade er adskilt fra Fartöjets Last af brandfarlige Vædsker. Der maa kun fyres med ikke gnistgivende Brændsel.

For Tanklægteres Vedkommende kan det, saafremt Havneopsynet efter Samraad med Brandvæsenet skönner det forsvarligt, tillades, at Slæbebaadens Kedel leverer Damp til Pumpningen.

Forskrifter for Klasse III.

21 Efter den i Henhold til § 8 b. givne Anmeldelse af Ladningens Art og Störrelse afgör Havneopsynet efter Samraad med Brandvæsenet, hvorvidt særlige Sikkerhedsforanstaltninger under Skibets Ophold i Havnen (ved Broen) er nödvendige og da hvilke, herunder ogsaa i hvilket Omfang Fartöjet skal före de i § 13 nævnte Brandfaresignaler.

Særlige Bestemmelser.

Oliespild m. m.

22 Al ved Oliespild eller Uforsigtighed forvoldt Skade paa Havneværker, andre Fartöjer, Beholdninger af levende Fisk og lign. vil være at erstatte af Fartöjet.

23 De anförte Forskrifter om brandfarlige Vædsker finder ikke Anvendelse, naar disse Vædsker alene skal benyttes af Skibet selv til dets egen Drift.

C. Bestemmelser for Losning og Ladning af eksplosive Stoffer.

Losning og Ladning af eksplosive Stoffer.

24 Som almindelig Regel for Losning og Ladning af eksplosive Stoffer gælder, hvad der er anfört i Bestemmelserne for brandfarlige Vædsker under § 17 a. Skönner Havneopsynet det nödvendigt, kan Skibet beordres til öjeblikkelig at forlade Havnen.

Losning og Ladning af mindre Mængder.

25 Naar Losning og Ladning foregaar ved Dagslys eller elektrisk Lys og foretages umiddelbart efter Skibets Ankomst til eller umiddelbart för dets Afgang fra Havnen (Broen), kan under Iagttagelse af det i det foregaaende bestemte 50 kg sort Krudt eller dertil svarende Mængder af Patroner, Fænghætter eller Fyrværkerisager losses eller lades overalt i Havnen (ved Broen).[1])

Under Ophold i Havnen (ved Broen) kan til Skibsbrug 50 kg af de nævnte, mindre farlige Stoffer beholdes om Bord, naar de efter Havneopsynets Skön er forsvarligt emballerede og bortstuvede i dertil indrettede Rum.

Losning og Ladning af större Mængder.

26 Indeholder Fartöjets Ladning Dynamit, Skydebomuld, Nitroglycerin eller lignende eksplosive Stoffer eller de i § 25 omhandlede Genstande i större Partier end sammesteds angivet, tager Havneopsynet efter Modtagelsen af den i § 8 b. nævnte Anmeldelse efter Samraad med Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, hvorvidt Losning kan tillades i Havnen (ved Broen) samt, i bekræftende Fald om, hvor og hvorledes den skal foregaa. Losningen maa kun foregaa direkte til Vogn og under Havneopsynets og Brandvæsenets stadige Tilyn, hvorhos der altid skal sættes Brandvagt om Bord — eventuelt ogsaa paa Land — indtil Losningen er tilendebragt. Skal et Fartöj indtage eksplosive Stoffer, forholdes paa tilsvarende Maade som foran bestemt med Hensyn til Udlosningen af deslige Stoffer.

Losning og Ladning af Kalciumkarbid.

27 Skibe med Ladning paa indtil 25 Tons Kalciumkarbid i vandtætte, lukkede Metalbeholdere, anbragt paa Skibets Dæk, tillades det at losse overalt i Havnen. Det samme tillades Skibe, der indeholder höjst 100 Tons Karbid anbragt i vandtætte,

---

[1]) 1 kg sort Krudt svarer til henholdsvis:
600 Stk. Geværpatroner, ladede med sort Krudt,
1.500 Stk. Geværpatroner, ladede med rögfrit Krudt.
3.000 Stk. Revolverpatroner, ladede med sort Krudt,
6.000 Stk. Revolverpatroner, ladede med rögfrit Krudt.
30.000 Stk. Salonpatroner,
60.000 Stk. Fænghætter eller
2 kg almindelige Fyrværkerisager.

lukkede Metalbeholdere, naar Skibet ikke medförer anden Ladning samt naar Ladningen er anbragt uden Anvendelse af anden antændelig Emballage (Træ og lignende).

Losningen skal foregaa ensartet fra For- og Agterskib for at hindre, at der fra Lasten trænger Vand op til Ladningen. Skibe med Ladning af större Mængder Kalciumkarbid maa kun losse paa saadanne Steder, som Havneopsynet efter Samraad med Brandvæsenet nærmere anviser.

Ved Losningen af Kalciumkarbid er Havneopsynet og Brandvæsenet berettiget til at kræve saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, som maatte skönnes nödvendige, samt til om fornödent at kræve Brandvagt.

D. Fællesbestemmelser for brandfarlige Vædsker og eksplosive og brandfarlige Stoffer.

28 Ved Losning eller Ladning af brandfarlige Vædsker eller eksplosive og brandfarlige Stoffer er Havneopsynet iövrigt berettiget til efter Samraad med Brandvæsenet at fastsætte de særlige Sikkerhedsforansaltninger, som i hvert enkelt Tilfælde skönnes nödvendige.

Dispensation for smaa Ladninger.

29 Havneopsynet er endvidere efter Samraad med Brandvæsenet berettiget til i særlige Tilfælde at give Dispensation fra ovenstaaende Regler. Saaledes kan f. Eks. Passager- og Rutekib undtages, saafremt Ladningen af de brandfarlige Vædsker eller eksplosive Stoffer, som de medförer, skönnes saa ringe, at den ikke medförer Fare.

Jernbanevogne med brandfarlige og eksplosive Stoffer.

30 Jernbanevogne, som indeholder brandfarlige Vædsker og eksplosive Stoffer, maa kun henstilles paa Sporet langs de Arealer, der er bestemt som Oplagsplads for saadanne Varer, og Losning og Ladning skal her foregaa under Iagttagelse af tilsvarende Sikkerhedsforanstaltninger, som omhandlet under Losning og Ladning af brandfarlige Vædsker.

Ingen Jernbanevogn maa henstaa med sin Ladning i Tiden fra normal Arbejdstids Ophör til normal Arbejdstids Begyndelse, medmindre særlig Tilladelse dertil erhverves hos Havneopsynet, der kan forlange sat Brandvagt paa Stedet.

Betaling for Brandvagt m. m.

31 Betalingen for de til Gennemförelse af en betryggende Losning og/eller Ladning af brandfarlige Vædsker eller eksplosive Stoffer paabudte Sikkerhedsforanstaltninger fastsættes ved Forhandling mellem Havneopsynet og Brandvæsenet efter de paa Stedet til enhver Tid gældende Lönninger og Takster og udredes af Fartöjet. Det samme gælder Betaling for Brandvagt ved Töndegods ((jfr. § 18, sidste Stk.), hvilken Vagt betales af Ladningsmodtageren respektive Afsenderen. Tilsvarende Bestemmelser finder Anvendelse for Brandvagt om Bord i Anledning af Arbejder foretagne under Brug af aaben Ild (jfr § 12).

Orlogsfartöjer.

32 De i §§ 8 b., 13 og 17, 19—21 og 24—26 indeholdte Bestemmelser finder ikke Anvendelse paa Orlogsfartöjer.

E. Losning af Ballast.

Losning af Ballast.

33 Intet Fartöj maa indtage eller udlosse Ballast uden forud at have anmeldt dette for Havneopsynet, der bestemmer Fartöjets Plads dertil.

Ethvert Fartöj, som losser eller lader Ballast, Kul, Kalk, Kridt, Sten, Sand, Affaldsjern, Halm eller deslige, skal have forsvarlige og tætte Presenninger udspændt eller om fornödent Plankeflager udlagt melllem Kajen og Fartöjet for at forhindre, at noget falder i Vandet. Efter Udlosningen eller Indladningen skal Skibsdækket tilbörlig renses, forinden det spules.

IV. SKIBES REPARATION, OPTAGNING M. V.

Bygning og Reparation af Skibe.

34 Ny Fartöjer eller Baade maa ikke bygges paa Havnens (Broens) Pladser og ældre ikke kölhales, kalfatres, trækkes paa Land eller paa anden Maade repareres uden Havnebestyrelsens Tilladelse og under de nærmere Betingelser, som denne maatte fastsætte, derunder eventuelt en vis Tidsfrist, inden hvilken de paagældende Arbejder skal være udfört.

Fartöjer der ikke er i Fart.

35 Fartöjer, der ikke er i Fart, saavel som gamle, aftaklede Fartöjer, maa ikke uden Havnebestyrelsens udtrykkelige Tilladelse blive henliggende i Havnen (ved Broen) eller Sejllöbet ind til denne; ej heller maa noget gammelt ellller til Pram slöjfet Skib eller nogen Pram henligge i Havnen (ved Broen) som Pakhus.

Oplægning.

36 Ønskes et Skib oplagt i Havnen (ved Broen), vil dette være at anmelde for Havneopsynet, som, saa længe Plads haves, anviser, hvor det skal ligge, og hvorledes det skal fortöjes. Forinden Skibets Förer forlader Skibet, skal han skriftlig opgive en paa Stedet boende, af Havnebestyrelsen godkendt sökyndig Mand, hvem Tilsynet med Skibet er overdraget, og hvem Ordre kan gives med Hensyn til Flytning af Skibet m. m., og som maa have Bemyndigelse til at udrede de til nödvendige Foranstaltninger med Hensyn til Skibet medgaaende Udgifter. Efterkommer den tilsynsförende ikke et af Havneopsynet givet Paabud med Hensyn til Sibet, kan Havneopsynet lade Arbejdet udföre for Ejerens Regning. Iövrigt henligger et saadant Skib i alle Maader paa Ejerens Risiko og Ansvar.

Paa samme Maade forholdes med Baade, Pramme og Flaader, der önskes henliggende i Havnen (ved Broen).

Optrækning og Anbringelse af Baade m. v. paa Havnens Broer og andre Steder maa kun finde Sted efter særlig Aftale med Havneopsynet og kun paa de af dette anviste Pladser.

Hyttefade.

37 Alle Hyttefade skal være forsynede med Nummer og Ejerens Navn og de maa kun henligge i Havnen (ved Broen) paa de af Havneopsynet anviste Steder. Saa snart et Hyttefad er tömt, skal det uopholdelig oplægges paa et nærmere anvist Sted.

Hyttefade, der ikke er mærkede, vil blive konfiskerede til Fordel for Havnekassen.

Trælast.

38 Heller ikke maa Trælast og Tömmer, der er indbugseret i Havnen, henligge paa andre Steder og i længere Tid end af Havneopsynet tilladt.

Sunkne Skibe.

39 Strander eller synker et Fartöj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens (Broens) Benyttelse, og vedkommende Förer eller Ejer ikke borttager det inden en af Havneopsynet fastsat Frist, kan Havnebestyrelsen foranstalte det optaget og er berettiget til at erholde Udgifterne erstattede af Fartöjet eller dets Ejer ellér i fornödent Fald at göre sig betalt i Fartöjet. Opnaas ikke herved fuld Dækning, beholder Havnen (Broen) overfor Ejeren Krav paa Restbelöbet.

Pramme eller Baade, der har ligget sunkne eller vandfyldte i mere end 18 Timer, kan uden Varsel fjernes af Havneopsynet paa Ejerens Bekostning.

Vrag.

40 Vrag maa ikke indbringes i Havnen uden Havneopsynets udtrykkelige Tilladelse.

V. HAVNEPLADSENS BENYTTELSE M. V.

41 Varer, som er losset eller skal indlades, maa ikke henligge paa Kajerne, paa

Broerne eller udenfor de til Oplag bestemte Pladser uden efter dertil hos Havneopsynet indhentet Tilladelse.

For Benyttelse af Havnens (Broens) Pladser til Oplægning af Gods og Varer erlægges Pladsleje efter den til enhver Tid gældende Takst.

Med Hensyn til Stedet hvor og Maaden hvorpaa Godset skal oplægges, har vedkommende, for saa vidt angaar de aabne Oplagspladser, at rette sig efter de Forskrifter, Havneopsynet maatte give. Paa Afviserværker i umiddelbar Nærhed af Bolværkerne maa intet Gods oplægges. Det oplagte Gods, som henligger for vedkommendes egen Risiko, maa ikke uden Havneopsynets Samtykke borttages fra Havnens (Broens) Terræn, förend Pladslejen er betalt.

Om forlanges, skal det oplagte bortskaffes eller flyttes til et andet anvist Sted inden en af Havneopsynet fastsat Frist. Efterkommes et i denne Henseende givet Tilhold ikke eller henlægges Gods paa Havnepladsen uden Tillladelse, er Havneopsynet berettiget til at lade det fjerne paa vedkommende Ejers eller Kommissionærs Bekostning.

Ballast.

42 Udlosset Ballast skal Skibsföreren foranledige bortkört saa hurtigt som muligt, hvorefter Kajen straks skal rengöres.

Kulharpning. Fjernelse af Spild.

43 Kulharpning over Kajen er ikke tilladt. Hvad der ved Losning og Ladning fra Skib eller Vogn af Varer af en hvilkensomhelst Art saavel som ved Rengöring af Vogne maatte spildes, skal af Ladningsejeren eller dennes Befuldmægtigede straks foranstaltes sammenfejet og bortkört. Sker dette ikke, kan Havneopsynet lade det fornödne Arbejde udföre paa Vedkommendes Bekostning. Aske og anden Urenhed maa ikke udkastes paa Kajen eller Havnens (Broens) övrige Terræn, men föres bort til den af Havneopsynet anviste Plads.

Fiskevaskning og -rensning paa Havnens Kajer, Broer og övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal straks efter Arbejdets Tilendebringelse uopholdelig fjernes af de paagældende, og Pladsen omhyggeligt spules.

Lossegrejer.

44 Losseredskaber, saasom Stilladser m. m., maa ikke anbringes ved Bolværket för Skibets Ankomst og skal straks efter endt Udlosning fjernes.

Efter Arbejdstid maa Transportredskaber etc. ikke henstaa paa Kajen eller paa de til Havnen (Broen) hörende Gader og Veje, ligesaa lidt som Fiskekasser, anden Emballage, Fiskeredskaber etc.

VI. BENYTTELSE AF HAVNENS (BROENS) REDSKABER

Havnens Redskaber.

45 For saa vidt Havnevæsenet maatte være i Besiddelse af Kraner, Flaader, Blokke, Lamper eller Redskaber af anden Art til Afbenyttelse for de i Havnen (ved Broen) liggende Skibe, kan saadanne ved Henvendelse til Havneopsynet stilles til Disposition imod Erlæggelse af Afgift i Henhold til den til enhver Tid gældende Takst.

VII. FORSKELLIGE ORDENSBESTEMMELSER

46 Föreren af ethvert Havnen (Broen) anlöbende Fartöj har at göre sig selv saavel som det til Fartöjet hörende Mandskab bekendt med Bestemmelserne i nærværende Reglement, der vederlagsfrit udleveres paa Havnekontoret til Förerne af de Havnen (Broen) sögende Skibe. Et Eksemplar af Reglementet skal findes ombord paa ethvert i Havnen (ved Broen) liggende Fartöj.

47 Enhver, som befinder sig indenfor Havnens (Broens) Omraade, har uvægerligt at rette sig efter Havneopsynets Anvisninger, saaledes ogsaa i givet Tilfælde

paa Opsynets Anmodning at forföje sig bort fra Havnens (Broens) Terræn.

48 Skydning fra de i Havnen (ved Broen) liggende Fartöjer eller paa det til Havnen (Broen) hörende Terræn er forbudt. Afbrænding af Fyrværkeri indenfor Havnens (Broens) Omraade (derunder ogsaa fra Skibe) maa kun finde Sted efter forud hos Havneopsynet indhentet Tilladelse.

Fiskeri, Opfiskning af Kul, Sten etc., Opgravning af Sand o. lign. maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet.

49 Genstande og Stoffer, af hvad Art nævnes kan, maa ikke udkastes i Havnen (ved Broen), men skal föres i Land til dertil anviste Steder.

Genstande, der tabes i Havnen (ved Broen) og som ligger til Hinder eller Fare for Sejladsen, skal uopholdelig fjernes. Sker dette ikke, forholdes som i § 39 nærmere omhandlet.

50 Alt, hvad der bjerges inden for Havnens (Broens) Omraade, skal uden Ophold anmeldes for Havneopsynet og afleveres til dette.

51 Badning fra Havnens (Broens) Omraade eller fra de i Havnen (ved Broen) liggende Skibe er forbudt (herfra dog undtaget eventuelt i Havnen (ved Broen) liggende Badeanstalter).

VIII. HAVNEOPSYN OG SKADESERSTATNING

52 Overholdelse af Orden indenfor Havnens (Broens) Omraade passes af Havneopsynet under Overtilsyn af Havnebestyrelsen.

Indenfor Havnens (Broens) Omraade varetager Politiet dog sine Opgaver efter Lovgivningens almindelige Regler.

Havneopsynet skal i Tjenestetiden være iförd Uniform, men er iövrigt pligtig til paa Forlangende at legitimere sig.

53 Tror nogen sig forurettet af Havneopsynet, kan han forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men et af Havneopsynet givet Paabud skal i hvert Fald efterkommes.

Viser nogen sig opsætsig mod Havneopsynet eller fornærmer dette under Udförelsen af Embedsforretninger eller i Anledning af samme, bliver han at anse med den i Lovgivningen for saadanne Forseelser hjemlede Straf.

Naar en Skibsförer ikke efterkommer de i Reglementet indeholdte Bestemmelser eller de af Havneopsynet givne Paalæg saa hurtigt, som det af dette skönnes nödvendigt, skal Havneopsynet være berettiget til at træffe de fornödne Foranstaltninger til, at saadant sker. For Beskadigelser, som derved maatte blive tilföjet Fartöjet, med Tilbehör, skal dettes Förer eller Ejer ikke kunne fordre Erstatning. Fartöjets Förer eller Ejer er pligtig at erstatte de Udgifter, som de ommeldte Foranstaltninger maatte have medfört.

Naar Skibsföreren ikke er om Bord, er det tilstrækkeligt, at Paalæg om Fartöjets Forhaling, Fortöjning eller deslige bliver givet Styrmanden eller i dennes Fraværelse en af det övrige Mandskab.

Forlades Fartöjet af hele Besætningen, skal Skibsföreren være pligtig at navngive for Havneopsynet en i Havnens (Broens) Nærhed boende paalidelig Mand, som skal före Tilsyn med Fartöjet, og til hvem saadanne Paalæg kan gives med samme Virkning, som om de var givne til ham selv.

54 Skibsföreren er ansvarlig for den Skade, som han, hans Mandskab eller Fartöj maatte anrette paa Havneværkerne eller Havnens (Broens) Ejendele og skal erstatte de med Skadens Istandsættelse forbundne Omkostninger.

Skade, der anrettes paa Broer, Bolværker eller andre Havneindretninger etc., vil være at erstatte efter dansk Rets almindelige Regler.

55 Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse for de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt for Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter nedenstaaende § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.

IX. STRAFFEBESTEMMELSER

56 Overtrædelse af de i dette Reglement givne Forskrifter straffes med Böde.

Sager angaaende Overtrædelse af Reglementet behandles som Politisager.

Havnebestyrelsen er beföjet til at foreslaa den, der har overtraadt Reglementets Bestemmelser, at afgöre Sagen ved Erlæggelse inden en vis Frist af en af Havnebestyrelsen fastsat Böde. I Mangel af saadan mindelig Ordning eller, saafremt Böden ikke betales som fastsat, overgaar Sagen til Behandling ved Politi og Domstole.

57 Alle Böder, som hidrörer fra Overtrædelse af dette Reglemet, tilfalder Havnen (Broen).

Dette Reglement træder i Kraft den 1. August 1933. Samtidig ophæves det af Ministeriet for offentlige Arbjeder under 19. Juli 1927 stadfæstede Reglement med senere Ændring.

REGLEMENT AF 19. JUNI — FOR ORDENS OVERHOLDELSE I TRANGISVAAG HAVN.

Havnens Omraade.

Til Havnens Söomraade henregnes Farvandet indenfor en Linie mellem Nestangi paa den sydlige Side og Hövdatangi paa den nordlige Side af Fjorden.[1])

Grænsen er paa begge Sider af Fjorden markeret ved en hvid Varde.

Havnen dannes af en naturlig Bugt, i hvilken der ud for Tveraa er bygget en Pier og i övrigt paa flere Steder mindre Broer.

For det under Havnen hörende Omraade har Ministeriet under Dags Dato i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följende Reglement:

Regler for Sejlads.

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Industri, Handel og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre danske Farvande« anförte Bestemmelser med följende Tilföjelse:

Inden for Linien mellem de röde Fyr ved Tveraa og Kirkegaardsbroen er det tilladt at oplægge Skibe og Fartöjer, uden at disse behöver at afgive de reglementerede Lys- og Lydsignaler.

Ordensbestemmelser.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. November 1931 omhandlede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)«[2]) med följende Undtagelser og Tilföjelser:

Indsejling, Opankring og Fart.

§ 6 affattes saaledes:

»I den Del af Havnen, der ligger inden for en Linie fra Kirkegaardsbroen til Tveraa röde Fyr, er det forbudt at fortöje eller opankre Fartöjer, medmindre Havnebestyrelsen har meddelt vedkommende Fartöj Tilladelse dertil og givet den i saa Henseende fornödne Anvisning.

---

[1]) Som ændret 31. Juli 1935.

[2]) Jfr. Reglementet for Vaag Havn af 19. Juni 1933.

Fortöjningskættinger maa ikke anbringes uden Havnebestyrelsens Samtykke og kun paa de af denne fastsatte Betingelser.

Ethvert Fartöj, der ligger for Anker i Havnen, skal stadig holde et efter Havneopsynets Skön til Fartöjets Störrelse passende Mandskab om Bord.

Til § 7 föjes:

»Indkomne Damp- eller Motorskibe skal, naar Havneopsynet maatte kræve det, holde deres Maskiner og Spil rede til at arbejde, hvorunder for Dampskibes Vedkommende er indbefattet, at de skal holde Damp paa deres Kedler.«

Liggeplads.

Til § 9 föjes:

»Fartöjer og Baade, som ligger fortöjet paa anvist Sted, skal i Tilfælde af indtræffende Grindefangst eller ved Sejfangst (Nótakast) være forpligtet til at skifte Plads efter Havneopsynets Anvisning.«

Ræer, Bomme, Röring af Maskine, Larm, Rög m. m.

Til § 11 föjes:

»Fartöjer, der ligger i Havnen, maa ikke benytte deres Radiosender undtagen til Forbindelse med Skibe i Nöd.«

I § 18, 1. Stk., ændres »Toldvæsenet «til »Havneopsynet«.

Oplægning.

Til § 36 föjes:

»Optrækning og Anbringelse af Baade m. v. paa Havnens Broer og andre Steder maa kun finde Sted efter særlig Aftale med Havneopsynet og kun paa de af dette anviste Pladser.«

Fjernelse af Spild.

Til § 43 föjes:

»Fiskevaskning og Rensning paa Havnens Kajer, Broer og övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal straks efter Arbejdets Tilendebringelse uopholdelig fjernes af de paagældende, og Pladsen omhyggeligt spules.«

Havneopsyn og Skadeserstatning.

§ 55 affattes saaledes:

»Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse for de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt for Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter nedenstaaende § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.«

Dette Reglement træder i Kraft den 1. Septbr. 1935. Samtidig ophæves det af Ministeriet for offentlige Arbejder under 19. Juli 1927 stadfæstede Reglement.

CIRKULÆRE (U. M.) AF 30. JUNI — VEDR. OPFØRELSE AF SKOLER OG LÆRERBOLIGER paa Færöerne.

A. SKOLER

1. Byggegrunden.

Ved Valg af Byggegrund maa der tages Hensyn til, at Skolen faar det bedst mulige Lys; en Beliggenhed tæt ind under Fjælde og navnlig paa Nordsiden af disse bör undgaas.

Endvidere maa der sörges for, at Skolen ikke kommer til at ligge i umiddelbar Nærhed af Virksomheder, der kan forstyrre Undervisningen ved Stöj eller paa anden Maade. Det er vigtigere, at der tages Hensyn til disse Ting, end at Skolen lægges ubetinget centralt i Bygden.

Grundstykket maa være af en saadan Störrelse og Beskaffenhed, at der kan indrettes en passende Legeplads. Arealet af denne bör ved mindre Skoler være mindst

200 m², ved almindelige Skoler med et enkelt Klasseværelse ikke under 400 m² og ved större Skoler mindst 600 m². Legepladsen, der indhegnes, maa være nogenlunde jævn og vandret, saa at den kan benyttes til Boldspil og andre Legemsövelser. Der maa ved Dræning sörges for, at Pladsen paa alle Aarstider er nogenlunde tör.

2. Skolelokalet.

Skolestuens Gulv bör ikke ligge mindre end 30 cm over det höjeste Punkt af Terrænet umiddelbart udenfor Bygningen.

Den indvendige Höjde bör være mindst 3,15 m regnet fra Gulv til Loft (saaledes at alene Tykkelsen af Bjælkerne — hvis disse ligger frit — fragaar i dette Maal).

Skolestuens Rumfang bör ikke være under 120 m³ og maa iövrigt fastsættes under Hensyn til Börnetallet, idet der beregnes mindst 3½ m³ pr. Barn. I Bygder, hvor Antallet af skolepligtige Börn er under 15, og hvor det ikke formodes at ville stige væsentlig i en overskuelig Fremtid, kan der ses bort fra de angivne Mindstemaal for Höjde og Rumfang.

Rummets Dybde (Maalet fra Vinduesvæggen til Bagvæggen) maa med den förnævnte Höjde ikke göres större end 6,30 m; önskes Maalet större, maa Højden föröges, saaledes at Forholdet 1: 2 bibeholdes.

Vinduerne skal samles i een Væg og vende til den lysest mulige Side — saa vidt görligt mod Syd. De skal fordeles jævnt paa Væggen og anbringes saa höjt, som Konstruktionen tillader, idet der mellem Bjælkelaget og Vinduernes Overkant kun lægges den nödvendige Understöttelse af Træ eller Jærn. Brystningshöjden — maalt fra Gulvet til Overkanten af Underkarmstykket — bör ikke være under 0,95 m. Vinduernes Störrelse göres iövrigt saa stor, at det frie Glasareal udgör mindst en Ottendedel af Gulvfladen; hvis Skolens Beliggenhed er en saadan, at Lyset ikke har fri Adgang, skal Forholdet være 1: 7. Vinduernes överste Rammer bör forsynes med Vippebeslag og indrettes til at aabne og lukke af en paa Gulvet staaende Person.

Skolestuen maa kunne opvarmes til almindelig Stuetemperatur. Det anbefales at anvende Cirkulationskappeovne, hvor Rummet mellem Ovnen og Kappen kan faa tilfört frisk Luft gennem Kanaler under Skolestuens Gulv.

Det maa tilraades at indrette en Ventilationskanal af 23 × 23 cm Tværmaal til Bortförsel af daarlig Luft.

Den af Sidevæggene, som Börnene ser hen imod, naar de sidder med Vinduerne paa venstre Haand, bör saavidt muligt holdes fri for Döre og Frem- eller Tilbagespring, ligesom det bör undgaas at stille Kakkelovnen ved denne Side.

Der maa sörges for den nödvendige Belysning ved elektriske eller Petroleumslamper eller lignende.

3. Forstuen m. m.

Skoleforstuens Störrelse fastsættes i Forhold til det höjeste Antal af Börn, der undervises i Skolestuen (hvis flere Skolestuer har Adgang gennem Forstuen, maa det samlede Maksimum lægges til Grund), idet der for hvert Barn regnes 0,3 m² Gulvflade; Forstuen bör dog i Almindelighed ikke være mindre end 10 m². Rummets Bredde bör ikke være under 1,75 m.

Forstuen bör have rigeligt Lys fra Vinduer, der vender direkte til det frie.

Foruden Forstuen bör der indrettes et Vindfang, gennem hvilket Adgangen sker, og som ved en Dör er adskilt fra Forstuen. Gulvmaterialet bör her være Beton eller lignende.

I Forstuen — eller Vindfanget — bör anbringes Fodskraberist eller Gulvmaatte samt være Knageplads (med eller uden Hattehylder) og Plads til Trætöfler, Gummisko og lignende.

4. Retirader.

I Skolens umiddelbare Nærhed skal indrettes Retirader til Börnene, saaledes beliggende at Læreren let vil kunne holde Øje med Benyttelsen.

For hvert Klasseværelse bör der være et Kloset for Drenge og eet for Piger; desuden bör der indrettes et Pissoir. Rummene skal have en Störrelse af mindst 1,20 × 0,80 m, være vel belyste og lette at renholde. Udenfor Skoletiden skal de holdes aflaasede.

B. LÆRERBOLIGER

1. Boligerne i Almindelighed.

Lærerboliger kan indrettes i samme Bygning som Skolen eller fritliggende, men bör saavidt muligt lægges i Skolens umiddelbare Nærhed. Hvis Boligen indrettes i selve Skolebygningen, bör det undgaas at lægge Beboelsesrum over Skolestuer, og dette bör i alle Tilfælde kun finde Sted, hvor det drejer sig om Bolig for ugifte Lærere eller Lærerinder.

I umiddelbar Tilknytning til Boligen bör der, naar Forholdene tillader det, indhegnes et passende Areal, der overlades Læreren til Dyrkning som Have.

Den indvendige Höjde i Boligen bör ikke være under 2,50 m (indbefattet Bjælkernes Tykkelse, hvis de ligger frit); i Loftsrum kan Höjden nedsættes til 2,20 m. Rum, der skal benyttes til dagligt Ophold eller til at sove i, maa være indrettet til at opvarmes samt lægges saaledes, at de faar saa megen Sol som muligt.

Hver Bolig bör have sit særskilte Kloset, der ikke er fælles med Skolens, og som — hvis det ikke indrettes som Vandkloset — lægges udenfor Bygningen.

2. Boliger for Ene- eller Førstelærere.

Boliger for Ene- eller Førstelærere bör have en saadan Störrelse, at det samlede Nyttareal af Rummene udgör 90—100 m². Heri medregnes Kökken og Gangareal, men ikke Udhusrum, Kælderrum og Loftskamre med Tagvindue; i Loftsetager beregnes Gulvflader, hvorover der er mindst 1,50 m fri Höjde som Nyttareal.

Foruden Spisekammer med Vindue direkte til det frie skal Boligen have fornöden Plads til Opbevaring af Födevarer, Brændsel m .m.

3. Boliger for Lærerinder eller ugifte Lærere.

Boliger for Lærerinder eller ugifte Lærere bör have en Störrelse — beregnet som angivet ovenfor — af mindst 35 m². Til Boligen bör höre Spisekammer og Brændselsrum.

4. Opholdsrum ved Skoler uden Lærerboliger.

Ved Skoler, hvor der ikke bor Lærere til Stadighed, bör der forefindes et Opholdsrum til Brug for Læreren i den Tid, han underviser ved Skolen. Det bör have en Störrelse af mindst 15 m² og være indrettet til at opvarmes. Forsaavidt der ikke desforuden er indrettet Kökken, maa Kakkelovnen i Rummet være saaledes konstrueret, at den kan benyttes til Madlavning.

C. BYGNINGERNES KONSTRUKTION

Saavel Skoler som Lærerboliger maa være solidt byggede, og der maa anvendes den fornödne Omhu saavel ved Valget af Materialer som ved Arbejdets Udförelse.

Grunden omkring Bygningerne maa drænes, saaledes at alle Kilder og Vandlöb ledes udenom.

I Kælderrum eller ikke udnyttede Rum under Skole- eller Beboelsesrum i Stueetagen maa Jorden dækkes med et Betonlag.

Ydervægge isoleres under Stuebjælkelaget med et vandret Isolationslag af Tagpap eller lignende, der kan forhindre Fugtighedens Opstigning.

Ydervægge af Beton udföres i stærk Blanding (mindst i Forholdet 1: 4 : 8) og pudses udvendig. Indvendig asfalteres de samt forsynes enten med Panel af sammenplöjede Brædder eller med anden fyldestgörende isolerende Beklædning.

Skillerum mellem Klasseværelser indbyrdes og mellem Skole og Bolig udföres af mindst 0,24 cm Beton eller saaledes, at der paa anden Maade opnaas den nödvendige Lydisolation.

Bölgeblik, der anvendes som Tag eller udvendig Vægbeklædning, males paa begge Sider.

Omkring Vinduer kalfatres omhyggeligt med Værk. Det anbefales at anvende Forsatsrammer i Vinduernes fulde Höjde.

D. INDSENDELSE AF FORSLAG

Forslag til nye Skoler eller Lærerboliger saavel som til Ombygning af ældre Bygninger indsendes gennem Skoledirektionen til Undervisningsministeriets Godkendelse.

Tegninger, der maa omfatte Planer, Snit og Facader samt Beskrivelse, maa tydelig give Oplysninger om följende:

a) Bygningernes Beliggenhed paa Grundstykket, dettes Störrelse og Forhold til Omgivelser og Verdenshjörner.

b) Skolestuens og Forstuens Störrelse og Belysning med Angivelse af alle Maal, saaledes at det kan bedömmes, om disse Bestemmelser er overholdt.

c. Boligens Indretning med Angivelse af Rummenes Störrelse og Höjde.

Endvidere maa der indsendes et Overslag over Omkostningerne.

Skoledirektionen indhenter, forinden Forslaget indsendes til Undervisningsministeriet, Amtslægens Udtalelse. De til Godkendelsen knyttede særlige Bemærkninger maa nöje iagttages ved Arbejdets Udförelse.

Naar Byggearbejdet er tilendebragt, skal Anmeldelse herom indsendes til Skoledirektionen sammen med Opgörelse over de med Arbejdet forbundne Udgifter.

Eksemplarer af dette Cirkulære udleveres til Forstanderskaberne.

Der er ved Undervisningsministeriets Foranstaltning udarbejdet nogle Tegninger til Skoler og Lærerboliger, der — saalænge Eksemplarer haves — vil kunne faas udleverede af Skoledirektionen til de Forstanderskaber, der maatte önske det.

VEJLEDNING FOR KOMMUNERNES REGNSKABSFØRELSE (vedtaget af Lagtinget 23. Aug. 1933).

I Overensstemmelse med Lagtingets Vedtagelse i Samlingen 1932 udfærdiges herved nedenstaaende Vejledning for Kommunernes Regnskabsförelse:[1])

A. Der föres en *Kassebog* i 2 Afdelinger over henholdsvis Kommunens A Indtægter og B Udgifter, indrettet efter Kolonnesystemet med særskilte Rubrikker for alle Regnskabsposter.

Desuden findes en Rubrik for »Indbetalt i alt« og en for »Udbetalt i alt«, i hvilke henholdsvis samtlige Indtægter og Udgifter sammentælles.

Kassebogen er foruden med de ordinære Blade tillige forsynet med Blade til Kopier.

I Henseende til Orden og Nöjagtighed ved Kassebogens Förelse maa följende Regler iagttages:

a. Bogen skal föres med Blækstift og Anvendelse af Kalkerpapir, saaledes at Genparten af Kassebogens Blade bliver en nöjagtig Kopi af den paagældende Side i Kassebogen. Fejlnoteringer maa rettes ved let Overstregning og ved Notering af ny Tal og paa en saadan Maade, at det overstregne dog bliver læseligt, eller even-

1) Amtets Funktioner er nu overgaaet til Landsstyret.

tuelt ved Ompostering; det følger heraf, at Radéring og Benyttelse af Radérvand ikke maa finde Sted. Kassebogen skal altid være ført a jour.

b. Indførelsen i Kassebögerne maa naturligvis først finde Sted, naar Ind- eller Udbetalingen faktisk har fundet Sted; enhver Ind- og Udbetaling forsynes med Datoangivelse, og det bör være en ufravigelig Regel, at Ekspeditionen noteres under den Maaned og Dato, paa hvilken den vitterlig har fundet Sted.

c. Kassebogen föres iövrigt saaledes, at enhver Indbetaling af rede Penge, Checks, Postindbetalinger o. l. straks indföres ved Ekspeditionen som et Led i denne; det samme skal gælde med Hensyn til Udbetalingerne.

d. Det hörer endvidere til god Orden, at der i Kassebogen, efterhaanden som Siderne er taget i Brug, ikke findes aabentstaaende Sider eller Dele af saadanne. Sker det, at en hel Side overspringes, skal den ved Paaföring af en Skraastreg eller paa anden Maade göres uanvendelig til senere Tilföjelser.

e. Kassebogen bör saa vidt muligt afsluttes den 31. December. Skulde Belöb imidlertid indföres i Kassebogen efter denne Dato, bör det ske paa den Maade, at Belöbet föres pr. 31. December med særlig Angivelse af den faktiske Ind- eller Udbetalingsdag.

Hvis Afslutningen ikke sker pr. 31. December maa Kassebeholdningen ved Aarsafslutningen opföres *indenfor* Linien, saaledes at Regnskabsförerens Tilsvar fremkommer ved at sammenlægge denne Kassebeholdning med de indgaaede Belöb og herfra trække de udgaaede Belöb.

I de Kommuner, der holder Inkassatorer, paases det, at disse afregner med Formanden, eventuelt Kassereren, mindst én Gang maanedlig, forsaavidt der maatte være inkasseret Belöb.

B. Der föres en *Hovedbog* over samtlige Kommunens Skatteydere saaledes, at hver Skatteyder har sin Konto i Hovedbogen, hvor den den paagældende paalignede Skat opföres i en Rubrik, der benævnes »Paalignet Skat«, medens betalte Skattebelöb föres i en anden Rubrik, der benævnes »Betalt Skat« med Angivelse af Betalingsdato.

Med Hensyn til Hovedbogens Förelse gælder det under A. a. og b. anförte, dog at Bogen föres med Blæk. Bogen salderes pr. den Dato, Aarsregnskabet faktisk afsluttes.

C 1. Fortegnelse over *Restancer*, der overföres til kommende Aars Regnskab, skal vedlægges Regnskabet efter at være gennemgaaet og sammenholdt med Hovedbogen, idet Hovedbogens Saldoer skal svare til Posterne i Restancelisten. Attest herom paaföres Regnskabet og underkrives af Forstanderskabets fungerende Formand sammen med de tilstedeværende Forstanderskabsmedlemmer; sidstnævnte er pligtige at foretage en selvstændig Gennemgang af Hovedbogen og kan ikke lade sig nöje med Formandens Angivelse. Forsaavidt der holdes en Regnskabsförer, underskriver tillige denne.

2. Der vedlægges Aarsregnskabet en Fortegnelse over samtlige de Belöb, som Kommunen skylder, med Angivelse af, hvorfra Gælden hidrörer.

D. 1 Saavel Forstanderskaberne som Lokalrevisor bör jævnlig foretage Kasseeftersyn.

Om hvert Kasseeftersyn bör der ske Tilförsel i Forhandlingsprotokollen og i Kassebogen.

2. Naar Aarsregnskabet er afsluttet, vil der *altid* være at foretage Kasseeftersyn i Forbindelse med den lokale Revisor. Ved dette Kasseeftersyn maa det nöje paases, at Beholdningen efter det afsluttede Regnskab stemmer med Beholdningen efter den afsluttede Kassebog, herunder bör det ogsaa paases, at Kassebogens Konti stemmer med Regnskabets Konti. Den foreliggende Kassebeholdning skal da stemme med den til næste Regnskab overförte Beholdning.

Om det her ommeldte Kasseeftersyn vil der være at meddele Aarsregnskabet Paategning.

3. Lagtingsrevisor er bemyndiget til at foretage Kasseeftersyn, naar han finder dette önskeligt.

E. Havnevæsenets Böger og Regnskaber föres saaledes som disse hidtil er fört. Beholdningen holdes strengt afsondret fra Kommunens andre Midler og maa ikke anvendes eller udlaanes til Havnen uvedkommende Formaal. Havnevæsenets Bestyrelse er pligtig at paase, at der ikke gives Henstand med de Havnen tilkommende Afgifter. Skulde Restancer imidlertid være ældre end 6 Maaneder, maa der vedlægges Regnskabet særlig Redegörelse for hver enkelt Post.

Kasseeftersyn foretages efter Reglerne i Punkt D 1 og 2.

F. Elektricitetværkets Regnskaber og Böger föres efter de hidtil gældende Regler, og Beholdningen holdes strengt afsondret fra Kommunens andre Midler og maa ikke anvendes eller udlaanes til Elektricitetsværket uvedkommende Formaal. Henstand med forfaldne Ydelser til Værket maa ikke gives ud over hvad det for Værket gældende Reglement hjemler.

Kasseeftersyn foretages efter Reglerne i Punkt D 1 og 2.

G. Samtlige Regnskaber afsluttes saa betids, at de kan være afleverede til Lokalrevisor *senest* 15. Februar og indsendes til Amtet *senest* 15. Maj efter forud at have været fremlagt til Eftersyn for Kommunens Beboere i 14 Dage. Attest fra Kundgöreren om Fremlæggelsen vil være at vedlægge Regnskabet.[1])

Samtidig som Regnskabet afleveres til Lokalrevisor — altsaa senest 15. Februar — skal Regnskabsaarets Kopiblade udtages af Kassebogen og indsendes til Amtet.

Regnskabet affattes efter samme Skemaer som hidtil.

2. For enhver i Regnskabet optaget Udgift samt i videst muligt Omfang for enhver Indtægt skal der foreligge behörig Dokumentation.

For Udgifternes Vedkommende maa denne foruden at oplyse den paagældende Udgifts Berettigelse, forsaavidt Udbetaling har fundet Sted, tillige omfatte behörig Kvittering. I sidstnævnte Henseende kan, naar Indbetalingen er sket gennem Postvæsenet dettes behörig underskrevne og daterede Tilstaaelse for Belöbets Modtagelse tjene som Kvittering, og ved Bankoverförelse maa om fornödent Bankens skriftlige Erklæring anses for tilstrækkelig. Indtægter bör i videst muligt Omfang godtgöres ved Fremlæggelse af Följeskrivelser, Indtægtsordrer, Fortegnelser o. l.

Alle Regnskabsbilag maa være daterede og forsynede med Angivelse af hvilken Konto de vedrörer; det maa betragtes som en Selvfölge, at de er stilede til Kommunen eller i hvert Fald indeholder Oplysning om, at de vedrörer denne; forsaavidt Ydelsen ikke har fundet Sted i Henhold til uspecificerede Tilbud, maa Bilaget indeholde Specification af Kvanta, Sort, Enhedspriser, Dag- og Timetal, Betalingssatser m. v., Bilag for Lönninger, Honorarer o. l. maa oplyse det Tidsrum, de vedrörer. Saafremt der rettes i Bilagene, bör det angives paa Bilaget, hvem der har foretaget Rettelsen.

Det bör til enhver Tid paases, at der ikke henligger större kontante Beholdninger end dem, der er nödvendige til forestaaende Udbetalinger, medens Kommunens Midler iövrigt vil være at anbringe i Bank eller Sparekasse.

Alle Forstanderskabets Medlemmer er i Henhold til § 30 i Landkommunalloven af 28. Februar 1872 ansvarlige for de Kapitler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhörer Kommunen.

Saavel Kassebog som Hovedbog skal være autoriseret af Amtet. Bögerne köbes ved Henvendelse til H. N. Jacobsens Bókahandil, Thorshavn.

I Tvivlstilfælde vil Forstanderskaberne kunne faa fornöden yderligere Vejledning ved Henvendelse til Lagtingsrevisoren.

INKASSATIÓNSSAMSÝNING FYRI GRINDAUPPBOÐ, samtykt á tingi 18. sept. 1933.

Fra 1. Januar 1934 beregnes Inkassationshonoraret ved Grindeauktioner med 10 %.

[1]) 15. Februar og 15. Maj er nu ændret til 15. Marts og 15. Juni.

REGLEMENT FOR DRIFTEN AF KARANTÆNE- OG EPIDEMISYGEHUSET ved Dronning Alexandrines Hospital, vedtaget af Lagtinget 19. Sept. 1933.

Sygehuset tilhörer Færöernes Amtskommune, der bærer Udgifterne ved Hovedreparationer, medens Udgifterne ved sædvanligt Vedligehold af Bygningen med Hegn samt Vedligehold og Fornyelse af Monteringen bæres af Dronning Alexandrines Hospital

Det administreres af Inspektionen for Dronning Alexandrines Hospital i Overensstemmelse med det for Hospitalet udfærdigede Reglement med de fornödne Lempelser, saaledes at Hospitalet afholder Udgifterne ved den daglige Drift og oppebærer den Betaling, der erlægges af Patienter for Kur og Pleje. Inspektionen kan ikke foretage Forandringer ved Bygningen eller iværksætte Hovedreparationer, der medförer Udgift for Amtsrepartitionsfonden, uden Lagtingets Samtykke. Paa Sygehuset optages Patienter, der föres i Land fra Skibe, hvis Sundhedsforhold giver Anledning til Frygt for Smittes Indbringelse, eller som er underkastet Karantæneafspærring i Henhold til Lov af 8. Januar 1872, samt, naar Sygehuset ikke er i Brug hertil, Patienter, der lider af smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme. Naar Sygehusets Lokaler ikke er i Brug til det anförte Formaal, skal Inspektionen kunne disponere over dem paa anden Maade, men skal da straks sörge for deres Ryddeliggörelse, naar det bliver nödvendigt. Lægetilsynet udföres af Amtslægen for Karantænevæsenets Vedkommende ellers af Overlægen ved Hospitalet. Taksterne for Kur og Pleje er, saafremt Indlæggelsen sker i Henhold til Lov af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme, de i denne Lovs § 34 fastsatte og ellers Hospitalets sædvanlige Takster.

JUSTITSM. SKR. af 7. Nov. — ang. OPRINDELSESCERTIFICATER.

I Verbalnote af 27. Oktober 1933 til Udenrigsministeriet har det herværende italienske Gesandtskab saavel af Hensyn til de italienske Myndigheder som til de danske Eksportörer henledt Opmærksomheden paa, at de Oprindelsescertificater, der ledsager danske Varer til Italien, ofte er utilfredsstillende, idet det i mange Tilfælde kun er Duplikater af Certificaterne, der fremkommer. Som almindelig Regel, udtales det nærmest i Noten, bör Oprindelsescertificaterne kun udstedes i et Originaleksemplar, de bör kun omfatte en enkelt Forsendelse og indeholde alle de fornödne Oplysninger og vedkommende Myndigheders Visering og Stempler. Hvis der udstedes et Duplikat af Certificaterne, maa dette udtrykkeligt betegnes som Duplikat og forsynes med en Erklæring om Grunden til, at der er udstedt Duplikat og om, at det originale Certifikat annulleres. Dommeren og samtlige Sysselmænd paa Færöerne bedes underrettet om foranstaaende.

REGLEMENT af 30. Nov. FOR FORVALTNINGEN AF KVIVIG DÆKMOLE.

BEK. NR. 391 af 4. Dec. — ANG. FORTEGNELSE OVER SKIBE (Fartöjer), der maaler MINDRE END 20 TONS BRUTTO, samt forskelligt andet svömmende Materiel.

Pr. II. Fartöjer, der optages i Fartöjsfortegnelsens Afdeling III (Fiskerfartöjsfortegnelsen) tildeles efter deres Hjemsted Havne-Kendingsnummer efter följende Regler:

FÆRØERNE:

Thorshavn for Sydströmö Præstegæld	T. N.
Vestmanhavn for Nordströmö Præstegæld	V. N.
Sand for Sandö Syssel	S. A.
Sandevaag for Vaagö Syssel	V. A.
Fuglefjord for Østerö Syssel	F. D.

Trangisvaag for Suderö Syssel .... T. G.
Klaksvig for Norderö Syssel ... . K. G.

LOV FOR FÆRØERNE Nr. 361, 13. Dec. — OM HANDELSREJSENDE.

1 Handelsrejsende — hvorved forstaas Agenter saavel for indenlandske som udenlandske Firmaer — skal for Fremtiden paa Færöerne være uberettigede til at falbyde eller afhænde Varer til andre end til Personer, der i Henhold til Lov af 21. Marts 1855 § 10 har löst Handelsbevis. Dog skal Handelsrejsende til Fabrikanter, Haandværkere og andre Næringsbrugere kunne falbyde og afhænde saadanne Varer, som enhver behöver til sin Næringsdrift.

2 Forinden nogen kan drive Erhverv som Handelsrejsende paa Færöerne, skal han hos Politimesteren erhverve et Antagelsesbevis.

Antagelsesbeviser for Handelsrejsende for indenlandske Firmaer udfærdiges med Gyldighed for et Aar fra Udstedelsens Dato og betales med 50 Kr. for det förste Firma, for hvilket den Handelsrejsende vil udföre Forretninger, og 25 Kr. for hvert af de följende Antagelsesbeviser for Handelsrejsende for udenlandske Firmaer udfærdiges med Gyldighed for 15 Dage, 45 Dage eller for eet Aar og betales med henholdsvis 40 Kr., 100 Kr. og 300 Kr., dersom Beviset kun omfatter eet udenlandsk Firma; saafremt den paagældende repræsenterer flere udenlandske Firmaer, erlægges yderligere henholdsvis 20 Kr., 50 Kr. og 150 Kr. for hvert af de följende Firmaer.[1])

Afgifterne tilfalder Færö Amts Fattigkasse og Repartitionsfond til lige Deling.

3 Overtrædelser af de ovenfor givne Forskrifter straffes med Böde.

Sager angaaende Overtrædelser behandles som Politisager; idömte Böder tilfalder Færö Amts Fattigkasse.

4 Nærværende Lov træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Lov for Færöerne Nr. 13 af 24. Januar 1913 om Handelsrejsende og Lov Nr. 316 af 23. December 1925 om Ændringer i samme, uden at dette dog har Indflydelse paa de i Medför af disse löste Antagelsesbeviser.

5. Februar 1934. — ÆNDRING I VEDTÆGT FOR BYEN THORSHAVNS KOMMUNALE STYRELSE. (Indföjet i Vedtægten af 9. Dec. 1924).

14. Febr. — AN. Nr. 38 om Ændring i An. af 18. Juni 1926 om Tilsyn med DAMPKEDLER paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1926).

14. Febr. — Lov om Tillæg til KONKURSLOVEN (Se An. 31. Okt. 1934).

19. Febr. — An. for Færöerne om GIFTE OG ANDRE FOR SUNDHEDEN FARLIGE STOFFER.[2])

I. Bestemmelser vedrörende Gifte.

1 Til Gifte henregnes i denne Anordnings §§ 2—11 de Stoffer, der er opfört paa de Anordningen vedföjede Lister I og II, samt Forbindelser og Præparater af disse, der er i Besiddelse af Stoffets giftige Egenskaber.

Justitsministeren kan efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen foretage Ændringer i og Tilföjelser til de nævnte Lister.

[1]) Ifölge Ll. Nr. 24 af 21. Febr. 1950 forhöjes Afgiften for at repræsentere et Indenrigsfirma fra 50 til 300 Kr. og for hvert af de följende fra 25 til 150 Kr.

[2]) I Henhold til Hjemmestyreloven er Giftstoffer overtaget som færösk Særanliggende, og den lovgivende og administrative Myndighed for dette Omraade er derfor nu hos Hjemmestyret.

Sprængstoffer berøres ikke af denne Anordnings Regler.

Det har sit Forblivende ved Reglerne i Lov Nr. 95 af 31. Marts 1930 om Fremstilling af og Handel med Opium m. m.[1])

2 Berettigede til at fremstille Gifte er:

1. Apotekere.
2. Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske Laboratorier og Institutioner samt de af Staten autoriserede Laboratorier.

3 Berettigede til at indføre Gifte er:

1. Apotekere.
2. De i § 2, Nr. 2, nævnte Laboratorier og Institutioner.
3. Industridrivende (Fabrikanter og Haandværkere), der anvender Gifte i deres Næringsvirksomhed, dog kun til Brug i denne.

4 Gifte til teknisk Brug maa kun af Apotekere udleveres til Forbrugere, derunder til de i § 2, Nr. 2, nævnte Laboratorier og Institutioner.

Som Lægemiddel maa Gifte kun udleveres af Apotekere, af dispenserende og distribuerende Læger og Dyrlæger og af de i Henhold til Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed godkendte Tandlæger, alt i Overensstemmelse med de herom til enhver Tid gældende Bestemmelser.

5 Justitsministeren fastsætter nærmere Regler for Apotekeres Udlevering af Gifte til teknisk Brug.[2])

6 Udlevering af Gifte til teknisk Brug til Forbrugere, derunder til de i § 2, Nr. 2, nævnte Laboratorier og Institutioner, maa kun finde Sted efter en dateret, egenhændig underskreven Rekvisition paa en dertil bestemt, trykt Blanket, som indeholder Oplysning om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse, Rekvirentens Stilling og Adresse samt Erklæring om, at han vil opbevare Giften omhyggeligt og ikke overlade noget af den til andre.

Rekvisitionen skal af Politiet være forsynet med Paategning om, at der intet vides til Hinder for, at den ekspederes. Saadan Paategning er dog unödvendig, naar Udlevering finder Sted til de i § 2, Nr. 2, nævnte Laboratorier og Institutioner. Justitsministeren kan bestemme, at Gift under visse Betingelser eller til visse Personer og Virksomheder kan udleveres uden Politipaategning paa Rekvisitionen.

Udlevering maa kun finde Sted til Personer, der er fyldt 18 Aar.

Den, der udleverer Gifte til Forbrugere, skal före en autoriseret Giftbog, i hvilken det indföres, hvilken Gift der er udleveret, de udleverede Partiers Vægt eller Rumfang, samt til hvem og hvornaar Udleveringen har fundet Sted.

De nærmere Regler om Giftbogens Förelse og Opbevaring af Rekvisitionerne samt om Kontrollen hermed fastsættes af Justitsministeren.

7 Gifte til teknisk Brug maa til Forbrugere kun udleveres i hel og stærk Emballage, der er forsvarligt tillukket eller tilproppet. Gifte maa aldrig udleveres i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker, og maa heller ikke af handlende opbevares i saadanne Beholdere.

Iövrigt kan Justitsministeren udfærdige nærmere Regler angaaende Emballagens Forsyning med særlig Etikette og Paaskrift og om dens Forsegling, Plombering eller Forsyning med Oblat.

8 Farver, som indeholder Arsenforbindelser i saadanne Mængder, at 1 g tör Farve indeholder mere end 1 mg Arsen, maa ikke anvendes til Malerfarve eller til Fremstilling af færdig tilberedte Malerfarver. Ved Undersögelse af Arsenindholdet skal anvendes en af Justitsministeren godkendt analytisk Metode.

9 Færdig tilberedte Farver til kunstnerisk Brug, færdig fremstillede Skibsbundfarver i lukkede Beholdere og færdig fremstillede Vædsker til fotografisk Brug, der er forsynet med Angivelse af at skulle benyttes hertil, skal, naar de indeholder Gift,

[1]) Jfr. An. Nr. 161 af 20. Juni 1936.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 50 af 19. Febr. 1934.

paa tydelig Maade mærkes med Fabrikantens eller, for indförte Varers Vedkommende, Importörens Firmanavn samt Ordet »Giftig« i hvide Bogstaver paa sort Grund. I övrigt er de ikke undergivet denne Anordnings Regler.

10 Justitsministeren kan fastsætte Forsigtighedsregler, der skal iagttages ved Anvendelse af Cyanbrinte og Arsenforbindelser til Udryddelse af Insekter og andre skadelige Dyr i Boliger, Arbejdsrum, Væksthuse, Magasiner, Skibe o. lign., og kan ligeledes bestemme, hvem der skal være berettiget til at foretage saadan Udryddelse. Justitsministeren kan endvidere fastsætte saadanne Regler for Anvendelse af andre giftige eller farlige Stoffer til Udryddelse af Insekter og andre skadelige Dyr i de nævnte Rum.

11 Landbrugsministeren kan fastsætte Forsigtighedsregler, der skal iagttages ved Anvendelse af Arsenik til Kreaturvask.

II. Bestemmelser vedrörende andre for Sundheden farlige Stoffer.

12[1]) Enhver, der sælger, og enhver Have- eller Landbrugsorganisation, der til sine Medlemmer udleverer:

Ammoniakvand (Salmiakspiritus), Kalilud (Oplösning af Kaliumhydroksyd), Methylalkohol, Natronlud Oplösning af Natrium hydroksyd), Flussyre, Salpetersyre over 10 pCt. holdig, Saltsyre over 10 pCt. holdig, Svovlsyre over 10 pCt. holdig, Klorzinkoplösninger, Raa Karbolsyre, Kresoler, Sapokresoler, f. Eks. Lysol, Kreolin, Formaldehydoplösning over 10 pCt. holdig, Nitrobenzol og Eddikesyre over 25 pCt. holdig.

skal iagttage, at de nævnte Vædsker ikke sælges, udleveres eller forefindes paafyldt til Udlevering i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker (Champagne-Helflasker undtaget), i runde Medicinflasker af Rumfang 750 cm^3 og derunder eller i det hele taget i saadanne Flasker og Beholdere (Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende), der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse.

Iövrigt fastsætter Justitsministeren nærmere Regler for Vædskernes Opbevaring og Emballagens Forsyning med særlig Etikette og Paaskrift, ligesom Justitsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at de i denne Paragraf omhandlede Forsigtighedsregler ogsaa skal finde Anvendelse paa andre Vædsker, der er i Besiddelse af lignende farlige Egenskaber som de i nærværende Paragraf nævnte Vædsker.

Sundhedsstyrelsen kan fastsætte Forsigtighedsregler, som Apotekerne skal iagttage ved Opbevaring samt ved Udlevering til medicinsk Brug af de i denne Paragraf nævte Vædsker og andre Vædsker, der kan fremkalde Ætsninger.

13[1]) Justitsministeren kan fastsætte nærmere Regler for Opbevaring, Behandling, Afvejning og Udlevering i Detailhandelen af Sabadillefrö og Præparater deraf samt af nedennævnte farlige Stoffer i tör Tilstand:

Antimontriklorid (Antimonsmör). Baryumkarbonat (Witherit)). Baryumklorid. Blyacetat (Blysukker). Blyhvidt. Blyilte (Sölverglöd). Blyoverilte. Mönnie. Hydroxylamin. Kalium. Kaliumklorat. Kaliumhydroksyd (Ætskali). Kaliumbikromat, tvekromsur Kali. Kaliumkromat, kromsur Kali. Natrium. Natriumhydroksyd (Ætsnatron). Oksalsyre. Syresalt. Parafenylendiamin. Sölvnitrat (Helvedessten). Uranforbindelser samt Kromfarver.

Justitsministeren kan efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte saadanne Regler med Hensyn til andre Stoffer, der er i Besiddelse af lignende farlige Egenskaber som de i nærværende Paragraf nævnte Stoffer.

Sundhedsstyrelsen kan fastsætte Forsigtighedsregler, som Apotekerne skal iagttage ved Opbevaring samt ved Udlevering til medicinsk Brug af de i denne Paragraf nævnte Stoffer.

[1]) Jfr. Bek. Nr. 51 af 19. Febr. 1934.

14[1]) Regler om Anvendelse af sundhedsfarlige Farver, Klæbemidler eller Stoffer til henholdsvis teknisk Brug, Legetöj, Fyrværkeri, Skorensningsmidler, Vaskemidler samt kosmetiske Midler — herunder Afmagringsmidler — kan fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer.

III. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

15 Overtrædelse af denne Anordning eller af de i Medför af denne udfærdigede Bestemmelser straffes med Böde; under skærpende Omstændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til Hæfte eller Fængsel i indtil 6 Maaneder.

Sagerne behandles som Politisager. Böderne tilfalder Statskassen.

16 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1934.

LISTE I

A.

Akonitin. Apomorfin. Arekolin. Atropin og Derivater deraf. Brucin. Colchicin.. Delfinin. Digitoxin og Glykosider med lignende Virkninger. Emetin. Ergotoxin og andre i Meldröje indeholdte giftige Substanser. Fysostigmin. Gelseminin. Homatropin. Hydrastin. Hydrastinin. Kantaridin. Kokain[2]) og Derivater deraf. Koniin. Kurarin. Lobelin. Opiumsalkaloider og deres Derivater.[2]) Pikrotoxin. Pilokarpin. Skopolamin. Spartein. Strofantin. Stryknin, jfr. dog Liste B. Veratrin. Yohimbin.

B.

Arsen og Arsenforbindelser, herunder arsenholdige Farver.[3]) Cyanbrinte og denne Syres Salte, f. Eks. Cyankalium og Cyannatrium. Fosfor (gult). Kviksölvforbindelser undtagen Kalomel og Cinnober. Nikotin og Nikotinpræparater. Stryknin i Pulverblandinger med höjst 5 pCt. Strykninnitrat og Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet Kornsort med höjst ½ pCt. Strykninnitrat.

LISTE II.

A.

Acetanilid og Derivater deraf. Adrenalin. Agaricin. Alypin. Amylenhydrat. Amylnitrit. Antipyrin og Derivater deraf. Bakteriegifte. Barbitursyrederivater. Droger[4]) (Blade, Frugter, Frö, Gummiharpiks, Knolde, Mælkesaft o. s. v.), som indeholder de paa Liste I A nævnte Stoffer, undtagen Sabadillefrö og Frö, Knolde, Lög o. l. til Havebrug. Elaterin. Eukain. Euphorbium. Indisk Hamp. Jalapeharpix. Kantarider. Kloralhydrat og Derivater deraf. Koffein. Krotonfrö og Krotonolie. Novokain. Organoterapeutiske Præparater. Paraldehyd. Resorcin. Santonin. Sevenbom og Sevenbomolie. Stovain. Sulfonal og Derivater deraf. Tropakokain. Alle Plantedele af Rhus toxicodendron og Primula obconica.

B.

Brom. Brækvinsten. Fenol. Gummigut. Jod. Kalomel. Kloroform. Kolokvinter. Kromsyre. Æterisk Sennepsolie.

19. Febr. — Bek. for Færöerne Nr. 50 om APOTEKERES UDLEVERING AF GIFTE OG ANDRE FOR SUNDHEDEN FARLIGE STOFFER.[5])

I Henhold til § 5 i Anordning for Færöerne af 19. Februar 1934 om Gifte og

---

[1]) Jfr. An. Nr. 21 af 25. Jan. 1936.

[2]) For Udlevering af Morfin, Heroin og Kokain gælder særlige Bestemmelser.

[3]) Ved arsenholdige Farver forstaas saadanne, som i 1 g tör Farve indeholder mere end 1 mg Arsen.

[4]) For Udlevering af Opium gælder særlige Bestemmelser.

[5]) I Henhold til Hjemmestyreloven er Giftstoffer overtaget som færösk Særanliggende, og den lovgivende og administrative Myndighed for dette Omraade er derfor nu hos Hjemmestyret.

andre for Sundheden farlige Stoffer fastsættes herved følgende Regler for Udlevering af Gifte fra Apotekerne:

1 Til Gifte henregnes i denne Bekendtgörelse de Stoffer, der er opfört paa eller ved Justitsministeriets Bestemmelse senere tilföjes de Anordning for Færöerne af 19. Februar 1934 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer vedföjede Lister I. A. og B. og II. A. og B., samt Forbindelser og Præparater af disse Stoffer, som er i Besiddelse af Stoffets giftige Egenskaber.

2 Apotekerne skal stedse iagttage den nödvendige Forsigtighed ved Opbevaring af Gifte og nöje följe alle herom givne Bestemmelser. Sundhedsstyrelsens Forskrifter og Bestemmelserne i den til enhver Tid gældende Farmakopé om stærkt virkende Lægemidlers Opbevaring, Signering og Sondring efter Stoffernes Giftighedsgrad skal ogsaa være bestemmende for alle ikke-officielle Giftstoffer af tilsvarende Farlighed.

3 Sundhedsstyrelsen fastsætter Regler for Giftes Udlevering som Lægemiddel.

I följende Tilfælde betragtes Gift som Lægemiddel:

a. Naar Gift ved en autoriseret Læges Recept rekvireres til medicinsk Brug — herunder indbefattet Desinfektion.

b. Naar Gift ved en i Henhold til Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed godkendt Tandlæges Recept rekvireres til Benyttelse i Tandlægens Praksis.

c. Naar Gift ved en Dyrlæges Recept rekvireres til veterinært Brug — herunder indbefattet Desinfektion og Kreaturvask.

d. Naar Gift skriftligt rekvireres af en Skibsförer til Skibets Medicinkiste efter de derom til enhver Tid gældende Bestemmelser.

e. Naar de Gifte, der er omhandlet i § 11, 2. Stk. i Instruks Nr. 504 af 1. December 1921 for alle til Praksis berettigede Jordemödre paa Færöerne, skriftligt rekvireres af en praktiserende Jordemoder.

f. Naar Gift udleveres i Haandköb i Henhold til de til enhver Tid af Sundhedsstyrelsen fastsatte Regler for Lægemidlers Udlevering.

4 Gift til teknisk Brug maa til Forbrugerne kun udleveres efter en dateret, af Rekvirenten egenhændig underskrevet Rekvisition paa en dertil bestemt trykt Blanket, som skal indeholde Oplysning om Rekvirentens Stilling og Bopæl, om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse samt Erklæring om, at Rekvirenten omhyggeligt vil opbevare Giften og ikke overlade noget af den til andre.

Formular til Rekvisitionsblanket er trykt som Bilag A. til nærværende Bekendtgörelse.

Trykte Rekvisitionsblanketter kan erholdes udleveret gratis hos Politiet, der vederlagsfrit kan faa det fornödne Antal Blanketter ved Henvendelse til J. H. Schultz's Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

5 Rekvisitionen skal för Udlevering være forsynet med Paategning af Politiet om, at der intet vides til Hinder for, at Rekvisitionen ekspederes.

Politiets Paategning er dog unödvendig, naar Udlevering finder Sted til nedenstaaende, udelukkende til Brug i egen Virksomhed:

a. Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske Laboratorier og Institutioner samt de af Staten autoriserede Laboratorier.

b. Forstandere for kommunale og private Laboratorier, naar de har opnaaet Justitsministerens Tilladelse hertil.

c. Personer, der er i Besiddelse af Antagelsesbrev paa Handel. Dokumentation herfor skal forevises samtidig med, at Rekvisitionen afleveres, medmindre det er den ekspederende bekendt,at Rekvirenten har Antagelsesbrev paa Handel.

d. Eksamensberettigede Skoler og Undervisningsanstalter samt anerkendte Kursus til Studentereksamen.

e. Personer der i Forretningslokale driver erhvervsmæssig Virksomhed som Fotografer.

Endvidere kan der til Brug ved Udryddelse af Rotter, Mus og Krager efter Re-

kvisition paa en dertil bestemt særlig Blanket, affattet som Bilag B.[1]) til nærværende Bekendtgörelse, til paa Færöerne bosiddende Personer uden Politipaategning udleveres:

1. Til Udryddelse af Rotter og Mus:

a. Strykninnitrat, salpetersur Stryknin, i Pulverblandinger med et Indhold af höjst 5 pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet sort med et i Vand oplöseligt Farvestof.

b. Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet Kornsort med höjst ½ pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet med röd Anilinfarve.

c. »Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af höjst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Könrög.

2. Til Udryddelse af Krager:

»Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af höjst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Könrög.

6 Gifte maa kun udleveres til Personer, der er fyldt 18 Aar.

7 Gifte til teknisk Brug maa til Forbrugere kun udleveres i hel og stærk Emballage, der er forsvarligt tillukket eller tilproppet og — forsaavidt angaar de paa Liste I. opförte Gifte — forseglet, plomberet eller forsynet med Oblat. Emballagen skal være forsynet med tydelig Angivelse af Giftens danske eller færöske Navn, Apotekets Navn og Adresse samt en særlig Etikette med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund. Ved Udleveringen skal Emballagen forsynes med Datum.

Gifte til teknisk Brug maa af Apotekerne aldrig udleveres i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke i Mælke-, Øl-, Vin- eller Mineralvandsflasker.

8 Den ekspederede Giftrekvisition skal forsynes med Löbe-Nummer, Datum for Udleveringen og Ekspedientens Navn og skal straks med det paa Rekvisitionen anförte Löbe-Nr. indföres i en særlig Bog, Giftbogen, der pagineres, gennemdrages og autoriseres af Politiet. Giftbogen og de indförte Giftrekvisitioner skal fremlægges ved den sædvanlige Apoteksvisitation og iövrigt — saa ofte det forlanges — forevises for Embedslægen og Politiet.

Giftböger, der er autoriseret för denne Bekendtgörelses Ikrafttræden, kan vedblivende anvendes, men skal föres efter de her fastsatte Regler.

9 Forsaavidt der i Henhold til den övrige Lovgivning maatte være truffet særlige Bestemmelser angaaende Giftes Transport, Opbevaring og Udlevering, f. Eks. af Hensyn til disses Brandfarlighed, maa disse Bestemmelser ogsaa iagttages.

10 De Stoffer, som i Henhold til Lov om Fremstilling af og Handel med Opium m. m. er underkastet særlig Kontrol, maa til teknisk Brug kun udleveres mod skriftlig Rekvisition fra Lederen af de i § 5, Stk. 2. a. nævnte Laboratorier og Institutioner og af de i Henhold til § 5, Stk. 2. b. godkendte Laboratorier.[2])

11 Ved Udlevering til teknisk Brug af de i Giftanordningens §§ 12 og 13 nævnte for Sundheden farlige Stoffer skal Apotekerne följe de af Justitsministeren herom givne almindelige Regler.

12 Overtrædelse af denne Bekendtgörelse straffes med Böde; under skærpende Omstændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til Hæfte eller til Fængsel i indtil 6 Maaneder.

13 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. April 1934.

Samtidig ophæves Justitsministeriets Anordning af 30. December 1913 om Apotekers Udlevering af Gift, som ikke sælges som Lægemiddel, jfr. Bekendtgörelse Nr. 648 af 13. December 1918 om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne Afsnit II Nr. 1.

---

[1]) Udelades her.

[2]) Jfr. An. Nr. 161 af 20. Juni 1936 § 14.

19. Febr. — Bek. for Færöerne Nr. 51 OM OPBEVARING, SALG OG UDLEVERING TIL TEKNISK BRUG AF FOR SUNDHEDEN FARLIGE STOFFER.[1])

I Henhold til §§ 12—13 i Anordning for Færöerne af 19. Februar 1934 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer fastsættes herved følgende Bestemmelser for Opbevaring, Salg og Udlevering af for Sundheden farlige Stoffer, naar disse anvendes til teknisk Brug:

1 Enhver, der til Forbrugere sælger, og enhver Have- eller Landbrugsorganisation, der til sine Medlemmer udleverer:

Ammoniakvand (Salmiakspiritus), Kalilud (Oplösning af Kaliumhydroksyd), Methylalkohol, Natronlud (Oplösning af Natriumoksyd), Flussyre, Salpetersyre, over 10 pCt. holdig, Saltsyre, over 10 pCt. holdig, Svovlsyre, over 10 pCt. holdig, Klorzinkoplösninger, Raa Karbolsyre, Kresoler, Sapokresoler, f. Eks. Lysol, Kreolin, Formaldehydoplösning, over 10 pCt. holdig, Nitrobenzol og Eddikesyre, over 25 pCt. holdig,

skal iagttage följende:

Disse Vædsker maa ikke sælges, udleveres eller forefindes paafyldt til Udlevering i Öl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker (Champagne-Helflasker undtaget), i runde Medicinflasker af Rumfang 750 cm^3 og derunder eller i det hele taget i saadanne Flasker og Beholdere (Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende), der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse. Etiketter hidrörende fra tidligere Udlevering skal altid fjernes.

1. Beholdere, hvori Eddikesyre sælges eller udleveres til Forbrugere, skal paa iöjnefaldende Maade bære Paaskriften: »Eddikesyre. Farlig at nyde ufortyndet« samt være forsynet med Angivelse af Forhandlerens Navn eller Firma.
2. De övrige fornævnte Vædsker skal opbevares omhyggeligt, adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, der kan finde Anvendelse til indvortes Brug. Beholderne, hvori de opbevares, skal være forsynet med tydelig Angivelse af Vædskens danske eller færöske Navn, hvorhos de paa iöjnefaldende Maade, i hvid Skrift paa sort Grund skal bære Paaskriften: »Forsigtig — Farlig«.

Naar de heromhandlede Vædsker sælges eller udleveres til Forbrugere, skal Beholderne — uden Hensyn til Rumfang — være forsynet med en blaa Etikette, hvorpaa er anfört Vædskens danske eller færöske Navn, Forhandlerens Navn eller Firma samt Ordene: »Bör ikke omhældes paa Flasker eller andre Beholdere, der almindeligt anvendes til Drikkevarer«, og desuden skal Beholderne paa iöjnefaldende Maade i hvid Skrift paa sort Grund bære Paaskriften: »Forsigtig — Farlig«.

2 Enhver, der i Detailhandel sælger eller udleverer Sabadillefrö og Præparater deraf samt nedennævnte farlige Stoffer i tör Tilstand:

Antimontriklorid (Antimonsmör), Bariumkarbonat (Witherit), Bariumklorid, Blyacetat (Blysukker), Blyhvidt, Blyilte (Sölverglöd), Blyoverilte, Mönnie, Hydroxylamin, Kalium, Kaliumklorat, Kaliumhydroksyd (Ætskali), Kaliumbikromat, tvekromsur Kali, Kaliumkromat, kromsur Kali, Natrium, Natriumhydroksyd (Ætsnatron), Oksalsyre, Syresalt, Parafenylendiamin, Sölvnitrat (Helvedessten), Uranforbindelser samt Kromfarver

skal iagttage följende:

1. Stofferne skal opbevares i Beholdere, der bærer tydelig Angivelse af Stoffets almindelige Handelsnavn, og som holdes omhyggeligt adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, som kan finde Anvendelse til indvortes Brug.

[1]) I Henhold til Hjemmestyreloven er Giftstoffer overtaget som færösk Særanliggende, og den lovgivende og administrative Myndighed for dette Omraade er derfor nu hos Hjemmestyret.

2. Ved Udlevering til Forbrugere skal Pakningen forsynes med en tydelig Angivelse af Stoffets almindelige Handelsnavn og paa iöjnefaldende Maade bære Betegnelsen: »Til teknisk Brug — Forsigtig«. Den skal derhos mærkes med Forhandlerens Navn eller Firma.
3. De Vægte, Skeer og andre Redskaber, der bruges ved Afvejning af Stofferne, maa ikke anvendes til Nærings- og Nydelsesmidler.

3 Forsaavidt der i Henhold til den övrige Lovgivning maatte være truffet særlige Bestemmelser angaaende visse Stoffers Transport, Opbevaring eller Udlevering, f. Eks. af Hensyn til disses Brandfarlighed, maa disse Bestemmelser ogsaa iagttages.

4 I Henhold til Giftanordningens § 15 straffes Overtrædelse af denne Bekendtgörelse med Böde; under skærpende Omstændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til Hæfte eller Fængsel i indtil 6 Maaneder.

5 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. April 1934.

27. Marts — Lov Nr. 98 om Ændringer i Lov for Færöerne Nr. 115 af 4. Apr. 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med BERUSENDE DRIKKE m. m. (Indföjet i Loven af 1928).

12. Maj — Ændring i REGLEMENT FOR FORVALTNING AF THORSHAVN HAVN. (Indföjet i Reglementet af 21. Juli 1930).

31. Maj — U. M. Skr. om VALG TIL SKOLEKOMMISSIONER.

I den med Amtets Skrivelse af 27. Januar d. A. hertil indsendte Skrivelse har N. N. besværet sig over, at Valgnævnet for Vaag Sogns Kommune har erklæret en af ham indleveret Kandidatliste til det forestaaende Valg af Medlemmer til Skolekommissionen for Vaag Sogns Kommune for ugyldig. Valgnævnet har til Stötte for sin Afvisning af den paagældende Kandidatliste henvist til, at det i § 1 Stk. 1 i Lov af 20. Maj 1933 om Skolekommissioner i Landkommunerne paa Færöerne indeholdte Krav om Valg af Stedfortrædere ikke var opfyldt, idet der paa vedkommende Kandidatliste ikke var opfört Stedfortrædere.

Det fremgaar af Sagen, at Amtet i sin Besvarelse af N. N.'s Henvendelse har henledet Opmærksomheden paa, at ovennævnte Bestemmelser i Loven af 20. Maj 1933 maa læses i Sammenhæng med § 7, Stk. 5,i Bekendtgörelse af 17. Juli 1931 af Regler om kommunale Valg i Landkommunerne paa Færöerne, hvorefter en Kandidatliste kan indeholde færre Navne end det Antal Repræsentanter, der skal vælges, og med § 17, Stk. 1, i samme Bekendtgörelse, hvorefter de paa en Liste opförte Kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som Suppleanter for de valgte, og at Amtet derfor maa anse det for ufornödent, at en Kandidatliste indeholder en udtrykkelig Angivelse af Suppleanter.

Amtet har erklæret for sit Vedkommende at maatte fastholde den saaledes trufne Afgörelse, men har ved nu at forelægge Sagen for Ministeriet udbedt sig en Udtalelse herfra med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvorvidt det, for at en Kandidatliste til Valg af Skolekommissionsmedlemmer kan erklæres for gyldig, maa forlanges, at der paa Listen ogsaa er opfört Stedfortrædere.

I Anledning heraf skal Ministeriet fremsætte följende Bemærkninger:

Som ovenfor bemærket skal der i Henhold til Loven af 20. Maj 1933 § 1 normalt for hvert Skolekommissionsmedlem vælges en Stedfortræder straks ved vedkommende Skolekommissionsvalg; Kandidatlisten maa derfor sædvanligvis indeholde Navne saavel paa Skolekommissionsmedlemmerne som paa Stedfortræderne i det fornödne Antal, altsaa enten 3 eller 5, og Listen kan saaledes ikke afvises som ugyldig efter ovennævnte Bekendtgörelse af 17. Juli 1931 § 7, dersom den paa den

anförte Maade indeholder dobbelt saa mange Navne, som der skal vælges Medlemmer til Skolekommissionen.

Da Valget af Skolekommissionsmedlemmer imidlertid skal ske efter Reglerne i Bekendtgörelsen af 17. Juli 1931, vil en Kandidatliste ikke kunne afvises, selv om den indeholder færre Navne, og Ministeriet kan derfor for sit Vedkommende tiltræde Amtets Afgörelse, hvorefter en Kandidatliste, hvorpaa der ikke er opfört Stedfortrædere, ikke kan afvises.

Forsaavidt et paa en saadan Liste valgt Medlem i Valgperiodens Löb afgaar ved Döden eller udtræder af Skolekommissionen, maa efter Ministeriets Opfattelse den næste paa Listen opförte ikke-valgte Person indtræde som Stedfortræder. Er der imidlertid paa den paagældende Liste ikke nogen ikke-valgt Person, maa der foretages Udfyldningsvalg i Henhold til Bestemmelserne i nævnte Bekendtgörelses § 17, idet der ikke synes at kunne blive Tale om Anvendelse af Bestemmelsen i § 2, Stk. 2 i Loven af 20. Maj 1933, naar der overhovedet har været opstillet gyldige Kandidatlister til det paagældende Valg.

Iövrigt bemærkes, at det i Henhold til § 18 i Bekendtgörelse af 17. Juli 1931 er Lagtinget, der har den endelige Afgörelse af de Besværinger og Anker, der maatte fremkomme af Skolekommissionsvalgene.

13. Juni. — REGLEMENT FOR OVERHOLDELSE AF ORDEN I THORSHAVN HAVN.

Havnens Omraade.

Det til Havnen hörende Söomraade bestaar af Farvandet indenfor en ret Linie mellem Sydpynten af Vidarnæs og Indsejlingsfyret paa Havnedækmolens Hoved. Grænselinien er betegnet ved 2 Baaker med hvid Skive, mærket med et rödt »H«. Baakerne staar paa Aalekær.

Havnen bestaar af de to Bugter Østre Vaag og Vestre Vaag, der er adskilt ved den bebyggede Halvö Tinganes. Fra Østsiden af Østre Vaag er der i sydvestlig Retning bygget en Dækmole, og fra dennes Inderrende er der ind ad Vaagens Østside anlagt en Kaj for Skibe med Dybtgaaende til ca. 7 m. Desuden findes der indenfor Havneomraadet flere mindre Anlægsbroer.

Regler for Sejlads.

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Industri, Handel og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre dansk Farvand« anförte Bestemmelser med följende Undtagelse:

Fra den yderste af de paa tværs af Havnen udlagte Fortöjningskæder og indefter kan oplagte Skibe og Fartöjer henligge uden at afgive de reglementerede Lys- og Lydsignaler.

Ordensbestemmelser.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. November 1931 omhandlede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)« med följende Undtagelser og Tilföjelser:[1])

Til § 6 föjes:

Mindre Fartöjer kan som Regel mod Erlæggelse af en nærmere fastsat Afgift erholde Tilladelse til at fortöje i de Havnen tilhörende Fortöjningskæder. Anbringelse af andre (private) Fortöjningskæder kan kun ske med Havnevæsenets Tilladelse og paa de af dette foreskrevne Vilkaar.

I § 18, 1. Stk. ændres »Toldvæsenet« til »Havneopsynet«.

[1]) Vedr. Standardreglementet jævnför Reglementet for Vaag Havn af 19. Juni 1933.

Til § 43 föjes:

Vaskning af Fisk maa ikke finde Sted paa Havnens Kajer eller övrige Terræn uden efter Havneopsynets Anvisning og Betingelser.

§ 55 ændres til:

Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af Afgifter af enhver Art til Havnen for Sib og Ladning har fundet Sted.

Dette Reglement træder i Kraft den 1. August 1934. Samtidig ophæves det af Justsitsministeriet under 21. Juli 1930 stadfæstede »Reglement for Overholdelse af Orden m. v. i Thorshavn Havn«.

14. Juni. — Skr. fra Færö Amt om ÆDRUELIGHEDSLOVEN.

Amtet skal herved henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa den ved Lov af 27. Marts 1934 skete Ændring i Lov af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

Medens det hidtil har været tilstrækkeligt, at den, som agtede at indföre berusende Drikke, godtgjorde, at han havde betalt Skat til Kommunen i den Skattetermin, som laa forud for Udleveringen gælder fra *1. Juli 1934* följende Regel:

»Berusende Drikke, som indföres, maa ikke udleveres, forinden Modtageren har forevist skriftligt Bevis for, at han ikke skylder forfalden Skat eller har anden forfalden Gæld til Kommunen. Vedkommende Kommunalbestyrelse er pligtig til paa Begæring uden unödigt Ophold at afgive Attest herom.«

Kommunalbestyrelsen vil herved kunne sikre sig Indbetaling af f. Eks. Alimentationsbidrag og andre Ydelser samt forfaldne Afgifter for Elektricitet o. l. fra et kommunalt Elektricitetsværk, Afgift for Vand, Renovation etc. Hvis Attesten gives uanset at den paagældende har forfalden Gæld eller Komunalbestyrelsen burde indse, at en Omgaaelse af Loven foreligger, kan vedkommende Kommunalbestyrelsesmedlemmer blive personlig ansvarlige for Gælden overfor Kommunens Kasse.

Det fremhæves herved, at Komunalbestyrelserne efter Lovens § 9 har Pligt til at vaage over, at Loven overholdes.

Amtet har ladet udarbejde en Formular til den Attest, som Kommunalbestyrelsen snarest efter Begæringens Fremsættelse skal give Personer, som agter at indföre berusende Drikke. Attesten bör underskrives af Kommunalbestyrelsens Formand eller hans Stedfortræder og forsynes med Kommunens Stempel. Nogle Eksemplarer vedlægges; yderligere Blanketter vil kunne faas ved Henvendelse til Politimesteren, Sysselmændene eller Sognefogden i Vaag.

Det bemærkes, at Kommunalbestyrelsesmedlemmer ogsaa vil kunne paadrage sig Ansvar ved Tilsidesættelse af Lovens Forskrift om, at Attesten skal gives »uden unödvendigt Ophold«.

28. Juni. — Justitsm. Skr. om INDSENDELSE AF KOMMUNEREGNSKABER.

I Skrivelse af 28. Oktober 1933 har Amtet indberettet, at Færöernes Lagting i dettes ordentlige Samling i 1933 har vedtaget at anmode Amtet om at före Kontrol med, at samtlige Komuneregnskaber *aflægges* og indsendes rettidig, hvorhos Tinget har henstillet, at en rettidig Indsendelse eventuelt fremtvinges ved Idömmelse af Dagsmulkter.

Amtet har derhos meddelt, at der efter dettes Mening ikke er Hjemmel til at fremtvinge rettidig Indsendelse af Kommuneregnskaber ved administrativ Idömmelse af Dagsmulkter, men at der under Sagens Behandling i Lagtinget blev stillet dette i Udsigt, at Spörgsmaalet om Anvendelse af Dagsmulkter vilde blive forelagt Justitsministeriet.

Foranlediget heraf skal man meddele, *at* Afgörelsen af Spörgsmaalet om, hvorvidt der er Hjemmel til at fremtvinge rettidig Indsendelse af Kommuneregnskaber

ved administrativ Idömmelse af Dagsmulkter, henhörer under Domstolene,[1]) *at* Höjesteret i Dom af 8. Maj 1908, jfr. U. f. R. 1908, Side 597, har antaget, at der i den med § 34 i Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færöske Landkommuners Styrelse paa dette Punkt ganske ligelydende Bestemmelse i § 47 i Lov af 6. Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse m. v. fandtes tilstrækkelig Hjemmel til, at et Amtsraad kunde idömme et Sogneraads Medlemmer Tvangsböder, og *at* Justitsministeriet herefter maa formene, at der i § 34 i ovennævnte Lov af 28. Februar 1872 haves fornöden Hjemmel for Lagtinget og nu efter Lagtingets Bemyndigelse for Amtet til at træffe Bestemmelse om Anvendelse af Dagsböder overfor Forstanderskabernes Medlemmer.

27. Sept. — KGl. Res. ang. DELING AF NORDERØERNES PRÆSTEGÆLD.

Efter Kirkeministeriets Indstilling er det ved kgl. Resolution af 27. September 1934 bifaldet, *at* Norderöernes Præstegæld blandt Færöerne deles i tvende selvstændige Præstegæld, der benævnes Norderöernes östre Præstegæld og Norderöernes vestre Præstegæld, *at* Fuglö Sogn (Øen Fuglö), Svinö Sogn (Øen Svinö) og Viderejde Sogn (Øen Viderö samt den paa Øen Bordö liggende Del af Viderejde Sogn) henlægges til Norderöernes östre Præstegæld, *at* Klaksvig Sogn (den övrige Del af Øen Bordö), Kunö Sogn (Øen Kunö) samt Mygledal og Husum Sogne (Øen Kalsö) henlægges til Norderöernes vestre Præstegæld, *at* Embedet som residerende Kapellan for Norderöernes Præstegæld nedlægges, alt fra den 1. Oktober 1934 at regne.

9. Okt. — Konstitutionshonorar for *JORDEMØDRE*. (Lagtingsbeslutning).

Af Færö Amts Repartitionsfond stilles der til Vinnunevndins Disposition et Beløb af 500 Kr., der kan anvendes som Konstitutionshonorar til Jordemödre, der maatte blive konstituerede i et Embede fortrinsvis paa Udöerne under Vakance i Anledning af en Distriktsjordemoders Sygdom eller Död. Belöbet anvendes efter Amtslægens Indstilling. For Anvendelsen indsendes Redegörelse til Lagtinget.

9. Okt. — Skipan fyri grunnin »FØROYSKT KIRKJUMÁL«.

1. Grunnurin eitur »Föroyskt kirkjumál«.

2. Hann hevur ognarrættin til lestrabókina: J. Dahl: Í lýsing, til »Föroysk Ritual« og til allar tær kirkjuligu og kristiligu bökur, sum grunnurin í komandi tíð kann koma til at lata studning til at geva út.

3. Grunnurin verður gjördur av teimum netto-inntökum, sum koma inn við sölu-una av teimum í § 2 nevndu bókum.

4. Tær inntökur, sum grunnurin fær, verða eftir fyriskipan av stjórnini settar inn í álítandi sparikassa.

5. Grunnurin verður stýrdur av eini trímannanevnd. Limir í nevndini skulu vera J. Dahl próstur (upp á lívstíð) og 2 lögtingsmenn, valdir av tinginum fyri 5 ár í senn.

6. Roknskaparár grunnsins er álmanakkaárið. Á hvörjum ári sendir nevndin lögtinginum roknskap og yvirlit yvir fíggjarstandin.

(Tá J. Dahl, próstur, var deyður, varð í 1946 samtykt á tingi at broyta orðini í petti 5 »J. Dahl próstur, (upp á lívstíð)« til »prósturin í Föroyum«).

31. Okt. — An. Nr. 296, hvorved Lov af 14. Februar 1934 om Tillæg til Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 om KONKURS m. m. sættes i Kraft paa Færöerne. (I uforandret Skikkelse).

---

[1]) Ved Dom, afsagt af Færöernes Ret 7. Dec. 1920, fundet Hjemmel i Lov af 28. Jan. 1872 § 34 til at fremtvinge et Forstanderskabs Regnskabspligt under Dagböde.

8. Dec. — Ændringer i HAVNEREGLEMENT FOR KONGSHAVN af 18. Okt. 1913. (Indföjet i 1913).

22. Dec. — Lov Nr. 355 om Ændring i FISKERILOV for Færöerne af 14. April 1893. (Indföjet i 1893).

9. Jan. 1935 — Bek. Nr. 3 om Ændring i HAVNEREGLEMENT FOR SØRVAAG. (Indföjet i Reglm. 1909).

1. Febr. — Skr. fra Færö Amt om Indlæggelse paa SINDSSYGEHOSPITAL.

Med Direktoratet for Statens Sindssygehospitaler og Undervisningsministeriet er der fra den 1. April 1935 truffet följende Ordning med Hensyn til Modtagelse paa Rigshospitalets psykiatriske Afdeling i Köbenhavn og Sindssygehospitalet ved Vordingborg[1]) af sindssyge fra Færöerne:

1. Rigshospitalet forpligter sig til at modtage samtlige sindssyge, der afgaar fra Færöerne for at anbringes i Sindssygehospitalet ved Vordingborg, uanset Antallet. Hospitalet faar i disse Forhold alene med Færö Amtskommune at göre; der maa derfor hver Gang en Patient sendes ned, medfölge en Skrivelse fra Amtet indeholdende Begæring om Optagelse. Der bör derhos medfölge til den psykiatriske Afdeling en kort Beskrivelse af Patientens Sygdomstilstand.
2. For Opholdet erlægges den for Rigshospitalet til enhver Tid gældende Takst samt Betaling for ekstra Vagt, Transport til vedkommende Sindssygehospital og Begravelsesomkostninger i Tilfælde af Dödsfald. »Takst« forstaas herved som omfattende saavel fuldt betalende Patienter som Patienter til modereret Betaling (Sygekasse-Patienter).
3. Betalingen for Patientens Ophold m. m. paa Rigshospitalet m. v. refunderes paa Anfordring dette af Amtsfattigkassen.
4. Der paalægges Sindssygehospitalet ved Vordingborg eller det Sindssygehospital, hvortil Patienten efter Meddelelse fra Direktoratet for Statens Sindssygehospitaler skal overföres, Forpligtelse til at optage de omhandlede Patienter snarest muligt og senest 14 Dage efter, at Meddelelse om deres Ankomst til Rigshospitalet er modtaget fra dette.

Begæringen fra Amtet om Sygekasse-Patienters Modtagelse maa ledsages af behörig underskrevet Kaution fra Sygekassen (paa Rigshospitalets Blanket). Hvis denne ikke kan fremskaffes inden Afrejsen, afgives Kaution af Amtskommunen, og Udgifterne udredes da forskudsvis af Amtsfattigkassen.

Udgifterne til de Ydelser, som ikke omfattes af Sygekassens Kaution, hvilket navnlig gælder Transport- og Begravelsesudgifter ,refunderes Rigshospitalet forskudsvis af Amtsfattigkassen for vedkommende Kommunes Regning.

Ordningens Gennemförelse er betinget af, at der i hvert enkelt Tilfælde tilstilles Sindssygehospitalet ved Vordingborg telegrafisk Underretning fra Færöerne om enhver til Hospitalet bestemt Patient, som afgaar derfra, med Angivelse af, om den paagældende er en Mand eller Kvinde, rolig eller urolig, ligesom det er en absolut Forudsætning, at der altid medfölger de fornödne Indlæggelsespapirer og Attester, udfærdigede nöje i Overensstemmelse med de herom til enhver Tid gældende Bestemmelser.

Det er endvidere en Betingelse for Ordningen, at al Korrespondance om saadanne Indlæggelser, derunder Indfordring af Kuromkostninger m. m., udelukkende föres med Amtmanden over Færöerne, hvad enten Indlæggelsen sker for det offentliges, for en Sygekasses eller for privates Regning.

---

[1]) Nu Sindssygehospitalet i Nyköbing paa Sjælland ifölge Skr. af 25. Marts 1939.

Ved at meddele dette skal man fremhæve, at der i *alle Tilfælde*, naar en sindssyg önskes indlagt paa Sindssygehospitalet ved Vordingborg, maa ske Henvendelse til Amtet, for at det til Indlæggelse fornödne kan blive ordnet. Det vil derhos blive paaset, at de sindssyge fra Færöerne, der önskes nedsendte til Sindssygehospitalet, först indlægges til Observation paa Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn, forsaavidt dette efter indhentet Erklæring fra Amtslægen maa anses for nödvendigt, samt at Nedsendelsen i intet Tilfælde finder Sted, inden der haves Sikkerhed for, at Amtsfattigkassen kan faa sit Udlæg refunderet enten af vedkommende Patient eller af vedkommende Kommune.

26. Febr. — An. Nr. 35 for Færöerne om UDØVELSE AF LÆGEGERNING.

KAPITEL I. *Ret til at udöve Lægegerning*

1 Ret til at udöve Lægegerning[1]) og betegne sig som Læge har kun den, der har modtaget Autorisation i Henhold til §§ 2 og 3.

2 Autorisation som Læge meddeles efter Begæring den, der har bestaaet dansk lægevidenskabelig Embedseksamen og over for det lægevidenskabelige Fakultet har aflagt Lægelöftet. Autorisation til at udöve selvstændig Virksomhed (Erhverv) som Födselshjælper og Læge meddeles efter Begæring den Læge, der har gennemgaaet klinisk Kursus i Födselsvidenskab og efter Eksamen har gjort Tjeneste som Lægekandidat paa et Sygehus, jfr. Stk. 6.

Autorisation kan dog ikke meddeles den, der som Følge af Dom for en strafbar Handling ikke nu kan anses for værdig til den for en Læge fornödne Tillid, eller som maa antages at være farlig for sine Medmennesker under Udövelse af Lægegerning *enten* paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain og deslige, *eller* paa Grund af udvist grov Uduelighed.[2])

Forinden Autorisation som Læge meddeles, afgiver vedkommende — efter en af Indenrigsministeren fastsat Formular — en skriftlig Forsikring om, at han samvittighedsfuldt vil opfylde sine Pligter som Læge.

Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig Bekendtgörelse om Autorisationerne.

Reglerne for lægevidenskabelig Embedseksamen fastsættes ved en gennem Undervisningsministeriet efter stedfunden Forhandling med Indenrigsministeriet udvirket kgl. Anordning.

Der fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Undervisningsministeren nærmere Regler for den i Stk. 1 omhandlede praktiske Uddannelse, herunder om, ved hvilke Sygehuse m. v. Tjenesten som Lægekandidat — der skal omfatte saavel medicinsk som kirurgisk Hospitalstjeneste — kan foregaa, samt om, hvorledes Udtagelsen og Fordelingen af Lægekandidater til de enkelte Sygehuse kan finde Sted. Tjenesten som Lægekandidat, der skal være lönnet, kan ikke forlanges udstrakt ud over 12 Maaneder. I Tilfælde, hvor lægevidenskabelige Kandidater ikke inden for et rimeligt Tidsrum efter Eksamen kan faa Adgang til at forrette den lovpligtige Sygehustjeneste, bemyndiges Indenrigsministeren til at dispensere fra Reglerne om den i Stk. 1 omhandlede praktiske Uddannelse.

3 Den, der har Autorisation som Læge, men endnu ikke har gennemgaaet den i §2 Stk. 1, foreskrevne praktiske Uddannelse, kan virke i underordnet Lægestilling paa Sygehus, som Skibslæge eller som Amanuensis hos eller midlertidig Stedfortræder for en praktiserende Læge. Indenrigsministeren kan, for saa vidt det skönnes nödvendigt for at undgaa Misbrug af foranstaaende Regel, fastsætte Begrænsninger i denne. Forinden en Person kan tiltræde en af de nævnte Stillinger, skal han over for Amts-

[1]) Jfr. An. Nr. 226 af 22. Juni 1938 om Udövelse af Tandlægevirksomhed.
[2]) Som ændret ved An. Nr. 499 af 22. Dec. 1939.

lægen godtgöre ved Forevisning af Bevis for Autorisation som Læge, jfr. § 2, Stk. 1, 1ste Punktum, at opfylde Betingelserne for Stillingens Overtagelse.

Saafremt Befolkningens Behov for Lægehjælp under större Epidemier ikke kan fyldestgöres af de autoriserede Læger, kan Sundhedsstyrelsen efter Bemyndigelse fra Justitsministeren meddele Personer, der ikke opfylder de i § 2, Stk. 1, 2det Punktum, foreskrevne Betingelser midlertidig Tilladelse til at udöve Lægegerning paa Færöerne.

Justitsministeren kan under særlige Omstændigheder efter Erklæring fra det lægevidenskabelige Fakultet og Sundhedsstyrelsen give Personer, der ikke fyldestgör Betingelserne for at opnaa de i § 2 omtalte Autorisationer, men som i Udlandet har erhvervet en tilsvarende Uddannelse, Tilladelse til at betegne sig som Læge og til at udöve Lægegerning paa Færöerne.

4 En Læge maa ikke uden særlig Tilladelse betegne sig som Speciallæge. Indenrigsministeren afgör efter en gennem Sundhedsstyrelsen fremsendt Indstilling fra det i Stk. 2 nævnte Specialistnævn, inden for hvilke Grene af Lægevidenskaben Læger kan opnaa Tilladelse til at betegne sig som Speciallæge, og fastsætter i Hovedtrækkene, paa hvilke Vilkaar saadan Ret kan opnaas. Efter Indstilling af Specialistnævnet meddeles Tilladelsen af Sundhedsstyrelsen, der herom udsteder offentlig Bekendtgörelse.

Der oprettes ved Sundhedsstyrelsens Foranstaltning et Specialistnævn, bestaaende af 6 paa 4 Aar udnævnte Medlemmer, nemlig et Medlem af det lægevidenskabelige Fakultet, der skal være Lærer i en praktisk Disciplin, en praktiserende Speciallæge, en Hospitalsoverlæge, en praktiserende Læge i Köbenhavn, en praktiserende Læge i Provinsen med Landpraksis og en Repræsentant for de unge, endnu ikke nedsatte Læger. Der udnævnes samtidig Suppleanter til at fungere i Medlemmernes Forfald. Til at vejlede Nævnet ved Bedömmelsen af Ansögningerne udpeger Sundhedsstyrelsen for 4 Aar ad Gangen 2 Speciallæger inden for hvert anerkendt Speciale. Nævnets Forretningsorden fastsættes ved en Instruks. Nævnets Medlemmer, Suppleanter og tilforordnede, der afgaar efter Tur efter den Orden, der fastsættes i Instruksen, er ulönnede; dog udreder Sundhedsstyrelsen Rejsegodtgörelse til udenbysboende. Ændring i Specialistnævnets Sammensætning kan foretages af Indenrigsministeren, saafremt Nævnet selv indstiller, at en saadan foretages.

5 Maa det antages, at en Læge er farlig for sine Medmennesker under Udövelse af Lægegerning *enten* paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain og deslige, *eller* paa Grund af udvist grov Udueelighed, afgiver Sundhedsstyrelsen til Justitsministeren Indstilling om, at der træffes Foranstaltninger til, at Retten til at udöve Lægegerning fratages vedkommende. Forinden Sundhedsstyrelsen afgiver sin Indstilling, skal Sagen forelægges Retslægeraadet. Endvidere skal der gives vedkommende Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han önsker det, at afgive mundtlig Forklaring for Sundhedsstyrelsen i et i den Anledning afholdt Möde, i hvilket ogsaa Retslægeraadet deltager. Retslægeraadet afgiver altid skriftlig Erklæring i Sagen. Endvidere skal paagældende opfordres til — skriftlig eller i det nævnte Möde — at erklære, om han önsker Sagen afgjort ved Dom eller underkaster sig Justitsministerens Afgörelse. Afgives saadan Erklæring ikke inden en Frist af 1 Maaned, vil Sagen være at indbringe for Domstolene.

Under den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke ommeldte Sags Behandling i Sundhedsstyrelsen har den paagældende Ret til overfor Styrelsen at optræde ved eller i Forening med en af ham valgt Tillidsmand, ligesom han og Tillidsmanden paa hans Vegne har Ret til at göre sig bekendt med samtlige Sagens Akter, saa ledes som disse foreligger for Sundhedstyrelsen.

I paatrængende Tilfælde, hvor Lægens fortsatte Virksomhed skönnes at frembyde overhængende Fare, kan Sundhedsstyrelsen midlertidig fratage ham Retten til at udöve Lægegerning. Sundhedsstyrelsen skal da straks göre Indberetning til Justitsministeren, der stadfæster eller ophæver Sundhedsstyrelsens Beslutning.

Skal Spörgsmaalet om endeligt at fratage en Læge Retten til at udöve Lægegerning afgöres ved Dom, foranlediger Justitsministeren Retssag anlagt mod paagældende i den borgerlige Retsplejes Former. Dersom Retten frakendes paagældende, kan det ved Dommen bestemmes, at Anke ikke har opsættende Virkning, idet den paagældende dog, saafremt vedkommende er i fast Stilling, ikke som Følge af Dommen kan afskediges af denne Stilling, forinden endelig Domstolsafgörelse foreligger.

Dersom Justitsministeren, forinden han tager Stilling til, om Retten til at udöve Lægegerning bör söges frataget en Læge, anser det for nödvendigt, at denne underkastes Lægeundersögelse, eventuelt ved Indlæggelse paa et Sygehus eller et Sindssygehospital, opfordrer han Lægen til at underkaste sig saadan Undersögelse. Vægrer Lægen sig herved, forelægger Justitsministeren Spörgsmaalet for den Ret, ved hvilken en eventuel Retssag vil være at anlægge. Retten afgör Spörgsmaalet ved Kendelse. Saadan Afgörelse kan ogsaa af Retten træffes, efter at Retssag er anlagt. Saafremt Lægen undlader at efterkomme en Kendelse, der gaar ham imod, fratager Justitsministeren ham Retten til at udöve Lægegerning, og hvis Retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved Lægeundersögelse afholdes af Statskassen.

Justitsministeren kan efter Ansögning meddele en Person, hvem Retten til at udöve Lægegerning er frataget, Tilladelse til paa ny at udöve saadan Gerning, saafremt de Fratagelsen begrundende Omstændigheder ikke længer findes at være til Stede. Justitsministerens Nægtelse af at tage Ansögningen til Følge kan ikke indbringes for Domstolene, för der er forlöbet et Aar efter den Afgörelse, ved hvilken Retten endeligt blev paagældende frataget, eller efter den Dom, ved hvilken der nægtedes ham Tilladelse til paa ny at udöve Lægegerning.

Naar en Læge — midlertidigt eller endeligt — fortaber Retten til at udöve Lægegerning, udsteder Sundhedsstyrelsen offentlig Bekendtgörelse derom. Saafremt en Læge i Henhold til § 20 ved Dom frakendes Retten til at udöve Lægegerning, skal Anklagemyndigheden tilstille Sundhedsstyrelsen Meddelelse derom. Sundhedsstyrelsen kan lade de her omhandlede Domme offentliggöre.[1])

KAPITEL II. *Lægens Pligter.*

6 En Læge er under Udövelsen af sin Gerning forpligtet til at vise Omhu og Samvittighedsfuldhed, herunder ogsaa ved ökonomisk Ordination af Lægemidler, Benyttelse af Medhjælp m. v.

Den, der udöver Lægevirksomhed, maa ikke drive Apotek eller uden Justitsministerens Samtykke være knyttet til en Virksomhed, der fremstiller Lægemidler.

7 Enhver Læge er forpligtet til paa Begæring at yde den förste fornödne Lægehjælp, naar hurtig Lægehjælp efter de foreliggende Oplysninger maa anses for paatrængende nödvendig, saasom ved Forgiftningstilfælde, större Blödninger, Kvælningsanfald og Födsler, hvor Jordemoderhjælp ikke kan skaffes til Veje, eller hvor Jordemoderen tilkalder Lægen. Har Lægen gyldigt Forfald, eller kan rettidig Lægehjælp blive ydet af en anden, som efter Forholdene er nærmere dertil, er han dog fritaget for den omhandlede Forpligtelse.

Ønsker en Læge ikke længer at virke som Læge, kan han ved derom at afgive skriftlig Meddelelse til Sundhedsstyrelsen frigöre sig for den i Stk. 1 omhandlede Pligt til at yde Lægehjælp. Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig Bekendtgörelse om, at paagældende er ophört at virke som Læge.

8 En Læge skal ved Udfærdigelse af Erklæringer, som han afgiver i sin Egenskab af Læge, udvise Omhu og Uhildethed og nöje fölge de herom givne almindelige og særlige Regler.

Indenrigsministeren udfærdiger efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen almindelige Regler for Afgivelse af Lægeattester. Kræves en i Lovgivningen foreskreven eller forudsat Lægeattest afgivet paa særlig Blanket, eller önsker en Statsinstitution i övrigt at benytte en særlig Attestblanket, skal Sundhedsstyrelsen forinden have Lej-

[1]) Som ændret ved An. Nr. 499 af 22. Dec. 1939.

lighed til at udtale sig angaaende Blankettens Affattelse; herfra undtages dog simple Syge- eller Raskmeldingsattester, f. Eks. Skoleattester.

En Læge er forpligtet til paa Begæring af en offentlig Myndighed i det efter Øjemedet fornödne Omfang at afgive Attest til offentligt Brug om de lægelige Iagttagelser, som han er i Stand til at meddele Oplysning om, vedrörende en af ham undersögt eller behandlet Person, der söger eller oppebærer Pension, Understöttelse eller anden offentlig Hjælp, herunder Hjælp i Henhold til Forsikrings- og Forsörgelseslovene. Samme Pligt paahviler Sygehuse og lignende Institutioner. De i Henhold til denne Bestemmelse modtagne Oplysninger er at betragte som Tjenestehemmeligheder.

9 En Læge er under Ansvar efter borgerlig Straffelovs § 263, Stk. 2, jfr. § 275, forpligtet til at iagttage Tavshed om, hvad han under Udövelsen af sit Kald erfarer eller faar Formodning om angaaende Privatlivet tilhörende Hemmeligheder, medmindre han ifölge Lovgivningen er forpligtet til at udtale sig, eller medmindre han handler i berettiget Varetagelse af en almen Interesse eller af eget eller andres Tarv.

10 Mod dens Ønske, som har Krav paa Hemmeligholdelse, maa Vidnesbyrd i Retssager ikke afkræves en Læge med Hensyn til, hvad han under Udövelsen af sit Kald har erfaret angaaende Privatlivet tilhörende Hemmeligheder, medmindre hans Vidnesbyrd maa antages at ville være af afgörende Betydning for Sagens Udfald, og Sagens Beskaffenhed og dens Betydning for vedkommende Part eller for Samfundet findes at berettige til, at Vidnesbyrd afkræves. Dersom herefter Vidnesbyrd vil være at aflægge, skal det ske for lukkede Döre. Vidnesbyrdet maa ikke udstrækkes ud over det for Øjemedet nödvendige. Retsplejelovens § 169, sidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse. Foranstaaende Bestemmelser gælder ogsaa Lægens Medhjælpere.

11 Læger er forpligtede til at afgive de Indberetninger og Anmeldelser, som af Hensyn til den offentlige Sundhedspleje afkræves dem af Sundhedsmyndighederne, samt at opfylde den dem efter Lovgivningen i övrigt paahvilende Oplysnings- og Indberetningspligt.

Har en Læge ydet Födselshjælp ved en Födsel, ved hvilken ingen Jordemoder har medvirket, paahviler det Lægen efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler at foretage de for Jordemödre paabudte Optegnelser og Indberetninger.[1])

12 Kommer en Læge i sin Virksomhed til Kundskab om, at en Person lider af saadanne Sygdomme eller Mangler i legemlig eller sjælelig Henseende, at han i Betragtning af de Forhold, hvorunder han lever eller arbejder, udsætter andres Liv eller Helbred for nærliggende Fare, er Lægen forpligtet til at söge Faren afbödet ved Henvendelse til vedkommende selv, om fornödent ved Anmeldelse til paagældende Embedslæge eller Sundhedsstyrelsen.

13 Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen Regler for, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Læger af Hensyn til den dem paahvilende Indberetnings- og Oplysningspligt skal före ordnede Optegnelser over visse Dele af deres Virksomhed, saasom om Behandling af smitsomme Sygdomme, Ulykkestilfælde og Sygdomme, der kan antages at faa varig Indflydelse paa Patientens Helbredstilstand.

Sygehuse, Klinikker o. l. er pligtige til at före ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge og over, hvad der er iagttaget vedrörende de paagældende Sygdomstilfælde. Der fastsættes af Indenrigsministeren Regler for, i hvilket Omfang Speciallæger skal före saadanne Optegnelser.

De i Stk. 1 og 2 omhandlede Optegnelser skal af vedkommende Læge, Klinik eller Sygehus opbevares i mindst 10 Aar.

[1]) Jfr. Bek. Nr. 209 af 24. Juni 1935.

KAP. III. *Lægevirksomhed i Forhold til det offentlige.*

14 I statslige og kommunale Lægestillinger maa kun ansættes autoriserede Læger, og Besættelse af saadanne Stillinger sker efter forudgaaende offentligt Opslag. Inden Besættelse sker af Stillinger som ledende Læge ved et for offentlig Regning drevet Sygehus samt ved private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, skal der indhentes en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen om, hvilke Ansögere der er kvalificerede til vedkommende Stilling. Forinden denne Udtalelse afgives, skal Sundhedsstyrelsen indhente en sagkyndig Vurdering af Ansögernes Kvalifikationer. Til at afgive den sagkyndige Vurdering udnævnes 2 paa 4 Aar valgte Raad, hvert med 3 Medlemmer; det ene Raad vælges af Dansk kirurgisk Selskab; mindst det ene af Raadets Medlemmer skal have Bopæl uden for Storköbenhavn. Det andet vælges af Dansk Selskab for intern Medicin; mindst det ene af Raadets Medlemmer skal have Bopæl uden for Storköbenhavn. Drejer det sig om andre Specialer, skal de respektive videnskabelige Selskaber spörges. Medlemmerne af disse Raad er ulönnede, dog udreder Sundhedsstyrelsen Rejsegodtgörelse til udenbysboende.

Kun Læger er berettigede til at udöve den Lægevirksomhed, som udkræves ifölge Forsikrings- og Forsörgelseslovene og Lovgivningen i övrigt.

Aftaler eller Overenskomster, der tilsigter at hindre, at de i Stk. 1 nævnte Lægestillinger söges af Læger, der ikke er Medlemmer af bestemte Foreninger eller Sammenslutninger, er ugyldige og kan ikke tillægges Retsvirkning, naar vedkommende Læge af Sundhedsstyrelsen i övrigt anses for kvalificeret.

Saafremt en Læge udelukkes fra Sygekassepraksis paa Grund af Aftaler eller Overenskomster, der tager Sigte paa at göre Retten til saadan Praksis afhængig af Medlemsskab af en faglig Sammenslutning af Læger, kan den paagældende Læge forelægge Sagen for Socialministeren, som derpaa efter Samraad med Justitsministeren træffer Afgörelse i Sagen.

Saafremt der i Anledning af en mellem Læger og offentlige Myndigheder eller Sygekasser opstaaet Konflikt er indledet Forligsmægling, er Lægerne, indtil Forligsmæglingen er tilendebragt, dog ikke ud over 3 Maaneder, pligtige til at yde Befolkningen Lægehjælp paa samme Vilkaar som hidtil. Tilvejebringes der ikke Forlig inden for nævnte Tidsrum, er organisationsmæssige Paalæg eller private Aftaler mellem Lægerne indbyrdes, der maatte tilsigte at unddrage Befolkningen den nödvendige Lægehjælp, ugyldige og kan ikke tillægges Retsvirkning.

KAPITEL IV. *Betaling for Lægehjælp.*

15 Som Betaling for sin Bistand, herunder for Udstedelse af Attester, kan en Læge ikke fordre mere end, hvad der er rimeligt under Hensyn til Ydelsens Art og Omfang. Ej heller kan en Læge som Befordringsgodtgörelse kræve mere end Dækning af de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter og ingen Sinde mere end Gennemsnittet af de inden for vedkommende Landsdel til enhver Tid for en saadan Befordring gældende Takster; besöger Lægen flere Patienter paa samme Rejse, vil der være at foretage en passende Fordeling af Befordringsudgifterne.

Er Lægehjælp ydet i Henhold til Bestemmelserne i § 7, fritager den Omstændighed, at Betalingspligt ellers er afhængig af en forudgaaende Henvendelse, ikke den, der har modtaget Hjælpen, eller den Person, Institution eller offentlige Myndighed, hvem Betalingspligt i övrigt paahviler, for at betale for den begærede Hjælp. I andre Tilfælde, hvor det offentlige betaler Lægeregningen, er Betalingspligt som Regel afhængig af, at Lægens Tilkaldelse er godkendt af vedkommende offentlige Myndighed.

Saafremt en Læge ved et offentligt Sygehus ifölge de for ham fastsatte Ansættelsesvilkaar har Ret til at beregne sig Betaling for Operationer eller anden Behandling af Patienter, som indlægges paa Sygehuset, skal der i Sygehusets Regulativ indsættes faste Regler for saadan Betaling.

16 Vedkommende Minister kan efter Forhandling med paagældende Lægeorgani-

sation fastsætte Takster for saadanne Lægeattester, som udkræves ifölge Forsikrings- og Forsörgelseslovene og Lovgivningen i övrigt, og som hviler paa Lægeundersögelser, hvis Omfang i det væsentlige ligger fast.

Det samme gælder med Hensyn til Lægeundersögelser m. v., hvis Omfang i det væsentlige ligger fast, og som foretages til Brug for Domstolene eller Forvaltningen.

KAPITEL V. *Tilsyn og Ansvar.*

17 Læger er undergivet Tilsyn af Sundhedsstyrelsen, der paaser, at de i deres Gerning holder sig Lovgivningen efterrettelig. Sundhedsstyrelsen er berettiget til at afkræve dem de for Tilsynets Gennemförelse fornödne Oplysninger.

Forsömmer en Læge at afgive Indberetning eller Anmeldelse, jfr. § 11, kan Sundhedsstyrelsen paalægge ham en Böde paa indtil 200 Kr.

18 Den Læge, der gör sig skyldig i grovere eller gentagen Forsömmelse eller Sködeslöshed i Udövelsen af sit Kald, straffes med Böde eller Hæfte.

19 Paa samme Maade straffes den Læge, der træder i Samarbejde med Lægfolk, som tager syge i Kur, paa en Maade, der er egnet til at bibringe Almenheden den urigtige Forestilling, at Behandlingen sker efter Lægens Anvisning eller paa hans Ansvar.

20 Har en Læge ved strafbart Forhold vist sig uskikket til at udöve Virksomhed som Læge eller uværdig til den for en Læge fornödne Tillid, kan Retten til at udöve Lægevirksomhed ved Dommen frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.[1])

Det kan i Dommen bestemmes, at Anke ikke har opsættende Virkning. Den paagældende kan dog, saafremt vedkommende er i fast Stilling, ikke som Fölge af Dommen afskediges af denne Stilling, forinden endelig Domstolsafgörelse foreligger.[1])

Fradömmes Retten paa Tid, regnes denne fra den Dag, Straffen er udstaaet, forældet eller eftergivet, eller, naar hele den idömte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, fra den endelige Doms Afsigelse. Er Retten fradömt for bestandig, kan Justitsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forlöb, meddele vedkommende Tilladelse til paa ny at udöve Lægegerning, naar Omstændighederne taler derfor.

21 Med Böde straffes den Læge, der ved Bekendtgörelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade reklamerer for sin Virksomhed, for saa vidt Reklamen er egnet til at vække urigtige Forestillinger med Hensyn til hans Kvalifikationer eller de af ham anvendte Behandlingsmaader.

Saafremt en Person, der har mistet Retten til at virke som Læge, vedblivende udöver saadan Virksomhed, straffes han med Böde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

22 Den Læge, der har gjort sig skyldig i Overtrædelse af de Bestemmelser, som indeholdes i eller udfærdiges i Medför af § 4, § 6, Stk. 2, § 7, Stk. 1, § 8, §§ 11—13, § 14, sidste Stykke, og § 16, straffes med Böde.

KAPITEL VI. *Kvaksalveri.*

23 Den, der uden at have Autorisation som Læge, betegner sig som Læge eller paa anden Maade, der er egnet til at vække Forestilling om, at han har saadan Autorisation, straffes med Böde.

24 Tager en Person, der ikke har Autorisation som Læge, syge i Kur, og udsætter han derved nogens Helbred for paaviselig Fare, straffes han med Böde eller Hæfte. Under skærpende Omstændigheder, saasom hvis paagældende har foraarsaget væsentlig Skade paa Legeme eller Helbred, eller hvis han tidligere er dömt for Overtrædelse af denne Paragraf eller §§ 25 eller 26, kan Straffen stige til Fæng-

[1]) Som ændret ved An. Nr. 499 af 22. Dec. 1939.

sel i indtil 1 Aar. Det samme gælder, hvis Patienten er sindssyg, aandssvag, under 18 Aar eller umyndiggjort, saaledes at han ikke selv kan tage Bestemmelse om sine personlige Forhold.

25 Den, der uden at have Autorisation som Læge, behandler en Person for veneriske Sygdomme i smittefarligt Stadium, Tuberkulose eller anden smitsom Sygdom, straffes med Hæfte eller med Fængsel i indtil 1 Aar, under formildende Omstændigheder med Böde. At paagældende som Følge af sin manglende Lægekyndighed ikke har været i Stand til at erkende Sygdommens Natur, fritager ham ikke for Straf.

Med samme Straf anses den, der uden at have Autorisation som Læge eller anden i Lovgivningen hjemlet særlig Adkomst, foretager operative Indgreb, iværksætter fuldstændig eller lokal Bedövelse eller yder Födselshjælp, eller som anvender Lægemidler, der kun maa udleveres fra Apotekerne mod Recept, eller anvender Röntgen- eller Radiumbehandling eller Behandlingsmetoder med elektriske Apparater, mod hvis Anvendelse af uautoriserede Personer Indenrigsministeren har nedlagt Forbud paa Grund af Behandlingens Farlighed.

26 Straf af Böde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder finder Anvendelse, hvis en Person, der ikke har Indfödsret og ikke har opholdt sig her i Landet i 10 Aar, uden at have Autorisation som Læge eller uden Justitsministerens, naar særlige Grunde maatte tale derfor, meddelte Tilladelse tager syge i Kur, saavel som hvis en Person, der ikke har Autorisation som Læge, under Omrejsen tager syge i Kur.

Dersom en Person, der ikke er autoriseret til at udöve Lægevirksomhed, ved Bekendtgörelse — bortset fra en almindelig Meddelelse om vedkommendes Adresse — Reklameskiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade giver Almenheden eller ham ubekendte Personer Meddelelse om, at han tager syge i Kur, straffes han med Böde.

27 Dersom en Person der tidligere er idömt Frihedsstraf for Overtrædelse af §§ 24, 25 eller 26 eller Forordning af 5. September 1794 angaaende Straf for Kvaksalvere, jfr. Lov af 3. Marts 1854, paa ny idömmes saadan Straf for Overtrædelse af en af de fornævnte Paragraffer, kan der ved Dommen gives ham Paalæg om helt at afholde sig fra at tage syge i Kur. Overtrædelse af saadant Paalæg straffes med Böde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

KAPITEL VII. *Slutnings- og Overgangsbestemmelser.*

28 Hvor andet ikke er bestemt, finder Paatale af Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Anordning kun Sted efter Begæring af Sundhedsstyrelsen. Sagerne, der bortset fra Sager angaaende Overtrædelse af § 18, behandles som Politisager, kan kun med Sundhedsstyrelsens for hvert enkelt Tilfælde indhentede Samtykke sluttes uden Dom.

Böder efter denne Anordning tilfalder Statskassen.

29 Personer, som ved denne Anordnings Ikrafttræden er berettigede til at udöve Lægegerning, er uanset Bestemmelserne i §§ 1 og 2 vedblivende berettigede til at udöve saadan Gerning og til at betegne sig som Læge, idet de skal anses som lige med Læger, der er autoriserede efter denne Anordning.

30 En Læge, som ved denne Anordnings Ikrafttræden af Den almindelige danske Lægeforening har faaet Anerkendelse som Speciallæge med Ret til at betegne sig som saadan, er uanset Bestemmelserne i § 4 vedblivende berettiget til at virke og betegne sig som Speciallæge. Efter Indstilling af det i § 4, Stk. 2, nævnte Specialistnævn kan Sundhedsstyrelsen undtagelsesvis meddele en Læge, som inden 1. Januar 1932 faktisk har fört Betegnelsen Speciallæge uden at være anerkendt som saadan af Den almindelige danske Lægeforening, Tilladelse til fortsat at virke og betegne sig som Speciallæge.

31 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1935. Paa samme Tidspunkt ophæves:

Plakat af 30. Januar 1838 angaaende en forenet medicinsk-chirurgisk Examen m. m. § 1.

Cancellie-Plakat af 28. Januar 1840 for Danmark angaaende Udlændiges Ret til Lægepraksis, naar de have underkastet sig Examen her i Landet, jfr. Lov af 4. Januar 1854, Pkt. 2.

Lov af 30. Januar 1861 angaaende Barberernæringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte § 6.

Lov Nr. 3 af 8. Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færöerne for deres Forretninger.

Lov Nr. 36 af 29. Marts 1878 om Ligsyn paa Færöerne § 8, Stk. 1, for saa vidt angaar den deri fastsatte Takst for Betaling til Læger for Foretagelse af Ligsyn og Udstedelse af Dödsattest.

Anordning Nr. 545 af 4. Oktober 1919 om Embedslægevæsenets Ordning paa Færöerne § 4, Stk. 1, for saa vidt angaar Bestemmelsen om, at Amtslægen skal höres angaaende Ansættelse af Overlæger og Enelæger ved amts- og bykommunale Sygehuse samt Sygehuse, som nyder Tilskud af Stat eller Kommune.

Endelig ophæves alt, hvad der i övrigt i de hidtil gældende Love og Anordninger maatte være stridende mod denne Anordning.

30. Marts — Lov Nr. 85 for Færöerne om INDDRIVELSE AF SKATTER OG AFGIFTER til det offentlige m. m.[1])

1 Kendelse om Udpantning for Skatter og Afgifter, som opkræves ved Amtskommunens Foranstaltning, afsiges af Fogeden.

Kendelse om Udpantning for Skatter og Afgifter, som opkræves ved Sognekommunernes Foranstaltning, afsiges af Sysselmanden i det Syssel, hvorunder vedkommende Kommune hörer, selv om Udpantning skal foregaa i et andet Syssel; for Skatter og Afgifter, der opkræves ved Foranstaltning af Sydströmö Præstegælds Kommuner, afsiges Kendelsen dog af Fogeden.

2 Ved Inddrivelse af Kommuneskatter, Kongs- og Matrikulskatter, Lejeafgifter af Statens Fæstegods og alle andre Afgifter til det offentlige, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, kan Forkyndelsen for de enkelte Skyldnere, uanset om disse paa det paagældende Tidspunkt bor i vedkommende Sogn eller Kommune eller ikke, erstattes af en Bekendtgörelse om, at Restancerne af Fogeden (Sysselmanden) er godkendt til Udpantning, og at denne vil blive paabegyndt uden videre Varsel en bestemt angiven Dag. Bekendtgörelsen skal ske mindst en Uge inden denne Dag paa den Maade, som under Hensyntagen til Stedets Skik og Brug fastsættes af Fogeden (Sysselmanden).

Dagen for Udpantningens Begyndelse fastsættes af Fogeden (Sysselmanden), for saa vidt angaar Skatter og Afgifter, der opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen.

Den Myndighed, som skal foretage Udpantningsforretningen, er berettiget til at beramme Forretningen til Paabegyndelse paa sit Kontor.

3 Udpantning for de i § 2 nævnte Skatter og Afgifter foretages af Fogeden eller Sysselmanden eller af Pantefogeden,[2]) for saavidt en saadan er ansat.

For Thorshavns Vedkommende ansættes en eller to Pantefogeder af Byraadet. Deres Honorar bestemmes ved en af Justitsministeriet stadfæstet Vedtægtsbestemmelse og udredes af Kommunens Kasse. Byraadet autoriserer de til Udpantning af Skatter og Afgifter i Thorshavn benyttede Böger. Anskaffelse af Böger

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 26 af 24.. Sept. 1945 om Inddrivelse af personlig Skat til Amtskommunen, hvorefter Udpantning for denne Skat foretages af Chefen for Færöernes Oppebörselskontor eller en af denne dertil bemyndiget Person.

[2]) Jfr. Vejledning (Nr. 9) for Pantefogder paa Færöerne af 11. Jan. 1936.

og Formularer sker paa Kommunens Bekostning. Retsafgifter for saadanne Udpantninger tilfalder Kommunekassen.

For Bygdernes Vedkommende kan der for et helt Syssel eller for Dele af dette af Lagtinget ansættes Pantefogder, der som Vederlag for Udpantningsforretninger oppebærer de i Udpantningslov af 30. Marts 1894 § 14 omhandlede Gebyrer[1]) samt har Krav paa den sammesteds omhandlede Rejsegodtgörelse. Anskaffelse af de til Udpantning fornödne Böger og Formularer sker paa Amtsrepartitionsfondens Bekostning. Bögerne autoriseres af Amtet.

4 Restancelisterne vedrörende Skatter og Afgifter, som opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, beror, efter at de er blevet godkendt af Fogeden (Sysselmanden) til Udpantning, hos vedkommende Kommunalbestyrelse indtil den i § 2 nævnte Dag og tilsendes derefter uden Ophold den Foged, Sysselmand eller Pantefoged, der skal foretage Udpantning.

5 Naar Skyldneren efter den i § 2 nævnte Dag afværger Udpantning ved at betale Restancen til Fogeden, Sysselmanden eller Pantefogeden, er denne berettiget til med frigörende Virkning for Skyldneren at modtage og kvittere for Restancer, uanset at Betalingen ikke sker under en formelig Udpantningsforretning. Amtet kan fastsætte nærmere Regler med Hensyn til denne Bestemmelses Gennemförelse.

Ansvaret med Hensyn til de oppebaarne Belöb paahviler for Fogedens og Sysselmændenes Vedkommende Statskassen, for Pantefogderne i Thorshavn denne Kommune og for Bygdepantefogderne Amtsrepartitionsfonden.

6 For saa vidt angaar Skatter og Afgifter, der opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, skal Fogeden (Sysselmanden), naar det begæres af Kommunalbestyrelsen, være pligtig at besörge Realisationen af det udpantede.

7 Udpantningsretten for de i § 2 omhandlede Skatter m. v. vedvarer indtil 2 Aar efter, at Fordringen er forfalden til Betaling.

I övrigt gælder med Hensyn til de i denne Lov omhandlede Udpantninger Bestemmelserne i Retsplejelovens Kapitel 54, saaledes at de om Sysselmændenes Udpantningsvirksomhed foreskrevne Regler er anvendelige paa Pantefogder, naar der ikke fremsættes Indsigelser.

Foretages Udpantningsforretningen af Pantefogeden, kan Indsigelser fremsættes dels under Forretningen, dels i Löbet af 14 Dage efter Forretningens Afholdelse. Fremsættes Indsigelsen under Forretningen, skal Pantefogeden indföre Indsigelsen i den ham leverede Bog, men iövrigt fremme Forretningen samt derefter tilstille Fogeden (Sysselmanden) en Udskrift af Bogen. Indsigelser, som fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogeden (Sysselmanden). Efter Forlöbet af 14 Dage fra Forretningens Afholdelse træffer Fogeden (Sysselmanden) Afgörelse om fremsatte Indsigelser; findes det fornödent, kan han forinden give Parterne Lejlighed til ved Möde for Fogedretten at ytre sig om Indsigelserne. Finder Fogeden (Sysselmanden) en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Pantefogeden Fejlen eller ophæver ved Kendelse den stedfundne Forretning i det hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogeden (Sysselmanden) Forretningen som endelig. Om Afgörelsen meddeles Parterne Underretning. Afgörelser, som er trufne af Fogeden, og hvorved en fremsat Indsigelse tages til Följe, kan henholdsvis paaankes eller paakæres i Overensstemmelse med Reglerne i Retsplejelovens tredie Bogs tredie Afsnit. Anke eller Kære imod Kendelser, afsagt af Sysselmanden, sker til Underretsdommeren uden Erlæggelse af Gebyr, saaledes at Fristen for Iværksættelse af saadan Anke eller Kære fastsættes til 4 Uger, og saaledes at de af Dommeren trufne Afgörelser kan indbringes for höjere Ret efter de i Retsplejelovens tredie Bogs tredie Afsnit indeholdte Regler.

8 De af Lagtinget ansatte Pantefogder er tillige pligtige at forrette Polititjeneste i det Omfang, det bestemmes ved en for dem af Amtet udfærdiget Instruks. De Pantefogder, der beskikkes til at udföre Polititjeneste, oppebærer herfor et Veder-

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 27 af 24. Sept. 1945.

lag stort 200 Kr. aarlig, der udredes af Amtsrepartitionsfonden. Naar de forretter Tjeneste uden for det Distrikt, for hvilket Ansættelsen er sket, oppebærer de i Dagpenge 5 Kr., hvorhos der ydes dem Befordringsgodtgörelse efter de for Sysselmænd gældende Regler. Der kan ikke uden særlig Vedtagelse af Lagtinget antages flere end 5 af Pantefogderne til Politimedhjælpere.

9 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1935.

30. Marts — Lov Nr. 86 for Færöerne om Betaling af GEBYR FOR EFTERSYN AF SKIBSPAPIRER til Færöernes Amtskommune.

1 De Gebyrer, der i Henhold til § 3 i Lov Nr. 59 af 23. April 1881 om fremmedes Fiskeri under Færöerne og § 14 i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892 om forskellige Skatter og Afgifter paa Færöerne, jfr. § 3 i Lov Nr. 36 af 9. Marts 1906, betales for Eftersyn af Skibspapirer, tilfalder paa de Steder, hvor Gebyrerne opkræves af Politimester, Sysselmand eller Sognefoged, Færöernes Amtskommune.

2 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1935 og gælder indtil 31. Marts 1940.[1])

24. April — Lov Nr. 140 om TILSYN MED FREMMEDE paa Færöerne.

1 Ved kgl. Anordning kan bestemmes, hvorvidt rejsende ved Ankomsten til Færöerne skal være forsynet med Rejsepas eller andet Legitimationsdokument.

Udenlandske Söfolk, der ankommer til færösk Havn, maa ikke afmönstres uden Politiets Tilladelse. Skibets Förer er ansvarlig for, at Afmönstring ikke finder Sted uden saadan Tilladelse. Hvis han undlader at indhente denne, er Rederiet eller dets Repræsentant her i Landet pligtig at erstatte alle de det offentlige under vedkommendes ulovlige Ophold paa Færöerne og ved Hjemsendelsen paaförte Udgifter.

Enhver Udlænding, der ankommer til Færöerne, skal ånden et af Justitsministeriet fastsat Tidspunkt anmelde sig til Politiet og opgive Formaalet for sin Rejse.[2]) Blanketter hertil skal forefindes om Bord i Rutebaade og paa Hoteller og Pensionater paa Færöerne. Amtet træffer nærmere Bestemmelse om Anmeldelsens Indhold.

2 Udlændinge, der ikke er i Besiddelse af Forsörgelsesret her i Landet, og som findes blottede for Subsistensmidler, skal ved Politiets Foranstaltning snarest udsendes eller udvises af Landet. I Forbindelse hermed kan der gives den paagældende Tilhold til Politiprotokollen om ikke paa ny at lade sig finde her i Landet med Tilkendegivelse af det Ansvar, han paadrager sig ved at overtræde Tilholdet.

3[2]) Udlændinge, som efter denne Lovs Ikrafttræden ankommer til Færöerne, maa ikke opholde sig paa Færöerne i længere Tid end 3 Maaneder fra Indrejsedagen at regne, medmindre Amtet meddeler Tilladelse dertil; efter 6 Maaneders Forlöb kræves Tilladelse fra Justitsministeriet. Naar en saadan Udlænding inden for et Tidsrum af 6 Maaneder har opholdt sig paa Færöerne i i alt 3 Maaneder, maa han ikke uden forud indhentet Tilladelse fra Justitsministeriet paa ny indrejse dertil, för der er forlöbet 3 Maaneder fra hans sidste Udrejse. Saafremt fornöden Opholdstilladelse ikke foreligger, kan den paagældende udvises, saaledes at der efter Amtets eller Justitsministeriets Bestemmelse kan gives ham Tilhold som i § 2 nævnt.

Den, der ikke er i Beiddelse af Indfödsret og ikke har erhvervet Forsörgelsesret her i Landet, kan efter Justitsministeriets Bestemmelse udsendes eller udvises, naar hans Forhold dertil maatte give Anledning, uanset i hvor lang Tid han har haft Ophold her i Landet. I paatrængende Tilfælde træffes Afgörelsen af Amtet, der straks afgiver Indberetning til Justitsministeriet. Klage over Amtets Afgörelse har ikke opsættende Virkning. Ved Udvisningen kan der samtidig gives Tilhold som i de i § 2 nævnte Tilfælde.

4 I de Tilfælde, hvor det i Medför af denne Lov nægtes nogen at opholde sig

[1]) § 2 ophævet ved Lov Nr. 85 af 15. Marts 1939.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 56 af 14. Marts 1936.

her i Landet, kan den paagældende undergives Politiets Tilsyn eller Bevogtning, indtil Bortsendelsen kan finde Sted.

5 Udgifterne ved Udvisning i Medför af denne Lov, herunder Udgifterne til Underhold og Bevogtning, indtil Udsendelse kan finde Sted, afholdes af den paagældende selv, saafremt han har Midler dertil, ellers af Amtsrepartitionsfonden.

6 Politiet kan paalægge Hotelejere, Gæstgivere og Pensionatsværter at före en af Politiet autoriseret Bog over deres Gæster, saavel Danske som Udlændinge. Denne Bog skal til enhver Tid være tilgængelig for Politiet. Logigiverne er pligtige at forvisse sig om, at den i § 1 angivne Anmeldelse rettidigt er indgivet.

7 Overtrædelse af de Tilhold, der gives i Medför af §§ 2 og 3, straffes med Hæfte eller Fængsel. Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Böder. Sagerne behandles som Politisager.

24. April — Lov Nr. 152 om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om PENSIONERING AF LÆRERE og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1893).

11. Maj — Lov Nr. 169 om elektriske STÆRKSTRØMSANLÆG. (Se An. Nr. 63 af 27. Marts 1936).

11. Maj — Lov Nr. 174 for Færöerne om RETTENS PLEJE. (Jfr. An. Nr. 260 og 261 af 23. Sept. 1935, Vejledning ang. Valg til Nævningegrundlisten Nr. 262 af s. D., Lov Nr. 135 af 7. Maj 1937 (Faderskabssager) og Lov Nr. 113 af 15. Maj 1939 (særlig Klageret). Lov Nr. 150 af 13. Apr. 1938 er kundgjort og tinglæst for Færöerne, men Lov Nr. 151 af s. D. og Lov Nr. 368 af 21. Dec. 1938 er ikke kundgjort og tinglæst.).

Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje, saaledes som den er affattet ved Bekendtgörelse Nr. 250 af 1. Oktober 1932, udvides til at gælde for Færöerne med följende Ændringer og Tilföjelser:

1. Til Retsplejelovens § 4, 1. Stk., föjes: »Færöerne henhörer under Østre Landsretskreds.«
2. Til Retsplejelovens § 11 föjes: »Færöerne danner en særlig Nævningekreds. Domsbehandling af Sager, i hvilke Nævninger skal medvirke, foregaar paa det Sted, hvor Underretten har sit Sæde. Retten kan dog, naar det findes formaalstjenligt, bestemme, at Domsbehandlingen skal foregaa uden for Rettens Sæde.«
3. Til Retsplejelovens § 12 föjes: »Desuden udgör Færöerne en Underretskreds.«
4. Retsplejelovens § 14, Afsnit d., e. og f., affattes saaledes:
   »d. Formandsskabet i Overlandvæsenskommissionen i Henhold til den færöske Lovgivning om Landvæsenskommissioner.
   e. Overformynderiforretninger.
   f. Det har sit Forblivende ved de i Lov Nr. 35 af 9. Marts 1906 om Udförelse af Notarialforretninger paa Færöerne indeholdte Bestemmelser, jfr. dog § 55, sidste Stk.
   Som Afsnit h. tilföjes:
   h. Formandsskabet i Overudskiftningskommissioner i Henhold til den færöske Udskiftningslovgivning.«
5. Til Retsplejelovens § 17, 2. Stk., 3. Pkt., föjes: »samt Jordfortegnelser og Realregistre.«

   I Paragraffens 4. Stk. ændres: »Landsrettens Præsident« til: »Amtmanden«, og i Slutningen af Stykket tilföjes: » ; dog kan en saadan Bemyndigelse i paatrængende Tilfælde meddeles af Amtmanden«.

   I sidste Stykke ændres: »Sognefogden« til »Sysselmanden«.

   I Slutningen af Paragraffen tilföjes följende nye Stykker:

»Det har sit Forblivende ved de i Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876, hvorved Lov om Skifte af Dödsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 sættes i Kraft paa Færöerne, indeholdte Regler med Hensyn til Begyndelses- og Registreringsforretningers Udförelse paa Skifterettens Vegne af vedkommende Sysselmand og ved de i Punkt 1 i Anordning Nr. 204 af 4. November 1892 om Lempelser i Lov om Oprettelse af Söretter uden for Köbenhavn samt om Söforklaring og Söforhör af 12. April 1892, for saa vidt angaar Færöerne, indeholdte Bestemmelser om, at Sysselmanden i visse Tilfælde kan træde i den ordinære Underretsdommers Sted som Formand for Söretten. Endvidere kan Sysselmændene i Fogedens Forfald og efter hans Bemyndigelse forrette Auktioner over Lösöre, dog ikke registreringspligtige Skibe, ligesom det har sit Forblivende ved deres Virksomhed med Salg ved Auktion af Smaavrag og Hittefæ, af inddrevet löst Gods, Vrag eller Vragstykker, som skönnes at have en Værdi af ikke over 2 Kr., jfr. Strandingslov for Færöerne af 24. Marts 1899 § 10, og af Grind.

Syslernes Politiretter opretholdes i samme Omfang som hidtil.«

6. I Retsplejelovens § 18 tilföjes efter »Lov om Söretter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5«: » , jfr. Anordning Nr. 204 af 4. November 1892,«.
7. I Retsplejelovens § 20, 5. Stk., tilföjes efter »5«: » , jfr. Anordning Nr. 204 af 4. November 1892,«.
8. I Retsplejelovens § 23 tilföjes som nyt sidste Stykke:
   »Paa Færöerne berammes og kundgöres Nævningeting af Sorenskriveren (Dommeren); den i 3. Stk. nævnte Fortegnelse forfattes af Sorenskriveren (Dommeren) med Bistand af Landfogeden (Politimesteren).«
9. I Retsplejelovens § 41, sidste Stk., ændres: »en Uge« til: »14 Dage«.
10. Til Retsplejelovens § 42, 2. Stk., föjes: »Til Færöernes Retskreds sker Udnævnelse som Sorenskriver (Dommer)«.
11. I Retsplejelovens § 44, 3. Stk., ændres: »Landsrettens Præsident« til »Amtmanden«.

    Paragraffens sidste Punktum affattes saaledes: »Dog behöver den paagældende ikke at have bestaaet nogen juridisk Eksamen.«
12. I Retsplejelovens § 45, 1. Pkt., ændres Ordene: »dog er det tilstrækkeligt, at den paagældende har bestaaet juridisk Embedseksamen« til: »dog behöver den paagældende ikke at have bestaaet nogen juridisk Eksamen«.
13. Til Retsplejelovens § 46, 1. Stk., föjes: »I paatrængende Tilfælde foretages denne Beskikkelse af Amtmanden«.
14. I Retsplejelovens § 51 ændres: »Landsrettens Præsident« til: »Amtmanden«.
15. I Retsplejelovens § 68 ændres: »1. Juli til 30. Juni« til: »1. Februar til 31. Januar«.
16[1]) I Retsplejelovens § 69 indföjes i 3. Linie efter »danske«: »eller til det færöske«.
17. I Retsplejelovens § 71 tilföjes som Nr. 12: »Overvrageren og Vragerkontrolörer«.
18. Retsplejelovens § 73, 1. og 2. Stk., erstattes af följende:
    »Blandt de Personer, der er opfört paa Folketingsvalglisten og opfylder de övrige i §§ 69 og 70 foreskrevne Betingelser, udvælges aarligt et Antal, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet, nemlig i hvert Syssel 1 for hvert fulde Antal af 100 Indbyggere og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 200 Indbyggere, regnet efter den sidst afholdte almindelige Folketælling, dog i alle Tilfælde mindst 5 samt 2 Suppleanter. Valget af disse Personer foretages af Udvalg paa 5 til Syslets Folketingsvælgere hörende Medlemmer. Udvalgene, der dannes for 4 Aar ad Gangen, bestaar af et af Østre Landsrets Præsident udnævnt Medlem som Formand, et af Sorenskriveren

[1]) Jfr. Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 §§ 11—12.

(Dommeren) udnævnt Medlem og 3 af Lagtinget ved Forholdstal valgte Medlemmer. De saaledes udnævnte er pligtige at overtage Hvervet.«

19. I Retsplejelovens § 74 foretages følgende Ændringer:

Paragraffens 1. Stk. affattes saaledes:

»Fortegnelse over de ifölge § 73 valgte (Grundlisten) skal fremlægges til almindeligt Eftersyn samtidig med og i Overensstemmelse med de i Lovgivningen om Folketingsvalg paa Færöerne for Valglister til Folketinget foreskrevne Regler, hvorhos der til enhver paa Listen optagen skal sendes skriftlig Meddelelse om hans Optagelse.«

I Paragraffens 3. Stk. ændres: »Kommunen« til: »Syslet«.

I Paragraffens 4. Stk., 1. Pkt., ændres: »Valg til Rigsdagen« til: »Folketingsvalg paa Færöerne«.

20. I Retsplejelovens § 75 ændres: »15. Maj« til: »1. Januar«.
21. I Retsplejelovens § 76 ændres: »nogen Kommune« til: »noget Syssel«.
22. I Retsplejelovens § 78, 1. Stk., ændres: »2 af vedkommende Amtsraad og Köbstad-Kommunalbestyrelser« til: »2 af Lagtinget«.

Paragraffens 2. Stk. udgaar.

Paragraffens 4. Stk. affattes saaledes:

»Udvalgets Medlemmer er ligesom Medlemmerne af Udvalgene vedrörende Grundlisten berettigede til Godtgörelse for nödvendige Udgifter, herunder Befordringsgodtgörelse efter Regning, dog, saafremt Fartöj, bestemt til Personbefordring, eller Ruteautomobil kan anvendes ikke ud over den for saadan Befordring gældende Takst og i övrigt ikke ud over 30 Øre pr. löbende km; de Udlæg, som Udförelse af de Udvalgets Formand i de följende Paragraffer paalagte Forretninger medförer, godtgöres efter Regning.«

23. I Retsplejelovens § 79 ændres: »15. Juni« til: »15. Januar«, og: »en Uge« til: »3 Uger« samt: »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.
24. I Retsplejelovens § 81, 1. Stk., ændres: »for den köbenhavnske Kreds 600, for den bornholmske Kreds 120 og for hver af de övrige Nævningekredse 200« til: »120«, og i Paragraffens 2. Stk. ændres: »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.
25. I Retsplejelovens § 83, 1. Stk., 1. Linie, ændres: »en Uge« til: »3 Uger«, og i Paragraffens 4. Linie ændres: »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.
26. I Retsplejelovens § 85, sidste Linie, ændres: »30. Juni« til: »31. Januar«.
27. I Retsplejelovens § 87 ændres: »Landsretten og Statsadvokaterne« til: »Sorenskriveren (Dommeren) og Landfogeden (Politimesteren)«.
28. I Retsplejelovens § 88 ændres: »en Uges« til: »14 Dages«.
29. I Retsplejelovens § 95, 3. Pkt., ændres: »Statsadvokaten« til: »Landfogeden (Politimesteren)«.
30. Retsplejelovens § 97 affattes saaledes:

»Der tilkommer Nævninger 4 Kr. for hver Dag og 4 Kr. for hver Nat, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, samt Befordringsgodtgörelse efter Regning, dog, saafremt Fartöj, bestemt til Passagerbefordring, eller Ruteautomobil kan anvendes, ikke ud over den for saadan Befordring gældende Takst og i övrigt ikke ud over 20 Øre pr. löbende km.«

31. Retsplejelovens § 103, 2. Stk., affattes saaledes:

»Rigsadvokaten beskikker efter Forslag af Landfogeden (Politimesteren) Anklagere til efter Paalæg af Landfogeden (Politimesteren) at udföre Tiltale for Færöernes Ret. Landfogedens (Politimesterens) autoriserede Fuldmægtig og Sysselmændene er pligtige at modtage saadan Beskikkelse, dog uden Ret til derfor at oppebære særligt Vederlag.«

Paragraffens sidste Stykke affattes saaledes:

»Bemyndigelse til i en enkelt Sag at udföre Tiltale for Underretten kan efter Indstilling af Landfogeden (Politimesteren) gives af Amtmanden.«

32. Retsplejelovens § 104, sidste Stykke, affattes saaledes:
»Den, der beskikkes til Anklager ved Underretten eller bemyndiges til i en enkelt Sag at udföre en Tiltale, skal være en duelig og retsindig Mand.«

33. I Retsplejelovens § 108, 1. Stk., indföjes som 2. Punktum: »Desuden udgör Færöerne en Politikreds, der forestaas af Landfogeden (Politimesteren).«

34. Retsplejelovens § 110, sidste Stykke, affattes saaledes:
»Ved midlertidig Beskikkelse, som meddeles af Justitsministeriet, i paatrængende Tilfælde dog af Amtmanden, behöver den paagældende ikke at have bestaaet nogen juridisk Eksamen.«

35. I Retsplejelovens § 115, 1. Stk., udgaar Ordene: »opfylder de i § 110, 2det Stykke, til ... Embedseksamen«, og i Stedet for sættes: »er uberygtet og vederhæftig«.
I Paragraffens sidste Stk. ændres Ordene: »Personer ..... Politifuldmægtig« til: »uberygtede og vederhæftige Personer«.

36. Retsplejelovens § 117 affattes saaledes:
»Det kommunale Politis Tjenestemænd ansættes i Thorshavn af Byraadet og uden for Thorshavn af vedkommende Forstanderskab eller, saafremt det Omraade, for hvilket Tjenestemanden ansættes, omfatter flere Kommuner, af Lagtinget.
Ansættelsen sker efter Indstilling af Landfogeden (Politimesteren), saaledes at denne vil have at indstille mindst 3 Ansögere til den paagældende Stilling. Hvis de nævnte ansættende kommunale Raad ikke blandt de indstillede finder nogen Ansöger egnet til Ansættelse, skal Landfogeden (Politimesteren) foretage ny Indstilling. Det kommunale Politis Tjenestemænd afskediges af Landfogeden (Politimesteren). Hvor der bliver Tale om Udredelse af Pension, skal Landfogeden (Politimesteren) dog forinden Afskedigelsen höre vedkommende kommunale Raad derom. Opstaar der mellem det kommunale Raad og Landfogeden (Politimesteren) Uenighed om Afskedigelse af en Tjenestemand, skal Sagen forelægges Justitsministeren, hvis Afgörelse er endelig. Det kommunale Politis Lönning skal godkendes af Lagtinget.
Sysselmændene og Sognefogeden i Vaag udöver Politivirksomhed i samme Omfang som hidtil..«

37. Til Retsplejelovens § 123 föjes som nyt sidste Stykke:
»Paa Færöerne kan Landsretssagförerprøven aflægges for Færöernes Ret. Amtmanden og Landfogeden (Politimesteren) deltager da i Bedömmelsen af, om Udförelsen af Sagerne skal kendes forsvarlig.«

38. I Retsplejelovens § 130 udgaar Ordene: »og have bestaaet juridisk Embedseksamen«.

39[1]) Til Retsplejelovens § 131 föjes som nyt sidste Stykke:
»Enhver, der er myndig og ikke ude af Raadighed over sit Bo, og som ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller, for saa vidt angaar Tiden efter Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse, kan paa Færöerne udföre Retssager for andre. De i Retsplejelovens §§ 133, 134 og 136 indeholdte Regler finder med de Lempelser, der följer af Forholdets Natur, Anvendelse paa saadanne Personer, der udförer Retssager for andre som Erhverv.«

40. I Retsplejelovens § 138, 2. Stk., 3. Pkt., ændres: »begge Instanser« til: »alle Instanser«.

41. I Retsplejelovens § 144 indföjes efter »Statstidende«: »og den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.

[1]) Jfr. Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 §§ 11—12.

42[1]) § 149, Stk. 1 og 2 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 med senere Ændringer, jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935, affattet saaledes:

»Retssproget er Dansk og Færösk. Afhörelse af Personer, der ikke er det danske eller færöske Sprog mægtige, foregaar ved Hjælp af en edsvoren Tolk eller en af Retten udnævnt Tolk. Dog kan Tilkaldelse af Tolk undlades, naar ingen af Parterne gör Fordring herpaa, og Retten tiltror sig fornödent Kendskab til det fremmede Sprog, undtagen i Straffesager ved Domsforhandling i Sager, der er underkastet Landsretsbehandling. Er Dommeren ikke det færöske Sprog mægtig, foranlediger han, naar det maatte være fornödent, tilkaldt en kyndig Person til at fungere som Oversætter.

Dokumenter, der er affattede i fremmede Sprog, skal ledsages af en Oversættelse, der, naar Retten eller Modparten forlanger det, skal bekræftes af en autoriseret Translatör eller en af Retten antagen Oversætter. Oversættelsen kan dog frafaldes, naar begge Parter er enige derom, og Retten tiltror sig fornödent Kendskab til det fremmede Sprog. Er Dommeren ikke det færöske Skriftsprog mægtig, foranlediger han Dokumenter, affattede i det færöske Sprog, oversat, og saafremt Oversættelsen ikke godkendes af Parterne, skal den bekræftes af en af Retten udmeldt kyndig Person. I Tilfælde af Anke eller Kære til Domstole uden for Færöerne skal Dokumenter, affattede i det færöske Sprog, ledsages af en Oversættelse, foretaget af en dertil af Retten beskikket Person. Udgifterne ved de i dette Stykke omhandlede Oversættelser af færöske Dokumenter og de i forrige Stykke, sidste Punktum, omhandlede Tilkaldelser af Tolk udredes af Amtsrepartitionsfonden.«

43. I Retsplejelovens § 160 indföjes efter »Statstidenden«: »eller den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis efter Rettens nærmere Bestemmelse.«

44. I Retsplejelovens § 163 d, 1., 2. og 3. Stk., ændres Ordene: »(Landpostbud)«, »(Landpostbud)« og »(Landpostbudet)« til: »(Postomdeler)«, »(Postomdeler)« og »(Postomdeleren)«.

45. Efter Retsplejelovens § 171, 1. Stk., 1. Pkt., og 2. Stk., 1. Pkt., indföjes som nyt Punktum: »Suderö betragtes i denne Henseende som en særlig Underretskreds.«, og som Paragraffens 4. Stk. tilföjes: »Disse Regler skal dog ikke medföre nogen Pligt for Personer, der bor eller opholder sig paa Færöerne, til at give Möde i det övrige Kongerige eller for Personer, der bor eller opholder sig i det övrige Kongerige, til at give Möde paa Færöerne.«

46. I Retsplejelovens § 174, 3. Stk., ændres: »en Uge« til: »14 Dage«.

47. I Retsplejelovens § 177, sidste Stk., ændres: »en Uge« til: »14 Dage«.

48. I Retsplejelovens § 192 indföjes efter »Vidnepligt«: »dog ikke over i alt 15 Kr.«. Ordene »Jernbane eller Dampskib« udgaar og erstattes af: »Fartöj bestemt til Passagerbefordring«. Ordene »henholdsvis 3die Klasse og« udgaar.[2])

49. I Retsplejelovens § 193, 2. Stk., indföjes efter: »Forordningen af 21. Maj 1845 § 24«: », jfr. Lov af 4. Januar 1854 om Udvidelse af den nævnte Forordning til Færöerne«; endvidere ændres: »Statstidende« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis, dog at Indrykkelse tillige sker i Statstidende i de Tilfælde, hvor Retten skönner det rigtigt«.

50. I Retsplejelovens § 211 udgaar Ordene: »dels Godtgörelse ..... fra Hjemmet« og erstattes af: »dels Godtgörelse for deres Befordringsudgifter efter Regning, idet Rutebaad og Ruteautomobil anvendes i störst mulig Udstrækning,

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 8 af 4. Jan. 1944.

[2]) I 1943 blev Sorenskriveren bemyndiget til i Straffesager at udbetale Differencen mellem den i § 192 fastsatte höjeste Godtgörelse til Vidner og disses virkelige Udgifter ved Ophold i Thorshavn, jfr. Lagtingstid. 1944, S. 224.

dels i Tærepenge 5 Kr. for hvert Døgn, naar Fraværelsen i et saadant varer 8 Timer eller derover«.

51. Efter Retsplejelovens § 223 indsættes som ny § 223 a:

»Ved Overenskomst med fremmed Stat kan det under Forudsætning af Gensidighed vedtages, at Afgørelser af udenlandske Domstole og Myndigheder om borgerlige Krav og udenlandske offentlige Forlig om saadanne Krav skal have bindende Virkning her i Riget, naar Anerkendelsen ikke vilde være aabenbart uforenelig med Landets Retsorden. Nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af en saadan Overenskomst kan fastsættes ved kongelig Anordning.

Selv om saadan Overenskomst ikke foreligger, kan der ved kongelig Anordning træffes tilsvarende Bestemmelse om udenlandske Afgørelsers og Forligs bindende Virkning her i Riget, naar Afgørelser af danske Domstole og Myndigheder og danske offentlige Forlig om borgerlige Krav har bindende Virkning i vedkommende fremmede Stat.«

52. Retsplejelovens § 224 affattes saaledes:

»Enhver borgerlig Retstrætte behandles i første Instans ved Underret, medmindre den er henlagt til Landret, jfr. § 241, eller den ved Overenskomst mellem Parterne indbringes for Landsret, hvilket sidste kan ske, naar Sagen i det øvrige Kongerige vilde henhøre under Landsret i første Instans.«

53. I Retsplejelovens § 225, Nr. 10, udgaar Ordene: »jfr. Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 § 35« og erstattes med: »jfr. Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856«.

54. I Retsplejelovens § 238 indføjes efter: »Firmalov af 1. Marts 1889 § 34«: », jfr. Anordning Nr. 21 af 7. Februar 1890, hvorved den nævnte Lov sættes i Kraft paa Færöerne«.

55. I Retsplejelovens § 241 tilføjes efter: »Lov om Skifte af Dødsbo m. v. af 30. November 1874: », jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876, hvorved den nævnte Lov sættes i Kraft paa Færöerne«.

56. I Retsplejelovens § 248 udgaar sidste Stk.

57. I Retsplejelovens § 260, 2. Stk., 1. Linie, indføjes efter Ordet »Parterne«: »jfr. dog § 131«.

58. Retsplejelovens § 268, 2. Stk., Afsnit a), affattes saaledes: »i Sager angaaende de i Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856 omhandlede Forhold«.

59. Til Retsplejelovens § 269, 2. Stk., føjes: »Den ved §§ 2—7 i Forordning om Forligelsesindretninger paa Landet i Norge af 20. Januar 1797 foreskrevne Ordning bliver fremdeles bestaaende paa Færöerne, idet dog den Del af Sydströmö Præstegæld, hvis Forligsvæsen tidligere har været forestaaet af Amtmanden, henlægges til Thorshavns Bys Forligskommission.«

60. Retsplejelovens § 270, 2. Stk., 2. Pkt., affattes saaledes: »Den Part, som bor uden for Forligskredsen, skal dog være fritaget for personlig Mødepligt«.

61. I Retsplejelovens § 271, 2. Stk., udgaar Ordene: »hvis Genstand er en Fordring lydende paa en bestemt Pengesum«.

62. I Retsplejelovens § 302 indføjes som nyt 4. sidste Stykke:

»Disse Regler skal dog ikke medføre nogen Pligt for Personer, der bor eller opholder sig paa Færöerne, til at give Møde i det øvrige Kongerige eller for Personer, der bor eller opholder sig i det øvrige Kongerige, til at give Møde paa Færöerne.«

63. I Retsplejelovens § 330, 1), tilføjes efter »Sogneraad«: », Forstanderskab«.

64. Retsplejelovens 332, 2. Stk., affattes saaledes:

»Bevilges Andragendet, har Sorenskriveren (Dommeren) at beskikke en egnet Person til at udføre Sagen og træffe de videre fornødne Bestemmelser. Landfogeden (Politimesteren) og Sysselmændene er pligtige til som hidtil at modtage Beskikkelse.«

65. Retsplejelovens § 339, 1. Stk., affattes saaledes:
»Har Sagsögte Bopæl paa Færöerne, skal Sagsögeren lade Stævningen forkynde med 14 Dages Varsel. Har Sagsögte Bopæl uden for Færöerne, eller vides det ikke, hvor hans Bopæl er, bestemmes Varselet af Sorenskriveren (Dommeren).«

66. I Retsplejelovens § 356, 4. Pkt., tilföjes efter Ordene: »i Retskredsen bosat Sagförer«: »eller anden dertil egnet, god Person«.

67. Retsplejelovens § 398, 3. Stk., affattes saaledes:
»Varselet bestemmes af Höjesterets Præsident«.

68. I Begyndelsen af Retsplejelovens Kapitel 39 indföjes som ny § 424 a:
»Af de Sager, der i Henhold til § 224 er henlagt til Underret, bliver alene saadanne, som ogsaa i det övrige Kongerige er henlagt til Underretten, at behandle efter de i nærværende Kapitel givne Bestemmelser, hvorimod de om Sager, der behandles ved Landsret i förste Instans, givne Regler med de fornödne Lempelser bliver at följe ved Behandlingen af de Underretssager, der i det övrige Kongerige behandles ved Landsret i förste Instans. Dog finder Reglen i § 429, 2. Stk., ogsaa Anvendelse paa disse Sager.«

69. Retsplejelovens § 427, 1. Stk., affattes saaledes:
»Har Sagsögte Bopæl paa Færöerne, skal Stævningen forkyndes ham med 14 Dages Varsel. Bor Sagsögte uden for Færöerne, eller vides det ikke, hvor hans Bopæl er, bestemmes Varselet af Sorenskriveren (Dommeren).«

70. I Retsplejelovens § 435 indsættes som 4. Stk.:
»Anke og Kære til Höjesteret af Landsrettens Afgörelser vedrörende de fra den færöske Underret indankede Sager, som i det övrige Kongerige vilde höre under Behandling ved Landsret i förste Instans, kan finde Sted i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitlerne 36 og 37.«

71. I Retsplejelovens § 436 ændres: »dog at Ankefristen kun er 4 Uger« til: »saaledes at Ankefristen er 8 Uger«.

72. Retsplejelovens § 437, 3. Stk., affattes saaledes:
»Varselet bestemmes af Landsrettens Præsident«.

73. I Retsplejelovens § 455 a ændres: »8 Uger« til: »4 Maaneder«.

74. I Retsplejelovens § 455 c ændres: »1 Maaned« til: »2 Maaneder«.

75. I Retsplejelovens § 456, 1. Stk., tilföjes efter »11. September 1839«: », jfr. Reskript af 11. November 1846,«.

76. Retsplejelovens § 459, 2. Stk., affattes saaledes:
»I alle andre Tilfælde træffes Afgörelsen af Underretsdommeren under Anvendelse af de i de följende Paragraffer givne Regler med de Lempelser, der följer af Forholdets Natur, og de i Sagen trufne Afgörelser kan indbringes for höjere Ret i Overensstemmelse med Regelen i § 435, 4. Stk.«
I Paragraffens 3. Stk. ændres: »Indsendelsen til Landsretten« til: »Foretagelsen for Retten«, og: »bliver at tinglyse ..... 1926« ændres til: »bliver at tinglæse og at kundgöre i den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.

77. I Retsplejelovens § 466, 1. Stk., sidste Pkt., udgaar Ordene: »i de Tilfælde ..... Andragendet til Landsretten«.

78. I Retsplejelovens § 472, 1. Stk., ændres: »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis, dog at Indrykkelse tillige sker i Statstidenden i de Tilfælde, hvor Retten skönner det rigtigt«.
I 2. Stk. udgaar Ordene: »i Statstidenden«.

79. Retsplejelovens § 479 affattes saaledes:
»Ved Overenskomst med fremmed Stat kan det under Forudsætning af Gensidighed vedtages, at Afgörelser af udenlandske Domstole og Myndigheder

om borgerlige Krav og udenlandske offentlige Forlig om saadanne Krav kan fuldbyrdes her i Riget, saafremt de i Henhold til § 223 a har bindende Virkning her og kan fuldbyrdes i den Stat, hvor Afgörelsen er truffet eller Forliget indgaaet. Nærmere Bestemmelser til Gennemförelse af en saadan Overenskomst kan fastsættes ved kongelig Anordning.«

80. I Retsplejelovens § 480, 1. og 2. Stk., ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden« og i 1. Stk.: »200 Kr.« til: »100 Kr.«
81. I Retsplejelovens § 503 ændres: »(Sognefogden)« og »Sognefogden« til: »(Sysselmanden)« og »Sysselmanden«.
82. I Retsplejelovens § 507 ændres: »(Sognefogden)« til »(Sysselmanden)«.
83. Retsplejelovens § 509 affattes saaledes:

»Udlæg kan ikke göres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Börn fornödne Senge og Sengklæder samt nödvendigste Linned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordre, at der skal levnes ham Genstande, som hörer til de vigtigste Livsfornödenheder eller er nödvendige til hans Næringsvejs Udövelse indtil et Vurderingsbeløb af 100 Kr. eller, dersom han er Familieforsörger, af 300 Kr. Disse Genstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlægget efter eget Valg; er han ikke til Stede under Eksekutionsforretningen, bör der gives dem, der ellers er til Stede i hans Hus, Anledning til paa hans Vegne at foretage et saadant Valg. Denne Ret til at undtage Genstande indtil en vis Værdi fra Udlægget indtræder dog ikke, naar Udlæg göres for Skatter eller andre Afgifter til det offentlige. Fogeden skal i Embeds Medför göre Skyldneren opmærksom paa hans Ret efter denne Paragraf, hvilken Ret Skyldneren uden Hensyn til muligt Afkald kan benytte indtil Udlægsforretningens Slutning.«

84. I Retsplejelovens § 516 ændres: »Sognefogden« og »(Sognefogden)« til: »Sysselmanden« og »(Sysselmanden)«.
85. I Retsplejelovens § 519 ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden«.
86. I Retsplejelovens § 524 ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden«.
87. I Retsplejelovens § 526 ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden«.
88. I Retsplejelovens § 527 ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden«.
89. Retsplejelovens § 529, 2. Stk., affattes saaledes:

»Udlægsforretningen maa for at kunne göres gældende imod dem, der i god Tro ved Retshandler maatte erhverve Rettigheder over Ejendommen, tinglæses ved dennes Værneting.«
90. I Retsplejelovens § 533, 1. Stk., indföjes efter: »(Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 § 2)«: », jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902«.
91. I Retsplejelovens § 537, 1. Stk., 1. og 4. Linie, ændres: »4 Uger« til: »8 Uger«.
92. Til Retsplejelovens § 538, 3. Stk., föjes: »Afgiftspligtige Varer, som Statskassen[1]) realiserer til Dækning af paalöbne Afgifter og Böder, kan forauktioneres uden forudgaaende Retsforfölgning.«
93. I Retsplejelovens § 542, 2. Stk., ændres: »4 Uger« til: »8 Uger«.
94. I Retsplejelovens § 544, 1. Stk., ændres: »1 Uge« til: »14 Dage«.

Paragraffens 2. Stk., 1. Punktum, udgaar.
95. I Retsplejelovens § 554 ændres: »Tingbogen, hvoraf Genpart« til: »Sköde og Pantebögerne, hvorfra Attest«.
96. I Retsplejelovens § 555, 2. Stk., sidste Pkt., ændres: »14 Dage« til: »4 Uger«.
97. I Retsplejelovens § 560 ændres: »följe fornöden Genpart af Ejendomsbladet og Afskrift af det senest tinglyste Adkomstdokument« til: »saa vidt muligt följe Panteattest og Afskrift af senest tinglæste Adkomstdokument.« Efter Ma-

[1]) Nu formentlig ogsaa Landskassen.

trikulnumre indföjes: »eller Brug«. »Genpart(en) af Ejendomsbladet« ændres 2 Steder til: »Panteattest(en)«.

98. I Retsplejelovens § 561, 1. Stk., indföjes efter: »med 14 Dages Varsel«: »for saa vidt de alle har Bopæl paa Færöerne, og med 6 Ugers Varsel, for saa vidt nogen af dem har Bopæl uden for Færöerne«.

I 2. Stk. ændres: »Genparten af Ejendomsbladet« til: »Panteattesten«, og sidste Sætning i Stykket ændres til: »som indrykkes efter Fogedens nærmere Bestemmelse i de i § 544 nævnte Tidender«.

99. I Retsplejelovens § 564, 2. Stk., 2. Pkt., udgaar Ordene: »jfr. § 37 i Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926« og erstattes af: »som efter Forordning af 28. Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153, jfr. § 7 i Lov af 4. Januar 1854 omUdvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love til Færöerne og Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902«.

100. I Retsplejelovens § 567, 1. Stk., 2. Pkt., ændres: »Genparten af Ejendomsbladet« til: »Panteattesten«. I Paragraffens 3. Stk. udgaar 2., 3. og 4. Pkt.

101. I Retsplejelovens § 569 ændres: »har Krav paa ..... 1869« til: »har Krav paa Godtgörelse som Syns- og Skönsmænd i Henhold til § 211«.

102. I Retsplejelovens § 571, 2. Stk., ændres: »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis«.

103. I Retsplejelovens § 573, sidste Stk., ændres: »Genparten af Ejendomsbladet« til: »Panteattesten«.

104. I Retsplejelovens § 581 indföjes efter: »med 14 Dages Varsel«: »eller, hvis nogen af dem har Bopæl uden for Færöerne, med 4 Ugers Varsel«. Endvidere ændres »Statstidenden« til: »den til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Avis, og saafremt nogen af de interesserede har Bopæl uden for Færöerne, tillige i Statstidenden«.

105. I Retsplejelovens § 583, 1. Stk., 2. Pkt., ændres: »Tingbogen« til: »Pantebogen«.

106. I Retsplejelovens § 584 ændres: »4 Uger« til: »8 Uger« og: »Tingbogen« til: »Pantebogen«.

107. I Retsplejelovens § 592, 1., 3. og 5. Linie, ændres: »4 Uger« til: »8 Uger«.

108. I Retsplejelovens § 593, sidste Stk., ændres: »14 Dage« til: »6 Uger«.

109. I Retsplejelovens § 596, 1. Stk., tilföjes i Linie 2 efter »29. Marts 1873 § 1«: », jfr. Lov Nr. 40 af 30. Marts 1894 § 1«, og i 2) Linie 3 efter »dertil sig sluttende Reglementer«: »og Anordning Nr. 103 af 13. August 1886 om Brandvæsenet i Thorshavn § 8«.

110. I Retsplejelovens § 597 ændres: »et Aar« til: »to Aar«.

111. Retsplejelovens § 600, 1. Stk., 1. Pkt., affattes saaledes: »Udpantning iværksættes af Fogeden for Thorshavns, Arges, Höjvigs, Hvidenæs', Nolsös, Velbestads og Kirkebös Vedkommende; uden for de nævnte Bygder foretages Udpantning af Sysselmanden, der fungerer som Foged og i alle Henseender i disse Sager træder i dennes Sted.«

112. I Retsplejelovens § 602 ændres: »Sognefogden« til: »Sysselmanden«.

113. Til Retsplejelovens § 603, 3. Stk., föjes: »dog at Anke eller Kære imod Kendelser afsagte af Sysselmanden sker til Underretsdommeren uden Erlæggelse af Gebyr, saaledes at Fristen for Iværksættelse af saadan Anke eller Kære fastsættes til 4 Uger, og saaledes at de af Sorenskriveren (Dommeren) trufne Afgörelser kan indbringes for höjere Ret efter de i foregaaende Afsnit indeholdte Regler.«

114. Retsplejelovens § 604 udgaar.

115. I Retsplejelovens § 605 udgaar: »eller ..... dens Stadfæstelse«. Endvidere udgaar: »paa Landet« og Paragraffen ud, og i Stedet for indsættes: »af Sysselmanden, i Thorshavn af Fogeden, efter at der 1 Uge forud har fundet Opslag Sted paa Kundgörelsestavlen paa Auktionsstedet«.

116. I Retsplejelovens § 606, sidste Pkt., udgaar Ordene: »eller, for saa vidt .... Stadfæstelse«.

Til Paragraffen föjes: »Dog skal Anke eller Kære imod Udpantningsforretninger og Kendelser foretagne eller afsagte af Sysselmanden ske til Underretsdommeren uden Erlæggelse af Gebyr inden en Frist af 4 Uger. De af Sorenskriveren (Dommeren) herefter trufne Afgörelser kan indbringes for höjere Ret efter de i foregaaende Afsnit indeholdte Regler.«

117. I Retsplejelovens § 607, 2. Stk., i Slutningen, udgaar Ordene: »eller, for saa vidt ..... Stadfæstelse«.

118. Retsplejelovens § 608 a affattes saaledes:

»Med Hensyn til Udpantning for Kommuneskatter, Kongs- og Matrikulsskatter, Lejeafgifter af Statens Fæstegods og alle andre Afgifter til det offentlige, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, finder de i dette Kapitel fastsatte Regler Anvendelse med de Ændringer, som följer af den om saadan Udpantning gældende Særlovgivning.«

119. I Retsplejelovens § 609, 2. Stk., ændres: »D. L. 5—7—8 og 9« til: »N. L. 5—7—8 og 9«.

120. I Retsplejelovens § 616, 2. Stk., udgaar 1. Pkt. og i Stedet for indföjes: »For at Arrestens Retsvirkning skal kunne göres gældende over for godtroende Trediemand, saaledes at de foretagne Retshandler taber Gyldighed, er det nödvendigt, at Tinglæsning af Arrestdekretet har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værneting eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, ved dennes Værneting.«

121. I Retsplejelovens § 634, 1. Stk., 1. Pkt., ændres: »en Uge« til: »1 Uger«.

122. I Retsplejelovens § 645 ændres: »4 Uger« til: »8 Uger«.

123. I Retsplejelovens § 654 tilföjes efter »Skifteloven af 30. November 1874«: », jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876, hvorved den nævnte Lov sættes i Kraft paa Færöerne«.

124. Retsplejelovens § 660, 1. Stk., affattes saaledes:

»Behandlingen af Tvistigheder, der opstaar under Skiftebehandlingen, herunder Forligsmægling og Bevisförelse, foregaar ved Skifteretten efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Tvistigheder angaaende anmeldte Fordringer eller fremsatte Krav afgöres ved Dom, der kan fuldbyrdes efter almindelige Regler. I andre Tilfælde træffer Skifteretten Afgörelse ved Kendelse, i hvilken det kan paalægges den Part, der skönnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unödig at have vidtlöftiggjort Proceduren, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, saaledes at Fuldbyrdelsesfristen med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen. Förelsen af Testamentsvidner og Arvelegitimationsvidner foregaar ved Skifteretten.«

125. I Retsplejelovens § 661, 1. Stk., 1. Pkt., udgaar Ordene: »og de ikke i Medför af § 662, 1. Stk., er Genstand for Anke«.

I 1. Stk., 2. Pkt., ændres Ordet »anerkendes« til: »kærendes«.

126. I Retsplejelovens § 662, 1. Stk., 2. Pkt., udgaar Ordene: »Anke eller«.

I Paragraffens 2. Stk. ændres »4 Uger« til: »8 Uger«, og efter »Lov af 30. November 1874 § 50« tilföjes: », jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

127. I Retsplejelovens § 663 tilföjes efter »og 75«: », jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

128. I Retsplejelovens § 667 tilföjes efter »Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901«: », jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902« og efter »Lov Nr. 68 af 12. April 1927«: », jfr. Anordning Nr. 278 af 10. November 1927«.

129. Retsplejelovens § 672 affattes saaledes:

»Om Behandlingen af Tvistigheder, der opstaar under Boets Behandling, gælder Reglerne i § 660, 1. Stk., 1.—3. Pkt.«

130. I Retsplejelovens § 673, 1. Stk., 1. Pkt., udgaar Ordene: »og som ikke i Medfør af denne Paragrafs 2. Stk. er Genstand for Anke«.

I Paragraffens 1. Stk., 2. Pkt., tilføjes efter »Konkurslovens § 48, 2. Stk.«: », jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902 og Anordning Nr. 278 af 10. November 1927,«.

I Paragraffens 2. Stk., 2. Pkt., udgaar Ordene: »Anke eller«.

131. I Retsplejelovens § 674 ændres: »4 Uger« til: »8 Uger«.

132. I Retsplejelovens § 679 tilføjes efter »Konkurslov af 25. Marts 1872«: », jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902« og efter: »Skiftelov af 30. November 1874«: », jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876«.

133. I Retsplejelovens § 687, 1. Stk., ændres: »Landsretterne« til: »Underret«.

I Paragraffens sidste Stk. ændres Ordene »Landsretsbehandling af« til: »Nævningers Medvirken bortfalder dog i«, hvorhos Ordene: »bortfalder dog« udgaar.

134. Retsplejelovens § 688 affattes saaledes:

»Ved Underretten, henholdsvis Söretten, behandles og paakendes i første Instans uden Medvirken af Nævninger alle andre Straffesager, for saa vidt disse ikke henhörer under Syslernes Politiret.

Ved Syslernes Politiret behandles i 1ste Instans uden for Sydströmö Præstegæld de Sager, der ifölge særlig Lovbestemmelse er henlagt under disse Retter.«

135. Retsplejelovens § 716, 1. og 2. Stk., affattes saaledes:

»Landfogden (Politimesteren) virker for Forfölgning af alle Forbrydelser, der ikke er henvist til Paatale af private.

Hvad der ved nærværende Lov er paalagt Statsadvokaten, paahviler for Færöernes Vedkommende, bortset fra Ankesagernes Behandling ved Landsretten, Landfogeden (Politimesteren), som er direkte underordnet Rigsadvokaten.«

136. Retsplejelovens § 720 affattes saaledes:

»I alle Sager, hvis Forfölgning ikke er henvist til private (§ 725), tilkommer det Landfogeden (Politimesteren) at paatale for den dömmende Ret. Sysselmanden rejser dog Paatale i de Sager, som hörer under Syslets Politiret.«

137[1]) I Retsplejelovens § 721 udgaar de 3 første Linier: »Politimesteren tilkommer ..... Paatale (Politisager)«, og i Stedet for sættes: »Efternævnte Sager, hvori Tiltale rejses for Underretten, henholdsvis Söretten, betegnes som Politisager«.

I Paragraffens 1ste Afsnit indføjes efter »r. Lov Nr. 145 ..... 12. Marts 1918 § 14«: », jfr. Anordning Nr. 185 af 1. April 1921, hvorved samme Lov udvides til at gælde for Færöerne;«.

I Paragraffens 1ste Afsnit indføjes yderligere efter »bb.«: »Lov af 28. Januar 1856 angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færöerne § 18, Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856 § 63. 1. Pkt., Lov Nr. 36 af 29. Marts 1878 om Ligsyn paa Færöerne § 7, Strandingslov for Færöerne Nr. 49 af 24. Marts 1899 § 19, Lov for Færöerne Nr. 36 af 28. Februar 1908 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene § 17, Lov for Færöerne Nr. 63 af 1. April 1909 om Vandledninger § 5, Lov for Færöerne Nr. 68 af 1. April 1912 angaaende Sprængstoffer § 11, Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færöerne § 36, Lov Nr. 90 af 1. April 1925 for Færöerne om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad § 3 og Lov Nr. 115 af 4. April 1928 for Færöerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. § 8, jfr. Lov Nr. 98 af 27. Marts 1934«.

---

[1]) Jfr. Lov Nr. 196 af 15. Maj 1939.

138. Til Retsplejelovens § 726, 4. Stk., föjes: », jfr. § 12 c i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færöerne«.

139. Retsplejelovens § 733, 2. Pkt., affattes saaledes:
»I paatrængende Tilfælde kan dog ogsaa en myndig og uberygtet Person der ikke er antaget af Justitsministeren, beskikkes til Forsvarer.«

140. I Retsplejelovens § 735, 3. Stk., sættes Punktum efter »Instans«. Resten af Stykket udgaar.

141. Retsplejelovens § 793, 1. Pkt., affattes saaledes:
»Til at före Tilsyn med Varetægtsfangers Behandling og Forholdene i Varetægtsfængsler udvælger Lagtinget efter Forholdstal to Medlemmer af sin Midte for 4 Aar ad Gangen«.

142. I Retsplejelovens § 795, 1. Stk., ændres: »Tinglysning« til: »Tinglæsning og ved Bekendtgörelse i Aviserne«.

143. I Retsplejelovens § 796, 1. Stk., Nr. 2, indföjes efter »11. September 1839«: », jfr. Reskript af 11. November 1846,«.

144. I Retsplejelovens § 877, 2. Stk., 4), ændres: »D. L. 1—2—1« til: »N. L. 1—2—1«.

145. Til Retsplejelovens § 940 föjes som nyt Stk.:
»Domme i Nævningesager paaankes direkte til Höjesteret efter de i nærværende Kapitel givne Regler med de fornödne Lempelser. Andre Domme, afsagte af Underretten, paaankes til Landsret efter Reglerne i Kapitel 83«.

146. I Retsplejelovens § 947 ændres: »14 Dage« til: »4 Uger«.

147. I Retsplejelovens § 948 ændres: »14 Dage« til: »4 Uger«.

148[1]) I Retsplejelovens § 962 ændres: »14 Dage« til: »8 Uger«.
Som nye Stykker indföjes:
»Domme afsagte af en af Syslernes Politiretter kan af Tiltalte eller Landfogeden (Politimesteren) inden 4 Uger efter Dommens Afsigelse, eventuelt Forkyndelse for Tiltalte, paaankes til Færöernes Overpolitiret, der bestaar af Sorenskriveren (Dommeren) som Formand og to i færöske Bygdeforhold og lignende Forhold kyndige Mænd, som beskikkes af Lagtinget for 4 Aar ad Gangen. Lagtinget beskikker tillige 2 Suppleanter.
Overpolitirettens Domme i disse Sager kan kun paaankes med Justitsministerens Tilladelse. Bestemmelsen i 2. Stk., sidste Punktum, finder tilsvarende Anvendelse. Saafremt der meddeles Tilladelse til Anke, sker denne efter de almindelige for Underretsdommere i Politisager gældende Regler.«

149. I Retsplejelovens § 963, litra b, ændres: »14 Dage« til: »8 Uger«.

150. Til Retsplejelovens § 968 föjes som nyt Stykke:
»Kære finder i Overensstemmelse med Reglerne i § 940 Sted til Höjesteret eller til Landsret efter de i nærværende Kapitel indeholdte Regler med de fornödne Lempelser.«

151. I Retsplejelovens § 991, 5. Stk., indföjes efter: »af 14. April 1932«: », jfr. Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorköretöjer § 29«.

152. I Retsplejelovens § 992, 1. Stk., indföjes efter: »af 14. April 1932«: », jfr. Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorköretöjer § 29«.

153. Til Retsplejelovens § 1036, 2. Stk., föjes: », jfr. Lov for Færöerne om Udpantning m. m. af 30. Marts 1894 § 16«.

154. Denne Lov træder i Kraft 1. Oktober 1935. Fra samme Dato ophæves Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924, hvorved Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje med dertil hörende Tillægslove udvides til at gælde for Færöerne. Dog vedbliver Lov Nr. 93 af 11. April 1916 om Udgifterne i Strafferetsplejen og midlertidig Lov Nr. 95 af 11. April 1916 om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner, at være gældende for Færöerne.

---

[1]) Jfr. Lov Nr. 196 af 15. Maj 1939.

11. Maj — Lov Nr. 177 for Færöerne om Ændringer i Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om FÆRØERNES LAGTING. (Se Bek. Nr. 249 af 24. Juni 1939 af Lov om Færöernes Lagting).

11. Maj — Lov Nr. 184 for Færöerne om AFLØSNING AF DE TIL JORDEGODSET KNYTTEDE RETTIGHEDER VED FANGST AF GRINDEHVALER.

1 Alle til Jordegodset paa Færöerne knyttede Rettigheder til Jordehval af Grind bortfalder fra 1. Januar 1937 at regne.

2 Der nedsættes en Aflösningskommission bestaaende af Dommeren som Formand og 2 af Lagtinget udpegede Medlemmer. For disse vælges 2 Suppleanter.

Denne Kommission skal for hver Vaag udregne for Tidsrummet 1. Januar 1884 til 31. December 1933, hvor mange Skind Grind aarlig gennemsnitlig er tilfaldet Jordegodset, og hvad Gennemsnitsprisen pr. Skind har været ved de afholdte offentlige Grindeauktioner paa Færöerne i nævnte Tidsrum. Kommissionen skal være berettiget til at kræve sig meddelt de nödvendige Oplysninger fra offentlige Myndigheder, herunder Kommunalbestyrelserne.

Den gennemsnitlige aarlige Værdi af Jordehvalen for hver Vaag udfindes derpaa ved at multiplicere det ovennævnte aarlige gennemsnitlige Skindantal med den gennemsnitlige ovenomhandlede aarlige Pris pr. Skind.

Aflösningssummen for hver Vaag bliver derefter udregnet til en Kapital svarende til den gennemsnitlige aarlige Jordehvalsværdi for Vaagen, taget 25 Gange.

3 Kommissionen opstiller derefter inden 1. Oktober 1936 Liste over Fordeling af Aflösningssummen mellem Ejerne og Besidderne af Jordegodset for hver Vaag.

Disse Lister tilsendes vedkommende Sysselmand.

4 Sysselmanden skal derpaa tilsende vedkommende Kommunalbestyrelse Fordelingslisten for den eller de Vaage, som ligger i Kommunen, og Listerne skal fremlægges til Eftersyn i Tiden fra 1. til 30. November 1936 paa et bekvemt Sted, hvorom Formanden skal udstede Bekendtgörelse paa sædvanlig Maade.

Indsigelser mod Udregningen og Fordelingen maa fremsættes inden 1. December 1936 skriftligt og motiveret over for Sysselmanden. Denne videresender disse med sine Udtalelser til Aflösningskommissionen, der træffer endelig Afgörelse inden 28. Februar 1937.

5 Odelsejerne faar derefter af Jordehvalfonden tilsendt deres Tilgodehavende i Overensstemmelse med Aflösningskommissionens endelige Afgörelse i Sagen. De Statens Fæstegods tilfaldende Belöb indbetales i Færöernes Jordebogskasse eller i den færöske Jordfond, for saa vidt en saadan eventuelt maatte blive oprettet ved Lov, medens Fæsterne paa Aflösningstiden og disses Enker nyder 4 pCt. Afkortning aarlig af det Fæstegodset tilfaldende Belöb i Fæsteafgiften for deres Besiddelsestid. De det beneficerede Gods tilfaldende Andele udbetales mod Kvittering af Færö Amt og Provsti til Anbringelse efter de for Salg af beneficeret Gods gældende Regler. De Andele, der tilfalder Jorder, der som Embedsgaarde er henlagt til verdslige Embedsmænd, indbetales i Færöernes Jordebogskasse.

For Fæstegodsets, det beneficerede Gods's og de verdslige Embedsgaardes Vedkommende skal Jordehvalfondens Kasserer være berettiget til at udstede 4 pCt. rentebærende Obligationer, hvoraf 1/5 udtrækkes aarlig, hvert följende Aar. Lignende Obligationer skal ogsaa kunne udstedes for Odelsgodset i det Omfang, som er fornödent.

6 Udgifterne ved Aflösningskommissionens Arbejde afholdes af Jordehvalfonden. Forskud kan ydes.

Kommissionens Medlemmer erholder samme Vederlag som Medlemmer af Overudskiftningskommissionen.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, naar alle 3 Medlemmer er til Stede. For Forretningsgangen anvendes de for Overudskiftningskommissionens Forretningsgang

gældende Regler med de efter Aflösningskommissionens Skön fornödne Lempelser.

7 Naar Aflösningen er gennemfört, indgaar Resten af Fondens Midler til Lagtingets ökonomiske Fond. Et eventuelt Underskud ved Aflösningen bæres af ökonomisk Fond.

11. Maj — Lov Nr. 190 om Tilskud fra Staten og Skolefondene til UNGDOMSSKOLER OG AFTENSKOLER.

6 Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler til Gennemförelse af denne Lov og til efter Forhandling med Færöernes Lagting at fastsætte, paa hvilken Maade nærværende Lov kan gennemföres paa Færöerne. (Jfr. Bek. Nr. 224. 22. Juli 1935).

11. Maj — Lov Nr. 192 om Ændring i Lov for Færöerne om KIRKERNES STYRELSE m. v. (Indföjet i Loven af 1924).

20. Maj — Bek. Nr. 195 om Ændringer i det af Justitsministeriet under 14. Juni 1909 udfærdigede REGLEMENT FOR GRINDEFANGSTEN paa Færöerne. (Se Reglementet optrykt ved Kundg. Nr. 23 af 1. Juni 1910).

29. Maj — Bek. Nr. 202 om Indretning m. v. af den i Sölovens § 35 ommeldte SKIBSDAGBOG OG MASKINDAGBOG.

5 Forinden en Skibsdagbog eller en Maskindagbog tages i Brug, skal den autoriseres og forsynes med Segl paa det Sted, hvorfra Rejsen begynder ...; paa Færöerne foretages Autorisationen i Thorshavn af Politimesteren og udenfor denne By af vedkommende Sysselmand eller Sognefoged.

24. Juni — Bek. Nr. 209 for Færöerne om de Lægerne paahvilende OPTEGNELSER OG INDBERETNINGER ANG. FØDSLER, ved hvilke de har ydet Födselshjælp uden Medvirken af Jordemoder.

I Henhold til § 11, 2. Stk., i Anordning for Færöerne Nr. 35 af 26. Februar 1935 om Udövelse af Lægegerning fastsættes herved följende Regler, der vil være at iagttage i de Tilfælde, hvor en Læge yder Födselshjælp ved en Födsel, *ved hvilken ingen Jordemoder medvirker.*

1 En Læge, der har ydet Födselshjælp ved en Födsel, ved hvilken ingen Jordemoder har medvirket, skal före nöjagtige Optegnelser over Födslen med Oplysning om Moderens fulde Navn, Alder, faste Bopæl og Stedet, hvor Födslen er foregaaet. Af Optegnelserne skal endvidere fremgaa, om Moderen er gift, ugift, separeret eller fraskilt, hvor mange tidligere Svangerskaber (Aborter medregnede), hun har gennemgaaet, om der har været alvorlige Sygdomme (f. Eks. Nyrebetændelse, Tuberkulose) under Svangerskabet, Oplysning angaaende Fosterstillingen, om Kunsthjælp (derunder Pituitrinindspröjtning) er anvendt, Barnets Födselsaar og -dag samt Klokkeslet for Födslen, Barnets Kön, om det skönnedes fuldbaarent, eventuelt hvor meget for tidligt födt, Barnets Vægt og Længde, om dets Hud er röd, om Neglene paa Fingrene er blöde og uden fri Rand, om Lemmerne er magre og spinkle, om Ansigtet er rynket, for Drenges vedkommende, om Testiklerne mangler i Pungen, og for Piger, om Vandlæberne rager frem mellem Skamlæberne, om Barnet var levendefödt, d. v. s. har givet Livstegn fra sig efter Födslen, eller dödfödt, d. v. s. kommet til Verden efter 28. Svangerskabsuge uden at have givet Livstegn fra sig efter Födselen, om der er hvide Infarkter (faa eller mange) iModerkagen eller andre Uregelmæssigheder ved Efterbyrden, og om Födslen eventuelt var fuldendt för Lægens Ankomst.

Disse Optegnelser skal Lægen enten straks indföre i en særlig Bog, jfr. 4. Stk.,

eller, saafremt han ikke förer en saadan, straks skriftlig tilstille en stedlig Jordemoder med Anmodning om, at hun vil indföre dem i sin Protokol.

Hvis Lægen benytter denne sidste Fremgangsmaade, har Jordemoderen Krav paa en Godtgörelse af 2 Kr. for hver Födsel, der önskes indfört, hvilket Gebyr vedkommende Læge maa fremsende samtidig med Anmodningen til hende.

Forsaavidt Lægen maatte foretrække at före en særlig Bog fremfor at sende sine Optegnelser til en Jordemoder, paahviler der ham samme Forpligtelse som Jordemoderen til efter Begæring at forevise Bogen for vedkommende Embedslæge, til hvem den skal afleveres, naar den er udskrevet, eller naar Lægen forlader Embedslægekredsen. Naar det forlanges af nogen, der har retlig Interesse deri, skal Lægen give en nöjagtig Udskrift af de i Bogen indeholdte Optegnelser om det Barn eller de Börn, hvorom der forlanges Oplysning. For en saadan Udskrift er han berettiget til af Rekvirenten af Attesten at kræve et Gebyr af 1 Kr. for hver Födsel.

2 Lægen skal göre Anmeldelse til vedkommende Sognepræst eller til Præsten for den anerkendte Menighed udenfor Folkekirken, til hvilken den födende hörer, om ethvert levende födt Barns Födsel, ved hvilken Lægen har ydet Födselshjælp uden en Jordemoders Medvirken, selv om Barnet er født saa meget för Tiden, at det ikke anses for levedygtigt (levendefödt Abort). Til Anmeldelsen benyttes en dertil særlig anordnet Blanket, som faas udleveret hos Embedslægen.

Den udfyldte Blanket leveres til vedkommende Præst inden en Uge efter Födslen. Den kan enten afleveres personligt eller ved paalideligt Bud eller sendes med Posten, stilet til vedkommende Tjenestemand (Sognepræsten for N. N. Pastorat, Præsten ved N. N. Kirke. — Personnavn anvendes ikke —); i sidstnævnte Tilfælde anvendes den dertil bestemte, paa lukket Brevkort trykte Blanket, som faas udleveret hos Embedslægen.

3 Lægen skal endvidere, naar han har ydet Födselshjælp ved en Födsel, ved hvilken ingen Jordemoder har medvirket, straks efter Födslen meddele Forældrene (den ugifte Moder), at det ogsaa er deres Pligt at anmelde Barnets Födsel for vedkommende Kirkebetjent i Thorshavn inden 2 Dage og paa Landet inden 8 Dage efter Födslen. Er Forældrene gift, bör Lægen henstille til dem at forevise deres Vielsesattest for Kirkebetjenten samtidig med, at de anmelder Födslen.

4 Overtrædelser af denne Bekendtgörelse straffes i Henhold til § 22 i Anordning for Færöerne af 26. Februar 1935 om Udövelse af Lægegerning med Böder.

5 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft straks.

31. Juli — Ændring i Reglement af 19. Juni 1933 for ORDENS OVERHOLDELSE I TRANGISVAAG HAVN. (Indföjet i 1933).

23. Sept. — An. Nr. 260 om Gennemförelse af Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om RETTENS PLEJE.

1 I Medför af § 723, 1. Stk. Nr. 3, i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje, saaledes som den er affattet ved Bek. Nr. 250 af 1. Okt. 1932, jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje fastsættes herved följende:

Landfogden (Politimesteren) bemyndiges til — naar ikke særlige Omstændigheder gör sig gældende — uden Forelæggelse for Rigsadvokaten at undlade Paatale eller samtykke i, at en Sag afgöres med en Statskassen tilfaldende Böde eller Betaling af Erstatning, forsaavidt Sagen drejer sig om en af följende Forbrydelser:

1) Vold og Fornærmelse mod Politiet og andre offentlige Bestillingsmænd, hvor der ikke foreligger Skade af Betydning (Straffelovens §§ 119 og 121).
2) Overtrædelse af Straffelovens § 158, Stk. 3, naar de i § 84, Nr. 3, omhandlede særlige Omstændigheder foreligger.
3) Overtrædelse af Straffelovens § 163.
4) Urigtig Anmeldelse til Øvrigheden (Straffelovens § 165, 1. Led).
5) Overtrædelse af Straffelovens § 174, for saa vidt angaar Misbrug af Legitimationspapirer.
6) Overtrædelse af Straffelovens § 232 i mindre grove Tilfælde.
7) Vold, hvor ingen betydelig Skade er sket.
8) Overtrædelse af Straffelovens § 253.
9) Berigelsesforbrydelser, for saa vidt Forholdet falder ind under Straffelovens § 287.
10) Overtrædelse af Straffelovens § 291, Stk. 1, § 298, Nr. 1 og 2, og § 299, for saa vidt den forurettede deri samtykker, eller nogen af de i Straffelovens § 84, Nr. 4—7, omhandlede særlige Omstændigheder foreligger.
11) Overtrædelse af Lov om Værnepligt Nr. 123 af 8. Juni 1912 § 28 under Forudsætning af, at vedkommende Udskrivningschef samtykker deri.

2 Justitsministeriets Anordninger Nr. 131 og 132 af 3. Marts 1919 om Bogföring hos Underretsdommere og Politimestre udenfor København, jfr. An. Nr. 227 af 27. Juli 1934, anvendes paa Færöerne, dog at det indtil videre har sit Forblivende ved de hidtil fulgte Regler om Sorenskriverens (Dommerens) Förelse af Overformynderihovedbogen og om Bogföring af Arveafgiften.

3 I Medför af § 187, jfr. § 205, i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje, saaledes som den er affattet ved Bek. Nr. 250 af 1. Okt. 1932, jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje, foreskrives herved följende Form for den höjtidelige Forsikring, som Vidner og Syns- og Skönsmænd under de i Retsplejelovens § 187, jfr. § 205, nærmere angivne Omstændigheder afgiver i Stedet for Ed:

»At jeg under den af mig inden Retten afgivne Forklaring har talt den fulde Sandhed og intet fortiet, det forsikrer jeg herved paa Ære og Samvittighed.«

Denne Anordning træder i Kraft 1. Okt. 1935.

23. Sept. — An. Nr. 261 om Gennemförelse af Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om RETTENS PLEJE.

I Medför af §§ 19, 26, 33 og 1000, 3. Stk. i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje, saaledes som den er affattet ved Bek. Nr. 250 af 1. Okt. 1932, jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje, fastsættes herved följende:

1 Hovedtingstedet for Færöerne er i Thorshavn. Hertil henhörer samtlige Sysler undtagen Suderö Syssel.

Bitingstedet er i Tveraa. Hertil henhörer Suderö Syssel.

2 Ordentlige Retsmöder til Domssagers Behandling afholdes Kl. 10 Formiddag paa Hovedtingstedet i Thorshavn den förste og tredie Tirsdag i hver Maaned, dog ikke den förste Tirsdag i Januar Maaned, og ikke i Juni Maaned.

Paa Bitingstedet i Tveraa afholdes saadanne Retsmöder 6 Gange aarlig med et Mellemrum af ikke under 1 og ikke over 3 Maaneder og saaledes, at der i hvert Fjerdingaar afholdes mindst et ordentligt Retsmöde. Sorenskriveren (Dommeren) kundgör i betimelig Tid, hvornaar Retsmöderne i Tveraa skal finde Sted.

3 Ved Retten skal föres följende Böger:

Retsbogen, indeholdende en Fremstilling af, hvad der er foregaaet i Retten og besluttet af denne — forsaavidt angaar Domme og egentlige Kendelser, dog kun en Bemærkning om deres Afsigelse, jfr. Retsplejelovens §§ 34 og 35.

Dombogen, hvori Domme og egentlige Kendelser indföres fuldstændigt, jfr. Retsplejelovens § 35, 5. Stykke.

Bogen, hvori optages Udsagn af Vidner m. fl. under Domsforhandling i Nævningesager, jfr. Retsplejelovens § 876, *Stemmegivningsbogen*, jfr. Retsplejelovens § 214, 1. Stykke, til Brug i de Tilfælde, hvor Retten fungerer som Söret, eventuelt Handelsret, eller som Overpolitiret.

Der vil herhos være at före særlige *Skifteböger*, i hvilke ogsaa Skiftekendelser og — forsaavidt de ikke af Retten opbevares som Bilag til Skiftesagerne og indbindes regnskabsaarsvis — Repartitioner indföres fuldstændigt, samt en særlig *Fogedbog*, jfr. Retsplejelovens § 525 og *Auktionsbog*, jfr. Retsplejelovens § 588, sammenholdt med § 525, i hvilke Böger ogsaa henholdsvis Foged- og Auktionskendelser indföres fuldstændigt, jfr. Retsplejelovens §§ 527 og 590.

For Sysselmændene vil der yderligere være at före en Bog til Brug under de ved disse foretagne Foged- og Auktionsforretninger, jfr. Retsplejelovens §§ 480, 525 og 602, 2. Stykke og Lov af 11. Maj 1935, Punkt 80 m. fl.

Sysselmændene skal, naar de fungerer som Politiretsdommere eller Formænd for Söretten, jfr. Lov af 11. Maj 1935, Pkt. 5, före en *Rets- og Dombog*, indeholdende det samme som ovenfor fastsat for Retsbogen og Dombogen ved Retten. Dog benyttes Rets- og Dombogen af Sysselmændene ogsaa som Stemmegivningsbog i Sösager.

De Böger, som efter ovenstaaende skal föres, autoriseres af Sorenskriveren (Dommeren), jfr. Retsplejelovens § 33, 2. Stykke. Bögerne skal autoriseres til Brug for hele vedkommende Landomraade og til Optagelse af Beretning om alle vedkommende Retshandlinger indenfor dette.

Bögerne skal pagineres, gennemdrages og forsynes med Segl, og der skal i Autorisationen optages en Bemærkning herom.

Bögerne skal föres i saa mange Eksemplarer, som det til enhver Tid anses fornödent. Der vil intet være til Hinder for at anvende forskellige Eksemplarer af Bögerne ved Rettens forskellige Tingsteder, saa lidt som for at benytte forskellige Eksemplarer af Bögerne til Optagelse af Beretning angaaende de forskellige Arter af Retshandlinger, saaledes, at f. Eks. nogle Eksemplarer anvendes under Sagernes Forberedelse (Forundersögelse), andre under Domsforhandlingen, nogle til Brug under den borgerlige Retspleje og andre til Brug under Strafferetsplejen.

Med Hensyn til Overformynderivæsenet har det indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

4 Kgl. Anordning af 11. Marts 1922 om Nævningers Adgang til at indstille til Benaadning bringes til Anvendelse paa Færöerne, saaledes at Skriftstykket angaaende Benaadning af Sorenskriveren (Dommeren) gennem Amtet indsendes til Justitsministeren.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober 1935.

23. Sept. — Vejledning Nr. 262 til Anvendelse af Reglerne i Lov for Færöerne om RETTENS PLEJE af 11. Maj 1935 ang. VALG TIL NÆVNINGE-GRUNDLISTEN for Færöerne.

I Følge Lov for Færöerne Nr 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje skal der medvirke Nævninger ved Rettens Paadömmelse af forskellige Straffesager. Angaaende Valg af disse Nævninger gælder følgende Regler:

Nævningekreds og *Grundliste*. Færöerne danner en særlig Nævningekreds. For hvert Aar regnet fra 1. Februar til 31. Januar *(Nævningeaaret)*, udvælges for Nævningekredsen et Antal Personer, der udgör *Nævningekredsens Grundliste*, og blandt hvilke Nævningekredsens Aarsliste og Nævningerne for det enkelte Ting og den enkelte Sag udtages ved Lodtrækning. Ingen kan kaldes til Nævning, som ikke er optaget paa Grundlisten.

Grundliste-Udvalg. Valg til Grundlisten foregaar paa Færöerne indenfor hvert

Syssel. Valgene til Grundlisten foretages af *Udvalg* paa 5 til vedkommende Syssels Folketingsvælgere hörende Mænd eller Kvinder. Udvalgene, der dannes for 4 Aar ad Gangen, bestaar af 1 af Præsidenten for Østre Landsret udnævnt Medlem som Formand, 1 af Sorenskriveren (Dommeren) udnævnt Medlem og 3 af Lagtinget ved Forholdstalsvalg valgte Medlemmer. De saaledes udnævnte og valgte er pligtige at overtage Hvervet. Der vil tilgaa Udvalgenes Formænd Meddelelse om, hvem der iövrigt er udnævnte og valgte til Medlemmer.

Valg til Grundlisten. Valgene til Grundlisten foretages *hvert Aar*, og maa for at kunne være tilendebragt i behörig Tid foregaa *i den sidste Halvdel af November Maaned*. Valgene foretages af de ovenfor nævnte Udvalg i *lukkede Möder*, som berammes af Udvalgenes Formænd. Saafremt der ikke i det förste Möde opnaas Enighed mellem Udvalgets Medlemmer om Valget af det fornödne Antal Personer, afholdes en senere Dag et nyt Möde, hvor ethvert Medlem da kan forlange, at Udvælgelsen foregaar saaledes, at ethvert Medlem udvælger et lige stort Antal, hvorefter et eventuelt overskydende Antal udtages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Skal der saaledes vælges 5 Personer til Grundlisten, kan hver af Udvalgets Medlemmer forlange at vælge een. Medlemmerne af Udvalget skal under Ansvar efter Straffelovens § 152 iagttage Tavshed om, hvad der foregaar i de lukkede Möder. Meddelelser om, hvem der har bragt de enkelte paa Grundlisten opförte Personer i Forslag eller afgivet Stemme for dem, maa ikke optages i Pressen eller paa anden Maade ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 100 Kr.

Valgene til Grundlisten foretages blandt de *Mænd og Kvinder, som er opförte paa vedkommende Syssels Folketingsvalglister for det följende Aar*, og som ikke paa Grund af legemlige Mangler, saasom Blindhed, Dövhed eller Stumhed, eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske eller til det færöske Sprog er ude af Stand til at fyldestgöre en Nævnings Pligter. Til Optagelse paa Grundlisten bör udvælges Personer, der maa anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet. Udvalget er berettiget til at faa udlaant Sysselets Folketingsvalglister til Benyttelse ved Valg til Grundlisten.

Udvalget vælger 1 Person til Optagelse paa Grundlisten for hvert fulde Antal af 100 Indbyggere i Sysselet og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 200 Indbyggere, regnet efter den sidst afholdte almindelige Folketælling, dog i alle Tilfælde mindst 5 samt 2 Suppleanter.

Saafremt der ikke er Enighed mellem Udvalgenes Medlemmer om, i hvilken Rækkefölge Suppleanterne skal optages paa Listen, og dette ikke iövrigt följer af Udvælgelsesmaaden, bestemmes Rækkefölgen ved Lodtrækning.

Udelukkede fra Valg til Grundlisten er: Ministre, Departementschefer samt ligestillede Embedsmænd i Centraladministrationen, Medlemmer af Höjesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, Præsident og Vicepræsident i Sö- og Handelsretten, offentlige Anklagere, Overövrigheder (Amtmænd), Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd, Folkekirkens og de anerkendte Trossamfunds Gejstlige.

Följende Personer kan *begære sig fritagne* for Valg: 1) Rigsdagsmænd og Rigsdagens Tjenestemænd, medens Rigsdagen er samlet, 2) Tjenestegörende Militærpersoner, 3) Told- og Postvæsenets Tjenestemænd, faste Brandfolk, saavel som de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer, 4) Læger, som ikke holder Hjælpelæge, og Födselshjælpersker, 5) Apotekere, der driver deres Næring uden Hjælp af en farmaceutisk Kandidat, 6) Lodser, 7) eksaminerede Kedelpassere ved de det offentlige Tilsyn underkastede Dampkedler, 8) de, som inden Nævningeaarets Begyndelse, det vil sige inden den 1. Februar, fylder 65 Aar, 9) de, som paa Grund af deres Helbredstilstand eller Erhvervs- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kan opfylde Nævningepligten, 10) de, som har fæstet Bopæl i en anden Nævningekreds, 11) Medlemmer af Sö- og Handelsretten i Köbenhavn, 12) Overvragere og Vragerkontrollörer.

Fortegnelse over de til Grundlisten valgte skal fremlægges til almindeligt Eftersyn fra den 1. til den 12. December, begge Dage medregnet, paa samme Steder som de i Lovgivningen om Folketingsvalg paa Færöerne omhandlede Valglister fremlægges. Denne Fremlæggelse kan ske i Afskrifter, hvis Rigtighed er bekræftet af Udvalgets Formand. Tid og Sted for Fremlæggelsen *bekendtgöres* med mindst 8 Dages Varsel paa den for offentlige Kundgörelser paa vedkommende Sted brugelige Maade. Endvidere skal Udvalget til enhver paa Fortegnelsen optagen sende *skriftlig Meddelelse* angaaende Optagelsen.

Indsigelser mod Grundlisten. Indsigelser mod Listen eller Begæringer om Fritagelse for Nævningehvervet skal fremsættes skriftlig for Udvalget under Angivelse af Grunden, hvorpaa de stöttes, *inden 3 Dage* fra Udlöbet af den Tid, i hvilken Listen ligger fremme, dog skal Grunde, som efter ovenstaaende *udelukker* fra Optagelse paa Grundlisten, men som maatte være blevet upaaagtede eller först er opstaaet efter Fristens Udlöb, tages i Betragtning uden Hensyn til Fristen, saalænge Listen ikke er endelig berigtiget. Endvidere er Krav paa *Fritagelse* af Grunde, som först er opstaaede efter Fristens Udlöb, ikke afskaaret.

Indsigelser kan *fremsættes* af enhver, som anser sig uden Föje optaget paa Listen, eller som efter ovenstaaende mener at have Krav paa Fritagelse, saavel som af enhver til Folketinget valgbar Beboer af Syslet, som formener at nogen uberettiget er optaget paa Listen.

De fremkomne Indsigelser *paakendes* af Udvalget i et Möde, som afholdes i Löbet af de paafölgende 14 Dage. Til dette Möde tilsiges med 3 Dages Varsel saavel de, som har fremfört Anker som de, mod hvem Indsigelse er gjort; en Genpart af den mod de sidstnævnte rettede Skrivelser skal leveres samtidig med Tilsigelsen. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de fremstillede Vidners Forklaringer afgöres de opstaaede Spörgsmaal ved Udvalgets Kendelse og skriftligt Svar tilstilles Klagerne.

Naar nogen af de paa Listen opförte udskydes ved Udvalgenes Afgörelse, træder den paa Listen först opförte Suppleant i den udelukkedes Sted, uden at der i den Anledning skal foretages Valg af en ny Suppleant.

Udvalgets Kendelse kan af den, hvem den gaar imod, *indankes* til det Udvalg, som nedsættes i Nævningekredsen for 3 Aar ad Gangen i Anledning af Aarslistens Dannelse *(Aarsliste-Udvalget)*, og som forestaas af en af Kongen beskikket Formand, angaaende hvis Udnævnelse der sker Bekendtgörelse. Den, som vil paaanke en Kendelse, skal inden 3 Dage efter Kendelsens Afsigelse give Meddelelse herom til Grundliste-Udvalget, som derefter ufortövet vil have at indsende Afskrift af vedkommende Kendelse med fornödne Oplysninger til Aarsliste-Udvalgets Formand.

Indsendelse af Grundlisten. Den efter Afgörelsen af fremsendte Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Grundliste-Udvalgets Formand og *indsendes* af ham *inden 1. Januar* til Formanden for Aarsliste-Udvalget. Efter Listens endelige Berigtigelse, kan der ikke ske nogen Ændring af den uden ifölge Aarsliste-Udvalgets Afgörelse. Dersom hidtil upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som *udelukker* nogen paa Grundlisten opfört Person fra Nævningehvervet, efter Listens endelige Berigtigelse maatte komme til Grundliste-Udvalgets Kundskab, skal derom enten ved Indsendelsen af Listen, eller senere saa snart ske kan, göres Meddelelse, ledsaget af fornödne Oplysninger, til Formanden for Aarsliste-Udvalget, saafremt der enten endnu ikke har fundet Lodtrækning til denne Liste Sted, hvilket skal være foregaaet inden *15. Januar*, eller den paagældende ved Lodtrækningen er blevet optaget paa Listen. Herom skal Grundliste-Udvalget samtidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

Slutbemærkninger. Grundliste-Udvalget vil have at före en *Forhandlingsbog*, i hvilken indföres en kort Beretning om Valget og om Udvalgets Afgörelse af fremsatte Indsigelser og Begæringer, og som forsynes med Udvalgets Underskrift.

Udvalgets Medlemmer er berettigede til Befordringsgodtgörelse efter Regning, dog saafremt Fartöj bestemt til Personbefordring eller Ruteautomobil kan anvendes, ikke udover den for saadan Befordring gældende Takst, og iövrigt ikke udover 30 Øre pr. löbende km.

Udvalget vil kunne faa de hertil medgaaede *Udgifter* samt Udgifter til Anskaffelse af Forhandlingsbog, Papir, Porto og til Bekendtgörelse af Grundlisterne refunderede af Statskassen, naar dokumenteret Opgörelse snarest muligt efter den 1. Januar indsendes til Aarsliste-Udvalgets Formand. Andre Udgifter, herunder Udgifter til Leje af Lokale i Anledning af Valg til Grundlisten, vil ikke kunne faas refunderede.

Forsömmelse ved Listernes Tilvejebringelse eller Indsendelse eller med nogen anden af de Grundliste-Udvalget efter ovenstaaende paahvilende Forretninger kan paadrage Tvangsböder og Strafansvar.

Denne Vejledning træder i Stedet for den af Justitsministeriet udarbejdede Vejledning af 3. Juli 1924.

27. Sept. — Ændring i Vedtægt for BYEN THORSHAVNS KOMMUNALE STYRELSE. (Indföjet i Vedtægten af 9. Dec. 1924).

7. Okt. — Bek. Nr. 276 om Tilskud fra Staten til UNGDOMSSKOLER OG AFTENSKOLER paa Færöerne.

I Henhold til § 6 i Lov Nr. 190 af 11. Maj 1935 om Tilskud fra Staten og Skolefondene til Ungdomsskoler og Aftenskoler fastsættes herved efter Forhandling med Færöernes Lagting följende Bestemmelser vedrörende Lovens Gennemförelse paa Færöerne:

1 For at en Ungdoms- eller Aftenskole skal kunne faa Tilskud efter den heromhandlede Lov, kræves det:

1) At Eleverne er ude over den undervisningspligtige Alder.
2) At Undervisningen er vederlagsfri; dog kan der afkræves Eleverne et mindre Indskrivningsbelöb.
3) At Skolen, dens Undervisningsplan og dens Lærerkræfter er godkendt af Skoledirektionen.
4) At et til Undervisningen passende Lokale med Lys, Varme og Rengöring er stillet til Raadighed for Skolen uden Udgift for dennes Elever.

   Saadant Lokale er Forstanderskabet forpligtet til vederlagsfrit at stille til Raadighed for mindst een Ungdomsskole eller Aftenskole i Kommunen, forsaavidt den paagældende Skole er godkendt, og det godtgöres, at egnet Lokale ellers ikke kan faas paa rimelige Vilkaar.

   En Undervisningsplan kan herefter indsendes til Godkendelse, selvom Skolen ikke raader over egnet Lokale, naar det godtgöres, at Betingelserne efter ovenstaaende er til Stede, og Planen kan da godkendes, idet det samtidig paalægges vedkommende Forstanderskab at stille et egnet Undervisningslokale til Raadighed.
5) At der af den paagældende Kommune eller af en stedlig Kreds er sikret Skolen et Tilskud af mindst 50 Øre for hver Undervisningstime.

   Dette Tilskud maa ikke direkte eller indirekte udredes af Skolens Elever.
6) At Skolen er underkastet Tilsyn af vedkommende Skolekommission og Skoledirektionen.

   Skolekommissionen kan udöve Tilsynet gennem en dertil skikket Person, som maatte være villig til at være tilsynsförende med en eller flere af Kommunens Ungdomsskoler eller Aftenskoler.

2 Det er en Forudsætning for Godkendelsen af en Skole, at den giver egentlig Undervisning, saaledes at der fra Elevernes Side göres et virkeligt Arbejde, samt at Lærerne efter Skoledirektionens Skön har de fornödne Forudsætninger for at undervise.

Ingen Undervisning maa vare længere end til Kl. 10 om Aftenen, medmindre dette ved Undervisningsplanens Godkendelse tillades af Skoledirektionen.

Andragende om Godkendelse af en Skoles Undervisningsplan maa forelægges med saadanne Oplysninger, at det kan ses, om de i Stk. 1 angivne Forudsætninger for Skolens Godkendelse er til Stede, jfr. nedenfor § 8.

3 Undervisningen skal foregaa indenfor följende Fagrække:

a. Regning, Matematik, Bogholderi, Stenografi, Maskinskrivning, Landbrug, Havebrug, Skrivning, Tegning.

b. Dansk, Færösk, fremmede Sprog, Religion, Historie, Geografi, Naturkundskab, Sundhedslære, Samfundslære.

c. Slöjd, Husflid, kvindelig Haandgerning, kvindelig Husgerning.

Til de under b. og c. anförte Fag skal der være knyttet Øvelser i skriftlig Fremstilling og til de under c. opförte Fag tillige i Regning (Beregninger); det skal ved Undervisningens Slutning attesteres af Skolekommissionen, at dette Krav er opfyldt, og Skolekommissionen er i den Anledning berettiget til at forlange de stillede Opgaver og Elevernes Besvarelser stillet til Raadighed i det Omfang, det skönnes nödvendigt, samtidig med at Ansögning om Tilskud fra Staten forelægges den til Paategning.

Skoledirektionen kan dog godkende, at Undervisning i de under c. nævnte Fag gives uden saadanne skriftlige Øvelser; i saa Fald nedsættes Tilskuddet pr. Undervisningstime som angivet nedenfor i § 5. Stk. 2. Ansögning om saadan Dispensation maa indgives samtidig med Andragende om Skolens Godkendelse.

d. Gymnastik og Sang kan indgaa i Undervisningen sammen med ethvert under a. til c. nævnt Fag, men med et Timetal, der for begge disse Fag hver for sig eller tilsammen ikke maa overstige 1/3 af Holdets samlede Timetal.

e. Foredrag og Oplæsning, hvortil der ikke er knyttet særligt Arbejde fra Elevernes Side, kan kun indgaa i Undervisningen med höjst 1/4 af samtlige Timer paa Holdet, bortset fra Timer i Sang og Gymnastik.

4 Som Betingelse for, at en Skole kan faa Tilskud, kræves det yderligere:

a. At hvert af de Hold, i hvilke Skolens Elever har været delt, har været besögt af mindst 8 Elever pr. Time i Gennemsnit; dog kan Skoledirektionen, hvor særlige Forhold paa vedkommende Egn gör det paakrævet, godkende et Hold med 5 Elever. Ansögning herom med Angivelse af de særlige Forhold, der menes at kunne begrunde denne Nedsættelse, maa indgives samtidig med Andragende om Skolens Godkendelse.

b. At Undervisningen, hvis den har omfattet flere Fag, har strakt sig over mindst 40 Timer, og, hvis den kun har omfattet eet Fag, har strakt sig over mindst 20 Timer.

c. At Skolen har fört Dagbog over Skoledagene og de enkelte Elevers Deltagelse i eller Udeblivelse fra Undervisningen; der maa föres Dagbog for hvert Undervisningshold for sig.

5[1]) Tilskuddet, der efter Loven gives til Lærerlön og ikke maa anvendes til andre Formaal, udgör 1 Kr. 30 Øre for hver Klokketime, som Undervisningen paa Holdet har omfattet; hvis Undervisningstimen varer mindst 50 Minutter, gælder den for en fuld Klokketime; saafremt den efterfölges af 10 Friminutter.

Gives der Undervisning i de i § 3 under c. nævnte Fag, uden at der til denne Undervisning er knyttet skriftlige Øvelser, nedsættes Tilskuddet til 1 Kr. pr. Klokketime.

---

1) Jfr. nu U. M. Skr. af 13. April 1949.

For Undervisning i kvindelig Husgerning af Lærerinder, der ikke kan falde ind under de i § 6 nævnte Regler om tilrejsende Lærere, regnes hver Time som 1½ Klokketime, dog at en Lærerinde ikke kan faa höjere Betaling for hvert Hold og Dag end for 5 Klokketimer à 1 Kr. 30 Øre.

6 Indrettes der Undervisning med tilrejsende Lærere, kan det i § 5, Stk. 1, omhandlede Tilskud af 1 Kr. 30 Øre pr. Time, hvis der kan paavises ganske særlige Grunde derfor, forhöjes indtil det dobbelte, naar Ordningen er godkendt af Skoledirektionen; ved tilrejsende Lærere forstaas saadanne, der har fast Bopæl i en anden Kommune, og som enten maa tage midlertidigt Ophold paa det Sted, hvor Skolen holdes, eller for hver Dag, Undervisningen skal gives, maa rejse over 8 km til Skolen.

Træffes der en af Skoledirektionen godkendt Ordning med Hensyn til Undervisning i kvindelig Husgerning, hvorved der er ansat en fælles Lærerinde for flere Skoler med et saadant Timetal, at Arbejdet kan siges at være den paagældende Lærerindes Hovederhverv, kan Skoledirektionen godkende, at der udbetales hende et fast maanedligt Honorar, der dog ikke maa overstige Timebetalingen for det hende overdragne Timetal beregnet paa den i Stk. 1 angivne Maade.

Godkendelse af en af de i Stk. 1 eller 2 nævnte særlige Ordninger maa söges samtidig med, at Undervisningsplanen indsendes til Godkendelse. Skoledirektionen vil da ved Tilbagesendelse af Undervisningsplanen i godkendt Stand angive, hvilket Tilskud pr. Time der vil kunne regnes med.

7 De i §§ 5 og 6 omhandlede Tilskud udbetales af Færöernes Jordebogskasse efter Anvisning af Skoledirektionen.

Tilskuddet udbetales efter Undervisningens Afslutning; dog kan Skoledirektionen efter derom indsendt særlig Ansögning godkende, at Udbetalingen af Tilskuddet sker maanedsvis bagud, første Gang efter Udgangen af første Kursusmaaned, naar der er overvejende Sandsynlighed for, at de ovenfor i § 4 angivne Betingelser vil blive opfyldt.

Udbetalingen sker altid paa den i Stk. 2 angivne Maade, naar der efter § 6, Stk. 2, er godkendt en Ordning med Fælleslærerinde i kvindelig Husgerning. I saa Fald maa de Skoler, ved hvilke den paagældende Lærerinde er ansat, i Fællesskab indsende Ansögning til Skoledirektionen om Udbetaling af Honorar til Lærerinden.

8 Naar en Ungdoms- eller Aftenskole önskes godkendt, indsendes för Skolens Begyndelse Andragende fra den paagældende Skoles Leder om Godkendelse af Skolen og dens Undervisningsplan. Andragendet indsendes i 2 Eksemplarer gennem Skolekommissionen og Forstanderskabet til *Skoledirektionen*.

Andragendet maa indeholde nöjagtig Oplysning om följende Forhold:

1. Skolens Navn med Angivelse af By, Sogn og Amt.
2. Undervisningslokale.
3. Bekræftet Oplysning om, af hvem dette Lokale med Lys, Varme og Rengöring er stillet til Raadighed for Skolen.
4. Bekræftet Oplysning om, hvorledes det i § 1, Stk. 1, Nr. 5, omhandlede Tilskud af mindst 50 Øre for hver Undervisningstime er sikret Skolen.
5. Hvorvidt Eleverne betaler Indskrivningspenge og da hvor meget.
6. Ved Undervisning i kvindelig Husgerning, kvindelig Haandgerning, Husflid og Slöjd angives det, hvem der afholder Udgifterne til Födevarer og Materiel.
7. Tiden for Skolens Begyndelse og Slutning.
8. Det samlede Timetal, som Skolen efter Planen vil komme til at give.
9. Den ugentlige Timeplan med Angivelse af Undervisningsfag og Undervisningsdage samt Klokkeslet for de enkelte Timer.

I denne Forbindelse maa det endvidere oplyses, hvor mange Timer der er tillagt hvert Fag, samt den nærmere Ordning af Undervisningen og Maalet for denne. Forsaavidt Undervisningen i de i § 3 under c. nævnte Fag önskes givet uden skriftlige Øvelser, maa nærmere Begrundelse herfor anföres.

10. Skolens Lærere, deres Navn, Alder, Stilling og Undervisningsfag ved Skolen samt deres Uddannelse, særlig i det paagældende Fag. Endvidere gives Oplysning om, hvorvidt de tidligere er godkendt som Lærere ved en Ungdoms- eller Aftenskole, og da hvor.

Forsaavidt der söges forhöjet Tilskud til tilrejsende Lærere, eller der söges om Godkendelse af en Ordning med en for flere Skoler fælles Lærerinde i kvindelig Husgerning, maa de til Begrundelse af saadant Andragende fornödne Omstændigheder, jfr. § 6, oplyses. Med Hensyn til tilrejsende Lærere maa det navnlig godtgöres, at der ikke kan faas en kvalificeret Lærer paa Stedet.

Det paahviler Skolekommissionen, naar den videresender Andragendet til Forstanderskabet, efter stedfunden Undersögelse af Skolens Forhold at erklære sig om alle Forhold, der skönnes at være af Betydning for Spörgsmaalet om Skolens Godkendelse. Navnlig maa Skolekommissionen udtale sig om, hvorvidt Undervisningslokalet kan anses for passende, om der efter dens Skön vil blive givet en egentlig Undervisning paa Skolen, og om Lærerne har de fornödne Forudsætninger for at undervise.

Hvis Undervisningsplanen kan godkendes, tilbagesendes den snarest af Skoledirektionen, der er berettiget til ved sin Godkendelse af Undervisningsplanen at fastsætte et Störstetal af Deltagere paa Skolens Hold og et Störstetal for det Timetal paa Holdene, i Forhold til hvilket der kan gives Tilskud.

9 Ved Skolens Slutning og senest hvert Aars 15. April — for Sommerskolers Vedkommende senest 15. Oktober — indsender dens Leder gennem Skolekommissionen og Forstanderskabet, Andragende til *Skoledirektionen* om Anvisning af Tilskud.

Andragendet bilægges med den godkendte Undervisningsplan, Skolens Dagbog eller Dagböger og Beretning om Elevernes Deltagelse i Undervisningen. *Mangler og Unöjagtigheder ved Udfyldningen af Andragendet og Bilagene til dette vil kunne medföre, at der ikke kan anvises Skolen Tilskud.*

Det paahviler Skolekommissionen, naar den videresender Andragendet om Tilskud, at udtale sig om Værdien af den stedfundne Undervisning, og om denne er gennemfört i Overensstemmelse med Undervisningsplanen og de i Loven givne Regler. Skolekommissionen beholder og opbevarer i 2 Aar de modtagne Dagböger. Hvert Aar undersöger Skoledirektionen for et passende Antal Skolers Vedkommende — inden Tilskud anvises Skolerne — om de modtagne Elevberetninger stemmer med de paagældende Skolers Dagböger, der til dette Brug rekvireres fra Skolekommissionen.

10 Ved Undervisningens Slutning indsendes endvidere af de Skoler, i hvilke der har været givet Undervisning i kvindelig Husgerning, særlig Beretning om denne Undervisning. Beretningen indsendes af Skoledirektionen til *Undervisningsministeriet*.

11 Senest hvert Aars 1. Oktober indsender Skoledirektionen til Undervisningsministeriet en skematisk Oversigt over de Skoler, der har været i Drift i det sidst afsluttede Finansaar.

12 Indrettes der i Forbindelse med en Kommunes Folkeskole en Klasse til Undervisning af Börn, af hvilke over Halvdelen og i det mindste 10 er ude over den undervisningspligtige Alder, og denne Undervisning omfatter mindst 18 Timers ugentlig Undervisning i 20 Uger og tager Sigte paa at give en med Hensyntagen til vedkommende Egns Erhvervsliv tilrettelagt Undervisning i Emner fra de i § 3 nævnte Fag, gives der til denne Undervisning et særligt Tilskud paa 75 Øre pr. Time, naar Ordningen er godkendt paa Kommunens Skoleplan, og Undervisningsplanen er stadfæstet af Skoledirektionen.

13 Medförer Etableringen af en Skole en större samlet Udgift til Undervisningsmateriel til Slöjd og kvindelig Husgerning, kan der efter Ansögning i hvert enkelt Tilfælde hertil gives et Tilskud af Statskassen paa 60 pCt. af Udgiften. Tilskuddet

gives kun til egentligt Undervisningsmateriel, og kun forsaavidt det udelukkende er anskaffet af Hensyn til Etablering af en Undervisning i Slöjd eller kvindelig Husgerning og naturligt kan siges at höre med til den Samling Inventar, der er nödvendigt for at drive Undervisning i Slöjd eller kvindelig Husgerning i en Ungdoms- eller Aftenskole. Der gives ikke Tilskud til Vedligeholdelse af tidligere anskaffet Undervisningsmateriel.

Tilskuddet udbetales direkte af Statskassen med en Tiendedel aarlig i Löbet af de förste 10 Aar, den paagældende Skole er i Virksomhed. Ansögning om Tilskud indsendes til Undervisningsministeriet gennem Skolekommissionen, Forstanderskabet og Skoledirektionen og maa hvert Aar fornyes, bilagt med Bevis for, at det paagældende Materiel har været anvendt til Undervisning af den heromhandlede Art i det forlöbne Aar, og at Undervisningen har været godkendt efter § 1.

Undervisningsmateriel, til hvilket der er givet Tilskud efter Stk. 1, kan anvendes i den almindelige kommunale Skole i det Omfang, hvori dette er foreneligt med dets fortrinsvise Anvendelse i Ungdoms- og Aftenskoler, paa Betingelse af at Kommunen stiller saavel det paagældende Undervisningslokale som Undervisningsmateriellet til Raadighed for Ungdomsskoler og Aftenskoler.

14 En Undervisning, der stöttes i Henhold til nærværende Lov, kan ikke træde i Stedet for den i Lærlingeloven af 6. Maj 1921 § 11 omhandlede Undervisning, medmindre Undervisningen godkendes af Handelsministeriet som teknisk Skole eller Handelsskole og undergives Tilsyn af de af nævnte Ministerium indsatte Tilsynsmyndigheder.

Saadan Godkendelse medförer ikke, at en Skole, til hvilken der ydes Tilskud efter den heromhandlede Lov, tillige faar Ret til Tilskud som teknisk Skole eller Handelsskole.

15 Loven er traadt i Kraft straks med Gyldighed fra den 1. April 1935; samtidig ophæves Lov Nr. 84 af 19. Marts 1930 om Tilskud fra Staten og Skolefondene til Ungdomsskoler og Aftenskoler. Tilskuddet til de i Finansaaret 1934—35 afholdte Ungdomsskoler og Aftenskoler beregnes dog efter Reglerne i Lov Nr. 84 af 19. Marts 1930.

9. Nov. — Bek. om ÆNDRING AF FORRETNINGSOMRAADERNE FOR FLERE MINISTERIER.

— — —

Endvidere, *at* de grönlandske Kirke- og Skolesager, der hidtil har henhört under Kirkeministeriet, nu henlægges under Statsministeriet, hvorunder de övrige grönlandske Sager henhörer, *at* Sager vedrörende Naturfredning henlægges fra Justitsministeriet til Statsministeriet, og *at* de Kategorier af færöske Sager, der nu henhörer under Justitsministeriet, udgaar af nævnte Ministeriums Forretningsomraade, saaledes at de af de nævnte færöske Sager der efter deres Art vilde henhöre under særlige Fagministerier, nu henlægges under vedkommende Ministerier, medens der til Statsministeriet henlægges saadanne færöske Sager, der efter deres Beskaffenhed enten vedrörer flere forskellige Ministerier eller ikke vil henhöre under noget andet Fagministerium.

20. Nov. — Tillæg til DYRLÆGENS INSTRUKS. (Indföjet i Instruksen af 5. Marts 1932).

9. Jan. 1936 — Bek. Nr. 6 for Færöerne om STATISTIK.

I Medför af §§ 1, 2. Stk., og 7 i Lov for Færöerne Nr. 95 af 25. Marts 1933 om Statistik fastsættes herved följende nærmere Regler for de statistiske Oplysningers Tilvejebringelse, Bearbejdelse og Offentliggörelse:

Almindelige Bestemmelser.[1])

1 De i Lov for Færöerne Nr. 95 af 25. Marts 1933 om Statistik omhandlede statistiske Oplysninger tilvejebringes, bearbejdes og offentliggöres ved Det statistiske Departements Foranstaltning. Oplysningerne til Brug ved Udarbejdelsen af Fiskeristatistikken tilvejebringes dog ved Fiskeridirektoratets Foranstaltning.

Efter de i det följende nærmere fastsatte Regler yder derhos Amtmanden, Landfogeden (Politimesteren), Sysselmændene, Overvrageren, Vragerkontrollörerne, Karantænebetjentene og de kommunale Bestyrelser Bistand ved de statistiske Oplysningers Tilvejebringelse og Bearbejdelse.

Statens Tjenestemænd, kommunale Funktionærer og enhver, der modtager Honorar af en offentlig Kasse, er pligtige at yde Medvirkning til Tilvejebringelse af statistiske Oplysninger vedrörende deres Tjenestevirksomhed eller dermed i Forbindelse staaende Forhold efter vedkommende Ministeriums nærmere Bestemmelse.

Befolkningsstatistik.

2 Almindelige Folketællinger afholdes paa de Tidspunkter, som maatte blive bestemt ved kgl. Resolution.

3 Folketællingen foretages ved Hjælp af dertil udarbejdede Folketællingsskemaer og Sognelister, hvoraf det fornödne Antal Eksemplarer tillige med nærmere Vejledning med Hensyn til Skemaets Indretning og Udfyldning tilstilles Thorshavn Byraad og Forstanderskaberne gennem Amtmanden.

Skemaerne og Listerne tilvejebringes ved Det statistiske Departements Foranstaltning.

4 Folketællingen skal ufravigelig udföres og tilendebringes paa den til Tællingen bestemte Dag.

Folketællingen udföres i Thorshavn ved Byraadets Foranstaltning efter de af dette nærmere fastsatte Regler.

Udenfor Thorshavn udföres Folketællingen ved Forstanderskabernes Foranstaltning. Forstanderskaberne skal i fornödent Omfang inddele Kommunerne i Tællingsdistrikter af passende Störrelse, saaledes at der for hvert Distrikt af Forstanderskabet udvælges en dertil skikket, paalidelig Person (Tællingskommissær), der foretager Omdelingen af Skemaerne, besörger dem udfyldte — helst med Blæk — og atter indsamler dem i sit Distrikt, samt en eller flere Suppleanter, som i Tællingskommissærens Forfald kan overtage Tællingen.

5 Efter at Skemaerne i udfyldt Stand er afleveret til Byraadet (Forstanderskabets Formand), skal Byraadet (Forstanderskabet) udfylde Bylisten (Sognelisten), hvorefter Tællingsskemaerne og Listen snarest muligt indsendes til Amtmanden, der videresender dem til Det statistiske Departement.

Landbrugsstatistik.[2])

6 Oplysninger til Brug ved Udarbejdelsen af Landbrugsstatistik tilvejebringes efter nærmere Bestemmelse af Det statistiske Departement hvert femte Aar, for Thorshavns Vedkommende ved Byraadets Foranstaltning og udenfor Thorshavn ved Foranstaltning af Sysselmændene med Bistand af Forstanderskaberne.

7 Oplysningerne tilvejebringes ved Udfyldelse af dertil af Det statistiske Departement udarbejdede Blanketter, hvoraf det fornödne Antal i Löbet af November Maaned tilstilles Byraadet og Forstanderskaberne gennem Amtmanden.

Landbrugskonsulenten paa Færöerne yder Bistand ved Blanketternes Udarbejdelse.

8 Beboerne er pligtige at opgive Antallet af Kreaturer og at give Oplysninger om Höstudbytte og andre Oplysninger vedrörende Landbruget, saasom om

---

[1]) Jfr. Ll. Nr. 1 af 3. Jan. 1950, der bemyndiger Landsstyret til at sætte Bestemmelser i Kraft vedr. Statistik for Særomraader, og i Henhold dertil er udstedt Bek. Nr. 39 af 24. Marts 1950 om Fiskeristatistik, Bek. Nr. 80 af 18. Dec. 1950 om Kartoffeldyrkning og Bek. Nr. 81 af 18. Dec. 1950 om Faaretælling og lign.

[2]) Jfr. Kunng. nr. 80 og 81, 18. dec. 1950.

Landbrugsarealets Benyttelse, om Mælkeproduktionen, om Slagtningen af Hornkvæg, Faar og Gæs, om Indsamlingen af Foraarsuld og om Produktionen af Æg.

9 Forstanderskaberne kan udvælge dertil skikkede, paalidelige Personer til at omdele Blanketterne til de enkelte Landbrugere og til at paase, at Udfyldning sker.

10 Blanketterne indsendes i udfyldt Stand inden 15. Januar til vedkommende Sysselmand, der gennemgaar Blanketterne og ved Henvendelse til de paagældende söger mulige Fejl rettet, hvorefter Blanketterne indsendes til Amtmanden.

I Thorshavn indsender Byraadet de udfyldte Blanketter direkte til Amtmanden.

Amtmanden lader Blanketterne gennemse af Landbrugskonsulenten og indsender dem derefter til Det statistiske Departement.

11 bortfalden ved kunngerð nr. 80, 18. dec. 1950.

12 bortfalden ved kunngerð nr. 81, 18. dec. 1950.

Fiskeristatistik.

§§ 13—19 udelades som bortfaldne ved Bek. Nr. 39 af 24. Marts 1950.

Handels- og Skibsfartsstatistik.

20 Ethvert Skib, som fra det övrige Kongerige eller fra Udlandet ankommer til Færöerne for der at losse Varer, skal være forsynet med en Varefortegnelse, der nöjagtig angiver Indholdet af den Del af Ladningen, som er bestemt til Udlosning paa Færöerne, og hvis Rigtighed, for saa vidt angaar Skibe, der kommer fra udenlandske Havne, skal være attesteret af vedkommende danske Konsul, eller hvis saadan ikke findes i den paagældende Havn, af Øvrigheden paa Stedet.

Varefortegnelsen afleveres i Thorshavn til Landfogeden (Politimesteren) og i de övrige Klareringshavne til Sysselmanden eller i Havne, hvor ingen Sysselmand er bosat, til Karantænebetjenten.

De afleverede Varefortegnelser indsendes til Amtmanden, der videresender dem samlet til Det statistiske Departement efter Udlöbet af hvert Kvartal.

21 Det paahviler Föreren af ethvert Skib, der afgaar til det övrige Kongerige eller Udlandet eller herfra ankommer til Færöerne, at tilstille vedkommende Oppebörselsbetjent (Landfoged [Politimester], Sysselmand eller Sognefoged) en Angivelse, der indeholder Oplysning om Skibets Navn, Hjemsted, Drægtighed (Netto Register Tonnage), Afgangssted og Bestemmelsessted og den i den paagældende færöske Havn udlossede eller indtagne Ladnings Art og Störrelse. Denne Angivelse skal afleveres hver Gang, Skibet anlöber en Havn paa Øerne, og affattes saaledes, at det klart fremgaar af Angivelsen, om Skibets sidste Afgangssted er et andet Sted paa Færöerne eller et Sted udenfor Færöerne, og om Skibets nærmeste Bestemmelsessted er et andet Sted paa Færöerne eller et Sted udenfor Færöerne.

22 Det paahviler den, der indförer Varer, som ikke sendes ham gennem Postvæsenet, at give Oplysning om Arten og Mængden af Varerne, det Land, hvor de er indköbt, samt Indköbsprisen med Tillæg af de Udgifter til Fragt, Forsikring m. v., der er paalöbet indtil Varernes Ankomst til förste færöske Havn.

Det paahviler den, der udförer Varer, at give Oplysninger om Arten og Mængden af Varerne, det Land, hvortil de sælges, samt Varernes Salgsværdi frit om Bord, hvad enten de udföres med Posten eller paa anden Maade.

Foretages Ind- eller Udförselen ved andre end de egentlige Varemodtagere og Vareafsendere, skal disses Navne og Adresser af de paagældende Mellemmænd opgives ved den foreskrevne Meddelelse.

23 Forsaavidt angaar Varer, der indföres til Færöerne med Posten, gælder följende Regler:

Varer fra det övrige Kongerige skal ifölge de der gældende Regler, for Tiden med Hjemmel i § 45 i Bekendtgörelse Nr. 171 af 11. Maj 1928 af Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 om Toldafgifterne m. m. med senere Ændringer, ved Indleveringen være ledsaget af eet udfyldt Eksemplar af Blanket P til handelsstatistisk Anmeldelse; disse Anmeldelser fratages ved Köbenhavns Omkarteringspostkontor

og indsendes af dette direkte til Det statistiske Departement. Disse Regler gælder fremtidig ogsaa for Varer, der udföres til Færöerne fra Frilager og fra Københavns Frihavn, dog at de disse Varer ledsagende Anmeldelser af Postvæsenet skal forsynes med tydelig Paaskrift med blaa Blyant om, at Forsendelsen hidrører fra Frilager eller fra Københavns Frihavn.

Indföres Varerne med Posten fra Udlandet, afleveres Tolddeklarationerne af Postkontoret eller Postekspeditionen til Landfogeden (Politimesteren) eller Sysselmanden, der indsender dem til Amtmanden, som snarest efter hver Maaneds Udlöb videresender dem til Det statistiske Departement.

24[1]) De i § 21 omhandlede Angivelser og de i § 22 omhandlede Oplysninger om Indförsel og Udförsel af Varer skal afgives straks paa dertil af Det statistiske Departement godkendte Blanketter, der i udfyldt Stand afleveres i Thorshavn til Landfogeden (Politimesteren) og udenfor Thorshavn til Sysselmanden, i Vaag til Sognefogeden.

Udföres Varerne med Posten, afleveres de udfyldte Blanketter til Postkontoret eller Postekspeditionen, der videresender Blanketterne til Landfogeden (Politimesteren) eller Sysselmanden. For Varer, der udföres med Posten til det övrige Kongerige, fremsendes Blanketterne dog med Adressekortene til Københavns Pakkepostkontor, hvorfra de videresendes til Det statistiske Departement.

Landfogeden (Politimesteren), Sysselmændene og Sognefogeden i Vaag indsender de udfyldte Blanketter til Amtmanden, der snarest efter hver Maaneds Udlöb videresender dem til Det statistiske Departement.

Blanketterne udleveres af Landfogeden (Politimesteren), Sysselmændene og Sognefogeden i Vaag samt hos Postvæsenet.

Ved Udfyldningen tjener en af Det statistiske Departement udarbejdet Vareliste som Vejledning.

25 Den, der forsömmer at give de Oplysninger, som han er pligtig at give, eller som med Forsæt giver urigtige Oplysninger, straffes med Böde fra 10 Kr.

Böderne tilfalder Statskassen.

26 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. April 1936.

11. Jan. — VEJLEDNING Nr. 9 FOR PANTEFOGDER paa Færöerne.[2])

Ifölge § 3 i Lov for Færöerne om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige m. m. af 30.Marts 1935 kan Udpantning for Skatter og Afgifter til det offentlige foretages af Pantefogeder. Angaaende disses Virksomhed gælder följende Regler:

1 Pantefogeden kan kun foretage Udpantning for Kommuneskatter, Kongs- og Matrikulskatter, Lejeafgifter af Statens Fæstegods og alle andre Afgifter til det offentlige. Han kan kun foretage Udpantninger i det Distrikt, for hvilket han er ansat. Han kan kun foretage Udpantning efter Begæring af en Kommune, en Sysselmand eller en anden offentlig Myndighed.

2 For at Pantefogeden skal kunne foretage Udpantning, maa der foreligge en Kendelse derom fra Fogeden eller fra Sysselmanden for det Syssel, hvorunder den rekvirerende Kommune hörer.

Endvidere er det en Betingelse, at den af Fogden (Sysselmanden) fastsatte Dag for Udpantningernes Paabegyndelse er kommet, og at der mindst en Uge inden denne Dag paa den af Fogeden (Sysselmanden) fastsatte Maade er sket Bekendtgörelse om, at Restancerne af Fogeden (Sysselmanden) er godkendt til Udpantning, og at denne vil blive paabegyndt uden videre Varsel den ovennævnte Dag. Dette gælder dog ikke, naar Udpantningskendelsen mindst 5 Dage för Forretningens Foretagelse er forkyndt for Skyldneren efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 17.

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 160 af 20. Juni 1936.
[2]) Jfr. midl. Best. Nr. 26 og 27 af 24. Sept. 1945.

Forinden Udpantning foretages hos en til Hæren eller Söværnet hörende Militærperson, skal Pantefogeden forud underrette den paagældendes Chef om den forestaaende Udpantning.

3 Restancelisterne vedrörende Skatter og Afgifter, som opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, beror, efter at være forsynede med Paategning om Fogedens (Sysselmandens) Udpantningskendelse, hos Kommunalbestyrelsen indtil Dagen for Udpantningernes Paabegyndelse og overgives derefter uden Ophold til Pantefogeden.

Pantefogeden skal derefter, naar Betingelserne for Foretagelse af Udpantning er til Stede, foretage Forretningerne snarest muligt, dog uden tvingende Nödvendighed ikke paa Sön- og Helligdage.

Dersom Pantefogeden skal foretage Udpantninger for flere Kommuner hos en Skyldner, skal de foretages i den Rækkefölge, i hvilken Begæringerne er tilstillet Pantefogeden.

4 Til Pantefogedens Brug under Udpantningsforretninger leveres der ham en eller flere autoriserede Böger (Udpantningsböger). For Thorshavns Vedkommende leveres og autoriseres Bögerne af Byraadet, udenfor Thorshavn af Amtet.

I Udpantningsbogen skal optages:

1) Angivelse af Dag, Tid og Sted for Forretningen, af Udpantningskendelsen og af Parternes Navne,
2) Pantefogedens og Vidnernes Navne,
3) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

5 Udpantning sker i Overværelse af to af Pantefogeden tilkaldte Vidner, som er pligtige at fölge ham. Vidnerne bör tages blandt de Personer, som bor i den By, hvor Udpantningen skal foregaa, medmindre denne er saa almindelig, at ingen Vidner kan faas derfra; i saa Tilfælde er Pantefogeden berettiget til at udmelde Vidnerne fra det nærmeste Sted. Anser Pantefogeden det forsvarligt, kan Forretningen, hvis ingen af Parterne protesterer, foretages i Overværelse af kun eet Vidne, der da i enhver Henseende træder i de ovennævnte Vidners Sted.

Vidnerne er uden særlig Bemyndigelse beföjede til at foretage de under Forretningen forefaldende Vurderinger og andre lignende Skön. Skulde de ikke være i Stand hertil, skal Pantefogeden tilkalde andre, dertil egnede Personer. Saavel Vidnerne som de, der tilkaldes for at udföre Vurderinger, har i Udpantningsbogen eller i en særlig til dette Brug autoriseret Bog at underskrive en Erklæring paa Tro og Love om, at de vil udföre Vurderingen efter deres bedste Overbevisning.

Forretningen indföres paa Stedet i Udpantningsbogen, der underskrives af Pantefogeden og Vidnerne.

6 Naar Pantefogeden finder det hensigtsmæssigt og ikke stridende mod Skyldnerens Tarv, berammer han Udpantningsforretningen til Paabegyndelse paa sit Kontor og giver Skyldneren Meddelelse herom. Ellers paabegynder han Forretningen paa Skyldnerens Bopæl eller et saadant andet Sted, som han under de foreliggende Omstændigheder finder mest hensigtsmæssigt for Forretningens Fremme. Forretningen kan fortsættes, hvor Skyldnerens Gods forefindes andet Steds i Distriktet.

Udpantningsforretningens Fremme kræver ikke, at der er nogen til Stede paa Rekvirentens Vegne.

Forretningen kan foregaa, selv om Skyldneren ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Möde for Skyldneren, Pantefogeden opfordre hans Hustru, Börn over 18 Aar, Medhjælpere eller andre i hans Tjeneste staaende eller til Husstanden hörende voksne Personer, som er til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Er saadanne ikke heller at antræffe, eller er de uvillige til at optræde, rettes en lignende Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbond, Læremester eller Arbejdsgiver, for saa vidt nogen af disse er til Stede.

7 Udpantningen skal foruden Fordringen omfatte Forretningens Omkostninger,

derunder Gebyr for Forretningen, Vidnegebyr og mulige Udgifter ved Godsets Bevaring og Realisation.

8 Forretningen begynder med, at Pantefogeden opfordrer Skyldneren eller hans Stedfortræde (jfr. § 6) til at betale Restancen med Renter og Omkostninger. Dersom der ikke er givet Möde for Rekvirenten, er Pantefogeden pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpaa, naar saadant tilbydes.

9 Erlægges der ikke fuld Betaling, skal Pantefogeden straks foretage Udpantning uden Hensyn til, om der fremsættes nogen Indsigelse imod Fordringens Rigtighed eller iövrigt mod Forretningens Foretagelse, jfr. nedenfor § 14. Hvis rede Penge forefindes, tager Pantefogeden disse, jfr. dog § 10. Forefindes der ikke de fornödne rede Penge, vurderes saa meget Gods, som antages fornödent til at dække Kravet eller den ikke betalte Del af dette samt Omkostningerne ved Forretningen og ved Godsets Realisation. Vurderingen foretages som ovenfor i § 5 omtalt. I Udpantningsbogen optegnes nöjagtig alle de enkelte Genstande, hvori Udpantning göres, med Tilföjelse af den for hver enkelt ansatte Værdi.

10 Ved Forretningens Foretagelse iagttages særlig följende:

a) Skyldneren eller hans Stedfortræder er berettiget til at paavise de Ting, i hvilke Udpantning skal ske, og Rekvirenten kan ikke göre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Genstande efter Vidnernes Vurdering afgiver fornöden Sikkerhed.

   Dog behöver Rekvirenten ikke at modtage Udpantning i fast Ejendom, naar der kan paavises rörligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgörelse kan faas, og heller ikke i Lösöregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Rekvirenten nödes til at söge sin Fyldestgörelse paa anden Maade, naar der kan göres Udpantning i Genstande, der kan realiseres ved Auktion. For saa vidt andet Gods kan paavises, behöver Rekvirenten ikke at modtage sekundær Udpantningsret i Genstande, som i Forvejen er udlagte til andre, eller hvorover andre har erhvervet Rettigheder, for hvilke Rekvirenten maa staa tilbage.

   Paaviser hverken Skyldneren eller hans Stedfortræder Genstande, hvori Udpantning kan ske, tilfalder det Rekvirenten eller, hvis denne ikke lader möde, Pantefogeden at udvælge de Genstande, hvori der skal söges Fyldestgörelse.

   Dog har Pantefogeden herved at paase, at de for Skyldneren mest undværlige Genstande först udlægges, saa at f. Eks. en Ejendoms nödvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avlsredskaber saavel som Haandværksredskaber og andre til Skyldnerens Næringsdrift uomgængelig fornödne Ting ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Genstande forefindes.

   Gödning saavel som Straa og Hö samt Föde- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroeaffald, for saa vidt til Ejendommens Drift findes fornödent, maa ikke ved Udpantning skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehör til den; ej heller maa Sæd paa Marken omhugges eller anden Afgröde indhöstes, förend den er moden hertil.

   De befalede Brandredskaber maa ikke skilles fra Ejendommen.

b) Udpantning kan ikke göres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Börn fornödne Senge og Sengklæder samt nödvendigste Linned og Gangklæder.

c) Udpantning maa ikke foretages i over- eller underordnede Militæres Uniformsstykker, Vaaben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forsyning fornödne Genstande og ej heller i civile Tjenestemænds Embedsdragter eller i Genstande, som af dem holdes og bruges til deres Tjenestestillings Udförelse.

d) Udpantning kan kun foretages i Rettigheder, som paa den Tid, Forretningen foretages, alt er erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, saasom ikke falden Arv, og ej heller i Skyldneres Andel i uskiftet Bo. Udpantning kan foretages i Skyldnerens Fordringer paa andre, selv om de er betingede eller

endnu ikke forfaldne, naar de dog kan angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed.

Udpantning kan ikke foretages i det, som Skyldneren maatte kunne erhverve ifölge gensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, naar det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller andet, som Rekvirenten ikke er eller ved Udpantningsforretningen sættes i Stand til at give eller udföre. Som Følge heraf kan Udpantning ikke ske i Medhjælper- eller Arbejdslön, saalænge denne ikke er forfalden.

e) I saadant Gods, som ellers ifölge dets Natur kunde være Genstand for Udpantning, kan Udpantning ikke ske, naar det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldig er fastsat, at Kreditorer ikke kan söge Fyldestgörelse i Godset.

f) I endnu ikke udbetalt Tjenestemandslön eller i lignende Indtægter samt i ikke udbetalte Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understöttelser, som udredes af Statskassen, Kommunekasser eller andre offentlige Kasser, kan Udpantning ikke ske.

g) Undtaget fra Udpantning er fremdeles:
   1. De militære Underklassers Tjenesteemolumenter i Overensstemmelse med Lov af 21. Marts 1874 § 2.
   2. Dagpenge og lignende Udredelser til Tjenestemænd eller andre, som udförer offentlige Hverv, samt Rejseudgifter og Tærepenge, der er udbetalte til indkaldte Vidner eller Synsmænd,
   3. Underholdsbidrag, som ifölge Øvrighedsresolution, Forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Börn,
   4. Understöttelse og Hjælp til trængende, som gives af det offentlige, Stiftelser eller andre velgörende Institutioner,
   5. Midler og Penge, der udenrigs fra indsættes i Nationalbanken, samt Klasselotterigevinster,
   6. Skipperens og Skibsmandskabets om Bord i Skibet værende Ejendele, som udkræves til Tjenesten om Bord, naar Skibet er udklareret for en Rejse og i övrigt sejlfærdigt.

h) Livrenter, Overlevelsesrenter, Livsforsikringssummer og lignende mod Vederlag erhvervede Indtægter er, for saa vidt ikke andet ved Retsforholdets Stiftelse retsgyldig er bestemt, ikke undtagne fra Udpantning, medmindre særlig Lovhjemmel derfor haves, eller saadant maatte följe af den borgerlige Rets Regler.

i) Ifölge Lov om den kommunale Beskatning af 12. Marts 1923 § 41 og Lov om personlig Skat til Amtskommunen af 30. Marts 1935 § 7 kan der, naar Udpantning forgæves er forsögt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, göres Udpantning i de Ejendele, der maatte tilhöre den med Manden samlevende Hustru, eventuelt i Ejendele tilhörende de Börn, hvis Indkomst og Formue er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

11 Skyldneren er pligtig under Udpantningsforretningen paa Pantefogedens Forlangende at opgive redelig og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Fyldestgörelse af Fordringen samt iövrigt meddele alle i saa Henseende fornödne Oplysninger. Er Skyldneren ikke til Stede, kan Pantefogeden udsætte Forretningen og lade ham tilsige til Möde, hvilket Möde kan finde Sted hos Pantefogeden.

Forsaavidt Skyldneren ikke allerede har paavist behörige Udpantningsgenstande, er han ligeledes pligtig paa Pantefogedens Forlangende at aabne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om de indeholder Genstande, som egner sig til Udpantning. I Vægringstilfælde kan Aabningen om fornödent ske ved Magt. Undersögelse paa Person af Skyldneren maa ikke foretages af Pantefogeden uden i Henhold til særlig Kendelse af Fogeden (Sysselmanden).

12 Efter at Optegning og Vurdering har fundet Sted, erklærer Pantefogeden Udpantning foretaget i de optegnede Genstande og tilkendegiver Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at paadrage sig Strafansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Rekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke til Stede, gives der hans Stedfortræder (§ 6) Paalæg om at give Skyldneren en saadan Tilkendegivelse, og efter Omstændighederne kan lignende Tilkendegivelse gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det udpantede er.

Gældsbreve, i hvilke der göres Udpantning, bör forsynes med Paategning herom. Dersom Udpantning foretages i Fordringer af anden Beskaffenhed, bör der gives Skyldneren ifölge Fordringen Underretning herom.

13 Udpantet Lösöre kan forblive i Skyldnerens Besiddelse, medmindre Rekvirenten modsætter sig det og der i saa Fald ikke af Skyldneren stilles antagelig Sikkerhed for det udpantedes Tilstedeblivelse i uforringet Stand. Rekvirenten er berettiget til selv at tage udpantet Lösöre i Forvaring. Hvis dets Værdi betydeligt overstiger Fordringen, skal Rekvirenten dog stille Sikkerhed. Ogsaa i andre Tilfælde kan Pantefogeden, naar han finder Grund dertil, forlange Sikkerhedsstillelse af Rekvirenten, dersom denne vil tage det udpantede i Forvaring.

Naar udpantet Lösöre ikke forbliver i Skyldnerens Besiddelse, og det heller ikke tages i Forvaring af Rekvirenten, har Pantefogeden at træffe de fornödne Foranstaltninger til det udpantedes Bevaring paa Skyldnerens Bekostning.

Dersom Rekvirenten ikke har ladet möde under Forretningen, paahviler det Pantefogeden at bestemme, om det udpantede skal forblive hos Skyldneren, og i modsat Fald at drage Omsorg for, at det paa passende Maade bevares.

I alle Tilfælde bör Pantefogeden foranledige, at det udpantede inden 12 Uger efter Udpantningsforretningens Slutning bringes ud af Skyldnerens Besiddelse og inden 1 Aar realiseres.

14 For det Tilfælde, at der under Udpantningsforretningen fremkommer Indsigelse imod Fordringens Rigtighed eller iövrigt imod Forretningens Foretagelse enten fra Skyldneren eller fra Trediemand, skal Pantefogeden indföre Indsigelsen i Udpantningsbogen, men iövrigt fremme Forretningen, samt derefter uden Ophold tilstille Fogeden (Sysselmanden for det Syssel, hvorunder han hörer) en Udskrift af Bogen. Nogen Forhandling eller Bevisförelse for Pantefogeden kan ikke finde Sted. Forsaavidt Pantefogeden senere af Fogeden (Sysselmanden) maatte erholde Paalæg om helt eller for en Del at ophæve eller omgöre den foretagne Forretning, har han at efterkomme de ham i denne Henseende nærmere givne Ordrer.

Ved Foretagelse af Udpantningsforretninger har Pantefogeden derhos i det hele at följge de ham af Fogden (Sysselmanden) givne almindelige eller særlige Anvisninger.

15 Realisation af det udpantede maa ikke finde Sted förend efter Forlöbet af 4 Uger efter Forretningens Foretagelse eller, forsaavidt Indsigelse mod Forretningen er fremsat, dens Stadfæstelse. Rekvirenten retter Henvendelse til Fogden (Sysselmanden) angaaende Realisation af det udpantede. Ved Afregning med Rekvirenten fradrager Fogeden (Sysselmanden) forlods det Gebyr og den Rejsegodtgörelse, der tilkommer Pantefogeden, samt Udgift til Vidnegodtgörelse, hvilket Belöb tilstilles Pantefogeden, for saa vidt angaar Vidnegodtgörelse til videre Udbetaling til Vidnerne. Pantefogeden maa derfor, naar Realisation skal ske, meddele Fogeden (Sysselmanden), om han har noget Tilgodehavende, og i bekræftende Fald hvor stort og hvorledes det er beregnet.

16 Naar en Udpantningsforretning er foretaget, skal Pantefogeden give Meddelelse om det passerede til Rekvirenten. Samtidig med Meddelelsen om Udpantningsforretningen skal sendes Udskrift af det under denne passerede; saadan Udskrift er dog ufornöden, hvis Udpantning har været forgæves, eller Udpantning er sket i rede Penge.

17 Dersom Skyldneren efter den for Udpantningernes Paabegyndelse fastsatte Dag afværger Udpantning ved at betale Restancen til Pantefogeden, er denne be-

rettiget til med frigörende Virkning for Skyldneren at modtage og kvittere for Restancen, uanset at Betalingen ikke sker under en formelig Udpantningsforretning.

Pantefogeden skal snarest muligt give Meddelelse herom til Rekvirenten og afregne med denne.

18[1]) For Foretagelse af Udpantningsforretninger erlægges Gebyr efter følgende Regler:

For Summer				indtil	20	Kr.	inkl.					0	Kr.	50 Ø.
—	—	fra	over	20	—	indtil	40	Kr.	inkl.			1	—	00 -
—	—	-	—	40	—	—	100	—	—			1	—	50 -
—	—	-	—	100	—	—	200	—	—			2	—	00 -
—	—	-	—	200	—	—	300	—	—			2	—	33 -
—	—	-	—	300	—	—	400	—	—			2	—	67 -
—	—	-	—	400	—	—	1000	—	—			3	—	33 -
—	—	-	—	1000	—	og	derover					4	—	00 -

Til den Sum, hvoraf Gebyret beregnes, medregnes kun selve Fordringen, men ikke Gebyr, Rejsegodtgörelse eller Vidnegodtgörelse.

For Udpantninger i Thorshavn By tilfalder Gebyret Thorshavn Kommunekasse. Udenfor Thorshavn tilfalder Gebyret Pantefogden. Udenfor Thorshavn har Pantefogeden tillige Krav paa Rejsegodtgörelse, naar han for at foretage en Udpantning maa rejse mere end 3,5 km, idet der i saa Fald tilkommer ham Rejsegodtgörelse efter de for Sysselmænd gældende Regler. Herefter skal Postbaad eller andet offentligt eller fælles Befordringsmiddel benyttes, hvor dette kan ske uden uforholdsmæssigt Tidsspilde. Anvendes saadant Befordringsmiddel, beregnes Befordringsgodtgörelsen efter Taksten for Benyttelse af det paagældende Befordringsmiddel. Har Pantefogeden haft Udgifter til Leje af særligt Köretöj eller Baad, godtgöres disse Udgifter. For alle Udgifter, der ikke vedrörer Benyttelse af offentligt Befordringsmiddel, maa Pantefogeden sikre sig Kvittering til eventuel Fremlæggelse. Hvis Befordringen er ydet gratis, haves intet Krav paa Befordringsgodtgörelse.

Hvis Pantefogeden foretager flere Udpantninger samtidig i samme Bygd, fordeles Rejseudgifterne forholdsmæssigt paa Udpantningerne.

For Beskrivelse af Forretningen — medmindre Udpantning er forgæves — tilkommer der derhos Pantefogeden 37 Øre for et halvt og 75 Ørefor et helt Ark. Hvor Fordringen ikke overstiger 50 Kr., betales Beskrivelsen kun med det halve.

Som Godtgörelse til de to Vidner, som bruges ved Forretningen, betales der 25 Øre til hvert for hver Forretning. Saafremt der kun bruges et Vidne ved Forretningen, jfr. § 5, betales der til dette en Godtgörelse af 50 Øre for hver Forretning.

Saafremt Restancen betales, forinden Udpantningsforretningen foretages, skal Gebyrerne alligevel erlægges, dersom Betaling först sker, efter at Pantefogeden har forladt sit Kontor (Hjem) for at foretage den paagældende Udpantning.

Pantefogeden kan ikke forlange Gebyrerne for Forretningen forud betalte af Rekvirenten, men maa söge Dækning derfor hos Skyldneren ved Udpantningen og senere ved Realisation af det udpantede. I Tilfælde af forgæves foretagen Udpantning erlægges intet Gebyr.

25. Jan. — An. Nr. 21 for Færöerne om ANVENDELSE AF SUNDHEDSFARLIGE STOFFER TIL KOSMETISK BRUG m. m. samt af SUNDHEDSFARLIGE FARVER TIL TEKNISK BRUG.

I Henhold til § 14 i Anordning for Færöerne af 19. Februar 1931 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer fastsætter Indenrigsministeren herved följende

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 27 af 24. Sept. 1945, hvorefter der erlægges samme Gebyrer og Vidnegodtgörelse som ved Udlæg, d. v. s. det dobbelte af de nævnte Beløb.

Regler for Anvendelse af sundhedsfarlige Stoffer til kosmetisk Brug m. m. samt af sundhedsfarlige Farver til teknisk Brug:

1 Kosmetiske Midler — hvorved i denne Anordning forstaas Midler til Mundhulens og Tændernes Pleje, til Hudens, Neglenes og Haarets Pleje og Farvning, til Haars Fjernelse samt til Læbernes Farvning, herunder ogsaa Pudder og Sminker, samt Afmagringsmidler — maa ikke bestaa af eller indeholde:

a. Arsen-, Bly- eller Kviksölvforbindelser, undtagen Cinnober.

b. Farver, Farvningsmidler samt Stoffer til Haar- og Hudbehandling, hvori forefindes:

Antimonforbindelser, Baryumforbindelser, undtagen Baryumsulfid og Baryumsulfat, Kadmiumforbindelser, undtagen Kadmiumsulfid og Kadmiumselenid, Kromforbindelser, undtagen Kromilte, Uranforbindelser, Molybdænforbindelser, ammoniakalske Koboltforbindelser,

c. Giftige organiske Farvestoffer og Farvningsmidler, f. Eks. Martiusgult (Naftylamingult), Metol samt p-Fenylendiamin og dermed beslægtede giftige organiske Farvningsmidler.

d. Pyrogallol, naar dette anvendes i större samlet Mængde end 5 g eller findes i större Koncentration end 5 pCt. i det til Anvendelsen færdige Middel.

e. Tetraklormetan (Tetraklorkulstof) og Kuldisulfid samt klorsubstituerede Kulbrinter som Trikloræthylen.

Afmagringsmidler maa ikke indeholde Borsyre eller dennes Salte.

Reglerne i denne Paragraf gælder ogsaa Apotekernes Salg af kosmetiske Midler, undtagen naar de sælges efter Lægerecept.

2 Til Farvning af Kar, Beholdere, Redskaber, Kartonstykker, Papæsker, Papir og lignende, der kommer i direkte Berøring med Nærings- og Nydelsesmidler, herunder Drikkevarer, maa ikke anvendes de i § 1 a—e nævnte Stoffer eller i det hele giftige Farver, dog maa Farvelakker, som er Forbindelser af Baryum og giftfri Farvestoffer, og som ikke indeholder Baryumkarbonat eller i Vand oplöselige Baryumforbindelser, anvendes til Farvning af Karton (Kartonstykker), Papæsker, Papir og lignende.

3 Som Farve eller Maling til Legetöj eller Genstande, der anvendes som Legetöj, derunder indbefattet Billedark, Farvelader og Farvestifter, maa ikke anvendes Arsen-, Bly- eller Kviksölvforbindelser (undtagen Cinnober) eller andre giftige Farver. Herfra undtages dog Antimonsulfid i Kautschukmasse, naar denne ikke anvendes til Pattehætter eller andre Genstande, der er beregnede til at tages i Munden, samt alle i Emaille, Glasur eller Glasmasse indbrændte Farver. Ved Fremstilling af Bog- eller Stentryk paa de nævnte Genstande gælder Forbudet kun Farver, som indeholder Arsen.

Til Overföringsbilleder til Industrien samt til Farvelader og Farvestifter beregnet til Kunstnerbrug, teknisk Brug eller Undervisning maa ikke benyttes Farver, der indeholder Arsen.

Farver — herunder Farvebejdser og Farvefiksationsstoffer —, der indeholder Arsen, maa ikke anvendes til kunstige Blade, Blomster og Frugter, Lampe- og Lyseskærme, Lysmanchetter, Lys, Masker, Möbelstoffer, Stoffer til Forhæng og Gardiner, Garn, Traad og vævede eller paa anden Maade forarbejdede Stoffer, der er bestemt til Beklædningsgenstande, Tapeter, Rullegardiner, Tæpper, Skrivematerialer (herunder Skrivekridt), Papir og Genstande, der er fremstillet af Papir eller Bomuld.

Arsen maa ikke findes i Tapetklister eller i Lim paa Frimærker og Konvolutter.

4 Fyrværkerisager og Knaldhætter, der indeholder hvidt (gult) Fosfor eller giftige Fosforforbindelser, maa ikke udbydes til Salg.

5 De i denne Anordning givne Forbud mod Anvendelsen af Farvningsstoffer, der indeholder Arsen og Bly, skal kun anses for overtraadt, hvis der ved Undersögelser efter Metoder, som fastsættes af Indenrigsministeren, paavises henholdsvis Arsen eller Bly i större Mængder end nedenfor anfört:

af Arsen: 0,4 mg i 100 cm² eller, hvis 100 cm² vejer over 5 g, da i 5 g af Papir, Karton, Pap, Tapet eller lignende.

0,4 mg i 5 g tör eller törret Malerfarve eller i den afskrabede Farvemængde fra 100 cm² Overflade af Legetöj og af de övrige i Anordningen nævnte malede Genstande.

0,2 mg i 2 g Garn, Lys og andre i Anordningen nævnte farvede Genstande, som ikke falder ind under ovenstaaende Bestemmelser.

af Bly: 10 mg i den afskrabede Farvemængde fra 200 cm² Overflade af Legetöj og af de övrige nævnte malede Genstande.

10 mg i 5 g Malerfarver i tör eller törret Tilstand.

6 Overtrædelse af denne Anordning straffes i Henhold til Anordning for Færöerne af 19. Februar 1934 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer § 15 med Böder. Under skærpende Omstændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til Hæfte eller til Fængsel i indtil 6 Maaneder.

7 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1936.

6. Febr. — An. Nr. 34 ang. OPHÆVELSE AF PRÆSTESKYDS paa Færöerne og Udredelse af Befordringsgodtgörelse til Præsterne sammesteds.

1 Den hidtil de færöske Præster tillagte fri Befordring paa Embedsrejser (Præsteskyds) ophæves.

2 Samtidig tillægges der Præsterne paa Færöerne Godtgörelse for Befordring i de Tilfælde, hvor de i tjenstligt Øjemed skal befordre sig selv, i hvilken Henseende bemærkes, at Udgifterne til Embedsrejser, der foranlediges ved, at kirkelige Handlinger önskes udfört paa Dage, paa hvilke der ikke i det paagældende Kirkedistrikt er bekendtgjort Afholdelse af Gudstjeneste, maa betales af dem, der begærer de kirkelige Handlinger foretaget.

3 Befordringsgodtgörelsens Störrelse fastsættes af Kirkeministeriet for hvert enkelt Præsteembedes Vedkommende for fem Aar ad Gangen — förste Gang dog kun for Tiden indtil 31. Marts 1939 — efter Indstilling fra Lagtinget om den samlede Störrelse af den Sum, der aarligt bör ydes for det paagældende Femaar.

4 Den Del af Udgifterne til Befordringsgodtgörelsen, der ikke dækkes ved Tilskud af Færöernes Kirkefond i Overensstemmelse med Vedtagelse af Lagtinget i Henhold til Lov for Færöerne om Kirkernes Styrelse m. v. Nr. 109 af 29. Marts 1924 § 11, Stk. 2, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov Nr. 132 af 11. Maj 1935, udredes paa tilsvarende Maade som Befordringsgodtgörelsen til Præster i den övrige Del af Riget, jfr. Lov af 28. April 1931 om Folkekirkens Lönningsvæsen uden for Köbenhavn og Frederiksberg m. m. §§ 34 og 41.

5 Præsterne er pligtige til at meddele Lagtinget de Oplysninger om faktiske Udgifter til Befordring, om Vejafstande og angaaende Antal af kirkelige Handlinger m. m., som Tinget maatte finde fornödne til Brug ved Indstillingen til Ministeriet om Befordringsgodtgörelsens Störrelse.

14. Marts — Bek. Nr. 56 for Færöerne om ANMELDELSESPLIGT og OPHOLDSTILLADELSE FOR UDLÆNDINGE.

I. Om Anmeldelsespligt.

Ifölge § 1, Stk. 3, i Lov Nr. 140 af 24. April 1935 om Tilsyn med fremmede paa Færöerne skal enhver Udlænding, der ankommer til Færöerne, inden et af Justitsministeriet fastsat Tidspunkt anmelde sig til Politiet og opgive Formaalet for sin Rejse.

I Henhold hertil fastsættes herved följende:

Den paabudte Anmeldelse skal finde Sted inden 24 Timer efter Ankomsten til den Plads paa Færöerne, hvor den paagældende förste Gang overnatter.

Anmeldelsen sker paa de af Færö Amt hertil autoriserede Blanketter, der faas

udleveret gratis om Bord i Rutebaade, paa Hoteller og Pensionater paa Færöerne, paa Politikontoret i Thorshavn, samt hos Sysselmændene og hos Sognefogden i Vaag.

Anmeldelserne afleveres for Sydströmö Præstegælds Vedkommende til Politikontoret i Thorshavn og iövrigt til vedkommende Sysselmænd — for Suderö söndre Præstegæld dog til Sognefogden i Vaag.

Saavel vedkommende Udlænding som Logigiveren er ansvarlig for, at Anmeldelsen finder Sted.

Logigiveren kan frigöre sig for sit Ansvar ved selv at indgive Anmeldelse paa de særlige af Færö Amt dertil autoriserede Blanketter, der faas udleveret gratis hos Politiet.

Overtrædelse af de givne Regler straffes med Böder.

II. Om Opholdstilladelse.

Ifölge § 3 i ovennævnte Lov af 24. April 1935 maa Udlændinge, som ankommer til Færöerne, ikke opholde sig der i længere Tid end 3 Maaneder fra Indrejsedagen at regne uden Tilladelse fra Amtet; efter 6 Maaneders Forlöb kræves Tilladelse fra Justitsministeriet. Naar en saadan Udlænding indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder har opholdt sig paa Færöerne i ialt 3 Maaneder, maa han ikke uden *forud* indhentet Tilladelse fra Justitsministeriet paany indrejse dertil, för der er forlöbet 3 Maaneder fra hans sidste Udrejse. Overtrædelse af Reglerne kan medföre Straf og Udvisning, eventuelt med Tilhold om ikke paany at indfinde sig her i Landet.

I Henhold hertil fastsættes herved följende:

Opholdstilladelse paa Færöerne kan kun meddeles Udlændinge, der er i Besiddelse af gyldigt Rejsepas.

Andragender om Opholdstilladelse indleveres til Politikontoret i Thorshavn, til Sysselmændene eller til Sognefogden i Vaag.

Andragendet maa indeholde Oplysning om Formaalet med det önskede Ophold samt Oplysning om, for hvor lang Tid Opholdstilladelse önskes. Samtidig med Andragendet maa gyldigt Rejsepas indleveres.

27. Marts — An. Nr. 63, hvorved Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om ELEKTRISKE STÆRKSTRØMSANLÆG sættes i Kraft paa Færöerne.

I Henhold til den Regeringen ved § 20 i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkströmsanlæg dertil givne Bemyndigelse sættes herved nævnte Lov i Kraft paa Færöerne i följende Skikkelse:[1])

Kapitel I.

1 I denne Anordning forstaas ved »Stærkströmsanlæg« elektriske Anlæg, som anvender Strömme, der har en saadan Styrke og en saa höj Spænding, at de derved kan medföre Fare.

Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at udfærdige et Reglement for Udförelse og Drift af elektriske Stærkströmsanlæg, hvori der kan fastsættes Regler om:

A. 1. Sikkerhedsforanstaltninger, der bliver at iagttage ved saadanne Anlægs Udförelse og under deres Drift saavel som ved Udförelse og Drift af andre Anlæg (Bygningskonstruktioner, Genstande, Stakke o. lign.), der anbringes i farlig Nærhed af eller i Forbindelse med Stærkströmsanlæg,

2. Forbud mod til Brug i Indlandet at sælge eller udlevere Maskiner, Apparater og Materiel, hvis Anvendelse er i Strid med Reglementets Bestemmelser, og som, for saa vidt angaar Lavspændingsinstallationsmateriel, derhos

[1]) I Henhold til Hjemmestyreloven er elektriske Anlæg overtaget som færösk Særanliggende, og Hjemmestyret har derfor nu den lovgivende og administrative Myndighed for dette Omraade.

ikke er godkendt af og forsynet med et Mærke fra et af Ministeriet anerkendt Prövningsudvalg,

3. Forpligtelse til Anmeldelse for det i § 3 omhandlede Elektricitetsraad af de ved denne Anordnings Ikrafttræden bestaaende Anlæg og af nye Anlæg og Udvidelser af ældre Anlæg og Fastsættelse af Tidspunktet for Anmeldelsen samt Forpligtelse til at give Elektricitetsraadet eller dets befuldmægtigede Adgang til Anlæggenes Undersögelse,
4. Elektricitetsraadets Tilsyn med Anlæg i saadanne Rum, i hvilke der kan opstaa Eksplosionsfare, eller hvor stærk eller godt ledende Fugtighed eller andre Grunde besværliggör Vedligeholdelsen af Isolationen og formindsker Modstanden i de dersteds beskæftigede Personers Legemer; endvidere med Anlæg, der skönnes at medföre særlig Fare for Menneskeliv eller for Tilintetgörelse af större Værdier, herunder saadanne Virksomheder, der er undergivet Tilsyn i Henhold til Anordning for Færöerne om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner af 23. Juli 1923, samt med Anlæg i Teatre og andre Bygninger, hvori mange Mennesker samles,
5. Godkendelse af alle Anlæg med Henblik paa Opfyldelsen af de under Punkt I anförte Regler om Sikkerhedsforanstaltninger,

B. 1. Forpligtelse for Ejeren (Brugeren) af et elektrisk Stærkströmsanlæg til Indsendelse af statistiske Oplysninger samt til Brug for Elektricitetsraadet at meddele alle de Oplysninger, der af Elektricitetsraadet skönnes nödvendige for Sagernes Behandling,
2. Frist til at bringe Radiomodtageanlæg (herunder Antenner m. v.) i Overensstemmelse med det til enhver Tid gældende Reglement for Udförelse og Drift af Stærkströmsanlæg,
3. Afgifter, der af Fabrikanter eller Forhandlere af elektrisk Lavspændingsinstallationsmateriel vil være at erlægge til Prövningsudvalget til Afholdelse af de med Prövningsudvalgets Virksomhed forbundne Udgifter,
4. Afgifter, der af Ejerne (Brugerne) af elektriske Stærkströmsanlæg vil være at erlægge til Elektricitetsraadet til Afholdelse af de med Godkendelse og Tilsyn samt de med Raadets Virksomhed i Henhold til § 2 forbundne Udgifter,
5. Straf af Böder for Overtrædelse af de i Reglementet trufne Bestemmelser. Sager angaaende saadanne Overtrædelser bliver at behandle som Politisager; Böderne tilfalder Statskassen.

2 1. Elektricitetsraadet skal optage Forhandling med Ejere eller Brugere af bestaaende eller nye Anlæg om Gennemförelse af Samarbejde, hvor saadant af Raadet skönnes formaalstjenligt. Under Hensyn hertil skal ved Nyanlæg eller Udvidelser af bestaaende Anlæg, hvor Elektriciteten göres tilgængelig for Offentligheden eller for Medlemmer (Andelshavere) af Foreninger eller Interessentskaber, men ikke ved Anlæg, der oprettes til udelukkende Forsyning af Ejerens eller Brugerens Bedrift, ethvert Forslag der angaar:

a. Anskaffelse eller Forögelse af Produktionsmidler,
b. Ledningsanlæg med tilhörende Transformatoranlæg o. lign., der helt eller delvis tilsigter et Samarbejde (herunder Köb eller Salg) med andre Anlæg,

forinden dets Paabegyndelse tilstilles Elektricitetsraadet og göres til Genstand for en saavel teknisk som ökonomisk Undersögelse. Ved Undersögelsen skal der tages Sigte paa, om den ved Anlægget tilstræbte Elektricitetsforsyning paa teknisk rigtigere eller ökonomisk mere fordelagtig Maade kan fremskaffes paa anden Vis, og om Anlægget i Henseende til Driftsspænding, Strömart, Dimensioner, Beliggenhed m. v. er egnet til at indgaa som Led i et bestaaende eller fremtidigt Ledningssystem, der tjener til eller skal tjene til Samarbejde mellem andre Anlæg.

I Tilfælde af, at det anmeldte Forslag ikke straks kan godkendes, skal Elektricitetsraadet optage Forhandling med Anlæggets Ejer eller Bruger med Hensyn til

de Ændringer, Elektricitetsraadet anser for paakrævet, og Arbejdet maa ikke paabegyndes, forinden disses Overvejelse er afsluttet.

Saafremt der ved disse Forhandlinger ikke opnaas Enighed, skal Raadet senest 3 Maaneder efter Anmeldelsen afgive en Erklæring, indeholdende en udförlig Motivering og eventuel Anvisning paa andre Udveje for en teknisk og ökonomisk rigtigere Forsyning, og denne Raadets Erklæring skal være offentlig tilgængelig hos de stedlige kommunale Myndigheder. Forlængelse af Fristen paa 3 Maaneder kan kun finde Sted med Samtykke af Ministeren for offentlige Arbejder.

Forslag til Anskaffelse eller Forögelse af Produktionsmidler kan, uanset om de tilsigter Samarbejde eller kun Forsyning af egne Ledningsanlæg, dog ikke nægtes endelig Godkendelse, naar Anlæggets Ejer fastholder Forslaget, efter at Raadets Erklæring har været forelagt Ejeren eller Brugeren, og Forslaget i övrigt opfylder de under § 1 A. 1. nævnte Regler.

Ved Forslag til Nyanlæg eller Udvidelser af bestaaende Anlæg af den under Pkt. b nævnte Art, der helt eller delvis angaar et Samarbejde (herunder Köb eller Salg) med andre Anlæg, kan Raadets endelige Godkendelse alene göres afhængig af, om Forslaget tilfredsstiller de under § 1 A. 1. nævnte Regler, og om der ved Anlægget er taget de fornödne Hensyn (Strömart, Driftsspænding, Ledningernes Konstruktioner og Beliggenhed) til foreliggende Muligheder for, at Anlægget straks eller senere kan tilsluttes eller indgaa som Led i bestaaende eller fremtidigt Ledningssystem, der tjener til eller skal tjene til Samarbejde mellem andre Anlæg, idet der dog skal tages Hensyn til de eventuelle Merudgifter for Ejeren eller Brugeren.

De her omhandlede Undersögelser og Godkendelser af Raadet er ikke fornödne for Ledningsanlæg med tilhörende Transformatoranlæg o. lign., som forsynes fra Ejerens eller Brugerens eget Anlæg eller ved Köb fra et andet Anlæg, og for saa vidt de paagældende Ledningsanlæg ikke anvendes til Samarbejde.

2. Elektricitetsraadet bemyndiges til efter forudgaaende Mæglingsforsög at træffe Afgörelse i Tilfælde af Grænsetvist mellem to eller flere Anlæg, hvorunder der ogsaa vil være at tage fornödent Hensyn til Forbrugernes Interesser.

3. De af Elektricitetsraadet trufne Afgörelser, der vedrörer de i Punkt 1 og 2 i nærværende Paragraf omhandlede Forhold, kan inden en af Ministeren for offentlige Arbejder nærmere fastsat Frist indankes for denne til endelig Afgörelse.

4. Stridigheder, der vedrörer Spörgsmaal om Samarbejde mellem de interesserede Parter, kan, naar samtlige disses Tilslutning dertil er givet, forelægges for Elektricitetsraadet til endelig Afgörelse, idet dog Raadet med Billigelse af Ministeren for offentlige Arbejder kan henvise de omhandlede Spörgsmaal til Afgörelse for Domstolene.

3[1]) I Henhold til Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 er der oprettet et Elektricitetsraad, der dels varetager de til samme i Henhold til nærværende Anordning og Reglementet for Udförelse og Drift af elektriske Stærkströmsanlæg henlagte Forretninger, dels bistaar Ministeriet for offentlige Arbejder ved Afgivelse af Betænkning i de det af Ministeriet forelagte Sager vedrörende elektriske Stærkströmsanlæg.

Raadet, der har Sæde i Köbenhavn, men hvis Virksomhedsomraade omfatter hele Landet, og som af Formanden kan sammenkaldes til Möde hvor som helst i Landet, bestaar af en af Kongen udnævnt Formand og 12 af Ministeren for offentlige Arbejder udnævnte Medlemmer:

3 Medlemmer med elektroteknisk Uddannelse, hvoraf en med videnskabelig Uddannelse, og i övrigt repræsenterende Sagkundskab med Hensyn til Driftsledelse, maskinelle Spörgsmaal, Installationer og Arbejderrisiko.

---

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 34 af 28. Okt. 1940 om et færösk Elektricitetsnævn, der udöver de Elektricitetsraadet og Pröveudvalget tildelte Beföjelser.

1 Medlem med de Kvalifikationer, der udkræves for at have Sæde i en af Landsretterne,
2 Medlemmer som Repræsentanter for Hovedstadsværker og Köbstadsværker efter Indstilling af henholdsvis Köbenhavns Kommunalbestyrelse og Köbstadforeningen,
1 Medlem som Repræsentant for Landværker efter Indstilling af »Danske Elektricitetsværkers Forening«,
3 Medlemmer efter Indstilling af henholdsvis Industriraadet, Landbrugsraadet og De samvirkende Sogneraadsforeninger,
2 Medlemmer, hvoraf den ene er Elektroinstallatör, og den anden er i Besiddelse af Indsigt i Fabrikationen af elektrisk Materiel.

Raadet indsender Forslag til Forretningsorden — herunder om Nedsættelse af de fornödne Forretningsudvalg til Behandling af de forskellige Sager — til Ministeren for offentlige Arbejder til dennes Godkendelse.

Samtlige Medlemmers Virketid bestemmes til 6 Aar ad Gangen. De kan tillægges aarligt Vederlag og faar Godtgörelse for Rejseudgifter til og fra Mödestedet efter deres af Formanden godkendte Regning, hvorhos de Medlemmer, der ikke oppebærer Honorarer, erholder Diæter i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens Regler om Vederlag til Medlemmer af Kommissioner, Nævn m. m. Raadet antager fornöden Medhjælp. De ved Raadets Virksomhed medgaaende Udgifter bevilges ved de aarlige Finanslove.

4 Elektriske Stærkströmsanlæg maa ikke udsætte Driften af andre bestaaende Virksomheder for Forstyrrelse. Kan Forstyrrelserne undgaas ved Iværksættelse af Sikkerhedsforanstaltninger, bliver disse at udföre paa Bekostning af det Anlægs Ejer (Bruger), ved hvis Handlinger Forstyrrelserne er opstaaet, dog skal de övrige Virksomheder kunne tilpligtes at bære en passende Del af Bekostningen, hvis Foranstaltningernes Iværksættelse tillige medför væsentlige Fordele for deres fremtidige Udövelse.

Spörgsmaal om:
a. hvorvidt et elektrisk Stærkströmsanlæg udsætter Driften af en bestaaende Virksomhed for Forstyrrelse,
b. hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes for at udelukke saadan Forstyrrelse,
c. hvem der skal bringe de paagældende Foranstaltninger til Udförelse, og
d. om og i hvilket Omfang de övrige Virksomheder skal deltage i Udgifterne herved,

afgöres, for saa vidt der ikke kan opnaas Overenskomst herom, med endelig og forbindende Virkning for Parterne af et for Færöerne særligt Nævn, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf det ene, der fungerer som Formand, udnævnes af Ministeren for offentlige Arbejder for 6 Aar ad Gangen, medens de 2 andre Medlemmer for hvert enkelt Tilfælde udnævnes af Elektricitetsraadet uden for dets egen Midte.

Nævnet kan bestemme, at Stærkströmsanlæggets Udförelse eller Drift ikke maa paabegyndes, forinden de Sikkerhedsforanstaltninger, som findes nödvendige, er truffet.

Nævnet fastsætter i sin Kendelse, hvem af Parterne der skal bære Omkostningerne ved dets Behandling af Sagen og med hvilket Belöb. Spörgsmaalet om Omkostningernes Störrelse kan dog indankes for Ministeren for offentlige Arbejder; saadan Paaankning skal finde Sted inden 8 Uger efter Kendelsens Forkyndelse.

5[1]) Med Hensyn til Berettigelsen til at udföre Arbejder ved elektriske Stærkströmsanlæg gælder de i Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 givne Bestemmelser, og er alene Personer, der har bestaaet en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Pröve for elektriske Installatörer, berettigede til at paatage sig Udförelsen og

[1]) Ifölge midl. Best. Nr. 28 af 12. Nov. 1943 kan det færöske Elektricitetsnævn dispensere fra de i § 5, förste Stk., andet Punktum, indeholdte Bestemmelser.

Vedligeholdelsen af saadanne Stærkströmsanlæg, som er underkastet Tilsyn ifölge § 1 A. 4., og Overtrædelse heraf straffes med Böde, der tilfalder Statskassen; Sager herom behandles som Politisager. For saa vidt det findes hensigtsmæssigt, at saadanne Pröver afholdes ved Statens Foranstaltning, bevilges Midlerne hertil ved de aarlige Finanslove. De, som har bestaaet Pröven, har Ret til at paatage sig elektriske Installationer overalt i Landet. Enhver Installatör bærer Ansvaret for det af ham anvendte Personales Duelighed og Paalidelighed.

Elektricitetsraadet er berettiget til at undersöge, hvorvidt Installatörer udfører de dem overdragne Arbejder paa tilfredsstillende Maade. Findes dette ikke at være Tilfældet, kan Raadet efter Omstændighederne ikende den paagældende en Statskassen tilfaldende Böde paa indtil 1.000 Kr. Raadet kan derhos erklære, at en Installatör, som har bestaaet den ovennævnte Pröve, har forbrudt den ved samme erhvervede Ret, hvis det finder, at han har gjort sig skyldig i gentagen eller i grov Forsömmelighed, eller hvis han undlader at erlægge en ham ikendt Böde inden en fastsat Frist; en saadan Afgörelse kan dog indankes for Ministeren for offentlige Arbejder, der endeligt afgör Sagen.

Kapitel 2.

6 Den, der driver et elektrisk Stærkströmsanlæg, er pligtig at erstatte den Skade paa Person eller Gods, som forvoldes af Anlægget, medmindre det oplyses, at den skadelidende selv forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidfört Skaden, eller at denne ikke kunde have været afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, som Driften af saadanne Anlæg udkræver saavel i Henseende til Driftsmaaden som til Materiellet.

7 Den skadelidende er berettiget til Erstatning, ikke blot for den Skade, som han umiddelbart lider, men ogsaa for deraf följende Udgifter, Næringstab og Ulempe. Foreligger Legemsbeskadigelse, har han desuden Krav paa Erstatning for deraf flydende Lidelse, Lyde og Vansir.

Saafremt nogens Död forvoldes under de i § 6 anförte Omstændigheder, skal der udredes Erstatning for Udgifter ved hans Begravelse og for det Tab, som lides af dem, over for hvem den paagældende, dengang Ulykkestilfældet indtraf, havde eller havde paataget sig Forsörgelsespligt.

8 Kan Skaden hidröre fra flere Stærkströmsanlæg, hæfter alle de Anlæg (jfr. § 6), for hvilke det ikke kan bevises, at Skaden umulig kan være foraarsaget af dem, solidarisk over for den skadelidende. De til Erstatning forpligtede Anlæg hæfter i Mangel af anden Overenskomst lige.

Kapitel 3.

9 Ledninger for elektriske Stærkströmsanlæg kan föres over og under Gader, Veje og Jernbaner, naar Fremförelsen sker saaledes, at Færdselen paa de paagældende Steder ikke i nogen Maade kan forulempes derved. Forinden Anbringelsen af Ledningen finder Sted, skal der med 4 Ugers Varsel ske Anmeldelse derom til Vejens eller Jernbanens Ejer eller Bestyrelse; denne kan da i Löbet af 8 Uger efter Anmeldelsen nedlægge Protest mod Ledningens Fremförelse over for Ministeriet for offentlige Arbejder, der afgör, om og paa hvilken Maade Ledningerne kan anbringes; for saa vidt Pæle eller Standere önskes anbragt paa Vejens eller Jernbanens Areal, eller for saa vidt Fremförelsen skönnes at ville medföre ökonomisk Tab for Vejens eller Jernbanens Ejer, kan Tilladelsen af Ministeriet dog kun gives under Iagttagelse af Forskrifterne i § 10 ff.

10 Til Fremförelse af Ledninger, Opstilling af Stangrækker med tilhörende Ledninger, Transformatorer o. lign. samt til Fremförelse af underjordiske Ledninger for elektriske Stærkströmsanlæg, der er af almen Interesse, kan med Tilladelse af Ministeren for offentlige Arbejder tvungen Afstaaelse af Rettigheder over offentlig eller privat Ejendom finde Sted, derunder Færdselsret til nödvendige Revisions- og Vedligeholdelsesarbejder, jfr. dog Erstatningsbestemmelserne i § 6.

Hvis Ministeren ikke finder Anledning til straks at afslaa et om Erhvervelse af saadan Rettighed fremkommet Andragende, afgives Sagen til Elektricitetsraadet til Undersögelse og Erklæring.

Raadet giver ved anbefalet Brev samtlige de Grundejere, offentlige eller private, over hvis Grunde der önskes erhvervet Rettigheder, og som har bekendt Bopæl eller Hjemsted her i Landet, Meddelelse om Andragendets Fremkomst med Angivelse af, hvilke Rettigheder der önskes erhvervet, og med Opfordring til inden 8 Uger efter Meddelelsens Afsendelse at fremsætte de Indsigelser, hvortil de maatte finde Anledning. En lignende Meddelelse gives Bestyrelserne for de Kommuner (Amts-, By- og Sognekommuner), som beröres af Anlægget.

Raadet bekendtgör endvidere 2 Gange efter hinanden i Statstidende samt i et efter Raadets Skön passende Antal lokale Blade, at saadant Andragende er modtaget, og skal denne Bekendtgörelse tillige indeholde Opfordring til alle, som maatte have Interesser i Anledning af Anlægget at varetage, og som ikke har modtaget særskilt Meddelelse om det paatænkte Anlæg, til inden 8 Uger fra den sidste Bekendtgörelse for Raadet at fremsætte deres Bemærkninger.

Raadet er berettiget til af Andrageren at forlange sig meddelt alle Oplysninger om Anlægget og dets Drift, som skönnes nödvendige til Bedömmelse af Andragendet.

Naar de i 3die og 4de Stykke nævnte Frister er udlöbet, og Raadet har endt sine Undersögelser, afgiver det Betænkning til Ministeriet for offentlige Arbejder der afgör, hvorvidt og i hvilket Omfang Andragendet kan imödekommes. Tilladelse til tvungen Erhvervelse af Adgang til at benytte offentlige Gader og Veje kan dog kun gives for et Tidsrum af höjst 10 Aar.

11 Naar Ministeriet for offentlige Arbejder har givet Tilladelse til tvungen Erhvervelse af Rettigheder over fremmed Ejendom, indkalder Elektricitetsraadet saavel den eller dem, der har faaet den ovennævnte Tilladelse, som de paagældende Grundejere (Brugere) til et Möde i den paagældende Egn, hvortil Tilsigelse gives med 4 Ugers Varsel enten ved anbefalet Brev eller ved Stævningsmændene. Raadet afgör, hvor Mödet skal afholdes, og til hvilket Antal af dets Medlemmer, der skal deltage deri.

Paa Mödet forhandler Raadet den nærmere Ordning med Parterne. Opnaas Forlig ikke, eller udebliver vedkommende Grundejer (Bruger), fastsætter Raadet med bindende Virkning inden for de ved Ministeriets Tilladelse til Tvangsafstaaelse givne Grænser Indholdet og Omfanget af de Rettigheder over hver enkelt Ejendom, der skal erhverves, medens Spörgsmaalet om Erstatningens Störrelse henvises til Fastsættelse ved en Voldgiftsret. Den Sikkerhed, der eventuelt bliver at stille for Erlæggelsen af Erstatningen, fastsættes af Elektricitetsraadet og skal være deponeret i den Bank, som Partnerne efter Overenskomst maatte bestemme, eller, hvis Overenskomst ikke foreligger, i Nationalbanken, forinden Arbejdet paabegyndes.

12 Til den i § 11 nævnte Voldgiftsret vælger den, som har faaet Tilladelsen ifölge § 10, og Grundejeren (Brugeren) hver sin Voldgiftsmand. Dersom en af Parterne ikke skriftlig har meddelt den anden Part sit Valg inden 4 Uger efter, at denne sidste skriftlig har meddelt ham sit Valg, mister den förstnævnte sin Ret til at vælge, saaledes at den anden Part har Ret til at vælge ogsaa den anden Voldgiftsmand. Saafremt der ikke opnaas Enighed imellem de 2 Voldgiftsmænd, afgör en Opmand, der udmeldes af Sorenskriveren (Dommeren) paa Færöerne, inden for Grænsen af de modstridende Opfattelser de Punkter, der er Uenighed om. Voldgiftsrettens Afgörelse meddeles begge Parter skriftlig. Afgörelsen er forbindende for begge Parter og endelig.

13 De Belöb, som af Anlæggets Ejer skal udbetales i Erstatning, bliver at udbetale direkte til vedkommende Grundejer (Bruger). Anlæggets Ejer er berettiget til, forinden Erstatningsbelöbet betales, at forlange Bevis for, at Panthavere og andre vedkommende samtykker i Udbetalingen, og, indtil saadant Bevis foreligger, at deponere Erstatningsbelöbet i den Bank, som Parterne efter Overenskomst maatte bestemme, eller, hvis Overenskomst ikke foreligger, i Nationalbanken, og med den Virkning, at Belöbet med paalöbende Renter ikke kan hæves, forinden begge Parters Samtykke til Udbetalingen foreligger.

14 Til Bevis for, at Rettighed over anden Mands Grund er erhvervet, tjener en Udskrift af det for Elektricitetsraadet passerede, hvilken Udskrift Anlæggets Ejer kan lade tinglæse som Hæftelse paa Ejendommen.

15 Saafremt Gennemförelsen af de i § 10, 1ste Stykke, omhandlede Foranstaltninger efter Elektricitetsraadets Skön nödvendiggör Fjernelsen af Bygninger, Skov eller andre Hindringer, kan Ministeren for offentlige Arbejder tillade, at der efter Reglerne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 foretages den i nævnte Øjemed fornödne Ekspropriation.

Til Udvidelse af bestaaende Elektricitetsværker. Anlæg og Udvidelse af Understationer, Omformerstationer, Koblingsstationer o. lign., der er af almen Interesse, kan Ministeren efter Indstilling fra Elektricitetsraadet tillade, at de dertil nödvendige Arealer m. v. erhverves ved Ekspropriation overensstemmende med de i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Regler.

16 Alle Omkostninger ved de i §§ 10—15 omhandlede Forretninger m. m. bæres af Anlæggets Ejer, derunder Udgifterne til fri Befordring og Diæter i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens Regler om Vederlag til Medlemmer af Kommissioner, Nævn m. m. for de i § 12 omhandlede Voldgiftsmænd.

17 De i nærværende Kapitel givne Forskrifter finder ikke Anvendelse paa Anlæg, der kræver Koncession.

Kapitel 4.

18 Ministeren for offentlige Arbejder kan paa Raadets Indstilling overdrage Tilsynet med kommunale Anlæg til de paagældende Kommuner selv.

Ministeren for offentlige Arbejder kan endvidere paa Raadets Indstilling helt eller delvis overdrage Tilsynet med Installationer til Ejeren eller Brugeren af de Anlæg, hvorfra vedkommende Installationer forsynes, idet Ejeren eller Brugeren da er berettiget til for dette Tilsyn at opkræve Afgifter, der er godkendt af Raadet.

Overdragelse af Tilsyn kan dog tilbagetages, ifald Raadet efter foretagne Undersögelser finder, at Tilsynet ikke foretages paa tilfredsstillende Maade.

For de Staten tilhörende Anlægs Vedkommende paahviler det de Myndigheder, under hvilke de henhörer, at paase, at de opfylder Bestemmelserne i denne Anordning og i de Anordninger, som i Medför af samme udstedes.

19 Anordning Nr. 234 af 20. December 1929, hvorved Lov Nr. 77 af 19. April 1907 om elektriske Stærkströmsanlæg, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 146 af 20. April 1928, sættes i Kraft paa Færöerne, ophæves.

7. April — Lov Nr. 95 om ARBEJDSLØNS UDBETALING paa Færöerne.

1 Arbejdslön til Arbejdere og Daglejere, beskæftigede ved Handel, Haandværk, Industri og Minedrift, til Söfolk og Arbejdere paa Dæksfartöjer, som gaar paa Fiskeri eller Hvalfangst, og til Arbejdere og Daglejere, der i Land udförer Arbejde til saadanne Fartöjers Udrustning eller ved Ladning eller Losning, skal udbetales i rede Penge og maa ikke erlægges ved anden Modydelse, medmindre der derom forud er truffet udtrykkelig Overenskomst.

Arbejdslön til Personer, som deltager i Fiskeri eller Hvalfangst, kan dog i Henhold til derom truffen Aftale erlægges som en vis Andel i Fangsten.

Foranstaaende Regel finder Anvendelse, uanset at Arbejdet udföres paa Akkord.

2 Arbejdslön til de i § 1 nævnte Arbejdere, der udförer daglönnet Arbejde i Land, udbetales, medmindre anden Aftale er truffet, i det mindste een Gang om Ugen.

3 Udföres Arbejde af den i § 1 omhandlede Art paa Akkord, udbetales der, medmindre anden Aftale er truffet, i det mindste een Gang om Ugen et Forskud paa Vederlaget, der svarer til den normale Daglön for det paagældende Arbejde. Ved Akkorder af længere Varighed end 4 Uger kan Arbejderne derhos hver 4de Uge forlange det hidtil udförte Arbejde afregnet og indtil to Trediedele af det

indtjente Restvederlag udbetalt. Naar Akkorden er fuldfört, udbetales Restvederlaget senest 10 Dage efter.

Arbejdsugen slutter hver Fredag og Lönningsugen slutter hver Torsdag.

4 Udbetaling af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Vederlagsydelser finder Sted i Arbejdstiden paa eller ved Arbejdspladsen eller paa Arbejdsgiverens Kontor.

5 Saafremt ikke andet följer af den gældende Lovgivning eller er hjemlet i kollektiv Overenskomst eller i skriftlig Kontrakt med Arbejderen, kan der ikke foretages Tilbageholdelse i Lönnen eller Fradrag i denne i særlige Øjemed.

6 Sager angaaende Arbejdslön til de i § 1 omhandlede Arbejdere kan anlægges ved Retten for Færöernes Retskreds, uanset hvor sagsögte har Bopæl, og behandles efter de for Underretssager gældende Regler.

7 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1937.

28. April — Skr. fra Færöernes Retskreds om OPRINDELSESCERTIFIKATER.

De Oprindelsescertifikater, som udstedes her fra Kontoret, udfærdiges af Notarius publicus, for hvis Attestation der betales Gebyr 2 Kr. 22 Øre i Henhold til § 53 i Sportelreglementet for Færöerne af 30. Marts 1836. Notarial-Attestationen indeholder en Bekræftelse fra Notarius publicus og afgiver en Erklæring om Varens Oprindelse, hvilken Erklærings Indhold anföres tilligemed en Tilföjelse om Erklæringsafgiverens Identitet og Troværdighed. Notarius anstiller ikke nogen som helst selvstændig Undersögelse af selve Varen eller med Hensyn til dens Oprindelse og raader heller ikke over Midler til at anstille saadan Undersögelse.

De Oprindelsescertifikater, som benyttes med Hensyn til Fiskepartier til Spanien — og det er langt de talrigste Tilfælde for Færöernes Vedkommende — har dog i de sidste Par Aar haft et andet Indhold, idet Notarius publicus nu i disse Tilfælde paa Grundlag af forelagte Bevisligheder selv afgiver Erklæring om Fiskens Oprindelse, jfr. den med Amtets Skrivelse af 25. d. M. fulgte Blanket til Oprindelsescertifikat bestemt for Spanien.

Naar Notarius i Certifikaterne til Spanien kan afgive saadan Erklæring, skyldes det navnlig, at de forelagte Bevisligheder hidrörer fra Oplysninger, som afgives overfor Notarius af vedkommende Vragerkontrollör, som er Tjenestemand i en Institution, der har anstillet en selvstændig Undersögelse af Fisken. Vragerkontrollören afgiver nemlig Konnossementet Oplysninger om samme Fiskepartier, som omhandles i Oprindelsescertifikaterne, jfr. vedlagte Blanket til Konnossement.

Med Hensyn til Fisk, som ikke vrages, og med Hensyn til andre Varer end Fisk vil Notarius formentlig ikke kunne afgive anden Attestation angaaende Oprindelsen end Erklæringsafgiverens egen Udtalelse, da Notarius med Hensyn til disse Varer ikke vil have andre Oplysninger at bygge paa end vedkommende Erklæringsafgivers egen Udtalelse. Man er ikke kendt med, hvorvidt Polen eller Danzig kræver Oprindelsescertifikater af specielt Indhold.

30. Maj — Bek. Nr. 156 om Ændr. i Bek. Nr. 431 af 2. Okt. 1922 om Vedligeholdelse, Behandling og Aflevering af samt Tilsyn med de under Justitsm. hörende TJENESTEBOLIGER paa Færöerne. (Indföjet i Bek. af 1922).

20. Juni — Bek. Nr. 160 om Ændr. i Bek. for Færöerne om STATISTIK af 9. Jan. 1936. (Indföjet i Bek. af 1936).

30. Juni — Ændring i det under 19. Juni 1933 udfærdigede REGLEMENT for Ordens Overholdelse i VAAG HAVN. (Indföjet i Reglem. af 1933).

17. Juli — Indenr. Skr. om Embedslægers Behandling af FNATPATIENTER.

I Anledning af den med Amtets Skrivelse af 20. f. M. tilbagefulgte Sag vedrörende en Forespörgsel fra Kredslæge N. N. om Betalingen for Embedslægernes Behandling af Fnatpatienter paa Færöerne skal man efter stedfunden Brevveksling med Sundhedsstyrelsen til Efterretning og videre fornöden Bekendtgörelse meddele, at man med Amtet er enig i, at Embedslægerne med Hensyn til Behandlingen af disse Patienter ikke indtager anden Stilling end andre Læger, bortset fra, at de i Henhold til Anordning af 4. Oktober 1919 § 13 er forpligtet til vederlagsfrit at behandle fattige og Aldersrentenydere for Fnat, samt at man iövrigt maa anse det for önskeligt, at der for Behandlingen af Fnatpatienter ydes en lignende Betaling som den i den færöske Epidemilov af 17. Marts 1922 § 31 for Epidemiforretninger fastsatte.

5. Okt. — An. Nr. 224 for Færöerne om offentlig Auktion ved AUKTIONSLEDERE.

I Medför af den Regeringen ved § 22 i Lov Nr. 132 af 16. April 1935 om offentlig Auktion ved Auktionsledere meddelte Bemyndigelse fastsættes herved, at Loven skal være gældende for Færöerne i följende Affattelse:[1])

I. Anordningens Omraade.

1 Frivillige offentlige Auktioner skal, bortset fra de i Stk. 2 og 3 nævnte Undtagelser, afholdes af Auktionsledere, beskikkede af Justitsministeren.

Auktioner, der ifölge den hidtil gældende Lovgivning kan afholdes uden Fogedens Mellemkomst, omfattes ikke af denne Anordnings Bestemmelser.

Frivillige offentlige Auktioner over fast Ejendom og registreringspligtige Skibe afholdes i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler af Fogeden.

2 Tvangsauktion over Lösöre bortset fra registreringspligtige Skibe, Aktier, Gældsbreve og andre Fordringer kan efter Henvisning af Fogeden afholdes ved en Auktionsleder, der bekendtgör Auktionen i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 544, Stk. 1, og § 545 og foretager Auktioner i Overensstemmelse med §§ 549, Stk. 1, og 550.

For Boers Vedkommende træffes Bestemmelse om saadan Henvisning af Skifteretten eller executor testamenti.

II. Auktionsledernes Beskikkelse, Vederlag, Sikkerhedsstillelse m. m.[2])

3 Auktionsledere beskikkes af Justitsministeren efter Indstilling af Fogeden.

Beskikkelsen kan kun meddeles Personer, der har dansk Indfödsret, er fyldt 25 Aar og er vederhæftige og uberygtede.

Beskikkelsen meddeles for et nærmere betegnet Omraade, inden for hvilket Auktionslederen er berettiget og forpligtet til at afholde Auktion.

De ved Anordningens Ikrafttræden ansatte Sysselmænd skal have Ret til, saafremt Andragende derom indgives til Justitsministeriet inden den 1. Juli 1937, at beskikkes som Auktionsledere for paagældende Syssel, Sysselmanden for Strömö Syssel dog kun for Nordströmö Præstegæld.

Justitsministeren kan tilbagekalde Beskikkelsen efter forud indhentet Erklæring fra Fogeden.

4 For Afholdelse af Auktion betales til Auktionslederen af Rekvirenten et Vederlag svarende til 1/5 af den Staten tilfaldende Afgift for Auktionen, dog mindst 15 Kr. For en aflyst Auktion betales 10 Kr.

Endvidere har Auktionslederen Krav paa Godtgörelse for Udgifter efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler.

Det er en Auktionsleder tilladt at virke som Inkassator ved de af ham afholdte Auktioner.

---

[1]) Jfr. Instruks for Auktionsledere af 9. April 1937.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 96 af 31. Marts 1937.

5 Auktionslederen hæfter personlig over for Statskassen for de denne tilkommende Afgifter.

Auktionslederen er pligtig at stille Sikkerhed for rettidig Betaling af de Statskassen tilkommende Afgifter og for sin eventuelle Erstatningspligt over for Rekvirenter og Auktionsköbere.

Nærmere Regler om Sikkerhedsstillelsens Art og Störrelse fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Finansministeren.

6 Auktionslederen skal före autoriserede Böger, jfr. Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921.

Endvidere skal han före en af Fogeden autoriseret Auktionsbog, om hvis Förelse Justitsministeren fastsætter nærmere Regler. Naar Auktionsbogen er udskrevet, skal den afleveres til Fogeden.

7 Auktionslederen er pligtig til selv eller ved en af Fogeden autoriseret Fuldmægtig at afholde Auktionen. I Tilfælde af Auktionslederens eller dennes Fuldmægtiges Forfald kan der af Fogeden undtagelsesvis meddeles en anden af vedkommende Auktionsleder antagen Person Bemyndigelse til at afholde Auktion. Auktionslederens Stedfortrædere skal opfylde de i § 3, Stk. 2, opstillede Betingelser, dog at en Alder af 21 Aar er tilstrækkelig.

8 Auktionslederen er pligtig at give Agt paa, at der ikke foreligger Omstændigheder, som tyder paa manglende lovlig Adkomst til det, der skal bortsælges ved Auktion, ligesom han skal paase, at Bortsalget ikke kommer i Strid med Næringslovgivningen eller andre Lovregler.

Nærmere Regler til Gennemförelse af dette Paabud kan meddeles af Justitsministeren.

Bortset fra de i Stk. 1 ommeldte Tilfælde kan en Auktionsleder kun nægte sin Medvirken til Bortsalg, naar der ikke paa Forlangende stilles ham Sikkerhed for samtlige Omkostninger.

9 Klager over en Auktionsleder indgives til Justitsministeren gennem Fogeden.

Justitsministeren kan fastsætte nærmere Regler om Kontrolforanstaltninger over for Auktionsledere samt efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Söfart om Auktionsbekendtgörelse og Reklamer m. v.[1])

III. Afholdelse af Auktion m. m.

10 Snarest muligt efter Modtagelsen af Auktionsbegæringen berammer Auktionslederen efter Forhandling med Rekvirenten Tid og Sted for Auktionens Afholdelse.

11 Det beror paa Rekvirenten, hvorledes Auktionen skal bekendtgöres, jfr. dog § 9, Stk. 2.

Bekendtgörelsen skal angive, om Salgsgenstandene sælges for Auktionsrekvirentens eller for anden Mands Regning.

Ved Auktioner, hvor Salgsgenstandene angives helt eller delvis at hidröre fra navngivne Boer eller Personer, skal det i Bekendtgörelsen udtrykkelig fremhæves, hvis der ved Auktionen ogsaa sælges Genstande, som ikke hidrörer fra de særlig angivne Boer eller Personer.

I Tilfælde, hvor Salg ved offentlig Auktion er foreskrevet i Lovgivningen, skal Auktionen bekendtgöres og Auktionsvilkaarene affattes efter de for Tvangsauktion gældende Regler, medmindre Fogeden, hvem Spörgsmaalet kan forelægges, tillader Afvigelse herfra.

12 Til Brug ved Auktionen skal der udarbejdes et Auktionskatalog, indeholdende Auktionsvilkaarene, der indföres straks efter Titelbladet, og en Fortegnelse i Nummerorden over de Genstande, der önskes bortsolgt. Fortegnelsen kan suppleres under Auktionen. Paa Auktionen maa ikke bortsælges Genstande, der ikke optages i Kataloget.

Omfatter Kataloget Genstande hidrörende fra forskellige Sælgere, skal dette ty-

[1]) Jfr. Bek. Nr. 97 af 9. April 1937.

deligt angives. Hvis Salgsgenstandene opgives helt eller delvis at hidröre fra navngivne Boer eller Personer, skal det bestemt opgives, hvilke Genstande der hidrörer fra hvert enkelt navngivet Bo eller Person.

Nærmere Regler om Auktionskatalogets Indretning kan fastsættes af Justitsministeren.

13 Ved Auktionens Begyndelse oplæser Auktionslederen Auktionsvilkaarene, som tillige skal opslaas til almindelig Efterretning paa et iöjnefaldende Sted i Lokalet eller, hvis Auktionen afholdes under aaben Himmel, da dér, hvor den holdes eller begyndes. Naar dette er iagttaget, kan de paa Auktionen bydende ikke paaberaabe sig Uvidenhed om Auktionsvilkaarene. Genstandene skal saa vidt muligt opraabes i den Rækkefölge, i hvilken de er opfört i Kataloget, og under Iagttagelse af Reglerne i § 12, Stk. 2.

Auktionslederen afholder Auktionen, jfr. § 7, og paaser, at den fremmes med behörig Orden. For saa vidt Auktionslederen ikke tillige er Inkassator, har Inkassator Ret til at foretage Opraabet og meddele Hammerslag. Auktionskataloget föres af Auktionslederen personlig eller ved en anden under hans umiddelbare Tilsyn.

Der skal gives de mödende fornöden Adgang til forud for eller under Auktionen at göre sig bekendt med de til Salg stillede Genstande.

De enkelte Salg sker ved, at Hammerslag efter 3 Gange gentaget Opraab uden Overbud gives til den höjestbydende, eller hvis dennes Bud paa Grund af hans manglende Evne til at opfylde Auktionsvilkaarene forkastes, til den næsthöjestbydende og saa fremdeles. Det kan stilles som Betingelse for Bortsalg, at Köberen i det mindste har budt den Pris, som Auktionsrekvirenten forud for Auktionen i en skriftlig Meddelelse til Auktionslederen har stillet som Vilkaar for Bortsalg. Vil Rekvirenten göre Brug af denne Bestemmelse, maa han oplyse, at den forlangte Mindstepris ikke er opnaaet, og der maa da ikke gives Hammerslag. Rekvirenten bestemmer selv, hvorvidt han vil oplyse Mindsteprisens Störrelse. Naar Hammerslag er meddelt, er Sælgeren bundet ved Salget, for saa vidt Auktionsköberen paa sin Side opfylder Vilkaarene. Salg under Forbehold af Godkendelse efter Hammerslagets Meddelelse maa ikke finde Sted.

Nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Auktionen kan gives af Justitsministeren.

14 En Auktionsleder maa ikke selv eller ved anden sælge egne Ting eller köbe eller byde paa en Auktion, som han eller nogen paa hans Vegne afholder.

15 Det er en Auktionsleder forbudt i Tilknytning til en afholdt Auktion at medvirke ved Salg underhaanden af en opraabt, men ikke ved Auktionen solgt Genstand eller at modtage Vederlag i Anledning af saadant Salg.

16 Auktionslederen afgör Tvistigheder, der opstaar vedrörende Fremgangsmaaden under en frivillig Auktion. Fremsættes der iövrigt Indsigelser under denne, er Auktionslederen ikke pligtig at tage Hensyn til disse, medmindre vedkommende, efter at Auktionslederen har nægtet at tage Indsigelsen til Følge, nedlægger Protest til Auktionsbogen mod Auktionens Fremme. Auktionen skal da i det Omfang, Protesten nödvendiggör dette, standses under Forudsætning af, at vedkommende — for saa vidt det forlanges af Auktionslederen — uopholdelig stiller en af denne fastsat Sikkerhed for Standsningens Følger. Auktionslederen tilstiller Fogeden Udskrift af Auktionsbogen. Fogeden afgör, om Protesten har været berettiget, og fastsætter i benægtende Fald eventuel Erstatning. Forhandlingerne for Fogeden foregaar efter Reglerne i Retsplejelovens Kap. 52.

Fremsættes der under en i Henhold til Anordningens § 2 afholdt Tvangsauktion Indsigelse over for Auktionslederen, standses Auktionen i fornödent Omfang, uden at der i denne Anledning kan kræves Sikkerhedsstillelse. I övrigt forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i 1ste Stykke.

17 For Köbesum og Auktionsomkostninger haves Udpantningsret.

18 Udskrift af Auktionsbog samt Attestation af Auktionsregning meddeles af

Auktionslederen mod et af Justitsministeren fastsat Vederlag, for saa vidt han er i Besiddelse af Auktionsbogen eller Auktionskataloget, ellers af Fogeden.

IV. Meddelelse til Fogeden, Afregning af Afgift m. m.

19 Senest Kl. 12 sidste Søgnedag för Auktionens Afholdelse tilstiller Auktionslederen Fogeden Meddelelse om Tid og Sted for Auktionen og Oplysning om, hvorledes den har været bekendtgjort, bilagt med Auktionsvilkaar og Angivelse af de Genstande, der agtes solgt.

20 Senest en Uge efter Auktionens Slutning indsender Auktionslederen det sammentalte Auktionskatalog med en af ham bekræftet Udskrift af Auktionsbogen til Fogeden.

Fogeden foretager snarest muligt Beregning af den Statskassen tilkommende Afgift. Auktionslederen er pligtig at give Fogeden de Oplysninger, som denne maatte finde nödvendige til Afgiftens Beregning, eventuelt ved personligt Möde paa Fogedens Kontor.

Fogeden meddeler Auktionskataloget Paategning om Afgiftsberegningen, optager Belöbet i Afgiftsbogen og tilbagesender derefter Kataloget til Auktionslederen, som senest 8 Dage efter Modtagelsen skal indbetale Afgiften til Fogeden. Auktionslederen skal opbevare Kataloget i 2 Aar.

Yderligere Regler kan fastsættes af Justitsministeren.

V. Straffe- og Ikrafttrædelsesbestemmelser.

21 Den, som uhjemlet foretager offentlige Auktioner, eller som i övrigt overtræder denne Anordning eller de i Medför af den fastsatte Bestemmelser, straffes, for saa vidt höjere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Böde.

Böderne tilfalder Statskassen.

22 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1937.

Med Hensyn til de Auktioner, som er paabegyndt, men ikke tilendebragt inden Anordningens Ikrafttræden, forholdes efter de hidtil gældende Regler.

12. Nov. — Skrivstovukostnaður til KOMMUNUFORMENN.

Den Godtgörelse, der i de færöske Landkommuner fra 1. Januar 1937 kan ydes til Medhjælp til Formændene, fastsættes herved i Medför af Landkommunallovens § 27 ikke at maatte overskride 50 Kr. for hver 100 Indbyggere i Kommunen med et Tillæg af 2 pCt. af det paalignede Skattebelöb. (Vedtaget af Lagtinget).

27. Nov. — Lov Nr. 256 om Tillæg til Lov for Færöerne af 28. Febr. 1908 om SMITSOMME SYGDOMME HOS HUSDYR. (Indföjet i Loven af 1908).

3. Dec. — Skipan fyri SKÚLABÓKAGRUNNIN.

1. Grunnurin eitur »Skúlabókagrunnurin«.
2. Grunnurin hevur ognarrætt til hesar bökur:

   A. C. Evensen: Stavingarbók, Lesibók fyri yngri börn, Lesibók fyri eldri börn, og M. F. Michelsen: Kortfattet Kursus i Mathematik for Færöernes Seminarium, og til allar tær skúlabökur, sum grunnurin í komandi tíð gevur út og letur studning til.
3. Grunnurin verður gjördur av teimum inntökum, sum hann fær frá tinginum, og sum hann fær av teimum netto-inntökum, sum koma inn við söluna av teimum í § 2 nevndu bókum. Skúlanevnd lögtingsins setur á hvörjum úri, so leingi törvur er til tess, fram uppskot um peningastudning til grunnin.
4. Tær inntökur, sum grunnurin fær, verða eftir fyriskipan av stjórnini settar inn í ein álítandi sparikassa.
5. Allar skúlabökur, ið út verða givnar við studningi frá grunninum, skulu við

tilmæli frá skúlabókanevndini verða góðkendar (autoriseraðar) av skúlastjórnini.

6. Grunnurin verður stýrdur av eini 5-mannanevnd. 3 limir verða valdir av tinginum, soleiðis at ein teirra fer frá á hvørjum ári, fyrstu og aðru ferð við lutakasti millum teirra, sum fyrst vórðu valdir. Skúlastjórnin velur ein lim, og Föroya lærarafelag velur ein fyri 3 ár ísenn. Samstundis verða 5 tiltaksmenn valdir.
7. Roknskaparár grunnsins er álmanakkaárið. Á hvørjum ári sendir nevndin tinginum frágreiðing um nevndararbeiðið, roknskap og yvirlit yvir figgjarstandin.

6. Febr. 1937 — Skr. fra Kirkeinspektionen om REPARATIONSARBEJDER PAA KIRKER.

Efter Forhandling med Lagtingsrevisor og Lagtingets Kirkekasseudvalg skal man anmode Menighedsraadene om ved Foretagelsen af udvendige Reparationer paa Kirkerne at iagttage følgende:

1. Inden *större* udvendige Reparationer (til samlet Udgift af over 200 Kr.) paabegyndes, bör der indhentes bindende Tilbud — saavidt muligt fra flere Personer eller Firmaer — saavel paa selve Arbejdets Udförelse som paa det dertil nödvendige Materiale, og af de afgivne Tilbud bör normalt det billigste antages.

Ved *mindre* Reparationer (til samlet Udgift af ikke over 200 Kr.) kan det undlades at indhente Tilbud, men Menighedsraadene bör ogsaa i disse Tilfælde paase, at Arbejdet udföres billigst muligt.

2. Samtlige Regninger for Udgifter til udvendig Reparation af Kirker maa ved Fremsendelsen til Kirkeinspektionen være forsynet med Paategning fra Menighedsraadene om, at Regningerne alene vedrörer udvendig Vedligeholdelse.

Angaar Regningerne en större Reparation, jfr. foran, maa de indhentede Tilbud indsendes til Kirkeinspektionen sammen med Begæringen om Anvisning.

31. Marts — Bek. Nr. 96 ang. de paa Færöerne beskikkede AUKTIONSLEDERES SIKKERHEDSSTILLELSE, VEDERLAG M. M.

I Medför af § 4, Stk. 2, § 5, Stk. 3 og § 18 i Anordning for Færöerne Nr. 224 af 5. Oktober 1936 om offentlig Auktion ved Auktionsledere fastsætter Justitsministeriet hermed efter Forhandling med Finansministeriet följende Bestemmelser angaaende Auktionslederes Sikkerhedsstillelse, Vederlag m. m.

1 Forinden der meddeles en Person Beskikkelse som Auktionsleder, skal han ifölge Anordningens § 5, Stk. 2, stille en Sikkerhed.

Sikkerheden skal som Regel udgöre 5.000 Kr.

Sikkerhedsstillelsen, der hæfter först for Auktionslederens rettidige Betaling af de Statskassen tilkommende Afgifter og derefter for hans eventuelle Erstatningspligt overfor Rekvirenter og Auktionsköbere, kan bestaa i:

a) Forsikringsbreve fra Selskaber, hvis Formaal er at tegne Kautionsforsikring, naar det paagældende Selskab har opnaaet Finansministeriets Anerkendelse af, at dets Forsikringsbreve kan antages som Sikkerhed for Eksekutorer eller Auktionsledere.

b) Danske Statsobligationer, af Staten garanterede Obligationer og saadanne paa Köbenhavns Börs noterede Værdipapirer, hvori Umyndiges Midler anordningsmæssigt kan anbringes. Kursværdien af de nævnte Værdipapirer beregnes i Overensstemmelse med de for Statens Kassebetjente gældende Regler, jfr. for Tiden Finansministeriets Bekendtgörelse Nr. 327 af 8. December 1934.

Iövrigt kan Sikkerheden kun bestaa i saadanne Værdipapirer, som af Justitsministeriet godkendes som Sikkerhed.

Forsikringsbreve deponeres hos vedkommende Foged. Denne bör ikke modtage Værdipapirer til egen Opbevaring, men saadanne Papirer skal af Auktionslederen

deponeres i Bank eller Sparekasse mod Recepisse, der tages i Forvaring af Fogeden, og som skal indeholde Bestemmelse om, at Udlevering kun maa finde Sted med Fogedens paategnede Tilladelse.

Stilles Sikkerhed ved Tegning af Forsikring, skal Fogeden paase, at Forsikringsdokumenterne klausuleres saaledes, *at* Forsikringen ikke kan hæves eller ændres uden skriftligt Samtykke fra Fogeden, *at* der fra Forsikringsselskabet ufortövet vil være at sende Meddelelse til Fogeden, forsaavidt Præmien ikke rettidig betales eller anden Misligholdelse finder Sted, samt *at* Forsikringen forbliver i Kraft indtil 1 Maaned efter, at der er tilsendt Fogeden Meddelelse om Misligholdelsen.

Saafremt det under Hensyn til Omfanget af Auktionslederens Virksomhed eller paa Grund af andre Omstændigheder maa anses for paakrævet, at den stillede Sikkerhed forhöjes, skal vedkommende Foged göre Indstilling til Justitsministeriet herom. Ligeledes kan den stillede Sikkerhed nedsættes, naar Omstændighederne taler derfor.

Sikkerheden frigives efter Fogedens Bestemmelse, naar Auktionslederens Beskikkelse er ophört og 2 Maaneder er forlöbet efter Udlöbet af Kredittiden for den af ham sidst afholdte Auktion, og det godtgöres, at det Offentlige for Afgifternes Vedkommende og samtlige Rekvirenter er fyldestgjort for deres Krav. Endvidere skal Auktionslederen forinden Sikkerhedens Frigivelse paa Tro og Love erklære, at der ikke af Auktionsköbere overfor Auktionslederen er rejst Erstatningskrav, som ikke er afgjorte.

2 For Afholdelsen af Auktion betales til Auktionslederen af Rekvirenten et Vederlag svarende til 1/5 af den Staten tilfaldende Afgift for Auktionen, dog mindst 15 Kr. For en aflyst Auktion betales 10 Kr.

Auktionslederen er endvidere berettiget til af Rekvirenten at forlange Godtgörelse efter Regning for de ved Auktionen foranledigede Udgifter, herunder til Bekendtgörelse, Polititilsyn o. l.

Naar Auktion afholdes uden for Auktionslederens Kontor (Bopæl), har han Ret til fri Befordring eller Vederlag herfor, saaledes at Udgifterne hertil, saafremt lejet Befordring benyttes, kan kræves godtgjort af Rekvirenten efter Regning. Saafremt Auktionslederen benytter eget Befordringsmiddel, kan han kræve 20 Øre pr. löbende Kilometer.

3 For Udfærdigelse af Udskrifter af Auktionsbogen tilkommer der Auktionslederen 37 Øre for hvert halve Ark eller Del af samme.

For Attestation af en Auktionsregning tilkommer der Auktionslederen 8 Øre, saafremt den indeholder færre end 4 Poster, og ellers 2 Øre for hver Post.

4 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. April 1937.

7. April — Bek. Nr. 87 ang. Forbud mod INDFØRSEL AF FAAREHOVEDER til Færöerne. I Medför af § 4 i Lov Nr. 36 af 28. Februar 1908 for Færöerne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m. forbydes herved enhver Indförsel til Færöerne af Faarehoveder.

9. April — Bek. Nr. 97 om Kontrolforanstaltninger overfor de paa Færöerne beskikkede AUKTIONSLEDERE.

I Medför af § 9, Stk. 2, i Anordning for Færöerne Nr. 224 af 5. Oktober 1936 om offentlig Auktion ved Auktionsledere fastsætter Justitsministeriet herved följende Bestemmelser angaaende Kontrolforanstaltninger overfor Auktionsledere:

Fogeden förer Tilsyn med Auktionslederens Virksomhed og bör herunder have Opmærksomheden henvendt paa, om der fremkommer Oplysninger om uheldige eller mislige Forhold vedrörende Virksomheden.

Fogeden förer saa vidt muligt Kontrol med, at alle Auktioner, som afholdes i

Retskredsen i Henhold til ovennævnte Anordning, anmeldes til Fogeden overensstemmende med Anordningens § 19.

Fogeden skal mindst een Gang aarlig forlange sig forevist Auktionslederens Auktionsbog og Forretningsböger, og skal, forsaavidt Auktionslederen tillige paatager sig Inkassation, paase, at hans Hovedbog indeholder Fortegnelse over Auktionssælgere og Auktionsköbere med Angivelse af, hvilke Belöb der er afregnede eller betalte. Saafremt Fogeden maatte finde det paakrævet, kan han forlange sig yderligere Oplysninger meddelt, eventuelt ved Eftersyn paa Auktionslederens Forretningslokale, alt til Godtgörelse af dennes Solvens og forsvarlige Udförelse af sit Hverv som Auktionsleder.

9. April — INSTRUKS Nr. 98 for AUKTIONSLEDERE paa Færöerne.

I Medför af Anordning for Færöerne Nr. 224 af 5. Oktober 1936 om offentlig Auktion ved Auktionsledere fastsættes herved följende Instruks for Auktionsledere.

I. AUKTIONSLEDERENS VIRKSOMHED

Auktionslederen er berettiget og forpligtet til indenfor det Omraade, for hvilket der er meddelt ham Beskikkelse, at afholde dels frivillige offentlige Auktioner over Lösöre, bortset fra registreringspligtige Skibe, dels saadanne Tvangsauktioner over Lösöre — bortset fra registreringspligtige Skibe, Aktier, Gældsbreve og andre Fordringer — som i Henhold til Anordningens § 2 af Fogeden, Skifteretten eller executor testamenti henvises til Afholdelse ved Auktionslederen.

II. FRIVILLIGE AUKTIONER

1. Auktionsbegæringens Indgivelse.

1. Begæring om Afholdelse af Auktion fremsættes skriftligt eller mundtligt til Auktionslederen.

2. Rekvirenten er pligtig samtidig med Begæringens Fremsættelse at give Oplysning om Sælgerens Navn, Stilling og Bopæl og at angive Salgsgenstandenes Art og omtrentlige Antal.

2. Auktionslederens Undersögelsespligt.

1. Auktionslederen skal, inden han berammer Auktionen, give Agt paa Omstændigheder, der er egnede til at vække Mistanke om Sælgerens Mangel paa lovlig Adkomst til Salgsgenstandene, og kan afkræve Rekvirenten Bevis for Sælgerens Adkomst. Opstaar begrundet Mistanke om strafbart Forhold, skal Auktionslederen uopholdelig underrette Politiet.

2. Auktionslederen skal dernæst inden Berammelsen paase, at Salget ikke kommer i Strid med Næringslovgivningen eller andre Lovregler, herunder navnlig Spirituslovgivningen og Lovgivningen om Handel med Radiomateriel og Lavspændingsinstallationsmateriel.

I sidstnævnte Henseende fremhæves:

I Henhold til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 204 af 13. September 1932 er det forbudt ved Auktion at bortsælge uapproberet Radiomateriel, hvorved forstaas Radioapparater og Radiomateriel for Tilslutning til Stærkströmsnettet, der ikke af et af Ministeriet for offentlige Arbejder godkendt Prövningsudvalg er forsynet med Approbationsmærket (D)

I Henhold til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 139 af 24. Juli 1934 er det ligeledes forbudt ved Auktion at bortsælge forskellige nærmere angivne Arter af Lavspændingsinstallationsmateriel (Ledningsmateriel, Montagegenstande og Brugsgenstande), medmindre det paagældende Materiel af det nævnte Prövningsudvalg er forsynet med Approbationsmærket (D)

Forbudet i Henhold til de ovennævnte Cirkulærer gælder ogsaa Apparater og Materiel, der er fabrikeret för den 1. August 1930.

3. Auktionens Berammelse.

1. Snarest muligt efter Modtagelsen af Auktionsbegæringen berammer Auktionslederen efter Forhandling med Rekvirenten Tid og Sted for Auktionens Afholdelse.

2. Rekvirenten kan modsætte sig, at der ved den af ham begærte Auktion bortsælges Genstande for andre Sælgere.

3. Rekvirenten er paa Forlangende pligtig at stille Sikkerhed for samtlige Omkostninger ved Auktionen, derunder Afgiften til Staten, f. Eks. ved Deponering af et kontant Beløb i en Bank eller Sparekasse.

4. Auktionens Bekendtgörelse.

1. Ifölge Anordningens § 11 beror det paa Rekvirenten, hvorledes Auktionen skal bekendtgöres.

2. Bekendtgörelsen skal angive, om Salgsgenstandene sælges for Auktionsrekvirentens eller for anden Mands Regning.

3. Ved Auktioner, hvor Salgsgenstandene angives helt eller delvis at hidröre fra navngivne Boer eller Personer, skal det i Bekendtgörelsen udtrykkeligt fremhæves, hvis der ved Auktionen ogsaa sælges Genstande, som ikke hidrörer fra de særlig angivne Boer eller Personer.

4. I Tilfælde, hvor Salg ved offentlig Auktion er foreskrevet i Lovgivningen, skal Auktionen bekendtgöres og Auktionsvilkaarene affattes efter de for Tvangsauktion gældende Regler, medmindre Fogeden, hvem Spörgsmaalet kan forelægges, tillader Afvigelse herfra.

5. Auktionslederen er pligtig paa Forlangende at vejlede Rekvirenten med Hensyn til Bekendtgörelse af Auktionen.

5. Auktionskataloget.

1. Ifölge Anordningens § 12 skal der til Brug ved Auktionen udarbejdes et Auktionskatalog, indeholdende Auktionsvilkaarene, der indföres straks efter Titelbladet, og en Fortegnelse i Nummerorden over de Genstande, der önskes bortsolgt. Fortegnelsen kan suppleres under Auktionen. Paa Auktionen maa ikke bortsælges Genstande, der ikke optages i Kataloget.

2. Omfatter Kataloget Genstande hidrörende fra forskellige Sælgere, skal dette tydeligt angives. Hvis Salgsgenstandene opgives helt eller delvis at hidröre fra navngivne Boer eller Personer, skal det bestemt opgives, hvilke Genstande der hidrörer fra hvert enkelt navngivent Bo eller Person.

3. Auktionsvilkaarene underskrives af den, der rekvirerer Auktionen, eller af Inkassator.

4. Rekvirenten bestemmer, om der skal udfærdiges trykte Auktionskataloger, i hvilket Tilfælde Auktionslederen er pligtig paa Forlangende at vejlede Rekvirenten med Hensyn til Udfærdigelsen.

5. Forsaavidt der udfærdiges trykte Kataloger, indhæftes i det af Auktionslederen benyttede Katalog Blade med Rubrikker ud for hvert enkelt Nummer til Angivelse af den opnaaede Köbesum og Köberens Navn samt til Anmærkninger.

6. Hvis der ikke udfærdiges trykte Kataloger, udarbejdes — eventuelt efter Vejledning af Auktionslederen — som Katalog en Fortegnelse over de Genstande, der skal bortsælges, med Rubrikker for Nummer, Salgsgenstanden, Köberens Navn, Budsummen og Anmærkninger.

7. Saafremt Betaling sker kontant paa Auktionsstedet, behöver Rubrikken for Köberens Navn kun at udfyldes med »kontant«.

8. Snarest muligt efter Auktionens Slutning sammentælles Budsummen, og Kataloget underskrives af Auktionslederen. Saafremt Opraabet i Henhold til Anordningens § 13, Stk. 2, er foretaget af en særlig Inkassator, underskrives Kataloget tillige af denne.

9. Indförsler i Auktionskataloget skal ske med Blæk.

6. Meddelelse til Fogeden.

Ifölge Anordningens § 19 skal Auktionslederen senest Kl. 12 sidste Sögnedag för Auktionens Afholdelse tilstille Fogeden Meddelelse om Tid og Sted for Auktionen og Oplysning om, hvorledes den har været bekendtgjort, bilagt med Auktionsvilkaar og Angivelse af de Genstande, der agtes solgt. Sidstnævnte Angivelse behöver ikke at indeholde en specificeret Fortegnelse, men kan f. Eks. indskrænkes til Angivelser som »en Besætning«, »et Möblement«.

7. Auktionens Afholdelse.

1. Ved Auktionens Begyndelse oplæser Auktionslederen Auktionsvilkaarene, som tillige skal opslaas til almindelig Efterretning paa et iöjnefaldende Sted i Lokalet eller, hvis Auktionen afholdes under aaben Himmel, da der, hvor den holdes eller begyndes. Naar dette er iagttaget, kan de paa Auktionen bydende ikke paaberaabe sig Uvidenhed om Auktionsvilkaarene.

2. Der skal gives de mödende fornöden Adgang til forud for eller under Auktionen at göre sig bekendt med de til Salg stillede Genstande.

3. Genstandene skal saa vidt muligt opraabes i den Rækkefölge, i hvilken de er opfört i Kataloget, og under Iagttagelse af Reglerne i § 5, Stk. 2.

4. Forsaavidt der finder Afvigelser fra den i Kataloget fastsatte Nummerorden Sted, skal dette tydeligt tilkendegives de mödende.

5. Bortsælges Genstande, der ikke er opfört i Kataloget, skal disse straks indföres i dette, og Auktionlederen er pligtig at oplyse, om de hidrörer fra en af de i Kataloget angivne Rekvirenter eller ej.

6. Det er i det hele taget Auktionslederens Pligt at drage Omsorg for, at de bydende ikke vildledes med Hensyn til Genstandenes Oprindelse og Beskaffenhed m. m.

7. Auktionslederen afholder Auktionen og paaser, at den fremmes med behörig Orden. Forsaavidt Auktionslederen ikke tillige er Inkassator, har Inkassator Ret til at foretage Opraabet og meddele Hammerslag. Auktionskataloget föres af Auktionslederen personlig eller ved en anden under hans umiddelbare Tilsyn.

8. De enkelte Salg sker ved, at Hammerslag efter 3 Gange gentaget Opraab uden Overbud gives den höjstbydende, eller hvis dennes Bud paa Grund af hans manglende Evne til at opfylde Auktionsvilkaarene forkastes, til den næsthöjstbydende og saa fremdeles.

9. Det kan stilles som Betingelse for Bortsalg, at Köberen i det mindste har budt den Pris, som Rekvirenten forud for Auktionen i en skriftlig Meddelelse til Auktionslederen har stillet som Vilkaar for Bortsalg. Vil Rekvirenten göre Brug af denne Bestemmelse, maa han oplyse, at den forlangte Mindstepris ikke er opnaaet, og der maa da ikke gives Hammerslag. Rekvirenten bestemmer selv, hvorvidt han vil oplyse Mindsteprisens Störrelse. Naar Hammerslag er meddelt, er Sælgeren bundet ved Salget, forsaavidt Auktionsköberen paa sin Side opfylder Vilkaarene. Salg under Forbehold af Godkendelse efter Hammerslagets Meddelelse maa ikke finde Sted.

10. Mindste Buds og Overbuds Störrelse beror paa den, der foretager Opraabet. Opstaar der, efter at Hammerslag er givet, Tvivl om, hvem der var höjstbydende, eller saafremt flere samtidig har budt, foretages nyt Opraab.

11. Naar et Auktionsbud antages, skal der gives tydeligt Tilslag, hvilket dog ikke nödvendigvis behöver at ske ved en Hammer.

12. Ifölge Anordningens § 14 maa en Auktionsleder ikke selv eller ved andre sælge egne Ting eller köbe eller byde paa en Auktion, som han eller nogen paa hans Vegne afholder. Forbudet mod Salg gælder kun Salg af egne Ting og er derfor ikke til Hinder for, at en Auktionsleder, der tillige er Inkassator, paa en ny Auktion sælger Ting, som er taget tilbage paa Grund af Auktionsköberens Misligholdelse.

13. For at værne Statskassen mod Omgaaelse af Afgiftsreglerne er det ved Anord-

ningens § 15 forbudt en Auktionsleder i Tilknytning til en afholdt Auktion at medvirke ved Salg underhaanden af en opraabt, men ikke ved Auktionen solgt Genstand eller at modtage Vederlag i Anledning af saadant Salg.

8. Tvistigheder under Auktionen.

Auktionslederen afgör Tvistigheder, der opstaar vedrörende Fremgangsmaaden under Auktionen. Fremsættes der iövrigt Indsigelser under denne, er Auktionslederen ikke pligtig at tage Hensyn til disse, medmindre vedkommende, efter at Auktionslederen har nægtet at tage Indsigelsen til Følge, nedlægger Protest til Auktionsbogen mod Auktionens Fremme. Auktionen skal da i det Omfang, Protesten nödvendiggör dette, standses under Forudsætning af, at vedkommende, forsaavidt det forlanges af Auktionslederen, uopholdelig stiller en af denne fastsat Sikkerhed for Standsningens Følger. Auktionslederen tilstiller derefter snarest muligt Fogeden bekræftet Udskrift af Auktionsbogen.

9. Bogföring.

1. Auktionslederen skal före autoriserede Böger, jfr. Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921.

2. Forsaavidt Auktionslederen tillige paatager sig Inkassation, skal hans Hovedbog indeholde Fortegnelse over Auktionssælgere og Auktionsköbere. Bogen skal föres saaledes, at den til enhver Tid udviser, hvilke Belöb der er afregnede eller betalte.

10. Afregning til Rekvirenten.

Naar Auktionslederen ved Auktionen tillige er Inkassator, skal han, saafremt ikke andet er aftalt, inden 14 Dage henholdsvis efter Auktionen eller den fastsatte Kredittids Udlöb aflægge Regnskab til Rekvirenten over Auktionsbelöbet og udbetale Auktionsprovenuet til ham.

11. Afregning af Afgift m. m.

1. Ifölge Anordningens § 20 skal Auktionslederen senest en Uge efter Auktionens Slutning indsende det sammentalte Auktionskatalog med en af ham bekræftet Udskrift af Auktionsbogen til Fogeden.

2. Auktionslederen er pligtig at give Fogeden de Oplysninger, som denne maatte finde nödvendige ved Beregningen af den Statskassen tilfaldende Afgift, eventuelt ved personligt Möde paa Fogedens Kontor.

3. Senest 8 Dage efter, at Auktionskataloget er modtaget tilbage fra Fogeden med Paategning om Afgiftsberegningen, skal Auktionslederen indbetale Afgiften til Fogeden.

4. Auktionslederen skal opbevare Kataloget i 2 Aar. Han skal drage Omsorg for omhyggelig Opbevaring af Auktionsbog og Kataloger. Katalogerne bör opbevares i kronologisk Orden.

5. Auktionslederen er pligtig at efterkomme Bestillinger fra Rekvirenter paa Udskrift af Auktionsbogen og Attestation af Auktionsregning.

6. Auktionslederen skal snarest efter hvert Finansaars Udlöb tilstille Fogeden Beretning om Antallet af afholdte Auktioner i det forlöbne Finansaar og om det samlede Belöb af Budsummerne for alle i Aarets Löb afholdte Auktioner. Beretningen skal udvise Antallet af frivillige Auktioner og Tvangsauktioner samt indenfor hver Gruppe Antallet af de henholdsvis i Köbstads- og Landdistrikter afholdte Auktioner.

12. Vederlag til Auktionslederen.

1. For Afholdelse af Auktion betales til Auktionslederen af Rekvirenten et Vederlag, svarende til 1/5 af den Staten tilfaldende Afgift for Auktionen, dog mindst 15 Kr. For en aflyst Auktion betales 10 Kr.

2. Auktionslederen er endvidere berettiget til af Rekvirenten at forlange Godt-

görelse efter Regning for de ved Auktionen foranledigede Udgifter, herunder til Bekendtgörelse, Polititilsyn o. l.

3. Naar Auktionen afholdes udenfor Auktionslederens Kontor (Bopæl) har han Ret til fri Befordring eller Vederlag herfor, saaledes at Udgifterne hertil, saafremt lejet Befordring benyttes, kan kræves godtgjort af Rekvirenten efter Regning. Saafremt Auktionslederen benytter eget Befordringsmiddel, kan han kræve 20 Øre pr löbende km.

4. For Udfærdigelse af Udskrifter af Auktionsbogen tilkommer der Auktionslederen 37 Øre for hvert halve Ark eller Del af samme.

5. For Attestation af en Auktionsregning svares 8 Øre, saafremt den indeholder færre end 4 Poster, og ellers 2 Øre for hver Post.

13. Auktionsbogen.

1. I Auktionsbogen, der skal være til Stede paa Auktionsstedet, skal for hver Auktion indföres en kort Angivelse af Tid og Sted for Auktionens Afholdelse, Rekvirentens Navn og Oplysning om, hvorvidt Auktionen er afholdt af Auktionslederen selv eller hans Fuldmægtig. Saafremt Opraabet i Henhold til Anordningens § 13, Stk. 2, foretages af en særlig Inkassator, angives dennes Navn. Auktionskataloget fremlægges derefter som Bilag til Auktionbogen med Angivelse af dets Nummer. I Auktionsbogen indföres endvidere for hver Auktion Totalbelöbet af de solgte Genstandes Budsum samt de af Hensyn til Gebyrberegningen nödvendige Oplysninger. Er der ved samme Auktion sket Salg, for hvilke Gebyr beregnes efter forskellige Satser, anföres Totalsummen for hver af disse.

2. Hvis der indtræder noget særligt under Auktionen, navnlig naar Protest fremsættes mod Salg, göres Bemækning herom i Auktionsbogen.

3. Auktionsbogen skal underskrives af Auktionslederen snarest efter Auktionens Slutning.

4. Auktionsbogen autoriseres af Fogeden og skal, naar den er udskrevet, afleveres til denne.

III. TVANGSAUKTIONER

Ved Afholdelse af Tvangsauktion over Lösöre i Henhold til Henvisning efter Anordningens § 2 gælder de i Afsnit II indeholdte Regler med de Lempelser, som följer af Forholdets Natur, dog bortset fra §§ 1, 2, 4, 8 og 10. Endvidere skal Reglerne i Retsplejelovens Kap. 50 om Tvangsauktion over Lösöre iagttages. Af disse Bestemmelser fremhæves særlig:

1. Auktionens Bekendtgörelse.

1. Bekendtgörelse om Auktionen skal ske mindst 14 Dage för Auktionens Afholdelse.

2. Den skal i det mindste 2 Gange indrykkes i et eller flere af de mere udbredte stedlige Dagblade, saaledes at den förste Bekendtgörelse sker med det nævnte Varsel og den anden en af de nærmeste Dage för Auktionen. Fremdeles skal der om Auktionen foregaa offentligt Udraab, forsaavidt saadant paa Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner.

3. Er Genstandene udsatte for hurtig Fordærvelse eller Tab i Værdi, eller er deres Bevaring forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, kan Auktionen afholdes med kortere Bekendtgörelsesfrister.

4. Botsalg af udlagt Lösöre, hvis Vurderingssum under Udlægsforretningen ikke overstiger 100 Kr., samt Bortsalg af udpantet Lösöre til Værdi under 200 Kr. kan ske, efter at der 1 Uge forud har fundet Opslag Sted paa Kundgörelsestavlen paa Auktionsstedet.

5. Bekendtgörelsen skal indeholde tydelig og nöjagtig Angivelse af Tid og Sted for for Auktionen samt en almindelig Betegnelse af de Genstande, der skal bortsælges, med Fremhævelse af de særlig værdifulde blandt dem.

2. Antagelse af Inkassator.

Rekvirenten antager en Inkassator, som skal være til Stede ved Auktionen og afgöre, om han vil give den enkelte bydende Kredit eller ikke, samt indkræve Auktionspengene. Inkassator er som Selvskyldner ansvarlig for, at Belöbene af de af ham antagne Bud bliver betalt, medmindre andet er vedtaget. Afregning og Aflæggelse af Regnskab over Auktionsbelöbet sker til Fogeden inden 14 Dage henholdsvis efter Auktionen eller den fastsatte Kredittids Udlöb.

3. Genstandenes Opraab.

Er Auktionskataloger eller specificerede Auktionsplakater udfærdiget, skal Tingene bortsælges i den Orden, disse angiver, medmindre Auktionslederen tilsteder Afvigelser herfra. I modsat Fald er Skyldneren berettiget til at bestemme den Orden, hvori Genstandene skal opraabes.

4. Tvistigheder under Auktionen.

1. Enhver Indsigelse, som under Auktionen fremsættes over for Auktionslederen, skal afgöres af Fogeden ved Kendelse. Fremsættes saadan Indsigelse, skal Auktionslederen standse Auktionen i fornödent Omfang, uden at der i denne Anledning kan kræves Sikkerhedsstillelse, og med bekræftet Udskrift af Auktionsbogen snarest muligt forelægge Fogeden Tvisten til Afgörelse.

2. Auktionslederen skal endvidere paase, at Auktionen standses, naar det maa antages, at der ved Salget er opnaaet Dækning for Kreditors Fordring med samtlige Omkostninger.

5. Pantelaaner-Auktioner.

1. Ved Afholdelse af *Pantelaaner-Auktioner* skal de særlige Regler i Regulativ Nr. 389 af 30. Juli 1921 for Pantelaanervirksomhed iagttages.

2. Det skal i Auktionsbekendtgörelsen udtrykkelig anföres, at der ved Auktionen sælges uindlöste Panter, og fra hvilken Pantelaaner de hidrörer.

3. Over alle de Panter, der stilles til Auktion, skal der forfattes og trykkes Katalog, i hvilket de fra hver enkelt Pantelaaner hidrörende Panter anföres for sig med Angivelse af hans Navn og Forretningssted. Sölv, Guld og Pretiosa anföres særskilt. Genstande, som er indbefattede under forskellige Laanebeviser, maa ikke udbydes sammen. Ved ethvert Pant skal foruden Katalogets Löbenummer anföres dets Nummer i vedkommende Pantelaaners Bog. Salget sker i den Orden, hvori Panterne er opfört i Kataloget.

7. Maj — Lov Nr. 131 om BØRN UDENFOR ÆGTESKAB.

35 Paa Færöerne finder de Regler om Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige, der indeholdes i de i § 34 nævnte Lovbestemmelser, fortsat Anvendelse indtil der i Henhold til § 335 i Lov om offentlig Forsorg ved kgl. Anordning træffes anden Bestemmelse herom.[1])

7. Maj — Lov Nr. 132 om ÆGTEBØRN.

9 Paa Færöerne finder de Regler om Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige, der indeholdes i de i § 8 nævnte Lovbestemmelser, fortsat Anvendelse, indtil der i Henhold til § 335 i Lov om offentlig Forsorg ved kgl. Anordning træffes anden Bestemmelse herom.[1])

7. Maj — Lov Nr. 135 om Ændringer i og Tilföjelser til Lov om RETTENS PLEJE. (Faderskabssager).

2 Denne Lov, der ogsaa gælder for Færöerne, træder i Kraft den 1. Jan. 1938.

[1]) Jfr. kgl. An. Nr. 101 af 18. Marts 1949.

13. Maj — Stadfæstelse paa Fundats for »Amtmand Dahlerups Mindelegat«.

Legatets Kapital udgör 20.000 Kr., hvoraf Renterne anvendes til Fordel for Rekonvalescenter paa Færöerne, fortrinsvis til disses Indlæggelse paa Hvilehjemmet »Naina« i Thorshavn.

Legatet bestyres af Amtmanden over Færöerne og Amtslægen paa Færöerne samt to af disse valgte Bestyrelsesmedlemmer.

Dets Regnskab revideres af en af Indenrigsministeriet udnævnt Revisor og decideres af Indenrigsministeriet.

18. Maj — Lov Nr. 169 for Færöerne om Benyttelse af INDSØER OG VANDLØB.

1 Hvor ikke særlige Retsforhold, Lov eller Sædvane medfører Afvigelse, har Grundejeren som saadan Raadigheden over det Vand, der findes i Indsö, Aa eller mindre Vandlöb inden for Ejendommens Grænser.

Adskilles to eller flere Ejendomme af Vand regnes Midtströmslinien for Grænse, hvor ikke særlige Retsforhold medfører Afvigelse.

Ejerne kan ikke modsætte sig, at der af Staten efter Lagtingets Indstilling[1]) meddeles Koncession paa Vandkraftens Udnyttelse til Elektricitetsværker eller andre Anlæg.

Hvis Ejerne ikke selv hidtil har udnyttet Vandkraften, tilkommer der dem ingen Erstatning. I modsat Fald kan den, der har faaet Koncession meddelt, ekspropriere Anlæggene efter de i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse indeholdte Regler. Jordarealer, der er nödvendige til Koncessionshaverens Anlæg, kan eksproprieres efter samme Regler.

2 Ligger Ejendom i Sameje, tilkommer Raadigheden over det paa Ejendommen værende Vand samtlige Lodtagere. Medejerne er dog ikke berettiget til at modsætte sig den enkelte Ejers Raaden over Vandet, naar saadan Raaden ikke frembyder nogen Hindring for de övriges Benyttelse af Vandet.

3 Vedtægt om Benyttelse af Vand paa Ejendomme i Sameje kan oprettes paa Grandestævne (Grandestævnelovens § 1 Nr. 3) og paa Haugestævne (Haugelovens § 2) under Sysselmandens Ledelse. Vedtægt om Törlæggelse af eller Regulering af Vandstanden i Indsöer er dog ikke gyldig uden Stadfæstelse af Amtmanden.[2])

Stemmeberettigede paa Hauge- eller Grandestævne er samtlige vedkommende Ejere.

4 Vedtægt om Fiskeri i Indsö eller Vandlöb paa Ejendomme i Sameje kan oprettes paa den i forrige Paragraf angivne Maade.

Vedtægt over Fiskeri i Indsö eller Vandlöb, der ligger paa Grænsen af to eller flere Ejendomme, kan, for saa vidt Vedtægten tilsigter at gælde ud over Grænsen for den enkelte Ejers Raadighed (jfr. § 1, 2det Stykke), oprettes ved enslydende Vedtagelse af samtlige Ejere (Enkeltmand eller Ejerlag) af vedkommende tilgrænsende Ejendomme. Tilstödende Indmarkslodder, der ligger i Ejendomsblanding, betragtes i denne Henseende som een Ejendom. Opnaas ikke Enighed om saadan Vedtægt, kan Sagen indbringes for Landvæsenkommissionen, der, naar overvejende Grunde taler derfor, kan stadfæste en Vedtægt, der er tiltraadt af mindst Halvdelen af Ejerne (Enkeltmand eller Ejerlag).

Naar Vedtægt om Fiskeri i Overensstemmelse med de i förste og andet Stykke givne Regler er oprettet eller stadfæstet, skal Udskrift af Vedtægten fremlægges til almindeligt Eftersyn i 3 Maaneder i paagældende Bygd eller Bygder og hos vedkommende Sysselmand, hvorom Bekendtgörelse opslaas i samme Bygder og indrykkes mindst een Gang i det til offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Blad. Bekendtgörelsen skal foruden Oplysning om Stedet, hvor Vedtægten er til

[1]) I Henhold til Hjemmestyreloven maa Koncession nu kunne meddeles af Landsstyret.
[2]) Nu Landsstyret.

Eftersyn, indeholde en Bemærkning om, at Vedtægten vil blive forbindende for alle, hvis der ikke inden 3 Maaneder fra Bekendtgörelsen i Bladet göres Indsigelse mod dens Gyldighed.

Enhver, der mener, at hans Ret krænkes ved Bestemmelser i saadan Vedtægt, har inden ovennævnte Tid at fremsætte sin Indsigelse for Landvæsenskommissionen, der da ved Kendelse afgör Sagen.

Fremkommer inden nævnte Tidsfrists Udlöb ingen Indsigelse mod Vedtægtens Gyldighed, er den forbindende for alle.

Om Vedtægtens Ikrafttræden udstedes Bekendtgörelse, der indrykkes mindst een Gang i det ovennævnte Blad.

5 Ingen maa uden særlig Adkomst til anden Mands Skade forandre eller standse Vands naturlige Löb, selv om det sker ved Foranstaltninger paa egen Grund. Om Skade for nogen kan befrygtes, afgöres ved Skön efter nedenstaaende Regler.

6 Enhver, der har Raadighed over Vand, kan dog uden Ansvar foretage Arbejder, der sigter til at bortrydde Hindringer for Vandets regelmæssige Löb eller til at skaffe Vand sit regelmæssige Löb igen, naar Forstyrrelse heri har været fremkaldt af Naturbegivenheder. I sidste Tilfælde maa imidlertid Arbejdet paabegyndes inden et Aar efter den skete Forstyrrelse af det ældre regelmæssige Forhold og fortsættes uden ufornödent Ophold.

7 Enhver, der önsker at foretage Arbejder ved Vand, hvorover han har Raadighed, jfr. §§ 1—2, kan begrænse sit Ansvar over for anden Mand, der kan være udsat for Skade ved Foranstaltningen, ved inden Arbejdets Paabegyndelse at lade afholde Skön over Arbejdets Forsvarlighed ved Vandsynsmændene (jfr. § 15). Disse har i en Kendelse at bestemme, hvorvidt det paatænkte Arbejde helt eller delvis kan udföres, eller om det kun kan udföres paa visse Vilkaar eller paa en vis Maade, der da fastsættes.

Udföres Arbejdet i Overensstemmelse med den afsagte Kendelse, og viser det sig dog at medföre Skade, erstattes denne kun, naar Skaden indtræder i Löbet af 5 Aar efter Arbejdets Fuldförelse, eller Skaden er forvoldt med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed.

Paabegyndes saadant Arbejde uden Afholdelse af Skön, kan enhver, der kan paavise rimelig Grund til at befrygte Skade derved, forlange Skön afholdt paa Bekostning af den, der lader Arbejdet udföre. Saa snart Skön er begæret, skal Arbejdet standses og maa ikke fortsættes, förend dette ved Kendelse er tilladt.

8 Ønsker en Ejer at foretage Anlæg i Sö eller Vandlöb, der ligger paa Grænsen til Naboejendom, saaledes at der for Anlæggets Skyld maa udöves Raaden over Vandet ud over Midtstrømslinien, skal han opfordre Naboejendommens Ejer til at deltage i Anlægget.

Er denne uvillig hertil, eller opnaas ikke Enighed om Vilkaarene, kan den, der önsker Anlægget udfört, begære Vandsynsmændenes Skön om, hvorvidt det kan tillades ham alene at lade Anlægget udföre.

Hvis Vandsynsmændene skönner, at aldeles overvejende Grunde taler for, at Anlægget udföres, bestemmer de i en Kendelse, at det tillades Rekvirenten alene at udföre Anlægget, og fastsætter Betingelserne herfor, derunder Vederlaget til Naboejeren. Vederlaget kan sættes til en aarlig Afgift, der följer Ejendommen og kan inddrives ved Udpantning.

I Kendelsen skal sættes en bestemt Tidsfrist for Varigheden af den meddelte Tilladelse, hvilken Tidsfrist ikke uden tvingende Grunde bör være længere end 20 Aar. Kendelsen skal dernæst udtrykkelig indeholde, at Rekvirenten er ansvarlig for enhver Skade, der voldes Naboejeren som Følge af det skete Anlæg.

En saadan Kendelse kan af enhver af Parterne indankes for Landvæsenskommissionen.

9 Spildevand fra industrielle Anlæg, Sygehuse, Sanatorier o. desl. maa ikke ledes ind paa fremmed Grund uden efter Regler, der fastsættes ved Skön af Vandsynsmændene.

Det kan altid fordres, at Aflöb af Vand fra saadanne Steder sker i lukket Rörledning.

10 Ejer, der ikke bekvemt kan aflede skadeligt eller overflödigt Vand, derunder Spildevand, over egen Jord, har Ret til at lede Vandet i anden Mands Gröft eller Vandlöb, naar dette kan ske uden Skade for denne.

Kan Ejer ikke aflede saadant Vand fra sin Grund uden ved at grave Gröft eller lægge Ledning over anden Mands Grund, kan saadant tillades ved Kendelse af Vandsynsmændene og paa de Vilkaar og mod det Vederlag, som disse bestemmer, naar Nytten ved saadan Foranstaltning i betydelig Grad overvejer de dermed följende Ulemper. Vandsynsmændene kan paalægge en Ejer selv eller i Forening med andre Ejere at grave Gröft eller lægge Ledning gennem sin Lod for Vand fra anden Lod.

Vederlaget kan fastsættes til en aarlig Afgift, som följer Ejendommen.

Arbejdet ved Anlægget og senere regelmæssig Vedligeholdelse skal udföres paa den Tid af Aaret, som Vandsynsmændene efter indhentet Erklæring fra Grundejeren bestemmer.

11 Enhver er berettiget til at lede Vand til sin Grund fra fremmed Grund, naar dette kan ske uden Skade for dennes Ejer og uden Fare for Oversvömmelse o. desl.

Gravning af Gröfter eller Lægning af Ledninger i saadant Øjemed over fremmed Grund kan kun ske efter Reglerne i § 10, 2det—4de Stykke.

12 Hvor Jord er i Sameje, er enhver Ejer pligtig til efter Marketal at deltage i de Fælliget paahvilende Udgifter ved Udförelse af Arbejder vedrörende det Fælligets Raadighed undergivne Vand saavel paa Fælligets som paa fremmed Grund. Udgifter til fælles Arbejder vedrörende Grænsevand (§ 3) fordeles lige mellem Ejerne af de tilgrænsende Ejendomme.

13 Skal Spörgsmaal om Vands Benyttelse og Ledning afgöres i Forbindelse med Udskiftning, varetages de i nærværende Lov til Vandsynsmændene henlagte Hverv af Udskiftningskommissionen.

14 Broer eller andre Anlæg i eller over Vandlöb skal, selv om de er opfört för Lovens Ikrafttræden, være saaledes indrettet, at de saa lidt som muligt hindrer Vandets naturlige Löb.

Naar saadant Anlæg skal ske eller er sket för Lovens Ikrafttræden, kan enhver i Vandlöbet interesseret foranledige Skön om Anlæggets Forsvarlighed i den her omhandlede Henseende.

Er Anlægget foretaget i Overensstemmelse med Skönnets Forskrifter, bortfalder alt Ansvar for Skade, som ikke er forvoldt med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed.

15 De i denne Lov omhandlede Skön udföres af de ifölge Hegnslovens § 44 udnævnte Hegnssynsmænd, der i deres Virksomhed for Afgörelse af de i nærværende Lov omhandlede Forhold benævnes Vandsynsmænd.

Om Synsmændenes Inhabilitet og Forhindring ved Forfald gælder fornævnte Lovs § 44, 2det Stykke, og om deres Betaling og Virksomhed i Nabodistrikt samme Paragrafs 6te og 7de Stykke.

Naar Skönnet kun angaar Forhold i et Synsdistrikt, foretages det af Distriktets 3 Synsmænd i Forening.

Angaar Skönnet Forhold, der berörer to Distrikter, foretages det af Formanden i hvert Distrikt i Forening med den af begge Distrikters Synsmænd, som Formændene ved Lodtrækning dertil udtager.

Angaar Skönnet Forhold, der berörer 3 eller flere Distrikter, foretages det af 3 Synsformænd, eventuelt udtagne ved Lodtrækning blandt samtlige vedkommende Distrikters Synsformænd.

Med Hensyn til Begæring af Skön, Sagens Berammelse, Indkaldelsens Forkyndelse, Fremgangsmaaden under selve Forretningen, Fastsættelse af Omkostningerne og Sagens Indbringelse for Landvæsenskommissionen forholdes i övrigt som i fornævnte Lovs §§ 45, 46, 48 og 49 angivet.

16 Overtrædelse af nærværende Lovs §§ 5 og 9 straffes med Böder.

17 Straffesager angaaende Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter og af Vandsynsmændenes (eventuelt Landvæsenskommissionens eller Overlandvæsenskommissionens) Forbud behandles som Politisager og uden for Sydströmö Præstegæld ved Sysselets Politiret.

Paatale sker kun, naar nogen forurettet begærer det.

Böderne tilfalder Hjælpekassen for det Sogn, hvor den forurettede hörer hjemme.

18 Enhver Grundejer er pligtig at taale, at de Nivelleringer, Opmaalinger og andre Forarbejder og Undersögelser, som er fornödne til Foretagelse af et Anlæg ved Sö eller Vandlöb, udföres paa hans Grund, og at de fornödne Mærker anbringes og forbliver staaende dér. Dog skal Foretagelse af saadanne Arbejder forud være godkendt af Formanden for Distriktets Vandsynsmænd, ligesom der mindst en Dag forud skal gives vedkommende Grunds Bruger Meddelelse om Arbejdets Foretagelse.

Den ved saadanne Arbejders Foretagelse forvoldte Skade skal fuldt erstattes. Belöbet fastsættes eventuelt ved Skön af Vandsynsmændene.

19 Bruger af Jord i offentligt Eje regnes i denne Lov lige med Ejer, medmindre der i enkelte Tilfælde af vedkommende Myndighed er truffet anden Bestemmelse.

Hvor Ejer og Bruger er forskellige udöver Brugeren — i Mangel af anden Vedtagelse — for sin Brugstid den Ejeren tilkommende regelmæssige Raadighed over Vand, ligesom de Ejeren i saa Henseende paalagte Pligter paahviler Brugeren for hans Brugstid, idet dog Ejeren over for Trediemand hæfter solidarisk med Brugeren.

Erstatning for Tab af Jord tilfalder Grundejeren, der godtgör Brugeren 3½ pCt. aarlig af Belöbet for hans Besiddelsestid.

20 Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Fiskerilov for Færöerne af 14. April 1893 § 1, for saa vidt angaar Fiskeri i fersk Vand, og ved Bestemmelserne i Lov for Færöerne om Vandledninger af 1. April 1909.

21 Ved »Haugeloven« forstaas i denne Lov »Lov for Færöerne om Haugers Styrelse og Drift m. m. af 18. Maj 1937«; ved »Hegnsloven« forstaas »Lov for Færöerne om Hegn og Markfred af 18. Maj 1937«; ved »Grandestævneloven« forstaas »Lov for Færöerne om Grandestævne m. m. af 18. Maj 1937«.

22 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938.

Fra samme Dag ophæves de Bestemmelser i Norske Lovs 5—11, som maatte stride mod denne Lov.

18. Maj — Lov Nr. 170 for Færöerne om GRANDESTÆVNE m. m.

1 Paa Grandestævne kan der under Iagttagelse af de Regler, som indeholdes i nærværende Lov eller er foreskrevet ved den övrige Lovgivning, oprettes:

1) Vedtægter om Brugen af Jordejendomme og Herligheder, som er i Fællig, og om hvis Brug der ikke ifölge Lovgivningen skal træffes Bestemmelse af Haugestævne eller paa anden særlig Maade;
2) Vedtægter om, hvad der skal betales til Tyrehold i vedkommende Bygd;
3) Vedtægter om saadanne Forhold, som iövrigt ved Lovgivningen er henlagt under Grandestævnets Afgörelse (jfr. Haugelovens §§ 25, 1ste Stykke, sidste Punktum, 30 og 32; Hegnslovens §§ 2, 39 og 42, Punkt 2; Lov for Færöerne om Benyttelse af Indsöer og Vandlöb af 18. Maj 1937 §§ 3 og 4; Lov om Jagt, Fuglefangst m. v. af 4. April 1928 §§ 2 og 5; Lov om Ødelæggelse af Ravnens Yngel af 11. Marts 1892 § 1).

De under Punkt 1 og 2 nævnte Vedtægter er bindende for alle i vedkommende Sag stemmeberettigede (jfr. § 7). De under Punkt 3 omhandlede Vedtægter er bindende i det Omfang, som er angivet i de paagældende Lovbestemmelser.

2 Ligeledes kan der paa Grandestævne oprettes Vedtægter til Ordning af saadanne indre Bygdeforhold, som har almindelig Betydning for Beboerne uden dog

at henhöre under den kommunale Forvaltning. Deslige Vedtægter har imidlertid ikke forbindende Kraft, för end de er godkendt af Amtmanden[1]) (jfr. § 14).

3 Grandestævne afholdes i hvert Grandestævnedistrikt for sig. Forandring i den bestaaende Distriktsinddeling kan, for saa vidt over Halvdelen af den eller de vedkommende Bygders Husfædre fremsætter Begæring herom paa Grandestævne, foretages af Amtmanden[1]) efter Indstilling af Sysselmanden.

4 Grandestævne afholdes i Maanederne Januar eller Februar eller, saafremt Vejrforhold eller lignende maatte hindre dette, da snarest muligt derefter. For at en Sag skal kunne afgöres paa Grandestævne, skal den være anmeldt for Sysselmanden inden det foregaaende Aars 1. November.

5 Sysselmanden har at bekendtgöre, hvilke Sager der for ham er anmeldt til Foretagelse ved Grandestævne. Bekendtgörelsen skal mindst 4 Uger för Grandestævnet bringes til offentlig Kundskab overensstemmende med Lov for Færöerne Nr. 59 af 1. April 1912 om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne. I Bekendtgörelsen skal tillige omtrentlig angives, paa hvilke Dage Sysselmanden kan ventes at være i de forskellige Bygder.

Hvor Godsbestyrelsens[2]) Samtykke skal indhentes, har Sysselmanden mindst 4 Uger för Grandestævnet at give Godsbestyrelsen fornöden Meddelelse om Sagens Foretagelse paa Grandestævne.

Selve Dagen for Grandestævnets Afholdelse bliver derefter af Sysselmanden at foranstalte bekendtgjort i de paagældende Bygder med mindst Aftens Varsel paa den efter de stedlige Forhold hensigtsmæssigste Maade.

6 Forhandlingerne paa Grandestævne ledes af Sysselmanden efter en af Bygdens Husfædre ved simpel Stemmeflerhed vedtagen Forretningsorden og indföres i Sysselets Politiprotokol.

Sysselmanden antager to Vidner til at overvære Forhandlingerne og underskrive Protokollen. Det, der er tilfört Protokollen med Hensyn til hver enkelt Sag, oplæses ved Afslutningen af Sagens Behandling. Ved Mödets Slutning oplæses desuden, hvad der i övrigt er tilfört Protokollen.

Der tillægges Vidnerne samme Vederlag som Retsvidner, hvilket udredes af Kommunens Kasse. Enhver stemmeberettiget kan faa Udskrift af Protokollen mod det i Loven om Retsafgifter fastsatte Vederlag for Udskrifter.

Forretningsordenen og de indgaaede Vedtægter indföres ved Sysselmandens Foranstaltning i en for Kommunens Regning anskaffet Grandestævnebog for det vedkommende Distrikt. Vedtægten indföres i Bogen inden 1 Maaned efter, at det er endelig afgjort, at Vedtægten skal træde i Kraft. Bogen skal ligge til Eftersyn paa et af Sysselmanden fastsat passende Sted.

7 Stemmeret paa Grandestævne tilkommer:

a) i de i § 1 Nr. 1 omhandlede Sager enhver i Ejendommen lodtagen Ejer (ved Herlighed enhver Parthaver i Fælliget);
b) i de i § 1 Nr. 2 nævnte Sager enhver i Bygden bosat Koejer;
c) i de i § 1 Nr. 3 omhandlede Sager de i de paagældende Lovbestemmelser angivne Personer;
d) i de i § 2 nævnte Sager enhver i den enkelte Sag interesseret Husfader.

8 Bruger af Jord i offentligt Eje regnes i denne Lov lige med Ejer, medmindre der i enkelte Tilfælde af vedkommende Myndighed er truffet anden Bestemmelse. Anden Bruger kan kun stemme paa Ejers Vegne, hvor dette særlig er fastsat. Ellers kan ingen stemme for andre uden efter skriftlig Fuldmagt.

9 I de i § 1 Nr. 1 nævnte Sager kan Beslutning tages, naar den vedtages af stemmeberettigede, som tilsammen udgör mindst:

a) Halvdelen af de mödende stemmeberettigedes Antal og

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu Landbrugsraadets.

b) Halvdelen af de mödende stemmeberettigedes Marketal samt
c) en Trediedel af hele Marketallet.

Er de stemmeberettigedes Andele i Fælliget bestemt ved andet Forholdstal end Marketal, finder det paagældende Forholdstal tilsvarende Anvendelse.

10 Staar Stemmerne, beregnet efter Antallet (§ 9 a), og Stemmerne, beregnet efter Marketallet (§ 9 b. og c.), imod hinanden, er Sagen bortfaldet, medmindre saa mange stemmeberettigede som angivet i § 9 a. *eller* § 9 b. paa selve Grandestævnet fremsætter Krav om, at Sagen skal afgöres ved Voldgift.

11 Er Voldgift forlangt ifölge § 10, vil der paa Grandestævnet være at vælge 1 Voldgiftsmand med Stemmeflerhed, beregnet efter de stemmendes Antal, og 1 Voldgiftsmand med Stemmeflerhed, beregnet efter de stemmendes Marketal. Voldgiftsmændene vælger en Opmand, förend de paabegynder Forretningen; er de uenige om hans Valg, vælges han af Sysselmanden. Enhver i Bygden boende Jordbruger, som ikke har fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage Valg som Voldgiftsmand eller Opmand.

Voldgiftskendelsen skal afsiges inden 4 Uger efter Grandestævnet og uopholdelig meddeles Sysselmanden. Den har samme Gyldighed som en Grandestævneveddtægt, dog kun for Tidsrummet indtil Firemaanedersdagen efter Grandestævne i det andet derefter följende Kalenderaar.

12 Reglerne i § 9, 1ste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse ved Behandlingen af de i Hegnslovens § 2, 2det Stykke, omhandlede Sager (dog saaledes, at Skattemarketal, beregnet efter Lov Nr. 70 af 23. April 1897 § 6, træder i Stedet for Marketal).

Reglerne i §§ 9—11 finder tilsvarende Anvendelse ved Behandlingen af de Sager, som omhandles i § 1 Nr. 2 (dog saaledes, at Antal af Köer træder i Stedet for Marketal), Haugelovens § 25, 1ste Stykke, sidste Punktum, og Hegnslovens § 12 Punkt 2, Lov om Benyttelse af Indsöer og Vandlöb af 18. Maj 1937 §§ 3 og 4 samt Lov om Jagt, Fuglefangst m. v. af 4. April 1928 §§ 2 og 5.

13 Anser Sysselmanden en paa Grandestævne eller ved Voldgift i Overensstemmelse med §§ 9—12 oprettet Vedtægt for lovstridig, stiller han den i Bero, selv om ingen Indsigelse fremkommer imod den, hvorefter han uopholdelig har at indstille Spörgsmaalet til Amtmandens[1]) Afgörelse. Ved denne Afgörelse har det sit Forblivende, medmindre Sagen indbringes for Landvæsenskommissionen inden 8 Uger efter, at Amtmandens[1]) Afgörelse er kundgjort i vedkommende Bygd.

Saafremt ellers nogen finder sig brösteholden ved en saadan Vedtægt og derfor agter at bestride dens Gyldighed, kan han i Löbet af 8 Uger efter den Dag, da Beslutningen er vedtaget (eller, saafremt Sagen er afgjort ved Voldgift, i Löbet af 8 Uger efter den Dag, da Voldgiftskendelsen er afsagt), indbringe Spörgsmaalet derom for Landvæsenskommissionen. Vedtægten bliver i saa Fald at stille i Bero, indtil Sagen ved Kendelse er blevet endeligt afgjort.

14 Vedtægter angaaende de i § 2 omhandlede Bygdeforhold kan oprettes ved simpel Stemmeflerhed, dog saaledes, at der til en gyldig Beslutning udfordres, at mindst en Trediedel af samtlige stemmeberettigede Husfædre har stemt for Sagen.

Indsigelser imod Vedtægten skal fremsættes for Sysselmanden inden 4 Uger efter dens Oprettelse. Efter denne Frists Udlöb skal Sysselmanden indsende Vedtægten med sin Erklæring til Amtmanden,[1]) som har at godkende Vedtægten, saafremt han finder, at den egner sig dertil, og samtidig at bestemme, til hvilken Tid den skal træde i Kraft.

15 For hver af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter bliver der ved Sysselmandens Foranstaltning af og iblandt de i Sagen stemmeberettigede at vælge en eller flere i Distriktet bosatte Mænd til at före Tilsyn med, at de i Vedtægten fastsatte Bestemmelser blive overholdt, samt göre Anmeldelse til Sysselmanden om be-

[1]) Nu Landsstyret.

gaaede Overtrædelser af Vedtægten. Valget foretages paa Grandestævne ved Stemmeflerhed, beregnet efter de stemmendes Antal, for 4 Aar ad Gangen. Foretager de stemmeberettigede intet Valg, vælger Sysselmanden en eller flere Tilsynsmænd. Enhver, der ikke har fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, men kan undslaa sig for at modtage Genvalg, förend lige saa lang Tid er forlöbet som den, hvori han har udfört det omhandlede Hverv.

16 Overtrædelser af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter bliver, for saa vidt der ikke ifölge den övrige Lovgivning er forskyldt anden Straf, at straffe med Böder, som tilfalder Sognets Hjælpekasse.

Bestaar Overtrædelsen i Undladelse af at udföre skyldigt Arbejde, Istandsættelse eller lignende, vil efter vedkommende Tilsynsmænds Paastand tillige den forsömmelige være at tilpligte at udföre Arbejdet under en daglig Böde eller Tilsynsmændene at kende berettigede til at lade det udföre paa hans Bekostning.

Erstatning for Udlæg ved paa den forsömmeliges Vegne at udföre skyldigt Arbejde m. m. kan inddrives ved Udpantning, naar Bestemmelse herom er optaget i Vedtægten, og denne er stadfæstet af Amtmanden.[1])

Med samme Straf som i förste Stykke angivet anses Voldgiftsmænd og Opmand for Overtrædelse af de dem ved § 11 paalagte Pligter samt de efter § 15 ansatte Tilsynsmænd for forsætlig Forsömmelse af den dem paahvilende Anmeldelsespligt.

17 Sager, der anlægges i Anledning af de i § 16 ommeldte Overtrædelser, behandles af vedkommende Sysselmand som Politisager og kan paaankes til Overpolitiretten overensstemmende med Retsplejelovens § 962. Paatale kan kun finde Sted efter Anmeldelse fra de i § 15 omhandlede Tilsynsmænd, eller naar den begæres af nogen anden, der er interesseret i den paagældende Vedtægt.

18 Med Hensyn til de enkelte Forretninger, der foretages paa Grandestævne og ikke er omhandlet i denne Lov, har det sit Forblivende ved de i saa Henseende gældende Regler.

19 Bestemmelserne i § 7 a. samt §§ 8—11 og 13 vil ogsaa at være at anvende paa Sager, der behandles paa Haugestævne i Henhold til Haugelovens Bestemmelser derom. Har Sysselmanden ledet Haugestævnets Forhandlinger, vil §§ 16 og 17 være at anvende med Hensyn til Vedtægter, oprettet paa Haugestævne. Haugens Bestyrelse overtager for saadanne Vedtægter det i § 15 omhandlede Hverv, medmindre Haugestævnet beslutter, at det skal overdrages til særlige Tilsynsmænd; med disses Valg m. v. forholdes i saa Fald efter § 15.

20 Ved »Haugeloven« forstaas i denne Lov »Lov for Færöerne om Haugers Styrelse og Drift m. m. af 18. Maj 1937«; ved »Hegnsloven« forstaas »Lov for Færöerne om Hegn og Markfred af 18. Maj 1937«.

21 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938, fra hvilken Dag Lov om Grandestævne paa Færöerne af 1. April 1891 ophæves.

18. Maj — Lov Nr. 171 for Færöerne om HEGN OG MARKFRED.

KAP. 1. *Hegn.*

1 I Indmark kan Nabo af Nabo kræve Hegn for Heste og Kvæg.

2 Imellem Indmark og Udmark kan Udmarkens Ejer kræve Hegn for Heste, Kvæg og Faar. Hegnspligten paahviler Indmarken.

Ved Vedtægt paa Grandestævne kan det (selv om Udmarkens Ejer ikke kræver Hegn) bestemmes, at Hegn mellem Indmark og Udmark skal være fælles for flere eller alle Indmarkslodder i Bygden. Stemmeberettigede ved Afstemning over Forslag til saadan Vedtægt er Ejerne af de paagældende Indmarkslodder. Er Forslag til saadan Vedtægt fremsat, men ikke endeligt vedtaget paa Grandestævne, kan enhver stemmeberettiget, som har stemt for Forslaget, före Sagen videre til Behand-

[1]) Nu Landsstyret.

ling efter §§ 45—50. Ved Sagens Afgörelse vil det i Særdeleshed være at tilstræbe, at Hegnsforholdet ordnes paa den for alle Indmarksejerne hensigtsmæssigste og billigste Maade.

3 Imellem Udmark og Udmark kan Nabo kræve Hegn af Nabo, saafremt han godtgör, at Hegnet for begge Ejendomme vil være af overvejende Nytte i Forhold til Bekostningen, eller at den bestaaende Tilstand medfører en uforholdsmæssig Ulempe for hans Ejendom. Om Hegnet skal frede for Kvæg og Heste eller tillige for Faar, afgöres i Tilfælde af Tvist af Hegnsynsmændene.

4 Hegnspligt indbefatter saavel at opföre Hegn som at bringe bestaaende Hegn i lovlig Stand og at vedligeholde det.

Hegnspligt bortfalder, hvor Naturforhold gör det overvejende vanskeligt at opföre eller vedligeholde Hegn, eller Bekostningen vil være uforholdsmæssig mod Nytten, samt hvor Ejendomme i Indmarken ligger saaledes i Forhold til hverandre, at Hegnet vil faa en uforholdsmæssig Længde i Forhold til Loddernes Störrelse.

5 Om en Strækning efter denne Lov skal anses som Indmark eller som Udmark, afgöres af den Myndighed, som i det foreliggende Tilfælde har at afgöre den Sag, for hvilken Spörgsmaalet har Betydning.

6 Ejendomme, som adskilles ved Vej, har ingen gensidig Hegnspligt, medmindre der haves Adgang til ved Anbringelse af Led over Vejen (jfr. § 15) at faa Ejendommene fredede mod hinanden ved Opförelse af eet Hegn. Dog er den, som i dette Tilfælde vil hegne langs Vejen for sin Ejendom, ikke pligtig at deltage med Naboen i fælles Hegn eller Led.

De foranstaaende Regler finder ikke Anvendelse paa Ejendomme, som adskilles ved Driftevej for Kvæg (geil). I dette Tilfælde kan enhver Ejer af Ejendom, som stöder op til Vejen eller ligger saa nær ved den, at han udsættes for at lide Skade ved Mangel af Hegn, kræve Hegn mod Vejen. Hegnspligten paahviler alle disse Ejere samt de Ejere, som benytter Vejen som Driftevej.

7 Naar Nabo kan kræve Hegn af Nabo, skal de sammenstödende Ejendomme tage hver sin Halvdel deraf. Dog skal den, der ikke selv forlanger Hegn eller Forandring af bestaaende Hegn, og som godtgör, at denne Bestemmelse vilde uforholdsmæssig betynge ham, nyde saadan Formindskelse i sin Hegnspligt, som findes billig. Hvor Hegnspligten ved retsgyldig Overenskomst eller Afgörelse er ordnet paa anden Maade end i denne og foregaaende Paragraf bestemt, har det derved sit Forblivende.

8 I alle Tilfælde, hvor efter denne Lov Deling af Hegn eller Afstemning skal foregaa efter Skattemarker, bliver den umatrikulerede Del af Indmarken (derunder ogsaa Lejetröer, for saa vidt fornödent til Hegns Deling) at taksere efter Regler, som fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri;[1]) Omkostningerne herved udredes med Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden og Halvdelen af vedkommende Kommune.

9 Pligten til at deltage i fælles Hegn bestemmes for Udmark efter gammelt Marketal, for Indmark efter Skattemarker. Naar Hegn om Indmark flyttes, skal det dog ikke paahvile Lodsejer at vedligeholde længere Hegn i Forhold til hans tidligere Andel i Indmarken, end denne Andel nogen Sinde har haft at vedligeholde. Saa længe Lodsejerne ikke har fordelt Hegnsbyrden imellem sig, er de een for alle og alle for een ansvarlige for Opförelse og Vedligeholdelse af det dem paahvilende Hegn. Ved Deling af fælles Hegn for Indmark, som gör tidligere fælles eller særskilt Hegn overflödigt, vil der være at tage tilbörligt Hensyn til, om de, hvem Pligten til at holde det tidligere Hegn paahvilede, kan siges at tage Del i Opförelsen af det nye Hegn, saasom ved at Sten eller andet Materiale fra det gamle Hegn benyttes i det nye, eller ved at Ejeren af det gamle Hegn har overfört sin Hegnspligt til andre, f. Eks. som en Del af Vederlaget for tidligere Udmarksjord, der lægges inden for det nye Hegn.

[1]) Nu af Landsstyret.

Den, som har opført nyt Hegn, kan fordre det synet af Hegnssynsmændene og kræve Afgörelse af, om en Del af det fremtidig bör vedligeholdes af Ejere af indenfor liggende Hegn, som ved hans Hegn bliver overflödigt.

For Hegn langs med Driftevej for Kvæg (geilargarður) fordeles Hegnspligten efter frit Skön paa de i § 6, sidste Punktum, nævnte Ejere.

Ejer af Udmark, hvorpaa der hviler Græsningsret, kan, naar Hegn mod anden Udmark maa antages alene eller delvis at være nödvendiggjort ved Græsningsretten, kræve, at de græsningsberettigede i tilsvarende Forhold (helt eller for en Del) skal overtage den ham paahvilende Hegnspligt, medmindre andet er bestemt eller maa antages forudsat ved Rettighedens Stiftelse. Afgörelsen træffes i Tvisttilfælde af Hegnssynsmændene; antages Hegnspligten at burde fordeles, sker Fordelingen efter frit Skön.

Enhver deri interesseret kan kræve Kendelse af Hegnssynsmændene om, hvorvidt, og i bekræftende Fald hvorledes, fælles Hegn bör underkastes ny Deling under Hensyn til forandrede Forhold. Saadan ny Deling kan dog kun kræves med mindst 10 Aars Mellemrum.

10 Ved Deling af Hegn bör enhver saa vidt muligt faa sin Del i eet sammenhængende Stykke. Den större Byrde, som Beskaffenheden af nogen Strækning maatte medföre, udjævnes ved tilsvarende Afkortning i Længde. Bliver hegnspligtige ikke enige om Delingen, afgöres den paa den i §§ 45—50 angivne Maade. Naar Delingen er foregaaet, bestemmes det, i fornödent Fald ved Lodtrækning, hvilket eller hvilke Stykker enhver skal overtage. Ingen Strækning maa være kortere end 6 Meter; de, hvem mindre Stykker maatte tilkomme, lægges i passende Fællig, saaledes at de over for Trediemand een for alle og alle for een bliver ansvarlige for Hegnsstrækningens Opförelse og Vedligeholdelse. De, der har Hegnsstrækninger i Fortsættelse af hinanden, kan indbyrdes indgaa Overenskomst om fælles Hegnshold, saaledes at de over for Trediemand bliver ansvarlige som nys angivet. De enkelte Hegnsstrækninger skal af Hegnssynsmændene (§ 44) mærkes med indhugget, paamalet eller paa anden Maade varigt anbragt Nummer. Synsmændene skal i deres Protokol (§ 44) indföre Fortegnelse over Delingen, hvor ogsaa senere Ændringer bliver at anmærke. Omkostningerne ved Deling og Mærkning m. m. fordeles paa samtlige Deltagere i Hegnet i samme Forhold som Hegnspligten.

11 Kommer hegnspligtige ikke overens om Tiden, inden hvilken Hegn skal være fuldfört, bestemmes den af Hegnssynsmændene.

12 Om Hegn er lovligt, bestemmes i Tilfælde af Tvist af Hegnssynsmændene under Hensyn til, om Hegnet skal frede for Heste, Kvæg og Gæs eller tillige for Faar.

13 Det er forbudt at benytte Pigtraad til Hegn paa saadan Maade, at Mennesker eller Dyr lettelig er udsat for at lide Skade.

Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Böder.

14 Hegn sættes i Grænseskellet. Intet Hegn maa lægges længere ind paa Naboens end paa egen Grund og ikke over en halv Meter. Nabo kan ikke modsætte sig, at det hele Hegn eller Dele deraf lægges paa hans Grund, naar det er uomgængeligt fornödent, dog mod Erstatning. Elv, Klippe eller andet, der freder for samme Slags Husdyr, hvorfor Hegn skal frede, anses som lovligt Hegn.

15[1]) Naar der i Hegn findes Led, som er fælles for Naboer, indgaar det i Fordelingen af Hegnsbyrden, og der tages derved Hensyn til den större Bekostning ved Leddets Opförelse og Vedligeholdelse efter Forskrifterne i § 10. Skönnes Led ikke at kunne indgaa i Fordelingen, holdes det i Fællesskab. Led paa almindelig befaret Vej skal være saaledes indrettet, at det med Lethed kan aabnes og lukkes.

Paa offentlig Vej maa intet Led opsættes, medmindre vedkommende kommunale Myndighed tillader det; denne Myndighed foreskriver i saa Fald tillige Leddets

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 25 af 31. Marts 1949.

Bredde og övrige Indretning. Lignende Forskrift kan ogsaa af den kommunale Myndighed gives for Led, som allerede forefindes paa offentlig Vej, hvorhos den kommunale Myndighed skal kunne forlange overflödige Laager over Köreveje nedlagt, dog med Ret for vedkommende berettigede til Paaklage til Lagtinget, inden 3 Maaneder efter, at de bevislig har modtaget Underretning om Afgörelsen. For saa vidt der ved saadant Paabud paaföres hegnspligtige Udgifter, kan disse kræves refunderet overensstemmende med de i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse indeholdte Regler. I Tilfælde, hvor det efter Kendelse af Hegnssynsmændene eller höjere Instans er paakrævet til Fremme for Landbruget, at oprette Hegn over offentlig Körevej, er vedkommende kommunale Forstanderskab pligtig til at oprette og vedligeholde de for den offentlige Trafik fornödne Laager. Over Trafikveje skal Rörrister altid anvendes. Overtrædelse af Bestemmelsen i dette Stykkes förste Punktum eller af de af den paagældende Myndighed givne nærmere Forskrifter straffes med Böder.

Ethvert Led i Hegn om Indmarken skal være forsynet med forsvarligt Lukke og, bortset fra Led, der er bestemt til at passeres af Köretöjer, indrettes saaledes, at det, hver Gang det aabnes, falder tilbage af sig selv, og at det, for saa vidt det findes i Hegn mod Haugen, aabnes ud imod denne.

16 Hegn i Indmark eller mellem Indmark og Udmark skal holdes i lovlig Stand til enhver Tid, hvori Jorden ikke efter de gældende Bestemmelser (derunder ogsaa Bestemmelse, som træffes for enkelt Vaar eller Höst i Henhold til Haugelovens § 35, 2det Stykke) skal ligge aaben for Græsning af den Slags Husdyr, for hvilke det skulde hegne. Hegn mellem Udmark og Udmark skal holdes i lovlig Stand i den Tid, der for ethvert enkelt Tilfælde bestemmes af Hegnssynsmændene, enten ved Hegnets Opförelse eller senere, om Tvist opstaar om Tiden.

17 Saafremt Naboer enes om, at deres gensidige Hegnspligt skal ophæves, indskrænkes eller udvides udover, hvad der i denne Lov er bestemt, skal saadan Aftale kunne træffes for indtil 10 Aar ad Gangen. Vedrörer Aftalen Jord, som bruges af nogen anden end Ejeren, er den ikke gyldig, förend Ejeren har tiltraadt den.

18 Enhver af Bygdens Hegnssynsmænd er pligtig til efter Anmeldelse fra Nabo (eller, om det er fælles Hegn for Indmark, tillige fra hvilken som helst Lodsejer i Indmarken) straks at efterse Hegn, der paastaas ikke at være i lovlig Stand. Finder Synsmanden da, at det er nödvendigt straks at istandsætte Hegnet, skal han opfordre den, der efter hans Skön er hegnspligtig, til at foretage saadan Istandsættelse, som skönnes at maatte foretages straks.Efterkommes denne Opfordring ikke uopholdelig, har Synsmændene at foranstalte det fornödne Arbejde udfört paa den hegnspligtiges Bekostning. Tvistes der om, hvem der er hegnspligtig, vil dette Spörgsmaal derefter være at afgöre efter Reglerne i §§ 15—19.

19 Hvor Ejer og Bruger er forskellige, hæfter de een for begge og begge for een for alt pligtigt Arbejde vedrörende Opförelse og Vedligeholdelse af Hegn. Bruger af Jord i offentligt Eje regnes i denne Lov lige med Ejer, medmindre der i de enkelte Tilfælde af vedkommende Myndighed er truffet anden Bestemmelse.

KAP. 2. *Ansvar for Husdyr.*

20 Enhver, som, uden at dertil er Hjemmel, töjrer eller driver Husdyr ind paa anden Mands Jord eller skaffer det Adgang ved at aabne Led eller bryde Hegn ned eller töjre det saa nær ved Naboens Jord, at det kan naa ind paa denne, straffes med Böder, for saa vidt Forholdet ikke efter sin övrige Beskaffenhed medförer höjere Straf.

Den, der mod vedkommende kommunale Myndigheds Forbud töjrer Husdyr paa den til offentlig Vej hörende Grund eller saa nær, at det kan naa ind derpaa, saavel som den, der imod saadant Forbud lader sit Husdyr græsse paa den til offentlig Vej hörende Grund, som er lovlig frahegnet hans Ejendom, straffes med Böder.

Den skyldige skal derhos i de ovennævnte Tilfælde yde fuld Erstatning for al af hans Forhold foraarsaget Skade.

Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke finder ikke Anvendelse paa Ejer i Indmark, som ligger inden for fælles Hegn, naar han for at drive lösgaaende Dyr ud gennem det fælles Hegn (jfr. § 23) maa drive det over Andenmands Jord, for saa vidt han har anvendt fornöden Omhu for at göre saa lidt Skade paa fremmed Jord som muligt.

21 Hvo som, uden at dertil er Hjemmel, driver anden Mands Husdyr ind paa sin Jord, straffes med Böder. Med lige Straf anses den, som forsætlig uhjemlet löser anden Mands töjrede Husdyr eller aabner Fold eller lukket Mark for det, hvorhos han er pligtig til at erstatte Ejeren af det saaledes lösgaaende Dyr, hvad denne har mattet udrede i Skadeserstatning og Godtgörelse for Foder og Pasning, samt Tabet ved Afsavnet af Dyret.

22 Husdyr, som er farligt for Mennesker, maa ikke holdes lösgaaende paa noget Sted, som grænser til alfar Vej og ikke er tilbörlig indhegnet. Overtrædelse heraf straffes med Böder.

23 Kommer Hest, Kvæg, Faar, Ged eller Fjerkræ (herunder ikke Duer), uden at dertil er Hjemmel, ind paa fremmed Ejendom i Indmark, skal Dyrets Ejer erstatte den Skade, der tilföjes, være sig paa Afgröde i Mark, Eng, Græsgang, Have m. v. eller paa Plantninger, Gröfter, Veje, Broer og deslige eller paa andre Husdyr.

Er Dyret vanefuldt, skal dets Ejer desuden straffes med Böder.

Fra ovenstaaende Regel undtages Tilfælde, hvor den skadelidte har forsömt sin Pligt til at hegne for den paagældende Slags Dyr, medens Dyrets Ejer enten ikke har saadan Hegnspligt eller har opfyldt sin Hegnspligt. I de Tilfælde, hvor Hegnspligt bortfalder (jfr. §§ 4, 6, 7 og 17), har Dyrets Ejer altsaa Ansvar, som om der var lovligt Hegn.

Faar, som har den Vane at ödelægge Kartoffelsæd, skal som uvane af Ejeren holdes indelukkede eller paa anden Maade hindres i at skade Kartoffelmarkerne fra det Tidspunkt, da Kartoffelsæden bliver nedlagt, indtil Indmarken skal være fredet for Faar.

24 Skyldes det Trediemands Forsömmelse (være sig ved Undladelse af at holde Hegn i pligtig Stand, ved at aabne Led eller andet Lukke o. lign.), at Dyret i de i forrige Paragraf ommeldte Tilfælde er kommet ind paa fremmed Grund, skal den paagældende erstatte Dyrets Ejer alt, hvad han i den Anledning har maattet udrede til Jordens Ejer. Har flere Personer udvist saadan Forsömmelse som foran nævnt, og det ikke straks med Sikkerhed kan oplyses, hvilken af Forsömmelserne der er Aarsag til Dyrets Indtrængen paa den fremmede Grund, kan Dyrets Ejer göre saadant Erstatningskrav gældende mod, hvem han vil, af de paagældende.

25 I alle Tilfælde, hvor Husdyr har gjort Skade paa fremmed Ejendom, kan begge Parter kræve Skaden fastsat ved Skön af Hegnssynsmænd (§ 44) ved Henvendelse til disses Formand (§ 51).

I de i §§ 20 og 23 nævnte Tilfælde kan Jordens Ejer, naar Ufreden er foregaaet paa en Tid, da Jorden ikke er frossen eller snedækket, kræve följende Erstatning, selv om Skaden ikke kan paavises:

1) 60 Øre for Hest, Kvæg, Svin eller Ged;
2) 20 Øre for Faar;
3) 10 Øre for Gaas;
4) 5 Øre for andet Fjerkræ.

Dette gælder dog ikke for Unger af de under Punkt 3 og 4 nævnte Husdyr, saa længe Ungerne er under 2 Maaneder gamle.

Naar flere Dyr, tilhörende samme Ejer, ved samme Lejlighed er kommet ind paa fremmed Grund, kan den samlede Erstatning for upaaviselig Skade ikke overstige

a) 7 Kr. for Heste, Kvæg, Svin, Geder eller Faar;

b) 2 Kr. for Gæs;
c) 40 Øre for andre Fjerkreaturer.

26 Kommer Faar, uden at dertil er Hjemmel, ind i fremmed Hauge, bör det, hvis det vides at höre hjemme i Nabohaugen, drives tilbage til den. Er dette vidnefast sket saa ofte, at Faaret deraf kan skönnes at gaa mere i denne Hauge end i den Hauge, hvortil det hörer, enten af den Tid, Faarene gaar paa Vinterhauge, eller af den Tid, de gaar paa Sommerhauge, skal det bortskaffes til förste almindelige Slagtetid, efter at dette vidnefast er krævet paa vedkommende Ejers eller Haugerögters Bopæl, saa betids, at han har haft Tid til at afværge den ulovlige Gang. Bortskaffes Faaret ikke til den Tid, skal han erstatte Omkostningerne ved dets Transport til ham. Kommer saadant Faar tilbage til samme Hauge, er det forbrudt, saaledes at to Trediedele tilfalder det offentlige og en Trediedel Ejeren af den Hauge, i hvilken det har gaaet. Vildt Faar (vargur), som löber over Markeskel og forstyrrer Nabohaugens Faar, skal tæmmes eller bortskaffes til næste Höst, efter at det vidnefast er forlangt paa vedkommende Ejers eller Haugerögters Bopæl; sker dette ikke, er Faaret forbrudt, som ovenfor bestemt.

Under Vinterhauge i denne Paragraf indbefattes ogsaa Indmark, paa hvilken Faar har haft Græsningsret, jfr. Haugelovens § 34.

27 Hörer Faaret ikke hjemme i Nabohauge, skal det snarest muligt oplyses ved Bud til Ejeren eller hans Haugerögter, som er pligtig til at afhente Faaret seneist til næste almindelige Fjeldgang. Sker dette ikke, bliver Reglerne i foregaaende Paragrafs 3die og 4de Punktum at anvende.

Vides det ikke, hvor Faaret hörer hjemme, behandles det efter Reglerne i § 28, sidste Punktum.

28 Hvis Strid eller Tvivl opstaar om, til hvilken Hauge et Lam hörer, som træffes umærket ved Fjeldgang om Hösten, skal det tilfalde den Hauge, i hvilken det forefindes. Faar, som er umærket eller saa sködeslöst mærket, at Sysselmanden og to af ham tilkaldte uvildige Mænd erklærer Mærket for ukendeligt, behandles — om Ejeren er uvis — som Hittegods.

29 Kommer Hest, uden at dertil er Hjemmel, ind i fremmed Hauge, skal Dyrets Ejer betale Græsningsgodtgörelse, saafremt han ikke afhenter det inden 8 Dage efter, at han fra Haugens Ejer har faaet Bud om at hente det. Græsningsgodtgörelsen udgör 40 Øre daglig, regnet fra Budets Afsendelse. Haugens Ejer er berettiget til, hvis han ikke sender Bud til Dyrets Ejer, eller hvis denne ikke henter det inden de nævnte 8 Dage, at lade Dyret bringe til dets Ejer, og denne skal da herfor godtgöre ham 30 Øre pr. löbende km af den Vejlængde, det er blevet bragt. Det samme gælder for Kvæg, dog at Græsningsgodtgörelsen udgör 10 Øre daglig, og at Transport af Dyret godtgöres Haugens Ejer med et passende Beløb, som i Tilfælde af Tvist om Beløbets Störrelse kan fastsættes af Hegnssynsmændene. Bringes Hest 3 Gange i Löbet af 4 Uger til dens Ejer, betaler denne i Græsningsgodtgörelse for det löbende Aar 24 Kr.

Hörer Hest, som kommer ind i fremmed Hauge, hjemme i en Hauge, hvis Besætning udgör mere end 1 Hest for hver Mark Jord (jfr. Haugelovens § 25), betaler Hestens Ejer foruden de ovenangivne Beløb 3 Kr. for hver Gang, Hesten bringes til ham.

Dyrets Ejer er derhos i alle Tilfælde pligtig til at godtgöre Omkostningerne ved Budsendelse til ham.

Er Dyrets Ejer ukendt, træder offentlig Bekendtgörelse i Bygden ved Opslag overensstemmende med Lov for Færöerne Nr. 59 af 1. April 1912 om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne i Stedet for Budsendelse til Ejeren; vides det, i hvilken Bygd Dyret hörer hjemme, skal Bekendtgörelse tillige ske i denne Bygd.

Den, som uhjemlet lader sine Köer malke i fremmed Hauge, böder hver Gang 3 Kr.

Naar Haugens Ejer har Pligt til at hegne for den paagældende Slags Husdyr,

men har forsömt denne Pligt, tilkommer der ham ingen Godtgörelse efter Paragraffens förste og andet Stykke.

30 Naar Ejer og Besidder er forskellige, træder Besidder i Ejers Sted med Hensyn til Pligten til at vogte Husdyr. Det Ansvar, som er forbundet med, at nogens Husdyr kommer ind paa fremmed Ejendom, indtræder ogsaa, naar Dyret indkommer paa dets Ejers Ejendom, for saa vidt denne er i andens Besiddelse.

KAP. 3. *Indsættelse af Husdyr.*

31 I alle Tilfælde, hvor der efter de foranstaaende Bestemmelser tilkommer Jordejeren Erstatning for Skade af fremmed Husdyr eller Godtgörelse for Budsendelse til Ejeren eller for Bekendtgörelse eller Dyrets Græsning og Transport, kan Jordejeren indsætte Dyret. Træffer han Dyret paa Trediemands Grund, kan dets Ejer ikke derfor modsætte sig Indsættelsen.

Ligeledes kan Gaas, som træffes i fremmed Hauge, indsættes. Ustækket Gaas betragtes som Vildt.

Höns og Ænder, som i Strid med Reglerne i § 23 trænger ind paa anden Mands Indmark, er paagældende Jordbruger berettiget til at optage og tilbageholde, indtil der af Ejeren er ydet ham en passende Godtgörelse for lidt Skade og den ved Optagelsen forbundne Ulejlighed, dog ikke mindre end 25 Øre for hvert Stykke Fjerkræ. Har Optagelsen af det skadegörende Fjerkræ ikke været mulig, skal den skadelidte være berettiget til at nedlægge det paa forsvarlig Maade.

Hvis det omhandlede Fjerkræ, tilhörende samme Ejer, er optaget 3 Gange i samme Aar i Henhold til § 23, næstsidste Stykke, ifalder Ejeren derhos Bödestraf.

32 Naar nogen indsætter fremmed Husdyr, og han ved, hvem det tilhörer, skal han derom straks underrette Ejeren eller dennes Folk. Bliver han ikke inden 3 Dögn bekendt med, hvem Ejern er, besörger han Indsættelsen bekendtgjort ved Opslag, jfr. § 29, 1de Stykke. Bekendtgörelsen skal ske i den Bygd, hvor Indsætteren bor; ved han, i hvilken Bygd Dyret hörer hjemme, skal den tillige ske i denne Bygd. Han skal forsvarlig rögte Dyret og fodre det efter Aarstidens Beskaffenhed, men maa ikke bruge det. Han har Ret til at benytte Mælken af indsat Malkekvæg mod Fradrag i Indlösningssummen efter § 33.

33 Ejer af indsat Husdyr har ikke Ret til at fordre det tilbage, förend han har betalt Omkostningerne ved Budsendelse og Bekendtgörelse, Dyrets Rögt og Fodring samt Erstatning for Skade og de övrige i § 31 nævnte Belöb eller stillet Sikkerhed for Betaling inden 14 Dage. Opnaas ikke Enighed om Indlösningssummen, kan begge Parter kræve den afgjort ved Skön af Hegnssynsmænd (§ 44) ved Henvendelse til disses Formand (§ 51). Finder Mændene, at den fordrede Indlösningssum har været ubillig, kan de som en Del af Skönnet bestemme, at den, der indsatte Dyret, i det hele eller for en Del erstatter Omkostningerne ved Forretningen, dog i intet Tilfælde mere, end den tilkendte Indlösningssum udgör.

34 Den, som har indsat fremmed Husdyr og iagttaget Bestemmelserne i § 32, er berettiget til at lade det sælge ved Auktion (jfr. § 35), naar 8 Dage eller, med Hensyn til Hest, 14 Dage er forlöbet, uden at Ejeren har meldt sig. Fristen regnes fra Indsættelsesdagen, saafremt det vides, hvem der ejer Dyret, men ellers fra förste Bekendtgörelse om Indsættelsen. Samme Ret tilkommer den, der har indsat Dyret, hvis Ejeren har meldt sig, men der derefter er forlöbet 3 Dage, uden at han har indlöst det eller, hvis der er Tvist om Indlösningssummen, begæret denne bestemt ved Skön; ligesaa, naar 3 Dage er forlöbet, efter at Indlösningssummen er bestemt, uden at Indlösning er paafulgt. Den, som indsætter Dyret, tager sig betalt af Salgsbelöbet for Indlösningssummen og senere hafte Udgifter. Overskuddet leveres Politiet (Politimester, Sysselmand, Sognefoged), som har at udbetale det til Dyrets Ejer, saafremt denne melder sig inden 1 Aar efter Indsættelsen; melder han sig ikke inden denne Frist, tilfalder det vedkommende Politikasse.

35 De i § 34 ommeldte Auktioner foretages i Thorshavn eller paa Sted, hvor

Sysselmand eller Sognefoged er bosat, af Politiet og ellers af en af Forstanderskabet med Amtmandens[1]) Godkendelse dertil ansat Mand. Om Forpligtelsen til at modtage saadan Ansættelse gælder Reglerne i denne Lovs § 44.

Auktionen bekendtgöres med 24 Timers Varsel. Saafremt den afholdes af Politiet, sker den til Politiprotokollen uden Vederlag; ellers foretages den til en af Forstanderskabet til saadant Brug autoriseret Protokol, der bekostes af vedkommende Sogn, og mod et Vederlag af 75 Øre. Den, der afholder Auktionen, skal tiltage som Vidne en uberygtet Person; til denne betales 75 Øre.

Er det optagne Dyr efter en af Politiet eller en Hegnssynsmand foretagen Vurdering (som vil være at udföre uden Vederlag) af saa ringe Værdi, at end ikke Bekendtgörelsesudgifter kan ventes at blive dækket ved dets Bortsalg ved Auktion, bortfalder denne saavel som Bekendtgörelsen efter § 32, og Dyret bliver Indsætterens Ejendom.

36 Er Husdyr indsat, og dets Ejer ikke kendes, kan det overleveres til Politiet (Politimester, Sysselmand, Sognefoged), som har at tage sig af det, og det bliver da i övrigt at behandle efter Forskrifterne i foregaaende Paragraffer. Er det at befrygte, at Omkostningerne herved vilde blive uforholdsmæssige mod Dyrets antagelige Værdi, kan Politiet for ethvert enkelt saadant Tilfælde bestemme, hvorledes der bör forholdes med Dyret.

37 Har den, der har indsat fremmed Husdyr og beholdt det i sin Varetægt, undladt at iagttage Forskrifterne i § 32, jfr. § 35, sidste Punktum, kan Ejeren kræve det udleveret ved Politimesterens eller Sysselmandens Foranstaltning uden noget Vederlag for hafte Omkostningerne eller forvoldt Skade.

38 Naar den, der har indsat fremmed Husdyr, udleverer det mod Indlösning, kan han ikke senere söge yderligere Erstatning. Det staar den, der har lidt Skade af fremmed Husdyr, frit for ved Rettergang at göre sit Krav paa Erstatning gældende, dog ikke for mere end Dyrets Værd med Tillæg af Sagens Omkostninger. Er Skaden forvoldt af Faar, som hörer til Besætningen i Fælleshauge (jfr. Haugelovens § 1), kan Erstatningskravet göres gældende mod ethvert Medlem af Haugens Bestyrelse (eller, om saadan ikke findes anmeldt til Sysselmanden, mod enhver Lodsejer i Haugen), hvorefter den paagældende er berettiget til atter at söge sit Udlæg godtgjort ved Udpantning hos Dyrets Ejer eller, hvis han ikke kan findes, hos alle Haugens Ejere i Forhold til deres Marketal.

Det ovenfor omhandlede Erstatningskrav maa være paatalt inden 6 Maaneder fra den Tid, Skaden blev tilföjet.

Omkommer indsat Husdyr ved Hændelse, har den, som indsatte det, intet at fordre hos Ejeren.

De ovenangivne Indskrænkninger i den skadelidendes Adgang til Erstatning og i Tiden for sammes Paatale gælder ikke i de i denne Lovs §§ 20 og 21 ommeldte Tilfælde.

KAP. 4. *Fællesgræsning af Kvæg, Gæs og Heste paa Indmark.*

39 Fællesgræsning af Kvæg og Gæs paa Indmark, som ligger i Fællig, maa ikke finde Sted, naar enten en Trediedel af Ejerne eller Brugerne eller saa mange, som ejer eller bruger en Trediedel af Indmarken (beregnet efter Skattemarker), ved Vedtægt paa Grandestævne forlanger Fællesgræsningen (enten af Kvæg eller af Gæs eller af begge Slags Dyr) ophævet. Lösgaaende Heste skal ikke findes i Indmarken, naar nogen Lodsejer modsætter sig dette.

Enhver Ejer, der er græsningsberettiget til Indmarken, er berettiget til at forbeholde sig Græsningsretten for Heste, Kvæg og Gæs paa egen Indmark mod at give Afkald paa anden Græsningsret paa Indmark og mod at holde sin Indmark forsvarlig indhegnet.

Indhegningen maa, bortset fra de i Haugelovens § 31, 2det Stykke, ommeldte Tilfælde, ikke være til Hinder for Faarenes Vintergræsning.

---

1) Nu Rigsombudsmanden.

KAP. 5. *Færdsel paa Andenmands Grund.*

40 Den, som uden Nödvendighed eller uden dertil erhvervet Hjemmel gaar over anden Mands Indmark, straffes med Böder. Er Forseelsen begaaet af Barn under 14 Aar med Vidende af Forældre eller dem, der træder i Forældres Sted, anses disse, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling.

Med samme Böde som ovenfor angivet straffes den, der ikke tillukker anden Mands Port eller Led (derunder ogsaa Port eller Led i fælles Hegn), som han har aabnet, selv om Husdyr ikke derved kommer ind paa anden Mands Ejendom.

41 Den, som uden at dertil er Hjemmel, gaar uden for ret Bygdevej i Hauge, hvor han ikke er Lodsejer, eller i Fælleshauge, for hvilken Vedtægt om Lodsejernes Færdsel er oprettet paa Haugestævne under Sysselmandens Ledelse (jfr. Haugelovens § 3), straffes med Böder; gaar han ulovlig med Hund, betragtes dette som en skærpende Omstændighed.

42 Gang gennem fremmed Hauge er tilladt i följende Tilfælde:

1. Haugerögter har Ret til at söge efter sin Hauges Faar, naar han hver Gang underretter en af den anden Hauges Rögtere derom saa betids, at de kan följes ad eller mödes ved Markeskel, og naar han förer sin Hund i Baand.
2. Enhver har Ret til om Dagen at söge efter sin Hest eller sit Kvæg, naar han forud melder det til en af Haugens Rögtere. I övrigt kan Bestemmelser herom træffes ved Vedtægt af Ejerne af Bygdens Hauger i Forening paa Grandestævne (jfr. Grandestævnelovens §§ 1 og 12).
3. Enhver er berettiget til at hente sine Törv; dog skal han göre det om Dagen og gaa ad den almindelige Vej.
4. Gang til fjernereliggende Hauge, Fuglebjerg eller anden Udmark, som den paagældende eller den, i hvis Ærinde han gaar, ejer eller har Brugsret over, er tilladt, for saa vidt den hjemles ved det, som paa ethvert Sted er gammel Skik og Brug. Om saadan Færdsel i övrigt skal være tilladt, afgöres af Landvæsenskommissionen, saafremt Parterne ikke i Mindelighed enes derom eller bliver enige om Sagens Henvisning til Voldgift.

Dagen regnes i de i Punkt 2 og 3 anförte Tilfælde om Sommeren (det er fra den 14. April til den 31. August) fra Kl. 5 om Morgenen til Kl. 9 om Aftenen og om Vinteren (det er fra 1. September til 13. April) fra om Morgenen, naar Dagsskæret begynder, til om Aftenen, naar det ender.

43 Gang med Hund gennem fremmed Hauge er tilladt, naar den sker ad ret Bygdevej, og naar Hunden föres i Baand. Naar en Flok Faar skal drives gennem fremmed Hauge, er det tilladt at bruge löse Hunde dertil, dog mod fuld Erstatning for den Skade, de afstedkommer i Haugen. Mod samme Erstatning kan ligeledes de til Rögt og Fjeldgang i fjernereliggende Hauge nödvendige Hunde föres löse frem og tilbage igennem fremmed Hauge. Hvorledes Haugerögter i övrigt skal före sin Hund, naar han maa gaa gennem fremmed Hauge for at komme til sin egen, afgöres som fastsat i § 42, Punkt 4, sidste Punktum.

KAP. 6. *Hegnssagers Behandling.*

44 For hvert Sogn eller efter Lagtingets[1]) Bestemmelse for Dele af et Sogn bliver der at ansætte 3 Hegnssynsmænd. De udnævnes for 4 Aar ad Gangen af Forstanderskabet (i Thorshavn Byraadet). Enhver Jordbruger er pligtig til at modtage Udnævnelse, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar. Den, som i mindst 4 Aar uafbrudt har været Synsmand, skal dog ikke være pligtig til at modtage ny Udnævnelse som saadan för efter Udlöbet af et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har varetaget dette Hverv. Begærer nogen sig fritaget for at modtage Udnævnelse, afgör Forstanderskabet (Byraadet), hvorvidt hans Begæring kan tages til Följe. Forkastes Undskyldningen, kan den udnævnte forelægge sin Begæring om Fritagelse for Lagtinget.

[1]) Landsstyrets.

Ingen Synsmand kan, saafremt nogen af Parterne gör Indsigelse derimod, deltage i en Forretning, naar han er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne saa nær som Söskendebarn eller personlig er interesseret i Sagen. Er nogen Synsmand af saadan Grund eller ved lovligt Forfald forhindret, har Forstanderskabet (Byraadet) at udnævne en anden i hans Sted.

Synsmændene har, saa snart deres Udnævnelse er dem meddelt, til Forstanderskabet (Byraadet) at indsende en skriftlig, höjtidelig Forsikring, efter en af Amtmanden fastsat Formular, om, at de efter bedste Evne med Upartiskhed vil udföre deres Hverv. Deres Forretninger indföres i for Sognets Regning anskaffet og af Forstanderskabet (Byraadet) autoriseret Protokol, af hvilken paa Begæring meddeles Udskrifter mod Betaling af 1 Kr. for Arket, hvilken Betaling ogsaa ydes, naar Udskriften ikke fylder et helt Ark.

Synsmændene vælger selv en af dem til Formand.

Protokollen opbevares hos Formanden, som besörger Forretningerne indfört og Udskrifterne meddelt inden 24 Timer efter, at de er begært og Betalingen for dem ydet.

For selve Udförelsen af Forretningen tilkommer der hver af Synsmændene en Betaling af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen varer, foruden Dyrtidstillæg efter Pristallet. Denne Betaling ydes, selvom Forretningen varer mindre end een Dag.[1])

Synsmændene er pligtige til ogsaa at udföre Forretninger i Nabodistrikt, naar de i dettes Synsmænds Forfald dertil begæres. I saa Fald tilkommer der dem foruden ovennævnte Godtgörelse hver 20 Øre pr. löbende Kilometer paa Hen- og Hjemrejse til Lands, medens Befordring til Sös, for saa vidt saadan er fornöden, maa ydes dem af den, der begærer deres Tjeneste, og i modsat Fald godtgöres dem af ham.

Forstanderskabet (Byraadet) kan afskedige Synsmændene; dog staar det den, der er afskediget imod sin Vilje, frit for at forelægge Sagen for Lagtinget. Naar Lagtinget ikke er samlet og Sagen ikke kan udsættes, til Lagtinget træder sammen, er Amtmanden bemyndiget til at træffe Afgörelse saavel i dette Tilfælde som i det Tilfælde, der omhandles i denne Paragrafs 1ste Stykke.

45 Den, der finder Anledning til Besværing over et Hegns Tilstand eller Beskaffenhed (uden for det i § 18 omhandlede Tilfælde) eller önsker nyt Hegn rejst eller et ældre Hegn ombyttet med en anden Art af Hegn, uden herom at have kunnet opnaa mindelig Overenskomst med vedkommende, har desangaaende at indgive en skriftlig Begæring til Formanden for Distriktets Synsmænd. Denne har derpaa uopholdelig at beramme en Aastedsforretning og at forsyne Begæringen med Paategning om Tiden til Forretningens Afholdelse samt med en Indkaldelse til de paagældende om at overvære samme. Begæringen med disse Paategninger bliver derpaa ved Foranstaltning af den, som har begæret Synet, paa den for Stævninger foreskrevne Maade eller ved tvende uberygtede Personer at forkynde for den anden Part, saaledes at denne faar mindst 2 Gange 24 Timers Varsel. Er flere end 5 Personer Parter i Sagen, kan Formanden tillade, at Forkyndelsen sker ved Opslag i Bygden. Den, som lovlig er varslet til at möde ved Forretningen, men udebliver uden at anmelde gyldigt Forfald, maa tilskrive sig selv, at Sagen afgöres uden noget Hensyn til det, som han maatte have kunnet fremföre.

46 Forretningen foretages af Distriktets tre Synsmænd i Forening. Ligger Hegnet i Skellet mellem to Distrikter, udföres den af Formanden i hvert Distrikt i Forening med den af begge Distrikters Synsmænd, som Formændene ved Lodtrækning dertil udtager. Ved Forretningen skal Synsmændene lade sig det være magtpaaliggende at fremstille Forholdene klart for de paagældende og söge tilvejebragt Forlig mellem dem, naar det lader sig göre. Opnaas Forlig, indföres dette i Protokollen og underskrives af de vedkommende. Kan Forlig ikke opnaas, optages Sagen til Kendelse, som afsiges snarest muligt, senest inden Forlöbet af 3 Dage, og tilföres

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 30 af 17. Marts 1951.

Protokollen med en Begrundelse af Kendelsen samt underskrives af Synsmændene.

Kendelsen afsiges efter Stemmeflerhed; er alle tre Synsmænd af forskellig Mening, bliver Formandens (eller, naar to Formænd deltager, den ældste Formands) Stemme den afgörende.

Ved Slutningen af hvert Möde underskrives Protokollen af Synsmændene.

47 Hvad enten Sagen afgöres ved Forlig eller Kendelse, maa den trufne Afgörelse i hvert af de nedenfor nævnte Tilfælde indeholde Oplysning om de for sammes Vedkommende fremhævede Punkter:

1. Naar nyt Hegn skal rejses:

Om Hegnets Höjde og övrige Beskaffenhed, samt af hvem og inden Udlöbet af hvilken Frist det foreskrevne Arbejde skal udföres, og hvorledes der bliver at forholde med Hegnets fremtidige Vedligeholdelse;

2. Naar et ældre Hegn skal forandres eller ombyttes med et nyt:

Om de under Nr. 1 ommeldte Punkter, samt hvorledes der skal forholdes med det ældre Hegns Forandring eller Borttagelse, hvem der skal iværksætte det herhenhörende Arbejde, og hvorvidt der herfor skal gives nogen Godtgörelse, og i bekræftende Fald af hvem Godtgörelsen skal ydes, samt dens Störrelse og Betalingstid;

3. Naar et bröstfældigt Hegn skal udbedres:

Hvorledes, af hvem og inden Udlöbet af hvilken Frist det foreskrevne Arbejde skal udföres.

48 Synsmændene har i Kendelsen at træffe Bestemmelse om Udredelsen af Forretningens Omkostninger, som i Almindelighed vil være at paalægge den, som Kendelsen gaar imod. Afgöres Sagen ved Forlig, skal dette indeholde Bestemmelse om, hvorledes Omkostningerne bliver at udrede.

49 Enhver af Parterne staar det frit for inden 3 Uger efter Kendelsens Forkyndelse at indbringe den for Landvæsenskommissionen, ligesom den ved Kendelse af Landvæsenskommissionen trufne Afgörelse, for saa vidt Sagen ikke indskrænker sig til Anke over Vedligeholdelsesmangler, igen vil kunne indbringes for Overlandvæsenskommissionen. Med Hensyn til Sagernes Indankning for og Behandling ved Landvæsenskommissionen og Overlandvæsenskommissionen bliver at forholde efter Reglerne i Loven om Landvæsenskommissioner.

50[1]) Naar der for Hegnssynsmændene af rette vedkommende föres Klage over, at den, som det efter Forlig eller Kendelse i Henhold til de foregaaende Regler paahviler at udföre noget Hegnsarbejde, ikke har efterkommet sin Forpligtelse i denne Henseende ved Udlöbet af den dertil indrömmede Frist, afgör Hegnssynsmændene uden Appel, om Klagen er begrundet. Med Hensyn til Parternes Indkaldelse til denne Forretning, hvem der skal afholde den, hvorledes Afgörelsen træffes, samt med Hensyn til Betalingen for den, forholdes efter de ovenstaaende Forskrifter. Findes Klagen begrundet, foranstalter Formanden for Synsmændene det manglende Arbejde udfört for vedkommendes Regning. For at möde ved Arbejdets Aflevering til den paagældende Part tilkommer der ham Betaling efter § 44. Udgifterne ved disse Forretninger udredes af den af Parterne, hvem Afgörelsen er gaaet imod.

I Mangel af Betaling paa Anfordring af de til Arbejdets Udförelse medgaaende Omkostninger kan disse inddrives ved Udpantning.

Samtlige övrige Udgifter, som flyder af Anvendelsen af denne Lovs 1ste og 6te Kapitel, saasom Betaling for udförte Arbejder, Erstatninger eller Omkostninger ved Sagernes Behandling o. s. v., kan ogsaa inddrives ved Udpantning.

De Udgifter, som Synsmændene har haft ved at udföre manglende Arbejde og for at fuldföre selve Forretningen, jfr. § 2, kan disse straks faa betalt af vedkommende Forstanderskab efter specificeret Regning.

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 30 af 17. Marts 1951.

KAP. 7. *Behandling af Sager om Ansvar for Husdyr og af Straffesager. Lovens Ikrafttræden.*

51 Naar Skön i Henhold til § 25 eller § 33 er forlangt hos Formanden for Synsmændene, har denne snarest muligt at tilkalde en af Distriktets andre Synsmænd, og Ejeren af det Dyr, som har foraarsaget Skaden, samt den skadelidte og derefter at afholde Skönsforretningen. Er nogen Synsmand forhindret i at deltage i Forretningen, forholdes der som angivet i § 44, 2det Stykke.

52 Straffesager, som anlægges efter denne Lov, behandles som Politisager, men paatales — uden for de i § 13 og § 22 omhandlede Tilfælde — kun, naar nogen forurettet begærer det. Sögsmaal til Erstatning efter §§ 20, 21, 33 og 38 behandles i den borgerlige Retsplejes Former, men den forurettede kan, naar offentlig Sag anlægges i Anledning af det paagældende Forhold, kræve Erstatningsspörgsmaalet paakendt under den offentlige Sag under de sædvanlige for Erstatningskravs Inddragelse under offentlig Straffesag gældende Betingelser. Er det under Sagen omhandlede Forhold foregaaet uden for Sydströmö Præstegæld, vil Sagen være at behandle ved Sysselets Politiret. Anke kan i alle Tilfælde ske til Overpolitiretten overensstemmende med Retsplejelovens § 962.

53 Böder efter denne Lov saavel som Udbyttet af Konfiskation efter §§ 26 og 27 tilfalder Hjælpekassen for det Sogn, i hvilket Forseelsen eller Ufreden er foregaaet.

54 Ved »Haugeloven« forstaas i denne Lov »Lov for Færöerne om Haugers Styrelse og Drift m. m. af 18. Maj 1937«; ved »Grandestævneloven« forstaas »Lov for Færöerne om Grandestævne m. m. af 18. Maj 1937«; ved »Loven om Landvæsenskommissioner« forstaas »Lov for Færöerne om Landvæsenskommissioner af 31. Marts 1926«.

55 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938, fra hvilken Tid Norske Lovs 3—12—16 til 23—, 6—20—4, § 9 i Lov af 19. Januar 1863 om Afhændelse af de Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhörende Tröer, Lov for Færöerne Nr. 49 af 13. Februar 1922, og hvad der ellers strider mod denne Lov, ophæves.

18. Maj — Lov Nr. 172 for Færöerne om HAUGERS STYRELSE OG DRIFT m.m.

FØRSTE AFSNIT. STYRELSEN

KAP. 1. *Haugestævne.*

1 I Fælleshauge er den överste Myndighed hos Haugestævnet.

Ved »Fælleshauge« forstaas i denne Lov Hauge, som er i Sameje mellem 2 eller flere Ejere. For Jord i offentligt Eje er Brugeren bemyndiget til at optræde paa Ejerens Vegne, medmindre der i enkelte Tilfælde af vedkommende Myndighed er truffet anden Bestemmelse.

2 Haugestævnet sammenkaldes med mindst 8 Dages Varsel (jfr. dog §§ 4, 20, 22 og 25); det skal sammentræde, naar Bestyrelsen finder det nödvendigt, saavel som naar Haugens Rögtere eller en Fjerdedel af Ejerne eller saa mange, som ejer en Fjerdedel af Haugens Marketal, forlanger det. Sammenkaldelsen paahviler Bestyrelsen, om saadan er til, og ellers den Ejer eller Haugerögter, som önsker Stævnet sammenkaldt. Saafremt det holdes samtidigt med Grandestævne, er Sysselmanden pligtig at lede Forhandlingerne paa Haugestævnet, og Dagen for dettes Afholdelse berammes da efter Bestemmelsen i Grandestævnelovens § 5, sidste Stykke. Ellers ledes Forhandlingerne af en Ordstyrer, valgt blandt og af de tilstedeværende Ejere med Stemmeflerhed; falder Stemmerne ved Valget lige, gör Lodtrækning Udslaget. Om Forhandlingen og Afstemningen gælder Reglerne i Grandestævnelovens §§ 7 a, 8—11 og 13.

3 Haugestævnet kan træffe Afgörelse i ethvert Haugens Drift og Udövelsen af

de fælles Rettigheder vedrörende Anliggende, som ikke ved Lovgivningen er henvist til anden Afgörelse.

Det kan fastsætte Regler for Ejernes Færdsel i Haugen, jfr. Hegnslovens § 11.

KAP. 2. *Bestyrelse.*

4 Ejes Fælleshauge af mere end fem Ejere, skal den have en Bestyrelse, bestaaende af tre eller fem Medlemmer efter Haugestævnets Bestemmelse. Haugestævnet vælger Bestyrelsen; henholdsvis to og tre Medlemmer vælges med Stemmeflerhed efter Marketal, medens henholdsvis et Medlem og to Medlemmer vælges med Stemmeflerhed efter de stemmendes Antal. Stævnet skal sammenkaldes med mindst 14 Dages Varsel. Ordentligt Valg afholdes hvert andet Aar i Tidsrummet fra 15. Oktober til Udgangen af December. Tjenestetiden regnes fra 1. Januar. Enhver Ejer, som bor i den Bygd, hvortil Haugen hörer, og enhver Bruger af Jord i offentligt Eje er pligtig at modtage Valg; det samme gælder Opsidder for Ejer, som bor uden for Bygden. Vedkommende Hauges Rögtere kan, selv om de ikke er Ejere, vælges til Medlemmer af Bestyrelsen. Den, der har fyldt 60 Aar, er fritaget; ligesaa kan den, der har været Medlem i fire Aar, undslaa sig for at modtage Valg i de næste fire Aar; men disse Fritagelser gælder dog kun, naar nogen anden er pligtig at modtage Valg.

Bestyrelsens Medlemmer er hvert for sig ansvarlige for, at Haugestævnet i betimelig Tid sammenkaldes til Valg af Bestyrelse, og at Valgets Udfald inden 14 Dage meldes til Sysselmanden, som förer Fortegnelse over de modtagne Anmeldelser. Er ingen Bestyrelse til, paahviler de nævnte Pligter den störste i Bygden boende Lodsejer eller Bruger af Jord i offentligt Eje.

5 Bestyrelsen skal vælge en Formand og en Næstformand. Den skal varetage Haugens regelmæssige Drift og drage Omsorg for, at denne foregaar saaledes, at Ejernes Tarv i alle Maader iagttages. For at Bestyrelsen kan tage gyldig Beslutning, kræves, at over Halvdelen af dens Medlemmer stemmer for Beslutningen. Bestyrelsen tager Bestemmelse om Tillæg og Slagt af Faar. Den sörger for, at Afgröftning og alt andet nödvendigt Arbejde i Haugen udföres i rette Tid og paa nyttigste og sparsommeligste Maade. Den paaser, at enhver paagældende efterkommer sin Pligt, og kan paa den forsömmeliges Bekostning lade Arbjdet udföre ved lejede Folk.

I alle disse Tilfælde skal den overlægge Sagen med Haugens Rögtere. Den förer Tilsyn med, at disse overholder deres Pligter.

6 I Forhold til Trediemand (derunder ogsaa enkelt Ejer, der vil göre en ham tilkommende Ret gældende mod Fælliget, eller omvendt) kan Bestyrelsen i alle Anliggender, der vedrörer Haugen som et Fællig, optræde paa dettes Vegne. Den kan saaledes i deslige Anliggender sagsöge og sagsöges paa Fælligets Vegne og i det hele repræsentere Fælliget for Retten saavel som for Forligs-, Udskiftnings-, Landvæsens- og Overlandvæsenskommissionen. Er ingen Bestyrelse valgt og anmeldt til Sysselmanden, staar det den, som vil söge Fælliget, frit for at söge, hvem han vil af Haugens Ejere paa Fælligets Vegne.

7 I Forhold til Haugens Ejere er Bestyrelsen at anse som Fuldmægtig. Ligesom Bestyrelsen derfor har at rette sig efter de Forskrifter for Driften, som Haugestævnet vedtager, saaledes har den at sammenkalde Haugestævnet, naar vigtigere Anliggender forefalder, og skal altid göre det, naar der er Spörgsmaal om Sögsmaal af eller imod Fælliget.

8 Bestyrelsen skal före Regnskab over sin Forvaltning af Haugens Pengemidler og göre Rede og Rigtighed derfor. Herfor er hvert enkelt Medlem af Bestyrelsen ansvarligt. Regnskabet skal aflægges for hvert Kalenderaar, senest inden 1. Februar i det fölgende Aar, og skal forelægges paa Haugestævne inden 14 Dage derefter.

For Jord i offentligt Eje er Bestyrelsen pligtig til paa Forespörgsel at give alle Oplysninger om Haugen, der begæres af vedkommende offentlige Myndighed.

KAP. 3. *Haugerögtere.*

9 For hver Hauge skal der være mindst 1 Haugerögter. For Fælleshauge fastsætter Haugestævnet Haugerögternes Antal og Lön og vælger dem; Valget foretages med Stemmeflerhed af Ejere og Brugere efter Marketal. Har Haugestævnet ikke truffet disse Bestemmelser , paahviler det Bestyrelsen at træffe dem.

10 Haugerögterne skal forestaa Faarenes Rögt, Fjeldgangene og Mærkningen samt alt andet Arbejde i Haugen. De har at paase, at Bestemmelserne om Haugens Besætning og Bestemmelserne om Fred i Haugen (jfr. Hegnslovens §§ 20—22, 26—29, 31, 41—43) overholdes, og at omvendt Haugens Besætning ikke trænger ind paa fremmed Ejendom, saaledes at deraf kan opstaa Tab eller Ansvar for Haugens Ejere. De tager Bestemmelse om Tillæg og Slagt, naar Ejer eller Bestyrelse ikke har gjort dette.

11 Haugerögterne er i deres Tjeneste Ejerne ansvarlige og skal rette sig efter de Forskrifter, som gives dem af Haugestævnet eller Haugens Bestyrelse. De skal paa den enkelte Ejers eller Brugers Forlangende meddele ham Forklaring om de dem betroede Faars Antal og Tilstand samt Rögt i Haugen m. m.

12 Haugerögter skal i Regelen opsige sin Tjeneste inden den 1. September, men han kan dog ikke fratræde sit Hverv, förend Fjeldgang efter Avlsvæddere er endt, medmindre han forlader Bygden, eller Omstændighederne gör ham det umuligt at vedblive sin Tjeneste.

ANDET AFSNIT. BESÆTNINGEN

KAP. 4. *Faar.*

A. Faarenes Mærkning.

13 I enhver Hauge skal bruges et bestemt Mærke for alle til Haugen hörende Faar eller, om fornödent, flere Mærker for forskellige Flokke af Faarene i Haugen, jfr. § 20, Punkt 3 b. Samme Mærke maa ikke bruges i to Hauger paa samme Ø.

14 Sager, som angaar Mærkers Forandring, skal först forhandles ved Grandestævne. Sysselmanden har derefter at forebringe dem for Amtmanden[1]) til Afgörelse.

15 Ingen anden end Haugens Rögtere maa befatte sig med paa egen Haand at mærke Faar.

16 Moderfaar, som ikke hörer til Haugen, men ved Fjeldgang er kommet imellem dens Faar, skal ved Fjeldgangen betegnes med et Baand (slöður, helsi), naar det ikke med Sikkerhed vides, at dets Lam har faaet ret Mærke.

B. Avlsvæddere.

17 Avlsvæddere skal af Haugerögterne udvælges blandt de bedste, som findes i Haugen. Der udtages dertil 1 Vædderlam for hver 33 eller 1 ældre Vædder for hver 40 Moderfaar i Haugen.

Tillægges færre, skal Haugerögterne snarest muligt anmelde det for Sysselmanden, som undersöger, om nogen bærer Ansvar derfor.

C. Ejendomsforholdet med Hensyn til Faarebesætningen.

18 I Fælleshauge skal, naar ikke andet er vedtaget i Henhold til § 20, hele Faarebesætningen være i Sameje (felag) mellem alle Ejere i Forhold til deres Marketal. Besætningens Störrelse fastsættes af Haugestævnet. Faarene skal följge Jorden ved al Overdragelse og Arv; de kan ikke ved Udlæg skilles fra Jorden.

19 Selv om Besætningen er i Sameje, kan Haugestævnet dog tillade Haugerög-

[1]) Nu Landsstyret.

ter at holde et vist Antal Faar i Haugen som Vederlag for hans Arbejde, ligesom Haugens Bestyrelse kan tillade, at enkelte Faar midlertidig græsser i Haugen for et af Bestyrelsen fastsat Vederlag, der tilfalder Haugen.

20 Særeje (kenning) til Faarebesætningen eller til Dele af den er kun tilladt under følgende Betingelser:

1. Vedtægt derom skal være oprettet paa Haugestævne, sammenkaldt med mindst 3 Maaneders Varsel. Til gyldig Beslutning kræves, at den er vedtaget af saa mange stemmeberettigede, som tilsammen udgör mindst:
   a) to Trediedele af samtlige stemmeberettigedes Antal og
   b) Halvdelen af hele Haugens Marketal.
2. Vedtægten skal indeholde Bestemmelse om, hvor stor Besætning der sættes for hele Haugen, og om der skal være Særeje for hele Besætningen eller kun for en Del af den, og da hvilken.
3. Vedtægten skal endvidere indeholde Bestemmelse om:
   a) at Rögten skal besörges af Haugerögtere, valgt af Haugestævnet eller Bestyrelsen, jfr. § 9;
   b) at de enhver Ejer særlig tilhörende Faar — foruden det for Haugen bestemte Mærke (§ 13) — skal have Særmærker, der skal godkendes af Sysselmanden, förend de bruges;
   c) at Avlsvæddere skal udtages forlods og godtgöres Ejeren af vedkommende efter Vurdering.

21 Haugens Rögtere skal straks angive for Sysselmanden alt imod § 20 stridende Særeje i Faarebesætningen.

22 Særeje kan igen ophæves ved Vedtægt, oprettet paa Haugestævne, sammenkaldt med mindst 3 Maaneders Varsel. Til gyldig Beslutning kræves, at den er vedtaget af saa mange stemmeberettigede, som tilsammen udgör mindst:

a) Halvdelen af samtlige stemmeberettigedes Antal og
b) en Trediedel af hele Haugens Marketal.

23 Naar Særejet ophörer, skal de Ejere, som ikke har fuld Besætning, köbe af dem, som har Faar tilovers, indtil alle har Faar i Forhold til deres Marketal. De Faar, som saaledes sælges og köbes af Haugens Ejere indbyrdes, betales med fuld Værdi. Tvistes Parterne om Værdien, fastsættes den ved lovligt Skön.

24 Vedtægt om Indförelse eller Ophævelse af Særeje skal tinglæses senest ved förste Ting, der holdes efter Forlöbet af tre Maaneder efter Vedtægtens Oprettelse eller, saafremt Vedtægten paaklages ved Landvæsenskommissionen, efter dens endelige Godkendelse.

Sköde eller andet Overdragelsesdokument vedrörende Jord i Hauge, hvor Særeje gælder, skal angive, hvor mange Særejefaar der följer med Jorden. Undlades det, skal der ved Tinglæsningen gives Dokumentet Retsanmærkning.

Ved Fæsteforandring eller Overdragelse af Tjenestejord i Hauge, hvor Særeje gælder, skal, naar den fratrædende Besidder ejer Odelsjord i samme Hauge, hans hele Faarebesætning fordeles lige paa al hans Jord efter Marketal.

KAP. 5. *Heste.*

25 Antallet af Haugens Besætning af Heste fastsættes af Haugens Ejer eller, om det er Fælleshauge, af Haugestævne, sammenkaldt med mindst 1 Maaneds Varsel. Beslutter Haugens Ejer (Haugestævnet), at Besætningen skal være större end 1 Hest for hver Mark Jord, skal Beslutningen snarest muligt meldes til Sysselmanden. Denne sörger for, at Bekendtgörelse derom sker i de nærmestliggende Bygder ved Opslag eller paa anden brugelig Maade. Uanset den af Haugens Ejer (Haugestævnet) ifölge förste Punktum tagne Bestemmelse kan Ejerne af Bygdens Hauger i Forening ved Vedtægt paa Grandestævne bestemme, at der i Bygdens Hauger skal kunne holdes indtil 1 Hest for hver Mark Jord.

Föl under 1 Aar medregnes ikke i fornævnte Henseende.

26 Lodsejer i Fælleshauge kan udleje sin Ret til Hestehold. De enkelte Lods-

ejere kan selv afgöre, om Besætningen skal være i Særeje eller i Sameje mellem nogle eller alle Lodsejere.

27 Sysselmanden skal hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre Bygdemændene Oplysning om, hvor mange Heste der holdes i Bygden, og i hvilke Hauger de holdes, og derom göre Tilförsel i Politiprotokollen. Enhver, der holder Hest i nogen Hauge i Bygden, skal da, saafremt nogen Lodsejer i saadan Hauge kræver det, opgive, med hvilken Ret han holder Hesten.

KAP. 6. *Gæs.*

28 Bestemmelse om, hvorvidt det skal være tilladt at holde Gæs i Haugen (derunder om Antal, Betaling m. v.), tages af Haugens Ejer (i Fælleshauge Haugestævnet).

TREDIE AFSNIT. FORSKELLIGE BESTEMMELSER OM HAUGENS DRIFT

KAP. 7.

29 I Fælleshauge tilkommer Udövelsen af Retten til Faarehold, Hestehold og Gaasehold i Haugen saavel som af alle andre til Haugen knyttede Rettigheder, om hvilke ikke andet i Lovgivningen er bestemt, enhver Ejer i Forhold til hans Marketal.

I samme Forhold fordeles Indtægt og Udgift ved al fælles Brug af Haugen eller dertil knyttede Rettigheder saavel som alt derved forefaldende Arbejde.

30 Hvert 10de Aar skal der ved Sysselmandens Foranstaltning paa Grandestævne vælges Mænd til at befare ethvert Markeskel for Bygdens Hauger. De vælges af og blandt Haugernes Ejere og Brugere, for hver Hauge med Stemmeflerhed efter Marketal. Foretages intet Valg, udnævnes de af Sysselmanden.

Mændene skal snarest muligt derefter ved Samgang befare Haugernes Markeskel. Tiden for Forretningen bestemmes i Tilfælde af Uenighed af den ældste af Mændene. Efter Befaringen skal de hver især underrette de paagældende Haugers Ejere (i Fælleshauge Bestyrelsen, om saadan er til) om Udfaldet af Befaringen; skulde der under denne vise sig Tvivl om, hvor rette Markeskel er, maa Mændene ikke træffe nogen Afgörelse herom.

Udgiften ved Markeskels Afsætning og Vedligeholdelse fordeles lige mellem de tilgrænsende Hauger.

31 Haugerögterne skal med Aftensvarsel foretage Tilsigelse til de vedkommende til alt Arbejde i Haugen, medmindre anderledes er bestemt af Haugestævnet; med samme Varsel skal de give Samgangsbud til de paagældende Grander, medmindre anderledes er vedtaget mellem disse og Haugens Ejere.

32 Ejerne af Bygdens Hauger i Forening kan uden for Thorshavn ved Vedtægt paa Grandestævne afgöre, hvor mange Hunde der maa holdes i Bygden samt af hvem. Hund, som mod saadan Vedtægt holdes, skal, naar nogen Haugeejer i Bygden kræver det, straks holdes indelukket eller lænket.

33 De almindelige Regler om Straf- og Erstatningsansvar for Hunde og Nedskydning af saadanne, jfr. Anordning Nr. 88 af 31. Marts 1928,[1]) gælder ikke med Hensyn til den Skade, som tilladte Hunde förste og anden Gang foraarsager paa Faar under Fjeldgang, Rögt eller Samgang.

FJERDE AFSNIT. HAUGENS GRÆSNINGSRET FOR FAAR PAA INDMARK

KAP. 8.

34 Græsningsretten for Faar paa Bö eller anden Indmark tilkommer i Tiden fra

[1]) og midl. Best. Nr. 14 af 15. Apr. 1947.

den 25. Oktober til den 14. Maj overliggende Hauges Ejer, medmindre anderledes lovligt er fastsat.

I de Bygder, hvor Indmarken er matrikuleret i Henhold til Bekendtgörelse Nr. 198 af 15. Juli 1931, er hver Ejer, som har Særeje (kenning) og har Vintergræsningsret paa Indmarken, berettiget til at forbeholde sig denne paa sin Indmark udelukkende for egne Faar mod at give Afkald paa anden Græsningsret paa Indmark og mod i fornævnte Tidsrum at holde sin Indmark forsvarlig indhegnet.

Enhver Ejer eller Bruger af Indmark skal være berettiget til i den Tid, hvor Indmarken ligger aaben for Faaregræsning, at indhegne og frede for Faar Arealer, der er tilsaaet med kunstigt Græs, i to følgende Aar efter Tilsaaningen. Der kan dog kun indhegnes indtil ¼ af paagældende Ejers eller Brugers Indmark. Haugestyret skal i hvert enkelt Tilfælde have Meddelelse om saadan Indhegning.

35 Anses Forandring i Græsningstiden önskelig eller nödvendig, bliver Sagen i Mangel af mindelig Forening at afgöre ved Landvæsenskommissionen.

Forlængelse af Græsningstiden om Vaaren kan ske med Samtykke af saa mange, som ejer eller bruger to Trediedele af den paagældende Indmark (beregnet efter Skattemarker), ligesom Forkortelse af Tiden baade om Vaaren og om Hösten kan foretages, naar saa mange samtykker, som ejer eller bruger to Trediedele af den eller de græsningsberettigede Hauger (beregnet efter Markeital). Saadan Afvigelse gælder dog kun for den enkelte Vaar eller Höst og ikke for længere Tid end 2 Uger.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse med Hensyn til Jord, der er indhegnet i Henhold til Reglerne i § 34, 2det og 3die Stykke.

36[1]) Græsningsretten paa opdyrkede Tröer kan saavel af Ejeren som af Haugeejeren forlanges endeligt aflöst, f. s. v. saadan Aflösning ikke forhindrer Vintergræsning paa de ikke-vinterfredede Arealer. Desuden kan Aflösning paa samme Maade kræves, naar det paagældende Areal agtes benyttet til Træplantning eller Anlæg af Have eller Fisketörringsplads eller lignende med Græsning uforeneligt Brug. Aflösningen sker mod fuld Erstatning i Penge af Græsningsrettens Værdi.

37 Tvistes der om, hvorvidt Aflösning kan kræves, eller er der Tvist om Erstatningens Störrelse, afgöres Sagen ved Voldgift af 2 Mænd, een valgt af hver af Parterne. Har den ene Part ikke inden 4 Uger efter dertil at være opfordret valgt sin Voldgiftsmand, har den anden Part Ret til at vælge begge Mændene. Disse vælger en Opmand, förend de paabegynder Forretningen; er de uenige om hans Valg, vælges han af Sysselmanden.

Voldgiftskendelsen kan inden 4 Uger paaklages for Landvæsenskommissionen.

37 *a*[2]) Senest 4 Uger efter at Erstatningssagen er endeligt afgjort, skal Erstatningsbelöbet af vedkommende Ejer af det paagældende Indmarksareal indbetales til Færöernes Jordfond, hvorfra Belöbet udbetales vedkommende Haugeejer eller Fæster, i Fælleshauge Haugestyret, naar det for Færöernes Landbrugsraad paa fyldestgörende Maade er godtgjort, at der i paagældende Hauge er udfört hensigtsmæssige og tidssvarende Foranstaltninger til Modernisering af Haugens Faarebrug.

FEMTE AFSNIT. UDØVELSE AF BEGRÆNSET BRUG I HAUGEN

KAP. 9. *Sommergræsning for Kvæg.*

38 Haugens Ejer — eller, om det er Fælleshauge, Haugestævnet — kan for Haugens Vedkommende afgöre, hvem der maa lade Kvæg græsse i Haugen, og om der skal ydes Vederlag for Græsningen, samt i saa Fald træffe de nærmere fornödne Bestemmelser om Vederlagets Störrelse m. v. Finder nogen sin Ret krænket

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 6 af 4. Jan. 1944.
[2]) Som fastsat i midl. Best. Nr. 6 af 4. Jan. 1944.

ved saadan Bestemmelse, kan han paaklage den ved Landvæsenskommissionen. Det samme gælder, hvor to eller flere indbyrdes tvistes om Tilværelsen eller Omfanget af deres Græsningsret i Hauge, dog at i saa Fald tillige Haugens Ejer (i Fælleshauge Bestyrelsen) vil være at indkalde som Part.

KAP. 10. *Törveskær.*

39 I Törvejord, som ikke er udskiftet mellem de til Törveskær deri berettigede, maa enhver af disse kun skære Törv til fornödent Husbrug.

Hvad enten Törvejord er udskiftet eller ej, kan Haugens Ejer (i Fælleshauge Haugestævnet) foreskrive Regler for Törveskærsrettens Udövelse, som dog ikke maa stride mod denne Lovs Bestemmelser, og ligesaa fastsætte Vederlag for Törveskær i Haugen. Den, der finder sin Ret krænket ved saadan Bestemmelse, kan paaklage den for Landvæsenskommissionen.

40 Enhver, der skærer Törv i Hauge, skal göre det saaledes, at der tilföjes Haugen saa lidt Skade som muligt. Navnlig skal han afgrave Grönsværet forsvarligt, saaledes at Græsvæksten ikke lider mere Skade end höjst nödvendigt; han skal derhos aflede Vandet fra Törvegravene, naar det ellers vilde blive staaende, og ikke lade Törv eller anden opgravet Jord blive liggende spredt paa Græsset. Törvegraven skal derhos straks ordentligt tildækkes med det afgravede Grönsvær.

41 Sysselmanden skal i Tiden fra 1. Juli til 15. November, saafremt Haugerögter eller Ejer i Haugen förer Klage over Törveheders Behandling, og, om ingen Klage fremkommer, da med höjst 5 Aars Mellemrum, befare Törvehederne med tiltagne Vidner for at efterse, om de behandles forsvarligt. Befaringen tillyses med Aftens Varsel ved Tilsigelse til Haugerögterne i vedkommende Hauge og Bekendtgörelse i den Bygd, hvortil Haugen hörer.

Findes Törveheder uforsvarligt behandlede, paalægger Sysselmanden den paagældende under Dagböde at afhjælpe de forefundne Mangler inden en af ham fastsat Frist. Haugens Rögtere er pligtige til at följge Sysselmanden til Eftersynet og til at paavise Törvehederne; de er ligeledes pligtige til efter Sysselmandens Forlangende at paase, at de af ham givne Paalæg i Henseende til Manglers Afhjælpning efterkommes, og i modsat Fald at anmelde det til ham.

Med Hensyn til Törvehederne ved Thorshavn har det sit Forblivende ved de derom gældende Regler; Ændringer i disse kan foretages af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter Lagtingets Indstilling.[1])

42 Ret til Törveskær kan af Haugeejer eller anden Ejer af Jord, hvori Andenmand har Törveskær, kræves aflöst, hvis det skönnes nödvendigt eller af overvejende Vigtighed for Grundens hensigtsmæssige Benyttelse eller Fredning, at Rettigheden ophörer. Saafremt der ikke til Erstatning kan udlægges den törveskærsberettigede Törvejord, der er nogenlunde lige saa bekvemt beliggende for ham som den, han hidtil har haft Ret til at bruge, eller som er af saa meget större Mægtighed, at det opvejer en muligt mindre bekvem Beliggenhed, er Aflösningen desuden betinget af, at Törveskærsretten skönnes at være af mindre Betydning for den paagældende. Aflösningsmaaden saavel som Vederlagets Störrelse bestemmes ved Skön (§ 45); dog er det den törveskærsberettigede forbeholdt at kræve Aflösning i Penge.

43 Kan Aflösning ikke ske efter disse Regler, skal der, om nogen af Parterne forlanger det, træffes Bestemmelser, sigtende til at forebygge Tvist imellem Parterne, saasom ved at begrænse Feltet for Rettens Udövelse. Ved saadan Ordning af Forholdet iagttages, at Retten ikke formindskes, og at dens Udövelse ikke göres i nogen følelig Grad besværligere for den törveskærsberettigede eller byrdefuldere for Ejeren.

44 Den törveskærsberettigede kan kræve Aflösning, naar följgende fire Betingelser er til Stede:

1. at den Jord, hvori han har Törveskær, göres til Genstand for Opdyrkning,

[1]) Omraadet hörer nu under Hjemmestyret.

2. at en for ham betryggende Ordning overensstemmende med § 43 ikke lader sig gennemföre,
3. at det enten for Brugens Udövelse eller for dens fremtidige Bevarelse skönnes nödvendigt, at Rettigheden aflöses, samt
4. at der uden væsentlig Ulempe for Ejeren kan udlægges den törveskærsberettigede saadan Törvejord som angivet i § 42, 2det Punktum.

Kan saadan Törvejord ikke udlægges, kan den törveskærsberettigede, naar de 3 förstangivne Betingelser er til Stede, fordre Aflösning i Penge.

45 Tvist om, hvorvidt Aflösning kan kræves, eller om Erstatningens Art og Störrelse, afgöres — og Fastsættelse af Ordning efter § 43 sker — ved Voldgift eller eventuelt af Landvæsenskommissionen i Overensstemmelse med § 37.

46 Enhver i Henhold til §§ 43 og 45 truffen Ordning af Forholdet mellem Ejer og törveskærsberettiget kan efter ti Aars Forlöb forlanges undergivet ny Prövelse efter samme Regler. Det samme gælder Ordning, truffet under Udskiftning.

SJETTE AFSNIT. VEDLIGEHOLD AF VARDEVEJE

KAP. 11.

47 Lagtinget bemyndiges til at fastsætte Regler om Vedligehold af Vardeveje.[1])

SYVENDE AFSNIT. STRAF OG PAATALE. RETTERGANGSMAADE. LOVENS IKRAFTTRÆDEN.

KAP. 12.

48 Overtrædelser af denne Lovs §§ 4, 15, 16, 17, 20, 21, 25, 2det Punktum, 27, sidste Punktum, 30, 2det Stykke, 31, 32, 2det Punktum, 39 og 40 straffes med Böder, alt forudsat, at ikke strengere Straf efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser er forskyldt.

Ved Overtrædelse af § 15 idömmes tillige en Tillægsböde af 4 Kr. for hvert Lam, som uberettiget er mærket, og ved Overtrædelse af § 17 en Tillægsböde af 8 Kr. for hver Vædder, som er tillagt mindre end foreskrevet.

Ved Overtrædelse af § 32, 2det Punktum, skal den skyldige tillige tilpligtes under Tvangsböde at dræbe den paagældende Hund eller skaffe den bort fra Bygden.

Alle Böder efter denne Lov tilfalder vedkommende Sogns Hjælpekasse. Ved Overtrædelse af § 20 skal tillige de Faar, som ulovligt holdes i Særeje, være forbrudt til samme Kasse.

49 Straffesager, som anlægges efter denne Lov, behandles som Politisager ved Sysselets Politiret. Anke kan ske til Overpolitiretten overensstemmende med Retsplejelovens § 962. Ved Overtrædelse af §§ 16, 31, 32, 2det Punktum, og 39 kan Paatale kun finde Sted, naar den begæres af nogen vedkommende Haugeejer, og ved Overtrædelse af §§ 15 og 17 kun, naar den begæres af nogen, der er Ejer i Hauge paa den paagældende Ø.

50 Tvistigheder angaaende de i Loven omhandlede Rettigheder og Forpligtelser behandles efter Loven om Landvæsenskommissioner.

51 Ved »Grandestævneloven« forstaas i denne Lov »Lov for Færöerne om Grandestævne m. m. af 18. Maj 1937«; ved »Hegnsloven« forstaas »Lov for Færöerne om Hegn og Markfred af 18. Maj 1937«; ved »Loven om Landvæsenskommissioner« forstaas »Lov for Færöerne om Landvæsenskommissioner af 31. Marts 1926«.

52 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938. Sysselmanden drager Omsorg for, at der i Tidsrummet fra 30. September til Udgangen af December 1938 for hver Fælleshauge afholdes Haugestævne til Valg af Bestyrelse og Haugerögtere. Fra Lovens Ikrafttræden ophæves Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færöerne hörende Forhold af 23. Februar 1866 saavel som alle Bestemmelser, der er i Strid med nærværende Lov.

[1]) Jfr. Lagtingsvedt. 29. Okt. 1940.

24. Maj — Lov Nr. 174 for Færöerne om JORDBRUGETS FREMME.[1])

KAP. I. *Om Landbrugsudvalg og Landbrugsraad.*

1 Færöerne deles med Hensyn til de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger til Jordbrugets Fremme i 10 Distrikter: 1. Fuglö, Svinö og Viderejde Sogne. 2. Kunö, Kalsö og Klaksvig Sogne. 3. Ejde, Funding og Andefjord Sogne. 4. Den övrige Del af Østerö Syssel. 5. Nordströmö Præstegæld. 6. Sydströmo Præstegæld. 7. Vaagö Syssel. 8. Sandö Syssel. 9. Suderö nordre Præstegæld. 10. Suderö söndre Præstegæld.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter Indstilling af Lagtinget ændre Distrikternes Antal og Omraade.

2 For hvert af de i § 1 nævnte Distrikter vælges et Landbrugsudvalg bestaaende af 3 i Distriktet boende landbrugs- og bygningskyndige Lagtingsvælgere.

Valget foretages af Lagtinget. Hvert 3die Aar udgaar et Medlem. Det afgöres ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefölge Medlemmerne udgaar. Genvalg kan finde Sted.

Forstanderskaber og Landboforeninger i Distriktet kan over for Lagtinget fremkomme med Forslag om Valg af Medlemmer. For hvert Medlem vælges samtidig en Suppleant.

Enhver Lagtingsvælger, der ikke er 60 Aar gammel, er forpligtet til at modtage Hvervet, men kan i saa Fald begære sig fritaget for ethvert andet borgerligt Ombud, saa længe han er Medlem af Udvalget. Udvalget vælger selv sin Formand.

3 Landbrugsudvalgenes Afgörelser kan, hvor intet andet er fastsat, indankes for det i § 4 omhandlede Landbrugsraad.

Begæring om Anke skal være indgivet til Landbrugsudvalgets Formand senest paa 4 Ugers Dagen efter, at den klagende er gjort bekendt med Udvalgets Afgörelse, eller Meddelelse om denne er afgivet til Besörgelse af Postvæsenet.

Landbrugsraadet kan til enhver Tid af egen Drift ændre en af et Landbrugsudvalg truffen Afgörelse.

4 Der nedsættes et Landbrugsraad paa 3 Medlemmer, hvoraf Ministeren for Landbrug og Fiskeri vælger et Medlem og Lagtinget vælger 2 Medlemmer. Hvert 3die Aar udgaar et Medlem og Nyvalg (eventuelt Genvalg) finder Sted. Det afgöres ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefölge Medlemmerne udgaar.

Den af Staten[2]) antagne Landbrugskonsulent skal i Embedsmedför have Adgang til at deltage i Raadets Möder og Forhandlinger, dog uden Stemmeret, medmindre han er valgt Medlem af Raadet.

For hvert Medlem vælges en Suppleant efter de i 1ste Stykke fastsatte Regler.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri udpeger Raadets Formand.

Landbrugsraadet kan antage den nödvendige sagkyndige Bistand og om fornödent stille denne til Raadighed for et Landbrugsudvalg.

5 Landbrugsudvalgene og Landbrugsraadet udförer de Forretninger, som ved nærværende Lov eller efter Bestemmelse af Ministeren for Landbrug og Fiskeri er henlagt til disse.

Landbrugsudvalgenes og Landbrugsraadets Afgörelser skal være ledsaget af Begrundelse.

---

[1]) I Henhold til Lov om Færöernes Hjemmestyre af 23. Marts 1948 har Hjemmestyret overtaget Landbo- og Landvæsensforhold som færösk Særanliggende. Jordfonden er mellem de Omraader, som göres til Genstand for yderligere Forhandling, för der tages endelig Stilling til, om og i hvilket Omfang de kan anerkendes som Særanliggender. Ved Tekstanmærkning til Lov af 7. Juni 1952 om Tillægsbevilling for 1951/52 § 13 bemyndiges Landbrugsministeren til at delegere sine Beföjelser i Henhold til Loven om Jordbrugets Fremme af 24. Maj 1937 til de færöske Myndigheder, saaledes at ogsaa den færöske Jordfond og Statens Fæstegods paa Færöerne for Fremtiden kan blive færösk Særanliggende.

[2]) Nu af Landsstyret.

6 Medlemmer af Landbrugsudvalg og Landbrugsraad er udelukket fra at deltage i Sagers Behandling efter samme Regler, som gælder for Dommeres Inhabilitet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri udfærdiger Reglement for Landbrugsudvalgenes og Landbrugsraadets Virksomhed efter, at Lagtingets Erklæring over Forslag til saadant Reglement er indhentet.[1])

Til Vedtagelse af et Forslag i Landbrugsudvalgene og Landbrugsraadet kræves, at mindst 2 Stemmer afgives derfor.

7 Dagpenge til Landbrugsudvalgenes Medlemmer fastsættes af Lagtinget og udredes af dem, hvis Sager behandles, tillige med Befordringsudgifter efter Regning. Til Dækning af disse Udgifter kan der af Udvalgets Formand kræves stillet Depositum af den (dem), hvis Sager behandles. For saa vidt det er en Sag, der rejses af Landbrugsraadet, udredes Dagpenge og Rejseudgifter af Jordfonden. Udvalgenes Kontorholdsudgifter fastsættes af Lagtinget og betales af Amtsrepartitionsfonden.

Dagpenge til Landbrugsraadets Medlemmer[2]) fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri og udredes af Jordfonden, der tillige betaler Rejseudgifter efter Regning samt Kontorholdsudgifter efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

Honorar til sagkyndige fastsættes af Landbrugsraadet og udredes af Færöernes Jordfond (jfr. § 8). Af Jordfonden udredes tillige andre Udgifter ved de sagkyndiges Arbejde.

Hvis Landbrugsraadet skönner, at en Part ikke har rimelig Grund til Klage, kan det paalægges Parten at udrede et Jordfonden tilfaldende Beløb, der dog ikke maa overstige 100 Kr., medmindre Jordfondens Udgifter i Sagens Anledning har været större, i hvilket Tilfælde alle disse Udlæg kan paalægges Parten.

Paalagte Omkostninger kan inddrives ved Udpantning.

KAP. II. *Om Færöernes Jordfond.*

8 Der oprettes en selvejende Jordfond for Færöerne til Fremme af Jordbrug, Havebrug m. v.

Til fornævnte Jordfond yder den i Henhold til Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 oprettede Jordfond i 10 Aar et Beløb af 100.000 Kr. aarlig og Lagtinget i samme Tidsrum et Beløb af 10.000 Kr. aarlig.

Som Grundfond overdrages til Jordfonden de til Stats-Laanefonden udstedte Obligationer for Laan til Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færöerne og Kapitalværdien af de i Lov Nr. 63 af 12. April 1892 omhandlede Grundforbedringsgodtgörelser.

Endvidere indgaar i Jordfonden al Indtægt af det i § 10 omhandlede Jordegods og alle Beløb for Salg af saadant Gods.

Saafremt denne Lovgivning ikke fornyes, jfr. Lovens § 60, vil der — efter at Lagtinget har afgivet Betænkning — ved Lov være at træffe Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med den heromhandlede Jordfond for Færöerne.

9 Jordfonden administreres af Landbrugsraadet efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Finansministeren fastsatte Regler (jfr. § 6), hvori bl. a. optages Bestemmelser om Oprettelse af en Konto for hver Fæstegaard.

KAP. III. *Om Jord i offentligt Eje.*

10 Landbrugsraadet bestyrer efter de i de följende Paragraffer indeholdte Bestemmelser:

1. De til Statens Fæstegods paa Færöerne hörende Ejendomme, derunder ogsaa den til Forsögsvirksomheden henlagte Jord og de Tjenesteejendomme, som er tillagt Tjenestemænd m. fl. som en Del af deres Lön.
2. De Ejendomme, hvormed Præsteembederne paa Færöerne er beneficerede.
3. De Ejendomme, der erhverves for Jordfondens Midler (jfr. Kapitel IV).

[1]) Jfr. Reglem. Nr. 119 og 120 af 22. Marts 1937.
[2]) Jfr. L. M. Skr. af 24. Sept. 1949.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan udfærdige nærmere Forskrifter for Bestyrelsen (jfr. § 6).

De af Landbrugsraadet trufne Afgörelser kan af vedkommende Bruger begæres forelagt Ministeren for Landbrug og Fiskeri, naar Begæring herom er indkommet til Landbrugsraadet senest paa 4 Ugers Dagen efter, at Brugeren er gjort bekendt med Afgörelsen, eller Meddelelse om denne er afgivet til Besörgelse af Postvæsenet.

11 De i § 10 omhandlede Ejendomme kan anvendes til offentlige Formaal, overdrages til Selvejendom (jfr. § 13), bortfæstes (jfr. § 14) eller bortforpagtes paa bestemt Aaremaal eller paa Forpagters og Enkes Livstid.

12 Naar et Brugsforhold ophörer, foretager Distriktets Landbrugsudvalg en Undersögelse af den paagældende Ejendom og sender derefter Indstilling til Landbrugsraadet.

13 Landbrugsraadet kan sælge Jord til Byggegrunde. Havelodder, Fisketörringspladser, Lagerpladser o. lign.

Til Jordbrug bör Afhændelse i Almindelighed kun ske for mindre Ejendommes Vedkommende, og kun naar Landbrugsraadet skönner, at det offentlige ikke har Interesse i at forbeholde sig Ret til at raade over vedkommende Jordlod.

Om fornödent kan det ved Salg betinges, at der til en forud fastsat Pris af Landbrugsraadet skal kunne kræves paa ny overtaget et bestemt angivet Areal af det overdragne.

Köbesummen kan efter Landbrugsraadets Bestemmelse enten kræves kontant indbetalt eller betalt afdragsvis. Endvidere kan Köbesummen for Jordbrug fastsættes til en aarlig Afgift, svarende til 4 pCt. af Brugets Taksationsværdi (jfr. § 16). Ved Omvurdering bortses fra den Værdiforögelse, der gennem Ejerens Arbejde eller Kapitalanvendelse er tilfört Bruget siden förste Vurdering.

Naar Köbesummen ikke betales kontant, skal Köberen opfylde de i denne Lovs § 42 under a. til g. nævnte Betingelser, hvorhos der for Köbesummen og de aarlige Ydelser gives samme Sikkerhed, som omhandles i § 47.

Landbrugsraadet er bemyndiget til undtagelsesvis i indtil 5 Aar ad Gangen at tilstaa Afdragsfrihed og nedsætte Renten under normal Udlaansrente, dog ikke under 2 pCt.

Rettighed til Udrægster af Köer i Haugen eller anden Rettighed eller Herlighed medfölger kun i det Omfang, der fastsættes i Sködet.

Salget medförer ingen Ændringer i den andre tilkommende Vintergræsningsret.

14 Bortfæstning af Jordbrug sker enten paa Fæsters og Enkes Livstid eller paa Aaremaal, dog ikke ud over 70 Aar.

De for Bortfæstningen gældende Regler skal optages i et Fæstebrev, der udfærdiges efter en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri godkendt Formular.

15 Besiddere af Landbrug i offentligt Eje skal have Bopæl paa Bruget, medmindre Landbrugsraadet tillader Undtagelse herfra, og skal opretholde et forsvarligt Landbrug paa den paagældende Ejendom. Der tilkommer dem Jagt- og Fiskeriret samt Törveskærs- og Kulbrydningsret til Husbrug. De kan for indtil 5 Aar ad Gangen inden for deres Besiddelsestid bortleje Jagtret, herunder Fuglebjerge og Urer samt Fiskeriret. De har Ret til at sælge Sten, Sand, Tang, Törv og Kul efter de af Distriktets Landbrugsudvalg til enhver Tid fastsatte Regler. Det skal herved være Landbrugsudvalget paalagt at sörge for, at der ikke beröves de besiddelseslöse Indbyggere paa Færöerne den Adgang til Törveskær, som de hidtil har haft.

Udleje af Törveskærsret kan finde Sted med Landbrugsudvalgets Samtykke enten mod Haugearbejde eller mod kontant Vederlag, der indbetales til Jordfonden eller anvendes til Haugearbejde.

Landbrugsudvalget sender til Landbrugsraadet Indberetning om de trufne Afgörelser.

Besidderne skal vedligeholde den til Bruget hörende Besætning og holde de dertil hörende Bygninger og andre Inventarier i forsvarlig Stand til enhver Tid (jfr. § 30).

16 Fæsteren betaler alle af Fæstet gaaende Skatter og Afgifter samt Fæsteafgift, der er 8 pro mille aarlig af de paagældende Jordbrugs Taksationsværdi.

Taksationsværdien er Brugsværdien af Brugets Jord, Besætning og Bygninger og fastsættes som 25 Gange den Indtægt, Fæsteren kan oppebære ved forsvarlig Drift med Fradrag af alle Udgifter, herunder passende Vederlag for Fæsterens eget legemlige Arbejde.

Vurderingen foretages af Landbrugsraadet efter Indstilling af Distriktets Landbrugsudvalg. Ved hvert Fæsterskifte foretages ny Vurdering, og i övrigt kan Omvurdering kræves af Fæsteren eller foretages af Landbrugsraadet, naar der er forlöbet mindst 10 Aar fra den forrige Vurdering.

Hvis en Fæster finder Vurderingen for höj, kan han, naar dette sker inden ½ Aar efter hver Nyvurdering eller Omvurdering, kræve Sagen forelagt Sysselets Landvæsenskommission mod selv at afholde Omkostningerne herved. Der kan ved Sagens Rejsning kun afkræves Fæsterne Halvdelen af disse Omkostninger i Depositum.

Fastsætter Landvæsenskommissionen eller eventuelt Overlandvæsenskommissionen en Værdi, der er mindst 10 pCt. lavere end den af Landbrugsraadet fastsatte Taksationsværdi, godtgör Jordfonden Fæsteren Udgifterne ved Landvæsenskommissionens (Overlandvæsenskommissionens) Behandling af Sagen.

Hvis Fæstets Bygninger er uforholdsmæssig store eller uegnede til Landbruget, nedsættes Taksationsværdien forholdsmæssigt.

Landbrugsraadet er bemyndiget til for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen at nedsætte Fæsteafgiften for de enkelte Brug.

Fæsteafgiften erlægges hvert Aars 1. December for det löbende Kalenderaar.

17 Hvis Bortfæstning er sket paa bestemt Aaremaal, har Fæsterens efterlevende Ægtefælle Ret til inden for det fastsatte Aaremaal at fortsætte Fæstemaalet, ligesom dette med samme Begrænsning kan overdrages til andre enten i Fæsterens levende Live eller ved Testamente.

Dör Fæsteren uden at efterlade sig Enke og uden at have oprettet gyldigt Testamente, bortfalder Fæstemaalet.

18 Ved Fæsteledighed efter Livsfæste skal der tilkomme sidste Fæsters Börn födt i Ægteskab Fortrinsret til at faa Jordbruget overdraget (jfr. § 11).

Afgörelsen tilkommer Landbrugsraadet, men hvis den paagældende findes egnet, gælder följende Orden:

1. ældste Sön eller dennes Afkom,
2. yngre Sön eller dennes Afkom,
3. ældste Datter eller dennes Afkom,
4. yngre Datter eller dennes Afkom.

Hvis en fortrinsberettiget allerede er Bruger af Jord i offentligt Eje, bortfalder hans Fortrinsret, medmindre han giver Afkald paa det Brug, han besidder. Det samme gælder, hvis Hustruen har et saadant Brug i Særeje.

Enhver, der for Landbrugsraadet anmeldes som fortrinsberettiget, skal have Meddelelse om Afgörelsen og kan da, hvis han forbigaas, begære Sagen forelagt for Landvæsenskommissionen — med Appel til Overlandvæsenskommissionen efter de sædvanlige Regler —, naar Begæring er indkommet til Sysselmanden senest paa 4 Ugers Dagen efter, at den paagældende er gjort bekendt med Afgörelsen eller Meddelelse om denne er afgivet til Besörgelse af Postvæsenet.

Overlandvæsenskommissionens Kendelse er endelig.

18 *a*[1]) Naar en Tröejendom, der har været bortforpagtet af Landbrugsraadet eller af Godsadministration eller med disses Godkendelse, bliver ledig, træffer Landbrugsraadet Bestemmelse om den fremtidige Anvendelse af Tröen.

Beslutter Landbrugsraadet fornyet Bortforpagtning, har den sidste Forpagters Börn födt i Ægteskab Fortrinsret efter Reglerne i § 18.

[1]) Som fastsat i midl. Best. Nr. 58 af 22. Dec. 1942.

19 Hvis et Jordbrug, der har været givet i Fæste, efter Landbrugsraadets Bestemmelse ved Fæsteledighed deles, skal den fortrinsberettigede have Ret til at vælge, hvilket af de ved Delingen fremkomne Brug han önsker at overtage.

20 De ved Lovens Ikrafttræden gældende Fæstebreve beholder deres Gyldighed for vedkommende Besidders og Enkes Livstid, saaledes at der i denne Tid kun skal erlægges de samme Fæsteafgifter som hidtil.

21 For Overtagelsen af de til Præsteembederne paa Færöerne henlagte Ejendomme udredes af Jordfonden et Beløb af 250.000 Kr., der erlægges med $^1/_{10}$ aarlig i 10 Aar. Beløbet eller dets Rest forrentes med 5 pCt., indtil hele Summen er betalt.

Ved Overtagelsen udlægges der til Præsteboligerne paa Viderejde, Næs, Kvivig, Sandegærde, Midvaag, Sand, Kvalbö og Vaag et saa stort Areal til Havebrug, at hele det til Præsteembedet hörende Grundareal udgör 1 ha.

Saafremt Provsten paa Færöerne eller Menighedsraadene i de Sogne, hvori Præstegaardsjorderne er beliggende maatte formene, at Vurderingssummerne for de enkelte Præstegaardsjorder, paa Grundlag af hvilke fornævnte Köbesum er fastsat, er for lave, kan Provsten paa Færöerne eller hvert enkelt Raad indbringe Taksationen for vedkommende Landvæsenskommission under Appel til Overlandvæsenskommissionen, hvis Vurdering er endelig. De med eventuelle Taksationer eller Omtaksationer forbundne Udgifter afholdes af Jordfonden.

22 Landbrugsudvalgene skal give Indberetning til Landbrugsraadet, naar det skönnes, at der foreligger Mangler, som det paahviler Brugeren af de i § 10 ommeldte Ejendomme at udbedre (jfr. § 15), hvorefter Landbrugsraadet undersöger Sagen og tager Bestemmelsen om, hvad der videre skal foretages med Hensyn til Manglernes Udbedring.

Landbrugsraadet kan, naar Brugeren ikke efterkommer et af dette givet Paalæg, lade Manglerne udbedre for Brugerens Regning.

23 Undlader en Bruger at betale de ham til Jordfonden paahvilende Afgifter eller at refundere Udlæg foretaget i Henhold til § 22, kan de paagældende Beløb inddrives ved Udpantning.

24 Hvis de i § 23 omhandlede Ydelser ikke er betalt senest Tremaanedersdagen efter Forfaldstid, eller hvis Brugeren misbruger eller vanrögter Ejendommen, dens Tilliggende eller Bygninger m. v. og derved udsætter Bruget for væsentlig Forringelse, eller hvis han i övrigt begaar væsentlige Overtrædelser af de for Brugsforholdet gældende Regler, og Landbrugsraadet skönner, at Fæste eller Lejemaalet uden videre Varsel bör fratages vedkommende, træffes Afgörelsen af Domstolene under en mod den paagældende ved Færöernes Ret anlagt Sag.

Inden Brugsforholdet ophæves, bör Landbrugsraadet i Almindelighed opfordre Brugeren til at opfylde sine Forpligtelser.

25 Enhver, der til Brug eller Eje har overtaget en Jordejendom (jfr. § 10), hvortil der hörer udyrket Jord, der egner sig til Opdyrkning, er forpligtet til aarlig at grundforbedre en Del heraf.

26 Paa de i § 13, 2det Stykke, omhandlede Ejendomme skal vedligeholdes et almindeligt Jordbrug eller Havebrug og til enhver Tid holdes fornöden Besætning og Inventarium. De til Driften nödvendige Bygninger skal holdes i ordentlig Stand.

Ejeren er uberettiget til uden Landbrugsraadets Tilladelse at foretage Foranstaltninger, hvorved Jordens Dyrkningsværdi varigt forringes.

Ejeren er, medmindre Landbrugsraadet tillader Undtagelse herfra, forpligtet til selv at bo paa og drive Ejendommen. Han maa ikke sælge, mageskifte eller bortleje nogen Del af Bruget eller opföre Lejehuse paa det.

Udstykning af de afhændede Arealer kræver Amtets Godkendelse.

27 Landbrugsudvalgene skal til Landbrugsraadet indsende Indberetning, naar de skönner, at de i §§ 25 og 26 indeholdte Bestemmelser ikke overholdes.

Landbrugsraadet træffer derefter Bestemmelse om, hvad der videre skal foretages, og kan i de Tilfælde, hvor der foreligger væsentlige Forsömmelser fra Bru-

gerens Side, kræve Brugsforholdet hævet uden Varsel, eller hvor det drejer sig om Ejendomsret, Ejendommen overdraget til det offentlige for en Pris, der fastsættes af Landvæsenskommissionen efter de i § 28 indeholdte Regler. Med Hensyn til Ophævelse af Brugsret eller Ejendomsret vil der være at forholde efter Reglerne i § 24.

28 Den, der i Henhold til nærværende Lov har faaet et Jordbrug overdraget til Ejendom, udöver med de af denne Lov flydende Indskrænkninger en Ejers fulde Raadighed over samme.

Naar Ejendommen söges overdraget til andre end den hidtidige Ejers Livsarvinger, kan Landbrugsraadet kræve, at Jordfonden overtager Ejendommen til en Pris, der svarer til den oprindelige Köbepris med Tillæg af Værdien af de Forbedringer, der er tilfört Ejendommen ved Ejerens Arbejde eller Kapitalanvendelse. I Tilfælde af Uenighed fastsættes Værdien af vedkommende Syssels Landvæsenskommission under Appel til Overlandvæsenskommissionen.

29 De i § 28 omhandlede Ejere er berettigede til at bestemme, hvem af Livsarvingerne Jordbruget med de derpaa opförte Bygninger og dertil hörende Besætning skal tilfalde, hvad der skal följe med Bruget og regnes til dets Besætning, samt hvilken Sum Arvingen skal tage Bruget for, og hvor meget han derfor skal erlægge til Dödsboet.

Bestemmelsen kan træffes ved lovgyldigt Testamente eller derved, at Ejeren til Dommerens eller Sysselmandens Notarialprotokol fremsætter sin Bestemmelse.

Dommeren og vedkommende Sysselmand er forpligtet til at yde Vejledning med Hensyn til Bestemmelsens Formulering. Gebyret for saadan Protokollation er 2 Kr.

Hvis en Ejer efterlader sig Enke, er hun, medmindre der ved Dödsfaldet forelaa Separation, berettiget til uanset en i Henhold til förste Stykke truffen Bestemmelse at overtage Bruget for sin Livstid.

Hvis der ikke af Ejeren er truffet nogen Bestemmelse til Fordel for en Livsarving, eller den indsatte Livsarving er afgaaet ved Döden för Enken, er hun berettiget til at træffe ny Bestemmelse til Fordel for en af Ejerens Livsarvinger.

30 Ejere og Brugere af de i denne Lov omhandlede Jordbrug er forpligtet til at forsikre de til Bruget hörende Bygninger med Inventar og Besætning paa Stald mod Skade ved Brand, Storm, Fjeldskred o. lign.

Forsikringen sker gennem en gensidig Forsikringsforening, for hvilken der oprettes en af Justitsministeren godkendt Vedtægt.

Forsikringsforeningen kan som Medlemmer optage offentlige Insttitutioner paa Færöerne samt efter nærmere i Vedtægten fastsatte Bestemmelser tegne Forsikringer for private.

For Forsikringerne hæfter Jordfonden, indtil Foreningen har samlet en efter Justitsministerens Skön tilstrækkelig Kapitalreserve.

Ydelsen til Forsikringsforeningen kan inddrives ved Udpantning.

KAP. IV. *Om Erhvervelse af Jord.*

31 Vedkommende Landbrugsudvalg skal söge til det offentlige at erhverve Arealer, som er egnede til Udstykning til Byggegrunde o. lign., eller som er bekvemt beliggende til Opdyrkning, saaledes at der til enhver Tid i saa vidt Omfang som muligt haves fornödne Arealer til Raadighed til Imödekommelse af begrundede Ansögninger.

Udvalget skal forhandle med vedkommende Forstanderskab om Erhvervelse af saadan Jord, der agtes anvendt til Byggegrunde, offentlige Anlæg o. lign., og bistaa Forstanderskabet, for saa vidt Kommunen önsker at overtage Ejendomsretten over de paagældende Arealer.

Hvis Arealerne ikke önskes overtaget af Kommunen, gör Landbrugsudvalget Indstilling til Landbrugsraadet om Arealernes Erhvervelse for Jordfondens Midler. Den endelige Afgörelse træffes af Landbrugsraadet.

32 Naar der i eller ved en Bygd eller i Anledning af en Nybygds Oprettelse

ikke fremkommer tilstrækkelige Tilbud om Salg af Byggegrunde til rimelig Pris, undersöger Landbrugsudvalget, om der paa vedkommende Plads findes Arealer, som maa antages at blive tilbageholdt i Spekulationsöjemed.

I bekræftende Fald indleder Landbrugsudvalget Forhandling med Ejeren om Arealernes Salg, enten direkte til dem, der önsker at bygge straks, eller til det offentlige efter Reglerne i § 31.

33[1]) Naar Ejere af Jord, der er bekvemt beliggende til Opdyrkning, ikke selv sörger for behörig Opdyrkning, hvormed forstaas en aarlig Kultivering af mindst 500 m² pr. Aar af vedkommende Areal, regnet i Forhold til et Areal paa 10.000 m², for saa vidt ganske særlige Forhold ikke maatte have forhindret Ejeren eller Besidderen heri, eller Ejendomsforholdene eller Loddernes Störrelse skönnes at være til Hinder for en planmæssig Opdyrkning, indleder Landbrugsudvalget Forhandling med Ejerne om Arealernes Overdragelse til Opdyrkning enten direkte til dem, der söger Opdyrkningsjord, eller til det offentlige efter Reglerne i § 31.

34 Nægtes Salg eller i de i § 33 nævnte Tilfælde Udleje paa mindst vedkommende Opdyrkers og Hustrus Livstid, indstiller Landbrugsudvalget til Landbrugsraadet, at Sagen ved dettes Foranstaltning forelægges Sysselets Landvæsenskommission til Afgörelse. Afgörelsen kan appelleres til Overlandvæsenskommissionen.

35 Den af en Ejer fremsatte Nægtelse af at overlade Arealer til Bebyggelse, Opdyrkning m. m. kan kun tilsidesættes af Landvæsenskommissionen, for saa vidt det skönnes, at de Fordele, der herved opnaas, overstiger de Ulemper, der forvoldes. Landvæsenskommissionens Kendelse kan appelleres til Overlandvæsenskommissionen.

Hvis en Afstaaelse af et Areal, der henligger i Fællig, vil forvolde enkelte af Ejerne særlige Ulemper, kan det af Landvæsenskommissionen fastsættes, at en Del af Arealet for et bestemt Tidsrum skal overlades disse Ejere til Brug.

Afstaaelse af en Del af en Ejendom kan ikke kræves, naar Landvæsenskommissionen skönner, at Fraskillelsen vil medföre uforholdsmæssig Skade eller Ulempe.

36 Med Undtagelse af de Tilfælde, hvor det drejer sig om Jord til Byggegrunde, offentlige Anlæg o. lign. (§ 31), skal der kun kunne tages udyrkede Arealer.

Hvor det drejer sig om Jord til Byggegrunde, offentlige Anlæg o. lign., skal udyrkede under i övrigt lige Forhold tages för dyrkede.

37 For saa vidt der for Landvæsenskommissionen ikke opnaas Forlig om den Ejeren tilkommende Erstatning, fastsættes denne af Landvæsenskommissionen til et Pengebelöb. Ejeren skal have Erstatning ikke alene for Jordens Værdi, men ogsaa for de övrige Tab, som han af særlige Grunde maatte lide ved at miste Jorden.

For saa vidt der paa Grund af offentlige Foranstaltninger saasom Vejanlæg m. v. inden for det sidste Aar, för Begæringen er indkommet for Landvæsenskommissionen, er tilfört de paagældende Arealer en særlig Værdiforögelse, skal der ved Værdiens Ansættelse ses bort herfra.

Erstatningen udbetales Ejeren, medmindre en Panthaver begærer Belöbet udbetalt til Afdrag paa sin Pantefordring. For saa vidt angaar Arealer, der er matrikulerede i Henhold til Lov Nr. 85 af 31. Marts 1928 om Indförelse af en Matrikul og Oprettelse af et Realregister for Thorshavn eller Anordning Nr. 198 af 15. Juli 1931, hvorved denne sættes i Kraft for udskiftede Bygder uden for Thorshavn, skal Ejeren dog skaffe Samtykke fra Panthaverne, der i den Orden, hvori de er panteberettigede, kan fordre Erstatningssummen udbetalt til Afdrag paa deres Pantefordring.

Saafremt Brugen af den Jord eller andet, der fratages Ejeren, er overladt til andre end Ejeren, skal Brugshaveren, saa længe Brugsretten vedvarer, nyde 5 pCt. Rente aarlig af den Del af Erstatningssummen, som efter Landvæsenskommissionens Skön er fastsat for de af Brugsforholdet omfattede Rettigheder.

I saa Fald udbetales denne Del af Erstatningssummen först ved Brugsrettens Ophör.

---

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 58 af 22. Dec. 1942.

38 Af Jord i offentlig Eje kan Landbrugsraadet, uanset bestaaende Brugsforhold, jfr. (§ 11), til andre overdrage Arealer til Byggegrunde, Havelodder, Fisketörringspladser, Lagerpladser o. lign. eller til Opdyrkning, men Brugeren kan i saa Tilfælde kræve ny Taksation (jfr. § 16); dog afholder Jordfonden Udgiften hertil. Landbrugsraadet er bemyndiget til, hvis Brugeren ikke kræver ny Taksation, at tilstaa en passende Nedsættelse af Brugsafgiften, indtil næste Taksation i Henhold til Reglerne i § 16 er afholdt.

39 Bortset fra Afstaaelse af Arealer til Byggegrunde eller af nögne Klipper kan en Bruger i de i § 38 nævnte Tilfælde kræve Sagen forelagt Sysselets Landvæsenskommission, naar han fremsætter Begæring herom til Landbrugsraadet senest 4 Ugers Dagen efter, at han er gjort bekendt med Landbrugsraadets Afgörelse, eller Meddelelse om denne er afgivet til Besörgelse af Postvæsenet. Sagen kan paa sædvanlig Maade indankes for Overlandvæsenskommissionen.

Brugeren maa selv bære Omkostningerne ved Landvæsenskommissionens Behandling af Sagen, men Omkostningerne godtgöres ham af Jordfonden, for saa vidt Landvæsenskommissionen skönner, at Afstaaelsen ikke bör kræves, fordi denne er til væsentlig Skade for Driften af Bruget, hvorhos Sagen i saa Tilfælde vil være at optage til ny Behandling og Afgörelse af Landbrugsraadet.

KAP. V. *Om Laan af Jordfondens Midler.*

40 Efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Finansministeren givne Regler kan der af Jordfonden ydes Laan til:

1. Oprettelse af mindre Jordbrug.
2. Jordforbedring og Opdyrkning af raa Jord.
3. Opförelse af nye Bygninger m. v. paa Jord i offentligt Eje.
4. Opförelse af Avlsbygninger, Möddinger m. v. paa mindre Jordbrug.
5. Driftslaan til mindre Jordbrugere.
6. Kommuner eller Nybyggerforeninger til Indköb af Jord.

41 Uden Samtykke af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Finansministeren kan der ikke i et enkelt Kalenderaar udbetales et större samlet Beløb i Laan end 70.000 Kr.

42 For at kunne opnaa Laan i Henhold til § 40 maa vedkommende Andrager:

a) have Indfödsret,
b) være myndig, dog som Regel ikke under 25 Aar og, for saa vidt angaar Oprettelse af nye Brug, ikke over 50 Aar gammel,
c) have fört en hæderlig Vandel,[1])
d) ikke have nydt Fattigunderstöttelse, som ikke er tilbagebetalt eller eftergivet,
e) godtgöre at være en flittig og ædruelig og sparsommelig Person, som kan antages egnet til at drive det Landbrug, hvortil Laan söges,
f) godtgöre at være Ejer af de fornödne Midler til, naar Laan ydes, at drive det paagældende Landbrug paa forsvarlig Maade,
g) ikke selv ved egne Midler være i Stand til at gennemföre det paatænkte.

Endvidere maa Andrageren godtgöre, at hans Plan er hensigtssvarende, herunder fremskaffe Bekostningsoverslag og Rentabilitetsberegning.

43 Andragender om Laan indsendes til Landbrugsraadet gennem vedkommende Landbrugsudvalg, der bistaar Andrageren med Fremskaffelse af de fornödne Oplysninger, herunder Tegninger, Situationsplan og Omkostningsoverslag m. v.

I den i § 9 nævnte Instruks kan fastsættes nærmere Regler om Maksimum for Ejendommens Laaneværdi.

44 Landbrugsudvalget foretager Syn over den paagældende Ejendom og afgiver derefter Betænkning til Landbrugsraadet. Betænkningen skal indeholde Oplysninger om Vejadgang og Adgang til Vand, om Ejendommen er egnet til Landbrug, og om Ejendommens Værdi.

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 28.

45 Laan ydes fortrinsvis til Jordbrugere med samlede Brug, saasom Tröbrug paa mindst 1 Helaarskofoder, Husmandsbrug, Brug paa mindst 1 Helaarskofoder i udskiftet Bygd eller andre Brug, der kan sidestilles med disse.

46 Laanets Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet og maa i Almindelighed ikke udgöre mere end 60 pCt. og aldrig overstige 80 pCt. af den Laaneværdi, hvortil det paagældende Brug ansættes, naar alle af Landbrugsraadet krævede Arbejder er udfört, efter Fradrag af eventuelle Forprioriteter og Grundbyrders kapitaliserede Værdi. Til Jordforbedring og Opdyrkning af raa Jord kan Laan dog gives indtil 90 pCt. af Jordens Værdiforögelse.

For Jordfondens Ejendomme fastsættes alle Laan i Forhold til Værdiforögelsen.

Driftslaan maa i Almindelighed ikke overstige 500 Kr. til en enkelt Person og, for saa vidt angaar Driftslaaneforeninger, ikke overstige 80 pCt. af den Sum, for hvilken Foreningen garanterer.

Udbetaling sker, naar det paagældende Arbejde er godkendt.

Til Jordforbedring og Opdyrkning af raa Jord udbetales Laan dog kun en Gang aarlig.

For Driftslaan fastsættes Tidspunktet for Udbetalingen i hvert enkelt Tilfælde.

Ved Oprettelse af nye Brug kan Forskud paa Laan til Jordköb svarende til 75 pCt. af Jordværdien udbetales, naar Laansögerne har faaet tinglæst Sköde paa Jordlodden. Ligeledes kan der, naar Landbrugsraadet anser det forsvarligt, udbetales Forskud, naar Bygningerne er under Tag, dog ikke ud over 50 pCt. af Restlaanet.

Laanetilsagnet bortfalder, naar det paabudte Arbejde ikke er udfört inden et Aar fra Tilsagnets Dato, og for Jordforbedringer og Opdyrkning af raa Jord, hvis der i et Aar ikke er udfört det af Landbrugsraadet for dette Aar fastsatte Arbejde.

47 Laan kan kun ydes, naar der i den paagældende Ejendom kan gives förste Prioritets Panteret, medmindre det drejer sig om Jord i offentligt Eje, eller foranstaaende Prioritet skyldes til Jordfonden, eller det drejer sig om mindre Grundbyrder, hvis kapitaliserede Værdi ikke overstiger 20 pCt. af Jordværdien.

Driftslaan kan dog ydes, selv om der ikke kan gives förste Prioritets Panteret i Ejendommen, men i saa Fald kræves det, at vedkommende Kommune overfor Jordfonden garanterer for Halvdelen af det Tab, som det paagældende Laan maatte medföre.

48 Laan til Driftslaaneforeninger maa kun ydes, naar Foreningens Vedtægter er stadfæstet af Landbrugsraadet.

For at Vedtægterne kan stadfæstes, maa disse indeholde följende Bestemmelser:

a) Foreningens Formaal skal udelukkende være at yde Foreningens Medlemmer Laan til Indköb af Heste, Kvæg, Faar, Svin, Geder, Arbejdsvogne og Landbrugsredskaber, samt Gödning, Læggekartofler og Frö. Laanene skal kunne ydes Medlemmerne enkeltvis eller til flere Medlemmer i Forening.

b) Ved Optagelse som Medlem af Foreningen skal hvert enkelt Medlem tegne en Garanti for Foreningens Forpligtelser paa mindst 25 Kr. og ikke over 500 Kr. Inden for det tegnede Belöb hæfter Foreningens Medlemmer solidarisk over for Jordfonden.

c) Udlaan maa kun ske til Medlemmer, der er Tröbesiddere eller Ejere eller Brugere af anden Jord, der anvendes til Landbrug, og hvis Værdi efter Landbrugsraadets Skön ikke overstiger 12.000 Kr.

Til et Medlem maa ikke udlaanes större Belöb end 500 Kr. Laan til Indköb af Gödning, Læggekartofler og Frö skal tilbagebetales i Löbet af höjst 2 Aar og andre Laan i Löbet af höjst 5 Aar. I övrigt fastsætter Bestyrelsen Störrelsen af Laanene samt Vilkaarene for disse og deres Tilbagebetaling.

d) For saa vidt der som Følge af Udlaan til Medlemmerne ved et Regnskabsaars Slutning fremkommer Underskud, bæres Halvdelen af det Underskud, der hidrörer fra Tab paa Udlaan til Medlemmer, af Jordfonden og udbetales kontant til Foreningen eller afskrives paa Gælden til Jordfonden efter Landbrugs-

radets nærmere Bestemmelse. I övrigt fordeles og indkræves Underskuddet hos Medlemmerne efter nærmere i Vedtægterne fastsatte Regler.

e) Foreningens Tilgodehavende hos Medlemmerne kan inddrives ved Udpantning.

f) Ingen Forandring maa foretages i Foreningens Vedtægter uden Landbrugsraadets Samtykke.

g) Foreningen skal hvert Aar til Landbrugsraadet indsende Beretning om Foreningens Virksomhed og er pligtig til at meddele Landbrugsraadet alle Oplysninger, som det maatte forlange angaaende Foreningens Virksomhed og Forhold, samt underkaste sig Raadets Tilsyn med, at Foreningen ledes i Overensstemmelse med denne Lov og Foreningens Vedtægter.

h) Saafremt Foreningen ved Oplösning maatte være i Gæld til Jordfonden, udkræves Landbrugsraadets Godkendelse af den vedtagne Beslutning om Foreningens Oplösning.

49 Laan forrentes med 3 pCt. aarlig. I de förste 5 Aar er andre Laan end Driftslaan afdragsfrie, derefter forrentes og afdrages de med 5 pCt. aarlig.

For Driftslaan fastsættes Afdragstiden i hvert enkelt Tilfælde og maa aldrig overstige 5 Aar.

Laanet er uopsigeligt fra Kreditors Side, saa længe den paagældende Ejendom vedligeholdes efter sin Bestemmelse.

For Ydelser til Jordfonden haves Udpantningsret.

50 Saa længe det ydede Laan ikke er fuldt tilbagebetalt, er den paagældende Ejendom undergivet de i §§ 25—30 fastsatte Regler.

KAP. VI. *Om Tilskud til Oprettelse af nye Jordbrug, Opdyrkning m. v.*

51 Efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Finansministeren fastsatte Regler kan der af Jordfonden udbetales Præmier for veldrevne Brug, særlig nyttige Indretninger eller ypperlig Dyrkning samt ydes Tilskud til:

1. Jordforbedringer og Opdyrkning af raa Jord.
2. Opförelse af Möddinger og Ajlebeholdere.
3. Indhegning af Jord.
4. Landboforeninger til delvis Dækning af Transportudgifter for Gödning, herunder Kalk, og til Anskaffelse af Redskaber.
5. Nybyggere.
6. Driftslaaneforeningers Administrationsudgifter.

52 Uden Samtykke af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Finansministeren kan der ikke i et enkelt Kalenderaar udbetales et större samlet Belöb i Tilskud i Henhold til § 51 end 20.000 Kr., heri indbefattet Jordfondens Renter og anden Indtægt i hvert af de förste 5 Aar, derefter kun de indvundne Renter og Indtægt.

53 For at kunne opnaa Tilskud i Henhold til § 51 maa vedkommende Ansöger:

a) have Indfödsret,

b) have fört en hæderlig Vandel,[1])

c) ikke have nydt Fattigunderstöttelse, som ikke er tilbagebetalt eller eftergivet,

d) godtgöre at være en flittig, ædruelig og sparsommelig Person,

e) bortset fra Præmiering ikke være Ejer af mere end Værdier til et Belöb af 15.000 Kr. og ikke have en aarlig Indtægt over 3.000 Kr.

Endvidere maa Ansögeren godtgöre, at det paagældende Arbejde er hensigtssvarende.

54 Andragende om Tilskud i Hehold til § 51 indgives til Landbrugsraadet gennem vedkommende Landbrugsudvalg, der bistaar Andrageren med Fremskaffelse af de nödvendige Oplysninger, foretager Syn og derefter afgiver Betænkning til Landbrugsraadet.

[1]) Som ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 § 28.

I den i § 9 nævnte Instruks kan fastsættes nærmere Regler om Maksimum for Störrelsen af Tilskud til en enkelt Jordbruger eller Forening.

55 Tilskud i Henhold til § 51 ydes fortrinsvis til Jordbrugere med samlet Brug, saasom Tröbrug, Husmandsbrug, Brug paa mindst 1 Helaarskofoder i udskiftet Bygd eller andre Brug, der kan sidestilles med disse.

56 Tilskud i Henhold til § 51 udbetales i Almindelighed först, naar det paagældende Arbejde er fuldfört, men for saa vidt angaar Jordforbedring, Opdyrkning af raa Jord og Opförelse af Bygninger m. v., kan Landbrugsraadet yde Forskud.

Tilskud efter § 51, Punkt 4 og 6, gives for et Regnskabsaar ad Gangen.

KAP. VII. *Særlige Bestemmelser.*

57[1]) Dommeren opretter et Realregister over samtlige de i § 10 nævnte Brug m. v., for saa vidt Jorderne er beliggende i Bygder, der endnu ikke er udskiftet, efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeren. Hvis Jord sælges til Selveje, forbliver de paagældende Ejendomme i Realregisteret.

Til Udstykning af et saadant Brug udkræves Approbation af Amtmanden.

Udstykningsapprobationen, der skal indeholde Oplysning om de ved Udstykningen udlagte Adgangsveje, bliver at meddele Dommeren, der paa det udstykkede Brugsnummers Folio har at notere den ved Udstykningen foregaaede Forandring med Hensyn til Areal, Vejadgang m. v.

Intet Sköde eller andet Adgangsdokument paa en Del af et Brugsnummer, til hvis Udstykning Amtmandens Approbation i Henhold til denne Lov udkræves, maa tinglæses, forinden det ved Amtets Foranstaltning er blevet forsynet med Paategning om Approbationens Dato og de særlige Forpligtelser, der maatte være knyttet til Approbationen.

Angaaende de Forpligtelser, der paahviler en Parcel, foretager Dommeren i Henhold til Paategning paa Adkomstdokumentet ved dettes Tinglæsning den fornödne Notering paa Brugsnummerets Folio.

Ingen Del af et Brugsnummer maa bortfæstes eller for et længere Tidsrum end 10 Aar bortlejes, og intet hertil sigtende Dokument maa tinglæses.

Bygningskommissionen maa ikke meddele Tilladelse til Bebyggelse af en udstykket Del af et Brugsnummer, uden at Amtmandens Approbation er forevist Kommunen.

Den, der önsker et Brugsnummer udstykket, har desangaaende at henvende sig til Amtmanden, som efter indhentet Erklæring fra vedkommende Forstanderskab og Bruger derefter foranstalter den i Anledning af Udstykningen fornödne Opmaaling og Parcellernes Afmærkning i Marken med tydelige og varige Mærker, alt efter de Regler, der maatte blive fastsat af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

Sammenlægning af flere Brugsnumre til eet Brugsnummer, saaledes at dette ikke paa ny maa udstykkes uden Amtmandens Approbation, maa ikke finde Sted uden Tilladelse fra Amtmanden. Forinden en saadan Sammenlægning tillades, skal der foreligge Attest fra Dommeren om, at der mellem de tinglæste Prioritetshavere i Brugsnumrene har fundet et Opgör Sted, hvorved Hæftelsernes Prioritet indbyrdes er blevet fastlagt, eller om, at Brugsnumrene er undergivet de samme Hæftelser, eller at kun det ene Brugsnummer er behæftet. Nævnte Fastlæggelse af Prioriteterne skal ske ved tinglæst Paategning paa Pantebrevene.

Er det i Øjeblikket umuligt at skaffe Paategning, eller nægter en Panthaver at give Paategning, kan Sammenlægning dog tillades, naar der enten stilles en efter Dommerens Skön betryggende Sikkerhed for den paagældende Panterets Indfrielse, eller der fremskaffes Attest fra Dommeren og to af ham tilkaldte, paa dette Omraade særlig kyndige Mænd om, at Sammenlægningen ikke kan medföre nogen som

[1]) Jfr. Bek. Nr. 201 af 18. Maj 1938 og Nr. 272 af 13. Aug. 1938, jfr. Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949 § 10.

helst Fare for Pantesikkerheden. I dette Tilfælde fastsættes Prioritetsforholdet af Dommeren.

Nærmere Regler om Tilvejebringelse af de i foranstaaende Stykke nævnte Attester, herunder Instruks for Vurderingsmændene og Regler om Betaling for Attesterne, gives af Justitsministeren.

Ved Tvangsauktion over et sammenlagt Brugsnummer ansættes de för Sammenlægningen bestaaende Servitutters. Brugsrettigheders og andre Byrders Andel i Købesummen, hvis de ikke fuldt dækkes, ved et Skön af Fogeden under Hensyntagen til Forholdet mellem Værdien af den Byrderne vedkommende Del af Brugsnummeret og Værdien af det sammenlagte Brugsnummer.

Forinden Amtmanden approberer en Sammenlægning, skal der indhentes en Erklæring fra Forstanderskabet.

Udgifterne ved Opretholdelse af Realregister afholdes af Statskassen.

Naar Realregisteret er oprettet, skal der af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter leveres Genparter, der opbevares efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler. Genparterne skrives paa Folioark, og deres Rigtighed bekræftes af Dommeren. For Bekræftelsen af Genparterne af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter svares et Vederlag af 1 Kr. for hvert læst og 50 Øre for hvert aflæst Dokument.

Finder Udslettelse Sted i Henhold til Fuldmagt, eller skal der ved Aflæsning leveres Genparter af mellemliggende utinglæste Transporter, Udlægspaategninger eller andre Paategninger, svares en Afgift af 50 Øre for Bekræftelsen af hver Genpart af disse Dokumenter.

Af Bekræftelsesvederlaget tilfalder to Trediedele Dommeren, medens en Trediedel tilfalder Statskassen og föres til Indtægt paa Kontorholdsregnskabet.

58 Ved en Bygds Matrikulering i Henhold til kgl. Anordning af 15. Juli 1931 udgaar de af Matrikuleringen omfattede Ejendomme af det i § 57 omhandlede Realregister.

Indtil Matrikuleringen er sket, er Landbrugsraadet berettiget til med Samtykke af Ministeren for Landbrug og Fiskeri at lade foretage Opmaaling og Kortlægning af alle de i § 10 nævnte Brug m. v., hvis Grænser forud vil være at afmærke med tydelige og varige Mærker, alt efter de Regler, der maatte blive fastsat af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

Af Kortet afgives Kopier til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, Landbrugsraadet, vedkommende Landbrugsudvalg og vedkommende Forstanderskab, medens det originale Kort afgives til Dommerkontoret.

Snarest muligt efter at Dommeren har modtaget det nævnte originale Kort og Begæring fra Landbrugsraadet om Anvendelse af Bestemmelserne i denne Paragraf, indrykker han en Bekendtgörelse i den for Færöerne til Optagelse af offentlige Bekendtgörelser autoriserede Avis og i Statstidende, hvorved alle og enhver, der maatte have Indsigelse at fremsætte imod, at de paa Kortet optagne Arealer anföres i Realregisteret som tilhörende det offentlige under Landbrugsraadets Administration og som i enhver Henseende ubehæftede Ejendomme, opfordres til at fremsætte deres Indsigelser inden 6 Maaneder.

Kortet fremlægges til Eftersyn paa Dommerkontoret og en Kopi hos Forstanderskabets Formand. Kortenes Fremlæggelse nævnes i Bekendtgörelsen, der tillige skal indeholde Bemærkning om, at den gælder alle og enhver, der mener at have Ejendomsret, Panteret, Brugsret eller servitutmæssige Rettigheder over nogen Del af de paagældende Arealer, samt om, at de til Dommerkontoret skal indsende de Adkomstdokumenter, Pantebreve og andre Dokumenter, som de önsker at paaberaabe sig, tillige med Genpart af disse Dokumenter udfærdiget efter Regler, der fastsættes af Justitsministeren.

Enhver Indsigelse, der ikke er rettidig fremsat, taber sin Retsvirkning, men Landbrugsraadet er bemyndiget til, hvis Indsigelsen findes berettiget, at anerkende denne og tillade den deraf följende Ændring i Realregisteret og Kortet.

Indsigelserne behandles af Dommeren inden Retten under Tilsigelse af alle vedkommende.

Senest 4 Uger efter Varselets Udlöb optages Sagen til Rettens Afgörelse.

I Dommen fastsættes Indholdet af Realregisteret.

Naar Udskiftning senere iværksættes, lægges Realregisteret og Kortet til Grund for Ejendomsforholdene, for saa vidt angaar de Arealer, der ved Dommens Afsigelse var indbefattet under Realregisteret. Hvis det under Sagens Behandling for Udskiftningskommissionen godtgöres, at der ved Opmaalingen af de i Marken afmærkede Arealer er indlöbet Fejl i Realregisteret eller Kortet, maa Fejlen berigtiges.

Omkostningerne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Jordfonden efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler.

59 Pantebreve til Jordfonden tinglæses og aflæses uden Afgift til Statskassen.

60 Nærværende Lov træder i Kraft den 1. April 1938 og forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagssamlingen 1946—47.

Fra Lovens Ikrafttræden ophæves:

§ 9 i Forordning af 30. Maj 1691 om Handelen paa Færöerne og andet Landet vedkommende.

§ 1 i Forordning af 21. Maj 1777 angaaende adskilligt Agerdyrkning og Tjenestefolk med videre paa Færö vedkommende.

Reskript af 17. April 1816 angaaende Overlöbssöjds Betaling.

§ 58 i Sportel-Reglement af 30. Marts 1830.

Lov Nr. 33 af 25. Februar 1871 indeholdende nogle Bestemmelser om Adgang til Kongsfæste paa Færöerne.

Lov Nr. 63 af 12. April 1892 om Godtgörelse for udförte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færöerne.

§§ 1 til 4 og 7 til 13 i Lov Nr. 56 af 13. April 1894 om Afhændelse af Tröer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færöerne.

Lov Nr. 194 af 15. Juli 1927 om Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færöerne med Lov Nr. 22 af 11. Februar 1931 om Tillæg til samme Lov.

Lov Nr. 103 af 4. April 1928 om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere paa Færöerne med Lov Nr. 21 af 11. Februar 1931 om Tillæg til samme Lov.

Lov Nr. 77 af 23. Marts 1932 om Grundforbedringslaan, for saa vidt den gælder Færöerne.

Og i övrigt enhver Bestemmelse, der strider imod det i denne Lov fastsatte.

61 Den Amtet i Henhold til § 6 i Lov Nr. 56 af 13. April 1894 om Afhændelse af Tröer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færöerne tillagte Myndighed overgaar til Landbrugsraadet.

22. Sept. — An. Nr. 272 om APOTEKERVÆSENET paa Færöerne.[1])

I Henhold til § 7, 1ste og 2det Stykke, samt §§ 5 og 6 i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. April 1913 anordner Indenrigsministeriet herved följende i Tilslutning til nævnte Lovs Bestemmelser:

---

[1]) I Henhold til Hjemmestyreloven er Apotekervæsenet overtaget som færösk Særanliggende, jfr. Ll. Nr. 14 af 28. Marts 1949 om Apotekervæsenet. Herefter kræves Landsstyrets Beslutning til Oprettelse af nye Apoteker. Den lovgivende og administrative Myndighed er nu hos Hjemmestyret. Indenrigsministerens, Sundhedsstyrelsens og Rigsombudsmandens Funktioner er saaledes overgaaet til Landsstyret. Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. Apr. 1913 er bortfalden. Jfr. ogsaa Ll. Nr. 60 af 2. Dec. 1949 om Ekspropriation af Grundstykker og Bygninger til Apotek m. m. og Ll. Nr. 63 af 16. Dec. 1949 om Apotekerfond o. a.

KAP. I. *Apotekers Oprettelse og Apotekerbevillingers Meddelelse.*

1 For at drive Apotek kræves kongelig Bevilling, for hvilken erlægges et Gebyr af 75 Kr. I Bevillingen kan ikke paalægges Forpligtelser eller tages Forbehold, som ikke hviler paa Lovhjemmel, men Bevillingshaveren er pligtig at rette sig efter de til enhver Tid om Apotekervæsenet gældende Bestemmelser.

Naar en Bevilling til at drive et Apotek bliver ledig, forholdes der efter Reglerne i § 2, 2det Stykke, i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932. I Overensstemmelse hermed udfærdiger Sundhedsstyrelsen Bekendtgörelse om, at den paagældende Bevilling er ledig. Ansögninger om Apotekerbevilling er stempelfrie. Ansögningerne, der indsendes til Sundhedsstyrelsen, forelægges Forfremmelsesraadet i Köbenhavn, der bestaar af 2 Medlemmer, hvoraf det ene vælges af Apotekernes Organisation og det andet af Medhjælpernes Organisation. For hvert Medlem vælges paa tilsvarende Maade en Stedfortræder. Valgene sker for 3 Aar. Forfremmelsesraadet afgiver til Sundhedsstyrelsen en begrundet Udtalelse om de 5 efter Raadets Skön mest kvalificerede Ansögere i Nummerorden. Derefter afgiver Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeren sin Udtalelse om de indkomne Ansögeres Adkomst til at komme i Betragtning, og sammen med denne fremsendes Raadets Udtalelse.

Hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derfor, maa et Apotek ikke oprettes eller Bevilling til at drive et Apotek ikke meddeles, naar det maa antages, at Apoteket i normal Drift ikke vil kunne give sin Indehaver en Nettoindtægt paa mindst 2/3 af den mindste Nettoindtægt, hvoraf der svares Afgift til Apotekerfonden.

Et Apotek maa kun flyttes med Indenrigsministerens Samtykke, om fornödent i Henhold til kongelig Resolution.

2 Bevilling til at drive Apotek maa ikke gives en Person, der er fyldt 50 Aar, jfr. dog § 18, medmindre han tidligere har haft saadan Apotekerbevilling.

3 Den, der udöver Læge-, Dyrlæge eller Tandlægevirksomhed, maa ikke drive Apotek eller uden Indenrigsministerens Samtykke være knyttet til en Virksomhed, der fremstiller Lægemidler.

KAP. II. *Apotekers Drift.*

4 Den, der faar Bevilling til at drive et Apotek, skal paabegynde Apotekets Drift inden 1 Aar efter Bevillingens Udfærdigelse. Naar Forholdene taler derfor, kan Indenrigsministeren forlænge denne Frist, dog ikke mere end 1 Aar.

Saafremt Apoteket er i Drift, og den fratrædende Apoteker har faaet Bevilling til at drive et andet Apotek, er den tiltrædende Apoteker ikke berettiget til at overtage Driften för den fratrædende Apoteker har overtaget Driften af det ham overdragne Apotek, for saa vidt denne Overtagelse finder Sted inden Udgangen af den i nærværende Paragrafs förste Stykke fastsatte normale Frist af 1 Aar, jfr. § 33 om Overtagelse af et Apotek, der drives af et Bo.

5 Den, der faar Bevilling til at drive et bestaaende Apotek, er forpligtet til, hvis Forgængeren eller dennes Bo önsker det, mod kontant Betaling at köbe Apotekets Inventar og Varebeholdning i det Omfang, hvori disse staar i passende Forhold til Apotekets Behov og er i brugbar Stand.

I Mangel af mindelig Overenskomst om Inventarets og Varernes Beskaffenhed eller om Salgspris og de övrige Salgsvilkaar afgöres Sagen ved Voldgift. Dersom Parterne ikke kan enes om Valget af Voldgiftsmand, udpeges han af Sundhedsstyrelsen. Omkostningerne ved Voldgiften udredes af Forgængeren eller dennes Bo og den nye Apoteker med Halvdelen hver.

For saa vidt den Ejendom, hvori et Apotek er indrettet, kun omfatter Apoteket og Apotekerens Bolig, kan Indenrigsministeren, naar Forholdene taler derfor, bestemme, at den, der faar Bevillingen, paa tilsvarende Vilkaar som i 2det Stykke fastsat skal afköbe den fratrædende Apoteker eller dennes Bo Ejendommen. Bemærkning herom skal dog være indeholdt i Opslaget om den ledige Bevilling.

6 Apotekeren skal selv lede Driften af sit Apotek og er ansvarlig for denne. Det

paahviler ham at sörge for, at det fornödne Personale er til Stede, og at Disciples Antagelse og Uddannelse sker paa forsvarlig Maade og i Overensstemmelse med de herom for Apoteker i det övrige Danmark givne Regler.

7 I Tilfælde af, at en Apoteker ved Sygdom, Bortrejse eller af anden Grund, jfr. saaledes § 34, 3die Stykke, er forhindret i selv at lede Apotekets Drift, og dette Forhold kan antages at strække sig udover et Tidsrum af 3 Døgn, men ikke udover 8 Uger, vil Apoteket være at forestaa af en af Embedslægen godkendt Bestyrer enten paa Apotekerens eller paa Bestyrerens eget Ansvar.

Saafremt Apotekerens Forfald strækker sig udover 8 Uger eller straks maa antages at ville strække sig udover dette Tidsrum, skal Apoteket forestaas af en Bestyrer paa eget Ansvar. Udenfor godtgjort Sygdomstilfælde kan saadan Ordning ikke træffes uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse. Bestyrerens Ansættelse, Lönningsvilkaar m. v. godkendes af Sundhedsstyrelsen.

Driften af et Apotek kan ikke forestaas af Bestyrer udover et Tidsrum af 1 Aar undtagen ved Apotekerens Sygdom. I dette Tilfælde kan Indenrigsministeren, saafremt Apotekeren ved Aarets Udlöb ifölge Lægeattest maa antages at kunne overtage Apotekets Drift i Löbet af en vis Tid og i ethvert Tilfælde inden det följende Aars Udgang, forlænge Bestyrertilladelsen indtil dette Tidspunkt.

8 Paa ethvert Apotek skal der som Medhjælp holdes mindst een farmaceutisk Kandidat. Sundhedsstyrelsen kan dog tillade, at der som Enemedhjælper holdes en eksamineret Medhjælper. For Apoteker med mindre Omsætning og i övrigt, naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Indenrigsministeren bestemme, at Apoteket helt eller delvis drives uden den i 1ste og 2det Pkt. nævnte Medhjælp.

Kan den paabudte Medhjælp ikke skaffes paa Grund af Konflikt mellem Apotekere og Medhjælpere, og dette kan medföre Fare for Standsning af eller væsentlig Indskrænkning i Befolkningens eller det offentliges Medicinforsyning, henviser Amtmanden Konflikten til den i Henhold til Lov Nr. 86 af 31. Marts 1928 udnævnte Forligsmand, hvorefter Sagen behandles i Overensstemmelse med de i den nævnte Lov indeholdte Regler med de nödvendige Forandringer.

Finder Amtmanden det i saadant Konfliktstilfælde paakrævet, er han berettiget til midlertidig at fritage Apotekerne for Pligten til at benytte den i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Medhjælp, hvor dette normalt fordres, og til uanset denne Anordnings övrige Bestemmelser at give Apotekerne saadanne Tilladelser, som findes tjenlig til at vedligeholde en for Befolkningen og det offentlige saa vidt muligt uforstyrret Medicinforsyning.

9 Ingen kan antages som Medhjælper förste Gang eller paa ny efter i 1 Aar ikke at have gjort Tjeneste paa et dansk Apotek, forinden han for Apotekeren forelægger behörig Helbredsattest. Hvor intet andet er særligt bestemt, gælder de af Sundhedsstyrelsen for Apoteker i det övrige Danmark herom givne Bestemmelser.

10 Indenrigsministeren bestemmer under Iagttagelse af Reglerne i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932, hvorledes Apotekets Drift midlertidig skal ordnes, naar Apotekeren er forhindret i at lede Driften af Apoteket, uden at der er truffet Ordning i Henhold til § 7, eller naar Bevillingen bortfalder. Ministeren kan i fornödent Fald lade Apoteket drive for Apotekerfondens Regning.

11 Ethvert Apotek skal have et af Sundhedsstyrelsen godkendt Navn.

Hvor intet andet er fastsat, gælder de Regler, som af Sundhedsstyrelsen gives for Apotekers Indretning og Drift i det övrige Danmark, og saavel Apotekerne som deres Personale er pligtige at rette sig efter disse.

Et Apotek skal til enhver Tid være tilgængeligt for Udlevering af Lægemidler, derunder indbefattet Forbindsstoffer. Hvor der findes to eller flere Apoteker, kan Indenrigsministeren dog bestemme, at et eller flere af Apotekerne holdes lukket i visse, af Indenrigsministeren fastsatte Tider, dog ikke udover de for Butikker fastsatte Lukketider, medmindre særlige Forhold foreligger, ligesom han kan give Tilladelse til, at et Apotek, som i Henhold til § 8, 1ste Stykke, drives uden eksamine-

ret Medhjælp, holdes lukket nogle Timer om Dagen paa nærmere af Ministeren fastsatte Vilkaar.

12 Enhver, der driver Apotek, er forpligtet til at före Regnskab over Apotekets Omsætning og Driftsudgifter, overensstemmende med de Regler, som indeholdes i Lovbestemmelserne om Bogföring, eller som i övrigt gives af Indenrigsministeren.

Regnskabsbögerne med Bilag skal fremlægges til Eftersyn, naar det forlanges af nogen, som dertil er bemyndiget af Indenrigsministeren, jfr. § 35, 2det Stykke.

13 Enhver, der driver Apotek, skal aarlig inden 15. Februar paa et af Indenrigsministeren godkendt Skema til Sundhedsstyrelsen indsende en paa Tro og Love affattet Opgörelse af Apotekets Indtægter og Udgifter i det forlöbne Kalenderaar i det Omfang, hvori disse kommer i Betragtning i Henhold til Bestemmelserne om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden. Ved Ændring i Apotekets Ledelse i Aarets Löb skal Opgörelse for den forlöbne Del af Aaret inden 6 Uger efter Fratrædelsen indsendes til Sundhedsstyrelsen. Forpligtelsens Efterlevelse kan fremtvinges af Sundhedsstyrelsen ved Dagböder paa 2—10 Kr. Böderne tilfalder Apotekerfonden.

Enhver, der driver Apotek, skal give Indenrigsministeren og Sundhedsstyrelsen de Oplysninger om Apoteket og dets Forhold, som det har Betydning for dem at kende.

14 Enhver, der driver Apotek, samt Apotekets Personale skal hemmeligholde, hvad de erfarer eller formoder om den Sygdom, for hvilken et Lægemiddel er foreskrevet, undtagen i Tilfælde, hvor Vidnepligt följer af den almindelige Lovgivning.

15 Om Strafskyld og Erstatningsansvar for begaaede Fejl gælder de almindelige Regler; overfor Sundhedsmyndighederne har Apoteker og Medhjælper hver især Ansvar for det faglige Arbejde, som enten er udfört af vedkommende selv eller hörer under hans Tilsyn.

Med Hensyn til Filialapoteker gælder det, at Moderapotekets Ejer er ansvarlig for Vareforraadets forsvarlige Beskaffenhed og de fornödne Redskabers og Inventariesagers Tilstedeværelse; derimod er den ansatte Medhjælper i samme Udstrækning som Medhjælpere i Almindelighed ansvarlig for Filialapotekets Drift i andre Henseender.

KAP. III. *Medicinhandel.*

16 Det er forbeholdt Apotekerne paa Færöerne at udbyde, forhandle eller udlevere dels de Varer, for hvilke der er truffet Bestemmelse herom i de for Færöerne gældende lovmæssige Regler, dels de Varer, som til enhver Tid er forbeholdt Apotekerne i det övrige Danmark, medmindre andet særligt er bestemt for Færöerne.

De Apotekerne forbeholdte Varer maa ikke til Videreforhandling sælges eller udleveres til Personer, som ikke er berettiget til at forhandle dem.

Hvor intet andet er fastsat, gælder de Regler, der af Indenrigsministeren gives for det övrige Danmark om Indförsel af de Apotekerne forbeholdte Varer og disses Transport og Opbevaring hos Fabrikant eller Handlende samt om Udlevering af Medicinpröver til Læger.

17 For saa vidt særlige for Færöerne gældende Bestemmelser ikke er til Hinder herfor, har Apotekerne i Medför af den dem meddelte Bevilling udover, hvad de er forpligtet til at före eller fremskaffe, Ret til fra Apoteket at forhandle alle Varer, der er forbeholdt Apotekerne, alt, hvad der kan bruges ved et Sygeleje, og alt, hvad der overhovedet kan tjene som Lindrings- og Lægemiddel for Mennesker eller Dyr, endvidere Forbindstoffer, Desinfektionsmidler, kosmetiske Midler og lignende.

18 Ret for Apotekerne til Handel med andre end de i § 7 nævnte Varer kan kun erhverves og udöves i Henhold til den til enhver Tid for Færöerne gældende Lovgivning.

19 Hospitaler, Sygehuse, Sanatorier, Sindssygehospitaler og lignende Anstalter, som drives af Stat eller Kommune, eller som nyder saadant Statstilskud, at de efter

Indenrigsministeren Skön maa sidestilles med disse, har Ret til at indrette Hospitalsapotek, naar de iagttager de Forskrifter, som Indenrigsministeren giver derfor. Naar intet andet særligt er bestemt, er de af Indenrigsministeren for Hospitalsapoteker i det övrige Danmark givne Forskrifter — jfr. Bekendtgörelse af 14. September 1932 — gældende med de Ændringer, som följer af Reglerne i nærværende Anordnings § 26. Under Iagttagelse af de paagældende Forskrifter har de nævnte Anstalter Ret til ved en paa Hospitalet ansat, af Sundhedsstyrelsen godkendt farmaceutisk Kandidat at lade tilberede Lægemidler til de paa vedkommende Anstalt til Behandling liggende Patienter og til dennes Personale samt til Patienter paa og Personale ved andre under samme Institution hörende eller indenfor samme Köbstad eller Sognekommune, som Hospitalsapoteket, værende Anstalter af ovennævnte Art.

Hospitalsapoteker er ligestillet med Apoteker, hvad Vareindköb og Kontrol med Medicinens Tilberedning angaar.

Ellers har et Hospital, offentligt eller privat Sygehus eller Læges Klinik kun Ret til paa vedkommende Læges Ansvar at afveje, oplöse, fortynde eller fordele Lægemidler, idet Afvejning og Oplösning, der svarer til en Afvejning, dog ikke maa ske for stærkt virkende Lægemidlers Vedkommende, og ingen Præparation eller Sammenblanding maa foretages. De i § 16, 1ste Stykke, omhandlede Varer skal indköbes paa dansk Apotek eller fra Statens Seruminstitutter. Dog kan Hospitaler, der anvender de nævnte Varer i större Mængde, erholde Indenrigsministerens Tilladelse til at tage dem fra andre Leverandörer paa Betingelse af, at Varerne er af samme Kvalitet som de, der skal leveres fra Apotekerne, og Hospitalet underkaster sig den Kontrol, der i saa Henseende maatte findes fornöden, og betaler den derved foranledigede Udgift.

20 Læger, som ikke i Medför af § 4, 3die Stykke, i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. April 1913 har faaet Tilladelse til at distribuere, eventuelt dispensere Medicin, maa ikke udlevere Medicin, derunder Medicinpröver, og Forbindstoffer. Det er kun tilladt Læger i Praksis at medtage og benytte Medicin, der er köbt paa et dansk Apotek eller paa Statens Seruminstitutter, samt Forbindstoffer, for saa vidt saadant er nödvendigt for den öjeblikkelige Behandling af Patienterne.

21 Tilberedninger efter Receptformler, som af Sundhedsstyrelsen efter indhentet Udtalelse fra Farmakopekommissionen i Köbenhavn anses for velkendte og almindeligt brugte, samt Stoffer og Præparater, som findes optaget og beskrevet i de gældende eller ældre danske Farmakopeer, i almindeligt tilgængelige Receptsamlinger, lægvidenskabelige eller farmaceutiske Haandböger, eller som efter Sundhedsstyrelsens Skön efter forud indhentet Udtalelse fra Farmakopekommissionen i Hovedsagen svarer til disse, maa ikke bringes i Handelen som medicinske Specialiteter, jfr. § 28. Denne Bestemmelse gælder dog ikke for medicinske Specialiteter, som er bragt i Handelen, för tilsvarende Præparater optages i Farmakopeerne eller Receptsamlingerne.

22 Paa ethvert Apotek skal de Forskrifter overholdes, der indeholdes i de gældende Farmakopeer.

Ethvert Apotek skal stedse være forsynet med tilstrækkeligt Forraad af de i Farmakopeerne anförte Stoffer. Sundhedsstyrelsen kan dog, naar Forholdene særlig taler derfor, fritage et Apotek for at være forsynet med enkelte af de dér anförte Stoffer.

Lægemidler, for hvis Fremstilling Farmakopeerne giver Forskrifter, deriblandt ogsaa skaarne, knuste eller pulveriserede Droger, kan, saafremt de ikke tilberedes paa Apoteket selv, kun indköbes paa Apotekernes Ansvar fra et andet dansk Apotek eller fra et dansk Laboratorium, der underkaster sig den i saa Henseende fornödne Kontrol, for hvilken der betales en af Indenrigsministeren i Forhold til Laboratoriets Omsætning fastsat aarlig Afgift, der indgaar i Apotekerfonden, og som fastsættes saaledes, at kun de til Kontrollen medgaaede Udgifter dækkes, men som dog ikke maa være under 50 Kr. Kontrollen udföres af de farmaceutiske Visi-

tatorer. Saafremt et Laboratorium ikke overholder Kontrolbestemmelserne, kan Indenrigsministeren forbyde Laboratoriet Fremstillingen af de paagældende Varer.

Hvor intet andet særligt er bestemt, gælder i de i nærværende Paragraf omhandlede Henseender de for det övrige Danmark fastsatte Regler.

23 Hvor intet andet særligt er bestemt, gælder de af Sundhedsstyrelsen for det övrige Danmark fastsatte Regler om, hvilke Lægemidler Apotekerne kun maa udlevere efter Rekvisition ved en af en her i Landet autoriseret Læge, Dyrlæge eller Tandlæge udstedt Recept, og de af Sundhedsstyrelsen givne Forskrifter for Recepters Affattelse m. v. samt Sundhedsstyrelsens Bestemmelser om, at et Lægemiddel kun maa udleveres under de af Sundhedsstyrelsen tilladte Benævnelser.

24 Ved Salg af Lægemidler gælder de for det övrige Danmark i Henhold til kongelige Resolutioner fastsatte Takster og de dertil knyttede Regler, medmindre andet særligt er bestemt for Færöerne.

Ved Udlevering efter Recept maa der hverken tages höjere eller lavere Betaling, end Takstangivelserne lyder paa; dog kan Rabat ydes til distribuerende og dispenserende Læger, Kommuner, Hæren og Flaaden, Sygehuse, anerkendte Sygekasser, og andre Institutioner og Virksomheder, naar der opnaas Enighed derom mellem de paagældende og vedkommende Apoteker; ligeledes kan Rabat ydes til fattige. For det övrige Salgs Vedkommende maa Takstangivelserne ikke overskrides.

En paa Apoteket anvendt særlig Fremstillingsmaade berettiger ikke Apotekeren til at tage höjere Pris for et Lægemiddel end den, der vilde fremkomme ved Beregning efter Taksternes Principper.

25 Enhver, der driver Apotek, er forpligtet til mod kontant Betaling at udlevere de Lægemidler, som Apoteket skal være forsynet med, for de i § 23 omhandlede Lægemidlers Vedkommende dog kun, naar de rekvireres ved Recept.

Indenrigsministeren kan efter at have indhentet en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen paabyde den, der driver et Apotek, til de i § 19, 1ste Stykke, omhandlede Hospitaler m. v. i Apotekets Opland at levere de Apotekerne forbeholdte Varer, saaledes at de betales efter særlige Medicintakster, der i Henhold til § 24, 1ste Stykke, fastsættes bl. a. under Hensyn til Leverancens Störrelse.

Naar en Læge har givet en Recept Paategning om, at de derpaa anförte Lægemidler, derunder Forbindstoffer, tiltrænges uopholdelig, samt angivet, for hvis Regning Leveringen menes at ske, er Apotekeren forpligtet til, eventuelt mod Tilbageholdelse af Recepten, at udlevere Lægemidlerne hurtigst muligt, selv om der ikke medfölger Betaling eller ikke stilles Sikkerhed herfor.

26 Apoteker og Filialapoteker, de i § 19 nævnte Hospitalsapoteker m. v., der indköber Varer udenfor dansk Apotek, og de i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. April 1913 § 4, 1ste og 2det Stykke, omhandlede Haandköbsudsalg, samt Medicinbeholdningerne hos de i samme Lovs § 4, 3die Stykke, omhandlede Læger skal underkastes Eftersyn mindst een Gang aarlig.

Eftersynet foretages af vedkommende Embedslæge. I Eftersynet af Apoteker og Filialapoteker deltager mindst hvert 3die Aar en af Indenrigsministeren udpeget farmaceutisk Visitator, som i det Omfang, Forholdene maatte kræve, samtidig deltager i de övrige ovenanförte Eftersyn. For Visitators Eftersyn gælder de for det övrige Danmark fastsatte Regler. For Embedslægens Eftersyn fastsætter Sundhedsstyrelsen særlige Regler. Eftersynet er berettiget til at udtage Pröver af Varer og indsende dem til Undersögelse i de farmaceutiske Visitatorers Laboratorium i Köbenhavn.

De ved Eftersynene paaviste Mangler skal uopholdelig rettes. Tvistigheder med Hensyn hertil eller overhovedet med Hensyn til Eftersynene kan indbringes for Sundhedsstyrelsen.

For hvert Eftersyn af et Apotek betales 100 Kr., af et Filialapotek 25 Kr. og af et Haandköbsudsalg 2 Kr.

27 Hvor intet andet særligt er bestemt, gælder de Forbud, som af Indenrigsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen udstedes for det övrige Danmark

mod Indförsel og Salg af Lægemidler, hvis Sammensætning ikke er angivet, og af Sera, Vacciner og Bakterieprodukter til medicinsk Brug, hvis Sammensætning og profylaktiske eller terapeutiske Værdi ikke lader sig kontrollere, samt af saadanne Originalpræparater, der ikke omfattes af Bestemmelserne i § 28, eller hvis Pris staar i et urimeligt Forhold til, hvad samme Præparat under et andet Navn koster.

28 Medicinske Specialiteter er undergivet Kontrol saavel med Hensyn til deres Indhold og Sammensætning som med Hensyn til Navn, Pris og den Maade, paa hvilken Forhandling finder Sted. Sundhedsstyrelsen er berettiget til af Specialitetens Fremstiller eller Importör at kræve meddelt de for Kontrollen nödvendige Oplysninger.

Ved medicinske Specialiteter forstaas i denne Anordning Stoffer eller Præparater, hvis Salg og Udlevering er Apotekerne forbeholdt, og som falholdes som Lægemidler i Fabrikantens for Forbrugeren bestemte og ved Form og Indholdsmængde karakteriserede Pakning.

Pakningen skal være forsynet med Fremstillerens Firmanavn og Adresse — ved udenlandske Specialiteter tillige med Importörens Navn og Adresse — og en Angivelse af de virksomme Indholdsstoffers Navn og Mængde. Specialitetens Navn maa ikke antyde dens Virkning eller Anvendelse som Lægemiddel.

Kontrollen udöves af Sundhedsstyrelsen efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler, bl. a. med Hensyn til Arten og Omfanget af de Undersögelser og Pröver, der i den Anledning kan finde Sted. Til Dækning af Udgifterne ved Kontrollen betaler den paagældende Fabrikant eller Importör et af Indenrigsministeren fastsat Gebyr. Gebyrerne indgaar i Apotekerfonden, med hvilken Sundhedsstyrelsen aarligt afregner. Apotekerfonden afholder Udgifterne ved Kontrollen.

Sundhedsstyrelsen kan forbyde eller træffe indskrænkende Bestemmelser om Indförsel, Salg og Udlevering af de i nærværende Paragraf omhandlede Lægemidler:

1) naar Specialitetens Sammensætning og Lægemidlet iövrigt ikke svarer til, hvad der findes angivet paa den Etikette, Indpakning, Omslag, Följeseddel o. l., hvormed det udleveres,
2) naar Specialitetens Sammensætning ikke er konstant, eller Indholdsstofferne mangler den efter Sundhedsstyrelsens Skön fornödne Renhed og Kvalitet,
3) naar den for Specialiteten forlangte Pris ikke staar i rimeligt Forhold til Indholdsstoffernes Pris eller de med Fremstillingen forbundne Omkostninger.
4) naar Specialiteten efter Sundhedsstyrelsens Skön ikke kan antages at være i Besiddelse af den Virkning, for hvilken den anbefales, eller Specialitetens Anvendelse vil kunne medföre Fare af sundhedsmæssig Art,
5) naar de af Sundhedsstyrelsen begærede, til Specialitetens Undersögelse nödvendige Oplysninger ikke tilvejebringes, og det paabudte Gebyr for Undersögelsen ikke erlægges.

Sundhedsstyrelsen, det ved denne ansatte Personale og den antagne Medhjælp skal behandle alle de i Anledning af Spörgsmaalet om Kontrollens Udövelse modtagne Oplysninger som Embedshemmeligheder.

De af Sundhedsstyrelsen for det övrige Danmark paa dette Omraade udstedte Forbud m. v. gælder ogsaa for Færöerne.

29 Det er forbudt ved Bekendtgörelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade direkte eller indirekte at reklamere for Varer som lægende, desinficerende eller i övrigt forebyggende eller virksomme mod Sygdom, for saa vidt saadant ikke sker udelukkende overfor Læger, Tandlæger, Dyrlæger eller Apotekere.

De Forbud, som Sundhedsstyrelsen for det övrige Danmark udsteder imod, at der ved Bekendtgörelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade reklameres for Lægemidler, derunder indbefattet Forbindstoffer, for Bandager, elektriske Bælter, Helbredelsesapparater mod Tunghörighed, Synsforstyrrelser og lignende, samt for Præparater til Desinfektion af Personer, Værelser eller Effekter, gælder ogsaa for Færöerne.

Af Reklamering for de af Sundhedsstyrelsen forbudte medicinske Specialiteter samt for Detailsalg fra Udlandet af nogen af de i 2det Stykke omhandlede Varer er forbudt.

Det paahviler Sundhedsstyrelsen at føre Kontrol med Overholdelsen af Bestemmelserne i nærværende Paragraf.

KAP. IV. *Apotekerbevillingers Ophör.*

30 Apotekerbevillinger bortfalder, naar Indehaveren faar anden Apotekerbevilling eller ikke mere opfylder de i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. April 1913 § 2, 2det Stykke, fastsatte Betingelser. Ved Forflyttelse eller Fratræden er Apotekeren berettiget og forpligtet til at drive Apoteket, indtil den nye Bevillingshaver overtager Driften, jfr. § 4, dog aldrig længere end i 2 Aar.

31 Enhver Apotekerbevilling, der er meddelt efter Ikrafttrædelsen af denne Anordning, bortfalder senest med Udgangen af den Maaned, hvori Indehaveren fylder 70 Aar, jfr. dog § 48.

32 Naar en en Apoteker i Henhold til § 7 meddelt Tilladelse til at lade sit Apotek forestaa af en Bestyrer udlöber, bortfalder Bevillingen, dersom Apotekeren ikke er i Stand til paa ny vedvarende at lede Driften af sit Apotek.

33 Naar en Apoteker afgaar ved Döden, gælder der med Hensyn til Boets Ret og Forpligtelse til at fortsætte Driften följende Regler:

a) Vedgaas Arv og Gæld, er Boet berettiget og forpligtet til ved en ansvarlig Bestyrer, hvis Ansættelse, Lönningsvilkaar m. v. godkendes af Sundhedsstyrelsen, at fortsætte Apotekets Drift i 6 Maaneder efter Apotekerens Död og, saafremt Apoteket ikke nedlægges, endvidere, indtil den nye Apoteker er tiltraadt.

b) Fragaas Arv og Gæld, eller tages Boet under Konkursbehandling, træffer Indenrigsministeren de fornödne Bestemmelser om Apotekets Drift, jfr. § 10.

34 Maa det antages, at en Apotekers eller Medhjælpers Udövelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker enten paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed, afgiver Sundhedsstyrelsen, saafremt Apotekeren ikke opgiver sin Bevilling, til Indenrigsministeren Indstilling om, at den paagældende, saafremt han er Apoteker, frakendes Retten til at drive Apotek eller til at tilberede Lægemidler eller til overhovedet at fungere paa noget Apotek her i Landet, og hvis han er Medhjælper, frakendes de to sidstnævnte Beföjelser. Forinden Sundhedsstyrelsen afgiver sin Indstilling, skal Sagen forelægges Retslægeraadet. Endvidere skal der gives vedkommende Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han önsker det, mundtlig for Sundhedsstyrelsen i et i den Anledning afholdt Möde, i hvilket ogsaa Retslægeraadet deltager. Retslægeraadet afgiver altid skriftlig Erklæring i Sagen. Endvidere skal paagældende opfordres til — skriftlig eller i det nævnte Möde — at erklære, om han önsker Sagen afgjort ved Dom eller underkaster sig Indenrigsministerens Afgörelse. Afgives saadan Erklæring ikke inden en Frist af 14 Dage, vil Sagen være at indbringe for Domstolene.

Under den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke ommeldte Sags Behandling i Sundhedsstyrelsen har den paagældende Ret til overfor Styrelsen at optræde ved eller i Forening med en af ham valgt Tillidsmand, ligesom han og Tillidsmanden paa hans Vegne har Ret til at göre sig bekendt med samtlige Sagens Akter, saaledes som disse foreligger for Sundhedsstyrelsen.

I paatrængende Tilfælde, hvor den paagældendes fortsatte Virksomhed skönnes at frembyde overhængende Fare, kan Amtslægen midlertidig fratage ham Retten til at udöve den. Amtslægen skal da straks göre Indberetning til Sundhedsstyrelsen, der, hvis den ikke ophæver Beslutningen, videresender Sagen til Indenrigsministerens endelige Afgörelse.

Skal Spörgsmaalet om endeligt at fratage en Apoteker eller Medhjælper Retten til at udöve Virksomhed afgöres ved Dom, foranlediger Indenrigsministeren Retssag

anlagt mod paagældende i den borgerlige Retsplejes Former. Dersom Retten frakendes den paagældende, kan det ved Dommen bestemmes, at Anke ikke har opsættende Virkning. En Apotekerbevilling bortfalder dog ikke, för endelig Domsafgörelse foreligger.

Dersom Indenrigsministeren, forinden han tager Stilling til, om Retten til at udöve Virksomhed bör söges frataget en Apoteker eller Medhjælper, anser det for nödvendigt, at denne underkastes Lægeundersögelse, eventuelt ved Indlæggelse paa et Sygehus eller et Sindssygehospital, opfordrer han den paagældende til at underkaste sig saadan Undersögelse. Vægrer den paagældende sig herved, forelægger Indenrigsministeren Spörgsmaalet for den Ret, ved hvilken en eventuel Retssag vil være at anlægge. Retten afgör Spörgsmaalet ved Kendelse. Saadan Afgörelse kan ogsaa træffes af Retten, efter at Retssag er anlagt. Saafremt den paagældende undlader at efterkomme en Kendelse, der gaar ham imod, fratager Indenrigsministeren ham Retten til at udöve Virksomhed, og hvis Retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved Lægeundersögelsen afholdes af Statskassen.

Indenrigsministeren kan efter Ansögning meddele en Apoteker eller Medhjælper, hvem Retten til at udöve Virksomhed er frataget, Tilladelse til paa ny at udöve saadan Gerning, saafremt de Fratagelsen begrundede Omstændigheder ikke længer findes at være til Stede. Indenrigsministerens Nægtelse af at tage Ansögningen til Följe kan ikke indbringes for Domstolene, för der er forlöbet et Aar efter den Afgörelse, ved hvilken Retten endeligt blev paagældende frataget, eller efter en Dom, ved hvilken der nægtedes ham Tilladelse til paa ny at udöve Virksomhed.

[1]) Har en Apoteker ved strafbart Forhold vist sig uskikket til at udöve Virksomhed som Apoteker eller uværdig til den fornödne Tillid, kan Retten til at drive Apotek eller til at tilberede Lægemidler eller til overhovedet at fungere paa noget Apotek her i Landet ved Dommen frakendes ham for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar. Tilsvarende gælder for en Medhjælper, for saa vidt angaar de to sidstnævnte Beföjelser. Anke har ikke opsættende Virkning. En Apotekerbevilling bortfalder dog ikke, för endelig Domstolsafgörelse foreligger. Straffelovens § 79, Stk. 4, finder tilsvarende Anvendelse. Er Retten fradömt for bestandig, kan Indenrigsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forlöb, meddele vedkommende Tilladelse til paa ny at at udöve Virksomhed, naar Omstændighederne taler derfor.

KAP. V. *Apotekerfonden.*[2])

KAP. VI. *Pensioner og Understöttelser.*[3])

39 Enhver Apoteker, hvis Bevilling bortfalder i Henhold til Bestemmelserne i § 31, eller som maa opgive sin Bevilling paa Grund af en Sygdom, der gör ham uskikket til at lede Apotekets Drift, jfr. herved § 32, er fra sin Fratræden fra Apotekets Drift berettiget til en Pension fra Apotekerfonden paa 2.400 Kr. aarlig med Reguleringstillæg efter de Regler, der gælder for Statens Tjenestemænd. De af Indenrigsministeren for Apotekere i det övrige Danmark fastsatte Vilkaar for vedvarende at oppebære Pension gælder ogsaa for Færöerne.

Saafremt der oprettes en Institution for Pensionering af Apotekere, og dennes Vedtægter er stadfæstet af Indenrigsministeren, kan der fra Apotekerfonden ydes et aarligt Bidrag til Institutionen, imod at dens Medlemmer frafalder Kravet paa den i nærværende Paragraf omhandlede Pension. Bidraget udgör 2.400 Kr. aarligt foruden Reguleringstillæg for hvert Medlem, der oppebærer Pension fra Institutionen.

40 Den, der bliver Enke efter en pensionsberettiget eller pensioneret Apoteker, er

[1]) Som ændret ved An. Nr. 19 af 22. Jan. 1940.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 63 af 16. Dec. 1949 om Apotekerfond o. a. (særlig færösk Apotekerfond).
[3]) Jfr. Apotekerfondens Skrivelse af 3. Jan. 1953 om en Særordning for Færöerne.

berettiget til en Pension fra Apotekerfonden paa 2.000 Kr. aarlig med Reguleringstillæg efter de Regler, der gælder for Enker efter Statens Tjenestemænd.

Der ydes Börnepension eller Börnetillæg til Enkepension efter de Regler, der gælder for Börn efter Statens Tjenestemænd.

For at oppebære de saaledes fastsatte Pensioner og Tillæg gælder tilsvarende Vilkaar som for det övrige Danmark.

Apotekerne er forpligtet til paa Forlangende at give Oplysning om deres ægteskabelige Stilling, om Hustrus og Börns Alder m. v.

41 Enhver, der driver Apotek, er forpligtet til for hver paa Apoteket ansat Medhjælper at yde Bidrag til den af Indenrigsministeren godkendte Institution »Farmaceuternes Pensionskasse«. Om Bidragets Störrelse samt Paalæg af Strafrenter gælder de af Ministeren for det övrige Danmark trufne Bestemmelser.

Saa længe den i Pensionsinstitutionens Vedtægt hjemlede Normalpension ikke udgör for Apotekermedhjælpere og dermed ligestillede samt for disses Enker henholdsvis 2.000 Kr. og 1.400 Kr. aarlig med Reguleringstillæg efter de Regler, der gælder for Statens Tjenestemænd eller Enker efter saadanne, ydes der af Apotekerfonden et Tilskud til saadanne Pensioner, saaledes at de naar de anförte Belöb. Saafremt en Medhjælper eller Enke, som oppebærer Pension fra Pensionsinstitutionen, dokumenterer at være sikret et yderligere aarligt Belöb ved Livrente eller paa anden af Indenrigsministeren godkendt Maade, ydes der endvidere den paagældende af Apotekerfonden et Tilskud af samme Störrelse, dog ikke mere end henholdsvis 300 Kr. og 200 Kr. Naar den i Pensionsinstitutionens Vedtægt hjemlede Normalpension overstiger de anförte Belöb 2.000 Kr. og 1.400 Kr. aarlig med Reguleringstillæg, nedsættes de anförte Tilskudsbelöb med det overstigende Belöb.

Saafremt en Apoteksmedhjælper, som kunde have indmeldt sig i Pensionsinstitutionen ved dennes Stiftelse, men ikke har gjort dette, dokumenterer, at der er sikret ham et aarligt Belöb ved Livrente eller paa anden af Indenrigsministeren godkendt Maade, kan Indenrigsministeren af Apotekerfonden yde ham en Understöttelse med samme Belöb — dog ikke mere end 900 Kr. aarlig, naar han efter Institutionens Vedtægt vilde faa Pension fra denne, hvis han havde været Medlem.

KAP. VII. *Straffebestemmelser.*

42 For urigtig Opgivelse af Indtægt, Udgift eller andre Oplysninger, der er krævet til Fastsættelse af Afgift til Apotekerfonden eller til Opnaaelse af Tilskud fra denne, kan der ikendes Böde paa indtil det tidobbelte af den deraf följende Fordel, hvilken Böde tilfalder Apotekerfonden. Böde ifölge denne Bestemmelse kan ikke beregnes for længere Tidsrum end 10 Aar, og den ikendes af Indenrigsministeren, medmindre denne eller den skyldige önsker Sagen indbragt for Retten.

Iövrigt straffes Overtrædelse af denne Anordning eller de i Henhold til denne udfærdigede Bestemmelser, for saa vidt den övrige Lovgivning ikke medförer strengere Straf, med Böder, der tilfalder Apotekerfonden. Sagerne kan kun med Sundhedsstyrelsens for hvert enkelt Tilfælde indhentede Samtykke sluttes uden Dom.

Paatalemyndigheden skal sende Sundhedsstyrelsen Meddelelse om alle Sager vedrörende Overtrædelse af denne Anordning eller de i Medför af samme givne Bestemmelser. Meddelelse skal ogsaa sendes, naar de borgerlige Rettigheder frakendes en Apoteker eller Medhjælper, eller hvis en saadan ved Dom frakendes Retten til at udöve Virksomhed.

Naar en Apoteker eller Medhjælper — midlertidig eller endelig — fortaber Retten til at udöve Virksomhed, udsteder Sundhedsstyrelsen offentlig Bekendtgörelse derom, ligesom den — naar den finder Anledning dertil — kan lade Domme, afsagte i Henhold til denne Paragraf, offentliggöre.

43 Saafremt en Pernson, der har mistet Retten til at tilberede Lægemidler eller til at fungere paa et Apotek, vedblivende udöver saadan Virksomhed, straffes han med Böde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

KAP. VIII. *Apotekerafgift og Tilskud af Apotekerfonden.*[1])

KAP. IX. *Ikrafttrædelse m. v.*

48 Indtil 31. December 1942 kan der meddeles farmaceutiske Kandidater indtil deres fyldte 55 Aar Bevilling til at drive Apotek, hvilken Aldersgrænse derefter nedsættes med 1 Aar hvert 3die Aar, indtil den i § 2 fastsatte Aldersgrænse af 50 Aar er naaet.

Apotekerbevillinger, som maatte blive meddelt för 31. December 1942, saavel som Bevillinger, der er udfærdiget för 31. December 1932 med Forbehold om, at Indehaveren er underkastet de til enhver Tid om Apoteker og deres Indehavere gældende Lovbestemmelser, bortfalder först med Udgangen af den Maaned, hvori Indehaveren fylder 75 Aar, hvilken Aldersgrænse derefter nedsættes med 1 Aar hvert 3die Aar, indtil den i § 31 fastsatte Aldersgrænse af 70 Aar er naaet.

Enhver Indehaver af Bevilling til at drive Apotek har Ret til at opgive Bevillingen, naar han er fyldt 70 Aar, med Ret til Pension efter Reglerne i § 39.

49 Enhver af Sundhedsstyrelsen i Henhold til nærværende Anordning truffen Afgörelse kan indankes for Indenrigsministeren.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. November 1937. De i § 45, 2det Stykke, indeholdte Afgiftsbestemmelser træder dog först i Kraft 1. Juni 1938, saaledes at disse Bestemmelser anvendes förste Gang ved Beregningen af den Afgift, der vil være at betale i December Termin 1938.

Fra Anordningens Ikrafttræden ophæves Bekendtgörelse Nr. 648 af 13. December 1918 om Apotekervæsenet m. v. paa Færöerne og Bekendtgörelse Nr. 18 af 11. Marts 1931 om Ændringer heri.

1. Nov. REGLEMENT for Forvaltningen af KLAKSVIG HAVN.

(Af lignende Indhold som Reglement for Forvaltningen af Thorshavn Havn af 21. Juli 1930).

15. Nov. — Skaði í grindadansi. (Lögtingssamtykt).

Eftir grindareglugerðini kann endurgjald veitast fyri mannskaða og skaða upp á reiðskap »i Anledning af Grindefangsten«. Nevndin má halda, at endurgjald ikki kann veitast í tí fyriliggjandi tilfellinum, sum fellur uttanfyri reglurnar í grindareglugerðini. Samtykt ikki at veita endurgjald.

16. Nov. — Oyðan av ravni og kráku. (Lögtingssamtykt).

Af Amtsfonden vil der fremtidig gennem vedkommende Sysselmand kunne betales i Præmie for Udryddelse af Ravne og Krager 1 Kr. for Ravnenæb og 30 Øre for Kragenæb.

12. Jan. 1938. — Bek. om ORDENSREGLEMENT for KLAKSVIG HAVN.

Til Havnens Omraade henregnes Farvandet inden for en Linie mellem de saakaldte »Øðuklettar« paa Vestsiden og den saakaldte »Kluftin« paa Østsiden af Klaksvigbugten.

Grænsen er paa begge Sider af Fjorden markeret ved en hvid Varde.

Havnen dannes af en naturlig Bugt, der ved en fra Vestsiden udgaaende Pier er delt i et Yderbassin og et Inderbassin.

For det under Havnen hörende Omraade har Ministeriet under Dags Dato i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följende Reglement:

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Handel, Industri og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre dansk Farvand« anförte Bestemmelser med följende Tilföjelser:

[1]) Nærmere Regler om Apotekerafgift er endnu ikke fastsat.

Inden for de nedennævnte 2 Omraader er det efter Havneopsynets nærmere Anvisning tilladt at oplægge Fartöjer, uden at disse behöver at afgive de reglementerede Lys- og Lydsignaler:

1. I Inderbassinet inden for en Linie, udgaaende fra Sydhjörnet af den kommunale Havneplads i Retning 30 m Syd om det sydvestlige Hjörne af Köbmand Kjölbro's Anlægsbro i Mörkenöre.
2. I Yderbassinets Vestside inden for et Omraade, begrænset af följende Linier:
   a. Mod Nord: Den ved »Änna å Stongunum« paa Fjordens Vestside med 2 grönne faste Fyr afmærkede Linie.
   b. Mod Øst: En Linie parallel med Indsejlingsfyrlinien i en Afstand af 30 m Vest for denne.
   c. Mod Syd: En Linie, udgaaende fra Nordhjörnet af den kommunale Havneplads i Retning parallel med den yderste Strækning af Pieren.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. November 1931 omhandlede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)«[1]) med följende Tilföjelser og Ændringer:

Til § 11, Stk. 6, föjes:

»Det er dog tilladt Passagerskibe at benytte Sirene eller Dampflöjte til ved en lang og henholdsvis en, to og tre korte Toner at avertere, at Afgang finder Sted om 1 Time, ½ Time eller er umiddelbart forestaaende.«

Til § 13 föjes som 2. Stk.:

»Fiskevaskning og Fiskerensning paa Havnens Kajer, Broer og övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal efter Arbejdets Tilendebringelse uopholdelig fjernes af de paagældende, og Pladsen omhyggelig spules.«

§ 55 affattes saaledes:

»Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt af Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.

Dette Reglement træder i Kraft den 1. Marts 1938.

Fra ovennævnte Dato ophæves § 1 og §§ 5—15 i Justitsministeriets Bekendtgörelse af 12. Januar 1910 om Havnereglement for Klaksvig med Ændringer af 2. Marts 1917, 6. Maj 1921 og 18. Februar 1929.

15. Marts — Bek. om Ændring i FORVALTNINGSREGLEMENT for VAAG HAVN. (Se Reglement af 19. Juni 1928).

Til § 1 föjes som nyt 1. Stk.:

I ökonomisk og forvaltningsmæssig Henseende omfatter Vaag Havn foruden det i Havnens Ordensreglement nærmere betegnede Omraade tillige de ved Vaags Ejde værende Baadeoptræk »undir Kleivini« og »Múlagjógv« med dertil hörende Transportanlæg.

Til § 3 föjes som 4. Stk.:

Forstanderskabet antager, ligeledes efter Indstilling fra Havneudvalget, en Opsynsmand ved Vaags Ejde. Denne, som underlægges Havnefogden, skal före det daglige Tilsyn med de derværende Anlæg, udföre nödvendigt Reparations- og Vedligeholdelsesarbejde samt opkræve de for Ejdet foreskrevne Afgifter, og paa nærmere fastsat Maade indbetale disse til Opkræveren af Havnens övrige Afgifter.

§ 12, 1. Stk., 2. Punktum, ændres saaledes:

Afgifterne indföres af Opkræverne i 4 autoriserede Protokoller, en for Afgifterne fra Vaags Ejde o. s. v.

---

[1]) Ang. Standardreglementet, se Reglementet for Vaag Havn af 19. Juni 1933.

15. Marts — Bek. om VEDTÆGT FOR VAAGS EJDE, Suderö.

A. Ordensbestemmelser.

1. Vaags Ejde henhörer under Vaag Havn, hvorfor det til enhver Tid gældende Reglement for Ordens Overholdelse i Vaag Havn ogsaa gælder for Ejdet.

2. Ad Körebanen til »Múlagjógv« maa der ikke transporteres mere end 1.000 kg ad Gangen. Persontransport ad Körebanen er forbudt.

B. Takstbestemmelser.

3. Enhver Baad, som udgaar fra Vaags Ejde, skal, hvad enten den gaar ud fra »Kleivin« eller »Múlagjógv«, med nedennævnte Undtagelser betale Afgift saaledes:

a. Baade, der gaar ud paa Fiskeri, betaler 10 Øre pr. 100 kg Raafisk.

b. Baade, der gaar ud i andet Ærinde, betaler 150 Øre pr. Tur.

c. Fritaget for Afgift er Baade, som transporterer syge, skibbrudne og Lig samt Præst, Læge og Jordemoder.

Endvidere er Baade, som transporterer Grind, fritaget for Afgift.

4. Den ældre Vedtægt af 3. Maj 1932 med Ændring af 29. November 1935 ophæves herved.

22. Marts — REGLEMENT Nr. 119 FOR LANDBRUGSUDVALGENE, valgte i Henhold til Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme.

Med Hensyn til de i Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme omhandlede Foranstaltninger er Færöerne delt i 10 Distrikter, nemlig:

1. Fuglö, Svinö og Viderejde Sogne. 2. Kunö, Kalsö og Klaksvig Sogne. 3. Ejde, Funding og Andefjord Sogne. 4. Den övrige Del af Østerö Syssel. 5. Nordströmö Præstegæld. 6. Sydströmö Præstegæld. 7. Vaagö Syssel. 8. Sandö Syssel. 9. Suderö nordre Præstegæld. 10. Suderö söndre Præstegæld.

1 For hvert Distrikt vælges af Lagtinget et Landbrugsudvalg bestaaende af 3 Medlemmer. For hvert Medlem vælges samtidig en Suppleant.

Landbrugsudvalgene staar direkte under Landbrugsraadet og yder dette Bistand ved Behandling af de Sager, der forelægges disse af Landbrugsraadet. Hvert Udvalg vælger sin Formand.

Over Udvalgets Forhandlinger förer Formanden Protokol, der anskaffes for Amtsrepartitionsfondens Regning og autoriseres af Landbrugsraadets Formand. Protokollen opbevares hos Udvalgets Formand. Formanden drager desuden Omsorg for, at Udvalgets Arkivsager opbevares forsvarligt.

Udvalgene holder Möde i Marts Maaned til Behandling af indkomne Andragender samt til Afgivelse af eventuelle Indberetninger til Landbrugsraadet og ellers hver 2. Maaned, for saa vidt Sager foreligger, eller naar Landbrugsraadet maatte kræve Möde afholdt.

Enhver Lagtingsvælger, der ikke er over 60 Aar gammel, er forpligtet til at modtage Hvervet, men kan i saa Fald begære sig fritaget for ethvert andet borgerligt Ombud, saalænge han er Medlem af Raadet.

2 Landbrugsudvalgenes Medlemmer er udelukket fra at deltage i Sagers Behandling, naar de er interesserede i Sagen, for nær beslægtede eller besvogrede, jfr. Reglerne om Dommeres Inhabilitet.

3 Til Vedtagelse af et Forslag kræves, at mindst 2 Stemmer afgives derfor, og at Formanden eller dennes Suppleant har deltaget i Forhandlingerne. Enhver Vedtagelse skal være ledsaget af Begrundelse. Suppleanten tiltræder, naar et Medlem er udelukket ifölge Bestemmelsen i Reglementets § 2 eller forhindret i at möde.

4 Landbrugsudvalgets Formand fremskaffer manglende Oplysninger i indkomne Andragender samt afgiver Erklæring i Sager, der tilstilles Udvalget af Landbrugsraadet, naar det ikke udtrykkelig forlanges, at Sagen skal forelægges det samlede Udvalg.

5 Landbrugsudvalgets Medlemmer er forpligtet til at yde Vejledning til alle, der söger Udvalgets Bistand.

6 Ved Möder oppebærer Udvalgets Medlemmer i Dagpenge 4 Kr.,[1]) samt Rejseudgifter efter Regning. Desuden kan der tillægges Udvalgets Formand et passende Kontorholdsvederlag, der fastsættes af Lagtinget efter Landbrugsraadets Indstilling.

For saa vidt Udvalget önsker sagkyndig Bistand, kan Formanden indgive Begæring herom til Landbrugsraadet, der derefter stiller fornöden Sagkundskab til Raadighed i det Omfang, som Landbrugsraadet skönner paakrævet.

Dagpenge og Befordringsgodtgörelse udredes af Jordfonden i Sager, der rejses af Landbrugsraadet, i andre Sager af Parterne, saaledes at der af Udvalgets Formand kan kræves stillet Depositum til Dækning af disse Udgifter, og saaledes at det ved Landbrugsudvalgets Afgörelse bestemmes, hvorledes Udgifterne skal fordeles mellem Parterne. Behandles paa et Möde flere Sager,træffes Bestemmelsen om Fordeling af Udgifterne mellem de forskellige Parter, eventuelt Jordfonden. Efter hvert Möde indsendes Afskrift af de trufne Afgörelser til Landbrugsraadet tillige med Opgörelse over de Dagpenge og Befordringsudgifter, der efter de trufne Afgörelser skal udredes af Jordfonden.

Begæring om Anvisning af det af Lagtinget fastsatte Kontorholdsvederlag indsendes til Landbrugsraadet.

7 Saasnart Landbrugsudvalgene træder i Virksomhed, skal de hvert for sit Distrikt affatte en Opdyrkningsplan over den til Opdyrkning egnede Jord, beregnet til at dække det forventede Behov til Opdyrkningsjord indenfor et passende Aaremaal.

Planen, der affattes for hver Bygd for sig efter Samraad med den Sagkyndige, som Landbrugsraadet stiller til Raadighed, indsendes til Landbrugsraadet med Oplysning om Ejendomsforholdene vedrörende de omhandlede Arealer.

Naar Landbrugsraadet har taget Stilling til Sagen, skal Udvalgene være dette behjælpeligt med Hensyn til Forhandling om fornöden Afstaaelse m. v. af Jordarealer.

8 Landbrugsudvalgene förer paa Landbrugsraadets Vegne Tilsyn med, at de en Bruger af Jord i offentligt Eje paahvilende Forpligtelser overholdes, og förer Tilsyn med, at de Ejendomme, hvori der indestaar Laan fra Jordfonden, anvendes, vedligeholdes og drives som selvstændige Landbrug. Landbrugsudvalgene skal give Indberetning til Landbrugsraadet en Gang om Aaret i December Maaned over de respektive Brugs Tilstand og övrige Forhold. Indberetningen sker paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter.

9 Hver Gang Landbrugsudvalgene giver Tilladelse til Salg eller Udleje af Sten, Sand, Tang, Törv og Kul fra Jord i offentligt Eje, skal der straks ske Indberetning til Landbrugsraadet. Landbrugsudvalgene vil have at paase, at det for Salg og Bortleje betingede Vederlag indbetales til Jordfonden eller, for saa vidt Landbrugsraadets Samtykke foreligger, anvendes til Grundforbedring. Det skal herved være Landbrugsudvalgene paalagt at sörge for, at der ikke beröves de besiddelseslöse Indbyggere paa Færöerne den Adgang til Törveskær, som de hidtil har haft.

10 Naar et Brugsforhold ophörer, foretager Landbrugsudvalget en Undersögelse af den paagældende Ejendom og sender derpaa Indberetning til Landbrugsraadet paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter. Indberetningen skal indeholde Indstilling om, hvem Bruget skal overdrages til og paa hvilke Vilkaar med Oplysninger om vedkommendes Kvalifikationer og övrige Forhold.

For saa vidt Landbrugsudvalget skönner, at der ved Fæsteledighed kan være Anledning til at dele et Jordbrug, sender Udvalget samtidig med den i förste Stykke omhandlede Indberetning Indstilling herom til Lanbrugsraadet.

11 Indstillinger til Landbrugsraadet om Brugs Taksationsværdi afgives af Landbrugsudvalget paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter.

12 De Laaneansögninger, der af Landbrugsraadet indkaldes gennem Landbrugs-

[1]) Der ydes nu et Tillæg paa 4 Kr.

udvalgene, tilrettelægges af Udvalgets Formand, efterhaanden som de indkommer, og behandles derefter paa Udvalgets Möde i Marts Maaned, hvorefter det samlede Udvalg gör Indstilling til Landbrugsraadet om, hvilke Ansögninger, der bör komme i Betragtning og i hvilken Rækkefölge. Saavel Ansögninger om Laan som Landbrugsudvalgets Indstillinger sker paa særlige Blanketter, udfærdiget af Landbrugsraadet. Ansögningerne med Indstilling skal være Landbrugsraadet i Hænde senest 1. April.

13 I Sager angaaende Ansögninger om Byggelaan, skal Landbrugsudvalgene være Andragerne behjælpelig med Fremskaffelse af Tegninger, Beskrivelse og Overslag m. v., for saa vidt angaar Valget af hensigtsmæssige Bygningstyper, og vil Landbrugsudvalgene til dette Brug fra Landbrugsraadet faa tilsendt et Sæt Tegninger med Beskrivelse og Overslag over billige og praktiske Beboelses- og Driftsbygninger.

14 I Sager angaaende Ansögninger om Laan til Jordköb, Jordforbedring samt Opdyrkning af raa Jord, skal Landbrugsudvalgene være Andragerne behjælpelig med Fremskaffelse af fornödne Planer og Overslag m. v.

15 Landbrugsudvalgene behandler ved Mödet i Marts Maaned indkomne Andragender om Tilskud fra Jordfonden, efter at disse er tilrettelagt af Formanden. Landbrugsudvalgene gör Indstilling om, hvem der skal komme i Betragtning og i hvilken Rækkefölge. Landbrugsudvalgene har at paase, at de indkomne Ansögninger, der skal være afgivet paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, foruden at være ledsaget af de i Lovens § 53 forlangte Bevisligheder, tillige er ledsaget af Plan og Rentabilitetsberegning, der nærmere godtgör Arbejdets Hensigtmæssighed. Landbrugsudvalgene skal udtrykkelig henlede Andragernes Opmærksomhed paa, at det er en ufravigelig Betingelse for at faa Tilskud, at der foreligger Planer og Rentabilitetsberegning for de Arbejder, hvortil Tilskud önskes, at Tilskud fortrinsvis ydes til Jordbrugere med samlede Brug, saasom Tröbrug, Husmandsbrug, Brug paa mindst 1 Helaarskofoder i udskiftet Bygd eller andre Brug, der kan sidestilles med disse, samt at Tilskud i de förste 5 Aar fortrinsvis ydes til Opdyrkning af raa Jord samt Indhegning af Opdyrkningsjord.

Samtidig med at Landbrugsudvalgene afgiver Indstilling om Tilskud, indstiller Udvalgene paa særlig Blanket til Landbrugsraadet, hvem Udvalgene kan anbefale til Præmiering for veldrevne Brug, særlig nyttige Indretninger eller ypperlig Dyrkning. Kun Personer, der har præsteret Ting betydeligt over det almindelige, bör indstilles.

22. Marts — REGLEMENT Nr. 120 FOR LANDBRUGSRAADET, nedsat i Henhold til Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme.

KAP. I. *Landbrugsraadets Forretningsgang.*

1 Landbrugsraadet bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Ministeren for Landbrug og Fiskeri vælger et Medlem og en Suppleant og Lagtinget to Medlemmer og to Suppleanter. Ministeren for Landbrug og Fiskeri udpeger Raadets Formand og Næstformand.

Den af Staten[1]) antagne Landbrugskonsulent har i Embeds Medför Adgang til at deltage i Raadets Möder og Forhandlinger, dog uden Stemmeret, medmindre han er valgt Medlem af Raadet.

Landbrugsraadet opretter i Thorshavn et Kontor, ved hvilket der med Landbrugsministeriets Godkendelse ansættes det fornödne Kontorpersonale.

Udgifterne herved afholdes af den færöske Jordfond.

2 Enhver Lagtingsvælger, der ikke er over 60 Aar gammel, er forpligtet til at

[1]) Nu af Landsstyret.

modtage Hvervet, men kan i saa Fald begære sig fritaget for ethvert andet borgerligt Ombud, saa længe han er Medlem af Raadet.

3 Hvert 3die Aar udgaar et Medlem og Nyvalg (eventuelt Genvalg) finder Sted. Det afgöres ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefölge Medlemmerne udgaar.

Landbrugsministeren bestemmer, naar Lodtrækning skal foregaa förste Gang.

4 Medlemmerne faar Rejseudgifter godtgjort efter Regning og Dagpenge efter Tjenestemandslovens § 81. Udgifterne udredes af den færöske Jordfond.[1])

5 I Löbet af April Maaned afholder Raadet Möde til Behandling af de fra Landbrugsudvalgene indkomne Andragender om Laan, Præmier og Tilskud, og ellers saa ofte, Formanden maatte finde det nödvendigt, eller naar 2 Medlemmer forlanger det til Behandling af bestemte Sager.

6 Til Vedtagelse af Forslag kræves, at mindst 2 Stemmer afgives derfor, og at Formanden eller Næstformanden har deltaget i Forhandlingerne. Medlemmerne er udelukket fra at deltage i Sagers Behandling, naar de er interesserede i Sagen, for nær beslægtede eller besvogrede, jfr. Reglerne om Dommeres Inhabilitet. Enhver af Landbrugsraadet truffen Afgörelse skal ledsages af Begrundelse.

7 Over Raadets Forhandlinger föres en af Landbrugsministeriet autoriseret Protokol, der anskaffes for Jordfondens Regning. Protokollen opbevares paa Raadets Kontor.

8 Raadet förer Tilsyn med Landbrugsudvalgenes Virksomhed, herunder at Udvalgenes Udgifter holdes indenfor rimelige Grænser.

9 Til Planlæggelse af Opdyrkningsarbejder, Gartnerier og Havebrug, Byggeforetagender samt Syn og Vurderinger o. lign. antager Landbrugsraadet nödvendig sagkyndig Bistand.

Landbrugsraadet affatter Instruks for de sagkyndiges Arbejde og fastsætter disses Honorarer, herunder Regler for Rejseudgifter.

Udgifter til sagkyndig Bistand afholdes af den færöske Jordfond.

KAP. II. *Jordfonden.*

10 Landbrugsraadet bestyrer Færöernes Jordfond under Tilsyn af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter de i Lov Nr. 171 af 21. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme og nærværende Reglement indeholdte Regler.

11 De Jordfondsmidler, der ikke er udlaant efter Lovens Regler, skal være anbragt i Værdipapirer efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler eller i Færö Amts Sparekasse; dog kan der, saafremt Landbrugsraadet skönner det praktisk, oprettes Bankkonto for daglige Ind- og Udbetalinger.

12 Den færöske Jordfonds Obligationer og Værdipapirer skal opbevares sikkert og brandfrit.

Jordfondens Værdipapirer skal forsynes med Paategning om at tilhöre Jordfonden og saavidt muligt noteres som tilhörende denne.

De, der har Adgang til at disponere over Fondens Midler, skal tegne en af Finansministeriet godkendt passende Kautionsforsikring. Raadets Formand eller den, han bemyndiger, kan efter Landbrugsraadets nærmere Bestemmelse underskrive for Fonden, naar det ikke drejer sig om Transport eller Kvittering af Pantebreve og Kreditforeningsobligationer, i hvilke Tilfælde det samme Raad skal underskrive.

13 Inden Begyndelsen af hvert Finansaar udarbejdes der et Overslag over Fondens Indtægter og Udgifter i Finansaaret; der tilstilles Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, Finansministeriet og Lagtinget hver et Eksemplar af Overslaget.

Efter hvert Finansaars Udlöb og senest sammen med Regnskabet, jfr. § 14, udarbejdes der en Beretning for Fondens Virksomhed i det afvigte Finansaar; Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, Finansministeriet og Lagtinget erholder hver et Eksemplar af Beretningen.

---

[1]) Jfr. L. M. Skr. af 24. Sept. 1949.

14 Over Fondens Midler föres fornödent Bogholderi; der aflægges Regnskab for hvert Finansaar; Regnskabet afsluttes og afleveres til Revision inden Udgangen af Maj. Samtidig indsendes en Ekstrakt af dette Regnskab til Landbrugsministeriet.

Fondens Regnskaber revideres af to Revisorer, hvoraf Ministeriet for Landbrug og Fiskeri vælger den ene, Lagtinget den anden; deres Honorar fastsættes af Landbrugsministeriet og afholdes af den færöske Jordfond. Som Led i Revisionen afholder Revisorerne periodisk uanmeldt Eftersyn af Fondens Kassebeholdning og Værdipapirer.

Inden 1. September tilstilles der Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, Finansministeriet og Lagtinget hver et Eksemplar af det aflagte Driftsregnskab og Status med Revisorernes Bemærkninger.

Finansministeriet deciderer Fondens Regnskaber.

15 For hver Fæstegaard og andet Jordbrug föres en Konto over de Beløb, der indgaar i Jordfonden for Salg, Leje, Renter, Afdrag m. v. fra vedkommende Ejendom samt for Fæstegaardes Vedkommende over de Ydelser, der tilflyder disse fra Jordfonden.

KAP. III. *Laan af Jordfonden.*

16 Til Marts Maaned indkalder Landbrugsraadet Ansögninger om Laan til:

a) Oprettelse af mindre Jordbrug, herunder Gartnerier og Havebrug,
b) Jordforbedringer og Opdyrkning af raa Jord,
c) Opförelse af nye Bygninger m. v. paa Jord i offentligt Eje,
d) Opförelse af Avlsbygninger, Möddinger m. v. paa mindre Jordbrug,
e) Driftslaan til mindre Jordbrugere,
f) Laan til Kommuner til Indköb af Jord,
g) Laan til Nybyggerforeninger til Indköb af Jord.

Laanenes Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet i Overensstemmelse med Reglerne i Jordlovens § 46.

Ved Udfindelsen af en Ejendoms Laaneværdi vil der være at tage Hensyn til, hvad Jord af Beskaffenhed og Beliggenhed som det paagældende Jordstykke maa antages efter Egnens Priser at ville koste i Handel i ubebygget Stand, og til Bygningernes Værdi. Ved Ansættelsen af Jordværdien maa följende Forhold særlig tages i Betragtning:

1. Madjordens eller Overgrundens naturlige Godhed og Beskaffenhed og Dybde.
2. Undergrundens Beskaffenhed og Vandforhold.
3. Hældningen mod Verdenshjörnerne og Hældningsgraden.
4. Den höjere eller lavere Beliggenhed.
5. Jordstykkernes Form og Terrainforholdene iövrigt.
6. Driftsmaaden og Afstand fra Huse og Veje.
7. Kulturtilstanden.

Den Forögelse af Laaneværdien, der bevirkes af en Anskaffelse eller Forbedring, hvortil Laan ydes, kan ikke sættes höjere end Bekostningen derved (heri eventuelt indbefattet eget Arbejde.)

Ansögningerne behandles efter följende Regler:

1. Saasnart Landbrugsraadet har modtaget Ansögningerne, gennemgaar Formanden forelöbig disse og undersöger, om de er ledsaget af de i Jordloven foreskrevne Oplysninger og Attester, samt söger eventuelt gennem Landbrugsudvalgene eller andre, der maatte have personlig Kendskab til Ansögeren — deriblandt særlig Underskriverne paa Ansögningsskemaet — at fremskaffe de muligt manglende Oplysninger og Attester eller de yderligere Oplysninger, som han maatte anse for nödvendige.
2. Ansögere, som har meldt sig det foregaaende Aar, men som har faaet Afslag, fordi de til Raadighed værende Midler ikke strakte til at imödekomme deres Andragende, kan paany söge. De Personer, der een Gang har erhvervet Jord i Henhold til denne Lov eller Lov Nr. 191 af 15. Juli 1927 om Oprettelse af

mindre Jordbrug paa Færöerne, kan som Regel ikke komme i Betragtning, medmindre det drejer sig om hensigtsmæssig Udvidelse af Jord (og) eller Bygninger.

3. Naar Landbrugsraadet har gennemgaaet samtlige Ansögninger og truffet Bestemmelse om, hvilke Ansögere der vil komme i Betragtning, jfr. herved Jordlovens § 45, meddeler Landbrugsraadet hver enkelt Ansöger (og vedkommende Landbrugsudvalg) Underretning om Udfaldet for hans Vedkommende.

Andragender om Byggelaan.

17 Landbrugsraadet söger fremskaffet et passende Antal Tegninger m. v. af praktiske og billige Beboelseshuse og Driftsbygninger, egnede til færöske Jordbrug af forskellig Störrelse, og tilstiller Landbrugsudvalgene et passende Antal heraf til Brug ved Vejledning af Andragere, tilligemed Blanketter til Byggekontrakter (Beskrivelse og Overenskomst).

18 Naar Byggekontrakt (Beskrivelse og Overenskomst) er afsluttet og godkendt af Landbrugsraadet og den Sagkyndige, beholder Landbrugsraadet den originale Kontrakt, medens Landbrugsudvalget og Haandværkerne paa Byggepladsen faar hver en Kopi udleveret.

Landbrugsraadet sörger for gennem Landbrugsudvalget at faa tilsendt en Ekstrakt-Afskrift af Byggekontrakten, indeholdende eventuel Fuldmagt eller Transport vedrörende Byggelaanet. Der vil kun kunne modtages Anmeldelse af een Transport fra Laantageren til Haandværkerne, eventuelt tillige een Transport fra Laantageren til Leverandören af Bygningsmateriale.

19 Laan til Opförelse af Bygninger ydes til Ejendomme, hvis Laaneværdi omfattende Jord og Bygninger ikke overstiger 15.000 Kr.

20 Landbrugsraadet skal paase, at der ved Ydelse af Laan paa privat Jord tinglæses en Servitut paa Ejendommen om, at de Bygninger, hvortil Laan er ydet, ikke maa skilles fra Bruget uden Landbrugsraadets Samtykke, samt at Udstykning af den til Bruget hörende Jord forövrigt kun maa ske efter Reglerne om Udstykning af Jord.

21 Forinden der ydes Laan til Opförelse af Bygninger paa privat Ejendom, skal Landbrugsraadet forvisse sig om, at den paagældende Ejendom er egnet til Landbrug, at der foreligger en godkendt Opdyrkningsplan, samt at der haves Vejadgang og Adgang til Vand.

Andragender om Laan til Indköb af Jord, Jordforbedringer og Opdyrkning af raa Jord.

22 Foruden de i Jordlovens § 42 foreskrevne Bevisligheder, skal der med Ansögningerne fölge en Plan, der angiver Arealets Beliggenhed, samt hvorledes det tænkes afvandet og opdyrket, og hvor det drejer sig om Köb af privat Jord, tillige et Eksemplar af den indgaaede Köbekontrakt eller det fremkomne Tilbud.

23 Forinden Laanetilsagn meddeles, skal Landbrugsraadet forvisse sig om, at den paagældende Ejendom er egnet til Landbrug, at Opdyrknings- og Afvandingsplanen er forsvarlig, at Ejendommen har Vejadgang og Adgang til Vand, samt at Köbesummen, naar det drejer sig om Köb af Jord, ikke overstiger, hvad tilsvarende Jord kan köbes for det paagældende Sted.

Andragender om Driftslaan.

24 Foruden de i Jordlovens §§ 42 og 48 forlangte Oplysninger og Attester, skal det ved Ydelsen af Driftslaan paases, at Anskaffelsen af det, hvortil Laanet söges, er formaalstjenligt for vedkommende Brug, og at der, hvor det drejer sig om Anskaffelse af Landbrugsredskaber, haves fornödent Kendskab til Brugen af disse.

Afdragstiden for Driftslaan, der ydes Driftslaaneforeninger eller Enkeltmænd, fastsættes som Regel til 1 Aar, naar det drejer sig om Laan til Indköb af Gödning, Læggekartofler og Frö, og ellers til 5 Aar.

25 Ønsker en Laantager at udbetale större Afdrag i en enkelt Termin, skal dette tillades, naar Afdraget mindst udgör 50 Kr.

Andragender om Laan til Kommuner til Indköb af Jord.

26 Ansögningerne maa bilægges fornöden Köbekontrakt, hvorhos det maa godtgöres, at Köbesummen ikke overstiger, hvad der svarer til Værdien af tilsvarende Jord det paagældende Sted.

Forinden der ydes en Kommune Laan, vil det være at paase, at Lagtingets Approbation hertil foreligger.

Ved Kommuners Erhvervelse af Jord, der igen agtes afhændet, skal Landbrugsraadet godkende Prisansættelsen, ligesom Lagtingets Samtykke til Afhændelsen vil være at indhente.

27 Andragender skal desuden være ledsaget af Vejplan, Udstykningsplan og Afvandingsplan samt med Oplysning om den paatænkte Anvendelse af Jorden.

Andragender om Laan til Nybyggerforeninger.

28 For at en Nybyggerforening kan opnaa Laan skal Foreningens Vedtægter være godkendt af Landbrugsraadet.

29 Andragender maa bilægges fornöden Köbekontrakt, hvorhos det maa godtgöres, at Köbesummen ikke overstiger, hvad der svarer til Værdien af tilsvarende Jord det paagældende Sted.

30 Andragender skal desuden være ledsaget af Udstykningsplan, Afvandingsplan og Plan for Jordens Benyttelse samt Oplysning om Vejadgang og Adgang til Vand.

Laanenes Udbetaling.

31 Det er en almindelig Betingelse for Laanenes Udbetaling, at de til Ejendommen hörende Bygninger med Inventar og Besætning, der holdes paa Stald, er forsikret mod Skade ved Brand, Storm, Fjeldskred og lignende efter Reglerne i Jordlovens § 30.

32 Saafremt der ikke ydes Forskud paa Byggelaanet, og dette altsaa bliver at udbetale paa én Gang, bliver följende Fremgangsmaade at iagttage:

1. Naar Landbrugsraadet ved Syn over den paagældende Ejendom har forvisset sig om, at Bygningerne er forsvarligt opfört i Overensstemmelse med den approberede Plan, anviser Landbrugsraadet Byggelaanet til Udbetaling, naar behörig Panteobligation er underskrevet og Kvittering fra Laantageren og eventuelt fra Haandværkeren og Leverandören af Bygningsmaterialer foreligger.
2. Belöbet udbetales til Laantageren eller den Haandværker, eventuelt tillige Leverandör af Bygningsmateriale, der i Henhold til den paa Byggekontrakten anförte Transport er berettiget til at modtage Belöbet.

Landbrugsraadet er berettiget til forlods af Laanesummen at tilbageholde Belöb, som Laantageren maatte være dette skyldig i Anledning af Parcellens Erhvervelse.

Forinden Udbetaling af Byggelaan finder Sted, vil det være at paase, at Panteobligation er *tinglæst* uden Retsanmærkning.

33 Saafremt der ydes Forskud paa Byggelaan, svarende til indtil 50 pCt. af Restlaanet, jfr. Jordlovens § 46, bliver följende at iagttage:

1. Naar Landbrugsraadet ved Syn har forvisset sig om, at Bygningerne er under Tag og opfört i Overensstemmelse med den approberede Plan, samt at Bygningerne er forelöbig brandforsikrede, kan indtil 50 pCt. af Restlaanet udbetales som Forskud efter Landbrugsraadets nærmere Bestemmelse.
2. Forskud paa Laanet udbetales derefter af Landbrugsraadet efter de under § 32, 2. anförte Regler.
3. Restlaanet udbetales, naar Landbrugsraadet ved Synsforretning har forvisset sig om, at Bygningerne er forsvarlig opfört i Overensstemmelse med de godkendte Tegninger og Overslag, samt at Bygningerne m. v. er behörig brand-

forsikrede og stormskadeforsikrede o. s. v. (Jordlovens § 30), og behörig Obligation foreligger underskrevet.

Forinden Udbetaling af Byggelaan helt eller delvis finder Sted, vil det være at paase, at Panteobligation er *tinglæst* uden Retsanmærkning.

34 Forinden Udbetaling af Laan til Jordköb, Jordforbedring og Opdyrkning af raa Jord finder Sted, skal Landbrugsraadet paase, at de planlagte Arbejder er udført, og de övrige for Laanets Ydelse stillede Betingelser er opfyldt.

Forskud paa Laan til Jordköb kan ydes af Landbrugsraadet med indtil 75 pCt. af Jordværdien, naar der foreligger tinglæst Sköde paa Jordlodden. Forinden Udbetaling finder Sted, vil det være at paase, at Panteobligation er tinglæst uden Retsanmærkning.

KAP. IV. *Om Tilskud til Oprettelse af nye Jordbrug, Opdyrkning m. v.*

35 Der kan ydes Tilskud til:

a) Jordforbedring og Opdyrkning af raa Jord,
b) Opförelse af Möddinger og Ajlebeholdere,
c) Indhegning af Jord,
d) Landboforeninger til delvis Dækning af Transportudgifter for Gödning, herunder Kalk, og til Anskaffelse af Redskaber,
e) Nybyggere,
f) Driftslaaneforeningers Administrationsudgifter.

For at komme i Betragtning kræves foruden de i Jordlovens § 53 nævnte Attester og Bevisligheder följende:

ad a) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, ledsaget af Plan og Overslag for det paagældende Arbejde med Oplysning om Vejadgang og Adgang til Vand. Tilskud kan som Regel kun ydes med indtil $^1/_3$ af det udförte Arbejdes Værdi.

ad b) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, ledsaget af Plan og Overslag med Oplysning om Indretning og Tilstand af tilstedeværende Driftsbygninger samt Brugets Störrelse. Tilskuddet kan udgöre indtil $^1/_4$ af Værdien af det fuldförte Anlæg.

ad c) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, bilagt Plan og Overslag for Opdyrkning af den paagældende Lod, samt alle andre Oplysninger, der kan tjene til Dokumentation for, at Indhegningen kan anses for hensigtssvarende, herunder særlig, at Indhegningen er Led i en planmæssig Udstykning til Opdyrkning. Endvidere kræves, at der til paagældende Jord er Vejadgang og Adgang til Vand. Tilskud ydes kun til 1. Gangs Indhegning. Tilskud kan ydes med indtil $^1/_3$ af Materialernes Pris, naar der anvendes Hegn, og indtil $^1/_3$ af de samlede Omkostninger, naar der opföres Stengærde.

ad d) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, og at der for Foreningen gælder Vedtægter, som kan godkendes af Landbrugsraadet. Tilskud kan ydes med indtil $^1/_3$ af Transportudgifterne.

ad e) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, og at der foreligger en af Landbrugsraadet godkendt Plan for den paagældende Nybygd. Saadanne Nybyggere, der er afskaaret fra Adgang til Lönarbejde, skal fortrinsvis komme i Betragtning. Tilskud kan ydes med indtil $^1/_3$ af Omkostningerne, dog höjst 1000 Kr. til en enkelt Nybygger.

ad f) at der indgives skriftlig Ansögning paa dertil af Landbrugsraadet affattede Blanketter, samt at der for Foreningen gælder Vedtægter, affattede efter Reglerne i Jordlovens § 48. Tilskud kan ydes med indtil Halvdelen af Administrationsudgifterne.

Tilskud ydes fortrinsvis til Jordbrugere med samlede Brug, saasom Tröbrug, Husmandsbrug, Brug paa mindst 1 Helaarskofoder i udskiftet Bygd eller andre Brug, der kan sidestilles hermed.

Andragender om Tilskud til Personer, der foruden den Jordlod, hvortil Tilskud söges, tillige er i Besiddelse af Jord, der ikke er veldreven, kan som Regel ikke komme i Betragtning.

Tilskud udbetales först, naar det paagældende Arbejde er fuldfört, synet og godkendt, dog saaledes at der undtagelsesvis kan ydes Forskud til Jordforbedring, Opdyrkning af raa Jord og Opförelse af Bygninger m. v.

Af de til Raadighed værende Midler skal der forlods anvendes et passende Beløb til Præmiering af veldrevne Brug, særlig nyttige Indretninger eller ypperlig Dyrkning. Restbeløbet anvendes fortrinsvis i de förste 5 Aar til Opdyrkning af raa Jord og Indhegning af Opdyrkningsjord. Til Præmiering kan anvendes indtil 1000 Kr. om Aaret, dog höjst 100 Kr. til en Enkeltperson.

KAP. V. *Bestyrelse af Jord i offentlig Eje samt Tilsyn med de Ejendomme, hvortil der er ydet Laan af Jordfonden.*

36 Landbrugsraadet bestyrer:

1. De til Statens Fæstegods hörende Ejendomme, derunder ogsaa den til Forsögsvirksomheden henlagte Jord og de Tjenesteejendomme, som er tillagt Tjenestemænd m. fl. som en Del af deres Lön.
2. De Ejendomme, hvormed Præsteembederne paa Færöerne er benificerede.
3. De Ejendomme, der erhverves for Jordfondens Midler (jfr. Jordlovens Kap. IV).

37 Godsbestyrelsen (herunder Færö Amt og Provsti) tilstiller inden 1. April 1938 Landbrugsraadet en Fortegnelse over de til Fæstegodset paa Færöerne hörende Ejendomme med Inventariefortegnelse og Oplysning om den til hvert Fæste hörende Besætning.

Samtidig meddeles der paa samme Maade Landbrugsraadet Fortegnelse over det benificerede Gods.

38 Snarest muligt efter 1. April 1938 skal Landbrugsraadet skaffe sig oplyst den driftsmæssige Tilstand af de i Jordlovens § 10 nævnte Brug, hvorefter der med Hensyn til Afhjælpning af eventuelt forefundne Mangler vil være at forholde efter Reglerne i Jordlovens §§ 22, 24 og 27.

39 Landbrugsraadet förer Tilsyn med Forsögsgaarden i Höjvig og den under denne hörende Virksomhed. Plan for Virksomhedens Arbejde, herunder de til denne knyttede Bedrifter, skal forelægges Landbrugsraadet til Godkendelse, efter at Föroya Búnaðarfelag har haft Lejlighed til at udtale sig.

40 Overdragelse af Jord i offentlig Eje til Selvejendom bör, naar det drejer sig om Landbrugsjord, i Almindelighed kun ske for mindre Ejendommes Vedkommende saasom Tröbrug paa indtil 2 Helaarskofoder, og kun naar Landbrugsraadet skönner, at det offentlige ikke har Interesse i at forbeholde sig Ret til at raade over vedkommende Jordlod.

Ved Afhændelse af Landbrugsjord til Selvejendom skal Overdragelsesdokumentet indeholde Bestemmelse om, at den paagældende Ejendom ikke senere, hverken hvad Jord eller Bygninger angaar, maa deles uden Landbrugsraadets Samtykke, foruden at Dokumentet skal indeholde Bestemmelse om Forköbsret efter Reglerne i Jordlovens § 28.

41 Naar et Brugsforhold ophörer, tager Landbrugsraadet, efter at den i Jordlovens § 12 nævnte Undersögelse har fundet Sted, Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med det paagældende Brug. Landbrugsraadet skal saavidt muligt söge et Brug bevaret for den besiddende Slægt. Ved Overdragelse af benificeret Gods vil de nuværende Besiddere og Brugere være at anse som fortrinsberettigede efter Reglerne i Jordlovens § 18.

42 Landbrugsraadet drager Omsorg for, at den Fæsteafgift og anden Bruget paahvilende Afgift, der ikke er betalt til Forfaldstid, opkræves, og for saa vidt Betaling derefter ikke finder Sted, inddrives ved Udpantning eller ad anden retslig Vej.

43 Ved Fastsættelse af et Brugs Taksationsværdi skal der bl. a. ogsaa tages Hensyn til, hvormeget det paagældende Brug kan give i Bruttoindtægt ved forsvarlig

Drift, beregnet efter Indtægten af saavel Jord, Besætning som Bygninger, jfr. iövrigt Jordlovens § 16. Ved Udfindelse af Driftsudgifterne vil Fæsterens eller Brugerens eget Opgivende være at lægge til Grund med tilbörlig Hensyntagen til, hvad der ellers kan skaffes oplyst om et tilsvarende Brugs normale Udgifter.

Hvor der maatte foreligge Sygdom, Misvækst eller Naturkatastrofer o. lign., der midlertidig maatte nedsætte Brugerens Muligheder for Udnyttelse af Bruget, kan Landbrugsraadet for indtil 5 Aar ad Gangen nedsætte Fæste- eller Brugsafgiften.

44 Ved Deling af det benificerede Gods samt eventuel Deling af nuværende Fæstebrug skal Landbrugsraadet have for Øje, at de ved Deling fremkomne nye Brug saavidt muligt er af en saadan Störrelse, at Brugeren eller Besidderen kan ernære sig og sin Familie deraf.

45 Med Hensyn til Udskiftningen af de Arealer, der i Henhold til Jordlovens § 21 skal udlægges til Præsteboligerne, træffer Landbrugsraadet nærmere Aftale med Færö Amt og Provsti.

46 For saa vidt den, der til Brug eller Eje har overtaget en Jordejendom i offentlig Eje, besidder mere udyrket Jord, end vedkommende Bruger efter Bestemmelserne i Jordlovens § 25 kan grundforbedre, kan hans Forpligtelser til Grundforbedring helt eller delvis ophöre, ved at der træffes en Ordning, saaledes at passende Arealer afstaas til andre, der ikke maatte være i Besiddelse af tilstrækkelig Opdyrkningsjord.

47 Ved Oprettelse af nye Brug paa udyrket Jord skal Landbrugsraadet tage Bestemmelse om Brugerens Pligt til Opdyrkning af Arealet indenfor et nærmere fastsat Aaremaal.

48 Landbrugsraadet skal paase, at Brugere ikke lader opföre Bygninger paa Jord i offentlig Eje, medmindre der foreligger Tilladelse dertil fra Landbrugsraadet.

49 Landbrugsraadet skal paase, at Ejere og Brugere af de i Jordloven omhandlede Jordbrug efterkommer deres Forsikringspligt, jfr. Jordlovens § 30.

For at faa konstateret Værdien af det, der skal forsikres, kan Landbrugsraadet foranstalte afholdt de fornödne Syn.

50 Landbrugsraadet skal ved sin Repræsentation i den i Jordlovens § 30 omhandlede gensidige Forsikringsforening varetage Jordfondens Interesser i nævnte Forsikring.

KAP. VI. *Erhvervelse af Jord.*

51 Den Jord, der erhverves for Jordfondens Regning efter Reglerne i Jordlovens Kapitel IV, skal anvendes til offentlige Anlæg og lignende, Byggegrunde, Havelodder, Oprettelse af mindre Jordbrug, Fisketörringspladser, Lagerpladser og lignende.

52 I Forbindelse med Erhvervelse af Jord efter Jordlovens Kapitel IV skal Landbrugsraadet söge affattet en samlet Opdyrknings- og Udstykningsplan for paagældende Bygd, saaledes at det blandt andet fremgaar af Planen, hvorledes de Arealer, der önskes erhvervet for Jordfondens Regning, agtes anvendt.

13. April — Lov Nr. 140 for Færöerne om Indskrænkning i Retten til UDSTYKNING AF UDSKIFTET JORD.

1[1]) Jord i udskiftede Bygder[2]) maa ikke udstykkes uden Landbrugsraadets Tilladelse.

Tilladelse til Udstykning kan navnlig meddeles, naar almenökonomiske Forhold, Kommunens Bebyggelsesforhold eller lignende gör det önskeligt at kunne anvende den paagældende Lod helt eller delvis paa anden Maade end hidtil.

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949 § 9.
[2]) Jfr. Lov Nr. 147 af 27. Marts 1939.

2 Med Hensyn til Jord i ikke udskiftede Bygder har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

3 Denne Lov træder straks i Kraft.

13. April — Lov Nr. 150 om Ændringer i Lov om RETTENS PLEJE.

2 Denne Lov, der ogsaa gælder for Færöerne, træder i Kraft den 1. Juli 1938.

(Lov Nr. 151 af 13. April 1938 (om Vidnepligt i Pressesager) er ikke kundgjort eller tinglæst for Færöerne).

18. Maj — Bek. Nr. 201 om Oprettelse af et REALREGISTER i Henhold til § 57 i Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme. (Som ændret ved Ll. Nr. 26 af 31. Marts 1949 § 10).

I Henhold til § 57, jfr. § 58, Stk. 5, i Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme fastsætter Justitsministeriet herved følgende:

Uskadelighedsattester.

1 Til at overtage Vurdering sammen med Sorenskriveren (Dommeren) i Henhold til Lovens § 57, Stk. 10, skal Sorenskriveren (Dommeren) i Regelen vælge 2 i Kommunen bosatte Mænd. Sorenskriveren (Dommeren) kan i Stedet for den ene af disse Mænd vælge en Landinspektör. I sidstnævnte Tilfælde er det ikke nödvendigt, at Sorenskriveren (Dommeren) selv overværer Aastedsundersögelsen. Hvor en Landinspektör i Forvejen har medvirket ved den paagældende Udstykning, Sammenlægning eller lignende, kan Sorenskriveren (Dommeren) tage en af ham ved denne Lejlighed udstedt Uskadelighedsattest for gyldig i saa Henseende, naar den tiltrædes af en af Sorenskriveren (Dommeren) dertil valgt Mand.

Ved Vurderingen skal der tages et væsentligt Hensyn til Jordens Værdi, og herunder maa tages i Betragtning ikke blot sidste Köbesum ved Salget af den paagældende Ejendom, men ogsaa den siden da foregaaede almindelige Forskydning af Priserne i Handel og Vandel.

Udstedelse af Uskadelighedsattest maa kun finde Sted, naar det drejer sig om et i Forhold til den saaledes fundne Værdi og til Ejendommens Areal ubetydeligt Jordstykke. Som Regel bör Attesten kun gives, naar det drejer sig om Jordstrimlers Afgivelse til Vejanlæg, Anlæg af Havne og lignende offentlige Anlæg, eller hvor det drejer sig om aldeles ubetydelige Grænseforskydninger mellem to Naboejendomme.

For Forretningen oppebærer Vurderingsmændene, for saa vidt de har deltaget i Aastedsforretningen, 5 Kr. for hver halve Dag, Forretningen varer, beregnet til 4 Timer.

Vurderingsmændene har tillige om fornödent Krav paa Befordring.

Realregisteret.

2 I Realregisteret har hvert Brugsnummer sit Blad. Bladene samles i Bind af passende Störrelse, idet Bladene for hver Bygds Vedkommende anbringes i Nummerorden. Brugsnumrene for de i Lovens § 10 ommeldte Ejendomme fastsættes af Landbrugsraadet.

Naar Adkomstdokumentet paa en saaledes erhvervet Ejendom tinglæses, faar Ejendommen et Blad i Realregisteret under det i Dokumentet anförte Brugsnummer.

Hvert Ejendomsblad har överst paa förste Side en almindelig Oversigt, indeholdende Bygdens Navn, vedkommende Ejendoms Betegnelse og dens Navn, hvor saadant findes, Inden- og Udengaardsbetegnelse, Udstykninger og Areal. Paa Bladets förste Side följer derefter en Afdeling, hvori med Nummerorden anföres alle Adkomster, ogsaa de, der er betinget alene af Köbesummens Betaling, den adkomstberettigedes Navn, Adkomstens Art og Dato for dens Udstedelse og Tinglæsning. Der sættes særlig Plads til Bemærkninger. Er Adkomsten betinget, anföres dette,

ligesom der tillige anföres alle de Retshandlinger, der ophæver eller betinger Ejerens Ejendomsraaden, saasom Konkurs, Umyndiggörelse, Baandlæggelse o. l.

Paa Ejendomsbladets anden Side anföres överst en Afdeling, hvori med Nummerorden noteres alle Panterettigheder, derunder ogsaa Udlæg og Arrest, ved Angivelse af Dokumentets Karakter, Udsteder og den, til hvem det er udstedt, Pantesum, Rentefod, Prioritetsstilling, Tinglæsnings og Udslettelses Dato samt eventuelle Bemærkninger. I denne Afdeling anföres tillige Fæstebreve og andre Brugs- og Lejerettigheder o. l. samt Overdragelsesdokumenter om endnu ikke udstykkede Arealer, Adkomster, der er betinget af andet end Köbesummens Betaling, og For- og Genköbsrettigheder. Ved Brugsrettigheder anföres Tidsvilkaar samt Leje- og Forpagtningsafgift.

Efter denne Afdeling följer paa Ejendomsbladets anden Side en Afdeling, hvori indföres Servitutter og Grundbyrder.

Med Hensyn til de Ejendomme, som overföres til Realregisteret fra den af Sorenskriveren (Dommeren) förte Jordfortegnelse, sker fornöden Notering i Realregisteret om Ejer, Behæftelser og Inden- og Udengaardsbetegnelse i Henhold til Jordfortegnelsen, hvis Indhold i Tilfælde af Uklarhed jævnföres med Sköde- og Pantebogen.

3 Ved Tinglæsning paases, at Dokumenter vedrörende Ejendomme, som er optagne eller skal optages i Realregisteret, indeholder rette Brugsnummer; i Mangel heraf foranlediger Sorenskriveren (Dommeren) fornöden Berigtigelse inden Dokumentets Tilbagelevering.

Ved Aflæsning overstreges Indförselen i Registeret, dog saaledes, at dens oprindelige Indhold stadig er læseligt.

Der udstedes paa Forlangende Pantebogsattester i Form af Genpart af Ejendomsbladet, affattet i samme Form som dette og bekræftet af Sorenskriveren (Dommeren), men kun indeholdende de endnu gældende Rettigheder. Disse Pantebogsattester udgives i en saadan Störrelse, at de bekvemt kan indföjes i Sköder, Pantebreve o. l.

4 Naar en Ejendoms Blad i Registeret er udskrevet, indsættes et nyt Blad i dets Sted, alene indeholdende de endnu gældende tinglæste Rettigheder, og det udskrevne Blad henlægges i Arkivet i en Pakke i samme Orden, hvori de findes i Registeret. Om den endelige Opbevaring af de saaledes samlede Blade træffer Landsstyret senere Bestemmelse.

Indsættelse og Udtagning af Blade i Registeret maa kun foretages af Sorenskriveren (Dommeren). Ryggen paa Registerets Bind lukkes med Laase, hvis Nögle opbevares af Sorenskriveren (Dommeren).

Genparter.

5 Genparter, der udfærdiges i Henhold til Lovens § 58, Stk. 5, skrives paa hvide Folioark. Genparten skal være tydelig og let læselig. Hvis samme Dokument angaar flere Brugsnumre inden for samme Plads, er det tilstrækkeligt, at der i Retten medbringes en enkelt Genpart.

6 De i Lovens § 57, Stk. 15, omhandlede Genparter opbevares forelöbig ved Dommerembedet. Med Hensyn til deres endelige Opbevaring træffer Landsstyret senere Bestemmelse.

7 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft straks.

22. Juni — An. Nr. 226 for Færöerne om Udövelse af TANDLÆGEVIRKSOMHED.

I Medför af den Regeringen ved § 10 i Lov Nr. 10 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed meddelte Bemyndigelse fastsættes herved, at Loven skal være gældende for Færöerne i följende Affattelse:

I. Betingelserne.

1[1]) Ret til at betegne sig som Tandlæge og til at udöve selvstændig Virksomhed

[1]) An. Nr. 497 af 22. Dec. 1939.

som saadan har, bortset fra de i saa Henseende om Læger givne Bestemmelser, kun den, der

1) har bestaaet Eksamen for Tandlæger,
2) i 2 Aar efter Eksamen *enten* som klinisk Assistent har bistaaet en autoriseret Tandlæge her i Landet *eller* paa anden Maade her i Landet eller i Udlandet har erhvervet sig en efter Sundhedsstyrelsens Skön tilsvarende Uddannelse,
3) ikke nu som Følge af Dom for en strafbar Handling kan anses for værdig til den for en Tandlæge fornödne Tillid,
4) for Sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2) nævnte Betingelser er til Stede, og derhos overfor Sundhedsstyrelsen har afgivet en höjtidelig skriftlig Forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine Pligter som Tandlæge. Formen for denne Erklæring fastsættes af Indenrigsministeren.

Den, der opfylder Betingelsen under 1), kan fungere som klinisk Assistent og kan med Sundhedsstyrelsens Tilladelse fungere som Vikar for selvstændig praktiserende Tandlæger i disses Forfald. Den, der har bestaaet Tandlægeeksamen i fremmed Land, kan med Sundhedsstyrelsens Tilladelse fungere som klinisk Assistent.

2 Personer, der i Henhold til § 2 i Anordning Nr. 35 af 26. Februar 1935 for Færöerne om Udövelse af Lægegerning har erholdt Autorisation til at udöve selvstændig Virksomhed som Læge, samt Personer, der i Henhold til § 29 i nævnte Anordning er berettigede til at udöve Lægegerning, har Ret til at udöve Tandlægevirksomhed, men maa ikke betegne sig som Tandlæger eller deres Virksomhed som Tandlægevirksomhed, medmindre de enten har bestaaet Tandlægeeksamen eller en saadan særlig Pröve i Tandlægevirksomhed, som bliver at bestemme ved en gennem Undervisningsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren udfærdiget kgl. Anordning, til hvis Regler Forslag udarbejdes af det lægevidenskabelige Fakultet efter Samraad med Tandlægeskolen.

Undtagelser herfra kan dog af Sundhedsstyrelsen indrömmes Læger, der paa anden Maade har erhvervet sig en efter Sundhedsstyrelsens Skön tilstrækkelig Uddnelse.

II. Virksomhedsomraadet.

3 Tandlægevirksomhed omfatter lokal Behandling af Tandsygdomme, derunder indbefattet Tandfyldning, Fjernelse af Tænder og Tandrester, Rensning af Tænder ved Hjælp af Instrumenter eller Medikamenter, Behandling af uregelmæssig Tandstilling, Anbringelse af uaftagelige Tandsæt, Krone- og Broarbejde, Stifttænder, Tandreguleringsarbejder o. l.,samt lokal Behandling af saadanne godartede Sygdomme i Mundslimhinde, Tandköd og Kæber, som staar i direkte Forbindelse med Tandsygdomme.

Tandlæger er berettigede til at foretage Indspröjtninger i Tændernes Omgivelser i det af Indenrigsministeren ved Bekendtgörelse fastsatte Omfang. Universel Bedövelse maa kun iværksættes af eller i Overværelse af en autoriseret Læge.

Anden kirurgisk eller medicinsk Lægevirksomhed er Tandlæger ikke berettigede til at udöve.

4 Tandlæger kan uden særlig Næringsadkomst fremstille og anbringe kunstige Tænder og Tandrækker samt uddanne og anvende tekniske Medhjælpere.

Disse Medhjælpere maa dog ikke benyttes til instrumentel Behandling af Patienter.

5 Tandlæger er berettigede til ved Recept at foreskrive de Lægemidler, som de benytter i deres Praksis til udvortes Brug eller til Fremkaldelse af lokal eller universel Bedövelse. Recepternes Form bestemmes af Sundhedsstyrelsen. Tandlæger er berettigede til at blande Midler til udvortes Brug og dispensere dem til Anvendelse for deres egne Patienter, alt i Overensstemmelse med de Bestemmelser, som gives af Sundhedsstyrelsen. Tandlæger er uberettigede til ved Recept at foreskrive Lægemidler til indvortes Brug.

III. Straf-, Ophævelses- og andre Bestemmelser.

6 Tandlægerne staar under Sundhedsstyrelsen, som nærmere bestemt i Lov Nr. 182 af 23. Juni 1932 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse. De er forpligtede til at give Kredslægen i den Lægekreds, hvor de bor, Meddelelse om, paa hvilket eller hvilke Steder paa Færöerne de udöver deres Virksomhed.

7 Det er forbudt Personer, der ikke er Læger eller Tandlæger, at reklamere med, at de iværksætter Bedövelse eller udförer Tandbehandling, der forudsætter Bedövelse.

Sundhedsstyrelsen er berettiget til at forbyde enhver Reklamering angaaende Tandbehandling, Tandindsætning eller Tandmidler, som sker ved Skiltning, Bekendtgörelse i Blade, gratis Udlevering af Brochurer eller paa anden saadan Maade, for saa vidt Reklamen er egnet til at bibringe Almenheden urigtig Opfattelse med Hensyn til Behandlingen eller Midlets Virkning.

8 Uberettiget Udövelse af Tandlægevirksomhed eller Overtrædelse af nogen af denne Anordnings Bestemmelser eller et af Sundhedsstyrelsen i Medför af Anordningens § 7 givet Forbud straffes med Statskassen tilfaldende Böder fra 10 Kr. Under særlig skærpende Omstændigheder kan Straf af Hæfte i indtil 6 Maaneder anvendes.

Sagerne behandles som Politisager.

9[1]) Retten til at praktisere som Tandlæge kan frakendes vedkommende efter Reglerne i den ovennævnte Lov af 23. Juni 1932 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

Har en Tandlæge ved strafbart Forhold vist sig uskikket til at udöve Virksomhed som Tandlæge eller uværdig til den for en saadan fornödne Tillid, kan Retten til at virke og betegne sig som Tandlæge ved Dommen frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar. Straffelovens § 79, Stk. 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse. Er Retten frakendt for bestandig, kan Indenrigsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forlöb, meddele vedkommende Tilladelse til paa ny at udöve Virksomhed som Tandlæge, naar Omstændighederne taler derfor.

IV. Overgangsbestemmelser.

10[2]) De i nærværende Anordnings §§ 1 og 2 indeholdte Regler om Betingelserne for at betegne sig som Tandlæge og udöve selvstændig Virksomhed som saadan er ikke gældende for Personer, der i Henhold til § 2, jfr. § 11, i Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed er berettiget til at betegne sig som Tandlæge eller deres Virksomhed som Tandlægevirksomhed.

Personer, der inden nærværende Anordnings Ikrafttræden driver Tandlægevirksomhed paa Færöerne, men som ikke opfylder Betingelserne i Anordningens §§ 1 og 2, kan, naar de inden den 1. Januar 1941 gennem Amtmanden over Færöerne indsender Ansögning herom, af Indenrigsministeren erholde Tilladelse til at fortsætte deres hidtidige Tandlægevirksomhed paa Færöerne i Overensstemmelse med de af Ministeren derom nærmere fastsatte Regler.

Personer, der i Henhold til Lov Nr. 141 af 1. Juli 1927 om Tillæg til Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed har erholdt Tilladelse til at udöve Tandlægevirksomhed, er uanset Bestemmelserne i nærværende Anordnings §§ 1 og 2 berettiget til ogsaa at udöve saadan Virksomhed paa Færöerne.

11 Denne Anordning træder i Kraft den 1. August 1938.

Hvor intet andet særligt er foreskrevet, gælder de for det övrige Danmark i Medför af Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udövelse af Tandlægevirksomhed udfærdigede Bestemmelser ogsaa for Færöerne.

24. Juni — ORDENSREGLEMENT FOR KOLLEFJORD HAVN.

(Ændring 25. Marts 1939. De almindelige Bestemmelser af lignende Indhold som Regl. for Vaag Havn af 19. Juni 1933).

---

[1]) Som ændret ved An. Nr. 497 af 22. Dec. 1939.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 39 af 22. Nov. 1940.

24. Juni — REGLEMENT FOR FORVALTNINGEN AF KOLLEFJORD HAVN. (Af lignende Indhold som Reglem. for Thorshavn Havn af 21. Juli 1930).

27. Juli — Skr. fra Justitsm. om Ændring i REGLEMENT for POLITIBETJENTEN i Tveraa. (Indföjet i Reglement af 1931).

13. Aug. — Bek. Nr. 272 om Udförelse af UDSTYKNINGER m. v. i Bygder paa Færöerne af de Ejendomme, der er optaget i det i Henhold til § 57 i Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme oprettede Realregister.

I Henhold til § 57, 8. Stk. i Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme fastsætter Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter stedfunden Forhandling med Amtmanden herved, at de i Bekendtgörelse Nr. 262 af 29. Oktober 1931 om Udförelse af Udstykninger og Sammenlægninger og om Vedligeholdelse af Matrikulen for udskiftede Pladser paa Færöerne udenfor Thorshavn fastsatte Regler vil være at följe ved den i Anledning af Udstykning af Brugsnumre fornödne Opmaaling og Afmærkning af Parcellerne i Marken med tydelige og varige Mærker, alt med de Ændringer, der er en Följe af, at der ikke er udarbejdet en Matrikul.

8. Sept. — Bek. Nr. 314 om Ændring i kgl. An. af 16. Jan. 1912 ang. forskellige Forhold vedr. FOLKESKOLEN i Bygderne paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1912).

12. Dec. — An. Nr. 363 om Ændring i An. af 16. Jan. 1912 ang. forskellige Forhold vedr. FOLKESKOLEN i Bygderne paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1912).

21. Dec. — Lov Nr. 370 for Færöerne om Bekæmpelse af SMITSOMME PLANTESYGDOMME OG SKADEDYR.

I Henhold til Hjemmestyreloven er Planteavl og Bekæmpelse af Skadedyr overtaget som færösk Særanliggende, og den lovgivende og administrative Myndighed for dette Omraade tilkommer nu Hjemmestyret. Statskassens Andel af Udgifter bæres nu af Landskassen.

1[1]) 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til at træffe Foranstaltning dels til at forebygge, at Plantesygdomme eller Skadedyr, der maa anses for farlige for de i Landbruget, Havebruget og Skovbruget dyrkede Planter, og som ikke hidtil er paavist paa Færöerne, eller som kun optræder med en begrænset Udbredelse, indslæbes eller indföres til Færöerne, dels til at bekæmpe saadanne Plantesygdomme eller Skadedyr, være sig ved Forbud mod Saaning, Plantning eller Transport af Kulturplanter, Tilintetgörelse eller Desinfektion af disse eller af Emballage og andet, hvorfra Smitte kan antages at kunne udbredes, eller ved Isolering af Jordstykker, Desinfektion af Oplagsrum, Redskaber og lignende eller paa en hvilken som helst anden Maade, der maatte skönnes egnet til Bekæmpelse af disse Sygdomme og Skadedyr.

2. I paatrængende Tilfælde kan de i nærværende Paragraf omhandlede Foranstaltninger træffes af Amtet, der da uopholdelig skal göre Indberetning derom til Ministeren.

3. Undlader en Ejer eller Bruger at udföre de af Ministeren, henholdsvis Færö Amt paabudte Foranstaltninger, kan Ministeren eller Amtet lade Arbejdet udföre paa vedkommendes Bekostning.

4. De Udgifter, der er forbundet med Gennemförelsen af de i Medför af nærværende Paragraf trufne Foranstaltninger, afholdes af vedkommende Importör, Ejer eller Bruger, jfr. dog § 4.

[1]) Jfr. Bek. Nr. 13 af 18. Marts 1942.

2 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til ved Udförsel fra Færöerne af levende Planter eller Plantedele at træffe alle saadanne Foranstaltninger, som maatte være paakrævet i Henhold til fremmede Landes Plantesygdomslovgivning.

2. De Udgifter, der er forbundet med Gennemförelsen af de heromhandlede Foranstaltninger, afholdes af vedkommende Eksportör.

3 Den, der er bekendt med, at Planter eller Plantedele, der er i hans Besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af nogen af de i § 1 omhandlede Sygdomme eller Skadedyr, skal straks göre Anmeldelse herom til Amtet og maa ikke afhænde eller fjerne fra Stedet saadanne Planter eller Plantedele, medmindre han dertil har indhentet Amtets Tilladelse.

4 1. Erstatning ydes for det Tab, der maatte opstaa ved en efter Landbrugsministerens eller Amtets Bestemmelse iværksat Tilintetgörelse af en Afgröde, saavel som for fremtidige Afgrödetab, der af vedkommende Ejer godtgöres at være en Følge af de foretagne Foranstaltninger.

2. Erstatning eller Godtgörelse kan dog i intet Tilfælde tilstaas, saafremt den Skadelidte ved Overtrædelse af de givne Forholdsregler eller paa anden Maade selv har foraarsaget Skaden.

3. Ethvert Krav om Erstatning eller om Godtgörelse for Udlæg fortabes, hvis det ikke er fremsat over for Amtet inden 6 Maaneder, efter at Skaden eller Udlægget har fundet Sted.

4. Erstatningen fastsættes med Fradrag af det Beløb, hvortil Afgröden vurderes, af 3 Mænd, hvoraf Amtet vælger de to og den Skadelidte den tredie.

5. Al Erstatning og Godtgörelse efter denne Lov saavel som Udgifter ved Gennemförelse af de i Henhold til Loven trufne Bestemmelser afholdes forskudsvis af Færö Amts Repartitionsfond. Statskassen refunderer Fonden Halvdelen af de Udgifter, der endeligt kommer til at paahvile det Offentlige.

6. Udlæg til Bekæmpelsesmidler, saasom Spröjtevædsker, Desinfektionsmidler o. lign., kan godtgöres efter Landbrugsministerens Bestemmelse.

5 Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte og de i Medför af samme fastsatte Bestemmelser behandles som Politisager og straffes, for saa vidt der ikke herved efter den övrige Lovgivning er forskyldt större Straf, med Böder fra 50 Kr. eller Hæfte. Böderne tilfalder vedkommende Kommunes Kasse.

6 Denne Lov træder straks i Kraft.

30. Jan. 1939 — An. Nr. 23 om Ændring i An. Nr. 515 af 1. Okt. 1919, hvorved Lov om EMBEDSLÆGEVÆSENETS Ordning af 21. Apr. 1914 sættes i Kraft paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1919).

3. Febr. — Bek. om REGLEMENT FOR KVANNESUND HAVN.

1 Til Havnen i Kvannesund bliver at henregne den Del af Sundet, der ligger mellem en Linje fra »Sandoyri« paa Viderö og »Kópagarðar« paa Bordö mod Nord og en Linje fra »Skarðhamarsrættin« paa Viderö og »Toftaheygar« paa Bordö mod Syd. De nævnte Grænser betegnes med hvide Stenvarder. (De övrige Paragraffer udelades som værende af sædvanligt Indhold. Havneafgiften er 5 Øre pr. Nettoton og Fortöjningsafgiften 10 Kr. aarligt for Fartöjer over 10 Tons og 5 Kr. for mindre Fartöjer).

16. Febr. — Lov Nr. 36 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i Loven af 1923).

16. Febr. — Skr. fra Indenrigsm. om ubesat KOMMUNELÆGESTILLING.

I Skrivelse af 23. Januar d. A. har Amtet indstillet, at det af Staten bevilgede

Tilskud til Kommunelægeembedet i Sand for Tiden fra den 1. April til den 10. Oktober f. A., i hvilket Tidsrum det paagældende Embede har henstaaet ubesat, maa blive anvendt til Dækning af Udgifterne ved Befordring af Læge fra Thorshavn til Sandö i fornævnte Tidsrum.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Sundhedsstyrelsen til Efterretning og videre Bekendtgörelse meddele, at Indenrigsministeriet herved godkender, at det omhandlede Statstilskud anvendes til Dækning af de Befordringsudgifter, som vedkommende Læge ikke kan faa godtgjort af Patienterne, under Forudsætning af, at Amtskommunen deltager forholdsmæssigt i de paagældende Udgifter.

1. Marts — An. Nr. 63 om Ændring i An. Nr. 49 af 11. Februar 1920, hvorved Lov om JORDEMODERVÆSENET af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1920).

13. Marts — An. Nr. 157 om Ændring i An. af 21. Jan. 1925, hvorved LOV OM MENIGHEDSRAAD af 30. Juni 1922 sættes i Kraft paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1925).

15. Marts — Lov Nr. 75 om Ændring i Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod SMITSOMME SYGDOMMES Udbredelse paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1922).

15. Marts — Lov Nr. 76 for Færöerne om SYGEHUSE.

1 Til Driften af de færöske Sygehuse ydes der af det offentlige Tilskud i Overensstemmelse med de i de följende Paragraffer angivne Regler.

2 Statskassens Tilskud[1]) udgör indtil videre 2 Kr. pr. Sygedag, dog med de i 2det og 3die Stykke angivne Undtagelser.

For Personer, der indlægges til offentlig eller vederlagsfri Behandling paa Sygehus i Henhold til § 14, § 27 i Slutningen og § 28 i Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse eller til Behandling paa de for tuberkulöse bestemte Afdelinger, der har opnaaet Statsanerkendelse i Henhold til Anordning Nr. 249 af 30. September 1924, samt for Personer, der indlægges for Tuberkulose i Henhold til § 5 i Anordning Nr. 185 af 1. April 1921, udgör Tilskudet dog kun 1 Kr. pr. Sygedag.

For Personer, der indlægges paa de særlige Afdelinger for sindssyge og aandssvage ved Dronning Alexandrines Hospital (Færö Amts Hospital) i Thorshavn, ydes der Tilskud efter Regelen i nærværende Lovs § 8.

3 Statskassens Tilskud anvises de paagældende Sygehuse kvartalsvis bagud efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler. Forskudsvis Udbetaling kan finde Sted efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Snarest muligt efter Udgangen af hvert Finansaar indsender de enkelte Sygehuse til Amtet et i Overensstemmelse med de af Indenrigsministeren fastsatte Regler affattet Regnskab for Sygehusets Drift i det forlöbne Aar.

4 § 1 i midlertidig Lov for Færöerne Nr. 92 af 31. Marts 1938 ophæves.

Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og deres Börn indlægges paa Sygehus under de i kgl. Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930 § 14, Stk. 4, nævnte Forhold, betaler vedkommende Sygekasse et Belöb af 2 Kr. om Dagen

[1]) Jfr. Lov af 7. Juni 1952 om Tillægsbevillinger, hvorefter Statstilskudet er forhöjet til 9 Kr. pr. Sygedag.

for hver Patient, dog ikke over Halvdelen af den ellers for Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus fastsatte Betaling.

Sygehusenes Takster skal godkendes af Indenrigsministeren, dog skal Betalingen for Ophold paa den særlige Afdeling for aandssvage ved Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn godkendes af Socialministeren.

5 De Beløb, hvormed Sygehusenes Udgifter ifölge de af vedkommende Sygehusbestyrelser aflagte Regnskaber overstiger samtlige af Sygehusene oppebaarne Indtægter, herunder medregnet saavel Statskassens Tilskud i Henhold til denne Lovs §§ 2, 3 og 8 og Lovgivningen iövrigt som Sygekassernes Betalinger i Henhold til Lovens § 4 og Amtsrepartitionsfondens Betaling for de trængende Patienter, udredes af Færöernes Amtskommune og anvises de paagældende Sygehusbestyrelser til Udbetaling af Amtskommunens Kasse efter nærmere af Indenrigsministeren efter Forhandling med Lagtinget fastsatte Regler.

Efter Anmodning kan vedkommende Sygehus af Amtskommunen faa anvist Forskud paa det i 1ste Stk. omhandlede Belöb.

6 Hvert af Sygehusene ledes af en Bestyrelse, der bestaar af 2 af Indenrigsministeren og 3 af Færöernes Lagting valgte Medlemmer. Bestyrelsen vælger af sin Midte en Formand og fastsætter de nærmere Bestemmelser vedrörende Forretningsgangen.

7 Sygehusene staar under Tilsyn af Sundhedsstyrelsen og vedkommende Embedslæge i Overensstemmelse med de til enhver Tid derom gældende Regler.

Sygehusenes Reglementer skal godkendes af Indenrigsministeren.[1])

8 For Personer, der anbringes paa de særlige Afdelinger for sindssyge og aandssvage ved Dronning Alexandrines Hospital (Færö Amts Hospital) i Thorshavn, yder Staten et Tilskud, der udgör ¾ af den gennemsnitlige Udgift ved en Patients Ophold paa de tilsvarende Afdelinger ved Statens Sindssygehospitaler og de anerkendte Aandssvageafdelinger, dog efter at indgaaet takstmæssig Betaling i Henhold til § 4 er fradraget i nævnte Gennemsnitsudgift.

Snarest muligt efter Finansaarets Udlöb fremsender Amtet til Indenrigsministeriet en Opgörelse over Sygedagenes Antal paa de omhandlede Afdelinger i det forlöbne Finansaar. Saa snart Tilskuddets Störrelse kan beregnes, anvises det Amtskommunen til Udbetaling ved Statens almindelige Kasse paa Færöerne.

9 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1939.

De nærmere Regler for Lovens Gennemförelse fastsættes af Indenrigsministeren.

Störrelsen af det i §§ 2 og 3 omhandlede Tilskud af Statskassen tages op til Revision hvert 3die Aar.

Tilskuddets Störrelse kan ændres ved Tekstanmærkning til Finanslov eller Tillægsbevillingslov.

15. Marts — LOV Nr. 82 for Færöerne om Ændring i Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om FÆRØERNES LAGTING, saaledes som denne er ændret ved An. Nr. 325 af 29. Nov. 1930 og Lov Nr. 177 af 11. Maj 1935. (Se Bek. Nr. 249 af 24. Juni 1939 af Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting med senere Ændringer).

15. Marts — LOV Nr. 85 for Færöerne OM SKIBSAFGIFTER.

Bestemmelsen i §2 i Lov for Færöerne Nr. 86 af 30. Marts 1935 om Betaling af Gebyr for Eftersyn af Skibspapirer til Færöernes Amtskommune, hvorefter Lovens Gyldighed ophörer den 1. April 1940, ophæves.

15. Marts — LOV Nr. 88 om ændret Affattelse af forskellige Bestemmelser i BORGERLIG STRAFFELOV Nr. 126 af 15. Apr. 1930 med flere Love. (Jfr. Lov Nr. 286 af 18. Juni 1951).

[1]) Jfr. Reglement af 4. Apr. 1941.

4 *Lov Nr. 127 af 28. April 1916 om Folketingsvalg paa Færöerne.*
§ 3 a) affattes saaledes: (Indföjet i Loven af 1916).

6 *Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting.*
§ 2 affattes saaledes: (Indföjet Bek. af 24. Juni 1939 af Lov om Færöernes Lagting).

7. *Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 om Byen Thorshavns kommunale Styrelse.*
§ 5 affattes saaledes: (Indföjet i Loven af 1908).

8. *Bekendtgörelse Nr. 200 af 17. Juli 1931 af de i Lov Nr. 84 af 30. April 1909, Lov Nr. 28 af 30. Januar 1923 og Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931 indeholdte Regler om kommunale Valg i Landkommunerne paa Færöerne*
§ 2 affattes saaledes: (Indföjet i Bek. af 1931).

10 *Lov Nr. 214 af 20. Maj 1933 om Skolekommissioner i Landkommunerne paa Færöerne.*
§3, Stk. 3, affattes saaledes: (Indföjet i Loven af 1933).

12 *Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje.*
De i nærværende Lovs § 11 indeholdte Bestemmelser udvides til at gælde for Færöerne med följende Ændring.
Retsplejelovens § 69 erstattes af följende:
»Til Nævning kan med de af §§ 70 og 71 följende Undtagelser kaldes enhver uberygtet Mand eller Kvinde, som har Valgret til Folketinget, medmindre den paagældende paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske eller til det færöske Sprog er ude af Stand til at fyldestgöre en Nævnings Pligter.«
Retsplejelovens § 131, sidste Stk., 1. Pkt., jfr. Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935, affattes saaledes:
»Enhver myndig og uberygtet Person, som ikke er ude af Raadighed over sit Bo, kan paa Færöerne udföre Retssager for andre«.

28. *Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 for Færöerne om Jordbrugets Fremme.*
§ 42, c), § 53 b) (Indföjet i Loven af 1937).

32 *Tyendelov for Færöerne af 16. Februar 1856.*
§ 15, Pkt. 1, — § 41, Pkt. 1, affattes saaledes: (Indföjet i Loven af 1856).

15. Marts — LOV Nr. 93 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 OM MOTORKØRETØJER m. m. (Indföjet i Loven af 1930).

15. Marts — LOV Nr. 108 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 101 af 4. April 1928 om JAGT, Fuglefangst m. m. (Indföjet i Loven af 1928).

15. Marts — LOV Nr. 109 OM HVALFANGST.[1])
1 Ret til at drive Hvalfangst paa dansk Söterritorium eller til at bringe Udbytte af Hvalfangst, selv om Fangsten har fundet Sted uden for Söterritoriet, her til Landet saavel som Ret til at foretage Tilvirkning af Udbyttet af Hvalfangst, skal udelukkende være forbeholdt Personer, som har dansk Indfödsret og ikke er blevet Statsborgere i

[1]) Hvalfangst paa Territoriet ved Færöerne er Særanliggende.

en fremmed Stat, eller som er og i mindst 5 Aar har været bosiddende i den danske Stat, eller Aktieselskaber, i hvilke mindst Halvdelen af Aktiekapitalen tilhører saadanne Personer, og hvis Bestyrelse bestaar af saadanne og har Sæde i den danske Stat.

2 Den i § 1 omhandlede Hvalfangst, Transport og Tilvirkning maa kun ske i Henhold til en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri udfærdiget Bevilling og kun ved Skib, som sejler under dansk Flag, og som af Ministeren for Landbrug og Fiskeri er anerkendt til Benyttelse til Hvalfangst.

3 Enhver Enkeltmand eller ethvert Aktieselskab, der udöver den i § 1 omhandlede Virksomhed, skal inden hvert Aars 1. Maj for Ministeriet for Landbrug og Fiskeri godtgöre ved skriftlig af vedkommende Enkeltmand eller Aktieselskabs Bestyrelse paa Tro og Love bekræftede Oplysninger, at de i §§ 1 og 2 foreskrevne Betingelser for Udövelsen er til Stede.

Enhver Enkeltmand eller ethvert Aktieselskab, der driver Hvalfangst eller Transport af Udbytte af Hvalfangst, er pligtig til aarlig at afgive statistiske Oplysninger om Hvalfangsten og Udbyttet af denne efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler.

4 Et i det danske Skibsregister optaget Hvalfangerskib eller Skib, som er indrettet som Hvalkogeri, kan ikke uden en fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter indhentet Erklæring fra Ministeriet for Handel, Industri og Söfart meddelt Tilladelse overföres under fremmed Flag eller ved Udleje, Udlaan eller paa anden Maade stilles til Raadighed for nogen, som ifölge § 1 i Sölov af 7. Maj 1937, jfr. Lovbekendtgörelse Nr. 319 af 1. December 1937, ikke kan eje dansk Skib.

5 Bestemmelser om, hvad der med Hensyn til offentlig Orden og Renlighed skal iagttages ved Hvalfangst, som drives paa Söterritoriet med Skib, samt ved Anlæg og Drift af Stationer for Tilvirkning af Udbyttet af Hvalfangst, kan optages i et Reglement, som fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.[1])

6 Ethvert Hvalfangerskib, der driver den i § 1 omhandlede Hvalfangst og Transport, skal have Skibets Navn malet midtskibs paa begge Sider og höjst 15 Centimeter under Rælingen med hvid Oliefarve paa sort Grund og med Bogstaver af mindst 45 Centimeters Höjde og 6 Centimeters Bredde.

7 Ethvert Hvalkogeri, saavel til Lands som til Vands der er bestemt til Behandling af Hvalkroppe, skal være forsynet med nödvendigt Tilbehör til Udvinding af Tran af Spæk, Köd og Ben.

Kroppene af fangne Hvaler skal udnyttes i videst muligt Omfang:

Trannen skal ved Kogning eller paa anden Maade udvindes af alt Spæk, af Hovedet og af Tungen og endvidere af Halen indtil Tarmaabningen.

Nærværende Bestemmelse skal kun finde Anvendelse paa Hvalkroppe eller Dele af Hvalkroppe, som ikke er bestemt til Menneskeföde.

Saafremt Hvaler bringes i Land, skal passende Forholdsregler træffes til at udnytte Resterne, efter at Trannen er udvundet.

8 Skytter og Mandskab paa Hvalfangerskibe skal, for saa vidt de bliver at lönne med Andel i Udbyttet, forhyres paa saadanne Vilkaar, at deres Andel beregnes ikke blot efter Antallet, men tillige i vidt Omfang efter Störrelsen, Arten, Værdien og Tranudbyttet af de fangede Hvaler.

9 For saa vidt angaar Færöerne fastsættes följende særlige Bestemmelser:

Af enhver Bardehval og enhver Tandhval af mindst 11.3 Meters Længde eller derover, der indbringes til Færöerne, og som er fanget eller fundet fra Skib eller Baad, udsendt fra Skib, svares en Afgift af 600 Kr. Af Dele af en saadan afgiftspligtig Hval svares en Afgift af 6 pCt. — dog ikke over 600 Kr. — af den Værdi, hvortil det indbragte af vedkommende Sysselmand eller to uvildige Mænd ansættes.

Afgiften er forfalden til Betaling, saa snart vedkommende Hval eller Del deraf er

[1]) Nu Landsstyret for Færöernes vedkommende. Jfr. Reglem. af 2. Febr. 1905.

bragt i Land. Den opkræves af Politimesteren eller vedkommende Sysselmand efter Regler, som fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fikeri.[1])

Afgiften kan af Lagtinget nedsættes til indtil en Tolvtedel eller helt bortfalde for de Stationers Vedkommende, der er villige til at afslutte Overenskomst med Lagtinget om Levering af Hvalköd til den færöske Befolkning paa Vilkaar, der af Lagtinget skönnes at være tilfredsstillende.

Det Belöb, der indkommer ved Afgiften, tilfalder Færöernes Amtsfond.

Storhvalköd maa ikke uden Amtets[2]) Tilladelse udföres fra Færöerne.

10 Hvalfangst, der drives med danske Skibe uden for dansk Söterritorium, saaledes at Udbyttet af Fangsten ikke bringes her til Landet, maa kun finde Sted efter derom indhentet Tilladelse fra Ministeren for Landbrug og Fiskeri og under lagttagelse af de af Ministeren meddelte Forskrifter og de i § 3, 2det Stykke, og §§ 7 og 8 indeholdte Regler, jfr. tillige Bestemmelserne i § 14. Ejeren eller Befragteren af det paagældende Skib er pligtig til at underrette Ministeriet for Landbrug og Fiskeri om, at han har til Hensigt at benytte Skibet til Hvalfangst, og Fangsten maa ikke paabegyndes, forinden han har modtaget et Anerkendelsesdokument.

11 De i denne Lov og i den i Henhold til denne Lov udstedte kgl. Anordning indeholdte Bestemmelser skal ikke være til Hinder for de ved Statens Foranstaltning eller af Staten godkendte Undersögelser med Hensyn til Fangst, Drab eller Tilvirkning af Hvaler.

12 Overtrædelse af nærværende Lov straffes, for saa vidt strengere Straf ikke er hjemlet i den gældende Lovgivning, med Böder, hvis Störrelse bestemmes saaledes: Ved Overtrædelse af §§ 1, 2, 4 og 10 ikke under 2000 Kr.; ved Overtrædelse af §§ 3 og 6 ikke under 10 Kr.; ved Overtrædelse af § 9, 1ste Stykke, ikke under 100 Kr. og § 9, 5te Stykke, ikke under 50 Kr.Afgift, som vedkommende har sögt at unddrage det offentlige, vil være at erlægge tredobbelt. Overtrædelse af det i § 5 omhandlede Reglement straffes med Böder ikke under 100 Kr. Overtrædelse af de til enhver Tid gældende Bestemmelser om Beskyttelse af Hvalbestanden, der fastsættes ved den i § 14 omhandlede kgl. Anordning, straffes med Böder, hvis Störrelse nærmere bestemmes ved Anordningen.

Böder, som nogen ved en Hvalstation eller paa et Fangstskib ansat Person ifalder efter denne Lov, saavel som Sagsomkostninger kan inddrives ved Udpantning i samtlige Etablissementet tilhörende Ejendele.

13 Böder efter denne Lov tilfalder Statskassen.

14[3]) Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden bestemmes ved kgl. Anordning.

Til yderligere Beskyttelse af Hvalbestanden kan der i Henhold til de til enhver Tid afsluttede internationale Overenskomster om Reguleringen af Hvalfangsten udover de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ved kgl. Anordning fastsættes særlige Bestemmelser, ligesom der ved kgl. Anordning for Færöernes Vedkommende udover de ved § 9 fastsatte særlige Bestemmelser efter Indstilling af Lagtinget kan göres saadanne Lempelser i Loven, som ifölge de stedlige Forhold maatte anses for fornödne.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 133 om Hvalfangst af 2. Maj 1934.

15. Marts — LOV Nr. 113 om Ændringer i og Tilföjelser til LOV OM RETTENS PLEJE af 11. April 1916 (Oprettelse af en særlig Klageret).

— — — **20** Denne Lov, der ogsaa gælder for Færöerne, træder i Kraft den 1. Juli 1939.

15. Marts. — LOV Nr. 117 om Ændring i Lov om Ordningen af SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSENET paa Færöerne af 1. Marts 1854 (Indföjet i Loven af 1854).

---

[1]) Jfr. Bek. af 3. Juni 1905.
[2]) Nu Landsstyret.
[3]) Jfr. An. af 22. Marts 1952 og Bek. af 2. Apr. 1952.

15. Marts. — LOV Nr. 112 om STATSTILSKUD TIL SÆRFORSORG for Personer, bosat paa Færöerne.

1 Naar trængende færöske sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanföre, talelidende, blinde eller dövstumme, der er bosat paa Færöerne, undergives Anstaltsbehandling paa en Statsanstalt eller en af Socialministeren anerkendt Anstalt, udreder Færö Amts Repartitionsfond den i Henhold til Lov Nr. 177 af 14. Marts 1934 fastsatte takstmæssige Betaling samt fornödne Rejse- og Beklædningsudgifter. For Personer, der af saadanne Anstalter under vedvarende Tilsyn er anbragt i kontroleret Familiepleje, udreder Amtsrepartitionsfonden derhos den fastsatte Plejelön, dog aldrig ud over den fornævnte Betaling.

Stk. 2. Af disse Udgifter refunderer Staten de ¾ og vedkommende[1]) Sognekommune ¼.[2])

Stk. 3. Statens Tilskud udredes kvartalsvis bagud efter behörig dokumenteret Opgörelse fra Amtsrepartitionsfonden. Paa Tilskuddet kan der anvises Forskud efter Socialministeriets nærmere Betemmelse.

Stk. 4. For de Personer, der indlægges paa de til Dronning Alexandrines Hospital (Færö Amts Hospital) knyttede Afdelinger for sindssyge og aandssvage, gælder derhos Reglerne i § 8 i Lov [3]) Nr. ..... af .....for Færöerne om Sygehuse.

2 De nærmere Regler med Hensyn til Lovens Gennemförelse gives ved kgl. Anordning efter indhentet Erklæring fra Færöernes Lagting[4]).

3 Socialministeren bemyndiges til at gennemföre en Ordning vedrörende Bidragspaalæggelse for Særforsorgspatienter i Overensstemmelse med Principperne i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg[5]).

4 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1939.

15. Marts. — LOV for Færöerne Nr. 124 OM RUTEFART.

1 Ved Personrutefart forstaas i denne Lov Sejlads med Fartöjer, der er bestemte til mod Vederlag at benyttes, eller faktisk benyttes, til samtidig Befordring af flere af hinanden uafhængige Personer.

Ved Godsrutefart forstaas i denne Lov Sejlads i Rute mellem forud bestemte Endepunkter med Fartöjer, der er bestemte til mod Vederlag at benyttes, eller faktisk benyttes, til samtidig Befordring af Gods for flere af hinanden uafhængige Personer.

2 Til Rutefart kræves en forud meddelt skriftlig Tilladelse fra Færöernes Lagting eller fra et af dette bemyndiget Udvalg.[6])

Til Turistfart for en enkelt Dag eller ved en bestemt Lejlighed kan Tilladelse dog gives af Sysselmanden i den Kreds, hvorfra Sejladsen udgaar, i Thorshavn Kommune af Landfogeden.

3 Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget til uden Lagtingets Samtykke at tillade postbefordrende Ruter, der dog i Henseende til Afgifts Betaling m. m. skal være undergivet tilsvarende Bestemmelser, som for andre Ruter er opstillet som Betingelse for Lagtingets Tilladelse.

4 Tilladelsen kan knyttes til bestemte Betingelser, bl. a. at der svares en Afgift til Amtsrepartitionsfonden, og at der overholdes nærmere fastsatte Takster.

Desuden skal der ske Anmeldelse til Skibstilsynet, som undersöger, om alle gældende Regler er iagttagne med Hensyn til det paagældende Fartöjs Redningsmateriel m. v.

5 Indehaverne af de ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Ruter skal anmelde

---

[1]) Jfr. Socialm. Skr. 9. Marts 1950.
[2]) Jfr. Soc. Skr. 1. Febr. 1949.
[3]) Lov Nr. 76 af 15. Marts 1939.
[4]) Jfr. midl. Best. Nr. 31 af 1. Okt. 1940 og midl. Best. Nr. 2 af 4. Jan. 1944.
[5]) Jfr. Bek. Nr. 3 af 4. Jan. 1944.
[6]) Nu Landsstyret.

disse for Lagtinget inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Finder rettidig Anmeldelse ikke Sted, betragtes den paagældnde Rute som bortfaldet.

For saa vidt angaar de anmeldte Ruter, træffer Lagtinget under fornödent Hensyn til den lokale Trafiks og Samtrafikkens Interesser Bestemmelse om, hvorvidt de vil være at opretholde, forandre eller nedlægge.

6 Overtrædelse af de i nærværende Lov indeholdte eller i Henhold til Lovens § 5 trufne Bestemmelser straffes med Böder, for saa vidt ikke höjere Straf er forskyldt i Henhold til andre Lovbestemmelser. Böderne tilfalder Færö Amts Fattigkasse.

7 Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1939.

22. Marts. — AN. Nr. 138 om Ændring i An. Nr. 185 af 1. Apr. 1921, hvorved Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til TUBERKULOSENS BEKÆMPELSE udvides til at gælde for Færöerne (Indföjet i An. af 1921).

25. Marts. — SKR. fra Færö Amt om SINDSSYGE.

»— — — Bekendtgörelse af 2. Marts 1939 om Ændringer i Fællesregulativ for Statens Sindssygehospitaler medförer, at Patienter fra Færöerne fra 1. April 1939 at regne henhörer til Sindssygehospitalet i Nyköbing paa Sjælland.«

27. Marts. — LOV for Færöerne Nr. 147 om UDSKIFTNING. (Som ændret ved Ll. Nr. 41 af 31. Marts 1950).

FØRSTE AFSNIT. — I hvilke Tilfælde og af hvem Udskiftning kan kræves.

KAP. 1.

1 Ejendomme, som ligger i Fællig, kan kræves udskiftet.

2 Ved Fællig forstaas i denne Lov,at

a. hver enkelt Ejers særskilte Andel ikke er betegnet, men Ejendomsgenstanden benyttes vekselvis eller samtidig af de forskellige Ejere (Sameje), eller at

b. de forskellige Ejere vel hver har deres særskilte Stykker, men disse ligger saaledes i Forhold til hinanden, at hver Ejer ikke uden uforholdsmæssig Byrde kan frede eller paa formaalstjenlig Maade benytte sin Ejendom (Ejendomsblanding).

3 Udskiftning kan dog ikke kræves fremmet, naar den efter de stedlige Forhold skönnes at ville være utjenlig eller forbunden med overvejende Ulempe, eller naar den findes ikke hensigtsmæssig at kunne foretages uden samtidig Udflytning og denne ikke lader sig iværksætte.

4 Ret til at kræve Udskiftning tilkommer Ejer. Lige med Ejer regnes i denne Lov Fæster af Jord i offentlig Eje, jfr. Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937. Bruger kan ikke kræve Udskiftning, ej heller modsætte sig Udskiftning, som kræves af Ejer.

ANDET AFSNIT. — Udskiftning af Indmark og af Udmark i Forbindelse med Indmark.

KAP. 2. *Fremgangsmaaden ved Udskiftningen.*

5 Udskiftning af Indmark foretages af en særlig Udskiftningskommission, bestaaende af en af Landsstyret blandt de paa Matrikulkontoret ansatte sagkyndige beskikket Formand og to andre Medlemmer (jfr. § 8).

Forinden Udskiftningskommissionens Medlemmer paabegynder deres Virksomhed, skal de, medmindre de tidligere har afgivet en saadan Erklæring, underskrive en Erklæring, hvori de paa Ære og Samvittighed lover at opfylde deres Pligter som Kommissionsmedlemmer efter bedste Evne og med Redelighed og Upartiskhed. Formen for Erklæringen fastsættes af Landsstyret.

6 Begæring om Udskiftning af Indmark rettes til Sysselmanden og maa være underskrevet af mindst en Tiendedel af det samlede Marketal i Bygdens Indmark.

Sagen sættes derefter af Sysselmanden under Forhandling og Afstemning paa førstkommende Grandestævne i Bygden.

For at den videre kan fremmes, maa Begæringen paa Grandestævnet vedtages af Ejere, som tilsammen ejer mindst ¼ af det gamle Marketal i Bygdens Indmark, og som repræsenterer mindst ¼ af Indmarkens Ejental. Bestaar Bygden af Hovedbygd og Udflytterbygd, kan Begæringen omfatte en af disse med Anvendelse af Reglerne i første Stykke. Findes i Udflytterbygden intet gammelt Marketal, er det tilstrækkeligt, at Begæringen underskrives af mindst $^1/_{10}$ af Indmarkens Ejere og vedtages paa Grandestævne af mindst ¼ af samme.

7 Efter Grandestævnets Slutning indsender Sysselmanden Udskiftningsbegæringen med alle dertil hörende Aktstykker til Landbrugsraadet. Skönner dette, at de formelle Betingelser for Udskiftningens Fremme er til Stede, godkender det Begæringen; i modsat Fald afviser det den. Afvisningen kan inden 8 Uger efter dens Kundgörelse i den paagældende Bygd paaklages til Færöernes Landsstyre af enhver Ejer af den paagældende Indmark i Bygden.

8 Godkendes Udskiftningsbegæringen, beskikker Færöernes Landsstyre en Formand for Udskiftningskommissionen.

Lagtinget vælger for 6 Aar ad Gangen 24 Personer, blandt hvilke Kommissionens 2 Medlemmer og 4 Suppleanter udmeldes af Retten, de sidste henholdsvis som 1ste, 2den, 3die og 4de Suppleant.

Angaar Udskiftningen Fuglebjerge eller anden Herlighed af större Betydning, skal der saavidt muligt udmeldes Mænd, der er særlig kyndige i saa Henseende.

Vedkommende Sysselmand er pligtig at være til Stede ved Udskiftningskommissionens Forhandlinger, saa længe den finder det nödvendigt, og at give den alle fornödne Oplysninger.

I hvilke Tilfælde Formanden og de andre Medlemmer samt Sysselmanden skal eller kan fratræde Forretningen paa Grund af personligt Forhold til Sagen eller Parterne, afgöres af Udskiftningskommissionen efter Reglerne om Dommeres Inhabilitet i Kapitel 5 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, jfr. Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935.

Der tilkommer Udskiftningskommissionens Formand og andre Medlemmer samt Sysselmanden, Formandens Medhjælper og de i § 6 nævnte Taksationsmænd fri Befordring og Dagpenge efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

9 Udskiftningskommissionens Formand berammer Forretningen til en bestemt Dag paa Aastedet. Berammelsen kundgöres i det til retslige Bekendtgörelser paa Færöerne bestemte Blad med mindst 3 Maaneders Varsel og bringes derhos til Kundskab i vedkommende Bygd i Overensstemmelse med Lov Nr. 59 af 1. April 1912 for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m.

10 Til den berammede Tid sammentræder Kommissionen paa Aastedet. Først undersöges, om der er materiel Adgang til at foretage Udskiftning (jfr. § 2 og 3). Derimod kan der ikke for Kommissionen rejses Spörgsmaal om Rigtigheden af Udskiftningsbegæringens Godkendelse (§ 7, jfr. §§ 4 og 6). Hvis der nægtes Forretningen Fremme, eller hvis der mod rejst Indsigelse tillægges den Fremme, afgives Beslutning herom ved motiveret Kendelse.

Forinden Beslutningen om, at Udskiftningsforretningen bliver at fremme, er tilført Protokollen, kan Udskiftningsbegæringen frafaldes, naar samtlige de, der stemte for denne i Henhold til § 6, sidste Stykke, forlanger det.

11 Forretningen skal fremmes saa vidt muligt uden Afbrydelse.

Maa Forretningen udsættes og dette sker paa ubestemt Tid, afgöres og tilkendegives det för Mödets Slutning, paa hvilken Maade Berammelsen af nyt Möde vil blive kundgjort, og Kundgörelsen maa finde Sted senest en Uge för den berammede Tid.

12 Udskiftningskommissionen kan for den Tid, Forretningen varer, underkaste Lodsejerne de Indskrænkninger i Jordens Brug, som Hensynet til Udskiftningens

hensigtsmæssige Fremme findes at paakræve (jfr. § 39). For de Tab, som nogen herved maatte lide, kan der af Udskifttningskommissionen tillægges ham Erstatning.

Udskiftningskommissionen kan fastsætte Frister, inden hvis Udlöb Dokumenter vedrörende Deling af Ejendomme, som önskes behandlet ved Udskiftningsplanens Udarbejdelse, maa være indleveret til Kommissionen.

13 Grænserne for Udskiftningsomraadet bliver saa vidt fornödent at undersöge og beskrive, og det skal paases, at Omraadet ved lovlige Skel og Mærker adskilles fra Naboejendomme. Ligeledes maa Grænserne indbyrdes mellem Lodsejerne bringes paa det rene, hvorhos de gensidige Rettigheder samt de Fælliget eller nogen enkelt Del af dette paahvilende Brugsbyrder söges nöjagtigt oplyst.

Udskiftningskommissionen kan med mindst to Dages Varsel ved Opslag paa Bygdetavlen indvarsle til Skelpaavisning, og Ejerne er da pligtige til at möde personlig eller ved Stedfortræder og paavise Grænserne for deres Lodder.

Er Grænserne mod Naboejendomme uhensigtsmæssige, bör Udskiftningskommissionen söge ved mindeligt Mageskifte at tilvejebringe mere hensigtsmæssige Grænselinier. Lykkes det ikke at opnaa mindeligt Mageskifte, har Udskiftningskommissionen Myndighed til, naar det skönnes at kunne ske uden Ulempe for Naboen, at regulere Grænserne i saadant Omfang, som findes at være nödvendigt for en hensigtsmæssig Udskiftning.

14 Udkiftningsomraadet skal altid boniteres og opmaales og geometrisk Kort optages derover. Fremgangsmaaden ved Boniteringen og Kortlægningen fastsættes af Landsstyret.

15 Naar samtlige forberedende Arbejder er tilendebragt, opgöres en forelöbig Udskiftningsplan, som forelægges de tilstedeværende Lodsejere og andre vedkommende, deriblandt Kommunalbestyrelsen, til Dröftelse. Efter at der i Planen er gjort de Forandringer, hvortil de fremkomne Bemærkninger maatte give Anledning, foretages Udlodning.

16 Naar det findes hensigtsmæssigt, kan Udskiftningskommissionen, saafremt ingen af vedkommende Lodsejere derimod gör begrundet Indsigelse, afslutte en Udskiftning delvis, saaledes at hver afsluttet Del med Hensyn til Fuldbyrdelse og Anke betragtes som en selvstændig Forretning.

17 Umiddelbart efter Udskiftningens Slutning kundgöres Forretningen paa Aastedet eller paa den Lodsejers Bopæl, som Udskiftningskommissionen bestemmer. Tiden for Kundgörelsen skal, saa vidt Omstændighederne tillader, forud paa hensigtsmæssigste Maade söges gjort bekendt blandt Lodsejerne.

18 Udskiftningsforretningen indföres i en Protokol, der autoriseres af Landsstyret.

I Protokollen anföres navnlig alle endelige Paastande, Vedtagelser og Afgörelser.

Et bekræftet Uddrag af Protokollen, indeholdende alt, som har blivende Betydning, skal snarest muligt efter Forretningens Slutning udfærdiges af Formanden og tilstilles vedkommende Sysselmand.

Justitsministeren foreskriver Regler for de Rettelser i Sköde og Panteregisteret, Jordebogen samt Syslernes Fortegnelse over Ejerne af Odelsjord m. v., som udkræves paa Grund af den stedfundne Udskiftning.

For Udskrifter og Aktsbeskrivelser af Udskiftningskommissionens Forhandlinger betales en af Landsstyret fastsat Afgift.

KAP. 3. *Udskiftningens Omfang og Fuldstændighed.*

19 Udskiftningskommissionen kan under Udskiftningen medtage saa meget af den tilstödende eller nærliggende Udmark, som anses for nödvendigt for hensigtsmæssig Skifte af Indmarken.

20 Endvidere kan tilstödende eller nærliggende Udmarksstrækninger inddrages under Udskiftning af Indmark, naar Forslag derom af en Parthaver i den paagæl-

dende Udmark indgives til Udskiftningskommissionen inden 14 Dage efter det i § 9 omhandlede Aastedsmöde.

Efter Forslagets Modtagelse har Udskiftningskommissionen, hvis den finder Forslaget begrundet, at foranledige Spörgsmaalet indbragt paa Grandestævne til Foretagelse af Afstemning herom. Vedtages noget Forslag ved Grandestævnet af saa mange Parthavere som fastsat i § 78, har Udskiftningskommissionen at bestemme, hvorvidt den paagældende Udmarksstrækning helt eller delvis skal inddrages under Udskiftningsomraadet.

Forslag, der indkommer til Udskiftningskommissionen efter den ovenfor angivne Tid, kan med Kommissionens Billigelse tages i Betragtning og overgives til Grandestævnets Behandling og Afgörelse efter Reglerne i 2det Stykke.

Fjernereliggende Udmarksstrækning kan under Iagttagelse af de ovenfor angivne Regler inddrages under Udskiftning af Indmark, saafremt nogen Parthaver i denne er villig til helt eller delvis at ombytte sin Andel af Indmarken med saadan Udmarksstrækning.

21 Saafremt under Udskiftningsforretning angaaende Udmark (§§ 78—81) fremsættes en med § 6, 1ste Punktum, stemmende Begæring om Udskiftning af Bygdens Indmark, udsættes Forretningen, indtil det er afgjort, om Indmarken skal udskiftes, i hvilket Tilfælde en saadan Del af Udmarken, som Udskiftningskommissionen skönner hensigtsmæssig, inddrages under Udskiftningsomraadet.

22 Af de under Udskiftningen inddragne udyrkede Arealer kan Landbrugsraadet, naar Almenvellet skönnes at kræve dette, fordre sig udlagt for Jordfondens Regning, hvad der maatte blive tilovers, naar der er tillagt Haugens Faarebrug og de bestaaende Indmarksbrug de efter Udskiftningskommissionens Skön fornödne Arealer.

Ligeledes kan den kommunale Styrelse, naar Almenvellet skönnes at kræve dette, fordre, at et af den angivet Areal skal afstaas til Kommunen, dog höjst 2 % af det dyrkede Omraade og höjst 4 % af det uopdyrkede Omraade, med Fradrag af, hvad der i Henhold til 1. Stykke maatte være afstaaet til Jordfonden.

Vederlaget for det, der saaledes fordres afstaaet, fastsættes ved Taksation paa den i § 4 i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 foreskrevne Maade, dog at Overskön kan forlanges af Landbrugsraadet, Kommunen og af enhver Lodsejer inden for Udskiftningsomraadet.

Vederlaget tilfalder den paagældende Ejer, hvis han önsker at modtage Penge i Stedet for Jord, og ellers Fælliget, i hvilket Tilfælde Vederlaget fordeles af Udskiftningskommissionen mellem alle i Fælliget lodtagne i samme Forhold som deres Andele i Fælliget, beregnet efter Boniteringsværdien.

23 Under Udskiftning kan, saa vidt fornödent findes, inddrages enhver inden for Udskiftningsomraadet liggende Ejendom, om end denne ikke selv befinder sig i noget Fællesskab. Inden for Udskiftningsomraadet anses en Ejendom at ligge, selv om den kun delvis er omgivet af de Ejendomme, der er Genstand for Udskiftning.

24 Samtlige de under Udskiftningen inddragne Ejendomme skal söges fuldstændig udskiftet. Skönnes saadan fuldstændig Udskiftning af hele Omraadet eller af en Del af dette efter de stedlige Forhold at være umulig eller uhensigtsmæssig, skal dog Fællesskabet oplöses, saa vidt det er muligt og findes tjenligt.

KAP. 4. *Delingsgrundlaget.*

25 I Tilfælde af Sameje skiftes efter Marketal, jfr. § 6, for saa vidt ikke Lodsejernes Andele er bestemt ved andet Forholdstal, eller for saa vidt der ikke tilkommer nogen af Lodsejerne særegne Rettigheder i Samejet.

26 I Tilfælde af Ejendomsblanding skiftes uden Hensyn til Marketallet, saaledes at hver Ejer faar igen tilsvarende til, hvad han afgiver.

For saa vidt det, for at opnaa en Forenkling af den tekniske Fremgangsmaade, i Tilfælde af Ejendomsblanding skönnes forsvarligt at skifte större eller mindre Partier af Udskiftningsomraadet paa Grundlag af Marketallet, kan dette dog ske, naar efter en

nærmere Undersögelse af Forholdene begge de af Retten udmeldte Medlemmer af Udskiftningskommissionen ved en Indförsel i Udskiftningsprotokollen erklærer, at Udskiftning paa Grundlag af Marketallet af de paagældende Partier er forsvarlig. Udskiftningsformanden og Sysselmanden (jfr. § 8, 4de Stykke) vejleder Medlemmerne ved denne Undersögelse, men deltager ikke i Afgörelsen. Fremgaar det af Undersögelsen, at Forholdene indenfor et Taksationsnummer er uensartede, herunder at der foreligger iöjnefaldende Forskel i Jordens Bearbejdning, kan de nævnte to Medlemmer af Udskiftningskommissionen ved Beslutning og Indförsel i Udskiftningsprotokollen fastsætte Tillæg eller Fradrag i de enkelte Ejeres Marketal som Grundlag for Udskiftningen.

Hvor Marketallet lægges til Grund for Udskiftningen, opmaales Grænserne for de enkelte Taksationsnumre, men den i § 13 omhandlede Udredning af Grænserne indbyrdes mellem Lodsejerne erstattes af en Opgörelse over Ejerne med Angivelse af deres Marketal, eventuelt med Fradrag eller Tillæg, og den detaillerede Opmaaling og Kortlægning af de enkelte Lodder udelades.

KAP. 5. *Udlodningen med dertil hörende Bestemmelser.*

27 Den Lod, der tildeles hver Ejer (for saa vidt angaar Jord i offentlig Eje, jfr. Lov Nr. 174 af 4. Maj 1937, hvert Brug), udlægges saa vidt muligt samlet; naar der tildeles nogen Ejer flere Lodder, bör Grunden dertil udtrykkeligt angives.

Naar Raadigheden over et Grundstykke deles eller forbliver delt, skal det i Forretningen udtrykkeligt anföres, hvilken af Rettighedshaverne der fremtidig skal være Ejer af Stykket. De övrige Rettigheder i dette bliver da at betragte som Brugsrettigheder.

For saa vidt Udflytning ikke finder Sted, skal der saa vidt muligt sörges for, at enhver Lodsejer, der fremsætter Ønske derom, faar et passende mindre Jordstykke udlagt ved sit Beboelseshus.

28 Hver Lod skal afgrænses med varige og tydelige Mærker, saasom indhugne Kors i Klippe, store Sten eller nedsatte Mærkesten. Hver Linie betegnes som Regel med mindst tre Mærker. Grænselinierne med Angivelse af deres Retning skal nöjagtigt beskrives. Ligeledes skal saa vidt muligt den indbyrdes Afstand mellem Grænsemærkerne angives samt Mærkerne selv aflægges paa Kortet.

De nærmere Bestemmelser, der maatte anses for paakrævet med Hensyn til Afmærkningen og Beskrivelsen af Grænselinierne, fastsættes af Landbrugsraadet.

29 De fornödne Veje udlægges og beskrives, hvorhos det bestemes, hvorledes der skal forholdes med Henyn til deres Anlæg, Vedligeholdelse og Benyttelse.

Anses det for nödvendigt at anlægge Vej over Nabogrund, udförer Udskiftningskommissionen de i saa Henseende nödvendige Mæglingsforsög og Skön.

30 Ligeledes træffes, om fornödent, Bestemmelse i Henseende til Vands Benyttelse, Mölleplads, Nöstegrund, Fisketörringsplads, Landingssted, Fiskeri, Drivtang o. a. l. For saa vidt saadanne Herligheder er Genstand for Udskiftningsbehandling, bör de, hvis det kan ske uden Skade for nogen, fortrinsvis udlægges i Sammenhæng med den Ejendom, hvortil de hörer.

Omfatter Fælliget Vand, som anses skikket til Vandkraftanlæg af nogen Betydning, skal fra Udskiftningen undtages Vandfald samt eventuelle Dæmninger og Ledninger med tilhörende Grund.

31 Der bör gives den kommunale Styrelse Lejlighed til under Udskiftningen at fremsætte de Bemærkninger, hvortil den finder Anledning, angaaende Veje, Landingssteder, Byggepladser o. lign., hvorhos Udskiftningskommissionens Formand skal saa vidt muligt være Kommunalbestyrelsen behjælpelig med at paase, at der affattes den mest hensigtsmæssige og formaalstjenlige Byggeplan, og skal med dette for Øje være berettiget til at tilkalde fornöden sagkyndig Bistand.

32 Findes der inden for Udskiftningsomraadet vandsyg Mark, som er egnet til Dyrkning, kan de fornödne Aflöbsgröfter udstikkes og Bestemmelse træffes om disse Gröfters Anlæg og Vedligeholdelse, hvis det anses for nödvendigt for Udskiftningens Skyld.

Opstaar der Spörgsmaal om at aflede Vand over Nabogrund, söger Udskiftningskommissionen at opnaa mindelig Overenskomst i saa Henseende.

33 Udskiftningskommissionen tager Bestemmelse om Hegnspligten og dens Fordeling. Med Hegsyn til Hegnspligten följes Reglerne i den gældende Hegnslovgivning, medens der ved Fordelingen gaas frem efter frit Skön under lagttagelse af det tidligere mellem Lodsejerne for saa vidt bestaaende Forhold. Det paases, at hver Lodsejer saa vidt muligt faar Pligt til at hegne for egen Ejendom og i sammenhængende Strækning; stöder noget ham tidligere paahvilende Stykke af Hegn til andre Ejendomme, söges det overfört til disse mod Udjævning andetsteds. Afgiver nogen Hegn og der paa den Strækning, som for Eftertiden tilfalder ham, enten intet Hegn findes eller ringere Hegn, tillægges der ham Erstatning.

Er det for at kunne fordele Hegnspligten mellem Lodsejerne indbyrdes fornödent, har Udskiftningskommissionen Myndighed til at ordne Hegnsforholdet mellem Fælliget og Naboejendom.

34 Skiftes uopdyrket eller mindre vel dyrket Jord mod opdyrket eller bedre dyrket, bliver Dyrkningsvederlag eller Afsavnsgodtgörelse at bestemme og sættes efter Omstændighederne i Jord, Penge eller andet, saasom Arbejdshjælp, Gödning eller midlertidig Overladelse af et Jordstykke. Vælges Arbejdshjælp, Gödning eller anden Naturalydelse, bör dog Penge altid sættes alternativt, saaledes at Yderen har Valget.

35 Skiftes fri Lod mod en med Brugsret betynget Lod, bör Erstatningen, for saa vidt Byrden er stedsevarende, ikke sættes i andet end föröget Lod, saafremt saadan Erstatningsmaade hensigtsmæssigt lader sig anvende.

36 Afgiver Lodsejer mere Törvejord, end han faar igen, sker Udjævning paa den Maade, Udskiftningskommissionen bestemmer.

Det kan dog kun paalægges en Lodsejer at afgive mere Törvejord, end han faar igen, naar Udskiftningskommissionen skönner, at Forskellen ikke er af væsentlig Betydning for Lodsejeren.

37 Har Lodsejer af udyrket Samejemark indlagt noget Stykke, som han har ryddet og opdyrket, og Indlæggelsen kendes uhjemlet, kan Udskiftningskommissionen, hvis det findes billigt, enten lade ham beholde Stykket, mod at der tillægges de andre Lodsejere forholdsvis tilsvarende Stykker af Marken, eller tilstaa ham passende Dyrkningsvederlag.

38 Med Hensyn til Loddernes Tiltrædelse saavel som overalt ellers, hvor det er fornödent, har Udskiftningskommissionen at sætte en vis Frist eller visse Frister, inden hvilke dens Bestemmelser under retslig Tvang skal fuldbyrdes eller efterkommes. Fristerne maa ikke sættes nærmere Forretningens Slutning end 3 Maaneder, medmindre samtlige vedkommende samtykker deri.

39 Samtidig med Udlodningen har Udskiftningskommissionen, for saa vidt den anser det for nödvendigt for at afværge Forrykkelse af den bestaaende Tilstand, Myndighed til nærmere at bestemme, hvilke Indskrænkninger i Henseende til Loddernes Brug Lodsejerne og andre vedkommende skal være underkastet, indtil Udskiftningen er traadt i Kraft.

Overtrædelse af de i Henhold til nærværende Paragraf eller § 12 givne Bestemmelser straffes med Böder og paatales, naar det forlanges af nogen vedkommende, af det offentlige som Politisager. Böderne tilfalder Landskassen.

40 Paa Steder, hvor der er Fare for Elvebrud, Skred, Söskade eller lignende, kan Udskiftningskommissionen tage Hensyn dertil ved at bestemme, at de fornödne Sikkerhedsforanstaltninger skal foretages, og fordele de dermed og med den fornödne Vedligeholdelse forbundne Udgifter. Har det ikke ved Udlodningen været muligt at tage Hensyn dertil, kan Kommissionen bestemme, hvorledes der skal forholdes, hvis der senere skulde ske Skade, og hvorledes Skaden skal fordeles.

KAP. 6. *Behandling af Brugsrettigheder under Udskiftning.*

41 Berörer Udskiftning Lejer eller anden Bruger, bliver Forholdet mellem ham og Ejeren, saa vidt fornödent, at ordne af Udskiftningskommissionen.

42 Er Jord bortlejet (eller paa anden Maade overladt til Brug) for Brugerens Livstid eller for et Tidsrum, hvoraf mere end 25 Aar er tilbage, skal Udskiftningskommissionen, saa vidt det findes tjenligt for Udskiftningen, ved Mægling mellem Ejer og Bruger söge Jorden afhændet til Brugeren. Det samme gælder, naar intet sikkert kan oplyses om Brugstidens Længde, men Udskiftningskommissionen skönner, at Brugsforholdet maa formodes at være indgaaet for saadan Tid som ovenfor er angivet.

Er Jorden i det nævnte Tilfælde i Sameje, kan Ejerne af $^2/_3$ af det i Jorden lodtagne Marketal træffe Bestemmelse med bindende Virkning for alle Lodtagerne om Jordens Afhændelse til Brugeren. Afhændes den ikke til Brugeren, bliver den under Udskiftningen i alle Henseender at behandle som en særskilt Ejendom, men den bör saa vidt muligt ved Udlodningen lægges i Sammenhæng med Lod, der udlægges til Brugeren som hans Ejendom. Saadan Jord maa efter Udskiftningen ikke udstykkes eller paa anden Maade deles uden Landbrugsraadets Samtykke, som kun maa meddeles, naar Trang til Byggegrunde eller hensigtsmæssig Sammenlægning med Nabolodder taler derfor.

Er Jorden i det anförte Tilfælde ikke i Sameje, vil Udskiftningskommissionen, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kunne udlægge den i Sammenhæng med Ejerens Lod.

43 Bestemmelserne i §§ 41—42 om Brugsrettigheder finder ikke Anvendelse paa Fæsterettigheder paa Jord i offentlig Eje, jfr. Lov Nr. 171 af 24. Maj 1937.

44 Anses det fornödent til hensigtsmæssigt Skifte, har Udskiftningskommisionen Myndighed til at flytte en ikke med Besiddelse forbunden Brugsrettighed fra et Sted til et andet, at begrænse Feltet for dens Udövelse, at fastsætte Brugsmaaden og overhovedet at ordne Forholdet mellem brugsberettiget og Ejer — alt for saa vidt ske kan, uden at Rettigheden formindskes eller dens Udövelse i nogen følelig Grad göres besværligere for Rettighedshaveren. I Overensstemmelse hermed kan saadan Brugsrettighed overföres fra det hele Fællig til en enkelt eller enkelte af de udskiftede Lodder saavel som fra en Lod til en anden.

45 Kan hensigtsmæssigt Skifte ikke opnaas ved saadan Ordning af Brugsforholdet som i forrige Paragraf omhandlet, kan Udskiftningskommissionen aflöse den paagældende Brugsrettighed. Aflösningsmaaden bestemmes efter frit Skön. Dog kan, hvis Rettigheden findes at være uundværlig for Rettighedshaveren, Aflösning kun ske ved, at der udlægges ham en til Rettighedens Værdi svarende Andel af Fælliget, der giver ham Adgang til en Brug, som i det væsentlige er ensartet med den, han tidligere havde. Ret til Sommergræsning for Köer kan, om fornödent, aflöses med en passende Andel af Fælliget eller, saafremt den græsningsberettigede foretrækker det, med Vederlag i Penge.

Bestemmelserne i § 44 og i denne Paragrafs förste Stykke finder ogsaaa Anvendelse paa Törveskærsrettigheder.

Med Hensyn til Vintergræsning for Faar i Indmark har Udskiftningskommissionen Myndighed til at ordne Forholdet mellem Brugsberettiget og Ejer, saaledes at Aflösning mod fuld Erstatning kan gennemföres over et af Udskiftningskommissionen fastsat Aaremaal.

KAP. 7. *Udflytning.*

46 Skönner Udskiftningskommissionen, at Udflytning væsentlig vil fremme hensigtsmæssig Udkiftning, kan den, saafremt Midler dertil er bevilget af Landskassen, tilstaa Udflytningshjælp, der dog ikke maa overstige Halvdelen af Omkostningerne ved Husets Flytning. Ved Afgörelsen af, om saadan Hjælp bör tilstaas, samt af dens Belöb og Fordeling, tages Hensyn til Udflytningsomkostningernes Störrelse saavel som til vedkommende Lodsejers Kaar og övrige Forhold. Kommissionen kan, naar den ikke selv mener at have tilstrækkelig Indsigt, tilkalde bygningskyndig Bistand ved Beregningen af Omkostningerne; de dertil medgaaende Udgifter medregnes til Udskiftningens Omkostninger.

I særlige Tilfælde kan Udskiftningskommissionen paabyde Flytning af Udhuse, Nöster, Möddinger og lignende, saafremt den skönner, at det vil være hensigtsmæssigt for Udskiftningens Skyld og for Regulering af bebyggede Strög, dog saaledes, at Flytningen ikke medförer en Forringelse af Bruget. I saadanne Tilfælde kan den Del af Udflytningsomkostningerne, der ikke udredes af Landskassen, dels paalægges den eller de Ejere, der opnaar særlig Fordel af Flyttningen og dels Kommunen i Forhold til den Fordel, der opnaas ved en mere regulær Bebyggelse eller ved Forbedring af de stedlige Sundhedsforhold.

Kan væsentlig Besparelse indvindes ved, at Udhusbygninger byttes, kan Udskiftningskommissionen paabyde et saadant Bytte, naar Bygningerne har samme Bestemmelse og nogenlunde samme Störrelse samt i det væsentlige er lige godt vedligeholdt, og Byttet ikke skönnes at medföre væsentlig Ulempe for nogen af Ejerne.

KAP. 8. *Afgörelse af Retstvistigheder.*

47 Opstaar der under Udskiftning inden for Fælliget eller med udenforstaaende Tvist angaaende Grænser, Ejendomsret, Brugsret eller andet lignende, og det for Udskiftningens Skyld er nödvendigt, at Tvisten afgöres, da har Udskiftningskommissionen at mægle Forlig og, saafremt Tvisten ikke derved bilægges eller overlades til Voldgift, at afgöre den ved Kendelse, efter at de Oplysninger, som anses fornödne og hensigtsmæssigt kan erhverves, er tilvejebragt. Hörer Tvisten ifölge den övrige Lovgivning under Landvæsenskommissionens Paakendelse, træder Udskiftningskommissionen i den nævnte Kommissions Sted.

Under Behandlingen af saadan Tvist fratræder Udskiftningsformanden og tiltræder Sysselformanden som Formand for Kommissionen.

Fratræder Sysselmanden Kommissionen paa Grund af personligt Forhold til Sagen eller Parterne, beskikker Amtmanden en anden Sysselmand som Formand for denne.

48 Anser Udskiftningskommissionen det fornödent, forinden Kendelse afsiges, at faa Vidneforklaringer, udfærdiger Formanden efter Forhandling med de tvistende Parter en Indkaldelse, hvori Tvistens Genstand tydeligt betegnes. Indkaldelsen besörges af Formanden forkyndt med et af ham fastsat Varsel for vedkommende Vidner og Parter; Forkyndelsen for Parterne kan ske i den eller de vedkommende Bygder paa den i § 9 nævnte Maade. Vidner, der bor eller opholder sig paa Færöerne, er pligtige at give Möde paa det Sted, hvor Kommissionen holdes. Parterne kan fremstille andre Vidner end de af Formanden indkaldte.

Der tilkommer Vidnerne Godtgörelse i Overensstemmelse med Punkt 18 i Lov Nr. 174 af 11. Maj 1935.

49 Ved Kendelsen, som afgives snarest muligt og senest inden 14 Dage efter Optagelsen, bestemmes, hvilken Forudsætning der, for saa vidt det omtvistede angaar, skal lægges til Grund for Udskiftningen (eller — i de i § 47, 2det Punktum, nævnte Tilfælde — hvorledes Tvisten afgöres), og Udskiftningen udföres derefter i Overensstemmelse med Kendelsen, uden Hensyn til, om nogen af Parterne erklærer sig misfornöjet med den.

KAP. 9. *Anke og Gennemsyn.*

50 Udskiftning saavel som derunder afgiven Kendelse, Skön og Bestemmelse kan indankes til Prövelse for Overudskiftningskommissionen.

Overudskiftningskommissionen bestaar af Sorenskriveren (Dommeren) som Formand og 4 Medlemmer tillige med 4 Suppleanter, der for hver Sag udmeldes af Amtmanden blandt de i § 8 nævnte 24 Personer.

51 Forinden Udskiftningen, helt eller delvis, er afsluttet, kan Anke ikke finde Sted. Herfra undtages dog de Tilfælde, hvor Nabo eller nogen, der ikke er erkendt som Lodsejer eller brugsberettiget, vil indanke en falden Kendelse, samt de Tilfælde, hvor Udskiftningskommissionen finder det hensigtsmæssigt at give Adgang

til Anke för Forretningens Slutning. I sidstnævnte Tilfælde skal det i Kommissionens Afgörelse udtrykkeligt siges, at Anke kan ske, skönt Forretningen ikke er afsluttet.

52 Ankefristen er tre Maaneder, regnet i de ovennævnte Undtagelsestilfælde fra Kendelsens Forkyndelse, men ellers fra Forretningens Slutning. Oprejsning kan ikke finde Sted. Inden Fristens Udlöb maa skriftlig Begæring om Indankningen være indkommet til Sorenskriveren (Dommeren).

En indgiven Ankebegæring kan tilbagekaldes, naar alle vedkommende samtykker deri.

53 Naar betimelig Anke er sket, stilles Udskiftningens Afslutning eller Ikrafttræden i Bero. Herfra undtages dog de i § 39 omhandlede Brugsforskrifter.

54 Under Sagens Behandling ved Overudskiftningskommissionen er Udskiftningsformanden pligtig at være til Stede og give alle fornödne Oplysninger; har han Forfald, beskikker Færöernes Landsstyre en anden Mand i hans Sted.

Med Hensyn til Varsel forholdes som for Udskiftning bestemt med den Ændring, at Varslet kan nedsættes til 1 Maaned. For Forretningens Udförelse gælder i övrigt de samme Regler som ved Udskiftning, for saa vidt de er anvendelige. Dog kan Fristerne sættes nærmere Forretningens Slutning end i § 38 bestemt.

55 Den ankende skal snarest efter at han skriftligt er opfordret dertil af Sorenskriveren (Dommeren) fremsætte sine Ankegrunde. Overudskiftningskommissionen har forelöbig ikke at anstille Undersögelse i videre Udstrækning end fornödent for at faa det paaklagede oplyst og rettet. Findes det da, at den ankende ingen Grund har til Anke, stadfæstes Udskiftningen. Findes det derimod, at Forandring i nogen af de paaklagede Henseender bör göres til den ankendes Fordel, kan de Lodsejere, som ved Forandringen vil lide Tab, kræve, at Undersögelsen udstrækkes saa langt, som det er nödvendigt for at bringe paa det rene, om ikke Udskiftningen i nogen tilsvarende Henseende ogsaa bör forandres til deres Fordel, og Forholdet ordnes i saa Fald efter Overudskiftningskommissionens bedste Skön, uden Hensyn til, om den ankende derved i det hele bliver slettere stillet end ved Udskiftningen.

56 Opstaar der for Overudskiftningskommissionen Tvist om Grænser, Rettigheder og deslige, som ikke er fremkommet ved Udskiftningen eller ikke dér har faaet sin Afgörelse, har Overudskiftningskommissionen, saafremt Tvisten ikke kan bilægges eller overlades til Voldgift, at paakende den, for saa vidt dens Afgörelse vil have væsentlig Indflydelse paa det, som er Forretningens Genstand.

57 Med de Lempelser, som följer af de i §§ 52—56 givne Forskrifter, behandles Sagen i övrigt efter Reglerne om Sagers Behandling ved Overlandvæsenskommissionen og om deres Indankning for Höjesteret, jfr. Loven om Landvæsenskommissioner.

58 Antager Lodsejer, at der ved Udskiftning er indlöbet Fejl i Kortet, Beregningerne eller Maalingsarbejderne, kan han inden tre Maaneder fra Forretningens Slutning forlange Gennemsyn hos Landbrugsraadet, der kan antage en anden Udskiftningsformand eller en anden kyndig Mand til Bistand ved Gennemsynet. Findes der ved Gennemsynet Fejl, som har haft ikke uvæsentlig Indflydelse paa Resultatet, paalægger Færöernes Landsstyre Udskiftningsformanden inden en vis Frist at rette de paapegede Fejl og derefter i Medför af de foretagne Rettelser at foranstalte Udlodningen omgjort, dog saaledes, at Kommissionen kan fastsætte Erstatning i Penge, saafremt Omgörelsen skönnes uforholdsmæssig bekostelig.

Forlangende af Gennemsyn standser ikke Udskiftningens Ikrafttræden. Foranlediger det foretagne Gennemsyn Omlodning, kan Omlodningen og de under den trufne Bestemmelser saavel som Udskiftningen for övrigt, for saa vidt den er berört af Omlodningen, paaankes inden tre Maaneder fra Omlodningens Slutning.

Har Landbrugsraadet antaget Bistand til Gennemsynet, betales der til Dækning af Udgifterne herved et efter Landbrugsraadets Skön fastsat Belöb.

KAP. 10. *Omkostningernes Udredelse.*

59 Landskassen udreder den Godtgörelse og de Dagpenge, som tilkommer Udskiftningsformanden. Alle andre Omkostninger ved Udskiftningsforretning, herunder den i § 12 omhandlede Erstatning, fordeles imellem Landskassen og Fælliget med Halvdelen til hver; den Del af Fælligets vedkommende, som falder paa Jord i offentlig Eje, jfr. Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937, bæres af vedkommende Fæstere.

60 De Omkostninger, der ikke afholdes af Landskassen, udredes efter gamle Marketal udelukkende af den eller dem, som har forlangt Forretningen, naar vedkommendes Forlangende findes aabenbart ubeföjet, naar der nægtes Forretningen Fremme paa Grund af en vedkommende tilregnelig Formfejl, eller naar Udskiftningsbegæringen frafaldes (§ 10, 2det Stykke). Det samme gælder ved Anke til Overudskiftningskommissionen de nævnte Omkostninger, naar Udskiftningen ved Overudskiftningskommissionen ikke bliver væsentlig forandret, saasom ved Omgörelse af Delingsplanen eller ved et forholdsvis ikke ubetydeligt Tillæg til nogens Lod, eller naar Anke frafaldes.

Bestemmelserne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 §§ 151, 324, 325, 326, 327 og 328 finder Anvendelse ved Overudskiftningskommissionen, dog med de af Forholdets Natur följende Lempelser.

61 Med Hensyn til Fordelingen af Omkostningerne mellem Lodsejerne opföres följende vejledende Regler:

a. Til Grund bliver under almindelige Omstændigheder at lægge, i Tilfælde af Sameje, det gamle Marketal eller det andet Forholdstal, hvorefter der maatte være skiftet, og i Tilfælde af Ejendomsblanding Skattemarketallet.
b. Beröres en Ejendom kun for en Del af Udskiftningen, kan der gives vedkommende Lodsejer et forholdsmæssigt Afslag.
c. Efter som Udskiftningen skönnes at medföre större eller mindre Fordel for Lodsejer, kan hans Andel forhöjes eller nedsættes. Er nogen Ejendom, der ikke selv ligger i Fællig, i Henhold til § 23 inddraget under Udskiftningen, kan dens Ejer være fri for al Deltagelse i Omkostningerne.
d. Har nogen væsentlig Del af Udskiftningskommissionens Tid været optaget af Tvistighed, der udelukkende eller hovedsagelig vedkommer enkelt Lodsejer, bör der paalægges denne passende Omkostninger.
e. Udgifter, der udelukkende skyldes en enkelt Lodsejer, kan, hvor det skönnes billigt, paalægges denne helt eller delvis.

62 Beröres Brugsret af Udskiftning, kan der paalægges den brugsberettigede en Del af Omkostningerne, fastsat skönsmæssigt efter Brugsrettens Værdi og den Forögelse, denne har vundet.

63 De Omkostninger, som paahviler Fælligets vedkommende, udredes forskudsvis af Landskassen. De opkræves hos Skyldnerne sammen med det förste Aarsbidrag til Landskassen, som forfalder til Betaling efter Forlöbet af 1 Aar fra Udskiftningens Slutning, medmindre Lagtinget tilstaar afdragsvis Betaling af Belöbet; i Tilfælde af manglende Betaling kan de inddrives ved Udpantning.

64 Er der under Forretningen opstaaet Retstvist og vedkommende Kommission skönner, at Parterne eller den ene af dem har haft rimelig Grund til at rejse Retsspörgsmaalet, og at det ikke kan tilregnes vedkommende, at Forholdet er blevet eller forblevet uklart, kan Kommissionen bestemme, at Omkostningerne ved Tvisten eller en Del af dem skal afholdes af Landskassen.

65 Betalingen for Gennemsyn og for dermed forbunden Befaring af Aastedet udredes af den, som har forlangt det, hvis Gennemsynet ikke leder til Omlodning; i modsat Fald udredes den saavel som Omlodningsudgifter af Landskassen, med eventuel Regres for denne til Udskiftningsformanden.

66 Af den, som forlanger Gennemsyn, kan kræves enten Forskudsbetaling af eller betryggende Sikkerhedsstillelse for den Del af Omkostningerne, som efter forelöbigt Overslag antages at ville falde andre end Landskassen til Last.

67 Bliver Fordelingen af Omkostningerne ved Udskiftningen, efter at Betaling

allerede er ydet, forandret ved Overudskiftningskommissionen, har denne paa Forlangende at træffe de i saa Henseende fornödne Bestemmelser.

KAP. 11. *Forskellige Bestemmelser.*

68 Udskiftningskommissionen fastsætter, hvor mange Skattemarker hver af de ved Udskiftningen udlagte Ejendomme udgör, idet den bestaaende Matrikulering benyttes som Grundlag, saaledes, at Antallet af Skattemarker ikke formindskes og kun forhöjes, naar hidtil ikke særskilt matrikulerede Jorder indgaar under Udskiftningen. Den har i dette Øjemed at foranledige de hidtil ikke særskilt matrikulerede Jorder, som indgaar under Udskiftningen, ansat i Skattemarker efter Boniteringsværdi.

69 Ingen kan fraskrive sig Retten til at kræve eller fuldbyrde Udskiftning. Ligeledes er Overenskomst, hvorved der opstilles Hindring for fuldstændig eller hensigtsmæssig Udskiftning, ugyldig.

70 Om en Strækning er at anse som Indmark eller som Udmark, afgöres i Tvivlstilfælde af vedkommende Kommission.

71 Naar Lodsejer eller brugsberettiget, hvis Lod eller Brugsret er behæftet eller beslaglagt, ved Udskiftning faar Vederlag i Penge, maa Beløbet ikke udbetales ham, medmindre han dertil erhverver alle vedkommendes Samtykke. Den, der skal udrede Vederlaget, kan fri sig for Ansvar ved at deponere Beløbet hos Sysselmanden, som igen indsætter det i et af Færöernes Landsstyre dertil godkendt Pengeinstitut.

Her bliver det staaende, indtil det paa lovlig Maade er afgjort, hvem der har Ret til det.

Hvorledes der i Tilfælde som nævnt skal forholdes med Udflytningsbidrag, bestemmes af Udskiftningskommissionen.

72 Er Lodder, som ved Udskiftning samles til een Ejendom, pantsat til forskellige, bliver det indbyrdes Retsforhold at afgöre af Domstolene efter Lovgivningens almindelige Regler.

73 Hvad det ved offentlig Udskiftning er paalagt Ejer eller brugsberettiget at udrede, hviler, naar Tinglæsning har fundet Sted, som Hæftelse paa Ejendom eller Brugsret foran Hæftelser, der samtidig eller senere tinglæses. Saadan Hæftelse skal udslettes af Pantebogen, naar 10 Aar er forløbet fra dens Tinglæsning, for saa vidt Tinglæsningen ikke er fornyet. Fornyelsen gælder for 10 Aar; Betaling erlægges ikke for den.

74 Færöernes Landsstyre har Overbestyrelsen af Udskiftningsvæsenet og drager Omsorg for, at Udskiftningskortene opbevares behörigt. Lodsejerne kan faa Genpart af dem mod Betaling, som fastsættes af Færöernes Landsstyre.

75 Udskiftningskommissionen fastsætter de Regler, som skal anvendes, hvis Ejer eller Bruger ikke i betimelig Tid har udført det ham paahvilende Arbejde med Hensyn til fælles Vej, Vandledning, Gröft eller andet Anlæg. Hvis det bliver nödvendigt at lade udföre Arbejde, som paahviler nogen, og Omkostningerne herved ikke paa Anfordring erstattes af vedkommende, kan disse inddrives ved Udpantning.

TREDIE AFSNIT. — Udskiftning af Udmark og af Herligheder, som er i Fællig.

KAP. 12. *Mindelig Udskiftning.*

76 Udmark kan udskiftes eller deles i mindre Fællig (Haugeparter) ved mindelig Forening, naar alle vedkommende Ejere er enige, og naar der erhverves Samtykke fra Brugere, Panthavere, Servituthavere og Indehavere af andre begrænsede Rettigheder i Ejendommen, for saa vidt de berøres af Udskiftningen. Overenskomsten skal oprettes skriftlig og tinglæses samt indsendes til Matrikulkontoret, der foretager fornöden Tilföjelse i Generalstabens Maalebordsblade, der autoriseres som Originalkort. Den skal indeholde en tydelig og nöjagtig Beskrivelse af den enhver (Enkeltmand eller flere Samejere i Fællig) tildelte Ejendoms Beliggenhed,

Grænser og Rettigheder. Endvidere skal Overenskomsten indeholde alle fornödne Bestemmelser om Servitutter og andre begrænsede Rettigheder; opnaas der ikke Enighed i saa Henseende, kan denne Del af Sagen bringes til Afgörelse paa den i § 82 foreskrevne Maade.

77 Tilsvarende Regler gælder om Sammenlægning af Haugeparter saavel som om Udskiftning og Sammenlægning af Herligheder eller Brugsrettigheder (derunder Törveskærsrettigheder), som er i Fællig.

KAP. 13. *Offentlig Udskiftning.*

78 Ved offentlig Udskiftning og Sammenlægning af Udmark, Herligheder eller Brugsrettigheder, som er i Fællig, forholdes efter Reglerne i §§ 6 og 8, jfr. § 4, dog erstattes Ordet »Indmark« med »Udmark«. Ved Sammenlægning kræves, at der stemmes paa Grandestævne for hvert af de Brug, der önskes sammenlagt.

79 Udskiftningskommissionens Formand berammer Forretningen til en bestemt Dag paa Aastedet. Berammelsen kundgöres i det til retslige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Blad mindst 2 Gange med 14 Dages Varsel og bringes derhos til Kundskab i vedkommende Bygd i Overensstemmelse med Lov Nr. 59 af 1. April 1912 for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse ved Kirkestævne m. m.

80 Med Hensyn til Udskiftningens videre Fremme forholdes efter Reglerne om Udskiftning af Indmark med de Lempelser, som Forholdene gör nödvendige.

81 Angaar Udskiftningen Udmarksstrækninger, som indtages til Opdyrkning, skal den paagældende Strækning og de enkelte ved Udlodningen udlagte Lodder takseres og ansættes i Skattemarker efter Regler i § 68, hvorhos Kommissionen træffer Bestemmelse om Hegnspligten og dens Fordeling, saavel for den nyindlagte Udmarksstrækning som for den tidligere Indmark, for saa vidt Hegn i eller om denne overflödiggöres af Hegn i eller om den nyindlagte Udmarksstrækning.

82 Ved Anke forholdes efter Reglerne i Kap. 9.

83 For saa vidt angaar de Udskiftningsbegæringer, der maatte være besluttet paa Grandestævne för denne Lovs Ikrafttræden, kan Beslutningen om at frafalde Udskiftningsbegæringen efter Reglerne i Lovens § 10 dog ske med bindende Virkning for samtlige vedkommende, saafremt saa mange frafalder deres Begæring, at de tilbageværende udgör mindre i Marketal og Ejertal, end hvad omhandles i Lovens § 6, Stk. 3.

29. Marts — An. for Færöerne Nr. 161 om FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE.

KAP. I. *Almindelige Bestemmelser.*

1 Rammes en i Medför af denne Anordning forsikret Person af et Ulykkestilfælde, der midlertidigt eller vedvarende forringer hans Erhvervsevne, er han paa den Maade og i det Omfang, som nedenfor bestemmes, forsikret mod Ulykkestilfældets Följer. Forvolder Ulykkestilfældet Döden, er hans efterladte paa samme Maade forsikrede mod det lidte Tab af Forsörger.

Lige med Ulykkestilfælde regnes skadelige Paavirkninger af höjst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder det foregaar, og som medförer Forringelse af Erhvervsevnen eller Död.

Konstateres der en Sygdom af en af de i nedenstaaende Skema omhandlede Arter hos en forsikret Person, der har været beskæftiget i en af de Virksomheder, som paa Skemaet er anförte udfor paagældende Sygdom, og denne med Rimelighed lader sig henföre til hans Arbejde i saadan Virksomhed, berettiger Sygdommen og dens Följer til Erstatning i Overensstemmelse med nærværende Anordning. Forsikringspligtig Arbejdsgiver for paagældende Person er Arbejdsgiveren i den Virksomhed af omhandlede Art, i hvilken han sidst har været beskæftiget för Sygdommens Konstatering, medmindre det kan godtgöres, at Sygdommen skyldes Arbejde i en anden Virksomhed. Hvor der i nærværende Anordning knyttes Retsvirkninger til Dagen for et Ulykkestilfældes Indtræden, gælder for de heromhandlede Sygdomme Dagen for Sygdommens paaviselige Optræden.

Sygdomme og giftige Stoffer	*Fag, Industrier og Arbejdsprocesser*
Forgiftning ved Bly og dets Legeringer eller Sammensætninger samt Følgerne af saadan Forgiftning.	Behandling af Mineralier, indeholdende Bly, derunder indbefattet Blyaske i Zinkværker. Sammensmeltning af gammel Zink og Bly i Barrer. Fremstilling af Genstande af smeltet Bly eller af blyholdige Legeringer. Arbejde i grafiske Industrier. Fremstilling af Blyforbindelser. Fremstilling og Reparation af elektriske Akkumulatorer. Tilvirkning og Anvendelse af Emaille, indeholdende Bly. Polering ved Hjælp af Blyfilspaaner eller blyholdig Tinaske. Malerarbejder, omfattende Tilberedning og Brug af Beklædningsmaterialer, Kit eller Farvestoffer, indeholdende Blypigment. Ophugning (Opskæring) af Skibe, Jernkonstruktioner, Maskindele o. lign. med blyholdig Bestrygning. Behugning af File med Anvendelse af Blyunderlag. Reparation og Rensning af Blykamre og andet Arbejde med Bly i Svovlsyrefabrikker. Splidsning af Blykabler, Fremstilling og Paalodning af Blymuffer til saadanne, Haandtering af Blykabler ved Tilrettelægning o. lign.
Forgiftning af Kviksölv og dets Legeringer eller Sammensætninger samt Følgerne af saadan Forgiftning.	Behandling af Mineralier, indeholdende Kviksölv. Fremstilling af Kviksölvblandinger. Fremstilling af Maale- eller Laboratorieapparater. Tilberedning af Raastoffer til Brug i Hatteindustrien. Ovnforgyldning. Anvendelse af Kviksölvspumper ved Fremstillingen af elektriske Glödelamper. Fremstilling af Fænghætter ved Hjælp af Knaldkviksölv. Tilberedning af Raastoffer til Brug i Filtindustrien.

Sygdomme og giftige Stoffer	*Fag, Industrier og Arbejdsprocesser*
Miltbrandinfektion.	Arbejde i Forbindelse med Dyr, inficeret med Miltbrand. Behandling af döde Kroppe af saadanne Dyr, herunder Huder, Hove og Horn. Lastning, Losning eller Transport af Varer.
Kroniske og kronisk recidiverende Hudsygdomme, fremkaldt af eksotiske Træsorter.	Enhver under Ulykkesforsikringen hörende Virksomhed og Beskæftigelse.
Lungesygdomme, der skyldes Indaanding af Stenstöv og Mineralier.	Skurepulverfabrikation. Porcelænsindustri og keramisk Industri. Stenindustri. Visse Arbejder inden for Jern- og Metalindustri (Slibning, Sandblæsning, Formerarbejde, Rensearbejde). Cementindustri. Teglværker. Möllestensindustri. Glasindustri. Glasuldindustri. Asbestindustri. Kiselgurindustri. Minedrift.
Forgiftning ved Fosfor eller dets Forbindelser og de direkte Följer af en saadan Forgiftning.	Arbejdsprocesser omfattende Fremstilling, Frigörelse eller Udnyttelse af Fosfor eller dets Forbindelser.
Forgiftning ved Arsenik eller dets Forbindelser og de direkte Följer af en saadan Forgiftning.	Arbejdsprocesser omfattende Fremstilling, Frigörelse eller Udnyttelse af Arsenik eller dets Forbindelser.
Forgiftning ved Benzol eller dens Homologer, deres Nitro- og Amidoderivater og de direkte Följer deraf.	Arbejdsprocesser omfattende Fremstilling, Frigörelse eller Udnyttelse af Benzol eller dens Homologer eller deres Nitro- og Amidoderivater.
Forgiftning ved halogene Derivater af Kulbrinter af den aliphatiske Række.	Arbejdsprocesser omfattende Fremstilling, Frigörelse eller Udnyttelse af halogene Derivater af Kulbrinter af den aliphatiske Række i Virksomheder, der omfattes af Anordningens Kap. VI og VII.
Patologiske Forandringer, som skyldes: a. Radium og andre radioaktive Stoffer. b. Röntgenstraaler.	Arbejdsprocesser medförerende Udsættelse for Indvirkning af Radium, radioaktive Stoffer eller Röntgenstraaler.

Sygdomme og giftige Stoffer	*Fag, Industrier og Arbejdsprocesser*
Primær Epitheliom af Huden (Cancer).	Arbejdsprocesser, der medförer Beröring eller Brug af Tjære, Beg, Bitumen, mineralske Olier, Parafin eller Forbindelser, Produkter eller Rester af disse Stoffer.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Cement.	Virksomheder, i hvilke der fremstilles eller anvendes Cement.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Mel eller Stoffer, der er tilsat Mel.	Bagerier og Möllerier.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Flussyre.	Glasindustri.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af æteriske Olier eller kolokvinholdigt Sprit.	Parfumefabrikation og Frisörvirksomheder.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Paraphenylendiamin og dermed beslægtede Forbindelser.	Parfumefabrikation og Frisörvirksomheder samt Pelsindustri og Farverier.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Terpentinolie og dennes Erstatningsprodukter.	Maler-, Forgylder- og træindustrielle Virksomheder.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af kemiske Töjrensemidler.	Skrædder-, Konfektions- og Töjrensningsvirksomheder.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af kemiske Midler til Overfladebehandling af Læder.	Læder- og Skotöjsindustri.
Hudsygdomme.	hos de i Henhold til Anordningens § 58 forsikrede.
Hudsygdomme fremkaldt ved Paavirkning af Alcyonidiet Sökörvel.	hos de i Henhold til Anordningens §§ 56 og 57 forsikrede, som har været beskæftiget ved Fiskeri.
Muskel- og Knoglelidelser.	Arbejdsprocesser, ved hvilke Trykluftværktöj anvendes.
Stær.	Glasindustri.
Dövhed.	Visse Arbejder inden for Jern- og Metalindustri (Nitning, Stemning o. lign.).

2 Staten yder sine Tjenestemænd samt de af Staten beskæftigede Arbejdere, der ikke har fast Bopæl paa Færöerne, Erstatning efter de i det övrige Kongerige gældende Regler. Iövrigt ydes der Statens Arbejdere Erstatning efter denne Anord-

nings Regler. For de nævnte Personers Vedkommende vil Reglerne dog under Hensyn til deres særlige Forhold kunne lempes ved kongelig Anordning; det samme skal være Tilfældet for Personer, der lönnes af Civillisten; Erklæring fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen skal i saa Fald forud indhentes. Kommunerne yder deres Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter denne Anordnings Regler. Samme Erstatning tilkommer Personer, der udöver borgerlige eller kommunale Ombud.

Ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at nærværende Anordnings Regler med de Lempelser, der följer af paagældende Personers særlige Forhold, bringes til Anvendelse paa Personer, som er anbragt i Forsörgelsesanstalter, Tvangsarbejdsanstalter, Sindssygehospitaler, Ungdomshjem og lignende Anstalter, eller som af en af vedkommende Anstalter er anbragt i kontroleret Familiepleje.

Reglerne om andre Arbejdsgiveres Forsikringsansvar samt om Adgang til at tegne frivillig Forsikring indeholdes i Kapitel VI—VIII.

3 Forsikringen omfatter Ulykkestilfælde, der opstaar ved den forsikredes i denne Anordning omhandlede Arbejde eller ved de Forhold, hvorunder det foregaar. Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes den forsikredes Forsög paa Redning af Menneskeliv, Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelser af större materielle og kulturelle Tab, naar dette — paa eller udenfor Arbejdsstedet — sker i Sammenhæng med saadan Beskæftigelse.

Udelukket fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som den forsikrede selv har hidfört med Forsæt. Har den forsikrede ved grov Uagtsomhed, ved Tilsidesættelse af reglementariske Bestemmelser, som er holdt tilbörlig i Kraft, eller ved Beruselse selv hidfört eller dog væsentlig bidraget til Ulykkestilfældet, kan Erstatningen nedsættes eller bortfalde. I saa Fald skal Raadet (jfr. Kapitel II) udtrykkelig udtale det i sin Kendelse.

4 Har den tilskadekomne eller de efterladte rejst Retskrav i Henhold til andre Regler for Erstatning ved Skadetilföjelse end de i denne Anordning omhandlede, kan de ikke samtidig eller senere paaberaabe sig nærværende Anordning eller æske Raadets Afgörelse, medmindre Raadet, efter at have gjort sig bekendt med Retssagens Enkeltheder, indvilliger deri. Indvilliger Raadet i at genoptage Sagen, vil der fra de Ydelser, der tillægges paagældende efter denne Anordning, være at fradrage det Beløb, han maatte have opnaaet ved Retssagen, for saa vidt og i den Udstrækning dette er Erstatning for Følger, der er Genstand for Erstatning efter denne Anordning.

Naar en forsikret eller hans efterladte har modtaget Ydelser i Henhold til denne Anordning, har de dermed givet Afkald paa samtidig eller senere at fremföre Retskrav mod Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til ovennævnte Regler. Dette gælder dog ikke, hvis Raadet skönner, at den forsikrede eller hans efterladte med Föje kan sagsöge Arbejdsgiveren eller andre, og giver de paagældende skriftlig Meddelelse herom. I saa Fald vil Retssagen være uden Indflydelse paa den forsikredes eller de efterladtes Krav efter denne Anordning, men saafremt der ved Dommen tillægges dem Skadeserstatning, skal der af denne, saa vidt den tilstrækker, godtgöres vedkommende Forsikringsselskab hvad dette har maattet udrede i Medför af denne Anordning. Indledes Retssag, skal der meddeles Klageren fri Proces ved Raadets Foranstaltning.

5 Overenskomster mellem forsikringspligtige og forsikringsberettigede har ingen retlig Gyldighed, naar de gaar ud paa eller förer til, at nogen Bestemmelse i denne Anordning ikke skal gælde, eller at den forsikrede skal udrede en Forsikringspræmie, som efter Anordningen paahviler Arbejdsgiveren, eller at pligtige Ydelser ikke skal beregnes efter Anordningen. Ligeledes er Overenskomster om Tilbageholdelse af Lönning i Anledning af Forsikring i Henhold til denne Anordning ugyldige.

6 Krav, som tilkommer en forsikret eller hans efterladte ifölge denne Anordning, kan ikke göres til Genstand for Arrest, Eksekution eller anden Retsforfölgning. Retshandler, der afsluttes af de paagældende med Hensyn til nævnte Krav, er ugyldige.

7 Socialministeren træffer efter indhentet Erklæring fra Ulykkesforsikrings-Raadet Bestemmelse om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Anordning skal komme til Anvendelse paa Arbejdere, der midlertidig beskæftiges i Grönland i Virksomheder, der har Sæde eller Styrelse paa Færöerne.

Regeringen bemyndiges til at træffe gensidig Overenskomst med fremmed Stat om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Anordning eller den fremmede Stats tilsvarende Bestemmelser skal komme til Anvendelse paa Bedrifter, hvis Virksomhed ogsaa drives i den anden Stat, samt paa forsikrede, der midlertidig beskæftiges indenfor den anden Stats Omraade.

KAP. II. *Om det færöske Ulykkesforsikrings-Raad.*

8 Ordningen af de ifölge denne Anordning opstaaende Forhold varetages af det færöske Ulykkesforsikrings-Raad (i nærværende Anordning betegnet som Raadet). Sager vedrörende Ulykkestilfælde, der overgaar Statens Tjenestemænd eller de af Staten beskæftigede Arbejdere, der ikke har fast Bopæl paa Færöerne, behandles dog af Direktoratet for Ulykkesforsikringen efter de i det övrige Kongerige gældende Regler. Sager vedrörende de af Staten iövrigt beskæftigede Arbejdere behandles af Dirktoratet for Ulykkesforsikringen efter Reglerne i denne Anordning.

9 Det færöske Ulykkesforsikrings-Raad bestaar af Sorenskriveren (Dommeren) paa Færöerne som Formand, Amtslægen paa Færöerne samt 3 af Færöernes Lagting for 4 Aar valgte Medlemmer, af hvilke 1 Medlem skal være Repræsentant for de forsikrede, og 1 Medlem skal være Repræsentant for de forsikringspligtige Arbejdsgivere. Desuden vælger Lagtinget 3 Suppleanter.

10 Udgifterne ved Raadet, herunder Honorarer til Medlemmerne, afholdes af Statskassen efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler.

Bestemmelser om Forretningsgangen for Raadet fastsættes i en Forretningsorden af Socialministeren efter Forslag af Raadet.

Formanden for Raadet skal være berettiget til i foreliggende Tilfælde at indhente Udtalelser fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

11 Intet af Raadets Medlemmer maa være ansat i eller tage Del i Ledelsen af noget i Henhold til denne Anordning anerkendt Ulykkesforsikringsselskab.

12 Raadet træffer efter at have modtaget alle fornödne Oplysninger Afgörelse af följende Spörgsmaal:

1) om en Virksomhed eller et Arbejdsforhold hörer under denne Anordning, og i bekræftende Fald, om hvem der er at anse som forsikringspligtig Arbejdsgiver;
2) om en Person har Pligt til at forsikre sig selv i Overensstemmelse med Reglerne i denne Anordnings § 58, og om en Person har Adgang til at tegne frivillig Forsikring i Medför af denne Anordning;
3) om et anmeldt Ulykkestilfælde kan anses for forvoldt ved paagældendes under Anordningen hörende Arbejde, jfr. § 3;
4) om der foreligger et Ulykkestilfælde, og om den tilstedeværende Lidelse kan anses for forvoldt ved det paaberaabte Ulykkestilfælde, jfr. herved § 1, Stk. 2 og 3;
5) om den forsikrede eller hans efterladte med Föje kan sagsöge Arbejdsgiveren eller andre, jfr. § 4;
6) om der findes Personer, der kan göre Krav paa Dödserstatning;
7) om et Ulykkestilfælde har medfört saadanne Följer, der begrunder Krav paa Ydelser efter Anordningen, og om Störrelsen og Arten af de Ydelser, der tilkommer den forsikrede eller hans efterladte, jfr. §§ 32 og 39;
8) om Anvendelsen af Bestemmelserne i Anordningens §§ 3, Stk. 2, og 50. Stk. 1 og 2;
9) om Anvendelsen af Bestemmelserne i Anordningens §§ 38 og 42;
10) om Tvivlsspörgsmaal vedrörende Dagpenge;
11) om Tvivlsspörgsmaal vedrörende Takst for Lægeattester.

Forinden Raadet træffer Afgörelse af de i Stk. 1 omhandlede Spörgsmaal, skal det

give vedkommende Forsikringsselskab samt andre vedkommende Lejlighed til at göre sig bekendt med de foreliggende Oplysninger og til at udtale sig om Sagen. Har Raadet undladt at följe denne Fremgangsmaade, kan Ulykkesforsikrings-Raadet (i det följende betegnet som Appel-Raadet (Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 § 8)), eventuelt Socialministeren, naar Omstændighederne iövrigt taler derfor, se bort fra de i § 14 foreskrevne Ankefrister.

13 De af Raadet i Medför af Bestemmelserne i § 12, Nr. 3—8 og 10, trufne Afgörelser kan indankes for Appel-Raadet, medens alle övrige af Raadet trufne Afgörelser kan indankes for Socialministeren.

Appel-Raadets Afgörelser vedrörende de i § 12, Nr. 3—5, 6 og 8, omhandlede Spörgsmaal kan indankes for Socialministeren, hvorimod dets Afgörelser vedrörende de i § 12, Nr. 7 og 10, omhandlede Spörgsmaal er endelige.

Bortset fra Afgörelser af de i § 12, Nr. 1 og 2, nævnte Spörgsmaal kan Socialministerens Afgörelser ikke indbringes for Domstolene.

14 For Indankning til Socialministeren eller Appel-Raadet saavel som for Indbringelse af Socialministerens Afgörelse for Domstolene gælder en Frist af 3 Maaneder fra den om Afgörelsen givne Underretning.

15 Er der om en Ulykkesforsikring, der ikke henhörer under denne Anordning, truffet den Aftale mellem Forsikringstageren og et Forsikringsselskab, at Erstatning skal ydes i Overensstemmelse med Anordningen, og at Parterne underkaster sig Raadets Afgörelse, skal de under saadan Forsikring hörende Ulykkestilfælde behandles som hörende under denne Anordning. Til Dækning af Raadets Udgifter herved fastsætter Socialministeren en Kendelse.

16 Raadet indsender aarlig til Socialministeren, Lagtinget, Amtet og Appel-Raadet Beretning om sin Virksomhed. Beretningen trykkes og offentliggöres paa den Maade, Socialministeren bestemmer.

KAP. III. *Om Forsikringspligtens Ordning.*

17 Stat og Kommune har ikke Pligt til at afgive deres Risiko efter nærværende Anordning; det samme gælder Civillisten.

18 De efter Anordningen forsikringspligtige Arbejdsgivere er samtidig med, at de indtræder i et Forhold, der medför Forsikringspligt, og saalænge Forholdet varer, Medlemmer af Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya Vanlukkutrygging).

Efter Indstilling af Raadet kan Socialministeren fritage en under Anordningen hörende Arbejdsgiver for Afgivelse af Risikoen til Föroya vanlukkutrygging mod, at han stiller en af Socialministeren nærmere fastsat Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser i Tilfælde af Ulykke. En Arbejdsgiver, der har erholdt saadan Fritagelse, har samme Retsstilling efter nærværende Anordning som Föroya vanlukkutrygging. En saadan Fritagelse kan til enhver Tid efter Raadets Indstilling til Ministeren tages tilbage.

19 En under Anordningen hörende Arbejdsgiver, der har overtaget et Arbejdes Udförelse, anses som Arbejdsgiver ogsaa overfor de Arbejdere, som Kontrahenten overlader ham til Udförelsen.

Den, der driver Virksomhed eller udförer Arbejde, hvor til der er knyttet Forsikringspligt, anses som Arbejdsgiver for alle ved Virksomheden eller Arbejdet beskæftigede Arbejdere, uanset om de er antagne af en anden, der har overtaget Udförelsen af visse herunder hörende Arbejder, medmindre denne selv har sine Arbejdere forsikrede.

20 Præmier, som en forsikringspligtig Arbejdsgiver eller anden forsikringspligtig er Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging) skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Arbejdsgiverens eller en anden forsikringspligtigs Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, jfr. Anordning Nr. 72 af 2. Maj 1902, omhandlede Fordringer. For Præmier fra Redere tilkommer der För-

oya vanlukkutrygging Söpanteret i Skib og Fragt efter Bestemmelserne i Sölovens § 267, Nr. 2.

KAP. IV. *Om Forsikringskravene.*

21 Ydelserne efter denne Anordning bestaar, foruden i Sygebehandling m. v. under visse Forhold, i

a) Dagpenge;
b) Invaliditetserstatning;
c) Erstatning til efterladte;
d) Begravelseshjælp.

22 Det paahviler Forsikringsselskabet at yde Bandager, kunstige Lemmer, Briller, Sygevogne og andre Hjælpemidler, som, medens Sagen er under Raadets Behandling, af dette skönnes fornödne til at sikre Sygebehandlingens Resultater og formindske Ulykkestilfældets Följer eller nöjere bestemme Invaliditetens Grad.

Saafremt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse eller statskontroleret Sygeforening og opholder sig her i Landet, paahviler det endvidere Selskabet at afholde Udgifterne til særlig *Sygebehandling*, som det ikke paahviler Sygekassen (Sygeforeningen) at yde i Henhold til dens Vedtægt, og som Raadet skönner fornöden til at opnaa den bedst mulige Helbredelse.

Understöttelse, som det offentlige, medens Sagen er under Raadets Behandling, yder en tilskadekommen til Sygebehandling i Anledning af et under denne Anordning hörende Ulykkestilfælde, har ikke Fattighjælps Virkning for den understöttede.

23 Retten til *Dagpenge* er betinget af Erhvervsevnens Forringelse.

Saadan Forringelse anses at være til Stede, saa længe den tilskadekomne paa Grund af Beskadigelsen ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som tidligere.

Dagpenge ydes ikke til Arbejdsgiverens hjemmeværende Börn, saafremt det dem overgaaede Ulykkestilfælde er indtruffet inden deres fyldte 14. Aar.

For den Tid, i hvilken en tilskadekommen aftjener sin Værnepligt, bortfalder hans Krav paa Dagpenge. Saafremt paagældende har Forsörgelsespligt overfor andre, har disse Krav paa de ham ellers tilkommende Dagpenge.

24 Saafremt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse (statskontroleret Sygeforening), begynder Dagpengene at löbe fra det Tidspunkt, da Ydelse af Pengehjælp fra Sygekassen (Sygeforeningen) ophörer, dog ikke senere end fra Begyndelsen af den 14. Uge efter Ulykkestilfældets Indtræden. Er den tilskadekomne ikke Medlem af en statsanerkendt Sygekasse (statskontroleret Sygeforening), löber Dagpengene fra den 14. Uges Begyndelse.

25[1]) Dagpengenes Störrelse udgör 3 Kr. daglig. For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage. Delvise Dagpenge ydes ikke.

26 Medförer Ulykkestilfældet ikke Krav paa Invaliditetserstatning, ophörer Dagpengene at löbe, saa snart Betingelserne for samme efter § 23 bortfalder.

Medförer Tilfældet Krav paa Invaliditetserstatning, vedbliver Dagpengene under de i § 23 foreskrevne Betingelser at löbe indtil Dagen for Raadets Afgörelse af Invaliditetsspörgsmaalet.

Medförer Tilfældet Döden, löber Dagpengene under samme Betingelser indtil Dödsdagen.

27 Dagpengene skal saa vidt muligt betales til den tilskadekomne bagud hver Fredag med det ham for den forlöbne Uge tilkommende Belöb, förste Gang den förste Fredag efter den Dag, paa hvilken Retten til Dagpenge er indtraadt.

28 Ved den Tid, da Dagpengeretten kan indtræde, paahviler det den tilskadekomne at fremsende Lægeerklæring til vedkommende Forsikringsselskab til Oplysning

[1]) Som ændret ved Best. Nr. 50 af 11. Dec. 1944. Ifölge Ll. Nr. 49 af 11. Nov. 1952 udgör Dagpengene for 1953 Kr. 6 daglig.

om, at Betingelserne for Dagpengeretten er til Stede. Denne Lægeerklæring betales af Selskabet.

Forsikringsselskabet er berettiget til at forlange fornyet Lægeerklæring fremsendt hver Uge mod at yde den for disse Lægeerklæringer fastsatte Betaling.

29 Det paahviler vedkommende Forsikringsselskab at give Raadet Underretning om, hvor længe og med hvilket Beløb det i hvert enkelt Tilfælde har udbetalt Dagpenge.

30 Naar Arbejdsgiveren yder den tilskadekomne fuldt Arbejdsvederlag, skönt den tilskadekomne ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som för Ulykkestilfældet (jfr. § 23), er han berettiget til for det paagældende Tidsrum at oppebære tilskadekomnes Dagpenge. Udgör Dagpengene mere end Vederlaget, har tilskadekomne Krav paa det overskydende Beløb.

31 Naar der er forløbet 1 Aar efter Ulykkestilfældet, skal Raadet saa vidt muligt træffe Afgörelse af, om der tilkommer en tilskadekommen Krav paa *Invaliditetserstatning*.

Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet dog udsætte Afgörelsen, i intet Tilfælde dog udover 3 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden.

32 Invaliditetserstatning ydes i Form af en aarlig Rente, der, for saa vidt den ikke kapitaliseres, jfr. § 36, löber, saa længe den tilskadekomnes Erhvervsevne er forringet med 5 pCt. eller derover som Følge af Ulykkestilfældet.

Renten udgör ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen $^3/_5$ af den tilskadekomnes Aarslön, jfr. § 44, og ved Nedsættelse af Erhvervsevnen en til Nedsættelsen svarende Del af den Rente, der vilde være at yde ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen.

Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Raadet i det Omfang, som skönnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Forringelse af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

33 For saa vidt Renten fastsættes efter en Invaliditetsgrad af 50 pCt. eller derover, begynder den at löbe fra den Dag, da Dagpengene ophörer. I alle andre Tilfælde begynder den at löbe fra Dagen for Raadets Afgörelse af Invaliditetsspörgsmaalet.

34 Det paahviler en Rentenyder at meddele Raadet Underretning om enhver Forandring i hans Forhold, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Raadet skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.

Raadet er bemyndiget til at udsende en eller flere sagkyndige til at udöve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenyderes Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. For saa vidt Rentenyderen vanskeliggör Raadets Undersögelse, kan Raadet, naar det anser det for sandsynligt, at Afgörelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages eller nedsættes, midlertidig standse Udbetalingen af Renten helt eller delvis. Udgifterne til Kontrol afholdes af vedkommende Forsikringsselskab.

Hvis en Rentenyder mod bedre Vidende, jfr. Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Rente i Henhold til nærværende Anordning, vil det Belöb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dödsbo.

Skönner Raadet, at de Omstændigheder, der har været bestemmende for Fastsættelsen af Renten, har forandret sig i væsentlig Grad, bliver Renten at forhöje, nedsætte eller inddrage under Hensyn til de indtrufne Forandringer. Saadanne Forandringer i Renten kan dog ikke finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar efter Rentens förste Fastsættelse.

35 Bliver Raadet, f. Eks. gennem Meddelelse fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarörende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bör have Dispositionsret over den ham tilkendte Rente, træffer det efter betryggende Undersögelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til gode, idet det om fornödent drager Omsorg for, at Rentenyderen umyndiggöres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30.

Juni 1922 §§ 2—3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler.

For saa vidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager Raadet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter; det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales paagældende selv, jfr. herved Stk. 1.

Ved Anvendelsen af Reglen i Stk. 2 bliver der at tage Hensyn til, hvorvidt paagældende har Forsörgelsespligt overfor andre. Renten skal da i Trangstilfælde fortrinsvis anvendes til Fyldestgörelse af saadan Forsörgelsespligt.

For saa vidt det Beløb, der i Henhold til Stk. 2 og 3 i det enkelte Tilfælde kan anvendes til Dækning af Udgifter ved paagældendes Anbringelse, maatte overstige det Beløb, det efter de til enhver Tid gældende Regler paahviler Patienten selv eller i Trangstilfælde det offentlige at udrede, anvendes Restbeløbet til Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen.

De i Stk. 2—4 fastsatte Bestemmelser finder efter Forhandling med Justitsministeriet ogsaa Anvendelse paa Rentenydere, der hensidder til Afsoning af Straf, eller som er interneret i Henhold til Dom.

De i nærværende Paragraf indeholdte Regler finder tilsvarende Anvendelse paa Dagpenge efter denne Anordning.

36 Saafremt Renten er beregnet efter en Invaliditetsgrad af 50 pCt., eller derover, kan den aarlige Rente eller en Del af denne i særlige Tilfælde, og naar den renteberettigede samtykker deri, omsættes til et Kapitalbeløb.

Saafremt Renten er beregnet efter en Invaliditetsgrad af mindre end 50 pCt., skal Renten normalt, og uden at den renteberettigedes Samtykke udkræves, omsættes til et Kapitalbeløb.

De nærmere Regler for Omsætningen af Rente til Kapital fastsættes af Socialministeren efter Indstilling af Raadet. Der vil ved Fastsættelsen af disse Regler være at tage Hensyn til den tilskadekomnes Alder, Længden af den Tid, der er forløbet siden Ulykkens Indtræden og Invaliditetens Störrelse. Ved Invaliditeter paa 15 pCt. og derunder udgör Kapitalbeløbet 7½ Gange Rentens Störrelse; ved Invaliditeter paa 18 pCt. udgör det 8¼, og ved Invaliditeter paa 20 pCt. 8½ Gange Rentens Störrelse. Ved Invaliditeter paa over 20 pCt. udgör Kapitalbeløbet for den Dels Vedkommende, der svarer til 20 pCt., 8½ Gange Renten og for den overskydende Del höjst det Beløb, for hvilket der i Statsanstalten for Livsforsikring kan köbes en Livrente, der svarer til den övrige Del af Renten. Kapitalbeløbet kan dog ingen Sinde overskride det Beløb, for hvilket der i Statsanstalten for Livsforsikring kan köbes en Livrente, der svarer til den fastsatte Rente.

37 Godtgöres det, at en Invalids Erhvervsevne er væsentlig ringere end forudsat paa det Tidspunkt, da Omsætningen af Rente til Kapitalbeløb har fundet Sted, kan Raadet, jfr. dog § 34, Stk. 4, sidste Pkt., i Tilfælde, hvor Omstændighederne i övrigt taler derfor, tillægge paagældende en aarlig Rente, der udgör Forskellen mellem den Rente, efter hvilken Omsætningen til Kapitalbeløb er foretaget, og den til den senere konstaterede höjere Invaliditet svarende Rente. Den saaledes tilkendte Rente kan under de i § 36 nævnte Betingelser omsættes til et Kapitalbeløb, hvorved tages Hensyn til den samlede Invaliditets Störrelse.

38 Det Kapitalbeløb, som tilkendes umyndige Personer, kommer dem til gode paa den Maade, som Raadet bestemmer. Det samme gælder, naar Raadet efter Forhandling med den tilskadekomne og efter at have indhentet Kommunalbestyrelsens Erklæring, anser Udbetaling af Summen for utilraadelig.

Det paahviler Kommunalbestyrelsen og Politiet at yde Raadet Bistand ved Erstatningsbeløbenes Udbetaling og Anbringelse.

39[1]) Indtræder Döden som Følge af Ulykkestilfældet, tilkommer der de efterladte Erstatning efter nedenstaaende Regler:

1) Der tilfalder en Enke, hvis Ægteskabet er indgaaet för Ulykkestilfældet, en Erstatning paa 5400 Kr. Denne Erstatning tilkommer Enken, selv om Ægtefællerne, da Ulykkestilfældet fandt Sted, var separerede eller levede adskilt, naar Hustruen dog havde Retskrav paa Underholdsbidrag fra Manden. Har hun ikke gjort sit Retskrav gældende overfor Manden de sidste 3 Aar för Ulykkestilfældet, kan Raadet bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang der eventuelt skal udbetales Enken Erstatning.
   For en Enkemand gælder tilsvarende Regler hvis hans afdöde Hustru regelmæssig og i væsentlig Grad deltog i Familiens Erhvervsarbejde.
2) Efterlades der foruden en Ægtefælle, der er berettiget til Erstatning af den under Nr. 1, 1. Pkt., omhandlede Størrelse, endvidere Börn, overfor hvilke der i Henhold til Lovgivningen paahvilere afdöde Forsörgelses- eller Bidragspligt, tilkommer der hvert Barn en Erstatning paa indtil 2025 Kr.
3) Efterlader den afdöde sig ingen Ægtefælle, der er berettiget til Erstatning af den under Nr. 1, 1. Pkt., omhandlede Störrelse, tilkommer der hvert af de i Nr. 2 omhandlede Börn en Erstatning paa indtil 4050 Kr.
4) Efterlader den afdöde sig ingen efter ovenstaaende Bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer Erstatningen til Udbetaling med et mindre Beløb end nævnt under Nr. 6, bestemmer Raadet, hvorvidt og i hvilket Omfang Erstatning skal tillægges:
   a) en efterladt Enke, naar Ægtefællerne levede adskilt, da Ulykkestilfældet fandt Sted, og afdöde i Löbet af de 3 sidste Aar har ydet Underholds-bidrag til Hustruen, uagtet denne ikke havde Retskrav overfor Manden;
   b) en fraskilt Hustru, naar afdöde var tilpligtet at yde og faktisk ydede Underholdsbidrag til hende, da Ulykkestilfældet fandt Sted;
   c) Stifbörn, overfor hvilke der ikke paahvilede afdöde Forsörgelses- eller Bidragspligt, men som han faktisk forsörgede.
5) Saafremt de samlede Erstatningsydelser herefter andrager mindre end 9450 Kr., jfr. Nr. 6, kan Raadet under særlige Omstændigheder bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang Erstatning bör tillægges andre nærstaaende, saasom Plejebörn, Forældre eller Söskende, hvem afdöde forsörgede, eller til hvis Forsörgelse han mere varigt ydede væsentligt Bidrag, da Ulykkestilfældet fandt Sted.
6) Erstatningen efter nærværende Paragraf kan i intet Tilfælde overstige 9450 Kr.

Hvis Erstatningerne, hvor der er flere erstatningsberettigede, tilsammen vilde overstige det i Stk. 1, Nr. 6, nævnte Maksimalbeløb, vil alle Erstatningerne eller enkelte af disse efter Raadets nærmere Bestemmelse være at nedsætte, saaledes at det samlede Erstatningsbeløb ikke overstiger nævnte Grænse.

Hvis ikke særlige Omstændigheder gör sig gældende, bestemmes Erstatningen til Börn indenfor de i Stk. 1, Nr. 2 og 3, nævnte Grænser, efter det Antal Aar, i hvilke den afdöde paa Dödsdagen vilde have haft Forsörgelsespligt overfor Börnene.

Overstiger den Erstatning, som efter foranstaaende Regler vilde tilkomme den forulykkedes efterladte Ægtefælle, det Kapitalbeløb, for hvilket der i Statsanstalten for Livsforsikring kan köbes en Livrente, beregnet efter afdödes Alder paa Dödsdagen og svarende til 675 Kr., fastsættes Erstatningen til den efterladte Ægtefælle til det omhandlede Kapitalbeløb.

Saafremt der er udbetalt den afdöde Invaliditetserstatning, vil der i Enkens Erstatning være at fradrage et Beløb, svarende til Halvdelen af det udbetalte Kapitalbeløb eller af det til Ulykkesforsikringsrenten svarende Kapitalbeløb. Raadet kan

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 50 af 11. Dec. 1944.

imidlertid, hvor Omstændighederne taler derfor, fradrage et mindre Beløb i Dödserstatningen end efter foranstaaende Regel,, dog at Erstatningen ikke efter Fradraget maa overstige det Beløb, for hvilket der i Statsanstalten for Livsforsikring for en Kvinde i den Alder, som Enken havde paa Mandens Dödsdag, kan köbes en Livrente svarende til 270 Kr.

Bestemmelserne i § 38 finder tilsvarende Anvendelse paa Erstatningsbeløb i Medför af nærværende Paragraf.

40 En efterladt har kun Krav efter foranstaaende Bestemmelser, naar han enten har dansk Indfödsret eller har fast Bopæl i Kongeriget eller i Grönland. Fra denne Bestemmelse kan Regeringen dog göre Undtagelse med Statsborgere i saadanne andre Stater eller selvstændige Dele af disse, som ligestiller danske Statsborgere med deres egne Statsborgere med Hensyn til Ydelser efter den tilsvarende Lovgivning.

41[1]) For saa vidt Udgifterne ved afdödes Begravelse (Ligbrænding) afholdes af de efterladte eller andre private Personer, tilkommer der disse en Hjælp af indtil 200 Kr.

42 Tilkommer der i Anledning af et under nærværende Anordning hörende Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte Pension eller anden aarlig Ydelse fra Staten, har han eller de kun Krav paa det Beløb, hvormed Erstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen eller den aarlige Ydelse, der er tilvejebragt for Statens Midler. Direktoratet for Ulykkesforsikringen afgör, om og hvor stort et overskydende Beløb der fremkommer. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Direktoratet bestemme, at der fra Erstatningen vil være at fradrage et mindre Beløb end efter Reglen ovenfor, dog mindst Værdien af det for Statens Midler tilvejebragte Beløb, hvormed Pensionen eller den aarlige Ydelse er forhöjet udover den Pension, der svarer til Tjenestealderen. Saafremt den paagældende ved Ulykkestilfældets Indtræden havde opnaaet en ved hans Tjenestetids Længde begrundet Ret til fuld Pension, sker der dog intet Fradrag i den ham i Henhold til nærværende Anordning tilkommende Erstatning.

Det samme gælder forsikrede, der beskæftiges af Kommuner, hvis Bestyrelser med Hensyn til Pension eller Understöttelser har fastsat Regler, der efter indhentet Erklæring fra Raadet er godkendt af Indenrigsministeren, dog at Afgörelserne i disse Tilfælde træffes af Raadet.

Tilfalder der i övrigt i Anledning af et Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte i Henhold til Lov, dansk eller fremmed, eller Overenskomst en for Arbejdsgiverens Midler tilvejebragt Pension, Understöttelse eller anden Ydelse fra Arbejdsgiveren, skal Arbejdsgiveren efter Raadets nærmere Bestemmelse være berettiget til at oppebære Erstatningsbeløbet efter nærværende Anordning helt eller delvis, under tilbörlig Hensyntagen til den Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning med, hvad han eller de efter nærværende Anordning har Krav paa.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse paa de i Henhold til nærværende Anordning tegnede frivillige Forsikringer og ej heller paa de i Medför af § 58 tegnede pligtige Forsikringer.

Ulykkestilfælde, der begrunder Krav efter denne Anordnings tvungne Forsikring, kan ikke begrunde Krav efter Anordningens frivillige Forsikring og ej heller efter de i Medför af § 58 tegnede pligtige Forsikringer.

43 Dagpenge og Ulykkesforsikringsrenter udbetales umiddelbart af vedkommende Forsikringsselskab til paagældende, medmindre Raadet, hvor Forholdene gör det önskeligt, bestemmer, at de skal indbetales til Raadet for derefter at udbetales til tilskadekomne. Raadet kan i saadanne Tilfælde ogsaa udrede de ommeldte Erstatninger til tilskadekomne og derpaa indkræve det udlagte Beløb hos Forsikringsselskabet.

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 50 af 11. Dec. 1944.

Begravelseshjælp udbetales ligeledes af Forsikringsselskabet umiddelbart til de efterladte eller de private Personer, der bekoster den afdödes Begravelse (Ligbrænding).

Derimod skal vedkommende Selskab snarest muligt og inden 14 Dage fra Underretningen om Störrelsen af et af Raadet i Henhold til Bestemmelserne i §§ 36, 37, 2. Pkt., eller 39 tilkendt Kapitalbelöb indbetale dette til Raadet.

Naar Udbetaling af Dagpenge og Ulykkesforsikringsrenter eller Indbetaling af Kapitalbelöb til Raadet paa Grund af Paaanke eller af anden Grund foregaar senere end 14 Dage fra Datoen for Underretningen om Raadets Afgörelse, vil der være at udrede 5 pCt. Rente p. a. af Belöbet fra Udlöbet af nævnte Frist.

44[1]) I de Tilfælde, hvor Erstatninger efter nærværende Anordning udregnes paa Grundlag af den forsikredes Aarslön, regnes Aarslönnen at have udgjort 1500 Kr.

KAP. V. *Om Anmeldelse af Ulykkestilfælde.*

45 Ethvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medföre Krav efter denne Anordning, skal snarest muligt og senest inden 8 Dage anmeldes til Raadet, der, hvis Sagen vedrörer de af Staten beskæftigede Tjenestemænd og Arbejdere, snarest muligt indsender Anmeldelsen til Direktoratet for Ulykkesforsikringen, jfr. dog § 65. Medförer Ulykkestilfældet Döden, skal — selv om Ulykkestilfældet forinden er anmeldt for Raadet — Underretning om Dödsfaldet tilstilles Raadet inden 48 Timer efter Dödens Indtræden. Anmeldelsespligten paahviler, for saa vidt det ikke drejer sig om et af de i § 1, Stk. 3, omhandlede Tilfælde, Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar Virksomheden, eller, for saa vidt den tilskadekomne har forsikret sig selv, eller det drejer sig om et af de i § 1, Stk. 3, omhandlede Tilfælde, ham eller hans efterladte. Er Ulykkestilfældet indtruffet i Udlandet, sker Anmeldelsen indenfor de nævnte Frister til et dansk Konsulat, der straks indsender den til Raadet. I Anmeldelsen skal saa nöjagtigt som muligt oplyses:

1) Aarsagen til Ulykkestilfældet og de nærmere Omstændigheder ved dette,
2) den tilskadekomnes Tilstand og det Tidsrum, der hengik fra Ulykkestilfældets Indtræden indtil den förste Lægebehandling,
3) paa hvilket Sted den tilskadekomne behandles og af hvilken Læge,
4) om den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og da hvilken,
5) om den tilskadekomne er forsikret og i bekræftende Fald hos hvilket Selskab.

Anmeldelsen ledsages af den behandlende Læges Attest, som Forsikringsselskabet betaler.

Socialministeren foreskriver, hvilke Blanketter der skal benyttes ved Anmeldelsen og ved de Sagens Behandling fornödne Lægeerklæringer.

46 Har Arbejdsgiveren eller den, hvem Anmeldelsespligten i hans Sted paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse, skal dette ikke være til Hinder for, at den tilskadekomne eller de efterladte rejser Krav paa Erstatning, naar saadant Krav rejses overfor Raadet eller overfor vedkommende Forsikringsselskab inden Udlöbet af 1 Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet indtraf.

47 Naar Raadet med Hensyn til et for dette anmeldt Ulykkestilfælde har tilkendegivet Parterne, at det maa anses for afsluttet uden at medföre Följer, der berettiger til Erstatning efter § 32, eller at paagældende ikke kan antages at have efterladt sig nogen efter § 39 erstatningsberettiget Person, kan Krav i Anledning af samme ikke rejses ud over 1 Aar efter Tilkendegivelsens Dato.

Saafremt Afgörelse af et for Raadet anmeldt Ulykkestilfælde ikke kan træffes af Grunde, der skyldes den erstatningsberettigedes Forhold, bortfalder Kravet, naar 3 Aar er forlöbet efter Dagen for Ulykkestilfældet.

---

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 50 af 11. Dec. 1944.

48 Socialministeren fastsætter, efter Forhandling med Raadet, en Takst for de under Sagernes Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

Udgiften til Lægeattester og Obduktionsforretninger, som er fornödne til Oplysning af en for Raadet indbragt Sag, og som forlanges af dette eller af Forsikringsselskabet, afholdes af Forsikringsselskabet.

49 Raadet er berettiget til af Arbejdsgivere, Arbejdere, Sygekasse- eller Sygeforeningsbestyrelser, Kommunalbestyrelser, Politiet, Statsanstalten for Livsforsikring og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v. at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning, herunder Hospitalsjournaler, og hvad dertil hörer, eller Afskrifter af samme, samt til at forlange optaget retsligt Forhör i Overstemmelse med § 1018 i Lov for Færöerne Nr. 174 af 11. Maj 1935 om Rettens Pleje og faa Udskrift deraf. Endvidere er Raadet berettiget til at forlange Obduktion foretaget efter Reglerne om lovmæssige Obduktioner, dog at Vederlaget for Obduktionens Foretagelse og for Embedslægens Medvirken fastsættes af Socialministeren.

50 Naar den tilskadekomne vil göre Fordring paa Ydelser efter denne Anordning, maa han snarest muligt efter Ulykkestilfældet lade sig undersöge af en Læge og derefter underkaste sig den Lægebehandling, som findes fornöden. Den tilskadekomne er forpligtet til efter Raadets Bestemmelse at underkaste sig Lægeundersögelse, eventuelt af Raadets Læger, samt om fornödent Indlæggelse til Observation, ligesom han er forpligtet til efter Tilsigelse at give Möde for Raadet for at afgive Forklaring. Eventuelle hermed forbundne nödvendige Rejseudgifter betales af Forsikringsselskabet. Efterkommer han ikke foranstaaende Krav, eller modarbejder han sin Helbredelse ved Tilsidesættelse af de givne Forskrifter, fortaber han efter Omstændighederne helt eller delvis sin Ret til Erstatning.

Paa samme Maade kan de efterladte fortabe deres Krav, saafremt de modsætter sig Foretagelsen af en af Raadet begæret Obduktionsforretning.

Forsikringsselskabet er berettiget til paa egen Bekostning at lade den tilskadekomne tilse af en Læge.

KAP. VI. *Industri, Haandværk, Handel, private Tjenesteforhold m. v.*

51 Enhver, der paa Færöerne driver Virksomhed, uanset om denne er erhvervsmæssig eller ej, eller som i sin Tjeneste beskæftiger andre, f. Eks. Arbejdere, Funktionærer, Kontor- og Butikspersonale, Medhjælp i Huset m. m., har Forsikringspligt overfor de af ham beskæftigede Arbejdere i Overstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel I—V og nærværende Kapitel, for saa vidt den ikke paahviler ham i Henhold til Kapitlerne VII eller VIII. For Medhjælp i Husholdningen af ganske forbigaaende Art er der ikke Forsikringspligt, medmindre denne Beskæftigelse strækker sig udover et Tidsrum af 30 Arbejdsdage (240 Arbejdstimer) i et Kalenderaar.

Erstatninger for Ulykkestilfælde, overgaaet saadan Medhjælp, som i Henhold til forrige Stykke er undtaget fra Forsikringspligt, udredes af Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging).

52 Forsikret i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Kapitel er enhver, der mod Lön eller som ulönnet Medhjælper af Arbejdsgiveren er antaget til stadigt eller midlertidigt Arbejde, herunder Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning ved Vask, Rengöring og privat Tjenestegerning for ham og hans Familie.

53 Den i forrige Paragraf omhandlede Forsikring omfatter tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Arbejdsgiverens Erhvervsvirksomhed maa sidestilles med andre Arbejdere og har fyldt deres 10. Aar.

54 For de i Henhold til nærværende Kapitel forsikrede Arbejderes Vedkommende gælder Forsikringen under Udförelse af alt Arbejde for Arbejdsgiveren.

55 En Arbejdsgiver, der falder ind under § 51, saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hö-

rer under dette Kapitel, har Adgang til i Föroya vanlukkutrygging at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til Fordel for sig selv, for saa vidt hans Aarsindtægt ikke naar 1.400 Kr. eller i Thorshavn 1.600 Kr. I Forbindelse hermed kan han tegne Forsikring for sin Hustru, saafremt hun i væsentligt Omfang deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed. De paagældende er da forsikret i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Anordning mod Følgerne af Ulykkestilfælde, der indtræffer under deres Erhvervsvirksomhed og i deres Husholdning.

En i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf tegnet Forsikring bevarer sin Gyldighed, selv om den forsikredes Indkomst, efter at Forsikringen er tegnet, gaar op over de anförte Beløb, men Statstilskuddet bortfalder.

KAP. VII. *Söfart og Fiskeri m. m.*

56[1]) Redere for paa Færöerne hjemmehörende Skibe, som overensstemmende med Forskrifterne i Söloven af 7. Maj 1937, og Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 med Ændringer af 4. Maj 1927 er indfört eller skal indföres i det danske Skibsregister, har — bortset fra Skibe, der anvendes i Rutefart mellem Færöerne og det övrige Kongerige, for hvilke Bestemmelserne i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde med senere Ændringer finder Anvendelse — Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel I—V og nærværende Kapitel overfor Besætningen samt overfor Personer, der paa Færöerne antages til midlertidigt Arbejde paa eller ved Skibet eller Fartöjet. Bestyrelsen for Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging) skal endvidere paa Begæring være berettiget til undtagelsesvis at medinddrage under denne Anordnings Bestemmelser den paa Færöerne hjemmehörende Del af Besætningen paa midlertidigt paa Færöerne stationerede Fiskefartöjer af skandinavisk Nationalitet.

Om de paagældende er antagne af og lönnes af Rederen eller Skibsföreren eller (saasom Bagere, Kokke, Tjenere, Barberer, Medhjælpere hos Hovmestre, Regnskabsförere, Læger, Sygeplejersker o. s. fr.) af andre, er uden Betydning for Rederens Forsikringspligt.

For et Skib under 300 Register-Tons omfatter Forsikringspligten Föreren, selv om denne maatte eje Skibet helt eller delvis.

57 Paa Færöerne hjemmehörende Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der uden at være forsikringspligtige i Medför af § 56, med sammesteds hjemmehörende Skib, Baad eller Fartöj m. m. driver Fiskeri, Skibsfart, Baadfart, Færgefart, Pramfart, Bugsering, Stenfiskeri, Lodsgerning eller udförer Sandgravning, Optagning af Vraggods fra Havbunden, Dykker- og Bjergningsarbejde eller som Erhverv udförer Fuglefangst eller Fjeldgang efter Faar, har Forsikringsansvar (Pligt til Refusion af Forsikringsbidrag, jfr. § 58, Stk. 2.) for de Personer, der beskæftiges i de nævnte Virksomheder. Det samme gælder Lystsejlads og anden Sejlads med Skib eller Fartöj, der er maalt til mindst 4 Register-Tons Brutto, for saa vidt angaar det ved Sejladsen benyttede Mandskab.

Efter Indstilling af Raadet kan Socialministeren ved Bekendtgörelse under dette Kapitel inddrage Virksomheder, der kan sidestilles med de fornævnte.

Forsikringspligten omfatter Besætningen paa de under nærværende Paragraf hörende Skibe og Fartöjer samt enhver Person, der mod Lön eller Akkordbetaling eller som ulönnet Medhjælper er antaget til her i Landet stadig eller midlertidig at udföre Arbejde ved de Virksomheder, der falder ind under nærværende Paragraf. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden maa sidestilles med andre Arbejdere.

58[2]) Enhver Person, der for egen Regning eller i Fællesskab med andre driver

[1]) Som ændret ved An. Nr. 65 af 23. Febr. 1940 og midl. Best. Nr. 8 af 16. Marts 1942.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 45 af 30. Nov. 1940.

Erhvervsvirksomhed, som falder ind under § 57, Stk. 1, og for hvis Vedkommende mindst 1/5 af Aarsfortjenesten skyldes personlig Virksomhed ved det nævnte Erhverv, er endvidere forpligtet at tegne Forsikring for sin egen Person. Fra det Øjeblik saadan Forsikringspligt indtræder, og saalænge den vedvarer, er paagældende Medlem af Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging), jfr. § 78, Stk. 4. Forsikringen omfatter ethvert under nærværende Anordning hörende Ulykkestilfælde. Denne Forsikring og i det hele personlig Forsikring omfatter ogsaa Ulykkestilfælde ved Grindefangst uanset Grindereglementet.

Naar en efter denne Paragraf forsikret Person antages til Arbejde i en under denne Paragraf hörende Virksomhed eller ved et under denne hörende Skib eller Fartöj, er han berettiget til af sin Arbejdsgiver at forlange sig betalt helt eller forholdsvis det Bidrag, han maatte erlægge til Ulykkesforsikringen.

En Forsikring, der tegnes af en Person, der for egen Regning eller i Fællesskab med andre driver Erhvervsvirksomhed, som falder ind under denne Paragraf, kan tegnes saaledes, at den tillige omfatter den paagældendes Hustru, saafremt hun i væsentlig Grad deltager i Erhvervsvirksomheden.

59 De forsikringspligtige Redere er som saadanne Medlemmer af Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging).

Medlemsforholdet begynder fra det Tidspunkt, da vedkommende bliver Reder for et af de ovennævnte Skibe.

60 En Person, der er forsikret efter § 56 eller § 57, vedbliver at være forsikret under Hjemsendelse i Henhold til Bestemmelserne i Sömandslov Nr. 181 af 1. Maj 1923.

61 Forsikringen gælder under enhver Beskæftigelse ved paagældende Virksomhed og ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, naar denne ikke er fuldstændig udsondret fra Bedriften, i hvilket Tilfælde § 52 bringes i Anvendelse, samt ved privat Tjenestegerning for ham eller hans Familie.

62 Kan den i § 28 omhandlede Lægeerklæring ikke tilvejebringes, maa Retten til *Dagpenge* godtgöres paa anden efter Raadets Skön fyldestgörende Maade.

63 Nyder en tilskadekommen Kur og Pleje i Udlandet under en dansk Konsuls Garanti for Betalingen, skal Dagpengene betales til vedkommende Konsul, som deraf afholder Udgifterne til Kuren og Plejen og udbetaler det mulig overskydende til den tilskadekomne.

64 Yder Arbejdsgiveren for egen Regning den tilskadekomne fri Kur og Pleje i Udlandet, er han berettiget til for det paagældende Tidsrum at oppebære de Dagpenge, der tilkommer den tilskadekomne hos Ulykkesforsikringen (§ 59); dog skal det Beløb, hvormed Dagpengene maatte overstige Udgifterne til Kur og Pleje, udbetales den tilskadekomne.

65 Indtræder et Ulykkestilfælde udenfor Havn eller Ankerplads, regnes de i § 45 fastsatte Anmeldelsesfrister fra det Tidspunkt, da Skibet har naaet Forbindelse med Land. Er den förste Havn, hvortil Skibet eller Besætningen indkommer efter Ulykkestilfældet, en fremmed Havn, hvor der er ansat dansk Konsul, afgives Anmeldelsen til denne; det samme gælder, hvis Ulykkestilfældet indtræder i en saadan Havn.

66 Det paahviler Skibsföreren eller den, som paa hans Vegne forestaar Skibets Förelse, i Skibets Dagbog at indföre, *naar* en til Besætningen hörende Person bliver arbejdsudygtig, og *naar* han atter bliver arbejdsdygtig. Det paahviler Skibsföreren at forskaffe den fornödne Lægehjælp.

67 Naar Söforklaring eller Söforhör er optaget i Anledning af et Ulykkestilfælde, der har ramt nogen af Besætningen paa et Skib, hjemmehörende paa Færöerne, skal der tilstilles Raadet Afskrift af Söforklaringen eller Söforhöret.

Er der ansat dansk Konsul i fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen indkommer, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, skal Söforklaring aflægges, ikke blot naar det er nödvendigt til Opfyldelse af Sölovens Paabud, men ogsaa naar Konsulen finder det paakrævet ved særlige

Omstændigheder. For saa vidt Söforklaring ikke udkræves, optager Konsulen Forhör eller Forklaring. I fornödent Fald kan han betro en dertil duelig Mand at udföre dette Hverv paa sine Vegne. Af Söforklaringen, Forklaringen eller Forhöret skal Afskrift tilstilles Raadet.

Findes der ingen dansk Konsul i en fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen indkommer, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, og Aflæggelse af Söforklaring ikke er paabudt i Söloven, skal Skibsföreren, naar Rejsen ikke vil sinkes derved, sörge for, at der til Oplysning om Ulykkestilfældet optages Forhör eller Forklaring af den paa Stedet dertil kompetente Myndighed eller af en af nærmeste Konsul dertil bemyndiget Person. Af Forhöret eller Forklaringen vil Afskrift være at indsende til nærmeste Konsul eller, hvis Sagen derved vilde opholdes unödvendigt, direkte til Raadet. De hermed forbundne Omkostninger afholdes af Raadet.

Under Benævnelsen Konsul i ovenstaaende Paragraffer indbefattes ogsaa dansk Vicekonsul.

68 Paa ethvert Skib, der omfattes af Bestemmelserne i § 56, skal der paa et for hele Besætningen tilgængeligt Sted være opslaaet et Uddrag af denne Anordning, indeholdende dens Bestemmelser om Besætningens Rettigheder og Forpligtelser. Dette Uddrag udfærdiges af Socialministeren; der vedföjes en Oversættelse i det engelske Sprog. Trykte Eksemplarer til Opslag udleveres gratis af Landfogeden (Politimesteren), Sysselmændene og Sognefogden i Vaag.

Paa ethvert saadant Skib skal Skibsföreren være i Besiddelse af mindst et indbundet Eksemplar af Anordningen. Enhver af Besætningen har Ret til at forlange sig dette Eksemplar udlaant til Gennemsyn.

KAP. VIII. *Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.*

69 Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der driver:

1) Landbrug, Skovbrug, Minedrift og Havebrug,
2) Heste- og Kreaturhandel, Stutteri, Mejeri, Törveskær, Rörskær, Mergelforetagender, Tærskeværker, Halmpresning, Damkultur, Vind- og Vandmölleri,
3) Kontrol, raadgivende Virksomhed o. lign., med Hensyn til Bedrifter af ovennævnte Arter,

har Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel I—V og nærværende Kapitel overfor de Arbejdere, der beskæftiges i de nævnte Virksomheder.

Efter Forslag af Raadet kan Socialministeren ved Bekendtgörelse inddrage Virksomheder, som kan sidestilles med de fornævnte.

70 Ved Havebrug forstaas i denne Anordning forretningsmæssigt drevet Havebrug (herunder Anlægsgartneri) samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhörer Stat eller Kommune eller er knyttet til Landbrug og Skovbrug, og i private Haver af mindst 1 Hektars Störrelse.

71 Forsikringspligten omfatter enhver, der mod Lön eller Akkordbetaling eller som ulönnet Medhjælp paa Færöerne er antaget til stadig eller midlertidig at udföre Arbejde ved de Virksomheder, der falder ind under nærværende Kapitel. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtaget —, for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden maa sidestilles med andre Arbejdere, og saafremt der ikke fra den Ejendom, paa hvilken de beskæftiges, ved betryggende Panteret i samme eller paa anden betryggende Maade er tilsikret dem livsvarigt nödtörftigt Underhold (Aftægt).

72 Forsikringen gælder under Udförelsen af alt Arbejde i de under nærværende Kapitel hörende Virksomheder og ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, naar denne ikke er fuldstændig udsondret fra Bedriften, i hvilket Tilfælde § 52 bringes i Anvendelse, samt ved privat Tjenestegerning for ham eller hans Familie.

73 En Arbejdsgiver, der falder ind under § 69, saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hörer under dette Kapitel, har Adgang til i Föroya vanlukkutrygging at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til Fordel for sig selv, for saa vidt hans Aarsindtægt ikke naar 1.400 Kr. eller i Thorshavn 1.600 Kr. I Forbindelse hermed kan han tegne Forsikring for sin Hustru, saafremt hun i væsentligt Omfang deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed.

Samme Adgang til at tegne frivillig Forsikring for sig selv og Hustru tilkommer under de samme Betingelser enhver Ejer eller Bruger af Ejendomme i erhvrvsmæssigt Havebrug, uanset det paagældende Havebrugs Störrelse, jfr. § 70.

De paagældende er da forsikret i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Anordnings Kapitel I—V og dette Kapitel mod Følgerne af Ulykkestilfælde, der indtræffer under deres Erhvervsvirksomhed og i deres Husholdning.

En i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf tegnet Forsikring bevarer sin Gyldighed, selv om den forsikredes Indkomst, efter at Forsikringen er tegnet, gaar op over de anförte Belöb, men Statstilskudet bortfalder.

KAP. IX. *Statstilskud.*

74 Staten yder til Föroya vanlukkutrygging efter behörig dokumenteret Regnskab Tilskud til Nedsættelse af Præmierne for de Forsikringstagere, der driver et Erhverv, og som godtgör, at deres Aarsindtægt ikke naar 1.400 Kr. eller, for saa vidt de er bosatte i Thorshavn, 1.600 Kr. Tilskudet ydes til paagældendes Forsikring saavel af hans i Erhvervet beskæftigede Arbejdere som af ham selv og Hustru i Henhold til §§ 55, 58, 59 og 73. Statens Tilskud, der alene maa anvendes til Nedsættelse af disse Forsikringstageres Præmier, udgör 2/5 af den Præmie, der uden saadant Tilskud vilde have paahvilet dem. Retten til at nyde Statstilskud til Nedsættelse af Præmien fortabes, saafremt vedkommende Forsikringstager ikke inden Udlöbet af paagældende Forsikringsaar behörigt dokumenterer sin Ret til Nedsættelsen.

Naar Ulykkestilfælde, indtrufne under Forsög paa Redning af Menneskeliv, henhörer under § 3, Stk. 1, godtgöres Erstatningen vedkommende Forsikringsselskab eller Forsikringsforbund af Statskassen, medmindre paagældendes efter Anordningen forsikrede Arbejde er af en saadan Art, at Forsög paa Redning af Menneskeliv indgaar som en naturlig Bestanddel i selve Arbejdet.

Saafremt en Person ved Forsög paa Redning af Menneskeliv paa Færöerne rammes af et Ulykkestilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelsen i § 3, Stk. 1, er han, uanset om han i övrigt falder ind under Anordningens Bestemmelser, forsikret mod Ulykkestilfældets Følger efter Reglerne i denne Anordning. Forvolder Ulykkestilfældet Döden, er hans efterladte paa samme Maade forsikret efter Anordningens Regler mod det lidte Tab af Forsörger. Udgifterne herved udredes af Statskassen.

KAP. X. *Overgangs- og Slutningsbestemmelser m. v.*

75 Bestyrelsen for Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging) bestaar af 3 Personer, der vælges af Lagtinget for 4 Aar ad Gangen. Lagtinget förer Tilsyn med Forbundets Bestyrelse.

76 Vedtægten for Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging) stadfæstes af Socialministeren efter indhentet Erklæring fra Raadet.

77 Alle Dokumenter vedrörende Forsikring efter denne Anordning er stempelfri.

78 Det paahviler Politiet at paase, at behörigt Bevis for, at Forsikring efter nærværende Anordning er tegnet, forefindes i de paagældende Bedrifter.

Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse inden hvert Aars 1. December at udfærdige en Liste, hvorpaa staar opfört de i Henhold til Bestemmelserne i § 58, Stk. 1, forsikringspligtige Personer. Denne Liste skal i Tiden fra 1. til 15. December

ligge fremme til Eftersyn i Kommunen paa et af Kommunalbestyrelsen nærmere angivet Sted. Enhver, der mener, at han med Urette er opført eller forbigaaet paa Listen, maa umiddelbart derefter og senest inden Udgangen af December indsende sine Bemærkninger herom til Kommunalbestyrelsen.

Listen tilligemed de fremkomne Indsigelser indsendes den første Uge af Januar til Föroya vanlukkutrygging, der ufortövet forelægger de fremkomne Indsigelser for Raadet, som afgör, om paagældende har Pligt til at forsikre sig selv.

For de Personers Vedkommende, der ikke har nedlagt Indsigelse mod den af Kommunalbestyrelsen udfærdigede Liste, er denne afgörende med Hensyn til Pligten til at betale Præmie til Föroya vanlukkutrygging og Ret til Erstatning ved indtrædende Ulykkestilfælde i det følgende Kalenderaar.

Mönstringsbestyrerne paa Færöerne er pligtige, naar Ulykkesforsikringen begærer det, at tilstille denne en Liste over de Personer, som paamönstres Skibe, hjemmehörende paa Færöerne.

Ved kongelig Anordning kan der efter indhentet Erklæring fra Raadet træffes andre Foranstaltninger til Kontrolering af Forsikringspligtens Opfyldelse. Herved kan bestemmes, at ogsaa andre statslige og kommunale Myndigheder skal yde deres Medvirken.

79 Med Böder fra 50 Kr. anses den Arbejdsgiver, der tilsidesætter Pligten til at tegne Forsikring, eller som ikke holder Forsikringen i Kraft.

Med Böder fra 15 Kr. anses den Arbejdsgiver eller den, der optræder paa hans Vegne, som forsömmer at afgive rettidig Anmeldelse efter §§ 45 og 65 om et indtruffet Ulykkestilfælde eller hindrer rettidig Lægebehandling efter § 50.

Böderne tilfalder Statskassen.

80 Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1939 og kommer til Anvendelse paa Ulykkestilfælde, indtrufne nævnte Dato eller senere, medens tidligere indtrufne Ulykkestilfælde, behandles efter Reglerne i Anordning Nr. 122 af 31. Marts 1931.

2. Maj — VEDTÆGT Nr. 216 FOR FÆRØERNES SEMINARIUM. (Som ændret 21. December 1944 og 6. August 1947).

Undervisningsministeriet fastsætter herved følgende Bestemmelser om Lærerudannelsen paa Færöernes Seminarium:

I. Seminariets Opgave, Indretning og Bestyrelse.

1 Ved Færöernes Seminarium i Thorshavn undervises unge Mænd og Kvinder, som önsker at uddannes til Lærere ved færöske Folkeskoler.

2 Seminariet har 4 Klasser. Der oprettes hvert andet Aar en ny 1. Klasse, saaledes at der fra Sommeren 1948 vil være 2 Klasser samtidig i Seminariet, enten en 1. Klasse og en 3. Klasse eller en 2. Klasse og en 4. Klasse.

3 For at kunne optages i Seminariets yngste Klasse skal Eleven:

a. være fyldt 18 Aar inden 1. Juni i det Kalenderaar, Optagelsen finder Sted, dog at Skoledirektionen i særlige Tilfælde kan dispensere herfra,

b. ved Lægeattest godtgöre ikke at lide af nogen Sygdom eller legemlig Mangel, der gör ham uskikket til at være Lærer,

c. fremlægge tilfredsstillende Vidnesbyrd om Forhold og Vandel, deriblandt Vidnesbyrd fra rette vedkommende om, hvad han har været sysselsat med siden sin Udtræden af Börneskolen,

d. have bestaaet en særlig Optagelsesprøve.

Optagelse i yngste Klasse kan kun ske ved Undervisningsaarets Begyndelse; under særlige Omstændigheder kan Skoledirektionen tillade Undtagelse herfra.

4 Undervisningen og Prøverne paa Seminaret er vederlagsfri.

5 Seminariets Afgangsprøve afholdes i 2 Dele, 1. Del ved Udgangen af 2. eller 3. Klasse som nærmere angivet i § 19, 2. Del ved Udgangen af 4. Klasse.

6 Undervisningen meddeles af Lærere og Lærerinder ved Mellemskolen og Kommuneskolen i Thorshavn samt, om fornödent, af andre, som Skoledirektionen med Ministeriets Godkendelse maatte antage dertil. Eleverne oplæres i praktisk Skolegerning i de nævnte Skoler.[1])

7 Seminariet staar under Bestyrelse af Færö Amts Skoledirektion, der i alle Forhold er Seminariets överste stedlige Myndighed.

8 Skoledirektionen forestaar Afgangsprövens Afholdelse. Ministeriet godkender Timeplaner og Fagenes Fordeling mellem Lærerne efter Indstilling af Seminariets Forstander og Skoledirektionen.

9 Overlæreren ved Mellemskolen i Thorshavn er Seminariets Forstander. Han har som saadan det daglige Tilsyn med samme og er dets Kasserer og Regnskabsförer.

II. Lærerraad.

10 Lærerraadet bestaar af alle ved Seminariet virkende Lærere og Lærerinder. Forstanderen er Raadets Formand.

11 Lærerraadet sammenkaldes udenfor Skoletiden i Reglen 4 Gange om Aaret og ellers saa ofte, som Skoledirektionen, Forstanderen eller to andre Medlemmer finder det fornödent. Ved Afstemningen gör i Tilfælde af Stemmelighed Forstanderens Stemme Udslaget.

12 Lærerraadet skal dröfte alle Sager, hvorom Skoledirektionen eller Forstanderen önsker at höre dets Mening. Hvert Medlem har Ret til at stille Forslag til Beslutninger i Sager, der vedrörer Seminariets Undervisning. Forslagene afgives til Forstanderen senest 8 Dage för Mödet og meddeles til Medlemmerne sammen med Indkaldelsen til Mödet, hvilken sker senest 4 Dage för dettes Afholdelse. Vedtages Forslaget, er Sagen, for saa vidt den ikke hörer under Ministeriets eller Skoledirektionens Afgörelse, afgjort, hvis Forstanderen tiltræder det. Hvis Forstanderen ikke tiltræder det, indsendes det til Skoledirektionen med Forstanderens Erklæring samt Afskrift af Protokollen med mulige Bilag.

13 Lærerraadet skal höres af Skoledirektionen, för den

1. træffer Afgörelse om Elevers Optagelse.
2. tildeler Understöttelser til Elever.
3. tillader Undtagelse fra Reglerne om Adgang til at gaa op til Afgangspröven.

Lærerraadet skal höres af Forstanderen, för han afgiver Indstilling om:

a. Fag- og Timefordeling.
b. Plan for Undervisningen i praktisk Skolegerning.
c. de Fag, hvormed ledige Lærerposter skal besættes, medmindre Indstilling skal ske i en Ferie, og Lærerraadet ikke kan indkaldes. Indstillingen ledsages af en Afskrift af Protokollen med mulige Bilag.

14 Over Lærerraadets Forhandlinger föres en Protokol af Forstanderen. Hvert Medlem er berettiget til at faa indfört korte Diktater eller at faa udförligere af det selv skrevne Fremstillinger vedlagt som Bilag. Protokollen oplæses og underskrives af Medlemmerne.

III. Optagelsespröven, Undervisningen og Afgangspröven.

15 Optagelsespröven afholdes af Seminariets Lærere med Bistand af Censorer som Seminariet selv udpeger indenfor eller udenfor dets Lærerkreds, een for hvert Fag.

Krav ved Optagelsespröven:

a. Bibelhistorie i et Omfang som: »Martensen og Pauli: »Bibelhistorie for Mellemskolen«.«
b. De fire Regningsarter med ubenævnte og benævnte hele Tal og og Bröker til Lösning af lettere Opgaver.

[1]) Jfr. U. M. Skr. 30. Aug. 1950 og 27. Okt. 1950.

c. Omfanget af Fordringerne i Historie og Geografi angives ved de i Folkeskolen almindelig anvendte Læreböger i disse Fag.

d. Skriftlig Færösk og Dansk:

Stil. Der gives en fri eller bunden Opgave, til hvis Besvarelse Eksaminanden faar 3 Timer.

Diktat. Der pröves i et Stykke Prosa af lignende Sværhedsgrad som en færösk Diktat til Mellemskoleeksamen. Af Skilletegn dikteres kun Punktumer.

Mundtlig Færösk og Dansk:

Læsning af Poesi og Prosa med Samtale om det læste. Tillige pröves Eksaminanden i Analyse og Gramatik.

Af færöske Digterværker maa være læst:

Nogle Kvad i et Omfang svarende til 100 fireliniede Strofer. Nogle Sagn svarende til ca. 40 Normalsider.

Et Par Folkelivsbilleder af Hammershaimb.

Nogle nyere Digte og Sange.

Af danske Digterværker maa være læst:

En Komedie af Holberg, et Værk af Oehlenschläger, Ingemann eller Hertz. To Æventyr af H. C. Andersen. En af Björnssons Bondenoveller. Nogle Folkeviser. Nogle Salmer af Kingo, Brorson og Grundtvig.

Desuden maa Eleverne aflægge Pröve i Sang og Musik.

Hovedvægten lægges paa Eksaminandens Udviklingstrin og Kundskaber i Folkeskolens Hovedfag.

De, der paa tilfredsstillende Maade har bestaaet Studentereksamen, Almindelig Forberedelseseksamen, Realeksamen eller Pigeskoleeksamen, kan, naar de i övrigt opfylder Betingelserne for Optagelse, optages i Seminariets 1ste eller 2den Klasse uden at underkaste sig den foran anordnede Optagelsespröve. Optagelsen kan i saa Fald betinges af, at den paagældende bestaar en Pröve i enkelte Fag.

Afgörelse i saaHenseende træffes for 1ste Klasses Vedkommende af Skoledirektionen; for 2den Klasses Vedkommende af Ministeriet.

16 Undervisningen skal for alle Elever omfatte följende Fag: Færösk (herunder Oldnordisk), Dansk, Regning, Skrivning, Historie (herunder Samfundslære og Nationalökonomi), Kristendomskundskab, Geografi (herunder Geologi), Naturhistorie (herunder Sundhedslære), Naturlære (med Kemi), Matematik, Tegning, Engelsk, Gymnastik og Idræt, Sang og Musik, Pædagogik, praktisk Skolegerning (herunder Smaabörnsundervisning), Slöjd for mandlige Elever, desuden for kvindelige Elever Haandgerning.

Undervisningen i ovennævnte Fag meddeles med följende Timetal ugentlig:

	1. Aar	2. Aar	3. Aar	4. Aar
Færøsk	4	4	4	4
Dansk	4	4	5	5
Regning	3	2	3	0
Skrivning	1	1	0	0
Historie	2	2	2	3
Kristendomskundskab	3	3	2	3
Geografi	2	2	2	0
Naturhistorie	2	2	2	0
Naturlære	3	2	2	0
Matematik	2	2	2	0
Tegning	2	2	1	0
Engelsk	3	3	2	3
Gymnastik og Idræt	4	3	3	4
Sang og Musik	2	2	2	2
Pædagogik	0	2	2	3
Praktisk Skolegerning	0	0	4	9
	37	36	38	36
Kvindelig Haandgerning	1	1	1	1
Slöjd	2	2	2	2

Undervisningen i praktisk Skolegerning meddeles efter en af Forstanderen udarbejdet Plan, der stadfæstes af Ministeriet.

Der skal under Undervisningen i videst muligt Omfang gives Eleverne Lejlighed til selvstændigt Arbejde, der kan bringe dem i direkte Forhold til Stoffet, saaledes at de er fortrolige med Fagenes Hjælpekilder, vante til at bruge Böger og Samlinger og övede i at göre Iagttagelse i den levende Natur.

Til at vise Resultaterne af en saadan Arbejdsopövelse kan bl. a. *Aarsarbejder* fra Eleverne af forskellig Art tjene. Faglæreren maa afgöre, om et saadant Aarsarbejde kan antages til Fremlæggelse ved Eksamen. I saa Fald indsendes det senest 15. Februar til Censorernes Formand, og den paagældende Fagcensor afgör da, om der skal tages Hensyn til Arbejdet ved Eksamen, hvor det i bekræftende Fald forhöjer Karakteren med 1 Trin (f. Eks. fra mg til mg+). Aarsarbejder kan fremlægges i Naturfag, Geografi, Gymnastik og Idræt, de historiske Fag, Pædagogik, praktisk Skolegerning, Dansk og Færösk.

17 Aarsprøven afholdes under Samvirken af Seminariets Lærere og Censorer, som efter Skoledirektionens Indstilling beskikkes af Ministeriet, der ligeledes beskikker en af Censorerne til at fungere som Formand for disse. Lærerne er Eksaminatorer, men Emnerne for Eksaminationen bestemmes af Censor Dagen forud efter Samraad med Eksaminator. Skoledirektionen bestemmer efter Indstilling fra den paagældende Censor de skriftlige Opgaver og drager Omsorg for, at den skriftlige Pröve afholdes under betryggende Tilsyn. Den skriftlige Del af Afgangsprövens 1. Del afholdes i förste Halvdel af Maj, den mundtlige Del i Juni. Afgangsprövens 2. Del afholdes i Juni.

18 Afgangsprövens 1. Del omfatter: Skrivning, Tegning, Geografi, Naturhistorie, Regning, Matematik, Naturlære samt delvis, som nedenfor nærmere angivet, Kristendomskundskab, Færösk og Dansk. Afgangsprövens 2. Del omfatter: Gymnastik, Sang og Musik, praktisk Skolegerning, Dansk, Færösk Historie Slöjd og delvis Kristendomskundskab og desuden for de kvindelige Eksaminander: Kvindeligt Haandarbejde, og for alle Elever Orgelspil som frivilligt Fag.

19 Fordringerne ved Afgangsprövens 1. Del er följende:

1. *Skrivning.* Pröven (1 Time) afholdes ved Udgangen af 2. Klasse. Der skrives to sammenhængende Stykker Normalskrift, det ene i en Störrelse af ca. 12 mm og 5 mm og det andet i en mindre Maalestok.

   I Forbindelse med Censuren af de skriftlige Opgaver pröves Eksaminanderne i Forskrift paa Skoletavlen.

2. *Tegning.* Pröven bestaar i en Fremlæggelse og Bedömmelse af de i 2den og 3die Klasse udförte Tegninger og Skitser.

   Der skal under Undervisningen lægges Vægt paa at uddanne Eleverne saaledes, at de dels selv kan undervise i Tegning i Börneskolen med behörig Hensyntagen til börnepsykologiske Erfaringer og æstetiske Krav, dels sættes i Stand til at illustrere deres Undervisning i andre Fag ved Tegning med Kridt paa Vægtavlen.

   I de to yngste Klasser drives systematisk Plantegning og Tegning efter rumlige Modeller. Dog stilles der ikke större Fordringer til denne Art Tegning, end at der allerede i disse Klasser kan blive Tid til Skitsetegning baade paa Papir og paa Vægtavlen. Emnerne til Skitsetegning bör have Tilknytning til de forskellige Fag (Hjemstavnslære, Naturhistorie, Geografi o. s. v.).

   I 3die Klasse fortsættes med Skitsetegning, dog væsentlig som Kridttegning (ogsaa med farvet Kridt) og med særligt Hensyn til Fagillustration. I denne Klasse gennemgaas desuden Tegneundervisningens Metodik, afpasset til Börneundervisning.

3. *Geografi.* Der fordres Kendskab til den fysiske og politiske Geografi. Eleverne maa kunne göre Rede for, hvorledes de geografiske Kendsgerninger er Resul-

tatet af flere samvirkende Aarsager. Danmarks Geografi, derunder særlig Færöernes, behandles udförligt. Der fordres en kort Oversigt over den almindelige Geologi med særlig Anvendelse paa Færöernes Geologi.

4. *Naturhistorie.* I Zoologi fordres Kendskab til Hovedtrækkene af det menneskelige Legemes Bygning og Forstaaelse af de vigtigste Livsfunktioner og Hovedtrækkene af Sundhedslæren; endvidere skal de vigtigste Dyreklasser kendes. Særlig fordres Kendskab til de paa og ved Færöerne forekommende Dyr. I Botanik fordres Kendskab til de almindeligste paa Færöerne vildt voksende og dyrkede Planter samt Jordens vigtigste Kulturplanter. Dernæst fordres Forstaaelse af Planternes Livsfunktioner og Bygning. Eleverne maa have nogen Øvelse i at benytte en Flora (Eks. R. Rasmussen: Föroya flora). Der opgives ca. $^2/_3$ af det gennemgaaede Stof.

5. *Kristendomskundskab.* a. Bibelforklaring, der omfatter Jesu Taler hos Matthæus og nogle af Talerne i Johannesevangeliet i et Omfang af ca. 6 Kapitler og endelig 6 Kapitler af den nytestamentlige Brevlitteratur.
   b. Kirkehistorie til Reformationen.
   Prøven afholdes ved Udgangen af 2. Klasse.

6. *Regning.* Prøven er skriftlig og mundtlig.
   1. Til den skriftlige Prøve (4 Timer) gives en Række af mindst 4 mindre Opgaver fra forskellige Dele af Lærestoffet og af stigende Vanskelighedsgrad, der muliggör en Differentiering i Bedömmelsen af Elevernes Færdighed og Evne. De skriftlige Opgaver skal besvares saa udförligt og med saa megen forklarende Tekst, at Tankegangen i Besvarelsen træder klart frem. De matematiske Formler maa medbringes.
   2. Ved den mundtlige Prøve lægges der Vægt paa Talkendskab og Talfærdighed og paa en forstaaelig og hensigtsmæssig Talbehandling.
   3. Karakteren for mundtlig Regning gælder dobbelt saa meget som Karakteren for skriftlig Regning.

7. *Matematik.* Prøven er skriftlig og mundtlig.
   1. Ved den skriftlige Prøve gives der 2 Opgaver, en geometrisk og en algebraisk (3 Timer til hver). Til den skriftlige Prøve kan en Formelsamling medtages.
   2. Ved den mundtlige Prøve opgives begrænset Pensum (fra en Trediedel til Halvdelen af Stoffet). 2 Maaneder inden Prøven fastsætter Skoledirektionen i Samraad med Censor Pensummets Omfang.
   3. Karakteren for den mundtlige Prøve gælder lige med Karakteren for den skriftlige Prøve.

8. *Naturlære.* Prøven er mundtlig. Den skal, naar der er Lejlighed dertil, være ledsaget af simple Demonstrationsforsög. Der eksamineres kun i 3 af de nedennævnte 6 Hovedafsnit eller et dertil svarende Pensum:
   1. Mekanisk Fysik og Bevægelseslære.
   2. Magnetisme og Elektricitetslære.
   3. Varmelære.
   4. Lyslære og Lydlære.
   5. Kemi.
   6. Orientering paa Stjernehimlen. (Tidsbestemmelse).
   Valget af de Hovedafsnit, der skal opgives til Eksamen, foretages af Skoledirektionen 2 Maaneder inden Prøven efter Samraad med Censor.

9. *Færösk.* Prøven er dels skriftlig, dels mundtlig.
   Til den mundtlige Prøve fordres: a. forstandig og tydelig Oplæsning saavel af Poesi som af Prosa, b. Kendskab til den færöske Sproglære i dens Hoveddele (Lyd-, Böjnings- og Sætningslære), c. Gennemgang af J. Jakobsen: Færöske Folkesagn og Æventyr, sprogligt og historisk.
   Den skriftlige Prøve bestaar af en Genfortælling (3 Timer).

10. *Dansk.* Pröven er dels skriftlig, dels mundtlig.

Ved den mundtlige Pröve fordres: a. forstandig og tydelig Oplæsning af et Stykke Prosa og Poesi. Udfaldet af denne Pröve skal have væsentlig Indflydelse paa Karakteren for mundtlig Dansk. b. Kendskab til Sproglæren i dens Hoveddele. c. Gennemgang af Pröver af den dansk-norske Litteratur fra Holberg til Nutiden.

Den skriftlige Pröve bestaar af en Genfortælling (3 Timer).

Pröven i Dansk og Færösk afholdes ved Udgangen af 2. Klasse.

20 Fordringerne ved Afgangsprövens 2. Del er följende:

1. *Gymnastik og Idræt.* Eleverne maa have Kendskab til Grundtrækkene af Gymnastikkens Teori og maa kunne sammensætte en Timeseddel paa rette Maade; de maa med Færdighed kunne udföre de gymnastiske Øvelser og lede Gymnastikundervisning af Börn. Der kræves Færdighed i Svömning og fri Idræt i det Omfang, der er fastsat ved den i 1936 indförte Pröve i Svömning og fri Idræt ved Færöernes Seminarium. Forskellige Lege og Boldspil maa kendes.

For Elever, der paa Grund af Legemsfejl har været fritagne for Gymnastik, udregnes Eksamenskarakteren saaledes, at Manglen af Karakter i Gymnastik ikke faar forringende Virkning paa Eksamenskvotienten.

2. *Sang og Musik.* a. Der fordres Indövelse af mindst 100 almindelig brugte Salmemelodier og af de i Kirkerne brugelige Messesvar, endvidere af 50 danske og færöske Sange. Grundrids af Musikteorien, Øvelser i Nodelæsning samt systematisk Stemmedannelse og Tekstbehandling;

b. Eleven skal paa Violin kunne spille Salmer og Fædrelandssange til Skolebrug rent og rytmisk samt selv kunne stemme Violinen.

Naar en Elev af Seminariet skönnes at være ganske uegnet til Deltagelse i Musikundervisningen, kan vedkommende fritages for Faget, og Eksamenskarakteren beregnes da som ovenfor ved Fritagelse for Gymnastik angivet.

For de Elever, der önsker at skaffe sig Vidnesbyrd om, at de kan udföre Organisttjeneste paa forsvarlig Maade, kan hertil knyttes en Pröve i Orgelspil. Til denne fordres, at Eksaminanderne med korrekt Fingersætning, nöjagtig Takt og i passende Tempo kan spille de almindeligt brugte Salmemelodier, indlede dem med et Forspil og afslutte dem med et Efterspil; de maa ogsaa kunne spille mindre Musikstykker, der er passende ved Gudstjenestens Begyndelse og Slutning.

3. *Pædagogik.* Pröven er mundtlig. Der fordres Kendskab til:

1. Psykologi, særlig Smaabörnspsykologi, Skolealderens og Overgangsalderens Psykologi.
2. Pædagogik.
   a. Almindelig Opdragelses- og Undervisningslære.
   b. Opdragelsens Historie.
   c. Kendskab til det færöske Skolevæsens Historie og nuværende Ordning. den danske Skoles Historie i Grundtræk.
   d. Skolehygiejnen i Grundtræk.

Der opgives begrænset Pensum ca. $^2/_3$ af Stoffet.

4. *Praktisk Skolegerning.* Ved Pröven skal Eksaminanderne godtgöre deres Evne til at undervise Börn, saaledes at de efter Opgavens Beskaffenhed faar Lejlighed til at fortælle, fremstille eller samtale, dels til at lede Börnenes mere selvstændige Arbejde med et Undervisningsemne. Der bör som Regel gives Eleven Tid til at afslutte Behandlingen af sit Emne. Hver Eksaminand faar 2 Opgaver, der hentes fra Folkeskolens almindelige Fagkreds og Undervisningsomraadet. I hvert Fald den ene af Opgaverne tages fra Færösk, Dansk, Religion eller Regning. I Sang, Tegning og Skrivning gives ingen Opgaver. Eksaminanden modtager de to Opgaver 2 Timer för Prövens Begyndelse og skal have Lejlighed til med Benyttelse af passende Hjælpemidler at forberede sig

under Tilsyn. Umiddelbart för Prövens Begyndelse afleverer Eksaminanden til Censorerne en kort, skriftlig affattet Plan (Disposition) for Behandlingen af den ene af de til Pröven opgivne Opgaver efter Censorernes nærmere Bestemmelse. Under Pröven maa Eksaminanden godtgöre sin Færdighed i med Kridt paa den sorte Tavle at kunne illustrere saadanne Forhold, som forekommer i den daglige Undervisning. Karakteren for praktisk Skolegerning bestemmes ved Udfaldet af Pröven og en Aarskarakter for Eksaminandens Deltagelse i praktisk Skolegerning i Afgangsklassen. Aarskarakteren, som vejer halvt mod Eksamenskarakteren, fastsættes af Forstanderen efter mundtlig Forhandling med de Lærere, der har deltaget i Elevens Opövelse i praktisk Skolegerning.

5. *Dansk.* Pröven er skriftlig og mundtlig. Ved den skriftlige Pröve gives 1 Stil, hvortil der gives 4 Timer. Eleverne kan vælge mellem to opgivne Emner.

   Ved den mundtlige Pröve fordres

   1. Kendskab til den oldnordiske og den nyere danske Litteraturs Historie.
   2. Desuden opgives:
      a. et Udvalg af ældre danske Tekster.
      b. korte Læsestykker paa Svensk og norsk Landsmaal.
      c. 5 Hovedværker og ca. 200 Sider mindre Pröver, Vers og Prosa fra de forskellige Perioder.

6. *Færösk.* Pröven er skriftlig og mundtlig.

   Ved den skriftlige Pröve gives 1 Stil, hvortil der gives 4 Timer. Eleverne kan vælge mellem to opgivne Emner.

   Ved den mundtlige Pröve fordres Kendskab til

   1. Oldnordisk, hvoraf der opgives 50 Normalsider; der kræves desuden Kendskab til Formlæren.
   2. a. Den færöske Litteraturs Historie i et Omfang som Chr. Matras: Föroysk Bókmentasöga.
      b. Kvadene, af hvilke mindst eet er lært udenad.
      c. ældre færöske Tekster f. Eks. efter J. Jakobsen: Diplomatarium færoense.
      d. den nyfæröske Litteratur ved direkte Forfatterlæsning.

7. *Engelsk.* Pröven er skriftlig og mundtlig. Den skriftlige Pröve bestaar i en Oversættelse til Engelsk af lignende Sværhedsgrad som ved Realeksamen. Den mundtlige Pröve bestaar i Oplæsning og Oversættelse af en ulæst Tekst af lettere skönlitterær eller faglig Art. Dertil knyttes nogle Spörgsmaal, der kan pröve Eksaminandernes Forstaaelse af Sprogets grammatiske Bygning og det læste Stykkes Indhold.

8. *Slöjd* (alene for mandlige Elever). Der regnes med följende Timetal: 2+2+2+2.

   Til Grund for Undervisningen lægges en rationelt og pædagogisk ordnet Øvelsesrække, der tages enten fra Dansk Skoleslöjd eller fra Askov-Nääs-Slöjd, og Eleverne indöves i Brugen af det typiske Værktöj til Træslöjd.

   Filing af Save og Slibning af Værktöj skal læres.

   Grundreglerne for Konstruktionstegning læres ved Udförelsen af Arbejdstegninger til alle Slöjdarbejder.

   Pröven bestaar i en Fremlæggelse og Bedömmelse af sidste Aars Arbejder.

   Karakteren i Slöjd medregnes ikke ved Udregningen af Eksamenskvotienten.

9. *Historie.* Faget omfatter Verdenshistorie og Nordens Historie samt Samfundslære og Nationalökonomi, der paa dertil egnede Steder indarbejdes i den

historiske Fremstilling. Der læres en mindre Lærebog, der giver en kort Oversigt over Verdenshistorien, hvorefter der udvælges et vist Antal Emner, ca. 12, taget fra de forskellige Perioder eller Tidsafsnit af Verdenshistorien. Disse gennemgaas ved Foredrag og Læsning af historiske Tekster (Kildesteder, Taler, Aktstykker) eller bredere Fremstillinger, og Elevernes Arbejdsevne indenfor Faget opöves gennem Elevforedrag og skriftlige Opgaver over de paagældende Afsnit. I Nordens Historie læses en Bog paa ca. 300 Sider. Samfundslære og Nationalökonomi gennemgaas i det væsentlige gennem Eksempler fra Historien. Færösk Samfundslære og Perioder af Færöernes Historie gennemgaas.

Ca. Halvdelen af de valgte Emner og $^2/_3$ af Nordens Historie opgives til Eksamen.

10. *Kristendomskundskab.* Pröven er mundtlig og omfatter
   a. *Bibelforklaring:* 1. Et Brev fra Ny Testamente i det mindste af Omfang som Galatherbrevet. 2. Ca. 25 Kapitler af profetiske Skrifter. 3. Nogle af Davids Salmer.
   b. *Troslære.* Kendskab til den evangelisk-lutherske Troslære.
   c. *Kirkehistorie efter Reformationen.*
   Karaktererne ved förste og anden Del sammenregnes til en fælles Karakter og vejer lige.

11. *Kvindeligt Haandarbejde.*
   a. I Seminarietiden udföres en tidssvarende Modelrække, som kan anvendes ved Undervisningen i Folkeskolen; de nærmere Fordringer fastsættes af Skoledirektionen efter Forhandling med Haandarbejdsinspektören.
   b. Reparation.
   c. Tilpasning og Klipning.
   d. Undervisningsövelser.

   Eleven maa ved Pröven, der varer 2 Timer, godtgöre sin Færdighed i de ovennævnte Arter af Haandarbejde for Censorerne. Til Færdighedspröven maa Eksaminanden selv medbringe de fornödne Arbejdsredskaber.

21 Ved Afgangspröven kan gives följende *Fagkarakterer:* ug, mg, g, tg, mdl og slet samt Mellemtrinene ug÷, mg+ — — — mdl.÷, slet+.

For hvert af de fornævnte Fag gives en Fagkarakter, dog beregnes saavel i Dansk som i Færösk en særlig Fagkarakter for den skriftlige og en for den mundtlige Pröve. I Sang og Musik gives en fælles Fagkarakter. Desuden gives en særskilt Karakter for Form og Orden i de skriftlige Arbejder.

Hvor Faget bestaar af flere Led, bestemmes Fagkarakteren ved Karaktererne for hvert enkelt Led af Faget efter de ovenfor under vedkommende Fag nævnte Regler; disse sidste Karakterer udregnes af Censorernes og Lærernes Karakterer, idet der ved Udregningen benyttes de ovennævnte Karakterbetegnelser som *Specialkarakterer*, beregnede til en Værdi af henholdsvis 5, 4, 3, 2, 1, 0, saaledes at hver Censor og Lærer kan föje et + eller ÷ til sin Karakter, hvorved denne forhöjes eller formindskes med $^1/_3$; dog maa der ikke gives nogen Karakter over ug eller under slet.

Ved Fagkarakterens Udregning af Karaktererne for de enkelte Led af Faget benyttes den samme Skala for Karakterværdien.

Karaktererne i Sang, Violinspil og Musikteori anföres paa Eksamensbeviset, saaledes at Karaktererne i Sang og Violinspil hver gælder dobbelt. Gennemsnittet giver Fagkarakteren; denne tæller ikke med ved Udregningen af Kvotienten.

Naar ganske særlige Forhold foreligger, kan Skoledirektionen tillade, at Eksaminanden indstiller sig til Pröve alene i Sang og Teori eller alene i Violinspil og Teori; Fagkarakteren fremkommer da ved Sammenlægning af de to Karakterer divideret med 3 med Afrunding til det nærmest liggende hele Tal.

Af samtlige Fagkarakterer — med Undtagelse af Karakteren i Slöjd — udregnes en *Gennemsnitskarakter* (Hovedkarakter), idet de enkelte Fagkarakterer medvirker med følgende Værdier: ug = 8, ug÷ = $7^2/_3$, mg+ = $7^1/_3$, mg = 7, mg÷ = $6^1/_3$, g+ = $5^2/_3$, g = 5, g÷ = $3^2/_3$, tg+ = $2^1/_3$, tg = 1, tg÷ = ÷$1^2/_3$, mdl+ = ÷$4^1/_3$, mdl = ÷7, mdl÷ = ÷$12^1/_3$, slet+ = ÷$17^2/_3$, slet = ÷23.

Karaktererne i praktisk Skolegerning og Regning vejer dobbelt.

For at kunne indstille sig til Prövens 2. Del maa Eksaminanden have opnaaet mindst Gennemsnitskaraktererne g ($4^1/_3$) i de Fag, som helt afsluttes ved 1. Del.

For at have bestaaet Afgangsprøven maa Eksaminanden have opnaaet mindst g ($4^1/_3$) i Gennemsnitskarakter.

Prøven i praktisk Skolegerning kan dog tages om een Gang efter mindst et Aars Forløb, saaledes at Gennemsnitskarakteren (Hovedkarakteren) bliver at forandre, hvis en bedre Karakter opnaas.

Prøven i Sang og Musik samt Gymnastik kan tages om efter et Aars Forløb, dog uden at Gennemsnitskarakteren derved kan forandres.

Tillægsprøve i Sang og Musik kan ikke tages af en Elev, der har været fritaget for Undervisning i Faget paa Seminariet.

Begæring om at maatte tage de ovennævnte Prøver om indsendes til Skoledirektionen.

Censorernes Formand og Seminariets Forstander udsteder i Forening et Vidnesbyrd, hvori anføres saavel den ovenfor nævnte Gennemsnitskarakter (Hovedkarakter) som Karaktererne i samtlige enkelte Fag.

Er Prøven i praktisk Skolegerning, Gymnastik eller Sang og Musik taget om, og en bedre Karakter heri opnaaet, bliver denne at tilføje paa Vidnesbyrdet.

I Vidnesbyrdet indføres tillige Paategning om, hvorvidt den paagældende er i Stand til at forestaa Kirkesang, Orgelspil og Gymnastikundervisning. For at der herom skal kunne meddeles bekræftende Paategning, der kun maa lyde paa, at Eksaminanden »kan forestaa« paagældende Fag, maa vedkommende med Hensyn til Kirkesang have opnaaet saavel for Sang som for Musik Karakteren g, med Hensyn til Orgelspil Karakteren g og med Hensyn til Gymnastik Karakteren g.

a. Studenter, der demitteres fra det af Færöernes Lagting oprettede Studenterkursus, en Gymnasieskole i det övrige Kongerige eller har bestaaet Studentereksamen som Privatister i Henhold til kgl. Anordning af 25. Marts 1938 kan, naar de indstiller sig til den afsluttende Lærerprøve overføre Karakterer til Lærereksamen i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler, idet forsaavidt angaar Elever, der har bestaaet Eksamen ved Lagtingets Studenterkursus og for Privatisters Vedkommende alene Eksamenskaraktererne lægges til Grund.
b. Studenter, der i nedennævnte Fag mindst har opnaaet Karakteren mg, kan overføre den paagældende Karakter.

1. *Mundtlig Færösk og Dansk:*
Karakteren kan overføres fra Studentereksamen paa alle 3 Linier som Karakterer i mundtlig Færösk og Dansk ved Lærerprövens 2den Del. Karakteren udregnes paa Grundlag af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren.

2. *Historie:*
Karakteren kan overføres fra Studentereksamen paa alle 3 Linier som Fagkarakter ved Lærerpröven, udregnet paa Grundlag af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren.

3. *Matematik:*
Karakteren kan overføres fra Studentereksamen matematiske Linie som Fagkarakter ved Lærerpröven. Karakteren udregnes paa Grundlag af Aarskarak-

teren og Eksamenskarakteren, for den matematisk-naturvidenskabelige Linies Vedkommende paa Grundlag af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren ved den mundtlige Pröve.

4. *Naturlære:*
Karakteren kan overföres fra matematisk-naturvidenskabelig Studentereksamen som Fagkarakter ved Lærerpröven, udregnet paa Grundlag af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren.

5. *Engelsk:*
Karakteren kan overföres fra Studentereksamen paa alle 3 Linier som Fagkarakter ved Lærerpröven eller som Karakter ved Tillægspröver. Karakteren udregnes paa Grundlag af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren ved den mundtlige Pröve.

c. Hvis der ved Sammenligning af Aarskarakteren og Eksamenskarakteren fremkommer et Resultat, som ligger imellem to Karakterer, forhöjes eller formindskes det til den nærmest liggende Karakter, og for saa vidt Fagkarakteren herefter er mg eller derover, overföres den til Lærerpröven med den saaledes udfundne Karakter.

d. Overförelse af Karakteren finder kun Sted, naar 1ste Del af Lærerpröven bestaas senest 4 og 2den Del senest 6 Aar efter Studentereksamen, dog at den Tid, der ligger forud for det Kalenderaar, i hvilket vedkommende er fyldt 20 Aar, ikke medregnes. I særlige Tilfælde kan Dispensation fra denne Bestemmelse meddeles af Ministeriet.

e. Skoledirektionen er bemyndiget til i enkelte Tilfælde, hvor det maatte vise sig nödvendigt at afvige fra foranstaaende Bestemmelser, men maa straks indberette saadanne Afvigelser til Undervisningsministeriet.

f. Nærværende Bestemmelser finder Anvendelse förste Gang ved Sommereksamen 1915.

22 Skoledirektionen er bemyndiget til i enkelte Tilfælde, hvor det maatte vise sig nödvendigt, at afvige fra foranstaaende Bestemmelser, men maa straks indberette saadanne Afvigelser til Undervisningsministeriet.

23 Nærværende Bestemmelser finder som en forelöbig gældende Ordning Anvendelse förste Gang paa det Elevhold, der optages paa Seminariet i August 1918.

15. Maj — Lov Nr. 196 om Ændringer i og Tilföjelser til Lov om RETTENS PLEJE.

2 Denne Lov, der, for saa vidt angaar Ændringerne til §§ 721 og 962, ogsaa gælder for Færöerne, træder i Kraft 1. Juli 1939. (Til § 721: I § 721, 1ste Stykke Nr. 1 ændres »267, 2det Stykke« til »267, 1ste Stk.« Til § 962: I § 962, 2det Stykke 2detPunktum, indsættes efter »höjere Straf end« »6 Dagböder eller«. I samme Stykke, 4de Punktum, udgaar Ordene: »af Statsadvokaten«).

15. Maj — Lov for Færöerne Nr. 202 om PERSONLIG SKAT TIL AMTSKOMMUNEN.

1 Enhver Person, Selskab eller Institution, som i Henhold til Lov Nr. 76 af 12. Marts 1923, jfr. Lov Nr. 46 af 7. Marts 1928 og Lov Nr. 36 af 16. Februar 1939, om den kommunale Beskatning er pligtig at svare Skat til Opholdskommunen eller Erhvervskommunen paa Færöerne, er tillige pligtig at svare personlig Skat til Færöernes Amtskommune, for saa vidt vedkommendes Skatteindtægt udgör 500 Kr. eller derover.

Skatten lignes for hvert Skatteaar paa Grundlag af de af de kommunale Ligningsmyndigheder i Henhold til Skatteloven foretagne Ansættelser.

Skatteydere, som flytter til Færöerne fra det övrige Kongerige, og som dér er

ansat til Statsskat, kan ikke ansættes til Skat til Amtskommunen fra et tidligere Tidspunkt end det, fra hvilket deres Statsskattepligt ophører.[1])

Ved Skatteindtægt forstaas den ansatte skattepligtige Indkomst med de i Skattelovens § 11 hjemlede Fradrag, men uden Forhöjelse eller Nedsættelse i Henhold til Lovens § 15.

Personer, hvem der er paalignet Skat baade til Opholdskommune og Erhvervskommune, svarer Skat til Amtskommunen af den i Opholdskommunen ansatte samlede Skatteindtægt.

2[2]) Den i § 1 omhandlede Skat erlægges efter följende Skala:

Er Indtægten under 2.000 Kr., svares ingen Skat.

Er Indtægten kr.	men under kr.	svares kr.	af kr.	og af Resten
2000	3000	20	2000	3 %
3000	4000	50	3000	4 %
4000	5000	90	4000	5 %
5000	6000	140	5000	6 %
6000	7000	200	6000	7½ %
7000	8000	275	7000	9 %
8000	10 000	365	8000	10 %
10.000	15 000	565	10 000	12 %
15.000	20.000	1165	15.000	20 %
20.000	30.000	2165	20.000	25 %
30.000	40.000	4665	30.000	31 %
40.000	50.000	7765	40.000	44 %
50.000	75.000	12165	50.000	47 %
75.000	100.000	23915	75.000	50 %
100.000	200.000	36415	100.000	52 %
200.000	400.000	88415	200.000	54 %
over	400.000	196415	400.000	56 %

I det efter foranstaaende Regler udregnede Skattebelöb gives der, naar Indtægten er under 7.000 Kr., et Fradrag paa 35 Kr., og naar Indtægten er 7.000 Kr. eller derover et Fradrag paa 25 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab, for Moderens Vedkommende saafremt hun er Skatteyder, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af Kalenderaaret er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold.

3 Inden 1. Marts indsender den kommunale Ligningsmyndighed til Færöernes Oppebörselskontor en Fortegnelse over de Skatteydere, som i Henhold til foranstaaende Bestemmelser er pligtige at svare Skat til Amtskommunen, med Angivelse af de for disse ansatte Skatteindtægter. Om enhver senere foretagen Ændring vedrörende Skatteindtægter paa 500 Kr. og derover skal Ligningsmyndigheden straks sende særskilt Indberetning til Færöernes Oppebörselskontor. Foretages saadan Ændring af Lagtingets Skatteudvalg, paahviler det dog dette at give Færöernes Oppebörselskontor fornöden Meddelelse om Ændringen.

4 Ved Færöernes Oppebörselskontors Foranstaltning gives der inden 15. April — i Tilfælde af senere Ændringer af den ansatte Indtægt inden 1 Maaned efter, at Indberetning i Henhold til Lovens § 3 er modtaget af Færöernes Oppebörselskontor — de skattepligtige Underretning om, hvilket Belöb der for det paagældende Skatteaar er paalignet dem i Skat til Amtskommunen, og hvor Indbetalingen af Skatten skal finde Sted.

---

[1]) Ophævet ved Ll. Nr. 5 af 26. Marts 1953.
[2]) Som ændret ved Ll. Nr. 17 af 28. Marts 1952.

Klage over Skatteberegningen indgives til Lagtingets Skatteudvalg. Klagen skal indgives inden 1 Maaned efter, at Meddelelse i Henhold til 1ste Stykke er afsendt fra Færöernes Oppebörselskontor.

5 Skatten forfalder til Betaling med Halvdelen 1. Maj og Halvdelen 1. November. Skattebelöb, der er paalignet paa Grundlag af de i § 3 nævnte Ændringer i Skatteligningen, forfalder til Betaling 1 Maaned efter, at Meddelelse i Henhold til § 4 er afsendt fra Færöernes Oppebörselskontor.

6 Er den paalignede Skat ikke betalt senest 1 Maaned efter Forfaldsdagen, skal det skyldige Skattebelöb forrentes med ½ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned efter Forfaldsdagen.

7 De paalignede Skattebelöb samt de i § 6 omhandlede Renter kan inddrives ved Udpantning, for saa vidt Betaling ikke er sket senest 1 Maaned efter Forfaldsdagen. De i Skattelovens §§ 38, 41, 42, jfr. Lov Nr. 36 af 16. Februar 1939, samt §§ 44—47, indeholdte Regler finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den efter nærværende Lov paalignede Skat.

8 De Belöb, der paalignes i Henhold til denne Lov, tilfalder med Fradrag af Udgifterne ved Opkrævning Færöernes Amtsfond.

9 Lagtinget — for Thorshavn Kommunes Vedkommende Indenrigsministeriet — paaser, at der af Forstanderskaberne (Byraadet) fra og med Skatteaaret 1940 foretages en Nedsættelse af den kommunale Skatteudskrivning svarende til den Udgiftsnedgang for Kommunerne, som följer af Finansprogrammet for Færöernes af 3. September 1938.

10 Det i Skattelovens § 30 omhandlede Bidrag fra Kommunerne til Færöernes Amtsfond kan fra 1. Januar 1940 at regne ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke overstige 100.000 Kr.

11 Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1940.

Fra samme Tidspunkt at regne ophæves Lov for Færöerne Nr. 84 af 30. Marts 1935 om personlig Skat tilAmtskommunen.

Loven forelægges Rigsdagen til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1942—43.

15. Maj — Lov Nr. 204 om TILLÆGSBEVILLING for Finansaaret 1938/39. Tekstanmærkning til § 14. 184. I Henhold til An. Nr. 249 af 30. Sept. 1924 anerkendes Tuberkulosesanatoriet i Hoydal med Ret til Statstilskud for yderligere 3 Sengepladser fra 1. Apr. 1938, ialt 52 Sengepladser.

25. Maj — An. om Tillæg til An. af 20. Apr. 1926 om STUDENTEREKSAMEN FOR PRIVATISTER.

Studentereksamen af nysproglig Retning for Elever, der dimitteres af Thorshavn Studenterkursus i Eksamensterminen 1939.[1]) afholdes efter Anordning af 20. April 1926 om Studentereksamen for Privatister med följende Afvigelser:

1 Eksamen afholdes ved Kursus for en af Undervisningsministeren i Henhold til Lov Nr. 62 af 24. April 1903 § 19 i dette Øjemed beskikket særlig Eksamenskommission, saaledes at Bedömmelsen i hvert Fag foretages af en beskikket Censor i Forbindelse med den eksaminerende Lærer.

2 Foruden de i Anordning af 20. April 1926 § 3, Punkt 2 A nævnte Fag gives i Faget Færösk 2 Karakterer, een i skriftlig Færösk og een i mundtlig Færösk, saaledes at Dimittenden ialt faar 15 Karakterer.

3 DANSK. A. Kravene for Privatister med fuldt Pensum er följende:

a. *Litteraturlæsning:* 7 betydelige danske (eventuelt vel afrundede Dele af meget omfattende Værker) og et nynorsk Værk, desuden et Udvalg paa mindst 250

[1]) Bestemmelserne anvendes fremdeles.

Sider Poesi og Prosa, dels dansk Litteratur fra alle Perioder (mindst 185 Sider), dels oldnordisk Litteratur i Oversættelse og nynorsk Litteratur. Den læste Litteratur maa ikke udelukkende være af skönlitterær Art; ogsaa andre Sider af Nationallitteraturen maa være repræsenterede.

b. *Litteraturhistorie:* Den danske Litteraturs Historie og de allervæsentligste Punkter af den norske Litteraturs Historie efter 1814 og af den oldnordiske Litteraturs Historie. Det positive Læsestof maa ikke overskride 150 Sider.

c. *Svensk:* Mindst 60 Sider svensk Litteratur, hovedsagelig fra den nyere Tid, deraf omtrent ¼ Poesi; korte Oplysninger om de Forfattere, af hvis Værker der gives Prøver. Paa Grundlag af de opgivne Tekster iagttages de vigtigste Forskelle mellem Dansk og Svensk.

d. *Sprogkundskab:* af *oldnordisk Litteratur* mindst 25 Sider, støttet af et ganske kort grammatisk Skema, som indeholder Hovedtrækkene af Lydlæren og Eksempler paa de vigtigste Böjningstyper; der tages særlig Hensyn til, hvad der har Betydning for Forstaaelsen af den sproghistoriske Udvikling. 25 Sider Prøver af *dansk Sprog* fra Runeindskrifternes Tid til ca. 1700, læst med Henblik paa Hovedpunkterne i det danske Sprogs Udvikling med Hensyn til Ordforraad, lydlig og formel Bygning. — Til Læsningen af de oldnordiske og danske Tekster knyttes en sammenfattende Oversigt over dansk Sproghistorie.

B. Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Ved den skriftlige Prøve skrives en Stil; der gives frit Valg mellem flere Opgaver. Til Besvarelse gives 4 Timer.
2. Ved den mundtlige Prøve forelægges der Eksaminanderne:
   a. Et Spörgsmaal i en læst Litteraturtekst; dog kan der ogsaa gives Spörgsmaal i Litteraturhistorie alene.
   b. Et Spörgsmaal i det sproglige Pensum (Oldnordisk, Dansk Sproghistorie, Svensk).

De Litteratursteder, der forelægges, maa af Censor være valgt saaledes, at de belyser væsentlige Sider af Forfatteren og Tiden.

C. For de Eksaminander, der i Henhold til Anordning af 20. April 1926 § 5 har Ret til at indstille sig til Eksamen med begrænset Pensum, opgives til Prøven følgende Pensum:

a. Af *Litteraturlæsning:* 6 Hovedværker, ca. 175 Sider Litteraturprøver fra den danske, norske og oldnordiske Litteratur.

b. af *Litteraturhistorie:* den danske Litteraturs Historie fra og med Holbergs Tidsalder; i övrigt kun den til Forstaaelse af den opgivne Litteratur nödvendige Litteraturhistorie.

c. af *sprogligt Stof:* ca. 40 Sider Svensk, 25 Sider Oldnordisk og 25 Sider ældre Dansk.

4 FÆRØSK. A. Kravene for Privatister med fuldt Pensum er følgende:

a. *Litteraturlæsning:* ca. 125 Sider Poesi og Prosa fra de forskellige Perioder; en Sang af Sigurdskvadene skal altid være repræsenteret; korte litteraturhistoriske Oplysninger til de opgivne Tekster.

b. *Sprogkundskab:* Et almindeligt Kendskab til det nuværende færöske Sprogs lydlige, formelle og syntaktiske Bygning.

B. Prøven er skriftlig og mundtlig:

1. Ved den skriftlige Prøve skrives en Stil; der gives frit Valg mellem flere Opgaver. Til Besvarelsen gives 4 Timer.
2. Ved den mundtlige Prøve forelægges der Eksaminanderne:
   a. Et Spörgsmaal i en læst Litteraturtekst; i Tilslutning til denne Tekst eksamineres der i Litteraturhistorie.
   b. Grammatik paa Grundlag af samme Tekst.

C. For de Eksaminander, der i Henhold til Anordning af 20. April 1926 § 5 har

Ret til at indstille sig til Eksamen med begrænset Pensum, opgives til Prøven følgende Pensum:

a. Af *Litteraturlæsning:* ca. 65 Sider Poesi og Prosa og den til Forstaaelse af den opgivne Litteratur nödvendige Litteraturhistorie.
b. Af *Sprogkundskab:* Hovedværkerne af det nuværende færöske Sprogs lydlige, formelle og syntaktiske Bygning.

9. Juni — Skr. fra Tolddepartementet.

... meddele, at Höjesteret ved Dom af 6. Juni 1939 har statueret, at de af A/S Is og Konserves, Thorshavn, fremstillede færöske Fiskeboller i Konserves, færöske Hummer i Konserves og færösk Fuglekonserves vil kunne indföres toldfrit til det övrige Kongerige i Medför af Bestemmelsen i Toldloven § 2 a.

24. Juni — Bek. Nr. 249 af Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om FÆRØERNES LAGTING med senereÆndringer.

I Medför af den mig ved Lov Nr. 82 af 15. Marts 1939 givne Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting, saaledes som denne er ændret vedAnordning Nr. 325 af 29. November 1930 og Lov Nr. 177 af 11. Maj 1935, samt fornævnte Lov af 15. Marts 1939 optrykke. Den bekendtgöres herved som:

Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting med senere Ændringer.

1[1]) Færöernes Lagting bestaar af mindst 20 og höjst 30 Medlemmer. 20 Medlemmer vælges ved Forholdstalsvalg i følgende 7 Valgkredse: 1) Norderöernes Syssel, 2) Østerö Syssel, 3) Nordströmö Præstegæld, 4) Sydströmö Præstegæld, 5) Vaagö Syssel, 6) Sandö Syssel og 7) Suderö Syssel. Østerö Syssel, Sydströmö Præstegæld og Suderö Syssel vælger hver 4 Medlemmer og de övrige Kredse hver 2 Medlemmer. Desuden vælges eventuelt indtil 10 Medlemmer efter Reglerne i §§ 12 og 13.[2])

Lagtingt vælger selv blandt sine Medlemmer sin Formand og den eller dem, der i hans Forfald skal före Forsædet.

Amtmanden over Færöerne har i Embeds Medför Adgang til Lagtinget og er berettiget til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte han vil, samt til at stille Forslag, idet han iövrigt iagttager Forretningsordenen. Stemmeret udöver han kun, naar han tillige er Lagtingsmand.

2[3]) Valgret og Valgbarhed til Lagtinget har enhver Mand og Kvinde, som har fyldt sit 21. Aar, har Indfödsret og har fast Bopæl paa Færöerne, medmindre vedkommende ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, uden at denne Virkning af Dommen er bortfalden. En strafbar Handling kan ikke anses for vanærende, medmindre domfældte paa Gerningstiden var fyldt 18 Aar, og der er idömt ubetinget Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, ejheller naar der er forlöbet 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Lösladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring.

Valgret og Valgbarhed har heller ikke den, der nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er eftergivet eller tilbagebetalt, eller er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggörelse.

Ingen kan udöve Valgret uden at være optaget paa Valglisten.

---

[1]) Jfr. Ll. Nr. 4 af 13. Maj 1948.
[2]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 5 af 3. Jan. 1944.
[3]) Som affattet ved Ll. Nr. 1 af 13. Maj 1948 § 12.

3 Med Hensyn til Valgdistrikter, Valgsteder, Valgstyrer og Valglister ved Lagtingsvalg forholdes efter Lov om Folketingsvalg paa Færöerne af 28. April 1916 §§ 5—17, § 19, 2det Stykke, og § 27. Den Kontrol, som det ved den nævnte Lovs §§ 12, 13 og 19, 2det Stykke, er paalagt Valgbestyrelsen at före med Hensyn til Valglisternes Förelse og Tilstedeværelse ved Afstemningen, henlægges, for saa vidt angaar Valglisterne til Lagtingsvalg, til Valgnævnene. Endvidere finder den anförte Lovs §§ 10—13 Anvendelse med Hensyn til Lagtingsvalg.

For hver Valgkreds udnævnes aarlig af Lagtinget et Valgnævn, bestaaende af 3 Medlemmer samt 2 Personer, der i deres Forfald skal træde i deres Sted. Forsædet i Valgnævnet indtages af Medlemmerne i den Orden, som fastsættes af Lagtinget. De af Lagtinget udnævnte Personer er forpligtede til at overtage Hvervet, medmindre de har fyldt 60 Aar eller er forhindret ved lovligt, af Lagtinget for gyldigt anset Forfald.

Valgnævnet förer en Forhandlingsbog, hvortil de til Nævnet indkomne Skrivelser samt Valglisterne fremlægges. I den optegnes det væsentlige Indhold af alt, hvad der vedrörer Valget og Afstemningen, navnlig Antallet af afgivne gyldige og ugyldige Stemmesedler, Antallet af Stemmer paa hver Kandidatliste, Oplysning om de Partier, som disse slutter sig til, eller om Listerne staar udenfor Partierne, og hvad Valgnævnet har erklæret for at være Valgets Udfald. Forhandlingsbogen underskrives af Valgnævnet og opbevares af dets Formand.

Ved de til Valgnævnet overladte Beslutninger gör i Tilfælde af Stemmelighed Formandens Stemme Udslaget.

4[1]) De ordentlige Valg til Lagtinget foregaar hvert fjerde Aar. Valget gælder fra Valgdagen. Skal Valg foretages, enten fordi Valgperioden er udlöbet, eller fordi Lagtinget har vedtaget Oplösning, udsender Lagmanden herom Kundgörelse, hvori Valgdagen berammes med mindst 6 Ugers Varsel, samtidig som Lagmanden herom underretter Valgnævnet. Disse sender ufortövet Meddelelse til samtlige Formænd for Valgstyrene, der snarest muligt efter Modtagelsen af denne Meddelelse sörger for, at Dagen, Klokkeslettet og Afstemningslokalet kundgöres i samtlige Bygder ved Opslag paa de i Henhold til Lov for Færöerne om Ophævelse af Kundgörelse vedKirkestævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler og paa anden formaalstjenlig Maade.

Samtidig og paa samme Maade bekendtgör Valgstyret, hvilke Bygder (eventuelt Dele af en Bygd) i Valgdistriktet det ved det paagældende Valg vil regne for at ligge udenfor 2 Kilometer fra Valgstedet.

Naar nyt almindeligt Valg til Lagtinget skal foretages, meddeler Lagtingets Formand Lagmanden, hvilke Partier der da findes i Lagtinget. Senest 5 Uger för Valgets Afholdelse kan mindst 600 Vælgere meddele Lagmanden, at de agter at deltage i Valget som nyt Parti.

Snarest muligt efter Fristens Udlöb bringes de saaledes af Lagmanden modtagne Anmeldelser til almindelig Kundskab.

Afstemningen begynder Kl. 10 og varer til Kl. 13, hvorefter den udsættes til Kl. 15. Derefter fortsættes den til Kl. 20 og saalænge, der endnu derefter melder sig Vælgere for at afgive Stemme.

Naar Valg afholdes i Vinterhalvaaret (1. Oktober—31. Marts), skal Stemmegivningen for Vælgere, som bor i over 2 Kilometers Afstand fra Valgstedet, og som ved Vejr- eller andre Naturforhold er forhindret fra at give Möde, staa aaben i de to næste Sögnedage efter Valgdagen fra Kl. 12 til Kl. 18. Naar alle Valgstyrets Medlemmer er enige om, at Naturforholdene har tilladt Vælgerne at give Möde enten paa Valgdagen eller den næste Sögnedag, kan Stemmegivningen endeligt sluttes paa en af disse Dage. Beslutning herom tilföres Valgstyrets Forhandlingsbog.

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 4 af 13. Maj 1948, Lov Nr. 177 af 11. Maj 1935, Ll. Nr. 56 af 5. Sept. 1950.

5[1]) Valget sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg.

Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgnævnet senest Kl. 18 paa 3-Ugersdagen för Valgdagen. Listen skal være underskrevet af mindst 5, höjst 10 Vælgere som Stillere og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle er tydeligt angivet.

I Anmeldelsen af Listen skal tillige — til Brug ved eventuel Fordeling af Tillægsmandater — indeholdes Oplysning om, hvilket Parti Listen slutter sig til, eller om den staar udenfor Partierne.

Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaaelse for, at og naar Listen er indleveret. Enhver Vælger er berettiget til ved Henvendelse til Formanden at faa Oplysning om Indholdet af de indleverede Kandidatlister.

En Kandidatliste maa ikke indeholde flere Navne end det dobbelte Antal af Lagtingsmænd, der skal vælges i Kredsen. Kandidaterne skal være saa bestemt betegnet ved Fornavn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Person. Er nogen af de paa Listen opförte Kandidater berettiget til at nægte at modtage Valg (jfr. § 15) og for Valgnævnet fremsætter saadan Nægtelse, eller er han saa utilstrækkelig betegnet, at Valgnævnet ikke kan afgöre, til hvilken valgbar Person der sigtes, udstryges hans Navn af Listen. Ingen maa opstilles samtidig til Valg i forskellige Valgkredse eller som Kandidat for mere end eet Parti eller opstilles udenfor Partierne og samtidig slutte sig til et Parti.

Saafremt Valgnævnet finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at stryge noget Navn af Listen, skal dets Kendelse tilföres Valgnævnets Forhandlingsbog. Kendelsen kan afsiges af Formanden alene, naar han anser Spörgsmaalet for utvivlsomt. En Udskrift af Kendelsen skal snarest muligt meddeles den Stiller, som har besörget Indleveringen.

De Stillere, der har underskrevet en Kandidatliste, kan overfor Valgnævnet anmelde en Listebetegnelse, hvormed Kandidatlisten vil være at betegne paa Stemmesedlerne; enkelte Bogstaver (A, B, C o. s. v.) kan ikke anmeldes som Listebetegnelse. Anmeldelsen af en saadan skal ske skriftligt samtidig med Kandidatlistens Indlevering og skal være tiltraadt ved Underskrift af samtlige paa Kandidatlisten opförte Kandidater samt af de Stillere, der har underskrevet den paagældende Kandidatliste.

De godkendte Kandidatlister mærkes af Valgnævnet hver med sit Bogstav (A, B, C o. s. v.) samt med den opgivne Listebetegnelse, saafremt en saadan er anmeldt. Paa hver Kandidatliste sættes Nummer (1, 2, 3 o. s. v.) foran Kandidaternes Navne i den Rækkefölge, hvori de af Stillerne er opfört paa Kandidatlisterne. Partier, der önsker at anvende samme Bogstavbetegnelse for deres Kandidatlister i alle Valgkredse, kan senest 5 Uger inden Valget ved deres Organisation til Lagmanden indsende Begæring herom. Snarest muligt efter Fristens Udlöb træffer Lagmanden Beslutning om, hvilken Bogstavbetegnelse der skal anvendes for disse Partiers Vedkommende, samt bekendtgör denne Beslutning. Opstiller det samme Parti flere Lister i en Valgkreds, skal der af Valgnævnet til dette Bogstav föjes et Nummer (A1, A2, A3 o. s. v.). Opstaar der Tvist om, hvilken Organisation der med bindende Virkning for det paagældende Parti kan indsende Begæring om fælles Bogstavbetegnelse for Partiet, afgöres en saadan Tvist endeligt af Lagmanden.

6 Valgnævnet tilvejebringer til Brug ved Valget Stemmesedler og dertil passende Konvolutter i fornödent Antal. Afstemningen foregaar ved Afgivelse af saadanne Stemmesedler, indlagte i de dertil hörende Konvolutter.

Paa hver Stemmeseddel skal findes trykt Betegnelserne paa samtlige de af Valgnævnet godkendte Kandidatlister. Hver Kandidatlistes Betegnelse anföres i et Felt

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 56 af 5. Sept. 1950.

for sig. Felterne anbringes paa Stemmesedlen under hinanden adskilte med tykke trykte Streger. I hvert Felt anföres överst med fede Typer det Bogstav, hvormed Kandidatlisten er mærket af Valgnævnet (jfr. § 5, 8de Stykke) og efter dette Bogstav i en Parantes Kandidatlistens Listebetegnelse, saafremt saadan er anmeldt (jfr. § 5, 7de Stykke). Felterne anbringes paa Stemmesedlerne under hinanden i alfabetisk Rækkefölge efter de Bogstaver, hvormed Kandidatlisterne er mærket af Valgnævnet.

Paa Stemmesedlerne skal der endvidere i hvert Felt under Kandidatlistens Betegnelse med almindelige Typer trykkes Navnene paa samtlige Listens Kandidater i den Rækkefölge, hvori de af Stillerne er anmeldt, og med Angivelse af de Numre, hvormed Kandidaternes Navne er mærket paa de forskellige Kandidatlister; hvor Forveksling af Kandidaternes Navne efter Valgnævnets Skön kan finde Sted, skal der paa Stemmesedlerne foruden Navn trykkes en kortfattet Betegnelse af Stilling eller Bopæl for de Kandidater, hvis Navne kan være Genstand for Forveksling. Kandidaternes Navne i Felterne trykkes under hinanden, adskilte ved en tyndere trykt Streg mellem hver 2 Navne. Intet andet Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være paaförl nogen Stemmeseddel enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Konvolutterne maa være uigennemsigtige og saaledes tildannet, at de helt dækker den indlagte Stemmeseddel. Paa hver Konvolut skal Valgets Aar være trykt eller stemplet. Intet andet Tal og intet Navn, Ord eller Tegn maa være paaförl nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Valgnævnet tilvejebringer endvidere det fornödne Antal Stemmekasser og Stemmerum af den nedenfor angivne Beskaffenhed.

Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkeligt lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og en fast Plade til Underlag ved Skrivning.

Stemmekassen skal være aflaaset og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

7 Valgnævnet har snarest muligt efter Udlöbet af Fristen for Indlevering af Kandidatlister at tilstille Formændene for Valgkredsens Valgstyrer det fornödne Antal Stemmesedler og Konvolutter, Afskrifter af de indkomne Lister og Fortegnelser over Stillerne samt fornöden Meddelelse om, hvorvidt Listerne er godkendt, med hvilke Bogstaver de er mærket, og hvilket Parti de slutter sig til, eller om de staar udenfor Partierne m. v.

Snarest muligt efter Modtagelsen af de godkendte Kandidatlister skal Valgstyrerne besörge disse Lister kundgjort ved Opslag paa de offentlige Kundgörelsestavler eller paa anden formaalstjenlig Maade.

Paa Valgstederne skal fra Afstemningens Begyndelse Kandidatlisterne findes opslaaet trykte eller tydeligt skrevne og mærkede hver med sit Bogstav samt med Angivelse af det Parti, Listen slutter sig til, eller om den staar udenfor Partierne. Ligeledes skal der findes opslaaet en trykt Vejledning for Vælgerne, indeholdende det væsentlige af de i nærværende Lovs §§ 1—14 indeholdte Bestemmelser.

8 Valgstyrerne kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et Stemmerum er anbragt under Afstemningen, foruden Valgnævnsmedlemmer, Valgstyrerne og de tilforordnede Vælgere, ikke maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa Adgang til Stemmeafgivning ventende Vælgere, hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, samt Kandidaterne og en af hver Stiller, der har indleveret en Kandidatliste, til Valgstyrets Formand opgiven Vælger. De tilstedeværende er forpligtede til at rette sig efter Formandens nærmere Bestemmelser.

Forinden Afstemningen begynder, bekendtgör Valgstyrets Formand det Antal Medlemmer, der skal vælges, og de i Henhold til § 5 modtagne Lister; han forevi-

ser den Kasse, hvori Stemmesedlerne skal nedlægges, saaledes at det kan ses, at den er tom.

Vælgerne fremtræder efterhaanden, som de selv vil, og som der bliver Lejlighed til at modtage deres Stemmesedler. Efter at Valgstyrerne har forvisset sig, om, at den fremtrædende er den, han opgiver at være, og at han staar opført paa Valglisten, faar Vælgeren udleveret en Stemmeseddel og dertil hörende Konvolut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen andre maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds i Rubrikken for den Liste, som han vil stemme paa, eller udfor Navnet paa den Kandidat, han önsker valgt, og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen uden at undersöge dens Indhold. En af Valgstyrerne sætter i Valglisten Mærke ved hver Vælger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og en anden af Valgstyrerne optegner i fortlöbende Række de samme Vælgeres Löbenummer og Navn. Enhver Vælger, der vil deltage i Valget, maa möde personlig.

Hvis en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller af Uagtsomhed bliver ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteföreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttet.

Hvis en Vælger fremförer for Valgstyrerne, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgstyrerne skönner, at det saaledes fremförte er rigtigt, skal et dertil særlig udvalgt Medlem af Valgstyret eller en dertil af Valgstyret særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornöden Bistand ved Stemmeafgivningen, hvorved da tillige de nödvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages.

9 Naar ingen Vælger mere efter Kl. 20 (jfr. § 4), uagtet Opfordring, forlanger at afgive sin Stemme, erklæres Stemmegivningen for sluttet; dog har Valgstyrerne umiddelbart derpaa Ret til at afgive deres egne Stemmer. Senere kan Stemmer kun afgives af fjernereboende Vælgere i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 4. Hver Gang Stemmegivningen, paa selve Valgdagen eller de to följende Sögnedage, sluttes, har samtlige Valgstyrere at forsegle Valgliste, Stemmeliste, Stemmesedler og Konvolutter — samt paa Dage, hvor Stemmegivningen forelöbig sluttes med Adgang til dens Fortsættelse i Henhold til § 4, tillige Stemmekassen — paa en saadan Maade, at ingen Forvanskning kan finde Sted. Naar Stemmegivningen overensstemmende med § 4 genoptages en följende Dag, skal ligeledes Aftagningen af Seglene ske i Overværelse af samtlige Valgstyrere.

10 Stemmeoptællingen foregaar offentligt. En Stemmeseddel er afgivet for den Liste, indenfor hvis Felt paa Stemmeseddelen Vælgeren har sat Kryds. Den finder Sted umiddelbart efter Stemmegivningens endelige Slutning. Ved Stemmeoptællingen aabner Valgstyrets Formand Kassen, udtager Stemmesedlerne en for en af Konvolutterne og oplæser dem lydeligt, hvorefter de henlægges og samles paa eet Sted. Indeholder en Konvolut flere end een udfyldt Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Listerne Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemmeseddelen eller den Konvolut, der har omgivet den, giver Grund til at antage, at Stemmeseddelen ikke er en af en Stemmelisteförer udleveret og i et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmeseddelen eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget, hvorved det findes forsætligt tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en Behandling, som kun kan antages at være foretaget af Vælgeren, findes forsætligt at være givet Stemmeseddelen et Særpræg. Valgstyrerne afgör, om de afgivne tvivlsomme Stemmer skal anses for gyldige eller ej.

Efterhaanden som Stemmesedlerne oplæses af Formanden, optegner Medlemmer

af Valgstyret, hvor mange Stemmer der falder paa hver af Listerne. Efter at alle Stemmesedlerne er oplæst, meddeler den ene af Listeförerne lydeligt de paa hans Liste optegnede Stemmetal, og den anden Listeförer ligeledes lydeligt, om de stemmer overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaas Stemmesedlerne paa ny til Berigtigelse af den indlöbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifölge § 8 förte Fortegnelse over de Vælgere, der har afgivet Stemmeseddel. Derefter sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne gyldige Stemmer.

11[1]) Formændene for Valgstyrerne indsender snarest muligt alle ved Valget benyttede Lister, Stemmesedler og Konvolutter tillige med en Udskrift af Forhandlingsbogen, alt forseglet af samtlige Valgstyrere, til Valgnævnet. Den endelige Opgörelse af Valget i Kredsen foretages af Valgnævnet senest Ugedagen efter Valgdagen paa det Sted, hvor Valgnævnets Formand er bosat.

Valgnævnet foretager en fornyet Optælling og Bedömmelse af de i de enkelte Valgdistrikter afgivne Stemmesedler. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3, o. s. v., indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det höjeste kan blive den til Del. Den störste af de saaledes fremkomne Kvotienter giver den Liste, den er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, den næststörste Kvotient giver den Liste, den er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmerne er valgt. Er Kvotienterne lige store, gör Lodtrækning Udslaget.

Naar det paa den i foregaaende Stykke omhandlede Maade er opgjort, hvor mange Medlemmer der skal vælges af hver Kandidatliste, bestemmes det, hvilke af Listernes Kandidater, der skal erklæres for valgte.

Særskilt for hver Kandidatliste fordeles de Stemmesedler, som er afgivet for Listen saaledes, at Stemmesedler, paa hvilke Vælgerne har sat Kryds udfor Navnet paa en af Listens Kandidater, samles i Bunker for sig efter Navnet paa den Kandidat, for hvilken Afkrydsning er sket (personlige Stemmer).

Stemmesedler, der er afkrydset udfor Kandidatlistens Bogstav eller Listebetegnelse eller udfor Navnene paa flere af Listens Kandidater eller over hele Kandidatlistens Felt paa Stemmesedlen eller i övrigt paa en saadan Maade, at det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken Kandidat Vælgeren har villet give sin Stemme, samles i en Bunke for sig (Listestemmer).

Naar samtlige for Kandidatlisten afgivne Stemmesedler paa denne Maade er fordelt, optælles det, hvor mange Stemmer hver Kandidat har faaet (personlige Stemmer), og hvor mange Stemmer der i övrigt er afgivet for Listen (Listestemmer).

Valgnævnet udfinder derefter det Fordelingstal, der vil være at lægge til Grund for hver Kandidatliste ved Kandidaternes Udvælgelse af Listen. Dette Tal udfindes ved at dividere Antallet af samtlige for Kandidatlisten afgivne Stemmer med et Tal, der er een större end det Antal Medlemmer, der skal vælges for Listen; det fremkomne Forholdstal, forhöjet til det paafölgende hele Tal, er Fordelingstallet for den paagældende Kandidatliste.

Særskilt for hver Kandidatliste, fordeler Valgnævnet derpaa Listestemmerne (jfr denne Paragrafs 3die Stykke) til Listens Kandidater paa följende Maade: Til det Antal personlige Stemmer, som er opnaaet af den som Nr. 1 paa Kandidatlisten opförte Kandidat, lægges et saa stort Antal af Listestemmerne, at Fordelingstallet naas; de Listestemmer, der herefter bliver til overs, lægges derpaa til de personlige Stemmer, som Nr. 2 paa Kandidatlisten har opnaaet, indtil Fordelingstallet naas, og paa tilsvarende Maade forholdes for de övrige Kandidaters Vedkommende i den Rækkefölge, hvori deres Navne er opfört paa Listen. Naar paa denne Maade samtlige Listestemmer er fordelt paa Listens Kandidater, erklæres de Kandidater, der har opnaaet Fordelingstallet, eller som i personlige Stemmer har et större

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 56 af 5. Sept. 1950.

Antal Stemmer end Fordelingstallet, for valgte i den Rækkefölge, hvori de paa Listen er opfört. Opnaas det ikke paa denne Maade at faa valgt det hele Antal Kandidater, der skal vælges erklæres i Rækkefölge efter Störrelsen af de opnaaede Stemmetal (personlige Stemmer og Listestemmer tilsammen) saa mange af Listens övrige Kandidater for valgte, som der endnu skal vælges for Listen.

Skal der for en Kandidatliste vælges flere Medlemmer end det Antal Kandidater, der findes opfört paa Listen, overföres det eller de overskydende Mandater til den af de övrige Kandidatlister, der har nærmest Krav herpaa.

Valgnævnet meddeler enhver af de saaledes valgte et Valgbrev.

Senest to Dage efter Valgnævnets Opgörelse af Mandaternes Fordeling skal Formanden for Valgnævnet tilstille Lagmanden en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilfört Valgbogen om det stedfundne Valg.

Stemmesedler og Konvolutter opbevares forseglede af Valgnævnet indtil et Aar efter Valgdagen. Derefter skal de tilintetgöres.

12[1]) Efter at Lagmanden har modtaget de i § 11 omhandlede Udskrifter, lader han paa följende Maade opgöre, om et eller flere af de ti Tillægsmandater skal besættes og i bekræftende Fald hvorledes.

Kun de Partier, som er kundgjort i Overensstemmelse med § 4, 5te Stykke, kan faa noget Tillægsmandat, og Opgörelsen foretages alene paa Grundlag af de Stemmer, der er afgivet paa Kandidatlister, der slutter sig til disse Partier.

Det opgöres, hvor mange Stemmer der i alt paa Færöerne er faldet paa hvert af de Partier, der ifölge foranstaaende kan opnaa Tillægsmandater. Disse Partiers samlede Stemmetal deles med Antallet af deres Kredsmandater. Med det herved fremkomne Tal deles Partiernes Stemmetal, og ved denne Beregningsmaade udfindes det, hvor mange af de nævnte Kredsmandater hvert Parti i Forhold til Stemmetal er berettiget til. Hvis de ved Delingen fremkomne Kvotienter, naar Bröken bortkastes, tilsammen ikke giver det nævnte Antal Mandater, forhöjes de störste Bröker, indtil dette Tal er naaet (den störste Bröks Metode).

Dersom samtlige Partier ved Kredsvalgene har opnaaet det saaledes udfundne Antal Mandater, som de i Forhold til Stemmetal er berettigede til, bliver intet af Tillægsmandaterne at besætte. I modsat Fald bestemmes det paa följende Maade, hvor mange Tillægsmandater der vil være at besætte.

Ved Deling af hvert af Partiernes samlede Stemmetal med det Partiet tilfaldne Antal Kredsmandater udregnes det, hvilket af Partierne der har færrest Antal Stemmer gennemsnitlig pr. Mandat. Dette Parti faar ikke noget Tillægsmandat. Med dette Partis gennemsnitlige Stemmetal pr. Mandat deles de andre Partiers samlede Stemmetal, og saaledes udfindes det, hvor stort et Antal Mandater der herefter burde tilfalde disse andre Partier, idet Bröker, der er over ½, forhöjes til een. Ved fra det samlede Antal Mandater, der saaledes burde tilfalde disse Partier, at trække det Antal Kredsmandater, de har opnaaet, udregnes det, hvor mange Tillægsmandater der vil være at besætte, dog at disse höjest kan udgöre 10.

Disse Tillægsmandater fordeles derefter til de berettigede Partier paa följende Maade:

De nævnte Partiers samlede Stemmetal deles med Summen af disse Partiers Kredsmandater og Tillægsmandaterne; med det derved fremkomne Tal deles Partiernes Stemmetal, og saaledes bestemmes med Benyttelse af den störste Bröks Metode Antallet af de Mandater, som hvert af disse Partier har Krav paa. Ved fra dette Antal at fradrage de Kredsmandater, som er tilfaldet hvert Parti, udfindes den endelige Fordeling af Tillægsmandaterne paa Partierne.

13 Det Antal Tillægsmandater, som hvert Parti har faaet, fordeles paa Valgkredsene i Forhold til Antallet af Partiets urepræsenterede Stemmer i disse Kredse

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 5 af 3. Jan. 1944 og Ll. Nr. 4 af 13. Maj 1948.

med Benyttelse af den störste Bröks Metode (jfr. § 12, 3die Stykke). Antallet af et Partis urepræsenterede Stemmer i en Kreds findes ved at multiplicere Partiets gennemsnitlige Stemmetal pr. Mandat (Kreds- og Tillægsmandat) med Antallet af de Partiet i Kredsen tilfaldne Kredsmandater og trække det udkomne Tal fra det hele Antal Stemmer, Partiet har opnaaet i Kredsen.

Dersom der i en Kreds, der herefter er berettiget til et Tillægsmandat, ikke findes nogen ikke valgt Kandidat paa vedkommende Partis Liste, overföres Partiets Mandat til den Valgkreds, som ifölge Reglerne i 1ste Stykke har nærmest Krav derpaa.

Tillægsmandaterne tilfalder de ikke kredsvalgte Kandidater paa de paagældende Lister i den Orden, hvori de er opfört paa disse.

Efter at Lagmanden har ladet Fordelingen af Tillægsmandaterne foretage, tilstiller han de paagældende Meddelelse om deres Valg.

14[1]) Naar et Lagtingsmedlem ophörer med at være Medlem af Tinget og iövrigt efter de i Lagtingets Forretningsorden fastsatte Bestemmelser ikke kan give Möde, indtræder som Stedfortræder den ikke valgte Kandidat, i samme Valgkreds, der staar överst paa vedkommende Partis Liste. Findes ingen saadan Kandidat, overföres det ledige Mandat til den Valgkreds, som ifölge Reglerne i § 13, 1. Stykke, har nærmest Krav derpaa, og tilfalder den ikke valgte Kandidat, der er opfört överst paa Partiets Liste i denne Kreds.

§§ *15—21* ophævet ved Ll. Nr. 4 af 13. Maj 1940.

22 Lov om Færöernes Lagting af 15. April 1854 og Lov om Forandringer i den nævnte Lov af 28. April 1916 ophæves.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning, dog træder Loven i Kraft senest ved det förste Lagtingsvalg, som afholdes efter dens Stadfæstelse.

18. Sept. — Bek. Nr. 359 om OPKRÆVNING af de i Lov for Færöerne Nr. 53 af 15. Marts 1939 fastsatte AFGIFTER m. m.

I Medför af de Bemyndigelser, der er tillagt Finansministeriet i Henhold til Lov for Færöerne af 15. Marts 1939 om Indförselsafgifter m. v.[2]) fastsættes herved följende Bestemmelser:

Indförsel.

1 Alle Varer, der indföres til Færöerne som Fragtgods eller ved Forsendelse med Posten, skal være ledsaget af en Faktura. Fakturaen eller et Duplikat-Eksemplar af denne afgives til den opkrævende Myndighed, der er berettiget til at afkræve Modtageren Erklæring paa Tro og Love om Rigtigheden af den i Fakturaen anförte Pris for værdiafgiftspligtige Varer.

Fakturaen skal indeholde udtömmende og specificeret Angivelse af Arten af Varerne i den paagældende Sending. For saa vidt Varerne hörer til de i Lovens § 1 omhandlede Varearter, skal Fakturaen tillige indeholde Angivelse af Varernes Mængde (Antal, Maal, Vægt) og Værdi (Salgspris). For de i nævnte § 1 under Nr. 3—8 anförte Varer (Spirituosa og Sprit, undtagen fuldstændig denatureret Spiritus) skal Varernes Styrke i Rumprocent være angivet i Fakturaen; hvis saadan Angivelse mangler, og Styrkegraden ikke paa anden Maade er tydeligt oplyst, kan Afgiften kræves erlagt efter den höjeste Afgiftssats, medmindre Indföre-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 4 af 13. Maj 1948.
[2]) Jfr. nu Ll. Nr. 23 af 11. Febr. 1950.

ren lader den indförte Vare undersöge og derefter fremlægger antagelige Beviser for Styrkegraden overfor den opkrævende Myndighed. Angivelse af Styrkegraden i Fakturaen kan dog undlades for Spiritus, der indföres af Apoteker til Brug ved Tilberedning af Medicinalvarer.

2 For Varer, der indkommer som Fragtgods, beregnes Afgiften paa Grundlag af den Varerne ledsagende Faktura sammenholdt med Skibets Varefortegnelse (Manifest) samt de Ladningsdokumenter, som vedrörer de paagældende Varer. Varerne maa ikke bringes i Land, forinden Varefortegnelsen og Ladningsdokumenterne af Skibsföreren eller Skibets Ekspeditör er afgivet til den opkrævende Myndighed tilligemed en af Skibsföreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til Færöerne bestemte Varer end de paa Varefortegnelsen opförte.

Er de i Fakturaen og Varefortegnelsen m. v. indeholdte Oplysninger utilstrækkelige, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, maa den opkrævende Myndighed ved Undersögelse af Varerne fastslaa, om de er afgiftspligtige, og eventuelt opgöre den afgiftspligtige Mængde.

Den opkrævende Myndighed er iövrigt altid berettiget til at foretage Udpakning af Varerne, naar det maatte skönnes fornödent.

3 For Varer, der fremsendes med Posten, beregnes Afgiften paa Grundlag af Fakturaen. Saafremt Fakturaen mangler eller er mangelfuldt udfyldt samt i Tilfælde, hvor der maatte opstaa Formodning om, at der foreligger Forsög paa Omgaaelse af Afgiftsreglerne, har Postvæsenet Ret til at aabne Forsendelserne, for lukkede Breves Vedkommende dog kun i Adressatens Overværelse eller efter hans Bemyndigelse. Afgiften opkræves hos Adressaten samtidig med Varens Udlevering.

4 For at Udlevering af berusende Drikke til de paagældende Modtagere kan ske, er det — foruden at Afgiften skal være betalt — en Betingelse, at Modtageren har forevist skriftligt Bevis for, at han ikke skylder forfalden Skat eller har anden forfalden Gæld til Kommunen (derunder Amtskommunen).

5 Som Rejsegods kan — uden Afgiftserlæggelse — kun indföres Genstande, som ikke er Handelsvarer, og som efter den opkrævende Myndigheds Skön udelukkende er til personligt Brug for den Rejsende under selve Rejsen. I Tvivlstilfælde kan der afkræves Indföreren Erklæring paa Tro og Love herom.

Endvidere kan Smaating, for hvilke Afgiften udgör ubetydelige Belöb, og som — udover egentligt Rejsegods — medföres af en Rejsende, indgaa afgiftsfrit paa Betingelse af, at de paagældende Varer af den Rejsende angives at være indköbt til eget Brug, eventuelt til Gaver og af den opkrævende Myndighed efter de foreliggende Omstændigheder skönnes ikke at være Handelsvarer.

6 Det er en Forudsætning for afgiftsfri Indförsel af Flyttegods, at vedkommende Ejer virkelig flytter til Færöerne for at tage fast Bopæl der.

Spise- og Drikkevarer, Tobaksvarer (herunder Cigaretpapir) samt uforarbejdet Garn og andre til videre Forarbejdning bestemte Frembringelser er undtaget fra saadan Afgiftsfrihed.

7 Af Proviant og andre Skibsfornödenheder, som af Skibe og Luftfartöjer, der anlöber Færöerne i Fragt- og Passagerfart, samt af fremmede og danske Statsskibe medbringes til Brug om Bord under og efter Opholdet ved Færöerne, beregnes ikke Afgift.

Föreren af det paagældende Skib eller Luftfartöj er pligtig til paa Forlangende at give den opkrævende Myndighed en Fortegnelse over Fartöjets Beholdning af afgiftspligtige Varer.

Den Del af Fragt- og Passagerfartöjers Beholdning af Drikkevarer med et Indhold af 2¼ Vægtprocent Alkohol eller derover, som ikke er bestemt til Indförsel, skal i Medför af Bestemmelserne i Lov Nr. 115 af 4. April 1928, jfr. Lov Nr. 98 af 27. Marts 1934, tages under Forsegling ved Ankomsten til Færöerne. Fra Forseglingen kan dog undtages de Kvanta, som efter Fartöjets Kostreglement maatte være nödvendige til Mandskabets Forplejning under Opholdet ved Færöerne.

For saa vidt angaar Fragt- og Passagerfartöjers Proviantbeholdning af Varer af de i Lovens § 1 iövrigt nævnte Arter er den opkrævende Myndighed, saafremt det maatte skönnes paakrævet, berettiget til at forsegle den Del, som under Hensyn til Besætningens Störrelse, Passagerantallet og Varigheden af Opholdet ved Færöerne ikke skönnes nödvendig til Forbruget under Opholdet der.

8 Af Smaasendinger til et Afgiftsbelöb af ikke over 25 Øre opkræves ikke Afgift.

9 Der er tillagt Færöernes Oppebörselskontor Bemyndigelse til paa nærmere fastsatte Betingelser:

a. At tilstaa afgiftsfri Indförsel af Genstande, der godtgöres at være Arvegods, samt af Genstande til et mindre Afgiftsbelöb, der godtgöres at være Gaver, jfr. for Postgods' Vedkommende § 10 a.
b. At tilstaa Tilbagebetaling af erlagt Afgift ved Genudförsel af Varer, der er indfört til midlertidig Anvendelse o. lign., herunder Vareprøver.
c. At indrömme afgiftsfri Indförsel af Varer, som genindföres til Færöerne efter midlertidig Anvendelse o. lign. udenfor Færöerne, herunder Vareprøver.
d. At tilstaa afgiftsfri Indförsel af brugte Sager, der indgaar til Reparation, Eftersyn eller Vask for derefter at genudföres, ligesom af brugte Sager, der efter i samme Øjemed at være udfört fra Færöerne kommer tilbage dertil.
e. At tilstaa Fritagelse for Afgift af Varer, der ved ulykkelig Hændelse eller paa anden Maade ödelægges, inden Afgiften er betalt, eventuelt under Transporten til Færöerne.
f. At tilstaa Afgiftsfrihed ved Genindförsel af Varer, der godtgöres at være fremstillet paa Færöerne eller tidligere at være indfört dertil og afgiftsberigtiget, naar Varerne genindföres af Udföreren (Fremstilleren), fordi de ikke har fundet Afsætning.
g. At tilstaa Tilbagebetaling af erlagt Afgift af Varer, der genudföres fra Færöerne, fordi de ikke er leveret bestillingssvarende eller af lignende Aarsag.
h. At tillade, at der ikke opkræves Afgift af Varer, som genudföres fra Færöerne, naar Varerne ikke har været udenfor Dampskibsekspeditionernes Varetægt.

10 Der er tillagt Postvæsenet paa Færöerne Bemyndigelse til paa nærmere fastsatte Betingelser:

a. At indrömme Afgiftsfrihed — indenfor et mindre Afgiftsbelöb — for Gaver, der indföres med Posten.
b. At se bort fra Afgiftserlæggelse af Postforsendelser med ubekendt Adressat og af Postforsendelser, der ikke er indlöst senest 7 Dage efter Ankomsten. De paagældende Forsendelser returneres af Postvæsenet til Afsenderen.

11 Godtgörelse til Skibsværfter ved Nybygning og ved Reparation eller Ombygning af Skibe, Baade og Fartöjer i Henhold til Lovens § 8, 2. Stk., ydes kun efter særlig Bevilling. Andragender om at erholde saadan Bevilling indsendes til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter[1]) gennem Oppebörselskontoret.

Fremstilling.

12 Enhver, der vil fremstille Varer af de i Lovens § 10 a—q omhandlede Arter, skal mindst 4 Uger, forinden Tilvirkningen agtes paabegyndt, skriftlig anmelde dette for Oppebörselskontoret med Opgivelse af, hvem der er Virksomhedens Ejer eller Bestyrer; eventuelt opgives tillige en eller flere Fuldmægtige, der er bemyndiget til at underskrive og optræde paa Virksomhedens Vegne i Forholdet til de opkrævende Myndigheder.

13 De paagældende Virksomheder skal före en Driftsbog, hvori Virksomheden daglig indfører de fremstillede Mængder af afgiftspligtige Varer, hver Vareart

[1]) Nu Landsstyret.

for sig. Driftsbogen, der opgöres ved hver Maaneds Udgang, danner Grundlag for Afgiftsberegningen.

Virksomheden skal tillige före en Salgsbog, hvori daglig indföres de Mængder af afgiftspligtige Varer, hver Vareart for sig, der er blevet solgt eller udleveret. Varer, der sælges paa Kredit, skal indföres i Salgsbogen ved Udleveringen fra Virksomheden. Salgsbogen opgöres ligeledes ved hver Maaneds Udgang.

Virksomhederne skal endvidere ved hver Maaneds Udgang udfærdige en med Driftsbogen overensstemmende Afgiftsanmeldelse over de Varer, hvoraf Afgift skal erlægges, med Oplysning om disses Mængde. Afgiftsanmeldelsen afgives samtidig med Fremlæggelen af Driftsbogen til den opkrævende Myndighed, der attesterer paa Anmeldelsen om dennes Overensstemmelse med Driftsbogens Udvisende.

Drifts- og Salgsböger skal, forinden de tages i Brug, autoriseres af Oppebörselskontoret.

Indförslerne i Drifts- og Salgsböger skal foretages af Virksomhedens Ejer, Bestyrer eller en anmeldt Fuldmægtig, ligesom de maanedlige Opgörelser af Bögerne og Udfærdigelsen af Afgiftsanmeldelser skal ske under Ejerens, Bestyrerens eller en anmeldt Fuldmægtigs Haand.

14 Afgiften skal være indbetalt inden den 5. i den paafölgende Maaned.

Saafremt der ved Fremstillingen er anvendt afgiftsberigtigede Raastoffer, vil Afgiften heraf kunne fradrages ved Indbetalingen af Fremstillingsafgiften, mod at Producenten fremlægger den paagældende Afgiftskvittering og afgiver skriftlig Erklæring paa Tro og Love om Mængden, eventuelt tillige Værdien, af de afgiftspligtige Raastoffer, der er medgaaet til Fremstillingen af de paagældende færdige Varer, samt mod at den opkrævende Myndighed skönner Rigtigheden heraf.

15 Den opkrævende Myndighed skal mindst een Gang aarlig efterse Virksomhedernes Forretningsböger og sammenholde disse med Oplysningerne i Driftsbögerne og Salgsbögerne.

16 Naar afgiftspligtige Varer, der er fremstillet paa Færöerne, af Fremstilleren udföres derfra til det övige Kongerige eller til Udlandet (ikke til Skibsproviant), kan der ske Godtgörelse af Fremstillingsafgiften for de udförte Varer efter följende Regler:

Varerne maa frembydes for den opkrævende Myndighed paa det Sted, hvor Udförselen foregaar, ledsaget af en Angivelse, der indeholder Oplysninger om Varernes Art og Mængde (Antal, Maal, Vægt). Angivelsen maa tillige indeholde Erklæring paa Tro og Love om, at de deri anförte Varer er fremstillet af den Person, respektive Virksomhed, der frembyder dem til Udförsel.

Den opkrævende Myndighed paa Udförselsstedet attesterer paa Angivelsen om Rigtigheden af de deri anförte Oplysninger om Varernes Art m. v. samt om Varernes Udförsel, hvorefter Angivelsen tilbagegives Udföreren, der vedlægger den som Bilag til Afgiftsanmeldelsen ved den paagældende Maaneds Udlöb. Ved Afgiftsberegningen for vedkommende Maaned fradrager den paagældende opkrævende Myndighed derefter det Afgiftsbelöb, der svarer til de ifölge de fremlagte Angivelser udförte Varer.

Almindelige Bestemmelser.

17 Opkrævningen af de i Lov for Færöerne Nr. 53 af 15. Marts 1939 om Indförselsafgifter m. v. omhandlede Afgifter og den fornödne Kontrolvirksomhed foretages i Thorshavn af Færöernes Oppebörselskontor og udenfor Thorshavn af vedkommende Sysselmand eller Sognefogden i Vaag efter Instruktion fra Oppebörselskontoret. For saa vidt angaar Varer, der indföres ved Forsendelse med Posten, opkræves Afgifterne af Postvæsenet (Postkontoret i Thorshavn, Postekspeditörerne i Klaksvig, Trangisvaag og Vaag) ligeledes efter Oppebörselskontorets Instruktion. Postkontoret i Thorshavn indbetaler daglig de for Postforsendelser indgaaede Afgiftsbelöb til Oppebörselskontoret. Sysselmændene og Sognefogden i Vaag indbetaler hver Maaned de til dem indgaaede Afgiftsbelöb til Oppebörselskontoret.

De opkrævende Myndigheder har til enhver Tid fri Adgang til Pakhuse, hvori indförte Varer oplægges. De har endvidere indenfor de paagældende Virksomheders Forretningstid Adgang til, saa ofte det skönnes paakrævet, at foretage Eftersyn i Virksomheder, som indförer eller fremstiller afgiftspligtige Varer, og til at kræve sig forelagt de paagældende Viksomheders Forretningsböger, Korrespondance m. v. Indehaverne af de nævnte Pakhuse og Virksomheder og disses Personale er pligtige til at yde Myndighederne al fornöden Vejledning og Hjælp under Kontrollens Udövelse.

De nævnte Myndigheders Tjenestemænd og övrige Personale er forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde de Oplysninger, som de faar gennem deres Virksomhed med Afgifternes Opkrævning og Kontrolförelsen.

18 Sondringen mellem Cigarer og Cigarillos ved Afgiftsberigtigelse i Henhold til Lovens §§ 1 og 10 sker alene paa Grundlag af Vægten, saaledes at Varer, der ikke vejer over 350 g pr. 100 Stk., afgiftsberigtiges som Cigarillos, medens Varer, der vejer over 350 g pr. 100 Stk., afgiftsberigtiges som Cigarer.

19 Skibsekspeditioner (Pakhusforretninger), som oplosser og oplagrer Gods, der indföres til Færöerne, er pligtige til at efterkomme de Forskrifter vedrörende Regnskabsförelse m. v., som Chefen for Oppebörselskontoret finder fornödne af Hensyn til Kontrollen med de oplossede (oplagrede) afgiftspligtige Varer og Afgifternes Erlæggelse.

20 Hvis Afgiften for saadanne spirituöse Drikke, som paa Grund af Reglerne i Lov Nr. 115 af 1. April 1928, jfr. Lov Nr. 98 af 27. Marts 1934, ikke kan realiseres ved Salg paa Færöerne, ikke er betalt senest 2 Maanedersdagen efter det paagældende Skibs Ankomst til Færörne, eller hvis Forsendelsen paa Grund af forfalden Gæld til Kommunen, jfr. § 4, ikke er udleveret senest denne Dato, skal den, der opbevarer Forsendelsen, snarest muligt efter Fristens Udlöb returnere denne, hvorhos den paagældende til den opkævende Myndighed skal aflevere en skriftlig Kvittering fra Skibsföreren for Modtagelsen.

21 Naar der ved Afsendelse af Varer til Færöerne fra det övrige Kongerige maatte opstaa begrundet Tvivl om Rigtigheden af det i de paagældende Fakturaer eller andre Forsendelsesdokumenter anförte eller iövrigt maatte findes Anledning dertil, er Toldvæsenet berettiget til at foretage Eftersyn i Afsenderens Virksomhed og til at kræve sig forelagt dennes Forretningsböger, Korrespondance m. v. Eftersynet skal foretages indenfor den paagældende Virksomheds Forretningstid. Virksomhedens Indehaver og Personale er pligtig til at yde Toldvæsenets Tjenestemænd al fornöden Vejledning og Hjælp ved Eftersynets Foretagelse.

Toldvæsenets Tjenestemænd er forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde de Oplysninger, som de faar gennem deres Kontrol med Hensyn til færöske Afgifter.

22[1]) Om konstaterede Overtrædelser og Forsög paa Overtrædelser af de i Lov Nr. 53 af 15. Marts 1939 og i nærværende Bekendtgörelse fastsatte Bestemmelser afgiver den paagældende opkrævende Myndighed Indberetning til Færö Amt gennem Oppebörselskontoret. Amtet videresender Sagen til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, eventuelt efter Ikendelse af Böde i Henhold til Lovens § 22.

23 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft straks. Samtidig bortfalder Justitsministeriets Bekendtgörelse Nr. 77 af 21. Marts 1935.

29. Sept. — An. for Færöerne Nr. 348 ang. Nedsættelse af en ERSTATNINGSKOMMISSION i Medför af Lov Nr. 327 af 22. Sept. 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer.

Til at fastsætte Erstatning for Varer, der overtages af Staten i Medför af § 1

[1]) Jfr. Ll. Nr. 23 af 11. Febr. 1950 § 21, hvorefter disse Sager hörer under det færöske Toldvæsen og Landsstyret.

i Lov Nr. 327 af22. Sept. 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer nedsættes en Erstatnings-Kommission for Færö Amt, bestaaende af en af Amtmanden udnævnt Formand samt 2 af Underretten paa Færöerne i hvert enkelt Tilfælde udpegede Personer.

25. Okt. — REGLEMENT FOR FÆRØERNES OFFENTLIGE VAREFORSYNING, vedtaget af Lagtinget. (Som ændret 15. Dec. 1945).

1 Færöernes offentlige Vareforsyning er oprettet ved Lagtingets Beslutning af 4. Oktober 1939 og godkendt af Handelsministeriet den 17. Oktober 1939.

2 Vareforsyningens Formaal er under Krigssituationen at holde Færöerne forsynet fortrinsvis med saadanne Importvarer, som er nödvendige for Opretholdelse af Fiskeriet, Beskæftigelsen iövrigt samt for Befolkningens Ernæring.

Samtidig med Varetagelsen af det angivne Formaal, skal Virksomheden drives efter sunde forretningsmæssige Principper.

3 Færöernes Amtskommune hæfter for Vareforsyningens Forpligtelser.

Den for Vareforsyningens Drift fornödne Kapital tilvejebringes ved Laan fra Statskassen.

4 Vareforsyningen bestyres af et af Lagtinget dertil nedsat Udvalg.

5 Lagtingsudvalget ansætter en Leder af Vareforsyningen.

Lederen forestaar Virksomhedens daglige Forretninger, men skal til ethvert Indköb af Varer og til ethvert Salg paa Kredit indhente Udvalgets Samtykke, ligesom han iövrigt skal indhente dettes Samtykke til enhver ekstraordinær Disposition.

I hastende Tilfælde kan Samtykke meddeles af Udvalgets Formand.

6 Lederen ansætter og afskediger det for Virksomheden fornödne Personale, dog at det samlede Lönningsbudget skal godkendes af Lagtingsudvalget.

7[1]) Amtmanden förer det daglige Tilsyn med Virksomheden og med, at de i §§ 10 og 11 angivne Vilkaar for Köb og Salg overholdes.

Virksomheden forpligtes ved Underskrift af Amtmanden og Lederen i Forening, dog at der af Udvalget kan meddeles Lederen nærmere bestemte Fuldmagter.

8 Den överste Myndighed i alle Virksomhedens Anliggender haves af Lagtingsudvalget.

Udvalget samles til Möde mindst en Gang om Maaneden og iövrigt saa ofte Udvalgets Formand eller 3 af Udvalgets övrige Medlemmer anser det nödvendigt. Paa Möderne redegöres for alle vigtigere Dispositioner siden sidste Möde og træffes Afgörelser i alle foreliggende Spörgsmaal.

Over Forhandlingerne föres en Protokol, i hvilken Formanden desuden indförer Beretning om, hvad der iövrigt passerer vedrörende Virksomheden.

9 Hver 3die Maaned aflægger Lagtingsudvalget en skriftlig Beretning om Virksomheden, hvilken Beretning tilstilles Lagtingets Formand.

10 Det i § 2 angivne Formaal for Virksomheden söges naaet derved, at der af Virksomheden indköbes til Videresalg Varer af nedennævnte Varegrupper i et saadant Omfang, at Virksomhedens Lager til enhver Tid suppleret med det iövrigt paa Færöerne tilstedeværende Lager er tilstrækkeligt til Dækning af et normalt Forbrug paa Færöerne indenfor det udfor hver Varegruppe anförte Tidsrum:

Salt	½ Aar	Hessian	½ Aar
Solarolie	½ Aar	Patronhylstre	½ Aar
Smøreolie	½ Aar	Hagl	½ Aar
Benzin	4 Maaneder	Krudt	½ Aar
Petroleum	4 Maaneder	Geværer	½ Aar
Kul	4 Maaneder	Fænghætter	½ Aar
Fiskekroge	½ Aar	tjæret Hamp	½ Aar

[1]) Amtmandens Funktioner maa nu formentlig være overgaaet til Udvalget og dettes Formand.

Fiskeliner	1/2 Aar	Tjæret Værk	1/2 Aar
Tømmeliner	1/2 Aar	Cement	4 Maaneder
Forsyn	1/2 Aar	Bygningsartikler	4 Maaneder
Manille	1/2 Aar	Korn og Melvarer	4 Maaneder
Bly	1/2 Aar	Sukker	4 Maaneder
Sejldug	1/2 Aar	Kaffe	4 Maaneder
Saltkød	1/2 Aar	The	4 Maaneder
Skibskiks	1/2 Aar	Fodtøj, herunder Gummifodtøj	4 Maaneder

Ovenstaaende Fortegnelse er kun vejledende, saaledes at Antallet af Varegrupper kan udvides eller indskrænkes, eftersom Forholdene taler herfor, ligesom Beholdningernes Störrelse under behörig Hensyntagen til de forhaandenværende Forhold kan udvides eller indskrænkes.

11 De af Virksomheden indköbte Varer maa kun videresælges til Köbmænd, Redere og andre næringsdrivende til Brug i deres Erhverv.

Ved Salg til Köbmænd til Videresalg er Köberen pligtig at overholde en af Virksomheden fastsat Udsalgspris.

Salg maa kun ske mod kontant Betaling eller paa saadanne Kreditvilkaar, som godkendes i Medför af § 5.

12 Virksomhedens Regnskabsaar er Finansaaret, saaledes at förste Regnskab aflægges for Tiden indtil 31. Marts 1940.

Regnskabet revideres og decideres ved Lagtingets Foranstaltning. Udvalget ansætter en Revisor til Foretagelse af fornöden daglig Revision.

8. Nov. — An. for Færöerne Nr. 394 OM KRIGS-ULYKKESFORSIKRING for SØFARENDE.

I Medför af § 4 i Lov Nr. 262 af 19. December 1936 om Knigs-Ulykkesforsikring for söfarende anordnes herved följende:

1[1]) Rammes Personer, der ifölge § 56 i Anordning for Færöerne Nr. 161 af 29. Marts 1939 om Forsikring mod Följer af Ulykkestilfælde er forsikret i Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging), af Ulykkestilfælde som Följe af Krigsbegivenheder, skal Invaliditets- og Dödserstatningen beregnes paa Grundlag af den i nævnte Anordnings § 44 omhandlede Aarslön med et Tillæg af 200 Kroner.

I Invaliditetstilfælde, hvor der tilkendes Erstatning for fuld Invaliditet, og i Dödstilfælde, hvor der tilkendes Erstatning af den i nævnte Anordnings § 39, Stk. 1, Nr. 6, omhandlede Störrelse, ydes der derhos af Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutrygging) en Tillægserstatning paa 4.000 Kr. I andre Invaliditets- og Dödstilfælde ansættes den Tillægserstatning, som Forbundet skal yde, til en saa stor Del af 4.000 Kr., som svarer til Forholdet mellem Erstatning (eventuelt dennes Kapitalværdi) i Medför af Anordningens Regler og den höjeste Erstatning (eventuelt dennes Kapitalværdi) for henholdsvis Invaliditet eller Död, der efter Anordningens Regler kunde tilkendes den paagældende eller hans efterladte.

Iövrigt finder Bestemmelserne i Anordning for Færöerne Nr. 161 af 29. Marts 1939 om Forsikring mod Följer af Ulykkestilfælde, Kap. I, II, III § 20, IV, V, VII, IX § 74, Stk. 1, og X Anvendelse paa de af nærværende Anordning omfattede Ulykkestilfælde.

2 Forsaavidt Personer, der af Stat eller Kommuner beskæftiges under Forhold som omhandlet i § 56 i Anordning Nr. 161 af 29. Marts 1939, rammes af Ulykkestilfælde som i § 1, Stk. 1, omhandlet, har de paagældende Krav paa Erstatning efter tilsvarende Regler som i § 1 angivet.

3 Bestemmelserne i §§ 1 og 2 finder tilsvarende Anvendelse paa Personer, der

[1]) Som ændret ved Best. Nr. 49 af 11. Dec. 1944.

beskæftiges om Bord i Fiskeskibe og -fartöjer og som i Medför af §§ 57 eller 58 i Anordning Nr. 161 af 29. Marts 1939 er forsikret i Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya vanlukkutygging).

4 I Tvivlstilfælde afgör Ministeren for Handel, Industri og Söfart[1]) endeligt, om Betingelserne for Anvendelse af nærværende Anordning er til Stede.

5 Denne Anordning træder i Kraft straks. Samtidig ophæves kgl. Anordning for Færöerne Nr. 323 af 13. September 1939 om Krigs-Ulykkesforsikring for söfarende.

15. Nov. — Bek. om REGLEMENT for Ordens Overholdelse i VESTMANHAVN HAVN.

Havnens Omraade.

Til Havnens Söomraade henregnes Farvandet inden for en Linie mellem den saakaldte »Dolgsteinur« paa Vestsiden og det saakaldte »Yvir millum gjáir« paa Vestmanhavn Bugtens Østside.

Grænsen er markeret ved 2 Stangbaaker ved Dolgsteinur og ved et fast Fyr sammesteds, som viser grönt Lys over Havnens Territorium og rödt udenfor.

Havnen dannes af en naturlig Bugt, i hvilken der paa »Heyganes« er bygget et Kajanlæg; desuden findes der en Del mindre Lossebroer forskellige Steder i Havnen.

For det under Havnen hörende Omraade har Ministeriet under D. D. i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följende Reglement:

Regler for Sejlads.

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Handel, Industri og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre danske Farvande« anförte Bestemmelser med följende Tilföjelser:

Inden for de to Omraader, som ligger henholdsvis Øst og Vest for det af Vinkelfyret paa Heyganes belyste Areal, dog ikke nærmere end 150 m fra det sydvestlige Hjörne af Kajanlægget ved Heyganes, er det efter Havneopsynets nærmere Anvisning tilladt at oplægge Skibe, uden at disse behöver at afgive de reglementerede Lys- og Lydsignaler.

Ordensbestemmelser.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. November 1931 omhandlede, ved Cirkulære af 29. September 1938 ændrede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)«[2]) med följende Undtagelser eller Tilföjelser:

Til § 9 föjes som 3. Stk.:

»Fartöjer og Baade, som ligger fortöjet paa anvist Sted, skal i Tilfælde af indtræffende Grindefangst være forpligtet til at skifte Plads efter Havneopsynets Anvisning.«

Til § 11, Stk. 6, föjes:

»Det er dog tilladt Passagerskibe at benytte Sirene eller Dampflöjte til ved en lang og henholdsvis en, to eller tre korte Toner at avertere, at Afgang vil finde Sted om 1 Time, ½ Time eller er umiddelbart forestaaende.«

Til § 13 föjes som 2. Stk.:

»Fiskevaskning og Fiskerensning paa Havnens Kajer, Broer eller övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal straks efter Arbejdets Tilendebringelse fjernes, og Pladsen omhyggeligt spules.«

---

[1]) Nu Landsstyret.

[2]) Vedr. Standardreglementet se Reglementet for Vaag Havn af 19. Juni 1933.

§ 55 affattes saaledes:

»Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt af Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.«

Dette Reglement træder i Kraft den 1. Januar 1940.

Fra denne Dato ophæves de i Bekendtgörelse af 29. Januar 1909 om Havnereglement for Vestmanhavn med senere Ændringer indeholdte Ordensbestemmelser.

15. Nov. — REGLEMENT for Forvaltningen af Vestmanhavn Havn. (Af noget lignende Indhold som Reglementet for Thorshavn af 21. Juli 1930).

21. Nov. — Lov for Færöerne Nr. 405 om TVUNGEN TUBERKULOSEUNDERSØGELSE AF FISKERSKIBES MANDSKAB. (Som ændret ved Lov Nr. 185 af 10. Maj 1950).

1 Enhver, der som Förer, Fisker eller i anden Egenskab er beskæftiget om Bord paa et paa Færöerne hjemmehörende Fiskefartöj, eller som af anden Grund befordres om Bord i saadant Fartöj, skal mindst een Gang om Aaret fremstille sig til Lægeundersögelse paa Færöernes Tuberkulosestation. Enhver, der er beskæftiget eller som af anden Grund befordres om Bord paa en paa Færöerne hjemmehörende Hvalfangerbaad, samt enhver, der er beskæftiget paa en af Hvalstationerne paa Færöerne, skal hvert Aar inden Hvalsæsonens Begyndelse ligeledes fremstille sig til Lægeundersögelse paa Færöernes Tuberkulosestation.

2 Forinden et Fiskerskib eller en Hvalfangerbaad hjemmehörende paa Færöerne forlader færösk Havn for at gaa paa Fiskeri (Hvalfangst) skal det paases — for Förerens Vedkommende af Rederen (Skibsejeren) og iövrigt af Föreren —, at enhver ombordværende er forsynet med saadan Attest som omhandlet i § 1, Stk. 2, udfærdiget ikke over eet Aar för Afsejlingsdagen. Samme Regel gælder, saafremt en paa Færöerne bosiddende Person tages om Bord i anden Havn. Det paahviler den ansvarlige Leder af en Hvalstation at paase, at de paa Stationen beskæftigede er forsynet med Attest som omhandlet i § 1, Stk. 2, udfærdiget indenfor de sidste 12 Maaneder.

3 Overtrædelse af denne Lovs § 2 straffes, for saa vidt ikke höjere Straf er forskyldt, med Böde, der tilfalder Færöernes Landskasse.

4 Denne Lov træder i Kraft den 1. December 1939 og underkastes Revision i Rigsdagssamlingen 1951—55.

18. Dec. — INSTRUKTIONSHÆFTE FRA LAGTINGETS SKATTEUDVALG. Instruktionshæfte, udarbejdet af Lagtingets Skatteudvalg. Dec. 1939. (Uddrag).

Almindelige Bemærkninger om Tilrettelæggelsen af Ligning af Skat til Opholdskommunen og Ligningens Foretagelse.

— — — I Henhold til Loven sker Ansættelsen först for Ligningsmyndighedens egne Medlemmer, hvorved den paagældende fratræder, medens Ansættelsen finder Sted. Et Medlem kan ej heller deltage i Ansættelsen af hans beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie eller hans Södskende eller disses Ægtefæller.

Derefter foretages Undersögelsen af de övrige fremkomne Selvangivelser, hvorved det vil være önskeligt, at Ligningsmyndigheden har sin særlige Opmærksomhed henvendt paa: *at* Selvangivelsen er rigtigt sammenlagt, og Udgifterne rigtigt fradraget, *at* Oplysning foreligger fra Virksomheder, som til Stadighed beskæftiger lönnet Medhjælp, over de af den udbetalte Lönninger, Tantièmer, Gratialer og andet Vederlag med Angivelse af de paagældende Personers Navn og Bopæl, *at* de

foreliggende Lönoplysninger er i Overensstemmelse med det paa Selvangivelsen opförte Belöb, *at* eventuelle Ejendomsoverskud og Renteindtægter og lignende er medregnet, *at* Skatter og Forsikringer ikke er fradraget med for store Belöb, *at* der ikke i Selvangivelsen er foretaget Fradrag af ikke fradragsberettigede Belöb, *at* der i Tilfælde, hvor Skatteyderen bor i egen Ejendom, er medregnet Værdi af Bolig i egen Ejendom, *at* Værdi af Produkter, udtaget af egen Beholdning, er medregnet til passende Belöb, *at* Renter ikke er fradraget med for store Belöb, i hvilken Forbindelse man maa paase, at Renten af egen Kapital ikke fradrages uden paany at være fört til Indtægt i Selvangivelsen, *at* der i Tilfælde, hvor Skatteyderen oppebærer Kost og/eller frit Logis eller lignende, er paafört Selvangivelsen et passende Belöb herfor, samt *at* Formuebevægelsen, naar bortses fra Forhold, som er Indtægten uvedkommende, levner Plads til et rimeligt Privatforbrug, hvilket navnlig paases overfor de bogföringspligtige.

Formenes en Selvangivelse at være for lav, skal den paagældende indbydes til at give Möde for at meddele Oplysninger og Bevisligheder, hvorefter Ligningsmyndigheden ansætter hans Indkomst, hvad enten han har givet Möde eller ej. Ansættelsen af Skatteydere, der opholder sig udenfor Kommunen, men paa Færöerne, kan dog finde Sted 14 Dage efter, at Ligningsmyndigheden skriftligt har afkrævet de manglende Oplysninger og Bevisligheder, uden at have modtaget disse. Ansættelsen af Skatteydere, hvis Opholdssted er ubekendt, eller hvis Opholdssted er udenfor Færöerne, uden at paagældende har nogen Ligningsmyndighederne bekendt Fuldmægtig paa Øerne, kan finde Sted, uden at vedkommende Skatteyder kan göre Krav paa at opfordres til at afgive yderligere Forklaring.

Derpaa foretages Ansættelsen af de övrige skattepligtige, hvorved foreliggende Oplysninger om Lön, Ejendom, Besætning, Fiskefangst m. v. samt Familiens Störrelse og Levemaade bedst muligt maa udnyttes. Opmærksomheden henledes i denne Forbindelse paa, at ifölge Skattelovens § 34 er offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Sparekasser, Rederier samt enhver, der til Stadighed beskæftiger lönnet Medhjælp i sin Virksomhed, forpligtet til, ifölge derom fremsat Anmodning, uden Betaling i kort betegnet Form, at meddele Ligningsmyndighederne alle de Oplysninger, der kan tjene disse til Vejledning ved Skatteansættelsen, saasom Fortegnelse over de af dem udbetalte Lönninger, Tantiemer, Gratialer og andet Vederlag med Angivelse af de paagældende Personers Navn og Bopæl. Praktisk vil det være, om Ligningsmyndighederne tilstiller Arbejdsgiverne trykte Formularer til Udfyldning — — med Oplysning om den udbetalte Lönning, idet det af Formularen tydeligt bör fremgaa, hvorvidt der udover den kontante Aflönning er Tale om Naturalydelser saasom Kost og Logis, som ifölge Loven skal medregnes ved Opgörelsen af Indtægten til den Værdi, som disse Ydelser efter Omstændighederne passende kan sættes til.

Ved Ansættelsen maa Ligninsgmyndighedernes Opmærksomhed være henledt paa, at det i saavel Skatteydernes som i Ligningsmyndighedernes Interesse er önskeligt, at saa mange som muligt indgiver Selvangivelse, hvorfor man ved Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt til det Belöb, som Indkomsten formenes at udgöre, bör lægge et passende Belöb for derved i kommende Aar at anspore Skatteyderne til at indgive Selvangivelse, jfr. herved de Virkninger, som Loven hjemler for de Personer, som ikke rettidig indgiver Selvangivelse.

Ligningslisterne. Inden 5. Februar udarbejder Ligningsmyndigheden Ligningslisterne, d. v. s. Fortegnelser over samtlige skattepligtige med Angivelse af hver enkelts fulde Navn og Bopæl, hans Indkomst og Skatteindtægt samt Störrelsen af den paalignede Skat. Ligningslisterne fremlægges til almindeligt Eftersyn i Tiden fra 5. Februar til 15. Februar med Oplysning om, at Klage over stedfunden Ansættelse skal indgives inden 18. Februar, hvorhos der tilstilles Skatteydere, som rettidigt har indgivet Selvangivelse, men hvis Indtægt ikke er taget til Følge, særlig Underretning herom med Oplysning om den Indkomst, hvortil de er ansat.

Klager over Ansættelsen. De herefter indkomne Klager behandles i Tiden fra 18. Februar til 1. Marts i et eller flere Möder, under hvilke der gives Klageren efter forudgaaende Tilsigelse Adgang til at fremkomme med yderligere Oplysninger, hvorefter der bestemmes de Ændringer, der vil være at foretage i Ansættelsen, og om den trufne Afgörelse gives der paagældende Underretning med Tilföjelse om, at Klage over Ligningsmyndighedens Ansættelse vil kunne indgives til Lagtingets Skatteudvalg (for Thorshavns Vedkommende Overligningskommissionen) inden 1 Maaned efter Underretningens Modtagelse.

Almindelige Bemærkninger om Ligning af Skat til Erhvervskommunen.

— — — Det paahviler Erhvervskommunen at meddele saavel den skattepligtige som Opholdskommunen Underretning om den ansatte Skatteindtægt og den paalignede Skat. Spörgsmaalet om Nedsættelse i den paalignede Skat til Opholdskommunen paa Grund af Erhvervsbeskatning og om Nedsættelsens Störrelse afgöres ved Forhandling mellem de interesserede Kommuner og Skatteyderen. Opnaas Overenskomst ikke, afgöres Spörgsmaalet af Lagtingets Skatteudvalg.

Almindelige Bemærkninger om Ligning af Skat paa Tilflyttere.

— — —

Om Afskrivning. — — — Afskrivningen fastsættes under Hensyn til Aktivernes formodede Levealder. — — — Det bemærkes, at der paa Anlæg, der er nedskrevet til Realisationsværdi, ikke kan foretages yderligere Afskrivninger, og at Afskrivninger paa Maskiner og Inventar ikke tillades til et lavere Belöb end Scrap-Værdien (Ophugningsværdien), der normalt vil kunne fastsættes til et Aars ordinær Afskrivning.

Nedenstaaende hidsættes enkelte Satser for Afskrivning:

Befordringsmidler: Lastautomobiler 20 pCt., Automobiler, som anvendes til erhvervsmæssig Udleje, 20 pCt., övrige Personautomobiler 15 pCt.

Bygninger: Paa Bygninger, der overvejende anvendes til Beboelse, Butik og Kontor, tillades ikke Afskrivning, medens der paa Bygninger, der er opfört paa lejet Grund, afskrives under Hensyn til Lejemaalets Tid. Fabriksbygninger, Lagerbygninger og Garagebygninger af Sten 2 pCt. Fabriksbygninger, Lagerbygninger og Garagebygninger af Træ 2—5 pCt. Afskrivningerne fastsættes paa Grundlag af Anskaffelsesprisen paa Bygningerne, medens der ikke kan afskrives paa Grundens Værdi. *Etablering* og Goodwill: Ingen Afskrivning. *Fiskekuttere:* Paa Skibsskroget efter Alderen 2—7 pCt., paa Motoren 8 pCt. I 1942 er vedtaget at tillade 10 pCt. af Kutterens samlede Værdi. *Forretningsinventar:* Butiks- og Kontorinventar 5 pCt. Hotelinventar 5 pCt., hvorimod der intet kan afskrives paa löst Inventar, der antages at være afholdt af Driften. *Köleanlæg:* 10 pCt. *Bageovne:* 5 pCt. *Elektromotorer* og Værkstedsmaskiner: 7½ pCt. *Mölleri-*, Mejeri- og Trykkerimaskiner 7½—10 pCt. *Dampskibe,* herunder Trawlere, efter Alderen 3—8 pCt., nu 10 pCt.

Forudsætningen for Godkendelse af skattefri Afskrivning maa være, at der er fört et ordentligt Driftsregnskab, som aabner Mulighed for Kontrol med Tilgang og Afgang paa Anlægskontoen og med Omfanget af medgaaede Vedligeholdelsesudgifter. Afskrivning er udelukket, hvor Fornyelse af Genstande foretages over Driften, og undertiden kan Vedligeholdelesudgifter blive saa store, at det drejer sig om Erstatningsanskaffelse, hvorved Levetiden forlænges udover det forudsatte.

Om Ligning af Indtægt af fast Ejendom. Indtægtssiden. Lejeværdien af Bolig i egen Ejendom maa regnes som Indtægt, hvad enten Skatteyderen har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej. Værdien ansættes til det Belöb, som ved Udleje kan opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, idet dog Lejen, naar særlige Forhold gör denne Maalestok mindre egnet, ansættes skönsmæssigt, jfr. senere om Skönsposter. Som Indtægt maa i Tilfælde af Udleje medregnes den indgaaede Leje. Herfra kan trækkes:

Udgiftssiden: Vedligeholdelsesudgifter med de reelt afholdte Belöb. Synes Udgiften stor, og kan den tænkes at omfatte Forbedringer, hvortil Udgiften ikke kan

fradrages, forlanges Dokumentation. Reparationer, som udföres af Ejeren selv, kan ikke fradrages. *Ejendomsskatter* og Renteudgifter kan fradrages. Omkostninger ved Optagelse af Laan, herunder Sagförersalær, Kurstab, Stempel m. v. kan normalt ikke fradrages i Indtægten.

Om Ligning af Fiskeres og Sömænds Indtægter. Som skattepligtig Indkomst skal opgives for det förste al den i det paagældende Aar indvundne Fangst eller udbetalt Lönning, dernæst Understöttelser samt iövrigt ethvert efter den almindelige Lovgivning indtægtsskattepligtigt Belöb, saasom Renteindtægt, Værdi af Bolig og Hjemmeforbrug af Fisk, Fugle, Kartofler og Törv, jfr. senere om Skönsposter. Endvidere er Værdien af Opholdet om Bord skattepligtig Indkomst. Det er formentlig mest praktisk at anbefale Fiskere og Sömænd at undlade at ansætte Kostværdien til et bestemt Belöb i Kroner, men kun paa Selvangivelsen at anföre Antallet af Maaneder eller Dage, idet Belöbet derefter kan ansættes efter ensartede Regler, jfr. senere om Skönsposter. Fra den samlede Bruttoindtægt kan fradrages de i det paagældende Aar *betalte* personlige Skatter og Forsikringer i Overensstemmelse med de almindelig Regler samt, forsaavidt angaar Fiskere med eget Fartöj, de paa Baad og Redskaber afholdte Driftsomkostninger.

Om Fastsættelse af Skönsposter. Af Hensyn til Ønsket om at skabe en retfærdig Ligning, er det af Betydning, at Skönsposter, hvor Tid og Sted gör Sammenligning mulig, behandles ensartet. Lagtingets Skatteudvalg har paa et den 18. Dec. 1939 afholdt Möde behandlet Spörgsmaalet og vedtaget nedenfor anförte Værdiansættelse for forskellige Skönsposter. Det bemærkes, at Udvalget forventer, at de fastsatte Belöb i Almindelighed lægges til Grund ved Ansættelsen for derved at undgaa, at Udvalget senere maa omgöre de af Ligningsmyndighederne foretagne Ansættelser.

Lejeværdi af Bolig. Værdi af *Bolig i egen Ejendom.* Værdien kan ansættes som följer:

I *Thorshavn:*

Gamle Bygninger	9 × 11 Alen	100 Kr.
Gamle Bygninger	10 × 12 Alen	200 Kr.
Bygninger med Trimpel og Kvist	10 × 12 Alen	325 Kr.
Bygninger med Trimpel og Kvist	12 × 14 Alen	450 Kr.
Bygninger i to Etager	10 × 12 Alen	600 Kr.

Större Bygninger og Lejligheder, som direkte kan sammenlignes med udlejede Lejligheder, ansættes til den positive Lejeværdi efter Skön i det konkrete Tilfælde:

I *Vaag, Tveraa, Vestmanhavn, Fuglefjord og Klaksvig:*

Gamle Bygninger	9 × 11 Alen	100 Kr.
Gamle Bygninger	9 × 12 Alen	200 Kr.
Bygninger med Trimpel og Kvist	10 × 12 Alen	275 Kr.
Bygninger med Trimpel og Kvist	12 × 14 Alen	375 Kr.
Bygninger i to Etager	10× 12 Alen	500 Kr.

Större Bygninger og Lejligheder, som direkte kan sammenlignes med udlejede Lejligheder, ansættes til den positive Lejeværdi efter Skön i det konkrete Tilfælde.

I *övrige Bygder:*

Gamle Huse	100—150 Kr.
nye Huse indtil 10 × 12 Alen	250 Kr.
indtil 12 ×14 Alen	325 Kr.
Bygninger i to Etager	450 Kr.

Landbrugsbesætninger m. v. samt Forbrug af egne Produkter.

Udbytte af Köer. Forsaa vidt Mælken sælges i Thorshavn, sættes Netto-Udbyttet pr. Ko til 200 Kr., ændret i 1942 til 300 Kr., medens Udbyttet i de Tilfælde, hvor Mælken iövrigt sælges til Trediemand, sættes til 150 (ændret til 200) Kr. I Tilfælde, hvor Mælken udelukkende anvendes til Ejerens eget Brug, sættes Udbyttet til 100 (ændret til 150) Kr.

Udbyttet af Faar. Udbyttet sættes til det Belöb, som fremkommer ved at multiplicere Antallet af de i Aarets Löb slagtede Lam med den paa Stedet gældende Pris pr. slagtet Lam, hvortil lægges Værdien af 1—1½ kg Uld pr. Moderfaar.

Udbyttet af Kartofler. Udbyttet sættes til det Belöb, som fremkommer ved at multiplicere den avlede Mængde Kartofler med den paa vedkommende Sted gældende Pris pr. Tönde Kartofler.

Hjemmeforbrug af Fuglefangst og Fisk sættes til *8* (ændret til 15) Kr. for hver Person, som Husstanden bestaar af.

Værdi af *Kost for Söfolk og Fiskere* om Bord i Skib. Værdien heraf sættes til 25 (ændret til 40) Kr. pr. Maaned.

Værdi af *Kost for Medhjælpere.* Værdien heraf sættes for Husassistenter til 400 Kr. pr. Aar. For Sygeplejeelever ligeledes til 400 Kr., medens det for Sygeplejersker og Læger med eet Værelse sættes til 800 Kr. og for Sygeplejersker og Læger med to Værelser til 1000 Kr. pr. Aar.

Værdi af *Törv.* Værdien heraf kan ansættes til 40 (ændret til 50) Øre pr. Löb.

22. Dec. — Lov for Færöerne Nr. 450 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 90 af 1. April 1925 om FORBUD MOD FISKERI MED BUNDSLÆBEVAAD. (Indföjet i Loven af 1925).

22. Dec. — An. Nr. 497 om Ændring i An. for Færöerne Nr. 226 af 22. Juni 1938 om Udövelse af TANDLÆGEVIRKSOMHED. (Indföjet i An. af 1938).

22. Dec. — An. Nr. 498 om Ændring i An. Nr. 49 af 11. Febr. 1920, hvorved Lov om JORDEMODERVÆSENET af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færöerne. (Indföjet i An. af 1920).

22. Dec. — An. Nr. 499 om Ændring i An. for Færöerne Nr. 35 af 26. Februar 1935 om Udövelse af LÆGEGERNING. (Indföjet i An. af 1935).

22. Jan. 1940 — An. (Nr. 19) om Ændr. i An. Nr. 272 af 22. Sept. 1937 vedr. APOTEKERVÆSENET paa Færöerne. (Indföjet i An. 1937).

19. Febr. — Skr. fra Indenrigsm. om KOMMUNELÆGERS BEHANDLING AF FATTIGE OG ALDERSRENTENYDERE.

I den med Amtets paategnede Erklæring af 5. Oktober f. A. hertil tilbagesendte Sag har Kommunelæge N. N. rejst Spörgsmaal om, hvorvidt det paahviler de færöske Kommunelæger vederlagsfrit at behandle fattige og Aldersrentenydere indenfor vedkommende Distrikt.

Endvidere har de færöske Kommunelæger forespurgt, om der tilkommer dem Dagpenge og Befordringsgodtgörelse, naar de foretager Rejser for at behandle de fornævnte Patienter.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Socialministeriet og Sundhedsstyrelsen meddele, at Indenrigsministeriet er enig med Amtet i at Kommunelægerne maa antages at være pligtige til vederlagsfrit at behandle fattige og Aldersrentenydere i Distriktet, og at man maa anse det for rimeligt, at der ved saadanne Lægebesög ydes Kommunelægerne Befordringsgodtgörelse af vedkommende Kommune efter tilsvarende Regler som de for Embedslægerne gæl-

dende, jfr. § 13 i Anordning Nr. 545 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 sættes i Kraft paa Færöerne.

For saa vidt man i Skrivelse af 13. September 1938 har udtalt, at der tilkommer Embedslæger, som foretager Rejser for at behandle fattige og Aldersrentenydere, Dagpenge og Befordringsgodtgörelse beregnet efter Reglerne i ovennævnte Anordnings § 16, skal man bemærke, at Spörgsmaalet herom har været Genstand for fornyet Undersögelse i Ministeriet, og man herefter maa holde for, at Embedslægerne ved saadanne Lægebesög kun har Ret til Dækning af de Befordringsudgifter, der afholdes i Anledning af Rejsen, og at disse Udgifter maa udredes af vedkommende Kommune, jfr. § 13 i nævnte Anordning.

23. Febr. — An. (Nr. 65) om Ændring i An. for Færöerne Nr. 161 af 29. Marts 1939 om FORSIKRING mod Følger af ULYKKESTILFÆLDE. (Indföjet i An. af 1939).

9. Maj — BESTEMMELSER (NR. 41) OM MIDLERTIDIG STYRELSESFORM PAA FÆRØERNE. (Bortfalden ved Lov af 23. Marts 1948 om Færöernes Hjemmestyre).

1 De ved nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden gældende Love, Anordninger og Retsforskrifter forbliver i Kraft i saa vidt Omfang som efter Forholdene muligt.

2 Hvor der i gældende Lovgivning m. v. er tillagt en Minister Beföjelse til administrativ Udfærdigelse af Forskrifter, udöves disse Beföjelser af Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Lagtingets Landsnævn.

3 Lovforskrifter, der vedrörer Færöerne, vedtages af Lagtinget — efter Forslag fra Lagtinget eller Amtet — og stadfæstes og kundgöres af Amtmanden.

4 Lovforskrifter, der vedrörer Statskassens Midler, udfærdiges og kundgöres af Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Lagtinget eller vedkommende Lagtingsudvalg.

5 Der udfærdiges snarest muligt Forskrifter til praktisk Ændring af de nugældende Regler om Anke og Kære af Retsafgörelser.

9. Maj — Midl. Best. for Færöerne (Nr. 2) OM KUNDGØRELSER.

1 De Retsvirkninger, der efter Lovgivningen er knyttet til Offentliggörelse i Statstidende, indtræder indtil videre for Færöernes Vedkommende ved tilsvarende Offentliggörelse i det til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Blad.

2 Indtil videre sker Kundgörelse af Lovforskrifter, Anordninger. Bekendtgörelser og lignende ved Offentliggörelse i det til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Blad.

Iövrigt gælder Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i Lov Nr. 51 af 1. April 1896.

10. Maj — Midl. Best. (Nr. 4) om BRUG OG UDLEJE AF SKIBE, hjemmehörende paa Færöerne.

1 Intet paa Færöerne hjemmehörende Skib — det være sig Fragtskib eller Fiskeskib — maa under nogen Form bortfragtes (bortlejes) til Udlandet (udenlandsk Statsmyndighed, Statsborger eller Firma m. v.) eller anvendes til Fragtfart eller lignende mellem udenlandske Pladser, medmindre Samtykke hertil meddeles af Amtet efter indhentet Erklæring fra Lagtinget eller Landsnevndin.

2 Hvor Hensynet til Øernes Forsyning med Varer eller anden Samfundsinteresse gör det paakrævet, kan Amtet efter indhentet Erklæring fra Lagtinget eller Landsnevndin paalægge Rederen af et Skib at foretage bestemte Rejser til Fragtrater, der bestemmes af Amtet under Hensyntagen til Fragtraternes almindelige Niveau paa Rejsens Tidspunkt.[1])

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 64 af 15. Dec. 1941.

3 Overtrædelse af nærværende Bestemmelser eller noget i Medför af Bestemmelserne givet Paabud straffes med Böder, der tilfalder Amtsfonden.

1. Juni — Bek. (Nr. 7) om Ændr. i GRINDEREGLEMENTET. (Jfr. Reglement for Grindefangsten af 1. Juni 1940).

1. Juni — REGLEMENT (NR. 23) OM GRINDEFANGSTEN paa Færöerne.

I Henhold til den Amtet ved § 9 i Kundgörelse for Færöerne Nr. 7 af 1. Juni 1940 tillagte Bemyndigelse kundgöres herved det for Færöerne gældende Reglement for Grindefangsten saaledes som dette er affattet ved Bekendtgörelse Nr. 137 af 14. Juni 1909, jfr. Bekendtgörelse Nr. 546 af 26. Oktober 1918, Nr. 533 af 6. Oktober 1920 ogNr. 195 af 20. Maj 1935, samt Kundgörelse for Færöerne Nr. 7 af 1. Juni 1940.[1])

1. KAP. *Om Tilsyn med Grindefangsten.*

1Overopsynet med Grindefangsten paa Færöerne paaligger Amtmanden sammesteds. Det er desaarsag hans Pligt nöje at paase Efterlevelsen af de i dette Reglement indeholdte Bestemmelser, at træffe de i saa Henseende fornödne Foranstaltninger og i det hele at være opmærksom paa alt, hvorved foranförte for Færöerne vigtige Erhvervsgren kan fremmes.

2 Sysselmanden bör paa sine aarlige Omrejser paase, at Grindebaadene er i forsvarlig Stand, og at der til enhver af dem haves de befalede Redskaber i brugbar Stand (§ 7); han affatter derhos aarlig Fortegnelse saavel over Baadetallet som Folkemængden i hver Bygd, hvilke Fortegnelser han har at tilstille de andre Sysselmænd, for saa vidt angaar de til deres Sysler hörende Grindedistrikter. Saa er han og ligesom hidtil at anse som Hvalinspektör og har som saadan det nærmeste Tilsyn med, at alt ved forefaldende Grindefangster gaar anordningsmæssig til. Han bör derfor, saa snart Grindebud bringes ham, straks begive sig til Grinden, og ligesom han overhovedet nöje bör vaage over, at enhver der efterkommer sin Pligt, saaledes har han navnlig at undersöge, hvorvidt Baadene er i forsvarlig Stand samt forsynede med de befalede Redskaber, og til den Ende lade sig disse forevise paa saa mange Baade, som Omstændighederne tillade.

3 Enhver Baad, der ror i Grind, bör have sin Formand. Han vælges af hele Baadmandskabet, og om Valget göres Indberetning til Sysselmanden, der paaser, at Formanden opfylder sin Pligt.

4 I enhver Hvalvaag ansættes derhos 4 Mænd som Grindeformænd. Disse Mænd træder ved forefaldende Grindefangster i Sysselmandens Sted, indtil denne ankommer, og bör de siden nöje efterkomme alt, hvad af denne paalægges dem, samt i det hele være ham behjælpelig i Udförelsen af hans Pligter saavel för som efter Grindens Dræbning.

Naar en Grindeformand skal ansættes, har Sysselmanden efter forudgaaet Bekendtgörelse at foranstalte Valget foretaget og om Udfaldet at göre Indberetning til Amtmanden. De til Hvalvaagen hörende Beboere, der ror i Grind, er berettigede til at deltage iValget, der gælder for 5 Aar. Hvilke Pladser der skulle betragtes som henhörende til Hvalvaagen, bestemmes af Amtmanden.

2. KAP. *Om Grindebud og de Redskaber, hvormed enhver Grindebaad bör være forsynet m. m.*

5 Naar Grindehval træffes af en Baad enten paa Havet eller i en Fjord, bör Baadens Mandskab straks give det sædvanlige Signal med et Klædemon fra Masten. Saasnart dette Signal bliver set fra noget Sted paa Landet, bör de der omkringboende ufortövet pr. Telefon, hvor saadan haves, af Telefonstationens Indehaver eller Personale efter Regler, der fastsættes af Amtmanden, eller ved Ilbud og de

[1]) Nu Sørenliggende.

sædvanlige Tegn med Rög og Lageners Udbredelse underrettes derom, hvorefter de bliver pligtige til paa samme Maade at befordre Efterretningen videre i Grindedistriktet, saa at den med muligste Hurtighed bliver bekendt overalt i Distriktet. Skulde Grindehval först opdages fra Landet, forholdes der ogsaa paa nysnævnte Maade, hvorved det dog bliver at iagttage, at Grindebud ikke afsendes, forinden det med Sikkerhed vides, at der virkelig er Grind i Nærheden.

6 Paa ethvert Sted, hvor saadant anses nödvendigt eller hensigtsmæssigt, beskikker Amtmanden en bosat og paalidelig Mand, hvem det særlig paahviler at afsende Grindebud og give de ovennævnte Tegn med Rög og Lageners Udbredelse, og som i ethvert Tilfælde, naar Forsömmelse i denne Henseende har fundet Sted, bliver at drage til Ansvar. Han maa derfor, saa ofte han enten formedelst Fraværelse eller af andre Aarsager hindres i selv at efterkomme de ham saaledes paalagte Pligter, træffe de fornödne Foranstaltninger til sammes Iagttagelse af andre. Iövrigt bliver disse Pligter at paalægge Bygdens Beboere efter Omgang og ikke nogen Besidder af en enkelt Gaard, medmindre ingen anden er bosat paa Stedet. Enhver, som begaar nogen Forsömmelse med at afsende Grindebud eller at give de i Forbindelse dermed foreskrevne Tegn, ifalder efter de befundne Omstændigheder en Böde fra 2 til 10 Kr.

7 Enhver Baad, som, efter at have erfaret Grindebud, fra sit Hjem begiver sig til Grinden, skal være forsynet med följende gode og brugbare Redskaber:

en Tolv- eller Timandsfarer med 4 Hvalvaaben og 3 Söknakroge, en Ottemandsfarer med 3 Hvalvaaben og 2 Söknakroge og

en Seks- eller Firemandsfarer med 2 Hvalvaaben og en Söknakrog.

Desuden skal enhver Baad være forsynet med behörige Liner eller Reb samt en Snöre med faste Sten saavel som med en Del löse Stene, hvilke sidste de Baade, der kommer langvejs fra, dog ikke behöver at indtage, förend de ere komne i Nærheden af Grinden. Det paaligger Baadens Ejer at sörge for, at de nævnte Redskaber til enhver Tid haves paa rede Haand i brugbar Stand, hvorimod dens Formand er ansvarlig for, at de medtages i Grind. Forsömmelse heraf anses med Böder fra 2 til 10 Kr., og har Ejeren derhos saavel i dette Tilfælde som, naar Sysselmanden ellers opdager, at noget af de befalede Redskaber mangler, eller at dette eller Baaden ikke er i forsvarlig Stand, inden en passende Frist, som Sysselmanden bestemmer, at afhjælpe de befundne Mangler eller for hver Dag, han sidder det ham givne Tilhold overhörig, at erlægge en Böde af 33 til 65 Øre.

8 Saavel Sysselmanden som Grindeformændene bör, naar de begiver sig i Grind, medföre et lidet Flag, fastgjort paa en kort Stang, der sættes agter i den Baad, hvorpaa de er. Tilsidesættes denne Bestemmelse, anses den paagældende med en Böde af 65 Øre.

3. KAP. *Om Grindens Drivning og Dræbning.*

9 De i de forskellige Hvalvaage ansatte Grindeformænd bör i Forening med Mandskabet paa Findingsbaaden, naar en saadan er til Stede, men i modsat Fald ene raade for, i hvilken Retning Grinden skal drives, og hvorledes Drivningen skal ske. I denne Henseende bör de fornemmelig tage Hensyn til den Retning, hvori Grinden gaar, hvis denne af sig selv skulde styre imod en eller anden bekendt god Hvalvaag. Men er dette ikke Tilfældet, da bör Drivningen efter Beskaffenheden af Vinden, Strömmen og andre Omstændigheder, og især hvis Grinden er meget vild og uregerlig, ske til den nærmeste Hvalvaag. Dog bliver altid, hvor det lader sig göre, en bekendt god Hvalvaag at foretrække for en mindre god, om denne endog er nærmere. Alle de övrige Baade er derimod pligtige uvægerlig og uden mindste Afvigelse at drive Grinden efter den af fornævnte Personer tagne Bestemmelse. I Overtrædelsestilfælde bliver den skyldige at anse med Böder, efter Omstændighederne fra 2 til 20 Kr. Enhver, hvis Pligt det er at have Tilsyn med Grindefangsten, bör, saasnart han er ankommen til Grinden, vaage over, at de i denne Paragraf foreskrevne almindelige Bestemmelser angaaende Grindens Driv-

ning nöjagtig fölges af enhver Baad især. Skulde Grindeformændene eller Mandskabet paa Findingsbaaden af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Drivningsmaade, böder enhver, som heri gör sig skyldig, fra 10 til 60 Kr.

10[1]) De Hvalvaage, hvortil Grinden altid, naar saadant er muligt, bör drives, er: Midvaag paa Vaagö; Vestmanhavn, Leynum og Thorshavn paa Strömö; Sundet mellem Strömö og Østerö samt Fuglefjord paa Østerö; Klaksvig og Vedvig paa Norderöerne; Sand og Husevig paa Sandö; Vaag, Trangisvaag, Famien og Kvalbö paa Suderö.

Herfra bör kun göres Undtagelse, naar man ved at drive Grinden til en af disse Pladser skulde udsætte sig for at tabe den.

11 Saasnart Grinden er kommet til Hvalvaagen, har Sysselmanden i Forening med de i samme beskikkede Grindeformænd alene at anordne det videre fornödne med Hensyn til Tiden og Stedet da Angrebet bör begynde, hvorledes dette skal ske, og hvorledes der i det hele med Dræbningen skal forholdes. Naar nogen ikke retter sig efter de saaledes tagne Bestemmelser i denne Henseende, bliver den skyldige at anse med en Böde fra 2 til 20 Kr. Skulde derimod Grindeformændene af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Dræbningsmaade, böder enhver af dem, der heri gör sig skyldig, fra 10 til 60 Kr., og er det Sysselmanden, der saaledes forser sig, bör han, forsaavidt Bestemmelsen i Lov af 29de December 1857 § 3 in fine ikke maatte komme til Anvendelse, være lige Böde underkastet.

12 Dersom det efter flere frugteslöse Forsög ikke skulde være muligt at bringe en Grind til at göre Landgang i den Hvalvaag, hvortil den er drevet, er det dog ingen tilladt at göre Brug af Harpuner, förend Sysselmanden i Forening med fire Grindeformænd, hvoraf i det mindste to ikke bor i bemeldte Hvalvaag, har erklæret, at Hvalfangsten hverken paa det eller noget andet Sted efter Rimelighed vil lykkes. Den, som for tidlig bruger Harpunen, böder fra 10 til 40 Kr., og mister desuden sin Fangst, der sælges til Fordel for Færö Amts ökonomiske Fond.[2])

Brug af eksploderende eller giftige Stoffer ved Dræbning af Grind er forbudt. Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 10 til 40 Kr.

4. KAP. *Om Vagthold, Grindens Belægning og Vurdering.*

13 Saasnart Grinden er dræbt, overtager Sysselmanden Opsynet over det hele. Han udsætter derfor straks det fornödne Vagthold, hvortil han bestemmer saa mange Baade og Folk, som efter Grindens Störrelse og Hvalvaagens Beskaffenhed samt andre Omstændigheder behöves, og giver disse den fornödne Anvisning, hvorefter de har at rette sig.

Dernæst lader Sysselmanden alle de övrige Baade drage i Land, og de Baade, som ankommer sildigere, henvises af Vagten til de Steder, hvor de kan landdrages.

14 Ligesom ingen maa undslaa sig for at efterkomme, hvad Sysselmanden i Henseende til de her ommeldte eller andre Punkter anordner, saaledes er alle pligtige at vise Vagten behörig Lydighed. Den, som vægrer sig ved at efterkomme saadant eller gör sig skyldig i simpel Ulydighed mod Vagten, straffes efter Forseelsens Störrelse og andre Omstændigheder med Böder fra 1 Kr. til 10 Kr. Skulde Vagten göre sig skyldig i Efterladenhed med Hensyn til den i Henhold til § 13 givne Anvisning eller i andre Maader forse sig, straffes den skyldige ligeledes efter Omstændighederne med en Böde fra 2 til 20 Kr.

15 Naar Vagten er ordnet og Baadene draget i Land, giver Sysselmanden Ordre til, at alle Hvalerne skal bringes saa höjt op paa Strandbredden som muligt,

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 38 af 28. Nov. 1944.
[2]) Nu Landskassen.

hvilket overalt, hvor Stedets Beskaffenhed tillader det, bör ske saaledes, at Hvalerne lægges ved Siden af hinanden og i det mindste med Hovedet udenfor Vandet, endog naar dette staar höjest. Dette Arbejde er alle Tilstedeværende pligtige at udföre med muligste Hurtighed og Orden. Skulde nogle Hvaler ligge saa langt ude i Vandet, at Baade bliver nödvendige for at faa dem landdragne, da bör Vagtbaade dertil bruges og efter Omstændighederne desuden flere beordres til at hjælpe, hvilke dog, saasnart Arbejdet er endt, igen bör drages paa Land.

16 Naar alle Hvalerne er bragte saa höjt op paa Land, som Omstændighederne tillader, opskæres de, for at Ködet saa vidt muligt kan holdes friskt. To af Grindeformændene bör have Tilsyn med, at dette sker med Hurtighed og Orden.

17 Sysselmanden udnævner imidlertid af de tilstedeværende tvende eller i fornödent Fald flere bekendte, upartiske, redelige og forstandige Mænd til at vurdere Grinden, hvilket fremdeles, ligesom det hidtil har fundet Sted, sker efter Maal, saaledes at en Hval, hvis Længde fra Øjet til Gatboret er 5 Alen, ansættes til en Gylden og de övrige i Forhold dertil, dog saaledes at Vurderingsmændene tillige tager tilbörligt Hensyn til Hvalernes Fedme og övrige Beskaffenhed.

18 Vurderingen, som snarest muligt skal iværksættes, bör begynde fra den ene Ende af Hvalvaagen og uafbrudt fortsættes til den anden Ende. Derved skal Sysselmanden tilligemed de tvende Grindeformænd, som ikke er beskæftigede ved Landdragningen m. v., være overværende. Vurderingsmændene indskærer i enhver Hval, hvormeget den vurderes til, og forsyner den desuden med Löbenummer, hvilket optegnes af Sysselmanden i den Orden, hvori det dikteres ham af Vurderingsmændene. Naar Vurderingen af Grinden er endt, og Vurderingen af Skaden er sket, bortsælger Sysselmanden eller en af ham antagen Person straks — forsaavidt det ikke hindres af Natmörke — det, der udlægges som Skadehval. Dækkes ikke Skaden, kan han udlægge mere.

5. KAP. *Om Grindens Beregning og Deling.*

19 Naar Vurderingsforretningen er endt, foretager Sysselmanden uden Ophold den fornödne Beregning, hvorefter Delingen af Grinden skal ske, og har han herved at forholde sig saaledes:

Naar hele Vurderingsbelöbet er optalt, bliver i samme först at fradrage:

a) ..... udgaaet.

b) *Findingshval.* Denne tilfalder den Baad, som enten fra Land kommer först til Grinden eller först har fundet Grinden i Söen og forfulgt samme, indtil man paa Landet har faaet Underretning derom. Naar en Grindeflok först ses fra Land, og der derfra gives Tegn til en Baad paa Söen, og denne först kommer til Grinden, da deles Findingshvalen i to lige Dele mellem denne Baad og den eller dem, der har givet Tegnet. Paa samme Maade forholdes der, medmindre Forholdet er ordnet ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 2, jfr. § 14, i Lov for Færöerne Nr. 170 af 18. Maj 1937 om Grandestævne m. m., naar Bud om en Grindeflok göres fra en Bygd til en anden, og Baad fra den sidste först kommer til Grinden. Opdager flere Baade paa een Gang en Grindeflok, da deles Findingshvalen lige imellem dem. Findingshvalen udvælges af hele Fangsten af dem, som er berettigede til samme, og Hovedet tilfalder efter gammel Skik den, som först har set eller hört Grinden.

c) *Madhval*, hvis Störrelse bestemmes af Sysselmanden i Forhold til Fangsten og den tilstedeværende Folkemængde. Den udlægges snarest muligt, efter at Drabet er endt. Bestemmelserne for dennes Fordeling m. m. kan fastsættes ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 2, jfr. § 14, i Lov for Færöerne Nr. 170 af 18. Maj 1937 omGrandestævne m. m. —

d) ..... udgaet.

e) ..... udgaaet.

f) *Skadehval*, det er: Erstatning for Mandsskade, der ikke er af en saadan Art, at det lidte Tab erstattes efter Ulykkesforsikringsloven, og Beskadigelse af Baade

og Redskaber i Anledning af Grindefangsten. Denne bestemmes af to dertil af Sysselmanden udnævnte Vurderingsmænd, blandt hvilke altid bör være en i Baadebygning kyndig Mand, naar en eller flere Baade ved Fangsten er blevet beskadigede eller aldeles ödelagte. Skaden ansættes stedse til en bestemt Pengeværdi og udbetales Vedkommende af Færö Amts ökonomiske Fond.[1]) Der skal ved hver Fangst forlods udlægges saa megen Hval, at dens Værdi stemmer med det Belöb, hvortil Skaden er ansat, og bliver det saaledes udlagte derefter at forauktionere af Sysselmanden og Belöbet at indbetale i den ökonomiske Fond. For bortkomne eller helt beskadigede Hvalvaaben udleveres der de paagældende Skadelidte, i Stedet for Skadeserstatning i Penge, Hvalvaaben af Staal, som Sysselmanden besörger anskaffede og udleverede for den i hvert enkelt Tilfælde udlagte Skadehval. Der tilstaas dem, der vurderer Skaden, en af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde i Forhold til Arbejdets Omfang og det dermed forbundne Ansvar bestemt Betaling.[2])

g) *for Vagthold* til hver Mand og Baad, som dertil bruges, ½ Skind om Dagen og 1 Skind om Natten.[3])

h) *til Vurderingsmændene* i Forening, hvad enten de er to eller flere, 2 Skind for hvert Hundrede Hvaler, som de har vurderet.

i) *til Sysselmanden for Delingen og Beregningen m. v.* 1 pCt. og til enhver af de 4 Grindeformænd ½ pCt.[3])

Ved hver i Kvannesund indtrædende Grindefangst udlægges forlods indtil videre 10 pCt. af hele Fangsten, der sælges ved offentlig Auktion til Dækning af Udgifterne ved Anlæg af en Stendæmning paa Sandoyri til Forbedring af Hvalvaagen.[4])

20 Det, som, efter at disse Poster er fradraget hele Belöbet, bliver tilbage, kommer som Partehval til almindelig Deling. Naar der ikke bliver mindst ½ Skind Hval til hver Baadspart, jfr. § 23, tilfalder Halvdelen Fangstmændene. Den anden Halvdel bortsælges ved offentlig Auktion til Fordel for en i ökonomisk Fonds Regnskab etableret Konto for Skadehval.

Sysselmanden opfordrer Fangstmændene til at melde sig til Grindeformændene inden en af ham fastsat kort Frist, og Stridigheder om, hvem der skal anses som Fangstmænd, afgöres af Sysselmanden efter Forhandling med Grindeformændene. Sysselmanden er bemyndiget til at udpege en eller flere af disse til at modtage det, der udlægges til Fangstmændene, og foretage den videre Fordeling. Den Del af Fangsten, som tillægges Fangstmændene, fordeles saaledes, at der tillægges de anvendte Fangstbaade 1 Andel til hver Firemandsfarer, 2 Andele til en Seksmandsfarer, 3 Andele til en Ottemandsfarer og 4 Andele til en Timandsfarer, medens hver Fangstmand faar en Andel.

21 udgaaet.

22 Partehvalen fordeles efter de i det följende opstillede Regler imellem Beboerne af det vedkommende Grindedistrikt og de Mænd udenfor samme, der er ankomne til Grinden, förend Vurderingen er endt.

23 Til enhver af de forskellige Hvalvaage skal for Fremtiden höre följende Distrikter, der alle faar fulde Parter:

I. Norderöernes Syssel:
   a. Til Kvannesund og Vedvig: Norderöernes Syssel og Østsiden af Østerö (Avevig til Gjov).
   b. Til Klaksvig:
      Norderöernes Syssel og Østsiden af Østerö (Avevig til Gjov) og Vestsiden af Østerö, der dog kun faar halve Parter.

---

[1]) Nu Landskassen.
[2]) Som ændret vedBek. Nr. 13 af 8. Maj 1953.
[3]) Som ændret ved Bek. Nr. 13 af 8. Maj 1953.
[4]) Som ændret ved Bek. Nr. 46 af 30. Okt. 1941.

II. Østerö Syssel:
a. Göte, Fuglefjord og Fundingsbotn:
Østerö og Norderöernes Sysler.
b. Til Sundet mellem Strömö og Østerö
Strömö og Østerö Sysler.

III. Strömö Syssel:[1])
a. Til Thorshavn:
Strömö Syssel og Vestsiden af Østerö samt Strækningen Østnæs—Mjóanes paa Østerö og Vága sýsla ½ partar.
b. Til Kvalvig:
Ligesom Sundet, (jfr. ovenfor).
c. Til Vestmanhavn og Saxen:
Strömö og Vaagö Sysler samt Vestsiden af Østerö fra Østnæs til Ejde, der dog kun faar halve Parter.

IV. Vaagö Syssel:
Til Midvaag:
Vaagö Syssel og Vestsiden af Strömö, Hestö og Kolter samt Østsiden af Strömö og Nolsö, der dog kun faar halve Parter.

V. Sandö Syssel:
Til alle Hvalvaage:
Sandö Syssel.

VI. Suderö Syssel.
Til alle Hvalvaage:
Suderö Syssel.

Hvor der ovenfor er fastsat halve Parter, bortfalder disse, naar Grinden er saa lille, at der kun kan blive ½ Skind pr. Baad, naar disse halve Parter bortfalder.

Forövrigt er det den almindelige Regel, at de udenfor Distriktet boende Mænd over 15 Aar, der ankommer til Hvalvaagen, inden Vagthold er sat, erholder hele Parter, og de, der ankommer efter denne Tid, men inden Vurderingen er endt, halve Parter, samt at Delingen til enhver Bygd og til Thorshavn sker efter Folketal, 25 Personer regnede til hver Baadspart. Naar der ved Beregningen udkommer Brökdele af Skind til en Bygd eller et Nr., udlægges saadanne Brökdele som Regel ikke, men afrundes som Regel saaledes, at halve Skind eller derover regnes til hele Skind, og hvad der er under halve Skind bortfalder, medmindre Bygden ikke tager til en hel Baad.

24 Skulde nogen Grindefangst falde paa andre end de nævnte Steder, da bliver den at fordele som følger:

I. i Norderöernes Syssel:
a) overalt Østen for Mulen (fra Skoratange ved Nordöre til Mulen) ligesom i Kvannesund og Vedvig.
b) overalt Vesten for Mulen (fra Skoratange ved Nordöre til Mulen) ligesom i Klaksvig.

II. i Østerö Syssel:
a) overalt paa Østsiden af Østerö (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Göte og Fundingsbotn.
b) overalt paa Vestsiden af Østerö (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Sundet.

III. i Strömö Syssel:
a) overalt paa Østsiden af Strömö:
1. fra Kirkebönæs til Hvidenæs samt Nolsö ligesom i Thorshavn.
2. fra Hvidenæs til Skai ligesom i Sundet.

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 38 af 28. Nov. 1944 og Bek. Nr. 13 af 8. Maj 1953.

b) overalt paa Vestsiden af Strömö (fra Kirkebönæs til Skai), Hestö og Kolter ligesom i Vestmanhavn.

IV. i Vaagö Syssel:
overalt ligesom i Midvaag.

V. i Sandö Syssel:
overalt ligesom paa Sand.

VI. i Suderö Syssel:
overalt ligesom i Vaag, Trangisvaag, Famien og Kvalbö.

25 For desto hurtigere at kunne beregne, hvormeget der efter de ovenanförte Bestemmelser tilkommer enhver, bör Sysselmanden stedse have det nödvendige Antal Blanketter, indrettede efter de Skemaer, som af Amtmanden bliver ham at meddele, paa rede Haand for at kunne tage dem med sig, naar han begiver sig til nogen Grindefangst.

26 Saasnart Sysselmanden har fuldfört Beregningen og Delingen, bekendtgör han for den tilstedeværende Forsamling, hvor mange Hvaler der er dræbt, hvor meget de er vurderede til, hvor stor hver Baadspart derefter bliver, og i hvilken Hval samme er udlagt.

27 Delingen bör foretages med den störst mulige Hurtighed, og derfor skal dermed stedse begyndes paa saa mange Steder, som det kan ske, uden at derved foraarsages Forvirring eller Uorden.

28 De Hvaler, som opflyder eller opfiskes i Hvalvaagen, efter at Sysselmanden har begyndt sin Beregning, men dog förend Delingen er endt, bliver at fordele tillige med det, som, naar enhver har faaet sin Part, maatte blive tilovers af Partehvalen, mellem de Baade, som maatte være ankommet, efter at Sysselmanden har begyndt Beregningen. Men det Overskud, som endnu derefter kunde haves, bortsælges af Sysselmanden til den höjstbydende, og Indtægten tilfalder Færö Amts ökonomiske Fond.[1])

Paa samme Maade forholdes der med de Hvaler, som i de to förste Dage efter Dræbningen opflyder eller opfiskes i selve Hvalvaagen, dog efter Fradrag af en Trediedel til Finderen.

29 De Hvaler, som efter den i Slutningen af forrige Paragraf ommeldte Tid antræffes, tilfalder derimod udelt Finderen.

30 Enhver er pligtig til at lade den ham tilfaldende Andel afhente inden 6 Timer efter at Delingen er endt, medmindre han underretter Sysselmanden om, at han er forhindret i at afhente Andelen til den foreskrevne Tid, i hvilket Tilfælde Sysselmanden kan tilstaa en yderligere Udsættelse paa 6 Timer.

Afhentes Hvalparterne ikke inden den foreskrevne Tid, bortsælges de til den höjstbydende, og Indtægten tilfalder den ökonomiske Fond, medmindre den udeblevne godtgör, at han ved Uvejr eller af anden antagelig Grund har været forhindret i at lade sin Part afhente betimelig.

Sysselmanden bör paase, at Indvoldene og andet Affald af de udleverede Hvaler paa billigste Maade bortskaffes inden 3 Gange 24 Timer, efter at Delingen er endt. Han skal derfor være bemyndiget til at afslutte Overenskomst med Beboerne ved Hvalvaagen angaaende Betalingen for dette Arbejde. De dermed forbundne Udgifter udredes af den ökonomiske Fond.

17. Juni — Midl. Best. (Nr. 13) om visse PROCESSUELLE OG ADMINISTRATIVE FORHOLD.

9 De Overværgeraadet ved Lov af 12. Juni 1922, jfr. Lovbekendtgörelse Nr. 139 af 31. Marts 1926 tillagte Beföjelser, der efter Ikrafttrædelsen i det övrige Rige af Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg har været udövet af Landsnævnet for Börneforsorg, udöves indtil videre af et særligt Nævn, bestaa-

[1]) Nu Landskassen.

ende af en af Amtmanden over Færöerne udpeget Person som Formand og iövrigt af Medlemmerne af Færöernes Lagtings Landsnævn.

10 De Retsvirkninger, der i Lov Nr. 123 af 15. April 1930 om Aktieselskaber og Lov Nr. 155 af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. er knyttet til et Selskabs Anmeldelse til eller Optagelse i det i Köbenhavn förte Aktieselskabs-Register, knyttes indtil videre til Selkabets Anmeldelse til eller Optagelse i den af Landfogeden (Politimesteren) paa Færöerne i Henhold til § 6 i Bekendtgörelse Nr. 302 af 14. November 1930 förte Protokol, saaledes at de Overregistrator i Loven paalagte Forretninger indtil videre udföres af Landfogeden (Politimesteren). De Afgifter og Gebyrer, der efter Loven tilkommer Statskassen, indbetales til Færöernes Oppebörselskontor.

11 Skibsregisteret i Thorshavn træder indtil videre i enhver Henseende i Stedet for Skibsregisteret i Köbenhavn. Afgifter og Gebyrer vedrörende Skibsregistrering indbetales til Færöernes Oppebörselskontor.

De i Lovbekendtgörelse Nr. 103 af 4. Maj 1927 omhandlede Retssager anlægges indtil videre ved Færöernes Söret.

De Beföjelser, der i Lovbekendtgörelse Nr. 177 af 15. April 1930 om Tilsyn med Skibe er tillagt Overskibsinspektören, Ministeriet, Overskibssynet og Höjesteret, udöves indtil videre af Landfogeden (Politimesteren), Amtet og Færöernes Söret, saaledes at Söretten udöver saavel Overskibssynets som Höjesterets Beföjelser.

12[1]) De i Lovbekendtgörelser Nr. 254 og 255 af 25. Juli 1938 samt i Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930 bestemte Tilsyn med Banker og Sparekasser samt Sygekasser udöves indtil videre af en eller flere af Amtet dertil udpegede Personer.

Udgifterne ved Tilsynet afholdes af Statskassen. Til Dækning af Udgifterne opkræver Færöernes Oppebörselskontor de i fornævnte Lovbekendtgörelser fastsatte Afgifter.

17. Juni — Midl. Best. (Nr. 14) om FORSIKRINGSVIRKSOMHED.

1 Der oprettes pr. 1. Juli 1940 et gensidigt Forsikringsforbund for Færöerne med det Formaal, saalænge de nuværende af Krigsforholdene följende unormale Tilstande vedvarer, at samle mest muligt af Forsikringsvirksomheden paa Færöerne bortset fra Livsforsikring. Forbundet Navn er »Tryggingarsambandið Föroyar« (Forsikringsforbundet Föroyar, gensidigt Forsikringsforbund)[2])

2 Följende for Tiden paa Færöerne virkende gensidige Forsikringsselskaber indgaar som Underafdelinger i det i § 1 nævnte Forbund:

1. Krigsforsikringen for Fiskefartöjer paa Færöerne.
2. Færöernes Gensidige Brandforsikring (Föroya Brunatrygging), og Den Gensidige Brandforsikring for Skolebygninger paa Færöerne, som en fælles Underafdeling.
3. Færöernes Ulykkesforsikring (Föroya Vanlukkutrygging).

Andre bestaaende Selskaber end de foran nævnte og bestaaende Agenturer for Selskaber kan med nedennævnte Begrænsning bevare deres hidtidige Forsikringsportefölje, men ikke nytegne Forsikringer efter 1. Januar 1943.

De bestaaende gensidige Selskaber kan efter Hovedbestyrelsens nærmere Bestemmelser optages som Afdelinger i Forsikringsforbundet paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar. Bestaaende ikke-gensidige Selskaber og bestaaende Agenturer kan efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse tilsluttes Forsikringsforbundet paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar.

Der oprettes straks indenfor Forbundet en Underafdeling for Sö- og Transportforsikring, hvilken Afdeling faar Eneret til at tegne al Sö- og Transportforsikring,

[1]) Ved Bestemmelser Nr. 12 af 31. August 1945 er Reglerne om midlertidigt Tilsyn med Banker og Sparekasser ophævet. Det nævnte Tilsyn med Sygekasser er bortfaldet.

[2]) Jfr. Justm. Skr. 19. Apr. 1952.

der ligger over den Sum, som efter de hidtil gældende Regler har kunnet dækkes i Færöernes Gensidige Forsikringsforening for Skibe eller Suderö Gensidige Fiskeriforsikring.

Selskaber eller Agenturer, der tegner Forsikringer i Strid med de i denne Paragraf indeholdte Regler, straffes med Böde, der tilfalder Amtsfonden.[1])

3 De af Forbundet overtagne Risici genforsikres i fornödent Omfang. Genforsikring, som ikke kan dækkes paa Færöerne, skal söges dækket i britiske Selskaber.

4 Det i §§ 1—2 nævnte gensidige Forsikringsforbund er fra 1. Juli 1940 (jfr dog Bestemmelsen i § 2, 1. Stk.) eneberettiget til at tegne andre nye Forsikringer af færösk Ejendom eller Interesse end Livsforsikringer og opretter i fornödent Omfang særlige Underafdelinger for saadanne Arter af Forsikringer, som ikke omfattes af en af de i § 2 nævnte Underafdelinger. Al Forsikringsvirksomhed skal udöves paa Grundlag af Gensidighed mellem de enkelte Forsikringstagere.

Uanset Forbundets Eneret kan Bestyrelsen tillade, at enkelte Arter af Forsikring eller enkelte særlige Forsikringer fortsat tegnes udenfor Forbundet.

5 For Forbundets Virksomhed gælder Bestemmelserne i Lov Nr. 155 af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. med de Ændringer, der följer af de for de enkelte Underafdelinger gældende særlige Bestemmelser.

De nærmere Regler for Forsikringsforbundets og Underafdelingernes Virksomhed og Organisation fastsættes ved Vedtægter, der vedtages af Lagtinget og stadfæstes af Amtmanden.[2])

For Forbundets Virksomhed gælder endvidere Bestemmelserne i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler, undtagen forsaavidt angaar Selskabets Genforsikringsvirksomhed og tvungen Medlemsskab samt Krigsforsikring.

6 Forsikringsforbundets Virksomhed ledes af et Repræsentantskab og en Bestyrelse.

Repræsentantskabet bestaar af et af hver Underafdeling valgt Medlem.

Bestyrelsen bestaar af 5 Personer, der vælges henholdsvis en af Repræsentantskabet, 2 af Lagtinget og 2 af Amtmanden.[3])

Det offentlige Tilsyn med Forbundet föres af to henholdsvis af Amtmanden og af Lagtinget dertil udpegede Personer. Udgifterne ved Tilsynet afholdes af Forbundet.

7 Der kan ved Lov paalægges Forbundet en Amtskommunen tilfaldende Afgift for den Forbundet meddelte Eneret.

5. Juli — Bek. (Nr. 17) om Udförelse af LÆRERGERNING VED VIKAR.

1 Dersom en Lærer grundet paa Sygdom eller anden ham utilregnelig Aarsag, for Lærerinders Vedkommende tillige grundet paa Svangerskab, nödsages til at lade sin Skolegerning udföre af Vikar, skal Meddelelse herom — i Sygdomstilfælde bilagt med behörig Lægeattest — straks indsendes gennem Skolekommissionen og Forstanderskabet til Skoledirektionen. Der göres samtidig Indstilling om, hvem der skal vikariere og om Vikarens Vederlag.

Saavel Vikaren som dennes Vederlag skal godkendes af Skoledirektionen.

2 Udgifterne til Vikar efter foranstaaende Bestemmelse afholdes af det offentlige, saaledes at Amtsfonden og for de i Thorshavn ansatte Læreres vedkommende tillige Thorshavn Kommune bidrager til Udgifterne med en til Amtsfondens og Kommunens Andel af Grundlönnen for den paagældende Stilling svarende Andel, mens Resten afholdes af Statskassen.

3 Har en Lærer været sygemeldt i ¾ Aar, nedsættes hans Lönning med Tillæg fra

---

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 57 af 21. Dec. 1942. Jfr. ogsaa midl. Best. Nr. 39 af 23. Dec. 1943 og Nr. 54 af 11. Dec. 1944.

[2]) Jfr. Vedtægter af 22. Nov. 1940.

[3]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 53 af 11. Dec. 1944.

dette Tidspunkt til $^2/_3$, saaledes at $^1/_3$ af Lönningen anvendes som Bidrag til Udgifterne til Vikaren.

Har den paagældende tidligere været sygemeldt i længere Perioder, der har strakt sig over ialt 1 Aar, indtræder den i Stk. 1 omhandlede Begrænsning i Retten til fri Vikar allerede efter en Maaneds Sygemelding, forsaavidt der ikke siden sidste langvarige Sygemelding er forløbet en sammenhængende Periode af 3 Aar, i hvilken den paagældende ikke har haft over 30 Sygedage ialt.

Har en Lærer gennem en Aarrække jævnlig forsömt i kortere Perioder enkelte Dage medregnet, kan Skoledirektionen bestemme, at de ved den paagældende Lærers Sygelighed fremtidig forvoldte Vikarudgifter skal betales med $^1/_3$ af Læreren selv, saaledes at kun $^2/_3$ afholdes af det offentlige.

4 Saafremt den af en Lærer fremlagte Lægeattest giver Haab om Helbredelse, og Læreren er i Stand til i væsentlig Grad at deltage i Undervisningen, kan Skoledirektionen tillade, at den paagældende Lærer til Hjælp til Undervisningen antager en af ham lönnet Hjælpelærer. Hjælpelæreren og dennes Honorar skal godkendes af Skoledirektionen.

Skoledirektionen kan, hvis det skönnes formaalstjenligt, bestemme, at der af det offentlige skal ydes Tilskud til Hjælpelærerens Lönning efter de foranstaaende Regler.

5 Ønsker en Lærer i andre Tilfælde at lade sin Skolegerning udföre af Vikar for kortere eller længere Tid, skal Andragende herom i Forvejen indgives til Skoledirektionen gennem Skolekommissionen og Forstanderskabet med Oplysning om Grunden til den önskede Fritagelse samt med Forslag til en Vikarordning.

Udgifterne til Vikar afholdes i disse Tilfælde af den paagældende Lærer selv.

12. Aug. — Bek. (Nr. 21) om DEPONERING.

Det bekendtgöres herved, at Amtet under Dags Dato i Medför af § 6 i Lov Nr. 29 af 16. Februar 1932 om Skyldneres Ret til at frigöre sig ved Deponering har godkendt Færöernes Oppebörselskontor i Thorshavn som lovligt Forvaringssted i Henhold til nævnte Lov.

1. Okt. — Midl. Best. (Nr. 31) om KONTROLLERET FAMILIEPLEJE til visse Personer paa Færöerne.

I Medför af § 2 i Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939 fastsættes herved i Overensstemmelse med Vedtagelse af Færöernes Lagting följende:

1 I kontrolleret Familiepleje efter nedenstaaende Regler kan anbringes saadanne sindssyge, aandssvage, Epilektikere, vanföre, lemlæstede, talelidende, blinde og dövstumme, der har dansk Indfödsret og er forsörgelsesberettiget paa Færöerne.

Lige med en indfödt anses i denne Henseende en fraseparereret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfödsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfödsret.

2 Begæring indgives af Andrageren (dennes Værge) til Kommunalbestyrelsen paa Blanketter, hvortil der fastsættes Formularer af Ulykkesforsikrings-Raadet paa Færöerne.

Begæringen skal indeholde de til Bedömmelse af Andragerens Forhold og Sygdom fornödne Oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af fornödne Legitimationspapirer og Bevisligheder, og den skal være forsynet med en af Andrageren (dennes Værge) paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han og Værgen ude af Stand til at udstede en skriftlig Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af to med vedkommende Forhold nöje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornödent bevidnes af Øvrigheden.

Det paahviler den, der fremsender Begæring, samtidig med Begæringens Indgivelse at fremskaffe en Lægeerklæring, der affattes og indsendes efter Ulykkesfor-

sikrings-Raadets nærmere Bestemmelse, dog saaledes at den paagældende Læge i Erklæringen afgiver Indstilling om, hvor den paagældende bör anbringes i Pleje.

Spörgsmaalet om, hvorvidt den paagældende bör anbringes i kontrolleret Familiepleje, kan endvidere rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af Amtmanden.

3 Begæringen videresendes af Kommunalbestyrelsen til Sorenskriveren (Dommeren) paa Færöerne, ledsaget af en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen om Andragerens ökonomiske Forhold i det hele.

Sorenskriveren (Dommeren) afgiver Sagen til Ulykkesforsikrings-Raadet til Afgörelse af Spörgsmaalet om, hvorvidt Andrageren bör anbringes i kontrolleret Familiepleje, og i bekræftende Fald, i hvilket Hjem vedkommende bör anbringes.

Om Raadets Afgörelse tilsendes der Opholdskommunen, vedkommende Læge og Amtmanden Meddelelse.

Raadets Afgörelse kan indbringes for Amtmanden.

4 Raadet er berettiget til af vedkommende Sygekasse- eller Sygeforeningsbestyrelser, Kommunalbestyrelser, Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Kliniker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære at faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning, herunder Hospitalsjournaler og hvad der dertil hörer eller Afskrifter af samme; endvidere er Raadet berettiget til at forlange optaget retsligt Forhör i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 1018 og faa Udskrift deraf.

Andrageren er forpligtet til efter Raadets Bestemmelse at underkaste sig Lægeundersögelse, eventuelt af Raadets Læger, samt om fornödent Indlæggelse til Observation, ligesom vedkommende og hans Værge er forpligtede til efter Tilsigelse at give Möde i Raadet for at afgive Forklaring. Eventuelle hermed forbundne nödvendige Rejseudgifter betales af Raadet, ligesom de af Raadet begærede Lægeattester betales af dette.

5 Det paahviler Kredslægerne at före Tilsyn med de Hjem, hvor der i Henhold til foranstaaende Regler maatte være anbragt Personer i kontrolleret Familiepleje. Om eventuelt forefundne Misligheder indsender Lægen Beretning til Ulykkesforsikrings-Raadet, ledsaget af Indstilling om, hvorledes saadanne Misligheder kan afhjælpes, herunder om det skönnes nödvendigt at anbringe vedkommende i et andet Hjem.

Ulykkesforsikrings-Raadet kan meddele Hjemmet Paalæg og træffe Bestemmelse om, at vedkommende skal anbringes i et andet Hjem. Om Afgörelsen sendes Underretning til Færö Amt.

6 Til det Hjem, hvor Andrageren anbringes, udbetales ved Færö Amts Foranstaltning gennem Færöernes Oppebörselskontor 180 Kr. aarlig foruden samme Tillæg, som til enhver Tid er tillagt Alders- og Invaliderentenydere. Beløbet udbetales kvartalsvis forud af Færö Amts Repartitionsfond.[1])

Naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan der af Amtet tilstaas Hjemmet et Tillæg, der fastsættes for höjst et Aar ad Gangen.

Af samme Fond udredes Udgifterne ved den i § 2 omhandlede Lægeerklæring.

Af disse Udgifter refunderer Staten de ¾ og vedkommende Sognekommune ¼.

Statens Tilskud udredes kvartalsvis bagud efter behörig dokumenteret Opgörelse fra Amtsrepartitionsfonden. Paa Tilskudet kan der anvises Forskud efter Amtets nærmere Bestemmelse.

7 Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft den 1. Oktober 1940.

18. Okt. — SKIPAN FYRI VEGMENN við almennar vegir í Föroyum (sbr. vegareglugerð 19. des. 1940).

1 Vegmaðurin verður settur av Föroya vegastýri og næsti yvirmaður hansara

1) Jfr. Ll. Nr. 21 af 7. Febr. 1950.

er løgtingsverkfrøðingurin. Vegmaðurin er skyldigur at gera, sum henda skipanin sigur, og løgtingsverkfrøðingurin skipar fyri.

2 Vegmaðurin hevur vandaliga umsjón við teimum vegastrekkjum, sum hann hevur í hondum. Hann ger allar tær umvælingar, sum hann er førur fyri sjálvur.

Har sum umvælingin krevur arbeiðisfólk, annaðhvørt tí arbeiðið er nógv ella skal gerast skjótt, stendur vegmaðurin fyri hesum arbeiðisliði og tekur lut í arbeiðinum, umframt førir hann lista yvir teimum einstøku arbeiðismonnum, tíð teirra og arbeiði.

3 Vegmaðurin kannar og vísir á tey støð, haðan kommunan kann ogna sær hóskandi vegatilfar og gevur leiðbeining í viðferð, t. d. sálding av hesum tilfari. Hann sigur umframt kommuni frá hvussu nógv, ið krevur til av ymsum vegatilfari í heilum og í serligum førum, og ansar hann eftir, at hetta er til taks fram við veginum, soleiðis sum hann skilar til.

4 Vegmaðurin er skyldigur at beina burtur av veginum kava og annað, sum kann vera til bágs, sum t. d. skriður og grót, og kann hann, har sum tað er neyðugt fyri at halda samferðsluni uppi, krevja at kommunan veitir honum ta hjálp, ið tørvar.

5 Tað er skylda vegmannsins sum skjótast at fáa vegirnar í góðan og einsháttaðan stand og síðan halda teir í sama standi.

Til tess skal vegmaðurin m. a.:

a) ferðast um vegirnar sum oftast — serliga aftaná liggjandi ringt veður og toybil — og ansa eftir støðum har, sum vegurin er veikur ella skalaður (hol og hjólfar) og bøta um tey sum skjótast,
b) reinska veitir og dýpa tær, um tørvur er á tí, soleiðis at tær veita burtur alt vatn av regni og bráðnaðum kava,
c) vita eftir, um har eru tiptar rennur ella grót rapað niður í tær,
d) skera flag har, sum tað forðar vatninum í at renna burtur,
e) eftirhyggja og væla um flagjaðarar og grótveggir,
f) hava umsjón við brúgvum, undirbygningi og yvirbygningi, haruppi í eisini rekkverki,
g) reisa aftur niðurdotnar stabbar og í staðin fyri burturtiknar seta aðrar, hartil kommunan veitir ta hjálp, sum tørvar, og
h) uppafturreisa dottnar kilometrasteinar, somuleiðis sum hann skal boða kommununi frá, tá kilometrasteinar vanta í.

6 Vegmaðurin førir gjølla dagbók yvir arbeiði sínum og umsjónum við vegunum, haruppi í ein greiniligur tímalisti.

Í seinasta lagi ein mánað aftaná, at hann hevur tikið við starvinum, fær hann løgtingsverkfrøðinginum eina skrivliga frágreiðing frá vegunum og standi teirra — og síðan gevur hann tvær reisur um árið, nevniliga 1. apríl og 1. oktober, eina slíka frágreiðing. Hesum frágreiðingum fylgja:

Dagbókin,
greinilig uppgerð viðvíkjandi brúki av tilfari (lass ella m^3),
uppskot til tørvandi høvuðsumvælingar (størri grót- og eyraskot),
uppskot til umbøtingar, sum t. d. at gera umskaringastøð, gera umaftur vegsneiðingar, fáa burtur alt, sum er til hindurs fyri sjónini og annað tílíkt til at vaksa um ferðslutrygdina,
uppskot til at útvega tørvandi amboð.

7 Vegmaðurin greiðir annars løgtingsverkfrøðinginum, tá tað tykir honum neyðugt, frá serstøkum umstøðum viðvíkjandi vegunum og viðhaldi teirra. Hann ger seg kunnigan við »Vegareglugerð fyri Føroyar« og greiðir frá, um kommunan misrøkir skyldu sína eftir henni, serstakliga til at fáa til vegar tilfar og arbeiðiskraft.

8 Um vegirnir av skriðum, toybili ella á annan hátt verða óførir ella vandafullir at ferðast eftir, skal vegmaðurin beinan vegin steingja tey skaddu strekkini og

sum skjótast boða teimum frá, sum mest törva at nýta vegin. Hann boðar eisini politinum, lögtingsverkfröðinginum og kommununi og krevur frá hesi síðstu tað fólk og tilfar, sum törvar til skjóta umböting av skaðanum.

9 Vegmaðurin verður settur á tann hátt, at báðir partar kunna siga upp við 3 mánaða freist, soleiðis at starv hansara heldur uppat, tá ið ein mánaður er úti.

Er vegmaðurin stórliga órökin og óálítandi í arbeiði sínum, hevur vegastýrið rætt til at siga honum upp við einum mánaða freisti.

10 Umframt lönina, sum vegastýrið ásetur og sum verður goldin fyri hvört liðið fjórðingsár frá Gjaldstovu Föroya, fær vegmaðurin, tá hann verður settur, eina súklu og neyðturvilig amboð. Hesi og súkluna skal vegmaðurin halda í standi (böta aftur) á egnan kostnað, og tá hann fer frá, verður alt fingið eftirmanninum í góðum standi.

Neyðturviligar lummabökur og dagbökur fær hann frá vegastýrinum.

23. Okt. — Midl. Best. (Nr. 33) om FORLÆNGELSE AF VISSE LOVES GYLDIGHED.

1 Indtil videre skal Bestemmelserne i nedennævnte Love have fortsat Gyldighed paa Færöerne:

1. Lov Nr. 284 af 1. September 1939 om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser.
2. Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nödvendige Varer m. v.
3. Lov Nr. 327 af 22. September 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer.

2 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft straks.

28. Okt. — Midl. Best. (Nr. 34) om TILSYN MED STÆRKSTRØMSANLÆG paa Færöerne.

1 De Elektricitetsraadet og Prövningsudvalget i Anordning af 27. Marts 1936, hvorved Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkströmsanlæg sættes i Kraft paa Færöerne, tildelte Beföjelser med Hensyn til elektriske Stærkströmsanlæg og Stærkströmsmateriel m. v. udöves indtil videre paa Færöerne af et Elektricitetsnævn bestaaende af Landfogden paa Færöerne, der er Udvalgets Formand, Bestyreren af Færöernes Amtskommunes Telefonvæsen, Bestyreren for Det Store Nordiske's Telegrafstation i Thorshavn, en Repræsentant for hvert af Elektricitetsværkerne i Thorshavn, Klaksvig og Vaag samt en Repræsentant for Elektroinstallatörerne paa Færöerne.

Elektricitetsnævnet har Sæde i Thorshavn. Medlemmerne oppebærer Dagpenge, efter de til enhver Tid gældende Regler om Dagpenge til Lagtingsmedlemmer for Udvalgsmöder udenfor en Lagtingssamling. Desuden godtgöres der dem direkte Befordringsudgifter.

Udgifterne ved Tilsynets Virksomhed udredes af Amtsfonden.[1])

Elektricitetsnævnet træffer Afgörelse i alle Spörgsmaal, der i Henhold til Anordning af 27. Marts 1936 er henlagt til Elektricitetsraadet eller Prövningsudvalget, saaledes at de i Stærkströmsreglement af 22. December 1938 indeholdte Regler iagttages i videst muligt Omfang.

Udvalget bemyndiges til i fornödent Omfang at udstede midlertidige Forskrifter for al Slags Materiel, der udsættes for Spænding fra elektriske Stærkströmsanlæg.

Elektricitetsnævnets Afgörelser kan i det Omfang, hvori Elektricitetsraadets og Prövningsudvalgets Afgörelser kan indankes for Ministeriet for offentlige Arbejder, indankes for Amtmanden over Færöerne.[2])

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 42 af 11. Dec. 1942.
[2]) Nu Landsstyret.

I Tilfælde af Forfald blandt Elektricitetsnævnets Medlemmer kan Amtmanden[1]) efter Nævnets Indstilling beskikke en Suppleant for det Medlem, der er fraværende eller paa anden Maade forhindret i at möde.

2Nærværende Bestemmelser træder straks i Kraft.

29. Okt. — REGLUGERÐ FYRI VARÐAVEGIR. (Lögtingstíð.).

1. Tað er skylda kommunanna, at varðagöturnar verða avmarkaðar við hóskandi grótvarðum í neyðturviligum tali og av neyðturviligari stödd, og at hesar götur eru í tílíkum skili, at tær eru væl gongdar.
2. Eftirlit við hesum götum verður givið sýslumonnunum í hendi.

30. Okt. — Midl. Best. (Nr. 35) om Forandring af visse RETSAFGIFTER.

1 For Berammelse af Stævninger i borgerlige Domssager erlægges indtil videre følgende Statskassen tilfaldende Afgifter:

a) For saa vidt Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales 1 Kr.
b) For saa vidt Sagens Værdi overstiger 50 Kr., betales 2 Kr.
c) For saa vidt Sagen ikke angaar Penge eller Penges Værdi, erlægges Afgift som under b) nævnt.

3 For alle Udskrifter af Retsböger eller af andre Dokumenter, af hvilke der kan blive Spörgsmaal om Udskrifter ved Retsskriverens Foranstaltning, betales indtil videre 1 Kr. for hvert halve Ark eller Del af samme.

De her omhandlede Afgifter tilfalder Statskassen.

4 Af alle til Tinglæsning indleverede Dokumenter leveres Genparter, der opbevares paa Sorenskriver- (Dommer-) kontoret. Genparterne skrives paa Folioark, og deres Rigtighed bekræftes af Sorenskriveren (Dommeren). For Bekræftelsen af Genparterne af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter svares et Vederlag af 1 Kr. for hvert læst og 50 Øre for hvert aflæst Dokument.

Finder Udslettelse Sted i Henhold til Fuldmagt, eller skal der ved Aflæsning leveres Genparter af mellemliggende utinglæste Transporter, Udlægspaategninger eller andre Paategninger, svares en Afgift af 50 Øre for Bekræftelsen af hver Genpart af disse Dokumenter.

Af Bekræftelsesvederlaget tilfalder to Tredjedele Sorenskriveren (Dommeren), medens en Trediedel tilfalder Statskassen og föres til Indtægt paa Kontorholdsregnskabet.

De i Sportelreglementet for Rettens Betjente paa Færöerne af 30. Marts 1836 §§ 28, 29 og 31 fastsatte Gebyrer for Tinglæsning og Aflæsning af Dokumenter ved Færöernes Retskreds forhöjes indtil videre med 1 Kr. for hver Tinglæsning eller Aflæsning.

22. Nov. — Bek. (Nr. 38) om Stadfæstelse af VEDTÆGTER FOR TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR.

Amtet har under Dags Dato stadfæstet de af Lagtinget vedtagne Vedtægter for »Tryggingarsambandið Föroyar«, »Krigsforsikringen for Fiskeskibe paa Færöerne«, »Föroya Sjóvátrygging«, »Föroya vanlukkutrygging« og »Föroya brunatrygging«.

22. Nov. — VEDTÆGTER FOR »TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR« (Forsikringsforbundet Föroyar, gensidigt Forsikringsforbund).[2])

1 »Tryggingarsambandið Föroyar« er oprettet ved midlertidige Bestemmelser for Færöerne Nr. 14 af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed.

Forbundets Hjemsted og Værneting er Thorshavn.

2 Forbundets Formaal er, saalænge de nuværende af Krigsforholdene følgende unormale Tilstande vedvarer, at samle mest muligt af Forsikringsvirksomheden paa Færöerne, bortset fra Livsforsikring.

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Særanliggende og Amtets Funktioner overgaaet til Landsstyret.

3 Forbundet virker gennem særlige Afdelinger for hver Forsikringsgren.

Følgende for Tiden paa Færöerne virkende gensidige Forsikringsselskaber indgaar som Afdelinger under Forbundet:

1. Krigsforsikringen for Fiskefartöjer paa Færöerne.
2. »Föroya Brunatrygging« (Færöernes gensidige Brandforsikring). Til denne Afdeling tilsluttes »Den gensidige Brandforsikring for Skolebygninger paa Færöerne«.
3. »Föroya Vanlukkutrygging« (Færöernes Ulykkesforsikring).
4. »Föroya Sjóvátrygging« S/F (Færöernes gensidige Söforsikring), oprettet i Henhold til § 2, 3. Stk., i midlertidige Bestemmelser af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed.

I det Omfang, nye Forsikringer nödvendiggör det, kan der derhos oprettes Afdelinger under Forbundet for saadanne Forsikringer.

4 I den enkelte Afdeling tegnes de Afdelingen vedrörende Forsikringer paa Grundlag af Gensidighed mellem Afdelingens Medlemmer.

De nærmere Regler om hver enkelt Afdelings Forretningsomraade og Organisation fastsættes i Vedtægter, der vedtages af Lagtinget og stadfæstes af Amtmanden.

I hver enkelt Afdelings Vedtægt træffes Bestemmelse om Afdelingens Tarif og Forsikringsbetingelser.

5[1]) Forbundet ledes af et Repræsentantskab og en Bestyrelse.

Til Repræsentantskabet vælger hver af de Forbundet tilsluttede Forsikringsforeninger samt hver af de af Forbundet nyoprettede Afdelinger 1 Medlem.

Bestyrelsen bestaar af 5 Personer, der vælges henholdsvis 1 af Repræsentantskabet, 2 af Lagtinget og 2 af Amtmanden.

Hvert 3. Aar udgaar henholdsvis 1, 2 og 2 Medlemmer af Bestyrelsen og et Medlem af Repræsentantskabet, hvorefter Nyvalg (eventuelt Genvalg) finder Sted. Det afgöres ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefölge Medlemmerne afgaar, dog skal det angaaende Bestyrelsen ordnes saaledes, at det af Repræsentantskabet valgte Medlem afgaar alene, og de andre Aar en valgt af Lagtinget og en af Amtmanden.

6 Repræsentantskabet foretager Valg af 1 Medlem af Forbundets Bestyrelse og Forbundets Revisorer. Repræsentantskabet skal efter hvert Kvartals Udlöb have forelagt Beretning fra Bestyrelsen om Forbundets Virksomhed samt Forbundets og de enkelte Afdelingers Regnskaber.

Bestyrelsen ansætter en Direktör til Varetagelse af Forbundets daglige Forretninger og træffer Afgörelse i de Forbundet vedrörende Forretninger, som ikke er henlagt til Repræsentantskabet eller Direktören.

7 Repræsentantskabet afholder ordentligt Möde een Gang aarligt.

Overordentlige Möder afholdes, naar Bestyrelsen eller $^2/_3$ af Repræsentantskabets Medlemmer finder det paakrævet.

Bestyrelsen og Direktören har Ret og Pligt til at overvære Repræsentantskabets Möder.

Repræsentantskabet vælger selv sin Formand og fastsætter sin Forretningsorden. Repræsentantskabets Beslutninger træffes ved simpel Stemmeflerhed, saaledes at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmelighed gör Udslaget.

Medlemmerne af Repræsentantskabet erholder 12 Kr.[2]) i Dagpenge for hver Mödedag. Rejseudgifterne godtgöres efter Regning.

8 Bestyrelsen vælger selv sin Formand og fastsætter sin Forretningsorden.

---

[1]) Som ændret 11. Dec. 1944.
[2]) Nu 18 Kr.

Bestyrelsen afholder Möder, naar Formanden eller Bestyrelsens 2 övrige Medlemmer bestemmer det.

Over Bestyrelsens Forhandlinger föres en Protokol, der skal underskrives af de i Mödet deltagende Bestyrelsesmedlemmer.

Der tillægges Bestyrelsens Medlemmer et af Repræsentantskabet fastsat Honorar. Rejseudgifter godtgöres efter Regning.

9 Bestyrelsen træffer Bestemmelse om, hvorledes og i hvilket Omfang de enkelte Afdelings Risici skal genforsikres. Genforsikring, som ikke dækkes paa Færöerne, skal söges dækket i et i Storbritannien hjemmehörende Selskab.

10 Den af Bestyrelsen antagne Direktör har den daglige Ledelse af Forbundets Virksomhed og skal i denne Egenskab före Tilsyn med Underafdelingerne og blandt andet sörge for, at Bogholderi og Regnskabsvæsen er indrettet paa betryggende Maade. Han skal holde Bestyrelsen underrettet om alle Forhold af Betydning for Bedömmelsen af Forbundets og Underafdelingernes Forhold.

Direktörens Lönning fastsættes af Repræsentantskabet efter Indstilling fra Bestyrelsen.

Direktören antager det fornödne Personale, dog at Bestyrelsen skal godkende Lönningsvilkaarene for dette.

11 Til at tegne Forbundet kræves Underskrift af Direktören og et Bestyrelsesmedlem, Direktören og en Prokurist eller Bestyrelsesformanden og en Prokurist.

Den samlede Bestyrelse kan meddele Prokura og begrænsede Specialfuldmagter, der dog skal være kollektive.

Til Köb, Afhændelse og Pantsætning af fast eller flydende Ejendom samt Optagelse af Laan, kræves Underskrift af Direktören og den samlede Bestyrelse eller af Direktören, 2 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Prokurist.

12 Det offentliges Tilsyn med Forbundet föres af to henholdsvis af Amtmanden og af Lagtinget dertil udpegede Personer.

De tilsynsförende har Ret til at overvære Repræsentantskabets Möder. De har Ret til at efterse Regnskaber, Bilag og Korrespondance. Alle Oplysninger, de tilsynsförende kræver sig meddelt, skal straks gives.

De tilsynsförendes Honorarer fastsættes af Amtmanden og Lagtinget. Honoraret og övrige Udgifter ved Tilsynet udredes af Forbundet.

13 Forbundet virker paa Grundlag af gensidigt Ansvar for Medlemmerne indenfor hver Afdeling, medens den enkelte Afdeling ikke hæfter for nogen andens Afdelings Forpligtelser, udover en overtagen Genforsikring.

14 Forsikringer, der ikke kan tegnes i nogen af Forbundets Underafdelinger, kan tegnes direkte i Forbundet.

Alle Forsikringer, der tegnes i Forbundet, tegnes paa gensidig Basis. Bestyrelsen træffer Bestemmelse om Genforsikring for de tegnede Forsikringer i fornödent Omfang enten indenfor Forbundets Afdelinger eller i andre Selskaber.

De forsikrede er gensidigt ansvarlige for Forpligtelserne i Henhold til de direkte i Forbundet tegnede Forsikringer i Forhold til den aarlige Præmie for hver enkelt Forsikring. Præmieindtægterne ved de direkte i Forbundet tegnede Forsikringer hæfter ikke for Underafdelingernes Forpligtelser.

Forsikringer, der tegnes direkte i Forbundet, dækkes paa de for hver enkelt Forsikringsart fastsatte Betingelser.

15 Hver af Forbundets Afdelinger skal til Forbundet betale 5 % af Afdelingens aarlige Præmieindtægt, hvilke Belöb med Fradrag af Forbundets Administrationsudgifter henlægges til en Reservefond.

Reservefonden hæfter for Forbundets og dets Afdelingers Forpligtelser, dersom disse ikke kan dækkes af Afdelingen, og kan i det Omfang, det af Bestyrelsen findes forsvarligt, anvendes som Garanti for de enkelte Afdelingers Forpligtelser i Stedet for Genforsikring.

16 Forbundets Regnskabsaar er Kalenderaaret. Der aflægges samtidig Regnskab for Forbundet som saadant og for hver enkelt Afdeling.

Regnskabet udarbejdes af Direktören, for Afdelingernes Vedkommende i Samarbejde med Afdelingens Ledelse, og forelægges efter at være revideret af de af Repræsentantskabet valgte Revisorer for Bestyrelsen, derefter for de Tilsynsförende og endelig for Repræsentantskabet.

Afskrift af Regnskabet tilsendes Lagtinget og Amtmanden og en Ekstrakt af Regnskabet offentliggöres i det til Optagelse af retslige Bekendtgörelser autoriserede Blad.

17 Forbundet har, jfr. dog § 18, fra 1. Juli 1940 at regne Eneret til at tegne Forsikringer af færösk Ejendom eller Interesse, bortset fra Livsforsikring, men Bestyrelsen kan tillade, at enkelte Arter af Forikring eller enkelte særlige Forsikringer tegnes udenfor Forbundet.

Den i § 3 omhandlede Sö- og Transportforsikring har dog fra den 1. Juli 1940 at regne Eneret paa at tegne al Sö- og Transportforsikring af færöske Interesser, bortset fra Forsikringer, der ligger over et Beløb, der efter de hidtil gældende Regler har kunnet dækkes i »Færöernes gensidige Forsikringsforening« og i »Suderö gensidige Fiskeriforsikring«.

Forbundet har — bortset fra Tilfælde, hvor Lovgivningen maatte foreskrive Forsikringspligt — ingen Pligt til at overtage önskede Forsikringer, men har Forbundet nægtet at overtage en Forsikring, kan denne uanset Forbundets Eneret tegnes udenfor Forbundet.

18 De den 1. Juli 1940 bestaaende Forsikringsselskaber samt gensidige og ikkegensidige Forsikringsagenturer paa Færöerne, der ikke i Henhold til § 3 er tilsluttet Forbundet, kan med den i § 17, 2. Stk., nævnte Begrænsning bevare deres hidtidige Forsikringsportefeuille og tegne nye Forsikringer indtil den 31. December 1942.

De bestaaende gensidige Selskaber kan efter Hovedbestyrelsens nærmere Bestemmelse optages som Afdelinger i Forsikringsforbundet paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar. Bestaaende ikke-gensidige Selskaber og bestaaende Agenturer kan efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse tilsluttes Forsikringsforbundet paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar.

Repræsentanten for et Forbundet tilsluttet Agentur eller Selskab har Ret til at drive Agenturvirksomhed for Forbundet, saa længe han er i Stand til at udföre Arbejdet til Bestyrelsens Tilfredshed.

Et Selskab eller Agentur, der er tilsluttet Forbundet og önsker at forlade dette, er kun berettiget til at medtage den Del af Portefeuillen, der var tegnet för Tilslutningen.

22. Nov. — VEDTÆGTER FOR KRIGSFORSIKRINGEN for Fiskefartöjer paa Færöerne.

Navn, Hjemsted og Formaal.

1 Krigsforsikringen for Fiskefartöjer paa Færöerne er et Forsikringsinstitut, oprettet i Henhold til § 5 i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.

Institutet er ved midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed tilsluttet det gensidige Forsikringsforbund »Tryggingarsambandið Föroyar« som en Underafdeling af Forbundet.

Instituttets Hjemsted og Værneting er Thorshavn.

2 Instituttet har til Formaal paa de i denne Vedtægt nærmere angivne Betingelser at overtage Forsikring mod Krigsfare af Fiskefartöjer, herunder Hvalbaade, hjemmehörende paa Færöerne, samt Fangst m. v., jfr. Paragrafferne 16 og 17.

---

[1]) Som ændret ved Bek. Nr. 40 af 23. Dec. 1943.

Medlemmer og Kapitalgrundlag.

3 Med de Undtagelser der følger af denne Vedtægt, eller som tilstaas af Instituttets Bestyrelse, skal ethvert Fiskefartöj paa 20 Reg. Tons Brutto og derover, som er hjemmehörende paa Færöerne, forsikres i Instituttet.

Enhver Reder for forsikringspligtige Fartöjer har Pligt til at indgive Anmeldelse til Instituttet angaaende Fartöjets Optagelse i Instituttet. For Fartöjer, der modtager Fiskericertifikat, skal Anmeldelse ske samtidig med Certifikatets Modtagelse.

4 Fiskefartöjer med Dæk paa under 20 Reg. Tons Brutto kan i Følge særlig Tilladelse fra Bestyrelsen forsikres i Instituttet.

Forsaavidt et forsikringspligtigt Fiskefartöj udtages til anden Anvendelse end Fiskeri, har Instituttet ingen Pligt til Forsikring, men kan efter Bestyrelsens Bestemmelse overtage Forsikringen.

Et Fiskefartöj, der transporterer egen Fangst, anses ikke for udtaget til »anden Anvendelse«.

5 Andre paa Færöerne hjemmehörende Fartöjer end Fiskefartöjer kan efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse forsikres i Instituttet paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser.

6 For Instituttets Forpligtelser hæfter en Garantikapital paa 2 Mill. Kr., hvoraf 1,6 Mill. Kr. tegnes af Staten og 400.000 Kr. af de forsikringspligtige Fartöjers Redere.

For de 400.000 Kr., der tegnes af Fartöjsejerne, hæfter enhver forsikringspligtig Reder i Forhold til Söforsikrings-Kaskotaksten for de Fiskefartöjer paa 20 Reg. Tons Brutto og derover, der tilhörer vedkommende. Bestyrelsen foranlediger udstedt Garantiforskrivninger for den af Fartöjsejerne tegnede Garantikapital. Over disse Garantibeviser föres en af Færö Amt autoriseret Bog.

Det paahviler Instituttet at söge eventuelt tabte Dele af Garantikapitalen indtjent paany ved Regulering af Præmierne.

7 Ingen Garant hæfter for Instituttets Forpligtelser udover det af vedkommende tegnede Garantibeløb, jfr. § 6.

Indbetalinger paa Garantikapitalen finder Sted efter Bestyrelsens Bestemmelse. Indbetalinger kan kræves med 3 Maaneders Varsel, dog höjst med 25 % af hver enkelt Garants Hæftelsesbeløb ad Gangen og ikke med kortere Mellemrum end 1 Maaned.

Bestyrelsen kan meddele Henstand med Indbetaling paa Garantikapitalen. Beløb med hvis Indbetaling, der er meddelt Henstand, forrentes med 5 % p. a.

Beløb, der maatte være indbetalt paa Garantikapitalen, forrentes, forsaavidt Regnskabet maatte tillade det, med en af Bestyrelsen fastsat Rente.

8 En Garant, der ikke har indbetalt det af ham tegnede Garantibeløb fuldt ud, kan kun fritages for sin Hæftelse som Garant, saafremt han sætter en anden af Bestyrelsen godkendt Garant i sit Sted.

Dör en Garant, eller kommer han i Likvidation eller Konkurs, hæfter Boet for Indbetaling af den endnu ikke betalte Del af det tegnede Beløb, medmindre en anden med Bestyrelsens Samtykke overtager den paagældende Garantiandel.

Beløb, der ikke maatte kunne erholdes i Boet, afskrives, og Garantikapitalen nedskrives tilsvarende.

Forsikringsbetingelser.

9 Præmien for Forsikringen i Instituttet fastsættes under Hensyn til den til enhver Tid værende Risiko og til eventuelt Underskud, jfr. § 6, 2. Stk.

10 Præmien for de forsikringspligtige Fartöjer fastsættes af Bestyrelsen dels som en Grundpræmie, dels som en Tur- eller Fiskeripræmie. Bestyrelsen er berettiget til at foreskrive Ruter for Sejlads og Omraader for Fiskeri, som — under Erstatnings Fortabelse — skal følges af de Forsikrede.

Meddelelse om Ændringer i Ruter og Fikeriomraader eller i Præmiernes Störrelse gives uden ugrundet Ophold til de paagældende Redere.

11 Grundpræmien, der forfalder til Betaling kvartalsvis forud, dækker Fartöjets

Forsikring under Oplæg paa Færöerne og Ophold i færöske Havne og Farvande, som ikke er Led i nogen særlig Erhvervsvirksomhed. Saa snart Fartöjet skal anvendes til Transport eller Fiskeri, skal yderligere betales en Tur- eller Fiskeripræmie, hvis Störrelse fastsættes under Hensyn til de til enhver Tid herskende Forhold, og som forfalder til Betaling forud ved Afsejlingen fra Færöerne.

Ved Fiskeri kan Fiskeripræmien fastsættes for en bestemt Fisketur ad Gangen eller for et bestemt Tidsrum.

12 For de ikke forsikringspligtige Fartöjers Vedkommende kan Præmien enten fastsættes paa samme Maade som for de forsikringspligtige Fartöjer eller paa anden Maade, som findes rimelig under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold, herunder særlig for hvor lang Tid Forsikringen tegnes, samt Fartöjets Sejladsområde og Benyttelse.

13 Saafremt nogen Reder mener sig forurettet ved Beregningen af Præmier, kan han indanke dette Spörgsmaal for Tryggingarsambandið Föroyar, der endeligt afgör Spörgsmaalet.

14 Enhver i Instituttet forsikret Reder skal fölge Instituttets Instruktioner og alle Bestemmelser, som maatte blive truffet med Hensyn til Skib, Sejlads, Ladning og andre Forhold af Betydning for Forsikringen. Overtrædelse heraf kan efter Bestyrelsens Beslutning medföre Tab af Ret til Erstatning.

15 Det paahviler den forsikringspligtige Reder ved Anmeldelsen at underrette Instituttet om, hvorledes Fartöjet agtes anvendt, og hvor Tur- eller Fiskeripræmie skal betales, skal hver enkelt Tur, for hvilken Præmie ikke allerede er erlagt forud, anmeldes til Instituttet.

Enhver Ændring i Fartöjets Anvendelse skal straks anmeldes til Instituttet.

De forsikrede Redere er iövrigt pligtige til af egen Drift at underrette Instituttet om alle Forhold af Betydning for Forsikringen.

Vil Bestyrelsen ikke godkende en anmeldt Rejse, skal der snarest gives vedkommende Reder Meddelelse herom, og Bestyrelsen kan da nægte at udrede Erstatning for Skade, der indtræder under saadan Rejse.

16 Som et Fartöjs Forsikringsværdi anses den Værdi, der er fastsat som dets Kaskotakst, med Tillæg af Söforsikringstaksten for Udrustning og Fangst samt af Værdien af Besætningens Effekter i det Omfang, Forsikringsbetingelserne angiver.

Forsikringstageren har Adgang til selv at overtage Risikoen for indtil 25 % af den Forsikringssum, der kan overtages af Instituttet, naar han derom afgiver Erklæring til Instituttet samtidig med, at Rejsen anmeldes, henholdsvis en Forsikringsperiode begynder, og Præmien opgives ham.

Intet Fartöj kan af Instituttet forsikres for en samlet höjere Forsikringsværdi end 300.000 Kr.

17 Instituttet kan mod særlig Præmie tegne Krigsforsikring for anden Last end Fangst, dog ikke for et Belöb over 60.000 Kr. Fartöjets samlede Forsikringsværdi kan dog i intet Tilfælde overstige 300.000 Kr., jfr. § 16, 3. Stk.

18 Forsikring hos Instituttet dækker Krigsfare, herunder Skade som Fölge af krigslignende Begivenheder samt Skade som Fölge af saadant Oprör og saadanne borgerlige Uroligheder, hvorunder Krigsvaaben anvendes. Hvor ikke andet fölger af Loven eller disse Vedtægters Bestemmelse, eller af de Forsikringsbetingelser, der indeholdes i Policerne, gælder for Forikringen Reglerne i Dansk Söforsikrings-Konvention af $^{2}/_{4}$ 1934.

Forsikringen omfatter ikke Skade eller Tab

a. foraarsaget ved Ekspropriation, Beslaglæggelse, Tilbageholdelse eller lignende Foranstaltning, der foretages af Staten,
b. indtraadt forinden fornöden Anmeldelse er afgivet eller under en Rejse eller et Ophold, som Bestyrelsen ikke har kunnet godkende.

Bestyrelsen fastsætter iövrigt de nærmere Forsikringsbetingelser, ligesom Bestyrelsen kan fastsætte særlige Vilkaar for den enkelte Forsikring.

19 Til Sikkerhed for Præmierne, der kan inddrives ved Udpantning, har Instituttet Söpanteret i det forsikrede Skib samt dettes Fragt efter Reglerne i Sölovens § 267 Nr. 6. Samme Sikkerhedsret haves i Erstatningskravet i Henhold til sædvanlig Kaskoforsikring.

20 Erstatningskrav opgöres af Bestyrelsen under Rekurs til de almindelige Domstole.

Instituttets Ledelse.

21 Instituttet udgör en Underafdeling under Forsikringsforbundet »Tryggingarsambandið Föroyar«, jfr. § 1, 2. Stk.

Instituttets Hovedledelse varetages af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar« förer paa Forbundets Vegne Tilsyn med Instituttet.

22 Den daglige Ledelse af Instituttet varetages af en Bestyrelse bestaaende af to af Amtmanden over Færöerne paa Handelsministerens Vegne[1]) valgte Medlemmer, et Medlem udpeget af de færöske Trawlerrederier samt et Medlem udpeget af de færöske Söforsikringsforeninger.

Formanden beskikkes af Amtmanden paa Handelsministerens Vegne.[1])

Der kan vælges Suppleanter for Bestyrelsens Medlemmer.

23 Bestyrelsen træffer Afgörelse i alle Instituttets Anliggender, forsaavidt Afgörelsen ikke er henlagt til Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

24 Hvervet som Bestyrelsesmedlem er lönnet. Honorarets Størrelse fastsættes af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«, men skal godkendes af Amtmanden paa Handelsministeriets Vegne.[1])

Bestyrelsen kan antage en Forretningsförer for Instituttet og iövrigt fornöden Medhjælp.

25 Bestyrelsen fastsætter selv sin Forretningsorden. Bestyrelsen er kun beslutningsdygtig, naar samtlige Medlemmer — eventuelt ved Suppleant — er til Stede. I Tilfælde af Stemmelighed har Formandens Stemme Udslaget.

26 Til at tegne Instituttet udkræves Underskrift af Bestyrelsens Formand i Forening med et Medlem af Bestyrelsen, jfr. dog Stk. 3.

Bestyrelsen kan i det Omfang, det findes nödvendigt, meddele mere begrænsede Specialfuldmagter, der dog skal være kollektive.

Til Köb, Afhændelse og Pantsætning af fast Ejendom samt til Optagelse af Laan kræves Samtykke fra Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«. Instituttet tegnes i disse Tilfælde af samtlige Bestyrelsens Medlemmer i Forening.

Regnskab, Revision m. v.

27 Instituttets Regnskabsaar er Kalenderaaret.

Det aarlige Regnskab udarbejdes af Bestyrelsen i Samarbejde med Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Regnskabet vedtages efter at være revideret af Instituttets Revisor af Bestyrelsen og forelægges derpaa Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar« til Indlemmelse i Forbundets Regnskab.

28 Instituttets Regnskab, Kasse og Beholdning revideres af en af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar« valgt og af Amtmanden paa Handelsministeriets Vegne[1]) godkendt Revisor.

Aarsregnskabet offentliggöres ved Foranstaltning af »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Overgangsbestemmelser m. v.

29 Redere af forsikringspligtige Fartöjer, der paa betryggende Maade godtgör at have tegnet Krigsforsikring for Fartöjer for Tiden efter den 9. April 1940, kan

[1]) Nu Landsstyret.

af Bestyrelsen erholde Fritagelse for at tegne Forsikring i Instituttet for de paagældende Skibe, dog ikke udover et Tidsrum af 3 Maaneder efter nærværende Vedtægts Ikrafttræden. Naar Redere, der saaledes er blevet midlertidigt fritaget for Forsikringspligten, genindtræder i Instituttet, skal de göre saa stort Indskud, at deres samlede til Instituttet betalte Præmie har samme Störrelse som den for Skibe af samme Art og Anvendelse for det paagældende Tidsrum erlagte Præmie.

Bestyrelsen kan træffe nærmere Aftale med den indtrædende Reder om Tidspunktet for Indbetalingen.

30 Instituttets Forsikringsvirksomhed vedvarer, saalænge den nuværende Krigstilstand bestaar. Saafremt der under Krigen skulde indtræffe saadanne Ændringer i Forholdene paa Færöerne, som maatte have afgörende Indflydelse paa Forsikringen, træffer Lagtinget i Forbindelse med Amtmanden Afgörelse om, hvorvidt Virksomheden skal fortsættes.

31 Naar Instituttets Virksomhed ophörer, drager Bestyrelsen Omsorg for en snarlig Afvikling af samtlige Tilgodehavender og Forpligtelser og lader foretage en endelig Opgörelse af hvert enkelt Medlems Konto og af Instituttets Regnskab.

32 Det Overskud, som efter at indbetalt Garantikapital er tilbagebetalt, maatte fremkomme ved den endelige Opgörelse af Instituttets Regnskab ved Forsikringsvirksomhedens Ophör, fordeles med Halvdelen til Forsikringstagerne i Forhold til de erlagte Præmier og Resten til Garanterne i Forhold til den af dem tegnede Garantikapital.

22. Nov. — VEDTÆGTER FOR »FØROYA SJÓVÁTRYGGING«.

Navn, Hjemsted og Formaal.

1 Foreningens Navn er »Föroya Sjóvátrygging S/F« (Færöernes gensidige Söforsikring).

Foreningens Hjemsted og Værneting er Thorshavn.

2 Foreningen er oprettet i Henhold til § 2 i midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed, og indgaar som en Underafdeling i »Tryggingarsambandið Föroyar«.

3 Foreningen har med den i 2. Stk. nævnte Begrænsning fra 1. Juli 1940 Eneret paa at tegne Sö- og Transportforsikring paa Færöerne. Under Sö- og Transportforsikring hörer Kaskoforsikring, Kaskointeresseforsikring, Fragtforsikring, Fragtinteresseforsikring, Vareforsikring og Forsikring af Fangst og af Besætningens Effekter og lignende Forsikringer.

Sö- og Transportforsikringer til et samlet Belöb af ikke over 50.000 Kr. pr. Köl kan indtil den 1. Januar 1943 nytegnes udenfor Foreningen i andre den 1. Juli 1940 paa Færöerne bestaaende Forsikringsselskaber eller Forsikringsagenturer.

4 I Foreningen kan tegnes Sö- og Transportforsikring for Fartöjer hjemmehörende paa Færöerne, jfr. § 3, 1. Stk.

Redere for paa Færöerne hjemmehörende Fartöjer, der önsker at tegne saadan Forsikring for Fartöjerne, har Pligt til at begære Forsikringen tegnet i Foreningen. Foreningen har normalt Pligt til at overtage Forsikringen. Forsaavidt den paagældende Forsikringstager er i Restance til Foreningen og iövrigt i særlige Undtagelsestilfælde kan der meddeles begrundet Afslag paa Forsikringsbegæringen.

Forsikringsbetingelser.

5 Samtlige Forsikringer i Foreningen tegnes paa gensidig Basis.

Forsikringstagerne hæfter for Foreningens Underskud i Forhold til de af hver enkelt erlagte Præmier med Tillæg af eventuelle Præmierestancer.

6 Forsikringer i Foreningen tegnes efter Reglerne i Dansk Söforsikrings-Konvention af 2. April 1934 og iövrigt paa de Vilkaar, der maatte blive fastsat i Policen i hvert enkelt Tilfælde. Forsikringen kan tegnes paa Tid eller pr. Tur.

7 Præmien for Forsikringen fastsættes under Hensyn til den til enhver Tid herskende Risiko.

Præmien forfalder til Betaling forud kvartalsvis, hvis Præmien beregnes som en Aarspræmie, i andre Tilfælde forud for hver Afrejse fra Færöerne. Betales Præmien ikke inden en Maaned efter Forfaldsdagen, paalöber der ½ % i Rente for hver paabegyndt Maaned efter Forfaldsdagen.

Viser det sig ved Regnskabsaarets Afslutning, at de opkrævede Præmier ikke har kunnet dække de indtrufne Skader og Foreningens Administrationsudgifter, bliver en Tillægspræmie at paaligne. Tillægspræmien paalignes med en ensartet Procentdel af de for hver Forsikringstager i det forlöbne Regnskabsaar forfaldne Præmier.

8 Forsikringstagerne er pligtig til under Erstatnings Fortabelse nöje at följge Foreningens Anvisninger og alle Bestemmelser, der maatte blive truffet med Hensyn til Skib, Sejlads og Ladning, samt andre Forhold af Betydning for Forsikringen, jfr. § 6.

9 Indtrufne Skader skal straks anmeldes til Foreningen, der drager Omsorg for Skadens Vurdering.

Erstatningens Störrelse fastsættes af Foreningen dog med Adgang for Forsikringstageren til at indbringe Spörgsmaalet for Domstolene.

10 Naar fortlöbende Forsikring er tegnet, kan Udmeldelse af Foreningen kun ske med 3 Maaneders Varsel til en 31. December. Udtrædede Forsikringstagere har ikke Krav paa Andel i Foreningens Overskud.

Bestyrelse m. v.

11 Foreningen ledes af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«. Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar« har den daglige Ledelse af Foreningen som dennes Forretningsförer.

12 De for Bestyrelsens og Direktörens Virksomhed i Vedtægten for »Tryggingarsambandið Föroyar« fastsatte Regler finder tilsvarende Anvendelse paa Foreningen.

13 Bestyrelsen skal drage Omsorg for, at Foreningens Risiko genforsikres i fornödent Omfang.

14 Foreningens Regnskabsaar er Kalenderaaret.

Regnskabet udarbejdes af Bestyrelsen og Direktören til Indlemmelse i Regnskabet for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

15 De for »Tryggingarsambandið Föroyar« gældende Tegningsregler finder tilsvarende Anvendelse, dog at Prokura eller Specialfuldmagter, der skal være kollektive, skal meddeles specielt for dette Selskab.

22. Nov. — VEDTÆGT FOR FØROYA VANLUKKUTRYGGING S/F. (Gensidigt Ulykkesforsikringsselskab for Færöerne).

Navn, Hjemsted og Formaal.

1 Selskabets Navn er »Föroya Vanlukkutrygging S/F (Gensidigt Ulykkesforsikringsselskab for Færöerne)«.

Dets Hjemsted og Værneting er Thorshavn.

2 Selskabets Formaal er under Medlemmernes gensidige solidariske Ansvar at overtage den Risiko, som paahviler de Personer, der i Henhold til Anordning for Færöerne Nr. 161 af 29. Marts 1939 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, jfr. Anordning for Færöerne Nr. 394 af 8. November 1939 om Krigsulykkesforsikring for söfarende, er Medlemmer af Færöernes Ulykkesforsikring, samt at overtage frivillig Forsikring for de Personer, der har Adgang til at tegne saadan Forsikring.

3 Selskabet er oprettet i Henhold til Anordning for Færöerne af 29. November 1922, jfr. Anordning af 29. Marts 1939, og udgör en Underafdeling af det ved midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed oprettede Forsikringsforbund »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Selskabets Medlemmer og Forsikringsbetingelserne.

4 Lovpligtigt Medlem af Selskabet i Medför af Anordningen af 29. Marts 1939 Kap. VI—VIII er:

a) (jfr. § 51) enhver, der paa Færöerne driver Virksomhed indenfor Industri, Handel, Haandværk eller lignende, uanset om Virksomheden er erhvervsmæssig eller ej, samt enhver, som i sin Tjeneste beskæftiger andre, f. Eks. Arbejdere, Funktionærer, Kontor- og Butikspersonale, Medhjælp i Huset m. m.

Undtaget fra Forsikringspligt er Medhjælp i Husholdningen af ganske forbigaaende Art af kortere Varighed end 30 Arbejdsdage (240 Arbejdstimer) i Löbet af et Kalenderaar.

b) (§ 56) Redere for paa Færöerne hjemmehörende Skibe, som overensstemmende med Forskrifterne i Söloven af 7. Maj 1937 og Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 med Ændringer af 4. Maj 1927 er indfört eller skal indföres i det danske Skibsregister, bortset fra Skibe, der anvendes i Rutefart mellem Færöerne og det övrige Kongerige, for hvilke Bestemmelserne i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde med senere Ændringer finder Anvendelse.

c) (§ 57) paa Færöerne hjemmehörende Arbejdsgivere, saavel Enkeltmand som Selskaber, der uden at være forsikringspligtige efter b) med paa Færöerne hjemmehörende Skib, Baad eller Fartöj m. v. driver Fiskeri, Skibsfart, Baadfart, Færgefart, Pramfart, Bugsering, Stenfiskeri, Lodsgerning eller udfører Sandgravning, Optagning af Vraggods fra Havbunden, Dykker- og Bjergningsarbejde eller som Erhverv udfører Fuglefangst eller Fjeldgang efter Faar, eller som driver Lystsejlads og anden Sejlads med Skib eller Fartöj, der er maalt til mindst 4 Reg. Tons Brutto.

d) (§ 69) Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der driver
1) Landbrug, Skovbrug, Minedrift og Havebrug,
2) Heste- og Kreaturhandel, Stutteri, Mejeri, Törveskær, Rörskær, Mergelforetagender, Tærskeværker, Halmpresning, Damkultur, Vind- og Vandmölleri,
3) Kontrol, raadgivende Virksomhed o. lign., med Hensyn til Driften af ovennævnte Arter.

e) (§ 58) enhver, der for egen Regning eller i Fællesskab med andre driver Erhvervsvirksomhed med paa Færöerne hjemmehörende Skib, Baad eller Fartöj m. v. ved Fiskeri, Skibsfart, Baadfart, Færgefart, Pramfart, Bugsering, Stenfiskeri, Lodsgerning eller udfører Sandgravning, Optagning af Vraggods fra Havbunden, Dykker- og Bjergningsarbejde eller som Erhverv udfører Fuglefangst, Fjeldgang efter Faar, alt forsaavidt mindst $^1/_5$ af Aarsfortjenesten skyldes personlig Virksomhed ved det nævnte Erhverv.

Medlemsskab for de under a)—d) omhandlede forsikringspligtige Arbejdsgivere opstaar samtidig med, at de indtræder i et Forhold, der medfører Forsikringspligt og vedvarer, saalænge Forholdet bestaar.

Medlemsskab for de under e) omhandlede Personer begynder fra den 1. Januar i det Aar, for hvilket de opföres paa den af Kommunen förte Liste over forsikringspligtige Personer indenfor denne Gruppe, jfr. § 7, 4. og 5. Stk.

5 Som frivilligt Medlem af Selskabet kan i Medför af Anordningens §§ 55 og 73 optages enhver Arbejdsgiver, der falder ind under § 4 a) eller § 4 d), saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, der henhörer herunder, forsaavidt hans Aarsindtægt ikke naar 1400 Kr. eller i Thorshavn 1600 Kr. I Forbindelse hermed kan han tegne Forsikring for sin Hustru, saafremt hun i væsentligt Omfang deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed.

Selskabet har derhos Ret til at tegne frivillige Forsikringer for andre end de

i Stk. 1 omhandlede Personer. Det skal i Aftalen om en saadan Forsikring bestemmes, at Erstatning skal ydes i Overensstemmelse med Anordningen, og at saavel Selskabet som Forsikringstageren underkaster sig Ulykkesforsikrings-Raadets Afgörelse. De saaledes tegnede Forsikringer betragtes da som henhörende under Anordningen, jfr. dennes § 15.

Medlemsskab for frivilligt forsikrede Personers Vedkommende begynder fra det Tidspunkt, til hvilket Indmeldelse har fundet Sted paa Blanketter, hvis Form fastsættes af Bestyrelsen, under Forudsætning af, at förste Præmie samtidig erlægges, ellers fra Kl. 12 Middag Dagen efter, at förste Præmie er erlagt.

Forsikringen vedvarer til Udlöbet af det Aar, hvori den senest 1. November skriftligt opsiges overfor Selskabet. Saafremt en Præmie ikke erlægges inden Forfaldsmaanedens Udlöb, kan Selskabet opsige Forsikringen med 8 Ugers Varsel.

6 Forsikringspligten omfatter:

a) for de under § 4 a) nævnte Medlemmers Vedkommende enhver, der lönnet eller ulönnet er antaget til stadigt eller midlertidigt Arbejde, herunder Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning ved Vask, Rengöring og privat Tjenestegerning for ham og hans Familie. Desuden omfatter Forsikringspligten Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, forsaavidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning maa sidestilles med Arbejdere og er fyldt 10 Aar.

b) for de under § 4 b) nævnte Medlemmers Vedkommende Besætningen og de Personer, der paa Færöerne antages til midlertidigt Arbejde paa eller ved Skibet, hvad enten de er antaget af og lönnes af Rederen eller Skibsföreren eller af andre.

c) for de under § 4 c) nævnte Medlemmers Vedkommende Besætningen paa de omhandlede Skibe og Fartöjer, samt enhver Person, der mod Lön eller Akkordbetaling eller som ulönnet Medhjælp er antaget til stadigt eller midlertidigt at udföre Arbejde ved de nævnte Virksomheder. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, forsaavidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Virksomhed maa sidestilles med Arbejdere.

d) for de under § 4 d) nævnte Medlemmers Vedkommende enhver, der mod Lön eller Akkordbetaling eller som ulönnet Medhjælp paa Færöerne er antaget til stadigt eller midlertidigt at udföre Arbejde i de nævnte Virksomheder. Desuden omfatter Forsikringspligten Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtaget — forsaavidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning maa sidestilles med Arbejdere, og forsaavidt der ikke er sikret dem betryggende Aftægt i Ejendommen.

e) for de under § 4 e) nævnte Personers Vedkommende Medlemmets egen Person, men Forsikringen kan tegnes saaledes, at den ogsaa omfatter Hustruen, saafremt hun i væsentlig Grad deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed.

Naar en Person, der har Forsikringspligt overfor sig selv, antages til Arbejde i en under § 4 e) hörende Virksomhed eller ved et under denne Bestemmelse hörende Skib eller Fartöj, er han berettiget til af sin Arbejdsgiver at forlange sig betalt helt eller forholdsvis det Bidrag, han maa erlægge til Ulykkesforsikringen.

7 Enhver Arbejdsgiver, der i Henhold til § 4 a)—d) har Forsikringspligt overfor de af ham beskæftigede, er pligtig til inden 8 Dage, efter at han er indtraadt i det Forhold, der medfører Forsikringspligt, at indsende Anmeldelse til Selskabet, indeholdende Oplysning om Medhjælpens Art og Beskæftigelsens formodede Varighed eller Omfang.

Til Anmeldelsen benyttes Blanketter, hvis Form fastsættes af Bestyrelsen.

Arbejdsgivere, der tilsidesætter Pligten til at tegne Forsikring, eller som ikke holder Forsikringen i Kraft, straffes med Böde fra 50 Kr., der tilfalder Statskassen.

Thorshavn Byraad og Forstanderskaberne fører for hver Kommune en Liste over de Personer, der i Henhold til § 4 e) har Forsikringspligt overfor sig selv. Listen fremlægges til Eftersyn i Kommunen i Tiden fra den 1. til den 15. December hvert Aar, og enhver, der mener sig med Urette opført eller forbigaaet paa Listen, maa inden Udgangen af December Maaned indsende sine Bemærkninger herom til Byraadet eller Forstanderskabet.

Efter at der er taget Stilling til de fremkomne Indsigelser, er Listen afgörende for de paa den opförte Personers Medlemsskab af Selskabet i det följende Kalenderaar.

8 Umiddelbart efter hvert Aars Udlöb paahviler det Medlemmerne at indsende til Selskabet en saa nöjagtig Opgörelse som muligt over Arten og Omfanget af den i det forlöbne Aar beskæftigede Medhjælp.

Opgörelsen affattes paa dertil af Bestyrelsen godkendte Blanketter, der tilsendes hvert Medlem i hvert Aars Januar Maaned.

9 Præmiens Störrelse afhænger af Risikoen, i hvilken Henseende Forsikringsbestanden inddeles i Fareklasser. For hver Klasse fastsættes en Tarif paa Grundlag af Reglerne i Bekendtgörelse Nr. 52 af 2. Marts 1936 om Beregningen af Præmier for Forsikringer tegnede i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933.

10 For den lovpligtige Forsikring fastsættes paa Grundlag af den i § 7 omhandlede Anmeldelse en aarlig Grundpræmie, der forfalder til Betaling forud i April Maaned. For Medlemmer, der indtræder i Regnskabsaarets Löb, forfalder Grundpræmien 1 Maaned efter, at Meddelelse er modtaget om Præmiens Störrelse, dog tidligst i April Maaned. Det samme gælder Betaling af Tillæg til Grundpræmien hidrörende fra Ændringer i Anmeldelsen.

Rederipræmien vedrörende oplagte Skibe forfalder ved Udmönstringen, som först maa ske, naar Grundpræmien er betalt.

Forsömmer et Medlem at indgive Anmeldelse, er Selskabet berettiget til at opkræve Grundpræmien efter Skön.

11 Skulde det erlagte Grundpræmiebelöb vise sig utilstrækkeligt til at dække Selskabets löbende Udgifter, kan Bestyrelsen til enhver Tid opkræve saa stor Ekstrapræmie, som den skönner nödvendig, hvorved gælder följende nærmere Regler:

Medlemmerne er solidarisk ansvarlige for Selskabets Forpligtelser. Kreditorerne kan dog först holde sig til de enkelte Medlemmer, efter at det maatte have vist sig umuligt at opnaa Dækning hos Selskabet.

Medlemmerne hæfter indbyrdes principalt pro rata i Forhold til den ordinære Præmie for Regnskabsaaret eller den Del af dette, for hvilket Medlemmet har været betalingspligtigt. Subsidiært hæfter Medlemmerne ogsaa overfor Selskabet solidarisk.

12 Paa Grundlag af de i § 8 ommeldte Risikoopgörelser beregnes ethvert Medlems samlede Præmie for det forlöbne Aar, hvorefter Regulering i Forhold til den erlagte Grundpræmie finder Sted. Udviser et Medlems Konto Underskud, opkræves dette Belöb som Ekstrapræmie. Saafremt et Medlems Konto udviser Overskud, skal dette efter Bestyrelsens Bestemmelse enten udbetales Medlemmet eller tilbageholdes, indtil næste Regnskabsaars Regulering har fundet Sted, og anvendes til Dækning af dette Regnskabsaars mulige Underskud for vedkommende Medlem.

Udbetaling af Overskud sker samtidig med Opkrævning af Grundpræmien for det Aar, i hvilket Udbetalingen sker.

13 Udebliver Risikoopgörelsen efter § 8 trods Paamindelse mere end 1 Maaned efter den fastsatte Tidsfrist, ifalder det paagældende Medlem en Böde til Selskabet paa indtil 25 % af den samlede Præmie, dog mindst 1 Kr., hvorhos Selskabet ved Opgörelsens fuldstændige Udeblivelse er berettiget til at opkræve hvert följende Aars Grundpræmie med det dobbelte af det foregaaende Aars Grundpræmie, indtil Opgörelsen fremkommer.

Saafremt Grundpræmie og Tillægspræmie til Grundpræmie efter § 10 eller Ekstrapræmie efter § 11 ikke er betalt inden 1 Maaned efter Paakrav, betales der en Strafrente paa 2 % af det skyldige Beløb for hver Maaned, hvormed Betalingsfristen er oversiddet.

14 Grundpræmie og övrige Forsikringsvilkaar for *frivillige Forsikringer* fastsættes af Bestyrelsen.

15 Ulykkesforsikrings-Raadet paa Færöerne træffer Afgörelse om, hvorvidt en Virksomhed eller et Arbejdsforhold har Forsikringspligt, om en Person har Pligt til at forsikre sig selv, og iövrigt i alle Tvivlsspörgsmaal vedrörende Forsikringers Ordning.

Anmeldelse af Ulykkestilfælde og Medlemmernes Rettigheder.

16 Anmeldelse om Ulykkestilfælde, som kan antages at ville medföre Krav efter Anordningen, skal snarest muligt og senest inden 8 Dage anmeldes til det færöske Ulykkesforsikrings-Raad. Medförer Ulykkestilfældet Döden, skal — selvom Ulykkestilfældet forinden er anmeldt til Raadet — Underretning om Dödsfaldet tilstilles Raadet inden 48 Timer efter Dödens Indtræden. Indtræder Ulykkestilfældet udenfor Havn eller Ankerplads, regnes Anmeldelsesfristen fra det Tidspunkt, da Fartöjet har naaet Forbindelse med Land. Anmeldelsen skal udfærdiges i 2 Eksemplarer paa særlig foreskrevet Blanket, der faas paa Selskabets Kontor, og bilægges med den behandlende Læges Attest. Eet Eksemplar af Anmeldelsen med Lægeattest indsendes til Selskabet og eet Eksemplar, ligeledes med Lægeattest, indsendes til Ulykkesforsikringsraadet.

Selskabet er berettiget til at kræve Oplysninger angaaende Ulykkestilfældet samt til at kontrollere, at den tilskadekomne underkastes forsvarlig Lægebehandling.

Anmeldelsespligten paahviler Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar Virksomheden. Forsaavidt den tilskadekomne har forsikret sig selv, samt hvor Anmeldelsen vedrörer en af de i Anordningens § 1 omhandlede Erhvervssygdomme, hvorfor der ydes Erstatning, paahviler Anmeldelsespligten ham eller hans efterladte.

Arbejdsgivere, der undlader at anmelde et indtruffet Ulykkestilfælde, straffes med Böder fra 15 Kr., der tilfalder Statskassen.

17 Ulykkesforsikrings-Raadet paa Færöerne — der bestaar af Sorenskriveren (Dommeren) paa Færöerne som Formand, Amtslægen samt 3 af Lagtinget valgte Medlemmer — træffer efter at have modtaget alle fornödne Oplysninger Afgörelse af, om et anmeldt Ulykkestilfælde kan anses forvoldt under Udförelse af et Arbejde, der dækkes af Forsikringen, om der foreligger et Ulykkestilfælde, om den tilstedeværende Lidelse kan anses forvoldt ved Ulykkestilfældet, samt af Erstatningsspörgsmaalet, og afgör iövrigt alle Tvivlsspörgsmaal vedrörende Erstatningskravene.

18 Forsikringen omfatter Ulykkestilfælde og Erhvervssygdomme, der opstaar ved den forsikredes under Anordningen omhandlede Arbejde eller ved de Forhold, hvorunder det foregaar. Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes den forsikredes Forsög paa Redning af Menneskeliv, Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelse af större materielle og kulturelle Tab, naar dette — paa eller udenfor Arbejdsstedet — sker i Sammenhæng med saadan Beskæftigelse.

19 Ydelserne efter Anordning af 29. Marts 1939 bestaar i:

a) *Dagpenge* for det Tidsrum, i hvilket den tilskadekomne paa Grund af Ulykkestilfældet ikke kan genoptage sit Arbejde i væsentligt samme Omfang som tidligere, löbende i Reglen fra den 14. Uges Begyndelse, til Erhvervsevnen i det væsentlige er genvundet. Dagpengeretten afbrydes derhos ved Döden eller ved Afgörelse af Invaliditetsspörgsmaalet.

Dagpengene udgör 3.— Kr. daglig og udbetales for den forlöbne Uge, som Regel hver Fredag.[1])

[1]) Jfr. An. Nr. 161 af 29. Marts 1939 § 25 af Ll. Nr. 49 af 11. Nov. 1952.

b) *Invaliditetserstatning* i Form af en aarlig Rente svarende til Invaliditetsgraden. Renten udgör ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen 900 Kr. aarlig.[1])

Ved en Invaliditetsgrad af mindre end 50 %, ansættes Renten i Reglen til et Kapitalbeløb under Hensyn til den tilskadekomnes Alder, Længden af den Tid, der er forløbet siden Ulykkens Indtræden, og Invaliditetens Störrelse.

Ved en Invaliditetsgrad af 50 % eller derover löber Renten fra den Dag, da Dagpengeydelsen ophörer, ellers fra Dagen for Invaliditetsspörgsmaalets Afgörelse, der normalt træffes, naar et Aar er forløbet siden Ulykkestilfældet.

c) *Erstatning til efterladte*[2]) i Form af et Kapitalbeløb, der som Regel andrager 5400 Kr., og for Börn, for hvilke afdöde havde Forsörgelses- eller Bidragspligt, indtil 2025 Kr. for hvert Barn, dog ikke over 4050 Kr. ialt. Den samlede Erstatning til efterladte kan ikke overstige 9450 Kr.

d) *Begravelseshjælp*[2]) med indtil 200 Kr., forsaavidt Begravelsesudgifterne afholdes af de efterladte eller andre private Personer.

20 Udelukket fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som den forsikrede selv har hidfört med Forsæt. Har den forsikrede ved grov Uagtsomhed, ved Tilsidesættelse af reglementariske Bestemmelser, som er holdt tilbörlig i Kraft, eller ved Beruselse selv hidfört eller dog væsentligt bidraget til Ulykkestilfældet, kan Erstatningen nedsættes eller bortfalde.

Krigsulykkesforsikring.

21 I Tilfælde, hvor en i Henhold til § 4 b), c) eller e) forsikret Person rammes af Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder, forhöjes Erstatningen med de i Anordningen for Færöerne af 8. November 1939 om Krigs-Ulykkesforsikring for söfarende nævnte Beløb. Erstatningens höjeste Beløb udgör i disse Tilfælde 15.900 Kr.

Selskabet er berettiget til for de her omhandlede Forsikringer forud at opkræve en Grundpræmie samt særlige Farezonetillæg, der forfalder til Betaling maanedsvis bagud.

Saavel Grundpræmie som Farezonetillægget kan til enhver Tid ændres af Bestyrelsen.

Medlemmerne har Pligt til paa Blanket, der tilstilles dem af Selskabet, forinden Rejsens Paabegyndelse at indgive Anmeldelse om Besætningens Antal og Turens formodede Varighed. Naar Turen er afsluttet, skal der indgives Risikoopgörelse til Selskabet.

Selskabets Organisation og Bestyrelse.

22 Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 af Færöernes Lagting for 4 Aar ad Gangen valgte Personer. Samtidig vælges 3 Suppleanter.

23 Bestyrelsen vælger selv sin Formand og fastsætter sin Forretningsorden.

Udgifterne ved Bestyrelsens Rejser og Ophold i Anledning af Möder afholdes af Selskabet, naar Medlemmerne ikke er bosat i Thorshavn.

Der kan ydes Bestyrelsesmedlemmerne Honorar, hvis Störrelse skal godkendes af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

24 Bestyrelsen har den daglige Ledelse af Selskabet og træffer Afgörelse i alle Anliggender, der ikke er henlagt til Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Bestyrelsen kan antage en Forretningsförer og anden nödvendig Medhjælp.

25 Selskabets Hovedledelse varetages af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar« förer paa Hovedbestyrelsens Vegne Tilsyn med Selskabet.

26 Til at tegne Selskabet udkræves Underskrift af Bestyrelsens Formand i Forening med eet Medlem af Bestyrelsen.

---

[1]) Jfr. An. Nr. 161 af 29. Marts 1939 § 32 og 44.

[2]) Som ændret som Følge af midl. Best. Nr. 50 af 11. Dec. 1944.

Bestyrelsen kan i det Omfang, det findes nödvendigt, meddele nærmere begrænsede Specialfuldmagter.

Til Köb, Afhændelse og Pantsætning af fast Ejendom samt Optagelse af Laan kræves Samtykke fra Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Statstilskud og Præmiebetaling.

27 Statstilskud til Nedsættelse af Præmien kan ydes Selskabet for saadanne Medlemmer, der driver et Erhverv, og som godtgör, at deres Aarsindtægt ikke naar 1400 Kr. eller, forsaavidt de er bosat i Thorshavn, 1600 Kr.

Statstilskudet andrager $^2/_5$ af den Præmie, der uden saadant Tilskud vilde have paahvilet Medlemmet.

Andragende om Statstilskud indgives snarest efter, at Ansættelse til Kommuneskat er sket, paa særlige Blanketter, der faas hos Selskabet.

Retten til at nyde Statstilskud til Nedsættelse af Præmien fortabes, saafremt vedkommende Forsikringstager ikke inden Udlöbet af paagældende Forsikringsaar behörigt dokumenterer sin Ret til Nedsættelsen.

28 Præmier, som en forsikringspligtig Arbejdsgiver eller anden forsikringspligtig skylder, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning.

For Præmier fra Redere tilkommer der Selskabet Söpanteret i Skib og Fragt efter Bestemmelserne i Sölovens § 267, Nr. 2.

Regnskab og Revision.

29 Selskabets Regnskabsaar er Kalenderaaret.

Regnskabet udarbejdes af Bestyrelsen i Samarbejde med Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Genpart af Regnskabet tilsendes Socialministeriet og Ulykkesforsikrings-Raadet.

Regnskabet revideres ved Forantaltning af »Tryggingarsambandið Föroyar«.

30 Bestyrelsen udarbejder samtidig med Regnskabsaflæggelsen en Beretning over Selskabets Virksomhed i det forlöbne Aar.

Genpart af Beretningen sendes til Socialministeriet, Lagtinget, Færö Amt og Ulykkesforsikrings-Raadet paa Færöerne.

Reservefond.

31 Naar Selskabets Regnskab for et Regnskabsaar er opgjort, og der til de fra det gamle Regnskabsaar til det nye Regnskabsaar overförte, ikke endeligt afgjorte Skader er afsat de fornödne Beløb, overföres Aarets Overskud til et Reservefond.

Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar« træffer Afgörelse om Anbringelsen af Reservefondets Midler.

Bestyrelsen træffer efter indhentet Samtykke fra Hovedbestyrelsen Bestemmelse om Anvendelsen af Reservefondet til Dækning af Underskud i uheldige Aar.

I Tilfælde af Selskabets Ophævelse vil Reservefondet være at fordele mellem de paa Ophævelsestidspunktet staaende Medlemmer i Forhold til de af disse indenfor det sidste Femaar indbetalte Præmier.

22. Nov. — VEDTÆGT FOR »FÆRØERNES GENSIDIGE BRANDFORSIKRING« (»Föroya brunatrygging«). (Oprindelig godkendt af Justitsministeriet 8. Juli 1939, men ændret 22. Nov. 1940).

KAP. I. *Almindelige Bestemmelser.*

1 »Föroya brunatrygging« (Færöernes gensidige Brandforsikring) er oprettet i Henhold til § 30 i Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme.

Ved § 2 i midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 17. Juni 1940 er det bestemt, at »Föroya Brunatrygging« (Færöernes gensidige Brandforsikring) sammen med »Den gensidige Brandforsikring for Skolebygninger paa Færöerne« indgaar som en fælles Underafdeling under det i Henhold til nævnte Bestemmelser oprettede Forsikringsforbund »Tryggingarsambandið Föroyar«.

I Henhold til § 5 i midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 17. Juni 1940 om Forsikringsvirksomhed fastsættes de nærmere Regler for Foreningens Virksomhed og Organisation i en Vedtægt, der vedtages af Lagtinget og stadfæstes af Amtmanden. I Medfør af denne Bestemmelse er denne Vedtægt udfærdiget af Lagtinget og stadfæstet af Amtmanden.

2 Foreningens Navn er »Föroya Brunatrygging« (Færöernes gensidige Brandforsikring).

Foreningens Hjemsted er i Thorshavn, og i Sögsmaalstilfælde repræsenteres den af Bestyrelsens Formand. Foreningens Omraade er Færöerne.

3 Foreningens Formaal er at forsikre de til de i Lov for Færöerne Nr. 174 af 24. Maj 1937 om Jordbrugets Fremme omhandlede Brug hörende Bygninger med Inventar samt Besætning paa Stald mod Skade ved Brand, Storm, Fjeldskred og lignende.

Endvidere kan Foreningen efter de i Kap. X herom givne Regler som Medlemmer optage saavel offentlige Institutioner som Privatpersoner paa Færöerne.

De i »Den gensidige Brandforsikring for Skolebygninger paa Færöerne« forsikrede Bygninger forsikres fra den 1. Oktober 1940 at regne i »Föroya Brunatrygging« efter de derom i Kapitel XI nærmere givne Regler.

4 Foreningen forsikrer sine Medlemmer mod ethvert direkte Tab, der foraarsages dem ved Skade, som tilföjes de forsikrede Genstande ved Brand, Storm, Fjeldskred og lignende.

Med egentlig Brandskade sidestilles Skade, som tilföjes de forsikrede Genstande ved Lynnedslag, Eksplosion af Lys- og Kogegas samt af Dampkedler, Eksplosions- og Forbrændings- (Diesel- eller lignende) Motorer, dog selve den eksploderende Genstand undtaget, medmindre særlig Forsikring herfor er tegnet.

Endvidere er under Forsikringen indbefattet Skader, der tilföjes de forsikrede Genstande ved Slukning, Nedrivning eller anden forsvarlig Foranstaltning for at forebygge eller begrænse en indtrædende Skade eller ved at Genstanden under den skadeforvoldende Begivenhed bortkommer ved Tyveri eller paa anden Maade.

Skade paa elektriske Maskiner, Transformatorer, Ledninger, Kontakter eller Apparater, som skyldes Kortslutning eller andre rent elektriske Fænomener, erstattes ikke, medmindre der opstaar Ildsvaade, og i saa Fald ydes kun Erstatning for den Skade, der bevislig skyldes Ildsvaade. Skade ved Lynnedslag erstattes dog, selvom Ildsvaade ikke opstaar, saafremt det godtgöres, at Lynet direkte har ramt de beskadigede Genstande, herfra dog undtaget Elektricitetsmaalere.

Undtaget fra Forsikringen er Skade opstaaet ved Krig, Oprör og borgerlige Uroligheder, medmindre Forsikringstageren kan bevise, at Skaden ikke skyldes noget af samtlige de nævnte Forhold som nærmere eller fjernere Aarsag.

5 Samtlige Foreningens Medlemmer under alle Brancher er solidarisk ansvarlige for de Foreningen paahvilende Forpligtelser. Kreditorerne kan dog först holde sig til de enkelte Medlemmer, efter at det maatte have vist sig umuligt at opnaa Dækning hos Foreningen.

Medlemmerne hæfter indbyrdes principalt pro rata i Forhold til den ordinære Præmie for Regnskabsaaret eller den Del af dette, for hvilket Medlemmet har været betalingspligtigt. Subsidiært hæfter Medlemmerne ogsaa overfor Foreningen solidarisk.

6 Til Forsikring kan indtegnes enhver Bygning, som er forsvarligt indrettet mod Brandfare i Overensstemmelse med den til enhver Tid gældende Bygnings- og Brandpolitilovgivning, og under Forsikringen kan begæres indbefattet: Gas-, Kloak-, Vand- og elektriske Lys- og Kraftanlæg, Ovne og Varmeanlæg, indmurede Malerier, Elevatorer, Maskiner og Redskaber samt Besætning paa Stald.

Endvidere kan i Forbindelse med Bygninger indtegnes alle Slags Hegn (dog ikke levende), Brand- og Bröndredskaber, Broer og Bolværker, Gaardbelægning og deslige. Stakhjelme etc. kan ikke indtegnes.

Erstatning for Stormskade, Fjeldskred og lignende ydes dog ikke for Flagstænger, Plankeværker, Hegnsmure, Drivhuse og Glasverandaer samt elektriske Installationer og Anlæg. Ejheller er Vinduer og Ruder i en forsikret Bygning indbefattet under Forsikringen.

I Policen kan optages særlige Forsikringsvilkaar og Klausuler for den paagældende Forsikring.

7 Foreningen tegner ikke Forsikring paa:

a. Bygninger, hvori tilvirkes, anbejdes med eller lagres Krudt, Skydebomuld, Nitroglycerin, Dynamit, Knaldsölv eller lignende Sprængstoffer.
b. Elektriske Sikringer og Belysningslegemer (Pærer o. l.)

8 Saalænge Foreningen löber Risiko for Bygninger, maa hverken disse eller andre til samme Sted eller Brug hörende Bygninger uden Foreningens Samtykke af Forsikringstageren indtegnes i anden Forening eller Selskab, hvis Bestemmelse er at yde Erstatning i de i § 4 omhandlede Tilfælde.

Hvis nogen handler derimod, er Foreningen, saasnart den kommer til Kundskab om saadan Overtrædelse, berettiget til straks at ophæve Forsikringen. Er Bygningerne pantsatte, gives der dog Panthaverne en Frist af 14 Dage til at varetage deres Tarv og, forsaavidt det drejer sig om et af de under Landbrugsraadets Bestyrelse hörende Brug, gives Underretning til Landbrugsraadet. Foreningen er ikke erstatningspligtig for indtræffende Skade, medmindre dette maatte följe af Reglerne i Lov om Forsikringsaftaler af 15. April 1930 § 43, 1. Stk. Hvis Forsikringstageren ikke senest samtidig med, at der rejses Krav om Erstatning for indtruffet Skade, anmelder, at der er tegnet Forsikring andetsteds, har han fortabt enhver Ret til Erstatning.

Foreningens Ansvar er betinget af, at der ikke uden dens Samtykke tegnes Forsikring mod Driftstab eller anden Interesse, knyttet til Brandskade paa den forsikrede Virksomhed, Huslejeforsikring dog undtaget.

KAP. II. *Indtegning i Foreningen.*

9 Forsikringen overtages paa Grundlag af den Forsikringssögendes Begæring efter stedfunden Vurdering, hvorom nærmere Regler fastsættes af Foreningens Bestyrelse. Paa samme Maade forholdes, naar en allerede indtegnet Forsikring önskes forandret.

Om Följerne af urigtige Oplysninger fra den Forsikringssögendes Side gælder Forsikringsaftalelovens §§ 4—9.

10 Forsikringen begynder, forsaavidt intet senere Tidspunkt er aftalt, saa snart Vurderingen er afholdt og underskrevet af den Forsikringssögende.

KAP. III. *Forandring ved de indtegnede Forsikringer.*

11 Til Prövelse og Regulering af Forsikringssummerne har Foreningen Ret til, naar den finder det fornödent, at foretage Eftersyn af de forsikrede Ejendomme i det Omfang og paa den Maade, som Foreningens Bestyrelse bestemmer.

12 Saafremt Ildsteder, Skorstene, Ovne, Köller, Belysnings- eller Kraftanlæg m. v. findes saaledes beskafne, at der er Fare ved at bruge dem, skal Foreningen være berettiget til at forbyde Brugen, indtil Manglerne er afhjulpne, eller efter Omstændighederne ganske ophæve Forsikringen med 14 Dages Varsel saavel til Forsikringstageren som til Panthaveren, samt, for saavidt det drejer sig om et af de under Landbrugsraadets Bestyrelse henhörende Brug, tillige til Landbrugsraadet.

Foreningen er berettiget til med sagkyndig Bistand og paa den Maade, som den anser for mest formaalstjenlig, at lade elektriske Kraft- og Lysanlæg efterse.

Hvis et elektrisk Kraft- eller Lysanlæg ved Eftersyn viser sig at have Mangler med Hensyn til Anlæggets Udförelse, Vedligeholdelse eller Renholdelse, som ikke har nödvendiggjort et ligefremt Forbud mod Anlæggets Brug, fastsætter Foreningen en Frist, indenfor hvilken Manglerne skal afhjælpes med sagkyndig Bistand.

Opfyldes de stillede Betingelser ikke inden Fristens Udlöb, kan Præmien forhöjes i Henhold til Tarifens Bestemmelser derom.

Er et i Henhold til et foregaaende givet Forbud eller en særlig Policebetingelse (jfr. § 6, sidste Stk.) overtraadt af Forsikringstageren eller nogen, hvem det paahviler at paase Forskrifternes Overholdelse, har Forsikringstageren i Skadestilfælde kun Krav mod Foreningen, naar og for saa vidt det maa anses godtgjort, at Skadens Indtræden eller Omfang ikke skyldes Overtrædelse af saadanne Forbud eller Policebetingelser.

13 Foretages der ved de forsikrede Bygninger eller den paa Forsikringsstedet stedfindende Bedrift nogen Forandring i Henseende til Bygningsmaade, Indretning eller Anvendelse, som efter Foreningens Tarif medfører Erlæggelse af höjere Præmie end den, der hidtil har været svaret af Forsikringen, eller indrettes der med Forsikringstagerens Viden i de tilstödende (Nabo) Bygninger saadanne Virksomheder, som væsentlig foröger Brandfaren, eller flyttes forsikrede Genstande fra Bygninger, hvori de havde fast Anbringelse til andre under samme Forsikring indtegnede Bygninger, skal Forsikringstageren straks göre skriftlig Anmeldelse derom til Foreningen.

Forsömmes saadan Anmeldelse, er Foreningen i Skadestilfælde fri for Ansvar, hvis den ikke vilde have overtaget Forsikringen, og er iövrigt kun erstatningspligtig efter Forholdet mellem den sidst betalte Præmie og den Præmie, for hvilken Forsikringen med den skete Forandring kunde have været fortsat.

Vilde Foreningen ved Genforsikring i videre Omfang have begrænset sit Ansvar for egen Regning, nedsættes Erstatningen i samme Forhold.

Overgangen fra Haandkraft til mekanisk Drivkraft eller en Forandring af denne sidste er at betragte som en forandret Anvendelse af Bygningen, og det samme gælder en Forögelse af Arbejdernes Antal og af Antallet af Hövlebænke eller Maskiner i Træbearbejdningsvirksomheder.

Den Forsikrede skal til enhver Tid være pligtig at give Foreningen Adgang til at besigtige Forsikringsstedet. Vægring herved berettiger Foreningen til Ophævelse af Forsikringsforholdet med 14 Dages Varsel, idet Panthaverne og eventuelt tillige Landbrugsraadet underrettes, saafremt Opsigelse sker.

14 I Tilfælde af, at nogen af de til Forsikring indtegnede Bygninger viser sig at være ombygget eller helt eller delvis nedrevet og erstattet med en til tilsvarende Anvendelse bestemt ny Bygning paa samme Plads, betragtes denne som traadt i Stedet for den ombyggede eller nedrevne Bygning eller Bygningsdel.

Forsikringsforholdet videreföres uanset Ejer — eller Brugerskifte, men der skal herom snarest ske Anmeldelse til Foreningen.

KAP. IV. *Præmien.*

15 Præmien for indtegnede Forsikringer fastsættes i en af Bestyrelsen oprettet og af Justitsministeriet[1]) godkendt Tarif. Bestyrelsen kan kun med Justitsministeriets[1]) Godkendelse ændre Tarifen.

16 Den Præmie, som i Henhold til Foreningens Tarif paahviler ethvert Medlem i Foreningen, erlægges enten helaarligt eller halvaarligt og forfalder til Betaling forud eller henholdsvis hvert Aars 1. April eller hvert Aars 1. April og 1. Oktober.

Enhver Præmie beregnes fra Begyndelsen af den paagældende Maaned, Præmienedsættelse dog fra Maanedens Udgang. For nedbrudte eller ödelagte Bygninger bortfalder Præmiebetalingen fra Udgangen af det Halvaar (Aar), hvori Forandringen skriftlig anmeldes.

Bestyrelsen kan med Enstemmighed vedtage midlertidig procentvis Nedsættelse i Tarifen, men dersom Nedsættelsen ikke godkendes af Justitsministeriet,[1]) bortfalder den i det följende Halvaar.

---

[1]) Nu Landsstyret.

17 Er der betalt for höj Præmie paa Grund af, at denne har været urigtig beregnet, uden at det kan tilregnes Forsikringstageren, vil det for meget erlagte kunne tilbagebetales, dog ikke for længere Tid end 5 Aar.

Er der under samme Forudsætning opkrævet for lav Præmie, kan det for lidt erlagte kun efterkræves for det Aar (Halvaar), hvori Fejlen oplyses.

18 Ethvert Medlem er forpligtet til at svare den Suppleringspræmie, som i Medför af § 5 maatte være at opkræve.

Udtrædende Medlemmer deltager i de Forpligtelser, der er paaført Foreningen indtil Udgangen af det Regnskabsaar, hvori Udtrædelsen finder Sted.

19 For Præmie, saavel Grundpræmier som Suppleringspræmier, samt andre Medlemsydelser haves Udpantningsret, forsaavidt Bidragene ikke har henstaaet over 1 Aar efter Forfaldstiden.

Ingen Bygning maa udslettes af Foreningen paa Grund af resterende Præmie.

KAP. V. *Skade.*

20 Indtraadt Skade skal af Forsikringstageren snarest mulig skriftlig anmeldes til Foreningen.

Er Anmeldelse ikke sket inden 3 Maaneder, efter at Skaden er blevet den Skadelidte bekendt, er Foreningen ikke erstatningspligtig.

21 För Vurderingen, jfr. § 23, har fundet Sted, maa der ikke bortföres noget, som har været indbefattet under Fosikringen, eller Mure nedrives uden efter Ordre fra Myndighederne, eller i det hele foretages nogen Forandring til Skade for Foreningen.

Det paahviler dog skadelidte — for egen Regning — saavidt muligt at redde de forsikrede Genstande og at træffe Foranstaltninger til Beskyttelse af beskadigede eller ubeskadigede Bygningsdele eller Genstande mod yderligere Skade samt saa hurtigt som muligt at drage Omsorg for at faa Tomten eller vedkommende Bygninger saavidt ryddede, at en nöjagtig Vurdering af det indtraadte Tab kan finde Sted.

Forsömmer den Skadelidte saadan Rydning, eller er denne ikke tilstrækkelig til, at den nævnte Vurdering kan foretages, er Foreningen berettiget til paa hans Bekostning at foranstalte det saaledes videre fornödne.

Har den Skadelidte forsömt de ham i Henhold til ovenstaaende paahvilende Pligter, bliver et deraf opstaaet Tab Foreningen uvedkommende.

22 Skaden opgöres for hver enkelt indtegnet Bygning eller Genstand for sig.

Skadens Störrelse bestemmes paa Grundlag af Forsikringsværdien. Denne er for Bygninger, der genopföres eller istandsættes og ikke forud var bestemte til Nedbrydning, det Belöb, der efter Priserne ved Skadens Indtræden vilde kræves til tilsvarende Bygningers Opförelse, med Fradrag for Værdiforringelse paa Grund af Bygningernes Alder, uden Hensyn til, om gældende Lovbestemmelser ikke maatte tillade den tidligere Byggemaade eller den benyttede Slags Materialers Anvendelse. For Besætning, Maskiner, Redskaber og Inventar fastsættes Forsikringsværdien til Genanskaffelsesprisen ved Skadens Indtræden med Fradrag for Alder, Brug, nedsat Anvendelighed eller andre værdiforringende Omstændigheder.

Ved *totale* Skader udgör Erstatningen, naar der ikke foreligger Over- eller Underforsikring, det Belöb, der fremkommer ved at drage Værdien af det, der ikke er ödelagt ved Skaden, fra Forsikringssummen.

Ved *partielle* Skader beregnes, naar der ikke foreligger Underforsikring, det Belöb, der vil medgaa til at istandsætte Bygningen i Overensstemmelse med dens Bygningsmaade og de i den anvendte Bygningsmaterialers Art og Godhed.

Ved *Overforsikring*, der foreligger, naar Forsikringssummen overstiger den virkelige Værdi, træder ved Opgörelsen af totale Skader den virkelige Værdi i Stedet for Forsikringssummen.

Ved *Underforsikring*, der foreligger, naar den virkelige Værdi overstiger For-

sikringssummen, reduceres, saavel ved totale som ved partielle Skader, Skadesbeløbet efter Forholdet mellem Forsikringssummen og den virkelige Værdi.

Rester ansættes til den Værdi, som de til Nybygning paa samme Sted eller til anden Anvendelse har for den Skadelidte, der er forpligtet til at overtage dem saavel som andre beskadigede Genstande til den derpaa satte Værdi. Foreningen er dog berettiget til at overtage en beskadiget Genstand mod at erstatte dens Værdi för Skadens Indtræden, saavelsom til at istandsætte beskadigede Genstande og iövrigt til at yde Erstatning in natura.

For Bygninger, bestemt til Nedbrydning, beregnes Erstatningen kun efter Værdien af Bygningsmaterialet. Var Nedbrydningen ikke umiddelbart forestaaende, beregnes der dog desuden en passende Erstatning for den Indskrænkning af Brugstiden, som Skaden har medfört.

23 Skadesopgörelse foretages af Foreningen snarest muligt.

Vurderingen til Bestemmelse af en Erstatnings Störrelse eller til Bevis for dens Anvendelse foretages af Vurderingsmanden i det paagældende Distrikt i Samarbejde med Distriktets Repræsentant. Desuden kan der, naar Formanden finder det fornödent, tilkaldes særlige kyndige Vurderingsmænd.

Den Skadelidte er pligtig at give alle Oplysninger, som han er i Stand til, om Skaden og dens Aarsag og at fremlægge alle Böger, Regninger, Overslag, Tegninger o. l., der kan tjene til Vejledning ved Skadesopgörelsen.

Dersom den Skadelidte önsker en Skadesopgörelse afgjort ved Overskön, skal Anmeldelse herom ske til Foreningen inden 1 Uge efter at den Skadelidte har modtaget Opgörelse, og der væges hertil 2 Mænd, der ikke maa have deltaget i den förste Forretning, en af Foreningen og en af Skadelidte. Ogsaa Foreningen kan inden 1 Uge efter, at Opgörelsen er sluttet, forlange Overskön. Overskönsmændene vælger forinden Forretningens Foretagelse en sagkyndig Opmand. Kan de ikke blive enige herom, udpeges Opmanden af Landfogeden. Opmanden træder kun til, hvis Overskönsmændene ikke kan enes om Erstatningens Störrelse, og afgör da, indenfor Grænserne af Overskönsmændenes Vurderinger, de Punkter, hvorom der er Uenighed.

Overskönnet skal foretages efter de i § 22 givne Regler.

Omkostningerne ved Overskönsforretninger betales af den Skadelidte, naar Forretningen er begæret af ham, og den gaar ham imod, men i alle andre Tilfælde af Foreningen.

Saavel den Skadelidte som Foreningen kan kræve, at Erstatningens Störrelse straks fastsættes paa den i nærværende Paragrafs 4. Stk. anförte Maade, uden at den i 2. Stk. nævnte Opgörelse finder Sted. I dette Tilfælde fordeles Udgifterne ved Forretningen ligeligt mellem begge Parter, naar denne afholdes efter Begæring af den Skadelidte eller efter Overenskomst mellem Parterne, hvorimod Foreningen alene afholder Udgiften ved en af den begært Skönsforretning.

Saavel den Skadelidte som Foreningen har ved de i denne Paragraf nævnte Forretninger Ret til foruden de valgte Vurderingsmænd eller Overskönsmænd at lade sig bistaa af andre.

Repræsentanten er pligtig forud at underrette Landbrugsraadet om Vurderingsforretninger vedrörende de under Landbrugsraadets Bestyrelse henhörende Brug.

24 Erstatning for beskadigede eller ödelagte Bygninger skal anvendes til disses Istandsættelse eller Genopförelse, undtagen naar Bygningernes Istandsættelse i Tilfælde af partiel Skade er forbudt ved Lovgivningen, eller Bygningerne för Skadens Indtræden var bestemt til Nedbrydning (jfr. § 22).

25 Dersom Bygninger önskes genopfört udenfor Tomten, men dog paa samme Ejendoms Areal, vil et Andragende herom være at forelægge Landbrugsraadet til Afgörelse for saa vidt angaar Landbrugsejendomme og Amtet for saa vidt angaar andre Ejendomme.

Den Omstændighed, at den Skadelidte i Henhold til Lovbestemmelser, Reglemen-

ter e. l. nödsages til at genopföre beskadigede Bygninger udenfor Tomten, berettiger ham ikke til Erstatning af Foreningen for det herved forvoldte Tab.

Ønskes en Erstatning udbetalt, uden at der bygges for samme, eller til Nybygning udenfor Grænserne af den Ejendom, hvorpaa de tidligere Bygninger laa, eller til Opförelse af Bygninger væsentlig forskellige fra de ödelagte eller til Opförelse af flere Ejendomme eller til en anden Bedrift, og de i den paagældende Ejendom interesserede Panthavere eller andre vedkommende giver deres Samtykke dertil, vil dette efter Erklæring fra Foreningen kunne bevilges af henholdsvis Landbrugsraadet eller Amtet, jfr. 1. Stk., mod en Afkortning i Erstatningsbeløbet.

26 Inden nogen Erstatning kan forlanges udbetalt, paahviler det den Skadelidte ved en vedtægtsmæssig afholdt Syns- og Vurderingsforretning eller paa anden af Foreningen godkendt Maade at godtgöre, at de delvis eller helt ödelagte Bygninger er blevet istandsatte eller genopförte overensstemmende med Reglerne i foranstaaende Paragraffer.

Iövrigt har den Skadelidte Pligt til, naar det forlanges, at fremlægge de samme Oplysninger om Erstatningens Anvendelse som ved dens Ansættelse (jfr. § 23, Stk. 3).

Viser det sig ved en i Henhold til 1. Stk. afholdt Syns- og Vurderingsforretning, at Mur- eller andre Bygningsdele, som ved Skadesopgörelsen blev beregnede til Nedbrydning, ikke er nedbrudt, men derimod bibeholdt i den ny Bygning, eller at andre Genstande, der ved Skadesopgörelsen betragtedes som ubrugelige, senere er istandsat, bliver Resternes saaledes fremkomne Merværdi at afkorte i Erstatningen.

Viser det sig paa samme Maade, at Istandsættelsen eller Genopförelsen har kostet mindre end beregnet, bliver kun det anvendte Beløb at udbetale, idet den Forögelse af Byggeomkostningerne, der fremkommer ved Udvidelse eller dyrere Byggemaade, ikke medregnes til det Beløb, der kan anses anvendt.

Godtgöres det paa anden Maade, at en Erstatning overstiger, hvad der kræves til den lidte Skades Dækning, er Foreningen ikke pligtig at udrede det overskydende.

27 Erstatningsbeløb for Bygninger forfalder til Udbetaling 14 Dage efter, at vedtægtsmæssigt Bevis er fört for, at Skaden er istandsat eller Bygningerne genopfört, forudsat at der ikke ifölge andre Bestemmelser i Vedtægten er noget til Hinder derfor. Er der indledt offentlig Undersögelse, finder Udbetaling först Sted, naar Foreningen har haft Lejlighed til at göre sig bekendt med Udskrift af Forhöret.

28 Forinden Bygningers Genopförelse er tilendebragt, kan delvis Udbetaling af Erstatning finde Sted, efter Bestyrelsens Skön, naar der ikke i det om Skadens Aarsag oplyste eller andre Omstændigheder findes noget til Hinder derfor. Endelig Udbetaling finder Sted, naar Bygningerne er helt genopfört.

29 Erstatningen kan ikke belægges med Arrest eller være Genstand for Eksekution uden i Forbindelse med Ejendommen.

30 Er det i § 26 ommeldte Bevis ikke fört inden Udlöbet af 2 Aar, taber den Skadelidte sit Krav paa Foreningen, idet denne dog med mindst 6 Maaneders Varsel skal give ham Meddelelse om Fristens Længde og om Følgerne af dens Ikke-Overholdelse. Under alle Omstændigheder er Kravet forældet 5 Aar efter Skadens Indtræden.

31 Hvis Forsikringstageren i væsentlig Grad misligholder de ham ifölge Vedtægten og Policebetingelserne paahvilende Pligter og derved forvolder Skade, eller gör sig skyldig i Assurancesvig, vil Erstatningsretten helt eller delvis fortabes. Angaaende Overtrædelse af særlige Forbud henvises til § 12.

Skade foraarsaget med Forsæt eller i selvforskyldt Beruselse erstattes ikke.

Er Skaden, uden at Forsæt foreligger, foraarsaget ved Overtrædelse af Straffelovgivningen eller Brandpolitilovgivningen, herunder Stærkströmsreglementet, eller iövrigt ved Uagtsomhed fra Forsikringstagerens Side, er Foreningen berettiget til

efter Graden af Uagtsomhed at nægte Erstatning eller at afkorte i denne, idet dog Afkortningen for simpel Uagtsomhed ikke kan overstige det i Forsikringsaftalelovens § 20 fastsatte Maksimum. De i denne Paragrafs 2. og 3. Stk. anförte Bestemmelser gælder ogsaa, naar den Handling, der medförer Fortabelse eller Nedsættelse af Erstatningen, skyldes den Forsikredes med ham (hende) samlevende Ægtefælle.

Afkortningens Störrelse skal godkendes af den Tilsynsförende.

32 Har Forsikringstageren mistet Retten til Erstatning, helt eller delvis, forbeholdes Erstatningen dog dem, der för Skadens Indtræden i Henhold til tinglæste Pantebreve, Overdragelsesdokumenter eller Udlæg maatte have erhvervet Rettighed over Ejendommen, forsaavidt de ikke paa anden Maade kan blive holdt skadeslös af den paagældende övrige Formue.

I disse Tilfælde er Erstatningens Udbetaling til vedkommende berettigede ikke afhængig af Bygningernes Genopförelse.

KAP. VI. *Genforsikring.*

33 Foreningen er berettiget til at afgive Genforsikringer til andre Selskaber i det Omfang, hvori det findes fornödent.

Saadan Genforsikring medförer ingen Forandring i Foreningens og Forsikringstagernes gensidige Forhold.

KAP. VII. *Forsikring af Bygninger under Opförelse.*

34 Bygninger under Opförelse kan i Forbindelse med de paa Byggepladsen tilstedeværende Byggematerialer og Stilladser indtegnes til Forsikring ved Selvangivelse efter rette Vedkommendes Ønske. Om Selvangivelse gælder Reglen i § 18.

Indtegningen medförer solidarisk Ansvar som ved andre Forsikringer.

Forsikringen bortfalder, uanset at Forsikringstiden ikke er udlöbet, naar Bygningen har været taget i Brug i 4 Uger.

Præmien, der erlægges forud for hele det ved Tegningen fastsatte Tidsrum, betales ved Forsikringens Tegning.

Ved Opgörelsen af en Skade paa en Bygning under Opförelse med de for denne bestemte Materialer maa den Skadelidte til Bestemmelse af den sande Forsikringsværdi i Skadens Øjeblik fremlægge Regninger, Fakturaer eller Udskrifter af Leverandörernes Böger over de leverede Materialer samt paa Tro og Love afgive Erklæring om, hvorvidt samtlige disse Materialer har været til Stede paa Byggepladsen, uden senere delvis at være blevet bortförte, eller hvor meget af disse der har været oplagt paa Byggepladsen, eller paa anden tilforladelig Maade godtgöre Værdien af Materialerne. Efter de Oplysninger, som Skadelidte og de af denne anvendte Haandværkere kan give paa Tro og Love, om hvor meget Bygningens Opförelse er fremmet, fastsættes det Belöb, som den anvendte Arbejdslön kan ansættes til. Værdien af Materialerne med Tillæg af Transportudgift og Arbejdslön udgör den sande Forsikringsværdi i Skadens Øjeblik. Skadens virkelige Belöb er Forskellen imellem den sande Forsikringsværdi og Værdien af de efter Skader tilstedeværende beskadigede og ubeskadigede Bygninger og Materialer.

KAP. VIII. *Regnskabsvæsen, herunder Reservefond etc.*

35 Foreningens Regnskabsaar er Kalenderaaret. Der aflægges særligt Regnskab for Tiden $^{1}/_{4}$-1940 til $^{31}/_{12}$-1940.

36 Ved Opförelse af Foreningens aarlige Balance anföres:

a. iblandt *Aktiverne:*
   1. Prioritetsobligationer efter deres paalydende Belöb,
   2. Statsobligationer og andre lignende Effekter, hver Slags for sig, efter deres Kursværdi paa den sidste Dag i Regnskabsaaret,
   3. udestaaende Fordringer, ligeledes hver Slags for sig, med deres til Bogs förte Belöb,

4. paalöbne Renter, beregnede til den sidste Dag i Regnskabsaaret, og
5. Inventar, förste Gang med det Belöb, det har kostet at anskaffe, og siden hvert Aar med Fradrag af 10 % af det oprindelige Belöb, og

b. iblandt *Passiverne:*
1. Laan uden Hensyn til Forfaldstid med paalöbne Renter til den sidste Dag i Regnskabsaaret,
2. endnu ikke berigtigede Erstatninger med de formentlige Restbelöb,
3. anviste, men ikke affordrede Erstatninger med de anviste Belöb, og
4. andre Gældsposter med deres paalydende Belöb.

37 Foreningens Aarsregnskab skal af Bestyrelsen afgives til Revision inden Udgangen af Marts Maaned. Afskrift af Regnskabet sendes Amtmanden, Lagtinget, Landbrugsraadet og den Tilsynsförende, samt kundgöres i Ekstrakt i det til offentlige Bekendtgörelser autoriserede Blad.

Hovedregnskabet, der skal være ledsaget af en Oversigt over Antallet af de indtegnede Forsikringer og Forsikringsbelöbet under hver af de forskellige Tarifafdelinger samt de om Regnskabet imellem Bestyrelsen og Revisorerne förte Forhandlinger, skal i 4 Uger efter Offentliggörelsen henligge paa Foreningens Kontor til Eftersyn for Medlemmerne.

Af det trykte Regnskab skal der tilstilles enhver af Foreningens Repræsentanter nogle Eksemplarer, der paa Anfordring skal udleveres til Foreningens Medlemmer.

38 Til Dækning af overordentlige Udgifter dannes en Reservefond ved Hjælp af aarlige Bidrag paa $^1/_{15}$ % af Forsikringssummen. Disse Bidrag bortfalder, forsaavidt Reservefonden ved Aarets Begyndelse den 1. April har udgjort mindst 1 % af de indtegnede Forsikringssummer.

Indtil Reservefonden har naaet den nævnte Störrelse, hæfter Jordfonden for de af Foreningen tegnede Forsikringer.

39 Reservefondens Midler frugtbargöres ved Udlaan efter Reglerne om Sikkerhed for umyndiges Midler eller paa anden Maade, forsaavidt Justitsministeren giver sit Samtykke hertil, men maa aldrig anvendes paa en Maade, der ikke staar i Forbindelse med Foreningens Formaal.

Foreningens Kassebeholdning anbringes efter Bestyrelsens Bestemmelse.

40 Forsaavidt det ved et Aarsregnskabs Opgörelse viser sig, at Aarets Indtægter ikke har kunnet dække dets Udgifter, og det manglende ikke kan dækkes af Reservefonden, uden at denne nedbringes under det i § 38 angivne Minimumsbelöb, skal det inddækkes ved en i det paagældende Aar stedfindende Ekstraopkrævning.

Ekstraopkrævning behöver kun at finde Sted, forsaavidt det manglende Belöb udgör 10 % af Aarspræmien.

KAP. IX. *Foreningens Organer.*

41 Foreningens Hovedledelse varetages af Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Direktören for »Tryggingarsambandið Föroyar« förer paa Forbundets Vegne Tilsyn med Foreningen.

42 Foreningens Bestyrelse bestaar af 5 Medlemmer, der vælges for 4 Aar ad Gangen med 3 Medlemmer af Lagtinget og 2 Medlemmer af Færöernes Landbrugsraad. Samtidig vælges 5 Suppleanter.

43 Bestyrelsen repræsenterer og forpligter Selskabet saavel udadtil som overfor de enkelte Medlemmer. Bestyrelsen vælger selv sin Formand. Bestyrelsen kan antage en Forretningsförer og anden nödvendig Medhjælp og fastsætter Forretningsförerens og Medhjælpernes Lön.

Bestyrelsen antager de nödvendige Repræsentanter og Vurderingsmænd og fastsætter deres Lön.

Formanden repræsenterer Selskabet udadtil overfor Domstolene, tilskadekomne og de Myndigheder, som varetager disses Interesser.

Bestyrelsen skal samtidig med, at Regnskabet indsendes til Decision, jfr. § 37, afgive en Beretning over Virksomheden i det forlöbne Aar.

44 Foreningens aarlige Regnskab revideres ved Foranstaltning af »Tryggingarsambandið Föroyar«.

Der kan af Foreningen antages en Revisor til Udförelse af den daglige Revision.

45 Bestyrelsen holder Möde efter Indkaldelse af Formanden, eller naar det begæres af mindst 2 af dens Medlemmer.

Bestyrelsen behandler de Sager, som Formanden forelægger den, eller som den finder Anledning til at fordre sig forelagt. Bestyrelsen træffer i det hele taget Bestemmelser i de Anliggender, som Vedtægten eller andre gyldige Bestemmelser henlægger til dens Afgörelse og som ikke er henlagt til Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«. Alle Afgörelser træffes ved simpel Stemmeflerhed.

Foreningen tegnes af Formanden i Forbindelse med et Medlem af Bestyrelsen. Til Afhændelse og Pantsætning af fast Ejendom og til Optagelse af Laan udkræves dog Samtykke fra Bestyrelsen for »Tryggingarsambandið Föroyar«. I disse Tilfælde tegnes Foreningen af samtlige Bestyrelsesmedlemmer.

Formanden leder Foreningen udadtil og udförer enhver ham af denne Vedtægt eller af Bestyrelsen paalagt Funktion, förer Kontrol med Regnskabsföreren og Foreningens Kasse, ligesom han paaser, at Foreningens Repræsentanter og Vurderingsmænd varetager deres Hverv paa rette Maade. Han foretager Indstilling til Bestyrelsen om Antagelse af Repræsentanter og Vurderingsmænd, naar Lejlighed indtræffer paa Grund af Dödsfald eller andre Aarsager.

Næstformanden overtager i Tilfælde af Formandens Forfald hans Funktioner.

Forretningsföreren varetager under Formandens Tilsyn alle Sekretær-, Regnskabsförer- og Kassererforretninger og drager Omsorg for tydelig og nöjagtig Regnskabsförelse og Bogholderi i Overensstemmelse med nærværende Vedtægt. Iövrigt bestemmes hans Funktioner af Bestyrelsen.

Formanden oppebærer et af Repræsentantskabet for »Tryggingarsambandið Föroyar« fastsat Honorar, der udredes af Foreningen.

Formanden og Forretningsföreren erholder deres Udgifter paa Rejser i Foreningens Tjeneste godtgjort efter Regning.

De övrige Bestyrelsesmedlemmer erholder ingen Lön, men faar Diæter og Rejsegodtgörelse efter Regler, fastsat af Repræsentantskabet.

Regnskabsföreren stiller den Sikkerhed, som Bestyrelsen forlanger.

Revisorerne varetager deres Pligter i Overensstemmelse med denne Vedtægt og skal paase, at alt Regnskabsvæsen föres nöjagtigt og rigtigt, og at Foreningens Kassebeholdning og andre Aktiver er til Stede.

Revisorerne har Ret til at foretage Kasseeftersyn saa ofte, de finder Anledning dertil, og skal foretage uanmeldt Kasseeftersyn mindst to Gange aarligt.

I Tilfælde af Dödsfald eller Fratrædelse indenfor Bestyrelsen indtræder Suppleanterne i den Rækkefölge, de er valgt.

KAP. X. *Frivillige Forsikringer.*

46 Foreningen tegner udover de i det foregaaende omhandlede lovpligtige Forsikringer tilsvarende Forsikringer af faste Ejendomme med Tilbehör saavel for offentlige Institutioner paa Færöerne som for private.

Fra disse Forsikringer kan dog undtages Skade ved Storm, Fjeldskred og lignende paa Bygninger, der paa Grund af Ælde, daarligt Bygningsmateriale, svag Konstruktion, mangelfuld Vedligeholdelse eller særlig udsat Beliggenhed maa antages at være farlige Risici.

Foreningen tegner endvidere selvstændige Lösörebrandforsikringer.

47 For de frivillige Forsikringer gælder de for de lovpligtige Forsikringer givne Regler med de nedenfor anförte Ændringer og Tilföjelser.

48 Frivillige Forsikringer kan efter nærmere af Bestyrelsen derom givne Regler overtages uden stedfunden Vurdering paa Grundlag af en af den Forsikringssögende udfærdiget Selvangivelse.

Selvangivelse til Forsikring træder först i Kraft, naar den er anerkendt af Foreningens Kontor. Kan Selvangivelsen ikke anerkendes, skal Meddelelse til den Forsikringssögende afsendes senest 1 Uge efter Modtagelsen.

49 Ingen Forsikring maa med alt Tilbehör overstige 50.000 Kr., jfr. dog nedenfor.Bygninger paa eet Matr. Nr. betragtes som udgörende een Forsikring, med mindre der er en Afstand mellem dem af mere end 30 m. for brandfarlige Bygningers Vedkommende og af over 12,5 m, naar det gælder en ikke brandfarlig Bygning. Bygninger, der er beliggende paa flere Matr. Nr., betragtes som udgörende een Forsikring, naar de hörer til samme Bedrift, og ovennævnte Afstande ikke er tilstede.

Bestyrelsen kan, hvor det antages at være i Foreningens Interesse, undtagelsesvis tillade, at Forikringer paa over 50.000 Kr. optages.

En Forsikring, der allerede er indtegnet i Foreningen, men som ved Tilbygning eller Omvurdering senere overstiger ovennævnte Forsikringssum, skal forelægges Bestyrelsen i dens förste Möde efter Forhöjelsen.

Bestyrelsen kan opsige saadanne Forsikringer med 1 Maaneds Varsel, til et Halvaars Udlöb.

En frivillig Forsikring kan ikke tegnes, naar den er beliggende i umiddelbar Nærhed af andre i Foreningen indtegnede Risici, saaledes at den i Forbindelse med disse udgör mere end $^1/_3$ % af Foreningens Risico.

50 De af Foreningen tegnede Lösörebrandforsikringer omfatter samtlige de i Brandens Øjeblik tilstedeværende Genstande, som falder ind under Policens Ordlyd. Forsikringen omfatter dog ikke följende Genstande, medmindre særlig Forsikring herfor er tegnet:

a. Penge, Værdipapirer, Stempel og andre Værdimærker.
b. Manuskripter, Dokumenter, Modeller, Tegninger og lignende.
c. Motorköretöjer, Traktorer og lignende.

Bortflytning af de forsikrede Genstande fra det opgivne Forsikringssted skal anmeldes til Foreningen og eventuel fornöden Tillægspræmie betales, saafremt det önskes, at Forsikringen skal gælde paa det nye Sted eller i andre Lokaler eller Bygninger, hvilket kun kan ske under Forudsætning af, at det nye Forsikringssted ligger indenfor Foreningens Omraade.

Naar Flytningen i behörig Tid er anmeldt og godkendt, gælder Forsikringen ogsaa under Flytningen. Dersom saadan Anmeldelse og Godkendelse ikke har fundet Sted, kommer Reglen i Forsikringsaftalelovens § 83 til Anvendelse paa Forholdet.

51 Forsikring af privat Indbo omfatter de Genstande, der tilhörer den Forsikrede og hans Husstand (Logerende herfra undtaget). Dog er en enkelt Indbogenstand höjst forsikret for 15 % af Forsikringsbelöbet for Indboet og aldrig for mere end 5000 Kr., medmindre særlig Forsikring er tegnet.

Dör den Forsikrede, indtræder Boet eller Ægtefællen, saalænge denne hensidder i uskiftet Bo, i den afdödes Rettigheder og Forpligtelser. Det samme gælder om Konkursboet, saalænge det er under Skiftebehandling.

Ophörer den Forsikrede at være Ejer af de forsikrede Genstande, forbliver Forsikringen alligevel i Kraft i et Tidsrum af 14 Dage derefter, forsaavidt den nye Ejer ikke har de samme Genstande forsikret i et andet Selskab. Saafremt den nye Ejer ikke i Löbet af de nævnte 14 Dage bringer Forsikringen i Orden i sit eget Navn, træder den ud af Kraft.

52 Genstandenes Værdi ansættes normalt efter deres Anskaffelsespris med fornödent Fradrag for Forringelse af Ælde, Slid, Mode- eller Systemforandring, nedsat Anvendelighed eller af andre Grunde.

For Genstande, som Forsikringstageren selv har tilvirket til Salg, bestemmes Brandskadens Störrelse paa Grundlag af den Pris, som ved Salg paa almindelige Vilkaar vilde kunne opnaas umiddelbart för Ildsvaadens Indtræden med Fradrag for regelmæssige Salgsomkostninger, undgaaet Handelsrisiko samt Fordelen ved kontant Betaling, dog kun forsaavidt Forsikringstageren ikke derved opnaar en Fordel, som han ikke vilde have opnaaet, dersom Branden ikke havde fundet Sted.

53 Lösörebrandforsikringer dækker kun mod virkelig Ildebrand og ikke mod Smaauheld i det daglige Liv, hvorfor f. Eks. Erstatning ikke ydes, fordi der ved Tændstikker, Tobaksrygning eller Glöder svides Hul paa Klædningsstykker, Paraplyer, Möbelbetræk, Tæpper eller lignende. Genstande, der anbringes ved Kakkelovne, Varmeapparater eller Ildsted eller i Köller, Törrestuer, Ovne eller forsætligt eller uagtsomt udsættes for Ild eller Varme, erstattes ikke, hvis de derunder tager Skade.

Efter en Skade nedsættes Forsikringssummen for Resten af den Tid, for hvilken der er betalt Præmie, med Erstatningsbeløbet. Foreningen har derhos efter Erstatningsudbetalingen Ret til med 1 Uges Varsel at ophæve Forsikringen mod at godtgöre Præmien forholdsmæssigt for den tilbageblivende Del af Forsikringssummen fra Forsikringens Ophör til Udlöbet af den Periode, for hvilken Præmie er betalt. Opsigelsen skal være skriftlig og afgives senest 1 Uge efter Erstatningens Udbetaling.

Forsikringstageren mister sin Ret til Erstatning, saafremt han ikke inden 6 Maaneder, efter at Foreningen skriftligt har afslaaet et Erstatningskrav, indbringer Sagen for Retten.

54 Udtrædelse af Foreningen med den Virkning, at Interessenten löses fra sine Forpligtelser overfor denne, kan kun finde Sted med 3 Maaneders Varsel til en 1. April Kl. 12 Middag og tidligst et Aar efter Indtrædelsen. En Udtrædelse, ved hvilken kun Berettigelsesforholdet oplöses, kan dog ske til enhver Tid.

Er Udmeldelsen mangelful, betragtes den först som indgivet fra det Tidspunkt, da Manglerne er godtgjort afhjulpne. Godkendelse af en behörig Udmeldelse eller Meddelelse om Mangler skal afsendes senest 1 Uge efter Modtagelsen.

For at være gyldig skal enhver Begæring om Udtrædelse af Foreningen være affattet i Overensstemmelse med den i Policen herom givne Anvisning, og skal, forsaavidt Forsikringer for faste Ejendomme angaar, være ledsaget af Samtykke til Udslettelsen fra alle dem, som paa den Tid, da Udmeldelsen finder Sted, er interesserede i Bygningerne i Henhold til Pantebreve, Overdragelsesdokumenter, Udlægsforretninger eller lignende.

Lignende Samtykke maa indhentes, saafremt en Nedsættelse af Forsikringssummen under dens virkelige Værdi skal finde Sted.

Udtrædende Medlemmer har ikke Krav paa Andel i Foreningens Reservefond eller övrige Formue.

KAP. XI. *Overgangsbestemmelser.*

55 De i »Den gensidige Brandforsikringsforening for Skolebygninger paa Færöerne« pr. d. 1. Januar 1941 tegnede og i Kraft værende Forsikringer overtages fra samme Dato af »Föroya Brunatrygging« som frivillige Forsikringer efter de i Kapitel X omhandlede Regler.

Præmien for disse Forsikringer er 2 % p. a. indtil Omvurdering og Premieberegning har fundet Sted i Overensstemmelse med nærværende Vedtægts Regler.

De »Den gensidige Brandforsikringsforening for Skolebygninger paa Færöerne« tilhörende Aktiver — saavel kontante Midler som Præmierestancer — henlægges

til »Föroya Brunatrygging«s Reservefond, ligesom eventuelle Passiver overtages af »Föroya Brunatrygging«.

Medlemmer af »Den gensidige Brandforsikring for Skolebygninger paa Færöerne«, der ikke önsker at tegne Forsikring i »Föroya Brunatrygging«, har Adgang til inden den 15. Januar 1941 at meddele dette med den Virkning, at Forsikringen anses ophört fra den 1. Januar 1941. De saaledes udtrædende Medlemmer har ikke Krav paa Andel i Reservefonden.

56 Nærværende Vedtægt træder i Kraft strax og træder i Stedet for den af Justitsministeriet under 8. Juli 1939 godkendte Vedtægt.

22. Nov. — Midl. Best. (Nr. 39) om Ændr. i kgl. An. af 22. Juni 1938 om Udövelse af TANDLÆGEVIRKSOMHED. (Indföjet i An. 1938).

27. Nov. — Midl. Best. (Nr. 40) om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af RADIOMODTAGNING.

1 Ved elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, der tages i Brug efter disse Bestemmelsers Ikrafttræden, og som virker forstyrrende for Modtagning af Radioudsendelser, eller som virker forstyrrende for drevne eller tilladte Modtageanlæg for Radiotelegrafi og Radiotelefoni, jfr. §§ 8 og 9, skal der — saafremt disse Forstyrrelser ikke efter Skön af Elektricitetsnævnet med rimelig Bekostning kan afhjælpes eller dæmpes ved Foranstaltning ved de paagældende Modtageanlæg — af Ejeren henholdsvis Brugeren og paa sammes Bekostning træffes de til Afværgelse eller Formindskelse af saadanne Forstyrrelser virksomme Foranstaltninger (f. Eks. Anbringelse af Kondensatorer, Spoler og Modstande, Afskærmning eller Omlægning af Installationsledninger m. m.) i Overensstemmelse med herom truffen Bestemmelse af det i Kundgörelse Nr. 34 af 28. Oktober 1940 omhandlede Elektricitetsnævn.

2 Ved elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, der allerede er taget i Brug inden disse Bestemmelsers Ikrafttræden, og som virker forstyrrende paa tilsvarende Maade som omhandlet i § 1, uden at disse Forstyrrelser kan afhjælpes eller dæmpes ved Foranstaltninger ved de paagældende Modtageanlæg, men kun ved at der træffes de andre i § 1 nævnte Foranstaltninger, skal det under Forudsætning af, at der stilles Sikkerhed for Betaling af de dermed forbundne nödvendige Omkostninger, kunne paalægges Ejeren henholdsvis Brugeren at foretage saadanne Foranstaltninger, forsaavidt dette kan göres, uden at det paagældende Anlægs Nytteværdi efter Elektricitetsnævnets Skön derved i væsentlig Grad forringes.

Saafremt Ejeren eller Brugeren mener, at hans Anlægs Nytteværdi i væsentlig Grad forringes ved ovennævnte Foranstaltninger, kan han inden en Frist af 3 Maaneder indanke Sagen for Amtmanden over Færöerne, som endeligt afgör Sagen.

3 Elektriske Maskiner og Apparater, hvis Konstruktion og Virkemaade er en saadan, at der ikke, selv naar de i § 1 angivne Foranstaltninger træffes, kan undgaas væsentlige Forstyrrelser, maa paa Sögnedage ikke benyttes efter Kl. 18, dog Lördage efter Kl. 19 og paa Sön- og Helligdage ikke i Tiden efter Kl. 12 Middag. Undtagne fra disse Bestemmelser er dog elektriske Maskiner og Apparater, der bruges paa Hospitaler og lignende Institutioner. Elektricitetsnævnet kan dog i saadanne Tilfælde, hvor Benyttelse efter de nævnte Tider er nödvendig i Velfærds- eller Samfundsöjemed eller er af afgörende ökonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed, meddele den fornödne Dispensation.

4 Saafremt Forstyrrelsen hidrörer fra Fejl eller Mangler ved et elektrisk Anlæg, Maskine eller Apparat, herunder de ved samme trufne Foranstaltninger, skal vedkommende Ejer eller Bruger, selv om Udgifterne ved de trufne Foranstaltninger er afholdt af andre, snarest muligt og paa egen Bekostning lade Fejlen udbedre eller bringe Anlægget m. v. i Orden.

5 For Forstyrrelser, der er foraarsaget ved, at paagældende Modtageanlæg er sat i Forbindelse med et Stærkströmsanlæg, kan der ikke göres Ansvar gældende mod Indehaveren af Stærkströmsanlægget.

6 Det er forbudt at benytte et Modtageanlæg paa en saadan Maade, som maa forudsætte at ville medföre Forstyrrelser for andre Lyttere.

7 Tilsynet med Varetagelsen af de i nærværende Bestemmelsers §§ 1—6 indeholdte Regler overdrages til Elektricitetsnævnet. Samtlige Udgifter ved Tilsynet afholdes af Amtsfonden.

8 Ejere og Brugere af elektriske Anlæg, herunder Radiomodtageanlæg, skal være pligtige til at lade de af Elektricitetsnævnet antagne tilsynsförende foretage Undersögelse af Anlægget til Konstatering af, hvorvidt Anlægget foraarsager Forstyrrelser, og i bekræftende Fald til Undersögelse af, hvilke Foranstaltninger, der skal træffes til deres Afhjælpning.

Udgifterne ved disse Undersögelser afholdes af den, der begærer Undersögelsen foretaget. Viser det sig ved Undersögelsen, at Ejeren (Brugeren) af Anlægget har forsömt at foretage nogen ham efter nærværende Bestemmelser paahvilende Foranstaltning, har Elektricitetsnævnet at bestemme, i hvilket Omfang Udgifterne bæres af ham.

9 Elektricitetsnævnet kan forlange Sikkerhedsstillelse for de Omkostninger, der er forbundet med de i § 8 omhandlede Undersögelser.

10 Overtrædelse af de i nærværende Bestemmelser givne Regler straffes med Böder, der tilfalder Amtsfonden.

11 Nærværende Bestemmelser gælder ikke for Radiosendeanlæg, der er underkastet de i Henhold til internationale Konventioner og Aftaler fastsatte Bestemmelser.

12 Paa Pladser, hvor Lytterforeninger er oprettet, kan Landsnævnet[1]) efter Kommunalbesfyrelsens Indstilling, saafremt Foreningen omfatter Halvdelen af Kommunernes Radiolyttere, bestemme, at der for hvert Radioapparat, hvis Ejer eller Bruger ikke er Medlem af Lytterforeningen, af vedkommende Ejer eller Bruger skal svares en Afgift til Lytterforeningen paa indtil 5 Kr. aarlig. Bestemmelsen træffes for eet Kalenderaar ad Gangen forud for Aarets Begyndelse og bekendtgöres i Opslagstavlerne.

Naar Landsnævnet[1]) har truffet Bestemmelse som omhandlet i 1. Stk., undergives Lytterforeningen Kommunalbestyrelsens Tilsyn. Kommunalbestyrelsen vælger i saa Tilfælde eet Medlem til at tiltræde Lytterforeningens Bestyrelse for det paagældende Aar og reviderer Foreningens Regnskab for det paagældende Aar.

Kommunalbestyrelserne skal i Tilsynsperioden paase, at Lytterforeningernes Midler i störst muligt Omfang anvendes til Iværksættelse af saadanne Foranstaltninger i Henhold til nærværende Bestemmelser, der ikke kan forlanges udfört af Ejeren eller Brugeren af det paagældende forstyrrende Anlæg for dennes egen Regning.

Er Afgiften eller, for de Personers Vedkommende, der er Medlemmer af Lytterforeningen, Kontingentet ikke betalt inden den 1. Juni i det Aar, for hvilket Afgiften eller Kontingentet opkræves, kan Restancerne inddrives ved Udpantning. Kommunalbestyrelsen træffer efter Lytterforeningens Anmodning Bestemmelse om, hvorvidt Restancerne skal overgives til Udpantning. Udpantningsret for Kontingenter haves kun for det Tidsrum, indenfor hvilket Lytterforeningen har været undergivet Tilsyn efter nærværende Paragraf.

28. Nov. — Midl. Best. (Nr. 41) om Afgift for FREMVISNING AF LEVENDE BILLEDER OG AFHOLDELSE AF OFFENTLIG DANS.

1 Enhver, der i Henhold til Lov, Bevilling eller en af Politiövrigheden med-

[1]) Nu Landsstyret.

delt Tilladelse foranstalter Fremvisning af levende Billeder eller Afholdelse af offentlig Dans, vil have at erlægge en Færö Amts Repartitionsfond tilfaldende Afgift, Undtagne fra Afgift er Sammenkomster, hvor der udelukkende afholdes færösk Dans eller opföres færöske Skuespil.

2 Afgiften erlægges i Form af en Skat paa de solgte Billetter eller andre i Stedet derfor trædende solgte Adgangsbeviser efter följgende Trinrække:

For en Billetpris af ... indtil 50 Ø.: 10 Ø.
For en Billetpris over 50 Ø. indtil 75 Ø.: 15 Ø.
For en Billetpris over 75 Ø. indtil 100 Ø.: 20 Ø.
For en Billetpris over 100 Ø. indtil 125 Ø.: 25 Ø.
For en Billetpris over 125 Ø. indtil 150 Ø.: 30 Ø.
For en Billetpris over 150 Ø. indtil 175 Ø.: 35 Ø.
For en Billetpris over 175 Ø. indtil 200 Ø.: 40 Ø.
For en Billetpris over 200 Ø. indtil 250 Ø.: 50 Ø.

og saa fremdeles med 10 Øre for hver 50 Øre eller Del deraf.

Udstedes der ikke Billet eller Adgangsbevis, erlægges Afgiften med 20 % af de Belöb, der indkommer i Vederlag for Entre, dog ikke under 10 Øre pro persona.

3 Tilstedes der Publikum Adgang helt eller delvis uden Betaling, skal Amtet[1]) være bemyndiget til at bestemme, at Afgiften erlægges med 25 Øre for hver Person, der faar Adgang, være sig mod eller uden Betaling. Det samme skal gælde, hvor det maa antages, at Entréprisen er nedsat for at omgaa Loven.

4 Enhver, der er afgiftspligtig i Henhold til §§ 1—3, skal straks ved hver Uges Slutning indsende en Liste over de i Ugens Löb skete Afholdelser af offentlig Dans eller givne Forestillinger med specificeret Opgivelse af de solgte Billetters Pris og Antal til Politiövrighederne. Afgifterne opkræves ved Oppebörselskontorets Foranstaltning.

Politiet har Ret til at faa Adgang til at kontrollere Vedkommendes Regnskabsböger.

5 Skyldige Afgifter kan inddrives ved Udpantning.

6 Undlader nogen at give den i § 4 paabudte Anmeldelse eller afgiver urigtig Meddelelse, straffes han med Böder, der tilfalder Amtsfonden.

7[1]) Amtet kan eftergive eller nedsætte Afgiften for de i nærværende Lov omhandlede Fremvisninger, naar disse iværksættes i Undervisningsöjemed ved Foranstaltning af eller efter Aftale med Skoler, eller de har et videnskabeligt Formaal eller tjener til Oplysningens Fremme.

Skal Overskudet iövrigt anvendes i almennyttigt eller velgörende Øjemed, kan Amtet[1]) tillade, at Afgift for saa vidt frafaldes.

30. Nov. — Midl. Best. (Nr. 45) om Ændr. i An. for Færöerne af 29. Marts 1939 om FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE.
(Indföjet i An. 1939).

2. Dec. — Midl. Best. (Nr. 41) om LEJEFORHOLD.

Regler om Udleje af Boliger.

1[2]) Nærværende Bestemmelser gælder med nedennævnte Undtagelser for Hus eller Husrum, der udlejes til Beboelse.

Bestemmelserne omfatter ikke Lejemaal, som ifölge Lejeaftalen kun skal gælde for et bestemt kortere Tidsrum (indtil 3 Maaneder), og ophöre ved dettes Udlöb.

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Som ændret ved Kdg. Nr. 6 af 23. Marts 1943 § 4.

Kontrakter om Udleje af Hus eller Husrum skal oprettes skriftligt og godkendes af Lejenævnet eller Prismyndighederne, hvor Lejenævn ikke er nedsat.

Det paahviler Ejeren at indsende Kontrakten til Godkendelse inden 14 Dage efter Underskriften.

Overskridelse af disse Bestemmelser straffes med Böder, der tilfalder Landskassen.[1])

2 Enhver Opsigelse til Fraflytning efter nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden kan inden 14 Dage efter Opsigelsens Modtagelse eller inden 14 Dage efter nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden forelægges det i § 12 omhandlede Lejenævn.

Skönner Nævnet, at der ikke foreligger skellig Grund til en Opsigelse, er denne ikke gyldig.

Er Grunden til Opsigelsen et Ønske fra Udlejerens Side om Forhöjelse af Lejens Störrelse, kan Nævnet samtidig med at erklære en Opsigelse ugyldig fastsætte en passende Leje.

3 Skellig Grund til Opsigelse foreligger:

1) naar Ejendommens Nedrivning eller Ombygning medförer, at det lejede maa römmes helt eller delvis;
2) naar Lejeren er Funktionær ved Ejendommens Drift, og det lejede skal benyttes af hans Efterfölger;
3) naar Lejeren som Arbejder eller Funktionær ved en bestemt Virksomhed har lejet Lejligheden af den paagældende Virksomhed og træder ud af sit Arbejdsforhold til denne;
4) naar Lejligheden omfatter Boligrum i velgörende Stiftelser, som herefter skal anvende den efter Stiftelsens Formaal;
5 naar Udlejeren önsker selv at bebo den paagældende Lejlighed.
6) Naar Lejeren eller hans Husstand optræder paa saadan Maade, at det er til væsentlig Ulempe for Ejeren eller for Ejendommens övrige Beboere.[2])

Saafremt Lejeren vil rejse Indsigelse mod en Opsigelse i Henhold til nærværende Paragraf, skal han senest 2 Uger efter Opsigelsens Modtagelse skriftligt forelægge Sagen for Lejenævnet til Afgörelse.

4 Aftaler, hvorved en Lejer giver Afkald paa de i nærværende Bestemmelser omhandlede Rettigheder, er ugyldige.

5 Dör en Lejer för Lejemaalets Udlöb, har Ægtefællen Ret til at fortsætte Lejemaalet, medmindre Udlejeren efter Lejenævnets Skön gör antageligt, at han har vægtige Grunde til at modsætte sig det.

En Lejer kan ikke retsgyldigt give Afkald paa den hans Ægtefælle efter Stk. 1 tilkommende Ret.

6 Udlejeren kan, uanset at der ifölge nærværende Bestemmelser eller ifölge Aftale tilkommer Lejeren Uopsigelighed i en vis Tid, ophæve Lejemaalet, hvis Lejeren ikke erlægger skyldig Leje inden 3 Sögnedage efter Forfaldsdag, eller hvis Lejeren iövrigt groft tilsidesætter sine Pligter, herunder uden Tilladelse fremlejer det lejede.

7 Saafremt en Udlejer betinger sig eller oppebærer en Leje, der staar i Misforhold til det lejedes Værdi, kan Lejeren indbringe Sagen for Lejenævnet, der kan nedsætte Lejen til et rimeligt Beløb. Nævnet kan bestemme, at den for meget betalte Leje tilbagebetales for et af Nævnet fastsat Tidsrum, eventuelt ved Modregning i fremtidig Leje. I Forbindelse med Afgörelsen kan Nævnet bestemme, at Lejemaalet skal fortsætte uopsigeligt i et Tidsrum af indtil eet Aar; saadan Afgörelse kan træffes, selvom Lejen ikke nedsættes.

Ved Afgörelse af Lejens Störrelse skal Lejenævnet særlig tage Hensyn til sted-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 27 af 24. Apr. 1952.
[2]) Jfr. midl. Best. Nr. 24 af 24. Sept. 1945.

funden Stigning i Vedligeholdelsesudgifterne ved Ejendommen, ligesom der ogsaa skal tages pristalsmæssigt Hensyn til, om det drejer sig om erhvervsmæssig Udlejning eller ej.[1])

8 Naar en Lejer har indbragt Spörgsmaalet om en Opsigelses Gyldighed eller om Lejens Störrelse for Lejenævnet, kan dette, naar Omstændighederne taler derfor, ved en forelöbig Kendelse, der til enhver Tid kan omgöres, bestemme, at Lejemaalet ikke kan opsiges saaledes, at Lejeren skal fraflytte det lejede, forinden endelig Afgörelse er truffet i Sagen.

Regler om Erhvervs- og Forretningslokaler.

9 Naar et Lokale er udlejet til en Forretning i en bestemt Branche, maa Ejeren, medmindre andet er aftalt, ikke udleje andre Lokaler i samme Ejendom til en tilsvarende Forretning eller selv benytte den til Drift af en saadan.

10 Opsigelser, afgivet af Udlejeren af Erhvervs- eller Forretningslokaler, til et Tidspunkt efter nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden kan af Lejeren indbringes for Lejenævnet til Prövelse.

Lejenævnet afgör efter et Skön over samtlige Omstændigheder, om der foreligger skellig Grund til Opsigelsen.

Finder Lejenævnet, at der ikke foreligger skellig Grund til Opsigelsen, kan Nævnet bestemme, at Lejemaalet skal fortsætte uopsigeligt fra Udlejerens Side i et Tidsrum af indtil to Aar for en af Nævnet fastsat passende Leje.

Almindelige Bestemmelser.

11 Erhvervsmæssig Virksomhed som Mellemmand ved Udlejning af Boliger maa kun drives af Sagförere samt Personer, der har særlig Autorisation, der meddeles af Landfogeden for 3 Aar ad Gangen.

Autorisationen maa kun meddeles til paalidelige og vederhæftige Personer, der

1) er bosat paa Færöerne,
2) har Indfödsret,
3) er fyldt 25 Aar,
4) ikke er ude af Raadighed over deres Bo.

Personer, der er autoriseret, er pligtige at före autoriserede Forretningsböger samt de Böger, som paalægges dem at före af Landfogeden. Taksterne for deres Virksomhed fastsættes af Landfogeden, der kan træffe Bestemmelse om deres Ret til at kræve Forudbetaling af Vederlag.

Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Böder, der tilfalder Landskassen.[2])

12[3]) Lejenævnet i Thorshavn bestaar af Sorenskriveren (Dommeren) som Formand og to bygningskyndige Medlemmer, af hvilke det ene skal være Husejer og det andet Lejer. Disse sidste vælges for 2 Aar ad Gangen af Thorshavn Byraad, der samtidig vælger 3 Suppleanter for hvert Medlem.

De i Kap. 5 i Retsplejeloven indeholdte Fritagelses- og Inhabilitetsregler finder tilsvarende Anvendelse paa de bygningskyndige Medlemmer af Lejenævnet.

13[3]) Kommunen afholder de med Lejenævnets Virksomhed forbundne Udgifter og fastsætter Störrelsen af det Formanden og Medlemmerne tilkommende Vederlag.

14 Lejenævnets Afgörelse træffes ved Kendelse, der afsiges snarest muligt og inden 8 Dage efter Forhandlingernes Slutning. Kendelsen kan eksekveres efter Reglerne om Dommes Fuldbyrdelse. I Kendelsen træffes Afgörelse om Udredelsen af Sagens Omkostninger.

15 Lejenævnets Kendelse er normalt endeligt. Der kan dog, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, af Amtmanden meddeles Tilladelse til Kære til den or-

---

[1]) Jfr. midl. Best. Nr. 54 af 19. Dec. 1942.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 27 af 24. Apr. 1952.
[3]) Som ændret ved Ll. Nr. 31 af 1. Marts 1950.

dinære Ret. Kæresagen behandles efter Reglerne om fornyet Behandling af borgerlige Sager.

Bestemmelsernes Gyldighedsområde.

16[1]) Nærværende Bestemmelser gælder for Thorshavn Kommune samt efter Lagtingets (Landsnevndins) Bestemmelse for de Kommuner, hvis Forstanderskaber fremsætter Begæring herom.

Forsaavidt Bestemmelserne sættes i Kraft udenfor Thorshavn, oprettes der for den paagældende Kommune et Lejenævn efter Reglerne i §§ 12 og 13, dog at Sysselmanden er Formand.

18. Dec. — Midl. Best. (Nr. 42) om Seddelomløb, VALUTAFORHOLD og Handel med Udlandet m. v. (Jfr. Ll. Nr. 25 af 24. April 1952 om Valuta og Priser).

6 Köb og Salg af fremmed Valuta maa kun finde Sted gennem Bankerne paa Færöerne.

7 Det paahviler enhver paa Færöerne hjemmehörende Person og ethvert paa Færöerne hjemmehörende Selskab eller Firma uden unödigt Ophold at overdrage til en Bank paa Færöerne ethvert Belöb i fremmed Valuta, som den paagældende nu besidder eller fremtidig erhverver.

De til Bankerne overdragne Valutabelöb skal enten omveksles af vedkommende Bank til Kroner eller indsættes paa en særlig Valutakonto i den færöske Bank for vedkommendes Regning.[2])

Det er forbudt at skabe Tilgodehavender i Udlandet ved ekstraordinær Kreditgivning eller lignende eller iövrigt at foretage nogen Transaktion, der tilsigter at unddrage fremmed Valuta fra Omsætning paa Færöerne.

8 Kursen for de paa Færöerne anvendte Kroner er herefter lig med Kursen for de i det övrige Kongerige anvendte Kroner, for Tiden 19 Kr. 34 Øre lig med et Pund Sterling.[3])

Afregningskursen for anden fremmed Valuta end britisk er den Kurs, den paagældende Valuta kan opnaa i England. I Tvivlstilfælde fastsættes Afregningskursen af Valuta-Centralen.

10 Valuta-Centralen kan, hvis Forholdene nödvendiggör det, paalægge vedkommende færöske Bank at omveksle til Kroner et tilbudt Valutabelöb og kan ligeledes paalægge enhver Ejer af fremmed Valuta at lade Valutaen omveksle til Kroner.[2])

I den Udstrækning, det paalægges Bankerne at omveksle fremmed Valuta, kan Bankerne kræve denne Valuta omvekslet til Kroner af Amtet paa Nationalbankens Vegne.

Valuta-Centralen kan, hvis Forholdene nödvendiggör det, fastsætte nærmere Regler om Bankernes Ret og Pligt til Omveksling af Sterlingbelöb. Forinden saadanne Regler udfærdiges, skal Landsnævnets Erklæring indhentes.[4])

11 Bankerne paa Færöerne maa kun afgive fremmed Valuta mod Aflevering af en den paagældende Köber eller Kontohaver meddelt skriftlig Tilladelse fra Valuta-Centralen (Valutaattest).

12 Bankerne paa Færöerne er pligtige til at meddele Valuta-Centralen alle de efter dennes Skön fornödne Oplysninger om deres Handel med fremmed Valuta og er pligtige til at efterkomme Valuta-Centralens Paalæg om Forholdsregler til Sikring af Kontrol med Valutahandelen.

13 Valuta-Centralen skal ved Afgörelse af, om Valutatilladelse kan gives, paase, at Færöernes Betalingsevne overfor Udlandet opretholdes, og at eventuelle handelspolitiske Forpligtelser overfor bestemte Lande overholdes, men skal iövrigt til-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 31 af 1. Marts 1950.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 17 af 26. Apr. 1941.
[3]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 14 af 8. Sept. 1945.
[4]) Som ændret ved Bek. Nr. 14 af 27. Marts 1941.

stræbe, at der lægges Import- og Eksporthandelen mindst mulige Hindringer i Vejen.

14 Valuta-Centralen kan meddele Dispensation fra de i nærværende Afsnit indeholdte Bestemmelser, bortset fra Bestemmelsen om Sterlingkursen.

16[1]) Overtrædelse og Forsög paa Overtrædelse af de i nærværende Bestemmelser indeholdte Forskrifter eller af de i Medför af Bestemmelserne udfærdigede Forskrifter straffes — medmindre höjere Straf maatte være forskyldt efter den almindelige Lovgivning — med Böder, der tilfalder Landskassen, eller med Hæfte. Ved Overtrædelse eller Forsög paa Overtrædelse af Bestemmelserne i Afsnit II og III eller af Forskrifter udfærdiget i Medför af disse Bestemmelser, kan derhos alle Værdier, som ved den strafbare Handling har været eller er sögt unddraget de givne Forskrifter, konfiskeres til Fordel for Landskassen. Varer, som indföres eller forsöges indfört i Strid med givne Bestemmelser, kan konfiskeres til Fordel for Landskassen.[2])

Sagerne behandles som Politisager.

19. Dec. — VEJREGULATIV FOR FÆRØERNE.

Inddeling af de offentlige Veje.

1 De offentlige Veje paa Færöerne inddeles i Hovedveje (Landeveje) og Biveje.

2 Hovedvejene er följende:

1. Fuglafirði—Götu—Sölmundarfirði med Stikvej til Lorvik.
2. Skipanes—Sölmundarfirði—Nes med Stikvej til Lamba, Rituvik og Æðuvik.
3. Skálabotn—Funningsbotn.
4. Eiði—Ljósá—Svínáir—Norðskála—Oyri.
5. Hvítanes—Hoyvik—Tórshavn—Kirkjubö med Stikvej til Velbastað og Argir.
6. Tórshavn—Kollafirði.
7. Todnes—Kollafirði—Kvivik—Vestmanna med Stikveje til Oyrareingir og Leynar.
8. Sörvág—Miðvág—Sandavág—Fútaklett.
9. Skopun—Sand—Skálavik—Húsavik, senere med Stikvej til Skarvanes.
10. Froðbö—Tvöroyri—Trongisvág—Ørðavik—Fámjin.
11. Hovi—Porkeri—Nes—Vág—Lopra—Sunnbö med Stikvej til Akrar.
12. Hovedvejene i Klakksvik med Stikveje til Norðoyri og Ánirnar.

Ændringer i og Tilföjelser til ovennævnte Inddeling kan foretages af Lagtinget.

3 Hvor Hovedveje för er gennem Bygd eller By, afgör Vejudvalget, om og hvorvidt de Vejstrækninger, som för er gennem vedkommende Bygd eller By, skal regnes som Hovedveje.

Vejstyret.

4 Vejvæsenet paa Færöerne sorterer under Lagtinget, og det er en Lagtingsopgave at sörge for Vedligeholdelse af de offentlige Veje. Tinget för er Overtilsyn hermed, og der vælges for 4 Aar ad Gangen af Tinget et Vejudvalg paa 3 Medlemmer og 3 Suppleanter, som fungerer paa Tingets Vegne. Iövrigt forestaas den daglige Ledelse af Lagtingets Vejingeniör, og der antages af Vejudvalget det nödvendige Antal Vejmænd, som för er stedligt Tilsyn, leder Vejarbejdet og selv udför er Vedligeholdelsesarbejde.

5 De kommunale Styrelser för er Tilsyn med de Veje, som findes indenfor vedkommende Kommunes Omraade.

Anlæg af Veje, Vejenes Vedligehold og Udgifterne.

6 Der oprettes en Vejfond, som bestyres af Lagtingets Vejudvalg. Fonden afholder Udgiften til Vejmænd, til Anskaffelse af Vejredskaber og almindelige Ved-

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 9 af 20. Febr. 1951.
[2]) Jfr. Bek. Nr. 14 af 27. Marts 1941.

ligeholdelsesudgifter, forsaavidt disse ikke falder paa Kommunerne. Dernæst kan der efter Lagtingets Beslutning af overskydende Beløb ydes Tilskud til Sognekommunerne til Lettelse af særlige store Byrder i Anledning af Vedligeholdelse af Hoved- og Biveje samt Tilskud til nye Veje. Fondens aarlige Regnskab indsendes til Ministeriet for offentlige Arbejder, för Statens Refusion udredes, bortset fra eventuelle a conto Udbetalinger.[1])

7 Offentlige Veje anlægges saaledes, at de kan opfylde de Krav, som stilles af Hensyn til Trafikken.

8 Hovedvejene skal vedligeholdes saaledes, at de hele Aaret er farbare for Automobiler med den i Lovgivningen foreskrevne Maksimumsvægt.

Under Hovedreparationer, ved Töbrud o. l., kan Ingeniören forbyde Körsel helt eller delvis.

9 Det paahviler Vejmændene at holde Vejene ryddelige for Sne og andre Hindringer.

10 Vedligeholdelsen af offentlige Veje paahviler Kommunerne. Der ydes hertil af Vejfonden Tilskud og Hjælp, dels gennem Vejmændene, dels ved Tilskud til Redskaber og dels ved Bevillinger efter Lagtingets Beslutning. Kommunerne er pligtige at följge Vejudvalgets nærmere Anvisning og Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Levering af Materialier og Ydelse af Arbejdskraft.

11 Vejmændene ansættes af Vejudvalget efter Indstilling af Lagtingsingeniören, og Udvalget fastsætter deres Lön og giver nærmere Regler angaaende deres Arbejdsomraade og Arbejde.[2])

12 Kommunerne er navnlig pligtige til at fremskaffe det nödvendige Vejmateriale og sörge for Læsning og Aflæsning samt Transport af dette, dog saaledes, at Vejmanden anviser, hvor egnet Vejmateriale kan fremskaffes, og yder Vejledning med Hensyn til Harpning o. l. Kommunerne er pligtige til at fremskaffe Vejmateriale i det Omfang, af den Beskaffenhed og underkastet den Behandling, Vejmanden foreskriver. Kommunalbestyrelserne har Pligt til til Stadighed at sörge for Udlægning af Depoter af Vejmateriale efter Vejmændenes Anvisning.

13 Efter nærmere Anordning af Vejingeniören anbringes der af Kommunen Nummersten langs alle Hovedveje for hver Kilometer, mærkede 1 km, 2 km o. s. v. Væltede eller fjernede Afvisersten bringes snarest paa Plads eller erstattes om fornödent med nye Sten eller stöbt Kant.

14 Inden hvert Aars 15. Juli indsender de kommunale Styrelser til Vejingeniören Opgörelse over, hvad der i det forudgaaende Kalenderaar er anvendt af Penge eller Pligtarbejde til Vejenes Vedligeholdelse.

15 Vejingeniören skal befare de offentlige Veje efter Vejudvalgets nærmere Anvisning.

Efter hvert Syn sender Ingeniören snarest muligt Indberetning til Vejudvalget angaaende Vejenes Tilstand, ledsaget af Forslag til Paalæg om Reparationer og övrige Arbejder, som bör udföres, for at Vejene kan være i forsvarlig Stand.

16 Saafremt den kommunale Styrelse ikke inden en af Vejudvalget fastsat Frist har udbedret de udsatte Mangler, kan Udvalget paa Lagtingets Vegne lade disse udbedre for Kommunens Regning, jfr. § 19 i Landkommunalloven.

7. Febr. 1941 — Midl. Best. (Nr. 4) om INDFØRSEL AF DENATURERET SPRIT m. v.

1 Denatureret Sprit maa indtil videre kun indföres til Færöerne af Færöernes offentlige Vareforsyning.

---

[1]) Veje nu Særanliggende.
[2]) Jfr. Skipan fyri vegmenn 18. okt. 1940.

2 Amtet træffer efter indhentet Erklæring fra Lagtingets Landsnævn Bestemmelse om Rationering af denatureret Sprit.[1])

7. Febr. — Bek. (Nr. 5) om RATIONERING AF DENATURERET SPIRITUS.

I Medfør af Kundgörelse Nr. 4 af Dags Dato fastsættes herved følgende Bestemmelser om Salg af denatureret Spiritus:[2])

1 Fuldstændigt denatureret Spiritus maa indtil videre kun indföres til Færöerne af Færöernes offentlige Vareforsyning.

2 Salg af denatureret Spiritus til private maa som hidtil kun ske fra de af Amtet i Medför af Anordning Nr. 213 af 24. Juli 1928 autoriserede Forhandlere.

3 Hver Husstand paa Færöerne kan fra den 1. Marts 1941 kun köbe ½ Liter denatureret Spiritus pr. Maaned til Husholdningsbrug.

Denatureret Spiritus til Husholdningsbrug kan kun köbes mod Forevisning af Rationeringskort efter nedenstaaende Regler.

Denatureret Spiritus til anden Anvendelse end i Husholdningen kan kun köbes efter særlig Tilladelse fra Amtet, jfr. § 9.

4 Rationeringskort tilvejebringes ved Amtets Foranstaltning og udleveres gennem Kommunalbestyrelserne efter nærmere Bekendtgörelse herom.

5 Hvert Aar udleveres til hver Husstand eet Rationeringskort. Kortet giver indtil videre Ret til Indköb af indtil en halv Liter denatureret Spiritus i hver Maaned efter de paa Kortet angivne Regler.

Rationeringskortet er kun gyldigt, naar det er forsynet med Kommunalbestyrelsens Stempel eller Underskrift samt med Underskrift af Husfaderen eller Husmoderen i den paagældende Husstand.

Ved hvert Indköb af denatureret Spiritus skal Forhandleren give Kortet Paategning i det dertil indrettede Felt om Köbets Dato og dets Störrelse.

6 Forhandlerne er desuden som hidtil pligtige til at före nöjagtig Bog over alt Salg af denatureret Spiritus og til at afkræve hver Köber Kvittering for det udleverede Kvantum.

Forhandlerne skal nöje paase, at denatureret Spiritus kun udleveres til et Medlem af den Husstand, som Kortet lyder paa.

7 Uddelingen af Rationeringskort finder Sted ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning paa den mest hensigtsmæssige Maade, enten ved Omdeling eller — efter Bekendtgörelse herom — fra særlige Udleveringssteder. Vælges denne sidste Fremgangsmaade, skal der være mindst eet Udleveringssted i hver Bygd.

Kommunalbestyrelserne er ansvarlige for, at der for hver Periode kun udleveres et Kort til hver Husstand. Kommunalbestyrelsen skal före en nöjagtig Fortegnelse over samtlige de udleverede Kort, Fortegnelsen tilligemed de resterende Kort tilbagesendes Amtet, naar Udleveringen har fundet Sted.

8 Ved Rekvisition af denatureret Spiritus fra Færöernes offentlige Vareforsyning er Forhandlerne pligtige til nöjagtig at opgive, hvor stort et Kvantum denatureret Spiritus, den paagældende har udleveret efter Rationeringskort eller særlig Tilladelse, jfr. § 9, specificeret for hver Gruppe.

Ingen Forhandler kan indenfor eet Kvartal rekvirere mere end det foregaaende Kvartals Forbrug med Tillæg af 25 %.

9 Til Brug i Skibe eller i Haandværk eller Industri kan der efter Ansögning af Amtet meddeles Tilladelse til Indköb af denatureret Spiritus i begrænset Omfang uden Rationeringskort.

Ansögning herom indsendes til Amtet gennem vedkommende Sysselmand eller Landfogeden.

---

[1]) Hörer nu under Landsstyret.

[2]) I Henhold til Hjemmestyreloven er dette Omraade overtaget som færösk Særanliggende og Amtets Beföjelser overgaaet til Landsstyret.

I andre ganske særlige Tilfælde kan Amtet meddele Dispensation fra Rationeringsbestemmelserne.

10 Udgifterne til Trykning af Rationeringskort m. v. afholdes af Amtsfonden, medens Udgifterne til de lokale Foranstaltninger afholdes af Kommunerne.

11 Uanset Bestemmelsen i § 1 kan der af Amtet meddeles private Personer og Firmaer Tilladelse til Indførsel af bestemte Mængder denatureret Spiritus til Færöerne, naar det paa tilfredsstillende Maade dokumenteres, at Bestillingen er afgivet forinden nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden.

11. Febr. — Reglement (Nr. 6) ang. FORPLEJNINGEN I FÆRØSKE FISKERSKIBE.

I Henhold til § 57 i Sömandsloven af 1. Maj 1923, jfr. § 171 i Söloven af 1. April 1892 med senere Ændringer, fastsættes herved i Overensstemmelse med Lagtingets Vedtagelse följende Bestemmelser angaaende Forplejningen af Besætningen i færöske Fiskerskibe:

1 Færösk Fiskerskib maa ikke forlade Havn uden at være rigeligt forsynet med Drikkevand og med nödvendig og tjenlig Proviant under Hensyntagen til Rejsens Varighed. Provianten og Vandforsyningen skal ordentligvis være tilstrækkelig for mindst 1 Maaned udover den Tid, Rejsen normalt antages at vare.

2 Proviant skal ombord opbevares i dertil bestemte Rum, der er vel ventilerede, törre og mest muligt beskyttede mod Solvarme og mod Varme fra Skibets Maskinanlæg, ligesom Drikkevand skal opbevares paa forsvarlig Maade. Skibene skal være forsynede med Jernvandkasser. Paa kortere Rejser kan Vandfustager af Træ benyttes, men disse skal da altid være forkullede indvendig, og mindst en Beholdning af for 8—10 Dage skal være under Dæk, alt i Overensstemmelse med de nærmere Regler, som herom fastsættes i Henhold til Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med senere Ændringer.

3 Provianten skal være sund og i enhver Henseende forsvarlig og saa frisk, holdbar og vel konserveret, som det paa det Sted, hvor Skibet provianterer, er muligt at erholde den. Drikkevandet skal være af saa god Beskaffenhed som muligt og saa vidt muligt tages fra offentligt Vandværk.

4 Det bör være Skibsföreren magtpaaliggende jævnligt at lade foretage Eftersyn af Provianten og Drikkevandet i saadant Omfang, som Rejsens Længde og Omstændigheder iövrigt gör det paakrævet.

Forinden færösk Fiskerskib forlader Havn paa en Rejse, hvis Varighed paaregnes at overstige en Maaned, skal der i betimelig Tid forinden Afrejsen under Tilsyn af Skibsföreren eller en af Bedstemændene finde en Undersögelse Sted af al for Skibet bestemt Proviant og Drikkevand, der indtages. Ved denne Undersögelse skal det endvidere konstateres, hvorvidt de i § 1 fastsatte Bestemmelser om Mængden af Forsyning er fyldestgjort. Iövrigt skal der mindst engang hveranden Maaned under Tilsyn af Skibsföreren eller en af Bedstemændene foretages en grundig Undersögelse af al Proviant og af Drikkevandet. Om foretagne Eftersyn og disses Resultat tilföres der Skibsdagbogen Bemærkning. Forsaavidt et Eftersyn maatte give Anledning dertil, skal der foretages saadan Udluftning, Törring eller Rensning af Provianten eller Dele af denne, som maatte være fornöden. Skulde nogen Del af Provianten være fordærvet eller i det hele saa forringet eller beskadiget, at den ikke er tjenlig som Næringsmiddel, skal den uopholdelig fjernes fra den övrige Proviant og maa ikke anvendes til Bespisning ombord. Drikkevand, der maatte vise sig daarligt eller fordærvet, skal ved förste Lejlighed erstattes med frisk Vand.

5 Rationen af Drikkevand og Födemidler for enhver af de ombordværende skal mindst udgöre ugentlig:

Vand	35 l.	eller	150 g
Bröd, haarde Skonrogger eller Hvedekiks	3500 g	Byggryn, Ris eller Sago til Grynsuppe	75 g
eller blödt Rug- eller Hvedebröd	5000 g	Ærter eller Bönner	125 g
Köd, raat saltet	2000 g	Hvedemel til Budding, Pandekager e. l.	500 g
eller törret Lammeköd	1000 g	Kartofler, enten friske	4000 g
Fisk, fersk eller blöd saltet	efter Behov	eller törrede	160 g
Smör	375 g	Sukker til The og Kaffe	1500 g
eller Margarine	1000 g	Kaffe, ubrændt eller brændt og malet, henholdsvis	150 g
Byggryn eller Ris til Gröd henholdsvis	125 g	eller	120 g
		The	30 g

Vægtmængden er at forstaa som Vægten af Levnedsmidlerne i ikke-tilberedt Stand, for Köd uden Fradrag af Ben. Smör, der skal anvendes paa Rejser af over 8 Dages Varighed, skal være leveret i hermetisk tillukket Emballage (tins).

Gröntsager, Salt, Sennep, Peber, Kanel og andre Krydderier, Eddike, Smör eller Margarine, Mælk, Æg, Sukker samt, hvad der iövrigt behöves til Madens Tilberedning, medtages i passende Mængder. Mel og Gær medtages til Bagning ombord i Forholdet 100 kg Mel til 135 kg blödt Bröd. Der skal altid findes et passende Kvantum haardt Bröd ombord. Der skal medtages en passende Mængde Paalæg, saasom Sild, Leverpostej, Pölse, röget Köd eller Sardiner, der kan benyttes med en Ration af 250 g, mod at Ködrationerne nedsættes til 1½ kg. Som Sukker til Kaffe og The maa ikke gives Puddersukker.

6 Hvalköd, ferskt eller saltet, med Spæk af Grindehval eller Kvæssing, kan gives 2 Gange ugentlig i Stedet for 1 Dag Köd og 1 Dag Fisk, og er Rationen deraf da for 2 Dage 1000 g Hvalköd og 200 g saltet eller 150 g törret eller röget Spæk.

Hvis en eller anden Proviantsort paa Grund af uforudseelige Omstændigheder slipper op, kan der gives andre Sorter i Stedet for, f. Eks. Köd for Fisk.

Naar Skibsföreren finder det nödvendigt at mindske Kosten under Rejsen, saa vel som naar væsentlige Fravigelser af de i § 5 fastsatte Regler bliver nödvendige, bör der tilföres Skibsdagbogen Bemærkning herom med Angivelse af de Omstændigheder, der har medfört Afvigelserne.

Kosten maa spises ombord, og hver Mand faar, hvad hans Forplejning udkræver indenfor den i §§ 5 og 6 angivne Ration, saaledes, at ingen maa faa Kost fradelt til Hjembringelse af nogen Del efter endt Fiskeri.

7 I Henhold til Sölovens og Sömandslovens Bestemmelser er det Skibsföreren forbudt at tage Bespisningen i Entreprise.

Skibsföreren er ansvarlig for, at Forplejningen af samtlige ombordværende foregaar i Overensstemmelse med Forskrifterne i dette Reglement, herunder at Maden bliver godt og velsmagende tilberedt, at de forskellige Födemidler anvendes saaledes, at der fremkommer den störst mulige Afveksling i Maaltiderne, og at der ved Tilberedningen og Udleveringen iagttages fornöden Renlighed. Betryggende Tilsyn skal i den Anledning föres med Restaurations- og Kabyspersonalets Virksomhed.

8 Et Eksemplar af dette Reglement skal findes i ethvert registreringspligtigt Skib til Brug for Mandskabet.

9 I Overensstemmelse med Forskriften i § 15 i Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med senere Ændringer föres Tilsyn med Overholdelsen af de i dette Reglement indeholdte Bestemmelser og de i Medför af samme givne Forskrifter af Statens Skibstilsyn.

Overtrædelse af de i dette Reglement givne Bestemmelser straffes efter de i Sö-

loven af 1. April 1892 med senere Ændringer og Sömandsloven af 1. Maj 1923 givne Ansvarsbestemmelser.

10 Reglementet træder i Kraft straks, og samtidig ophæves Afsnit I i Reglement af 6. November 1893 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færöske Fiskerskibe.

14. Marts — Midl. Best. (Nr. 9) om Ændr. i An. Nr. 59 af 21. Febr. 1930 om SYGEKASSER PAA FÆRØERNE. (Indföjet i An. af 1930).

14. Marts — Bek. (Nr. 10) til VEJLEDNING OM DE INDTÆGTS- OG FORMUEFORHOLD samt övrige Omstændigheder, der som Regel betinger en PERSONS OPTAGELSE ELLER FORBLIVEN I EN ANERKENDT SYGEKASSE som nydende Medlem med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.

I Henhold til Anordning Nr. 59 af 21. Febr. 1930, hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser med senere Ændringer sættes i Kraft paa Færöerne, § 6, Stk. 2, saaledes som denne er ændret ved Kundgörelse Nr. 9 af 14. Marts 1941, fastsættes herved följende Regler som gældende for Tiden fra 1. April 1941 til 31. Marts 1944 til Vejledning om de Indtægts- og Formueforhold samt övrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten:

Stk. 1. Som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse kan i Henhold til Anordningens § 6, Stk. 1, kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i ökonomisk Henseende ligestillede Mænd eller Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre Næringsdrivende, Tjenestemænd og lignende. De forældrelöse Börn, som Lovgivningen ikke paa anden Maade har sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige ökonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige nydende Medlemmer af en Sygekasse.

Stk. 2. Som ubemidlede i Anordningens Forstand vil saadanne Personer være at anse, hvis aarlige Indtægt ikke overskrider nedennævnte Grænser: 9.500 Kr.[1])

Stk. 3. Ved Bedömmelsen af samlevende Ægtefællers Adgang til at være nydende Medlemmer af Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten skal der i Tilfælde af, at den Ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige Familieforsörger, har Indtægt ved Arbejde af mere midlertidig Karakter, kun tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger 200 Kr. aarlig. Tilsvarende Regler gælder for saa vidt angaar Indtægt, som hjemmeværende, ikke selvstændig skattepligtige Börn oppebærer ved Arbejde for fremmede.

Stk. 4. For Forsörgeren af et Barn eller flere Börn under 15 Aar forhöjes de i Stk. 2 nævnte Grænser med 800 Kr. for hvert Barn.[1])

Stk. 5. Ved det i Anordningens § 9 omhandlede Udvalgs, ved Sygekassedirektörens og Ministerens Afgörelse af, om en Persons Aarsindtægt overskrider de nævnte Grænser, vil der være at tage Hensyn til det Belöb, hvortil de paagældende endeligt er ansat i Indkomstskat i Henhold til Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning, forinden de ved nævnte Lovs § 13 hjemlede skattefri Fradrag har fundet Sted, og uden Hensyntagen til den Nedsættelse, der eventuelt maatte være indrömmet i Henhold til samme Lovs § 15.

Stk. 6. De ovenfor nævnte Grænsebelöb kan kun tilsidesættes, naar der foreligger særlige Omstændigheder, der taler herfor. Som Forhold, der i saa Henseende kan komme i Betragtning, maa nævnes Sygdom, Gæld, Alderdom, store Forsörgerbyrder eller andre Forhold, der i væsentlig Grad forringer den paagældendes ökonomiske Stilling.

---

[1]) Jfr. Bek. af 8. Juni 1953.

Stk. 7. Som Maksimum af Formuen for ubemidlede nydende Medlemmer fastsættes et Beløb af 28.000 Kr. for enligstillede Personer og 39.000 Kr. for Familieforsörgere.[1]) Det kan dog i særlige Tilfælde tillades, at disse Grænser noget overskrides, f. Eks. naar Formuen er anbragt i vanskeligt realisable Aktiver eller er anbragt paa lidet rentabel Maade, eller naar den paagældendes væsentligste Indtægt bestaar i Renten af en Kapital, og hans Arbejdsevne eller Erhvervsmuligheder er saaledes nedsat, at hans Arbejdsindtægt kun kan blive af ringe Betydning, eller naar den efterlevende af et Ægtepar ved Ægtefællens Död har mistet sin hidtidige Forsörger.

Stk. 8. De ovenstaaende Regler skal i förste Række tjene til Vejledning for Sygekassebestyrelserne ved deres Bedömmelse af, om det kan tillades en Person at optages som nydende Medlem af Sygekassen eller forblive i denne med Ret til Statstilskud. Saafremt Sygekassebestyrelserne er i Tvivl om Afgörelsen, bör Spörgsmaalet forelægges det stedlige bedömmende Udvalg (jfr. Anordningens § 9), der træffer sin Beslutning efter et Skön over samtlige foreliggende Forhold. Hvis den, der söger Optagelse, har en Indtægt eller Formue, som overstiger de anförte Grænser, maa han ikke optages som nydende Medlem, forinden det bedömmende Udvalg har afgjort, om hans ökonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse, jfr. Anordningens § 11, Stk. 3. I Udvalgets Beslutning — der i Henhold til Anordningens § 9, Stk. 4, jfr. Kundgörelse Nr. 11 af 14. Marts 1941 om Regler angaaende Udvalgenes Virksomhed, Afsnit D skal indsendes til Direktören for Sygekassevæsenet til Godkendelse — bör der gives saa udförlige Oplysninger som muligt om de Forhold, der har været bestemmende for denne, for at Direktören paa Grundlag heraf kan træffe Afgörelse om, hvorvidt han kan tiltræde den.

14. Marts — Bek. (Nr. 11) om REGLER ANG. DE I SYGEKASSEANORDNINGENS § 9 OMHANDLEDE UDVALGS VIRKSOMHED.

I Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930, hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser med senere Ændringer sættes i Kraft paa Færöerne, § 9, saaledes som denne er ændret ved Anordning Nr. 9 af 14. Marts 1941 indeholdes följende Bestemmelser:

Stk. 1. Om nogen efter sin ökonomiske Stilling kan optages eller forblive staaende som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud fra Staten for et nydende Medlem (jfr. § 6), forelægges i Tvivlstilfælde et Udvalg, bestaaende af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem, der ikke maa være Medlem af Sygekassen, en af Kommunalbestyrelsen valgt Læge med Sygekassepraksis og et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem. Ønsker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommunalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som det tredie Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det förstnævnte af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er Formand for Udvalget.

Stk. 2. Formanden sammenkalder Udvalget mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammenligner Sygekassernes Medlemsfortegnelser med denne Liste. Udvalget kan om fornödent af Ligningsmyndigheden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt og Formue ligger under eller over den af Socialministeren fastsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontrolleres en Trediedel af Medlemmerne. Sygekasser og Ligningsmyndigheder er pligtige til at stille Medlemsfortegnelser og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed, dog at de ikke maa offentliggöres. Paa Grundlag af det fremkomne Materiale træffer Udvalget Beslutning for hvert enkelt Sygekassemedlems Vedkommende.

[1]) Jfr. Bek. af 8. Juni 1953.

Stk. 3. Henvendelse til Udvalget kan iövrigt til enhver Tid ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spörgsmaal, samt fra Direktören for Sygekassevæsenet, Sygekassens Bestyrelse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammentræden.
Stk. 4. Udvalgets Beslutning indsendes efter derom af Ministeren fastsatte Regler til Direktören for Sygekassevæsenet, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den. Direktörens Afgörelse kan indankes for Ministeren af Udvalget eller af enhver af de övrige, som efter foranstaaende Stykke kan indbringe Sagen for Udvalget.
Stk.5. De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Ministeren.

Endvidere indeholder Anordningens § 11, Stk. 2, 3, 5 og 6 följende Bestemmelser:
Stk. 2. Forinden Optagelsen kan finde Sted, maa den paagældende afgive en Erklæring paa Tro og Love om sin Alder og Helbredstilstand, om Störrelsen af sin aarlige Indtægt og sin Formue.
Stk. 3. Udviser nævnte Erklæring, at den, der söger Optagelse, har en Indtægt eller Formue, som overstiger det i Ministerens Bekendtgörelse desangaaende anförte, skal det i § 9 nævnte Udvalg afgöre, om den paagældendes ökonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse. Er Indtægt eller Formue mindre, end hvad der er fastsat i de nævnte Regler, men Bestyrelsen dog skönner, at vedkommendes hele ökonomiske Forhold ikke berettiger til Optagelse i Sygekassen, afgöres ogsaa dette af nævnte Udvalg.
Stk. 5. Naar et som ubemidlet optaget nydende Medlems ökonomiske Forhold ændres saaledes, at han maa kunne skönne, at det er tvivlsomt, om han kan anses for ubemidlet, skal han give Meddelelse derom til Sygekassens Bestyrelse, for at det kan blive undersögt, om han er berettiget til vedblivende at nyde Tilskud fra Staten.
Stk. 6. Undlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 9 omhandlede Udvalg, hvis det senere finder, at han ifölge sine ökonomiske Forhold er uberettiget til at være ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Indtægt eller Formue i 2 Aar eller mere har ligget i væsentlig Grad over de Grænser, som er fastsat i Medför af § 6, Stk. 2, indberette Sagen til Direktören for Sygekassevæsenet, der i grove Overtrædelsestilfælde kan paalægge paagældende at udrede et Belöb, dels til Sygekassen, svarende til den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen i Löbet af de 2 sidste Aar med Fradrag af, hvad han har betalt, dels til Statskassen, svarende til det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for Medlemmet i Löbet af nævnte Tidsrum.

I Medför heraf fastsættes herved följende:

A. *Udvalgets Opgave.*

Denne er *dels* at træffe Beslutning om, hvorvidt nogen *efter sin ökonomiske Stilling* kan optages eller forblive som ubemidlet nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, saaledes at Sygekassen er berettiget til at oppebære Tilskud fra Staten for paagældende, *dels* at foretage de i denne Anledning lovbefalede Indberetninger til Direktören for Sygekassevæsenet.

B. *Udvalgets Sammentræden.*

Stk. 1. Den i Anordningens § 9,Stk. 2, omhandlede Sammentræden af Udvalget bör finde Sted *snarest og senest inden 1 Maaned* efter, at Kommuneskattelistens Fremlæggelse til Eftersyn er ophört.

C. *Udvalgets Forhandlingsmaade.*

Stk. 1. Udvalget skal ved sine Beslutninger följe Reglerne i den Bekendtgörelse, der i Henhold til Anordningens § 6, Stk. 2, udstedes af Ministeriet til Vejledning om de Indtægts- og Formuesforhold samt övrige Omstændigheder, der som Regel

betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret for denne til at nyde Tilskud fra Staten for den paagældende.
Stk. 2. Sagen forhandles i Reglen mundtlig mellem Udvalgets Medlemmer.
Stk. 3. Formanden for hvert Udvalg fører en Forhandlingsprotokol, i hvilken Udvalgets Beslutninger indføres. Forhandlingsprotokollen, der betales af vedkommende Kommune, opbevares af Udvalgets Formand.
Stk. 4. Saafremt Udvalget vælger at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontrolleres $^1/_3$ af Medlemmerne, maa Udvalget hvert Aar i *Sygekassens Medlemsfortegnelse sætte et Mærke* — f. Eks. »U. B.«, vedføjet Aarstallet, — ved de i det paagældende Aar behandlede Medlemmer. Til saadan Mærkning bör anvendes et Stempel, der opbevares af Udvalgets Formand.
Stk. 5. Udvalgets Beslutning bör i de i Anordningens § 9, Stk. 2, omhandlede Tilfælde træffes *inden 3 Maaneder*, efter at Udvalget er traadt sammen for at foretage de ved de nævnte Lovbestemmelser paalagte Undersögelser; i andre Tilfælde bör Udvalgets Beslutning saa vidt muligt træffes *inden 1 Maaned* efter, at den paagældende Sag er forelagt Udvalget.

D. *Udvalgets Beslutninger og disses Indsendelse til Direktören for Sygekassevæsenet.*

Stk. 1. Udvalget skal i hvert enkelt Tilfælde, selv om dets Beslutning i Henhold til nedenstaaende skal forelægges Direktören, træffe en *selvstændig Beslutning* om, hvorvidt de paagældende Personer er ubemidlede i Lovens Forstand eller ikke.
Stk. 2. Efter at Udvalget har afsluttet sit Arbejde med at bedömme, hvorvidt de Personer, hvis ökonomiske Forhold har været behandlet af Udvalget, har Ret til at være ubemidlede nydende Medlemmer, *skal der snarest efter til Direktören indsendes Oplysning om Resultatet af Bedömmelsen.* Forsaavidt Udvalget har behandlet Medlemmer fra flere Sygekasser, maa Oplysningerne indsendes *for hver Sygekasse for sig.*

Oplysningerne, der bör afgives paa de dertil bestemte Blanketter, skal indeholde følgende:

a) *Antallet* af de Personer, hvis ökonomiske Forhold Udvalget har undersögt,
b) *Antallet* af de Personer, der er anset for berettigede til at være ubemidlede nydende Medlemmer af Sygekassen, fordi hverken deres Indtægt eller Formue overskrider de gældende Grænser.
c) *Antallet* af de Personer, der er anset for uberettigede til at være ubemidlede nydende Medlemmer, fordi enten deres Indtægt eller Formue eller eventuelt begge Dele overskrider Grænserne.
d) Medlemsnummer, Navn, Livsstilling, ægteskabelig Stilling, Bopæl, Alder, Antallet af Börn under 15 Aar og ökonomiske Forhold samt *Udvalgets Beslutning og dets Begrundelse* for de Personer, som efter Udvalgets Skön *kan være ubemidlede* nydende Medlemmer, uagtet enten deres Indtægt eller Formue eller begge Dele overskrider de gældende Grænser.

Stk. 3. Indberetning til Direktören for de under Punkt d) omhandlede Personers Vedkommende skal derhos finde Sted paa de dertil af Direktoratet udarbejdede Skemaer, der maa underskrives af alle Udvalgets Medlemmer. Som Bilag maa medfölge de Skrivelser og Erklæringer, som har foreligget for Udvalget.
Stk. 4. Naar Direktören overfor Udvalget fremsætter særlig Anmodning derom, skal Udvalget ogsaa for et af Direktören nærmere angivet Antal af de under b) og c) omhandlede Personer, eventuelt for alle disse, tilsende Direktoratet *tilsvarende Oplysninger som fastsat under d);* Udvalgets Indberetning skal i saa Fald foretages paa den i Stk. 3 nærmere angivne Maade.
Stk. 5. Samtidig med Indberetningen til Direktören skal der af Udvalget gives Sygekassen Meddelelse om de i Stk. 2 under Punkterne b) og c) omhandlede Afgörelser samt om Udvalgets Standpunkt til de under d) omhandlede Personer. Meddelelsen til Sygekassen skal indeholde Medlemmets Nummer, Navn og Bopæl.

Stk. 6. Om Direktörens Afgörelse vedrörende de af Udvalget trufne Beslutninger vil der blive tilstillet Udvalget og Sygekassen Meddelelse.
Stk. 7. De til de fornævnte Oplysninger bestemte Blanketter og Skemaer faas ved Henvendelse til Direktoratet, Adresse: Amaliegade 25, Köbenh. K.

E. *Udvalgets Nedsættelse i særlige Tilfælde, jfr. Anordningens § 9, Stk. 3 og § 11, Stk. 3.*

I saadanne Tilfælde forholdes der ligeledes efter de ovenfor i Afsnittene C. og D. givne Regler.

F. *Udvalgets Indberetningspligt ifölge Anordningens § 11, Stk. 6.*

Stk. 1. I Medför af Bestemmelsen i Anordningens § 11, Stk. 6, er Udvalget forpligtet til samtidig med Indsendelse til Direktoratet af de i foranstaaende Afsnit D., Stk. 2 og 3, omtalte Oplysninger at meddele, hvorvidt Udvalget under Sagens Behandling har bemærket saadanne Personer, hvis Indtægt eller Formue i *2 Aar eller mere* har ligget i væsentlig Grad over de fastsatte ökonomiske Grænser.
Stk. 2. I bekræftende Fald maa samtidig indsendes Oplysning om de paagældendes Nummer i Sygekassens Böger, fulde Navn, Födselsdato og -aar samt Livsstilling, ægteskabelig Stilling og Bopæl. Tillige maa oplyses den skattepligtige Indtægt og Formue i de Aar, hvorom der er Tale, samt Antallet af Börn under 15 Aar i hvert af de paagældende Aar.

27. Marts — Bek. (Nr. 14) om Ændr. af Kundg. Nr. 18 af 18. Dec. 1940 om SEDDELOMLØB, VALUTAFORHOLD OG HANDEL MED UDLANDET m. v.

I Medför af § 17 i Midlertidige Bestemmelser for Færöerne af 18. December 1940 om Seddelomlöb, Valutaforhold og Handel med Udlandet m. v. fastsættes herved — i Overensstemmelse med Vedtagelse af Lagtingets Landsnævn — följende Ændringer i nævnte Bestemmelser:

3 Bestemmelserne i § 1 i Kundgörelse Nr. 8 af 31. Maj 1940 om Forbud mod Indförsel til og Udförsel fra Færöerne af danske Pengesedler og af dansk Skillemönt udvides til at omfatte Betalingsmidler af enhver Art, saavel danske som udenlandske. Desuden forbydes Udförsel fra Færöerne af udenlandske Værdipapirer samt Guld under enhver Form.

4. Apr. — REGLEMENT for Dronning Alexandrines Hospital, Klaksvig Sygehus og Sygehuset paa Suderö.

1. Overledelsen for hvert af Sygehusene haves af en Bestyrelse, der bestaar af 2 af Indenrigsministeren og 3 af Færöernes Lagting valgte Medlemmer.
2. Bestyrelsen ansætter en Hospitalsdirektör, som förer Tilsyn med Sygehusenes Ledelse.
3. Bestyrelserne skal have forelagt alle Sygehusene vedrörende Sager af principiel og mere betydende Karakter, for Eksempel Budgetter, Takster, Fastsættelse af det normale Antal Funktionærer, disses Arbejdstid, Lönningsforhold, Bygningsforanstaltninger samt Spörgsmaal om Anskaffelse af större Materiel, Installationer eller Instrumentarium af forskellig Art o. l.
4. Bestyrelserne er berettigede fra Direktören at faa tilstillet alle Oplysninger vedrörende Syghusene.
5. Bestyrelserne vælger selv deres Formænd.
6. De ledende Sygehuslæger, Direktören og Inspektörerne har Adgang til at deltage i Bestyrelsesmöderne uden Stemmeret og skal deltage, naar Bestyrelserne önsker det.
7. Bestyrelsesmedlemmer og Direktören er berettiget til naarsomhelst at bese Sygehusene og efterse enhver Del af samme, bortset fra Sygejournalen. Sundhedsstyrelsen og Embedslægerne har Adgang til at sætte sig ind i Sygehusenes Indretning og Drift, herunder ogsaa Eftersyn af Sygejournal og Protokoller.

8. Bestyrelserne holder Möde mindst 4 Gange om Aaret. Over Forhandlingerne föres Protokol, der underskrives af Medlemmerne. I Tilfælde af Meningsforskel afgöres Sagerne ved Stemmeflerhed. I Tilfælde af Stemmelighed gör Formandens Stemme Udslaget.
9. Det paahviler Direktören at drage Omsorg for, at Sygehusene er i god og forsvarlig Stand, at Inventaret er brugbart og tilstrækkeligt, og at tilstedeværende Mangler afhjælpes.
10. Regnskabsaaret löber fra 1. April til 31. Marts. Færöernes Oppebörselskontor besörger Regnskabsförelsen og aflægger de aarlige Regnskaber saa betids, at de kan gennemgaas af Direktören, forsynes med dennes Bemærkninger og indsendes til Bestyrelserne inden 1. Juli. Lagtinget foranlediger Regnskaberne revideret og udfærdiger Decision paa samme, efter at Anlegnelserne er besvarede. Regnskaberne med Revisors Bemærkninger og Decision indsendes til Amtet.
11. Inden hvert Aars 31. December indsendes til Bestyrelserne af Direktören Forslag til Budget for Sygehusenes Drift i det följende Regnskabsaar. Af Forslaget skal fremgaa, hvad der angaar ordinær Drift og Vedligeholdelse, og hvad der ekstraordinært foreslaas bevilget af Ting, som ligger udenfor dette, saasom Nybygninger, Hovedreparationer og lignende. Afskrift af Budgetterne indsendes til Amtet.

    Naar Budgetterne er behandlet og godkendt af Bestyrelserne, kan de i samme til Lönninger, Reparationsarbejder og til Anskaffelse af Instrumenter og Inventar opförte Summer, ikke overskrides uden Bestyrelsernes Samtykke. Skulde i Regnskabsaarets Löb Overskridelsen skönnes nödvendig, gör Direktören derom Indstilling til Bestyrelserne.

    Er Udgifter udenfor Overslag uopsættelige, kan de bevilges af Bestyrelsens Formand, som derom gör Indberetning til Bestyrelsen.
12. Ingen Udbetaling kan foretages uden i Henhold til en af Direktören udstedt Anvisning, medmindre der herom er truffet en særlig Ordning.
13. De ledende Læger ved Sygehusene ansættes af Bestyrelserne.
14. Det underordnede Lægepersonale ansættes i det Antal og paa de Vilkaar, Bestyrelserne bestemmer, af Bestyrelserne efter Forhandling med vedkommende ledende Læge.
15. De ledende Læger har Ret til en sammenhængende Ferie paa 4 Uger aarlig.

    Forsaavidt en ledende Læge iövrigt ved Sygdom, Bortrejse eller andet Forfald bliver forhindret i at udföre sin Gerning, anmeldes dette snarest for Direktören. Uden dennes forud indhentede Samtykke kan Lægen udenfor Sygdomsforfald ikke være borte fra Sygehuset i længere Tid end et Dögn. Rejsetilladelse til det underordnede Lægepersonale meddeles af vedkommende ledende Læge.
16. De ledende Læger har Adgang til konsiliær Praksis og til at udöve Konsultationspraksis paa de Sygehuse, hvor de er ansat. Saafremt de under deres private Konsultation paa Sygehuse foretager Undersögelser eller Behandlinger, som, hvis de var foretaget som Led i den paa Sygehusene organiserede ambulante Virksomhed, vilde have betinget Erlæggelse af Betaling til Sygehuset, skal der herfor til Sygehuset erlægges den takstmæssige Betaling.
17. Ingen paa Sygehusene ansat underordnet Læge har Ret til at udöve privat Praksis paa Sygehuset.
18. Foruden at undersöge og behandle Patienter, paahviler det den ledende Læge sammen med den ledende Sygeplejerske at paase, at Sygeplejerskerne og det övrige til de syges Pleje ansatte Personale opfylder deres Pligt, at tilbörlig Renlighed er til Stede, at Lægemidler og Kosten er tilfredsstillende, og at der ved alle Anordninger og Rekvisitioner ikke afviges fra de vedtagne Bestemmelser, samt at Sparsommelighed iagttages. De ledende Lægers Bestemmelse er afgörende i alle Spörgsmaal, der angaar Patienternes Behandling og Pleje.

Sygeplejepersonalet er Overlægen og i hans Fraværelse Reservelægen underordnet og er forpligtet til at rette sig efter de Paalæg, der gives dem af disse.

19. Bestyrelserne ansætter en Inspektör for hvert Sygehus. Han er nærmeste foresatte for det tjenende Personale udenfor Afdelingerne. Han varetager de daglige forekommende Administrationssager under Direktörens Overtilsyn. Han maa, naar ikke særlige Forhold hindrer det, daglig være til Stede paa Sygehusets Kontor, som skal være aabent i et af Direktören fastsat Antal Timer daglig.
20. Oversygeplejersken förer under Inspektörens Tilsyn Inventarieregnskaberne og Inventarielisterne. For Kökkenets vedkommende föres dog Inventarieregnskaberne og Inventarielisterne af Økonomaen. Inspektören gör Indstilling til Direktören, i fornödent Fald efter Forhandling med Lægerne, om Anskaffelse af nye og Vedligeholdelse af gamle Inventariegenstande.
21. Inspektören foranlediger, at Sygehusets Statistik föres saaledes, at der hver Dag haves Oplysninger om Patienternes Antal, Kostdagenes Antal m. m.
22. Inspektören har det umiddelbare Tilsyn med Sygehusets Grund, Bygninger og fast Inventar og sörger for, at god Orden iagttages.
23. Inspektören anskaffer efter Direktörens nærmere Anvisning alt det til det daglige Forbrug i Sygehuset fornödne og attesterer alle Regninger.
24. Det paahviler Revisor regelmæssig i Aarets Löb at revidere de löbende Regnskaber, talmæssig saavel som kritisk, og nöje at kontrollere Bilag. Ved den talmæssige Revision bliver at paase, at Indtægts- og Udgiftsposter er behörig dokumenteret og rigtig posteret. Ved den kritiske Revision bliver særlig at paase, at de enkelte Poster er i Overensstemmelse med de for Sygehusene gældende Bestemmelser og indgaaede Kontrakter, at ingen Udgift er afholdt uden Hjemmel i Overslag, og at der er taget skyldige ökonomiske Hensyn.
25. Husholdningen bestyres af den, som Direktören dertil udpeger af Sygehusets Personale, eller af en Økonoma, naar Bestyrelsen har givet Tilladelse til, at en saadan antages. Det i Kökkenet normerede Personale ansættes af Inspektören. Dog ansættes Økonomaen af Direktören.
26. Direktören bestemmer, hvem der skal forestaa Vaskeriet.
27. Det til Sygeplejen normerede Personale ansættes af Direktören efter Forhandling med Sygehuslægen og Inspektören.
28. Det paahviler Direktören og Inspektören at sörge for, at Sygehusenes tekniske Anlæg bliver forsvarligt passede.
29. Det normerede Antal Personale og Portörer antages af Direktören efter Inspektörens Indstilling. Gangpiger antages af Inspektören i Samraad med Oversygeplejersken.
30. Dette Reglement træder i Kraft 1. April 1941, og samtidig ophæves de ældre Reglementer.

Saaledes vedtaget af Bestyrelserne for Dronning Alexandrines Hospital, Klaksvig Sygehus og Sygehuset paa Suderö paa Möde den 29. Jan. 1941.

I Henhold til § 7 i Lov for Færöerne Nr. 76 af 15. Marts 1939 om Sygehusene godkendes foranstaaende Reglement for Dronning Alexandrines Hospital, Klaksvig Sygehus og Sygehuset paa Suderö hermed paa Indenrigsministeriets Vegne som gældende indtil videre.

Færö Amt, den 4. April 1941.

26. Apr. — Bek. (Nr. 17) fra Valutacentralen om Adgangen til OMVEKSLING AF BRITISK VALUTA.

I Medför af § 10 i Kundgörelse Nr. 48 af 18. December 1940, jfr. Kundgörelse Nr. 14 af 27. Marts 1941, fastsættes herved efter indhentet Erklæring fra Lagtingets Landsnævn följende:

1 I Henhold til § 7 i Kundgörelse Nr. 48 af 18. December 1940 paahviler det enhver paa Færöerne hjemmehörende Person og ethvert paa Færöerne hjemmehörende Selskab eller Firma uden unödigt Ophold at overdrage til en Bank paa Færöerne ethvert Belöb i fremmed Valuta, herunder britisk Valuta, som den paagældende nu besidder eller fremtidig erhverver.

De til Banken overdragne Sterlingbeløb omveksles paa Begæring efter nedenstaaende Regler, men Kontohaveren er iövrigt kun berettiget til at disponere over Sterlingtilgodehavender, forsaavidt Tilladelse hertil er meddelt af Valuta-Centralen. Saadan Tilladelse er saaledes ogsaa fornöden for Overdragelse af (hjemförte) Sterlingtilgodehavender til en anden Person, Selskab eller Firma paa Færöerne, selvom det drejer sig om Overförsel fra en Konto til en anden i færösk Bank.

2 Enhver, der i Henhold til opnaaet Valutaattest skal bruge Sterling, maa erhverve Sterlingbelöbet ved Köb i en af Bankerne mod Betaling i Kroner efter Bankernes officielle Salgskurs.

Undtaget herfra er Indköb i Storbritannien under et Skibs Ophold der af Udrustningsgenstande til Skibet. Udgifterne til saadanne Indköb kan afholdes uden Valutaattest udaf Salgsprovenuet for den paagældende Fiskelast.

3 Sterlingtilgodehavender maa indtil videre kun omveksles til Kroner efter följende Regler:[1])

5 Opstaar der mellem en Bank og en Sterlingejer Uenighed om, hvorvidt eller i hvilket Omfang, han er berettiget til at faa omvekslet Sterling, afgöres Spörgsmaalet endeligt af Valuta-Centralen.

6 Sterling, hidrörende fra de britiske Myndigheder paa Færöerne, omveksles af Amtet paa Danmarks Nationalbanks (Statskassens) Vegne.

7 Overtrædelse og Forsög paa Overtrædelse af de i nærværende Bekendtgörelse indeholdte Bestemmelser medförer Straf og Konfiskation i Overensstemmelse med Reglerne i § 16 i Kundgörelse Nr. 48 af 18. December 1940, jfr. Kundgörelse Nr. 14 af 27. Marts 1941.

6. Juni — Bek. (Nr. 28) vedr. APOTEKERVARER.

I Medför af § 24 i Anordning Nr. 272 af 22. September 1937 vedrörende Apotekervæsenet paa Færöerne bestemmes det herved, at Præparaterne Linctus glycerinus benzoicus sine opio og Liquor pectoralis (Brystdraaber) indtil videre ikke maa udleveres i Haandköb eller efter Receptkopi, men kun efter Recept. Udlevering maa kun finde Sted én Gang efter samme Recept. Efter Ekspeditionen forsynes Recepten med perforerede Annulationsstempel.

26. Juni — Bek. (Nr. 32) om MINDSTEBETALING FOR DISTRIKTSJORDEMØDRE paa Færöerne.

1 De i Bekendtgörelse Nr. 69 af 19. Marts 1931 om Mindstebetaling for Distriktsjordemödre paa Færöerne indeholdte Bestemmelser forbliver i Kraft indtil videre, dog længst indtil 31. Marts 1951.[2])

2 Denne Bekendtgörelse træder i Kraft straks.

24. Okt. — Midl. Best. (Nr. 44) om PANTSÆTNING AF FANGST.

Bestemmelserne i Midlertidig Lov for Færöerne Nr. 44 af 15. Februar 1940 om Pantsætning af Fangst har Gyldighed indtil videre. Den i Lovens § 4 omhandlede Udslettelse af Pantebreve foretages efter Udlöbet af hvert Aars Februar Maaned.

---

[1]) Bek. fra Valutacentralen af 26. Okt. 1945 ophæver Omvekslingsreglerne i §§ 3—4.

[2]) Der ses ikke udstedt ny Bekendtg., og Bestemmelserne antages stadigt gældende.

30. Okt. — Midl. Best. (Nr. 45) om Ændr. i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om FORPLIGTELSE TIL JORDS AFGIVELSE TIL OFFENTLIGE VEJE, HAVNE OG LANDINGSPLADSER SAMT TIL OFFENTLIGE SKOLER paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1881).

30. Okt. — Ændring (Nr. 46) i GRINDEREGLEMENTET. (Indföjet i Regl. 1940).

7. Nov. — Bek. (Nr. 48) ang. INDFØRSEL AF LEVENDE DYR m. m.

I Medför af § 2 og § 4 i Lov Nr. 36 af 28. Februar 1908 for Færöerne om Foranstaltnnger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m. fastsættes herved paa Landbrugsministeriets Vegne följende:

1 Enhver Indförsel fra Island af levende Faar, Geder og Hornkvæg er forbudt.

Indförsel af Produkter af enhver Art af Faar maa kun finde Sted efter forud indhentet Tilladelse fra Færö Amt.[1])

Overtrædelse af foranstaaende Forbud medförer Strafansvar efter Loven.

2 Dette Forbud træder i Kraft straks.

Færö Amts Bekendtgörelse angaaende Indförsel af levende Dyr m. m. af 29. August 1938 ophæves herved.

13. Nov. — Midl. Best. (Nr. 52) ang. VEDERLAG TIL STÆVNINGSMÆND for Forkyndelse i Straffesager m. m.

1 For Forkyndelse i Straffesager og beneficerede Sager samt for Forkyndelser i förste Instans i de i Lov om Rettens Pleje § 225 Nr. 8 omhandlede Sager betales for hver Forkyndelse 50 Øre til Stævningsmanden, hvilken Afgift udredes efter Reglerne for beneficerede Sager. Politibetjente er dog pligtige uden Vederlag at besörge Forkyndelse i Straffesager.

2 Nærmere Regler angaaende Udbetaling af de hver enkelt Stævningsmand tilkommende Gebyrer fastsættes af Færö Amt efter Indstilling af Sorenskriveren (Dommeren) paa Færöerne.

18. Nov. — SAMTYKTIR FYRI VINNULÁNSGRUNN FØROYA LØGTINGS. (Lögtingsl.).

Stovnan og endamál.

1. Settur verður á stovn Vinnulánsgrunnur Föroya Lögtings við heimstað í Tórshavn.

   Endamál grunnsins er at veita lán til fólk ella felög í Föroyum vinnulívinum til frama.

Grunnsins stovnsfæ.

2. Sambart tingsins samtykt 1940, sí lögtingstíðindi 1940, síðu 83, verða latin í grunnin 25 % av tingsins rakstraravlopi eins og peningurin, sum landsnevndin tingsins vegna lænti monnum til småbátakeyp og til umvölingar.

Stýrið.[2])

3. Grunnurin verður stýrdur av eini 5-mannastjórn, vald av lögtinginum. Ein stjórnarlimur fer frá á hvörjum ári. Við fyrstu avgongu verður við lutakasti avgjörd raðfylgjan fyri avgongu stjórnarlimanna. Fyri hvönn stjórnarlimin verður valdur ein tiltaksmaður. Stjórnin velur sínámillum formann og næstformann.

   Stjórnin hevur hægstu leiðsluna í öllum viðurskiftum grunnsins. Stendur at-

[1]) Nu Landsstyret.

[2]) 4. apríl 1952 varð samtykt á tingi, at umsitingin av Vinnulánsgrunni Föroya Lögtings verður yvirdrigin til Föroya Landsstýri frá 1. juli nevnda ár.

kvöðugreiðslan á jövnum, er formannsins atkvöða avgerandi. Eingin avgerð kann verða tikin uttan í minsta lagi 4 stjórnarlimir eru á fundi.

Stjórnin tekur sær törvandi hjálp, ásetir stjóra, um virkisins stödd og um umstöður gera tað neyðugt. Starvssamsýning til stjórnarformannin, næstformannin eins og til hinar limirnar verður ásett av lögtinginum eftir ummæli av landsnevndini.

Roknskapargranskarar.

4. Árliga verða 2 roknskapargranskarar valdir at kanna årsroknskapin. Lön roknskapargranskaranna verður ásett av stjórnini. Roknskaparárið er álmanakkaárið.

Stjórnin eigur innan 1. juni at leggja roknskapin fram fyri roknskapargranskararnar til kanningar. Síðani skal hann innan 1. oktober leggjast fram fyri tingið til góðkenningar.

Lánreglur.

5. Grunnurin lænir upp í 70 % av lánsvirðinum. Lán verða givin móti veðhaldi. Áðrenn lán verða givin, eigur at verða kannað eftir, hvussu og til hvörjar treytir lántakarin kann veita sær hin partin av peninginum, ið tiltakinum törvar. Rentan er 4 % p. a. Stjórnin ella stjórin avger avdráttartíðina. Undir serligum umstöðum kann lánið verða avdráttarfrítt í einum tíðarskeiði upp til 5 år.

Eftiransan.

6. Stjórnin avger, hvussu eftiransingin við teimum fyritökum, ið lænt er til, skal fara fram.

Grunnsins avtöka.

7. Um grunnurin verður avtikin, verður lagt fyri tingið at taka stöðu til, hvat ið skal gerast við pening og aðrar ognir grunnsins.

12. Dec. — Midl. Best. (Nr. 61) om Ændr. i Lov Nr. 90 af 1. Apr. 1925 om FORBUD MOD BUNDSLÆBEVAAD. (Indföjet i Loven af 1925).

15. Dec. — Midl. Best. (Nr. 64) om BENYTTELSE AF FARTØJER.

1 Hvor Almenvellet gör det paakrævet, kan det offentlige midlertidigt overtage Brugen af færöske Fiskefartöjer, som ikke anvendes til Fiskeri eller Fragtfart.

Lagtingets Landsnævn træffer Bestemmelse om et Fartöjs Overtagelse efter nærværende Regler.

Overtagelsen sker for et bestemt Tidsrum, efter Udlöbet af hvilket der gives Ejeren Valget mellem inden 1 Maaned at sætte Fartöjet i Drift igen eller paany at overlade Brugen til det offentlige paa de tidligere fastsatte Vilkaar.

For Brugen af Fartöjet tillægges der Ejeren en Erstatning, der i Mangel af mindelig Overenskomst, fastsættes af en Kommission bestaaende af tre Medlemmer, hvoraf Lagtinget vælger eet, Færöernes Rederiforening eet, medens Formanden udpeges af Retten. Kommissionen afsiger sin Kendelse inden 8 Dage. Det offentlige har Ret til inden 8 Dage efter Erstatningens Fastsættelse at give Afkald paa Brugen af Fartöjet mod at betale de med Erstatningens Fastsættelse forbundne Omkostninger.

2 Fartöjet tilbageleveres i samme Stand som ved Overtagelsen bortset fra almindeligt Slid. Forringelser derudover og Forbedringer betales henholdsvis af Brugeren og Ejeren. Der maa ikke foretages andre end nödvendige Forandringer eller Forbedringer ved Skibet.

Overtagelsen og Tilbagelevering af Fartöjet sker efter en Synsforretning, foretaget af 2 af Retten udmeldte Mænd.

Eventuelle Spörgsmaal om Erstatning for Beskadigelse og lignende under Brugen afgöres af den Kommission, der i Henhold til § 1 har fastsat Erstatningen for Brugen paa Grundlag af de foreliggende Synsforretninger.

3 Det overtagne Fartöj drives for Amtsfondens Regning. Det kan af Landsnævnet overlades et bestaaende eller nydannet Rederi eller Sammenslutning til Brug paa de Vilkaar, Landsnævnet bestemmer, men Amtsfonden hæfter i saa Fald vedblivende overfor Ejeren for de Forpligtelser, der följer af, at Fartöjet er overtaget til Brug i Medför af nærværende Bestemmelser.

Fartöjet holdes under Brugsperioden sö- og krigsforsikret til fuld Værdi. Forsikringspræmien udredes af Amtsfonden.

Den i § 1 omhandlede Erstatning samt Erstatning efter § 2 for eventuel Forringelse af Fartöjet udredes af Amtsfonden.

4 De nærmere Foranstaltninger med Hensyn til Fartöjets Overtagelse og Drift i Henhold til disse Bestemmelser træffes af Landsnævnet.

5 Bestemmelserne i Kundgörelse Nr. 4 af 10. Maj 1940 om Brug og Udleje af Skibe, hjemmehörende paa Færöerne, forbliver uændret i Kraft.

20. Dec. — Vedtægter for HJÁLPARGRUNNIN fyri óarbeiðsförar fiskimenn.

1 Fondets Navn er »Hjálpargrunnur fyri óarbeiðsförar fiskimenn«, og dets Hjemsted er Thorshavn.

Fondets Formaal er at yde Tilskud til Fiskere, som paa Grund af Sygdom er blevet uarbejdsdygtige, og som ikke kan faa tilstrækkeligt Tilskud fra anden Side.

Skulde der være Penge yderligere til Disposition, kan Bestyrelsen yde Tilskud til andre vanskeligt stillede Fiskere og dermed ligestillede.

2 Fondets Grundkapital bestaar af 53.000 Kr.

Dette Beløb skal være urörligt og anbringes i herværende Sparekasser eller Banker eller paa anden efter Bestyrelsens Mening betryggende Maade.

Kapitalen söges föröget ved Tilskud fra Lagtinget, Stat, Foreninger og Institutioner eller andre.

Fondets Værdipapirer forsynes af Bestyrelsen med Paategning om, at de ikke uden dennes Samtykke maa overdrages, pantsættes eller kvitteres.

3 Fondets Bestyrelse bestaar af 8 Medlemmer, hvoraf följende hver vælger et Medlem:

Föroya Fiskimannafelag, Suðuroya Fiskimannafelag, Föroya Lærarafelag, Föroya Reiðarafelag, Föroya Blaðstýrarafelag, Föroya Skipara- og Navigtörfelag, Föroya Landsnevnd og Amtmanden over Færöerne.

Bestyrelsen vælger selv sin Formand og fastsætter sin Forretningsorden. Hvervet er ulönnet, men Bestyrelsen kan dog antage lönnet Medhjælp i fornödent Omfang.

De valgte Medlemmer vælges for et Tidsrum af 4 Aar ad Gangen.

4 Bestyrelsen træffer Afgörelse om, hvor meget af Fondets Renter aarlig skal anvendes til Understöttelse, og hvor meget der skal henlægges til Grundfonden.

Yderligere kan andre Midler, som stilles til Raadighed, ydes som Hjælp til Understöttelse overensstemmende med Fondets Formaal.

5 Bestyrelsen skal for hvert Regnskabsaar, som er Kalenderaaret, aflægge behörigt affattet og dokumenteret Regnskab over samtlige Fondets Indtægter og Udgifter, ledsaget af en Beretning om Virksomheden samt af et Kapitalregnskab for Fondet, udvisende Kapitalens Anbringelse ved Aarets Begyndelse og Slutning og de i Aarets Löb stedfundne Forandringer med Hensyn til Kapitalen. I Kapitalregnskabet opföres de Fondet tilhörende Værdipapirer saavel med nominel Værdi som med Kursværdi og Indköbs- eller Salgspris.

Regnskabet revideres og decideres ved Foranstaltning af Færöernes Lagting, der sender en Afskrift af Regnskabet og af Beretningen til Amtmanden over Færöerne tilligemed Underretning om Revision og Decision. Revisionen omfatter ogsaa Eftersyn af de Fondet tilhörende Værdipapirer og Pengebeholdninger mindst een Gang aarlig.

6 Fondets Bestyrelse drager Omsorg for, at Regnskabet hvert Aar trykkes og

offentliggöres i den til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgörelser paa Færöerne autoriserede Tidende, dog med Udeladelse af Navnene paa de understöttede Personer.

Afskrift af Regnskabet tilstilles Amtmanden.

Bestyrelsen er berettiget og forpligtet til paa Begæring herom at meddele Amtmanden, Landsnevndin og Kommunalbestyrelserne eller disses sociale Udvalg Underretning om den Hjælp, der er ydet eller agtes ydet bestemte navngivne Personer, men har iövrigt Pligt til at iagttage Tavshed herom.

7 Disse Vedtægter kan kun ændres med Samtykke af Færöernes Lagting og Amtmanden over Færöerne.

(Godkendt af Amtet paa Fiskeriministeriets Vegne).

23. Dec. — Midl. Best. (Nr. 69) om OPRETTELSE AF ET LIGNINGSRAAD m. v.

1 Der oprettes et Ligningsraad for Færöerne bestaaende af 3 Medlemmer, valgte af Lagtinget for 4 Aar ad Gangen. Samtidig vælges 3 Suppleanter.

2 Ligningsraadet förer Tilsyn med den kommunale Skatteligning og paaser, at denne finder Sted paa ensartet Maade i alle Kommuner i Overensstemmelse med Skattelovgivningen.

3 Ligningsraadet kan give Ligningsmyndighederne Anvisninger med Hensyn til Ligningens Foretagelse. Ligningsmyndighederne har Pligt til at följge de saaledes givne Anvisninger.

Ligningsraadet kan saavel under Ligningens Foretagelse som senere med bindende Virkning for Ligningsmyndighederne ændre de stedfundne Skatteansættelser. Skönsmæssig Forhöjelse af en af Ligningsmyndigheden foretagen Ansættelse maa dog ske inden 2 Aar efter Udlöbet af det paagældende Skatteaar.

Forinden en Ansættelse, der ikke er paaklaget af vedkommende Skatteyder, ændres af Ligningsraadet, skal der gives vedkommende Skatteyder Lejlighed til at udtale sig om Sagen.

4 De af Ligningsraadet foretagne Ansættelser kan inden 1 Maaned paaklages af Skatteyderen til Lagtingets Skatteudvalg, for Thorshavn Kommunes Vedkommende til Thorshavn Overligningskommission, der træffer endelig Afgörelse i Sagen.

5 Medlemmerne af Ligningsraadet og dettes Medhjælpere er pligtige at iagttage Tavshed med Hensyn til de Oplysninger om Skatteydernes Indkomst og Formueforhold, som de under Varetagelsen af deres Hverv maatte faa Kundskab om.

6Ligningsraadet har Adgang til at overvære de kommunale Ligningsmyndigheders Möder og Forhandlinger. Offentlige Myndigheder har Pligt at meddele Raadet alle de til Udförelsen af dets Arbejde nödvendige Oplysninger.

7[1])Offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og deslige, samt de Personer, Rederier eller Selskaber, der til Stadighed beskæftiger lönnet Medhjælp i deres Virksomhed, er forpligtet til uden Betaling i begæret, men kort betegnet Form, saavidt muligt at meddele de kommunale Ligningsmyndigheder, Lagtingets Skatteudvalg og Ligningsraadet alle de Oplysninger, der kan tjene disse Myndigheder til Vejledning ved Udförelsen af deres Hverv, saasom Fortegnelse over Dödsboer, over Lönninger, Tantiemer, Gratialer og andet Vederlag med Angivelse af de paagældende Personers Navn og Bopæl om Fiskeparter og andre Oplysninger, som Ligningsmyndighederne eller Ligningsraadet skönner nödvendige til Vejledning ved Skatteansættelserne.

Banker og Sparekasser er derhos forpligtet til at meddele Lagtingets Skatteudvalg og for Thorshavns Vedkommende Overligningskommissionen ved Behandlingen af

[1]) Som ændret ved midl. Best. Nr. 42 af 11. Dec. 1944.

Skatteklager Oplysning om Størrelsen af indestaaende Kapitaler og disses Forrentning.

Vægrer nogen sig ved at meddele de begærte Oplysninger, afgör Indenrigsministeriet, hvorvidt han er forpligtet hertil, og kan om fornödent fremtvinge Oplysningernes Meddelelse ved Fastsættelsen af en Dagsböde.

8 Ligningsraadet kan antage fornöden Medhjælp, og der kan tillægges Raadets Medlemmer et af Lagtinget fastsat aarligt Honorar.

Udgifterne ved Ligningsraadets Virksomhed afholdes af Amtsfonden.

9 § 33, 2. Stk. og § 34 i Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning ophæves.

30. Dec. — Midl. Best. (Nr. 66) om HUSDYRBRUGETS FREMME.

1 Af Statskassen ydes der Færöernes Jordfond et aarligt Tilskud paa 20.000 Kr. til følgende Foranstaltninger til Fremme af Husdyravl og Husdyrbrug m. m. paa Færöerne.[1])

A. Til Indköb og Underhold af gode Tyre og Hingste.

B. Til Præmiering af Avlsdyr, udpegede ved Afholdelse af Dyrskuer, eller paa anden hensigtsmæssig Maade.

C. Til andre Foranstaltninger til Husdyrbrugets Fremme.

D. Til Foranstaltninger til Bevarelse eller Forögelse af Fuglebestanden i Udmark og i Fuglebjergene.

2 De i § 1 nævnte Tilskud ydes til de paagældende Formaal efter Regler, der efter at Lagtingets Erklæring er indhentet, fastsættes af Landbrugsministeren.[2])

3 For Tilskudenes Anvendelse aflægger Færöernes Landbrugsraad Regnskab sammen med Jordfondens övrige Regnskab.

4 Disse Bestemmelser, der træder i Kraft den 1. April 1942, træder i Stedet for Lov for Færöerne om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme m. m. af 11. Februar 1931.

30. Dec. — REGLER FOR TILSKUD TIL FREMME AF HUSDYRBRUGET m. v.

I Henhold til § 2 i Kundgörelse Nr. 66 af 30. December 1941 om midlertidige Bestemmelser for Færöerne om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme m. v. fastsætter Amtet paa Landbrugsministeriets Vegne efter indhentet Erklæring fra Lagtinget følgende:[3])

A. *Tilskud til Tyrehold og Indköb af Tyre m. v.*

1 Tilskud til Tyrehold kan af Jordfonden ydes Sammenslutninger af Koejere i en Bygd (Tyreholdsforeninger) eller Enkeltperson, der holder godkendt Avlstyr. Tilskud ydes fortrinsvis til Sammenslutninger. En Bygd betragtes som en Tyreholdskreds. Der kan ikke ydes Tilskud til mere end en Tyreholdsforening indenfor samme Tyreholdskreds.

2[4]) Tilskud til Tyrehold er betinget af, at vedkommende Tyr er godkendt af en Kommission paa 5 Medlemmer, bestaaende af Landbrugskonsulenten som Formand, Dyrlægen som Næstformand og 1 af Landbrugsraadet samt 2 af Föroya búnaðarfelag for 3 Aar ad Gangen valgte Mænd, *at* Tyren er faldet efter en god stambogfört Ko (Landbrugsraadet kan dog , naar særlige Forhold taler derfor, dispensere fra denne Bestemmelse), samt *at* Tyren er mindst 2 Aar gammel og er fri for Tuberkulose. Samtidig som der sker Valg af ordinære Medlemmer til Kommissionen vælges henholdsvis 1 og 2 Suppleanter. Valgene gælder for 3 Aar ad

---

[1]) I Henhold til Hjemmestyreloven er Omraadet overtaget som færösk Særanliggende og Statsbevillingen dermed bortfalden. Der ydes Tilskud fra Landskassen ved Bevilling paa Finanslagtingslov.

[2]) Jfr. Kundg. Nr. 67 af 30. Dec. 1941; Reglerne fastsættes nu af Hjemmestyret.

[3]) Jfr. midl. Best. Nr. 66 af 30. Dec. 1941.

[4]) Som ændret ved Kundg. Nr. 5 af 17. Marts 1947.

Gangen. Efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag fastsætter Landbrugsraadet de nærmere Regler for Kommissionens Arbejde.

3 Tilskud til Indköb af Tyre, der opfylder Betingelserne i Pkt. 2, kan ydes med indtil Halvdelen af Köbesummen.

4 Tilskud til Underhold af Avlstyre kan ydes med følgende aarlige Beløb:

Til Tyre paa	2—3	Aar	50	Kr.
- — —	3—5	—	75	-
- — —	5	— og derover	100	-

Dog kan Landbrugsraadet efter Indstilling af Tyresynskommissionen forhöje Tilskudet for et Aar ad Gangen, naar særlige Forhold maatte tale derfor.

Naar en Tyreholdskreds holder Tyren hjemme paa Sommergræsning, kan Tilskudet forhöjes forholdsmæssigt, hvorhos der kan ydes Tilskud til förste Gang Indhegning af egnet, af Tyresynskommissionen godkendt Græsningsareal med indtil Halvdelen af Materialydelsen. Naar der anvendes Stengærde, kan der ogsaa ydes et Tilskud paa indtil Halvdelen af Arbejdslönnen.

Tilskud udbetales först, naar Arbejdet er synet og godkendt af Tyresynskommissionen.

Tilskud til Underhold er forövrigt betinget af, at vedkommende Tyr af Dyrlæge er erklæret sund.

5 Tyre, hvortil der i Henhold til foranstaaende er ydet Tilskud, maa ikke slagtes, afhændes eller udrangeres som Avlsdyr uden Samtykke fra Tyresynskommissionen, og skal der ved Salg indbetales til Jordfonden saa meget af Salgssummen, som svarer til det til Indköbet ydede Tilskud, alt forsaavidt Salgssummen strækker. Det saaledes indbetalte kan genbevilges vedkommende Kreds til Indköb af anden Tyr, forsaavidt den opfylder Betingelserne for Tilskud.

6 En Tyr, hvortil der er ydet Tilskud, skal holdes forsikret for mindst et Beløb, svarende til det til Indköb ydede Tilskud.

Kommer Forsikringsbelöbet til Udbetaling, skal dette eller en saa stor Del deraf, som svarer til det til Indköb ydede Tilskud, indbetales til Jordfonden. Genbevilling til Indköb af Avlstyr kan ske som i Pkt. 5 anført.

7 Andragende om Tilskud indgives til Færöernes Landbrugsraad paa dertil indrettede Blanketter, der faas udleveret ved Henvendelse til Landbrugsraadet, Landbrugskonsulenten, Föroya búnaðarfelag og de lokale Landboforeninger. Blanketternes Indretning fastsættes af Landbrugsraadet efter Forslag af Tyresynskommissionen.

B. *Tilskud til Kontrol ved Malkekvæget.*

1[1]) Landboforeninger, der vil underkaste sig Kontrol med Mælkeydelsen hos Foreningsmedlemmernes Köer, kan dertil faa et særligt Tilskud af indtil Kr. 6.— for hver kontrolleret Ko.

2 Kontrol med de indmeldte Köer, saavel hvad angaar Foderforbrug som Mælkeydelse foretages af en dertil oplært Kontrolassistent, der tillige förer det med Kontrollen forbundne Regnskab. Kontrolassistenten ansættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag. Skulde Forholdene medföre, at Kontrolassistenten ikke bliver i Stand til at foretage alt det med Kontrollen forbundne Arbejde, kan Landbrugsraadet tillade, at Kontrollen med Mælkeydelsen og Udtagning af Mælkeprøver delvis sker ved en dertil oplært Person, medens Foderforbruget i saa Fald opgives af hver enkelt Koejer paa Tro og Love paa dertil indrettede Skemaer.

3 Efter Forslag fra Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag fastsætter Landbrugsraadet nærmere Instruks for Kontrolarbejdet.

C. *Tilskud til Kvægopdrættere.*

1 Der kan ydes Tilskud til Kvægopdrættere, naar disse vil underkaste sig Kon-

---

[1]) Som ændret ved Kundg. Nr. 5 af 17. Marts 1947.

trol af det i disse Regler under Punkt 4 nævnte Udvalg, og iövrigt paa de i det efterfölgende nævnte Betingelser.

2 De Köer, til hvis Underhold der kan ydes Tilskud, skal opfylde Bestemmelserne for Optagelse i Kostambogen (Afdeling E), hvorhos det er en Betingelse, at de Tyre, der anvendes til Bedækning af disse Köer, opfylder de i Afdeling A Pkt. 2 fastsatte Krav og tillige saa vidt muligt har opnaaet anerkendende Bedömmelse for Afkom (Afdeling D).

3 Opdrætteren enes med Landbrugskonsulenten om Opdrættets Ordning og forpligter sig til at afhænde til Opdrætning eller selv at opdrætte samtlige de efter godkendte Köer faldne Kalve, for saa vidt Landbrugskonsulenten skönner, at dette bör göres, ligesom han forpligter sig til at afhænde som Tillægsdyr alle Kalve, Ungdyr eller voksne Dyr, som han ikke har Brug for til eget Tillæg eller i sin egen Besætning.

4 De Kvægopdrættere, der modtager Tilskud efter disse Regler, er underkastet Kontrol af et Udvalg, bestaaende af Landbrugskonsulenten, Dyrlægen og en af Landbrugsraadet valgt Mand. Udvalget kan naar som helst samlet eller ved et af sine Medlemmer göre sig bekendt med Kvægholdets Ordning og Gang, og er vedkommende Kvægopdrætter pligtig til at rette sig efter de Forskrifter, der i saa Henseende maatte gives af Udvalget. Udvalget giver Landbrugsraadet Underretning om Tilfælde, hvor givne Paalæg ikke efterkommes.

5 Til hver anerkendt Ko kan der ydes et aarligt Tilskud, hvis Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af det i Pkt. 4 nævnte Udvalg.

Ved Fastsættelsen af Tilskudets Störrelse vil der særlig være at tage Hensyn til det Arbejde, der skönnes nedlagt i Opdrættet samt Avlsdyrenes Kvalitet og Afstamning. Der bör som Regel ikke ydes et höjere Tilskud end 30 Kr. pr. Ko.

6 Til Indköb af Avlsdyr, godkendt af det under Pkt. 4 nævnte Udvalg, kan der efter Indstilling af Udvalget ydes et Tilskud af indtil 75 % af de med Indköbet forbundne Udgifter med Fradrag af det Belöb, der indkommer ved Salg af det eller de Dyr, der samtidig udskydes af Besætningen. Udrangeres igen Dyr af Besætningen, kan der ydes et Tilskud af indtil 50 %.

7 Ansögninger om Tilskud indgives til Landbrugsraadet paa dertil indrettede Skemaer.

D. *Tilskud til Afholdelse af Kvægskuer og til Udvalg af Tillægsdyr.*

1 Der kan afholdes almindelige Kvægskuer for större Omraader og lokale Ungskuer for enkelte Tyreholdskredse.

Tid og Sted for Afholdelse af saadanne Skuer fastsættes af den under Afsnit A, Pkt. 2, nævnte Tyresynskommission, der ogsaa skal fungere som Dommerkomité ved Skuerne.

2 Tiden og Stedet for Kreaturernes Bedömmelse bekendtgöres forud paa den i Kredsen sædvanlig brugte Maade, hvorhos Skuer for större Omraader bekendtgöres i et eller to af de mest udbredte Blade paa Øerne.

3 Anmeldelse af Kreaturer til Dyrskue sker paa Blanketter, der udleveres af Landbrugsraadet gennem Landbrugskonsulenten, Föroya búnaðarfelag og de lokale Landboforeninger.

Blanketterne vedrörende Dyr, der önskes fremstillet, skal være Landbrugskonsulenten i Hænde senest 3 Uger för den berammede Skuedag. Efter at Landbrugskonsulenten har gennemgaaet Anmeldelserne, forsyner han disse med Löbenumre og tilbagesender disse senest 3 Dage för den berammede Skuedag til Formanden for den lokale Landboforening.

4 Kreaturerne bedömmes i følgende Klasser:

1. Tyre 2 Aar gamle og derover.
2. Tyre mellem 1 og 2 Aar.
3. Köer.
4. Kvier.

5 I Klasse 1 og 3 uddeles ved almindelige Kvægskuer Præmier i 3 Grader, 1., 2. og 3. Præmie. I Klasse 2 og 4 uddeles kun Bevaringspræmier, der kan graduéres som foran nævnt. Tyre kan opnaa særlig Præmie for Afkom. Præmiernes Art og Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Forslag fra Föroya búnaðarfelag.

Der kan tildeles det samme Dyr Præmie i samme Klasse i stigende Grad — 1. efter 2. og 2. efter 3. — foruden Afkomspræmie. Ko, der ikke opnaar Præmie ved almindeligt Kvægskue, men af Dommerne anses skikket som Avlsdyr, kan opnaa Anerkendelse.

Ved lokale Ungskuer tildeles kun Anerkendelse.

6 Samtlige Distrikter, der har Adgang til enten lokale eller större Kvægskuer, tilvejebringer den Plads med nödvendigt Udstyr og den Bistand som kræves til Dyrskuets Afholdelse samt Lokale til Bedömmelseskommissionen, og hvad der ellers af Föroya búnaðarfelag efter Samraad med Landbrugskonsulenten anses fornödent.

7 For og under hvert större Skue föres under Kommissionsformandens Ansvar en Protokol over de fremmödte og bedömte Kreaturer. Til denne Protokolföring har Formanden Ret til for hvert Skue at antage lönnet Medhjælp.

8 Beretning om Skuet, skrevet paa et dertil indrettet Skema, affattes af Kommissionens Formand i 2 Ekspl. og indsendes senest 2 Maaneder efter at Skuet er afholdt til Landbrugsraadet og Föroya búnaðarfelag.

E. *Förelse af Stambog.*

Under Tilsyn af Landbrugskonsulenten föres Stambog over samtlige Köer og Tyre, hvortil der ydes Tilskud efter nærværende Regler.

Nærmere Regler for Stambogens Förelse samt Forskrifter for Optagelse i samme fastsættes af Landbrugsraadet efter Forslag af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag.

F. *Tilskud til Hesteavlen.*

1 Tilskud af Jordfonden kan ydes til Indköb og Underhold af en Avlshingst i hvert af Distrikterne: Suderö, Sandö, Vaagö og Østerö Syssel og Sydströmø og Nordströmö Præstegæld. For saa vidt Forholdene skulde kræve det, kan der tillige ydes Tilskud til en Hingst i Norderöernes Syssel. Kan det godtgöres, at særlige Avlshensyn taler for det, kan der ydes Tilskud til mere end én Hingst i hvert af de nævnte Distrikter.

Dette afgöres i saa Fald af Landbrugsraadet efter Indstilling af den i § 4 i Lov Nr. 51 af 14. Marts1931 om Hesteavlens Fremme paa Færöerne nævnte Kommission, jfr. § 2 i Kundgörelse Nr. 68 af 30. December 1941 om Midlertidige Bestemmelser om Ændring i Lov Nr. 51 af 14. Marts 1931.

2 Tilskud til Indköb af Stamhingste kan ydes med indtil ¾ af Köbesummen, iberegnet Omkostningerne ved Transport fra Indköbsstedet til Distriktet.

3 Indköbet forestaas af den i Pkt. 1 nævnte Kommission, men skal Kommissionen inden Indköbet have givet de interesserede Hoppeejere Lejlighed til at udtale sig om Racespörgsmaalet.

4 Til Underhold af Hingste, der er godkendt af den i Pkt. 1 nævnte Kommission, kan der ydes et Tilskud af indtil 200 Kr. aarlig, naar Reglerne for Hingstens Underhold og Brug er godkendt af Kommissionen.

5 Tilskud til Köb og Underhold af Hingste kan kun gives, naar der til vedkommende Hingste er indtegnet mindst 10 Hopper. Det aarlige Tilskud kan nedsættes eller bortfalde, naar der i et Regnskabsaar har været mindre end 5 Hopper til Bedækning hos vedkommende Hingst.

6 Landbrugskonsulenten eller andre Medlemmer af Kommissionen er berettiget til naar som helst at göre sig bekendt med Hingsteholdet og före Kontrol med, at Hingsten behandles og bruges i Overensstemmelse med de vedtagne Regler.

7 Inden hvert Aars 1. December skal der af Hingsteholderen tilstilles Hingstesynskommissionen Meddelelse om Hingstens Brug i det forlöbne Aar paa dertil af Kommissionen affattede Skemaer.

I Löbet af December Maaned indsender derefter Kommissionen en samlet Indberetning til Landbrugsraadet over de indkomne Meddelelser. En Genpart af Indberetningen tilstiller Kommissionen samtidig Föroya búnaðarfelag.

8 Hingsten holdes saa vidt muligt forsikret og skal hvert Aar underkastes Syn af en autoriseret Dyrlæge.

9 Salg eller Udrangering af Hingste, hvortil Tilskud er ydet efter foranstaaende Regler, maa ikke finde Sted uden med Hingstesynskommissionens Samtykke. Af Salgssummen indbetales til Jordfonden et saa stort Beløb, som svarer til det oprindelig til Indköbet ydede Tilskud, alt indenfor de Rammer Salgssummen strækker.

Paa tilsvarende Maade forholdes der, for saa vidt Forsikringssummen ved en Hingsts Död kommer til Udbetaling.

10 Der kan ydes Tilskud til Leje eller Köb samt til förste Gangs Indhegning af Areal, egnet til Opholdssted for Stamhingste med Hopper i Parringstiden.

Tilskudets Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Hingstesynskommissionens Indstilling.

11 Ved de Syn af Hingste, der foretages i Henhold til Lov af 14. Marts 1931 om Hesteavlens Fremme paa Færöerne, jfr. Kundgörelse Nr. 68 af 30. December 1941 om Ændring i förnævnte Lov skal Hopper ogsaa kunne föres frem til Bedömmelse. Ved saadant Skue kan Præmier tildeles saavel Hingste som Hopper, henholdsvis over 4 Aar og over 3 Aar.

Præmierne uddeles i 3 Klasser: 1., 2. og 3. Præmie, hvorhos 2-aarige og 3-aarige Hingste og 2-aarige Hopper kan tildeles henholdsvis Holdepenge og Anerkendelse. Bedömmelsen foretages af den i § 2 i Kundgörelse af 30. December 1941 om Hesteavlens Fremme paa Færöerne omhandlede Kommission.

Præmiernes Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Hingstesynskommissionen.

Over hvert afholdt Skue lader Kommissionsformanden före Protokol over de fremmödte Dyr, hvorefter Beretning om Skuet indsendes til Landbrugsraadet og Föroya búnaðarfelag senest 2 Maaneder efter Skuets Afholdelse.

Skulde der i et Distrikt ikke være afholdt Hingsteskue efter Reglerne i fornævnte Lov af 14. Marts 1931, jfr. Kundgörelse Nr. 68 af 30. December 1941, kan Hingste og Hopper med Tilladelse fra Hingstesynskommissionen föres frem til Bedömmelse ved et af Distriktets Kvægskuer.

Bedömmelse og Præmiering foregaar efter Reglerne for Kvægskue.

12 Ansögning om Tilskud efter fornævnte Regler indgives til Landbrugsraadet paa dertil indrettede Blanketter, der faas udleveret hos Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag samt hos de lokale Landboforeninger.

C. *Tilskud til Badeindretninger for Faar samt til Faarefolde.*

1 Der kan ydes Tilskud til Opförelse af Badekar til Vaskning af Faar for Utöj, fortrinsvis i Forbindelse med hensigtsmæssig Indretning af Faarefolde.

2 Tilskud kan ydes med indtil 1/3 af Omkostningerne, dog höjst et Beløb, svarende til Prisen for det anvendte Materiale.

3 Ansögning om Tilskud, bilagt Plan og Overslag, indgives paa dertil indrettede Skemaer til Landbrugsraadet. Andragendet underskrives af Haugens Ejer eller Bestyrelse.

4 Tilskud kan först udbetales, naar der foreligger Attest for, at Arbejdet er udfört efter en af Landbrugsraadet godkendt Plan, og Haugens Ejer eller Bestyrelse har underskrevet Erklæring om at ville vedligeholde det udförte Anlæg.

5 Ønskes der foretaget Ændringer ved et Anlæg, hvortil der er ydet Tilskud i Henhold til foranstaaende Regler, kan Landbrugsraadet meddele Tilladelse dertil og og eventuelt yde Tilskud, naar det skönnes, at Foranstaltningen medförer en Forbedring for Haugens Drift.

H. *Tilskud til Opdræt af Avlsfaar samt Præmiering af saadanne.*

1 Saavel ved almindelige Kvægskuer som ved særlige Skuer kan der fremstilles Faar til Bedömmelse med paafølgende Præmiering.

2 Faarene bedömmes i följende Klasser: I. Væddere, over 1 Aar, II. Vædderlam indtil 1 Aar, III. Faar over 2 Aar, IV. Faar fra 1 til 2 Aar, V. Gimmerlam, VI. Flokke af Faar fra 3 indtil 10 Dyr. Alderen regnes fra 1. Maj. Ved Bedömmelsen skal der saa vidt muligt tages Hensyn til Afstamningen. Kun Faar af færösk Race kan konkurrere om Præmie.

3 Der ydes i Klasse I, II, III, IV og VI Præmier i 3 Grader: 1., 2. og 3. Præmie, medens der i Klasse V kun gives Anerkendelse. Præmiernes Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag.

4 Andragende om Afholdelse af Skue for Faar indsendes til Föroya búnaðarfelag og skal indeholde Oplysning om, hvor mange Bygder, der menes at ville deltage, og hvor stor Tilslutningen menes at ville blive. Ved Behandling af Andragender om særlige Skuer for Faar skal der tages Hensyn til, at saa mange Bygder som muligt kan deltage i Skuet, samt at Skuet kan give Anledning til Spredning af gode Avlsdyr ved Salg.

5 For saa vidt Udstillere önsker det, kan der paa Skuepladsen efter endt Bedömmelse holdes Auktion over udstillede Dyr, der er anerkendt som gode Avlsdyr.

6 Nærmere Regler for Udstillingens Ordning fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag.

7 Bedömmelsen foretages af Landbrugskonsulenten sammen med to Mænd, en valgt af Landbrugsraadet og en af Föroya búnaðarfelag.

8 Til Væddere, der ikke har været anvendt til Avl förend efter 1½ Aars Alderen, kan der efter Indstilling af den i Pkt. 2 nævnte Bedömmelseskomité af Jordfonden ydes passende Tilskud, naar det kan dokumenteres, at Vædderen har været födt paa Stald den förste Vinter.

I. *Præmier for veldrevne Faarebrug.*

For veldrevne Faarebrug kan der efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag og efter at vedkommende Haugestyre er hört af Jordfonden ydes Præmier enten til Besidderen af vedkommende Brug, eller vedkommende Faarerögter. Præmiens Störrelse, der fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Landbrugsraadet under Hensyntagen til de foreliggende Omstændigheder, maa ikke i noget Tilfælde overstige 100 Kr. til en enkelt Person.

K. *Tilskud til Gedeavl.*

1 Naar Gedeholdere med et samlet Antal af 10 Geder fremsætter Begæring derom, kan der ydes Tilskud til Indköb og Underhold af Gedebuk paa följende Betingelser:

2 Bukken maa være mindst 7 Maaneder gammel og enten have opnaaet Præmie ved et Skue eller være godkendt af Landbrugskonsulenten.

3 Reglerne for Bukkens Underhold og Benyttelse skal være godkendt af Landbrugsraadet efter Indstilling af Landbrugskonsulenten.

4 Tilskud til Indköb af Gedebuk kan ydes med indtil ¾ af Indköbsprisen med Tillæg af Omkostningerne ved Transport fra Indköbsstedet til Bestemmelsesstedet. Tilskud til Underhold af Gedebuk kan i de förste 3 Aar ydes med indtil 50 Kr. aarlig, derefter med indtil 25 Kr. aarlig. Andragende om Tilskud sendes til Landbrugsraadet. Med Andragendet skal följe Oplysning om Antallet af Gedeejere og Geder, der er indtegnet til Bukken,, Regler for Bukkeholdet og for Bukkens Benyttelse samt Erklæring fra Landbrugskonsulenten.

5 Ved de almindelige Kvægskuer skal der være Lejlighed til at fremföre Geder og Bukke til Bedömmelse, ved hvilken der til Dyr, som er kommet til avledygtig Alder, kan ydes Præmier i 3 Grader: 1., 2. og 3. Præmie. Præmiernes Störrelse

fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Föroya búnaðarfelag i Samraad med Landbrugskonsulenten.

6 For saa vidt særlige Forhold skulde tale for det, kan der ydes Tilskud til Indköb og Underhold af Bukke, der skal benyttes i et Distrikt med mindre end 10 Geder.

7 Ved Indköb af Hundyr fra Steder udenfor Færöerne kan der ydes Gedeholdere et Tilskud til Dækning af Omkostninger ved Transporten fra Indförselsstedet.

8 Bukke, til hvis Underhold eller Indköb der er ydet Tilskud, maa ikke sælges uden Landbrugskonsulentens Samtykke. Ved Salg refunderes der af Salgssummen Jordfonden det Beløb, der svarer til det til Indköbet ydede Tilskud, alt saavidt Salgssummen strækker.

L. *Tilskud til Oprettelse og Vedligehold af Avlssvinestammer.*

1 Af Jordfonden kan der efter derom indgiven Ansögning ydes Tilskud til Oprettelse og Hold af Avlssvinestammer.

2 Stammen skal bestaa af en Orne, ikke under et Aar gammel, og mindst 3 Söer, ikke under 8 Maaneder gamle. Stamdyrene skal være godkendt af Landbrugskonsulenten og ved Undersögelse af en autoriseret Dyrlæge være erklæret fri for smitsom Sygdom og iövrigt sunde. Landbrugskonsulenten kan kræve, at Dyrene skal undersöges af en autoriseret Dyrlæge, naar han finder det fornödent.

3 Til Indköb af Stamdyrene kan der ydes indtil Halvdelen af Indköbsprisen med Tillæg af Omkostninger ved Transport fra Indköbsstedet, hvorhos der kan ydes et aarligt Tilskud til Stamdyrenes Underhold.

4 Tilsyn og Kontrol med Stammen föres af Landbrugskonsulenten, hvem det paahviler sammen med Stammeholderen at indsætte og udmönstre Stamdyr, give Vejledning med Hensyn til Dyrenes Fodring, Rögt og Pleje, samt paatale Forhold, som han anser for uheldige for Stammens Trivsel.

5 Til Erstatning for Dyr af en Avlsstamme kan der af Jordfonden ydes Tilskud til Indköb af Stamdyr fra Steder udenfor Færöerne. Tilskud ydes efter Reglerne i Pkt. 3.

Ved Salg af Stamdyr, til hvis Indköb der er ydet Tilskud, skal der forlods af Salgssummen indbetales til Jordfonden et Beløb, svarende til det ydede Indköbstilskud, alt saa vidt Salgssummen strækker.

6 Stamholderen er pligtig til at före Regnskab over Stamtallets Indtægter og Udgifter og paa Anfordring tilstille Landbrugsraadet Oplysninger om Driften.

Ved Salg af Grise i Alderen fra 4—12 Uger fastsættes Prisen af Stamholderen sammen med Landbrugskonsulenten. I Tilfælde af Uenighed afgör Landbrugsraadet Spörgsmaalet.

7 Opsigelse af Stamholdet kan fra begge Sider ske inden hvert Aars 1. April til Ophör senest den derefter följende 1. Oktober.

M. *Tilskud til Fjerkræavl.*

1 Til Fremme af Fjerkræavl kan der af Jordfonden efter Indstilling af Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag ydes Tilskud til Indköb af Rugeæg og Avlsdyr af Höns, Ænder, Gæs og Kalkuner, hvorhos der kan ydes Præmier ved Udstilling af Fjerkræ samt Præmier for tidssvarende og godt byggede Hönsehuse og til Udbredelse af Oplysning om Fjerkræavl. Præmiernes Störrelse fastsættes af Landbrugsraadet efter Indstilling af Landbrugskonsulenten.

2 Til Sammenslutninger af Fjerkræholdere kan der ydes Tilskud til Indköb af Maskiner til kunstig Rugning og Opdrætning, naar Sammenslutningernes Love er godkendt af Landbrugsraadet. Tilskudets Störrelse kan ikke overstige $^1/_3$ af de med Maskinernes Anskaffelse forbundne Udgifter. Andragender om Tilskud indgives til Landbrugsraadet, bilagt Erklæring fra Landbrugskonsulenten og Föroya búnaðarfelag.

N. *Tilskud til Bevarelse og Forögelse af Fuglebestanden.*

Der kan gives Tilskud til Foreninger eller enkelte Personer til Iværksættelse af

Foranstaltninger, der gaar ud paa at bevare og foröge Fuglebestanden i Udmark eller Fuglebjerg, ved en effektiv Dyrebeskyttelse, ved Indförsel og Udsættelse af Fugle, ved Gravning af Huler i Fuglebjerge eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Tilskudets Störrelse bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Landbrugsraadet efter Indstilling af Föroya búnaðarfelag i Forhold til de Udgifter, der maatte være nödvendige eller önskelige til Foretagendets Udförelse. Ligeledes kan der uddeles Præmier til Foreninger eller enkelte Personer, der overfor Landbrugsraadet kan godtgöre, at de har bidraget væsentlig til Forögelse af Fuglebestanden i Fuglebjerge eller Udmark. Præmiernes Störrelse vil i hvert enkelt Tilfælde være at bestemme af Landbrugsraadet efter Indstilling af Föroya búnaðarfelag under tilbörlig Hensyntagen til det opnaaede Resultat, til Præmietagerens Opfindsomhed, Arbejde og Udlæg samt til eventuelt tidligere modtagne Tilskud.

O. *Udbetaling af Tilskud og Præmier.*

Samtlige Tilskud og Præmier udbetales af Jordfonden gennem Landbrugsraadet, der aflægger Regnskab herover sammen med Jordfondens övrige Regnskab.

30. Dec. — Ændr. i Lov Nr. 51 af 14. Marts 1931 om HESTEAVLENS FREMME paa Færöerne. (Indföjet i Loven 1931).

16. Marts 1942 — Midl. Best. Nr. 8 om Ændring i An. for Færöerne af 29. Marts Marts 1939 om FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE.
(Indföjet i An. af 1939).

18. Marts — Bek. Nr. 13 om FORANSTALTNINGER MOD KARTOFFELBROK.

I Medför af Lov Nr. 370 af 21. December 1938 om Foranstaltninger mod smitsomme Plantesygdomme bestemmes herved följende:

Kapitel I.

1 Naar et Areal erklæres for mistænkt eller smittet med Kartoffelbrok, træder Reglerne i dette Kapitel straks i Kraft for det paagældende Areals Vedkommende.

2 De Arealer, der erklæres for smittede af eller mistænkt for Smitte af Kartoffelbrok, maa kun benyttes til Dyrkning af Kartofler, forsaavidt Landbrugskonsulenten giver Tilladelse dertil. Som Læggekartofler maa i smittede eller mistænkte Arealer kun anvendes saadanne, som er anvist eller godkendt af Landbrugskonsulenten, ligesom det er forbudt i disse Arealer at nedkule andre end de af Landbrugskonsulenten godkendte eller anviste Kartoffelsorter.

Dersom Kartoffelbrok er paavist i en Bygd betragtes alle Arealer i Bygden, der anvendes til Kartoffeldyrkning i mere end eet Aar ad Gangen, som smittet og omfattes af Reglen i 1. Stk.

3 Brugerne af Arealer, der er smittet af Kartoffelbrok eller betragtes som smittet, er pligtige til at holde Arealet fri for selvgroede, overvintrede eller tilfældigt indslæbte Kartofler.

Det er forbudt at henkaste Kartofler eller Kartoffelaffald paa smittede eller mistænkte Arealer.

Dersom et smittet eller mistænkt Areal ved Salg, Leje, Gave eller paa anden Maade overgaar til en anden Bruger, paahviler det den tidligere Bruger at underrette den nye Bruger om, at Arealet er smittet eller mistænkt for Smitte.

4 Det er forbudt fra de smittede eller for Smitte mistænkte Arealer at bortföre Planter eller Plantedele med vedhængende Jord, saasom Træer, Buske, Stauder, Gröntsager med Rod, Lög, Knolde, Udplantningsplanter, Potteplanter o. lign., samt Jord, Affald og Kompost, hvorhos Afhændelse af Gödning til andre er forbudt. Det er dog tilladt Brugeren fra de smittede eller mistænkte Arealer at bortföre Produkter til Brug i egen Husholdning, dog ikke udover Sognets Grænser.

5 Det er forbudt at bortföre Kartofler eller Kartoffeltoppe fra smittede eller mistænkte Arealer til andre Steder paa Øen eller til andre Øer.

Dersom Kartoffelbrok konstateres paa en Ø, maa Udförsel af Kartofler fra den paagældende Ø kun finde Sted, dersom Kartoflerne ledsages af en Attest fra vedkommende Forstanderskab om, at Kartoflerne er avlet paa et Areal, der ikke er erklæret for smittet eller mistænkt for Smitte. Attesten, der skal indeholde Oplysninger om, hvor Kartoflerne er avlet, skal forevises ved Indskibningen.

Der kan i særlige Tilfælde og paa betryggende Vilkaar af Amtet[1]) meddeles Dispensation fra Forbudet i nærværende Paragrafs 1. Stk.

6 Lederen af Statens Forsögsstation i Höjvig og Landbrugskonsulenten har Ret til paa smittede eller mistænkte Arealer at anlægge mindre Smitteforsög med Kartofler og har til enhver Tid uhindret Adgang til Jordlodder, Oplagsrum, Lagre o. lign., tilhörende Personer, der er Brugere af saadanne Arealer.

Kapitel II.

7 Det paahviler enhver, der er bekendt med, at Kartofler eller Kartoffelplanter i hans Besiddelse er angrebet af Kartoffelbrok, straks at göre Anmeldelse herom til Amtet.[1]) Kartofler eller Kartoffeltoppe fra et smittet Areal maa ikke afhændes eller fjernes fra Stedet.

8 (Om Sand, Famien og Kvalbö, Vestmanhavn, Midvaag og Sandevaag som smittede eller mistænkte for Kartoffelbrok. Nu bortfalden).

9 Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Bekendtgörelse medförer Strafansvar efter Reglerne i § 5 i Lov Nr. 370 af 21. December 1938.

30. Marts — Bek. Nr. 16 om INDFØRSEL AF VISSE VARER.

I Medför af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Kundgörelse Nr. 33 af 23. Oktober 1940, bestemmes herved följende:

1[2]) Fra 1. April 1942 at regne maa kun Fæöernes offentlige Vareforsyning indföre följende Varer fra Storbritannien til Færöerne:

Hvede, Hvedemel, Hvedekornsmel, Rug, Rugmel, Mel indeholdende Blandinger af Rug og Hvede, Sukker, al Slags, Kaffe, al Slags, The.

Partier af foranstaaende Varer, der bevisligt er bestilt inden nærværende Bekendtgörelses Ikrafttræden, kan dog indföres af andre Importörer, dersom Varerne ankommer til Færöerne inden Udgangen af August Maaned 1942. Forsaavidt angaar Varer paa bunden Liste er det derhos en Betingelse, at Importören er i Besiddelse af gyldig Valutabevilling.

Dersom Importören ikke kan dokumentere, at Varer, som ankommer til Færöerne inden Udgangen af August Maaned 1942, er bestilt inden 1. April 1942, maa Udleveringen ikke finde Sted, og Politiet, i Thorshavn Færöernes Oppebörselskontor, skal straks afgive Indberetning til Amtet om Varernes Ankomst. Dersom Varerne ankommer den 1. September 1942 eller senere, maa Udlevering i intet Tilfælde finde Sted, og Indberetning skal straks afgives til Amtet.

2 Overtrædelse af nærværende Bestemmelser straffes efter Loven.

3 Nærværende Bekendtgörelse træder i Kraft den 1. April 1942.

19. Maj — Skipan fyri BARNAHJÁLPARGRUNNINUM.

1. Grunnurin útvegast við peningagávum og stjórnast av undirskrivaðu sum fyrstu nevnd. Fellur maður frá, setir nevndin sjálv mann í hansara stað.
2. Grunnsins endamál er at veita styrk til treingjandi börn, búsitandi í Föroyum. Til hetta endamál verða nýttar grunnsins rentuinntökur — allar ella ein partur eftir nevndaravgerð á hvörjum ári — saman við tí peningi, merkjasölan hevur givið, og gávum, ið tilskilaðar eru til beinleiðis útbýtingar.
3. Peningastovnurin, sum skal standa inni eftir reglum, galdandi fyri innsettum peningi hjá ómyndingum, kann ikki nemast, fyrr enn hann er komin upp í 200.000 kr.

---

[1]) Nu Landsstyret.

[2]) Jfr. Bek. Nr. 8 af 7. Juli 1945.

Nevndin avger, um tann peningur, ið aftan á tá verður givin til grunnin, skal verða lagdur afturat stovninum ella nýttur til beinleiðis styrk saman við teim undir 2 nevndu inntökum.

4. Nevndarinnar samtyktir — harímillum henda skipan — eins og frágreiðing frá nevndarfundum verða at föra inn í gerðabók.
5. Roknskaparárið er álmanakkaárið. — Greiður roknskapur verður hildin yvir grunnsins inntökur og útreiðslur og skal verða granskaður av granskara Föroya Løgtings og góðkendur eins og tingsins roknskapir.

Nevndarlimirnir hava altíð atgongd til at síggja bókur og skjöl og sannföra seg um ognir grunnsins, táið teir ynskja tað.

11. Juni — Skr. fra Skoledirektionen om VANDRELÆRERES LOGIS.

I en hertil indsendt Skrivelse har De forespurgt, hvorvidt Forstanderskabet for Haldersvig-Saxen Sogns Kommune er pligtig til at sörge for Brændsel og Belysning i det Logi, der stilles til Deres Raadighed, medens De underviser i Langesand.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Forstanderskabet efter Skoledirektionens Formening er pligtig at sörge for Brændsel og Belysning i Logiet, hvilket man samtidig har meddelt Forstanderskabet.

2. Juli — Skr. fra Kirkeinspektionen om KIRKEGAARDSMURE.

Det meddeles herved, at Kirkeinspektionen har vedtaget, at det fremtidig vil være en Betingelse for Godkendelse af nyopförte Kirkegaardsmure, at disse bygges saa höje, at den indvendige Höjde er mindst 100 cm, efter at Begravelsespladsen er fyldt op.

Med Hensyn til Störrelsen af det Tilskud, der kan tilstaas af Lagtinget til Kirkegaardsmure, henvises til Lagtingets Vedtagelse af 30. Oktober 1940.[1]) Det er efter denne Vedtagelse en Betingelse for Tilskud, at Planen og Overslag er godkendt af Tinget, förend Arbejdet paabegyndes.

Andragender om Tilskud fra Lagtinget til Kirkegaardsmure bör indsendes gennem Kirkeinspektionen.

6. Juli — Bek. fra Valutacentralen ang. OMVEKSLING AF BRITISK VALUTA. (Indföjet i Bek. af 26. Apr. 1941).

9. Juli — Midl. Best. Nr. 29 om godkendte MAALE- OG VEJEREDSKABER.

1 Foruden de af Justervæsenet i Henhold til Justerreglementet af 12. November 1909[2]) med senere Ændringer forhandlede Maale- og Vejeredskaber kan indtil videre paa Færöerne anvendes saadanne Maale- og Vejeredskaber, som er godkendt af Amtet.

De af Amtet godkendte Maale- og Vejeredskaber forhandles gennem Justervæsenets Forhandlere.

2 Anvendelse af andre Maale- og Vejeredskaber end Justervæsenets eller de af Amtet efter nærværende Bestemmelse godkendte straffes efter Loven.

19. Nov. — Midl. Best. Nr. 34 om DAGPENGE FOR MEDLEMMER AF FÆRØERNES LAGTING.

1 Indtil videre tillægges der Medlemmerne af Færöernes Lagting följende Dagpenge:

[1]) Jfr. nu Lagtingsbeslutning af 3. Apr. 1952.
[2]) Jfr. Lov Nr. 65 af 28. Febr. 1950.

Under en Lagtingssamling tillægges der Lagtingsmænd for hver Dag, Tingsamlingen varer, 12 Kr., medens der ikke ydes Dagpenge for Udvalgsmöder.[1])

Udenfor en Lagtingssamling tillægges der Lagtingsmænd for Udvalgsmöder 12 Kr. pr. Mödedag, forsaavidt Mödet finder Sted uden for Lagtingsmandens Hjemsted, og ellers 6 Kr. For hver Rejsedag, som ikke samtidig er Mödedag, udgör Dagpengene 6 Kr.

Der ydes derhos et Dyrtidstillæg til ovenstaaende Dagpenge paa 85 % af Prisstigningen ifölge det af Priskontrol-Raadet i Henhold til Kundgörelse Nr. 59 af 9. December 1941 udregnede Pristal.

Dyrtidstillægget ændres fra og med Datoen for Pristallets Offentliggörelse.

2 Nærværende Bestemmelser faar Gyldighed fra Begyndelsen af den ordinære Tingsamling 1942 og indtil videre.

Samtidig ophæves Anordning Nr. 11 af 25. Januar 1937 om Dagpenge til Medlemmer af Færöernes Lagting og Kundgörelse Nr. 42 af 27. November 1940 om Ændring i Anordning af 25. Januar 1937.

20. Nov. — Midl. Best. Nr. 35 om Ændr. i Lov for Færöerne Nr. 101 af 4. Apr. 1928 om JAGT,FUGLEFANGST m. v. (Indföjet i Loven af 1928).

24. Nov. — Midl. Best. Nr. 36 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 90 af 1. Apr. 1925 om FORBUD MOD FISKERI MED BUNDSLÆBEVAAD, jfr. Lov Nr. 150 af 22. Dec. 1939 og midl. Best. Nr. 61 af 12. Dec. 1941.

1[2]) Det tillades Personer, som iövrigt har Ret til Fiskeri paa Söterritoriet, at drive Fiskeri med Skovlvaad i Tidsrummet fra 1. April til 30. September, med Fartöjer, som har ikke over 40 HK. Maskinkraft, dog ikke indenfor en Linie, som gaar fra

Skopari (Fugloy)	til Settorvu (Viðoy).
Settorvu	til Enniberg «
Enniberg	til Kallsfles (Kallsoy)
Kallsfles	til et Punkt 1 Kvartmil i misvisende nordlig Retning fra Rivtanga. Derfra
	til Skeiðið á Mýlingi.
Skeiðinum	til et Punkt 1½ Kvartmil i misvisende vestlig Retning og derfra
	til Tjörnunes (Vágoy).
Tjörnunesi	til Hellutanga «
Hellutanga	til Havnarfles (Mykines).
Havnarfles fram við ytstu skerum	til Flatadrang.
Flatadrangi	til Trælanýpu (Vágoy).
Trælanýpu	til Fleygabergstanga (Koltur).
Fleygabergstanga	til Tröllhövda.
Tröllhövda	til Knúkin (Skúvoy).
Knúkinum	til Klóraratanga (Suðuroy).
Klóraratanga	til Villingatanga «
Villingatanga	til Kobbatanga «
Kobbatanga	til Bergstanga «
Bergstanga	til Knápin «
Knápinum	til Sunnbiarhólm «
Sunnbiarhólmi	til Móanes «
Móanesi	til Akrabergstanga «

[1]) Jfr. Lagtingsbeslutning af 5. Sept. 1947 om vistarhaldsútreiðslur og Ll. Nr. 1 af 13. Maj 1948 § 16.

[2]) Som ændret ved Ll. Nr. 5/1949 af 31. Dec. 1948.

Akrabergstanga fram við landinum	til Baglahólm (Suðuroy).
Baglahólmi	til Porkerisnes.
Porkerisnesi	til Froðbiarnýpu.
Froðbiarnýpu	til Növina (Skúvoy).
Növini	til Kvörntanga (Sandoy).
Kvörntanganum	til Dalsfles.
Dalsfles	til Skálhövda.
Skálhövda	til Kirkjubönes (Streymoy).
Kirkjubönesi	til Helluna (Nólsoy).
Helluni fram við landinum	til Hósteinstanga.
Hósteinstanga	til Ryssuna (við Eystnes í Eysturoy).
Ryssuni	til Nevið.
Nevinum	til Mjóanes.
Mjóanesi	til Tröllið (Borðoy).
Töllinum	til Syðratanga.
Syðratanga	til Hövdan (Svínoy).
Hövdanum	til Eysturhövdi.
Eysturhövda	til Múlan (Fugloy).
Múlanum fram við landinum	til Eystfelli.
Eystfelli	til Skopari.

2 Höjeste Vægt for Skovlvaad, som saaledes maa benyttes paa det angivne Areal af Söterritoriet, er 30 kg for hver Luge.

3 Den, som agter at fiske med Skovlvaad paa Söterritoriet, er pligtig til at foretage Anmeldelse til Politiet med Opgivelse af Fartöjets Navn.

4[1]) Det er forbudt at fiske med Snurrevaad og Flydetrawl, Ringnot og Snurpenot indenfor en lige Linie fra Eystnesi til Hvítanes og fra Torvanesi til Uppsalanes indenfor den ovenfor i §1 nævnte Linie.

5 Overtrædelser straffes efter Reglerne i Lov Nr. 90 af 1. April 1925, jfr. Lov af 22. December 1939, dog at Böderne kan nedsættes efter Rettens Skön. Fartöjer, Fangst og Fangstredskaber kan beslaglægges og sælges efter nævnte Lovs Regler.

6 Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Bestemmelser behandles som Politisager.

7 Disse Bestemmelser er gældende til 31. December 1944.[2])

9. Dec. — Lagtingsbeslutn. om Vejledning til BEREGNING AF VAREAFGIFTER ved færöske Havne.

Forsendelser af ensartet emballerede Varer i samme Takstgruppe (Varer i Sække, Fustager o. lign. samt i Originalpakninger, saasom Kasser, Æsker, Spande etc.), bortset fra Varer, der takseres pr. Stk., betragtes som Partier, for hvilke Vareafgiften beregnes efter Vægttakst eller m³ Takst. Saafremt det saaledes beregnede Beløb er mindre end den for Takstgruppen eventuelt gældende Minimumstakst pr. Kollo, er det tilladt at forhöje Beløbet til nævnte Minimumstakst for eet Kollo.

11. Dec. — Midl. Best. Nr. 11 om Ændr. i Anordn. Nr. 112 af 21. Nov. 1923 om LUKKETID FOR BUTIKKER OG LAGRE m. v. (Indföjet i An. af 1923).

---

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 62 af 2. Dec. 1949 og Ll. Nr. 34 af 12. Maj 1952.
[2]) Ifölge Ll. Nr. 5/1949 af 31. Dec. 1948 gælder Bestemmelserne fremdeles.

11. Dec. — Ændringer Nr. 42 i midl. Best. om STÆRKSTRØMSANLÆG. (Indföjet i Best. af 1940).

19. Dec. — Ændringer Nr. 54 i midl. Best. af 2. Dec. 1940 om LEJEFORHOLD. (Indföjet i Best. af 1940).

19. Dec. — Midl. Best. Nr. 55 vedr. visse EKSPROPRIATIONER.

1 Ekspropriationer i Henhold til § 50 i Lovbekendtgörelse Nr. 251 af 6. August 1937 (Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 som ændret ved Lov Nr. 124 af 7. Maj 1937) foretages paa Færöerne af Amtmanden paa Statens Vegne. Forsaavidt Lagtinget eller Lagtingets Landsnævn maatte önske det, sker Ekspropriationen for Amtskommunens Regning.[1])

2 Erstatningen for de eksproprierede Ejendomme fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst med Ejeren af en Erstatningskommission bestaaende af Landbrugsraadet, Landbrugskonsulenten og et af Sorenskriveren udpeget Medlem. Kommissionen vælger selv sin Formand.

Med Hensyn til Erstatningernes Fastsættelse, Udbetaling m. v. finder de i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 med senere Ændringer indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Erstatningskommissionens Afgörelser om Erstatningernes Störrelse er endelige.

21. Dec. — Midl. Best. Nr. 57 om Ændr. i Kundg. Nr. 14 af 17. Juni 1940 om FORSIKRINGSVIRKSOMHED. (Indföjet i Kundg. af 1940).

22. Dec. — Midl. Best. Nr. 58 om Ændr. i Lov Nr. 171 af 24. Maj 1937 om JORDBRUGETS FREMME. (Indföjet i Loven af 1937).

23. Dec. — Midl. Best. Nr. 60 om EKSTRAORDINÆRE HAVNEINDTÆGTER.

1[2]) I de Kommuner paa Færöerne, hvor de normale Indtægter til Kommunens Havnekasse svigter paa Grund af de ved Verdenskrigen skabte Forhold, skal den kommunale Styrelse med Amtets Samtykke, efter at Lagtingets Landsnævn derom er hört, for indtil 2 Aar ad Gangen kunne bestemme, at ethvert Fartöj, som er eller den 1. Januar 1942 var registreret som hjemmehörende i Kommunen, skal betale en Afgift til Havnekassen af höjst 10 Øre pr. Sterlingpund, som Fartöjet maatte have solgt Ferskfisk eller Sild for i Storbritannien eller andet Land udenfor Færöerne. Sælges Fangsten i anden Mönt end Sterling, omregnes den til Sterlingpund. Afgiften erlægges af Bruttosalgssummen.

Hvis der er erlagt Vareafgift efter almindelige Regler til Hjemstedshavnen eller anden Havn paa Færöerne for hele Fiskelasten eller en Del deraf, og dette dokumenteres, har den afgiftspligtige Ret til at erholde denne Afgift fratrukket i den i Henhold til § 1 pligtige Havneafgift.

Samme Afgiftspligt paahviler et Fartöj, der er registreret som hjemmehörende i en anden færösk Kommune, naar og saalænge Fartöjet drives for Regning helt eller overvejende af en Person, Selskab eller Firma i den Kommune, som faar Bemyndigelse til at opkræve heromhandlede Afgift.

Amtet afgör med bindende Virkning, om et Fartöj er afgiftspligtigt i Henhold til foranstaaende og da til hvilken Havn. Spörgsmaal herom kan ikke indbringes for Domstolene.

---

[1]) Disse Bestemmelser blev givet i Anledning af Ekspropriation af Arealer til britisk Flyveplads paa Vaagö.

[2]) Som ændret ved Kundg. Nr. 35 af 21. Dec. 1943. Jfr. Kundg. Nr. 5 af 2. Febr. 1948. Gælder for VaagHavn og Trangisvaag Havn, jfr. Kunng. Nr. 9 og 12 af 1948.

2 Den i § 1 omhandlede Afgift erlægges kun for Fartöjets förste 4 Landinger i hvert Kalenderaar.

3 Afgiften forfalder til Betaling én Maaned efter Fiskesalget. Afgiften udredes af den, for hvis Regning Fiskesalget har fundet Sted, men hæfter paa Fartöjet næstefter Panterettigheder paa Forfaldsdagen. Er Afgiften ikke betalt senest en Maaned fra Forfaldsdagen, kan den inddrives ved Udpantning.

Afgiften opkræves af Havnebestyrelsen, der efter Begæring i hvert enkelt Tilfælde kan faa Oplysning fra Valuta-Centralen om bestemte navngivne Fartöjers Bruttosalgssummer.

4 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. Januar 1943.

23. Dec. — Midl. Best. Nr. 62 om Ændr. i Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i Loven af 1923).

11. Jan. 1943. — Midl. Best. Nr. 1 om FORDELING AF MELVARER.

I Medför af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Kundgörelse Nr. 33 af 23. Oktober 1940, fastsættes herved följende:

1 Fordelingen af Melforsyninger (Hvedemel, Nationalmel, Hvedekornsmel, Rugmel) mellem Bygderne skal finde Sted efter Folketal, jfr. dog § 2, sidste Stk.

Amtet[1]) kan paalægge Kommunalbestyrelserne at meddele Færöernes offentlige Vareforsyning alle de til en ligelig Fordeling nödvendige Oplysninger angaaende Indbyggerantal og Antal af Detailhandlere og Bagere i Kommunen, samt at fremkomme med Indstilling om Fordeling af den Kommunen tilfaldende Andel af Beholdningerne mellem de næringsdrivende i Kommunen.

2 Fordelingen af de til Raadighed værende Melforsyninger finder saavidt muligt Sted paa Grundlag af de fra Kommunerne modtagne Oplysninger og Indstillinger. Vareforsyningen har dog ikke Pligt til at följe Kommunalbestyrelsens Indstilling, hvor denne efter Vareforsyningens Skön maatte medföre en uligelig Fordeling mellem de næringsdrivende i Kommunen.

Ved Fordelingen skal der saavidt muligt tages Hensyn til den Omsætning, som enkelte næringsdrivende maatte have med Forbrugere udenfor Kommunen.

3 Klager over Tildelingerne kan sendes til Forstanderskaberne (Byraadet), der med sin Erklæring fremsender Sagen til Vareforsyningen.

Dersom en tilfredsstillende Ordning ikke opnaas ved Forhandling med Vareforsyningen, afgöres Sagen af Amtet og Lagtingets Vareudvalg.[2])

4 Overtrædelse af nærværende Bestemmelse straffes efter Loven.

12. Apr. — Skr. fra Færö Amt om VALG AF GRINDEFORMÆND paa Sandö.

I Anledning af Hr. Sysselmandens Skrivelse af 18. Marts 1943 angaaende Valg af Grindeformænd i Sandö Syssel skal man meddele, at Amtet kan tiltræde Hr. Sysselmandens Forslag om, hvilke Pladser der skal betragtes som henhörende til henholdsvis Sand og Husevig Hvalvaage, saaledes at der til *Sand Hvalvaag* henföres Pladserne i: Sand, Skopen og Skuö, og til

Husevig Hvalvaag henföres Pladserne: i Husevig og Skaalevig Sogne.

21. Apr. — Midl. Best. Nr. 10 om PRISTALSTILLÆG TIL ARBEJDSLØN.

1 I alle Arbejdsforhold, hvori Arbejdslön i Henhold til Sædvane, Overenskomst, eller Voldgiftsafgörelse hidtil er beregnet som en bestemt Grundlön pr. Time med Tillæg efter Pristallet, skal dette Tillæg fra nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden at regne udgöre een Öre pr. Pristalspoint over 100, medmindre andet frivilligt aftales.

---

[1]) Nu Landsstyret.
[2]) Nu Lagtingets Vareudvalg.

Dersom Pristalstillægget i Henhold til Sædvane, Overenskomst eller Voldgiftsafgörelse nu er fastsat til et mindre Belöb end 0,85 Øre pr. Pristalspoint, skal Tillægget fra samme Tidspunkt som foran bestemt forhöjes med 100/85, saaledes at Timetillægget forhöjes til det nærmeste hele Ørebelöb.

Foranstaaende Regler finder ogsaa Anvendelse i Tilfælde, hvor der ikke hidtil har bestaaet en Lönordning mellem Arbejdsgivere og Arbejdsorganisationer, saaledes at Lönnen i disse Tilfælde, medmindre andet frivilligt aftales, skal fastsættes til en bestemt Grundlön pr. Time med Pristalstillæg efter Reglerne i 1ste og 2det Stykke.

2 Den i § 1 fastsatte Beregning af Pristalstillægget finder Anvendelse, saalænge Pristallet er over 250.

Naar Pristallet er 250, udgör Pristalstillægget 150 Øre pr. Time efter det forholdsmæssigt lavere Belöb, som följer af Bestemmelserne i § 1, Stk. 2.

Naar Pristallet falder under 250, skal Pristalstillægget nedsættes fra 150 Øre med 0,85 Øre pr. Pristalspoint eller med det lavere Belöb, der i Henhold til Sædvane, Overenskomst eller Voldgiftsafgörelse nu maatte være gældende for andre end voksne, mandlige Arbejdere.

Pristalsreduktionen ophörer ved Pristal 100.

21. Apr. — Midl. Best. Nr. 11 om DYRTIDSTILLÆG til Alders- og Invaliderentenydere, PERSONER I KONTROLLERET FAMILIEPLEJE samt Enkebörn.

2 For Finansaaret 1943/44 tillægges der dem, hos hvem en Person er anbragt i kontrolleret Familiepleje, jfr. § 6 i Kundgörelse Nr. 31 af 1. Oktober 1940, et Dyrtidstillæg af 225 Kr.[1])

4 De i §§ 1, 2 og 3 omhandlede Dyrtidstillæg afholdes af Amtsfonden.

21. Apr. — Midl. Best. Nr. 12 om DYRTIDSTILLÆG TIL TJENESTEMÆND m. fl.

4 Der tillægges Distriktsjordemödrene paa Færöerne, herunder ogsaa de pensionerede Distriktsjordemödre, et Dyrtidstillæg paa 400 Kr. for Finansaaret 1943/44, hvilket Dyrtidstillæg afholdes af Amtsfonden.[2])

6. Juli — Bek. Nr. 21 om VALGDISTRIKTER. (Indföjet i Bek. af 1. Okt 1940).

31. Juli — Bek. Nr. 21 om VALGDISTRIKTER. (Indföjet i Bek. af 1940).

10. Aug. — Reglement for POLITIBETJENT I NÆS KOMMUNE.
(Af noget lignende Indhold som Reglementet af 7. Febr. 1931).

28. Sept. — Skr. fra Skoledirekt. om VEDLIGEHOLDELSE AF SKOLER.

Skoledirektionen har haft Opmærksomheden henvendt paa, at flere Kommuner ikke tilstrækkelig omhyggeligt opfylder deres Pligt til at holde Kommunens Skoler i god og behörig Stand.

Man skal i den Anledning indskærpe, at det paahviler Kommunerne at sörge for, at Skolerne holdes i god forsvarlig Stand og at bære de dermed forbundne Udgifter. Under denne Vedligeholdelsespligt falder saaledes:

a. Kommunen skal sörge for Skolens Renholdelse i Overensstemmelse med den af Skoledirektionen herom udfærdigede Instruks.

---

[1]) If. midl. Best. Nr. 22 af 21. Sept. 1945 anvendes Reglerne uændret fra 1. Apr. 1945 at regne og indtil videre. Jfr. ogsaa midl. Best. Nr. 13 af 14. Apr. 1947.

[2]) If. midl. Best. Nr. 22 af 21. Sept. 1945 anvendes Reglerne uændret fra 1. Apr. 1945 at regne og indtil videre.

b. Kommunen skal sörge for, at alle nödvendige mindre Reparationer, saasom Indsætning af nye Ruder, Tætning af Vinduer, Döre, Tag o. s. v. straks foretages.

Kommunen bör derhos hver Sommer i Maj—Juni Maaned foretage et almindeligt Syn af Skolerne sammen med Förstelæreren og Skolekommissionen, hvor der tages Bestemmelse om Udförelsen af större Arbejder, saasom Maling udvendig og indvendig, Reparation eller Fornyelse af Inventariet, samt andre nödvendige Reparationer og Forandringer.

c. Kommunen skal sörge for, at der findes Vask med rindende Vand ved hver Skole samt mindst 2 W. C.'er, et for Drenge og et for Piger. Saavel Vask som W. C. skal holdes i proper Stand.

d. Kommunen skal sörge for, at der til enhver Tid forefindes det nödvendige Undervisningsmateriale i god og sömmelig Stand efter Lærerens Anvisning.

e. Kommunen bör stræbe hen til, at der ved hver Skole findes en passende Legeplads. Hvor Legeplads er anlagt, skal den holdes i god Stand og renses og gruses.

Angaaende Tilsynet med, at Vedligeholdelsespligten efterkommes, bemærkes följende:

I Overensstemmelse med Lagtingets Vedtagelse i Samlingen 1942 skal Forstanderskaberne fremtidig een Gang om Aaret inden den 1. Juli tilsende Skoledirektionen en Indberetning over stedfundne Reparationsarbejder ved Skolen med Oplysning om Skolematerialets Tilstand, om Legepladsen, Vask, W. C., Rengöring etc. Indberetningen skal forinden Indsendelsen forelægges Skolekommissionen og Förstelæreren og forsynes med deres Paategning.

Indberetning for Aaret 1943 skal dog först indsendes inden Udgangen af Aaret 1943.

Skoledirektionen vil drage Omsorg for, at Bygdeskoleinspektionen, Idrætsinspektören og Embedslægerne förer Tilsyn med Skolernes Tilstand og indberetter mulige Mangler til Direktionen.

Forsaavidt en Kommune trods Paalæg skulde forsömme at udföre paakrævede Vedligeholdelsesarbejder, vil dette blive indberettet til Lagtingets Landsnævn, der af Lagtinget er bemyndiget til at lade Arbejderne udföre for Kommunens Regning.

Et Eksemplar af nærværende Cirkulære og Instruksen om Renholdelse af Skolelokalerne bedes af Forstanderskabet udleveret Förstelæreren i Sognet.

16. Nov. — Midl. Best. Nr. 29 om BORTEBLEVNE PERSONER FRA KRIGSFORLISTE SKIBE.

1 Uanset Bestemmelserne i Forordning af 11. September 1839, jfr. Reskript af 11. November 1846 angaaende Behandlingen af en bortebleven Persons Formue bliver borteblevne Personer, om hvilke det vides, at de var om Bord i krigsforliste Skibe, at anse som döde, medmindre der foreligger særlige Omstændigheder, der giver Grund til at antage, at de fremdeles er i Live.

2 Et Skib anses som krigsforlist, forsaavidt det godtgöres at være forlist som Följe af krig- eller forsvarsmæssige Foranstaltninger, eller der er overvejende Grund til at antage, at det er forsvundet under Rejse inden for Omraader, hvor saadanne Foranstaltninger maa paaregnes at have fundet Sted, og forlist som Följe af disse.

3 For de af § 1 omfattede Personer skal Döden anses som indtraadt ved Udlöbet af det Dögn, hvori det paagældende Skib er forlist, eller, hvis Skibet er forsvundet, ved Udlöbet af det Dögn, i hvilket det har været saa længe borte, at Forsikringssummen for det kan kræves udbetalt, jfr. § 71 i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler.

4 Afgörelse i Medför af § 1 træffes ved Kendelse af den Skifteret, som det efter

Lovgivningens almindelige Regler vilde tilkomme at behandle Dödsboet efter den paagældende.

Skifterettens Kendelse er Genstand for Kære, der, foruden af vedkommende Ægtefælle og Arvinger, kan iværksættes af Paatalemyndigheden. Denne har fri Proces under Sagen. Udskrift af Kendelser, hvorved en Person i Medför af disse Bestemmelser anses som död, skal af vedkommende Ret straks tilstilles Paatalemyndigheden.

Forinden Kærefristens Udlöb maa Boet ikke udleveres til Hensidden i uskiftet Bo eller til privat Skifte, medmindre Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Kære.

5 Saafremt den borteblevne var gift, skal hans Ægtefælle ikke være berettiget til at indgaa nyt Ægteskab, forinden der er forlöbet 1 Aar fra det Tidspunkt, da hans Död anses som indtraadt efter Reglerne i § 3.

Skulde det, inden den borteblevnes Ægtefælle har indgaaet nyt Ægteskab, vise sig, at den borteblevne er i Live, kan Justitsministeren efter begges Begæring bestemme, at deres Ægteskab fornyes.

6 Saafremt det maatte vise sig, at den borteblevne er i Live, skal han i 20 Aar fra det i § 3 omhandlede Tidspunkt være berettiget til at kræve sin Formue tilbage fra den, til hvem den er udlagt.

7 Disse Bestemmelser finder Anvendelse i alle Tilfælde, hvor den paagældende har været om Bord i et Skib, der maa antages at være krigsforlist efter den 1. September 1939 og inden Udlöbet af et Tidsrum af 6 Maaneder efter Afslutningen af den nuværende europæiske Krig. Justitsministeriet fastsætter, hvornaar dette sidste Tidspunkt skal anses at foreligge. I Tilfælde, hvor den borteblevnes Formue allerede er behandlet efter Reglerne i Forordning af 11. September 1839, vil Behandlingen være at genoptage af vedkommende Skifteret.

8 Med de af Forholdenes Natur följende Lempelser finder disse Bestemmelser tilsvarende Anvendelse paa Passagerer i og Besætning paa Luftfartöjer, der er krigsforliste.

22. Nov. — Midl. Best. Nr. 28 om ELEKTRISKE STÆRKSTRØMSANLÆG. (Indföjet ved An. Nr. 63 af 27. Marts 1936 § 5).

21. Dec. — Tillæg Nr. 35 til Kundg. Nr. 60 af 23. Dec. 1942 om EKSTRAORDINÆRE HAVNEINDTÆGTER. (Indföjet i Kundg. af 1942).

21. Dec. — Regulativ for færöske DANSESTUER.

1 Ingen ny Dansestue maa tages i Brug til offentlig Dans, förend den er godkendt af Bygnings- og Sundhedskommissionen.

Gamle Dansestuer skal inden den 1. April 1944 indrettes i Overensstemmelse med Forskrifterne i nærværende Regulativ og godkendes af Bygnings- og Sundhedskommissionen.

2 For at kunne godkendes maa en Dansestue opfylde följende Krav:

a. Til Dansestuen skal höre en rummelig Forstue med et Gulvareal paa mindst $^1/_5$ af Dansestuens Areal. Forstuen skal være adskilt fra Dansestuen ved dobbelte Döre (Flöjdöre), der aabner udad. Der skal mindst være to Udgange fra Dansestuen, een i hver Ende eller Side af Lokalet.

b. Ved Dansestuen skal der til Brug for Gæsterne være indrettet mindst 2 W. C.'er med Septictank, særskilt for Herrer og Damer, samt et Pissoir for Herrer. I Tilfælde, hvor det vil være forbundet med særlige Vanskeligheder at indrette W. C., kan Sundhedskommissionen efter Forhandling med vedkommende Embedslæge godkende en anden forsvarlig Ordning.

c. Der skal være indrettet Haandvask, enten særskilt for Herrer og Damer i Forbindelse med W. C. eller som en for alle tilgængelig Haandvask.

3 Mindst 2 Gange om Aaret skal der foretages en fuldstændig Afvaskning af Gulve, Vægge, Lofter og alt Inventar i Dansestuen.

För hver Danseaften skal Gulvet afvaskes, og efter Dansen skal hele Gulvet sæbevaskes.

Ved hver Danseaften skal der forefindes Sæbe og rent Haandklæde ved Haandvasken.

4 Efter hver Danseaften skal Vinduerne aabnes, og Dansestuen grundigt udluftes.

I Mörklægningstiden skal Mörklægningsmaterialet nedtages, saasnart Dansen er forbi, eller Mörklægningen ophörer.

5 Sundhedskommissionen förer Tilsyn med, at Dansestuerne opfylder de i nærværende Regulativ stillede Krav.

Der vil ikke af Politiet blive givet Tilladelse til Afholdelse af offentlig Dans i Dansestuer, der ikke er godkendt af Sundhedskommissionen.

6 Et Eksemplar af dette Regulativ skal være ophængt i enhver Dansestue.

Overtrædelse af nærværende Regulativ straffes efter Politivedtægten.

23. Dec. — Midl. Best. Nr. 39 om forskellige FORSIKRINGSFORHOLD.

3[1]) De under Tryggingarsambandið »Föroyar« hörende Forsikringsafdelinger maa kun tegne Reassurance for de af dem overtagne Risici, forsaavidt dette af Afdelingens Bestyrelse efter Samraad med Tryggingarsambandið's Bestyrelse skönnes fornödent.

Hvis Tegning af Reassurance uanset foranstaaende skönnes fornöden, bliver saadan Reassurance at tegne i et paa Færöerne hjemmehörende Forsikringsselskab i det Omfang, dette skönnes forsvarligt, og ellers i et i det övrige Kongerige hjemmehörende Selskab eller i et britisk Selskab.

Herværende Selskaber og Agenturer kan uanset Bestemmelserne i § 2, Stk. 2, i Kundgörelse Nr. 14 af 17. Juni 1940 overtage Reassurance for Tryggingarsambandið »Föroyar« og dettes Afdelinger, men iövrigt forbliver nævnte Bestemmelser i Kraft, saaledes at Nytegning af Forsikringer paa Færöerne, bortset fra Reassurance for Tryggingarsambandið »Föroyar« og deres Afdelinger kun gyldigt kan ske i Tryggingarsambandið »Föroyar« og dettes Afdelinger, jfr. dog § 1, Stk. 2, i Kundgörelse Nr. 14 af 17. Juni 1940.

Tryggingarsambandið »Föroyar« og dens Afdelinger er berettiget til at overtage Reassurance for de i andre herværende Forsikringsselskaber lovligt tegnede Forsikringer. Ønsker Tryggingarsambandið ikke at overtage saadan Reassurance, kan den tegnes i britisk Selskab.

23. Dec. — Bek. Nr. 40 om Godkendelse af Ændringer i Vedtægter for KRIGSFORSIKRINGEN FOR FISKEFARTØJER paa Færöerne.

(Indföjet i Vedt. af 22. Nov. 1940).

1. Jan. 1944 — Midl. Best. Nr. 2 om Gennemförelse af Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939 om Statstilskud til SÆRFORSORG for Personer, bosat paa Færöerne.

1 Kommunalbestyrelsen drager i Trangstilfælde, naar den modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en sindssyg Person, eller naar Kommunalbestyrelsen selv skönner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersögelse afgöres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv eller, fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentligt vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skönner, at Indlæggelse bör finde Sted, retter han efter forudgaaende Aftale med Kommunalbestyrelsen Henvendelse til Overlægen for Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn. Det paahviler Kommunalbestyrelsen i fornödent Fald at bistaa ved Indlæg-

[1]) Som ændret ved Kundg. Nr. 54 af 11. Dec. 1944.

gelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospitalet finder Sted.

2[1]) Overlægen ved Dronning Alexandr. Hospital i Thorshavn afgör, hvorvidt den sindssyge kan indlægges til Behandling paa Sindssygeanstalt. Om Afgörelsen sender Overlægen Meddelelse til Kommunalbestyrelsen og til Amtet. Meddelelsen til Amtet maa indeholde Oplysning om, hvorvidt Opholdet maa antages at blive ganske kortvarig eller af længere Varighed og om, fra hvilken Dato den paagældende maa betragtes som inddraget under Særforsorg.

3 Forsaavidt den sindssyge skönnes at opfylde Betingelserne for at oppebære Invaliderente, jfr. midlertidig Lov for Færöerne Nr. 120 af 15. Marts 1939 om Invalideforsikring eller Aldersrente, jfr. Lov for Færöerne Nr. 104 af 31. Marts 1933 om Aldersrente og midlertidig Lov for Færöerne Nr. 92 af 31. Marts 1938,[2]) og ikke *allerede* oppebærer Invaliderente eller Aldersrente, paahviler det Kommunalbestyrelsen at drage Omsorg for, at behörigt Andragende herom indsendes til henholdsvis Ulykkesforsikrings-Raadet paa Færöerne eller Amtet.

Den Invalide- eller Aldersrente, som herefter tillægges eller allerede er tillagt den sindssyge, kan efter Omstændighederne efter forud indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, saalænge Anstaltsbehandlingen varer, efter Amtets nærmere Bestemmelse helt eller delvis anvendes til Dækning af den sindssyges Ophold paa Sindssygeanstalt, jfr. § 17 i Lov Nr. 120 af 15. Marts 1939.

Eventuelt overskydende Beløb udbetales til den sindssyges Familie eller Værge.

4 Nærværende Bestemmelse træder i Kraft den 1. Januar 1944. Snarest efter Bestemmelsernes Ikrafttræden indsender Overlægen for Dr. Alexandrines Hospital Meddelelse til Amtet om, hvilke Personer der allerede er indlagt paa Sindssygeanstalt paa Færöerne i Henhold til Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939. Amtet drager derefter snarest Omsorg for, at der i Overensstemmelse med § 3, Stk. 1, tillægges de paagældende Invalide- eller Aldersrente, forsaavidt de opfylder Betingelserne herfor.

4. Jan. — Bek. Nr. 3 om BIDRAGSPAALÆGGELSE FOR SÆRFORSORGSPATIENTER paa Færöerne.

I Medför af § 3 i Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939 om Statstilskud til Særforsorg for Personer bosat paa Færöerne fastsætter Amtet herved paa Socialministeriets Vegne efter indhentet Erklæring fra Færöernes Lagting följende Regler for Bidragspaalæggelse til Særforsorgspatienter:

1 Naar Kommunalbestyrelsen i Henhold til § 2 i Kundgörelse Nr. 2 af 4. Jan. 1944 modtager Underretning om, at en Person vil kunne indlægges til Behandling paa Sindssygeanstalt, paahviler det Kommunalbestyrelsen snarest muligt at afgive Indberetning til Amtet om Patientens Forhold. Indberetningen maa indeholde nöjagtige af Kommunalbestyrelsen attesterede Oplysninger om den sindssyges og Forsörgerens personlige og ökonomiske Forhold, i hvilken Kommune den sindssyge er forsörgelsesberettiget samt om dennes Sygekasseforhold m. v. Indberetningen afgives efter nærmere af Amtet fastsatte Regler.

2 Efter Modtagelsen af den i § 1 nævnte Indberetning afgör Amtet, hvorvidt den paagældende eller hans Forsörger maa anses for trængende, jfr. § 1 i Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939 om Statstilskud til Særforsorg for Patienter bosat paa Færöerne eller om den paagældende eller Forsörgeren er i Stand til uden Hjælp efter nævnte Lov at udrede den for Anbringelsen fastsatte Takst.

Hvis den paagældende eller hans Forsörger ikke kan udrede hele den fastsatte Betaling, men vel en Del deraf, fastsætter Amtet, hvilke Bidrag paagældende eller Forsörgeren skal udrede. Bidraget paalægges ved særlig Resolution, hvoraf en Genpart tilstilles den bidragspligtige eller dennes Værge.

---

[1]) Jfr. Bek. Nr. 3 af 4. Jan. 1944.

[2]) Nu Lov for Færöerne Nr. 146 af 31. Marts 1949 om Aldersrente og Lov Nr. 147 af s. D. om Invalideforsikring.

3 Bidrag paalægges kun, naar Opholdet paa Sindssygeanstalten maa antages ikke at blive ganske kortvarigt.

Bidragets Størrelse fastsættes under Hensyn til, hvad Patienten eller Forsörgeren skönnes at kunne og burde udrede til delvis Dækning af Udgifterne ved Opholdet.

Bidraget kan — naar som helst og uanset det oprindelige Grundlag — forhöjes eller nedsættes.

4 Inddrivelse af Bidrag sker ved Færöernes Oppebörselskontors Foranstaltning efter de i Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937 om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag givne Regler. De inddrevne Beløb indbetales til Færöernes Oppebörselskontor og godskrives Statskassen og vedkommende Kommune i det Forhold, Statskassen og Kommunen har udredet den takstmæssige Betaling i Henhold til Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939.

5 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. Januar 1944.

Snarest efter Bestemmelsernes Ikrafttræden afgör Amtet, hvorvidt der bör paalægges nogle af de Personer, der i Henhold til Lov Nr. 122 af 15. Marts 1939 allerede er undergivet Anstaltsbehandling paa Færöerne eller disses Forsörgere, Bidragspligt. I bekræftende Fald paalægges Bidraget fra nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden.

3. Jan. — Midl. Best. Nr. 5 vedr. VALG TIL FÆRØERNES LAGTING. (Indföjet i Bek. Nr. 249 af 24. Juni 1939).

4. Jan. — Midl. Best. 6 om Ændring i Lov for Færöerne Nr. 172 af 18. Maj 1937 om HAUGERS STYRELSE OG DRIFT m. v. (Indföjet i Loven af 1937).

4. Jan. — Midl. Best. Nr. 8 om Ændring i RETSPLEJELOVEN. (Indföjet i Loven af 1935).

5. Jan. — Midl. Best. Nr. 15 om OPHÆVELSE AF LAGTINGETS ØKONOMISKE FOND.

1 Fra 1. Jan. 1944 ophæves Lagtingets ökonomiske Fond, og dens Midler overföres til Færö Amts Repartitionsfond.

2 Alle Indtægter, der i Medför af gældende Lovregler er tilfaldet Lagtingets ökonomiske Fond, tilfalder fremtidig Færö Amts Repartitionsfond, der ligeledes overtager Udredelsen af de Bevillinger og Forpligtelser, som paahviler ökonomisk Fond.

18. Jan. — Bek. Nr. 16 om VALGDISTRIKTER. (Indföjet i Bek. af 1. Okt. 1930).

20. Jan. — Midl. Best. Nr. 17 om Tilföjelse til Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til JORDS AFGIVELSE TIL OFFENTLIGE VEJE, HAVNE OG LANDINGSSTEDER SAMT TIL OFFENTLIGE SKOLER paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1881).

23. Maj — Færö Amts Cirkulære vedr. Betaling for EFTERSØGNING AF FÆRØSK FARTØJ.

Da der har hersket nogen Usikkerhed med Hensyn til Spörgsmaalet om Afholdelsen af Udgifter ved Eftersögning af savnede færöske Baade og Fartöjer, har Amtet forelagt Spörgsmaalet for Lagtingets Landsnævn og er med dette enigt om at meddele följende til Iagttagelse:

A. Hovedregelen er, at alle Eftersögningsudgifter maa betales af den eller dem, i hvis Interesse Eftersögning er iværksat. Fartöjsejere og Mandskab, der har deltaget i Redningsforanstaltninger, bör derfor normalt henvises til at söge Erstatning for deres Udgifter hos den eller de Personer, der er eftersögt, eller hos Ejeren af det eftersögte Fartöj.

B. Amtet kan i visse Tilfælde tillade, at Eftersögningsudgifter forelöbig udlægges af Amtsfonden. Saadan Tilladelse kan kun forventes, naar Redningsforanstaltningerne er iværksat af eller forud godkendt af Politimyndighederne, og Indkrævning hos de betalingspligtige skönnes at ville medföre Forsinkelse med Betalingen. Indstilling om forelöbig Betaling af Amtsfonden maa indsendes gennem vedkommende Politimyndighed til Amtet.

C. I Undtagelsestilfælde kan Amtet tillade, at Eftersögningsudgifter helt eller delvis afholdes endeligt af Amtsfonden, men saadan Tilladelse kan kun forventes, naar Redningsforanstaltningerne er iværksat af eller godkendt af Politimyndighederne og de betalingspligtige ikke er i Stand til selv at betale. Indstilling om Betaling af Amtsfonden maa i disse Tilfælde indsendes af vedkommende Politimyndighed til Amtet, og kun positive Udgifter ved Eftersögning og Redning kan i disse Tilfælde forventes refunderet.

D. De foran angivne Regler finder ikke Anvendelse paa Foranstaltninger, der falder ind under Reglerne i Strandingsloven for Færöerne af 24. Marts 1899.

11. Juli — Midl. Best. Nr. 26 om UNDERSØGELSE AF KOMPASSER.

I Medför af Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920, jfr. Lovbekendtgörelse Nr. 177 af 15. April 1930 fastsættes herved följende:

1 Ved Prövekammeret for Skibslys i Thorshavn foretages fremtidig tillige midlertidig Undersögelse af Kompasser, og Prövekammeret betegnes herefter indtil videre som »Prövekammeret for Skibslys og Kompasser i Thorshavn«.

2 Prövekammeret bestyres af en af Landfogeden dertil udpeget Person og udfærdiger efter foretagen Undersögelse midlertidige Certifikater for Skibslys og Kompasser efter de i Bekendtgörelse Nr. 40 og Nr. 41 af 30. Januar 1930 indeholdte Regler.

3 Om Gyldigheden af Kompascertifikater gælder vedblivende Bestemmelserne i Bekendtgörelse Nr. 41 af 30. Januar 1930, saaledes at der for ethvert Kompas, som ved nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden har et Certifikat, der er mere end 4 Aar gammelt, skal söges nyt Certifikat inden 6 Maaneder fra Bestemmelsernes Ikrafttræden.

4 Udgifterne ved Prövekammerets Drift afholdes af Statskassen, der samtidig oppebærer de i fornævnte Bekendtgörelser af 30. Januar 1930 fastsatte Gebyrer for Undersögelser og Udstedelse af Certifikater.

26. Okt. — Midl. Best. Nr. 29 om DEN UDVIDEDE FISKESKIPPERPRØVE. (Indföjet i Loven af 1927).

26. Okt. — Midl. Best. Nr. 30 om Ændr. i Lov for Færöerne af 28. Marts 1923 om FÆRØERNES LAGTING, jfr. Bek. Nr. 249 af 24. Juni 1939. (Indföjet i Bek. af 1939).

15. Nov. — Bek. Nr. 33 om Ændr. i Fortegnelsen over VALGDISTRIKTER. (Indföjet i Bek. af 1930).

16. Nov. — Bek. Nr. 35 om Ændr. i Bek. Nr. 95 af 25. Juni 1896 ang. nogle Forandringer i Lov af 1. Marts 1854 om Ændr. i SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSENET paa Færöerne, forsaavidt angaar Thorshavns Kommuneskole. (Indföjet i Bek. af 1896).

22. Nov. — Midl. Best. Nr. 36 om VALGRETSALDEREN. (Indföjet i paag. Love).

28. Nov. — Bek. Nr. 38 om Ændr. i Kundg. Nr. 23 af 1. Juni 1940 om Reglement for GRINDEFANGSTEN paa Færöerne. (Indföjet i Bek. 1940).

11. Dec. — Midl. Best. Nr. 42 om Ændr. i Kundg. Nr. 69 af 23. Dec. 1941 om Oprettelse af et LIGNINGSRAAD. (Indföjet i 1941).

11. Dec. — Ændr. Nr. 49 i An. for Færöerne Nr. 394 om KRIGS-ULYKKESFORSIKRING FOR SØFARENDE af 8. Nov. 1939. (Indföjet i 1939).

11. Dec. — Ændr. Nr. 50 i An. Nr. 161 om FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE af 29. Marts 1939. (Indföjet i 1939).

11. Dec. — Midl. Best. Nr. 51 om Ændr. i Lov for Færöerne Nr. 115 af 4. Apr. 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med BERUSENDE DRIKKE m. m., jfr. Lov Nr. 98 af 27. Marts 1934. (Indföjet i Loven af 1928).

11. Dec. — Bek. Nr. 52 om Stadfæstelse af Ændr. i Vedtægterne for TRYGGINGARSAMBANDIÐ »Föroyar«. (Indföjet i Vedt. af 1940).

11. Dec. — Midl. Best. Nr. 53 om Ændr. i Kundg. Nr. 14 af 17. Juni 1940 om FORSIKRINGSVIRKSOMHED. (Indföjet i Kundg. af 1940).

11. Dec. — Midl. Best. Nr. 54 vedr. TRYGGINGARSAMBANDIÐ »FØROYAR«.

1 Indenfor Tryggingarsambandið »Föroyar« oprettes fra 1. Januar 1945 at regne en særlig Afdeling til Overtagelse af al Reassurance, som Selskabet maatte önske at overtage.

Fra nævnte Dato at regne maa Tryggingarsambandið's övrige Afdelinger ikke tegne Reassurance.

2 For de af Tryggingarsambandið »Föroyar«s Reassurance-Afdeling overtagne Risici hæfter alene Afdelingens Midler. Saalænge disse ikke andrager ½ Million Kroner, hæfter dog tillige Tryggingarsambandið »Föroyar«s Hovedafdelings Midler.

3 Medens Tryggingarsambandið »Föroyar«s Reassurance-Afdeling, der ikke virker paa Grundlag af Gensidighed mellem de enkelte Forsikringstagere, undergives kommunal og amtskommunal Skattepligt efter den almindelige Lovgivning, er saavel Tryggingarsambandið »Föroyar«s Hovedafdeling som dets nuværende Underafdelinger fra deres Oprettelse at regne samt dets fremtidige Underafdelinger, der virker paa Grundlag af Gensidighed mellem de enkelte Forsikringstagere, fritaget for enhver direkte kommunal og amtskommunal Skat.

4 Fra 1. Januar 1945 at regne paalægges der Hovedafdelingen en aarlig Afgift til Vinnulánsgrunn Föroya Löglings svarende til, hvad Hovedafdelingens samlede direkte Skat til Amtskommunen og Thorshavn Kommune (vedkommende Sognekommune) vilde have udgjort for det paagældende Aar efter den til enhver Tid gældende Skattelovgivning. I Tvivlstilfælde afgör Amtmanden[1]) med bindende Virkning, hvilken Afgift der skal betales.

21. Dec. — Ændringer i VEDTÆGT FOR FÆRØERNES SEMINARIUM. (Indföjet i Vedtægten af 1939).

25. Jan. 1945 — Tillæg Nr. 1 til Reglem. af 25. Juni 1928 for JORDBONITERING. (Indföjet i 1928).

7. Juli — Bek. Nr. 8 om INDFØRSEL AF VISSE VARER.

I Medför af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Kundgörelse Nr. 33 af 23. Oktober 1940, bestemmes herved följende:

1 Den Færöernes offentlige Vareforsyning ifölge Bekendtgörelse Nr. 16 af 30. Marts 1942, § 1, Stk. 1, tilkommende Eneret til Indförsel fra Storbritannien af

[1]) Nu Landsstyret.

Hvede, Hvedemel, Hvedekornsmel, Rug, Rugmel, Mel indeholdende Blandinger af Rug og Hvede, Sukker, al Slags, Kaffe, al Slags, The, skal ogsaa omfatte Indførsel af de samme Varer fra andre Lande, herunder det övrige Kongerige.

Partier af forannævnte Varer, der bevisligt er afskibet inden nærværende Bekendtgörelses Ikrafttræden, kan dog indföres af andre Importörer.

Partier af forannævnte Varer, der er bestilt, men ikke afskibet inden nærværende Bekendtgörelses Ikrafttræden, er Færöernes offentlige Vareforsyning pligtig at overtage mod Betaling af Eksportörens Fakturapris + Fragt og Assurance. Importörer, der har bestilt saadanne Varer, skal inden den 15. Juli 1945 til Vareforsyningen indsende Indberetning om, hvilke Varer der er bestilt, hos hvilke Eksportörer og paa hvilke Vilkaar.

2 Overtrædelser af de i § 1 indeholdte Bestemmelser straffes efter Loven.

31. Aug. — Best. Nr. 12 om OPHÆVELSE af forskellige Best. vedr. PROCESSUELLE OG ADMINISTRATIVE FORHOLD.

1 Bestemmelserne i §§ 1—8 i Kundgörelse Nr. 13 af 17. Juni 1940 samt Bestemmelserne i Kundgörelse Nr. 50 af 17. December 1942 ophæves.

Endvidere ophæves de i § 12 i Kundgörelse Nr. 13 af 17. Juni 1940 indeholdte Bestemmelser om midlertidigt Tilsyn med Banker og Sparekasser paa Færöerne.

2 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft straks.

8. Sept. — Midl. Best. Nr. 14 om KRONEKURSEN m. v.
(Indföjet i Best. af 18. Dec. 1940).

24. Sept. — Midl. Best. Nr.24 om LEJEFORHOLD.
((Indföjet i Kundg. af 2. Dec. 1940).

24. Sept. — Midl. Best. Nr. 25 om Ændring i Lov af 4. April 1928 om JAGT m. m. (Indföjet i 1928).

24. Sept. — Midl. Best. Nr. 26 om Inddrivelse af personlig SKAT TIL AMTSKOMMUNEN.

1 Kendelse om Udpantning for personlig Skat til Amtskommunen afsiges af Fogeden.

2 Naar Restancer af personlig Skat til Amtskommunen er autoriseret til Udpantning af Fogeden, sker Forkyndelse ved en af Færöernes Oppebörselskontor i det til Offentliggörelse af retslige Meddelelser autoriserede Blad indrykket Meddelelse om den stedfundne Autorisation og om Datoen for Udpantningens Paabegyndelse, hvilken Dato ikke maa fastsættes til noget tidligere Tidspunkt end en Uge efter Meddelelsens Indrykning i Bladet. Yderligere Forkyndelse for eller Meddelelse om Udpantningen til den enkelte Skyldner er ufornöden.

3 Udpantning for personlig Skat til Amtskommunen foretages af Chefen for Færöernes Oppebörselskontor eller en af denne dertil bemyndiget Person.

Med Hensyn til Indsigelser forholdes som forekrevet i Prgf. 7, 3die Stk. i Lov Nr. 85 af 30. Marts 1935.

4 De med disse Udpantninger forbundne Gebyrer, jfr. Kundgörelse Nr. 27 af 24. September1945[1]) tilfalder Amtsfonden, der afholder samtlige Udgifter ved Udpantningernes Foretagelse, herunder Vidnegebyrer og Rejseudgifter, forsaavidt der ikke opnaas Dækning hos Rekvisitus. Udgifterne til den for Chefen for Færöernes Oppebörselskontor fornödne Medhjælp til Udpantningerne afholdes ligeledes af Amtsfonden.

5 Med de af foranstaaende Bestemmelsers följende Ændringer forbliver Reglerne i Lov Nr. 85 af 30. Marts 1935 i Kraft.

6 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. Oktober 1945.

---

[1]) Jfr. nu Ll. Nr. 10 af 10. Apr. 1953.

24. Sept. — Midl. Best. Nr. 27 om GEBYRERNE FOR UDPANTNING.

1 Ved Foretagelse af Udpantning erlægges samme Gebyrer og samme Vidnegodtgörelser som ved Foretagelse af Udlæg, jfr. Sportelreglement for Rettens Betjente af 30. Marts 1836, Prgf. 16, som ændret ved Lov af 29. December 1857, Prgf. 1, Litra d, samt samme Reglement Prgf. 65.[1])

2 Nærværende Bestemmelser træder i Kraft den 1. Oktober 1945.

Samtidig ophæves de for Færöerne hidtil gældende Bestemmelser om Gebyrer og Vidnegodtgörelser ved Foretagelse af Udpantninger.

15. Marts 1946 — Bek. Nr. 2 om FORHANDLING AF TØMMER OG TRÆ.

I Medför af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Kundgörelse Nr. 33 af 23. Oktober 1940, fastsættes herved följende:

1 Fra Dags Dato at regne maa Tömmer og Træ af enhver Art kun köbes og sælges paa Færöerne efter nedenstaaende Regler, der ligeledes gælder Importörers og Forhandleres Forbrug af egne Beholdninger.

2 Tömmer og Træ, der i Henhold til Valutacentralens Bevillinger ved Indförselen fra Storbritannien er bestemt til Skibsbygning eller Skibsreparationer, maa köbes, sælges og udleveres til Brug ved Bygning eller Reparation af Fartöjer og Baade uden særlig Tilladelse.

»Haardt Træ« (Egetræ, Mahogni, Teaktræ o. l.), som ikke omfattes af denne Paragrafs 1. Stykke, maa köbes, sælges og udleveres uden særlig Tilladelse.

3 Alt andet Tömmer og Træ, herunder hövlede og plöjede Brædder, men ikke Knydsfiner eller videre forarbejdet Træ, maa kun köbes, sælges og udleveres efter særlig Tilladelse fra Valutacentralen. Til Leveringer i Henhold til tidligere indgaaet Aftale udkræves tilsvarende Tilladelse fra Valutacentralen.

4 Ansögning om Tilladelse til Köb, Salg eller Udlevering i Henhold til § 3 indgives af Köberen eller Sælgeren paa en af Valutacentralen udfærdiget Blanket (röd), (ny), Formular b, der indsendes gennem Kommunalbestyrelsen. Blanketterne faas udleveret hos Valutacentralen, Kommunalbestyrelserne og de Firmaer, der forhandler Tömmer og Træ.

I saadanne Tilfælde, hvor Indförsel af Træ og Tömmer kan finde Sted uden Valutabevilling, er vedkommende Importör pligtig til overfor Valutacentralen at lade foretage skriftlig Anmeldelse, indeholdende Oplysning om Indförselens Art og Mængde.

5 Alle Importörer og Forhandlere af Tömmer og Træ, der ikke allerede har indsendt Beholdningsopgörelser, skal inden 8 Dage fra Dato til Valutacentralen indsende en Opgörelse over deres Beholdninger pr. 2. Marts 1946 ved Dögnets Begyndelse. Opgörelsen skal oplyse Beholdningens samlede Antal Kubikfod for henholdsvis Skibs- og Bygningstömmer af enhver Art.

Inden den 15. i hver Maaned, förste Gang inden den 15. April 1946, skal enhver Forhandler til Valutacentralen indsende en Fortegnelse over Indförselen, Köbet, Salget og Udleveringen i den forlöbne Kalendermaaned, indeholdende 1) Begyndelsesbeholdningen, 2) Indförselen, 3) Köbet, 4) Salget og Udleveringen, henholdsvis Forbruget, bilagt Valutacentralens Tilladelse for hvert Salg eller hver Udlevering eller Henvisning til Tilladelsens Litra og Nummer, og 5) Slutbeholdningen, alt for hver Varekategori for sig.

6 Overtrædelse af nærværende Bestemmelser straffes efter Reglerne i Lov af 2. September 1939.

9. Maj — Broyt. í samt. fyri VINNULÁNSGRUNNIN av 18. Nov. 1941.

Í samtyktum fyri Vinnulánsgrunnin ganga út orðini í grein 5 »Renten er 4 % p. a.« og í staðin verður sett: Stýrið kann áseta útlánsrentuna upp í 1 % yvir rentustigið fyri læntan pening.

[1]) Jfr. nu Lov Nr. 10 af 10. Apr. 1953.

6. Juni — Lov Nr. 301 om STATENS TJENESTEMÆND.
(Som ændret ved Normeringslovene for 1949/50, 1952/53 og 1953/54).

429 1. Lönningsklasse: a) Lönning 12000 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 13200 Kr. Hertil henföres: Rigsombudsmanden. Der tillægges Rigsombudsmanden et Repræsentationstillæg, hvis Störrelse fastsættes paa Finansloven.

b) Lönning 9600 Kr. aarlig, stigende med 600 Kr. hvert 3. Aar indtil 10.800 Kr. Hertil henföres: Landslægen. Der tillægges Landslægen et Bestillingstillæg paa 4800 Kr. aarlig.

430 I 2. Lönningsklasse er Lönnen 8100 Kr. aarlig, stigende efter 3 Aar med 600 Kr. indtil 9.600 Kr. Hertil henföres: Dommeren. Politimesteren. Der tillægges Politimesteren et Bestillingstillæg paa 1200 Kr. aarlig.

431 I 3. Lönningsklasse er Lönnen 6.900 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 7500 Kr. Hertil henföres: Chefen for Oppebörselskontoret.[1])

432 4. Lönningsklasse: a) Lönning 5040 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5760 Kr. Hertil henföres: Fuldmægtigen ved Oppebörselskontoret.[2])

b) Lönning 4800 Kr. aarlig. Hertil henföres: Overvrageren.[3])

433 5. Lönningsklasse: a) Lönning 4140 Kr., stigende hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 5100 Kr. Hertil henföres: Sysselmændene for Norderöernes og Østerö Sysler.

b) Lönning 3600 Kr., stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4320 Kr. Hertil henföres: Sysselmændene for Strömö, Vaagö, Suderö nordre og Sudero søndre Sysler. Saalænge den hidtidige Sysselmand for Suderö Syssel beklæder Stillingen som Sysselmand for Suderö nordre Syssel, lönnes denne Stilling dog som bestemt under Pkt. a.

c) Lönning 3300 Kr., stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3900 Kr. Hertil henföres: Sysselmanden for Sandö Syssel. Der tillægges Sysselmændene hver et Bestillingstillæg paa 600 Kr.

434 I 6. Lönningsklasse er Lönnen 2370 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. til 2970 Kr. og derpaa efter 3 Aar med 330 Kr. indtil 3300 Kr. Hertil henföres: Politibetjente i Thorshavn (1).

435 Landbrugskonsulenten og Dyrlægen — — (Nu Landsstyrets Tjenestemænd).

436 Gebyrer efter Lov om Navneforandring af 22. April 1904 § 4 og Gebyrer for de i Justitsministeriets Skrivelse af 27. Jan. 1860 Nr. 2 og 3 omhandlede Forretninger tilfalder Politimesteren personlig.

Alle andre Gebyrer, der i Henhold til Lovgivningen erlægges til Politimesteren, Sysselmændene og Sognefogden i Vaag, tilfalder Statskassen. For Oppebörselen af disse Gebyrer aflægger Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de gældende Regler om Regnskab for Sportelafgifter. For Sysselmændenes Vedkommende fastsættes de nærmere Regler vedrörende Regnskabsaflæggelsen af Justitsministeren.

Det har sit Forblivende ved de i Lov om Sysselmændene paa Færöerne af 2. Juni 1917 og Lov om Lönning for Landfogden paa Færöerne af 31. Marts s. A. fastsatte Bestemmelser, hvorefter:

> de Landfogden (nu Politimesteren), Sysselmændene og Sognefogden i Vaag ved Lov om forskellige Skatter og Afgifter paa Færöerne af 30. Marts 1892, § 13, 2. Stk., jfr. Lov for Færöerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter af 7. Marts 1912, § 1, samt Lov om Hvalfangst ved Færöerne af 2. Maj 1902, § 6, 2. Stk., sidste Punktum, jfr. Lov om Ændring i denne Lov af 25. Februar 1916, tillagte Belöb af 4 % af de i nævnte Love fastsatte Afgifter bortfalder til Fordel for de paagældende offentlige Kasser,
> den Sysselmændene ved Lov for Færöerne om Aflösning af Tiende og For-

[1]) Jfr. Ll. Nr. 16 af 28. Marts 1949 og Ll. Nr. 29 af 1. Marts 1950.
[2]) Jfr. Ll. Nr. 16 af 28. Marts 1949 og Nr. 16 af 13. Marts 1951.
[3]) Jfr. Ll. Nr. 16 af 28. Marts 1949.

andring i forskellige Skatter og Afgifter af 1. April 1908 § 5 tillagte Erstatning af Statskassen for Tiende bortfalder, og

Renten af den ved kgl. Resolutioner af 7. Januar og 18. November 1829 oprettede Lönningsfond for Sysselmændene indgaar i Statskassen.

Med Hensyn til de af Politimesteren, Sysselmændene og Sognefogeden i Vaag i Embeds Medför oppebaarne Indtægter, som hverken omfattes af de i denne Paragraf givne Regler eller af Bestemmelserne i Lov om Lönninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder af 1. Juli 1870, bestemmer Justitsministeren, om Indtægten skal tilfalde Oppebörselsbetjenten personlig eller en offentlig Kasse. Spörgsmaalet herom kan ikke indbringes for Domstolene.

Reglen i § 6, Stk. 5, gælder ikke for de i § 433 nævnte Tjenestemænd. For Politibetjente i Thorshavn kan Tjenestetid som Tjenestemænd i kommunal Politi træde i Stedet for Aspiranttjeneste.

13. Juni — Best. Nr. 10 om FOLKEAFSTEMNING ANG. FÆRØERNES FREMTIDIGE STATSRETSLIGE STILLING.

1 Inden 15. September 1946 afholdes Folkeafstemning paa Færöerne angaaende Øernes fremtidige statsretslige Stilling. Dagen for Afstemningen fastsættes af Lagtingets Landsnævn.

De Spörgsmaal, der forelægges Vælgerne, bliver ved Landsnævnets Foranstaltning at offentliggöre mindst 8 Uger för den fastsatte Afstemningsdag.

2 Ret til at deltage i Afstemningen har enhver, der paa den Dag Afstemningen finder Sted, har fyldt sit 21de Aar og iövrigt opfylder Betingelserne for Valgret til Lagtinget, jfr. Lagtingslovens § 2, saaledes som den er affattet ved § 6 i Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939, dog at Personer, der er födt udenfor Færöerne og ikke har haft fast Bopæl paa Øerne fra Tiden för 9. April 1940 er undtagne, uanset at de iövrigt opfylder Valgbetingelserne.

3 Ingen kan udöve Stemmeret uden at være optagen paa nedennævnte Valglister.

Ved Afstemningen finder iövrigt Anvendelse Reglerne i Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færöernes Lagting som ændret senere med följende Ændringer:

1. Den i Lagtingslovens § 11, Stk. 1, foreskrevne endelige Opgörelse i hver Valgkreds foretages af Valgnævnet senest paa Ugedagen efter Afstemningen.

2. Kommunalbestyrelserne udfærdiger i Tiden fra 1. Juni til 15. Juni 1946 nye Valglister, der fremlægges til Eftersyn i Tiden fra 17. Juni til 27. Juni 1946, begge Dage indbefattet. Klager om Listerne skal fremsættes senest 1. Juli 1946. Fremkomne Klager skal paakendes af Kommunalbestyrelserne inden 6. Juli 1946.

Afskrift af de fornyede Valglister udsendes til Valgnævnene inden 15. Juli 1946.

3. Söfolk samt Personer, der har midlertidigt Arbejde udenfor Færöerne, har Adgang til at deltage i Afstemningen efter Reglerne i Folketingsvalglovens §§ 44—54. Dog skal Afstemningen foregaa skriftlig ved Afgivelse af de i nærværende Bestemmelsers § 4 omhandlede trykte Stemmesedler, saaledes at Stemmeafgivningen sker derved, at den, der stemmer for et Punkt, sætter Kryds ved dette.

4. Foruden de i Punkt 3 nævnte Personer kan nedennævnte Personer afgive Stemme paa tilsvarende Maade, forsaavidt de paagældende paa Afstemningsdagen er forhindret i at give Möde paa Afstemningsstedet.

a. Patienter paa Sygehuse og Sanatorier, saaledes at en ved Sygehuset eller Sanatoriet ansat Læge eller en Tjenestemand bekræfter Stemmeafgivningen.

b. Andre syge Personer, saaledes at en Læge, en Statstjenestemand eller en af Sysselmanden dertil udpeget troværdig Person bekræfter Stemmeafgivningen og Grunden til, at den paagældende er forhindret i at give Möde paa Afstemningsstedet.

c. Personer, der paa Færöerne har Arbejde eller deltager i Undervisning paa en Plads udenfor den Kommune, hvor de er optaget paa Valglisten, forsaavidt Arbejdet eller Undervisningen er paabegyndt efter 1. Juli 1946, d. v. s. efter Ud-

löbet af den overfor angivne Frist, inden hvilken den paagældende ved Klage kunde begære sig optaget paa Valglisten i sin midlertidige Opholdskommune.

4 Afstemningen foregaar skriftlig ved Afgivelse af dertil trykte Stemmesedler, Paa hver Stemmeseddel skal følgende Spörgsmaal tydeligt være trykt, adskilte ved en trykt vandret Streg:

I. Ønsker De den danske Regerings Forslag sat i Kraft?

II. Ønsker De Færöerne lösrevet fra Danmark?

Stemmeafgivningen sker derved, at den, der stemmer for et Punkt, sætter Kryds ved dette. Stemmesedlen er ugyldig, naar det ikke med Sikkerhed kan afgöres, hvilket Punkt Vælgeren har villet give sin Stemme. eller naar der er paafört Stemmesedlen andet end et Kryds.

12. Juli — Lov Nr. 418 om FOLKEKIRKENS LØNNINGSVÆSEN udenfor Köbenhavn og Frederiksberg.

8 Præsterne paa Færöerne oppebærer ud over den normerede Lönning i Opholdstillæg 1000 Kr. aarlig.

I Udrustningshjælp ydes der 400 Kr. ved den förste Oprejse til Færöerne.

Der tilstaas Præsterne fri Rejse for dem selv og deres Husstand til og fra Færöerne og Flyttegodtgörelse i Tilfælde af Ansættelse, Afskedigelse og Forflyttelse. Endvidere kan der tilstaas Præsterne med Familie fri Rejse til og fra Færöerne en Gang hvert 5. Aar efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse.

44 Til Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov udreder Statskassen:

2) Udrustningshjælp og Opholdstillæg samt Flytte- og Rejsegodtgörelse til Præsterne paa Færöerne.

81 Ved Gennemförelsen af denne Lov paa Færöerne bemyndiges Regeringen til ved kgl. Anordning at foretage saadanne Ændringer i Loven, som efter de særlige Forhold dersteds maa anses for paakrævede.

15. Aug. — Bek. Nr. 17 om OPHÆVELSE AF MIDL. BEST. OM MEDICINTAKSTER.

I Medför af § 7 i Lov om Apotekervæsenet paa Færöerne af 29. April 1913 fastsættes herved följende:

1 Bestemmelserne i Amtets Kundgörelser Nr. 37 af 9. November 1940 og Nr. 40 af 22. August 1941 om Medicintakster ophæves fra 1. September 1946 at regne.

2 Fra samme Dato at regne sættes de for det övrige Kongerige gældende almindelige danske Medicintakster i Kraft paa Færöerne, dog saaledes, at Gebyret for Ekspedition af Lægemidler med Undtagelse af medicinske Specialiteter indtil videre fastsættes til 60 Øre.

5. Februar 1947 — U. M. Skr. om REJSETILSKUD til Færingers HØJSKOLEOPHOLD.

Under Henvisning til tidligere Brevveksling, senest Amtets Skrivelse af 5. April f. A. angaaende Forhöjelse af det Færinger efter de almindelige Regler ydede Statstilskud til Ophold paa anerkendte Folkehöjskoler i det övrige Kongerige, skal man efter stedfunden Brevveksling med Statsministeriet, Finansministeriet og Folketingets Finansudvalg herved meddele Amtet, at man kan tiltræde, at Tilskuddet til Færingernes Höjskoleophold, der ydes af Finanslovkonto § 21 V. E. b., under Hensyn til de uforholdsmæssigt store Rejseudgifter, der er forbundet med Rejsen fra Færöerne til Danmark, forhöjes med 300 Kr. for hver enkelt Elev ud over det ham iövrigt tildelte Understöttelsesbelöb.

13. Febr. — HUSLEJEGODTGØRELSE til LÆRERE VED MELLEMSKOLEN i Tórshavn. (Lagtingsbesl.).

1. Tingið samtykkir, at tað fyribils frá 1. januar 1947 verður veitt lærarunum við »Thorshavns Mellem- og Realskole« sum samsýning fyri húsaleiguviðurgjald munin millum húsaviðurgjaldið og staðarviðbótina.
2. Hesin munur er fyri tíðina fyri giftar lærarar 252 kr. og fyri ógiftar 72 kr. árliga.

24. Febr. — BEK. NR. 50 ANG. OPRETTELSE AF NYT PRÆSTEGÆLD PAA ØSTERØ.

Efter Kirkeministeriets Indstilling er det ved kgl. Resolution af 24. Februar 1947 bifaldet, at der paa Østerö blandt Færöerne oprettes et nyt Præstegæld omfattende Bygderne Ejde og Nordskaale, der udskilles fra Næs Præstegæld, samt Bygderne Funding og Gjov, der udskilles fra Fuglefjord Præstegæld, fra den Dag at regne, da Embedet som Sognepræst for det nyoprettede Præstegæld besættes.

14. Marts — MIDL. BEST. NR. 2 OM ÆNDR. I LOV FOR FÆRØERNE NR. 76 AF 12. MARTS 1923 OM DEN KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i 1923).

17. Marts —MIDL. BEST. NR. 3 OM TVUNGEN HVILETID I FÆRØSKE FISKESKIBE.

1 Mandskabet ombord paa færöske Fiskeskibe har Ret til 6 Timers uafbrudt Hviletid i Døgnet, for saa vidt Omstændighederne ikke umuliggör det.

2 Skipperen har Ansvaret for, at denne Lovbestemmelse bliver overholdt.

3 Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Böde eller Hæfte. Böderne tilfalder Amtsfattigkassen.

17. Marts — ÆNDR. NR. 5 I KUNDG. AF 30. DEC. 1941 OM TILSKUD TIL HUSDYRBRUGETS FREMME. (Indföjet i 1941).

18. Marts — STADFÆSTELSE AF FUNDATS FOR HVILEHJEMMET NAINAS BYGGE- OG INVENTARIEFOND.

Legatets Kapital udgör 20.000 Kr., hvoraf Renterne anvendes til Anskaffelse af större og mere kostbart Inventarium til Brug for Hvilehjemmet. Legatet bestyres af Sorenskriveren paa Færöerne, Formanden for Hvilehjemmets Bestyrelse samt Hvilehjemmets Bestyrerinde. Dets Regnskab revideres af en af Indenrigsministeriet udnævnt Revisor og decideres af Indenrigsministeriet.

31. Marts — BEK. NR. 9 OM VALGDISTRIKTER. (Indföjet i Bek. af 1. Okt. 1930).

15. Apr. — MIDL. BEST. NR. 14 OM HUNDE.

1 I Thorshavn Kommune er det forbudt at lade Hunde færdes paa Gader, Veje, Stier eller Pladser m. v., der er aabne for almindelig Færdsel, uden at de enten föres i Baand eller er i Følge med en Person, som har fuldt Herredömme over dem. En Hund anses ikke for at være under Ledsagelse, fordi den er under Tilsyn fra Besidderens Bolig eller Forretningslokale. Föres Hunde i Baand, skal dette være saa kort, at Hunden holdes tæt ind til Ledsageren. Saafremt Hunde paa de nævnte Steder færdes löse uden at være i Følge med en Person, som har fuldt

[1]) Nu Landsstyret.

Herredömme over dem, lader Politiet dem optage og fremlyse; hvis Besidderen ikke inden 3 Dögn indlöser dem ved at betale de Udgifter, som Optagelsen og Fremlysningen har foranlediget, lader Politiet dem dræbe. Skönner Politiet, at Omkostningerne ved Fremlysningen vil overstige den optagne Hunds Værdi, kan Hunden uden Fremlysning dræbes.

Godkendte Faarehunde er undtaget fra Reglerne i förste Stykke.

2 I Kommuner uden for Thorshavn kan Forstanderskabet med Lagtingets Samtykke[1]) lade Bestemmelserne i § 1, förste Stykke, træde i Kraft, dog saaledes at de for godkendte Faarehunde fastsatte Regler ikke beröres af de nye Regler.

3 Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Böder, der tilfalder Kommunekassen.

4 Disse Bestemmelser træder i Kraft straks. Kundgörelse Nr. 48 af 11. December 1944 ophæves.

15. Apr. — MIDL. BEST. NR. 15 OM ÆNDR. I AN. NR. 19 AF 11. FEBR. 1920 OM JORDEMODERVÆSENET, JFR. AN. 1. MARTS 1939. (Indföjet i 1920).

28. APRIL — REGLEMENT NR. 19 FOR ORDENS OVERHOLDELSE I GØTE HAVN.

Havnens Omraade.

Til Havnens Söomraade henregnes Farvandet inden for en Linje mellem Lögdalsá paa Sydsiden og Tvörgjáir paa Götu Bugtens Nordside.

Grænsen er paa begge Sider af Bugten markeret ved en hvid Varde.

Havnen dannes af en naturlig Bugt, i hvilken der i Nordregöte er bygget Kajanlæg; desuden findes der en Del mindre Landingssteder i Havnen.

For det under Havnen hörende Omraade har Ministeriet under D. D. i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följgende Reglement:

Regler for Sejlads.

For Sejladsen inden for Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Handel Industri og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre danske Farvande« anförte Bestemmelser.

Ordensbestemmelser.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. Nov. 1931 omhandlede ved Cirkulære af 29. September 1938 ændrede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)« med följgende Undtagelser eller Tilföjelser:

Til § 9 föjes som 3. Stk.:

»Fartöjer og Baade, som ligger fortöjet paa anvist Sted, skal i Tilfælde af indtræffende Grindefangst være forpligtet til at skifte Plads efter Havneopsynets Anvisning.«

Til § 11, Stk. 6, föjes:

»Det er dog tilladt Passagerskibe at benytte Sirene eller Dampflöjte til ved en lang henholdsvis en, to eller tre korte Toner at avertere, at Afgang vil finde Sted om 1 Time, ½ Time eller er umiddelbart forestaaende.«

Til § 43 föjes som 2. Stk.:

»Fiskevaskning og Fiskerensning paa Havnens Kajer, Broer eller övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal straks efter Arbejdets Tilendebringelse fjernes, og Pladsen omhyggeligt spules.«

§ 55 affattes saaledes:

»Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af de anordnede Havne-

[1]) Nu Landsstyret. Reglerne i § 1 er sat i Kraft for Frodebö Kommune ved Lagtingsbesl. 27. Marts 1947 og for Vaag Kommune 8. Dec. 1947.

penge af Skib og Ladning samt af Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som uriglig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.«

Dette Reglement træder i Kraft den 1. Januar 1947.

19. Maj — KGL. RES. OM OPRETTELSE AF ET KAPELANEMBEDE FOR SUDERØ NORDRE PRÆSTEGÆLD.

Ved kgl. Resolution af 19. Maj er der oprettet et Embede som Kaldskapelan for Suderö nordre Præstegæld blandt Færöerne under Köbenhavns Stift fra den Dag at regne, da Embedet besættes, og med Forpligtelse for den Mand, der kaldes ,til at tage Bopæl paa Suderö, hvor Ministeriet nærmere maatte bestemme, og til at deltage i Betjeningen af Suderö söndre Præstegæld blandt Færöerne efter et af Biskoppen over Köbenhavns Stift godkendt Regulativ.

31. Maj — Reglem. Nr. 20 for ORDENS OVERHOLDELSE I HALDERSVIG HAVN.

Til Havnens Söomraade henregnes Farvandet indenfor en Linie, der gaar fra et ved en hvid Varde markeret Punkt Syd for Víkanes sydefter mod Tórgará, og en Linie fra Skorðargil mod »Rætt« paa Østerö. Ved Skorðagil opsættes en hvid Varde.

Havnen dannes af en naturlig Bugt ved Haldórsvík, hvor der er bygget et Kajanlæg.

For det under Havnen hörende Omraade har Amtet under Dags Dato paa Ministeriet for offentlige Arbejders Vegne i Henhold til Lov af 30. Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. stadfæstet följende Reglement:

Regler for Sejlads.

For Sejladsen indenfor Havnens Omraade gælder de i den af Ministeriet for Handel, Industri og Söfart under 29. Juli 1927 udfærdigede Bekendtgörelse angaaende »Særlige Regler for Sejlads i indre danske Farvande« anförte Bestemmelser.

Ordensbestemmelser.

For Overholdelse af Orden gælder det i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 19. November 1931 omhandlede, ved Cirkulære af 29. September 1938 ændrede »Standardreglement for Overholdelse af Orden m. v. i (ved) danske Havne (Broer)« med följende Undtagelser eller Tilföjelser:

Til § 9 föjes som 3. Stk.:

»Fartöjer og Baade, som ligger fortöjet paa anvist Sted, skal i Tilfælde af indtræffende Grindefangst være forpligtet til at skifte Plads efter Havneopsynets Anvisning.«

Til § 11, Stk. 6, föjes:

»Det er dog tilladt Passagerskibe at benytte Sirene eller Dampflöjte, til ved en lang og henholdsvis en, to eller tre korte Toner at avertere, at Afgang vil finde Sted om 1 Time, ½ Time eller er umiddelbart forestaaende.«

Til § 13 föjes som nyt 2. Stk.:

»Fiskevaskning og Fiskerensning paa Havnens Kajer, Broer eller övrige Arealer maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Havneopsynet, og saavel Fisken som Affaldet skal straks efter Arbejdets Tilendebringelse fjernes, og Pladsen omhyggeligt spules.«

§ 55 affattes saaledes:

»Intet Fartöj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt af Pladsleje og övrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Böde efter § 56, hvorhos de takstmæssige Afgifter bliver at erlægge.«

Dette Reglement træder i Kraft den 1. Maj 1947.

4. Juni — Politibek. om ØVELSESKØRSEL.

I Medför af § 17 i Lov af 19. Marts 1930 om Motorköretöjer bestemmes herved, at *Øvelseskörsel* for Personer, der uddanner sig til Chaufförer, kun maa finde Sted *med* saadanne *Motorvogne*, som er udstyret med et ekstra Sæt Pedaler til Fodbremse og Kobling, der af Körelæreren kan betjenes uafhængigt af Eleven.

De paagældende Motorvogne skal desuden saavel foran som bagpaa under Øvelseskörsel være forsynet med et emailleret Jernskilt med Paaskrift »Skolevogn«. Skiltene vil kunne bestilles paa Politikontoret i Thorshavn eller hos Sysselmændene.

Overtrædelse af foranstaaende vil fra den 15. Juli d. A. medföre Strafansvar i Medför af Motorlovens § 30.

7. Juli 1947 — Reglem. Nr. 23 om PASSAGERAFGIFT ved Landingsbroen VED ØRE. (Herefter betales en Afgift af 25 Øre for hver Passager med Rutebaadene til eller fra Øre. Afgiften opkræves sammen med Billetprisen).

25. Juli — Midl. Best. Nr. 25 vedr. FISKERI PAA SØTERRITORIET ved Færöerne.

2 Forsaavidt angaar Fangst af Hummer med Bundslæbevaad, kan Lagtingets Landsnævn meddele Samtykke til Fangst for nærmere fastsat Tidsrum og paa nærmere angivne Betingelser, især angaaende Redskabernes Form, uanset Forbudet mod den Slags Fangst i Lov Nr. 90 af 1. April 1925 § 1.

25. Juli — Midl. Best. Nr. 26 om RADIOUDSTYR I FÆRØSKE SKIBE.

1 Alle færöske Fiskerskibe og Fragtskibe over 30 Br. Reg. Tons, der er indregistreret paa Færöerne, er pligtige at have tidssvarende Radiosender og -modtager om Bord.

2 Alle færöske Skibe over 20 Br. Reg. Tons, der sejler i Passagerfart, er pligtige at have tidssvarende Radiosender og -modtager om Bord.

3 Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1. Januar 1948. Om særlige Forhold gör det nödvendigt, kan Dispensation blive givet af Landsnævnet.

4 Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Hæfte eller Böder, der tilfalder Amtsfattigkassen.

5[1]) Landsstyret bemyndiges til at træffe nödvendige Foranstaltninger til, at det bliver muligt paa Færöerne at erhverve sig den nödvendige Uddannelse til Brug af Radiotelefon, og fastsætte, at fra en nærmere angiven Dato skal der i færöske Skibe være paamönstret en Mand, der kan bevise at have den nödvendige Kendskab til Brug af Radiotelefon.

6. Aug. — Ændr. i Vedtægt for Færöernes SEMINARIUM. (Indföjet i Vedtægten af 1939).

2. Sept. — Midl. Best. Nr. 30 om UDFØRSELSAFGIFT.

1 Af hvert kg Saltfisk og Klipfisk, som udföres fra Færöerne, svares Udförselsafgift til Amtsfonden, 1 Øre.

---

[1]) Som vedtaget ved Ll. Nr. 70 af 21. Dec. 1949.

Betalingspligten omfatter ogsaa Fisk, som Skibe, registrerede her i Landet, fanger, selv om den er fanget udenfor Söterritoriet og ikke ilandbragt eller tilvirket paa Land, samt Fisk fanget af Fartöj, som ikke er indregistreret her i Landet, men tilvirket her eller transporteret fra Skib til Skib inden for Söterritoriet, selv om den er fanget udenfor.

2 Afgiften forfalder til Betaling, naar Fisken indlades i Eksportskib eller udskibes fra færösk Skib i udenlandsk Havn.

3 Forfaldne Afgiftsbeløb kan inddrives ved Udpantning.

4 Nærmere Bestemmelser om Afgifternes Opkrævning og Kontrolbestemmelser fastsættes ved Bekendtgörelse, der udstedes efter Indstilling fra Landsnævnet.[1])

5 Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Lov og de i Medför af Loven fastsatte Regler eller Forsög herpaa straffes med Böder, der tilfalder Amtsfonden.

2. Sept. — Lagtingsbesl. vedr. HANSENSKE LEGAT.

Bræv frá Det Kongelige Danske Landhusholdningsselskab av 17. juli 1947.

... Renter Kr. 420 aarlig — efter en 5-aarig Periodes Udlöb fra $^1/_4$ 1946 til $^{31}/_3$ 1951 tilfalder Færö Amt. — Finmarken ... lidt mest under Krigen ... forespörge dispenseres saaledes at Finmarken traadte ind nu og Færö först naar den nuværende 5-aarige Periode er udlöbet i 1951. For næste Periodes Vedkommende 1966—71 vil man vende tilbage til den traditionelle Rækkefölge.

5. Sept. — VISTARHALDSÚTREIÐSLUR TINGMANNA.

Tingmonnum og limum av millumtinganevndum av bygd verður at gjalda vistarhaldssamsýning við kr. 8 fyri hvönn dagin, teir eru burtur frá heimi sínum til ting ella millumtingastarv.

12. Sept. — Reglugerð fyri MENTUNARGRUNN FØROYA LØGTINGS.

(Við broyting frá 8. febr. 1950).

1. Föroya lögting samtykti við 6. mei 1946 (80 ára föðingardegi Jóannesar Paturssonar) sum stovningardegi at seta á stovn »Mentunargrunn Föroya Logtings«.

2. Stovnsfæ grunnsins eru 200.000 kr., sum lögtingið játtaði úr tiltaksgrunni tingsins, umframt 10.000 kr. árliga frá tinginum, til peningurin er komin upp í 300.000 kr., eins og annar peningur, sum kann verða latin til grunnin til ökjan av stovnsfænum.

3. Endamál grunnsins er at styðja starv fyri föroyskum máli, bókmentum, list, vísind og öðrum mentunarmálum.

4. Av stovnsfænum verða 30.000 kr. at kunna nýtast til rakstrarpening til útgávu av bókaverkum. Annars má stovnsfæið ikki skerjast. Stýrið eigur at fáa stovnsfæið rentað á tryggan hátt í samráð við landsstýrið.

5. Grunnurin verður stýrdur av 3-mannanevnd (við trimum tiltaksmonnum) valdari av Föroya Lögtingi upp á 3 ár soleiðis, at ein fer frá árliga. Stýrið kann til grunnsins endamál ráða yvir teimum inntökum, sum grunnurin fær frá lögtinginum ella á annan hátt.

6. Roknskaparár grunnsins er álmanakkaárið. Roknskapurin verður at granskoða av lögtingsrevisor og at leggja fyri lögtingið at góðkenna.

13. Sept. — Midl. Best. Nr. 31 om Ændr. i Lov af 14. Marts 1931 om HESTEAVLENS FREMME. (Indföjet i Loven af 1931).

16. Dec. — Bek. Nr. 37 om Opkrævning af UDFØRSELSAFGIFT for Salt- og Klipfisk.

1 Den i § 1 i Kundgörelse No. 30 af 2. September 1947 nævnte Udförselsafgift

[1]) Jfr. Bek. Nr. 37 af 16. Dec. 1947.

til Amtsfonden, 1 Øre af hvert kg Saltfisk og Klipfisk opkræves af Færöernes Oppebörselskontor og forfalder til Betaling, naar Fisken indlades i Eksportskib eller udskibes fra færösk Skib i udenlandsk Havn.

2 Eksportörerne har Pligt til senest den 15. i hver Maaned til Færöernes Oppebörselskontor at give Indberetning om hvilket Kvantum Saltfisk og Klipfisk, der er afskibet for deres Regning i den foregaaende Maaned, første Gang dog inden 15. Januar 1948 for Tidsrummet 2. September 1947 til 31. December 1947.

3 Sammenslutninger af Fiskeexportörer, der er eller maatte blive oprettede, er indenfor den i § 2 nævnte Frist pligtige til til Færöernes Oppebörselskontor at indsende en specificeret Opgörelse over hvilke Kvanta Saltfisk og Klipfisk, der indenfor Sammenslutningen er eksporteret samt at tilsvare Afgiften for dennes Medlemmer.

4 Forfaldne Afgifter kan, naar de ikke er indbetalt senest 14 Dage efter modtagen Opkrævning fra Færöernes Oppebörselskontor, inddrives ved Udpantning.

5 Vragerkontrollörerne samt i deres Forfald Vragerne er pligtg til samtidig med Udstedelse af Vragerattest, at indsende Kopi af denne til Færöernes Oppebörselskontor.

6 Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Bekendtgörelse eller Forsög herpaa straffes med Böder, der tilfalder Amtsfonden.

22. Dec. — Lov Nr. 538 om Ændring i Lov om FOLKETINGSVALG paa Færöerne. (Indföjet i Loven af 1916).

23. Dec. — Midl. Best. Nr. 39 om Ændr. i Lov for Færöerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om MOTORKØRETØJER m. v. (Indföjet i 1930).

27. Dec. — Ændr. Nr. 10 i Lov af 12. Marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i 1923).

29. Dec. — Ændr. Nr. 11 i Lov for Færöerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i 1923).

30. Dec. — Bek. Nr. 45 om Ændr. i VALGDISTRIKTERNE.
(Indföjet i Bek. 1. Okt. 1930).

5. Jan. 1948 — Færö Amts Skr. om KOMMUNELÆGERS FLYTTEUDGIFTER.

I en til Lagtingskontoret indsendt, hertil fremsendt Skrivelse af 5. December 1947 har De udbedt Dem Oplysning om, hvorvidt der kan ydes Dem Godtgörelse for de af Dem afholdte Udgifter ved Flytning fra Sand til Vaag for at overtage Stillingen som Kommunelæge i Vaag.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der i Medför af Lagtingsbeslutning af 27. September 1928 vedrörende Kommunelægernes Rejsegodtgörelse kun kan ydes Flyttegodtgörelse til de til færöske Kommunelægepladser antagne Læger, der flytter hertil fra det övrige Kongerige, og at der saaledes ikke er Hjemmel til at yde Dem Godtgörelse for Deres Udgifter ved Flytning fra Sand til Vaag i Anledning af Deres Overtagelse af Kommunelægestillingen sidstnævnte Sted.

10. Jan. — Alment föroyskt LISTASAVN.
(Skipan, samtykt á tingi 10. jan. 1948).

1 Föroya Lögting samtykti 10. januar 1948 at seta á stovn alment listasavn. Heiti tess er »Alment föroyskt listasavn«.

2 Endamálið við hesum savni er:

1. *at* veita föroyska fólkinum best møguligar umstøður til at gera seg kunnugt við mála- og myndahöggaralist — serstakliga ta föroysku,
2. *at* veita skúlum og skeiðum best møguliga hjálp í undirvísingini,
3. *at* geva útlendingum, ið vitja higar, høvi til at gera seg kunnugar við föroyska list,
4. *við* framsýningum og keypi av föroyskari list at stuðla okkara listamenn.

3 Listasavnið verður stýrt av stjórn við 7 limum. Av hesum velur Lögtingið 3, Listafelag Föroya 2, Tórshavnar býráð 1. og á ársaðalfundi velur Föroya Lærarafelag 1 lim. — Stjórnin situr 1 ár í senn. Stjórnarlimur kann veljast aftur.

4 Stjórnin skipar seg sjálv við formanni og skattmeistara. Um tað við atkvøðu kemur at standa á jövnum, vinnur tann partur, ið fær formannsins atkvøðu.

5 Stjórnin heldur vanligar fundir eina ferð hvört fjórðingsár. Eykafundir verða hildnir, tá formaðurin ella 2 nevndarlimir krevja tað.

6 Váttan vegna listasavnið kann verða givin av formanni ella 2 nevndarlimum. Veðsetan av fastognum og söluskjöl skulu vera undirskrivað av allari stjórnini.

7 Figgjarliga stöðið undir savninum verður eitt árligt tilskot frá Lögtinginum.[1]) Umframt hetta kann stjórnin taka ímóti gávum, krevja inn atgongupening ella á annan hátt veita savninum inntökur.

8 Roknskaparárið er álmanakkaárið. Ársroknskapurin skal vera liðugur 1. mars, og innan 1. apríl skal tað vera grannskoðað av lögtingsins grannskoðara. Viðheft roknskapinum skal vera skjal, ið gjölla lýsir ognir savnsins.

9 Hvört ár innan 1. august sendir stjórnin lögtinginum grannskoðaðan roknskap viðheft frágreiðing frá farna árinum.

2. Febr. — Tillæg Nr. 5 til Kundg. Nr. 60 af 23. Dec. 1942 og Kundg. Nr. 35 af 21. Dec. 1943 om EKSTRAORDINÆRE HAVNEINDTÆGTER.

Den i Kundgörelse Nr. 60, af 23. December 1942, jfr. Kundgörelse Nr. 35 af 21. December 1943, omhandlede Afgift kan, naar Amtet og Landsnævnet godkender Kommunalbestyrelsens Beslutning herom, opkræves aarlig, saaledes at Afgift for hvert Aar höjst erlægges af Fartöjets 4 förste Landinger, efter at en truffet Beslutning om Opkrævning er godkendt.

3. Febr. — Ændring Nr. 7 i An. Nr. 11 af 16. Jan. 1912 ang. forskellige Forhold vedr. FOLKESKOLEN i Bygderne paa Færöerne. (Indföjet i An. 1912).

4. Febr. — Midl. Best. Nr. 8 om Ændr. i Lov Nr. 30 af 28. Febr. 1872 om de FÆRØSKE LANDKOMMUNERS STYRELSE. (Indföjet i Loven af 1872).

7. Febr. — Justm. Skr. om AFLØNNING AF SYSSELKONTORERNES PERSONALE.

Under Henvisning til tidligere Brevveksling, senest Justitsministeriets Skrivelse af 27. December 1947, godkender Justitsministeriet herved, at det paa de færöske Sysselkontorer ansatte Kontorpersonale fra den 1. Oktober 1947 at regne aflönnes i Overensstemmelse med Reglerne i Finansministeriets Regulativ af 12. Juli 1946 om Aflönning m. v. af de i Statens Tjeneste ansatte Kontormedhjælpere, der ikke er Tjenestemænd, dog saaldes, at Kontorister, der antages uden forudgaaende Kontoruddannelse, aflönnes med 200 Kr. i det förste Aar og 250 Kr. i det andet Aar, og saaledes at Aflönning efter höjere Lönsats end Kontorlön ikke kan finde Sted uden særlig Godkendelse af Justitsministeriet i det enkelte Tilfælde.

---

1) Tingið samtykti at veita 10.000 kr. árliga.

10. Febr. — Bek. Nr. 9 om Ændr. af FERIEPLANEN for THORSHAVN KOMMUNESKOLE. (Indföjet i Bek. af 15. Nov. 1924).

23. Marts — Lov Nr. 137 om FÆRØERNES HJEMMESTYRE.

I Erkendelse af den Særstilling, som Færöerne i national, historisk og geografisk Henseende indtager indenfor Riget, har Rigsdagen i Overensstemmelse med Vedtagelse i Færöernes Lagting vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet följende Lov om Færöernes forfatningsmæssige Stilling i Riget:

1 Færöerne udgör inden for denne Lovs Rammer et selvstyrende Folkesamfund i det danske Rige. I Henhold hertil overtager det færöske Folk ved sin folkevalgte Repræsentation, Lagtinget, og en af dette oprettet Forvaltning, Landsstyret, inden for Rigsenheden Ordningen og Styrelsen af færöske Særanliggender som angivet i denne Lov.

2 De paa den som Bilag til denne Lov vedföjede Liste under A. opförte Sager og Sagomraader betragtes principielt som færöske Særanliggender. Det færöske Hjemmestyre[1]) (de i § 1, Pkt. 2, nævnte Organer) kan bestemme, at alle disse Sager og Sagomraader eller nogle af dem straks skal overgaa til Hjemmestyret med den Følge, at dette overtager de dermed forbundne Udgifter. Med den samme Følge kan Hjemmestyret paa et senere Tidspunkt bestemme, at Sager og Sagomraader paa Listen, der ikke straks overtages, skal overgaa til Hjemmestyret. Paa tilsvarende Maade er Hjemmestyret forpligtet til at overtage Sager og Sagsomraader der er opfört paa Listen, naar det önskes af Rigsmyndighederne.

3 For de paa Listen under B. opförte Sagomraaders Vedkommende afgöres det ved nærmere Forhandling, om og i hvilket Omfang disse Spörgsmaal kan henföres til færöske Særanliggender.

4 For de Omraader, der henhörer under Hjemmestyret, har dette den lovgivende og administrative Myndighed. De af Lagtinget vedtagne og af Landsstyrets Formand stadfæstede Love benævnes Lagtingslove.

5 De færöske Myndigheders Kompetence er undergivet den Begrænsning, der följer af de til enhver Tid bestaaende traktatmæssige og andre internationale Rettigheder og Forpligtelser.

Rigsmyndighederne har Afgörelsen i Spörgsmaal, der angaar Rigets Forhold til Udlandet.

6 Anliggender, der ikke i Medför af denne Lov henhörer under det færöske Hjemmestyre, varetages som Rigets Fællesanliggender af Rigsmyndighederne.[2])

Tvivlsspörgsmaal om det færöske Hjemmestyres Kompetence i Forhold til Rigsmyndighederne forelægges for et Nævn, bestaaende af to af Regeringen og to af Landsstyret valgte Medlemmer samt tre af Höjesterets Præsident udpegede Höjesteretsdommere, af hvilke den ene udpeges som Formand. Er der Enighed mellem de fire af Regeringen og Landsstyret valgte Medlemmer, er Sagen hermed endeligt afgjort. I modsat Fald afgöres Sagen af de tre Höjesteretsdommere.

Statsministeren kan suspendere en Beslutning, som er forelagt for Nævnet, indtil dettes Afgörelse foreligger.

7 For at sikre, at Lagtinget i videst muligt Omfang faar Indflydelse paa Udformningen af særlige Bestemmelser for Færöerne i Love, der gives af Rigets Myndigheder, skal Regeringsforslag indeholdende Bestemmelser, der udelukkende vedrörer Færöerne, forelægges det færöske Hjemmestyre til Betænkning, forinden de fremsættes for Rigsdagen. I övrigt skal Rigslove, der vedrörer lokale færöske Forhold, forelægges det færöske Hjemmestyre til Betænkning, forinden de sættes i Kraft paa Øerne. Der kan i det enkelte Tilfælde sættes en Frist, inden hvis Udlöb Hjemmestyrets Betænkning skal foreligge. Har den i dette Stykke omtalte Forelæg-

[1]) Jfr. Lagtingsbesl. 13. Maj 1948 og 15. Marts 1949.
[2]) Jfr. Statsm. Skr. af 18. Sept. 1951.

gelse paa Grund af tvingende Omstændigheder ikke kunnet finde Sted, skal Loven snarest tilstilles Hjemmestyret til Udtalelse.

Paa tilsvarende Maade forholdes der med Traktater og andre internationale Overenskomster, der kræver Rigsdagens Samtykke, og som berører særlige færöske Interesser.

8 Naar det færöske Hjemmestyre maatte udtale Ønske derom, ansættes der efter Forhandling med Landsstyret i Udenrigsministeriet en i færöske Forhold særlig sagkyndig til Bistand for Ministeriet ved Behandlingen af Sager vedrörende Færöernes særlige Erhvervsinteresser. Omkostningerne herved afholdes af Statskassen.

Naar det færöske Hjemmestyre maatte udtale Ønske derom, ansættes der efter Forhandling med Landsstyret ved de danske Repræsentationer i de Lande, hvor Færöerne har særlige Erhvervsinteresser, Medarbejdere til særlig Varetagelse af disse Interesser. Omkostningerne herved afholdes af Færöerne.

Efter Samraad med det færöske Hjemmestyre gives der i de enkelte Tilfælde dette Adgang til at göre Færöernes særlige Interesser gældende ved Forhandlinger med Udlandet om Handels- og Fiskeriaftaler.

Hvor det drejer sig om specielle færöske Sager, kan Udenrigsministeren, hvis det ikke skönnes uforeneligt med Rigets Interesser, bemyndige Hjemmestyrets Repræsentanter til efter derom fremsat Ønske direkte at före Forhandlinger under Medvirken af Udenrigstjenesten.

9 Efter Forhandling træffes der Aftale om, i hvilke Tilfælde og i hvilket Omfang det er muligt inden for Omraader, der henhörer under Fællesanliggender, at overlade det færöske Hjemmestyre at give de nærmere Bestemmelser for de særlige færöske Forhold og overtage Administrationen af det paagældende Omraade.

10 I et paa Færöerne for en Færing udstedt Pas og Nationalitetsbevis indföjes: »Föroyingur« og »Föroyar« efter Ordene »Dansk« og »Danmark«. Som Færing anses den, der har dansk Statsborgerret og er hjemmehörende paa Færöerne.

Valgret og Valgbarhed til Organer, der henhörer under det færöske Hjemmestyre, kan göres afhængig af, at vedkommende er Færing. I övrigt kan der ikke i Lovgivning eller Forvaltning göres Forskel paa Færinger og andre danske Statsborgere.

11 Færösk anerkendes som Hovedsproget, men Dansk skal læres godt og omhyggeligt, og Dansk kan lige saa vel som Færösk anvendes i offentlige Forhold.

Ved Forelæggelse af Appelsager skal der medfölge dansk Oversættelse af alle Akter paa Færösk.

12 Der anerkendes et særlig færösk Flag.[1]) Rigsmyndighederne anvender paa Færöerne Dannebrog, ogsaa for Skibenes Vedkommende. Der skal være Ret for private — saavel Personer som Selskaber, Foreninger og Institutioner — til paa Land at anvende Rigsflaget. I övrigt er Bestemmelserne om det færöske Flags Anvendelse paa Færöerne og paa Skibe, der er indregistreret paa Færöerne, et Særanliggende.[2])

13 Alle nu paa Færöerne gældende Bestemmelser, der ikke strider mod denne Lov, forbliver i Kraft, indtil de ændres eller ophæves af rette Myndighed.

14 Færöerne er paa Rigsdagen repræsenteret ved mindst 2 Medlemmer. Saa længe Rigsdagen er delt i de nuværende 2 Ting, er Færöerne repræsenteret ved 1 Medlem i Landstinget, jfr. Grundlovens § 36, og 2 Medlemmer i Folketinget.

15 Embedet som Amtmand over Færöerne nedlægges.

I Stedet oprettes en Stilling som Rigsombudsmand. Rigsombudsmanden er Rigets överste Repræsentant paa Færöerne og Leder af Rigets Administration paa Øerne. Han har i Embeds Medför Adgang til Lagtinget og til at deltage i Forhandlinger om alle Fællesanliggender, dog uden Stemmeret. Meddelelse om Be-

[1]) Jfr. Bek. 27. Aug. 1948.
[2]) Cirk. fra Skoled. 13. Apr. 1950.

slutninger i Lagtinget eller Landsstyret skal straks gives ham, ligesom der straks skal tilstilles ham Eksemplarer af Lagtingslove og andre af det færöske Hjemmestyre udfærdigede Bestemmelser.

Rigsombudsmanden indtræder med de af denne Lov følgende Ændringer i Amtmandens Funktioner, indtil Nyordning af det paagældende Omraade finder Sted.

16 Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1948.

FÆRØSKE SÆRANLIGGENDER

Liste A.

Følgende Omraader betegnes som Særanliggender, saaledes at de straks overgaar til det færöske Selvstyre eller senere overföres til dette efter Begæring fra Lagtinget eller Regeringen.

1. Færöernes egen Styrelsesordning inden for de ved Nyordningen angivne Rammer[1])

   Herunder falder — inden for de nævnte Rammer — Bestemmelser om Lagtinget, Lov om Valg til dette, det administrative Styre, Lagtingslovenes Tilblivelse, Vedtagelse og Stadfæstelse og deres Bekendtgörelse, egne Tjenestemænds Ansættelse, Afskedigelse, Tjenestevilkaar, Lönning og Pensionering.
2. Kommunale Forhold.

   Herunder falder Kommunernes Styre, Tilsynet med dem, kommunale Skatter.
3. Bygnings- og Brandvæsen, Byplaner, Boligspörgsmaal, Lejespörgsmaal, Folkeregister.
4. Sundhedsvæsen, Lægevæsen, Jordemodervæsen, Hospitalsvæsen, Apotekervæsen.

   Herunder falder Embedslægerne, Kvaksalverlovgivning, Bekæmpelse af Tuberkulose og andre smitsomme Sygdomme, Sindssygevæsenet, Vaccination.
5. Den offentlige Forsorg.
   Særforsorg.
   Folkeforsikring.
   Lovpligtig Ulykkesforsikring.
   Arbejdere, Arbejdsforhold,[2]) Lærlinge, Medhjælpere, Ferie.
6. Direkte og indirekte Skatter.
   Herunder falder ogsaa Stempelafgift, Afgift af Totalisatorspil, Afgift af særligt færösk Lotteri, medens Afgifter for Ekspedition, som Skifteafgifter, Retssportler, Tinglysningsafgifter tilfalder den, der bekoster vedkommende Institution.
7. Bevillingsret og i det hele Dispositionsret over alle egne Indtægter.

   Ordningen af Regnskabsföring, Revision og Decision med Hensyn til egne Indtægter og Udgifter.
8. Godkendelse af Havneafgifter.
9. Skolevæsenet.

   Herunder falder baade Folkeskolen, Eksamensskoler og Kursus, Læreruddannelse, Folkehöjskoler, Efterskoler, Ungdoms- og Aftenskoler, Husholdningsskoler og Fagskoler som Handelsskoler, tekniske Skoler, Navigationsskoler o. s. v.
10. Arkiver, Biblioteker, Museer.

    Herfra undtages Statens Arkivsager, Forbehold tages om Pligtaflevering til Det kgl. Bibliotek.
11. Bygningsfredning, Naturfredning.
12. Havne, Kystsikring, Kanaler, Vandkraftanlæg, Trafikvæsen, herunder Veje, Jernbaner, Sporveje, Færgevæsen, Omnibus- og Fragtkörsel.

---

[1]) Jfr. Ll. Nr. 1 og Nr. 2 af 13. Maj 1948.

[2]) Jfr. Statsm. Skr. af 31. Maj 1951 om Maskintilsyn og Handelsm. Skr. 19. Juni 1951 om Sömandsloven og Lægeundersögelse af Mandskab.

Motor- og Færdselsforhold.
Stedligt Post- og Telegraf- og Telefonvæsen.
Elektriske Anlæg.

13. Landbo- og Landvæsensforhold.
Herunder almindelig Landbolovgivning, Fæste, Forpagtning, Udstykning, Udskiftning, Husmandsbrug, Planteavlen, Husdyravlen, Havebrug, Landbrugets Bierhverv, Grundforbedring, Skovvæsen.
Veterinærvæsenet. Bekæmpelse af Skadedyr. Husdyr, Voldgift, Dyreværn, Hundelov. Jagt og Fredning af Dyr paa Territoriet. Fiskeri og Fredning af Fisk paa Territoriet. Matrikulsvæsen.
14. Teater- og Biografbevillinger, Forlystelser. Indsamlinger og Bortlodninger. Strandinger. Hittegods. Giftstoffer, eksplosive Stoffer, Vaaben.
15. Forsynings- og Produktions- og Fordelingsspörgsmaal. Priskontrol, Maksimalpriser. Rationeringer, Rabat- og Tilkudsordninger. Tantième- og Udbyttebegrænsning. Omlöben med Varer. Regler om stærke Drikke. Regler om Lukketid. Beværtning og Gæstgiveri. Næringsvæsenet. Handels- og Foreningsregistre. Skibsregistrering.[1]) Mæglere, Translatörer, Dispachörer, Vejere, Maalere. Revisorer. Oplagshuse. Kommission, Agentur, Handelsrejsende. Agentur for udenlandske Firmaer. Bogföringsvæsenet. Kreditforeninger o. lign., stedlig Forsikringsvirksomhed.
16. Stedligt Overformynderi.[2]) Tinglysning. Turistvæsen. Ekspropriation til Særformaal. Bestemmelser om Fremstillingen af Tryksager. Specielle Bestemmelser om særlig Tidsregning. Borgerlige Ombud. Ligeret for Mænd og Kvinder.

Liste B.

Följende Omraader göres til Genstand for yderligere Forhandling, för der tages endelig Stilling til, om og i hvilket Omfang de kan anerkendes som Særanliggender

1. Folkekirken.
Herunder falder hele den kirkelige Ordning, Ritualerne, Kirkens Tjenestemænd, deres Lön og Pension, Kirker, Kirkegaarde, Udtrædelse og Indtrædelse i Folkekirken, Menighedsraad, Valgmenigheder, Sognebaandslösning.
De fra Folkekirken afvigende Trossamfund. Helligdagslovgivningen.
2. Politiet.
3. Raastoffer i Undergrunden. Radio. Luftfart.
4. Jordfonden.[3])
5. Import- og Eksportkontrol.[4])

30. Marts — Bek. Nr. 10 om Ændr. i Kundg. Nr. 40 af 27. Dec. 1945 om UDFØRSEL AF FERSKFISK. (Indföjet i 1945).

5. Maj. — Tingskipan Föroya Lögtings.

Almennar reglur.

1 Tá lögtingið kemur saman aftaná nýval, skal elsti tingmaður stýra umröðunum, til valbrövini eru granskað og formaður og næstformaður valdir.

Elsti tingmaður biður seks tingmenn gera hesa granskan. Teir granska í tveimum deildum valbrovini hjá teimum tingmonnum, sum valdir eru 1) fyri Norðoyar, Eysturoy, Norðstreymoy og Vágar og 2) fyri Suðurstreymoy, Sandoy og Suðuroy og fara aftur um aftur útrokningar lögmannsins og gera uppskot til tingið.

[1]) Jfr. Statsm. Skr. 21. Marts 1949 og Handelsm. Skr. af 1. Juli 1949.
[2]) Jfr. Justitsm. Skr. 24. Juni 1949.
[3]) Jfr. Tillægsbevillingslov af 7. Juni 1952. Tekstanmærkning til § 13.
[4]) Jfr. Lagtingsbesl. af 15. Dec. 1948.

Uppskotini kunnu berast fram munnliga, og tingið kann taka avgerð um valini á sama fundi, sum uppskotini eru framborin.

Avgerð um gildi ella ógildi av valunum verður tikin eftir atkvøðu við ella ímóti.

Tingmaður kann ikki, fyrr enn val hansara er góðkent, verða nevndarmaður ella taka lut í tingsins umrøðum ella atkvøðugreiðslum; tó kann hann við valbrævagranskingina taka lut í umrøðum og greiða atkvøðu, til hansara egna val er gjørt ógildugt ella avgerðin útskotin.

2 Tingið velur formann, næstformann og 2 skrivarar. Eingin kann uttan loyvi tingsins nokta at taka við vali. Formaður næstformaður og skrivarar kunnu eins og stýrismenn nokta at lata seg velja í tingnevndir.

Valini fara fram, hvørja ferð ein løgtingsseta byrjar, og tá ein tingseta, ið er slitin, tí løgtingið er upployst, verður uppafturtikin. Formaður skal framvegis verða valdur av nýggjum, tá 7 tingmenn skrivliga og við minst 3 daga freist krevja tað.

3 Formaður og næstformaður verða valdir við lutbundnum vali, so at hin fyrst valdi er formaður, og hin næst valdi er næstformaður. Um tveir ella fleiri bólkar eru lika stórir, ræður lutakast.

4 Formaðurin stýrir umrøður á løgtingi og ansar, at alt fer fram í góðum lagi. Vil formaðurin leggja uppí umrøðuna meira enn hansara formannsstarv krevur, skal hann, eins og tá hann hevur forfall, lata næstformannin ella í hansara forfall annan tingskrivaran taka formannssessin so leingi. Er eingin skrivari á tingi, skal hin elsti tingmaður, ið inni er, vera fundarstjóri.

5 Skrivararnir verða valdir við lutbundnum vali sbr. § 3.

6 Skrivararnir halda gerðabók undir umsjón formannsins og skriva á hana tey mál, sum hava verið til viðgerðar á fundum, og úrslit teirra. Í byrjan funda skal gerðabók frá síðsta fundi verða lisin og undirskrivað av formanni og skrivara. Mótmæli viðvíkjandi gerðabókini skulu straks setast fram, og verður so avgerð at taka við atkvøðugreiðslu uttan kjak og eftir uppskoti formannsins.

7 Við atkvøðugreiðslu telja skrivararnir atkvøðurnar, tá teir fyrst sjálvir hava greitt atkvøðu. Úrslitið siga teir formanninum, sum so kunnger tinginum tað. Skrivararnir skifta starvið sín ámillum í samráð við formannin.

8 Formaðurin ásetir, áðrenn hvør fundur er lokin, dagsskrá fyri næsta fund. Tó kann skráin ásetast eftir samtykt tingsins, um 6 tingmenn krevja tað skrivliga og gera uppskot til serstaka dagsskrá.

Tá dagsskrá ikki er ásett eftir tingsamtykt, kann formaðurin broyta røðina á teimum málum, sum eru á dagsskrá ella taka mál av dagsskrá, tá ið hann sigur tinginum orsøkina, men hann kann ikki uttan samtykt tingsins eftir § 38 taka upp mál, sum ikki eru á dagsskrá.

Nevndir.

9 Tingið kann skipa fastar nevndir, har mál, ið saman hoyra, verða beind í, og nevndir fyri einstøk mál. Til hesar kunnu eisini seinri nýggj mál verða víst, tá tey eru knýtt til ella eru skyld við hitt fyrra málið. Eitt mál kann verða víst til nevndar á einum hvørjum viðgerðarstigi ella verða víst til rannsóknar í einari nevnd, ið fyrr er sett. Verður hetta gjørt, tá ein viðgerð er byrjað, verður viðgerðin steðgað.

10 Í hvørjari løgtingssetu, tá tingið er sett, verða skipaðar hesar fóstu nevndir:

1. Figgjarnevnd við 7 tingmonnum, ið situr til næstu vanligu tingsetu.
2. Nevnd við 3 tingmonnum viðvíkjandi umsóknum.
3. Nevnd við 3 tingmonnum til viðgerðar av frágreiðslu frá landsstýrinum.

11 So skjótt nevndin kemur saman, velur hon formann, og hann skal vera framsøgumaður, um nevndin ikki samtykkir annað. Nevndin ger umhugsan sína til framleggingar. Ikki má mál takast til umrøðu, fyrrenn minst 2 samdøgur aftaná, at nevndarumhugsan varð framløgd.

Framlöga.

12 Øll nevndar-, tingmanna-, landsstýrismanna- ella ríkisumboðsmannsins framlöga skal vera so ríkilig, at hvör tingmaður fær sítt eintakið.

Broytingaruppskot.

13 Broytingaruppskot til uppskot, sum eru til viðgerðar, skulu verða givin tingformanni í hendi í so góðari tíð, at tey kunnu verða framlögd á fundi dagin fyri, tey koma til umröðu. Broytingaruppskot um býti av atkvöðugreiðsluni viðvíkjandi einari lóggrein ella einum öðrum upprunaligum uppskoti kann tó setast fram munnliga, líka til greinin ella uppskotið fer til atkvöðugreiðslu. Undirbroytingaruppskot kann tingmaður bera fram við byrjan av tí fundi, tað skal verða tikið til umröðu. Øll nevndin kann eisini bera fram broytingaruppskot við sama stutta freisti, men aðrir einans tá tingið samtykkir tað. Við samtykt tingsins kunna eisini broytingaruppskot og undirbroytingaruppskot, ið verða borin fram á fundi, koma til viðgerðar. Undirbroytingaruppskot hevur hvör tingmaður einsæris rætt til at bera fram (sbr. § 17).

Tá ið eitt uppskot, broytingaruppskot ella undirbroytingaruppskot verður aftur tikið, hevur annar tingmaður loyvi at taka tað uppaftur.

Lógaruppskot.

14 Lógaruppskot skal hava lógsnið.

Uppskot kann verða sett fram av landsstýrismanni, ríkisumboðsmanninum (í felagsmáli) ella einum ella fleiri tingmonnum, og boðað verður frá tí á lögtingsfundi. Tingformaðurin gevur uppskotsmanninum høvi at bera tað fram.

Talutíðin fyri hann, ið framber, er upp til ½ tíma. Tó kann formaðurin um neyðugt leingja röðutíðina.

Uppskotini skulu verða býtt tingmonnum í seinasta lagi 2 dagar undan fyrstu viðgerð.

Lógaruppskot skal hava 3 viðgerðir á tingi.

15 Við fyrstu viðgerð verður uppskotið umrött í síni heild. Tó kann boðað verða frá ætlan um broytingaruppskot og stutt rött um tað. Loyvt er ongum undir hesari viðgerð at tala meir enn tvær reisur, tó eru landsstýrismenn og ríkisumboðsmaðurin undantiknir. Talutíðin er fyri framsögumenn flokkanna: fyrstu ferð ¾ tími, aðru ferð 15 minuttir; fyri aðrar tingmenn: fyrstu ferð 30 minuttir, aðru ferð 10 minuttir; fyri landsstýrismenn og ríkisumboðsmannin: fyrstu ferð ¾ tími, aðru ferð 15 minuttir og hvörja fylgjandi ferð 10 minuttir. Formaðurin kann harumframt geva tingmanni orðið til at gera stutta rættleiðing.

Um tingmaður talar longur enn loyvt, tekur formaðurin orðið frá honum aftaná einaferð at hava mint hann á, at tíðin er úti. Um so verður, kann ávarandi ikki aftur fáa orðið í sama máli.

Um málið er rúgvumikið, ella aðrar serstakar orsakir tala fyri, kann formaðurin loyva leingjan av teimum talutíðum, ið eru ásettar í hesari grein. Áheitan um hetta verður at bera fram fyri formannin, áðrenn viðgerðin byrjar.

Tá ið málið er umrött á henda hátt, ger tingið av, um lógaruppskotið skal koma til aðru viðgerð.

16 Við aðru viðgerð, ið ikki má fara fram, fyrrenn 3 dagar aftaná 1. viðgerð, kunnu verða umrödd bæði lógaruppskot í síni heild, einstakar greinir og framsett broytingaruppskot.

Tingmenn mugu undantikið »stuttar rættleiðingar« (smbr. § 15, 1. stk.) bert tala tvær reisur. Framsögumenn fyri nevndir, fyri ein meiriluta ella fyri ein minniluta í nevndini og framsögumaður fyri flokk, ið er uttannevndar, megu 1. ferð teir hava orðið, tala hálvan tíma, aðru ferð 15 minuttir. Aðrir tingmenn mugu bert tala atvikavist 20 minuttir og 10 minuttir. Talutíðin fyri limir landsstýrisins og ríkisumboðsmannin er fyrstu ferð 1 tími, aðru ferð ½ tími og so 10 min.

Reglan í § 15, 2. stk., verður tilsvarandi nýtt við aðru viðgerð av lógaruppskotinum.

Beint aftaná umröðuna verður atkvött um greinir lógaruppskotsins og tey framsettu broytingaruppskot.

At enda verður avgjört við atkvöðugreiðslu, um lógaruppskotið, so vorðið, skal fara til 3. viðgerð.

17 Triðja viðgerð má ikki fara fram fyrr enn 3 dagar aftaná aðru viðgerð. Til 3. viðgerð kunnu broytingaruppskot bert verða framsett að viðgerðarnevndini, av meiriluta ella minniluta í nevndini, ella av 4 tingmonnum í felag (smbr. tó § 13 um undirbroytingaruppskot). Broytingaruppskot og tær greinir, tey eru framsett til, verða at umröða fyrst.

Viðvikjandi broytingaruppskotum kann nevndarframsögumaðurin og ein framsögumaður fyri hvönn av hinum flokkunum við hesa viðgerð fáa orðið tvær ferðir hvör, fyrru ferð 15 minuttir, aðru ferð 5 minuttir. Aðrir tingmenn kunna fáa orðið einaferð í 5 minuttir. Landsstýrismenn og ríkisumboðsmaðurin kunnu tala fyrstu ferð 15 minuttir, hvörja fylgjandi ferð 5 minuttir.

Broytingaruppskotini koma fyrst til atkvöðugreiðslu.

At enda kann tingið stutt umröða lógaruppskotið so vorðið og atkvöðuháttin. Til hesa umröðu fær eingin meira enn 5 minuttir.

So fer fram atkvöðugreiðsla um endaligu samtykt tingsins av lógaruppskotinum.

Reglan í § 15, 2. stk., verður tilsvarandi nýtt til triðju viðgerðar av lógaruppskotinum.

Samtykt lógaruppskot verða undirskrivað av formanninum og öðrum skrivara og send lögmanni.

Onnur sjálvstöðug uppskot.

18 Onnur sjálvstöðug uppskot enn lógaruppskot verða at skriva sum uppskot til samtyktar. Boðað verður frá teimum á fundi. Um viðgerðarhátturin ikki serstakliga er ásettur í tingskipanini, fyriskipar tingið á einum seinri fundi eftir uppskoti frá formanninum, á hvönn hátt hesi mál verða at viðgera. Tó kann einki uppskot verða samtykt á sama fundi, sum hevur tikið viðgerð um viðgerðarháttin.

Fyrispurningar.

19 Ynskir tingmaður at fáa alment mál til umröðu og krevja frágreiðing tí viðvikjandi frá einum ella fleiri landsstýrismonnum ella ríkisumboðsmanninum, verður hetta at skipa við einum fyrispurningi, ið væl greiddur verður givin formanninum í hendi. Formaðurin boðar frá fyrispurninginum á sama ella fyrstkomandi fundi. Á næsta fundi ger tingið av, um fyrispurningurin kann verða framsettur. Um loyvi — sum skal vera uttan umröðu — verður givið, sigur formaðurin ávarandi landsstýrismanni ella -monnum ella ríkisumboðsmanninum frá orðaljóðinum. Fyrispurningurin verður framsettur og viðgjördur á seinri fundi, tó í seinasta lagi vikudagin aftaná, at tingið hevur játtað viðgerð. Um hann, ið spurdur verður, heldur, at almenn umröða av málinum í lötuni verður landinum til bága, gevur hann fyrispyrjaranum boð um hetta. Viðgerðin verður so goymd. Talutíðin er samsvarandi reglunum í § 15.

Afturtöka, avvísing, yvirgongd til næsta mál á dagsskránni.

20 Uppskot kunnu á hvörjum viðgerðarstigi verða afturtikin. Beint aftaná at afturtöka er boðað tinginum, spyr formaðurin, um uppskotið verður upptikið av tingmanni.

21 Uppskot ella broytingaruppskot kunnu eftir áheitan frá tingmanni verða burturvíst. Áheitanin verður at seta fram, áðrenn annar tingmaður enn hann, ið bar uppskotið fram, hevur havt orðið. Tingið avger so uttan orðaskifti, um tað verður at burturvísa.

22 Undir hvörjari umröðu kann verða sett fram nærri greint krav um yvirgongd til næsta mál á dagsskránni (greind dagsskrá). Hetta krav má tó skrivliga verða boðað formanninum, áðrenn tað verður viðgjört. Broytingaruppskot og undirbroytingaruppskot til kravið kunnu verða sett fram skrivliga á sama fundi undir viðgerðini.

Um tílík greind dagsskrá ikki verður sett fram í sambandi við ein fyrispurning (§ 19), men undir almennari viðgerð á tingi, eru talutíðirnar, undantikið »stuttar rættleiðingar«, hesar: uppskotsframberarin og ein framsögumaður fyri hvönn av hinum flokkunum kunnu fáa orðið tvær reisur, atvikavist ½ tíma og 15 minuttir. Aðrir tingmenn kunnu fáa orðið tvær reisur, atvikavist 15 minuttir og 5 minuttir. Talutíðin er fyri landsstýrismenn og ríkisumboðsmannin fyrstu ferð 45 minuttir, aðru ferð 15 minuttir og hvörja fylgjandi ferð 5 minuttir.

Umsóknir.

23 Eingin umsókn kann verða flýdd tinginum uttan av tingmanni. Til umsóknar verða roknað bæði bönarbröv, adressur, kærur og líknandi áheitanir frá monnum, ið ikki eru tingmenn. Tá ið formaðurin hevur boðað frá umsóknini á fundi, verður hon av formanninum eftir samráð við ta í § 10, 2 pt. settu nevnd beind til nevndarviðgerð.

Nevndin, ið umsóknin er beind til, gevur, serstakt ella í samband við aðrar umsóknir, álit í málinum, og ger av, um hon heldur orsök vera til at seta uppskot fram fyri tingið. Verður uppskot sett fram, fer tað til aðru viðgerð eftir reglunum um aðru viðgerð av lógaruppskotum; verður einki uppskot sett fram, er loyvt hvörjum tingmanni at seta fram uppskot til samtyktar viðvíkjandi umsóknini (smbr. § 18).

Umröðan.

24 Tingmaður, sum hevur biðið um orðið og fingið tað, skal röða frá talarapalli tingsins.

25 Loyvi formannsins krevst til upplestur.

26 Formaðurin gevur tingmonnum orðið í teirri röð, sum teir hava biðið um tað; tó kann hann gera undantak frá hesum viðvíkjandi framsögumonnunum fyri teir ymsu flokkarnar eins og fyri at lata ymsar hugsanir skifta ella orðadrátt um ávís punkt enda, eins og hann kann geva tingmanni orðið uttanum skipanina til at gera stutta rættleiðing. Landsstýrismonnum og ríkisumboðsmanninum er heimilt at krevja orðið, so ofta teim lystir. Annars skulu teir fylgja tingskipanini.

27 Tingmaður skal geva seg undir avgerð formannsins í öllum, sum viðvíkir tí at halda góðan tingsið, og kann eisini vísa formanninum á, tá ið góður tingsiður ikki verður hildin av öðrum. Tá ið ein tingmaður á sama fundi er átalaður tvær ferðir fyri óskil, kann tingið eftir uppskoti formannsins nokta honum at fáa orðið aftur á sama fundi. Verður ófriður, steðgar formaðurin fundinum ella um neyðugt endar hann.

28 Viðmælis- ella mótmælisrómur er ósiður á tingi.

29 Heldur formaðurin, at umröðurnar gerast ov mikið langröknar, kann hann skjóta upp, at tær verða endaðar, og tingið tekur tá avgerð av hesum uttan umröðu. Somuleiðis kunnu 4 tingmenn krevja, at greidd verður atkvöða um, antin umröðurnar skulu enda ella ikki. Növnini á hesum tingmonnum skulu skrivast í gerðabókina.

Val og aðrar atkvöðugreiðslur.

30 Tingið kann ikki gera nakra samtykt, tá ið ikki meiri enn helmingur tingmanna er á fundi og fyri.

31 Formaðurin ræður fyri, hvussu atkvöðugreiðslan verður skift, og hvussu hon fer fram, tó ræður tingið fyri hesum, um 4 tingmenn krevja tað. Formaðurin og ein av hinum 4 tingmonnunum kunnu hvör taka til orða einaferð um hetta.

32 Formaðurin hevur heimild til, tá ið hann kann ætla, at allir eru á einum máli, at gera kunnugt, at uppskotið er samtykt uttan atkvöðugreiðslu, um eingin krevur tílíka, tó undantikið hina avgerandi samtykt av lógaruppskoti ella öðrum sjálvstöðugum uppskoti.

Annars fer atkvöðugreiðslan fram á tann hátt, at tingmenn reisa seg úr sæti, og

atkvøða eigur altíð at roynast við og ímóti. Er atkvøðugreiðslan fallin so, at ikki nóg nógvar atkvøður eru greiddar, kann formaðurin lata navnakall fara fram. Somuleiðis er formanni heimilt at lata atkvøðugreiðslu fara fram við navnakalli annaðhvørt alt fyri eitt ella, um atkvøðugreiðsla er áður farin fram, men tykist honum eftir frásøgn skrivaranna ógreið. Somuleiðis kunnu 4 tingmenn krevja navnakall, áðrenn atkvøðugreiðslan byrjar, og skulu nøvn teirra verða skrivað í gerðabókina.

33 Lutfallsval verður at nýta, har meir enn ein maður skal verða valdur. Mannagongdin er henda: Tingmenninir verða at býta í flokkar hvør fyri seg umfatandi teir, sum í einstøkum máli, fyri eina tíð ella fyri fyrst, hava sagt formanninum frá, at teir vilja greiða atkvøðu í felagsskapi.

Limatalið á hvørjum flokki verður so skrivað á ein serstakan lista. Talið verður býtt á listanum við 1, 2, 3 o. s. fr., til atkvøðutalið hjá hvørjum lista er býtt við einum so stórum tali, sum talið av monnum, sum hægst kunnu ætlast at falla til hansara. Hitt størsta av lutatølunum, ið á henda hátt kemur fram, gevur tí flokki, sum lutast tí, rætt til at fáa fyrsta mann millum hinar valdu, hitt næststørsta gevur rætt til at fáa næsta mann o. s. fr., til fullskipað er. Um lutatølini eru javnstór, skal lutakast gera av, hvør listi fær mannin. Tá ið tað á henda hátt er funnið, hvussu mangar hvør flokkur, sum er uppgivin formanninum, skal hava við valið, skal hvør tílíkur flokkur sum skjótast siga formanninum frá, hvørjar hann vil velja, og teirra nøvn kunnger formaðurin fyri tinginum.

Val av teimum almennu umboðsmonnum, sum løgtingið hevur at kjósa, fer fram eftir munnligum uppskoti frá tingmanni, tá ið 4 av teimum tingmonnum, sum eru á fundi, eru á einum máli harum. Annars verður valt skrivliga.

Tá ið einans ein maður skal veljast, krevst meira enn helmingur tingmanna fyri. Verður einki tílíkt atkvøðutal nátt við fyrsta kosningi, skal verða valt av nýggjum við óbundið val. Fær heldur ikki tá nakar nóg nógvar atkvøður, skal verða val millum tveir. Við triðju atkvøðugreiðslu verður valt millum teirra, ið fingu flestar atkvøður við 2. atkvøðugreiðslu og um fleiri fingu javnnógvar atkvøður við val, ræður lutakast. Um teir báðir við hina bundnu atkvøðugreiðsluna eisini fáa javnnógvar atkvøður, ræður lutakast.

Atkvøðuseðil er uttan gildi, tá ið hann hevur fleiri nøvn enn menn, ið skulu verða valdir, ella nakað navn, sum er ógreiniligt ella óviðkomandi.

34 Uppskot kann ikki verða broytt á sama fundi, sum tað er samtykt. Fyri at broyta eitt av tinginum í somu tingsetu avgerandi samtykt uppskot krevst, at minst $^3/_5$ av øllum tingmonnum greiða atkvøðu fyri.

Fundarskipan.

35 Fundir tingsins skulu haldast fyri opnum durum. Tó kann formaðurin ella 4 tingmenn krevja, at allir áhoyrarar skulu fara út, og ger tá tingið av, um málið skal til umrøðu fyri opnum ella afturlatnum durum.

36 Formaðurin skipar fyri atgongdini til fundar fyri opnum durum. Um áhoyrarar ikki eru kvirrir, kann formaðurin vísa út teimum, ið gera óljóð, og um tørvur er á, øllum áhoyrarunum.

Farloyvi.

37 Tingmaður hevur fundarskyldu, uttan so at hann hevur lógligt forfall ella farloyvi.

Hann skal senda formanninum boð um forfall, og formaðurin ger tinginum hetta kunnugt.

Fer maður frá sum tingmaður, skal varamaður taka sæti á tingi. Tingið kann samtykkja, at varamaður bráðfengis tekur sæti á tingi, tá ið tingmaður boðar formanninum, at hann vegna sjúku, burturferð í almennum starvi ella av aðrari orsøk í minsta lagi í ein mánað ikki kann luttaka í tingfundum. Tingið gevur honum so farloyvi. Tingsamtyktin verður gjørd uttan umrøðu eftir munnligum uppskoti frá formanninum. Starv varamannsins endar, tá ávarandi tingmaður boðar formanninum frá, at hann aftur kann møta á tingi.

Frávik.

38 Eftir uppskoti frá formanninum ella eftir skrivligum uppskoti frá 6 tingmonnum kunnu í sera átroðkandi førum áðurnevndu reglur verða fráviktar, um tær ikki hvíla á reglum í stýrisskipanarlógini, tá minst helvtin av tingmonnum greiða atkvøðu.

13. Maj — Lagtingslov (Nr. 1) om FÆRØERNES STYRELSESORDNING I SÆRANLIGGENDER.

I Overensstemmelse med Vedtagelse af Færöernes Lagting stadfæster og kundgör *Lagmanden* følgende Lagtingslov:

1 Færöerne udgör inden for Rammerne af Rigslov Nr. 137 af 23. Marts 1948 og Kundgörelse Nr. 11 af 31. Marts 1948 om Færöernes Hjemmestyre et selvstyrende Folkesamfund i det danske Rige.

2 Lovgivningmyndigheden i færöske Særanliggender er hos Lagtinget.

3 Lagmanden stadfæster og kundgör de Love, der vedtages i Henhold til § 2.

Disse Love, der affattes paa Færösk og Dansk, benævnes Lagtingslove.

Til Stadfæstelsen kræves Underskrift af Lagmanden sammen med en anden Landsstyresmand.

4 Lagtinget udnævner Landsstyret.

De nærmere Regler herfor vil være at fastsætte ved Lagtingslov.

Landsstyrets Formand benævnes Lagmand.

5 Landstyret er ansvarligt for Forvaltningen af Særanliggenderne. Landsstyrets Ansvarlighed bestemmes nærmere ved Lagtingslov.

6 Alle Lovforslag og vigtigere Foranstaltninger skal behandles af Landsstyret.

Ethvert Medlem skal afgive sit Votum til Protokollen. Beslutning tages ved Stemmeflerhed. Ved Stemmelighed er Lagmandens Stemme afgörende.

7 Lagmanden sammenkalder Lagtinget til ordentlig Samling hvert Aars Olajdag, 29. Juli, efter afholdt Gudstjeneste. Er denne Dag Söndag, sættes Tinget den følgende Dag.

Lagtingets Möder er offentlige, dog kan Tinget i enkelte Tilfælde beslutte Behandling af en Sag for lukkede Döre.

Lagmanden tager Bestemmelse om, hvornaar Lagtinget skal slutte. Dette kan dog ikke ske, förend der er tilvejebragt Lovhjemmel for Skatternes Opkrævning og for Afholdelse af Lagtingets Udgifter.

Lagmanden kan indkalde Lagtinget til overordentlig Samling, og hertil er han pligtig, naar mindst Halvdelen af Lagtingets Medlemmer forlanger det, for saa vidt ikke Tingets Samling er udsat i Henhold til § 8.

8 Lagmanden kan udsætte det ordentlige Lagtings Möder paa bestemt Tid, dog ikke uden Lagtingets Samtykke længere end 2 Maaneder.

9 Lagmanden oplöser Lagtinget, naar der herom foreligger Lagtingsbeslutning, og udskriver straks efter nye Valg.

Tinget træder igen sammen inden een Maaned, efter at Valget har fundet Sted.

10 Landsstyret kan for Lagtinget fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

11 Landsstyret udnævner og afskediger de Tjenestemænd, som ifölge Lagtingslov er knyttet til det færöske Hjemmestyre.

Tjenestemændenes Lönninger, Pension m. v. bestemmes ved Lagtingslov.

12 Valgret og Valgbarhed til Lagtinget har enhver Mand og Kvinde, som har fyldt sit 21. Aar, har Indfödsret og har fast Bopæl paa Færöerne, medmindre vedkommende ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, uden at denne Virkning af Dommen er bortfaldet. En strafbar Handling kan ikke anses for vanærende, med mindre domfældte paa Gerningstiden var fyldt 18 Aar, og der er idömt ubetinget Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover. Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, ejheller naar der er forlöbet 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Lösladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring,

Valgret og Valgbarhed har heller ikke den, der nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er en eftergivet eller tilbagebetalt, eller er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggörelse.

Ingen kan udöve Valgret uden at være optaget paa Valglisten.

13 Nærmere Regler om Lagtingsvalg fastsættes ved Lagtingslov.

14 Lagtinget afgör Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

15 Lagtinget vælger selv sin Formand og Næstformand. Valget sker ved Forholdstalsvalg.

16 Lagtingets Medlemmer vælges paa 4 Aar. De faar et Vederlag, hvis Störrelse bestemmes ved Lagtingslov.

17 Lagtingets Samlingssted er Thorshavn. I overordentlige Tilfælde kan dog Lagmanden sammenkalde Tinget til Möder paa andet Sted paa Færöerne.

18 Tinget kan af sine Medlemmer nedsætte Kommissioner til at undersöge almenvigtige Sager. Saadanne Kommissioner er berettiget til at fordre sig forelagt skriftlige eller mundtlige Oplysninger, saavel af private Borgere som af offentlige Myndigheder.

Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv sker ved Forholdstalsvalg.

19 Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lagtingslov, ejheller noget Laan, som forpligter Lagtinget, optages eller nogen Lagtinget tilhörende fast Ejendom eller Brugsret over saadanne afhændes uden ifölge Lagtingslov.

20 I hver ordinær Lagtingssamling forelægger Landsstyret inden 1. September Forslag til Finanslov for det följende Finansaar.

Finansaaret regnes fra 1. April til 31. Marts.

Kan Behandlingen af Finanslovsforslaget ikke ventes tilendebragt inden Finansaarets Begyndelse, forelægger Landsstyret Forslag til en midlertidig Bevillingslov med dertil hörende Skattelove, saaledes at Landshusholdningen uforstyrret kan fortsætte og paatagne Forpligtelser opfyldes.

21 Forinden Finansloven eller en midlertidig Bevillingslov er vedtaget af Lagtinget, maa Skatter ikke opkræves.

Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i den paa Anvisningstiden gældende Finanslov eller anden gældende Bevillingslov. De ved Finanslov eller ved anden Bevillingslov fastsatte Bevilinger kan kun udbetales i det Finansaar, i hvilket Finansloven gælder. Dog kan Landsstyret i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder efter Finansaarets Udlöb (Supplementsperioden) anvise Belöb, som maatte være bevilgede paa Finansloven for det forlöbne Aar.

22 Lagtinget vælger een eller flere lönnede Revisorer. Disse gennemgaar de aarlige Regnskaber og paaser, at samtlige Landets Indtægter er opfört deri, og at ingen Udgift uden Hjemmel i Finanslov eller anden Bevillingslov har fundet Sted. De kan fordre sig alle fornödne Oplysninger og Aktstykker meddelt. Landsstyret kan ved Bekendtgörelse fastsætte nærmere Regler for deres Virksomhed. De aarlige Regnskaber med Revisorernes Bemærkninger forelægges Lagtinget til Behandling og Afgörelse.

Forandringer i disse Bestemmelser kan ske ved Lagtingslov.

23 Intet Lovforslag kan endeligt vedtages, forinden det tre Gange har været behandlet i Lagtinget.

24 Saa længe Lagtinget er samlet, kan ingen Lagtingsmand tiltales eller underkastes Fængsling af nogen Art uden Lagtingets Samtykke, med mindre han er grebet paa fersk Gerning.

For sine Ytringer i Lagtinget kan intet af dets Medlemmer uden Tingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

25 Landsstyrets Medlemmer og Rigsombudsmanden har i Embeds Medför Adgang til Lagtinget og er berettigede til under Forhandlingerne at begære Ordet, saa ofte de skönner det paakrævet, idet de iövrigt har at iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udöver de kun, naar de tillige er Medlemmer af Lagtinget.

26 Lagtinget kan ikke tage tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede og stemmer for Forslaget.

27 Enhver Lagtingsmand kan med Lagtingets Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom afæske Landsstyrets Forklaring.

28 Intet Andragende maa overgives Lagtinget uden gennem dets Medlemmer eller Landsstyret.

29 Tinget fastsætter de nærmere Bestemmelser, der vedkommer Forretningsgangen.[1])

30 Forslag til Ændring i eller Tillæg til denne Lov kan fremsættes i Lagtinget i ordentlig eller overordentlig Samling. Vedtages Forslaget, oplöses Tinget, og Nyvalg afholdes. Bliver Forslaget vedtaget af det nyvalgte Ting, bliver det at stadfæste.

31 Denne Lov træder straks i Kraft.

13. Maj — Lögtingslóg nr. 1 um STÝRISSKIPAN FØROYA Í SERMÁLUM.

Samsvarandi samtykt Föroya Lögtings staðfestir og kunnger *Lögmaður* hesa lögtingslóg:

1 Föroyar eru innanfyri markið í ríkislóg nr. 137, 23. mars 1948, og kunngerð nr. 11, 31. mars 1948, um Föroya heimastýri sjálvstýrandi tjóð í danska ríkinum.

2 Lóggávuvaldið í föroyskum sermálum er hjá Lögtingi.

3 Lögmaður staðfestir og kunnger lógirnar, ið samtyktar eru sambært § 2.

Hesar lógir, ið verða at orða á föroyskum og donskum, nevnast lögtingslógir.

Til staðfestingina krevst undirskrift av lögmanni saman við øðrum landsstýrismanni.

4 Lögtingið setur landsstýrið.

Nærri reglur hesum viðvíkjandi verða at áseta við lögtingslóg.

Formaður landsstýrisins verður nevndur lögmaður.

5 Landsstýrið stendur til svars fyri umsitingini av sermálunum. Ábyrgd landsstýrisins verður nærri ásett við lögtingslóg.

6 Í landsstýrinum skulu viðgerast øll lögtingsuppskot og týdningarmiklar fyriskipanir.

Hvör landsstýrismaður gevur sína stöðu til gerðabókina. Avgerð verður tikin við atkvöðumeiriluta. Um atkvöðurnar standa á jövnum, ræður atkvöða lögmannsins.

7 Lögmaður stevnir Lögtingi til vanliga tingsetu hvört ár Ólavsökudag 29. juli, eftir at gudstænasta er hildin. Er hesin dagur sunnudagur, verður tingið sett dagin eftir.

Fundir Lögtingsins verða hildnir fyri opnum hurðum. Tó kann tingið í einstökum förum samtykkja viðgerð av máli fyri stongdum durum.

Lögmaður ásetir, nær tingið verður slitið. Hetta má tó ikki verða gjört, fyrr enn givin er lógarheimild til uppkrevjan av skattum og til gjald av útreiðslum Lögtingsins.

Lögmaður kann stevna tinginum til eykatingsetu, og hetta er hann skyldugur at gera, tá í minsta lagi helmingur av tingmonnum krevur tað, um ikki tingsetan er steðgað samsvarandi § 8.

8 Lögmaður kann í vanligari lögtingssetu leggja fundirnar niður ávísa tíð, tó ikki longur enn 2 mánaðar uttan samtykt tingsins.

9 Lögmaður loysir upp Lögtingið, tá ið tingsamtykt er gjörd tí viðvíkjandi, og skrivar út nýval beint aftaná.

Tingið kemur saman aftur innan mánað aftan á valið.

10 Landsstýrið kann leggja fyri Lögtingið uppskot til lógir og aðrar samtyktir.

11 Landsstýrið setir í og loysir úr embæti teir tænastumenn, sum samsvarandi lögtinglóg standa undir föroyka heimastýrinum.

Lönir, eftirlönir o. s. fr. hjá tænastumonnunum verða settar við lögtingslóg.

---

1) Jfr. Tingskipan Föroya Lögtings 5. Maj 1948.

12 Valrætt og valføri við løgtingsval hava menn og kvinnur, ið eru 21 ár, hava heimarætt og fastan bústað í Føroyum.

Valrætt og valføri hevur tó ikki tann, ið er kendur sekur í gerð, ið er vanærandi í almennari hugsan, um ikki henda fylgja av dóminum er burturfallin. Straffverd gerð virkar ikki vanærandi, uttan hin dømdi hevði fylt 18 ár, tá ið gerðin varð útint, og hevði fingið treytaleysan dóm til fongsul í minst 1 mánaðar, arbeiðshús ella trygdarvarðhald, og heldur ikki, tá ið 5 ár eru farin aftan á straffurin er útstaðin, avoldaður ella eftirgivin, ella eftir tað ávarandi endaliga er sloppin leysur úr arbeiðshúsi ella trygdarvarðhaldi.

Heldur ikki hevur hann valrætt ella valføri, sum fær ella hevur fingið fátækrastudnað, sum ikki antin er eftirgivin ella afturgoldin, ella hevur mist ræði yvir búgvi sínum orsakað av troti ella av, at hann er gjørdur ómyndigur.

Eingin kann atkvøða uttan hann er á vallistanum.

13 Nærri reglur um løgtingsval verða at áseta við lótingslóg.

14 Løgtingið avger gildi av vali tingmanna.

15 Løgtingið velur sjálvt formann og næstformann. Valið fer fram við lutfallsvali.

16 Løgtingsmenn verða valdir fyri 4 ár. Teir fáa samsýning, ið verður ásett við løgtingslóg.

17 Samkomustaður Løgtingsins er Tórshavn. Tá serstakt er áfatt, kann løgmaður tó kalla tingið saman til fundar á øðrum staði í Føroyum.

18 Tingið kann skipa nevndir av tingmonnum at kanna almenn týðandi mál. Tílíkar nevndir hava rætt at krevja skrivligar ella munnligar frágreiðingar frá privatum borgarum eins og frá almennum embætismonnum.

Val av nevndarmonnum og umboðum fer fram við lutfallsvali.

19 Eingin skattur má verða álagdur, broyttur ella avtikin uttan við løgtingslóg. Lán, ið skuldbindur Løgtingið, má ikki verða tikið, og má heldur ikki søla ella onnur latan av hendi av fastognum landsins ella nýtslurætti teirra fara fram uttan samsvarandi løgtingslóg.

20 Í hvørjari vanligari tingsetu leggur landsstýrið innan 1. september fram uppskot til fíggjarlóg fyri komandi fíggjarár.

Fíggjarárið er frá 1. apríl til 31. mars.

Um viðgerðin av uppskotinum til fíggjarlóg ikki kann ætlast at verða liðug, áðrenn fíggjarárið byrjar, leggur landsstýrið fram uppskot til bráðfengis fíggjarlóg við hartil hoyrandi skattalógum, soleiðis at húshald landsins ótarnað kann fara fram og átiknar skyldur verða hildnar.

21 Áðrenn fíggjarlóg ella bráðfengis fíggjarlóg er samtykt á Løgtingi, má skattur ikki verða kravdur.

Eingin útreiðsla má verða goldin, ið ikki er heimilað í fíggjarlóg, galdandi, tá ið útreiðslan verður ávíst, ella í aðrari galdandi heimildarlóg. Tær játtanir, ið eru ásettar í fíggjarlóg ella aðrari heimildarlóg, mega bert verða goldnar í tí fíggjarári, sum fíggjarlógin er galdandi. Tó kann landsstýri í tíðarskeiði inntil 3 mánaðir, aftan á fíggjarárið er endað ávísa pening, ið er játtaður á fíggjarlógini fyri árið, ið fór.

22 Løgtingið velur ein ella fleiri løntar roknskapargrannskarar. Teir grannska ársroknskapirnar og ansa, at inntøkur landsins allar eru taldar, og at einki er goldið uttan heimild í fíggjarlóg ella aðrari heimildarlóg. Teir kunna krevja at fáa allar upplýsingar og øll skjøl, ið teimum tørva. Landsstýrið kann við kunngerð seta nærri reglur fyri virki teirra. Ársroknskapirnir við viðmerking grannskaranna verða at leggja fyri Løgtingið til viðgerðar og samtyktar.

Broytingar í hesum reglum kunna verða gjørdar við løgtingslóg.

23 Einki lógaruppskot kann verða endaliga samtykt uttan at hava fingið 3 viðgerðir á tingi.

24 Meðan Løgtingið situr, má løgtingsmaður ikki uttan tingsins samtykt verða átalaður ella settur fastur á nakran hátt, uttan so er, at hann verður tikin í brotsgerð.

Eingin løgtingsmaður kann uttan tingsins samtykt verða kravdur til svars uttanlings fyri tað, hann hevur talað innantings.

25 Landsstýrismenn og ríkisumboðsmaður eiga embætis vegna atgongd til Lögtingið og rætt til á fundum at taka til orða, tá ið teir halda tað verða neyðugt, men skulu annars halda tingskipanina. Atkvøðurætt hava teir bert, tá ið teir eisini eru lögtingsmenn.

26 Lögtingið kann ikki gera samtykt um nakað mál, uttan at meiri enn helmingurin av tingmonnum er á fundi og fyri málinum.

27 Heimilað er hvörjum lögtingsmanni við tingsins loyvi at leggja fram til viðgerðar almenn mál og hesum viðvíkjandi krevja frágreiðing frá landsstýrinum.

28 Eingin umsókn verður lögd fyri lögtingið, uttan tingmaður ella landsstýrið flytur hana fram.

29 Tingið ásetur nærri reglur tingskipanini viðvíkjandi[1]).

30 Uppskot til broytingar ella uppískoyti til hesa lóg kunnu verða lögd fyri Lögtingið í vanligari tingsetu ella eykatingsetu. Um uppskotið verður samtykt, verður tingið upployst, og nýval fer fram. Verður uppskotið samtykt av hesum nývalda tingi, verður tað at staðfesta.

31 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

13. Maj — Lagtingslov (Nr. 2) om FÆRØERNES FORVALTNING.

1 Den udövende Myndighed over og Forvaltningen af Færöernes Særanliggender er hos Landsstyret.

2 Særanliggender er de Sager, og Sagsomraader, der med Hjemmel i Rigslov Nr. 137 af 23. Marts 1948 og Kundgörelse Nr. 11 af 31. Marts 1948 om Færöernes Hjemmestyre er henlagt til det færöske Hjemmestyre.

3 Landsstyret bestaar af Lagmanden, der er Styrets Formand, samt af to eller flere andre Landsstyresmænd.

Landsstyret udpeger blandt sine Medlemmer den, der i Lagmandens Forfald vil have at udföre Lagmandens Funktioner.

4 Lagmanden vælges af Lagtinget.

Valgbar er enhver, der opfylder Betingelserne for Valgbarhed til Lagtinget.

Valget finder Sted som Flertalsvalg efter de Regler, der ifölge Lagtingets Forretningsorden gælder ved Valg af Enkeltmænd, jfr. Forretningsordenens § 33.

5 De övrige Landsstyresmænd vælges af Lagtinget efter Forslag fra Lagmanden.

6 Landsstyrets Funktionsperiode falder sammen med Lagtingets Valgperiode. Efter hvert Lagtingsvalg skal Valg eller Genvalg af Landsstyret finde Sted. Landsstyret har Pligt til at fungere, indtil nyt Landsstyre er valgt.

I Tilfælde af, at Stillingen som Lagmand eller som anden Landsstyresmand maatte blive ledig i Löbet af Valgperioden, vælger Lagtinget ny Mand til Landsstyret for Resten af Valgperioden efter samme Regler som ovenfor i §§4 og 5 anfört.

7 Lagmanden og de andre Landsstyresmænd oppebærer Lön som fastsat ved Lagtingslov,jfr. § 11 i Lagtingslov om Færöernes Styrelsesordning i Særanliggender.[2])

8 Landsstyret har sit Sæde i Thorshavn. Det træder sammen saa hyppigt, Lagmanden skönner dette paakrævet, eller naar en af de övrige Landsstyresmænd kræver dette.

Beslutninger træffes ved Stemmeflerhed. Ved Stemmelighed er Lagmandens Stemme afgörendé.

Over Möderne föres Forhandlingsprotokol, der ved Mödets Slutning underskrives af de mödte Landsstyresmænd.

9 Hver Landsstyresmand er ansvarlig overfor Lagtinget for rigtig og forsvarlig Udövelse af den Administration og Forvaltning, som er betroet ham.

Administrationen af de Omraader, der er underlagt Landsstyret, fordeler Landsstyresmændene imellem sig.

Lagmanden anviser alle Udbetalinger af Landskassen og paaser, at disse ikke overskrider de af Tinget givne Bevillinger.

---

[1]) Sbr. tingskipan 5. mai 1948.

[2]) Jfr. Ll. Nr. 5 af 14. Maj 1948.

10 Landsstyret ansætter de til Hjemmestyrets Forvaltning fornödne Tjenestemænd indenfor de Bevillinger, som er vedtaget af Lagtinget. Landsstyret bestemmer ved Instruks Tjenestemændenes Forvaltnings- og Embedsomraade.

11 Det paahviler Landsstyret at forelægge Tinget Forslag til Finanslov for Færöerne for det följende Finansaar, jfr. § 20 i Lagtingslov om Færöernes Styrelsesordning i Særanliggender.

12 Det paahviler Landsstyret at paase, at ingen Udgift afholdes, som ikke har Hjemmel i den paa Anvisningstiden gældende Finanslov eller anden gældende Bevillingslov. De ved Finanslov eller ved anden Bevillingslov fastsatte Bevillinger kan kun udbetales i det Finansaar, i hvilket Finansloven gælder, ligesom Overförsel fra en Post til en anden ikke kan finde Sted uden udtrykkelig Hjemmel hertil i Loven. Landsstyret har dog Ret til i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder efter Finansaarets Udlöb at anvise Belöb, som maatte være bevilgede paa Finansloven for det forlöbne Aar.

13 Lagtingets Regnskaber affattes for Finansaaret og skal aflægges paa den Maade og til den Tid, som er bestemt af Lagtinget.

14 Denne Lov træder straks i Kraft.

13. Maj — Lögtingslóg nr. 2 um UMBOÐSVALD FØROYA.

1 Umboðsvaldið viðvíkjandi föroyskum sermálum og umsitingin av teimum er hjá landsstýrinum.

2 Sermál eru tey mál og málsöki, ið samsvarandi ríkislóg nr. 137, 23. mars 1948, og kunngerð nr. 11, 31. mars 1948 um Föroya heimastýri eru lögd undir föroyska heimastýrið.

3 Landsstýrið er skipað við lögmanni, ið er stýrisins formaður, og 2 ella fleiri öðrum landsstýrismonnum.

Landstýrið velur sínámillum hann, sum skal vera í lögmannsins stað, tá ið lögmaðurin hevur forfall.

4 Lögtingið velur lögmannin.

Valförur er hann, ið uppfyllur treytirnar fyri valföri til Lögtingið.

Valið fer fram sum meirilutaval eftir teimum reglum, sum samsvarandi Lögtingsins tingskipan galda viðvíkjandi vali av einstakum manni, sbr. tingskipanina. grein 33.

5 Hinir landsstýrismenninir verða valdir av Lögtinginum eftir uppskoti frá Lögmanni.

6 Starvstíð landsstýrisins fellur saman við Lögtingsins valskeiði. Aftaná hvört lögtingval fer fram val ella afturval av landsstýrinum. Landsstýrið hevur skyldu at virka, inntil nýtt landsstýri er valt.

Um embætið sum lögmaður ella sum annar landsstýrismaður verður ósett í valskeiðinum, velur Lögtingið nýggjan mann í landsstýrið fyri ta tíð, sum eftir er av valskeiðinum, eftir somu reglum, sum nevndar eru frammanundan í §§ 4 og 5.

7 Lögmaður og hinir landsstýrismenninir fáa lön sum ásett við lögtingslóg, samanber § 11 í lögtingslóg um stýrisskipan Föroya í sermálum.[1])

8 Landsstýrið hevur setur sítt í Tórshavn. Tað kemur saman, so ofta lögmaðurin heldur tað vera neyðugt, ella tá ið ein av hinum landsstýrismonnunum krevur tað.

Avgerðir verða tiknar við atkvöðumeiriluta. Um atkvöðurnar standa á jövnum, er atkvöða lögmannsins avgerandi.

Viðvíkjandi fundunum verður hildin gerðabók, sum, tá ið fundurin er at enda, verður undirskrivað av teim móttu landsstýrismonnum.

9 Hvör landsstýrismaður hevur yvir fyri Lögtinginum ábyrgd av at rökja tað umboðsvald og ta umsitan, sum teimum er latin upp í hendur, beint og forsvarliga.

Umboðanina av teimum ökjum, ið eru undir landsstýrisins ræði, býta landsstýrismenn sín ámillum.

---

[1]) Sbr. ll. nr. 5, 14. mai 1948.

Lögmaður ávísir allar útreiðslur úr kassa landsins og ansar, at hesar útreiðslur eru ikki störri enn tær játtanir, sum tingið hevur samtykt.

10 Landsstýrið setur teir tænastumenn, sum törvur er á viðvíkjandi umsiting av heimastýrinum, innanfyri tær játtanir, ið eru givnar av Lögtinginum. Landsstýrið ásetir við reglugerð umsitingar- og embætisöki tænastumanna.

11 Landsstýrið hevur skyldu at leggja fyri tingið uppskot til fíggjarlóg fyri Föroyar fyri komandi fíggjarár, samanber § 20 i lögtingslóg um stýrisskipan fyri Föroyar í sermálum.

12 Tað er skylda landsstýrisins at ansa, at ongar útreiðslur verða goldnar, sum ikki hava heimild í fíggjarlóg, ið er galdandi, tá ávísan fer fram, ella í aðrari galdandi heimildarlóg. Tær játtanir, sum eru ásettar við fíggjarlóg ella aðrari heimildarlóg, kunnu bert verða goldnar í tí fíggjarári, tá fíggjarlógin er galdandi, eins og yvirflytan frá einum posti til annan ikki kann fara fram uttan greiniliga heimild til hetta í lógini. Landsstýrið hevur tó heimild til í einum tíðarskeiði av inntil 3 mánaðar, aftan á at fíggjarárið er lokið, at ávísa pening, sum er játtaður í fíggjarlógini fyri farna árið.

13 Roknskapir Lögtingsins verða at gera fyri fíggjarárið og verða at greiða á tann hátt og til tær tíðir, sum Lögtingið ásetir.

14 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

13. Maj — YVIRTØKA AV SERMÁLUM (Lögtingssamtykt).

Sambart heimastýrislógini nr. 137 av 23. mars 1948 og kunngerð av 31. í sama mánaði samtykkir tingið at leggja undir heimastýrið hesi mál og málsöki:

1. Föroya egna stýrisskipan innanfyri avmarkanina í nýskipanini.
   Harundir hoyrir — innan fyri nevndu avmarkan — ásetanir um lögtingið, lóg um val til tess, umsitingarvaldið, skapan, samtykkjan og staðfesting lögtingslóganna og kunngering teirra, setan av egnum tænastumonnum, avsetan teirra, tænastutreytir, lönir og eftirlönir teirra.
2. Kommunal mál.
   Harundir hoyra stjórnan av kommununum, eftirlit við teimum, kommunuskattur.
3. Byggingar- og brunamál, ætlanir yvir býir, húsaspurningar, leiguspurningar, fólkayvirlit.
4. Apotek.
5. Arbeiðarar, arbeiðaraviðurskifti, lærudreingir, hjálparmenn, frítíð.
6. Beinleiðis og óbeinleiðis skattur.
   Harundir hoyra eisini stempulgjöld, gjald av totalisatorspæli, gjald av serligum föroyskum happadrátti, meðan gjald fyri avgreiðslu, so sum skiftigjöld, rættarsportlar, tinglesingargjöld fara til tann, ið ber útreiðslurnar av ávarandi stovni.
7. Játtanarrætt og yvirhövur rætt til at ráða yvir öllum egnum inntökum. Skipan av roknskaparförslu, grannskoðan og decisión viðvíkjandi egnum inntökum og útreiðslum.
8. Góðkennan av havnagjöldum.
9. Skjalasövn, bókasövn, gripagoymslur.
   Undantikið frá hesum verða skjöl ríkisins; fyrivarni verður tikið viðvíkjandi skyldu til at lata prent til kgl. bókasavnið.
10. Friðan av byggningum og náttúrufriðan.
11. Tryggjan av strond, kanalir, vatnorkustöðir, samferðslumál, harundir vegir, jarnbreyt, sporvegir, fergur, buss- og farmakoyring.
    Motor- og ferðsluviðurskifti.
    Telefonmál í Föroyum.
    Elektrisk virki.
12. Landbúnaðarviðurskifti.

Harundir almenn búnaðarlóggáva, festi, leiga, sundurbýtan, útskifting, húsmannsbrúk, urtaalan, húsdjóraalan, urtagarðsbrúk, hjávinnur búnaðarsins, jarðarbót, skógrökt.
Djóralæknamál.
Fyriskipanir móti skaðadjórum.
Húsdjór, valdgerð, djóravernd, hundslóg.
Jakt og friðan av djórum á territoriinum.
Fiskiskapur og friðan av fiski á territoriinum.
Matrikulsmál.

13. Sjónleikar- og ljósmyndarloyvi, skemtunarmál. Innsavnan og burturlutan. Skipastrandingar og reki. Finningargóðs. Eitur, spreingievni, vápn.

14. Útgerðar-, framleiðslu- og býtingarmál. Prísansan, hámarksprísir. Skamtanir, rabat- og studningsskipanir. Tantiéme- og vinningarmark. Umfaran við vörum. Reglur um rúsdrekka. Reglur um afturlatingartíð. Matstovur og gistingarhús. Vinnumál Handils- og felagsskráseting. Skipaskráseting. Handilssemingsmenn, translatörar, dispachörar, vegarar, mátarar. Grannskoðarar. Goymsluhús. Kommissión, agentur, handilsferðamenn. Agentur fyri útlendsk handilsfelög. Bókførsla. Kreditfelög o. l., tryggingarfelög í Föroyum.

15. Yvirformyndarastova í Föroyum. Tinglesing. Ferðamannaviðurskifti. Expropriatión til serlig endamál. Ásetanir um framleiðslu av prenti. Serstakar ásetanir um serliga tíðarrokning. Val av almennum álitismonnum. Eins rættindi fyri menn og kvinnur.

Harumframt: Fólkaháskúlan. Navigatiónsskúlan.

Tingið samtykkir, at samráðingar skulu fara fram við danska ríkisstýrið viðvíkjandi B-málunum:

Ráevni í undirgrundini,
Radio,
Loftferðslu,
Eftirlit við inn- og útfluttningi.

14. Maj — Lagtingslov (Nr. 4) om VALG TIL FÆRØERNES LAGTING. (Indföjet i Bek. 24. Juni 1939).

14. Maj — Lagtingslov (Nr. 5) om LANDSSTYREMÆNDENES LØNNINGER.

1[1]) Der tilkommer Lagmanden et aarligt Vederlag paa 12.000 Kr. og de andre Landsstyresmænd hver et aarligt Vederlag paa 10.000 Kr. Udover disse Beløb ydes almindeligt Honorartillæg.

Naar en Landsstyresmand fratræder Stillingen, tillægges der ham, for saa vidt han gaar over i anden Virksomhed med Lön af ikke over 80 % af den Lön, han havde som Landsstyresmand, Ventepenge efter följende Skala:

Tjenestetid	1—2 Aar 1.000 Kr. aarl.
Tjenestetid	2—4 Aar 2.000 Kr. aarl.
Tjenestetid	4—6 Aar 3.000 Kr. aarl.
Tjenestetid	6—8 Aar 4.000 Kr. aarl.
Tjenestetid	8 Aar 5.000 Kr. aarl.

med almindeligt Honorartillæg.

Ventepengene ydes over et Tidsrum af 4 Aar efter Reglerne i Stykke 2.

Vederlaget udbetales med $^1/_{12}$ maanedlig forud fra den förste Dag i den efter Udnævnelsen följende Maaned og til Udgangen af den Maaned, i hvilken Afgangen fra Stillingen finder Sted.

[1]) Som ændret ved Ll. Nr. 28 af 17. Marts 1951 og Nr. 51 af 29. Aug. 1951.

2 I Repræsentationsvederlag ydes der Lagmanden 6.000 Kr.[1]) aarlig, som udbetales overensstemmende med Reglerne i § 1, 2. Stk.

Dette Tillæg er skattefrit.

3 Besidder en Landsstyresmand ved sin Tiltræden Hverv i offentlige eller private Virksomheders, Foretagenders eller Institutioners Tjeneste, vil disse som Regel være at fratræde. Dog kan han undtagelsesvis med forelöbig Billigelse af Lagmanden bevare saadanne Hverv, hvis Varetagelse efter dennes Skön ikke kan berede Vanskeligheder i Udförelsen af hans Embedspligt som Landsstyresmand eller i hans Forhold til de forskellige Forvaltningsgrene. Lagmanden skal i saa Fald straks skriftligt tilstille Lagtingets Budgetudvalg Meddelelse herom. Udvalget kan inden Forlöbet af 14 Dage efter Meddelelsens Modtagelse nægte den vedkommende Landsstyresmand Tilladelse til at bevare saadanne Hverv. Efter Forlöbet af dette Tidsrum meddeler Lagmanden Tingets Formand, hvilke Hverv den vedkommende Landsstyresmand har Tilladelse til vedblivende at varetage.

Er Lagtinget ikke inde, naar Lagmandens forelöbige Billigelse indhentes, har den Gyldighed, indtil Lagtingets Sammentræden og Valg af Budgetudvalg har fundet Sted. Sagen vil derefter være at behandle som forannævnt.

Ingen Landsstyresmand maa, medens han beklæder Stillingen som saadan overtage noget nyt Hverv af den i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Art.

Besidder Lagmanden ved et Landsstyres Tiltræden Hverv af den omhandlede Art, skal Meddelelse til Budgetudvalget finde Sted derom, hvis han önsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i Overensstemmelse med nærværende Paragrafs 1ste Stykke.

Hvervet som Lagtingsmand er undtaget fra Bestemmelserne i denne Paragraf.

4 Udnævnes en Tjenestemand til Landsstyresmand, kan den af ham hidtil beklædte Tjenestemandsstilling holdes besat ved Konstitution for hans Funktionstid, hvis det skönnes forsvarligt af Hensyn til Stillingens Tarv, og for saa vidt og saa længe Konstitution i Stillingen overhovedet er tilladt. Lagmanden skal herom give Meddelelse til Lagtingets Budgetudvalg, hvorefter der forholdes i Overensstemmelse med § 3, 1. Stk.

14. Maj — Lögtingslóg nr. 5 um samsýning landsstýrismanna.

1[2]) Lögmaður fær í samsýning árliga 12.000 kr. og hinir landsstýrismenninir 10.000 kr. hvör. Harumframt verður veitt teim vanlig viðbót sum honorarlöntir.

Tá ein landsstýrismaður fer frá, fær hann, ífall hann gongur yvir í starv, sum gevur honum eina lön, ið ikki er omanfyri 80 % av tí lön, hann hevði sum landsstýrismaður, væntipening eftir fylgjandi skala:

Tænastutíð	1—2	ár	1.000 kr. árl.
Tænastutíð	2—4	ár	2.000 kr. árl.
Tænastutíð	4—6	ár	3.000 kr. árl.
Tænastutíð	6—8	ár	4.000 kr. árl.
Tænastutíð		8 ár	5.000 kr.árl.

umframt vanliga viðbót sum fyri honorarlöntar.

Væntipeningurin verður goldin í 4 ár eftir reglunum í 2. petti.

Samsýningin verður goldin frammanundan við $^1/_{12}$ um mánaðin frá fyrsta degi í mánaðinum, aftaná hann er settur, til útlopið av tí mánaði, tá hann fer frá.

2 Lögmaður fær sum borðfæ 6.000 kr..[3]) sum verða at rinda sambært reglurnar í § 1, 2. pt.

Borðfæið er skattafrítt.

---

[1]) Ændret til 8.000 Kr. ved Ll. af 17. Marts 1951.
[2]) Sum broytt við ll. nr. 28, 17. mars 1951 og nr. 51, 29. aug. 1951.
[3]) Broytt til 8000 kr. við ll. 17. mars 1951.

3 Hevur landsstýrismaður, tá ið hann tekur við, störv í almennari tænastu ella privatum virkjum, samtökum ella stovnum, skal hann vanliga siga tey frá sær. Tó kann hann í hendinga förum við fyribils samtykki lögmannsins halda tílíkum störvum, um lögmaður heldur, at tey ikki kunna hava við sær trupulleikar í rökjanini av embætisskyldu hansara sum landsstýrismaður ella á hansara viðurskiftum áraka teim ymsu rakstrartættunum. Lögmaður skal, um so er, alt fyri eitt skrivliga senda fíggjarnevnd Lögtingsins boð um hetta. Fíggjarnevndin kann innan fyri 14 dagar aftaná móttökuna sýta ávarandi landsstýrismanni at halda tílíkum störvum. Aftaná útlopið av hesum tíðarskeiði sigur lögmaður lögtingsformanninum frá, hvörji störv ávarandi landsstýrismaður framvegis hevur loyvi at rökja.

Er lögtingið ikki saman, tá lögmannsins fyribils samtykki er fingið, hevur tað gildi, til Lögtingið er komið saman og hevur valt fíggjarnevnd. Málið fær viðgerð, sum sagt er frá frammanundan.

Landsstýrismaður má ikki taka ímóti nökrum av teimum í 1. pt. í hesi gr. nevndu störvum, meðan hann situr sum landsstýrismaður.

Hevur lögmaður, tá landsstýri tekur við starvi, störv av teim her umröddu, skal fíggjarnevndin fáa boð um tað, um hann ynskir at halda nökrum av teimum; um so er, verður at fara fram eftir reglunum í 1. pt. í hesi gr.

Starvið sum lögtingsmaður er undantikið frá reglunum í hesi grein.

4 Verður tænastumaður valdur landsstýrismaður, kann embæti hansara rökjast við settum tænastumanni fyri valskeið landsstýrismannsins, um tað verður hildið, at embætið tolir tað, og um tað er, og so leingi tað er loyviligt, at rökja embætið við settum manni.

Lögmaður skal geva Lögtingsins fíggjarnevnd boð um hetta, og so verður farið fram eftir reglunum í 1. pt. í § 3.

2. Aug. — Bek. Nr. 348 om Ophævelse af Bek. om Forsikring af færöske Fiskefartöjer mod Krigsfare.

Efter at der af Amtmanden og Lagtinget under Krigen er gennemfört Bestemmelser om Forsikring af færöske Fiskefartöjer mod Krigsfare, hvilende paa Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939, ophæves Bekendtgörelse Nr. 307 af 7. Sept. 1939, jfr. Bek. Nr. 148 af 2. Apr. 1940.

27. Aug. — Bek. Nr. 373 om Godkendelse af et særligt FÆRØSK FLAG.

I § 12 i Lov Nr. 137 af 23. Marts 1948 om Færöernes Hjemmestyre bestemmes det, at der anerkendes et særligt færösk Flag. Paa derom af Statsministeren efter Henvendelse fra Færöernes Landsstyre nedlagt Forestilling har Hans Majestæt Kongen under 25. Juli 1948 allerhöjest godkendt dette Flag saaledes:

Det færöske Flag er hvidt med et höjrödt Kors med mörkeblaa Rande. Korsets röde Del svarer til 1/8 af Flagets Höjde, den blaa Rand til Halvdelen af den röde Del. De hvide Felter nærmest Stangen er kvadratiske, de ydre er dobbelt saa lange som disse. Flagets Höjde og Længde forholder sig som 8 til 11.

Samtidig har Hans Majestæt Kongen bifaldet, at dette Flag uden særlig Tilladelse i de enkelte Tilfælde ogsaa maa anvendes i den övrige Del af Kongeriget.

15. Sept. — Lagtingslov Nr. 15 om Indförsel og Udförsel, Behandling og Tilvirkning af FISK og Fiskeriprodukter m. v.

Udförsel[1]) fra Færöerne af Klipfisk og Saltfisk kan indtil videre ikke finde Sted uden Tilladelse fra Landsstyret, hvortil Andragende indeholdende Oplysninger om Salgsbetingelser maa indsendes.

[1]) Jfr. Kundg. Nr. 22 af 25. Sept. 1948.

Tilsvarende Regler gælder for Afhændelse i Havn udenfor Færöerne af Saltfisk fanget af her hjemmehörende Skibe, som ikke anlöber Færöerne med Fangsten.

2 Landsstyret kan udstede Forbud mod Indförsel[1]) til Færöerne og Udförsel fra Færöerne af Ferskfisk, saltet Fisk og Fiskevarer, herunder Tran, samt Produkter af Hvalfangst, ligesom Landsstyret kan paabyde, at den nævnte Ind- og Udförsel kun maa finde Sted under Iagttagelse af de Forskrifter, Landsstyret i saa Henseende maatte fastsætte.

Bestemmelserne kan omfatte Fisk, Fiskeriprodukter og Hvalfangstprodukter, der med paa Færöerne hjemmehörende Fartöj udföres til Udlandet direkte fra Fangststedet eller fra fremmed Indköbssted.

3 Landsstyret kan fastsætte Bestemmelser om Behandling og Tilvirkning af Fisk og Fiskeriprodukter, forsaavidt Bestemmelser herom ikke allerede er givet i særlig Lov.

De med Bestemmelsernes Gennemförelse forbundne Udgifter kan forlods afholdes af Landskassen og kan derefter fordeles paa Eksportörerne efter nærmere af Landsstyret fastsatte Regler.

4 Overtrædelse eller Forsög paa Overtrædelse af denne Lovs Regler eller de i Medför af nærværende Bestemmelser givne Forskrifter straffes med Böder, der tilfalder Landskassen.

5 Denne Lov træder i Kraft straks, og samtidig ophæves Kundgörelse Nr. 11 af 11. Dec. 1944 og Lagtingslov Nr. 10 af 8. Juni 1948.

15. sept. — Lögtingslóg nr. 15 um inn- og útfluttning, viðgerð og virkan av FISKI OG FISKÚRDRÁTTI o. ö.

1 Klippfiskur og saltfiskur kann fyribils ikki verða útfluttur[2]) úr Föroyum uttan landsstýrisins loyvi, og umsóknir við upplýsingum um sölutreytir verða at senda landsstýrinum.

Tilsvarandi reglur galda, tá skip heimahoyrandi í Föroyum avhenda fisk í havn uttan fyri Föroyar uttan at sigla inn í Föroyum við veiðuni.

2 Landsstýrið kann banna innfluttning[3]) til Föroya og útfluttning úr Föroyum av feskfiski, saltfiski og fiskavörum, herundir lýsi, og úrdráttum úr hvalaveiðu, eins og landsstýrið kann bjóða, at nevndi inn- og útfluttningur bert kann fara fram eftir teimum fyriskipanum, sum landsstýrið ásetir hesum viðvíkjandi.

Ásetanirnar kunnu umfata fisk, fiskúrdrátt og hvalaveiðuúrdrátt, sum við skipi heimahoyrandi í Föroyum verður fluttur til útheimin beinleiðis frá veiðustaðnum ella frá fremmandum keypsstaði.

3 Landsstýrið kann áseta reglur um viðgerð og virkan av fiski og fiskúrdrátti, um ikki ásetanir longu eru gjördar um hetta í serligari lóg.

Útreiðslurnar av at seta hesar reglur í verk kunna frammanundan verða goldnar úr landskassanum og kunnu síðan verða javnaðar á útfluttningsmenninar eftir nærri reglum ásettum av landsstýrinum.

4 Brot ella brotsroynd móti reglunum í hesi lóg ella reglugerðum ásettum við heimild í hesi lóg verða revsað við sektum, sum falla til landskassan.

5 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin, og samstundis verður avtikin kunngerð nr. 11, 11. december 1944, og lögtingslóg nr. 10, 8. juni 1948.

15. Sept. — Lagtingslov Nr. 16 om FRITAGELSE FOR SKATTER OG AFGIFTER FOR SYGEHUSE.

Grunde og Bygninger, der anvendes til Sygehuse, fritages for alle Skatter, Afgifter og Byrder, saa længe de anvendes til nævnte Formaal.

De i Anledning af eller i Forbindelse med Sygehusbygning udfærdigede Doku-

[1]) Jfr. Kundg. Nr. 21 af 25. Sept. 1948.
[2]) Sbr. kunng. nr. 22, 25. sept. 1948.
[3]) Sbr. kunng. nr. 21, 25. sept. 1948.

menter, Udskrifter, Attester m. v. fritages for Tinglæsningsafgifter samt alle andre Afgifter til det offentlige.

15. sept. — Lögtingslóg nr. 16 um FRÍTØKU FYRI SJÚKRAHÚS FRÁ GJALDAN AV SKATTI OG AVGIFTUM.

Grundstykki og byggningar, sum verða nýtt til sjúkrahús, verða fritikin fyri allan skatt, öll gjöld og allar byrður, so leingi tey verða nýtt til hetta endamál.

Skjöl, útskriftir, váttanir o. a., sum verða skrivað í sambandi við sjúkrahúsbyggjan, verða fritikin fyri tinglesingargjöld og onnur gjöld til hitt almenna.

16. Sept. — Lagtingslov Nr. 19 om FREDNING AF FORTIDSMINDER OG BYGNINGER. (Jfr. Ll. Nr. 32 af 2. Maj 1952).

1 Jordfaste Fortidsminder, saasom Bopladser, Gravpladser, Mindesmærker, Indskrifter, Voldsteder og Ruiner er fredet. Spörgsmaalet om, hvad der falder ind under disse Bestemmelser, og om de nærmere Grænser for det fredede Omraade afgöres af Landsstyret efter Indstilling af det i § 3 nævnte Udvalg. Hvor det af Hensyn til Fortidsmindets Karakter og for at sikre Bevaringen skönnes paakrævet, kan omliggende Areal indenfor 100 m fra Fortidsmindet inddrages under Fredningen ved Bestemmelse af Landsstyret, der nærmere fastsætter Frednings- og Ordensregler for Arealet. Der maa ikke foretages Ændringer i den fredede Tilstand uden Tilladelse fra Landsstyret.

Stödes der under Udförelse af et Arbejde paa et Fortidsminde af den foran angivne Art, skal Arbejdet paa det paagældende Sted straks standses og Meddelelse gives til Landsstyret og det i § 3 nævnte Udvalg, og der maa ikke gaas videre med Arbejdet, för Landsstyrets Samtykke er givet dertil.

Landsstyret lader udarbejde en Fortegnelse over kendte, i Henhold til foranstaaende fredede Fortidsminder og foranlediger, at der gives Sorenskriveren Meddelelse, som bliver at tinglæse. Sorenskriveren giver Landsstyret Meddelelse om Ejerskifte.

2 Landsstyret lader udarbejde en stedordnet Fortegnelse over verdslige Bygninger eller Bygningsdele, der skal undergives Fredning. Paa Fortegnelsen, der revideres hvert 5. Aar, maa til enhver Tid kun optages Bygninger eller Bygningsdele, som har kunstnerisk eller historisk Værdi og tillige som Regel er over 100 Aar gamle.

3 Beslutning om, hvorvidt en Bygnings kunstneriske eller historiske Værdi er tilstrækkelig stor til, at Bygningen skal optages paa Fortegnelsen, træffes af Landsstyret efter Indstilling fra Oldsagsudvalget, og Spörgsmaalet kan ikke af de paagældende indbringes for Domstolene.

Landsstyret nedsætter Oldsagsudvalget paa 3 Medlemmer, bestaaende af Forstanderen for Færöernes Museum, en Jurist og et bygningskyndigt Medlem. Landsstyret beskikker Formanden. Udvalget vælges for 4 Aar.

4 Optagelse paa Fortegnelsen forkyndes Ejerne og Brugerne af de paagældende Bygninger efter Reglerne om Dommes Forkyndelse med udtrykkelig Angivelse af, hvilke Bygninger eller Bygningsdele, der skal fredes. Der tilstilles derhos hver Ejer eller Bruger et Eksemplar af Loven. Et Eksemplar af Fortegnelsen skal sammen med Loven tilstilles Kommunalbestyrelsen for den paagældende Kommune, Bygningskommissionen og Landfogden. Desuden gives der Sorenskriveren Meddelelse, som bliver at tinglæse. Han er pligtig at give Landsstyret Meddelelse om Ejerskifte.

5 Ønsker Ejeren af en paa Fortegnelsen opförl Bygning helt at nedrive denne, skal han 3 Mdn. forud give Landsstyret Meddelelse herom. Finder dette efter Udtalelse fra Oldsagsudvalget, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Bygningens Nedrivning, giver Landsstyret Ejeren Meddelelse herom, og Ejeren kan efter Modtagelse af denne Meddelelse paabegynde Nedrivningen. Finder

Landsstyret, at Bygningen fortjener at bevares, kan det söge den erhvervet for det offentlige, eventuelt ved Ekspropriation, ved Bevilling paa Finansloven eller ved særlig Lov. Ejeren kan i dette Tilfælde ikke paabegynde Nedrivningen för det er endeligt afgjort, at det offentlige ikke önsker at erhverve Bygningen.

6 Ejeren og Brugeren af fredet Bygning eller Bygningsdel er pligtig at holde den i forsvarlig Stand.

Agtes der paa en af de paa Fortegnelsen opförte Bygninger udfört Arbejde, der gaar ud over almindelig Vedligeholdelse, er Ejeren pligtig til 8 Uger inden Arbejdets Paabegyndelse at indsende Meddelelse herom med Beskrivelse til Landsstyret. Finder dette, at de foreslaaede Arbejder vil medföre Forandringer i Bygningens Stil, Karakter og historiske Betydning, kan det nægte Tilladelse til at udföre Arbejderne anderledes end efter en i Samraad med Oldsagsudvalget udarbejdet Plan. Medförer denne, at Udgifterne öges, skal Udgiftsforögelsen godtgöres Ejeren af det offentlige, for saavidt han ikke faar Vederlag gennem Bygningens forhöjede Nytteværdi. Oldsagsudvalget har Ret til uden Udgift for Ejeren at lade foretage nödvendige Undersögelser mod at godtgöre mulig Skade.

7 Enhver ved Brand eller anden Ulykke foraarsaget Skade paa en af de paa Fortegnelsen opförte Bygninger skal af Ejeren eller Brugeren ufortövet meddeles Landsstyret, der derpaa snarest muligt lader Skaden syne. Ved den eventuelle Istandsættelse af Bygningen er Ejeren pligtig at följge de i § 6 givne Regler.

8 Kan der ikke opnaas Enighed mellem Ejeren og Landsstyret om Störrelsen af en Ejeren tilkommende Godtgörelse eller Erstatning, fastsættes Belöbet af uvildige, af Retten udmeldte Mænd.

9 I Samraad med Oldsagsudvalget udarbejder Landsstyret Fortegnelse over Kirker og Kirkeinventar og fastsætter, hvilke Kirker og hvilket Kirkeinventar skal undergives Fredning. For disse gælder de i nærværende Lov indeholdte Regler om Fredning af verdslige Bygninger.

10 Kommunalbestyrelser, Bygningskommissioner og Landfoged, der bliver bekendt med et Forhold, hvorom det i Medför af de foregaaende Paragraffer maatte have Interesse for Landsstyret at komme til Kundskab, skal uopholdeligt give dette Meddelelse herom.

11 Den, der findes skyldig i Overtrædelse af nærværende Lovs Bestemmelser, ikendes Böder. Sagen behandles som Politisag.

16. sept. — Lögtingslóg um FRIÐAN AV FORNMINNUM OG BYGGNINGUM. (Sbr. ll. nr. 32, 2. mai 1952).

1 Jarðfest fornminni, so sum bústaðarleivdir, gravstaðir, minnismerki, innskrivtir, skansar og húsatoftir eru friðað. Spurningurin um, hvat ið kemur inn undir hesar ásetanir, og um nærri mark fyri tað friðaða öki verður at avgera av landsstýrinum eftir tilmæli frá tí í § 3 ummæltu nevnd. Hvar tað orsakað av eyðkennum fornminnsins og fyri at tryggja varðveitsluna er hildið at verða neyðugt, kann umliggjandi öki innanfyri 100 m frá fornminninum verða lagt undir friðing eftir avgerð í landsstýrinum, sum ger gjöllari friðingar og skilhaldsreglur fyri ökið. Broytingar í friðingini mega ikki fara fram uttan loyvi frá landsstýrinum.

Koma menn undir arbeiði fram á fornminni av áðurnevndu slögum, skal arbeiði teirra á staðnum beinan vegin halda upp at, boð skulu verða send landsstýrinum og tí í § 3 umröddu nevnd, og arbeiðið má ikki halda áfram, fyrrenn samtykki landsstýrisins er fingið til vega.

Landsstýrið letur gera lista yvir kend eftir frammanfyri standandi friðlýst fornminni og ansar eftir, at sorinskrivarin fær frásögn, sum verður at tinglesa. Sorinskrivarin gevur landsstýrinum frásögn um ognarskifti.

2 Landsstýrið letur gera staðarskipaðan lista yvir verðsligar byggningar ella byggningspartar, sum verða at friða. Á listan, ið verður kannaður 5. hvört ár, mega til hvörja tíð bert verða tiknir byggningar ella byggningspartar, sum hava listarligt ella söguligt virði og vanliga eisini eru yvir 100 ára gamlir.

3 Avgerð um, hvörvítt hitt listarliga ella söguliga virðið í byggninginum er nóg stórt til, at byggningurin skal verða settur á listan, verður tikin av landsstýrinum eftir tilmæli frá fornminnisnevndini, og avvarðandi kunna ikki flyta málið fram fyri dómstól.

Landsstýrið setur fornminnisnevndina við 3 limum, sum eru stjóri fyri Föroya Forngripasavni, ein lögfröðingur og ein byggningskönur maður. Landsstýrið velur formannin. Nevndin verður vald fyri 4 ár.

4 Upptöka á listan verður kunngjörd ánarum og brúkarum av avvarðandi byggningum eftir reglum um kunngerð av dómum við týðuligari ávísan, hvörjir byggningar ella byggningspartar friðaðir skulu verða. Hvör ánari ella brúkari fær eisini eitt eintak av lógini. Eitt eintak av listanum skal saman við lógini verða sent sóknarstýrinum fyri avvarðandi kommunu, bygginevndini og landfútanum. Umframt fær sorinskrivarin frásögn, sum verður at tinglesa. Skylda hansara er at geva landsstýrinum frásögn um ognarskifti.

5 Ynskir ánarin av byggningi, ið stendur á listanum, at ríva hann niður, skal hann 3 mánaðir frammanundan geva landsstýrinum boð um tað. Heldur stýrið eftir ummælinum frá fornminnisnevndini, at tað er ikki nóg stór grund til at seta seg ímóti niðurrívingi, fær ánarin boð um hetta, og ánarin kann eftir móttöku av hesi frásögn fara undir niðurrívingina. Heldur landsstýrið, at byggningurin er verdur at varðveita, kann tað gera tiltak til at ogna hinum almenna hann, um neyðugt við töku, við peningsveitan á fíggjarlógini ella við serligari lóg. Í slíkum föri kann ánarin ikki fara undir niðurrívingina, áðrenn tað er endaliga avgjört, at hitt almenna ikki ynskir at ogna sær byggningin.

6 Ánarin ella brúkarin av friðlýstum byggningi ella byggningsparti hevur skyldu at halda hann í góðum standi.

Er tað í umbúna at seta arbeiði í gongd uppá byggningar, sum standa á listanum, og tað gongur út um vanligt viðlíkahald, skal ánarin 8 vikur, áðrenn arbeiðið verður byrjað, senda landsstýrinum frásögn um hetta við frágreiðslu. Heldur stýrið tá, at tey arbeiði, sum liggja fyri í uppskoti, vilja broyta stílin, eyðkennini og söguliga týdningin í byggninginum, kann tað nokta arbeiðsloyvi til aðra bygging enn slíka, sum er föstlögd eftir samráð við fornminnisnevndina. Förir hetta øktar útreiðslur við sær, skal ánarin fáa útreiðsluökjanina endurgoldna frá tí almenna, um hann ikki fær góðgjörslu í hægri nyttuvirði av byggninginum. Fornminnisnevndin eigur rætt til uttan útreiðslu fyri ánaran at gera neyðturvuligar kanningar móti endurgjaldi av möguligum skaða.

7 Øllum av eldsbruna ella aðrari vanlukku orsakaðum skaða á byggning, sum stendur á listanum, skal ánarin ella brúkarin beinan vegin boða landsstýrinum frá, og stýrið letur tá sum skjótast skaðan sýna. Við möguligari umvölan av byggninginum er ánarin skyldugur at fylgja teim í § 6 givnu reglum.

8 Kunnu ánarin og landsstýrið ikki koma ásamt um stöddina av góðgjörslu ella endurgjaldi, verður peningahæddin at fastseta av uttanveltaðum, av rættinum valdum monnum.

9 Í samráð við fornminnisnevndina ger landsstýrið lista yvir kirkjur og kirkjuinnbúgv og avger, hvörjar kirkjur og hvat kirkjuinnbúgv friðing skal galda fyri. Fyri slíkar galda reglurnar í hesi lóg um friðing av verðsligum byggningum.

10 Sóknarstýri, bygginevnd og landfúti, sum fáa kunnleika um viðurskifti, ið eftir frammanfyri standandi greinum mega hava landsstýrisins áhuga at fáa vitan um, skulu uttan steðg siga stýrinum frá.

11 Tann, ið verður funnin sekur í broti móti reglunum í hesi lóg, verður at döma í bót. Sakarmál fer fram sum alment politimál.

25. Sept. — Bek. Nr. 21 om INDFØRSEL AF FISK.

Med Hjemmel i Lagtingslov Nr. 15 af 15. September 1948 om Ind- og Udförsel, Behandling og Tilvirkning af Fisk og Fiskeriprodukter m. v. fastsætter Landsstyret följende Regler:

1 Fisk, der fanges med Skib, der ikke er hjemmehörende paa Færöerne, kan forelöbig ikke indföres til Færöerne uden Landsstyrets Tilladelse.[1])

2 Overtrædelse af disse Regler straffes med Böder, der tilfalder Landskassen.

25. sept. — Kunngerð nr. 21 um INNFLYTAN AV FISKI.

Við heimild í lögtingslóg nr. 15, 15. september 1948, um inn- og útfluttning, viðgerð og virkan av fiski og fiskúrdrátti o. ö., ásetur landsstýrið hesar reglur:

1 Fiskur, ið er veiddur við skipi, ikki heimahoyrandi í Föroyum, kann fyribils ikki verða innfluttur til Föroyar uttan landsstýrisins loyvi.[1])

2 Brot móti hesum reglum verða at revsa við sektum, sum falla landskassanum til.

25. Sept. — Bek. Nr. 22 om UDFØRSEL AF FISKEVARER OG HVALFANGSTPRODUKTER.

Med Hjemmel i Lagtingslov Nr. 15 af 15. September 1948 om Ind- og Udförsel, Behandling og Tilvirkning af Fisk og Fiskeriprodukter m. v. fastsætter Landsstyret följende Regler:

1 Fiskeriprodukter, derunder Tran og Hvalfangstprodukter, kan ikke udföres uden Landsstyrets Tilladelse.

Bestemmelsen omfatter ogsaa Fiskeriprodukter og Hvalfangstprodukter, der med paa Færöerne hjemmehörende Fartöj udföres til Udlandet direkte fra Fangststedet eller fra fremmed Indköbssted.

2 Overtrædelse af disse Regler straffes med Böder, der tilfalder Landskassen.

25. sept. — Kunngerð nr. 22 um ÚTFLYTAN AV FISKAVØRUM OG ÚRDRÁTTI ÚR HVALAVEIÐU.

Við heimild í lögtingslóg nr. 15, 15. september 1948, um inn- og útfluttning, viðgerð og virkan av fiski og fiskúrdrátti o. ö. ásetur landsstýrið hesar reglur:

1 Fiskúrdráttur, harundir lýsi og úrdráttur úr hvalaveiðu, kann ikki verða útfluttur uttan landsstýrisins loyvi.

Ásetanin umfatar eisini fiskúrdrátt og hvalaveiðuúrdrátt, sum við skipi heimahoyrandi í Föroyum verður fluttur til útheimin beinleiðis frá veiðustaðnum ella frá fremmandum keypsstaði.

2 Brot móti hesum reglum verða at revsa við sektum, sum falla landskassanum til.

27. Sept. — Kgl. Resolution om Oprettelse af et KAPELLANEMBEDE for NORDERØERNES vestre Præstegæld.

Ved kgl. Resolution af 27. Sept. er der oprettet et Embede som Kaldskapellan for Norderöernes vestre Præstegæld blandt Færöerne under Köbenhavns Stift fra den Dag at regne, da Embedet besættes.

11. Okt. — Finansm. Skr. om DAGPENGE UNDER TJENESTEREJSER til og Udstationering paa Færöerne.

I Anledning af at Folketingets Finansudvalg har givet sin Tilslutning til, at der mod Optagelse af en dertil sigtende Tekstanmærkning paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for indeværende Finansaar ydes et af Finansministeriet nærmere fastsat Tillæg til Diæter under Tjenesterejser til og Udstationering paa Færöerne, skal man herved meddele, at de i Finansministeriets Cirkulære af 17. August 1948 angaaende særlige Ydelser fastsatte Time- og Dagpenge, herunder Tillæg for 1., 2.

[1]) Jfr. Kundg. Nr. 38 af 27. Apr. 1949.

og 3. Dag samme Sted samt Nattillæg, fra 1. Oktober d. A. at regne forhöjes med 25 % for saa vidt angaar Tjenesterejser til og Udstationering paa Færöerne.

1. Nov. — REGLEMENT FOR ORDENS OVERHOLDELSE I LOPRANS HAVN.

Økið innanfyri eina linju, ið gongur gjögnum tveir havnavarðar, annar úti á Núpi, hin á Akratanga, góðkent sum Loprans havn. Reglugerðin fyri Loprans havn skipað á líknandi hátt sum reglugerðin fyri Vágs havn, tó ikki brúgva- og vörugjöld.

Inntökur og útreiðslur viðv. havnini í Lopra verða at skifta millum kommunurnar, soleiðis at Vágs kommunu líknast 1/3 og Sunnbiar kommuna 2/3. Inntökurnar falla til felags havnarkassa fyri Loprans havn, og útreiðslurnar verða at gjalda úr sama kassa, harundir útreiðslurnar við at ansa innsiglingarvitarnar á Øgrum og í Lopra.

1. Dec. — Statsm. Skr. om ELEKTRICITETSRAADETS tekniske Bistand.

Ministeriet for offentlige Arbejder har den 22. November 1948 tilskrevet Statsministeriet saaledes:

»I Skrivelse af 16. f. M. har Statsministeriet udbedt sig en Udtalelse over den hoslagt tilbagefölgende Sag, hvori Landsstyret for Færöerne anmoder om, at Elektricitetsraadet fremtidig maa fungere som teknisk sagkyndig i Spörgsmaal om elektriske Anlæg paa Færöerne.

I denne Anledning skal man under Henvisning til, hvad der tidligere er anfört i den med Skrivelse herfra af 22. September d. A. til Statsministeriet oversendte Genpart af en af Elektricitetsraadet afgiven Udtalelse, meddele, at Raadet sidst i forrige Maaned havde en mundtlig Dröftelse med Repræsentanter fra Færöernes Landsstyre om forskellige Spörgsmaal vedrörende Elektricitetslovgivningen. Ved denne Lejlighed er man kommet til Klarhed over, at Landsstyrets Ønsker ganske nöje falder sammen med Raadets Indstilling om, at almindelige Spörgsmaal, særlig saadanne, der er af sikkerhedsmæssig Art, bör behandles af Landsstyret eller en af dette nedsat Myndighed, medens Raadet i övrigt yder Landsstyret sin Bistand i det Omfang, det maatte blive önsket, specielt i Sager vedrörende Etablering af nye Elektricitetsværker, og hvor der kan blive Tale om et eventuelt Samarbejde mellem Værkerne paa Færöerne.«

15. des. — YVIRTØKA AV SERMÁLUM. (Inn- og útfluttningur). (Lögt.)

Eftirlit við inn- og útfluttningi verður föroyskt sermál.

17. Dec. — VALUTABESTEMMELSER. (Lagt.)

1 Den i det övrige rige gældende valutalovgivning tilpasses gennem forhandlinger mellem landsstyret og de danske valutamyndigheder de særlige færöske forhold. Inden for rammerne af denne lovgivning fastsættes reglerne for valutahandelen paa Færöerne efter forhandling mellem Danmarks Nationalbank og de færöske banker.

2 Færöernes adgang til at modtage fremmed valuta fra Danmarks Nationalbank samt til at modtage knappe varer fra det övrige rige fastsættes gennem periodiske forhandlinger.

3 Forhandlingerne vedrörende de i punkt 2 nævnte forhold föres mellem to udvalg, hvert bestående af 4 medlemmer. Det ene udpeges af statsministeriet, det andet af landsstyret. Rigsombudsmanden er medlem af det förstnævnte udvalg. Formanden for dette leder de to udvalgs forhandlinger.

4 För hvert kalenderaars begyndelse udarbejder de to udvalg i fællesskab en oversigt, der viser de for det kommende år forventede samlede valutaindtægter og -udgifter for Færöerne, herunder særlig den forventede ind- og udförsels omfang.

De to udvalg forelægger den udarbejdede oversigt til godkendelse henholdsvis af statsministeriet og det færöske landsstyre.

5 De færöske myndigheder udarbejder og afgiver til de to udvalg månedlige opgörelser til belysning af, i hvilket omfang, den udarbejdede oversigt opfyldes. Hvis de månedlige opgörelser viser, at den for året opstillede oversigt ikke kan overholdes på grund af ændrede forudsætninger, afgiver det færöske udvalg til landsstyret indstilling om en ændring af oversigten, hvorefter landsstyret til statsministeriet kan indsende forslag om ændringer i oversigten. Sagen vil da være at forhandle mellem de to udvalg.

17. Dec. — Lagtingslov Nr. 25 om OPHÆVELSE AF MATRIKULSKAT m. v. (Indföjet i Loven af 23. Apr. 1897 og Loven af 12. Marts 1923).

23. Dec. — Bek. Nr. 62 om Udvidelse til Færöerne af BETALINGSOVERENSKOMSTEN MED STORBRITANNIEN og Nordirland.

Under 10. og 11. november 1948 er der ved noteveksling mellem den danske ambassadör i London og det britiske udenrigsministerium samt det britiske finansministerium truffet följende aftale, hvorved den under 16. august 1945 mellem Danmark og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland afsluttede betalingsoverenskomst udvides til at gælde for Færöerne.

FOREIGN OFFICE

10. november 1948.

Deres Exellence,

I artikel 9 i den engelsk-danske betalingsoverenskomst af 16. august 1945 var det foreskrevet, at overenskomsten ikke skulle gælde for Færöerne, förend de to regeringer traf aftale derom.

2. Jeg har nu den ære at bekræfte, at det under dröftelser mellem repræsentanter for Danmark og for Det forenede Kongerige er blevet foreslået, at bestemmelserne i den engelsk-danske betalingsoverenskomst af 16. august 1945 i overensstemmelse med dennes artikel 9 skal gælde for Færöerne fra den 10. november 1948 at regne.

3. Hans Majestæts regering i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tiltraadt dette forslag. Jeg vil være Deres Exellence taknemmelig for en meddelelse om, hvorvidt den kgl. danske regering ligeledes tiltræder dette forslag. Jeg henstiller, at den note, i hvilken Deres Exellence underretter mig om den danske regerings tiltræden, tilligemed nærværende note, betragtes som udgörende en overenskomst herom mellem de to regeringer.

(sign.) R. M. A. HANKEY.

Hans Exellence
Grev *Eduard Reventlow.*

KGL. DANSK AMBASSADE,
London.

10. november 1948.

Sir,

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres note af d. d., der lyder som följer: — — —

Jeg har fornöjelsen at udtale, at min regering tiltræder dette forslag, og at den er enig i, at Deres note og mit svar skal betragtes som udgörende en overens-

komst i så henseende mellem den kgl. danske regering og Hans britiske Majestæts regering.

(sign.) REVENTLOW.

The Right Honourable
Ernest Bevin,
Udenrigsminister.

TREASURY CHAMBERS

10. november 1948.

Deres Exellence,

Jeg har den ære at meddele Dem, at den idag ved en noteveksling mellem Hans Majestæts regering og den kgl. danske regering afsluttede overenskomst, hvorefter bestemmelserne i den engelsk-danske betalingsoverenskomst af 16. august 1945 i overensstemmelse med dennes artikel 9 skal gælde for Færöerne fra den 10. november 1948 at regne, ikke berörer den direkte handel mellem Det forenede Kongerige og Færöerne, derunder adgangen til at lande fersk fisk fra Færöerne i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med bestemmelserne i den til enhvér tid mellem Hans Majestæts regering og den færöske eksportkomité aftalte landingsordning.

Hans Exellence
Grev *Eduard Reventlow*.

KGL. DANSK AMBASSADE,
London.

10. november 1948.

Sir,

Jeg tillader mig herved at meddele Dem, at den i dag ved noteveksling mellem den kgl. danske regering og Hans britiske Majestæts regering afsluttede overenskomst, hvorefter bestemmelserne i den dansk-engelske betalingsoverenskomst af 16. august 1945 i overensstemmelse med dennes artikel 9 skal gælde for Færöerne fra den 10. november 1948 at regne, ikke berörer den hidtil gældende ordning, hvorefter Færöerne har rådighed over deres sterlingindtægter til indköb af varer m. v. i Det forenede Kongerige.

Jeg skal endvidere meddele Dem, at der mellem de danske og de færöske myndigheder er tilvejebragt en ordning, hvorefter sådanne sterlingbeløb, som måtte være nödvendige til dækning af de udestående betalinger, som Færöerne skylder Det forenede Kongerige, stilles til rådighed af Danmarks nationalbank.

(sign.) REVENTLOW.

Til
The Secretary to the Treasury
London.

30. Dec. — Kunng. nr. 26 um AVTØKU AV SKAMTAN AV BRENNI.

Samsvarandi tilmæli frá brenninevndini ásetur Landsstýrið.

1 Skamtan av brenni verður avtikin, so tað hereftir ikki er neyðugt at hava loyvi frá brenninevndini til keyp av koli, koksi, cinders o. t.

2 Góðkennan av kolhandlarum verður avtikin. Tó verður álagt öllum, ið handla við brenni, at boða landshandlinum frá og innan tíggjunda í hvörjum mánaði at senda landshandlinum yvirlit yvir:

a) tað í farna mánaði keypta brenni,
b) tað í farna mánaði selda brenni,
c) brenninögdina á goymslu við mánaðarlok.

Serstök uppgáva verður at geva fyri útlendskt brenni og föroyskt kol.

3 Brot móti hesari kunngerð verður sektað samsvarandi reglum í lóg av 2. september 1939.

4 Henda kunngerð kemur í gildi beinan vegin, og samstundis verður avtikin kunngerð nr. 32, 25. september 1942, um skamtan av brenni og kunngerð nr. 32, 19. september 1947, um broytan av nevndu kunngerð.

31. Dec. — Lagtingslov nr. 5 om FISKERI PÅ SØTERRITORIET.

1 Bestemmelserne i kundgörelse nr. 36 af 24. november 1942 forbliver fremdeles gældende, dog således at den fastsatte grænse for, hvor det er tilladt at fiske (jfr. § 1) ændres således (indföjet i kundg. af 1942).

2 Maskestörrelsen for skovlevåd og snurrevåd, som må anvendes på den i kundgörelsen af 24. november 1942 omhandlede del af söterritoriet, skal være mindst 10 cm strakt mål (5 cm fra knude til knude).

Det er forbudt at anvende dobbeltgarn.

3 Mindstemål for fladfisk, som det er tilladt at ilandbringe, skal være:

For rödspætte og rödtunge	totallængde 27 cm
for skrubber og ising	totallængde 25 cm
for skærising	totallængde 30 cm
for helleflynder	totallængde 40 cm

Fisk under nævnte mål udsættes igen levende i havet.

31. dec. — Lögtingslóg nr. 5 um FISKIVINNU INNAN FYRI SJÓMARK.

1 Ásetanirnar í kunngerð nr. 36, 24. november 1942 verða framvegis galdandi, tó soleiðis at tað ásetta markið fyri, hvar loyviligt er at fiska (sbr. § 1), verður broytt soleiðis (innsett í kunng. frá 1942).

2 Meskustöddin í skovliváðum og snurriváðum, sum kunnu verða nýtt á tí í kunngerðini av 24. november 1942 ásetta öki, skal í minsta lagi vera 10 cm strekt mát (5 cm frá knúti til knút).

Forbjóðað er at nýta dupultgarn.

3 Minsta mát fyri flatfisk, sum tað er loyviligt at föra í land, skal vera:

Fyri reyðspröku og tungu	27 cm totallongd
fyri skrubbu og sandspröku	25 cm totallongd
fyri lállu	30 cm totallongd
fyri kalva	40 cm totallongd

Fiskur undir nevndu mát skal verða sleptur livandi aftur í havið.

1. febr. 1949 — Skr. fra socialm. om UDBETALING af beløb til SMÅFORNØDENHEDER til PATIENTER PÅ SÆRFORSORGSANSTALTER.

I en til rigsombudsmanden på Færöerne stilet, hertil oversendt skrivelse har direktoratet under henvisning til, at der ydes samtlige patienter, der er indlagt i statens sindssygehospitaler for socialministeriets eller justitsministeriets regning samt patienter, der oppebærer invalide- eller aldersrente, og som henligger for en statsanerkendt sygekasses regning, et månedligt beløb af 10 kr. til småfornödenheder, udbedt sig ministeriets tilslutning til, at der fremtidig for Færöernes reg-

ning anvendes et tilsvarende beløb til småfornødenheder til patienter, der henligger på statens sindssygehospitaler for Færöernes regning.

Rigsombudsmanden har anbefalet, at den af direktoratet foreslåede ordning gennemføres således, at udgifterne i overensstemmelse med § 1, stk. 2, i lov nr. 122 af 15. marts 1939 om statstilskud til særforsorg for personer, bosat på Færöerne, endeligt afholdes med ¾ af staten og ¼ af vedkommende færöske sognekommune, hvorhos rigsombudsmanden har anbefalet, at en tilsvarende ordning gennemføres også for så vidt angår de övrige særforsorgsgrupper.

I denne anledning skal man med bemærkning, at den omhandlede forhöjelse af det til småfornödenheder afsatte beløb kun er gennemfört for patienter på statens sindssygehospitaler, kolonien »Filadelfia«, afdelingen for sindssyge og epileptikere samt for alumnerne på hjemmet ved Nyborg for dövstumme mænd, meddele, at socialministeriet kan godkende, at der til færöske patienter, der er indlagt på nævnte særforsorgsanstalter, i samme omfang som foran anfört for ikke-færöske patienters vedkommende udbetales 10 kr. månedlig til småfornödenheder, således at beløbet endeligt afholdes af staten med ¾ og af vedkommende sognekommune med ¼.

Det tilföjes, at man samtidig hermed har anmodet rigsombudsmanden om overfor de fornævnte institutioner at ville oplyse, hvilke patienter med fast bopæl på Færöerne, der efter foranstående må sidestilles med de patientgrupper, til hvilke der fra statens side ydes lommepenge.

15. mars — SÝTINGARRÆTTUR LANDSSTÝRISINS. (Lögtingst.)

Tingið úttalar: Viðvíkjandi spurninginum um yvirtöku av málum, má samtykt verða gjörd av heimastýrinum, ið er landsstýrið og Lögting. Viðvíkjandi lýsing av lögtingslógum og umsiting av samtyktum er landsstýrið bundið av Lögtingsins avgerðum.

18. marts — An. for Færöerne nr. 101 om BØRNEBIDRAG TIL ENLIGE FORSØRGERE m. m.

KAP. I. *Underholdningsbidrags udbetaling af det offentlige.*

A. *Til börn udenfor ægteskab.*

Betingelser for bidragets udbetaling.

1 Et underholdsbidrag til et barn udenfor ægteskab, der i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og börn udenfor ægteskab påhviler faderen (en bidragspligtig) ifölge overövrighedens resolution eller en af samme godkendt overenskomst, kan af moderen under de i § 2 fastsatte betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i §§ 11—12, jfr. § 13, angivne grænse, så snart bidragets forfaldsdag er forlöbet, uden at bidraget er erlagt.

2 Moderens ret til at få de i § 1 omhandlede underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til följende betingelser, som skal være opfyldt på bidragets forfaldsdag:

1) at moderen eller barnet har dansk indfödsret, er ligestillet med en indfödt, eller omfattes af en traktat om udbetaling af bidrag af denne art;
2) at moderen har fast bopæl på Færöerne, og at vedkommende barn har hovedhjemsted her;
3) at moderen opfylder de i § 13 angivne ökonomiske betingelser;
4) at barnet ikke selv har indtægt eller formue, hvoraf dets forsvarlige underhold vil kunne afholdes;
5) at moderen ikke samlever med barnets fader eller med en mand, der er anset som bidragspligtig til barnet;
6) at moderen har forældremyndigheden over barnet og lever sammen med og forsörger det.

3 Under de foran givne betingelser kan moderen fordre de faderen eller den, der er anset som bidragspligtig i medför af lov nr. 131 af 7. maj 1937, § 14, stk. 2, 1. punktum, påhvilende særlige bidrag til barnets dåb, skoleundervisning, konfirmation, faglige uddannelse, sygdom og begravelse udbetalt af det offentlige i de tilfælde og indenfor den grænse, som overövrigheden efter en undersögelse af den enkelte sag för eller senere måtte have fastsat.

4 Et underholdsbidrag til et barn udenfor ægteskab, der i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og börn udenfor ægteskab paahviler moderen, kan af faderen under de i § 5 angivne betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i §§ 11—12, jfr. § 13, angivne grænse, så snart bidragets forfaldsdag er forlöbet, uden at bidraget er erlagt.

5 Faderens ret til at få de i § 4 omhandlede underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til följende betingelser, som skal være opfyldt på bidragets forfaldsdag:

1) at faderen eller barnet har dansk indfödsret, er ligestillet med en indfödt eller omfattes af en traktat om udbetaling af bidrag af denne art;
2) at faderen har fast bopæl på Færöerne, og at vedkommende barn har hovedhjemsted her;
3) at faderen opfylder de i § 13 angivne ökonomiske betingelser;
4) at barnet ikke selv har indtægt eller formue, hvoraf dets forsvarlige underhold vil kunne afholdes;
5) at faderen ikke samlever med moderen;
6) at faderen lever sammen med og forsörger barnet samt enten har kuldlyst det eller er indehaver af forældremyndigheden.

Såfremt der er pålagt moderen særlige bidrag af den i § 3 omhandlede art, finder § 3 tilsvarende anvendelse.

6 Retten til at kræve det en af forældrene til et barn udenfor ægteskab (en bidragspligtig) pålagte underholdsbidrag udbetalt af det offentlige tilkommer dog:

1) barnets værge, hvis denne har forældremyndigheden over barnet, jfr. lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål § 28;
2) den, hos hvem barnet opdrages, og hvem overövrigheden varig eller midlertidig har overdraget udövelsen af forældremyndigheden, jfr. lov nr. 277 af 30. juni 1922 §§ 30 og 31;
3) den, som efter moderens (faderens) död, forsvinden eller bortrejse fra landet har taget barnet til sig og forsörger det;
4) den, hos hvem moderen (faderen) har anbragt barnet i fast familiepleje, jfr. § 13, stk. 4;
5) adoptivforældre, såfremt de ikke har givet afkald på retten til bidraget og opfylder betingelserne efter § 13. Det moderen påhvilende bidrag kan ikke udbetales adoptivforældre;
6) en i henhold til bekendtgörelse nr. 139 af 31. marts 1926 af lov om værgerådsforsorg § 39 anerkendt forening for börneforsorg, der har overtaget forsorgen for barnet og af egne midler helt eller delvis udreder udgifterne ved barnets forsörgelse;
7) et i henhold til bekendtgörelse nr. 139 af 31. marts 1926 af lov om værgerådsforsorg § 40 anerkendt opdragelseshjem, i hvilket moderen har anbragt barnet;
8) den offentlige kasse, der som sagsomkostninger i henhold til lov af 15. april 1930 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. v. § 11, stk. 2, afholder udgifterne ved barnets forsörgelse.

7 Som fælles betingelser, gældende for samtlige de i § 6 nævnte tilfælde, kræves til bidragets udbetaling af det offentlige:

1) at moderen eller barnet har dansk indfödsret, er ligestillet med en indfödt, eller omfattes af en traktat om udbetaling af bidrag af denne art, eventuelt at mo-

deren ved sin död, forsvinden eller bortrejse fra landet opfyldte en af de nævnte betingelser;

2) at barnet har hovedhjemsted på Færöerne;

3) at barnet ikke selv har indtægt eller formue, hvoraf dets forsvarlige underhold vil kunne afholdes.

8 Forsåvidt en væsentlig del af barnets forsvarlige underhold kan afholdes af barnets egen indtægt, kan der udbetales mindre end det fastsatte bidrag, dog ikke under halvdelen af dette.

Nærmere regler om udbetalingen.

9 Retten til at kræve bidrag udbetalt af det offentlige vedvarer til og med årsdagen for bidragets forfaldsdag.

Retten bortfalder ikke, selv om vedkommende bidragsskyldige er död eller har forladt landet.

10 Underholdsbidrag og bidrag til skoleundervisning og faglig uddannelse, jfr. § 3. udbetales for ½ år ad gangen. Hvor bidraget kræves udbetalt til barnets moder eller fader eller til barnets værge, plejeforældre eller adoptivforældre, jfr. § 6, nr. 1—5, kan politimesteren af hensyn til barnets forsvarlige forsörgelse bestemme, at bidraget udbetales i kvartårlige eller månedlige rater.

Såfremt flere bidrag til samme barn kommer til udbetaling på een gang, og det offentlige indenfor samme tid har forsörget barnet, tilbageholdes en til det tidsrum, i hvilket hjælpen er blevet ydet, svarende del af bidraget.

Hvis barnet forsörges af det offentlige på det tidspunkt, da bidraget kræves udbetalt, kan der til den private forelöbig kun udbetales for tiden indtil den dato, den offentlige forsörgelse tog sin begyndelse. Forsåvidt moderen (faderen) på det tidspunkt, da bidraget kræves udbetalt, samlever med barnets fader (moder) eller med en mand, der er anset som bidragspligtig til barnet, kan der kun udbetales bidrag for tiden indtil den dato, samlivet er begyndt.

11 Underholdsbidraget kan ikke kræves udbetalt med et större belöb, end resolutionen eller det godkendte forlig angiver, og ejheller med et större belöb end normalbidraget. Dette fastsættes forsåvidt angår faderens (en bidragspligtigs) bidragspligt, til $^3/_5$ af samtlige de udgifter, som et barns underhold efter reglen i lov nr. 131 af 7. maj 1937, § 20, stk. 2, medförer, og, forsåvidt angår moderens bidragspligt, til $^2/_5$ af de nævnte udgifter.

Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal det offentlige dog ved inddrivelsen af bidraget såvidt muligt söge hele det belöb, resolutionen lyder på, inddrevet hos den bidragsskyldige for derefter at tilstille rette vedkommende det eventuelle restbelöb udover normalbidraget.

Har barnet i det tidsrum, for hvilket underholdsbidrag til dette forlanges, opholdt sig på flere steder, hvor normalbidragene er forskellige, lægges det normalbidrag til grund, der er gældende på det sted, hvor barnet har opholdt sig den störste del af vedkommende tidsrum.

12 Socialministeren fastsætter efter indstilling fra landsstyret eller forud indhentet erklæring fra dette hvert 2. år, förste gang for perioden fra 1. april 1950, de i § 11 omhandlede normalbidrag, der i barnets 2 förste leveår altid skal være 20 pct. höjere end for senere perioder.[1])

For tiden indtil 31. marts 1950 gælder följende normalbidrag:

1) for faderens (en bidragspligtigs) vedkommende: 372 kr.;

2) for moderens vedkommende: 252 kr.

I barnets förste 2 leveår forhöjes de anförte belöb med 20 pct.

En ændring af normalbidragene fra en 1. april får först virkning for de halvårsbidrag, der forfalder efter denne dato.

Såfremt barnet ikke har ophold på Færöerne, er dets hovedhjemsted afgörende.

[1]) Jfr. bek. nr. 104 af 28. marts 1953.

13 Retten til at få normalbidraget udbetalt med det fulde grundbeløb er betinget af, at den bidragsberettigedes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 47:

1) forsåvidt den bidragsberettigede er ugift eller ikke samlever med sin ægtefælle ... ... 3.060 kr.
2) forsåvidt den bidragsberettigede er gift og samlever med sin ægtefælle ... ... 3.660 kr.

Såfremt den bidragsberettigedes indtægt er større end ovenfor angivet, bliver 60 pct. af det overskydende indtægtsbeløb at fradrage bidraget. Bliver bidraget som følge af fradraget mindre end $^1/_{12}$ af grundbeløbet, bortfalder det.

I betragtning kommer enhver indtægt, som den bidragsberettigede og de börn, hvortil bidrag söges, jfr. stk. 5, samt den bidragsberettigedes eventuelle ægtefælle har haft i det foregående kalenderår, hvad enten indtægten hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understöttelse (bidrag i henhold til denne anordning dog undtaget), pension eller besiddelse af formue eller ejendom; ved opgörelse af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingent i anledning af medlemsskab i ulykkes-, syge-, invaliditets- og begravelsesforsikringen. Endvidere fradrages et beløb af 200 kr. for hvert barn, for hvilket vedkommende har forsörgelsespligt, på nær eet. Hvis pågældendes indtægtsforhold er undergået en meget væsentlig forandring uden egen skyld, kan der ved indtægtsberegningen anvendes de sidste 12 måneder i stedet for det foregående kalenderår. Hvor det drejer sig om en pludselig forandring, der f. eks. skyldes, at en forsörger er afgået ved döden, eller at pågældende har mistet sit hidtidige arbejde, kan den indtægt lægges til grund, som den bidragsberettigede og de börn, hvortil bidraget söges, skönnes i stand til efter den indtrufne forandring i forholdene at opnå, således at indtægten iövrigt beregnes efter foranstående regler. Forsåvidt pågældende ejer fast ejendom eller anden formue, lægges der til den årlige indtægt 5 pct. af den samlede formues beløb; dette tillæg beregnes dog, forsåvidt moderen eller faderen er gift og samlever med ægtefællen, kun af pågældendes særeje eller af den andel i fællesboet, hvorover vedkommende har rådighed. Det indtægtsbeløb, som i henhold til denne paragraf skal lægges til grund ved beregningen af bidragets störrelse, afrundes til delelighed med 10, således at et beløb på 5 kr. og opefter forhöjes til 10 kr., medens beløb under 5 kr. fradrages.

Saafremt bidrag söges af plejeforældre, udregnes dette under hensyntagen til moderens (faderens) indtægt, forsåvidt hun (han) har kendt opholdssted her i landet og har forældremyndigheden over barnet.

Forsåvidt der i henhold til §§ 2, nr. 4, 5, nr. 4, eller 7, nr. 3, på grund af barnets ökonomiske forhold ikke ydes bidrag til det, eller der i henhold til § 8 kun ydes nedsat bidrag, medregnes pågældende barns indtægt og formue — forsåvidt bidrag söges til andre börn — ikke ved udfindelsen af den bidragsberettigedes indtægt.

Efter samråd med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge vejledende retningslinier for indtægtsberegningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, såsom af frit ophold, aftægt og bolig i eget hus.

14 Begæringen om forskudsvis udbetaling af de i nærværende kapitel omhandlede bidrag indgives til politimesteren, der afgör, hvorvidt betingelserne for bidragets udbetaling er opfyldt. Begæringen indleveres gennem kommunalbestyrelsen i opholdskommunen. Ved opholdskommunen forstås i denne forbindelse:

1) hvor bidraget söges udbetalt af plejeforældre, den kommune, hvor barnets moder (fader) har fast bopæl, dog hvis moderen (faderen) er död eller forsvundet eller ikke har fast bopæl i nogen kommune, den kommune, hvor plejeforældrene har fast bopæl;

2) hvor bidraget söges udbetalt af moderen, faderen, adoptivforældre, af barnets værge eller af den, der har fået overdraget forældremyndigheden, den kommune, hvor den, der kan kræve bidraget udbetalt, har fast bopæl;
3) hvor bidraget kræves udbetalt af en offentlig myndighed eller anerkendt forening, den kommune, hvor vedkommende myndighed eller anerkendte forening har sit sæde.

15 Forinden bidraget kan udbetales, må oplysning foreligge om:

1) at barnet var i live på bidragets forfaldsdag, hvilket må være konstateret ved en af en troværdig person underskreven leveattest, hvortil blanket fås udleveret af kommunalbestyrelsen eller af politimesteren. Leveattesten skal tillige indeholde oplysning om, hvorvidt og i bekræftende fald hos hvem barnet er anbragt i pleje;
2) moderens (stiffaderens), eventuelt faderens eller adoptivforældrenes og barnets økonomiske forhold, hvilket må konstateres ved en attest fra vedkommende opholdskommune;
3) endvidere må bidragsdokumentet fremsendes eller medbringes, medmindre det befinder sig i den nuværende eller en tidligere udbetalende myndigheds varetægt;
4) endelig må barnets födsels- (dåbs-) attest og moderens (faderens) födselsattest, samt, hvis hun er gift, stiffaderens födselsattest og vielsesattesten indsendes eller medbringes, medmindre de allerede beror hos den udbetalende myndighed.

16 Såsnart de i § 15 omhandlede dokumenter er tilvejebragt, foreligger en behörigt fremsat begæring om bidragets udbetaling, og det påhviler da opholdskommunen uopholdelig at optage de fornödne forklaringer eller foretage de undersögelser, der er nödvendige for at konstatere, om de i det foregående krævede betingelser er til stede.

Den, der kræver bidraget udbetalt, samt i alle tilfælde moderen (faderen) er forpligtet til, såfremt vedkommende har bopæl i den i § 14 omhandlede opholdskommune, at afgive de fornödne forklaringer ved personligt möde. Enhver, der kan formodes at vide besked derom, er forpligtet til på begæring at meddele politimesteren alle de til rådighed stående oplysninger om den bidragsskyldiges opholdssted.

17 Efter at have modtaget de fornödne dokumenter og oplysninger afgör politimesteren, om bidraget i overensstemmelse med de foregående regler kan udbetales til den bidragsberettigede eller til den, der paa dennes vegne har behörig fuldmagt til at modtage bidraget. Politimesteren foranlediger bidraget udbetalt, eventuelt portofrit tilstillet den pågældende, tilligemed de blanketter, der skal benyttes ved næste udbetaling.

Politimesteren kan dog nægte at udbetale bidraget til andre end den bidragsberettigede personlig, hvis han har mistanke om, at den, der möder med fuldmagt, er en person, der i egenskab af den bidragsberettigedes kreditor har fået transport på bidragskravet. Bidragsdokumentet må overhovedet ikke gives som sikkerhed for betaling af den bidragsberettigedes gæld, og sker dette, skal politimesteren underrette værgerådet, som derefter bör overveje, om der er grund til at bringe bestemmelserne i bekendtgörelse nr. 139 af 31. marts 1926 af lov om værgerådsforsorg § 51 m. fl. i anvendelse.

Afkrævning og inddrivelse af et udbetalt bidrag.

18 Når et bidrag er udbetalt, være sig for faderen (en bidragsskyldig) eller moderen, afkræver politimesteren snarest muligt og senest inden 14 dage efter udbetalingen den bidragsskyldige bidraget.

Sager om afkrævning skal fremskyndes det mest mulige.

19 Betales bidraget ikke af den bidragsskyldige straks ved afkrævningen eller efter en af politimesteren indrömmet passende kortere henstand, foretages der udpantning for bidraget, jfr. herved § 11, stk. 2, medmindre politimesteren efter sit kendskab til ham skönner, at der ikke herved vil kunne fås dækning for beløbet eller nogen del deraf, hvorom resolutionen da får påtegning.

Politimesteren bestemmer derefter ufortövet, hvorvidt den bidragsskyldige bör afsone den del af bidraget, som han ikke har betalt. Politimesterens bestemmelse om, at afsoning skal finde sted, skal forelægges overövrigheden til godkendelse. Overövrigheden træffer snarest muligt afgörelse i sagen.

Ved afgörelsen af, om den bidragsskyldige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone den del af bidraget, som han ikke har betalt, vil overövrigheden have at tage hensyn til på den ene side den bidragsskyldiges forsörgelsesbyrde som gift og på den anden side hans betalingsevne, arbejdsomhed, ædruelighed, helbredstilstand og andre omstændigheder, der egner sig til at tages i betragtning ved bedömmelsen af, om han kan siges at tage sig sit ansvar som forsörger tilstrækkelig alvorligt.

Overövrigheden er berettiget til for et kortere tidsrum at stille afsoningen i bero, når det efter en nærmere undersögelse må antages, at pågældende uden egen bröde, ved sygdom eller virkelig fattigdom, der ikke skyldes forsörgelsespligter udenfor ægteskab, dovenskab, drikfældighed el. lign., for tiden er ude af stand til at betale.

Overövrighedens afgörelse med hensyn til afsoning kan ikke af den bidragsskyldige indankes for höjere myndighed, medens nægtelse af at fastsætte afsoningsret for hele bidraget eller en del af dette eller at iværksætte en begært afsoning af politimesteren kan indankes for socialministeren.

I de tilfælde, hvor det indstilles, at afsoning skal ske, er politimesteren berettiget til at sikre sig den bidragsskyldiges tilstedeværelse til endelig afgörelse træffes.

20 Politimesteren er iövrigt berettiget til at benytte samtlige de den bidragsberettigede ved lovgivningen hjemlede midler til underholdsbidrags sikring og inddrivelse.

21 Skulle den bidragsskyldige ikke opholde sig i den kommune, som anmeldelsen til folkeregistret henviser til, og det ikke vides, hvor han opholder sig, eller skulle han iövrigt forsvinde, inden bidraget er betalt, skal politimesteren ufortövet drage omsorg for, at den pågældende eftersöges og efterlyses.

Viser det sig, at den bidragsskyldige er död eller udvandret, skal bidragsdokumentet forsynes med nöjagtig oplysning om, hvad der foreligger desangående.

22 Forsåvidt den bidragsskyldige opholder sig eller formodes at opholde sig i det övrige kongerige finder reglerne i forsorgsloven om afkrævning og inddrivelse af et udbetalt bidrag og om retsvirkningerne af bidrags udbetaling m. v. anvendelse.

Retsvirkningerne af bidrags udbetaling m. v.

23 Betaler en bidragsskyldig et beløb til politimesteren til dækning af skyldige bidrag, er han berettiget til at forlange, at beløbet först anvendes til dækning af den del af de skyldige bidrag, for hvilken der i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og börn udenfor ægteskab er dekreteret eller kan dekreteres afsoning.

24 Den del af ethvert bidrag, der ikke kan betragtes som betalt i det öjeblik, da udpantning (skön) foretages, betragtes som en den bidragsskyldige ydet fattighjælp, således at senere indbetalte beløb betragtes som tilbagebetaling af fattighjælp. I de tilfælde, hvor efterlysning har været foretaget, betragtes restgælden först som fattighjælp månedsdagen efter den forgæves foretagne efterlysning. Politimesteren foranlediger, at det udbetalte bidrag herefter af vedkommende fattigstyrelse noteres som en den bidragsskyldige ydet fattighjælp.

Et udbetalt bidrag kan dog tidligst betragtes som fattighjælp for den bidrags-

skyldige på 2 månedsdagen efter barnets födsel. Har pågældende forinden dette tidspunkt begæret spörgsmålet om sin bidragspligt genoptaget for retten, kan et udbetalt bidrag ikke betragtes som fattighjælp, för sagen om bidragspligten er endelig afgjort.

25 Såfremt den, der er tilpligtet at svare bidrag til et barn, senere måtte blive frifundet, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de af det offentlige udbetalte bidrag betragtes som fattighjælp, ydet moderen.

Dette sidste gælder også, hvor moderen ved svig eller iövrigt uberettiget har erholdt bidrag udbetalt af det offentlige, som hun ikke er i stand til at tilbagebetale.

Til börn i ægteskab.

26 Et underholdsbidrag, der ifölge overövrighedsbestemmelse, en af övrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom påhviler manden overfor hans ægtebarn, kan af hustruen, forsåvidt det ægteskabelige samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, såsnart bidragets forfaldsdag er forlöbet uden at bidraget er erlagt.

Med hensyn til betingelserne for det offentliges udbetaling af bidraget gælder de i §§ 2 og 6—8 indeholdte regler, dog at adoptivforældre ikke kan kræve faderens bidrag til ægtebarn udbetalt af det offentlige.

Såfremt der er pålagt særlige bidrag af den i § 3 omhandlede art, finder § 3 tilsvarende anvendelse.

27 Et bidrag, der ifölge overövrighedsbestemmelse, en af overövrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom påhviler hustruen overfor hendes ægtebarn, kan af manden, forsåvidt det ægteskabelige samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, såsnart bidragets forfaldsdag er forlöbet, uden at bidraget er erlagt.

Med hensyn til betingelserne for det offentliges udbetaling af bidrag gælder de i §§ 5—8 indeholdte regler.

Såfremt der er pålagt hustruen særlige bidrag af den i § 3 omhandlede art, finder § 3 tilsvarende anvendelse.

28 Bidrag, pålagt den ene ægtefælle overfor den anden personlig, kan ikke være genstand for udbetaling af det offentlige.

Det samme gælder bidrag til den fælles husholdning, pålagt den ene eller begge ægtefæller.

29 De i det foregående indeholdte bestemmelser angående forskudsvis udbetaling fra det offentlige af bidrag, der påhviler den ene ægtefælle eller begge overfor ægtebörn, finder også anvendelse med hensyn til bidrag, som ved overövrighedens bestemmelse, en af overövrigheden stadfæstet overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom — skal udredes til andre under den anden ægtefælles forsorg værende börn, overfor hvilke den, hvem bidraget pålægges, har forsörgelsespligt. Forskudsvis udbetaling kan dog ikke ske, hvis den af barnets egne forældre, som ikke er indtraadt i ægteskabet, er tilpligtet at svare underholdsbidrag til barnet, og hustruen (manden) i henhold til de tidligere paragraffer har ret til at kræve dette bidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige.

30 Hvis det oplyses, at ægtefællerne (de tidligere ægtefæller) efter overövrighedsbestemmelsens udfærdigelse bor sammen eller mere vedvarende står i forhold til hinanden, kan bidraget til vedkommende börn ikke af det offentlige udbetales til den bidragsberettigede hustru (mand) personlig.

31 Med hensyn til reglerne om bidragenes störrelse, udbetaling, afkrævning og inddrivelse gælder §§ 9—21 med de fornödne lempelser.

32 Reglerne i §§ 23—25 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til virkningerne af det offentliges udbetaling af bidrag til ægtebörn, dog at regelen i § 24, stk. 2, ikke kommer tilanvendelse.

KAP. II. *Bidrag til börn af enker og enkemænd samt til forældrelöse börn.*

Bidrags udbetaling til den overlevende ægtefælle m. m.

33 En enke eller en enkemand skal have ret til efter nedenstående regler af det offentlige at oppebære en understöttelse som bidrag til udgifterne ved underhold og opdragelse af sit ægtebarn eller under ægteskab adopterede barn.

Det årlige bidrag udgör samme belöb som det faderen eller moderen påhvilende normalbidrag, henholdsvis eftersom understöttelsen udbetales en enke eller en enkemand.

Efter undersögelse i hvert enkelt tilfælde kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret yde hjælp til omkostningerne ved barnets dåb, skoleundervisning, konfirmation, faglige uddannelse, sygdom og begravelse.

34 Retten til at få bidraget udbetalt med det fulde grundbelöb er betinget af, at enkens eller enkemandens indtægt ikke overstiger de i § 13 nævnte belöb, ligesom reglerne i samme paragraf om indtægtens beregning og om bidragets bortfald eller nedsættelse under hensyn til den bidragsberettigedes indtægt finder tilsvarende anvendelse.

35 En enkes eller en enkemands ret til at få de i § 33 nævnte bidrag udbetalt er betinget af, at ægtefællernes samliv ikke retlig set var ophævet, jfr. dog § 38.

Iövrigt finder bestemmelserne i §§ 2 og 5—8 — dog bortset fra bestemmelserne i § 6, nr. 5 — tilsvarende anvendelse med de fornödne lempelser.

36 Begæring om bidrag i henhold til nærværende kapitel indgives til rigsombudsmanden og indleveres gennem kommunalbestyrelsen i enkens opholdskommune på en blanket affattet efter en af rigsombudsmanden foreskreven formular. Efter modtagelsen af begæringen undersöger rigsombudsmanden, om betingelserne for bidragets udbetaling er til stede. Rigsombudsmandens afgörelse skal om muligt foreligge inden 1 måned efter begæringens indgivelse.

37 Retten til det i nærværende kapitel omhandlede bildag vedvarer til udgangen af det kvartal, i hvilket barnet fylder 18 år eller indgår ægteskab.

38 Til börn af fraseparerede eller fraskilte forældre kan der, når en af forældrene er afgået ved döden, og der ikke i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og börn kan fastsættes underholdsbidrag til börnene, på begæring af den efterlevende eller den, der i medför af § 6 ville være berettiget til at kræve det denne tilkommende bidrag udbetalt til sig, ydes understöttelse efter bestemmelserne i nærværende kapitel med et belöb svarende til det normalbidrag, der kunne have været pålagt den först afdöde, såfremt han havde været i live.

Til börn udenfor ægteskab kan der, når moderen i medför af § 5, stk. 5, i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om börn udenfor ægteskab er fritaget for den i nævnte bestemmelse omhandlede oplysningspligt, eller når faderskabet til barnet ikke anerkendes eller fastslås, eller ingen bliver anset som bidragspligtig til barnet, på begæring af moderen eller den, der i medför af § 6 ville være berettiget til at kræve det hende tilkommende bidrag udbetalt til sig, ydes understöttelse efter bestemmelserne i nærværende kapitel med et belöb svarende til det en fader påhvilende normalbidrag.

De i stk. 1 og 2 omhandlede understöttelser kan kun ydes, såfremt rigsombudsmanden i det enkelte tilfælde skönner, at omstændighederne taler herfor.

Bestemmelsen i § 33, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Bidragets udbetaling m. v.

39 Bidraget udbetales af Færöernes oppebörselskontor kvartalsvis forud, medmindre det af hensyn til barnets forsörgelse skönnes rimeligt at udbetale det i månedlige rater. Förste gang udbetales bidraget for det kvartal (den måned), i hvilket begæringen indgives. Er begæringen indgivet i den sidste måned i et kvartal, kan kvartalsvis udbetaling dog först ske fra den 1. i den följende måned.

Forsåvidt afgörelsen af, hvorvidt der skal udbetales bidrag for et barn, har

trukket ud, således at der, når afgörelsen er truffet, forfalder bidrag for mere end 1 kvartal, tilbageholdes, såfremt det offentlige indenfor pågældende tidsrum har ydet hjælp til barnets forsörgelse, et belöb svarende til den således ydede hjælp.

Retten til at kræve et forfaldent bidrag udbetalt vedvarer til og med årsdagen for bidragets forfaldsdag.

40 Forinden bidraget udbetales, må der præsteres attest om, at barnet var i live på bidragets forfaldsdag, hvorhos rigsombudsmanden ved attestation fra opholdskommunen må sikre sig, at enkens (enkemandens) eller barnets ökonomiske forhold ikke udelukker udbetaling af bidrag.

41 Den hjælp, det inden afgörelse træffes om, hvorvidt der kan fås bidrag i henhold til dette kapitel, måtte blive nödvendigt at yde til barnets underhold og opdragelse, betragtes, hvis det viser sig, at betingelserne ikke er opfyldt, som værende uden fattighjælps virkning, medmindre kommunalbestyrelsen efter de foreliggende omstændigheder finder, at hjælpen bör ydes som fattighjælp.

42 Retten til bidrag bortfalder, når nyt ægteskab indgås, medmindre rigsombudsmanden bestemmer, at bidrag fortsat vil være at udbetale. Retten til bidrag genindtræder, hvis det nye ægteskab oplöses, eller ægtefællerne bliver separeret.

Bidrag til forældrelöse börn.

43 Den, der har taget et forældrelöst ægtebarn til sig, skal indtil udgangen af det kvartal, i hvilket barnet fylder 18 år, eller indgår ægteskab, have ret til at oppebære en understöttelse til barnet svarende til summen af de en fader og en moder i henhold til § 12, stk. 2, påhvilende normalbidrag.

Samme understöttelse tilkommer den, der har taget et adoptivbarn til sig, når adoptanten (adoptanterne) er afgået ved döden, dog at understöttelsen ikke vil kunne udbetales til barnets virkelige forældre.

Samme understöttelse tilkommer derhos den, der har taget et barn udenfor ægteskab til sig, når såvel barnets moder som dets fader (den eller de bidragspligttige) er afgået ved döden.

Såfremt der i medför af bestemmelserne i kapitel I kan ske forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag til vedkommende barn, kan understöttelsen i medför af nærværende paragraf ikke overstige forskellen mellem bidraget og et belöb svarende til summen af de en fader og en moder i henhold til § 12, stk. 2, påhvilende normalbidrag.

Det er en betingelse for understöttelsens udbetaling:

1) at barnet har dansk indfödsret, er ligestillet med en indfödt, eller omfattes af en traktat om udbetaling af bidrag af denne art;
2) at barnet har hovedhjemsted på Færöerne;
3) at barnet opfylder den i § 2, nr. 4, fastsatte betingelse.

Bestemmelserne i § 8 og § 33, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

44 Begæring om bidrag i henhold til § 43 indgives til rigsombudsmanden og indleveres gennem kommunalbestyrelsen i den bidragsberettigedes opholdskommune.

Med hensyn til bidragets udbtaling m. v. finder med de fornödne lempelser reglerne i §§ 36 og 39 tilsvarende anvendelse.

KAP. III. *Anke, Refusion m. v.*

45 Klager over de af politimesteren eller vedkommende kommunale myndigheder i medför af denne anordning trufne bestemmelser kan forelægges rigsombudsmanden, hvis afgörelser, også når de er truffet i samråd med landsstyret, kan indankes for socialministeren, jfr. dog § 19, stk. 5.

De af de i stk. 1 nævnte myndigheder i medför af denne anordning trufne afgörelser kan ikke indbringes for domstolene.

46 Af udgifterne til börnebidrag paa Færöerne i henhold til nærværende anord-

ning bærer statskassen halvdelen, medens den anden halvdel afholdes fra færösk side efter hjemmestyrets nærmere betemmelse.[1])

De nærmere regler om refusion og regnskabsaflæggelse fastsættes af socialministeren efter samråd med landsstyret.[2])

47 Såfremt leveomkostningerne på Færöerne stiger eller falder, fastsætter socialministeren — efter indstilling fra landsstyret eller efter forud indhentet erklæring fra dette — en tilsvarende forhöjelse eller nedsættelse af den i § 13 omhandlede indtægtsgrænse.[2])

48 Denne anordning træder i kraft den 1. april 1949. Samtidig ophæves lov indeholdende bestemmelser om börn udenfor ægteskab og disses forældre nr. 130 af 27. maj 1908, §§ 4—8, § 10, stk. 1—4, og § 13, stk. 3, jfr. lov nr. 113 af 29. april 1913, §§ 2 og 4, lov nr. 676 af 22. december 1919 og lov indeholdende nogle bestemmelser om hustruers og ægtebörns retsstilling nr. 131 af 27. maj 1908, §§ 4—8, jfr. lov nr. 112 af 29. april 1913, § 2, lov nr. 121 af 15. marts 1939 om refusion fra staten for forskudsvis udbetalte underholdsbidrag på Færöerne samt anordning nr. 430 af 4. december 1939 om understöttelse til börn af enker.

Til enker, som ved nærværende anordnings ikrafttræden oppebærer enkebörnsbidrag, kan bidrag ikke udbetales med lavere belöb end efter de hidtil gældende regler.

21. marts — Skr. fra statsm. om SKIBSMÅLING SOM SÆRANLIGGENDE.

Skibsmåling anses ifölge statsministeriets skrivelse af 21/3 1949 for færösk særanliggende, dog således at skibsmåling udföres af Statens skibstilsyn, men for færösk regning. Landsstyret har ved skrivelse af 6. februar 1950 erklæret sig indforstået med, at der af hjemmestyret ydes de to under Statens skibstilsyn ansatte skibsbygningskyndige tjenestemænd et vederlag på 1.200 kr. årlig til hver.

28. marts — Lagtingslov nr. 10 om SPIRITUSRATIONERING.

1[3]) Ingen person har ret til at indforskrive mere end 9 liter spiritus i kvartalet, bortset fra öl.

Som spiritus regnes i henhold til nærværende lov al vædske, der indeholder over 23 rumprocent alkohol.

2 Enhver, der indforskriver spiritus, skal være i besiddelse af köbekort, hvori toldmyndighederne noterer enhver indklareret forsendelse af spiritus.

Köbekortene udleveres gennem vedkommende forstanderskab imod erlæggelse af et gebyr på 10 kr., hvoraf halvdelen tilfalder kommunekassen og halvdelen landskassen.

Köbekortene lyder på navn og udleveres kun personer, der er fyldt 20 år.

Köbekortene, der gælder for et år ad gangen (1. april—31. marts) er strengt personlige og må ikke udlånes eller benyttes af andre.

3 Landsstyret kan i særlige tilfælde göre undtagelser fra reglerne i § 1.

4 Overtrædelser af denne lov straffes med böder af ikke under 20 kr., for så vidt ikke højere straf er forskyldt.

Böderne tilfalder landskassen.

28. mars — Lögtingslóg nr. 10 um SKAMTAN AV RÚSDREKKA.

1[4]) Ongum er loyvt at innflyta meiri enn 9 litrar av rúsdrekka um fjórðingsárið, öl undantikið.

Fyri spiritus verður eftir hesi lóg roknaður allur lögur, sum í sær hevur meir enn 23 rúmprocent av alkoholi.

---

[1]) Jfr. ll. nr. 14 af 15. maj 1953.
[2]) Jfr. bek. nr. 104 af 28. marts 1953.
[3]) Som ændret ved ll. nr. 64 af 17. dec. 1949.
[4]) Sum broytt við ll. nr. 64, 17. dec. 1949.

2 Hvör tann, ið innflytir rúsdrekka, skal hava keypikort, hará tollreglan förir hvörja innklareraða sending av spiritus.

Avvarðandi sóknarstýri flýggjar keypikortini móti gjaldi uppá 10 kr., harav helvtin fer til kommunukassan og helvtin til landskassan.

Keypikortini ljóða uppá navn, og verða bert flýggjað persónum yvir 20 ár.

Keypikortini galda fyri eitt ár í senn (1. apríl—31. mars); tey eru strangt persónlig og mugu ikki verða lænt ella nýtt av öðrum.

3 Landsstýrið kann í serligum förum gera undantök frá reglunum í § 1.

4 Brot móti hesi lóg verða revsað við sektum ikki undir 20 kr., um ikki hægri revsing eigur at verða givin. — Sektirnar fara í landskassan.

28. marts — Lagtingslov nr. 12 om FÆRØERNES OPPEBØRSELSKONTOR.

1 Fra 1. april 1949 overtager hjemmestyret Færöernes Oppebörselskontor.

Til oppebörselskontoret henlægges:

1) al regnskabsförelse vedrörende landskassen og andre lagtingsfonde, der nu er henlagt til oppebörselskontoret,
2) regnskabsförelse vedrörende institutioner, fonde og lignende under offentlig bestyrelse eller tilsyn efter landsstyrets bestemmelse i hvert enkelt tilfælde.
3) Told og toldkontrol.

Statskassens regnskabsförelse vedrörende Færöerne kan efter forhandling med landsstyret foretages på oppebörselskontoret.[1])

2 Tjenestemændene ved oppebörselskontoret ansættes af landsstyret i henhold til lönningslov for landets tjenestemænd. Andet personale ansættes efter regler, fastsatte af landsstyret indenfor de på finansloven opförte bevillinger.

3 Landsstyret fastsætter regler vedrörende oppebörselskontorets virksomhed.

28. mars — Ll. nr. 12 um FØROYA GJALDSTOVU.

1 Frá 1. apríl 1949 yvirtekur heimastýrið Föroya Gjaldstovu.

Til hesa gjaldstovu verður lagt:

1) öll roknskaparförsla viðvíkjandi landskassanum og öðrum lögtingsgrunnum, sum nú hava roknskaparförslu á gjaldstovuni,
2) roknskaparförsla viðvíkjandi stovnum, grunnum og t. undir almennum stýri ella eftirliti eftir ásetan av Landsstýrinum í hvörjum einstökum föri.
3) Tollur og tolleftirlit.

Roknskaparförsla ríkiskassans viðvíkjandi Föroyum kann eftir samráð við Landsstýrið verða skipað á gjaldstovuni.[2])

2 Tænastumenn við gjaldstovuna verða settir av Landsstýrinum samsvarandi lóg um tænastumanna landsins. Annað starvsfólk verður sett eftir reglum, ásettum av Landsstýrinum innan fyri tær játtanir, sum eru á fíggjarlógini.

3 Landsstýrið ásetur reglur viðvíkjandi virki gjaldstovunnar.

28. marts — Lagtingslov nr. 14 om APOTEKERVÆSENET.

1[3]) Til oprettelse af nye apoteker kræves landsstyrets beslutning. Spörgsmål om oprettelse og beliggenhed af nye apoteker forelægges Lagtinget. Landsstyret kan yde tilskud eller lån af den færöske apotekerfond til apoteker efter regler, som landsstyret fastsætter.

2 Tilladelse til at drive apotek meddeles ved bevilling fra landsstyret. For at opnå bevilling til drift af et apotek udkræves indfödsret, 25 års alder og farma-

[1]) Jfr. statsm. skr. 20. maj 1950.
[2]) Sbr. statsm. skr. 20. mai 1950.
[3]) Jfr. ll. nr. 60 af 2. dec. 1949 og nr. 63 af 16. dec. 1949.

ceutisk kandidateksamen. Vedkommende skal derhos godtgöre at være rådig over sit bo og skal i sin tidligere virksomhed have udvist et efter landsstyrets skön udadleligt forhold. Forinden bevillingen udleveres, har den pågældende at underskrive en forsikring på tro og love eller på ære og samvittighed om med flid og samvittighedsfuldhed at ville opfylde de ham som apoteker påhvilende pligter. Forsikringens form fastsættes af landsstyret. For at anerkendes som bestyrer på eget ansvar af et apotek må den pågældende opfylde de for meddelelse af apotekerbevilling stillede betingelser og er i sin funktion underkastet de samme bestemmelser som apotekere. For at fungere som medhjælper på et apotek må vedkommende have bestået farmaceutisk medhjælpereksamen. For at antages som discipel på et apotek må vedkommende have en fordannelse, om hvilken de nærmere bestemmelser fastsættes af landsstyret.

3 Fra færöske apoteker må de samme varer forhandles som fra apoteker i riget, for så vidt det ikke strider mod nogen særlig for Færöerne gældende lov.

4 I enhver bygd kan landsstyret på begæring af det kommunale forstanderskab tillade, at der oprettes et håndköbsudsalg af medikamenter hos en af forstanderskabet udpeget forhandler, hvis valg skal godkendes af landsstyret, efter at vedkommende apoteker og landslægen er hörte. Såfremt det besluttes at oprette et håndköbsudsalg i en bygd, hvor der bor en distribuerende læge, er denne berettiget til at overtage dette. For sådanne udsalgs forsyning med og udlevering af medikamenter gælder de samme regler som for håndköbsudsalg i riget. Det afgöres af landsstyret, hvilket apotek der i det enkelte tilfælde skal være berettiget og forpligtet til at oprette håndköbsudsalget. Læger kan, for så vidt afstanden fra nærmeste apotek gör det önskeligt, forvente at erholde landsstyrets tilladelse til at distribuere medicin, som forskrives fra et apotek, efter landsstyrets nærmere bestemmelser.

5 Med henyn til hvilke varer det efter denne lovs ikrafttræden skal være forbudt at forhandle i en almindelig köbmandshandel, skal de regler, der fastsættes af landsstyret, være gældende.

6 Af apoteker udredes en årlig afgift efter regler, der fastsættes af landsstyret. Afgiften indgår i den færöske apotekerfond. Landsstyret fastsætter nærmere regler for denne fond.

7 Nærmere regler for eftersynet af færöske apotekers drift fastsættes af landsstyret. Andre spörgsmål vedrörende apotekervæsenet og medikamenthandelen, som ikke omhandles i denne lov, afgöres af landsstyret.

28. mars — Lögtingslóg nr. 14 um APOTEK.

1[1]) Til stovnan av nýggjum apotekum krevst samtykt landsstýrisins. Mál um stovnan av apotekum, og um hvar tey skulu standa, verða at leggja fyri Lögtingið. Landsstýrið kann veita studning ella lán úr föroyska apotekargrunninum samsvarandi reglum, sum landsstýrið ásetur.

2 Loyvi til at hava apotek verður givið við loyvisbrævi frá landsstýrinum. Til at fáa slíkt loyvisbræv krevst heimarættur, 25 ára aldur og pharmaceutisk kandidatsprógv. Avvarðandi skal umframt ávísa, at hann hevur ræði yvir búgvi sínum, og skal í teimum virkjum, hann áður hevur havt, hava vist framferð, lýtaleysa eftir landsstýrisins ætlan. Áðrenn loyvisbræv verður givið, skal avvarðandi undirskriva váttan á trúgv og rættsinni ella æru og samvitsku um, at hann við ídni og samvitskufult vil útinna tað, hann sum apotekari er skyldugur. Orðaljóðið í váttanini verður ásett av landsstýrinum. Fyri at vera stjóri av apoteki undir egnari ábyrgd, má avvarðandi lúka treytirnar fyri at fáa apotekaraloyvi, og er hann í virki sínum undir somu treytum sum apotekarar. Fyri at virka sum hjálparmaður á apoteki má avvarðandi hava pharmaceutisk hjálparmannaprógv. Fyri at verða

[1]) Sbr. ll. nr. 60, 2. dec. 1949 og nr. 63, 16. dec. 1949.

settur sum næmingur á apoteki má avvarðandi frammanundan hava fingið læru samsvarandi nærri ásetingum landsstýrisins.

3 Frá føroyskum apotekum kunna verða seldar somu vørur, sum seldar verða frá apotekum í ríkinum, um hetta ikki er ímóti serstakari lóg galdandi fyri Føroyar.

4 Landsstýrið kann á bygd, tá sóknarstýrið krevur tað, loyva, at stovnað verður handkeypssöla av medikamentum hjá fólki, sum kommunustýrið velur; valið verður at góðkenna av landsstýrinum aftaná, at avvarðandi apotekari og landslækni hava givið ummæli. Um samtykt verður at stovna handkeypsútsölu á bygd, har lækni býr, sum útflýggjar medicin, hevur hann rætt til at fáa söluna. Fyri at keypa medikament til og selja medikament frá tílíkari sölu galda somu reglur sum fyri handkeypssölu í ríkinum. Landsstýrið avger, hvört apotek skal hava loyvi og skyldu til í tí einstaka førinum at stovna handkeypssöluna. Um næsta apotek er so langt burtur, og tað er törvur á, kunnu læknar rokna við at fáa landsstýrisins loyvi til at flýggja út medisin, sum verður keypt frá apoteki eftir landsstýrisins nærri ásetan.

5 Viðvíkjandi hvörjar vörur forboð skulu vera fyri at at selja í vanligari krambúð, aftaná at henda lóg er komin í gildi, skuldu galda tær reglur, sum landsstýrið ásetur.

6 Apotek lata árligt gjald eftir reglum, sum landsstýrið ásetur. Gjaldið fer á føroyska apotekaragrunnin. Landsstýrið ásetur nærri reglur fyri henda grunn.

7 Nærri reglur um eftirlit við føroyskum apotekum verða ásettar av landsstýrinum. Landsstýrið tekur avgerð viðvíkjandi apotekum og medikamenthandlum í öllum spurningum, sum ikki eru umröddir í hesi lóg.

28. marts — Lagtingslov nr. 16 om LØNREGULERING FOR LANDETS TJENESTEMÆND.

CENTRALADMINISTRATIONEN

1 *Landsstyrets kontorchef:* Grundlön 7.800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8.400 kr., efter 10 år til 9.000 kr., efter 15 år til 10.800 kr. og efter 20 år til 11.700 kr.

Fuldmægtige 1. grad (2): Grundlön 6.000 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 500 kr. indtil 7.500 kr.

Det kræves, at i det mindste den ene af disse fuldmægtige er jurist eller nationalökonom.

Fuldmægtige 2. grad (2): Grundlön 3.600 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5.760 kr.

OPPEBØRSELSKONTORET[1])

2 *Landsbogholderen:* Grundlön 6.000 kr., stigende hvert 5. år med 500 kr. til 7.500 kr.

Fuldmægtige: 5.040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5.760 kr.

Kasserer og bogholdere (2): Grundlön 4.200 kr. årlig, stigende med 400 kr. hvert 3. år til 5.800 kr.

TOLDVÆSENET[2])

Overtolder af 1. grad: Grundlön 2.400 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. til 2.850 kr.

Overtolder af 2. grad: Grundlön 2.100 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. til 2.550 kr.

[1]) If. ll. nr. 29 af 1. marts 1950 og ll. nr. 16 af 13. marts 1951 aflönnes nuværende landsbogholder dog med 7.800 kr., stigende hvert 5. år med 600 kr. til 9000 kr., og nuværende kasserer og bogholdere får lönningsanciennitet fra det tidspunkt, de blev ansat. Landsbogholderen får anciennitet fra 1. okt. 1947.

[2]) Som ændret ved ll. nr. 29 af 1. marts 1950.

Toldere (5): Grundlön 1.950 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. til 2.100 kr.

INGENIØRKONTORET

31) *Landsingeniören:* Grundlön 7.800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8.400 kr., efter 10 år til 9.000 kr., efter 15 år til 10.800 kr. og efter 20 år til 11.700 kr.

Ingeniörer (1): Grundlön 6.000 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 500 kr. til 7.500 kr.

Teknisk assistent: Grundlön 3.900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4.860 kr.

TELEFONVÆSENET

4 *Telefonbestyreren:* Grundlön 6.900 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 600 kr. indtil 8.700 kr.

Kontorleder: Grundlön 5.040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5.760 kr. Efter 10 års tjeneste i stillingen ydes et yderligere alderstillæg på 540 kr.

TUBERKULOSESANATORIET

5 *Overlægen:* Grundlön 10.800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 11.700 kr. Der ydes overlægen et ikke pensionsgivende tillæg på 2.000 kr.[2])

Oversygeplejersken: Grundlön 3.660 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 330 kr. indtil 4.320 kr.

Afdelingssygeplejersken og ökonoma: Grundlön 2.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. op til 3.300 kr.

Kedelpasser og håndværker: Grundlön 2.400 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. indtil 3.300 kr.

Sygeplejersker: Grundlön 2.200 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 210 kr. indtil 2.850 kr.

LANDBRUGET

6 *Landbrugsskole og Forsögsstation:*

Forstander: Grundlön 5.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 8.100 kr.

73) *Udskiftnings- og matrikulkontor:*

Forstander: Grundlön 6.000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 700 kr. til 8.100 kr.

Landinspektörer (2): Grundlön 5.040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5.760 kr.

Assistent (1): Grundlön 2.670 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3.750 kr.

Medens en tjenestemand er udpeget som udskiftningsformand, får han 2040 kr. årlig i ikke pensionsgivende tillæg.

Landbrugskonsulenten: Grundlön 5.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8.100 kr. Tjenestetillæg 600 kr.

Dyrlægen: Grundlön 5.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8.100 kr. Tjenestetillæg 600 kr. årlig. Nusiddende dyrlæge får tillagt lönningsanciennitet fra 1. april 1948 at regne.

---

[1]) Som ændret ved ll. nr. 29 af 1. marts 1950.

[2]) If. ll. nr. 29 af 1. marts 1950 aflönnes nuværende overlæge i overensstemmelse med overenskomst mellem Sygehusforeningen og dansk Lægeforening. Ordningen er gældende fra 1. apr. 1946.

[3]) Som ændret ved ll. nr. 76 af 22. dec. 1951.
If. ll. nr. 29 af 1. marts 1950 får nuværende laandbrugskonsulent 3 alderstillæg pensionsgivende fra 1. apr. 1949. Anciennitetet regnes fra 1. apr. 1949.

FISKERI M. V.

8[1]) *Fiskeriökonomisk laboratorium. Forstanderen:* Grundlön 5700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 7.500 kr.

Overvrageren: Grundlön 4.800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 400 kr. til 6.000 kr.

Vragerkontrollörer (6): Grundlön 3.000 kr., stigende hvert 3. år med 300 kr. til 3.600 kr.

9 *Navigationsskolen:*

Forstander: Grundlön 6.800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8.600 kr.

Lærere (2): Grundlön 3.780 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4.740 kr. og derefter hvert 3. år med 600 kr. indtil 5.940 kr.

STUDENTERSKOLEN

10 *Forstanderen:* Grundlön 9.000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 10.200 kr.

Lektorer (2): Grundlön 5.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 8.100 kr.

Adjunkter (3): Grundlön 3.780 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4.740 kr. og derefter hvert 3. år med 600 kr. indtil 5.940 kr.

LANDSBIBLIOTEKET

11 *Bibliotekaren:* Grundlön 4.200 kr. årlig, stigende med 400 kr. hvert 3. år til 5.800 kr.

UDSENDINGE

12 *Fuldmægtige:* Grundlön 5.040 kr.årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5.760 kr.

Sekretærer: Grundlön 3.600 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 4.680 kr.

Medens en udsending er i udlandet, ydes der ham et tillæg. Dette tillægs størrelse fastsættes på finansloven efter indstilling fra budgetudvalget.

13 Der ydes tjenestemænd, for hvilke der er fastsat grundlön, almindeligt löntillæg, reguleringstillæg og stedtillæg, svarende til de statens tjenestemænd ydede tillæg.

Landsstyret bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrörende tjenestemændene, dog at regler om tjenestemænds pension bliver at fastsætte ved lagtingslov.

Landsstyret meddeler landets tjenestemænd forhandlingsret. Denne ret kan udöves af de pågældende godkendte organisationer eller for disse bemyndigede.

28. mars — Lögtingslóg nr. 16 um LØN TÆNASTUMANNA LANDSINS.

MIÐSTØÐUUMSITINGIN

1 *Skrivstovustjóri landsstýrisins* Grundlön 7.800 kr. árliga, hækkandi eftir 5 árum til 8.400 kr., eftir 10 árum til 9.000 kr., eftir 15 árum til 10.800 kr. og eftir 20 árum til 11.700 kr.

Fulltrúar 1. stig (2): Grundlön 6.000 kr. árliga, hækkandi 5. hvört ár við 500 kr. upp til 7.500 kr.

Tað verður kravt, at í minnsta lagi annar av hesum fulltrúum er lögfröðingur ella hagfröðingur.

Fulltrúar 2. stig (2): Grundlön 3.600 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. upp til 5.760 kr.

---

[1]) Som ændret ved ll. nr. 29 af 1. marts 1950.

[2]) If. ll. nr. 29 af 1. marts 1950 får nuværende lærer anciennitet fra 1. okt. 1942.

GJALDSTOVAN[1])

Landsbókhaldarin: Grundlön 6.000 kr. árliga, hækkandi 5. hvört ár við 500 kr. til 7.500 kr.

Fulltrúi: 5.040 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. til 5.760 kr.

Kassameistari og bókhaldarar (2): Grundlön 4.200 kr. árliga, hækkandi við 400 kr. 3. hvört ár til 5.800 kr.

TOLLSKIPANIN[2])

Yvirtollari av 1. stigi: Grundlön 2.400 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 150 kr. til 2.850 kr.

Yvirtollari av 2. stigi: Grundlön 2.100 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 150 kr. til 2.550 kr.

Tollarar (5): Grundlön 1.950 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 150 kr. til 2.400 kr.

VERKFRØÐINGSSKRIVSTOVAN

3[2]) *Landsverkfröðingurin:* Grundlön 7.800 kr. árliga, hækkandi eftir 5 árum til 8.400 kr., eftir 10 árum til 9.000 kr., eftir 15 árum til 10.800 kr. og eftir 20 árum til 11.700 kr.

Verkfröðingar (1): Grundlön 6000 kr. árliga, hækkandi 5. hvört ár við 500 kr. upp til 7.500 kr.

Serkönur hjálparmaður: Grundlön 3.900 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 480 kr. upp til 4.860 kr.

TELEFONVERKIÐ

4 *Telefonstjórin:* Grundlön 6.900 kr. árliga, hækkandi 5. hvört ár við 600 kr. upp til 8.700 kr.

Skrivstovustjórin: Grundlön 5.040 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. upp til 5.760 kr. Eftir 10 ára tænastu í plássinum verður veitt ein aldursviðbót aftrat uppá 540 kr.

BRÓSTSJÚKRAHÚSIÐ

5 *Yvirlæknin:* Grundlön 10.800 kr. árliga, hækkandi eftir 5 árum til 11.700 kr. Veitt verður yvirlæknanum ein ikki pensiónsgevandi viðbót uppá 2.000 kr.[3])

Yvirsjúkrasysturin: Grundlön 3.660 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 330 kr. upp til 4.320 kr.

Deildarsjúkrasysturin og ökonoma: Grundlön 2.700 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 300 kr. upp til 3.300 kr.

Ketilpassari og handverkari: Grundlön 2.400 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 150 kr. upp til 3.300 kr.

Sjúkrasystrar: Grundlön 2.200 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 210 kr. upp til 2.850 kr.

LANDBÚNAÐUR

6 *Landbrúksskúli og royndarstöð:*

Fyristöðumaður: Grundlön 5.700 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 600 kr. upp til 8.100 kr.

---

[1]) Samsv. ll. nr. 29, 1. marts 1950 og nr. 16, 13. mars 1951 fær núverandi landsbókhaldari 7.800 kr., hækkandi 5. hvört ár við 600 kr. til 9000 kr., og núverandi kassameistari og bókhaldarar fáa anciennitet frá, tá teir vórðu settir. Landsbókhaldarin frá 1. okt. 1947.

[2]) Sum broytt við ll. nr. 29, 1. mars 1950.

[3]) Eftir ll. nr. 29, 1. mars 1950 fær núverandi yvirlækni lön samsv. semju millum Sygehusforeningen og dansk Lægeforening, roknað frá 1. apr. 1946.

71) *Útskiftingar- og matrikulskriwstova: Fyristöðumaður:* Grundlön 6.000 kr. árliga, hækkandi við 700 kr. 3. hvört ár til 8.100 kr.

Landinspektörar (2): Grundlön 5.040 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. til 5.760 kr.

Hjálparmaður (1): Grundlön 2670 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 270 kr. til 3750 kr.

Meðan tænastumaður er settur útskiftingarformaður, fær hann 2040 kr. árliga í ikki eftirlöngevandi viðbót.

Landbúnaðarráðgevarin: Grundlön 5.700 kr. árliga, hækkandi við 600 kr. 3. hvört ár til 8.100 kr. Tænastuviðbót 600 kr.

Djóralæknin: Grundlön 5.700 kr. árliga, hækkandi við 600 kr. 3. hvört ár til 8.100 kr. Tænastuviðbót 600 kr. árliga. Tænastualdur núsitandi djóralækna verður roknaður frá 1. apríl 1948.

FISKIVINNA O. A.

82) *Fiskeriökonomisk laboratorium: Fyristöðumaðurin:* Grundlön 5700 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 600 kr. til 7500 kr.

Yvirvrakari: Grundlön 4.800 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 400 kr. upp til 6.000 kr.

Vrakaraeftirlitsmenn (6): Grundlön 3.000 kr. árliga, hækkandi við 300 kr. 3. hvört ár til 3.600 kr.

9 *Navigatiónsskúlin:*

Fyristöðumaðurin: Grundlön 6.800 kr. árliga, hækkandi við 600 kr. 3. hvört ár til 8.600 kr.

Lærarar (2): Grundlön 3.780 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 480 kr. upp til 4.740 kr. og so 3. hvört ár við 600 kr. upp til 5.940 kr.

STUDENTASKÚLIN

10 *Fyristöðumaðurin:* Grundlön 9.000 kr. kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 600 kr. upp til 10.200 kr.

Lektorar (2): Grundlön 5.700 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 600 kr. upp til 8.100 kr.

Adjunktar (3): Grundlön 3.780 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 480 kr. upp til 4.740 kr. og 3. hvört ár við 600 kr. upp til 5.940 kr.

LANDSBÓKASAVNIÐ

Bókavörðin: Grundlön 4.200 kr. árliga, hækkandi við 400 kr. 3. hvört ár upp til 5.800 kr.

SENDIMENN

12 *Sendifulltrúar:* Grundlön 5.040 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. upp til 5.760 kr.

Skrivarar: Grundlön 3.600 kr. árliga, hækkandi 3. hvört ár við 360 kr. upp til 4.680 kr.

Meðan sendimaður er í útheiminum, fær hann eina viðbót. Hæddin verður ásett á figgjarlógini eftir ummæli frá figgjarnevndini.

13 Teir tænastumenn, fyri hvörjar grundlön er ásett, fáa almenna lönviðbót, reguleringsviðbót og staðarviðbót, svarandi til ta viðbót, sum ríkisins tænastumenn fáa.

Landsstýrið verður heimilað at áseta nærri reglur tænastumonnum viðvíkjandi, tó at reglur um eftirlön tænastumanna verður at áseta við lögtingslóg.

Landsstýrið gevur landsins tænastumonnum tingingarrætt. Hesin rættur kann gerast galdandi av teim avvarðandi góðkendu felögum ella umboðsmonnum teirra.

---

1) Sum broytt við ll. nr. 76, 22. dec. 1951. Samsv. ll. nr. 29, 1. mars 1950 fær núsitandi landbrúksráðgevari 3 aldursviðbótur sum persónligar eftirlöngevandi viðbótur frá 1. apríl 1949. Tænastualdur roknaður frá 1. apríl 1949.

2) Sum broytt við ll. nr. 29, 1. mars 1950.

28. marts — Lagtingslov nr. 18 om IDRÆTSRÅDGIVER.

1 Der oprettes et embede som idrætsrådgiver. Han ansættes af landsstyret.[1])

2 Idrætsrådgiveren skal føre tilsyn med idrætsundervisning i folkeskolen på Færöerne og være rådgiver for skoledirektionen angående skoleidræt og for landsstyret angående anden idræt, ligesom det kan pålægges ham at føre tilsyn med og være rådgiver ved idrætsundervisning ved andre skoler på Færöerne og at føre tilsyn med skolebygninger og disses inventar, dog ikke ved forberedelse og godkendelse af skolebygninger.

Han skal føre tilsyn med svömmebassiner, idrætsplæner og lignende over hele landet og underrette landsstyret, hvis nödvendigt vedligehold mangler.

3 Idrætsrådgiveren er underkastet de almindelige for lærere i folkeskolen gældende bestemmelser, og landsstyret fastsætter de nærmere regler for hans virksomhed.[2])

4 Idrætsrådgiveren lönnes som overlærer med kr. 4.500, stigende hvert 3. år med kr. 600 til kr. 6.300.

Han får pension og efterindtægt, pensionsgivende löntillæg, reguleringstillæg og stedtillæg efter samme regler, som gælder for lærere i folkeskolen.

5 Udgifterne afholdes af landskassen.

28. mars — Lögtingslóg nr. 18 um ÍTRÓTTARRÁÐGEVARA.

1 Sett verður á stovn embæti sum ítróttarráðgevari. Hann verður settur av landsstýrinum.[3])

2 Ítróttarráðgevarin skal hava umsjón við ítróttarkensluni í fólkaskúlanum í Föroyum og vera ráðgevari hjá skúlastjórnini í spurninginum viðvíkjandi skúlaítrótt og hjá landsstýrinum um annan ítrótt, eins og honum kann verða álagt at hava umsjón við og vera ráðgevari við ítróttarkensluna í öðrum skúlum og hava umsjón við skúlabygningum og innlúgvi teirra, tó ikki við fyrireikan og góðkennan av skúlabygningum.

Hann skal hava umsjón við svimjingarhyljum, leikvöllum og tílikum úti um landið og siga landsstýrinum frá, um törvandi ábötur ikki verða gjördar.

3 Ítróttarráðgevarin er undirgivin tær almennu fyriskipanir, sum galda fyri lærarar í fólkaskúlanum og landsstýrið ásetur gjöllari reglur fyri virki hans.[4])

4 Ítróttarráðgevarin verður löntur sum yvirlærari við kr. 4.500 um árið, hækkandi triðja hvört ár við kr. 600 til kr. 6.300.

Hann fær eftirlön og eftirinntöku, eftirlöngevandi tillegg, reguleringartillegg og staðartillegg eftir somu reglum, sum galda fyri lærarar í fólkaskúlanum.

5 Útreiðslurnar fara úr landskassanum.

28. marts — Lagtingslov nr. 19 om NAVIGATIONSSKOLER.

1 Landsstyret godkender navigationsskoler.

2 Navigationsskole med maskinistafdeling drives for landets regning. Vedkommende kommune deltager efter overenskomst i udgifterne til bygning og inventar.

3 Landsstyret ansætter og afskediger bestyrer og fast ansatte lærere, så mange som fastsat i normeringsloven. De lönnes som fastsat i lagtingslov om tjenestemandslönninger.

Timelærerne ansættes og afskediges af landsstyret inden for de på finansloven givne bevillinger efter indstilling fra bestyreren og iövrigt efter regler, der fastsættes af landsstyret.

En fastansat lærer er pligtig til at undervise indtil 39 timer ugentlig samt at

[1]) Jfr. Finansll. 1953/54 anm. til § 19 om embedets nedlæggelse fra 1. aug. 1953 og oprettelse af landsskolekonsulentembede.
[2]) Jfr. starvsreglug. nr. 74 af 2. nov. 1950.
[3]) Sbr. figgjarll. 1953/54 viðm. til § 19.
[4]) Sbr. starvsreglug. nr. 74, 2. nov. 1950.

afholde observationsövelser og lignende uden for skoletiden i sådant omfang, som undervisningens formål kræver. For bestyreren nedsættes det ugentlige timetal, såvidt hensynet til vedkommende skoles administrationsforhold nödvendiggör det.

4 Eleverne erlægger månedlige skolepenge, hvis störrelse fastsættes ved bekendtgörelse fra landsstyret.

5 I henhold til bevilling på finansloven kan der tilstås trængende elever ved navigationsskoler understöttelse. Dernæst kan der tilstås elever, der læser til styrmandseksamen, hjælp til anskaffelse af böger. Understöttelsen udbetales eleverne ved udgangen af hver måned; dog kan det for de elevers vedkommende, der læser til kystskipperpröven eller sætteskipperpröven,, bestemmes, at udbetalingen ikke finder sted för pröven er afholdt.

6 Nærmere regler for navigationsskolens drift og virksomhed fastsættes af landsstyret, der foranstalter tilsyn med skolen.

28. mars — Lögtingslóg nr. 19 um NAVIGATIÓNSSKÚLAR.

1 Landsstýrið góðtekur navigatiónsskúlar.

2 Landið drívur navigatiónsskúla við maskindeild. Avvarandi kommuna luttekur eftir semju í kostnaðinum av bygging og umsiting skúlans.

3 Landsstýrið setur í embæti og loysir úr embæti fyristöðumann og so nógvar fastar lærarar, sum ásett er í normeringslógini Teir verða löntir sum ásett er í lögtingslóg um lön tænastumanna landsins.

Tímalærarar verða settir í starv og tiknir úr starvi av landsstýrinum eftir uppskoti av fyristöðumanni skúlans innan fyri tær játtanir, ið givnar eru í fíggjarlógini og annars eftir reglum ásettum av landsstýrinum.

Fastur lærari hevur skyldu at undirvísa upp til 39 tímar um vikuna og hava kanningarstarv uttan fyri skúlatíð í tann mun, sum læran krevur. Fyri fyristöðumannin verður tímatalið lækkað, so vítt tað er neyðugt av umsitingarviðurskiftum skúlans.

4 Næmingarnir gjalda hvönn mánað skúlapening, og ásetir landsstýrið við reglugerð stöddina.

5 Samsvarandi játtan í fíggjarlógini kann verða veitt treingjandi næmingum á navigatiónsskúlanum studning. Harnæst kann verða veitt treingjandi næmingum, ið lesa til stýrimannsprógv, bókahjálp. Studningurin verður goldin við mánaðarlok. Tó kann verða ásett fyri næmingar, ið lesa til strandskiparaprógv ella setiskiparaprógv, at studningurin ikki verður goldin, fyrrenn royndin er liðug.

6 Nærri reglur fyri rakstur og virki navigatiónsskúlans verða ásettar av landsstýrinum, ið skipar fyri eftirliti við skúlanum.

28. marts — Lagtingslov nr. 20 om FREDNING AF SØAREALER.

1 Landsstyret bemyndiges til at påbyde fredning for alt fiskeri fra Færöerne på et söområde, der begrænses af 62° 35' n., 6° 30' v., 7° 15' v. og söterritoriet, i tiden 20. marts til 20. april, forudsat at andre lande, der driver fiskeri ved Færöerne, også påbyder fredning af arealet.

2 Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med böder.

28. mars — Lögtingslóg nr. 20 um FRIÐAN AV LANDGRUNNUM.

1 Landsstýrið verður heimilað at áseta, at havöki, avmarkað av 62° 35' n., 6° 30' v., 7° 15' v. og sjómarkinum, verður friðað fyri allan fiskiskap frá Föroyum í tíðarskeiðinum 20. mars til 20. apríl treytað av, at onnur lond, ið fiska undir Föroyum, eisini friða ökið.

2 Brot av hesum reglum verða revsaði við sektum.

31. marts — Lov for Færöerne nr. 146 om ALDERSRENTE.

1. Almindelige regler.

1 Enhver, der har dansk indfödsret og er bosiddende på Færöerne eller for-

hyret med skib hjemmehörende på Færöerne, er berettiget til efter det fyldte 65. år — enlige kvinder efter det fyldte 60. år — at nyde aldersrente efter nedenstående regler. Som ligeberettiget med indfödte anses med hensyn til aldersrente en frasepareret eller fraskilt hustru eller enke, der ikke selv har indfödsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfödsret.

Fra bestemmelsen i nærværende paragrafs stk. 1, der gör dansk indfödsret og bopæl på Færöerne til betingelse for rettigheder efter loven, jfr. dog § 18, kan regeringen efter forud indhentet erklæring fra landsstyret göre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst.

2 Retten til aldersrente, der er begrænset ved de i § 7 fastsatte bestemmelser om rentemodtagerens övrige indtægter, er endvidere betinget af:

1. at andragerens ökonomiske stilling i löbet af de sidste 10 år ikke er forringet ved handlinger, ved hvilke han — i tilfælde af ægteskab ej heller ægtefællen med den andens vidende og vilje — til fordel for börn eller andre har betaget sig selv midlerne til sit underhold, således at han derved er bragt til at opfylde de i § 7 fastsatte ökonomiske betingelser. Ej heller må hans ökonomiske stilling være forringet ved hans uordentlige eller ödsle levned eller på anden lignende måde. Hvis omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes pågældende den rente, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af disse regler ses der bort fra, hvad pågældende har forbrugt til sine börns opdragelse og undervisning.

2[1])

3. at andrageren ikke i löbet af de sidste 5 år vitterlig har fört et levned, der i det almindelige omdömme vækker forargelse.

4. at andrageren ikke oppebærer eller i de sidste 3 år för begæringens indgivelse har oppebåret hjælp, der ifölge fattiglovgivningens regler har fattighjælps virkning for vedkommende. For hustruers, herunder fraskilte, frasepareredes og forladte hustruers samt enkers vedkommende kan dette tidsrum i henseende til virkningen af den ægtefællerne til börnene ydede fattighjælp forkortes, når de kommunale myndigheder i opholds- og forsörgelseskommunen er enige herom. For en enke, fraskilt, frasepareret eller forladt hustru betragtes hjælp, der er ydet manden til börnene, efter nærværende lov ikke som fattighjælp, for så vidt hjælpen er ydet efter samlivets ophör. Hjælp ydet til sygebehandling, herunder medicin og hospitalsbehandling, bandager og lignende, regnes med hensyn til at opnå aldersrente ikke som fattighjælp.

5. at andrageren i de sidste 5 år för begæringens indgivelse har haft fast ophold i riget eller har faret med dansk skib; dette tidsrum er rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret, for så vidt angår personer, der er hjemvendt fra udlandet, dog berettiget til at forkorte, når omstændighederne særlig taler derfor, ligesom der med hensyn til sömænd kan bortses fra kortere tids fart med fremmed skib.

3 Begæring om aldersrente indgives til kommunalbestyrelsen på blanketter, hvortil der fastsættes formularer af sociaalministeren,[2]) og som fås hos kommunerne. For söfolks vedkommende indgives begæringen, for så vidt de, når de er i land, har fast ophold i en kommune, til kommunalbestyrelsen i denne, men iövrigt til kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken det pågældende skib hörer hjemme.

Begæringen skal indeholde de til bedömmelsen af vedkommendes ret til aldersrente fornödne oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af fornödne legitimationspapirer og övrige bevisligheder, som vedkommende kan fremskaffe, og den skal være forsynet med en af den rentebegærende på tro og love underskreven erklæring om, at dens indhold er stemmende med sandheden. Er den rentebegæ-

[1]) udgår ifölge lov nr. 286 af 18. juni 1951.
[2]) Jfr. cirk. af 12. apr. 1949.

rende ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden af de i begæringen indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nöje kendte personer, hvis troværdighed om fornödent bevidnes af övrigheden.

4 De i § 3 nævnte kommunale myndigheder undersöger de indkomne begæringer. Til brug ved undersögelsen skal der uden betaling meddeles udskrifter eller attester af rets- og övrighedsprotokoller, kirkeböger og deslige, samt ydes bistand af övrigheden. I fornödent fald skal den, der begærer aldersrente, eller andre, der maatte kunne meddele manglende oplysninger, være forpligtet til ved retsligt forhör at give sådanne.

Efter endt undersögelse indsender kommunalbestyrelsen begæringen med bilag til rigsombudsmanden med sin indstilling om, hvorvidt aldersrente kan ydes. Kommunalbestyrelsen afgiver samtidig en begrundet indstilling om, hvorvidt der bör ydes et personligt tillæg i henhold til § 6 og i bekræftende fald med hvilket beløb.

Rentens störrelse fastsættes derefter af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret i overensstemmelse med reglerne i §§ 5—7.

2. Aldersrentens störrelse m. m.

5 Den tilsikrede aldersrente udredes med följende årlige grundbeløb, jfr. dog §§ 7, 19 og 20.

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå rente ..... 1.812 kr.

Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne ... ...[1]) 1.212 kr.

Ved den yngste ægtefælles opnåelse af 65 års alderen drager rigsombudsmanden efter kommunalbestyrelsens indstilling omsorg for, at den ægteparret tilkommende aldersrente fastsættes efter de regler, der gælder for ægtepar, når begge er fyldt 65 år.

Ved opsættelse af begæring om aldersrente til det fyldte 67. år og 70. år ydes der et tillæg til den i stk. 1 nævnte rente. For ægtepar, hvor begge ægtefæller oppebærer aldersrente, regnes der herved med den ældste ægtefælles alder, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære rente.

Tillæggene[2]) udgör följende årlige beløb, jfr. § 20.

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå rente. Ved opsættelse til den ældste ægtefælles fyldte 67. år ... ... 84 kr.

70 år og derefter ... ... 168 kr.

Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne.

Ved opsættelse til det fyldte 67. år ... ... 60 kr.

70 år og derefter ... ... 120 kr.

Afgår en med sin ægtefælle samlevende aldersrentemodtager ved döden, beregnes tillægget efter den alder, den ældste af ægtefællerne havde, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære aldersrente, for så vidt pågældende ved ægtefællens död iövrigt opfylder betingelserne for at oppebære aldersrente. Tilsvarende regel gælder, når ægtefællernes samliv ophæves af grunde, de ikke selv er herre over, f. eks. på grund af den ene ægtefælles indlæggelse på sindssygehospital.

1) Har en aldersrentemodtager forsörgelsespligt overfor börn under 15 år, ydes der for hvert barn et börnetillæg. Tillægget ydes endvidere rentemodtagere, der har forsörgelsespligt over for börn mellem 15 år og 18 år, til hvis skolegang, lære eller anden uddannelse rentemodtageren har væsentlige udgifter. Tillægget ydes dog ikke til en fraseparereret eller fraskilt rentemodtager, der ikke bidrager til barnets forsörgelse, og hvem der ikke er pålagt bidrag til dette. Har flere rentemodtagere forsörgelsespligt over for samme barn, tilkommer tillægget kun den, der helt eller overvejende underholder barnet. For så vidt og så længe et barn er fjernet fra hjemmet i henhold til den til enhver tid på Færöerne gældende börneforsorgslov-

[1]) Ifölge lov nr. 44 af 17. marts 1953 ændret til henholdsvis 2280 kr. og 1512 kr.

[2]) Ændret ved nævnte lov til henholdsvis 108, 216, 72 og 156 kr.

givning, bortfalder det heromhandlede tillæg for pågældende barns vedkommende.

2) Börnetillægget udgör et belöb, svarende til det en enke efter de til enhver tid for Færöerne gældende bestemmelser, for tiden § 34 i kongelig anordning nr 101 af 18. marts 1949 for Færöerne tilkommende börnebidrag, dog at tillægget ikke kan overstige det belöb, som vedkommende er tilpligtet at yde til barnets forsörgelse. Tillægget beregnes efter reglerne i kapitel 1 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne, dog at tillægget udbetales sammen med renten.

3) Dersom en rentemodtager er berettiget til underholdsbidrag til sine börn i henhold til overövrighedsbestemmelse, en af overövrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller er berettiget til bidrag i henhold til kap. 2 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne, udbetales der ikke börnetillæg. Det samme gælder i tilfælde, hvor der i henhold til resolution eller dom, jfr. foran, ville kunne pålægges bidrag, men hvor resolution m. v. ikke er udfærdiget, samt i tilfælde, hvor resolution ikke kan udfærdiges, f. eks. fordi barnefaderen ikke kan identificeres.

4) Enhver forandring i antallet af en rentemodtagers börn under 18 år får virkning fra den förstkommende renteudbetalingsdag.

6 Til ydelse af personlige tillæg til aldersrentemodtagere, navnlig i tilfælde, hvor de pågældendes forhold er særlig vanskelige, stilles der et belöb til rådighed svarende til 12½ pct. af grundbelöbet, som i det foregående år er udredet på Færöerne.

Afgörelsen af, hvorvidt og med hvilket belöb der skal ydes personligt tillæg, træffes efter skön i hvert enkelt tilfælde af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. En del af rådighedsbelöbet kan dog anvendes til at yde tillæg til rentemodtagere efter mere generelle regler, således f. eks. som brændsels- eller beklædningstillæg eller som tillæg til rentemodtagere, der er gift uden at ægtefællen oppebærer rente, eller hvis ægtefælle er afgået ved döden. Sådanne regler fastsættes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret.

Yderligere kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret i fornödent fald udover den i henhold til § 5, jfr. § 7, fastsatte rente i sygdomstilfælde, når der foreligger indstilling fra en læge, tilstå hospitalsbehandling, medicin, bandager, kunstige lemmer og lignende ydelser samt lönnet sygehjælp i hjemmet. Til aldersrentemodtagere, der indenfor et tidsrum af 6 måneder, för de har indgivet begæring om aldersrente, er ophört eller senere ophörer at være medlemmer af en statsanerkendt sygekasse, uden at kassens hjælp er opbrugt, kan nævnte hjælp i sygdomstilfælde dog kun ydes i det omfang, i hvilket den pågældende sygekasse ikke havde kunnet yde den.

7 Retten til at oppebære aldersrente med dennes grundbelöb efter § 5 er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke repræsenterer en værdi, der overstiger 50 pct. af grundbelöbet.

Såfremt indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri belöb, bliver 60 pct. af det overskydende indtægtsbelöb at fradrage renten og eventuelt tillæg efter § 5, stk. 3. Bliver aldersrenten med det nævnte tillæg som följe af fradraget mindre end $1/_{12}$ af grundbelöbet, bortfalder den.

Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter följende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvad enten indtægten hidrörer fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understöttelse (invalide- og aldersrente undtaget), pension eller besiddelse af formue eller ejendom.

b. Ved opgörelsen af indtægten, fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemsskab i ulykkes-, syge-, invaliditets- og begravelsesforsikringen.

c. Ved opgörelsen af indtægten til en rentemodtager, der modtager under-

holdsbidrag til sine börn i henhold til överövrighedsbestemmelse, en af overövrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne, vil der være at se bort fra en så stor del af börnebidraget, som svarer til enkebörnsbidraget.

d. Dersom kun den ene af to samlevende ægtefæller er berettiget til at oppebære rente, skal kun halvdelen af ægtefællernes samlede indkomst komme i betragtning ved fradrag i renten i henhold til denne paragraf, ligesom det under 2) omhandlede tillæg kun skal beregnes af halvdelen af ægtefællernes samlede formue, dog således at der ikke kan ydes pågældende större rente end den, et sådant ægtepar ville have kunnet oppebære, hvis begge ægtefæller havde været berettiget dertil.

e. For så vidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den förste renteberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skönnes i stand til at opnå på egnen.

f. Efter samråd med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge vejledende retningslinier[1]) for indtægtsberegningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, såsom af frit ophold, aftægt og af bolig i eget hus.

2) Ved beregning af aldersrente til en person, der ejer fast ejendom eller anden formue, lægges der til hans årlige indtægt et beløb svarende til $^2/_3$ af den samlede formueindtægt, dog at kapitalen skal beregnes mindst at give normal sparekasserente på opsigelse.

3) Det indtægtsbeløb, som i henhold til nærværende paragraf skal lægges til grund ved beregningen af rentens störrelse, afrundes til delelighed med 20 kr., således at et beløb på 10 kr. og opefter forhöjes til 20 kr., medens beløb under 10 kr. fradrages.

Oppebærer pågældende pension fra staten, lagtinget eller fra en kommune i henhold til en pensionsvedtægt, bliver der i renten, således som denne må beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen overstiger det ifölge stk. 1 fradragsfri beløb.

8 Aldersrenten udbetales forud for 2 måneder ad gangen af Færöernes oppebörselskontor.

Renten kan kun oppebæres, for så vidt pågældende bor her i riget, jfr. dog § 1, stk. 2.

Bliver rigsombudsmanden eller landsstyret f. eks. gennem meddelelser fra kommunalbestyrelsen, rentemodtagerens pårörende eller andre private, opmærksom på, at en aldersrentemodtager ikke bör have dispositionsret over den ham tilståede rente, træffer han efter samråd med landsstyret bestemmelse om, på hvilken måde renten skal komme pågældende til gode, idet rigsombudsmanden om fornödent drager omsorg for, at vedkommende umyndiggöres, jfr. herved reglerne i lov om umyndighed og værgemål af 30. juni 1922, §§ 2, 3, 38 og 46, eller at der på anden måde gribes ind efter lovgivningens regler.

9 Sålænge en rentemodtagers ökonomiske og personlige forhold, herunder hans ægteskabelige stilling og forsörgerforhold, er uforandrede, beholder han den een gang fastsatte rente, jfr. dog § 20.

Föröges eller nedsættes en rentemodtagers indtægt eller formue mere end midlertidigt så meget, at beregningen af renten efter § 7 nu må give et andet resultat, træffer rigsombudsmanden efter indstilling af kommunalbestyrelsen og under iagttagelse af reglerne i §§ 6 og 7 foranstaltning til, at renten fremtidig nedsættes eller forhöjes i overensstemmelse med den nye beregning.

---

[1]) Jfr. skr. rigsombudsm. 14. mai 1949.

Ligeledes drager rigsombudsmanden omsorg for en omregning af renten, såfremt der sker en sådan forandring i pågældendes ægteskabelige stilling, forsörgerforhold eller alder, at rentens störrelse må påvirkes deraf.

Det påhviler en rentemodtager at meddele kommunalbestyrelsen underretning om enhver forandring i hans ökonomiske og personlige forhold, som kan formodes at medföre nedsættelse eller bortfald af renten, ligesom kommunalbestyrelsen selv skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder, og underrette rigsombudsmanden herom.

Når en rentemodtager flytter til en anden kommune, må han sende rigsombudsmanden meddelelse om sin nye adresse. Rigsombudsmanden meddeler da den tilflyttede kommune, hvilken rente den pågældende får, og vedlægger en udskrift af oplysningerne om rentemodtagerens personlige og ökonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen afgiver derefter indstilling til rigsombudsmanden i overensstemmelse med reglen i § 4, stk. 2.

Foretager en rentemodtager handlinger, der efter § 2 ville udelukke ham fra adgang til rente, eller oppebærer han fattighjælp af den i § 2, nr. 4, nævnte art eller hjælpekassehjælp, bortfalder renten.

10 Den hjælp, der inden sagens endelige afgörelse tilstås vedkommende, betragtes, for så vidt han findes berettiget til aldersrente, som en del af denne; i modsat fald opföres beløbet som fattigudgift, men har dog ikke for modtageren de almindelige med fattighjælps modtagelse forbundne virkninger, medmindre han har fremfört vitterlig urigtige oplysninger om sine i betragtning kommende forhold.

11 De regler, der overfor trængende i almindelighed gælder for benyttelsen af læger og jordemödre og for vederlag til sådanne samt for begravelseshjælp, gælder også for personer, der nyder aldersrente efter nærværende lov. For så vidt der derved påföres kommunen udgifter, bliver disse at refundere efter reglerne i § 17.

12 Når en rentemodtager anbringes eller er anbragt for offentlig regning eller for en anerkendt sygekasses regning på en i henhold til lovgivningen om fattigvæsenet på Færöerne, § 72, eller lov om offentlig forsorg anerkendt anstalt eller af en sådan anstalt under dennes vedvarende tilsyn hos private, og når anbringelsen strækker sig ud over indlæggelsesmåneden og den följende måned, drager rigsombudsmanden efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med landsstyret omsorg for, at pågældendes rente efter omstændighederne udbetales til dækning af de med opholdet forbundne udgifter; det eventuelt tiloversblevne beløb udbetales pågældende selv, jfr. dog § 8, stk. 3.

Ved anvendelsen af reglen i stk. 1 tages der hensyn til, om pågældende har forsörgelsespligt overfor andre. Renten skal da i trangstilfælde fortrinsvis anvendes til fyldestgörelse af sådan forsörgelsespligt.

For så vidt det beløb, der i henhold til stk. 1—2 i det enkelte tilfælde kan anvendes til dækning af udgifter ved pågældendes anbringelse, måtte overstige det beløb, det efter de til enhver tid gældende regler påhviler patienten selv eller i trangstilfælde det offentlige at udrede, anvendes restbeløbet til nedsættelse af det eventuelle statstilskud til anbringelsen.

Foranstående bestemmelse finder efter forhandling med justitsministeriet også anvendelse på rentemodtagere, der hensidder til afsoning af straf, eller som er internerede i henhold til dom.

13 Hvor omstændighederne taler derfor, kan optagelse i særlige dertil bestemte alderdomshjem, der skal give rentemodtageren mindst lige så gode kår som modtagelsen af aldersrenten, træde i stedet for udbetaling af denne.

For ophold på kommunernes alderdomshjem bemyndiges rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret at approbere takster, der lægges til grund ved beregning af refusion.

Til aldersrentemodtagere, der er optaget i et kommunalt alderdomshjem, og som

ikke har nogen indtægt, udbetales til småfornödenheder til enlige 201 kr.,[1]) jfr. § 20, og til ægtepar det dobbelte belöb. Såfremt rentemodtagerne har egen indtægt, bliver 60 pct. af denne at fradrage i de fornævnte lommepenge. Overstiger indtægten $^5/_3$ af lommepengene, indbetales 60 pct. af den overskydende indtægt til kommunens kasse. Overstiger indtægten $^{10}/_3$ af lommepengene, indbetales hele det derover liggende belöb til kommunens kasse. Ved indtægtsopgörelsen forhöjes formueindtægten med $^2/_3$. De indbetalte belöb fradrages, forinden refusion beregnes, i den udgift, som opholdskommunen i medför af stk. 2 er berettiget til at få refunderet.

14 Hvis en person mod bedre vidende uberettiget har oppebåret aldersrente, vil det belöb, der med urette er oppebåret, være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dödsbo efter socialministerens nærmere bestemmelse. Socialministeren kan overlade rigsombudsmanden i et nærmere angivet omfang at træffe sådanne afgörelser efter samråd med landsstyret. Afgörelserne kan indankes for socialministeren.

15 Klager over de af vedkommende kommunale myndigheder trufne bestemmelser vedrörende aldersrenten kan ikke indbringes for domstolene, men forelægges rigsombudsmanden. Rigsombudsmandens afgörelser kan — også når de er truffet efter samråd med landsstyret — indankes for socialministeren.

16 De forsikredes krav på ydelser i medför af denne lov kan ikke göres til genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfölgning. Retshandler, der afsluttes af de forsikrede med hensyn til de nævnte krav, er ugyldige.

3. Refusion m. v.

17 Af udgifterne til aldersrente på Færöerne bærer statskassen halvdelen, medens den anden halvdel afholdes fra færösk side efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse.[2])

18 Flytter en person, der oppebærer aldersrente i henhold til nærværende lov, til den övrige del af riget, udredes hans aldersrente fremtidigt af det sociale udvalg i den nye opholdskommune efter de for denne gældende satser. Til brug ved afgörelsen modtager udvalget rentesagens akter fra rigsombudsmanden.

De nærmere regler for, hvorledes der vil være at forholde, når personer, der oppebærer aldersrente i henhold til denne lov, flytter til den övrige del af riget, og når personer, der oppebærer aldersrente i henhold til folkeforsikringsloven, flytter til Færöerne, fastsættes af socialministeren.

19 Renten til enlige kvinder, der ved denne lovs ikrafttræden er fyldt 60 år, og som enten oppebærer aldersrente eller inden det fyldte 65. år begærer aldersrente, beregnes efter nærværende lovs regler, jfr. særlig §§ 5—7. Det samme gælder renten til personer, der ved lovens ikrafttræden er fyldt 65 år, og som enten oppebærer aldersrente eller senere begærer aldersrente.

Renten til andre personer, der ved lovens ikrafttræden er fyldt 60 år, men ikke er fyldt 65 år, og som enten oppebærer aldersrente efter den hidtil gældende lov eller söger rente efter nærværende lov inden det fyldte 65. år, beregnes ligeledes efter denne lov, dog således at renten kun kommer til udbetaling med $^2/_3$ af det beregnede belöb. Fra den förste renteudbetalingsdag efter pågældendes fyldte 65. år udbetales renten med det fulde beregnede belöb.

Renten til invaliderentemodtagere, der ved lovens ikrafttræden er overgået til at oppebære aldersrente, beregnes efter denne lov med eventuelle tillæg i henhold til den ved nærværende lovs ikrafttræden gældende lov for Færöerne om invalideforsikring. Såfremt de pågældende ved nærværende lovs ikrafttræden ikke er fyldt 65 år, finder reglen i stk. 2 tilsvarende anvendelse på rentens grundbelöb.

Det i § 6 omhandlede rådighedsbelöb fastsættes for finansåret 1949—50 til 250.000 kr.

20 Såfremt levcomkostningerne på Færöerne stiger eller falder, fastsætter social-

[1]) Ved lov nr. 44 af 17. marts 1953 ændret til 264 kr.
[2]) Jfr. ll. nr. 14 af 15. maj 1953.

ministeren — efter indstilling fra landsstyret eller efter forud indhentet erklæring fra dette — en tilsvarende forhöjelse eller nedsættelse af det i § 5 nævnte grundbelöb og ventetillæggene samt lommepenge til beboere på kommunalt alderdomshjem (§ 13).

De således fremkomne belöb kan afrundes med henblik på, at renteudbetalingen normalt kan ske i hele kronebelöb.

21 Socialministeren kan bemyndige rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret at fastsætte de nærmere regler om lovens gennemförelse, herunder om rentens beregning og udbetaling samt til at udsende fornöden vejledning for kommunalbestyrelserne.

22 Lov for Færöerne nr. 104 af 31. marts 1933 om aldersrente, samt midlertidig lov nr. 92 af 31. marts 1938 og lov nr. 106 af 20. marts 1940 ophæves.

31. marts — Lov for Færöerne nr. 147 om INVALIDEFORSIKRING.

1. Almindelige bestemmelser.

1 Enhver person, der er ubemidlet nydende medlem af en i henhold til den på Færöerne gældende sygekasselovgivning anerkendt sygekasse er, for så vidt han har dansk indfödsret og er bosat på Færöerne eller forhyret med skib hjemmehörende på Færöerne, indtil det fyldte 65. år forsikret mod invaliditet efter nedenstående regler. For denne forsikring påhviler det de pågældende sygekassemedlemmer i alderen mellem 18 og 60 år at erlægge en særlig præmie i forbindelse med sygekassekontingentet, jfr. § 7.

Lige med en indfödt anses med hensyn til adgangen til invaliderente en fraseparereret eller fraskilt hustru eller enke, der ikke selv har indfödsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfödsret.

Fra bestemmelsen om, at dansk indfödsret og bopæl på Færöerne — jfr. dog §§ 29 og 30 — er betingelse for forsikring efter denne lov, kan regeringen efter forud indhentet erklæring fra landsstyret göre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst.

2 Såfremt en i henhold til § 1 invalideforsikret person ophörer med at være ubemidlet i sygekasselovgivningens forstand, har opbrugt den ham fra sygekassen tilkommende hjælp, eller midlertidigt forlader sygekassens område, men forbliver i en anerkendt sygekasse som bidragydende medlem eller overgår til den i henhold til sygekasselovgivningen for Færöerne godkendte statskontrollerede sygeforening, forbliver han stående i invalideforsikringen og får mod vedblivende at betale invalidepræmie efter reglerne i § 7 samme adgang til forsikringens ydelser som hidtil.

Personer, der ved lovens ikrafttræden er eller senere på anden måde bliver medlemmer af en anerkendt sygekasse eller af den nævnte sygeforening, indtræder fra dette tidspunkt i invalideforsikringen.

2. Betingelser for at opnå invaliderente.

3 Ved invaliditet forstås i denne lov en nedsættelse af erhvervsevnen til $^1/_3$ eller derunder. En sådan nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den forsikrede ikke længere er i stand til ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til hans uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve $^1/_3$ af det, som legemligt og åndeligt sunde personer med lignende uddannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde.

4 Retten til invaliderente, der er begrænset ved de i § 6 fastsatte bestemmelser om rentemodtagerens övrige indtægter, er endvidere betinget af:

1. at den forsikredes ökonomiske stilling i löbet af de sidste 10 år ikke er forringet ved handlinger, ved hvilke han — i tilfælde af ægteskab ej heller ægtefællen med den andens vidende og vilje — til fordel for börn eller andre har betaget sig selv midlerne til sit underhold, således at han derved er bragt til at opfylde de i § 6 fastsatte ökonomiske betingelser. Ej heller må hans ökonomiske stil-

ling være forringet ved hans uordentlige eller ödsle levned eller på anden lignende måde. Hvis omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes pågældende den rente, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af disse regler ses der bort fra, hvad pågældende har forbrugt til sine börns opdragelse og undervisning. Invaliderenten kan ikke nedsættes under $^1/_3$ af grundbeløbet.

2[1])

3. at den forsikrede ikke i löbet af de sidste 5 år vitterlig har ført et levned, der i det almindelige omdömme vækker forargelse.

4. at den forsikrede ikke oppebærer eller i de sidste 3 år för begæringens indgivelse har oppebåret hjælp, der ifölge fattiglovgivningens regler har fattighjælps virkning for vedkommende. For hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte hustruers samt enkers vedkommende kan dette tidsrum i henseende til virkningen af den ægtefællerne til börnene ydede fattighjælp forkortes, når de kommunale myndigheder i opholds- og forsörgelseskommunen er enige herom. For en enke, fraskilt, fraseparereret eller forladt hustru betragtes hjælp, der er ydet manden til börnene, efter nærværende lov ikke som fattighjælp, for så vidt hjælpen er ydet efter samlivets ophör. Hjælp ydet til sygebehandling, herunder medicin og hospitalsbehandling, bandager og lignende, regnes med hensyn til at opnå invaliderente ikke som fattighjælp.

5. at den forsikrede ikke med forsæt må have fremkaldt eller i væsentlig grad have föroget invaliditeten eller pådraget sig denne ved længere tids misbrug af alkohol eller narkotiske midler.

Invaliderente kan kun oppebæres, for så vidt og så længe vedkommende er medlem af sygekassen (sygeforeningen). Såfremt en person, der iövrigt opfylder betingelserne for at opnå invaliderente, er bidragydende medlem af en sygekasse eller sygeforening, er retten til at oppebære renten betinget af, at han söger optagelse som nydende medlem og forbliver stående som sådan, så længe han opfylder betingelserne derfor.

3. Invaliderentens störrelse m. m.

5 Invaliderenten udredes med följende årlige grundbeløb, jfr. dog §§ 6 og 33:
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå invaliderente 1812 kr.
Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne ... ... 1212 kr.[2])

a. Til grundbeløbet ydes et invaliditetstillæg, som udgör 192 kr.[3]) årligt, jfr. dog § 33.

b. Medförer invaliditeten en tilstand af hjælpelöshed, der nödvendiggör, at invaliden må have bistand af andre, og yderligere afskærer ham fra at påtage sig erhvervsmæssigt arbejde af praktisk betydning, föjes der til invaliditetstillægget et hjælpelöshedstillæg på 540 kr.[4]) årligt, jfr. dog § 33. Opfylder to samlevende ægtefæller hver især betingelserne for at oppebære hjælpelöshedstillæg, nedsættes det med $^1/_4$ for hver. Når en invalid overgår til aldersrente, jfr. § 20, bevarer han invaliditets- og hjælpelöshedstillæg.

1. Har en invaliderentemodtager forsörgelsespligt over for börn under 15 år, ydes der for hvert barn et börnetillæg.Tillægget ydes endvidere rentemodtagere, der har forsörgelsespligt over for börn mellem 15 og 18 år, til hvis skolegang, lære eller anden uddannelse rentemodtageren har væsentlige udgifter. Tillægget ydes dog ikke til en fraseparereret eller fraskilt rentemodtager, der ikke bidrager til barnets forsörgelse, og hvem der ikke er pålagt bidrag til dette. Har flere rentemodtagere forsörgelsespligt over for samme barn, tilkommer tillægget kun den, der helt eller overvejende underholder barnet. For så vidt og så længe et barn er

[1]) udgår ifölge lov nr. 286 af 18. juni 1951.
[2]) Ændret ved lov nr. 44 af 17. marts 1953 til henholdsvis 2280 kr. og 1512 kr.
[3]) Ændret ved nævnte lov til 252 kr.
[4]) Forhöjet til 684 kr.

fjernet fra hjemmet i henhold til den til enhver tid på Færöerne gældende börneforsorgslovgivning, bortfalder det heromhandlede tillæg for pågældende barns vedkommende.

2. Börnetillægget udgör et beløb svarende til det en enke efter de til enhver tid for Færöerne gældende bestemmelser, for tiden § 34 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne tilkommende börnebidrag, dog at tillægget ikke kan overstige det beløb, som vedkommende er tilpligtet at yde til barnets forsörgelse. Tillægget beregnes efter reglerne i kapitel 1 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne og udbetales sammen med renten.

3. Dersom en rentemodtager er berettiget til underholdsbidrag til sine börn i henhold til overövrighedsbestemmelse, en af overövrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller er berettiget til bidrag i henhold til kapitel 2 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne, udbetales der ikke börnetillæg. Det samme gælder i tilfælde, hvor der i henhold til resolution eller dom, jfr. foran, ville kunne pålægges bidrag, men hvor resolutionen m. v. ikke er udfærdiget, samt i tilfælde, hvor resolution ikke kan udfærdiges, f. eks. fordi barnefaderen ikke kan identificeres.

4. Enhver forandring i antallet af en rentemodtagers börn under 18 år får virkning fra den förstkommende renteudbetalingsdag.

Til ydelse af personlige tillæg til invaliderentemodtagere, navnlig i tilfælde, hvor de pågældendes forhold er særlig vanskelige, stilles der et beløb til rådighed svarende til 12½ pct. af grundbeløbet, som i det foregående år er udredet på Færöerne.

Afgörelsen af, hvorvidt og med hvilket beløb der skal ydes personligt tillæg, træffes efter skön i hvert enkelt tilfælde af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. En del af rådighedsbeløbet kan dog anvendes til at yde tillæg til rentemodtagere efter mere generelle regler, således for eksempel til brændsels- eller beklædningstillæg eller som tillæg til rentemodtagere, der er gift, uden at ægtefællen oppebærer rente. Sådanne regler fastsættes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret.

6 Retten til at oppebære invaliderente med dennes grundbeløb efter § 5 er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke repræsenterer en værdi, der overstiger 50 pct. af grundbeløbet.

Såfremt indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, bliver 60 pct. af det overskydende indtægtsbeløb at fradrage renten og eventuelle tillæg efter § 5, stk. 2. Renten med de nævnte tillæg kan dog ikke nedsættes under $^1/_3$ af grundbeløbet.

Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter följende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvad enten indtægten hidrörer fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understöttelse (invalide- og aldersrente undtaget), pension eller besiddelse af formue eller ejendom.

   b. Ved opgörelsen af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemsskab i ulykkes-, syge-, invaliditets- og begravelsesforsikringen.

   c. Ved opgörelsen af indtægten til en rentemodtager, der modtager underholdsbidrag til sine börn i henhold til overövrighedsbestemmelse, en af overövrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne, vil der være at se bort fra en så stor del af börnebidraget, som svarer til enkebörnsbidraget.

   d. Dersom kun den ene af to samlevende ægtefæller er berettiget til at oppebære rente, skal kun halvdelen af ægtefællernes samlede indtægt komme i betragtning ved fradrag i renten i henhold til denne paragraf, dog således

at der ikke kan ydes pågældende større rente end den, et sådant ægtepar ville have kunnet oppebære, hvis begge ægtefæller havde været berettiget dertil.

e. For så vidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste skal den første renteberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skönnes i stand til at opnå på egnen.

f. Efter samråd med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge vejledende retningslinier[1]) for indtægtsberegningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, så som af frit ophold, aftægt og af bolig i eget hus.

2) For invalideren temodtageren vil der i alle tilfælde være at se bort fra indtægt ved personligt arbejde, for så vidt angår et belöb svarende til rentens grundbelöb.

3) Det indtægtsbelöb, som i henhold til nærværende paragraf skal lægges til grund ved beregningen af rentens störrelse, afrundes til delelighed med 20 kr., således at et belöb på 10 kr. og opefter forhöjes til 20 kr., mens et belöb under 10 kr. fradrages.

Oppebærer pågældende pension fra staten, lagtinget eller fra en kommune i henhold til en pensionsvedtægt, bliver der i renten således som denne må beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det belöb, hvormed pensionen overstiger det ifölge stk. 1 fradragsfri belöb.

Såfremt rentemodtageren i anledning af invaliditeten har fået tilkendt (tillagt) erstatning for en nedsættelse af erhvervsevnen af over 20 pct. i henhold til ulykkesforsikringsanordningen eller lov, dansk eller fremmed, fradrages der 20 pct. af det belöb, hvormed ulykkesforsikringsrenten eller, hvis erstatningen er kapitaliseret, den livrente, der i statsanstalten for livsforsikring er eller kunne være indköbt for kapitalbelöbet på det tidspunkt, da det blev udredet, overstiger det ifölge stk. 1 fradragsfri belöb. Såfremt erstatningen måtte være forbrugt helt eller delvis för denne lovs ikrafttræden, kan rigsombudsmanden efter forud indhentet erklæring fra landsstyret undlade at bringe foranstående regel om yderligere fradrag til anvendelse. Hvis en invalideren temodtager trods opfordring fra rigsombudsmanden ikke selv gör et ham i anledning af invaliditeten tilkommende erstatningskrav gældende, er rigsombudsmanden berettiget til på rentemodtagerens vegne at göre kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter lade den erstatning, som måtte blive ydet, komme til fradrag i renten efter foranstående regler.

4. Invalideforsikringens midler.

7 Den færöske invalideforsikrings midler tilvejebringes ved invalidepræmier fra de forsikrede samt ved tilskud.

Invalidepræmien erlægges af de forsikrede i alderen mellem 18 og 60 år og udgör 8 kr. 40 öre pr. år for hver forsikret. Såfremt invaliderente tilstås en forsikret, vil der ikke være at erlægge invalidepræmie i det tidsrum, for hvilket der udbetales rente.

Af den del af udgifterne til invalideforsikringen på Færöerne, som ikke dækkes af de indgåede præmier, udreder staten halvdelen, medens den anden halvdel afholdes fra færösk side efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse.[2])

8 Invalidepræmien opkræves af den sygekasse eller sygeforening, hvoraf den forsikrede er medlem, samtidig med medlemsbidraget. Undladelse af rettidig betaling af invalidepræmien har samme virkning som undladelse af betaling af medlemsbidraget.

De nærmere regler for de sygekassernes og sygeforeningens bestyrelser i henhold

[1]) Jfr. skr. rigsombudsm. 14. maj 1949.
[2]) Jfr. ll. nr. 14 af 15. maj 1953.

til denne lov påhvilende administrative forpligtelser samt for medlemmernes pligt til at betale invalidepræmie fastsættes af socialministeren efter forud indhentet erklæring fra landsstyret.[1])

Til dækning af sygekassernes og sygeforeningens særlige administrationsudgifter i anledning af denne lov tillægges der dem et beløb af 5 pct. af de indbetalte invalidepræmier, hvilket beløb udredes af den færöske invalideforsikrings midler.

De i hvert kvartal til sygekasserne (sygeforeningen) indgåede invalidepræmier vil — efter at ovennævnte 5 pct. og beløb, som er udlagt til helbredelsesforanstaltninger m. v. i henhold til §§ 21—22, er fradraget — være at indbetale til Færöernes oppebörselskontor inden den 15. i det följende kvartals förste måned.

9 Den færöske invalideforsikrings midler bestyres som en særlig afdeling af invalideforsikringsfonden af direktören for sygekassevæsenet.

Statskassen udreder udgifterne ved den til direktören henlagte administration vedrörende invalideforsikringen på Færöerne.

De nærmere regler angående bestyrelsen[2]) af den færöske invalideforsikrings midler fastsættes af socialministeren efter forud indhentet erklæring fra landsstyret og efter indstilling fra direktören. De i folkeforsikringslovens § 11 nævnte revisorer reviderer ligeledes regnskabet over invalideforsikringen på Færöerne i overensstemmelse med den i ovennævnte lovbestemmelse omhandlede instruks.

Statens tilskud til invalideforsikringen på Færöerne indbetales til invalideforsikringsfonden efter årets udgang på grundlag af opgörelse fra direktören.

Den færöske invalideforsikrings midler garanteres af statskassen.

5. Om det færöske ulykkesforsikringsråd og invalideforsikringsretten.

10 Bestemmelser om forretningsgangen for det færöske ulykkesforsikringsråd i sager vedrörende invalideforsikring fastsættes i en forretningsorden af socialministeren efter forslag fra rådet.

Formanden for rådet skal være berettiget til i foreliggende tilfælde at indhente en udtalelse fra invalideforsikringsretten.

De af rådet i henhold til nærværende lov trufne afgörelser kan indankes for invalideforsikringsretten, hvis afgörelse er endelig.

Rådet — i tilfælde af anke: invalideforsikringsretten — kan, forinden afgörelse træffes, give den forsikrede adgang til at göre sig bekendt med sagens akter.

For deres virksomhed i henhold til nærværende lov erholder rådets medlemmer et honorar. Udgifterne ved rådets og invalideforsikringsrettens behandling af sager vedrörende nærværende lov udredes af statskassen, jfr. dog § 18, stk. 2.

Rådet indsender årlig til socialministeren, lagtinget, landsstyret, invalideforsikringsretten og direktören for sygekassevæsenet beretning om sin virksomhed i henhold til nærværende lov. Beretningen trykkes og offentliggöres på den måde, socialministeren bestemmer.

6. Begæring om invaliderente.

11 Begæring om invaliderente indgives af den forsikrede til kommunalbestyrelsen på blanketter, hvortil der fastsættes formularer af socialministeren, og som erholdes hos kommunerne og direktoratet for sygekassevæsenet. For söfolks vedkommende indgives begæringen, for så vidt de, når de er i land, har fast ophold i en kommune, til kommunalbestyrelsen i denne, men iövrigt til kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken det pågældende skib hörer hjemme.

Begæringen skal indeholde de til bedömmelse af vedkommendes ret til invaliderente fornödne oplysninger, derunder en erklæring fra vedkommende sygekasse eller sygeforening. Begæringen skal være ledsaget af fornödne legitimationspapirer og bevisligheder, og den skal være forsynet med en af den forsikrede på tro og love underskreven erklæring om, at dens indhold er overensstemmende med sandheden. Er han ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden

[1]) Jfr. regler nr. 230 af 12. apr. 1949.
[2]) Jfr. regler nr. 231 af 12. apr. 1949.

af de i begæringen indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nöje kendte personer, hvis troværdighed om fornödent bevidnes af övrigheden.

Det påhviler den, der fremsender begæring om invaliderente, samtidig med begæringens indgivelse at fremskaffe en lægeerklæring, der affattes og indsendes efter socialministerens nærmere bestemmelse. Denne erklæring betales af invalideforsikringen, såfremt begæringen om rente imödekommes, eller der iværksættes helbredelsesforanstaltninger i henhold til §§ 21—22; ellers betales den af pågældende selv.

Såfremt en forsikrets erhvervsevne anses vedvarende nedsat, har såvel direktören for sygekassevæsenet og sygekassen eller sygeforeningens bestyrelse som rigsombudsmanden, landsstyret og pågældende kommunalbestyrelse ret til at begære spörgsmålet om, hvorvidt pågældende har krav på invaliderente, taget op til behandling.

12[1]) Begæringen om invaliderente videresendes af kommunalbestyrelsen til sorenskriveren (dommeren) på Færöerne, ledsaget af en erklæring fra kommunalbestyrelsen om den forsikredes erhvervsforhold samt om hans ökonomiske forhold i det hele, derunder hans skatteansættelse. Det påhviler kommunalbestyrelsen i de i § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, omhandlede tilfælde at standse begæringen.

Sorenskriveren (dommeren) undersöger den indkomne begæring, og såfremt han skönner, at betingelserne for invaliderentens ydelse iövrigt er til stede, afgives sagen til det færöske ulykkesforsikringsråd til afgörelse af spörgsmålet om, hvorvidt der foreligger invaliditet i denne lovs forstand, jfr. § 3.

13 Ulykkesforsikringsrådet afgör ved kendelse, om der foreligger en nedsættelse i erhvervsevnen af det i § 3 nævnte omfang, og fra hvilket tidspunkt invaliditeten må anses at være indtrådt, samt om den forsikrede opfylder betingelserne for at få det i § 5, stk. 2, omhandlede hjælpelöshedstillæg.

Skyldes invaliditeten et ulykkestilfælde, kan rådet ikke tage sagen under pådömmelse i henhold til nærværende lov, forinden afgörelse er truffet i henhold til ulykkesforsikringslovgivningen. Rådet kan dog straks iværksætte de i § 21 nævnte helbredelsesforanstaltninger.

14 Rådet er berettiget til af vedkommende sygekasse- eller sygeforeningsbestyrelser, kommunalbestyrelser, arbejdsgivere, arbejdere og andre vedkommende, herunder klinikker, sygehuse, behandlende læger m. v. at begære og få meddelt enhver oplysning, der er af betydning, herunder hospitalsjournaler og hvad der dertil hörer eller afskrifter af samme; endvidere er rådet berettiget til at forlange optaget retsligt forhör i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018 og få udskrift deraf.

De forsikrede er forpligtede til efter rådets bestemmelse at underkaste sig lægeundersögelse, eventuelt af rådets læger, samt om fornödent indlæggelse til observation, ligesom de er forpligtede til efter tilsigelse at give möde i rådet for at afgive forklaring. Eventuelle hermed forbundne nödvendige rejseudgifter betales af rådet, ligesom de af rådet begærede lægeattester betales af dette.

15 Har rådet fastsat, at der foreligger invaliditet, uden at denne skyldes de i § 4, stk. 1, nr. 5, nævnte forhold, og eventuelt tillige at betingelserne for tillæg i henhold til § 5, stk. 2, foreligger, tilsendes der opholdskommunen og rigsombudsmanden meddelelse herom, idet der samtidig tilstilles kommunen en udskrift af, hvad der under sagen er oplyst om den forsikredes ökonomiske forhold.

Kommunalbestyrelsen indstiller derefter til rigsombudsmanden, med hvilket beløb renten skal udbetales. Kommunalbestyrelsen afgiver samtidig en begrundet indstilling om, hvorvidt der bör ydes et personligt tillæg i henhold til § 5 og i bekræftende fald med hvilket beløb. Renten tilstås fra det tidspunkt at regne, på

[1]) Som ændret ved lov nr. 286 af 18. juni 1951.

hvilket nedsættelsen ifölge rådets afgörelse må anses at være indtrådt, dog tidligst fra det tidspunkt, på hvilket begæringen om invaliderente er indgivet.

Rentens störrelse fastsættes derefter af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret i overensstemmelse med reglerne i §§ 5 og 6.

7. Rentens udbetaling.

16 Invaliderenten udbetales efter attestation af pågældendes opholdskommune forud for 2 måneder ad gangen af Færöernes oppebörselskontor.

Renten kan kun oppebæres, for så vidt pågældende bor her i riget, jfr. dog § 1, stk. 3.

Bliver rigsombudsmanden eller landsstyret, f. eks. gennem meddelelser fra kommunalbestyrelsen, rentemodtagerens pårörende eller andre private, opmærksom på, at en invalidepentemodtager ikke bör have dispositionsret over den ham tilståede rente, træffer han efter samråd med landsstyret bestemmelse om, på hvilken måde renten skal komme pågældende tilgode, idet rigsombudsmanden om fornödent drager omsorg for, at vedkommende umyndiggöres, jfr. herved reglerne i lov om umyndighed og værgemål af 30. juni 1922, §§ 2, 3, 38 og 46, eller at der på anden måde gribes ind efter lovgivningens regler.

17 Sålænge en rentemodtagers ökonomiske og personlige forhold, herunder hans ægteskabelige stilling, forsörgerforhold og erhvervsevne er uforandrede, beholder han den een gang fastsatte rente, jfr. dog § 33.

Foröges eller nedsættes en rentemodtagers indtægt eller formue mere end midlertidigt så meget, at beregningen af renten efter § 6 nu må give et andet resultat, træffer rigsombudsmanden efter indstilling af kommunalbestyrelsen og under iagttagelse af reglerne i §§ 5 og 6 foranstaltning til, at renten fremtidig nedsættes eller forhöjes i overensstemmelse med den nye beregning.

Ligeledes drager rigsombudsmanden omsorg for en omregning af renten, såfremt der sker en sådan forandring i pågældendes ægteskabelige stilling, forsörgerforhold eller alder, at rentens störrelse må påvirkes deraf.

Det påhviler en rentemodtager at meddele kommunalbestyrelsen underretning om enhver forandring i hans ökonomiske og personlige forhold, som kan formodes at medföre nedsættelse eller bortfald af renten, ligesom kommunalbestyrelsen selv skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder, og underrette rigsombudsmanden herom.

Indtræder der for en invalidepentemodtager en sådan forandring i erhvervsevnen, at der er grund til at formode, at han ikke længere er invalid i lovens forstand, foranlediger kommunalbestyrelsen, at dette spörgsmål forelægges ulykkesforsikringsrådet til afgörelse.

Indtræder der for en invalidepentemodtager, der oppebærer hjælpelöshedstillæg efter § 5, stk. 2, en sådan forandring, at det må antages, at han ikke længere opfylder betingelserne for at oppebære tillægget, sörger kommunalbestyrelsen for, at spörgsmålet herom forelægges ulykkesforsikringsrådet. Må det omvendt antages, at en invalidepentemodtager, der ikke oppebærer hjælpelöshedstillæg, på grund af en forværrelse i hans tilstand opfylder betingelserne, påhviler det ligeledes kommunalbestyrelsen at indhente rådets afgörelse; spörgsmålet kan også rejses af rentemodtageren selv.

Beföjelserne i stk. 5 og 6 tilkommer også rigsombudsmanden og landsstyret.

Når en rentemodtager flytter til en anden kommune, må han sende rigsombudsmanden meddelelse om sin nye adresse. Rigsombudsmanden meddeler da den tilflyttede kommune, hvilken rente den pågældende får, og vedlægger en udskrift af oplysningerne om rentemodtagerens personlige og ökonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen afgiver derefter indstilling til rigsombudsmanden i overensstemmelse med reglen i § 15, stk. 2.

Foretager en rentemodtager handlinger, der efter § 4, stk. 1, nr. 1 og 3, ville

udelukke hæm fra adgangen til rente, eller oppebærer han fattighjælp af den i § 4, stk. 1, nr. 4, nævnte art eller hjælpekassehjælp, bortfalder renten.[1])

18 Skönner ulykkesforsikringsrådet på grundlag af modtagen indberetning fra kommunalbestyrelsen eller på grundlag af gennemförte helbredelsesforanstaltninger og lignende, at rentemodtagerens erhvervsevne ikke længere er nedsat til 1/3, afsiger det kendelse herom samt om, fra hvilket tidspunkt invaliderenten skal standses.

Rådet er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udöve kontrol på stedet med hensyn til erhvervsevnen hos invalidepensionsmodtagere eller indkalde sådanne rentemodtagere til kontrol. For så vidt forsikrede vanskeliggör rådets undersögelser, kan formanden, når han anser det for sandsynligt, at kendelsen vil komme til at gå ud på, at renten skal inddrages, midlertidig standse udbetalingen mod at sagen snarest mulig forelægges for rådet. Rådets udgifter ved kontrol udredes af den færöske invalideforsikrings midler efter indsendt opgörelse til direktören for sygekassevæsenet.

Hvis en invalidepensionsmodtager, der med rette er optaget i invalideforsikringen, mod bedre vidende, jfr. § 17, stk. 4, uberettiget har oppebaaret invalidepension, vil det beløb, der med urette er oppebåret, efter socialministerens nærmere bestemmelse være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dödsbo. Socialministeren kan overlade rigsombudsmanden i et nærmere angivet omfang at træffe sådanne afgörelser efter samråd med landsstyret. Afgörelsen kan indankes for socialministeren.

19 Når en rentemodtager anbringes eller er anbragt for offentlig regning eller for en anerkendt sygekasses eller invalideforsikringens regning på en i henhold til lov om fattigvæsenet på Færöerne, § 72, eller lov om offentlig forsorg anerkendt anstalt eller af en sådan anstalt under dennes vedvarende tilsyn hos private, og når anbringelsen strækker sig ud over indlæggelsesmåneden og den följende måned, drager rigsombudsmanden efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med landsstyret omsorg for, at pågældendes rente efter omstændighederne udbetales til dækning af de med opholdet forbundne udgifter; det eventuelt tiloversblevne beløb udbetales pågældende selv, jfr. dog § 16, stk. 3.

Ved anvendelsen af reglen i stk. 1 tages der hensyn til, om pågældende har forsörgelsespligt overfor andre. Renten skal da i trangstilfælde fortrinsvis anvendes til fyldestgörelse af sådan forsörgelsespligt.

For så vidt det beløb, der i henhold til stk. 1—2 i det enkelte tilfælde kan anvendes til dækning af udgifter ved pågældendes anbringelse, måtte overstige det beløb, det efter de til enhver tid gældende regler påhviler patienten selv eller i trangstilfælde det offentlige at udrede, anvendes restbeløbet til nedsættelse af det eventuelle statstilskud til anbringelsen.

Foranstående bestemmelser finder efter forhandling med justitsministeriet også anvendelse på rentemodtagere, der hensidder til afsoning af straf, eller som er interneret i henhold til dom.

Er der tillagt rentemodtageren hjælpelöshedstillæg i henhold til § 5, stk. 2, bortfalder dette, for så vidt han for længere tid er anbragt som ovenfor i stk. 1 anfört.

20 Når en invalidepensionsmodtager er fyldt 65 år, overgår han til at modtage aldersrente, for så vidt han opfylder betingelserne herfor. Det påhviler kommunalbestyrelsen i rimelig tid, förend han opnår nævnte alder, at göre indstilling til rigsombudsmanden om, hvorvidt han er berettiget til aldersrente og med hvilket beløb.

8. Helbredelsesforanstaltninger m. v.

21 Forsikrede, rentemodtagere, börn under 15 år og personer i alderen 15—18

[1]) Som ændret ved lov nr. 286 af 18. juni 1951.

år, der på grund af helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i en anerkendt sygekasse, er forpligtet til efter forlangende af ulykkesforsikringsrådet at underkaste sig oplæring eller kur og pleje, herunder modtagelse af og opövelse i brugen af bandager, kunstige lemmer, briller, sygevogne og andre hjælpemidler, såfremt der efter rådets skön er fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigående nedsættelse af erhvervsevnen vil indtræde i en overskuelig fremtid, hvis nævnte foranstaltninger undlades, eller såfremt en sådan nedsættelse af erhvervsevnen ved disse foranstaltninger vil kunne bedres betydeligt; dog skal vedkommende ikke være forpligtet til at underkaste sig nogen operation, der kan medföre fare for hans liv eller förlighed.

Under samme forhold som i stk. 1 nævnt kan der efter ulykkesforsikringsrådets bestemmelse ydes forsikrede og rentemodtagere hjælp til anskaffelse af arbejdsmaskiner og værktöj og — i særlige tilfælde — hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed samt anden hjælp til opnåelse af beskæftigelse.

Ulykkesforsikringsrådet er berettiget til at forlange, at pågældende lader sig indlægge på sygehus eller kuranstalt, medmindre han som gift, som indehaver af egen husstand eller som medlem af sin families husstand skönnes at kunne skaffe sig den foranödne kur og pleje i hjemmet.

Såfremt oplæring ikke skönnes at kunne finde sted under sådanne forhold, at pågældende kan bo i hjemmet, er rådet berettiget til at forlange, at han skal tage ophold udenfor hjemmet, sålænge oplæringen varer.

Undlader en forsikret eller rentemodtager at underkaste sig de foran omhandlede foranstaltninger, kan retten til invaliderente efter rådets bestemmelse helt eller delvis forbrydes, dog kun såfremt pågældende forud ved anbefalet brev er advaret om den retslige följe af sin undladelse.

Modsætter rette vedkommende sig at lade et barn under 18 år underkaste de omhandlede foranstaltninger, kan rådet henlede værgerådets opmærksomhed på sagen.

Enhver forsikret og invaliderentemodtager, som anser sin erhvervsevne forringet eller udsat for at forringes som i stk. 1 angivet, kan af egen drift söge bistand hos rådet. Samme adgang står åben med hensyn til börn under 15 år og personer i alderen 15—18 år, der på grund af helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i forsikringen.

Ethvert krav, der efter denne paragraf kan stilles af ulykkesforsikringsrådet, kan ligeledes og med samme retsvirkninger stilles af invalideforsikringsretten i sager, der forelægges denne.

22 Udgifterne til kur og pleje m. v. samt det fornödne i anledning af oplæring, som iværksættes i henhold til ulykkesforsikringsrådets forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende sygekasse eller sygeforening. Den del af udgifterne, som det ifölge sygekassens eller sygeforeningens vedtægt ikke påhviler den endeligt at afholde, refunderes den af den færöske invalideforsikrings midler efter indsendt opgörelse til direktören for sygekassevæsenet. Det påhviler ulykkesforsikringsrådet at tilsende direktören meddelelse, når rådet i henhold til § 21 har besluttet at iværksætte sådanne foranstaltninger, der vil medföre udgifter for forsikringen, eller at yde hjælp af forsikringens midler til allerede iværksatte foranstaltninger.

Skyldes den sygdom, for hvilken vedkommende underkastes helbredelsesforanstaltninger, et ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifölge ulykkesforsikringsanordningen, indtræder sygekassen eller sygeforeningen i tilskadekomnes krav mod vedkommende forsikringsselskab (arbejdsgiver).

23 Klager over de af vedkommende kommunale myndighed trufne bestemmelser vedrörende invaliderente kan ikke indbringes for domstolene, men forelægges rigsombudsmanden. Rigsombudsmandens afgörelser kan — også når de er truffet efter samråd med landsstyret — indankes for socialministeren.

24 De forsikredes krav på ydelser i medför af denne lov kan ikke göres til

genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfölgning. Retshandler, der afsluttes af de forsikrede med hensyn til nævnte krav, er ugyldige.

9. Refusion m. m.

25 Ved udlöbet af hvert kvartal indsender rigsombudsmanden til direktören for sygekassevæsenet en foreløbig opgörelse over de af ham i kvartalet afholdte udgifter til invaliderenter samt over de fra sygekasserne (sygeforeningen) i kvartalet modtagne præmiebeløb, jfr. § 8, stk. 1.

Direktören foranlediger derefter, at invalideforsikringsfonden forstrækker rigsombudsmanden med det fornödne beløb gennem indbetaling til Færöernes oppebörselskontor.

26 Ved udgangen af hvert finansår indsender rigsombudsmanden til direktören endeligt regnskab over de i finansårets löb udbetalte invaliderenter, hvorefter eventuelle fornödne berigtigelser finder sted ved direktörens foranstaltning. Det nævnte regnskab må være ledsaget af en fortegnelse over samtlige personer, der har oppebåret invaliderente inden for det pågældende finansår, med angivelse af, for hvilken periode der er udbetalt vedkommende rente.

Efter indstilling fra direktören foranlediger socialministeren derefter, at de statskassen påhvilende beløb stilles til direktörens rådighed.

Statens tilskud til invalideforsikringen på Færöerne bevilges på finansloven.

27 De i §§ 25 og 26 omhandlede opgörelser og regnskaber udfærdiges på skemaer, som godkendes af direktören.

10. Slutningsbestemmelser.

28 Såfremt en invaliderentemodtager ifölge sygeforsikringens regler ikke kan vedblive at være nydende medlem af en anerkendt sygekasse, skal opholdskommunen yde ham fornöden lægehjælp, kur og pleje i sygdomstilfælde.

Er en forsikret eller rentemodtager i henhold til § 21 undergivet kur og pleje eller oplæring uden for hjemmet, yder opholdskommunen i trangstilfælde den fornödne hjælp til familiens underhold, sålænge kuren eller oplæringen varer. Det samme gælder, når pågældende, om han end forbliver i hjemmet, ved de i henhold til § 21 påbudte foranstaltninger er forhindret i at passe sit erhverv.

De regler, der over for trængende i almindelighed gælder for benyttelsen af læger og jordemödre og for vederlag til sådanne samt begravelseshjælp, gælder også for personer, der modtager invaliderente efter nærværende lov.

Opholdskommunens udgifter i henhold til foranstående bestemmelser refunderes denne af rigsombudsmanden, som atter modtager refusion i overensstemmelse med reglerne i §§ 7, 25—27.

29 Flytter en person, der oppebærer invaliderente i henhold til nærværende lov, til den övrige del af riget, udredes hans invaliderente fremtidigt af det sociale udvalg i den nye opholdskommune efter de for denne gældende satser. Til brug ved afgörelsen modtager udvalget rentesagens akter fra rigsombudsmanden.

Opholdskommunens udgifter ved ydelse af denne invaliderente opföres og refunderes efter folkeforsikringslovens regler.

Det påhviler rigsombudsmanden ved fraflytningen at tilstille den nye opholdskommune samt direktören for sygekassevæsenet meddelelse om, med hvilket beløb renten hidtil er udbetalt, samt på hvilken måde renten er blevet beregnet.

30 De nærmere regler for, hvorledes der vil være at forholde, når personer, der er invalideforsikret i henhold til nærværende lov, flytter til den övrige del af riget, og når personer, der er invalideforsikret i henhold til folkeforsikringsloven, flytter til Færöerne, fastsættes af socialministeren efter forud indhentet erklæring fra landsstyret efter indstilling af direktören for sygekassevæsenet.

31 Socialministeren fastsætter efter forhandling med det færöske ulykkesforsikringsråd og direktören for sygekassevæsenet en takst for de under behandlingen af sager i henhold til denne lov almindeligt forekommende lægeattester.

32 Renten til personer, der oppebærer invaliderente ved lovens ikrafttræden, beregnes efter denne lovs regler.

Det i § 5, stk. 4, omhandlede rådighedsbeløb fastsættes for finansåret 1949—50 til 29.000 kr.

33 Såfremt leveomkostningerne på Færöerne stiger eller falder, fastsætter socialministeren — efter indstilling fra landsstyret eller efter forud indhentet erklæring fra dette — en tilsvarende forhöjelse eller nedsættelse af det i § 5 nævnte grundbeløb, invaliditetstillægget og hjælpelöshedstillægget.

De således fremkomne beløb kan afrundes med henblik på, at renteudbetalingen normalt kan ske i hele kronebeløb.

34 Socialministeren kan bemyndige rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret og efter indstilling fra direktören for sygekassevæsenet at fastsætte de nærmere regler om lovens gennemförelse, herunder om renternes beregning og udbetaling, samt til at udsende fornöden vejledning for kommunalbestyrelserne.

35 Midlertidig lov for Færöerne nr. 120 af 15. marts 1939 om invalideforsikring samt lov nr. 106 af 20. marts 1940 om midlertidigt tillæg til alders- og invalide-rentemodtagere på Færöerne ophæves.

31. marts — Lagtingslov nr. 23 om FOLKEREGISTER.

1[1]) I löbet af året 1949 oprettes på en af landsstyret fastsat dag folkeregistre for samtlige kommuner på Færöerne. Registrene tilvejebringes ved hjælp af folketællingslister, på hvilke enhver, som den pågældende dag er bosat eller midlertidigt opholder sig inden for kommunen, er pligtig til for sig og medlemmerne af sin husstand at meddele oplysning om fulde navn, kön, stilling eller erhverv, bopæl, födselsår, födselsdag og födested, statsborgerforhold, ægteskabelig stilling, stilling i husstanden samt, hvis pågældende er tilflyttet kommunen i löbet af de sidste 5 år, da tilflytningsår og fraflytningssted. Landsstyret fastsætter fremgangsmåden ved registrenes oprettelse.

2 Folkeregistrene föres ved kommunalbestyrelsens foranstaltning. Sysselmanden i hvert syssel påser, at folkeregistrene föres efter denne lovs regler, dog drager sognefogeden i Våg omsorg herfor vedrörende Suderö söndre præstegæld.

3 De myndigheder overfor hvilke födsler, navngivelser og dödsfald skal anmeldes, er efter landsstyrets nærmere bestemmelse pligtige til at afgive indberetning til folkeregistrene om de til dem skete anmeldelser.

Sådanne indberetninger skal videregives senest 5 dage efter, at de er anmeldt for myndigheden. Indberetninger om födsler skal indeholde oplysning om det pågældende barns kön, födselsdag, födested og opholdssted samt om forældrenes navn og bopæl. For uden for ægteskab födte börn angives mödrenes navn og bopæl.

Dödsfald skal indberettes til registeret senest 3 dage efter, at de er anmeldt for Færöernes skifteret. Indberetningen skal indeholde oplysning om afdödes fulde navn, livsstilling, fulde bopæl, dödsdag og dödssted.

Landsstyret skal kunne pålægge andre myndigheder, end de ovennævnte at meddele folkeregistrene alle oplysninger, der måtte være af betydning for registrenes virksomhed.

4 Efter folkeregistrenes oprettelse er enhver, som midlertidigt eller for længere tid flytter fra en kommune, pligtig til ved bortflytningen eller senest 5 dage derefter for sig og de medlemmer af hans husstand, der flytter sammen med ham, at melde fraflytningen til folkeregisteret for den kommune, han forlader. Senest 5 dage efter ankomsten til den kommune, hvortil han har meldt flytning, påhviler det ham for sig og de medlemmer af hans husstand, der er flyttet sammen med ham, at melde tilflytning til folkeregisteret for den pågældende kommune.

[1]) Jfr. bek. nr. 49 af 12. sept. 1949, nr. 50 af s. d., nr. 55 af 10. nov. 1949 og cirk. af 29. marts 1950.

Også flytninger inden for en kommunes grænser skal på tilsvarende måde senest 5 dage efter flytningen anmeldes til kommunens folkeregister.

Ugifte fiskere og söfolk, der uden at have bopæl i eller tilknytning til nogen anden kommune arbejder ombord i her i landet hjemmehörende skibe, er pligtige at lade sig optage i folkeregisteret for den kommune, hvori skibet er hjemmehörende.

5 Såfremt en person som medhjælp, lærling eller lignende tiltræder eller fratræder en plads hos en husbond eller arbejdsgiver, hos hvem han har bopæl, påhviler det tillige husbonden eller arbejdsgiveren at anmelde tilflytningen til folkeregisteret inden for de i § 4 fastsatte frister.

På tilsvarende måde påhviler det husejeren eller den selvstændige lejer at meddele folkeregisteret oplysning om, hvem der flytter til eller fra hans ejendom eller huslejlighed.

De i denne paragrafs 1ste og 2det stykke omhandlede anmeldelser kan dog undlades, når den anmeldelsespligtige ved forevisning af en af folkeregisteret udstedt kvittering har forvisset sig om, at den flyttende person selv har foretaget de påbudte anmeldelser.

6 De flyttende er, såfremt de af dem foretagne anmeldelser måtte vise sig at være ufyldestgörende, unöjagtige eller indbyrdes modstridende, pligtige til på forlangende at afgive personlig forklaring til registerförerne og eventuelt for egen regning at fremskaffe de til oplysning i sagen nödvendige attester m. v.

7 Ved anmeldelse af flytning fra en kommune udleverer folkeregisteret vedkommende et flyttebevis, som afleveres til folkeregisteret for tilflytningskommunen.

De nærmere regler for indholdet af de i § 4 og 5 indeholdte anmeldelser samt de oplysninger, flyttebeviset skal indeholde angående vedkommendes personlige data og skatteforhold, fastsættes af landsstyret. Tillige kan landsstyret bestemme, at fraflytningkommunen skal være forpligtet til inden for fastsat frist at oversende folkeregisteret i tilflytningskommunen yderligere oplysninger om den flyttende vedrörende skatteforhold, eventuelt modtagen, men ikke tilbagebetalt eller eftergiven fattighjælp, idömt straf, for hvilken det ikke er erholdt æresoprejsning eller lignende.

8 Til kontrol af de kommunale folkeregistre er kommunalbestyrelsen berettiget til at bestemme, at der een gang årligt omdeles skemaer, og enhver husejer er da pligtig til at foranledige, at disse skemaer cirkulerer til udfyldelse blandt husets beboere. Husfaderen eller den selvstændige lejer er ansvarlig for, at skemaerne rettidigt udfyldes med de i § 1 omhandlede oplysninger, og pligtig til efter husejerens anvisning at sende skemaerne videre i ejendommen. Skemaerne skal være udfyldt senest 14 dage efter omdelingen og skal derefter af kommunalbestyrelsen afhentes hos husejeren.

Registeret revideres af de respektive folkeregisterförere efter hver almindelig folketælling på grundlag af folketællingslisterne.

9 Klage over registrenes mangelfulde förelse rettes til landsstyret. Folkeregisterförerne er pligtige at rette sig efter de pålæg, der som följe heraf bliver givet dem af landsstyret.

10 Landsstyret fastsætter regler for de kommunale registres indretning og förelse, for det nærmere samarbejde mellem de kommunale registre og for adgangen til at erholde oplysninger fra registrene og betalingen herfor m. v.

11 Udgifterne ved de kommunale registres oprettelse og fremtidige förelse påhviler landskassen. Betalingen for de af de kommunale registre meddelte oplysninger tilfalder landskassen.

12[1]) Den privatperson, der undlader rettidigt at foretage de i denne lov omtalte anmeldelser til folkeregiseret, afgiver urigtige meddelelser eller iövrigt over-

[1]) Som ændret ved lt. nr. 45 af 19. aug. 1949.

træder denne lov eller de i henhold til den givne bestemmelser, straffes, for så vidt ikke højere straf efter den øvrige lovgivning er forskyldt, med böder fra 5 kr. Såfremt en person, der flytter fra en kommune til en anden, undlader at anmelde flytning såvel til registeret for den kommune, han forlader, som for den kommune, han tilflytter, betragtes overtrædelsen i denne henseende som alene begået overfor folkeregisteret for tilflytningskommunen. Böderne tilfalder landskassen. Sager derom behandles som politisager.

31. mars — Løgtingslóg nr. 23 um FÓLKAYVIRLIT.

1[1]) Í árinum 1949 verður ein dag, ið landsstýrið ásetur, sett á stovn fólkayvirlit í öllum kommunum í Föroyum. Yvirlitini verða fingin til vega við manntalslistum, og eru öll, ið henda dag hava bústað og bráðfengis dvöljast í kommununi, skyldug viðvíkjandi sær og húsfólkinum at greiða frá fullum navni, kyni, embæti ella yrki, bústaði, föðingarári, föðingardegi og -staði, ríkisborgaraskapi, viðurskiftum viðvíkjandi hjúnarlagi, stöðu í húsinum, og um so er, at viðkomandi er fluttur til kommununa innan fyri síðstu 5 árini, tá eisini tilfluttningsárið og staðnum, ið flutt er burtur frá. Landsstýrið skipar fyri framferðini, tá yvirlitið verður sett á stovn.

2 Kommunustýrini hava umsorgan fyri, at fólkayvirlitini verða förd. Sýslumaðurin í hvörjari sýslu ansar eftir, at fólkayvirlitini verða förd samsvarandi hesi lög; tó hevur sóknarfútin í Vági umsjón við hesum viðvíkjandi Suðuroyar sunnara prestagjaldi.

3 Tey yvirvald, sum föðing, navngáva, andlát skulu verða givin upp fyri, eru samsvarandi landsstýrisins nærri ásetan skyldug at greiða fólkayvirlitinum frá hesum uppgávum.

Hesar frágreiðingar skulu verða greiddar úr hondum í seinasta lagi 5 dagar eftir tað, at yvirvaldið hevur fingið tær. Tá ið greitt er frá föðing, skal eisini verða upplýst um kyn barnsins, föðingardag, föðingarstað og tilhaldsstað og um navn og bústað foreldranna. Er barnið fött uttan hjúnarband, verður sagt frá navni og bústaði móðurinnar.

Andlát skal verða givið upp fyri yvirlitinum í seinasta lagi 3 dagar eftir tað, at skiftirættur Föroya hevur fingið boð um tað. Henda frágreiðing skal innihalda upplýsing um fulla navn hins deyða, lívsyrki, síðsta bústað, deyðadag og -stað.

Landsstýrið kann flýggja öðrum yvirvaldi enn hesum, ið oman fyri er nevnt, at geva fólkayvirlitinum allar upplýsingar, ið týdning kunnu hava fyri yvirlitini og virkan teirra.

4 Tá ið fólkayvirlitini eru sett á stovn, eru öll, ið flutt eru burtur úr einari kommunu, annaðhvört tey ætla sær at verða burtur í longri ella styttri tíð, skyldug, tá ið tey flyta burtur, ella í seinsta lagi 5 dagar aftaná fyri seg og tey av húsfólkunum, ið flyta við, at siga fólkayvirlitinum í kommununi, sum flutt verður frá, frá burturflytingini. Í seinasta lagi 5 dagar aftaná, at maður er komin í ta kommunu, hann hevur sagt seg at flyta til, er tað skylda hansara fyri seg og tey av húsfólkunum, ið við honum eru flutt, at siga fólkayvirlitinum í hesi kommunu frá tilflyting sínari.

Tá ið maður flytur frá einum plássi til annað í somu kommunu, skal á sama hátt verða sagt fólkayvirlitinum frá innan 5 dagar aftaná flytingina.

Ógiftir fiskimenn og sjómenn, ið ikki hava bústað í ella samband við nakra aðra kommunu, og sum eru við skipi heimahoyrandi í Föroyum, hava skyldu at lata seg föra á fólkayvirlitið í teirri kommunu, sum skipið hoyrir til.

5 Um maður fer í ella úr arbeiði sum hjálparmaður, læridrongur ella tílíkt hjá húsbónda ella arbeiðsgevara, sum hann býr hjá, hevur eisini húsbóndin ella arbeiðsgevarin skyldu at boða fólkayvirlitinum frá flytingini innan fyri tær í § 4 ásettu freistir.

---

[1]) Sbr. kunng. nr. 49, 12. sept. 1949, nr. 50 s. d., nr. 55 10. nov. 1949 og cirk. 29. mars 1950,

Á sama hátt hevur húseigari ella sjálvstöðugur leigari skyldu at siga fólkayvirlitinum frá, hvör ið flytur inn í ella út úr húsum ella búð hansara.

Fráboðanir, ið nevndar eru í 1. petti í hesi grein, nýtast tó ikki at verða latnar fólkayvirlitinum, um teir, ið hava skyldu at boða frá við fyrivísing av kvittan frá fólkayvirlitinum, hava vissað seg um, at hann, ið flytur, sjálvur hevur boðað fólkayvirlitinum frá so sum ásett.

6 Um tað vísir seg, at fráboðanir frá flytandi ikki eru fullgóðar, eru ógreiðar, ella stríða hvör móti aðrari, hava tey, um tað verður kravt, skyldu at lata persónliga frágreiðing til hann, ið fórir fólkayvirlitið, og møguliga fyri egnan pening at útvega váttanir, ið neyðugar kunna vera til at lýsa málið.

7 Tá ið maður boðar frá flyting úr einari kommunu, fær hann frá fólkayvirlitinum eitt flytingarprógv, sum verður fingið fólkayvirlitinum í tilflytingarkommununi.

Greiniligari reglur viðvíkjandi innihaldinum á teimum fráboðanum, ið eru umrøddar í § 4, og viðvíkjandi teimum upplýsingum, ið flytingarprógvið skal innihalda um viðkomandi sjálvan og skattaviðurskifti verða settar av landsstýrinum. Harumframt kann landsstýrið áseta, at fráflytingarkommunan skal hava skyldu til innan fyri ásetta freist at lata fólkayvirlitinum í tilflytingarkommununi nærri upplýsingar um tann flytandi viðvíkjandi skattamálum, fátækrahjálp, sum er móttikin, men ikki afturgoldin ella eftirgivin, dømd revsing, sum ikki er fingin ærureising fyri, ella líknandi.

8 Til rættleiðing fyri tey kommunalu fólkayvirlitini hevur kommunustýrið rætt til at gera av, at einaferð um árið verða útbýtt útfyllingarblöð, og hava allir húseigarar tá skyldu at fáa í lag, at hesi útfyllingarblöð koma runt til útfyllingar til øll, sum í húsinum búgva. Húsbóndin ella tann ráðandi leigarin skulu standa til svars fyri, at útfyllingarblöðini í rættari tíð verða útfylt við teimum í § 1 umnevndu upplýsingum, og eru skyldugir eftir ávísan húseigarans at flyta blöðini víðari í húsinum. Blöðini skulu verða útfylt í seinasta lagi 14 dagar aftaná útbýtingina, og skal kommunustýrið síðani lata fara eftir teimum hjá húseigaranum.

Yvirlitið verður aftur um aftur kannað av teimum, ið føra fólkayvirlitið, aftaná hvørja vanliga fólkateljing eftir manntalslistunum.

9 Klægur um, at yvirlitini eru illa førd, verða beindar til landsstýrið. Teir, ið føra yvirlitini, eru skyldugir at fylgja teim skipanum, ið landsstýrið av hesari grund setur teimum fyri.

10 Landsstýrið setur reglur fyri, hvussu tey kommunalu yvirlitini skulu verða lögd til rættis og førd, fyri arbeiðinum teirra millum og viðvíkjandi atgongd til at fáa upplýsingar frá yvirlitinum og gjald fyri hetta o. a.

11 Útreiðslurnar til at fáa sett á stovn tey kommunalu yvirlitini og av at føra tey í framtíðini verða at gjalda av landskassanum. Gjaldið fyri tær upplýsingar, ið tey kommunalu yvirlitini lata, fer til landskassan.

12[1]) Tann maður, ið ikki í rættari tíð gevur upp fyri fólkayvirlitinum tað, ið henda lóg krevur, gevur skeivt upp, ella annars brýtur hesa lóg ella tær í samsvar við hana gjørdu fyriskipanir, verður, um hann ikki eftir lógini hevur uppiborið størri revsing, revsaður við sekt frá 5 kr. Flytur onkur frá einari kommunu til aðra, og boðar ikki frá burturflytan, hvørki til yvirlitið í teirri kommunu, hann flytur frá, ella teirri kommunu, hann flytur til, verður brotsgerðin í hesum føri roknað at vera gjørd móti fólkayvirlitinum í tilfluttningskommununi. Sektirnar falla til landskassan.

Mál, ið standast av hesum, verða viðgjørd sum lögreglumál.

---

[1]) Sum broytt við ll. 45, 19. aug. 1949.

31. marts — Ændring nr. 24 i lov for Færöerne nr. 73 af 19. marts 1930 om MOTORKØRETØJER m. m. (Indföjet i loven 1930).

31. marts — Ændring nr. 25 i lov nr. 171 af 18. maj 1937 om HEGN OG MARKFRED. (Indföjet i loven af 1937).

31. marts — Lagtingslov nr. 26 om ændringer i gældende love og anordninger m. m. om MATRIKULSVÆSEN OG REALREGISTER. (Indföjet i vedk. love).

12. apr. — Cirk. nr. 95 om skema vedr. ALDERSRENTE OG INVALIDERENTE.

I lov for Færöerne nr. 146 af 31. marts 1949 om aldersrente samt i lov for Færöerne nr. 147 af 31. marts 1949 om invalide-forsikring er det foreskrevet, at ansögning om ydelser i henhold til lovene skal indgives på dertil af socialministeriet udarbejdede skemaer.

I denne anledning skal man efter indstilling fra det færöske landsstyre og direktoratet for sygekassevæsenet fremsende et eksemplar af hver af de således af ministeriet udfærdigede blanketter m. v., nemlig följende:

1) Begæring om rente eller tillæg til samme.
2) Tillægsskema til begæring om invaliderente og/eller hjælpelöshedstillæg.
3) Ansögning om hjælp af invalideforsikringen til kur og pleje, specialbehandling, bandager m. v.
4) Lægeerklæring ved begæring om invaliderente, hjælpelöshedstillæg til samme eller helbredelsesforanstaltninger m. m.

12. apr. — Lov nr. 199 om LØNNINGER OG PENSIONER FOR LÆRERE ved folkeskolen på Færöerne.

I. Almindelige bestemmelser.

1 Tjenestemand i folkeskolen på Færöerne er enhver lærer, der har fast ansættelse i en stilling, for hvilken lönningen er fastsat i denne lov.

Aspiranter, timelærere, vandrelærere, faglærere og vikarer er ikke tjenestemænd.

2 Alle lærere ved folkeskolen på Færöerne er underkastet de almindelige for lærere i folkeskolen i det övrige kongerige gældende bestemmelser, for tiden lærerlönningslov nr. 414 af 12. juli 1946, forsåvidt der ikke om det pågældende forhold måtte være givet bestemmelser i nærværende lov.

Skoledirektionen varetager efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte bestemmelser de hverv, som ved lærerlönningsloven er tillagt undervisningsministeren.

II. Lönninger for lærere ved Thorshavn kommunale skolevæsen og for de bygdeskoler, der har eksamensskoleundervisning.

3 Skoleinspektörer, der udnævnes af kongen, lönnes med 5.700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 7.500 kr.

Der tillægges en skoleinspektör tjenestebolig som for en gift.

Der skal oprettes et embede for en skoleinspektör ved hver selvstændig skole.

4 Overlærere lönnes med 4.500 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5.700 kr.

Der skal normeres så mange overlærerstillinger, at deres tal andrager ¼ af det samlede antal fastansatte lærere ved kommunens skolevæsen bortset fra skoleinspektörerne, således at en fremkommet brök bortkastes.

5 Lærere lönnes med 3.300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr., indtil 4.980 kr.

Der skal oprettes et embede for en fast lærer for hvert fulde antal af 36 ugentlige timer, der bliver at undervise ved kommunens skolevæsen, jfr. dog § 6, stk. 2.

6 Timelærere på fuldt timetal lönnes med 90 pct. af den for en fast lærer normerede grundlön, efter 2 års tjeneste som timelærer ved samme eller flere skoler dog med 95 pct. af grundlönnen. Hertil ydes de for stillingens grundlön ved lovgivningen fastsatte særlige tillæg udenfor den faste lön, for det almindelige pensionsgivende löntillægs vedkommende med fradrag af 5 pct. Underviser en timelærer et mindre timetal end 36 ugentlige timer, beregnes lönnen i forhold hertil, dog at lönningen mindst skal udgöre ¾ af lönningen for fuldt timetal under forudsætning af, at vedkommende efter de ved ansættelsen trufne aftaler skal stå til rådighed i et timetal svarende hertil.

Der kan ved et skolevæsen normeres så mange timelærerstillinger, at indtil $^1/_{10}$ af det samlede timetal foruden det overskud af timer, der fremkommer ved deling med 36, besörges af timelærere.

Timelærere, der i et skoleår besörger et væsentlig ringere timetal end det i stk. 1 omhandlede, lönnes dog med en månedlig betaling for hver ugentlig time, fastsat af skoledirektionen. Betalingen ydes uden hensyn til fridage og ferier.

For löse vikarer fastsættes vederlaget af skoledirektionen.

III. Lönninger for lærere ved bygdeskolerne, bortset fra eksamensskolerne.

7 Første- og enelærere lönnes med 3.120 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4.800 kr.

For hver skole, der underviser börn udover forskolealderen — jfr. § 10 — skal der oprettes et embede for en förstelærer eller enelærer; denne oppebærer et pensionsgivende ledertillæg, der beregnes pr. klasse, parallelklasser medregnet. Ledertillægget udgör for hver af de 2 første klasser 100 kr. årlig, for hver efterfölgende klasse 50 kr. årlig. Er der til skolen knyttet en forskole, medregnes dennes klasser til hovedskolen, når dennes leder også har lederforretningerne for forskolen, enten fordi forskolen har lokaler i hovedskolens bygningskompleks eller i henhold til særlig truffet bestemmelse; i tvivlstilfælde afgör skoledirektionen, om betingelserne for at oppebære ledertillæg er til stede, og fastsætter beløbet.

Første- og enelærer har ret til tjenestebolig som for en gift.[1])

8 Ved skoler, der enten som anneksskoler drives i tilslutning til större skoler, eller hvis börnetal ikke overstiger 20, kan lærerembedet normeres med lönning som for »andre lærere« og bolig for en ugift, jfr. § 9.

Det bestemmes på skoleplanen, i hvilket omfang der skal gives lærere, der underviser ved flere skoler, et særligt bestillingstillæg. Dette fastsættes under hensyn til afstanden mellem de pågældende skoler og forholdene i det hele.

I tvivlstilfælde træffes afgörelsen af skoledirektionen.

9 Andre lærere lönnes med 2.700 kr. årlig, stigende efter 3 år med 300 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. indtil 4.440 kr.

Skoledirektionen kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen bestemme, at en eller flere andre lærere ved en skole skal lönnes efter reglerne i § 7, stk. 1.

Andre lærere har ret til tjenestebolig, der efter bestemmelse på skoleplanen kan være som for en gift eller som for en ugift.[1])

10 Forskolelærerinder lönnes med 2.220 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3.420 kr.

Forskolelærerinder har ret til tjenesteboliger som for ugifte.

Forskolelærerinder kan undervise börn indtil det fyldte 10. år og piger udover denne alder, forsåvidt angår undervisning i gymnastik, kvindelig håndgerning og kvindelig husgerning.

Embeder for forskolelærerinder kan normeres enten ved selvstændige forskoler eller ved forskoleklasser, knyttet til hovedskoler.

11 Vandrelærere lönnes som andre lærere efter reglerne i § 9, stk. 1. Der tilkommer dem ikke tjenestebolig, men kommunalbestyrelserne på de pågældende

[1]) Jfr. cirk. af 27. okt. 1950.

steder er pligtige vederlagsfrit at stille logi uden kost til rådighed for vandrelærerne.

Skoledirektionen fastsætter de nærmere regler for de krav, der kan stilles til et sådant logi, og afgör i tvivlstilfælde, om det er tilfredsstillende.

12 Såfremt de normerede lærerkræfter ikke kan påtage sig undervisningen i alle de fag, undervisningsplanen omfatter, kan skoledirektionen tillade, at undervisningen i visse fag besörges af særligt dertil uddannede faglærere, der lönnes med en timebetaling, som fastsættes af skoledirektionen.

IV. Pension og efterindtægt.

13 De for statens tjenestemænd til enhver tid gældende bestemmelser om pension og efterindtægt, for tiden lov om statens tjenestemænd nr. 301 af 6. juni 1946 kap. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse for lærere i folkeskolen på Færöerne og deres efterladte, når afskedigelsen finder sted efter nærværende lovs ikrafttræden, således at finansloven træder i stedet for normeringsloven, og således at ansættelse i statstjeneste betragtes som lig med ansættelse i folkeskolen i samme omfang, hvori efter statstjenestemandsloven ansættelse i folkeskolen betragtes som lig med ansættelse i statstjenesten.

14 For lærere, der er afskedigede för denne lovs ikrafttræden, og deres efterladte ydes der til den i henhold til lov nr. 121 af 31. marts 1928 § 1 fastsatte grundpension et pensionstillæg, der beregnes på grundlag af det i § 17 i nærværende lov omhandlede almindelige pensionsgivende tillæg og de i statstjenestemandsloven af 6. juni 1946 §§ 54, stk. 7, og 64, stk. 2 og 3, angivne pensionsbröker for henholdsvis egen- og enkepension.[1]) Det almindelige pensionsgivende tillæg fastsættes efter den lönningsindtægt, hvoraf grundpensionen i sin tid er beregnet. Som pensionsalder regnes med den ved pensioneringen erhvervede anciennitet med fradrag af 5 år. Den således fremkomne pensionsydelse kan dog ikke udbetales med större beløb end det, der ville fremkomme, såfremt grundpensionen også var beregnet efter de angivne regler.

Til grundpensionen, sammenlagt med pensionstillægget, ydes reguleringstillæg efter reglerne i statstjenestemandslovens kap. 5.

15 For pensionister, der er pensionerede efter de för 1. april 1928 gældende regler, og som oppebærer pensionstillæg i henhold til lov nr. 121 af 31. marts 1928 § 2, finder reglerne i lov nr. 606 af 21. december 1946 § 3, tilsvarende anvendelse.

V. Fællesbestemmelser.

16 Den förste ansættelse i tjenestemandsstilling i folkeskolen på Færöerne er betinget af, at den pågældende har været aspirant i mindst 2 år. I aspiranttiden lönnes læreren som timelærer efter de i § 6, stk. 1, 1. og 2. punktum fastsatte regler.

Har den pågældende forud været timelærer med mindst $^2/_3$ af fuldt timetal, kan denne tjeneste træde i stedet for aspiranttjeneste i den tilsvarende tid. Tjeneste som lös vikar kan efter skoledirektionens bestemmelse, der træffes under hensyntagen til de löse vikariaters længde og timetal, træde i stedet for aspiranttjeneste.

Tjeneste i en af statens lærerstillinger eller lærervirksomhed ved en anerkendt privat skole kan efter regler fastsat af skoledirektionen for den tilsvarende tid træde i stedet for aspiranttjeneste.

Skoledirektionen kan dernæst tillade, at også anden privat lærervirksomhed helt eller delvis træder i stedet for aspiranttjeneste.

17 Til alle lönninger, der fastsættes i nærværende lov, ydes följende tillæg:

a) et almindeligt pensionsgivende löntillæg efter de for statens tjenestemænd til enhver tid gældende regler; dette tillæg, der udbetales månedlig og forud sammen med lönnen, er i henhold til lov om statens tjenestemænd nr. 301 af 6. juni 1946, kap. 6, af följende störrelse:

[1]) Jfr. bek. af 8. maj 1928, der ikke medtages i denne samling.

Grundlön og alderstillæg	löntillæg:
fra 1 500 kr.—2 999 kr.	960 kr.
fra 3 000 kr.—3 999 kr.	1 080 kr.
fra 4 000 kr.—4 999 kr.	1 200 kr.
fra 5 000 kr.—5 999 kr.	1 320 kr.
fra 6 000 kr.—6 999 kr.	1 440 kr.
fra 7 000 kr.—7 999 kr.	1 560 kr.

b) Reguleringstillæg efter de for statens tjenestemænd til enhver tid gældende regler, for tiden lov om statens tjenestemænd nr. 301 af 6. juni 1946, kap. 5.

18 Skoledirektionen fastsætter nærmere regler for tjenesteboligernes omfang og indretning.[1])

Planer og tegninger til nye tjenesteboliger skal godkendes af skoledirektionen.

For tjenesteboliger foretages afkortning i lönnen, hvis tjenesteboligen er som for en gift, med $^1/_8$ af grundlönnen og det til denne knyttede almindelige pensionsgivende tillæg; hvis tjenesteboligen er som for en ugift, med $^1/_{12}$ af grundlönnen og det til denne knyttede almindelige pensionsgivende tillæg.

Ved denne lovs ikrafttræden skal alle bestående tjenesteboliger godkendes af skoledirektionen, der, hvor boligen har en ikke uvæsentlig mindre lejeværdi end det i stk. 3 omhandlede lejefradrag, kan fastsætte en for boligen passende afkortning.

Boligafkortningen tilfalder vedkommende kommune.

Under særlige forhold kan skoledirektionen midlertidigt fritage for indretning af tjenestebolig, mod at der gives den pågældende lærer en årlig godtgörelse herfor.

19 Lönninger, pensioner og efterindtægt udbetales månedsvis forud på skoledirektionens foranstaltning, idet denne fastsætter tjenestealderen og beregner og anviser lönning, pension og efterindtægt og foranlediger belöbene udbetalt efter nærmere af direktionen fastsatte regler.

20 Skoledirektionen bemyndiges til at træffe særordninger med hensyn til undervisning af mindre börneantal fra isoleret beliggende steder.

21 Dannes der indenfor de ved folkeskolen på Færöerne ansatte lærere en organisation, som giver adgang til alle i folkeskolen ansatte, herunder aspiranter, timelærere og vandrelærere, som ikke giver adgang til andre end nuværende og forhenværende ansatte, og som följer sådanne regler ved valg, at der sikres mindretallene (forbundets forskellige hovedgrupper) en passende repræsentation under forhandlingerne med skoledirektionen, tillægges der denne organisation forhandlingsret med skoledirektionen efter de i lærerlönningslovens § 17 givne regler.

22 Ved overgang til tjeneste i det övrige kongerige kan tjeneste ved Færöernes folkeskole medtages i tjenestealderen i henseende til lönning og pension.

På tilsvarende måde kan tjeneste i folkeskolen eller folkekirken medregnes ved overgang til tjenste ved Færöernes folkeskole.

De nærmere regler fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med skoledirektionen.

VI. Fordeling af udgifterne til folkeskolen på Færöerne mellem statskassen og hjemmestyret.

23 Udgiften til lönning af de på skoleplanerne normerede lærerembeder, af timelærere efter § 6, stk. 3, af faglærere efter § 12 og af vikarer samt til en i henhold til § 20 indrettet særordning, afholdes af hjemmestyret, således at statskassen refunderer halvdelen. Refusionsbelöbet udbetales kvartalsvis bagud efter foretagen afregning efter regler, der nærmere fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med skoledirektionen[2]).

Ved kvartalets begyndelse stilles der af statskassen et forskudsbelöb til rådighed.

---

[1]) Jfr. skr. fra skoledir. af 24. febr. 1953 (indre vedligeholdelse).
[2]) Jfr. skr. fra U. M. 19. jan. 1953 (flyttegodtgörelse).

Lagtinget træffer bestemmelse om, i hvilket omfang de hjemmestyret påhvilende udgifter skal refunderes af de enkelte kommuner.

24 Pensioner afholdes af hjemmestyret, der hertil kan anvende udbyttet af den ved lov nr. 82 af 29. marts 1893 oprettede pensionsfond, således som denne er forøget ved de i lov nr. 121 af 31. marts 1928 §§ 1 og 3 omhandlede tilskud i det omfang, hvori dette udbytte ikke medgår til dækning af de pensionsfonden allerede påhvilende pensioner; det manglende afholdes af årlige bevillinger på hjemmestyrets bevillingslov.

Af den samlede udgift refunderes halvdelen af grundpensionen, herunder børnetillæg, og hele reguleringstillægget af statskassen. Refusionen finder sted efter de i § 23, stk. 1, givne regler.

For de lærere, der er pensionerede i henhold til lov nr. 121 af 31. marts 1928, og som oppebærer pensionstillæg i henhold til §§ 14 og 15 i nærværende lov, afholdes udgiften efter de i stk. 1 fastsatte regler, idet pensionstillægget lægges til grundpensionen.

De i § 50 i lov om statstjenestemænd af 6. juni 1946, jfr. nærværende lovs § 13, hjemlede pensionsbidrag tilfalder statskassen og hjemmestyret med halvdelen til hver.

25 Udgiften til efterindtægt af lönning og pension afholdes efter de henholdsvis i §§ 23 og 24 givne regler.

26 Alle udgifter til folkeskolen, til hvilke statskassen ikke efter §§ 23 og 24 yder tilskud, afholdes fuldt ud af hjemmestyret.

Det bestemmes på finansloven, om og i hvilket omfang der af statskassen kan ydes tilskud til opförelse af nye eller udvidelse af ældre skolebygninger.[1])

Til eksamensskoler og anerkendte kursus ydes særlige tilskud af statskassen efter tilsvarende regler som i det övrige kongerige.

27 Denne lov træder i kraft den 1. april 1949.

Samtidig ophæves:

1) Lov nr. 121 af 31. marts 1928 om pension og efterindtægt for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færöerne med undtagelse af lovens § 4.
2) Lov nr. 118 af 15. marts 1939 om ændringer i lov nr. 268 af 12. juni 1922 om lönningsbestemmelser m. m. for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færöerne, jfr. lovbekendtgörelse nr. 251 af 13. juli 1939.

12. apr. — REGLER (NR. 230) FOR DE FÆRØSKE SYGEKASSER OG DEN FÆRØSKE SYGEFORENING ANGÆENDE INVALIDEFORSIKRINGEN, JFR. LOV NR. 147 AF 31. MARTS 1949 FOR FÆRØERNE OM INVALIDEFORSIKRING.

Afsnit I. De medlemmer, der omfattes af invalideforsikringen.

1 I henhold til invalideforsikringslovens § 1, er enhver person, der er ubemidlet nydende medlem af en i henhold til den på Færöerne gældende sygekasselovgivning anerkendt sygekasse, og som:

1. har dansk indfödsret,
2. er bosat på Færöerne eller forhyret med skib, hjemmehörende på Færöerne og
3. er i alderen 14—65 år,

forsikret mod invaliditet efter de i loven angivne regler.

Såfremt en i henhold til lovens § 1 invalideforsikret person ophörer med at være ubemidlet i sygekasselovgivningens forstand, har opbrugt den ham fra sygekassen tilkommende hjælp eller midlertidigt forlader sygekassens område, men forbliver i en anerkendt sygekasse som bidragydende medlem eller overgår til den i henhold til sygekasselovgivningen for Færöerne godkendte statskontrollerede sygeforening, forbliver han stående i invalideforsikringen og får, mod vedblivende at

[1]) Jfr. U. M. cirk. af 30. juni 1933 og cirk. af 1. juni 1951.

betale invalidepræmie, efter reglerne i lovens § 7 samme adgang til forsikringens ydelser som hidtil, jfr. invalideforsikringslovens §2, stk. 1.

Personer, der ved lovens ikrafttræden var eller på anden end den i lovens § 2, stk. 1, omhandlede måde senere bliver medlemmer af en anerkendt sygekasse eller af sygeforeningen, indtræder fra dette tidspunkt i invalideforsikringen.

Afsnit II. Opkrævning af invalidepræmie.

2 I henhold til lovens §§ 7 og 8, jfr. lovens § 1, opkræves præmie hos de invalideforsikrede medlemmer, jfr. afsnit I, med undtagelse af dem, der:

a. ikke er fyldt 18 år,

b. er fyldt 60 år,

c. oppebærer invaliderente.

For alle invalideforsikrede medlemmer er præmiebetalingen tvungen; undladelse af at betale præmie behandles efter sygekassens (sygeforeningens) vedtægtsmæssige restanceregler og medfører udslettelse af sygekassen (sygeforeningen), såfremt restancefristen overskrides. Et medlem, der ifølge loven er pligtig at betale invalidepræmie, kan altså ikke ved alene at betale medlemsbidraget til sygekassen (sygeforeningen) sikre sig fortsat nyderet i denne, men bestyrelsen er *pligtig* at slette vedkommende efter de almindelige restanceregler, såfremt han ikke opfylder pligten til at betale invalidepræmie. Invalidepræmien betales forud og samtidig med medlemsbidraget.

3 Med hensyn til tidspunktet for betalingspligtens indtræden og ophör i de ovenfor under § 2 omtalte tilfælde gælder följende regler:

a. For Medlemmer, der fylder 18 år, indtræder pligten til at betale invalidepræmie fra begyndelsen af betalingsterminen, der följer efter den betalingstermin, i hvilken vedkommende fylder 18 år.

Hvis invalidepræmie opkræves kvartårlig, er f. eks. et medlem, der fylder 18 år den 15. maj, pligtig at betale invalideforsikringen fra 1. juli, medens han, hvis præmien opkræves månedlig, er pligtig at betale fra 1. juni.

b. For medlemmer, der fylder 60 år, ophörer pligten til at betale præmie fra begyndelsen af den betalingstermin, hvori de fylder 60 år.

c. For medlemmer, der oppebærer invaliderente, ophörer erlæggelsen af præmie fra begyndelsen af betalingsterminen, der följer efter den betalingstermin, hvori renten er tilstået. I tilfælde, hvor invaliderente tilstås fra en dato, der ligger forud for den betalingstermin, hvori kendelsen er afsagt, har medlemmet krav på tilbagebetaling af præmier, som måtte være erlagt fra begyndelsen af den förste betalingstermin efter den dag, fra hvilken renten begynder at löbe. Såfremt retten til at oppebære invaliderente ophörer, indtræder pligten til atter at svare invalidepræmie fra begyndelsen af betalingsterminen, der följer efter den betalingstermin, hvori retten til at nyde rente ophörer.

d. Ved indfödsrets indtræden er pågældende pligtig at betale invalidepræmie fra betalingsterminen, der följer efter den betalingstermin, hvori indfödsretten opnås, og ved indfödsrets ophör er pågældende fritaget for at betale præmie fra begyndelsen af betalingsterminen, der följer efter den betalingstermin, i hvilken indfödsretten fortabes.

4 Invalidepræmien udgör 8 kr. 40 öre pr. år (2 kr. 10 öre kvartårlig, 70 öre månedlig).

5 Ved *fraflytning* tilbagebetales betalt forfalden præmie ikke, men der må i flyttebogen gives nöjagtig oplysning om, for hvilket tidsrum invalidepræmien er betalt. Den tilflyttede kasse opkræver da först invalidepræmien for det följende tidsrum.

6 For den opkrævede præmie skal der af sygekassen (sygeforeningen) gives kvittering. Denne gives i almindelighed efter samme regler som de, hvorefter der kvitteres for medlemsbidraget til sygekassen (sygeforeningen). Såfremt der benyttes kvitteringsböger, hvori samtidig gives kvittering for kontingent til sygekassen (sygeforeningen), eventuelt også til begravelseskasse, hjælpekasse eller lign., må

bögerne indeholde nöjagtig angivelse af, hvor meget medlemmet er pligtig at yde månedligt, kvartårligt eller halvårligt til hver af disse forsikringer. Hvor mærkesystemet benyttes, kan kassens (foreningens) almindelige mærker også benyttes til kvittering for invalidepræmien, men bögerne må også i sådant tilfælde indeholde nöjagtig angivelse af, hvor meget medlemmet er pligtig at yde (månedligt, kvartårligt eller halvårligt) til hver af de forsikringer, for hvilke mærkerne tjener til kvittering.

Når kvittering gives på löse kvitteringsblade, må det af hver enkelt kvittering nöjagtig fremgå, hvor meget der henhörer til invalideforsikringen, og hvor meget til sygeforsikringen o. s. v.

Afsnit III. De indgåede præmiebeløbs opbevaring og anvendelse samt regnskabet vedrörende invalideforsikringen.

7 Efterhånden som invalidepræmierne indgår til sygekasserne og sygeforeningen, indsættes de på en særlig sparekassebog, lydende på sygekassens (sygeforeningens) navn, efter samme regler, som gælder for anbringelsen af sygekassens (sygeforeningens) midler.

Eventuelt indvunden rente tilfalder kassen (foreningen).

8 De indkomne præmiebeløb kan ikke anvendes som lån til sygekassen (sygeforeningen) eller i andet uvedkommende öjemed.

9 Af de indgåede invalidepræmier tilfalder der i henhold til lovens § 8, stk. 3, sygekassen (sygeforeningen) 5 pct. til dækning af de særlige administrationsudgifter vedrörende invalideforsikringen.

10 Når det færöske ulykkesforsikringsråd i henhold til lovens § 21 har besluttet, at en person skal underkastes kur og pleje, oplæres eller forsynes med bandage m. m., påhviler det vedkommende sygekasse eller sygeforening forskudsvis at afholde udgifterne ved de pågældende foranstaltninger. Såfremt foranstaltningerne er forbundet med udgifter, som det ifölge sygekassens eller sygeforeningens vedtægt ikke påhviler den endeligt at afholde, vil denne del af udgifterne blive godtgjort kassen (foreningen) af den færöske invalideforsikrings midler.

Kassens vedtægtsmæssige forpligtelser beröres ikke af, at der af ulykkesforsikringsrådet bevilges hjælp i henhold til fornævnte lovbestemmelse.

11 Efter hvert kvartals slutning udarbejder sygekasserne (sygeforeningen) en opgörelse over indtægter og udgifter vedrörende invalideforsikringen i det forlöbne kvartal, affattet på særlige afregningsskemaer. *Senest inden den 15.* i den efter kvartalets slutning följende måned indsendes opgörelserne sammen med de ved det pågældende kvartals slutning tilstedeværende beholdninger af invalidepræmier til Færöernes oppebörselskontor.

Dette gælder ikke blot de hos kasserne (foreningen) beroende kontante midler, som tilhörer invalideforsikringen, men også sådanne beløb, som i henhold til § 7 er indsat på sparekassebog.

Har sygekasserne (sygeforeningen) i kvartalet afholdt udgifter til helbredelsesforanstaltninger m. v., jfr. § 10, må der som bilag til afregningsskemaerne medsendes en specificeret redegörelse og de originale kvitterede regninger.

Skemaer til brug ved sygekassernes (sygeforeningens) opgörelse, tilsendes fra direktoratet for sygekassevæsenet. Direktören for sygekassevæsenet er berettiget til på et hvilket som helst tidspunkt at begære sig tilsendt oplysning om störrelsen af det i invalidepræmier indbetalte beløb. .

Den i stk. 1 nævnte *tidsfrist må nöje overholdes.*

12 På afregningsskemaerne, jfr. § 11, må kassen kun opföre sådanne udgifter, om hvilke den fra ulykkesforsikringsrådet har modtaget udtrykkelig meddelelse om, at de kan godtgöres af invalideforsikringens midler.

13 Sygekassernes og sygeforeningens forretningsförelse og regnskab vedrörende invalideforsikringen er undergivet tilsyn af direktören for sygekassevæsenet på samme måde som kassernes (foreningens) övrige virksomhed.

Da regnskabet vedrörende invalideforsikringen er en del af kassens (forenin-

gens) regnskab, vil de af kassen (foreningen) valgte revisorer ligeledes have at revidere regnskabet angående invalideforsikringen.

Afsnit IV. Indfödsret som betingelse for invalideforsikringen.

14 Ifölge lovens § 1 er det en betingelse for at indtræde i invalideforsikringen, at pågældende har *dansk indfödsret*, dog at regeringen i henhold til bestemmelsen i § 1, stk. 3, efter forud indhentet erklæring fra landsstyret kan göre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst.

15 Bevis for, om en person har dansk indfödsret, udstedes af indenrigsministeren.

16 Bevis for, at et sygekassemedlem ikke har indfödsret og altså er fritaget for at betale invalidepræmie, må det påhvile medlemmet selv at före. Kan han ikke före et sådant — efter bestyrelsens skön gyldigt — bevis, må der, såfremt han iövrigt efter loven er pligtig at indtræde i invalideforsikringen, afkræves ham præmie. Bestyrelsen bör dog i tilfælde, hvor det anser spörgsmålet om et medlems indfödsret for tvivlsomt, göre vedkommende opmærksom på, at dansk indfödsret er betingelse for at indtræde i forsikringen, og at medlemmet, hvis han mener ikke at have indfödsret, må godtgöre dette, f. eks. ved födselsattest, pas udstedt af udenlandsk myndighed, udenlandsk hjemstedsbevis, militærpapirer og lignende dokumenter.

På grundlag af de således fremskaffede dokumenter afgör bestyrelsen derpå, om sygekassemedlemmet skal indtræde i forsikringen eller ikke. Såfremt bestyrelsen efter de foreliggende oplysninger vedblivende må anse det for tvivlsomt, hvorvidt vedkommende har dansk indfödsret, bör den forelægge sagen for direktoratet for sygekassevæsenet, der kan pålægge medlemmet at fremskaffe en erklæring fra indenrigsministeriet. Indankning for direktoratet kan endvidere foretages af det pågældende medlem, såfremt det er utilfreds med den af bestyrelsen trufne afgörelse.

Indtil spörgsmålet om, hvorvidt pågældende har dansk indfödsret, er endelig afgjort, afkræves der det pågældende medlem invalidepræmie efter de almindelige regler herom; præmien tilbagebetales, hvis det senere viser sig, at pågældende ikke har dansk indfödsret.

Afsnit V. Begæring om invaliderente og hjælpelöshedstillæg og ansögning om hjælp til kur og pleje, bandagering, oplæring m. v.

17 Det påhviler kasserne at være i besiddelse af passende oplag af de skemaer m. v., som benyttes ved indgivelsen af de ovenfor nævnte begæringer og ansögninger. Skemaerne fås ved henvendelse til sorenskriveren og direktoratet for sygekassevæsenet. Ved begæringens (ansögningens) indgivelse skal bestyrelsen afgive erklæring på skemaerne om pågældendes forhold til syge- og invalideforsikringen.

Om de enkelte arter begæringer og ansögninger bemærkes följende:

A. Begæring om invaliderente.

18 Begæring om invaliderente kan kun fremsættes, så længe pågældende står som invalideforsikret medlem af sygekassen (sygeforeningen); fra det öjeblik, vedkommende udtræder eller udslettes af sygekassen, er han derfor afskåret fra at rejse krav om rente, selvom invaliditeten iövrigt må anses for at være indtrådt, medens han endnu stod som medlem af forsikringen. Som följe heraf kan begæring om invaliderente *ikke* fremsættes, når vedkommende er fyldt 65 år.

Begæringen kan fremsættes, selvom pågældende er fritaget for at betale invalidepræmie, fordi han er under 18 år.

19 Begæringen indgives på blanketter, hvortil der er fastsat formularer af socialministeren, og som udleveres til ansögerne af kommunerne, sygekasserne, sygeforeningen og direktoratet for sygekassevæsenet.

Ved begæring om invaliderente udleveres:

1) 2 begæringsskemaer, indeholdende rubrikker til:
   a. Ansögerens erklæring.

b. Kommunalbestyrelsens erklæring.
2) 2 tillægsskemaer, indeholdende rubrikker til:
a. Ansögerens erklæring.
b. Sygekassens (sygeforeningens) erklæring.
3) 1 skema til lægeerklæring.
4) Konvolut til indsendelse af lægeerklæringen.

Nærmere oplysning om begæringens indgivelse findes på begæringsskemaets 1. side og på lægeerklæringsskemaets 1. og 4. side.

20 Såvel de to begæringsskemaer som tillægsskemaerne skal forsynes med en af de pågældende på tro og love underskreven erklæring om, at begæringens indhold er overensstemmende med sandheden. Er vedkommende ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden af de i skemaerne indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nöje kendte personer, hvis troværdighed om fornödent bevidnes af övrigheden. Er vedkommende ansöger umyndig (d. v. s. ikke fyldt 21 år eller umyndiggjort), må skemaerne medunderskrives enten af den födte værge (for ægtebörn som regel faderen; når faderen er död, eller når barnet er født udenfor ægtskab, som regel moderen) eller af den beskikkede værge.

Begæringen skal desuden være ledsaget af fornödne legitimationspapirer og bevisligheder: Dåbs- eller födselsattest (evt. navnebevis) og for gifte, fraseparerede og fraskilte personer samt enkemænds og enkers vedkommende tillige ægtefællens dåbs- eller födselsattest (evt. navnebevis) og deres vielsesattest, evt. skilsmissebevis; for de personers vedkommende, der har fået tillagt indfödsret ved lov, indfödsretsbeviset.

21 Samtidig med skemaerne til begæring om invaliderente udleveres som ovenfor nævnt et skema til lægeerklæring med tilhörende konvolut, og der gives ansögeren besked om, at han må aflevere skema og konvolut til lægen.

Lægeerklæringen betales af ansögeren efter en af socialministeriet fastsat takst.

Såfremt begæringen om rente imödekommes, eller der iværksættes helbredelsesforanstaltninger, jfr. lovens § 21, vil ansögeren ved henvendelse til rigsombudsmanden få den således erlagte betaling godtgjort af den færöske invalideforsikrings midler.

Lægeerklæringen indsendes af lægen til sorenskriveren.

22 Begærings- og tillægsskemaerne afgives i udfyldt stand til kommunalbestyrelsen, som — efter at den har påfört sin erklæring — videresender eet eksemplar af hvert til sorenskriveren.

Det påhviler kommunalbestyrelsen i de i lovens § 4, stk. 1, nr. 2—4, nævnte tilfælde at standse begæringen.

23Såfremt sorenskriveren skönner, at betingelserne for invaliderentens ydelse iövrigt er til stede, afgives sagen til det færöske ulykkesforsikringsråd til afgörelse af spörgmålet om, hvorvidt der foreligger invaliditet i lovens forstand.

Rådet er berettiget til af vedkommende sygekasse- eller sygeforeningsbestyrelse at begære og få meddelt enhver oplysning, der er af betydning for sagen.

Sygekassen (sygeforeningen) må derhos, såfremt der, inden rådets kendelse er faldet, sker ændringer i ansögerens medlemsforhold eller personlige forhold, eller såfremt ansögeren uden rådets foranledning indlægges på sygehus, kuranstalt eller lign., omgående tilstille rådet meddelelse derom.

24 Såfremt rådet fastsætter, at der foreligger invaliditet, uden at denne skyldes de i lovens § 4, stk. 1, nr. 5, nævnte forhold (invaliditeten fremkaldt med forsæt eller pådraget ved længere tids misbrug af alkohol eller narkotiske midler, og eventuelt tillige, at betingelserne for hjælpelöshedstillæg, jfr. lovens § 5, stk. 2 b, foreligger, tilsendes der opholdskommunen og rigsombudsmanden meddelelse herom.

Kommunalbestyrelsen indstiller derefter til rigsombudsmanden, med hvilket beløb renten skal udbetales og afgiver samtidig i henhold til lovens § 15, stk. 2, en be-

grundet indstilling om, hvorvidt der bör ydes personligt tillæg i henhold til lovens §5, stk. 4, og i bekræftende fald med hvilket beløb. Renten tilstås fra det tidspunkt at regne, på hvilket invaliditeten ifölge rådets afgörelse må anses at være indtrådt, dog tidligst fra det tidspunkt, på hvilket begæring om invaliderente er indgivet.

Rigsombudsmanden fastsætter efter samråd med landsstyret rentens störrelse i overensstemmelse med reglerne i lovens §§ 5 og 6. Renten udbetales efter attestation af pågældendes opholdskommune forud for 2 måneder ad gangen af Færöernes oppebörselskontor.

B. Begæring om hjælpelöshedstillæg.

25 Invaliderentemodtagere, der ikke oppebærer hjælpelöshedstillæg, jfr. lovens § 5, stk. 2 b, er berettigede til at indgive begæring om sådant tillæg.

Ved begæring om hjælpelöshedstillæg til invaliderente udleveres de samme blanketter som ved begæring om invaliderente, ligesom fremgangsmåden ved indgivelse af begæringen er den samme, jfr. § 19.

C. Ansögning om hjælp af invalideforsikringens midler til helbredelsesforanstaltninger m. v.

26 Der kan söges hjælp til:

1) Behandling på sygehus, kuranstalt m. v.
2) Bandagering, kunstige lemmer, sygevogne og andre hjælpemidler.
3) Oplæring og uddannelse.
4) Arbejdsmaskiner og værktöj samt
5) Iværksættelse af selvstændig erhvervsvirksomhed m. m.

Om de nærmere betingelser for hjælpens ydelse henvises til lovens § 21. Hjælpen ydes kun med den del af udgifterne, som kassen ikke i henhold til sin vedtægt er pligtig at betale.

27 Ansögning om den i foregående paragraf omhandlede hjælp kan indgives af:

1) Börn under 15 år uden hensyn til, om de har dansk indfödsret eller om deres forældre er medlemmer af sygekasse.
2) Personer i alderen 15—18 år, der på grund af helbredelsesbetingelserne ikke har kunnet optages i forsikringen (heller ikke her kræves dansk indfödsret).
3) Invalideforsikrede medlemmer af sygekasse eller sygeforening og
4) Invaliderentemodtagere.

28 Ved ansögning om hjælp til helbredelsesforanstaltninger m. v. udleveres följende blanketter:

1) 2 eksemplarer af det *gule* ansögningsskema,
2) Skema til lægeerklæring; dette er det samme som ved begæring om invaliderente og hjælpelöshedstillæg, og
3) Konvolut til indsendelse af lægeerklæringen.

29 Skyldes den sygdom, for hvilken pågældende underkastes helbredelsesforanstaltninger, et ulykkestilfælde, mod hvilket pågældende tillige er forsikret ifölge ulykkesforsikringsanordningen, indtræder sygekassen eller sygeforeningen i tilskadekomnes krav mod vedkommende forsikringsselskab (arbejdsgiver).

Afsnit IV. Bestyrelsens pligter overfor medlemmer, der oppebærer invaliderente.

30 Såfremt en person, der iövrigt opfylder betingelserne for at opnå invaliderente, er bidragydende medlem af sygekassen eller sygeforeningen, er retten til at oppebære renten betinget af, at han söger optagelse som nydende medlem og forbliver stående som sådan, så længe han opfylder betingelserne derfor.

Retten til rente er derhos betinget af, at medlemsforholdet til sygekassen (sygeforeningen) opretholdes.

Såfremt en rentemodtager, der opfylder betingelserne for at være nydende medlem, ophörer dermed, eller såfremt en rentemodtager, der står som nydende eller bidragydende medlem, udtræder af kassen (foreningen) eller kommer i uvedtægtsmæssig restance med medlemsbidraget, må bestyrelsen derfor omgående tilsende rigsombudsmanden underretning derom.

31 Hvis kassen for et medlem, der oppebærer invaliderente, afgiver kaution for indlæggelse på en af de i henhold til loven om fattigvæsenet på Færöerne, § 72, eller lov om offentlig forsorg anerkendte anstalter, og opholdet varer udover indlæggelsesmåneden og den følgende måned, skal bestyrelsen overfor rigsombudsmanden fremsætte anmodning om, at vedkommendes rente i overensstemmelse med reglerne i lovens § 19 må blive anvendt til dækning af kassens udgifter ved opholdet. Når rigsombudsmanden derefter, efter samråd med landsstyret har truffet bestemmelse om rentens anvendelse, gör han kassen bekendt med den trufne afgörelse i sagen.

Det beløb, som ifölge rigsombudsmandens afgörelse bör komme kassen til gode af renten, kan bestyrelsen ikke på egen hånd give afkald på.

12. apr. — REGLER (NR. 231) ANG. BESTYRELSEN AF DEN FÆRØSKE INVALIDEFORSIKRINGS MIDLER.

I henhold til § 9, stk. 3, i lov for Færöerne nr. 147 af 31. marts 1949 om invalideforsikring fastsætter socialministeren herved efter indhentet erklæring fra det færöske landsstyre og efter indstilling fra direktören for sygekassevæsenet följende:

1 Den færöske invalideforsikrings midler bestyres af direktören for sygekassevæsenet som en særlig afdeling af invalideforsikringsfonden.

2 Följende udbetaling sker ved Færöernes oppebörselskontor efter anvisning af rigsombudsmanden:

a) Udbetaling af invaliderente med tillæg;
b) Udbetaling af godtgörelser til forsikrede, der har indgivet begæring om invaliderente, for udgifter til begæringens lægeerklæring, jfr. lovens § 11, stk. 3;
c) Udbetaling af godtgörelse til det færöske ulykkesforsikringsråd for udgifter til kontrol af invaliderentemodtageres berettigelse til fortsat at oppebære invaliderente, jfr. lovens § 18, stk. 2, og
d) Udbetaling af godtgörelse til kommunerne for de i henhold til lovens § 28 udbetalte beløb til sygebehandling af invaliderentemodtagere.

3 Såfremt en sygekasse (sygeforeningen) i kvartalets löb har afholdt udgifter til helbredelsesforanstaltninger m. v. i henhold til lovens § 22, og den del af udgifterne, som det i henhold til kassens (foreningens) vedtægt ikke påhviler den endeligt at afholde, overstiger de i kvartalets löb indgåede præmiebeløb med fradrag af de 5 pct., som i henhold til lovens § 8, stk. 3, tilfalder kassen (foreningen), påhviler det rigsombudsmanden gennem Færöernes oppebörselskontor at godtgöre sygekassen (sygeforeningen) dens resttilgodehavende.

Opgörelse over de således udbetalte beløb medtages på den i disse reglers § 5 nævnte opgörelse til direktören for sygekassevæsenet.

4 Færöernes oppebörselskontor foretager alle udbetalinger og modtager alle indbetalinger vedrörende invalideforsikringen og förer en særlig konto herfor, hvilken konto i kontorets månedsregnskab til finanshovedbogholderiet opföres under den löbende regning med socialministeriet.

Socialministeriet förer de beløb, der vedrörer den færöske invalideforsikring, på en særlig beholdnings-konto, der henstår, indtil den endelige afregning i det följende finansår kan finde sted med invalideforsikringsfonden. Denne får hver måned meddelelse fra socialministeriets bogholderi om bevægelser på kontoen.

5 Inden udlöbet af den förste måned i hvert kvartal indsender oppebörselskontoret til rigsombudsmanden en opgörelse over de i det foregående kvartal udbetalte beløb til invaliderenter m. v. samt over de fra sygekasserne (sygeforeningen) i kvartalet modtagne præmiebeløb. Denne opgörelse videresender rigsombudsmanden inden udlöbet af kvartalets 2. måned til direktören for sygekassevæsenet.

Opgörelsen må være bilagt dokumentation for de afholdte udgifter samt de fra sygekasserne (sygeforeningen) modtagne afregninger og originale regninger, jfr. § 11, i de af socialministeriet udstedte regler af 12. april 1949 for de færöske sygekasser og den færöske sygeforening angående invalideforsikringen.

6 Ved udlöbet af hvert finansår og inden udlöbet af den anden måned i det nye finansår indsender rigsombudsmanden til direktören endeligt regnskab over invalideforsikringens indtægter og udgifter i finansårets löb, hvorefter mulige berigtigelser finder sted ved direktörens foranstaltning. Eventuelle berigtigelser i oppebörselskontorets regnskab posteres på særlig konto som vedrörende det afvigte finansår.

Det nævnte regnskab ledsages af en fortegnelse over samtlige personer, der har oppebåret invaliderente indenfor det pågældende finansår, med angivelse af, for hvilket tidsrum der er udbetalt hver enkelt rente, samt med hvilke belöb renten er udbetalt vedkommende, herunder hvorvidt der er udbetalt pågældende hjælpelöshedstillæg, börnetillæg eller personligt tillæg til renten, og i bekræftende fald med hvilke belöb og for hvilket tidsrum nævnte rente er udbetalt.

7 Når direktören har gennemgået det fra rigsombudsmanden modtagne regnskab, fremsender han til socialministeren og det færöske landsstyre endelig opgörelse over statens og det færöske hjemmestyres udgifter vedrörende den færöske invalideforsikring.

8 Regnskabet over invalideforsikringen på Færöerne revideres af de i folkeforsikringslovens § 44 omhandlede revisorer i overensstemmelse med den i nævnte lovbestemmelse omhandlede instruks.

Socialministeren drager omsorg for, at en genpart af det reviderede regnskab tilstilles det færöske landsstyre.

12. apr. — LOV (NR. 248) OM PENGESEDLER M. V. PÅ FÆRØERNE.

1 Færöerne har egne pengesedler, der er det lovlige betalingsmiddel på öerne. Möntenheden er 1 króna. Værdiforholdet til danske pengesedler er 1 króna = 1 krone.

2 Det færöske pengevæsen henhører under statsministeriet. Den stedlige bestyrelse varetages af rigsombudsmanden sammen med en repræsentant for landsstyret, valgt af dette. De færöske pengesedler skal for at være gyldige være forsynede med underskrift i facsimile af rigsombudsmanden og landsstyrets repræsentant.

3 De færöske pengesedler fremstilles af Danmarks nationalbank med samme pålydende og i samme format som de danske sedler. Sedlernes udseende bestemmes efter forhandling mellem det færöske lagting og statsministeriet.

4 De færöske pengesedler skal være fuldt dækkede af danske kroner, som henstår på en særlig konto i Danmarks nationalbank.

5 Færöske pengesedler modtages til ombytning med danske sedler ved Danmarks nationalbank og dennes filialer og danske pengesedler til ombytning med færöske sedler af rigsombudsmanden efter nærmere af statsministeren fastsatte regler. Denne ombytning sker uden provision.[1])

6 Færöerne modtager en forholdsvis andel af nationalbankens overskud. Færöernes andel beregnes som en til forholdet mellem det færöske seddelomlöb og det samlede seddelomlöb i hele riget ved slutningen af nationalbankens regnskabsår svarende procentdel af det belöb, som tilfalder staten i henhold til lov om Danmarks nationalbank, § 19, stk. 2 og 4.

7 De pengesedler, der nu benyttes, skal indtil videre have gyldighed. Den endelige frist for aflösning af sedlerne fastsættes ved aftale mellem landsstyret og statsministeriet.

Indtil sådan aflösning finder sted, gælder med hensyn til de nuværende pengesedler de i §§ 1, 4 og 5 givne bestemmelser.

8 Pengesedlerne kan efter statsministerens nærmere bestemmelse efter forhandling med landsstyret indkaldes og nye sedler udstedes, jfr. §§ 2 og 3. De indkaldte sedler ophörer da at være lovligt betalingsmiddel fra det tidspunkt, som fastsættes ved

[1]) Jfr. bek. nr. 214 af 24. maj 1950.

bekendtgörelsen. Når et år er forløbet fra dette tidspunkt, mister de indkaldte sedler deres gyldighed. Såfremt omstændighederne taler derfor, kan dog den i § 2 omtalte stedlige bestyrelse indløse sådanne sedler.

9 Som skillemönt på Færöerne anvendes den i Danmark anvendte skillemönt.

13. apr. — U. M. SKR. OM TIMEBETALINGEN I AFTENSKOLER.

Med skrivelse af 4. f. m. har direktionen hertil indsendt et af Færöernes lagting stillet forslag om, at timebetalingen i aftenskolerne på Færöerne må blive fastsat til 6,30 kr. for skoleåret 1948/49, således at $16^2/_3$ pct. heraf afholdes af statskassen, $23^1/_3$ pct. af repartitionsfonden og 30 pct. af vedkommende kommune, og således at timelönnen forhöjes eller nedsættes med 8,8 öre, hver gang lærerlönnen efter pristallet forhöjes eller nedsættes med en portion reguleringstillæg.

I denne anledning skal man herved meddele, at ministeriet godkender, at timebetalingen i aftenskolen fra begyndelsen af skoleåret 1948/49 at regne fastsættes på samme måde som i det övrige kongerige, d. v. s. for tiden indtil 1. oktober 1948 mindst 6,20 kr., for tiden fra 1. oktober 1948 til 31. marts 1949 mindst 6,50 kr. og for tiden fra 1. april 1949 mindst 6,60 kr. pr. time, dog således at den del af udgiften, der i det övrige kongerige afholdes af skolefonden, på Færöerne udredes af repartitionsfonden, og således at man iövrigt som en midlertidig ordning anvender de i bekendtgörelse af 7. oktober 1935 fastsatte regler.

27. apr. — KUNNG. (NR. 38) UM INNFLYTAN AV VØRUM.

1 Samsvarandi kunngerð nr. 21, 15. september 1948 um innflytan av fiski er tað ikki loyviligt uttan landsstýrisins samtykt at innflyta fisk, ið er veiddur við skipi ikki heimhoyrandi í Föroyum.

2 Eftir galdandi lóg er tað ikki loyviligt frá fremmandum förum at keypa til útflytan hvalatvöst ella annan úrdrátt úr hvali.

3 Brot móti hesum reglum verða at revsa við sektum.

27. apr. — LOV (NR. 293) OM BEMYNDIGELSE FOR FÆRØERNES LANDSSTYRE TIL EKSPROPRIATION AF GRUNDE TIL ANLÆG AF SYGEHUSE I TVERAA OG THORSHAVN.

1 Landsstyret bemyndiges til at erhverve, om fornödent ved ekspropriation efter reglerne i lov nr. 69 af 7. maj 1881, de arealer, der udkræves til bygning af sygehuse i Tveraa og Thorshavn i overensstemmelse med en af Færöernes lagting godkendt plan over arealer og bygninger.

2 De af landsstyret i medför af denne lov trufne afgörelser kan ikke indbringes for höjere administrativ instans.

9. mai — SKR. FRA HANDELSM. ANG. SØNÆRINGSLOVEN (MASKINBETJENING).

Under henvisning til hr. landfogedens skrivelse af 28. februar d. å. vedrörende forståelsen af §§ 4 og 5 sammenholdt med § 19 i lov om sönæring af 28. februar 1916 med senere ændringer, skal man meddele, *at* ifölge de i § 19 omhandlede bestemmelser kan maskinen (motoren) på dansk damp- eller motorskib på fiskeri betjenes ved henholdsvis maskinpassere og motorpassere med bestået håndværkspröve, for såvidt maskinens HK. ikke er over 500, dog at ingen maskin- eller motorpasser kan göre tjeneste som 1. maskinmester i sådant skib, forinden han i mindst 12 måneder har faret som maskin- eller motorpasser.

Ministeriet finder dog intet at erindre imod, at der gives tilladelse til, at maskin- eller motorpassere uden bestået håndværkspröve gör tjeneste som 2. maskinmestre i damp- eller motorskibe på fiskeri, hvis maskine indicerer indtil 500 HK, på betingelse af, at der som 1. maskinmester er ansat en person med bevis som maskinmester af 2. klasse.

Efter den anledning, sagen yderligere dertil giver, skal man meddele, at ministeriet ikke i medför af bestemmelserne i oftnævnte § 19, sidste pkt., har fastsat særlige regler vedrörende maskinbetjeningen i damp- eller motorfartöjer på fiskeri.

14. mai — SKR. FRA RIGSOMBUDSM. ANG. BEREGNING AF ALDERS- OG INVALIDERENTEMODTAGERES FORMUE OG INDTÆGT.

I forbindelse med rigsombudets skrivelse af 28. april 1949 vedrörende udfyldning af oplysningsskemaer til brug ved beregning af alders- og invaliderente fastsættes herved i samråd med landsstyret följende vejledende retningslinjer for beregningen af rentemodtageres formue og indtægt:

1. Værdien af *fast beboelsesejendom* (skemaets pkt. 11a nr. 1) bör fastsættes til 20 gange lejeværdien. Er lejeværdien f. eks ansat til 300 kr. årlig, bliver værdien af den pågældende beboelsesejendom (bortset fra eventuelt jordtilliggende) 6.000 kr. (Om fastsættelse af lejeværdien se nedenfor).
2. Værdien af *jord* bör fastsættes i forhold til det antal dyr, hvortil jorden kan afgive foder.

   Indmarksjordens værdi sættes i forhold til antallet af köer, hvortil indmarken kan afgive foder. Et kofoder ansættes til en værdi af 2.000 kr.

   Udmarksjordens værdi ansættes i forhold til det antal får, hvortil udmarken kan afgive foder, således at det areal, der kan föde et får, ansættes til en værdi af 300 kr. nordenfjords og 200 kr. söndenfjords.

   Som nordenfjords regnes: Øerne nord for Skopen fjord.

   Som söndenfjords regnes: Suderö, Sandö, Skuö og St. Dimon.

   Eksempel: Udmarksjord på Sandö, der afgiver græsning til 5 får, og indmarksjord, der afgiver foder til 2 köer, opföres under pkt. 11a nr. 1 til en værdi af henholdsvis 1.000 kr. og 4.000 kr.

   Man skal anmode om, at skemaet foruden oplysning om jordens *værdi* udregnet i overensstemmelse med foranstående påföres oplysning om, hvormange gylden jord, rentemodtageren ejer.

   Endelig henledes opmærksomheden på, at fæstejord ((kongsjord) ikke skal medregnes under *formuen*, ligesom en fæster kun skal medregne som formue det antal köer og får, som ikke tilhörer fæstet, men som er hans egen fri ejendom.
3. Værdien af ejendommens *besætning* (skemaets pkt. 11a nr. 2) bör fastsættes således:

Köer	500 kr. pr. stk.
Får nordenfjords	50 kr. pr. stk.
Får söndenfjords	35 kr. pr. stk.

4. Fribolig og lejeværdien i egen bolig (skemaets pkt. 13 d og g) bör ansættes efter samme regler, som anvendes ved skatteansættelsen, hvilke regler for tiden er följende:

I Thorshavn:

Gamle bygninger 9 × 11 alen	100,00 kr.
Gamle bygninger 10 × 12 alen	200,00 kr.
Bygn. m. trimpel og kvist, 10 × 12 alen	325,00 kr.
Bygn. m. trimpel og kvist, 12 × 14 alen	450,00 kr.
Bygninger i to etager, 10 × 12 alen	600,00 kr.

Större bygninger og lejligheder, som direkte kan sammenlignes med udlejede lejligheder, ansættes til den positive lejeværdi efter skön i det konkrete tilfælde.

I Våg, Tverå, Vestmanhavn, Fuglefjord og Klaksvig:

Gamle bygninger, 9 × 11 alen	100,00 kr.
Gamle bygninger, 10 × 12 alen	200,00 kr.

Bygn. m. trimpel og kvist, 10 × 12 alen	275,00 kr.
Bygn. m. trimpel og kvist, 12 × 14 alen	375,00 kr.
Bygninger i to etager, 10 × 12 alen	500,00 kr.

Större bygninger og lejligheder, som direkte kan sammenlignes med udlejede lejligheder, ansættes til den positive lejeværdi efter skön i det konkrete tilfælde.

I *övrige bygder:*

Gamle huse	100,00—150,00 kr.
Nye huse, indtil 10 × 12 alen	250,00 kr.
Nye huse, indtil 12 × 14 alen	325,00 kr.
Bygninger i to etager	450,00 kr.

5. Frit ophold, hvor dette ydes rentemodtageren som aftægt eller som vederlag for arbejde (skemaets pkt. 13d) bör ansættes til samme beløb, som en lignende ydelse ansættes til ved skatteligningen i den pågældendes opholdskommune, f. eks. for en tjenestekarl eller tjenestepige.
6. Spörgsmålet om *personlige tillæg* (pkt. 6 på skemaets bagside): Såfremt rentemodtageren måtte være hjælpelös, således at den pågældende må have nogen til at passe sig, udbedes oplysning herom bilagt med fornöden dokumentation i form af lægeerklæring. I tilfælde af, at rentemodtageren måtte lide af en sygdom af mere vedvarende karakter, udbedes ligeledes oplysning herom, bilagt fornöden lægeerklæring. I denne forbindelse udbedes ligeledes oplysning om eventuelle udgifter til fremmed lönnet medhjælp til pasning af den pågældende i hjemmet.

Foranstående regler om beregning af indtægt og formue finder tillige anvendelse for så vidt angår ansögninger om bidrag til börn af enlige forsörgere m. m.

4. juni — STATSM. SKR. OM RIGSOMBUDSMANDENS UNIFORM.

Efter statsministeriets derom nedlagte forestilling har Hans Majestæt Kongen under 1. juni 1949 allernådigst bifaldet, at rigsombudsmandens uniform skal være således som fastsat for stiftsamtmændene og amtmændene med den ændring, at der på höjre side af uniformsfrakkens bryst anbringes et cirkelrundt mærke bestående af rigsvåbenets sölv-vædder på blå bund omgivet af det færöske flags farver.

24. juni — JUSTITSM. SKR. OM TINGLÆSNINGVÆSENET OG OVERFORMYNDERIET.

I anledning af hr. sorenskriverens forespörgsel i skrivelse af 30. april 1949 skal man meddele, at justitsministeriet intet har at erindre mod, at De indtil videre administrerer tinglæsningsvæsnet på Færöerne og Færöernes overformynderi som hidtil.

30. juni — CIRK. (NR. 174) OM KENDINGSMÆRKER FOR KØRETØJER.

Fra landfogeden på Færöerne har justitsministeriet modtaget underretning om, at Færöernes landsstyre har godkendt, at der for motorköretöjer, som er indregistreret på Færöerne, fremtidig indföres nummerplader med kendingsbogstaverne »FØ« til aflösning af de nu anvendte nummerplader, der ikke er forsynet med noget kendingsbogstav, men kun med en opretstående hvid »politihånd« foran selve nummeret.

Pligten til påmontering af de nye nummerplader skal först indtræde ved nyindregistrering, ved omregistrering som följe af ejerskifte, samt ved udskiftning af pladerne på grund af disses bekadigelse eller bortkomst, dog at pligten straks skal indtræde for ethvert köretöj, der agtes udfört fra Færöerne.

1. juli — HANDELM. SKR. OM SKIBSREGISTRERING PÅ FÆRØERNE.

Under d. d. har man tilkrevet skibsregistrator således:

»Under henvisning til stedfundne mundtlige dröftelser vedrörende skibsregistreringsforholdene på Færöerne efter at den stedlige skibsregistrering i medför af lov nr. 37 af 23. marts 1948 om Færöernes hjemmestyre er overtaget som færösk særanliggende, skal man herved meddele, at det ved forhandling med de færöske myndigheder, repræsenteret ved rigsombudsmanden er besluttet at fastsætte den 1. juli 1949 som skæringsdag for skibsregistreringens overgang til hjemmestyret. Efter nævnte dato vil der herefter ikke kunne foretages registreringer i Det almindelige Skibsregister vedrörende skibe hjemmehörende på Færöerne og samtlige i skibsregisteret optagne skibe med hjemsted på Færöerne vil være at udslette af skibsregisteret pr. nævnte dato.

Om fastsættelsen af nævnte skæringsdag for skibsregistreringsanliggendernes overgang til det færöske hjemmestyre og de i forbindelse hermed stedfundne udslettelser af Det almindelige Skibsregister af alle i dette registrerede skibe med hjemsted på Færöerne vil fornöden kundgörelse være at indrykke i statstidende.

Forsåvidt der efter 1. juli 1949 begæres hjemstedsforandring til Færöerne for et i skibsregisteret optaget skib, vil dette være at udslette, og meddelelse herom ledsaget af fuldstændig udskrift af det registeret vedrörende det pågældende skib tilförte være at fremsende til registreringskontoret i Thorshavn. Det tilföjes i denne forbindelse, at hjemstedsforandring til Færöerne kun bör tillades i forbindelse med skibets salg til et på Færöerne hjemmehörende rederiforetagende, medmindre der overfor skibsregistreringskontoret dokumenteres at foreligge særlige grunde, der kan berettige önsket om sådan hjemstedsforandring. I tvivlstilfælde bör spörgsmålet om hjemstedsforandring til Færöerne forelægge handelsministeriet.«

Hvilket herved meddeles under henvisning til stedfundne mundtlige forhandlinger, idet tilföjes, at handelsministeriet forudsætter, at landfogeden på Færöerne ved hr. rigsombudsmandens foranstaltning instrueres på tilsvarende måde.

1. juli — HANDELM. SKR. OM AFGIFTEN TIL NAVIGATØRERS PRAKTISKE UDDANNELSE.

Under henvisning til stedfundne mundtlige forhandlinger vedrörende spörgsmålet om opkrævning af afgift af skibe til navigatörers praktiske uddannelse, jfr. lov nr. 132 af 1. juni 1929, forsåvidt angår de på Færöerne hjemmehörende skibe, skal man meddele, at handelsministeriet efter at skibsregistreringen på Færöerne er overgået til at være færösk særanliggende må anse det for nödvendigt at opkrævningen af den omhandlede afgift fremtidig foretages ved foranstaltning af registreringskontoret i Thorshavn. Man vedlægger et eksemplar af handelsministeriets bekendtgörelse af 10. maj 1949 angående opkrævning af visse tonnageafgifter af skibe, idet man skal henstille, at registreringskontoret instrueres om at ville iværksætte opkrævningen af afgiften til navigatörers praktiske uddannelse, jfr. nævne bekendtgörelses § 1, stk. 1 fra den 1. juli 1949 at regne, således at förste opkrævning sker pr. 2. januar 1950, jfr. bekendtgörelsens § 1, stk. 2.

Det tilföjes, at handelsministeriet vil være sindet at söge bevillingsmyndighedernes tilslutning til, at der ikke foretages videre med hensyn til de afgiftsbeløb, der på grund af de særlige forhold ikke er blevet opkrævet i perioden fra 1940 til 1. juli 1949.

28. juli — INDENRIGSM. SKR. OM EMBEDSLÆGERS DAGPENGE.

I den med hr. rigsombudsmandens skrivelse af 23. april 1949 modtagne, hoslagt tilbagefölgende sag har kredslægen i Vestmanhavn lægekreds forespurgt, hvorvidt der tilkommer embedslægerne dagpenge, når disse foretager bygderejser til aldersrentenydere, der ikke er medlemmer af en sygekasse.

I denne anledning skal man efter stedfunden brevveksling med sundhedsstyrelsen meddele, at indenrigsministeriet med hr. rigsombudsmanden er enig i, at kredslægens

rettigheder og pligter overfor fattige og aldersrentenydere udtömmende er fastsat i § 13 i anordning nr. 515 af 4. oktober 1919 om embedslægevæsenets ordning på Færöerne, hvorfor bestemmelserne i anordningens § 16 om dagpenge ikke finder anvendelse i de pågældende tilfælde.

19. aug. — LAGTINGSLOV (NR. 45) OM ÆNDRING I LAGTINGSLOV NR. 23 AF 31. MARTS 1949 OM FOLKEREGISTER. (Indföjet i loven af 1949).

31. aug. — Lagtingslov nr. 48 om tilföjelser til § 32 i lovgivningen om den KOMMUNALE BESKATNING. (Indföjet i loven af 1923).

12. sept. — Bek. nr. 49 om FOLKETÆLLING.

I henhold til § 1 i lagtingslov nr. 23 af 31. marts 1949 om folkeregistre bestemmes herved, at folkeregistre bliver oprettet på Færöerne den 1. oktober 1949.

Folkeregistrene tilvejebringes ved folketælling, som vil finde sted i alle kommuner på Færöerne *lördag den 1. oktober 1949.*

Tællingen sker på den måde, at der uddeles folketællingslister til hver husstand indenfor hver kommune for sig, og er alle, som den nævnte dag er bosat eller midlertidigt opholder sig i kommunen, pligtige til for sig og medlemmerne af sin husstand på nævnte lister at meddele oplysning om:

1. Fulde navn.
2. Kön
3. Stilling eller erhverv
4. Bopæl
5. Födselsår
6. Födselsdag
7. Födested
8. Statsborgerforhold
9. Ægteskabelig stilling
10. Stilling i husstand, samt hvis vedkommende er tilflyttet kommunen i löbet af de sidste 5 år
11. Tilflytningsår og
12. Fraflytningssted

således som nærmere forklaret på listernes forside og i hver enkelt rubrik.

Husfaderen eller den selvstændige lejer er ansvarlig for, at listerne rettidig er behörig udfyldte vedrörende alle til hans husstand hörende personer.

Listerne bör være udfyldt med blæk.

Kommunalbestyrelsen (registerföreren) foranlediger listerne afhentet den 3. oktober, senest den 4. oktober, hvorfor disse bör være færdig udfyldte nævnte dag.

12. sept. — Kunngerð nr. 49 um FÓLKATELJING.

Sambart § 1 í lögtingslóg nr. 23 frá 31. mars 1949 um fólkayvirlit verður her gjört kunnigt, at fólkayvirlit verða sett á stovn í Föroyum tann 1. oktober 1949.

Fólkayvirlitini verða fingin til vega við fólkateljing, ið fer fram í öllum kommunum í Föroyum *leygardagin tann 1. oktober 1949.*

Teljingin fer fram á tann hátt, at býttir verða út manntalslistar í hvört húski innan fyri hvörja kommunu fyri seg, og hava öll, sum henda dag hava bústað ella hava bráðfengis tilhald í kommununi, skyldu til viðvíkjandi sær og húski sínum á hesum listum at greiða frá:

1. Fullum navni.
2. Kyni
3. Starvi ella yrki
4. Bústaði
5. Föðingarári
6. Föðingardegi
7. Föðingarstaði
8. Ríkisborgaraskapi

9. Hjúnarbandsstöðu
10. Stöðu í húskinum og
um flutt er á kommununa innan fyri síðstu 5 árini
11. Tilflutningsári og
12. Fráflutningsstaði

soleiðis, sum frágreitt er á forsíðuni og í hvörjum einstakum teigi á listanum.

Húsbóndin ella tann ráðandi leigarin stendur til svars fyri, at listarnir á rættari tíð verða greidliga útfyltir viðvíkjandi öllum persónum í húski hansara.

Listarnir eiga at verða skrivaðir við blekki.

Kommunustýrið (manntalsskrivarin) heintar listarnar inn aftur tann 3. oktober, í seinasta lagi tann 4. oktober, og eiga teir tá at verða lidnir skrivaðir.

12. sept. — Bek. nr. 50 om FOLKEREGISTRE.

I henhold til den landsstyret ved lagtingslov nr. 23 af 31. marts 1949 om folkeregistre tillagte bemyndigelse fastsættes herved fra folkeregistrenes oprettelse den 1. oktober 1949 følgende regler vedrörende de i nævnte lov påbudte flytteanmeldelser.

1 Den, som opgiver sin bopæl eller sit ophold i en kommune på Færöerne, skal meddele dette til folkeregisteret i den kommune, hvor han hidtil har haft sin bopæl, for sig og de til hans husstand hörende personer, som flytter sammen med ham.

Anmeldelsen skal ske ved afrejsen eller senest 5 dage derefter.

Anmeldelsen kan foretages såvel skriftligt som mundtligt og skal vedrörende hver enkelt af de flyttende indeholde oplysning om fulde navn, födselsdag og -år og födested samt stilling og erhverv. Endvidere skal der meddeles nöjagtig oplysning om den fremtidige adresse, hvad enten flytningen sker til en anden kommune på Færöerne eller til udlandet. Hvis flytningen sker til en anden kommune på Færöerne, udleveres der den flyttende et flyttebevis. Såfremt anmeldelsen er sket skriftligt, må det påregnes, at flyttebeviset bliver tilstillet den pågældende ufrankeret, medmindre svarporto er vedlagt.

Opgiver den, der har anmeldt flytning, at flytte bort, må han hurtigst muligt anmelde dette til folkeregisteret og tilbagelevere det ham udleverede flyttebevis. Tager han bopæl et andet sted end der, hvor han ved fraflytning har anmeldt at ville bosætte sig, må han umiddelbart efter ankomsten på det nye sted underrette det derværende folkeregister om sin nye adresse.

2 Den, som tager bopæl eller ophold i en kommune på Færöerne, skal inden 5 dage efter ankomsten for sig og de til hans husstand hörende personer, der er flyttet sammen med ham, anmelde ankomsten til folkeregisteret i den kommune, han tilflytter.

Anmeldelsen kan ske skriftligt eller mundligt og afleveres samtidig det flyttebevis, som blev udleveret anmelderen fra den kommune, hvor han tidligere havde bopæl. Udlændinge må forevise pas eller anden legitimation.

Om anmeldelsen vil der på forlangende blive udleveret den pågældende en kvittering, der såfremt anmeldelsen er sket skriftligt, må påregnes at blive ham tilsendt ufrankeret, medmindre svarporto er vedlagt.

3[1]) Den, som bevarer sin bopæl i en kommune, men tager midlertidigt ophold i en anden kommune, skal inden 5 dage efter ankomsten anmelde denne til folkeregisteret i den sidstnævnte kommune, for såvidt opholdet antages at ville vare mindst 3 måneder.

Såfremt et på kortere tid beregnet ophold vedvarer i 3 måneder eller længere, skal sådan anmeldelse ske senest 3 måneder efter ankomsten.

Hvor flere personer hörer til samme husstand, foretages anmeldelsen kun for

[1]) Som ændret ved kundg. nr. 55 10. nov. 1949.

hovedpersonens vedkommende, dog således, at de sammen med ham flyttede personer tillige opgives.

Når sådant midlertidigt ophold ophører, skal der ved afrejsen ske anmeldelse herom til registeret i den kommune, hvor den pågældende midlertidigt har haft ophold, hvorimod hverken fraflytning eller tilflytning anmeldes overfor den kommune, hvor personen har bevaret bopæl under den midlertidige fraværelse.

Den person, som i erhvervsmæssigt öjemed for kortere eller længere tid flytter til Færöerne fra den övrige del af kongeriget eller udlandet uden dog at opgive sin bopæl der, er pligtig til senest 5 dage efter ankomsten at anmelde tilflytningen til folkeregisteret i den kommune, hvor han tager ophold.

Ved bortflytning fra Færöerne er den flyttende på samme måde pligtig til at underrette det folkeregister, hvor han var tilmeldt.

4 Den, der forandrer bopæl indenfor en kommune, skal ved flytningen eller senest 5 dage derefter, på samme måde som ovenfor i § 1 angivet, anmelde flytningen til kommunens folkeregister.

Om anmeldelsen vil der på forlangende blive udleveret den pågældende en kvittering, der, for så vidt anmeldelsen er sket skriftligt, kan påregnes at blive tilsendt ham ufrankeret, medmindre svarporto er vedlagt.

5 Når en person på grund af umyndighed eller af anden grund ikke selv er i stand til at anmelde flytning, påhviler det den, under hvis forsorg den pågældende står, at anmelde sådan flytning. Det påhviler således — foruden forældre og værger for deres börn og myndlinges vedkommende — lederne af kostskoler, börnehjem, höjskoler, opdragelseshjem, sindssygehospitaler, straffeanstalter m. v. at foretage de fornödne flyttemeddelelser for de på sådanne anstalter anbragte personer.

6 Såfremt en person som medhjælp, lærling eller lignende tiltræder en plads hos en husbond eller arbejdsgiver, således at han skal have bopæl hos denne, påhviler det såvel den flyttende selv som husbonden eller arbejdsgiveren ved tiltrædelsen eller senest 5 dage efter, at pladsen er tiltrådt, at anmelde flytningen til folkeregisteret.

På tilsvarende måde påhviler det, når en sådan person forlader sin plads, ikke blot den pågældende selv, men også hans husbond eller arbejdsgiver at foretage anmeldelsen om fraflytning til folkeregisteret.

7 Pligtige til at foretage de i denne bekendtgörelse omhandlede anmeldelser om til- og fraflytning er endvidere personer, der som husejere, viceværter, pensionatsindehavere og fremlejere afgiver husrum til beboelse af anmeldelsespligtige.

8 Husbonden, arbejdsgiveren eller den person, der afgiver husrum til beboelse af andre, er dog ikke pligtig til at foretage de i §§ 6 og 7 nævnte anmeldelser, når de inden anmeldelsesfristens udlöb ved forevisning af flyttebevis eller kvittering fra folkeregisteret, har forvisset sig om, at den flyttende selv har foretaget den påbudte anmeldelse.

9 De flyttende er, såfremt de af dem foretagne anmeldelser måtte vise sig at være ufyldestgörende, unöjagtige eller indbyrdes modsigende, pligtige til på forlangende at afgive mundtlig forklaring til registerföreren og eventuelt for egen regning at fremskaffe de til sagens oplysning nödvendige attester m. v.

10 Klager over registrenes mangelfulde förelse rettes til landsstyret.

11 Om adgangen til for private at erholde oplysninger fra folkeregistrene gælder följende regler:

Enhver vil kunne forlage attesteret, at det af folkeregisteret fremgår, at han selv opholder sig eller har opholdt sig i kommunen i et bestemt tidsrum.

Oplysninger om andre personers adresse vil som regel kunne erholdes, medmindre den pågældende på forhånd overfor folkeregisteret har anmodet om, at hans adresse ikke opgives til private, og denne anmodning er taget til følge.

Oplysningerne vil på forlangende kunne erholdes skriftligt. For hver omspurgt person, såvel som for enhver i henhold til 2. stykke i nærværende paragraf udfærdiget attest skal der, selv om personens adresse ikke findes i registeret, afkræves et gebyr på 1 kr.

12 Den privatperson, der undlader rettidigt at foretage de i denne bekendtgörelse omtalte anmeldelser til folkeregisteret eller afgiver urigtige anmeldelser, straffes i henhold til § 12 i lagtingslov om folkeregistre af 31. marts 1949 med böder fra 5 kr., såfremt ikke höjere straf efter den övrige lovgivning er forskyldt.

For overtrædelse af lovens bestemmelser om flytningsanmeldelser er kommunalbestyrelsen i den kommune, overfor hvis folkeregister bestemmelsen er overtrådt, inden sagen er forelagt påtalemyndigheden, berettiget til at modtage den skyldiges tilbud om at erlægge en passende böde, således som påvist i 1. stk. i nærværende paragraf.

Såfremt en person, der flytter fra en kommune til en anden, undlader at anmelde flytningen, såvel i den kommune, han forlader, som i den kommune, han tilflytter, betragtes overtrædelsen som alene begået overfor folkeregisteret i tilflytningskommunen.

13 Ved lagtingslov om folkeregistre er der ingen forandring gjort i udlændinges pligt til at anmelde sig til politiet.

Opmærksomheden henledes på, at pligten til at foretage anmeldelsen af födsler til kirkebögerne og dödsfald til skifteretten stadig består.

12. sept. — Kunngerð nr. 50 um FÓLKAYVIRLIT.

Sambært tað vald, ið er givið landsstýrinum í lögtingslóg nr. 23 frá 31. mars 1949 um fólkayvirlit verða hesar reglur, frá tí at yvirlitini eru sett á stovn tann 1. oktober 1949 settar í gildi viðvíkjandi teim í nevndu lóg fyriskipaðu frásögnum um búflutning.

1 Tann, sum gevur upp bústað sín ella tilhald sátt í einari kommunu í Föroyum, skal siga fólkayvirlitinum, har hann hevur búð, frá viðvíkjandi sær sjálvum og teimum av húski hansara, sum flyta við honum.

Hetta skal verða gjört, tá ið hann flytur ella í seinasta lagi 5 dagar aftaná.

Frásagt kann verða skrivliga ella munnliga, og skal samstundis verða upplýst viðvíkjandi hvörjum einstökum av teim, ið flyta, fulla navn teirra, föðingardagur, föðingarár og föðingarstaður og yrki. Eisini skal verða givin frágreiðing um ta nýggju adressuna, antin so hann flytur til aðra kommunu í Föroyum ella til útheimin. Um hann, ið flytur sigur frá flutningi til aðra kommunu í Föroyum, fær hann við sær búflutningsprógv. Er fólkayvirlitinum sagt skrivliga frá flytingini, verður búflutningsprógvið sent ófrímerkt, uttan so at postgjald er viðlagt.

Um hann, ið boðað hevur frá flutningi, slær av at flyta, má hann skjótast gjörligt siga fólkayvirlitinum frá og handa tað honum flýggjaða flutningsprógv aftur. Um hann tekur bústað á öðrum stað enn har, hann hevur sagt frá at vilja búsetast, má hann beinanvegin aftaná, at hann er komin, siga fólkayvirlitinum har frá og geva upp sína adressu.

2 Tann, sum tekur bústað ella fær sær tilhald í einari kommunu í Föroyum, skal, innan 5 dagar aftaná at hann er komin, siga fólkayvirlitinum í tí kommunu, hann flytur til, frá viðvíkjandi sær sjálvum og teimum, sum flyta saman við honum. Hetta kann verða gjört skrivliga ella munnliga, og verður samstundis handað yvirlitinum tað flutningsprógv, sum hann fekk frá tí kommunu, har hann frammanundan hevði bústað sín. Útlendingar mugu vísa fram pass ella annað prógv.

Flytarin fær, tá hann biður um tað, kvittan fyri at hava boðað frá tilflutningi. Henda kvittan verður, um boðað er frá skrivliga, send ófrímerkt, um ikki postgjald er viðlagt.

3[1]) Tann, sum framvegis heldur bústaði sínum í einari kommunu, men bráðfengis fær sær tilhald í aðrari kommunu, skal, innan 5 dagar aftaná at hann er komin hagar, siga fólkayvirlitinum í síðstnevndu kommunu frá, um hann roknar við at verða verandi har í minnsta lagi 3 mánaðir.

[1]) Sum broytt við kunng. nr. 55 10. nov. 1949.

Um tilhald, sum var ætlað at vera styttri, kemur at vara í 3 mánaðir ella longur, skal verða boðað frá seinast 3 mánaðir aftaná, at viðkomandi er komin í kommununa.

Har fleiri persónar hoyra til sama húski skal bert høvuðspersónurin — vanliga húsfaðirin — siga frá flytingini, men skal hann uppgeva tey, ið flutt eru saman við honum.

Tá slíkt bráðfengis tilhald er at enda, skal við burturferðina verða sagt yvirlitinum frá í tí kommunu, har viðkomandi hevur haft bráðfengis tilhald, meðan hann hvørki við burturferð ella afturkomu skal siga tí kommunu, har hann veruliga hevur sín bústað, frá.

Persónur, sum við tí ætlan at røkja vinnu, fyri styttri ella longri tíð flytur til Føroya frá hinum partinum av kongaríkinum ella útlandi uttan tó at geva upp bústað sín har, hevur skyldu til í seinasta lagi 5 dagar aftaná at hann er komin, at siga fólkayvirlitinum frá í teirri kommunu, har hann fær sær tilhald.

Somuleiðis hevur hann skyldu at siga fólkayvirlitinum í teirri kommunu, hann var skrivaður í, frá, tá hann flytur úr aftur Føroyum.

4 Tann, sum skiftir bústað innan fyri eina kommunu, skal, tá ið hann flytur ella seinast 5 dagar aftaná, siga fólkayvirlitinum frá nýggju adressu sínari, eins og fyriskrivað er undir § 1.

Flytarin fær, um hann biður um tað, kvittan fyri at hava boðað frá flutningi. Henda kvittan verður, um sagt er frá skrivliga, send honum ófrímerkt, um ikki postgjald er viðlagt.

5 Um persónur, av tí at hann hevur mist sjálvræði ella av aðrari orsøk ikki sjálvur er førur fyri at boða frá flyting, hevur tann, sum hann er í varðveitslu hjá, skyldu at siga frá flutningi. Sostatt hava — umframt foreldur og verjar vegna børn og tey, tey hava í varðveitslu — fyristøðumenn fyri kostskúlum, barnaheimum, háskúlum, uppalingarheimum, sinnissjúkrahúsum, fangahúsum o. t. skyldu at siga frá flutningi fyri persónar, sum koma í ella fara úr slíkum stovnum.

6 Um ein persónur fer í arbeiði sum hjálpari, næmingur e. t. hjá húsbónda ella arbeiðsgevara og skal búgva hjá honum, hevur bæði viðkomandi sjálvur og húsbóndin ella arbeiðsgevarin skyldu at siga yvirlitinum frá, tá hesin persónur kemur ella seinast 5 dagar aftaná.

Somuleiðis hevur, tá slíkur persónur fer úr arbeiði, bæði hann sjálvur og húsbóndin ella arbeiðisgevarin skyldu at boða fráflutning til fólkayvirlitið.

7 Skyldu at geva tær í hesari kunngerð umrøddu frásøgnir um til og fráflutning hava eisini persónar, ið sum húsaeigarar, umsjónarmenn fyri gistingarhúsum og størri bústaðarbygningum og framleigarar lata húsarúmd til bústað hjá fólki, sum hava skyldu at siga frá flutningi.

8 Húsbóndi, arbeiðsgevari ella tann persónur, sum hevur latið húsarúmd til bústað hjá øðrum, hevur tó ikki skyldu at geva tær í §§ 6 og 7 kravdu frásøgnir, um teir, áðrenn frestirnir fyri frásøgnini eru umlidnir, við framvísing av flutningsprógvi ella kvittan frá fólkayvirlitinum hava fingið vissu fyri, at flytarin sjálvur hevur gjørt sína skyldu hesum viðvíkjandi.

9 Tey, ið flyta, hava, um frásøgnir teirra roynast ófullfíggjaðar, ógreiðar ella mótsigandi, skyldu til, um tað verður kravt, at geva munnliga frágreiðing til manntalsskrivaran og møguliga fyri egnu rokning útvega tey skjøl o. t., ið tørva til gjøllari at upplýsa málið.

10 Klagur yvir, at yvirlitini eru ikki greidliga førd, verða sendar landsstýrinum.

11 Viðvíkjandi atgongd hjá privatum persónum til at fáa upplýsingar frá fólkayvirlitinum verða hesar reglur at galda.

Hvør og ein persónur kann krevja váttað, at tað av fólkayvirlitinum sæst, at hann sjálvur hevur ella hevur haft tilhald í kommununi ávist tíðarskeið.

Upplýsingar um adressu hjá øðrum persónum kunnu vanliga fáast, uttan so at viðkomandi frammanundan hjá fólkayvirlitinum hevur biðið um, at adressa hansara ikki verður sögd øðrum, og yvirvaldið hevur játtað hesum.

Upplýsingarnar kann ein fáa skrivliga, tá ið biðið er um tað. Fyri hvönn persón, ið spurt verður um, eins og fyri tær váttanir, ið nevndar eru í 2. þetti í hesari grein, verður at rinda 1 króna, sjálvt um adressan ikki finnst í yvirlitinum.

12 Tann persónur, sum ikki í rættari tíð sigur fólkayvirlitinum frá flutningi ella gevur skeivar upplýsingar, soleiðis sum fyriskipað er í hesari kunngerð, verður sambært § 12 í lögtingslóg um fólkayvirlit frá 31. mars 1949 revsaður við sekt frá 5 kr., um ikki harðari revsing er uppiborin eftir aðrari lóg.

Fyri brot móti fyriskipanum lógarinnar viðvíkjandi frásögn um flutning skal kommunustýrið í tí kommunu, brotið er gjört ímóti, áðrenn málið er lagt fyri lögregluna, hava rætt til at taka ímóti tilboði frá hesum skylduga um at rinda eina hóskandi sekt samsvarandi 1. pt. í hesari grein.

Flytur persónur úr einari kommunu í aðra og hvørki sigur yvirlitinum í fráflutningskommununi ella tilflutningskommununi frá, verður brotið bert roknað fyri at vera gjört móti tilflutningskommununi.

13 Lögtingslóg um fólkayvirlit broytir ikki skyldu útlendinga at boða lögregluni frá.

Tilskilað verður, at skylda til at boða frá föðing til kirkjubókurnar og deyða til skiftirættin er óbroytt.

13. sept. — Bek. nr. 51 ang. KENDINGSMÆRKER FOR MOTORKØRETØJER, indregistrerede på Færöerne.

I medfør af afsnit V. A. i bekendtgörelse nr. 321 for Færöerne af 29. november 1930 om motorköretöjer har Færöernes landsstyre godkendt, at der for motorköretöjer, indregistreret på Færöerne, fremtidig indföres nummerplader med kendingsbogstaverne »FØ« foran selve nummeret til aflösning af de nu anvendte nummerplader.

Af praktiske grunde forsynes de nye nummerplader med numre, begyndende ved nr. 800.

Pligten til påmontering af de nye nummerplader indtræder först ved nyindregistrering, ved omregistrering som følge af ejerskifte samt ved udskiftning af plader på grund af disses bekadigelse eller bortkomst, dog at pligten straks indtræder for ethvert motorköretöj, der agtes udfört fra Færöerne uden at være slettet af herværende motorregister. Adgangen til udskiftning af nummerplader er dog fri for enhver motorejer, uden at nogen af disse grunde foreligger. — I alle tilfælde af udskiftning må til landfogden indleveres eller indsendes:

1) det gamle sæt nummerplader,
2) forsikringspolicen samt
3) et gebyr af 8 kr. pr. sæt.

13. sept. — Kunngerð nr. 51 um KENNINGARMERKI Á MOTORAKFØRUM, IÐ SKRÁSETT ERU Í FØROYUM.

Sambært kunngerð nr. 321 fyri Föroyar frá 29. november 1930 um motorakför, V. A., hevur landsstýrið góðkent, at motorakför, ið skrásett eru í Föroyum, eftir henda dag fáa nummarspjöldur við kenningarstövunum »FØ« framman fyri nummarinum sjálvum í staðin fyri tey spjöldur, sum nú eru nýtt.

Til tess at lætta um umskiftið fáa tey nýggju nummarspjöldrini nummör frá nr. 800 og uppeftir.

Skyldan til at seta tey nýggju spjöldrini á tekur fyrst við, tá ið akfar verður nýskrásett, skrásett umaftur, av tí at tað skiftir ánara, og tá ið spjöldur verða umskift, tí tey eru skalað ella mist burtur; tó tekur henda skylda við beinanvegin viðvíkjandi motorakförum, sum ætlað er at flyta út úr Föroyum, og tey ikki eru strikað av motorskránni her. Hvörjum ánara av motorakfari er tó frítt at skifta tey gomlu

nummarspjöldrini við nýggj, sjálvt um eingin av áðurnevndu grundum er til. — Tá ið umskift verður, skal altíð verða latið ella sent landfútanum:

1) tey gomlu nummarspjöldrini,
2) tryggingarskjalið og
3) 8 kr. í ágávu fyri hvörju spjöldir.

15. sept. — Cirk. nr. 233 om INVALIDEFORSIKRING ved flytning mellem færöske og andre sygekasser.

I henhold til § 30 i lov nr. 147 af 31. marts 1949 for Færöerne om invalideforsikring fastsætter socialministeren herved efter indhentet erklæring fra det færöske landsstyre og efter indstilling af direktören for sygekassevæsenet följende:

A. Flytning fra sygekasse (sygeforening) på Færöerne til sygekasse (sygeforening) i den övrige del af riget.

1 Personer, der er invalideforsikrede i henhold til lov nr. 147 af 31. marts 1949 for Færöerne om invalideforsikring, og som overflyttes fra færösk sygekasse (sygeforening) til sygekasse (sygeforening) i den övrige del af riget, overgår — uden hensyn til alder og helbred — til invalideforsikringen i henhold til folkeforsikringsloven.

Forsåvidt de pågældende er indtrådt i den færöske invalideforsikring den 1. april 1939, betaler de — uanset deres alder på nævnte tidspunkt — herefter i den tilflyttede kasse samme præmie som personer, der er indtrådt i invalideforsikringen i henhold til folkeforsikringsloven inden det fyldte 21. år, jfr. denne lovs § 42, stk. 2; er de pågældende indtrådt i den færöske invalideforsikring efter 1. april 1939, fastsættes præmien efter deres alder ved optagelsen i den færöske sygeforsikring.

2 Flytter en person, der oppebærer invaliderente i henhold til lov for Færöerne om invalideforsikring, til den övrige del af riget, udredes hans invaliderente fremtidig af det sociale udvalg i den nye opholdskommune efter de for denne gældende satser. Til brug ved afgörelsen modtager udvalget rentesagens akter fra rigsombudsmanden på Færöerne.

Det påhviler rigsombudsmanden ved fraflytningen at tilsende den nye opholdskommune samt direktören for sygekassevæsenet meddelelse om, med hvilket beløb renten hidtil er udbetalt, samt på hvilken måde renten er blevet beregnet. På forlangende skal ulykkesforsikringsrådet tilsende invalideforsikringsretten de hos rådet beroende akter, på grundlag af hvilke der er truffet afgörelse i pågældende rentesag.

B. Flytning fra sygekasse ((sygeforening) i den övrige del af riget til sygekasse (sygeforening) på Færöerne.

3 Personer, der er forsikrede i henhold til folkeforsikringsloven, og som overflyttes til færösk sygekasse (sygeforening), overgår — for så vidt de er under 65 år — til den færöske invalideforsikring.

4 Flytter en person, der oppebærer invaliderente i henhold til folkeforsikringsloven, til Færöerne, udredes hans invaliderente fremtidig — efter indstilling af kommunalbestyrelsen i den nye opholdskommune — af rigsombudsmanden gennem Færöernes oppebörselskontor efter reglerne i lov for Færöerne om invalideforsikring. Til brug ved indstillingen til rigsombudsmanden modtager kommunalbestyrelsen fra det sociale udvalg i den fraflyttede kommune rentesagens akter tillige med meddelelse om, med hvilket beløb renten hidtil er blevet udbetalt, samt på hvilken måde renten er blevet beregnet.

På forlangende skal invalideforsikringsretten tilstille ulykkesforsikringsrådet de hos retten beroende akter, på grundlag af hvilke der er truffet afgörelse i pågældende rentesag.

C. Præmiebetalingens begyndelse i den tilflyttede kasse og ophör i den fraflyttede kasse.

5 Når en person i henhold til §§ 1 og 3 overgår fra den færöske invalideforsikring til invalideforsikringen i henhold til folkeforsikringsloven eller omvendt, ordnes præmiebetalingen på följende måde:

Ved overflytning skal allerede erlagt præmie ikke tilbagebetales; men der må i flyttebogen (overförelsesbeviset) gives nöjagtig oplysning om, for hvilket tidsrum præmien er betalt. Den kasse, hvortil overflytning eller overförelse sker, skal da först opkræve præmie for det följende tidsrum.

24. sept. — Landbrugsm. skr. om LANDBRUGSRÅDETS DAGPENGE.

Under dags dato har man tilskrevet landbrugsrådet på Færöerne således:

»I anledning af landbrugsrådets skrivelse af 17. marts 1949 skal man, efter stedfunden brevveksling med rigsombudsmanden på Færöerne, meddele, at udgifterne til dagpenge m. v. til rådets medlemmer uanset at landbrugslovgivningen med undtagelse af jordfonden er overgået til at blive et færösk særanliggende, formentlig indtil videre fortsat må udredes af jordfonden.

Satserne udgör nu i henhold til lov nr. 301 af 6. juni 1946 § 972 höjst 10 kr. pr. mödedag og godtgörelse for fraværelse fra hjemstedet höjst 18 kr. pr. möde- og rejsedag, jfr. tekstanmærkning til § 24 på lov om tillægsbevilling for finansåret 1946/47.

For så vidt angår spörgsmålet om en forhöjelse af honoraret til formanden finder ministeriet ikke, at der på indeværende tidspunkt bör foretages nogen ændring i de bestående forhold.«

Hvilket herved meddeles under henvisning til hr. rigsombudsmandens skrivelse af 21. juli 1949.

10. nov. — Bek. nr. 55 om ændring i bek. nr. 50 af 12. sept. 1949 om FOLKEREGISTRE. (Indföjet i bek. af 12. sept. 1949).

25. nov. — Reglugerð nr. 58 fyri TOLLUMSJÓNARMENN í Föroyum.

Smbr. § 13, 2. petti í lögtingslóg nr. 16, 28. mars 1949 um tænastumenn landsins verður ásett fylgjandi:

1 Tollumsjónarmenninir verða settir av landsstýrinum, sum er hægsta yvirvald teirra í öllum tænastuviðurskiftum.

2 Tollumsjónarmenninir standa í dagliga starvinum í Tórshavn undir Föroya Gjaldstovu og uttan fyri Tórshavn undir avvarðandi sýslumanni (sóknarfúta).

3 Tollumsjónarmenninir hava eftir ávísan frá dagliga yvirvaldi teirra at eftiransa, at galdandi lógir um inn- og útflytan av vörum verða hildnar.

4 Øll lógarbrot og allan óregluligan atburð innan fyri virkisumráð tollumsjónarmanna skulu hesir beinanvegin gjölla og skrivliga greiða dagliga yvirvaldi teirra.

5 Broytan og uppiskoytan til hesar reglur kunnu gerast til eina hvörja tíð.

2. dec. — Lagtingslov nr. 60 om EKSPROPRIATION af grundstykker og bygninger til APOTEK m. m.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne ved ekspropriation i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 69 af 7. maj 1881 at erhverve passende areal med bygninger til apotek, medicinalfabrik o. l.

2. dec. — Lögtingslóg nr. 60 um TVANGSTØKU av grundum og byggningum til APOTEK v. m.

Landsstýrið verður heimilað landskassans vegna við tvangstöku, sbr. reglurnar í lóg nr. 69, 7. mei 1881, at ognast höskandi öki við byggningum til apotek, medicinalfabrikk o. t.

2. dec. — Lagtingslov nr. 61 om ændring i reglerne om KOMMUNEVALG.
(Indføjet i bek. af 17. juli 1931 og lov af 27. maj 1908).
2. dec. — Lagtingslov nr. 62 om ændring i midl. best. nr. 36, 24. nov. 1942, jfr. lagtingslov nr. 5, 31. dec. 1948, om FISKERI PÅ SØTERRITORIET.
(Indføjet i bek. af 1942).

3. dec. — BEK. (NR. 59) ANG. GODKENDELSE AF PROJEKTER FOR VEJ- OG HAVNEANLÆG.

I medfør af § 5 i lagtingslov nr. 1, 13. maj 1948, om Færöernes styrelsesordning i særanliggender, fastsætter landsstyret følgende regler:

Det er ikke tilladt kommunalbestyrelser at udbyde i licitation eller påbegynde udførelsen af vej- eller havneanlæg, til hvilke der ydes tilskud af lagtinget, inden projekterne herfor er godkendt af landsstyret. Andragender om godkendelse af projekter for sådanne anlæg stiles til landsstyret og sendes til landsingeniören, bilagt alle nödvendige følgeskrivelser og tegninger i to eksemplarer.

3. dec. — KUNNGERÐ (NR. 59) UM GÓÐKENNING AV BYGGIÆTLANUM FYRI VEGA-, LENDINGA- OG HAVNABYGGING.

Sambært § 5 í lögtingslóg nr. 1, 13. mei 1948, um stýrisskipan Föroya í sermálum, ásetur landsstýrið hesar reglur:

Kommunustýrum er ikki loyvt at útbjóða í licitatión ella fara undir vega-, lendinga- ella havnaarbeiði, ið lögtingið veitir studning til, fyrr enn landsstýrið hevur góðkennt byggiætlanina.

Umsóknir um góðkenning av byggiætlanum fyri tílík arbeiði verða at stíla til landsstýrið og senda landsverkfröðinginum við öllum neyðturviligum skjölum og teknингum í tveimum eintökum.

16. dec. — LAGTINGSLOV (NR. 63) OM APOTEKERFOND O. A.

1 Det i lagtingslov nr. 14 af 28. marts 1949, prgf. 1 og 6 omtalte apotekerfond får det overskud, som driften af apoteket (apotekerne) på Færöerne giver, og har iövrigt med landskassen bag sig det finansielle ansvar af apoteket (apotekerne). Apotekerfondet vil desuden eje de penge, som Færöerne måtte få udloddet af rigets apotekerfond, ligesom fondet kommer til at eje det varelager, som apoteksdriften på færöske hænder efter nærmere bestemmelser starter med, samt de faste ejendomme, fondet köber eller tilegner sig.

2 Nærmere regler for apotekerfondet såvel som apoteksdriften fastsættes af landsstyret.

3 Landsstyret bemyndiges til for apotekerfondet at optage de lån, som köb af varer, faste ejendomme eller opförelse af bygninger til enhver tid nödvendiggör.

16. dec. — LØGTINGSLÓG (NR. 63) UM APOTEKARAGRUNN O. A.

1 Tann í lögtingslóg nr. 14 av 28. mars 1949, prgf. 1 og 6 nevndi apotekaragrunnur eigur tað avlopið, sum apoteksraksturin í Föroyum gevur, og hevur annars við landskassanum aftanfyri seg, figgjarliga ábyrgd av apotekinum (apotekunum). Apotekaragrunnurin verður annars at eiga tann pening, sum kann verða lutaður Föroyum út úr ríkisins apotekaragrunni, eins og grunnurin verður at eiga tær vörur á goymslu, ið apoteksraksturin á föroyskum hondum, eftir nærri ásetan, byrjar við, og tær föstu ognir, grunnurin keypur ella ognar sær.

2 Nærri reglur um apotekaragrunnin og um apoteksraksturin verða at áseta av landsstýrinum.

3 Landsstýrið verður heimilað til at taka tey lán, sum vörukeyp, fastognarkeyp ella bygging til hvörja tíð gera neyðug.

17. dec. — ÆNDRING (NR. 64) I LAGTINGSLOV NR. 10 AF 28. MARTS 1949. (Indföjet i 11. af 28. marts 1949 om spiritusrationering).

21. dec. — LAGTINGSLOV (NR. 70) OM TILLÆG TIL KUNDG. NR. 26 AF 25. JULI 1947. (Indföjet i loven af 1947).

3. jan. 1950 — LAGTINGSLOV (NR. 1) OM STATISTIK.

1 Landsstyret bemyndiges til ved bekendtgörelse at sætte nödvendige bestemmelser i kraft vedrörende statistik for de i overensstemmelse med lov om Færöernes hjemmestyre til hjemmestyret overförte særområder, herunder pålægge pligt for vedkommende at give de nödvendige oplysninger.[1])

2 Overtrædelse af de af landsstyret udstedte bekendtgörelser straffes med böder, der tilfalder landskassen.

Sagerne behandles som politisager.

3. jan. 1950 — LØGTINGSLÓG (NR. 1) UM STATISTIKK.

1 Landsstýrið verður heimilað til við kunngerð at seta neyðturviligar reglur í gildi statistikki viðvíkjandi fyri tey sambært lóg um heimastýri Föroya til heimastýrið fluttu sermál, og herundir áleggja avvarandi skyldu at geva neyðturvuligar upplýsingar.[2])

2 Brot ímóti teim av landsstýrinum kunngjördu reglum verða at sekta til landskassan.

Málini verða at viðgera sum politimál.

3. jan. — LAGTINGSLOV (NR. 2) OM ÆNDRING I LOV AF 4. MARTS 1857, HVORVED UDSTYKNING AF DET PRIVATE JORDEGODS SØGES INDSKRÆNKET, SÅLEDES SOM DENNE ER ÆNDRET VED MIDL. BEST. NR. 50 AF 19. DEC. 1940. (Indföjet i loven af 1857).

3. jan. — LAGTINGSLOV (NR. 3) OM VRAGNING AF FÆRØSKE ULDVARER TIL UDFØRSEL.

1 Uld, garn, strikkede og vævede varer og skind skal for at kunne udföres fra Færöerne være vragede.

2 Landsstyret udfærdiger de nærmere regler for vragningen.[3]) De udgifter, der står i forbindelse med denne lov, betales af landskassen.

3 Den, der overtræder denne lov, straffes med böde til landskassen. Disse sager behandles om offentlige politisager.

3. jan. — LØGTINGSLÓG (NR. 3) UM VRAKING AV FØROYSKUM ULLVØRUM TIL ÚTFLUTTNING.

1 Ull, tógv, bundnir og vovnir lutir og skinn skulu fyri at kunna seljast út av landinum vera vrakaðir.

2 Landsstýrið skipar nærri reglur fyri vrakingini.[4]) Tær útreiðslur, ið standast av hesi lóg verða at rinda úr landskassanum.

---

[1]) Jfr. bek. nr. 39 af 24. marts 1950, nr. 80 af 18. dec. 1950, nr. 81 af s. d. og bek. nr. 51 af 15. nov. 1952.

[2]) Sbr. kunngerð nr. 39, 24. mars 1950, nr. 80, 18. des. 1950, nr. 81 s. d. og nr: 51, 15: nov: 1952.

[3]) Jfr. bek. nr. 38 af 21. marts 1950.

[4]) Sbr. kunngerð nr. 38, 21. mars 1950.

3 Hann, ið brýtur hesa lóg, verður at böta til landskassan. Slíkar sakir verða viðgjördar sum almennar politisakir.

3. jan. — LAGTINGSLOV (NR. 8) OM FORDELING AF DØGLINGEFANGSTEN.

1 Hvor end på Færöerne, der fanges döglinger, er det de ansvarlige grindeformænd, som forestår drabet og foretager fordelingen.

2 Grindeformændene skal vurdere og fordele alt köd, alle ben og alt spæk undtagen hovedet til parterne i sognet. Formændene for grindebådene skal til grindeformændene opgive antallet af parter.

3 Hvis det er nödvendigt, sætter grindeformændene vagt over fangsten, og som lön herfor får hver vagtmand 3 parter pr. nat.

4 Som lön for at være den förste, der opdager en eller flere döglinger, får en enkeltperson næbbet (næbbene) og 2 parter. Er det en båd, der finder döglingen eller döglingerne, får mandskabet næbbet (næbbene) og dobbelt så mange parter, som der er personer i båden.

5 Hver grindeformand får som lön 1 parter.

6 Hovedet (hovederne) uden næb sælger grindeformændene for höjeste bud mod kontant betaling. De således indkomne penge bliver indbetalt i kommunekassen.

7 Går hvalredskaber tabt, eller får både skade under drabet, bliver skaden af grindeformændene vurderet i penge, og de skadelidte får vurderingssummen udbetalt fra kommunekassen.

8 Alle tidligere regler angående fordeling af döglingefangster på Færöerne sættes med denne lov ud af kraft.

3. jan. — LØGTINGSLÓC (NR. 8) UM DØGLINGSBÝTI.

1 Hvar enn í Föroyum döglingar koma, eru tað teir avvarandi grindaformenninir, sum standa fyri döglingsdrápinum og döglingsbýtinum.

2 Grindaformenninir skulu vurdera og skifta alt tvöst, öll bein og alt spik uttan kúluna sundur til partarnar í söknini. Formenninir á grindabátunum skulu til grindaformenninar geva upp talið á pörtunum.

3 Um tað er neyðugt, seta grindaformenninir vakt yvir fonginum, og í ómakslön fær hvör vaktarmaður 3 partar fyri náttina.

4 Latið verður til einstakling fyri sígging trónin (trónarnar) og 2 partar. Er tað bátur, ið fyrst kemur fram á dögling (döglingar), fær hann tó trónin (trónarnar) og dupult so nógvar partar, sum fólk eru á bátinum.

5 Sum ómakslön fáa grindaformenninir hvör sínar 1 partar.

6 Grindaformenninir selja kúluna (kúlurnar) uttan tróna fyri hægsta boð móti kontantum gjaldi. Innkomni peningur verður latin í kommunu-kassan.

7 Missa menn amboð, ella fáa bátar skaða í drápinum, meta grindaformenninir skaðan í peningi, sum verður goldin úr kommunukassanum.

8 Allar eldri reglur döglingsbýtinum í Föroyum viðvíkjandi verða við hesari lóg avtiknar.

6. jan. — UDENRIGSM. A-CIRKULÆRE NR. 1 VEDR. UDSTEDELSE AF INTERIMS-NATIONALITETS-CERTIFIKATER FOR SKIBE HJEMMEHØRENDE PÅ FÆRØERNE.

Ved udstedelse af dansk interims-nationalitets-certifikat for et skib hjemmehörende på *Færöerne* vil — udover de i instruks for udenrigstjenesten af 21. september 1932 § 68 indeholdte — följende regler være at iagttage:

1) Den sædvanlige blanket (instruksens form. nr. 39) benyttes, dog at overskriften til certifikatet affattes således:

»Dansk-interims-nationalitets-certificat for skib hjemmehörende på Færöerne.«

I certifikatets tekst efter ordene »fyldestgör betingelserne for eje af skibe förende *dansk*« indsættes ordene: »herunder færöske«.

2) Hvis skib er indköbt til Færöerne, sendes den i A-cirkulære nr. 3 af 9. juni 1948 afsnit 1. stk. 1 omhandlede skriftlige eller telegrafiske anmodning om oplysning om kendingssignal og navnets godkendelse til landfogeden i Thorhavn. Kendingssignalet vil blive tildelt indenfor bogstavgruppen XPOA til XPZZ.

De i nævnte A-cirkulære i afsnit 1. stk. 2, 3 og 4 indeholdte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på skib indköbt til Færöerne, og landfogedens besvarelse vil indeholde de til import- og valutakontrollens gennemförelse fornödne oplysninger. Dog skal den i stk. 3 foreskrevne hurtige meddelelse om udstedelse af et interimsnationalitets-certifikat sendes direkte til landfogeden i Thorshavn og ikke til skibsregistreringskontoret i Köbenhavn.

3) Da lystfartöjer er toldfri på Færöerne, finder de i A-cirkulære nr. 3 af 9. juni 1948 afsnit 2 indeholdte bestemmelser ikke anvendelse på skib indköbt til Færöerne.

12. jan. — LAGTINGSLOV (NR. 12) OM FISKEVRAGNING.

1[1]) Al klipfisk, som udföres fra Færöerne, skal, uanset til hvilket land eller hvilke dele af det övrige kongerige, udförselen sker, af vragere under overvragerens eller en vragerkontrollörs opsyn vurderes og klassificeres, ligesom den skal opvejes på vægte, der opfylder de krav, der stilles i de derom af landsstyret givne forskrifter.

På samme måde skal al på Færöerne ilandbragt fisk, der sælges som saltfisk, uanset til hvilket land eller hvilke dele af det övrige kongerige udförselen sker, vurderes, klassificeres og opvejes.

Overvragereren og vragerkontrollörerne skal såvel i det i stk. 1 som det i stk. 2 nævnte tilfælde före tilsyn med fiskens indskibning, stuvning og behandling i fragtskibene. Deres krav i så henseende er alle vedkommende pligtige at adlyde. Med hver fiskeladning skal följe overvragerens eller vragerkontrollörens attest, der påtegnes konossementerne.

Al fisk skal være velsaltet og omlagt senest 8 dage efter, at den er dræbt. Fisk, som ilandbringes på Færöerne som saltfisk, skal ved ilandbringelsen—ifald mandskab eller reder önsker det under vragerkontrol opvejes på samme måde som i stykke 1 ommeldt. Landsstyret kan dog bestemme, at en del af den ved ilandbringelsen tilstedeværende vrager udstedt attest, indeholdende vragerens bedömmelse af den pågældende fiskeladnings kvalitet, saltningsgrad og antagelige vægt ved ilandbringelsen kan træde i stedet for vurdering, klassificering og opvejning. Forsåvidt fisken ved ilandbringelsen ikke måtte være fuldsaltet (omlagt), afgiver vrageren attest herom, ligesom han i attesten fastsætter det tidspunkt, hvor vurdering, klassificering og opvejning skal finde sted. Landsstyret kan bestemme, at den i 2. punktum nævnte attest træder i stedet for vurdering, klassificering og opvejning. Endvidere skal der finde vragning sted af al ikke tidligere vraget saltfisk, förste gang den sælges på Færöerne. Også om denne vragning kan vragere udstede attest.

De om den stedfundne vurdering, klassificering og opvejning udfærdigede attester har i retlige forhold offentlig troværdighed. Modbevis er dog ikke udelukket.

En vragerkontrollör kan med overvragerens samtykke meddele en vrager fuldmagt til at udföre hvervet som vragerkontrollör i sit sted. Der træffes herom nærmere bestemmelser i det i 7. stykke nævnte arbejdsregulativ.

Nærmere regler om vragningen og varens behandling både ved indskibningen og i fragtskibene fastsættes i et af landsstyret udstedt arbejdsregulativ for vragerkontrollörer og vragere.[2])

2 Overvragere, der udnævnes af landsstyret, förer tilsyn med al vragning af fisk

[1]) Jfr. ll. nr. 20 af 27. jan. 1950 og reglem. nr. 39 af 1. juni 1951.
[2]) Jfr. reglem. nr. 46 af 22. maj 1950.

på Færöerne. Han er tillige det offentliges konsulent i sager angående vragning og tilvirkning af fisk. Hans lönning fastsættes ved tjenestemandsloven.

3 Vragerkontrollörer udnævnes af landsstyret med tjenestested henholdsvis i Våg, Trangisvåg, i Klaksvig, på Skålefjord, i Vestmanhavn og i Thorshavn. Deres lönning fastsættes i tjenestemandsloven.

Antallet af vragerkontrollörer kan ændres ved bevilling på finansloven.

Der påhviler vragerkontrollörerne de i §§ 1 og 8 ommeldte opgaver.

Vragerkontrollörerne skal forinden deres beskikkelse have erhvervet sig det fornödne kendskab til vragning af fisken og fiskens tilvirkning og behandling, enten ved beskæftigelse som vrager eller på anden måde.

4 Vragere beskikkes i fornödent antal på hvert fiskeeksportsted af landsstyret efter overvragerens indstilling.

De skal, forinden de begynder deres virksomhed, underskrive en höjtidelig forsikring i en af landsstyret fastsat form om, at de vil rette sig efter de bestemmelser, der træffes angående deres virksomhed, og at de med flid og nidkærhed vil opfylde de pligter, der påhviler dem i deres bestilling.

5 Hverken overvrageren, vragerkontrollörerne eller vragerne må under nogen form modtage nogen som helst godtgörelse af de personer, for hvilke vragningen udföres, af fragtbådens förer eller andre, der har noget med båden eller vragningen at göre, udover den betaling, som er foreskrevet i denne lov eller i deres arbejdsregulativ, ligesom de ikke må stå i ökonomisk afhængighedsforhold til nogen af disse.

Overvrageren eller vragerkontrollörerne må derhos ikke være interessenter i virksomheder, der lader vragning af fisk udföre, eller udföre arbejde hos eller på anden måde yde tjeneste mod betaling til köbmænd eller andre, der lader vragning af fisk udföre. Ej heller må vragere som funktionærer stå i fast tjenesteforhold til nogen af disse eller som interessenter være tilknyttet pågældende virksomheder.

6 Til delvis dækning af landskassens udgifter til overvragerens og vragerkontrollörernes lönninger, dagpenge og rejseudgifter vil der i de i paragraf 1, 1. og 2. stykke, ommeldte tilfælde af rekvirenten være at erlægge en afgift af 20 öre pr. balle (50 kg) klipfisk og 10 öre pr. 100 kg saltfisk.[1])

Denne afgift kan landsstyret under særlige omstændigheder midlertidigt nedsætte eventuelt frafalde.

De nævnte forskrifter om afgiftens betaling fastsættes af landsstyret.

7 Vragernes lön for deres arbejde med vragningen betales af rekvirenten efter regler, der nærmere fastsættes i vragernes arbejdsregulativ.

Om fornödent udredes de pågældende omkostninger forskudsvis af landskassen.

I disse regulativer skal kunne træffes bestemmelse om, hvorvidt hver enkelt eksportör for sit vedkommende skal bære disse afgifter, eller hvorvidt der skal finde en fordeling sted af disse på samtlige eksportörer.

I tilfælde af uenighed mellem de pågældende angående vragernes regninger ifölge nærværende lov, skal sysselmanden kunne decidere med bindende virkning.

8 Foruden deres virksomhed ved vragning af klipfisk til eksport og saltfisk skal vragerkontrollörerne være pligtige til efter en af overvrageren fastsat turnus at rejse om i deres distrikter for at vejlede folk med hensyn til behandlingen af fisk og före tilsyn med den. I regulativerne vil der være at træffe bestemmelse om, hvorledes omkostningerne skal afholdes.

Endvidere skal vragerkontrollörerne og vragerne være pligtige til, om det forlanges, og det kan forenes med deres övrige virksomhed, at yde deres medvirken ved bedömmelsen af fisk udover de i § 1, stykke 4, nævnte tilfælde, i så fald betales vragernes lönninger, dagpenge og rejseudgifter af den, der har forlangt deres medvirken, med den i henhold til de herom gældende regler fastsatte betaling.

9 Overtrædelse af de i denne lov indeholdte bestemmelser straffes med böder, der tilfalder landskassen.

---

[1]) Som ændret ved ll. nr. 20 af 7. apr. 1952.

Sager i anledning af disse overtrædelser behandles som politisager.

10 Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves lov nr. 71 om vragning af fisk på Færöerne af 23. marts 1932.

Nærværende lov bliver at tage op til revision i lagtingssamlingen 1954—55.

12. jan. — Lögtingslóg nr. 12 um FISKAVRAKING.

1[1]) Allur klippfiskur, ið verður fluttur úr Föroyum, skal, sama til hvat land ella hvönn annan stað í ríkinum, hann verður fluttur, verða mettur og flokkaður av vrakarum undir umsjón av yvirvrakara ella vrakieftirlitsmanni. Somuleiðis skal fiskurin verða vigaður í vektum, sum uppfylla tær treytir, ið landsstýrið harum fyriskipar.

Á sama hátt skal allur fiskur uppskipaður í Föroyum, ið verður seldur sum saltfiskur, verða mettur, flokkaður og vigaður, sama til hvat land ella annan stað í ríkinum, hann verður fluttur.

Yvirvrakari og vrakieftirlitsmenn skulu í báðum teimum förum, sum nevnd eru í 1. og 2. stykki, hava umsjón við, hvussu fiskurin er innskipaður, löddur og viðfarin í útfluttningsskipunum. Fyriskipanir teirra hesum viðvíkjandi eru allir viðkomandi skyldigir at lýða. Hvörjum fiskafarmi skal fylgja váttan yvirvrakara ella vrakieftirlitsmanna, skrivað á farmprógvi.

Allur fiskur skal verða væl saltaður og umrivin seinast 8 dagar aftaná, at hann er dripin. Fiskur, sum er skipaður upp í Föroyum sum saltfiskur, skal, tá ið hann verður uppskipaður, — ifall manning ella reiðari ynskir tað undir vrakieftirliti — verða vigaður á tann hátt, sum nevndur er í 1. stykki. Tó er landsstýrinum heimilt at gera av, at váttan frá vrakara, sum var hjástaddur, tá ið fiskurin varð skipaður uppá land, og sum inniheldur álit vrakarans á góðsku, salting og ætlaðari vekt av fiskafarminum, tá ið hann varð uppskipaður, og í hagreiðing fisksins frammanundan gongur í staðin fyri meting, flokkan og vigan. Er nú fiskurin ikki fullsaltaður (umrivin), tá ið hann verður uppskipaður, gevur vrakarin váttan um hetta, eins og hann í váttanini ásetir, nær ið meting, flokkan og vigan skal vera. Landsstýrið kann gera av, at váttanin, sum nevnd er í 2. punktum, gongur í staðin fyri meting, flokkan og vigan. Framvegis skal allur saltfiskur, sum ikki hevur verið vrakaður áður, verða vrakaður, fyrstu ferð hann verður seldur í Föroyum. Eisini um hesa vraking kann vrakari geva váttan.

Tær váttanir, sum gjördar eru um meting, flokkan og vigan, hava í rættarviðurskiftum alment sannleiksgildi. Tó er ikki lokað fyri mótprógvi.

Loyvt er vrakieftirlitsmanni, tá ið hann fær samtykki frá yvirvrakara, at veita vrakara fulltrú til at starvast í staðin fyri seg sum vrakieftirlitsmaður. Um hetta verður gjöllari fyriskipað í starvsreglugerðini, ið umrödd er í 7. stykki.

Gjöllari reglur um vrakingina og vöruviðgerðina, bæði meðan inn verður skipað og umborð í farmaskipunum, verða settar í starvsreglugerð fyri vrakieftirlitsmenn og vrakarar, sum landsstýrið gevur út.[2])

2 Landsstýrið skipar yvirvrakara, sum hevur í hendi umsjón við allari fiskavraking í Föroyum. Eisini er hann ráðgevari hjá tí almenna í málum viðvíkjandi fiskavraking og -virking. Lön hansara verður ásett í tænastumannalógini.

3 Landsstýrið skipar vrakieftirlitsmenn við tænastustað í hesum stöðum: í Vági, Trongisvági, í Klakksvík, á Skálafirði, í Vestmanna og í Tórshavn. Lön teirra verður ásett í tænastumannalógini.

Tað ber til at broyta talið á vrakieftirlitsmonnum við veiting á fíggjarlógini.

Vrakieftirlitsmenn skulu greiða úr hondum tey störv, ið tilskilað eru í 1. og 8. grein.

Vrakieftirlitsmenn skulu, áðrenn teir verða skipaðir í starvið, hava fingið neyðturvuligan kunnleika um fiskavraking og um, hvussu fiskurin eigur at verða virk-

[1]) Sbr. ll. nr. 20, 27. jan. 1950 og reglug. nr. 39, 1. juni 1951.
[2]) Sbr. starvsreglug. nr. 46, 22. mai 1950.

aður og hagreiddur, annaðhvört við at hava starvað sum fiskavrakari ella á annan hátt.

4 Landsstýrið skipar so nógvar vrakarar, sum törvast, á hvörjum fiskaútfluttningsstað eftir tilmæli yvirvrakarans.

Teir skulu, áðrenn teir taka við starvi, undirskriva trygdarorð, sum landsstýrið fyriskipar, um, at teir vilja fylgja teimum reglum, ið settar verða viðvíkjandi starvi teirra, og ídnir og nærlagdir rökja tær skyldur, sum á teimum hvíla í stöðu teirra.

5 Hvörki yvirvrakari, vrakieftirlitsmenn ella vrakarar mega taka ímóti nakrari samsýning, hvörjari sum er frá teimum, sum vrakað er fyri, frá skipara á farmaskipinum ella öðrum, sum eiga við skipið ella vrakingina at gera, aðrari enn lön teirra, sum ásett er í hesari lóg ella í starvsreglugerð teirra; heldur ikki mega teir verða fíggjarliga heftir av nökrum teirra.

Yvirvrakari ella vrakieftirlitsmenn mega harumframt ikki eiga part í virkjum, sum lata vraka fisk, ella arbeiða hjá ella hava annað samsýnt starv hjá keypmonnum ella öðrum, sum vrakað er fyri. Heldur ikki mega vrakarar sum starvsmenn vera í fastari tænastu hjá nökrum av hesum ella sum íognarar hava við hesi virki at gera.

6 Útreiðslur landskassans til lönir yvirvrakara og vrakieftirlitsmanna, dagpeningur teirra og ferðakostnaður verða sum part goldnar við tað, at í teimum í 1. grein, 1. og 2. stykki, nevndu förum skal hann, sum vrakað er fyri, lata í avgjaldi 20 oyru av hvörjum pakka (50 kg) av klippfiski og 10 oyru av hvörjum 100 kg av saltfiski.[1])

Tá ið serliga ber til, hevur landsstýrið heimild til fyribils at lækka hetta avgjaldið ella sleppa tí.

Landsstýrið setir reglurnar um, hvussu avgjaldið skal rindast.

7 Lön vrakara fyri arbeiði teirra við vraking verður hann at gjalda, ið vrakað er fyri, eftir reglum, sum landsstýrið setir í starvsreglugerð vrakaranna.

Gerst tað neyðugt, verða hesar útreiðslur latnar úr landskassanum frammanundan.

Í hesum reglugerðum skal vera heimilt at gera av, annaðhvört hvör útflytari sær skal greiða hesi avgjöld, ella um tey skulu verða líknað á allar útflytarar.

Verður ósemja teirra millum, sum eiga lut í máli av rokningum vrakaranna eftir hesi lóg, sker sýslumaðurin úr, og er avgerð hansara bindandi.

8 Umframt starv sítt við at vraka klippfisk til útfluttnings og saltfisk skulu vrakieftirlitsmenn vera skyldigir at ferðast um í umdömum sínum til tess at leiðbeina fiskahagreiðingini, hava umsjón við hagreiðingini, og skal yvirvrakarin skipa fyri umferðum teirra. Í starvsreglugerðunum verður avgjört, hvussu kostnaðurin verður at greiða.

Vrakieftirlitsmenn og vrakarar skulu haraftrat, um tað er kravt, og tað ikki bagir starvi teirra annars, vera skyldigir at hjálpa til at döma um fisk eisini í öðrum förum enn nevnd eru í 1. grein, 4. stykki; tá skal hann sum hevur biðið hesa hjálp, gjalda vrakarunum lön teirra, dagpening og ferðakostnað eftir teimum reglum, sum um hetta eru settar.

9 Brot móti reglunum í hesari lóg verða at revsa við sektum, ið leggjast til landskassan.

Sakarmál av hesum brotum verða at viðgera sum lögreglumál.

10 Henda lóg fær gildi beinanvegin. Samstundis fer lóg nr. 71 um fiskavraking í Föroyum frá 23. mars 1932 úr gildi.

Henda lóg verður at endurskoða í tingsetuni 1954—55.

27. jan. — Lagtingslov nr. 20 om SILDEVRAGNING.

1 Al saltsild, herunder krydret saltsild, som udföres fra Færöerne, skal, uanset til hvilket land eller hvilke dele af det övrige kongerige, udförselen sker, af (silde-) vragere under overvragerens eller vragerkontrollörs opsyn, vrages og klassificeres.

[1]) Sum broytt við ll. nr. 20, 7. apr. 1952.

2[1]) Færösk havsild eller anden havsild fanget af færösk skib, må ikke exporteres direkte til fremmed marked fra fangstfeltet, men skal ilandbringes på Færöerne for at vrages og klassificeres som nævnt i § 1.

Landsstyret kan dog for året 1952, hvor særlige forhold taler derfor, meddele dispensation fra bestemmelserne i denne paragraf om, at silden skal ilandbringes på Færöerne, og fra § 1 om, at silden skal underkastes vragning.

3 Tönderne, sum saltsilden exporteres i, skal opfylde de krav, der stilles i de derom af landsstyret givne forskrifter.

4 Saltsilden skal opvejes på vægte, der på samme måde opfylder de krav, der stilles i de derom af landsstyret givne forskrifter.

5 Nærmere regler om sildens behandling under fangst, saltning og indskibning i fragtskibene, såvel som selve vragningen, fastsættes i et af landsstyret udstedt arbejdsregulativ for overvrager vragerkontrollörer og vragere.[2])

6 De, ifölge lagtingslov nr. 12 af 12. januar 1950 om fiskevragning ansatte overvrager og vragerkontrollörer, har pligt til at påtage sig tilsyn med vragning og klassificering ifölge § 1.

Hvis landsstyret finder det nödvendigt med særskilt overvrager og vragerkontrollör, får det bemyndigelse til at ansætte disse. Lönnen fastsættes på finansloven.

7 Landsstyret beskikker efter overvragerens indstilling det fornödne antal sildevragere.

De skal, forinden de begynder deres virksomhed, underskrive en höjtidelig forsikring i en af landsstyret fastsat form om, at de vil rette sig efter de bestemmelser, der træffes angående deres virksomhed, og at de med flid og nidkærhed vil opfylde de pligter, der påhviler dem i deres bestilling.

Så vidt muligt skal fiskevragere ansættes som sildevragere.

8 Vragernes lön for deres arbejde med sildevragning betales af rekvirenten efter regler, der nærmere fastsættes i det af landsstyret udfærdigede arbejdsregulativ for vragere; om fornödent udredes de pågældende omkostninger forskudsvis af landskassen. For sådanne udlæg har landskassen udpantningsret.

9 Til delvis dækning af landskassens udgifter til overvragerens og vragerkontrollörernes lönninger, dagpenge og rejseudgifter vil der i de i § 1 ommeldte tilfælde af rekvirenten være at erlægge en afgift af 2 öre pr. kg (2 kr. pr. tönde à 100 kg sild). Forskrifter om afgiftens betaling fastsættes af landsstyret.[3])

10 De om den stedfundne vragning, klassificering og opvejning udfærdigede attester har i retslige forhold offentlig troværdighed. Modbevis er dog ikke udelukket.

11 Overtrædelse af de i denne lov indeholdte bestemmelser straffes med böder, der tilfalder landskassen. Sager i anledning af disse overtrædelser behandles som politisager.

27. jan. — Lögtingslóg nr. 20 um SILDAVRAKING.

1 Øll saltsild, herundir kryddrað saltsild, ið verður flutt úr Föroyum, skal, sama til hvat land ella hvönn annan stað í ríkinum hon verður flutt, verða mett og flokkað av (silda-)vrakara undir umsjón av yvirvrakara ella vrakaraeftirlitsmanni.

2[4]) Föroysk havsild ella onnur havsild, veidd av föroyskum skipi, má ikki flytast beinleiðis frá veiðustaðnum til útlendskan marknað, men skal leggjast upp í Föroyum fyri at verða mett og flokkað samsvarandi reglunum í § 1.

Landsstýrið kann tó fyri árið 1952, har serligar umstöður tala fyri tí, gera avvik frá krövunum í hesi grein um, at sildin skal leggjast upp í Föroyum, og í § 1 um, at sildin skal koma undir vraking.

3 Tunnurnar, sum saltsildin verður útflutt í, skulu uppfylla tær treytir, sum landsstýrið harum fyriskipar.

---

[1]) Som ændret ved ll. nr. 41 af 19. aug. 1952.
[2]) Jfr. reglem. nr. 44 af 3. maj 1950 og bek. nr. 55 af 23. aug. 1950.
[3]) Som ændret ved ll. nr. 21 af 7. apr. 1952.
[4]) Sum broytt við ll. nr. 41, 19. aug. 1952.

4 Vektirnar, sum saltsildin verður vegað á, skulu somuleiðis uppfylla tær treytir, sum landsstýrið harum fyrikipar.

5 Gjöllari reglur um viðgerðina, meðan sildin verður veidd, saltað og innskipað í fluttningsskipið, eins og hvussu sjálv metingin skal fara fram, verða av landsstýrinum settar í starvsreglugerð fyri yvirvrakaran, vrakaraeftirlitsmenn og vrakarar.[1])

6 Teir, sambært lögtingslóg nr. 12, 12. januar 1950, um fiskavraking settu yvirvrakari og vrakaraeftirlitsmenn, hava skyldu til at átaka sær umsjón við metan og flokkan sambært § 1.

Um landsstýrið heldur tað vera neyðugt at seta serstakan yvirvrakara og vrakaraeftirlitsmann, fær tað heimild at seta hesar. Lönin verður ásett á fíggjarlógini.

7 Landsstýrið skipar eftir tilmæli yvirvrakarans so mangar sildavrakarar sum törvast.

Teir skulu, áðrenn teir taka við starvið, undirskriva trygdarorð, sum landsstýrið fyriskipar um, at teir vilja fylgja teimum reglum, ið settar verða viðvíkjandi starvi teirra, og ídnir og nærlagdir rökja tær skyldur, sum á teimum hvíla í starvi teirra.

So vítt gjörligt verða fiskavrakararnir at seta í starvið sum sildavrakarar.

8 Lön vrakara fyri arbeiði teirra við sildavraking verður hann at gjalda, ið vrakað er fyri, eftir reglum, sum landsstýrið setir í starvsreglugerð vrakaranna; og gerst tað neyðugt, verða hesar útreiðslur fyribils latnar úr landskassanum. Fyri slíkar útreiðslur hevur landskassin útpantningsrætt.

9 Útreiðslur landskassans til lönir yvirvrakara og vrakaraeftirlitsmanna, dagpeningur teirra og ferðakostnaður verða sum part goldnar við tað, at hann, sum vrakað er fyri letur í avgjaldi 2 oyru pr. kg (2 kr. pr. tunu á 100 kg sild). Landsstýrið setir reglurnar, hvussu avgjaldið skal rindast.[2])

10 Tær váttanir, sum gjördar eru um meting og flokkan og vegan, hava í rættarviðurskiftum alment sannleiksgildi. Tó er ikki lokað fyri mótprógvi.

11 Brot móti reglunum í hesari lóg verða revsað við sektum, ið leggjast til landskassan. Sakarmál av hesum brotum verða at viðgera sum lögreglumál.

7. febr. — Lagtingslov nr. 21 om midlertidigt tillæg til hjem, i hvilke personer i henhold til kundgörelse nr. 31 af 1. okt. 1940 er anbragt i KONTROLLERET FAMILIEPLEJE.

1 Fra 1. april 1949 at regne og indtil videre tildeles der den, hos hvem en person er anbragt i kontrolleret familiepleje i medfør af de herom gældende regler, et tillæg, der bringer den samlede årlige betaling, inclusive dyrtidstillæg, for hver person, der således er anbragt, op på

600 kr. for personer under 18 år og

1200 kr. for personer over 18 år.

2 Merudgifterne i henhold til denne lagtingslov afholdes af landskassen.

7. febr. — Lögtingslóg nr. 21 um fyribils uppískoyti til heim, hagar persónar sambært kunngerð nr. 13 av 1. oktober 1940 eru settir í HEIMARØKT UNDIR EFTIRLITI.

1 Frá 1. apríl 1949 og framefter fær hann, hjá hvörjum persónur er settur í heimarökt undir eftirliti eftir galdandi reglum, eitt uppískoyti, ið hækkar tað samlaða ársgjaldið við dýrtíðarviðbótini fyri hvönn persónin, hann hevur í heimarökt, uppá

600 kr. fyri persónar undir 18 ár, og

1200 kr. fyri persónar yvir 18 ár.

2 Meirkostnaðurin sambært hesa lögtingslóg rindar landskassin.

---

[1]) Sbr. starvsreglug. nr. 44, 3. mai 1950 og kunng. nr. 55, 23. aug. 1950.

[2]) Sum broytt við ll. nr. 21, 7. apr. 1952.

10. febr. — RÆÐI LANDSSTÝRISINS YVIR KOMMUNUNUM. (Lögtingssamtykt.)

Álit. Kommunala nevndin hevur ... málið um töku av lendi til havnaverk ... Loyvi til hesa ekspropriatión skal sóknarstýrið hava smbr. pr. 27 í lóg nr. 30, dagsett 28. februar 1872. Landsstýrið hevur ... givið sóknarstýrinum loyvi at taka ein part av tí öki, teir hava biðið um, men ... teir halda tað vera ovlítið. Lögtingið hevði fyrr hægsta umsitingarvald yvir sóknarkommununum í tílíkum málum, men smbr. pr. 5 í lögtingslóg nr. 1, 13. mei 1948, stendur landsstýrið til svars fyri umsitingini av sermálum, herundir ekspropriatión til serstök endamál. Nevndin má halda, at tað ræði, ið lögtingið fyrr hevði sum yvirkommunalráð, sambært nýggju stýrisskipanini, er farið yvir til landsstýrið til avgerðar og heldur tí, at landsstýrisins avgerð í hesum máli má verða avgerandi ... Uppskot: Lögtingið ásannar, at landsstýrið hevur endaliga avgerð í hesum máli.

11. febr. — Lagtingslov nr. 23 om INDFØRSELSAFGIFTER m. v. (som denne er ændret ved lagtingslovene nr. 58 af 7/9 1950, 66 af 6/10 1950, 11 af 6/3 1951 og 71 af 18/12 1951).

1			
DRIKKEVARER			*Afgift*
VIN			*kr.*
Lbnr.			
1.	Æblecider, der indeholder höjst 9 rumprocent alkohol	1 liter	0,35
2.	Mousserende vine (champagne)	1 liter	8,00
3.	Bordvine (rödvine og hvidvine)	1 liter	2,00
4.	Anden vin	1 liter	6,00
	SPIRITUOSA OG SPRIT		
	Brændevin og akvavit		
5.	af 50 rumprocent og derunder	1 liter	14,00
6.	over 50 rumprocent, men ikke over 70 rumprocent	1 liter	20,00
7.	over 70 rumprocent	1 liter	28,00
	Andre varer undtagen fuldstændig denatureret spiritus		
8.	af 50 rumprocent og derunder	1 liter	24,00
9.	over 50 rumprocent, men ikke over 70 rumprocent	1 liter	28,00
10.	over 70 rumprocent	1 liter	40,00

Anm. 1: Likörer henhörer under lbn. nr. 9.

Anm. 2: Sprit, der indföres til apoteker til brug ved tilberedelsen af medicinalvarer, kan indgå til en afgift af 35 öre pr. liter, mod at apotekeren ved hver indførsel afgiver skriftlig erklæring på tro og love om, at det pågældende parti sprit udelukkende vil blive anvendt i nævnte öjemed. Hvis sådan sprit denatureres af apotekeren til hospitalsprit efter nærmere af landsstyret fastsatte regler, vil der kunne ske tilbagebetaling af den erlagte afgift.

Sprit, der udleveres til påfyldning af skibskompasser, kan indgå til en afgift af 35 öre pr. liter efter nærmere af landsstyret fastsatte regler.

Ufuldstændig denatureret spiritus, der indföres af apoteker, kan efter nærmere af landsstyret foreskrevne regler indgå afgiftsfri.

	ØL		
11.	Øl, der indföres fra det övrige kongerige og er af den art, at		

det ikke er højere beskattet, end öl af den i lov nr. 111. af 1. april 1922, § 2, jfr. lov nr. 221 af 1. maj 1923, § 1, omhandlede skatteklasse II ... ... 1 liter 0,10

12. Andet ... ... 1 liter 0,80

MINERALVAND M. M.

13. Mineralvand, limonade, citronvand o. desl. samt andre alkoholfri drikkevarer (d. v. s. med et indhold af höjst 2,5 rumprocent alkohol), fremstillet af frugtsaft ... ... 1 liter 0,40

FODTØJ

14. Fodtöj, undtagen gummifodtöj, stoffodtöj med gummisål og træsko ... ... af værdien 10 %

FRUGTER

15. Törrede, spiselige frugter ... ... 1 kg 0,05

16. Nödder og mandler samt abrikos- og ferskenkerner ... ... 1 kg 0,20

GALANTERI- OG BIJOUTERIVARER SAMT NIPSSAGER

17. Galanteri- og bijouterivarer samt nipssager, herunder såvel ægte som uægte smykker, perler, armbånd, broscher, kravebrystknapper, manchetknapper, ringe, slipsnåle, hals- og urkæder, hårspænder, nakkekamme, nåle o. lign. pyntegenstande. Alle slags lamper, lysekroner, kandelabre, lampetter, lysestager, ampler, lygter, lysstof- og neonrör, standerlamper, klaverlamper, skrivebords-,natbords- og andre bordlamper samt dele hertil, lampekupler og lampeskærme, alt såvel i færdig som i ufærdig stand. Skrivetöjer, brevpressere, papirknive, signeter, askebægre, tobaksæsker og andet udstyr til skrive- og rygeborde. Bordopsatser, vaser, bonbonnierer, nipsgenstande, statuetter, figurer, platter, relieffer og andre dekorationsgenstande. Julepynt. Hårbörster, klædebörster o. desl. Pudderkvaste og pudderdåser, dametasker, manicuregenstande, kamme og spejle m. v. Afgiften angår alle under dette lbnr. anförte varer uanset stoffets art, dog undtagen kunstige tænder og brillestel ... ... af værdien 50 %.

GLASVARER

18. Glasvarer, undtagen flasker, lampeglas, glödelamper, brilleglas og ufolieret glas i tavler eller ruder af værdien 15 %
Anm.: Glasvarer til fotografisk brug se lbn. 21 og 22 .

GUMMI

19. Dæk samt ringe og slanger til automobiler, motorcykler og cykler ... ... af værdien 10 %

INSTRUMENTER SAMT RADIOMODTAGERE M. V.

20. Klaviaturinstrumenter, radiomodtagerapparater og andre musikinstrumenter samt dele til sådanne. Plader til mekaniske musikinstrumenter. Grammofoner, fonografer og lign. instrumenter samt dele og tilbehör dertil, herunder stifter og indspillede eller uindspillede plader og valser ... ... af værdien 20 %
Anm.: Flygler og klaverer henföres under foranstående löbe nr., selv om de ved indförsel mangler enkelte bestanddele, såsom klaviaturer eller mekanik og deslige.

Endvidere henföres herunder færdige rygge eller opbygninger (med eller uden strenge) til pianoer og flygler samt færdige harmoniumsmekanikker (bælg med påsiddende vindbrædt, tonebord og klaviatur).

FOTOGRAFIREKVISITTER,
herunder fotografiapparater og dele hertil, films, plader, lysfölsomt papir m. v.:

21.	Fotografiske glasplader	1 kg	0,30
22.	Andre varer	af værdien	20 %

LER-, FAJANCE- OG PORCELÆNSVARER,
undtagen rör, mursten, tagsten, fliser o. desl.

23.	Badekar, vaskekummer, klosetskåle, urinaler o. lign.	1 kg	0,10
24.	Andre varer	af værdien	15 %

KAFFE- OG KAFFESURROGATER

25.	Rå kaffe	1 kg	0,80
26.	Brændt kaffe, såvel umalet som malet, og kaffeekstrakt	1 kg	1,00
27.	Cikorie og alle andre brændte kaffesurrogater	1 kg	0,70

Anm.: Blandinger af kaffesurrogater og brændt kaffe henföres under lbn. 26.

KAKAO
Kakao, såvel kakaobönner, kakaoskaller og kakaosmör som kakaomel (kakaopulver) og kakaomasse i blokke eller deslige:

28.	Uden indhold af sukker	1 kg	1,00
29.	med indhold af sukker	1 kg	1,00

KORN OG KORNVARER M. V.

30.	Kartoffelmel, -stivelse og -sago	1 kg	0,05
31.	Ris og sago (gryn, mel og stivelse)	1 kg	0,05

KRUDT
og lignende eksplosive stoffer, såsom skydebomuld, dynamit, nitroglycerin m. m., samt fyrværkerigenstande, knaldhætter, patronhylstre med knaldsats og deslige fabrikater deraf, minetråd, friktionssvamp, friktionslys og alle slags friktionstændstikker:

32.	Fyrværkerigenstande	af værdien	50 %
33.	Andre varer	af værdien	10 %

KRYDDERIER

34.	Alle slags	1 kg	1,00

35. LEGETØJ og selskabsspil samt dele til sådanne varer ... ... af værdien 50 %

MANUFAKTURVARER

36.	Gulvtæpper og Gulvtæppetöjer	af værdien	20 %
37.	Garn og tråd med undtagelse af sutursilke, fiskesnöre, tovværk og sejlgarn.		
a.	natur- eller kunstsilke uanset silkens mængde, når denne blot påvirker varens udseende	af værdien	30 %
b.	ellers	af værdien	15 %

Anm.: Spindestoffer af natursilke og kunstsilke afgiftsberigtiges som garn. Andre spindestoffer er afgiftsfrie.

38. LINOLEUM OG VOKSDUG ... ... af værdien 10 %

39. Strömper og Sokker, når de helt eller delvis består af natur- eller kunstsilke, undtagen 1) elastikströmper og 2) strömper og sokker af uld eller vegetabilske stoffer med ibroderede eller stukne forsiringer af kunstsilke, når silken höjst udgör 6 % af stoffets vægt ... ... af værdien 30 %

40. Alle andre manufakturvarer, herunder metervarer, tricotage og klædningsstykker m. v., uanset materialets art, med undtagelse af gummiklæder, filt, imprægneret med tjærestoffer, f. eks. til skibsforhudning og tagbeklædning, isoleringsfilt eller lignende, fiskenet og færdige fiskegarn, hessian, sække, sejl- og presenningsdug, grimer og gjorder, tvist og tvistaffald samt vat.

a. af natur- eller kunstsilke uanset silkens mængde, når denne blot påvirker varens udseende ... ... af værdien 30 %

b. ellers ... ... af værdien 15 %

Anm. 1: Varer, der består af plastik eller andre kunststoffer, afgiftsberigtiges som manufakturvarer. Det er ikke en betingelse herfor, at varen er strikket eller vævet.

Anm. 2: Såfremt der indföres manufakturvarer, og det ikke tydeligt fremgår af fakturaen, om varen består af silke eller ej, vil den være at fortolde som silkevarer.

METALVARER

41. Arbejder af guld, sölv og platin samt arbejder af jern, stål og andre metaller, når de er forgyldte, forsölvede eller pletterede med ædle metaller, dog undtagen brillestel ... ... af værdien 50 %

PAPIR

42. Tapeter, tapetborter o. lign. samt tapetpapir ... ... af værdien 15 %

43. Spillekort ... ... 1 spil 2,00

Anm.: Cigaretpapir se nr. 65.

Papirvarer til fotografisk brug se nr. 21 og 22.

PARFUMER

og kosmetiske artikler, herunder toiletmidler til hud-, hår- og mundpleje samt al slags sæbe til toiletbrug såvel flydende som i håndstykker:

44. Sæbe og tandpasta eller pulver ... ... af værdien 15 %

45. Andet ... ... af værdien 60 %

SKIBE, BÅDE OG FARTØJER

46. Lystfartöjer, der er bestemt til at fremdrives ved sejl eller maskinkraft, samt kanoer, kajakker, kaproningsbåde og lignende rofartöjer til sportsbrug ... ... af værdien 15 %

SKIND OG HUDER

47. Alt bundtmagerarbejde samt arbejder af læder og skind, undtagen seletöj for så vidt ikke særskilt tariferet ... ... af værdien 50 %

SPISEVARER

48. Fiskekonserves, undtagen hummer, krabber, krebs og rejer ... 1 kg 0,20

48. a. flöde og kondenseret mælk, også i pulverform og under hermetisk lukke ... ... 1 kg 0,30

48. b.	al anden konserves	1 kg	1,00
	Anm.: Til hermetisk lukkede spisevarer henregnes også konserverede spisevarer, som indföres i flasker, glas krukker etc. til detailsalg.		
48. c.	Kager, kiks, vafler og deslige, undtagen usödede skibskiks ...	af værdien	15 %
49.	Chocolade og chocoladevarer, konsumis, lakridsvarer samt sukkervarer, såsom karameller, bon-bons, marcipan, bolcher o. lign.	1 kg	4,00
50.	Sukker	1 kg	0,05
51.	Te	1 kg	0,70
	TOBAK OG TOBAKSVARER		
	Cigarer til en indköbspris af:		
52.	15 öre pr. stk. eller derunder	100 stk.	10,00
53.	over 15 öre, men ikke over 30 öre pr. stk.	100 stk.	20,00
54.	over 30 öre, men ikke over 50 öre pr. stk.	100 stk.	30,00
55.	over 50 öre, men ikke over 75 öre pr. stk.	100 stk.	40,00
55. a.	over 75 öre pr. stk.	100 stk.	50,00
56.	Cigarillos	100 stk.	10,00
	Anm.: Sondringen mellem cigarer og cigarillos ved afgiftsberigtigelsen sker alene på grundlag af vægten, således at varer ,der ikke vejer over 350 gr. pr. 100 stk. afgiftsberigtiges som cigarillos, medens varer, der vejer over 350 gr. pr. 100 stk., afgiftsberigtiges som cigarer.		
	Cigaretter til en indköbspris af:		
57.	2,75 kr. pr. 100 stk. eller derunder	100 stk.	10,00
58.	over 2,75 kr., men ikke over 4,00 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	12,00
59.	over 4,00 kr., men ikke over 6,00 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	14,00
60.	over 6,00 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	16,00
	Rögtobak til en indköbspris af:		
61.	3,00 kr. pr. kg eller derunder	1 kg	2,00
62.	over 3,00 kr. pr. kg, men ikke over 6,00 kr pr. kg	1 kg	6,00
63.	over 6,00 kr. pr. kg	1 kg	9,00
64.	skråtobak og snustobak	1 kg	6,00
65.	cigaretpapir	1 stk.	0,01
	URE		
66.	Ure samt urkasser og dele til ure, undtagen tårnure og dele hertil	af værdien	15 %
	VOGNE OG ANDRE BEFORDRINGSMIDLER SAMT VOGNMAGERARBEJDE		
	Automobiler og motorcykler samt dele og tilbehör til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slanger:		
67.	Motorcykler og automobiler, bortset fra lastvogne	af værdien	30 %
68.	Andre varer	af værdien	10 %
69.	Cykler samt dele og tilbehör til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slanger	af værdien	15 %
	MØBLER		
70.	Möbler og möbeldele, herunder butiksudstyr	af værdien	15 %
	FARVESTOFFER M. M.		
71.	Guld-, sölv-, bronze- og aluminiumspulver, pastelfarver, farvelader, alle farver (undtagen trykkerfarve) i detailsalgspak-		

ninger, herunder farver formede som tabletter, kugler o. lign., samt formede stykker til farvelader og deslige. Alle fernisser og politur samt med alkohol eller æter tilberedte farver (herunder zaponlak). Alle med olie, fernis, alkohol el. lign. tilberedte malervarer (herunder bonemasse og deslige) samt på anden måde fremstillede dejgfarver. Tegnekridt og tegnekul, almindelige blyanter og farvestifter samt tusch. Kalkerpapir og farvebånd. Blank- og anden lædersværte i pakninger af ikke over 1 kg brutto.

Al trykkerfarve undtagen sort ... ... af værdien 5 %

2 Fritaget for indförselsafgift er alle andre varer end de under § 1 henhörende samt nedennævnte varer, selvom de efter deres beskaffenhed henhörer under § 1:

a. Rejsegods, d. e. klædningsstykker og andre rejsefornödenheder, som rejsende medförer, forsåvidt de med hensyn til mængde og beskaffenhed af den opkrævende myndighed skönnes at blive indfört til den rejsendes eget brug under rejsen. De fornödne kontrolforanstaltninger fastsættes af landsstyret, der endvidere har bemyndigelse til at tillade fri indførsel af småting, som medbringes af rejsende og for hvilke afgifterne udgör ubetydelige beløb.

b. Flyttegods, forsåvidt ejeren har været bosat i det övrige rige eller udlandet mindst 1 år, når de pågældende genstande bærer spor af at være brugte, og når de indföres for deres regning og til brug for dem, der allerede har afbenyttet samme. Herom afgives erklæring på tro og love.

c. Klædningsstykker og rejsegods, der har tilhört her hjemmehörende, som er döde uden for toldområdet, forsåvidt genstandene af den afgiftsopkrævende myndighed skönnes at være brugte.

d. Instrumenter m. v., som rejsende kunstnere benytter til udövelse af deres kunst, når sådanne genstande af den afgiftsopkrævende myndighed skönnes at være brugte.

e. Modeller og pröver af iövrigt afgiftspligtige varer, når de skönnes ikke at være tjenlige til andet brug.

f. Kunstværker, oldsager og deslige til offentlige samlinger eller andet offentligt brug.

3 Landsstyret bemyndiges til at tilstå afgiftsfri indførsel under kontrol:

a. af skibs- og luftfartöjers fornödenheder under disses ophold ved Færöerne.

b. af brugte sager, der indföres som gaver eller arv til uformuende, og tillige af andre sager, der indföres som gaver til brug for velgörende stiftelser eller for institutioner og lignende. Endvidere af brudeudstyrsgenstande, forsåvidt de er bestemt for personer, der har været bosat i udlandet mindst 2 år, og som på grund af giftermål med en i toldterritoriet bosat person flytter her til landet. Undtaget fra sådan afgiftsfrihed er spise- og drikkevarer, uforarbejdet garn og manufakturvarer såvel som andre til videre forarbejdning bestemte frembringelser samt alle slags råstoffer.

c. af sager, der indgår til reparation, vask, midlertidig anvendelse og lign. og genudföres, ligesom af sager, der efter i samme öjemed at have været udfört kommer tilbage til Færöerne.

d. af varer, som bliver ödelagt, inden afgiften er betalt.

e. af varer, som efter at være udfört fra Færöerne föres tilbage dertil.

f. af indenlandske eller fremmede berigtigede varer, der ved förselen fra et sted i toldområdet til et andet har passeret fremmed sted, eller som, efter at være udfört herfra, föres tilbage, fordi de ikke har fundet afsætning eller af anden årsag, og

g. af motorköretöjer og luftfartöjer, der tilhörer danske eller udlændinge og af disse midlertidigt indföres hertil, når de pågældende befordringsmidler ikke under opholdet her anvendes til transport mod betaling mellem indenlandske steder.

4 Af genstande, der er sammensat af forskellige bestanddele og i denne sammensætning ikke henhörer under nogen af tariffens satser, betales afgift efter satsen for

den bestanddel, der efter den opkrævende myndigheds skön giver genstanden dens karakter, selvom denne bestanddel ikke kan siges at være hovedbestanddelen.

5 En vares afgiftspligtige mængde vil kunne ansættes efter fakturaens eller emballagens udvisende eller efter den gængse handelsmæssige störrelsesangivelse.

En vares afgiftspligtige værdi er fakturaprisen med fradrag af eventuel rabat og uden tillæg af indförselsafgift efter nærværende lov, fragt, forsikring eller andre udgifter ved varens forsendelse.

Kan varens rigtige mængde eller værdi ikke godtgöres som foran nævnt, fastsættes mængden eller værdien af den opkrævende myndighed.

Omregning fra fremmed til færösk mönt sker efter kursen på den dag, varerne afgiftsberigtiges.

6 Indförselsafgiften forfalder til betaling, så snart varen er oplosset på Færöerne, eller — forsåvidt oplosning ikke sker, og det ikke drejer sig om varer, som direkte skal befordres videre med samme skib — når varerne er ankommet til öerne.

Har modtageren ikke forinden udleveringen erholdt den afgiftsopkrævende myndigheds kvittering for afgiftens berigtigelse, er han pligtig inden 3 dage, efter at varerne er kommet ham i hænde, at göre anmeldelse herom til den opkrævende myndighed og samtidig at berigtige afgiften, hvis dette ikke er sket.

Varer, der er afgiftspligtige efter § 1, må kun oplosses i Thorshavn, på pladser, hvor sysselmændene og sognefogden bor, eller på andre pladser, som landsstyret bestemmer.

7 Afgiftspligtige varer må ikke udleveres, forinden afgiften er betalt. Sker dette, er skibets förer, henholdsvis skibsekspeditören, ansvarlig for afgiftens betaling.

8 Betalt indförelsafgift betales i reglen ikke tilbage, selvom varerne senere udföres. Dog skal landsstyret kunne indrömme den betalte indförselsafgift tilbagebetalt af genstande, som udföres, når omstændighederne efter anstillet undersögelse i det enkelte tilfælde findes at tale derfor.

Landsstyret er bemyndiget til at yde skibsværfter en til indförselsafgiften svarende godtgörelse for de til nybygninger af skibe, både og fartöjer anvendte afgiftspligtige materialer samt, tilbagebetaling af de erlagte indförselsafgifter af materialer m. v. der er anvendt ved reparation eller ombygning af skibe, både og fartöjer.

KAP. II. FREMSTILLINGSAFGIFTER

9 Det er forbudt på Færöerne at fremstille de i § 1 nr. 1—10 og 27 nævnte afgiftspligtige varer samt at fremstille öl, der indeholder $2^1/_4$ vægtprocent alkohol eller derover.

10 Ved erhvervsmæssig fremstilling på Færöerne af öl, der ikke omfattes af bestemmelsen i § 9, samt af de i § 1 nr. 13, 50, 53—65 omhandlede varer svares följende afgifter:

a.	Öl	1 liter	0,20 kr.
b.	Mineralvand, limonade, citronvand o. dsl. samt andre alkoholfri drikkevarer (d. v. s. med et indhold af höjst 2,5 rumprocent alkohol), fremstillet af frugtsaft	1 liter	0,20 kr.
c.	Chocolade og chocoladevarer, konsum-is, lakridsvarer samt sukkervarer, såsom karameller, bonbons, marcipan, bolcher o. lign.	1 kg	3,00 kr.
	TOBAK OG TOBAKSVARER:		
	Cigarer, hvis pris ved salg fra producent uden tillæg af afgift efter nærværende lov er:		
d.	15 öre pr. stk. eller derunder	100 stk.	10,00 kr.
e.	over 15 öre, men ikke over 30 öre pr. stk.	100 stk.	20,00 kr.
f.	over 30 öre, men ikke over 50 öre pr. stk.	100 stk.	30,00 kr.

g.	over 50 öre pr. stk.	100 stk.	40,00 kr.
h.	Cigarillos	100 stk.	10,00 kr.
	Cigaretter, hvis pris ved salg fra producent uden tillæg af afgift efter nærværende lov er:		
i.	2 kr. pr. 100 stk. eller derunder	100 stk.	8,00 kr.
k.	over 2 kr., men ikke over 4 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	10,00 kr.
l.	over 4 kr., men ikke over 6 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	12,00 kr.
m.	over 6 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	14,00 kr.
	Rögtobak, hvis pris ved salg fra producent uden tillæg af afgift efter nærværende lov er:		
n.	3 kr. pr. kg eller derunder	1 kg	1,50 kr.
o.	over 3 kr., men ikke over 6 kr. pr. kg	1 kg	4,00 kr.
p.	over 6 kr. pr. kg.	1 kg	7,00 kr.
	Skråtobak m. m.		
r.	Skråtobak og snustobak	1 kg	4,00 kr.

11 For erhvervsmæssig fremstilling på Færöerne af andre varer end de foran nævnte kan landsstyret fastsætte afgift som for indförte varer.

12 Erhvervsmæssig fremstilling af de i nærværende kapitel omhandlede varer er kun tilladt efter forudgående anmeldelse til Færöernes Oppebörselskontor.

13[1]) De i nærværende kapitel omhandlede afgifter forfalder til betaling månedsvis bagud. Modtager af afgiftspligtig postpakke erlægger en ekstra afgift på 60 öre for hver pakke. Denne ekstraafgift er arbejdspenge, der tilfalder postvæsenet.

14 Landsstyret bemyndiges til

at indrömme tilbagebetaling af de erlagte fremstillingsafgifter, når varerne udföres fra Færöerne,

at nedsætte afgifterne for varer af de i §10 omhandlede arter og

at yde fradrag i afgifterne for varer, til hvis fremstilling er anvendt afgiftspligtige råstoffer.

KAP. III. FÆLLES BESTEMMELSER.

15 De i nærværende lov omhandlede indförsels- og fremstillingsafgifter opkræves efter landsstyrets bestemmelse og med bistand af politiet og postvæsenet.

16 Er afgiften ikke betalt senest 2 måneder efter forfaldsdag, kan den opkrævende myndighed i fornödent omfang sælge varerne for modtagerens risiko ved offentlig auktion til dækning af afgiften m. v. Drejer det sig om varer, der efter lovgivningen ikke må sælges på Færöerne, skal den, der opbevarer forsendelsen, snarest muligt efter udlöbet af 2-måneders fristen foranledige varerne genudfört fra Færöerne.

17 Forfaldne afgifter kan inddrives ved udpantning.

18 Betales forfaldne fremstillingsafgifter ikke rettidigt, kan i gentagelsestilfælde den opkrævende myndighed forbyde den pågældende at fortsætte med fremstilling af afgiftspligtige varer, forinden de allerede forfaldne afgifter er betalt, og passende sikkerhed for fremtidige afgifter er stillet.

19 Landsstyret fastsætter de nærmere bestemmelser om afgifternes opkrævning og de fornödne kontrolbestemmelser. Endvidere kan landsstyret fastsætte regler for varers forsendelse og ekspedition til Færöerne fra det övrige rige.

20 Indsmugling eller forsög på indsmugling af de i nærværende lov nævnte varer medförer — foruden i alle tilfælde konfiskation af varerne og disses emballager — tillige under skærpende omstændigheder konfiskation af det eller de befordringsmidler med tilbehör, som er anvendt i nævnte öjemed, eller som efter sket indsmugling anvendes til videre befordring af varerne her i landet. Undtaget fra konfiskation er dog fartöjer på 30 tons netto eller derover. Det kræves ikke som betingelse for sådan konfiskation, at ejeren af det pågældende befordringsmiddel er overbevist om kendskab

[1]) Som ændret ved ll. nr. 66 af 6. okt. 1950.

til det öjemed, befordringsmidlet er anvendt til, men det er tilstrækkeligt, at omstændighederne peger imod ham. I tilfælde, hvor forskyldt konfiskation af en eller anden grund ikke kan ske, tilsvares konfiskationsværdien. Ethvert befordringsmiddel hæfter derhos i alle tilfælde ikke alene for de af ejeren, men også for de af förer, mandskab, chaufför, kusk eller lignende forskyldte böder m. v.

Findes ingen ejermand til de i skibet forstukne varer af den i nærværende lov omhandlede art, hæfter skibet i alle tilfælde for böden.

Med böder indtil 20.000,00 kr. eller fængsel (jfr. alm. borgerlig straffelov § 23) straffes hovedmænd og medhjælpere ved fuldbyrdet eller forsögt indsmugling af varer af den i nærværende lov omhandlede art. Med samme straf anses personer, som medvirker ved varernes salg her i landet eller selv köber dem, uagtet de er vidende eller har formodning om eller dog efter omstændighederne, således navnlig under hensyn til varernes pris, burde have formodning om, at varerne er indsmuglede, hvorhos varerne eller deres konfiskationsværdi tilsvares. I gentagelsestilfælde kan, forudsat at den tidligere sag er afgjort ved domstolene, tvangsarbejde indtil 2 år anvendes, hvorhos pågældende, såfremt han idömmes frihedsstraf, og forseelsen står i forbindelse med en af ham udövet næringsvirksomhed, kan frakendes retten til i et ved dommen nærmere fastsat tidsrum at drive den pågældende næring og eventuelt anden næring af beslægtet art. Nævnte tidsrum regnes fra den dag, da straffen er udstået eller endelig bortfalden i henhold til benådning. Er nævnte ret frakendt domfældte for længere tid end 3 år, kan landsstyret efter forhandling med politimesteren (landfogeden) gengive ham den frakendte ret.

Træffes et fartöj på under 120 tons netto indenfor territorialgrænsen indehavende varer ombord af den i nærværende lov omhandlede art og til et afgiftsbeløb af mindst 200,00 kr., anses forsög på indsmugling at foreligge, medmindre der kan skabes overvejende sandsynlighed for, at fartöjet ikke sejler i smugleröjemed.

Anden overtrædelse af nærværende lov og de i medför af loven fastsatte regler eller forsög herpå straffes med böde, hæfte eller fængsel.

Böderne tilfalder landskassen.

For brud på toldvæsenets lås og segl er den ansvarlig, i hvis varetægt låsen og seglet har været betroet, medmindre denne beviser, at brudet ikke skyldes ham, samt at han har truffet sådanne rimelige foranstaltninger, som normalt ville hindre brudet.

Ved kontrollen med ind- og udförselen af varer, penge m. m. er toldvæsenet berettiget til at foretage eftersyn af personer, som indrejser her til landet, eller udrejser herfra eller som på tilsvarende måde, såsom under toldvæsenets indklarering af skibe eller ved passagen til og fra skib, er undergivet toldvæsenets opsyn. Medmindre undersögelsen begrænses til den ydre beklædning, må eftersyn på personer kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medförer varer eller penge m. m. skjult på sin person. Om toldvæsenets adgang til at kræve politiets medvirken ved eftersyn gælder samme regler som for toldvæsenets forretninger iövrigt.

Eftersynet skal ske med störst mulig hensynsfuldhed og må ikke være videregående, end de kontrolmæssige formål nödvendiggör. Ved eftersyn på person kan det kræves, at eftersynet overværes af et af den pågældende person udpeget vidne. Eftersynet må kun udföres og overværes af personer af samme kön som den person, der skal efterses.

21 Böder for overtrædelse af nærværende lov og de i medför af loven fastsatte regler kan ikendes af toldvæsenet, medmindre efter toldvæsenets skön frihedsstraf er forskyldt, eller toldvæsenet iövrigt måtte önske sagen afgjort ved domstolene. Landsstyret kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte eller eftergive de af toldvæsenet pålagte böder. Den, hvem toldvæsenet som ovennævnt har pålagt böde, kan inden 14 dage efter bödepålægget skriftligt begære sagen indbragt for og afgjort af retten.

Dersom en her i landet boende person efter ved tidligere dom at være fundet skyldig for overtrædelse af denne lov eller efter inden retten at have vedtaget böde for

overtrædelse af en af disse bestemmelser påny overtræder bestemmelserne, således at frihedsstraf idömmes, bliver det i dommen at bestemme, at der skal finde bekendtgörelse herom sted. Politiet bekendtgör derefter i det offentlige kundgörelsesblad og i andre udbredte blade en forkortet gengivelse af dommens indhold, således at domfældtes navn og bopæl angives. Udgifterne ved bekendtgörelsen betragtes som hörende til sagens omkostninger.

Böder for overtrædelse af denne lov kan inddrives ved udpantning, ligesom de eventuelt kan göres til genstand for afsoning efter lovgivningens almindelige regler.

22 Denne lov træder straks i kraft.

Samtidig med lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 53 af 15. marts 1939, kundgörelse nr. 2 af 20. januar 1948, lagtingslov nr. 9 af 8. marts 1949 og lagtingslov nr. 22 af 31. marts 1949.

11. febr. — Lögtingslóg nr. 23 um INNFLUTTNINGSGJØLD o. a. (sum broytt við lögtingslógunum nr. 58 av 7/9 1950, 66 av 6/10 1950, 11 av 6/3 1951 og 71 av 18/12 1951).

1

nr.	*DRYKKJUVØRUR* VÍN		*Gjald kr.*
1.	Eplavín, sum í mesta lagi inniheldur 9 rúmprocent alkohol ...	1 litur	0,35
2.	Mousserandi vín (champagne)	1 litur	8,00
3.	Borðvín (reyðvín og hvíttvín)	1 litur	2,00
4.	annað vín	1 litur	6,00
	SPIRITUOSA OG SPRITT		
	Brennivín og akvavit:		
5.	av 50 rúmprosent og undir	1 litur	14,00
6.	yvir 50 rúmprosent, men ikki yvir 70 rúmprosent	1 litur	20,00
7.	yvir 70 rúmprosent	1 litur	28,00
	Aðrar vörur udantikið heilt denaturerað spiritus		
8.	av 50 rúmprosent og undir	1 litur	24,00
9.	yvir 50 rúmprosent, men ikki yvir 70 rúmprosent	1 litur	28,00
10.	yvir 70 rúmprosent	1 litur	40,00

Viðm. 1: Likörar hoyra undir nr. 9.

Viðm. 2: Fyri spritt, ið apotek innflyta til brúks við framleiðslu av medisini, verður goldið 35 oyru pr. litur, móti at apotekarin hvörja ferð skrivliga váttar uppá æru og trúgv, at tann avvarðandi nögdin av spritti bert verður nýtt til omanfyri nevnda endamál. Um apotekarin denaturerar til hospitalsspritt sovorðið spritt — eftir greiniligari reglum, ið landsstýrið ásetur — kann tað rindaða gjaldið verða afturgoldið. Fyri spritt, ið útflýggjað verður til at lata á skipskumpassir„ er gjaldið 35 oyru pr. litur eftir greiniligari reglum, ið landsstýrið ásetur.

Ófullkomið denaturerað spiritus, ið apotek innflyta, kann — eftir greiniligari reglum, ið landsstýrið ásetur — verða innflutt uttan gjald.

	ØL		
11.	Øl, sum verður innflutt frá hinum partinum av kongaríkinum og er sovorðið, at tað verður ikki skattað hægri enn öl, sum er av skattaklassa II, nevndum í lóg nr. 111, 1. apríl		

	1922, § 2, sbr. nr. 221, 1. mai 1923, § 1	1 litur	0,40
12.	Annað	1 litur	0,80
	MINERALVATN V. M.		
13.	Mineralvatn, limonada, citrónvatn o.t. eins og aðrar alkohol-fríar drykkjuvörur (t. v. s. sum innihalda í mesta lagi 2,5 rúmprosent av alkoholi), sum gjörðar eru av fruktsaft	1 litur	0,40
	SKÓTOY		
14.	Skótoy, undantikið gummiskógvar, toyskógvar við gummi-sólum og trætuflur	av virðinum	10%
	FRUKT		
15.	Turkað frukt, ið etandi er	1 kg	0,05
16.	Nötir og mandlur, eisini aprikos- og ferskenkjarnar	1 kg	0,20
	SKREYTVØRUR, BIJOUTERIVØRUR OG NIPSLUTIR		
17.	Skreytvörur, bijouterivörur og nipslutir, herundir bæði ekt-aðir og óektaðir skartgripir, perlur, armbond, brosjur, krag-abróstknappar, mansjetknappar, ringar, slipsnálir, háls- og urketur, hárspennir, nakkakambar, nálir og tílíkar skartlutir. Øll slög av lampum, ljósakrúnum, kande-labrum, lampettum, ljósastattum, amplum, lyktum, ljós- og neonrör, standarlampur, klaverslampur, skriviborðs-, nátt-borðs- og öðrum lampum, eisini borðlampum, og lutir til hesar, lampukuplar og lampuskermar, hetta um tað er í til-gjördum ella lutvís tilgjördum líki. Útbúnaður til skrivar- og roykiborð. Borðprýði, vasar, bonbonnierir, nipslutir, statuettir figurar, plattur, relieffir og aðrir skreytlutir. Jóla-pynt, hárbustir, klæðibustir o. t. Puddirkvastar, damutask-ur, hondröktarvörur, kambar, spegl og annað. Innfluttn-ingsgjaldið viðvíkir öllum í hesum greinnr. nevndu lutum, óansað hvat teir eru virkaðir av, tó undantikið forlornar tenn og brillustengur	av virðinum	50%
	GLASVØRUR		
18.	Glasvörur, uttan flöskur, lampuglös, glöðilampur, brillu-glös og ófolierað glas í talvum ella rútum	av virðinum	15%
	Viðm.: Glasvörur til fotografiska nýtslu er at finna undir nr. 21 og 22.		
	GUMMI		
19.	Dekk, eisini ringar og slangur til bilar, motorsyklur og syklur	av virðinum	10%
	INSTRUMENTIR, RADIOTÓL O. A.		
20.	Nótnaborðsinstrumentir, radiomóttakarar og onnur tónleik-a-instrumentir, eisini serlutir til teirra. Grammofonir, fono-grafir og tílík instrumentir, eisini tiltaks- og leysalutir til teirra, herundir stiftir og innspældar og óinnspældar plátur og valsur	av virðinum	20%
	Viðm.: Um flygil ella klaverir við innflytan vanta einstakar lutir sum nótnaborð, mekanikk o. t., hoyra tey undir hetta		

sama nr., eisini hoyra herundir tilgjördir ryggir ella reisingar (við ella uttan streingjum) til piano ella flygil eins væl og tilgjört harmoniumsmekanikk (bjölgur við bindbretti, ljóma- og nótnaborð).

FOTOGRAFISK TILFAR,
herundir fotografiapparatir og lutir til, films, plátur, ljóskvæmt pappír o. t.

21.	Fotografiskar glasplátur	1 kg	0,30
22.	Aðrar vörur	av virðinum	20%

LEIR-, STEINTOYS- OG POSTALÍNSVØRUR,
undantikið rör, múrsteinar, taksteinar, flísar o. t.

23.	Baðikör, vösk, klosettskálir, »urinalir« o. t.	1 kg	0,10
24.	Aðrar vörur	av virðinum	15%

KAFFI OG KAFFILÍKA

25.	Óbrent kaffi	1 kg	0,80
26.	Brent kaffi, bæði malið og ómalið, eisini kaffiúrdráttur	1 kg	1,00
27.	Sikoria og allir aðrir brendir kaffilíkar	1 kg	0,70

Viðm.: Blendingar av kaffilíka og brendum kaffi hoyrir undir nr. 26.

KAKAO
Kakao, bæði kakaobönir, kakaosköl, kakaosmör eins væl og kakaomjöl (kakaopulvir) og kakao í blokkum ella tílíkt.

28.	Við ongum sukri	1 kg	1,00
29.	Við sukri	1 kg	4,00

KORN OG KORNVØRUR O. A.

30.	Eplamjöl, -stívilsi og -sago	1 kg	0,05
31.	Rís og sago (grýn, mjöl og stívilsi)	1 kg	0,05

KRÚT
og onnur spreingievni, so sum skjótibummull, dynamitt, nitroglycerin v. m., eisini fýrverkarílutir, perlur, patrónhylstir við perlum, minutráður, friktiónssvampar, friktiónsljós, og öll slög av friktiónsfýrstikkum.

32.	Fýrverkarílutir	av virðinum	50%
33.	Aðrar vörur	av virðinum	10%

KRYDDARÍ

34.	Øll slög	1 kg	1,00
35.	Leikutoy og felagsspøl og lutir til slíkar vörur	av virðinum	50%

MANUFAKTURVØRUR

36.	Gólvteppir og gólvteppitoy	av virðinum	20%
37.	Tógv og tráð, við undantökum av sutursilki., fiskisnörir, togverk og seglgarn		
a.	av náttúr- ella kunstsilki líkamikið nögdina av silki, bert tað ávirkar útsjónd vörunar	av virðinum	30%
b.	annars	av virðinum	15%

NB. Spunnir lutir av náttúrsilki og kunstsilki lata toll sum av garni. Aðrir spunnir lutir eru fríir fyri toll.

38. Linoleum og voksdúkur ... ... av virðinum 10%
39. Sokkar og hosur, ið sum heild ella fyri ein part eru gjørd av náttúr- ella kunstsilki, undantikið 1) elastikksokkar og 2) sokkar og hosur av ull ella vegetabilskum evni við uppáseymaðum ella knýttum skreyti av kunstsilki, tá ið silkið í mesta lagi er 6 % av tilfarsvektini ... ... av virðinum 30%
40. Allar aðrar manufakturvørur, harundir meturvørur, trikotasja og klædningsstykkir o. a. burtursæð frá tilfari við hesum undantøkum: gummiklæði, filt tilsett við tjøru, t. d. til skipaforhúðing, taklegging, isoleringsfilt o. t., nótir og liðug fiskagørn, hessian, segl- og presendingsdúkur, grimur og gjørdir, tvistur, tvistburturkast og vatt.
a. av náttúru- ella kunstsilki líkamikið nøgdina av silki, bert tað ávirkar útsjónd vørunar ... ... av virðinum 30%
b. annars ... ... av virðinum 15%
Viðm. 1. Vørur, ið eru gjørdar av plastikk ella øðrum kunsttilfari, verða tollaðar sum manufakturvørur. Tað er eingin treyt, at vøran er bundin ella vovin.
Viðm. 2. Um so er, at manufakturvørur verða fluttar inn, og tað ikki týðuliga sæst av fakturanum, um vøran er úr silki ella ikki, verður hon tollað sum silki.

METALLVØRUR
41. Lutir av gulli, silvuri og platini, eisini lutir av jarni, stáli og øðrum metalli, tá ið teir eru forgyltir, forsilvaðir ella pletteraðir við edilmetalli, tó brillustengur undantiknar ... av virðinum 50%

PAPPÍR
42. Tapetir og tapetbordar o. t., eisini tapetpappír ... ... av virðinum 15%
43. Spælikort ... ... hvørt spælið 2,00
Viðm.: Sigarettpappír hoyrir undir nr. 65. Pappírsvørur til fotografiska nýtslu hoyra undir nr. 21 og 22.

LUKTILSI OG FRÍÐKANARLUTIR,
herundir vørur til hold-, hár og munnrøkt, eisini øll slög av hondsápu, bæði í stykkjum og sum lögur.
44. Sápa, tannpasta ella pulvir ... ... av virðinum 15%
45. Annað ... ... av virðinum 60%

SKIP OG BÁTAR
46. Lystskútur, ætlaðar til segl ella maskinu, eisini kanoir, kajakkir, kappróðrarbátar og aðrir róðrarbátar til ítróttanýtslu ... ... av virðinum 15%

SKINN OG HÚÐIR
47. Alli lutir av loðskinn og vørur gjørdar av leðri og skinn, undantikið selatoy, um tær ikki eru undir øðrum serskildum gjaldi ... ... av virðinum 50%

MATVØRUR
48. Fiskahermetikk, undantikið hummarar, krabbar, krebs og rejer ... ... 1 kg 0,20
48. a. Rómi og niðursoðin mjólk, eisini í pulvuri og undir hermetiskum loki ... ... 1 kg 0,30
48. b. alt annað konserves ... ... 1 kg 1,00

Viðm.: Uppí hermetikk verður roknað niðursoðnar matvörur, ið verða innfluttar í flöskum, glösum, krukkum o. t. til smásölu.

48. c. Kökur, biskuits, vaflur og tílíkt, undantikið ósötaða skipskeks ... ... af værdien 15 %

49. Chocoláta og chocolátuvörur, lakresvörur, eins og etingarísur, sukurvörur sosum karamellur, bonbons, marcipan, bomm o. t. ... ... 1 kg 4,00

50. Sukur ... ... 1 kg 0,05

51. Te ... ... 1 kg 0,70

TUBBAK OG TUBBAKSVØRUR

cigarir til keypspris:

52. 15 oyru hvör ella undir ... ... 100 stk. 10,00

53. yvir 15 oyru, men ikki yvir 30 oyru hvör ... ... 100 stk. 20,00

54. yvir 30 oyru, men ikki yvir 50 oyru hvör ... ... 100 stk. 30,00

55. yvir 50 oyru, men ikki yvir 75 oyru hvör ... ... 100 stk. 40,00

55. a. yvir 75 oyru hvör ... ... 100 stk. 50,00

56. Cigarillos 100 stk. 10,00

Viðm.: Skilt verður ímillum cigarir og cigarillos soleiðis: Tá ið 100 stk. ikki viga yvir 350 gr., verður gjaldið sum fyri cigarillos; men um 100 stk. viga yvir 350 gr., verður gjaldið sum fyri cigarir.

Cigarettir til innkeypspris:

57. 2,75 kr. pr. 100 stk. ella undir ... ... 100 stk. 10,00

58. yvir 2,75 kr., men ikki yvir 4,00 kr. per 100 stk. ... ... 100 stk. 12,00

59. yvir 4 kr., men ikki yvir 6,00 kr. pr. 100 stk. ... ... 100 stk. 14,00

60. yvir 6,00 kr. pr. 100 stk. ... ... 100 stk. 16,00

Roykitubbak til innkeypspris:

61. 3,00 kr. pr. kg ella undir ... ... 1 kg 2,00

62. yvir 3,00 kr., men ikki yvir 6,00 kr. per kg ... ... 1 kg 6,00

63. yvir 6,00 kr. per kg ... ... 1 kg 9,00

64. skrátubbak og snús ... ... 1 kg 6,00

65. cigarettpappír ... ... 1 stk. 0,01

UR

66. Ur og urkassar og leysalutir til ur, undantikin eru tornur og leysalutir til teirra ... ... av virðinum 15%

VAGNAR OG ONNUR AKFØR, EISINI VAGNSMIÐVERK

Bilar og motorsyklur, tiltaks- og leysalutir til teirra uttan gummidekk, -ringar og -slangur

67. Motorsyklur og bilar, tó ikki lastvagnar ... ... av virðinum 30%

68. Aðrar vörur ... ... av virðinum 10%

69. Syklur, eisini tiltaks- og leysalutir til teirra, men ikki gummidekk, -ringar og slangur ... ... av virðinum 15%

MØBLAR

70. Möblar og lutir til möblar, herundir krambúðar-innbúgv ... av virðinum 15%

LITEVNI V. M.

71. Gull-, silvur-, bronze- og aluminiumspulvur, pastellitir, farveladir, allir litir (prentlitir undantikið) í smásölupakkningi, herundir litir, tilevnaðir sum tablettur, kúglur o. l. har

aftrat tilevnaði stykki til farvelade o. l., alt fernis og politur og litir, sum eru tilgjørdir við alkoholi ella eitri (herundir zaponlakk). Allar málingavørur, sum tilgjørdar eru við olju, fernis, alkohol ella líknandi (herundir bonumassi o. l.) og deiggjalitir, sum tilgjørdir eru á annan hátt. Teknikol og teknikrit. Vanligar blýantar og litstiftir og tusch. Kalkerpappír og litbond, skó- og onnur leðursverta í pakkningi, sum ikki er omanfyri 1 kg brutto. Allur prentlitur, undantikið svartur ... ... av virðinum 5%

2 Frítiknar fyri innfluttningsgjald eru allar aðrar vørur enn tær, ið hoyra undir § 1, eins og niðanfyri nevndu vørur, sjálvt um tær annars kundu komið undir § 1:

a. Ferðagóðs, t. v. s. klæðir og aðrir ferðalutir, sum ferðafólk hava í viðføri, tá ið valdið, ið uppkrevur gjøldini, heldur, at nøgd og slag er sovorðið, at ferðamaðurin kann ætlast at hava tað til egnu nýtslu á ferðini. Tann eftirlitsansan, ið tørvur er á, verður settur av landsstýrinum, sum hevur heimild at geva loyvi til frían innfluttning av smátingum, sum ferðafólk hevur við sær, tá ið gjaldið er lítið og einki hevur at týða.

b. Flytigóðs, tá ið eigarmaðurin hevur verið búsettur í hinum partinum av ríkinum ella í útlandinum í minsta lagi 1 ár, tá ið lutirnir bera merki av at vera brúktir, og tá ið teir verða innfluttir fyri rokning teirra og til nýtslu fyri tey, ið brúkt teir hava frammanundan. Um hetta verður latin váttan uppá æru og trúgv.

c. Klædnaplögg og ferðagóðs, ið onkur heimahoyrandi her hevur átt, sum deyður er uttan fyri tolløkið. Tó skal tollvaldið kunna ætla, at lutirnir hava verið brúktir.

d. Instrument o. t., ið ferðandi listafólk nýta í teirra yrki, tá ið tollvaldið kann ætla, at lutirnir hava verið brúktir.

e. Fyrimyndir og sýnislutir av annars gjaldskyldugum vørum, tá ið tað kann ætlast, at tær ikki hóska til annað brúk.

f. Listaverk, forngripir og tílíkt til almenn søvn ella annað alment endamál.

3 Landsstýrið verður heimilað til at veita gjaldfrían innfluttning við eftirliti

a. fyri tað, ið skipum og flogførum tørvar, meðan tey eru stødd í Føroyum,

b. fyri brúktar lutir, ið innfluttir verða sum gávur ella arvur til ómúgvandi, somuleiðis fyri aðrar lutir, ið innfluttir verða sum gávur til góðgerðarfelóg, ella til stovnar og tílíkt. Eisini fyri brúðarútbúning, tá ið tað er persónur, sum í minsta lagi í 2 ár hevur verið búsettur í útlandinum, og sum vegna giftu við persóni í tolløkinum nú flytur higar. Undantiknar fyri tílíkt gjaldfrælsi eru mat- og drykkjuvørur, ótilgjørt tógv og manufakturvørur eins og aðrar vørur, ið ætlaðar eru til víðari viðgerð og eisini øll slög av ráevni.

c. fyri lutir, ið koma higar til umvølan, vask, stutt brúk o. t. og verða fluttir útaftur, eisini fyri lutir, sum í sama endamáli eru útfluttir og nú koma heim aftur til Føroya,

d. fyri vørur, ið oyðilagdar eru, áðrenn gjaldið er rindað,

e. fyri vørur, sum aftaná at vera útfluttar úr Føroyum, verða førdar higar aftur,

f. fyri innlendskar ella útlendskar goldnar vørur, ið við at flytast úr einum plássi til annað í tolløkinum eru farnar yvir fremmant stað, ella sum aftaná at verða útfluttar hiðani verða førdar heimaftur, av tí at tær ikki hava funnið sølu ella av øðrum orsaka, og

g. fyri motorakfør og flogfør, ið Danskarar ella útlendingar eiga, og sum teir flyta higar fyri stutta tíð, tá ið hesi fluttningsfør, meðan tey eru her, ikki verða brúkt til fluttning móti gjaldi millum pláss innanoyggja.

4 Tá ið lutir eru samansettir av ymsum pørtum, og henda samanseting ikki hoyrir undir nakra vissa grein í gjaldslistanum, verður gjaldið roknað eftir tí partinum, ið eyðkennir lutin, sjálvt um hesin parturin ikki kann sigast at vera høvuðsparturin av heildini.

5 Tann gjaldskylduga nøgdin av eini vøru verður at rokna eftir faktura ella eftir,

hvat innballingin vísir ella eftir teirri uppgávu fyri stödd, sum vanlig er í handilsviðurskiftum.

Tað gjaldskylduga virði av eini vöru er fakturaprísurin við frádrátti fyri möguligan avslátt og uttan at lagt afturat er innfluttningsgjald eftir hesi lóg, trygging ella aðrar útreiðslur við fluttningi av vöruni.

Um tann veruliga nögdin ella virði av eini vöru ikki kann ásannast, sbr. omanfyri, verður nögd ella virði ásett av gjaldsvaldinum.

Umrokning frá fremmanda til föroyskan pening verður eftir peningsvirðinum tann dagin, goldið verður fyri vörurnar.

6 Innfluttningsgjaldið er fallið til gjaldingar so skjótt sum vöran er uppskipað í Föroyum ella — um ikki verður uppskipað, og tað ikki eru vörur, sum beinleiðis verða fördar víðari við sama skipi — tá ið vörurnar eru komnar higar til oyggjarnar.

Um móttakarin ikki frammanundan at hava móttikið vörurnar hevur fingið kvittan frá gjaldsvaldinum fyri, at gjaldið er rindað, er hann pliktugur til innan 3 dagar aftaná, at vörurnar eru komnar honum í hendi, at siga valdinum frá hesum og samtíðis greiða tað skylduga gjaldið, um so er at tað ikki er goldið áðrenn.

Vörur, ið eru gjaldskyldugar sambart § 1, eiga bert at verða uppskipaðar í Tórshavn, á plássum, har sýslumaður ella sóknafúti er, ella á öðrum plássum, sambart landsstýrisins fyriskipan.

7 Gjaldskyldugar vörur mugu ikki verða útflýggjaðar, áðrenn gjaldið er greitt. Verður hetta gjört kortini, stendur skiparin ella skipaavgreiðslan til svars fyri gjaldið.

8 Innfluttningsgjald, ið goldið er, verður vanliga ikki afturrindað. Tó skal landsstýrið kunna skipa so fyri, at gjald kann verða afturrindað fyri vörur, ið útfluttar verða, tá ið atstöðurnar — við eftirkannan í hvörjum einstökum föri — finnast at vera fyri tí.

Landsstýrið hevur heimild til at veita skipasmiðjum samsýning svarandi til innfluttningsgjaldið fyri gjaldskyldug evni, ið nýtt eru til bygging av nýggjum skipum, bátum og förum, eisini til at afturrinda innfluttningsgjald av tilfari o. t., ið nýtt er til umvælan ella umbyggjan av skipum, bátum og förum.

TÁTTUR II. *Framleiðslugjöld.*

9 Tað er bann fyri í Föroyum at framleiða tær í § 1 nr. 1—10 og 27 nevndu gjaldskyldugu vörur og öl, sum í sær hevur 2¼ vektprocent av alkoholi ella yvir.

10 Við atvinnuframleiðslu í Föroyum av öli, sum ikki kemur undir skipanina í § 9, somuleiðis av teimum í § 1 nr. 13, 50, 53—65 umröddu vörum, verður at svara hesi gjöld:

a.	Öl	1 litur	0,20 kr.
b.	Mineralvatn, limonada, citrónvatn o. t. eins og aðrar alkoholfríar drykkjuvörur (t. v. s. sum innihalda í mesta lagi 2,5 rúmprosent av alkoholi), sum gjördar eru av fruktsaft	1 litur	0,20 kr.
c.	chocoláta og choçolátavörur, etingarísur, lakressvörur eins og sukurvörur sosum karamellur, bon-bons, marcipan, bomm o. t.	1 kg	3,00 kr.

TUBBAK OG TUBBAKSVØRUR

Cigarir, hvörs prísur við sölu frá framleiðslumanni umframt gjöld eftir hesi lóg eru:

d.	15 oyru hvör ella undir	100 stk.	10,00 kr.
e.	yvir 15 oyru, men ikki yvir 30 oyru hvör	100 stk.	20,00 kr.
f.	yvir 30 oyru, men ikki yvir 50 oyru hvör	100 stk.	30,00 kr.
g.	yvir 50 oyru hvör	100 stk.	10,00 kr.
h.	cigarillos	100 stk.	10,00 kr.

Cigarettir, hvörs prísur við sölu frá framleiðslumanni umframt gjöld eftir hesi lóg eru:

i.	2 kr. pr. 100 stk. ella undir	100 stk.	8,00 kr.
k.	yvir 2 kr., men ikki yvir 4 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	10,00 kr.
l.	yvir 4 kr., men ikki yvir 6 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	12,00 kr.
m.	yvir 6 kr. pr. 100 stk.	100 stk.	14,00 kr.

Roykitubbak, hvörs prísir við sölu frá framleiðslumanni umframt gjöld eftir hesi lóg eru:

n.	3 kr. pr. kg ella undir	1 kg	1,50 kr.
o.	yvir 3 kr. pr. kg, men ikki yvir 6 kr. pr. kg	1 kg	4,00 kr.
p.	yvir 6 kr. pr. kg	1 kg	7,00 kr.

Skrátubbak o. a.:

r.	Skrátubbak og snústubbak	1 kg	4,00 kr.

11 Fyri atvinnuframleiðslu í Föroyum av øðrum vörum enn tær frammanfyri nevndu kann landsstýrið áseta gjald sum fyri innfluttar vörur.

12 Atvinnuframleiðsla av teimum í hesum tátti umröddu vörum er bert loyvd, um frásagt er frammanundan til Föroya Gjaldstovu.

13[1]) Tey í hesum tátti umröddu gjöld falla til gjaldingar við hvört mánaðarskifti fyri mánaðin frammanundan. Móttakari av gjaldskyldugum postpakka letur eitt eykagjald uppá 60 oyr. fyri hvönn pakka. Hetta eykagjald er arbeiðispeningur, ið tilfellur poststovninum.

14 Landsstýrið verður heimilað til

at játta afturrindan av teimum goldnu framleiðslugjöldum, tá ið vörurnar verða útfluttar úr Föroyum,

at lækka gjöldini fyri vörur av teim í § 10 umröddu slögum, og

at veita frádrátt í gjöldum fyri vörur, har tað til framleiðsluna eru nýtt gjaldskyldug ráevni.

TÁTTUR III. *Felagsásetanir.*

15 Tey í hesi lóg umröddu innfluttnings- og framleiðslugjöld verða uppkravd eftir ásetan landsstýrisins og við atstöðu frá lögregluni og postverkinum.

16 Er gjaldið ikki greitt í seinasta lagi 2 mánaðar aftaná, at gjaldsfreistin er úti, kann gjaldsvaldið selja vörurnar fyri móttakarans ábyrgd við alment uppboð til rindan av gjaldi o. m. Um tað eru vörur, ið eftir lóggávuni ikki mugu seljast í Föroyum, skal hann, ið hevur vörurnar í varðveitslu, sum skjótast aftaná, at 2-mánaða freistin er úti, útvega, at vörurnar verða fluttar út aftur úr Föroyum.

17 Gjöld, ið fallin eru til gjaldingar, kunnu verða innheimtað við panting.

18 Um framleiðslugjöld, ið fallin eru til gjaldingar, ikki eru greidd í rættari tíð, kann gjaldsvaldið, um hetta endurtekur seg, forbjóða avvarandi at halda fram við framleiðsluni av gjaldskyldugum vörum, inntil öll tey eldru gjöldini eru greidd og hóskandi er tryggjað fyri framtíðargjöldum.

19 Landsstýrið fyriskipar greiniligari ásetingar fyri uppkrevjan av gjöldunum og tær eftirlitsreglur, ið törva. Somuleiðis kann landsstýrið áseta reglur fyri avskipan og avgreiðslu av vörum úr Föroyum til hin partin av ríkinum.

20 Innsmugling ella roynd til innsmugling av vörum nevndar í hesi lóg förir við sær — umframt í öllum förum töku av vöruni og innballingini — eisini, tá serlig grund er til at harta, töku av tí ella teimum förum við tilhoyri, sum brúkt eru til hetta endamál, ella sum aftaná smuglingina verða brúkt til víðari fluttning av vörunum her í landinum. Undantikin frá töku eru tó för uppá 30 tons netto ella yvir. Fyri sovorðna töku er tað eingin treyt, at eigarmaðurin av avvarandi fari hevur fullvissan kunnleika um, hvat endamál farið er nýtt til, men tað er nóg mikið, at umstöðurnar benda honum ímóti. Í tilfelli, har forskylt töka av onkrum orsaka ikki kann fremjast, verður tökuvirðið at svara til. Hvört eitt far stendur

[1]) Sum broytt við ll. nr. 66, 6. okt. 1950.

umframt til svars, ikki einans fyri tær sektir, ið eigarin forskyldar, uttan eisini fyri sektir, ið álagdar verða skipara, manning, bilförara, koyrisveini o. ö.

Um eingin eigarmaður finnst til tær í skipinum krógvaðu vörur av teimum slögum, henda lóg inniheldur, er skipið í öllum förum skuldbundið fyri sektina.

Við sekt inntil 20.000 kr. ella fongsili (sbr. borgerlig straffelov § 23) verða revsaðir fyrisprákarar og atstöðumenn við fullfíggjaða ella roynda innsmugling av vörum nevndar í hesi lóg. Undir somu revsing koma persónar, ið stuðla söluna av slíkum vörum her í landinum ella sum sjálvir keypa tær, hóast teir vita ella kunna ætla, ella eftir umstöðunum — soleiðis serliga viðvíkjandi vöruprísinum — áttu at kunna ætla, at vörurnar vóru smuglaðar; herafturat verða vörurnar ella tökuvirði teirra at svara til. Um hetta endurtekur seg, kann tann avvarandi — um tað fyrra sakarmálið hevur verið til dóms — verða álagdur tvingsilsarbeiði í inntil 2 ár, og umframt kann hann — um hann verður dömdur til frælsistap, og misgerðin stendur í samband við eina atvinnu hansara — missa rættin til fyri eitt í dóminum ásett tíðarskeið at rökja hesa atvinnu og möguligt eisini aðra tílíka atvinnu. Hetta nevnda tíðarskeið verður roknað frá tí degi, tá revsingin er liðug ella endaliga burturdottin sambart náðarbræv. Um hesin rættur er frátikin tí dómfelda fyri longri tíð enn 3 ár, kann landsstýrið í samráð við fútan geva honum aftur tann frátikna rættin.

Um far av undir 120 tons netto verður hitt innanfyri sjómarkið og tað umborð hevur vöru av teimum í hesi lóg nevndu slögum, hvörs innfluttningsgjald í minnsta lagi er kr. 200,00, verður hetta hildið fyri at vera ein roynd til smugling, um tað ikki eru ivaleysa góð líkindi til, at farið ikki siglir í smuglara endamáli.

Annað brot uppá hesa lóg og tær reglur, ið standast av henni, ella royndir til tess, verða revsað við sekt, hefti ella fongsili.

Sektirnar falla landskassanum til.

Um brotið verður lás og innsigli tollvaldsins, stendur hann til svars, ið lásið og innsiglið hevur havt í varðveitslu, um hann ikki er förur fyri at prógva, at hann onga skyld hevur fyri brotið, og at hann hevur gjört sovorðin tiltök, sum eftir vanligum reglum skuldu vart fyri broti.

Undir eftirlitinum við inn- og útfluttningi av vörum, peningi o. t. hevur tollvaldið heimild til eftirkannan av ferðafólki, sum kemur til landið ella fer hiðani, ella sum á samsvarandi hátt — sosum við tollrannsókn av skipum ella við fluttningi aftur og fram frá skipi — eru undir tollvaldsins umjón. Ytri klæði mugu verða eftirhugd, men persónur bert rannsakaður, tá líkindi eru til at halda, at avvarandi ólógliga hevur krógvað vörur ella pening uppi á sær. Tollvaldið hevur rætt til at heita á lögregluna um atstöðu við eftirlitinum eftir somu reglum sum fyri annað tollstarv.

Eftirkannan skal fara fram við allarmesta fyriliti og má ongantíð vera meira víttgangandi enn tílík umsjón törvar at vera. Við eftirkanning av persóni, kann tað verða kravt, at eitt vitni, ið avvarandi persónur vísir á, er hjástaddur. Bert persónar av sama kyni sum tann, ið eftirkannaður verður, kunnu fremja eftirkanningina og vera hjástaddir.

21 Sektir fyri brot móti hesi lóg og teimum reglum, ið standast av hesi lóg kunna verða álagdar av tollvaldinum, uttan so at tollvaldið heldur, at frælsistøka er forskyld ella tað heldur vil hava dómsvaldið til at avgera málið. Landsstýrið kann, tá atstöðurnar eru til tað, lækka ella strika tær sektir, ið tollvaldið hevur álagt. Tann, ið tollvaldið hevur álagt sekt, sbr. omanfyri, kann innan 14 dagar aftaná at vera sektaður skrivliga seta fram ynski um, at málið verður latið inn til og viðgjört av rættinum.

Um ein her í landinum búsitandi persónur, ið áður er dömdur skyldugur fyri brot av hesi lóg ella aftaná í rættinum at hava samtykt sekt fyri brot av einum av hesum ásetingum, av nýggjum brýtur ásetingarnar, soleiðis at dömt verður frælsisrevsing, verður tað í dóminum at gera av, at hetta skal verða kunngjört. Lögreglan kunngjer hereftir í tí almenna kunngerðarblaðnum og í öðrum víða lisnum blöðum eina stutta frásögn um innihaldið av dóminum, soleiðis at navn á sakskyldugu

og bústaður hansara verða upplýst. Gjöld fyri lýsingina hoyra við til sakarmálsútreiðslurnar.

Sektir fyri brot av hesi lóg kunna verða innheimtaðar við panting; eisini er möguleiki til, at bötast kann fyri tær sambart tær vanligu reglurnar í lóggávuni.

22 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Samstundis fara úr gildi lóg nr. 53, 15. mars 1939, kunngerð nr. 2, 20. januar 1948, lögtingslóg nr. 9, 8. mars 1949, og lögtingslóg nr. 22, 31. mars 1949.

21. febr. — Lagtingslov nr. 24 om ændring i AFGIFTEN FOR ANTAGELSESBEVISER TIL HANDLENDE OG HANDELSREJSENDE.
(Indföjet i lov nr. 70 af 7. maj 1881 og lov nr. 361 af 13. dec. 1933).

24. febr. — Lagtingslov nr. 26 om OPHÆVELSE af forskellige bestemmelser om IMPORT OG EKSPORT OG RATIONERING af varer.

1 Följende bestemmelser ophæves:

1. Midlertidige bestemmelser nr. 27 af 8. november 1943 vedrörende handel med udlandet.
2. Bekendtgörelse nr. 6 af 24. maj 1945 om sejlads fra Færöerne til det övrige kongerige.
3. Bekendtgörelse nr. 19 af 19. september 1945 om udförsel af færöske produkter til det övrige kongerige.
4. Kundgörelse nr. 4 af 17. marts 1947 om forbud mod udförsel af ler og tufsten.
5. Kundgörelse nr. 36 af 2. december 1947 om forsendelse af gavepakker til det övrige kongerige.
6. Lagtingslov nr. 7 af 14. maj 1948 om ændring i kundgörelse nr. 36 af 2. december 1947 om gavepakker, jfr. kundgörelse nr. 23, 13. november 1948, om gavepakker til Danmark.
7. Lagtingslov nr. 6 af 14. maj 1948 om handel med manufakturvarer o. a. og proviantering af fremmede skibe.
8. Lagtingslov nr. 17 af 15. september 1948 om ændring i lagtingslov nr. 6 af 14. maj 1948 om handel med manufakturvarer o. a.
9. Lagtingslov nr. 13 af 28. marts 1949 om indförsel af varer.

2[1]) Denne lov gör ingen indskrænkninger i den bemyndigelse, der er tillagt administrationen, nu landsstyret, i henhold til lov nr. 288 af 2. september 1939 om ekstraordinære foranstaltninger til landets forsyning med nödvendige varer, jfr. kundgörelse nr. 33 af 23. oktober 1940.

3 Böder og konfiskerede genstandes værdi for overtrædelse af loven eller af landsstyrets bestemmelser i henhold til loven tilfalder landskassen.

24. febr. — Lögtingslóg nr. 26 um avtöku av ymsum fyriskipanum um INN- OG ÚTFLUTTNING og skamtan av vörum.

1 Fylgjandi fyriskipanir verða at avtaka:

1. Midlertidige bestemmelser nr. 27 af 8. november 1943 vedrörende handel med udlandet.
2. Bekendtgörelse nr. 6 af 24. maj 1945 om sejlads fra Færöerne til det övrige kongerige.
3. Bekendtgörelse nr. 19 af 19. september 1945 om udförsel af færöske produkter til det övrige kongerige.
4. Kundgörelse nr. 4 af 17. marts 1947 om forbud mod udförsel af ler og tufsten.
5. Kundgörelse nr. 36 af 2. december 1947 om forsendelse af gavepakker til det övrige kongerige.
6. Lögtingslóg nr. 7, 14. mai 1948, um broytan av kunngerð nr. 36, 2. december 1947 um gávupakkar, smbr. kunngerð nr. 23, 13. november 1948 um jólapakkar til Danmarkar.

[1]) Jfr. bek. nr. 27 af 24. febr. 1950 og nr. 55 af 28. nov. 1952.

7. Lögtingslóg nr. 6, 14. mai 1948, um handil við manufakturvörum o. ö. og proviantering av fremmandum skipum.
8. Lögtingslóg nr. 17, 15. september 1948, um broytan av lögtingslóg nr. 6, 14. mai 1948, um handil við manufakturvörum o. ö.
9. Lögtingslóg nr. 13, 28. mars 1949, um innfluttning av vörum.

2[1]) Henda lóg skerjir ikki tann myndugleika, ið givin er umsitingini, nú landsstýrinum, sbr. lóg nr. 288, 2. september 1939, om ekstraordinære foranstaltninger til landets forsyning med nödvendige varer, sbr. kunngerð nr. 33, 23. oktober 1940.

3 Sektir og virði av tiknum lutum fyri brot móti lógini ella ásetanum landsstýrisins sbr. lógina falla til landskassan.

24. febr. — Bek. nr. 27 om IMPORT OG EKSPORT AF VARER.

1[2]) Ind- og udförsel af varer fra og til den anden del af riget kan ske uden tilladelse. Undtaget herfra er dog följende varer:

Fra udförsel:
Person-, vare- og lastvogne,
motorcykler,
ler og tufsten,
alt gammelt jern og metal
Fra ind- og udförsel:
Fartöjer over 20 br. reg. tons.

Færöernes valutacentral kan dog efter godkendelse af landsstyret sætte andre varer end de nævnte på bunden liste, herunder også vare eller varegruppe, der indföres til forskellige eller urimelige priser.

Under særlige omstændigheder kan valutacentralen meddele dispensation fra gældende ind- eller udförselsforbud. For fartöjers vedkommende træffer landsstyret afgörelse.

2 Ind- og udförsel af varer til og fra udlandet, herunder proviantering m. v. af udenlandske skibe, må kun finde sted efter særlig i hvert enkelt tilfælde af valutacentralen meddelt bevilling.

3 Bestemmelserne i denne kundgörelse ændrer intet i de nugældende bestemmelser vedrörende ind- og udförsel af fisk og fiskeriprodukter, herunder tran og hvalfangstprodukter, ligesom der ikke sker ændringer i den om vragning af færöske uldvarer gældende lovgivning.

4 Denne bekendtgörelse træder straks i kraft, og samtidig ophæves kundgörelse nr. 29 af 8. august 1947 om nationalitets- og registreringscertificat for skibe.

24. febr. — Kunngerð nr. 27 um INN- OG ÚTFLYTAN av vörum.

Sambært §2 í lögtingslóg nr. 26, 24. februar 1950, um avtöku av ymsum ásetanum um inn- og útfluttning v. m. av vörum fyriskipar landsstýrið fylgjandi:

1[3]) Inn- og útfluttningur av vörum frá og til hin partin av ríkinum kann fara fram uttan loyvi. Undantiknar eru tó fylgjandi vörur:

Frá útfluttningi:
Persón-, vöru- og lastvagnar,
motorcyklur.
leir og royða,
alt gamalt jarn og metal.
Frá inn- og útfluttningi:
För yvir 20 br. reg. tons.

Föroya valutamiðstöð kann tó eftir góðkennan av landsstýrinum seta aðrar vörur

[1]) Sbr kunng. nr. 27, 24. febr. 1950 og nr. 55, 28. nov. 1952.
[2]) Som ændret ved bek. nr. 8 af 2. marts 1951, nr. 41 af 10. juli 1951 og nr. 55 af 28. nov. 1952.
[3]) Sum broytt við kunng. nr. 8, 2. mars 1951, nr. 41, 10. juli 1951 og nr. 55, 28. nov. 1952.

enn tær nevndu á bundnan lista, herundir eisini vöru ella vörubólk, ið flytist inn til ójavnar ella óbiligar prísir.

Undir serligum umstöðum kann valutamiðstöðin geva serloyvi frá galdandi inn- ella útfluttningsbanni. Viðvíkjandi förum tekur landsstýrið avgerð.

2 Inn- og útfluttningur av vörum til og frá útlandinum, herundir proviantering v. m. av útlendskum skipum, má bert fara fram eftir serligum í hvörjum einstökum föri av valutamiðstöðini givnum loyvi.

3 Fyriskipanir í hesi kunngerð gera ongar broytingar í galdandi skipan fyri inn- og útflytan av fiski og fiskúrdrátti, herundir lýsi, og úrdráttum úr hvalaveiðu, eins og ongar broytingar verða gjördar í galdandi lóggávu um vraking av föroyskum ullvörum.

4 Henda kunngerð kemur í gildi beinanvegin, og samstundis fer úr gildi kunngerð nr. 29, 8. august 1947, um tjóðar- og skráseltingarváttan fyri skip.

28. febr. — Reglugerð nr. 28 um UMSITING AV TELEFONVERKI Föroya Lögtings.

1 Föroya landsstýri setur tænastumenn undir telefonverkinum sum ásett í lögtingslóg nr. 16 av 28. mars 1949 við möguligum seinri broytingum.

Onnur tænastufólk verða at seta av telefonverkstjóranum eftir reglum góðtiknum av Föroya landsstýri, tó soleiðis at talið av tænastufólkum má ikki verða økt, uttan landsstýrið hvörja ferð góðtekur økingina.

2 Telefonverkstjórin tekur avgerð undir egnari ábyrgd í spurningum viðvíkjandi dagligum rakstri av telefonverkinum, harundir smærri økingar og umleggingar t. d. at leggja nýggjar telefonir, at uppseta störri vekslaraborð fyri smærri og innanbýggja at útskifta luftlinjur við jarðkaðal. Hann avger eisini, hvussu viðlíkahaldið av verkinum skal fara fram.

3 Iverksetan av störri økingum, umleggingum ella nýbyggingum í telefonverkinum, helst tílíkt, sum lögtingssamtykt er um, skal verða gjörd av landsstýrinum, og skal telefonverkstjórin senda stýrinum ella tí landsstýrismanni, ið hevur telefonmál undir sær, uppskot um hetta. Sáttmáli við verkfelög um byggiarbeiði ella keyp av tilfari viðvíkjandi slíkari byggjan verður at gera við undirskrivt frá ávarandi landsstýrismanni eftirfylgd av verkstjórans undirskrivt.

Øll lántöka, telefonverkið ger, verður at skipa gjögnum landsstýrið.

4 Skrivstovustjórin skal undir ábyrgd yvir fyri telefonverkstjóranum vera til hjálpar við dagligari leiðslu av telefonverkinum, og er tann næsti fyrisetti hjá teim á telefonstöðunum settu tænastufólkum. Hann hevur undir telefonverkstjóranum ábyrgd av roknskaparhaldi og kassaförslu og skal ansa eftir, at ársroknskapur verksins við fíggjarstandi fyri farna roknskaparárið eins og aðrir ársroknskapir, telefonverkið hevur at greiða úr hondum, grannskoðaðir verða ávarandi landsstýrismanni í hendi innan 1. juli.

Fíggjarætlan fyri komandi úr eins og frágreiðing um raksturin í farna roknskaparári setur skrivstovustjórin upp undir ávísan og í samráð við verkstjóran til at innsenda saman við roknskapinum.

5 Eftirlit við roknskaparförslu eins og kassaeftirlit verða skipað av landsstýrinum.

6 Landsstýrið skilar sær rætt til at broyta ella gera uppískoyti til hesa reglugerð, um stýrið heldur törv vera til tess.

1. marts — Skr. fra landfogden til sysselmændene om GEBYR FOR PAS.

Den 23. februar 1940 udsendte justitsministeriet derpå til samtlige politimestre sålydende cirkulæreskrivelse:

»Under henvisning til justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. marts 1939 om udbetalingen af de i justitsministeriets cirkulære af 1. august 1922 omhandlede gratialer til politikontorernes personale for ekstraarbejde ved udfærdigelse af pas, skal man, efter at spörgsmålet om fortsat udbetaling af de nævnte gratialer for tiden efter den 1. april 1939 til politifuldmægtige, polititjenestemænd og kontormedhjæl-

pere har været genstand for forhandling med finansministeriet og folketingets finansudvalg meddele, *at den hidtidige ordning vil være at bringe til ophör, ...*«, således at gebyret herefter ubeskåret indbetaltes i statskassen med 3 kr. pr. pas.[1])

Disse cirkulæreskrivelser ses ikke tidligere at være udsendt til sysselkontorerne, hvor bestemmelserne i cirkulæret af 1. august 1922 formentlig hidtil har været praktiseret.

Ved förstkommende aflæggelse af månedsregnskaber til Færöernes oppebörselskontor bedes det derfor iagttaget, at pasgebyrerne uden afkortning föres til indtægt for statskassen under hovedafsnit: bevillingsindtægter, konto: gebyrer, sportler og kendelser.

På kontorholdsregnskabet, der aflægges til rigsombudsmanden på Færöerne, vil der således ikke for fremtiden findes nogen postering vedrörende pasgebyrer, i hvilken forbindelse opmærksomheden henledes på, at *samtlige rekvisitter til brug for pasudstedelse kan rekvireres vederlagsfrit fra* landfogedkontoret.

Iövrigt bedes reglerne for regnskabsförelse, side 6—7, i justitsministeriets cirkulære af 24. september 1949 nöje fulgt.«

1. marts — Ændringer nr. 29 i og tilföjelser til lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 om LØNREGULERING FOR LANDETS TJENESTEMÆND.
(Indföjet i loven af 1949).

1. marts — Ændringer nr. 31 i kundgörelse nr. 41, 2. dec. 1940, om LEJEFORHOLD. (Indföjet i 1940).

9. marts — Skr. fra socialm. om fortolkning af SÆRFORSORGSLOVEN.

Da loven om statstilskud til særforsorgen på Færöerne imidlertid ikke udtaler sig om, hvad der skal forstås ved udtrykket »vedkommende sognekommune« — modsat den nu af lov nr. 146 af 31. marts 1949 for Færöerne om aldersrente aflöste midlertidige lov for Færöerne nr. 92 af 31. marts 1938 om sygekassemedlemmers ophold på de færöske sygehuse samt ændrede regler for ydelse af aldersrente, som netop udtrykkeligt bruger begrebet »vedkommende opholdskommune« — må man derfor antage, at særforsorgsloven netop ved at bruge udtrykket »vedkommende sognekommune« har villet opretholde den hidtil gældende ordning, idet loven kun har gennemfört ændringer i særforsorgen for færinger på de områder, loven udtrykkelig omhandler, herunder med hensyn til betalingen af særforsorgsudgifterne.

Socialministeriet er under henvisning til det foran anförte med hr. rigsombudsmanden enigt i, at udtrykket »vedkommende sognekommune« i § 1, stk. 2, i lov nr. 122 af 15. marts 1939 om statstilskud til særforsorg for personer, bosat på Færöerne, må forstås som »vedkommende forsörgelseskommune«, jfr. lov af 10. april 1895 om fattigvæsenet på Færöerne.«

16. marts — Lagtingslov nr. 37 om EKSPEDITIONSGEBYR FOR INDFØRSELSBEVILLINGER.

1 For indförselsbevillinger, der gives af valutastyret, svares et ekspeditionsgebyr, der tilfalder landskassen. Gebyret udgör 1 % af bevillingsbeløbet. Bevillinger, der lyder på et kvantum af en vare, forsynes med påtegning om et til varemængden svarende beløb, som lægges til grund for gebyrberegningen. Det pågældende beløb fastsættes af valutacentralen, beregnet som en gennemsnitspris for varer af den af bevillingen omhandlede art.

2 Under ganske særlige omstændigheder kan valutastyret for enkelte varer efter bemyndigelse fra landsstyret give indförselsbevilling uden erlæggelse af gebyr. Dette bliver at anföre på vedkommende bevilling.

3 Valutacentralen udregner afgiften, og enhver indförselsbevilling, der gives af

[1]) Nu 5 kr. ifölge lov nr. 223 af 7. juni 1952.

valutacentralen, får påtegning om størrelsen af det gebyr, der skal erlægges. Det påhviler den person, til hvem bevillingen er udfærdiget, at berigtige gebyret.

Gebyret må erlægges, forinden bevillingen kan anvendes.

4 Gebyret berigtiges på den måde, at gebyrmærker påklæbes bevillingen. Sådanne mærker kan fås udleveret hos valutacentralen, Færöernes oppebörselskontor, sysselmændene og hos sognefogden i Vaag. Importören anbringer mærker, svarende til gebyret i en hertil på indförselsbevillingen indrettet rubrik.

Den således stemplede bevilling forelægges et af de nævnte kontorer til kassation, og kontoret overstempler derefter mærkerne.

5 Under ganske særlige omstændigheder kan landsstyret tillade tilbagebetaling af gebyret.

6 Når gebyret for en bevilling er erlagt, foranstalter valutacentralen indenfor det for bevillingen fastsatte tidsrum alle senere ekspeditioner gebyrfrit, herunder også udskrivning af andre bevillinger ved ompostering.

7 Overtrædelse af denne lov straffes efter bestemmelserne i lov nr. 288 af 2. september 1939, jfr. kundgörelse nr. 33 af 23. oktober 1940.

Böderne tilfalder landskassen.

16. mars — Lögtingslóg nr. 37 um AVGREIÐSLUGJALD FYRI INNFLUTTNINGSLOYVI.

1 Fyri innfluttningsloyvi, ið valutastýrið játtar, verður at svara avgreiðslugjald, ið fer í landskassan. Gjaldið er 1 % av játtanarpeninginum. Loyvi, ið nevna eina nögd av vöru, fáa átekning um peningahædd, svarandi til vörunögdina, og verður gjaldið roknað eftir hesi peningahædd. Valutamiðstöðin ásetir henda pening eftir meðalprísi, roknað fyri vörur av tí slagi, sum loyvið umtalar.

2 Undir heilt serstökum viðurskiftum kann valutastýrið fyri einstakar vörur eftir heimild frá landsstýrinum geva innfluttningsloyvi uttan rindan av gjaldi.

Hetta verður at skriva á tílík loyvi.

3 Valutamiðstöðin útroknar gjaldið, og hvört innfluttningsloyvi, ið valutamiðstöðin gevur, fær áteknan um stöddina av gjaldinum, ið verður at rinda. Hann, til hvönn loyvið er skrivað, hevur skyldu at rinda gjaldið.

Gjaldið verður at rinda, áðrenn loyvið kann verða nýtt.

4 Gjaldið verður greitt á tann hátt, at innfluttningsloyvismerkir verða sett á loyvi. Tílík merkir eru at fáa hjá valutamiðstöðini, Föroya gjaldstovu, sýslumonnunum og sóknarfútanum í Vági. Innflytarin setir merkir, svarandi til gjaldið, ásett av valutamiðstöðini, á rubrikk, ið er til hetta á innfluttningsloyvinum.

Loyvið soleiðis stemplað verður lagt fyri eina av teim nevndu skrivstovunum til kassatión av merkjunum, og yvirstemplar skrivstovan merkini.

5 Undir heilt serstökum viðurskiftum kann landsstýrið loyva afturrindan av gjaldinum.

6 Tá gjald er rindað fyri eitt loyvi, fyriskipar valutamiðstöðin innanfyri ta tíðarskeið, ið sett er fyri loyvið, allar seinri avgreiðslur gjaldfrítt, harundir eisini útskrivan av öðrum loyvum við umposteran.

7 Brot ímóti hesi lóg verða revsað eftir reglunum í lóg nr. 288, 2. september 1939, sbr. kunngerð nr. 33, 23. oktober 1940.

Sektirnar falla til landskassan.

21. marts — Bek. nr. 115 om BEFORDRINGSGODTGØRELSE til de færöske embedslæger.

I henhold til § 16 i anordning af 4. oktober 1919, hvorved lov om embedslægevæsenets ordning af 21. april 1911 sættes i kraft på Færöerne, jfr. anordning af 30. januar 1939, fastsætter indenrigsministeriet herved for tiden 1. april 1950—31. marts 1953 størrelsen af den befordringsgodtgörelse, som, *når motorköretöj eller båd ikke benyttes* eller særlig overenskomst ikke er truffet, tilkommer embedslægerne i henhold til nævnte paragrafs 1. stykke, til 50 öre pr. påbegyndt km, dog mindst 4 kr. pr. rejse.

21. marts — Kundgörelse nr. 38 om VRAGNING AF FÆRØSKE ULDVARER.

I henhold til den landsstyret ved lagtingslov nr. 3 af 3. januar 1950 om vragning af færöske uldvarer givne bemyndigelse fastsættes herved följende:

1 Uld, garn, strikkede og vævede varer samt skind, alt af færösk oprindelse, herunder varer forarbejdet på Færöerne, skal for at kunne udföres fra Færöerne være bedömt forinden.

2 Bedömmelsen foretages af en af landsstyret beskikket overvrager, med bopæl i Thorshavn.

Indtil en særlig overvrager er beskikket, udförer landbrugskonsulenten på Færöerne dennes funktion.

De nærmere arbejdsregler for overvrageren fastsættes ved regulativ.

3 Til at bistå overvrageren kan der, efter overvragerens indstilling, af landsstyret ansættes det fornödne antal vragere.

Vragerne lönnes med 2 % af salgsværdien af de varer, de bedömmer.

4 Enhver af de i § 1 nævnte varer skal ved bedömmelsen sorteres efter kvalitet i 3 klasser (1, 2. og 3. klasse).

5 Efter endt bedömmelse udsteder overvrageren attest, der angiver den pågældende vares art, klasse, samt hvem der står som eksportör.

Hvor det drejer sig om en færdig vare, skal hver genstand desuden have påsyet en trykt seddel, der angiver den pågældende genstands klasse, samt at varen er af færösk oprindelse, forarbejdet på Færöerne.

Ethvert vareparti skal ved eksporten være forsvarligt emballeret efter overvragerens anvisning, samt lukket med plombe.

6 Overtrædelse af denne kundgörelse straffes med böder, der tilfalder landskassen.

21. mars — Kunngerð nr. 38 um VRAKING AV FØROYSKUM ULLVØRUM.

Við heimild í lögtingslóg nr. 3 av 3. januar 1950 um vraking av föroyskum ullvörum, verður hervið sett í gildi:

1 Ull, tógv, bundnir og vovnir lutir og skinn, alt av föroyskum uppruna, herundir lutir virkaðir í Föroyum, skulu fyri at kunna flytast út av landinum verða mettir áðrenn.

2 Metingin verður gjörd av yvirvrakara, settum av landsstýrinum; hann hevur bústað í Tórshavn.

Inntil serligur yvirvrakari er settur, hevur landbúnaðarráðgevarin starvið í hendi.

Nærri reglur um starv yvirvrakarans verða fyriskipaðar við reglugerð.

3 At hjálpa yvirvrakaranum kann landsstýrið eftir uppskoti fra yvirvrakaranum seta teir vrakarar, ið törvur er á.

Vrakararnir verða löntir við 2 % av söluvirðinum av tí vöru, teir meta.

4 Allar tær í § 1 nevndu vörur skulu eftir góðsku metast í 3 flokkar (1., 2. og 3. flokk).

5 Tá metingin er liðug, gevur yvirvrakarin eina váttan, sum greiðir frá slag, flokki og útflytara.

Er tað tilgjördir lutir, skal hvör lutur eisini hava viðheft prentaðan seðil, sum vísir flokkin, luturin er mettur til, og at hann er av föroyskum uppruna, tilvirkaður í Föroyum.

Vöran skal, tá ið hon verður avskipað, vera væl pakkað inn eftir ávísan yvirvrakarans og læst við plombu.

6 Brot móti hesum reglum verða at revsa við sektum, ið falla til landskassan.

24. marts — Bek. nr. 39 om FISKERISTATISTIK for Færöerne.

Med hjemmel i lagtingslov nr. 1 af 3. januar 1950 om statistik bestemmes:

1 Hver gang et færösk fiskerskib i færösk havn lander fangst fra langfartsfiskeri, bortset fra sild (jfr. § 5), påhviler det rederen at påse, at der senest 2 dage efter landingen til landsstyret gennem vragerinstitutionen afgives en forelöbig statistisk anmeldelse af fangstens mængde og kvalitet, påtegnet af vedkommende vragerkontrollör eller en af ham dertil udpeget vrager.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om vedkommende fiskerskib, fangstpladsen, turens varighed, heraf fangstdage, stedet og tidspunktet for landingen m. m., alt i overensstemmelse med Færöernes landsstyres nærmere forskrifter.

2 Hver gang en i færösk havn landet fiskelast afskibes til Danmark eller udlandet, påhviler det vedkommende reder senest 2 dage efter afskibningen til landsstyret gennem vragerinstitutionen at afgive endelig statistisk anmeldelse af lastens art, mængde, bruttosalgspris og kvalitet, påtegnet af vedkommende vragerkontrollör eller en af ham dertil udpeget vrager.

Anmeldelsen skal indeholde de fornödne oplysninger til identificering af vedkommende fiskerskib og vedkommende tur i overensstemmelse med Færöernes landsstyres forskrifter.

Såfremt en fiskelast fra en enkelt tur afskibes i flere partier, skal den statistiske anmeldelse först afgives ved den sidste afskibning og da for hele lasten under eet.

3 Hver gang et færösk fiskerskib uden mellemliggende landing i færösk havn udlosser fangst i dansk eller udenlansk havn, påhviler det vedkommende reder senest 14 dage efter udlosning til landstyret gennem vragerinstitutionen at afgive statistisk anmeldelse af lastens art, mængde og bruttosalgspris samt mængden af eventuelt kondemneret last.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om vedkommende fiskerskib, fangstpladsen, turens varighed, heraf fangstdage, stedet og tidspunktet for landingen m. m. alt i overensstemmelse med Færöernes landsstyres forskrifter.

4 Det påhviler for hjemmefiskeriets vedkommende den pågældende ejer, for åbne både köberen af hele fangsten eller störsteparten af denne, senest 3 dage efter udlöbet af hver måned til landsstyret gennem vragerinstitutionen at afgive statistisk anmeldelse af den i den afsluttede kalendermåned udlossede fangstmængde (for dæksbåde også fiskeart) og anvendelse påtegnet af vedkommende vragerkontrollör eller en af ham dertil udpeget vrager.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om vedkommende fiskerskib eller båd fangstpladsen, antallet af ture i den pågældende måned, heraf fangstdage, stedet for udlosning m. v., alt i overensstemmelse med Færöernes landsstyres nærmere forskrifter.

5 For sildefiskeriets vedkommende afgives til landsstyret gennem vragerinstitutionen på tilsvarende måde oplysninger om fangsten, vedkommende fiskerskib eller båd etc. som omhandlet i §§ 1, 2 og 4, med de modifikationer, som nærmere foreskrives af Færöernes landsstyre.

6 Skibsföreren bör påse, at der daglig under hver fisketur föres en fortegnelse efter bedste skön over mængden af den kvalitetsfisk (helleflynder rödspætter m. m.), der på grund af manglende opbevaringsmuligheder må kastes over bord.

Fortegnelse skal senest 2 dage efter anlöb af færösk havn tilstilles landsstyret gennem vragerinstitutionen.

7 De samlede fiskebeholdninger skal af vedkommende ejer senest 8 dage efter udlöbet af hvert kvartal opgives til landstyret gennem vragerinstitutionen pr. udgangen af det afsluttede kvartal.

8 De i §§ 1—7 omhandlede oplysninger skal afgives på dertil af Færöernes landsstyre godkendte blanketter.

Blanketterne udleveres af landstyret, overvrageren, vragerkontrollörerne sysselmændene og sognefogeden i Våg samt hos postvæsenet.

De i §§ 1—7 foreskrevne oplysninger med de anförte frister indgives til vedkommende vragerkontrollör, som senest 6 dage efter modtagelsen indsender blanketterne til overvrageren med erklæring om, hvorvidt al losset fangst, respektive alle fiskebeholdninger, er anmeldt.

Overvrageren udarbejder en kort oversigt over de for hver kalendermåned modtagne statistiske fiskerianmeldelser og insender disse tillige med den nævnte oversigt og eventuelle bemærkninger til landsstyret senest den 15. i den efterfölgende måned.

9 Den, der forsömmer at afgive oplysninger, som han er pligtig at give, eller som med forsæt giver urigtige oplysninger, samt den, som undlader at påse afgivelsen af statistiske oplysninger, for hvis afgivelse der ved denne bekendtgörelse er pålagt ham ansvar, straffes med böde, minimum 10 kr.

24. mars — Kunngerð nr. 39 um FISKIVINNUSTATISTIKK fyri Föroyar.

Við heimild í lögtingslóg nr. 1 av 3. januar 1950 um statistikk verður sett í gildi:

1 Hvörja ferð föroyskt fiskiskip landar veiðu í föroyskari havn frá langfarafiskiskipi, sild undantikin (smbr. § 5), hevur reiðarin skyldu at ansa eftir at tað, í seinasta lagi 2 dagar eftir landingina, verða sendar landstýrinum fyribils upgávur (statistikk) yvir nögd og góðsku av fonginum. Hesar uppgávur, ið skullu verða váttaðar av avvarandi vrakieftirlitsmanni ella av vrakara, sum hann hevur lagt hetta starv á, verða at senda landsstýrinum um vrakarastovnin.

Uppgávurnar skullu greiða frá, hvört skipið er, veiðuplass, hvussu langur túrurin hevur verið, herav veiðudagar, hvar og nær landað varð o. s. fr. samsvarandi landsstýrisins fyriskipanum.

2 Hvörja ferð farmur av fiski, landaður í föroyskari havn, verður avskipaður til Danmark ella útlandið, hevur avvarandi reiðari skyldu til, í seinasta lagi 2 dagar eftir avskipanina, at senda landsstýrinum um vrakistovnin fullfíggjaða taluppgávu (statistikk) yvir fiskaslög, nögd, bruttosöluprís og góðsku, váttað av avvarandi vrakieftirlitsmanni ella av vrakara, sum hann hevur lagt hetta starv á.

Taluppgávan skal greiða frá, hvörjum fiskiskipi og hvörjum túri fongurin er frá samsvarandi landsstýrisins greiniligu fyriskipanum.

Verður ein fiskafarmur avskipaður í fleiri pörtum, skulu allar taluppgávur verða sendar í senn, tá ið allur farmurin er avskipaður.

3 Hvörja ferð föroyskt fiskiskip ikki kemur til Föroyar, men landar fongin í danskari ella útlendskari havn, hevur avvarandi reiðari skyldu til, seinast 14 dagar frá 'anding, at senda landsstýrinum um vrakarastovnin greiða taluppgávu (statistikk) yvir fiskaslög, nögd, bruttosöluprís og yvir nögd av vrakfiski, um slíkur hevur verið uppi í.

Taluppgávan skal greiða frá hvört skipið er, veiðuplass, hvussu langur túrurin hevur verið, herav veiðudagar, hvar og nær landað var o. s. fr. samsvarandi landsstýrisins fyriskipanum.

4 Viðvíkjandi útróðrinum hevur avvarandi eigari, fyri opnar bátar tann, ið keypir allan ella meginpartin av fonginum, skyldu til, í seinasta lagi 3 dagar eftir hvört mánaðarskifti, at senda landsstýrinum um vrakarastovnin taluppgávu (statistikk) fyri farna mánaðin yvir, hvussu nógv veitt er (fyri dekksbátar eisini fiskaslög), og hvar veiðan er farin, og verður hetta at vátta av vrakieftirlitsmanni ella av vrakara, sum hann hevur lagt hetta starv á.

Taluppgávan skal greiða frá veiðufari, veiðuplássi, hvussu nógvir túrar gjördir eru, herav veiðudagar, hvar avreitt var o. s. fr., alt samsvarandi landsstýrisins greiniligu fyriskipanum.

5 Viðvíkjandi sildaveiðu verður á sama hátt til landsstýrið um vrakarastovnin at senda taluppgávu yvir fong, fiskifar o. s. fr. smbr. §§ 1, 2 og 4, við teimum broytingum, sum landsstýrið greiniligari fyriskipar.

6 Skiparin eigur at ansa eftir, at tað, hvönn dag fiskað verður, verður fördur ein listi yvir nögd av tí kvalitetsfiski (kalva, reyðspröku o. t.), sum vegna goymslutrupulleikar má verða koyrdur fyri borð aftur.

Slíkur listi skal seinast 2 dagar eftir at skipið er komið í föroyska havn, sendast landsstýrinum.

7 Øll nögdin av fiski, sum er á goymslu, skal av avvarandi eigara verða uppgivin til landsstýrið um vrakarastovnin í seinasta lagi 8 dagar, eftir at hvört fjórðingsár er lokið.

8 Tær í §§ 1—7 umröddu taluppgávur skulu skrivast á oyðublöð, ið eru góðtikin av landsstýrinum.

Oyðublöðini fáast hjá landsstýrinum, vrakarastovninum, sýslumanninum, sóknarfútanum í Vági og hjá postverkinum.

Tær í §§ 1—7 fyrskipaðu taluppgávur skulu, soleiðis sum nevndu tíðarfreistir fyriseta, sendast til avvarandi vrakieftirlitsmann, sum í seinasta lagi 6 dagar eftir móttökuna sendir oyðublöðini til yvirvrakaran við váttan um, hvört allur landaður fiskur saman við öllum fiski, sum er á goymslu, er givin upp.

Yvirvrakarin ger fyri hvönn mánaða eitt stutt yvirlit yvir tær fingnu taluppgávurnar yvir veiðuna og sendir taluppgávurnar saman við yvirlitinum og törvandi viðmerkingum til landsstýrið í seinasta lagi tann 15. í eftirfylgjandi mánaða.

9 Hann, ið vanrøkir sína plikt at geva tær upplýsingar, sum skylda hans er at geva, ella sum við vilja gevur skeivar upplýsingar, og somuleiðis hann, ið ikki ansar eftir, at upplýsingar verða givnar, verður at sekta við bót, sum í minnsta lagi er 10 kr.

28. mars — FIGGJARLØGTINGSLÓG nr. 40 fyri 1950/51.

19 Til *ymsar grunnar* verður veitt:

1.	*Byggjan av nýggjum løgtingshúsi:*	
	Fyrr játtað	300.000 kr.
2.	*Byggjan av nýggjum sjúkrahúsum:*	
	Fyrr játtað	591.920 kr.
3.	*Byggjan av nýggjum búnaðarskúla:*	
	Fyrr játtað	160.000 kr.
4.	*Byggjan av nýggjum studentaskúla og kostskúla:*	
	Fyrr játtað	600.000 kr.
5.	*Byggjan av húsi til fornminni:*	
	Fyrr játtað	35.000 kr.
6.	*Byggjan av hotellum og ferðamannabúðum:*	
	Fyrr játtað	100.000 kr.
7.	*Byggjan av varðhaldshúsi (arrest):*	
	Til teir undir nr. 1—7 nevndu byggigrunnar verður veitt (viðm.)	300.000 kr.
20.	*Skúlabókagrunnurin* (viðm.)	500 kr.
	Ogn pr. 1.1.1949 ... ... 2.547,08 kr.	.

Viðm. ad. nr. 1—7. Í staðin fyri at játta til hvönn einstakan grunnin einsæris verður at leggja saman í ein byggigrunn 300.000 kr., soleiðis at ein peningahædd verður sett á fíggjarlógina á hvørjum ári til áður nevndu endamál.

Grunnsins stovnsfæ verður so standandi til nýtslu, til farið verður undir teir einstøku byggningar.

Byggigrunnurin skal vera tökur til teir byggningar, ið verða framdir.

Afturat verður at seta á fíggjarlógina, tá törvur er til tess, peningahædd til rentu og avdrátt av teimum lánum, ið neyðug eru at taka fyri at fáa framt teir einstøku byggningar.

Umframt játtanina uppá 300.000 kr. verður latin öll inntøka landskassans við serligum föroyskum happadrátti býtt soleiðis:

ad. 1.	Til byggjan av nýggjum løgtingshúsi	10 %
ad. 2.	Til byggjan av nýggjum sjúkrahúsum	50 %
ad. 3.	Til byggjan av nýggjum búnaðarskúla	10 %
ad. 4.	Til byggjan av nýggjum studentaskúla	20 %
ad. 6.	Til byggjan av nýggjum hotellum v. m.	5 %
ad. 7.	Til byggjan av nýggjum varðhaldshúsi	5 %

Viðm. ad. 20. Skúlabókagrunnurin verður lagdur undir mentunargrunn Föroya Løgtings.

29. marts — Cirk. nr. 73 om FLYTTEMEDDELELSE fra og til folkeregistrene på Færöerne.

Ved lagtingslov nr. 23 af 31. marts 1949 er der fra den 1. oktober 1949 oprettet folkeregistre i samtlige kommuner på Færöerne.

De for registrenes förelse fastsatte regler svarer i det væsentlige til de i indenrigsministeriets cirkulære nr. 155 af 25. oktober 1924 indeholdte regler for förelsen af folkeregistrene i det övrige kongerige. Foruden de kommunale folkeregistre er der dog oprettet et landsregister udgörende et hovedregister for den samlede færöske befolkning, hvilket register föres efter de for förelsen af de kommunale registre på Færöerne gældende regler. Flytteblanketterne er udfærdiget i lighed med de i det övrige kongerige anvendte blanketter og udfærdiget in duplo, således at en genpart altid tilstilles landsregistret.

Da såvel indenrigsministeriet som det færöske landsstyre anser det for önskeligt, at der foretages registrering af flytninger mellem Færöerne og det övrige kongerige, må der etableres et samarbejde mellem de respektive registre, således at dèr ved flytning fra den ene del af riget til den anden udveksles flyttepapirer (flyttebeviser og flyttemeddelelser).

Under henvisning hertil fastsætter indenrigsministeriet herved efter forhandling med landsstyret följende regler for flytninger mellem de to landsdele som gældende fra 1. april 1950.

I. Flytning fra Danmark til Færöerne.

1) Flyttebevis og flyttemeddelelse udstedes lydende på den færöske kommune.
2) Flyttebeviset udleveres den flyttende, der afleverer dette i tilflytningskommunen.
3) Flyttemeddelelsen sendes af fraflytningskommunen til landsregisteret på Færöerne, der videresender meddelelsen til den færöske tilflytningskommune.
4) Hvis flytning ikke berigtiges ved aflevering af flyttebevis i den færöske tilflytningskommune, foretager registerföreren indberetning herom til landsregistret, der foranlediger foretaget en eftersögning af den pågældende. Viser det sig herefter, at den flyttende ikke har taget bopæl på Færöerne, eller at han har taget bopæl i en anden kommune end den anmeldte, foretager landsregistret indberetning herom til fraflytningskommunen.

II. Flytning fra Færöerne til Danmark.

1) Det af den færöske kommune udstedte flyttebevis afleveres af den flyttende til folkeregistret i tilflytningskommunen.
2) Flyttemeddelelsen, der af den færöske kommune indsendes til landsregistret, videresendes af dette til den anmeldte tilflytningskommune.
3) Hvis flytning ikke berigtiges ved aflevering af flyttebevis i tilflytningskommunen, sender denne, hvis eftersögning har vist sig forgæves, meddelelse herom til det færöske landsregister, der derefter foretager en eftersögning på Færöerne samt underretter tilflytningskommunen om resultatet. Viser eftersögningen på Færöerne sig også resultatlös, indsendes den uberigtigede flyttemeddelelse til Det statistiske Departement.
4) Såfremt den flyttende tager bopæl i en anden kommune end den anmeldte, skal denne kommune som hidtil meddele det ændrede opholdssted til folkeregistret i den kommune, hvori den flyttende havde anmeldt at ville tage bopæl; samtidig hermed sendes meddelelse herom til det færöske landsregister med opgivelse af adressen.

Det tilföjes, at der ingen ændringer foretages i reglerne for kvartalsindberetningernes afgivelse til Det statistiske Departement, således at der i overensstemmelse med reglerne i cirkulære af 29. december 1932 fra Det statistiske Departement må indsendes særskilt indberetning (blå eller gul blanket) om flytninger mellem Færöerne og det övrige kongerige.

31. marts — Lagtingslov nr. 41 om ændringer i lov nr. 147, 27. marts 1939, om UDSKIFTNING. (Indföjet i loven af 1939).

5. apr. — Skr. landst. um fatan av »AVVARANDI KOMMUNUR« í lógunum um ellisrentu, avlamisrentu og barnastyrk.

Ríkisumboðið hevur 30. januar í ár kommunicerað landsstýrinum brøv til sóknarstýrið fyri Haldórsvíkar kommunu um, hvussu nógv kommunan ætlandi skal gjalda av Föroya parti av ellis- og avlamisrentuni ávikavíst jbr. lóg fyri Föroyar nr. 146 av 31. mars 1949, og nr. 147 av sama degi.

Víst verður á, at sambært nevndu lógum rindar ríkiskassin helvtina, meðan hin helvtin verður goldin frá föroyskari síðu eftir fyrisetingum heimastýrisins.

Sambært lögtingslógum nr. 14 og 15, 12. januar 1950,[1]) um ávikavíst ellisrentu og avlamisrentu rindar landskassin 9/10 og avvarandi kommunur 1/10 av Föroya parti. Ríkisumboðið hevur her víst á, at ivi kann verða um, hvussu orðini »avvarandi« kommunur er at fata eins og í lögtingslóg nr. 16 av sama degi um býti av Föroya parti av barnastyrkinum, sum eisini skal býtast millum landskassan og kommunurnar við 9/10 og 1/10.

Tað framgongur ikki av lógini, hvörjar einstakar kommunur skulu endurgjalda landskassanum 1/10 av útreiðslum hansara til teir her nevndu studningar.

Av lögtingsálitinum, ið fyri so vítt eru einsljóðandi, verður sagt, at tað eru tær kommunur, sum hava fingið útgoldið rentu ella styrk til íbúgvar teirra, ið skulu endurgjalda landskassanum.

Landsstýrið meinar tí, at avgerandi fyri endurgjaldingini er, í hvörjari kommunu, hann, sum fær studningin, hevur fastan bústað. Tað er hereftir ikki nokk, at avvarðandi í lötuni fyribils er har at vera — undir ferð, á sjúkrahúsi ella tílíkt, men krevjast má, at hann stendur í fólkayvirlitinum sum havandi fastan bústað í kommununi, fyri at henda skal hava endurgjaldingarskyldu.

Fyri ellisrentu og avlamisrentu er tað ætlandi allaroftast greitt, hvör kommuna hereftir skal gjalda. Viðvíkjandi barnastyrkinum má tann kommuna rinda, har hann (hon) hevur bústað, sum sambært §§ 2, 5, 6, 33, 38 og 43 í kgl. fyriskipan fyri Föroyar nr. 101, 21. mars 1949, fær studning.

13. apr. — Lagtingslov nr. 43 vedrörende oprettelse og drift af en KOKKESKOLE.

1 På lagtingets vegne besörger landsstyret oprettelse af en kokkeskole for öernes sönæring.

2 Landsstyret udfærdiger regulativ for skolen og ansætter skolebestyrer, som derefter efter godkendelse af landsstyret antager det for skolens drift fornödne personale.

3 De udgifter, som ikke kan afholdes af skolens indtægter, betales af landskassen.

13. apr. — Lögtingslóg nr. 43 viðvíkjandi stovnan og rakstri av einum KOKKASKÚLA.

1 Lögtingsins vegna skipar landsstýrið fyri, at settur verður á stovn ein kokkaskúli fyri sjóvinnu okkara.

2 Landsstýrið ger reglugerð fyri skúlan og setir skúlans fyristöðumann, ið annars tekur ta neyðugu manning til skúlan, men skal landsstýrið góðkenna manningina.

3 Tær útreiðslur, ið kokkaskúlin ikki sjálvur kann bera, verða at gjalda úr landskassanum.

13. apr. — Cirk. fra skoledirektionen om FÆRØSK FLAGDAG.

Færöernes lagting har vedtaget at göre den 25. april til flagdag for det færöske flag.

I denne anledning skal man efter henvendelse fra Færöernes landsstyre anmode skolen om på denne dag at samle börnene i skolen og fortælle dem om det færöske flag og dets oprindelse.

Der bör ved denne lejlighed tillige lægges vægt på i almindelighed at forklare

[1]) Sbr. II. nr. 14, 15. mai 1953.

börnene, hvilken betydning et flag har for hvert enkelt land eller folk, således at börnene lærer at nære ærbödighed og respekt også for andre landes flag.

Også de almindeligt gældende regler om flagets rette brug bör forklares for börnene ved denne lejlighed.

Som sådanne almindelige regler om flagets rette brug kan nævnes, at et flag altid må holdes rent og pænt. Det må ikke tilsmudses eller anvendes til uvedkommende formål, f. eks. aldrig til at beklæde borde og bænke med.

På flagdage hejses flaget ved solopgang, dog tidligst kl. 8. Om aftenen stryges det ved solnedgang, dog senest kl. 21. Det må aldrig hænge ude om natten.

13. apríl — Skr. frá landst. um HONORAR TIL INSPEKTIÓNINA AV BYGDASKÚLUM.

Við skrivi, dagfest 20. december 1949, hevur skúlastjórnin lagt fyri landsstýrið spurningin um honorar til inspektiónina av bygdaskúlum í Föroyum. 2 av skúlastjórnini valdum limum hava inspektiónina í hendi.

Eftir núgaldandi skipan fær inspektiónin endurgjald fyri ferða- og vikarútreiðslur og dagpening undir ferðum 15 kr. um dagin, men harumframt verður einki viðurgjald goldið. Hesar útreiðslur verða goldnar úr ríkiskassanum.

Skúlastjórnin skjýtur upp, at inspektiónin umframt nevnda viðurgjald fær eitt árligt honorar uppá 1.200 kr. til hvönn lim av inspektiónini, roknað frá 1. apríl 1949, soleiðis at helvtin verður goldin úr ríkiskassanum og hin helvtin úr landskassanum.

Upplýst er, at helvtin av útreiðslunum til ferðir, vikar- og dagpeningar er um 775 kr. árliga.

Løgtingið hevur góðtikið uppskotið frá skúlastjórnini og hevur samtykt at seta á fíggjarlögtingslóg 1950/51 undir § 10 1. b.: skúlaeftirlit 1975 kr. (helvtina av honorarinum og helvtina av útreiðslunum til ferðir, vikar- og dagpeningar).

Harnæst hevur landsstýrið eftir samráð við fíggjarnevndina samtykt, at henda játtan eisini verður at galda fyri fíggjarárið 1949/50.

Skúlastjórnin verður umbiðin at senda landsstýrinum yvirlit yvir tær útreiðslur, sum landskassin sambært hesa nýskipan hevur at gjalda til bygdainspektiónina fyri 1949/50. Peningurin verður so at ávísa av landsstýrinum.

3. mai — Starvsreglugerð nr. 44 fyri vrakarastovnin um VRAKING OG VIÐGERÐ AV SILD.

Við heimild í løgtingslóg nr. 20, 27. januar 1950, um sildavraking verður hervið givin fylgjandi starvsreglugerð fyri vrakarastovnin:

Vraking.

Vrakingin fer fyrbils fram eftir somu sjónarmiðum og reglum, sum fyriskipaðar eru í arbeiðsreglugerðum fyri vrakieftirlitsmenn og vrakarar um vraking av fiski, tó við teimum broytingum, ið viðurskiftini gera neyðug og teim, ið fylgja av reglunum niðanfyri. Um ivi skuldi verði, um hvussu fyriskipanir verða at útinna, verður spurningurin at leggja fyri landsstýrið. Serlig arbeiðsreglugerð um vraking av sild kemur seinri.[1])

Viðgerð av sild.

Deild 1. Saltað sild.

1 Øll saltað sild, sum verður útflutt úr Föroyum, skal verða saltað í seinasta lagi 18 tímar, eftir at hon er komin upp úr sjónum í mánaðunum mei-september, báðir mánaðir íroknaðir, og í seinasta lagi 24 tímar, eftir at hon er komin upp úr sjónum í mánaðunum oktober-apríl, báðir mánaðir íroknaðir.

2 Sild skal, eftir at hon er veidd, handfarast so lítið og so varliga sum møguligt, og eigur hon at verða saltað í tí havn, sum næst er við veiðuplássið. Bæði tá sild verður

[1]) Sbr. kunng. nr. 55, 23. aug. 1950.

flutt, og meðan hon verður viðgjörd, skulu atstöður verða gjördar til tess at verja hana móti sól, vindi og regni.

3 Sild, sum veidd verður so fjart frá Föroyum, at hon ikki kann verða saltað á landi, uttan at teir í § 1 nevndu tíðarfreistir verða brotnir, skal verða saltað umborð undir somu treytum, sum nevndar eru í §§ 1 og 2.

4 Sild, sum æti er í, skal antin verða kvörkrað og magin drigin úr henni, ella hon skal verða avhöddað og magin drigin úr henni, áðrenn hon verður saltað.

Samstundis sum sildin verður avhöddað ella kvörkrað, eigur hon at verða skild eftir stödd: 4-6, 6-8, 8-10, 10-12, 12-14, 14-16 og 16-20 sildir pr. kg, soleiðis at öll sild í somu tunnu verður jövn til stöddar.

5 Um ikki ávísur marknaður krevur annað, skulu til salting av sild nýtast í minsta lagi 28 kg av salti til hvörji 100 kg av sild. Saltið skal verða vegað ella tikið við máli, soleiðis at saltnögdin kemur at verða nóg stór og eins stór til hvörji 100 kg av sild. Áðrenn sildin verður lögd í tunnuna, skal hon verða blandað væl saman við saltinum í einum trogi, kassa ella öðrum íláti, haðan hon verður lögd beint í tunnuna. Saltið skal javnast væl út í tunnuni. Tá sildin er so stór, at færri enn 16 sildir fara til eitt kg skal hon verða lögd í flógv í tunnuni, áðrenn hon verður flutt út, helst beinan vegin hon verður saltað. Hvör tunna við sild skal halda ásetta nettovekt.

Tá ið sild verður saltað umborð, nýtist hon ikki at verða lögd í flógv, og tunnirnar nýtast ikki at halda fasta vekt. Slík sild skal tó, áðrenn hon verður flutt út, fyllast til ásetta nettovekt og leggjast í flógv, um vrakarin krevur tað.

6 Til salting av sild skal verða nýtt ein blanding,helvt um helvt av grovum og fínum havsalti.

7 Tá ið sild og salt eru farin í tunnirnar eftir treytunum í § 4 í hesari reglugerð, skulu tunnirnar verða fyltar heilt við saltlaka, sum heldur 33 kg av salti í 100 pottum av vatni. Tunnirnar skulu síðan verða afturlatnar og lagdar á liðuna.

8 Meðan sild verður goymd saltað í tunnum, mugu tunnirnar eftirhyggjast javnan, og ansað má verða eftir, at tær alsamt eru heilt fullar av laka. Til tess at laki kann verða fyltur aftur í tunnirnar, um tær leka, skal hol verða borað í ein breiðan tunnustav um miðjuna á tunnuni. Hetta skal verða gjört í seinasta lagi 2 dagar, eftir at sildin er saltað. Eru tunnirnar ikki fullar av laka, skulu tær fyllast heilt við saltlaka, sum heldur 33 kg av salti í 100 pottum av vatni. Spunsl verður sett í tunnirnar, og tær skulu so allar eftirhyggjast og fyllast teir fyrstu 14 dagarnar annan hvönn dag, og síðan javnan alla tíðina, meðan tær verða goymdar.

Saltsild skal altíð verða goymd soleiðis, at ikki sólin sleppur at henni. Hitastigið har saltsild verður goymd, má ikki fara upp um 12° Celsius.

9 2 vikur eftir at sild er saltað, er hon íligin, og kann hon tá verða flutt út. Áðrenn sildin verður flutt út, skal tann, sum sildina flytur út, í góðari tíð senda áheitan til yvirvrakarans um at fáa hana vrakaða, sambært lóg um vrakan av sild.

Tann, sum fær sild vrakaða, skal frammanundan hava merkt tunnirnar eftir reglum, sum ásettar eru av myndugleikunum. Tunnirnar skulu verða soleiðis merktar, at tað týðuliga sæst:

1. at innihaldi í tunnunum er föroyskt virkað saltsild,
2. navn ella merki hjá honum, sum flytir út sildina,
3. hvussu nógv kg netto eru í tunnuni, og hvussu nógvar sildir fara til kg (stöddin á sildini),
4. mánaður og árstal, tá sildin varð saltað

Deild 2. Sukursaltað sild og kryddað sild

10 Fyri sukursaltaða sild og kryddaða sild verða allar treytir í deild 1 í hesi reglugerð at galda uttan við teimum undantökum. sum verða nevnd í eftirfylgjandi paragraffum.

11 Sild, sum ligið hevur meiri enn 12 tímar, eftir at hon er komin upp úr sjónum, má ikki verða sukursaltað ella kryddað.

12 Sild, sum æti er í, má ikki verða kryddað ella sukursaltað, uttan hon frammanundan er kvörkrað og magin drigin úr henni ella avhöddað og magin drigin úr henni.

13 Til sild,sum verður sukursaltað, skulu verða nýtt 16 kg av fínum salti og 5 kg av sukuri til hvörji 100 kg av sild.

14 Til sild, sum veður kryddað, skulu verða nýtt 16 kg av fínum salti, 5 kg av sukuri og 1600 g av blandaðum kryddarium til hvörji 100 kg av sild.

15 Tunnirnar við sukursaltaðari ella kryddaðari sild skulu alsamt verða heiltfullar av laka sambært § 7 í hesi reglugerð; tó við teirri broyting, at lakin til sukursaltaða ella kryddaða sild skal halda 22 kg av salti og 4 kg av sukuri í 100 pottum av vatni.

16 Av tí at sukursaltað sild og kryddað sild tolir minni av enn saltað sild, má hon ikki verða goymd í longri tíð í rúmum, har hitastigið er hægri enn 10° Celsius.

17 4 vikur eftir at sild er sukursaltað ella kryddað, kann hon verða flutt út. Áðrenn sildin verður flutt út, skal hon verða vrakað og merkt sambært § 9, deild 1, í hesi reglugerð.

Deild 3. Tunnur.

18 Til at salta, sukursalta ella krydda sild uppí, mugu einans verða nýttar heilar, tættar trætunnur úr furu, gran, eik ella bók. Tunnir úr öðrum viði mugu ikki verða nýttar.

19 Tunnirnar skulu verða reinar. Brúktar tunnur mugu ikki verða nýttar at salta, sukursalta ella krydda sild uppí, uttan tær frammanundan eru reinskaðar væl og virðiliga.

20 Gjarðarnar á tunnunum skulu sita fastar og liggja tætt at. Tunnurnar skulu eftirhyggjast, áðrenn tær verða fluttar út úr Föroyum, og gjarðarnar skulu tá verða festar við naglum, so tær gliða ikki eftir.

21 Sild má ikki verða flutt út í brúktum tunnum uttan loyvi landsstýrisins.[1])

8. maj — Lov nr. 181 om efterforskning og indvinding af RÅSTOFFER i Kongeriget Danmarks undergrund.

11 Loven træder i kraft den 1. maj 1950. Loven gælder for Færöerne med den begrænsning, som följer af lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færöernes hjemmestyre.

10. maj — Lov nr. 185 om ændring i lov for Færöerne nr. 405 af 21. nov. 1939 om TVUNGEN TUBERKULOSEUNDERSØGELSE AF FISKESKIBES MANDSKAB. (Indföjet i loven af 1939).

22. mai — Starvsreglugerð nr. 46 fyri VRAKARASTOVNIN.

Við heimild í lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 um fiskavraking verður hervið givin fylgjandi starvsreglugerð fyri vrakarastovnin:

Deild 1. Starvsreglugerð fyri yvirvrakaran.

1 Høvuðsstarv yvirvrakarans er at ansa eftir, at vrakan fer fram sambart galdandi lóg og reglugerðir so jövn sum gjörligt er um allar Föroyar. Tessvegna eigur hann eftir samráð við landsstýrið at gera ferðir, sum mugu haldast at vera neyðugar til tess at samráðast við og undirvísa vrakieftirlitsmonnunum og royna at beina allar misjavnar, sum kunnu koma upp viðvíkjandi vrakanini.

2 Til tess at fáa vrakanina so javna sum gjörligt, skal yvirvrakarin halda fundir saman við vrakieftirlitsmonnum og vrakarum, har royndir at vraka fisk verða gjördar og leiðbeiningar verða givnar. Landsstýrið kallar saman til slíkar fundir, og hava vrakieftirlitsmenn og vrakarar plikt at koma á fund. Um yvirvrakarin heldur orsök er til at halda slíkan fund, skal hann mæla landsstýrinum til, at hetta verður gjört.

3 Um so verður, at almenn skeið fyri vrakarar verða sett á stovn, skal yvirvrakarin skipa og leiða skeiðið saman við manni ella monnum, sum landsstýrið setur til hetta starv.

[1]) Sum broytt við kunng. nr. 21, 18. aug. 1953.

4 Tað er skylda yvirvrakarans at siga landsstýrinum frá öllum tingum, sum vrakanin og vrakarastovnurin hevur áhuga av og sum yvirvrakarin antin sjálvur verður varur við á umsjónarferðum, ella sum hann fær kunnleika um á annan hátt. Yvirvrakarin kann, nær tað skal vera, sjálvur vraka fisk.

5 Um tað av lógligum orsökum bráðfengis er neyðugt, kann yvirvrakarin seta vrakieftirlitsmann í sítt stað. Er tað væntandi, at tað verður í longri tíð yvirvrakarin kann ikki útinna starv sítt, skal málið verða lagt fyri landsstýrinum.

Deild 2. Starvsreglugerð fyri vrakieftirlitsmenn.

6 Vrakieftirlitsmenn skulu so væl, sum tað á nakran hátt er gjörligt, gera seg kunnugar við, hvussu klippfiskur eigur at verða virkaður, hvussu hann skal metast eftir útsjónd og stödd, soleiðis at teir gerast förir fyri bæði at geva vrakarunum og teimum sum framleiða klippfisk ráð og leiðbeiningar viðvíkjandi viðgerð, meting og flokkan av klippfiski samsvarandi teimum krövum, sum teir ymisku marknaðarnir, serstakliga Meðalhavslondini, seta. Somu treytir eru galdandi viðvíkjadi saltfiski.

7 Tað er skylda hjá vrakieftirlitsmonnum at læra og leiðbeina vrakararnar, soleiðis at vrakanin verður so góð og jövn sum gjörligt, somuleiðis hava teir skyldu at gera seg kunnugar við allar broytingar, sum kunnu standast av, at marknaðarlondini broyta krövini til klippfisk og saltfisk ella tær broytingar, sum kunnu koma at verða settar í verk við lóg viðvíkjandi vrakanini.

8 Vrakieftirlitsmenninir hava skyldu at vraka allan fisk, sum útfluttur verður, hvör í sínum vrakaradömi. Yvirvrakarin er yvirmaður hjá vrakieftirlitsmonnunum, og hava teir skyldu at lýða boð hansara. Um yvirvrakarin biður vrakieftirlitsmann vraka uttan fyri sítt vrakaradömi, hevur hann skyldu at gera tað.

9 Vrakieftirlitsmenninir hava vrakararnar til at hjálpa sær við eftiransan og vrakan av klippfiski og saltfiski og við at halda skil á vegan og avskiping.

Teir skulu geva yvirvrakaranum tilmæli um á hvörjum plássum í vrakaradöminum neyðugt er at seta vrakarar.

Vrakieftirlitsmenninir hava plikt til so ofta, sum starv teirra loyvir teimum, sjálvir at vera hjástaddir, tá ið fiskur verður vrakaður, so teir kunnu vissa seg um, at vrakanin er jövn og verður framd væl og virðiliga sambart galdandi reglur.

Tað er skylda teirra at ansa eftir, at klippfiskur og saltfiskur altið verður vrakaður og vegaður í húsum, har nóg ljóst er.

Vrakieftirlitsmenninir skulu, tá ið yvirvrakarin biður teir, gera ferðir til at læra menn at hagreiða og viðgera fisk.

10 Vrakieftirlitsmenninir skulu ansa eftir, at lönin hjá vrakarunum er beint roknað samsvarandi teimum treytum, sum galdandi eru. Áðrenn vrakararnir fáa lönina goldnað, skal vrakieftirlitsmaður við navni sínum hava váttað, at rokningin er bein.

Tá ið vrakieftirlitsmaður hevur givið rokning fyri vrakan sína, kann vrakari krevja lönina goldna beinan vegin frá honum, sum vrakað er hjá.

Um vrakarar hava noyðst at ferðast og hava havt útreiðslur av ferðum, skulu vrakieftirlitsmenninir ansa eftir, at ferðaútreiðslur og dagpeningur verður teimum goldin rættstundis frá honum, sum vrakað er hjá.

11 Tað er skylda vrakieftirlitsmanna at skipa vrakan allastaðni, har tað törvast um alt vrakaradömi teirra. At hjálpa sær við vrakingina velur hann ein ella fleiri settar vrakarar, soleiðis sum hann sjálvur heldur vera best.

Vrakieftirlitsmaður kann eisini, um yvirvrakarin samtykkir, í vrakaradömi sínum seta mann í sítt stað, um so er, at hann er ovbyrjaður ella av öðrum ávum kann ikki rökja starv sítt til fullnar. Vrakari, sum settur verður í vrakieftirlitsmanna stað, fær vanliga lön fyri starv sum vrakari og umframt, tá ið hann ferðast, dagpening samsvarandi reglum fyri dagpening fyri tænastumenn í almennum starvi.

12 Umframt at vraka er tað plikt hjá vrakieftirlitsmonnunum í samráðing við yvirvrakaran at ferðast í vrakaradöminum til at hava umsjón við, hvussu fiskur verður hagreiddur og geva leiðbeining, um törvar er á. Somuleiðis er tað skylda vrakieftirlitsmanna at ansa, at lastir um borð í skipum, fiskagoymslur á landi og öll rúm, sum fiskur verður havdur í, eru rein og vera væl umsitin.

Verður vrakieftirlitsmaður biðin at koma at meta um, hvussu fiskur er, er tað skylda hansara at gera tað.

13 Vrakieftirlitsmenn mugu ikki á nakran hátt verða heftir av teimum, sum fiskur verður vrakaður hjá og mugu ikki taka av, um samsýning verður boðin, hvör hon so er.

Heldur ikki er tað teimum loyvt at vera heftir av keyparanum, og teir mugu ikki vraka fisk móti samsýning beinleiðis frá honum.

Fær vrakieftirlitsmaður í starvi sínum kunnleika um privat handilsviðurskifti, sum hann ikki sambart lógina hevur skyldu at siga yvirvrakaranum ella myndugleikunum frá, er plikt hansara at tiga. Men um vrakieftirlitsmaður meinar, at menn, sum hagreiða og sum flyta út klippfisk og saltfisk, bróta lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 um fiskavraking, skal hann beinanvegin siga yvirvrakaranum frá.

14 Vrakieftirlitsmenn hava plikt at savna saman statistiskar upplýsingar um föroysku fiskivinnuna sambart kunngerð nr. 39 frá 24. mars 1950 um fiskivinnustatistikk. Somuleiðis skulu teir, um tað krevst, hjálpa at merkja og máta fisk og at savna nytrur til vísindaliga nýtslu.

15 Tað er skylda vrakieftirlitsmanna at geva seg undir tær broytingar, sum kunnu fara at verða gjördar í hesi starvsreglugerð.

Deild 3. Starvsreglugerð fyri vrakarar.

16 Fiskavrakarar skulu royna at gerast dugandi at meta um viðgerð og góðsku á klippfiski og saltfiski.

Umframt at vera könir at flokka fisk skulu teir hava so góðan kunleika um, hvussu fiskur, sum verður saltaður ella saltaður og turkaður, eigur at verða viðfarin, at teir við fullum myndugleika duga at geva monnum ráð og leiðbeining viðvíkjandi hagreiðing av fiski.

17 Yvirvrakari og vrakieftirlitsmenn eru yvirmenn hjá vrakarum. Vrakararnir eru hjálparmenn teirra, tá ið eftirlit skal havast við uppskipan, vegan, flokkan, pakking og avskiping, og tá ið fiskur verður koyrdur í lastina á skipunum, sum flyta hann úr Föroyum. Vrakieftirlitsmenninir geva vrakarum boð, tá ið arbeiðast skal og skipa arbeiðið millum teirra og hava eftirlit við arbeiðinum.

Vrakarar mugu ikki vraka fisk uttan eftir boðum frá vrakieftirlitsmanni.

Vrakararnir skulu vera fúsir tá ið arbeiðsboð um at vraka fisk verða givin.

Ætla teir sær at fara burtur í longri tíð, skulu teir siga vrakieftirlitsmanninum frá frammanundan.

18 Teir hava skyldu at taka við boðum frá yvirvrakara og vrakieftirlitsmanni og skulu leggja sær nær at gera, sum teir siga.

Er vrakari ikki álítandi í starvi sínum, kann yvirvrakarin koyra hann frá. Um so er skal yvirvrakarin senda landstýrinum boð um hetta beinan vegin.

19 Um so ber á, at vrakarar, meðan teir arbeiða, koma at ivast um nakað, ella okkurt fer fram, sum vrakieftirlitsmaðurin hevur ikki givið boð um, so skulu teir spyrja hann og taka við boðum hansara. Hetta skal verða gjört, bæði tá fiskur verður vrakaður, tá ið eftirlit skal havast við uppskipan, vegan, flokkan, pakking, avskiping, og tá ið fiskur verður koyrdur í lastina á skipum, sum flyta hann úr Föroyum.

Ber ikki til hjá vrakara at koma í samband við vrakieftirlitsmann, soleiðis at hann kann fáa ráð frá honum, má vrakarin sjálvur taka avgerð eftir bestu ætlan, tó skal hann, so skjótt sum tað ber til og áðrenn vrakaraváttanin verður givin, siga vrakieftirlitsmanninum frá.

Um onkur, sum fæst við fiskin, ger ikki eftir teimum boðum, sum vrakieftirlitsmaður hevur givið, skal vrakarin siga honum frá.

20 Tá ið fiskur verður vrakaður, tá ið eftirlit skal havast við uppskipan, vegan, flokkan, pakking, avskiping og tá fiskur verður koyrdur í lastina á skipum, sum flyta hann úr Föroyum, uppibera vrakarar fyri hvönn tíma teir arbeiða ta lön, sum verður goldin fyri vanligt uppskipingar- og avskipingararbeiði og harafturat 80 % í viðbót.

Vrakarar mugu ikki undir nökrum umstöðum taka av, um teimum verður boðin

samsýning, hvörki frá honum sum útflytur fisk, skipara ella fiskimanni ella nökrum sum hevur nakað at gera við fiskin ella við skipið, sum fiskurin verður útfluttur í. Teir mugu heldur ikki vera peningaliga bundnir.

21 Lönin hjá vrakarum verður goldin kontant og hevur hann at gjalda, sum fiskur er vrakaður hjá. Vrakararnir skulu beinan vegin, teir eru lidnir at vraka, skriva rokning fyri lön sína og lata vrakieftirlitsmannin vátta, at hon er bein, áðrenn hon verður lögd fram til gjaldan.

22 Aðalstarvið hjá vrakarunum er at vraka á tí plássi, har hann er settur í starv Teirra skylda er tó at fara við vrakieftirlitsmanninum til onnur pláss í hansara vrakaradömi og til onnur vrakaradömi, tá hann biður teir um tað. Somuleiðis hevur vrakari skyldu at rökja starvið hjá vrakieftirlitsmanni, tá hesin biður hann og neyðsýn krevur, og tá ið yvirvrakarin gevur loyvi til tess. Vrakarir hava skyldu, um vrakieftirlitsmaður biður teir, at geva ráð og leiðbeiningar viðvíkjandi hagreiðing og viðgerð av fiski, somuleiðis skulu teir rökja alt yrki sum fiskivinnumyndugleikarnir áleggja teimum, so nógv sum stundir eru til tess. Vrakarar, um fara av bygd at vraka fisk, fáa somu tímalön,sum nevnd er í § 20 bæði fyri tað tíð, sum krevst til vrakanina og meðan teir ferðast til og frá. Umframt fáa teir dagpening samsvarandi reglum fyri dagpening fyri tænastumenn í almennum starvi og ferðaútreiðslur goldnar eftir rokning. Um vrakarar liggja veðurfastir fáa teir lön fyri 8 vanligar arbeiðstímar um dagin umframt dagpening

Um tað krevst, og tað annars kann sameinast við starvið hjá vrakarum, hava teir skyldu at hjálpa at meta fisk, tá ið teir fáa lön, sum ásett í hesari reglugerð frá teimum, sum hava biðið teir um at meta um fiskin.

Vrakieftirlitsmaðurin váttar rokningar um lön. Eru partarnir ikki samdir um tímalönina, kann rokningin leggjast til avgerðar fyri sýslumannin. Verður tá ikki semja, verður málið lagt fyri landstýrið, sum tekur bindandi avgerð, hvussu lönin skal útroknast. Tá ið tvídráttur er um lönir millum arbeiðsgevara og arbeiðsmenn, verður lönin hjá vrakarum,til tess lönarstríð er lokið, eins og hon var undan lönarstríðnum. Sýtur vrakari at arbeiða vegna ósemju um lön, verður hann koyrdur frá.

23 Tá ið fiskur verður vrakaður sum saltfiskur, tá ið hann verður uppskipaður ella fyrstu ferð hann sum saltfiskur verður seldur í Föroyum geva vrakararnir sjálvir vrakaraváttan á oyðublöð, sum serskilt eru gjörd til hetta endamál. Aðrar váttanir, sum einstaklingur biður um, mugu vrakararnir ikki geva.

24 Vrakararnir mugu ikki vera í fastari tænastu hjá keypmanni ella öðrum manni, sum letur fisk verða vrakaðan. Heldur ikki er tað teimum loyvt at vera heftir av keyparanum, og teir mugu ikki vraka fisk móti samsýning beinleiðis frá honum. Teir hava skyldu at tiga og ikki siga nökrum frá handilsviðurskiftum og öðrum viðurskiftum hjá einstaklingum, sum teir verða kunnigir við í starvi sínum, og sum teir eftir lógini hava ikki plikt at siga yvirmonnum sínum og myndugleikunum frá.

25 Vrakararnir skulu undirskriva eina váttan um, at teir vilja halda tær treytir, sum settar eru fyri starvi teirra og at teir við ídni og dyggleika vilja rökja tær pliktir, sum álagdar eru teimum, eisini at teir viðvíkjandi hesum vilja lýða tær fyriskipanir, sum yvirvrakarin ella vrakieftirlitsmaður á plássinum gevur teimum.

26 Áðrenn maður kann verða settur í starv sum vrakari, má hann hava prógv frá lækna fyri at eyguni eru góð.

Tá ið vrakarar hava fylt 70 ár fara teir frá av aldri.

27 Vrakarar hava skyldu at geva seg undir allar tær broytingar, sum kunnu koma at verða gjördar hesi starvsreglugerð viðvíkjandi.

Deild 4. Flokkan av klippfiski og saltfiski.

28 Sambart lögtingslóg nr. 12 um fiskavrakan, dagsett 12. januar 1950, skal allur klippfiskur, ið verður fluttur út, verða mettur og flokkaður av vrakarum undir umsjón av yvirvrakara ella vrakieftirlitsmanni. Somuleiðis skal allur fiskur, sum er uppskipaður í Föroyum, og sum verður seldur sum saltfiskur, verða mettur og flokkaður.

Klippfiskur.

29 Klippfiskur skal verða flokkaður tætt frammanundan, hann verður fluttur út.

Tá ið klippfiskur verður flokkaður, skal tað vera eftir hesum reglum:

Nr. 1 fiskur: er fiskur, sum er væl blóðgaður, væl avhöddaður, væl slögdur, væl vaskaður og reinskaður, vakurt flaktur og javnt saltaður. Fiskurin skal vera fastur og ljósur. Serstakliga eigur dentur at verða lagdur á, at fiskurin hevur verið blóðgaður.

Nr. 2. fiskur: er fiskur, sum ber merki av, at hann er ikki so væl reinskaður fyri royggj og blóð, og sum er særdur av kleppi, knívi ella prikara. Somuleiðis fiskur sum er gráari á liti enn nr. 1 fiskur. Tað er loyvt at döma ymsi brek hjá fiskinum í linari lagi, um tað skilliga sæst, at hann hevur verið blóðgaður.

Nr. 3. fiskur: er fiskur, sum hevur fleiri grovari lýti enn nr. 2 fiskur, t. d. sum hevur blóðutari og tráari uggar, hevur tikið ójavnt við salti, er ovstutt omanflaktur og annars óvandaliga flaktur. Somuleiðis fiskur, sum hevur grovari sár eftir kleppi, knívi ella prikara og skræddur fiskur. Fiskur, sum ber merki av at vera óvandaliga vaskaður, er eisini nr. 3.

Henda flokkanin skal galda fyri allan klippfisk, sum fluttur verður út úr Föroyum. Tó er loyvt at seta heldur linari kröv, tá ið hýsa, upsi og brosma verða flokkað.

30 Fiskur, sum soppur er í, somuleiðis sólsviðin fiskur, súrnaður fiskur og spiltur fiskur skal verða skildur burtur úr.

Fiskurin, sum soppur er í, verður síðan at skilja sundur í tvey slög, »lítið sopputur« og »sopputur«. »Lítið sopputur« fiskur skal verða flokkaður í nr. 1, nr. 2 og nr. 3, men í vrakaraváttanini skal verða skilað til »lítið sopputur«. Fiskur, sum er nógv sopputur, verður ikki flokkaður, og skal í vrakaraváttanini verða skilað til »sopputur«.

Sama metan, sum fyri fisk, sum soppur er í, skal vera galdandi fyri sólsvidnan og fyri súrnaðan fisk.

Um meiri enn 5 % av fiskinum í eini klippfiskarúgvu er fongdur við pink, verður öll rúgvan at taka undan vrakan. Slíkur fiskur má hvörki verða fluttur ella viðgjördur á nakran hátt uttan vrakarastovnurin gevur loyvi til tess og hevur umsjón við fluttninginum og viðgerðini.

31 Allur klippfiskur, sum fluttur verður út, skal halda tær treytir fyri turking, sum tey ymisku marknaðarlond seta.

32 Klippfisku skal verða pakkaður soleiðis, at javnstórur fiskur samsvarandi við stertatalið verður í hvörjum pakka. Undantikin er her fiskur, sum seldur verður eftir stödd (longd í tummum ella cm).

33 Um menn vilja gera royndir at flyta út klippfisk undir öðrum treytum enn teimum, sum fyrisettar eru í hesi reglugerð, kann landsstýrið geva serstakt loyvi til tess. Menn, ið fáa slíkt loyvi, hava skyldu at siga landsstýrinum frá, hvussu úrslitið av royndini er.

Saltfiskur.

34 Saltfiskur skal vera væl íligin, áðrenn hann verður fluttur út, og skal hann verða flokkaður tætt frammanundan hann verður fluttur út og eftir somu reglum sum klippfiskur.

Tað er ikki loyvt at flyta út saltfisk, ið er so ringur, at hann dugir ikki til klippfisk.

Saltfiskur frá skipum, sum eru farin at veiða, og sum hava havt salt við, ið áður hevur verið brúkt, kemur ikki undir vrakan. Saltfiskur, sum er saltaður við brúktum salti eftir at hann er umrivin, kemur heldur ikki undir vrakan.

Deild 5. Pakking og merking av klippfiski og saltfiski.

35 Tá ið klippfiskur og saltfiskur verður sendur úr Föroyum til meðalhavslondini, skal fiskurin verða samanbundin og hessian seymað uttan um, um ikki keyparin ynskir annan bjálva. Bjálvi, sum verjir fiskin ringari enn hessian, má ikki verða nýttur.

36 Klippfiskur, sum sendur verður til suður- ella mið-Ameriku skal verða pakkaður soleiðis sum keyparin krevur.

37 Allur fiskur, sum verður fluttur út, annaðhvört hann er í hessian ella í öðrum bjálva, skal verða merktur soleiðis, at tað týðuliga sæst, hvör ið hevur flutt fiskin út. Merkið skal verða sett á bjálvan so sjónskt, at eingin misskiljing skal koma at vera. Vrakieftirlitsmenninir skulu hvör í sínum vrakaradömi skriva upp allar avskipingar av fiski, so at tað altíð er greitt, hvörjum manni ella monnum hvör avskipað fiskalast er frá.

38 Tey merki, sum keyparin vil hava sett á fiskin til tess at kunna skyna á slag og stödd, skulu verða sett á bjálvan. Umframt skal allur fiskur, meðan vrakari er hjástaddur, verða merktur við einum sjónskum vrakaramerki, sum sigur frá, at fiskurin hevur verið vrakaður av föroyska vrakarastovninum og í hvörjum vrakidömi, hann er vrakaður.

39 Hvör pakki skal umframt við vrakaramerki verða merktur týðuliga FAROE FISH.

40 Tað er ikki loyvt at merkja fisk á annan hátt enn fyriskipað er í hesi reglugerð.

Deild 6. Vrakan av nýggjum.

41 Um klippfiskur og saltfiskur ikki verður avskipaður tætt eftir, at hann er vrakaður, skulu vrakieftirlitsmenninir frá tí, at fiskurin er vrakaður til tess hann verður avskipaður ansa eftir, at hann verður goymdur so væl, at einki kemur at honum.

Halda vrakieftirlitsmenninir, at okkurt er komið at fiskinum, eftir at hann varð vrakaður. hava teir rætt til at krevja, at fiskurin verður vrakaður av nýggjum.

Fiskur skal altíð verða vrakaður av nýggjum, um grundir eru fyri at halda, at fiskurin eftir at hann varð vrakaður, hevur ikki verið hildin burtur frá öðrum fiski.

42 Vil maður hava fisk, sum áður hevur verið vrakaður, vrakaðan av nýggjum, má hann kunna geva vrakieftirlitsmanni fullgóðar grundir fyri, at nýggj vrakan er neyðug.

Menn kunnu ikki fáa fisk vrakaðan av nýggjum einans av teirri orsök, at teir hava ikki álit á vrakan, sum er farin fram, og sum yvirvrakarin hevur góðkent.

Deild 7. Avskiping.

43 Vrakieftirlitsmenninir skulu ansa eftir, at klippfiskur verður ikki avskipaður uttan í turrveðri, og hava teir rætt at taka avgerð um, hvört veður er at avskipa fisk ella ikki.

44 Um klippfiskur ella saltfiskur verður fluttur við bátum, er skylda vrakieftirlitsmanna at ansa eftir, at bátarnir eru reinir og ikki leka. Teir skulu eisini ansa eftir, at fiskurin, um tað er neyðugt, verður nóg væl vardur við máttum ella presenningum bæði, tá ið hann verður fluttur við báti ella bili.

Vrakieftirlitsmenninir skulu eisini ansa væl eftir, at fiskurin, meðan hann verður avskipaður, verður so væl viðfarin, at hann verður ikki löstaður, og teir skulu antin sjálvir ella hava vrakarar fyri seg, sum ansa eftir, at fiskurin verður lagdur so væl í lastina, at ikki skjýtst.

45 Vrakieftirlitsmennirnir skulu ansa eftir, at lastir í skipum, sum klippfiskur og saltfiskur verður fluttur út í, eru turrar og nossligar, at tær eru nóg væl klæddar við viði, reinum máttum ella posalörifti. Somuleiðis skulu teir ansa eftir, at lastin er so væl vard, at ikki hitin frá maskinuni sleppur at fiskinum.

46 Verða tey boð, sum vrakieftirlitsmaður ella vrakari í hansara stað gevur, ikki lýdd, skal vrakieftirlitsmaðurin sýta at geva vrakaraváttan.

Deild 8 Vrakaraváttanin.

47 Tá ið saltfiskur og klippfiskur, sum verður fluttur út, er vegaður, flokkaður, pakkaður og koyrdur umborð í skipið, sum skal föra hann úr Föroyum, gevur vraki-

eftirlitsmaður vrakaraváttan fyri farmin, og hevur hann undir revsingartreyt eftir lógini ábyrgd av, at váttanin er sonn og álítandi.

Í vrakaraváttanini skal verða skilað til, hvört fiskurin er Föroyafiskur, Íslandsfiskur, Grönlandsfiskur ella Bjarnoyarfiskur.

Tá ið tað er klippfiskur, merkir Föroyafiskur, at fiskurin er veiddur undir Föroyum og turkaður í Föroyum, Íslandsfiskur, at fiskurin er veiddur undir Íslandi og turkaður í Föroyum, Grönlandsfiskur,at fiskurin er veiddur undir Grönlandi og turkaður í Föroyum og Bjarnoyarfiskur, at fiskurin er veiddur undir Bjarnoynni ella við Norður Noreg og turkaður í Föroyum,

Tá ið tað er saltfiskur merkir Föroyafiskur, at fiskurin er veiddur undir Föroyum Íslandsfiskur, at fiskurin er veiddur undir Íslandi, Grönlandsfiskur, at fiskurin er veiddur undir Grönlandi og Bjarnoyarfiskur, at fiskurin er veiddur undir Bjarnoynni ella við Norður-Noreg.

Um keyparin krevur tað, skal í vrakaraváttanini verða skilað til á hvönn hátt, fiskurin er turkaður, t. d. um hann er einans sólturkaður, einans inniturkaður ella bæði.

Vrakieftirlitsmaðurin gevur vrakaraváttan á oyðublöð, sum eru góðkend av landsstýrinum. Áðrenn hann letur honum, sum flytur út fisk, váttanina, skal hann ansa eftir at váttanin hevur fingið notarialattestasjón, ið prógvar, at hann er autoriseraður vrakieftirlitsmaður. Tað má skilliga kunna siggjast á váttanini, at tað er föroyskur vrakari, ið hevur havt eftirlit við vrakanini. Váttanin má ikki kunna misskiljast.

48 Samstundis sum notarialattestatiónin verður givin, skal latast avgjald fyri vrakan sambart § 6, stykki 1, í lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 um fiskavraking í Havn til sorinskrivaran, á bygd til sýslumenninar og í Vági til sóknafútan. Notararnir seta peningin á serstaka konto, og verður hann at avrokna við landskassan um Föroya gjaldstovu eina ferð um mánaðan.

23. maj — Justitsm. skr. om DRIFTSUDGIFTER VED RETSBYGNINGEN i Thorshavn.

I forbindelse med tidligere brevveksling, senest justitsministeriets skrivelse af 14. april 1950, vedrörende den ny retsbygning på Færöerne, skal man meddele, at man kan indgå på, at de egentlige driftsudgifter ved retsbygningen, såsom brændsel, lys, og rengöring, hvilke udgifter er anslået til at belöbe sig til ca. 2.500 kr. årlig, fra den 1. april 1950 at regne afholdes for statskassens regning, dog at man finder, at staten ikke bör deltage i dækningen af udgifter til skat, vandafgift m. m. til kommunen.

23. mai — Statsm. skr. om statens andel af UDGIFTERNE VED OPPEBØRSELSKONTORET.

Under henvisning til tidligere brevveksling, senest hr. rigsombudsmandens skrivelse af 1. februar 1950, skal man efter stedfunden brevveksling med de bevilgende myndigheder herved meddele, at statsministeriet kan tiltræde, at statskassen fra den 1. april 1949 at regne og indtil videre udreder 25 % af de med administrationen af Færöernes oppebörselskontor forbundne udgifter, og at Færöernes landsstyre overtager oppebörselskontorets inventar for et samlet belöb af 5.000 kr.

Det tilföjes, at man senere vil vende tilbage til spörgsmålet om den regnskabsmæssige og revisionsmæssige kontrol med hensyn til statens finansielle mellemværende med Færöerne.

24. mai — Bek. nr. 214 vedr. OMBYTNING AF DANSKE OG FÆRØSKE PENGESEDLER i henhold til lov nr. 248 af 12. apr. 1949 om pengesedler m. v. på Færöerne.

1 Rigsombudsmanden på Færöerne og Danmarks Nationalbank eller de, som af ovennævnte hertil bemyndiges, foretager ombytning af nationalbankens pengesed-

ler med færöske pengesedler og ombytning af færöske pengesedler med nationalbankens pengesedler.

2 Ombytningen foretages uden provision.

27. maj — Lov nr. 237 om UDLÅN TIL INDUSTRI- OG HÅNDVÆRKSVIRKSOMHEDER.

10 Lån til industri- og håndværksvirksomheder vil kunne ydes til ansögere, der har bopæl på Færöerne.

27. maj — Lov nr. 277 om udförelse af ERHVERV I GRØNLAND, jfr. An. af 9. apr. 1951.

15. juni — Lagtingslov nr. 49 om et FÆRØSK KLASSELOTTERI.

1[1]) Lagtinget opretter et færösk klasselotteri:

a. Hvert års lotteri deles i 2 af hinanden uafhængige serier med lige mange trækninger i hver. Antallet af lodder må ikke overstige 6000 for hver serie. Antallet af erstatningslodder må ikke overstige 1000 for hver serie. Antallet af trækninger for hver serie må ikke overstige 6.
b. Indskuddet til den enkelte serie for et helt lod skal være indtil 120 kr. Lodderne kan udstedes både som hele og delte.
c. I hver af lotteriets serier skal det samlede gevinstbelöb være mindst 70 % af indskudssummen for samtlige til serien hörende lodder. Gevinstbelöbet fordeles efter en af landsstyret godkendt plan, i hvilken tillige vil være at fastsætte loddernes antal, tidspunktet for trækningerne samt regler for bekendtgörelse af trækningernes udfald, tidspunktet for gevinsternes udbetaling og for fortabelse af ikke i rette tid hævede gevinster. Gevinster, der ikke fordres udbetalt i rette tid, regnes landskassen til gode.
d. Trækningerne foregår offentligt i Tórshavn under tilsyn af en dertil beskikket kommission på 5 mand, hvoraf mindst 1 jurist, der opfylder betingelserne for at være dommer. Kommissionen afgör endeligt ethvert spörgsmål om trækningernes rigtighed eller gyldighed, være sig under eller efter trækningen.
e. Af de gevinster, som tilfalder spillerne, svares en afgift på 10 %.

Afgiften tilfalder landskassen.

Afgiften berigtiges ved at den afkortes i gevinstbelöbet ved dettes udbetaling.

Gevinsterne er fritagne for indkomstskat til landskasse og kommune.

2 Landsstyret fastsætter de nærmere regler om lotteriets ordning og om det offentliges tilsyn med lotteriet.

15. juni — Lögtingslóg nr. 49 um FØROYSKAN HAPPADRÁTT.

1[2]) Lögtingið stovnar föroyskan happadrátt:

a. Hvört árs happadráttur verður býttur í 2 flokkar, leysir hvör av öðrum, við líka nógvum dráttum í hvörjum. Talið á lutunum má ikki fara upp um 6000 í hvörjum flokki, men talið á umskiftislutum má ikki fara upp um 1000 í hvörjum flokki. Talið av dráttum í hvörjum flokki má ikki fara upp um 6.
b. Innskotið í hvönn einkulta flokkin skal vera upp til 120 kr. fyri heilan lut. Lutirnir kunnu latast út í heilum lutum ella smáum.
c. Í hvörjum flokki happadráttarans skal vinningurin tilsamans vera minnst 70 % av innskotspeninginum fyri allar í flokkinum verandi lutir. Vinningurin verður býttur eftir reglum, sum landsstýrið góðkennir, har eisini verður fyrisett talið á lutum, tíðirnar fyri dráttunum og reglur fyri kunngerð av úrsliti dráttanna, tíðir fyri rindan av vinninginum og fyri missi av rætti til vinningar, sum ikki

[1]) Som ændret ved ll. nr. 2 af 26. jan. 1951 og nr. 75 af 22. dec. 1951.
[2]) Sum broytt við ll. nr. 2, 26. jan. 1951 og nr. 75, 22. des. 1951.

eru heimtaðar í rættari tíð. Vinningar, sum ikki eru kravdar í rættari tíð fara í landskassan.

d. Dráttirnir fara fram alment í Tórshavn undir umsjón av einari serliga settari nevnd uppá 5 manns, harav minnst 1 juristur, sum uppfyllir treytirnar fyri at vera sorinskrivari. Nevndin tekur endiliga avgerð um ein hvönn spurning dráttanna, teirra beinleika og gildi, undir ella aftaná dráttin.

e. Av teim vinningum, ið falla til spælararnar, verður latið eitt avgjald uppá 10 %.

Avgjaldið fellur til landskassan.

Avgjaldið verður rindað við, at tað verður drigið frá vinninginum, tá hann verður útgoldin.

Vinningurin er undantikin inntökuskatti til landskassa og kommunu.

2 Landsstýrið fyriskrivar reglur um happadráttskipanina og almennu umsjón við tí.

19. juni — Bek. vedr. danske FISKERIINSPEKTIONSSKIBES RADIOTJENESTE.

For at kunne hjælpe danske og færöske fiskere i tilfælde af overgreb samt ved sygdom eller ulykker, og for at være dem behjælpelig ved transittering af telegrammer og radiobreve, når direkte forbindelse med land ikke kan opnås, samt ved videretransmittering af stormvarsler m. m., udförer de danske inspektionsskibe normalt nedenstående radiotjeneste.

Inspektionsskibe i Nordsöen. Alle tiderne er GMT.

Inspektionsskibet holder indenfor sine vagttider radiovagt i nödpausen for telefoni fra kl. xx00—xx03 på den internationale kalde- og nödfrekvens 1650 khz (181,8 m). Indenfor disse tider kan inspektionsskibet kaldes for assistance i tilfælde af nöd.

Såfremt fiskere i andre tilfælde önsker at komme i forbindelse med fiskeriinspektionsskibet, kan de kalde dette på den af kuttere almindeligt benyttede frekvens 2155 khz (139,2 m) i tidsrummet 0803—0810, 1003—1010, 1403—1410, 1603—1610 og 2003—2010.

I de nævnte tidsrum holder inspektionsskibet — for så vidt det overhovedet er stationeret i Nordsöen — altid vagt på ovenfor angivne frekvens, hvad enten det er på söen eller i havn: Inspektionsskibet svarer på 2175 khz (137,9 m).

Kan forbindelse ikke opnås med inspektionsskibet ad denne vej, eller önsker kuttere *udenfor* de angivne tider at komme i forbindelse med inspektionsskibet, kan dette kaldes via kyststationerne Skagen og Blaavand radio, idet kutteren kalder landstationen på 1650 khz (181,8 m). Landstationen kalder derefter inspektionsskibet på 500 khz (600 m) og meddeler, at en kutter önsker forbindelse, hvorpå inspektionsskibet på 2175 khz (137,9 m) sætter sig i forbindelse med den pågældende kutter.

II. Inspektionsskibet ved Færöerne Alle tiderne er GMT.

Inspektionsskibet holder indenfor sine vagttider radiovagt i nödpausen for telefoni fra kl. xx00—xx03 på den internationale kalde- og nödfrekvens 1650 khz (181,8 m). Indenfor disse tider kan inspektionsskibet kaldes for assistance i tilfælde af nöd.

Såfremt fiskere i andre tilfælde önsker at komme i forbindelse med fiskeriinspektionsskibet, kan de kalde dette på den af kuttere almindeligt benyttede frekvens 2155 khz (139,2 m) i tidsrummet 0803—0810, 1003—1010, 1403—1410, 1603—1610 og 2003—2010.

I de nævnte tidsrum holder inspektionsskibet — for så vidt det overhovedet er stationeret ved Færöerne — altid vagt på ovenfor angivne frekvens, hvad enten det er på söen eller i havn. Inspektionsskibet svarer på 2175 khz (137,9 m).

Dersom kuttere udenfor de angivne tider önsker at sætte sig i forbindelse med inspektionsskibet, kan de kalde dette via kyststationen Thorshavn radio, idet kut-

teren kalder landstationen på 1650 khz (181,8 m), landstationen kalder derefter inspektionsskibet på 500 khz (600 m) og meddeler, at en kutter ønsker forbindelse, hvorpå inspektionsskibet sætter sig i forbindelse med kutteren på 2175 khz (137,9 m).

Når som helst en kutter er i forbindelse med et inspektionsskib i Nordsöen eller ved Færöerne, kan den anmode om assistance, afgive meldinger fiskeriet vedrörende, afgive telegrammer til videresendelse samt på anmodning få oplæst uddrag af de seneste vejrmeldinger.

III. Inspektionsskibet ved Grönland. Alle tiderne er GMT.

Såfremt der er danske eller færöske fiskekuttere med radiostation ved Grönland, holder inspektionsskibet altid radiovagt i nödpausen for telefoni fra kl. xx00—xx03 på den internationale kalde- og nödfrekvens 1650 khz (181,8 m). Desuden holder inspektionsskibet hveranden time — i fortsættelse af nödpausen — vagt på 1650 khz (181,8 m) fra tiden mellem 0803—2010 samt kl. 0003—0010 og 0103—0110.

I disse tidsrum kan inspektionsskibet kaldes for assistance, for afgivning af meldinger fiskeriet vedrörende samt for videresendelse af telegrammer, endvidere vil inspektionsskibet på anmodning oplæse uddrag af sidst modtagne vejrberetning. Inspektionsskibet svarer på 1650 khz (181,8 m).

Inspektionsskibet kan endelig til enhver tid modtage telegrammer fra landstationer til viderebefordring til kuttere ved Grönland. Disse telegrammer vil blive sögt videresendt så hurtigt som muligt. Udover denne radiotjeneste kan alle danske og færöske fiskeskibe, uden for havn og i havn, hvor der ikke er adgang til telegrafstation aflevere telegrammer og radiobreve direkte om bord i inspektionsskibene. Afregning foregår via fiskeskibets rederi.

Endelig kan inspektionsskibene assistere fiskeskibene ved udbedring af havarier på deres radiostationer.

Fiskeriforeningerne kan igennem marineministeriet holde inspektionsskibene underrettede om, i hvilket tidsrum, der er danske og færöske fiskeskibe ved Grönland, og foreningerne kan efter anmodning til marineministeriet få opgivet de tidsrum, i hvilke der vil være inspektionsskibe udstationerede i Nordsöen og ved Grönland, samt de pågældende inspektionsskibes kaldesignaler.

For at göre det muligt for inspektionsskibene at komme i forbindelse med fiskeskibene anmodes foreningerne om at meddele, til hvilke tider og på hvilke frekvenser, fiskeskibene sædvanligvis kan kaldes, udover de i denne bekendtgörelse allerede nævnte tider og frekvenser.

Bekendtgörelse af 7. november 1947 (kdg. B. 3—1948, pkt. 2) vedrörende danske fiskeriinspektionsskibes radiotjeneste til hjælp for fiskere bortfalder.

24. juni — Kunngerð nr. 50 um SKIPA- OG VØRUGJALD fyri Tórshavnar havn.

Föroya landsstýri hevur 22. juni 1950 góðkent skipa- og vörugjöld fyri Tórshavnar havn at galda frá 1. juli 1950 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá havnarstýrinum.

Allar eldri takstaskipanir fara úr gildi.

27. juni — Bek. nr. 321 af lov om FOLKEFORSIKRING.

(§ 86 enslydende med lov af 20. maj 1933, se side 496).

15. juli — Kunngerð nr. 51 um SKIPA- OG VØRUGJØLD fyri Klakksvíkar havn.

Föroya landsstýri hevur góðkent skipa- og vörugjöld fyri Klakksvíkar havn at galda frá 1. august 1950 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá havnarstýrinum.

Allar eldri takstaskipanir fara úr gildi.

[1]) Sbr. kunng. nr. 7, 28. mars 1953.

17. juli — An. nr. 341 for Færöerne om BIDRAG til en barnemoders BARSELSFÆRD OG UNDERHOLD för og efter födslen.

I henhold til den regeringen ved § 335 i bekendtgörelse nr. 475 af 31. august 1946 af lov om offentlig forsorg meddelte bemyndigelse sættes herved §§ 235—237 i nævnte lov, således som denne er ændret ved lov nr. 256 af 9. juni 1948, indeholdende bestemmelser om forskudsvis udbetaling af bidrag til en barnemoders barselfærd og underhold för og efter födslen i kraft på Færöerne i följende skikkelse:

1 I kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne om börnebidrag til enlige forsörgere m. m. foretages följende tilföjelser og ændringer:

Som nyt kapitel III indföjes:

Bidrag til en barnemoders barselfærd og underhold.

45 Det bidrag, som faderen eller en bidragspligtig til et barn udenfor ægteskab i medför af § 23, stk. 1 og 3, i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om börn udenfor ægteskab er tilpligtet at yde til dækning af udgifter ved moderens barselfærd og underhold, kan af moderen under de i § 2 fastsatte betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i § 46 angivne grænse, såsnart bidragets forfaldsdag er forlöbet, uden at bidraget er erlagt.

Med hensyn til de nærmere regler om disse bidrags udbetaling af det offentlige og inddrivelse m. v. kommer med de fornödne lempelser bestemmelserne i kapitel I. A. til anvendelse.

For den del af de i denne paragraf omhandlede udgifter, som måtte være udredet af det offentlige, indtræder dette i moderens ret overfor faderen eller det offentlige.

46 For tiden indtil 31. marts 1950 udbetales de i § 45 ommeldte bidrag dog höjest med följende normalbidrag: 40 kr. til barselfærden og til barnemoderens ophold för og efter födslen pr. måned 36 kr.

Socialministeren fastsætter fra 1. april 1950 efter indstilling fra landsstyret eller forud indhentet erklæring fra dette de omhandlede normalbidrag for 2 år ad gangen.[1])

47 Forskudsvis udbetaling fra det offentlige kan ligeledes i overensstemmelse med reglen i § 45, stk. 1, ske med hensyn til barselfærdsbidrag og bidrag til moderens underhold i anledning af födslen, for så vidt angår bidrag, som i henhold til overövrighedens bestemmelse en af overövrigheden stadfæstet overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom påhviler en mand over for hans forladte, fraseparerede eller fraskilte hustru.

Med hensyn til de nærmere regler om disse bidrags udbetaling af det offentlige, inddrivelse m. v. kommer med de fornödne lempelser reglerne i kapitel I. B. til anvendelse.

Ligeledes gælder ved udbetaling af de fornævnte bidrag bestemmelserne i § 45, stk. 3.

Til kapitel III.

Kapitel III ændres til kapitel IV.

§§ 45—48 ændres til §§ 48—51.

2 Denne anordning træder i kraft straks med virkning for bidrag, der er forfaldne til betaling den 1. april 1949 eller senere.

19. aug. — Skr. fra indenrigsm. om TILBAGEHOLDELSE I LØN FOR SKAT.

I en hertil oversendt skrivelse har skattedepartementet meddelt, at departementet under den 11. august 1950 har tilskrevet ingeniörfirmaet Kampmann, Kierulff og Saxild A/S, således:

»I en til statens ligningsdirektorat indsendt, af samme hertil fremsendt skrivelse

[1]) Jfr. Bek. nr. 104 af 28. marts 1953.

har selskabet forespurgt, hvorvidt selskabet er forpligtet til at efterkomme en begæring fra Fausing-Auning kæmnerkontor om at foretage tilbageholdelse i en arbejders lön til dækning af hans skatterestancer, medens han er beskæftiget på selskabets arbejdspladser på Færöerne. Indenrigsministeriet, med hvilket man har brevvekslet om sagen, har overfor skattedepartementet udtalt, at indenrigsministeriet for sit vedkommende må holde for, at en herboende arbejdsgiver, der beskæftiger arbejdere på færöske arbejdspladser, i medför af bestemmelsen i § 42 i lov nr. 28. af 18. februar 1937 om personlig skat til kommunen inden for de i denne bestemmelse nævnte rammer er pligtig at efterkomme et pålæg fra en herværende kommune om tilbageholdelse af skyldige kommunale skattebelöb i de af arbejdsgiveren ydede löninger, uanset om disse udbetales på Færöerne.

I denne anledning skal man med bemærkning, at den nævnte bestemmelse tillige finder anvendelse for så vidt angår statsskatten og den fælleskommunale skat, meddele, at skattedepartementet for sit vedkommende kan henholde sig til indenrigsministeriets foranstående udtalelse.

Det tilföjes, at spörgsmålet om tilbageholdelseskravets lovlighed kan inbringes for domstolene.«

23. aug. — Kunngerð nr. 55 um merking, flokkan og VRAKAN AV SILD.

Við heimild í lögtingslóg nr. 20, 27. januar 1950, um sildavraking og vísandi til nr. 44, 3. mei 1950, starvsreglugerð fyri vrakarastovnin um vraking og viðgerð av sild, verður hervið givin fylgjandi starvsreglugerð um merking, flokkan og vrakan av sild.

1 Øll saltað,kryddað ella ella sukursaltað sild skal verða vrakað, beint áðrenn hon verður flutt út. Tann, sum flytir sildina út, skal í góðari tíð senda áheitan til yvirvrakarans um at fáa hana vrakaða sambart lögtingslóg um vraking av sild, og sambart starvsreglugerð nr. 44, 3. mei 1950, fyri vrakarastovnin um vraking og viðgerð av sild.

2 Áðrenn sildin verður vrakað, skal hann, sum flytir sildina út, hava merkt tunnurnar.

Hann, sum hevur sett navn sítt ella merki fyri navn sítt, sum landsstýrið hevur gótikið, á tunnurnar, hevur fulla ábyrgd av, at sildin er góð, at hon er beint flokkað, at vektin av sild í tunnunum er bein, og at tunnurnar eru beint merktar.

3[1]) Sum fast merki á öllum tunnum við sild, sum veidd er á havinum millum Ísland og Föroyar skal standa FØROYAR — ÍSLANDSSILD og á öllum tunnum við sild sum veidd er á föroyskum firðum og sundum, FØROYAR — FØROYASILD við 4 cm högum stavum.

Umframt skal á lokinum standa 1) navn ella merki (góðtikið av landsstýrinum) hjá honum, sum flytir út sildina, 2) nettovekt, 3) talið av sildum pr. kg sambart § 4 í hesi reglugerð, 4) mánaður og árstal, tá ið sildin er saltað og 5) merkið fyri viðgerð av sildini soleiðis, at tá ið sildin er saltað, skal hon verða merkt við SA, tá ið hon er kryddað, skal hon vera merkt við KR, og tá ið hon er sukursaltað, skal hon vera merkt við SU.

4 Øll sild skal, áðrenn hon verður flutt út, verða flokkað. Flokkanin kann antin verða gjörd beinan vegin, tá ið sildin verður avhöddað og/ella kvörkrað. Loyvt er tó at steðga við flokkanini til seinri, t. d. til beint áðrenn sildin verður flutt út.

Tá ið sildin verður flokkað, skal hon verða skild eftir stödd: 1—6, 6—8, 8—10, 10—12, 12—14, 14—16 og 16—20 sildir pr. kg, soleiðis at öll sild í somu tunnu verður jövn til stöddar.

Talið av sild pr. kg skal merkja, at tað, tá ið sildin er saltað og íligin, fara 1—6, 6—8 o.s.fr. sildir til hvört kg.

Tað skal merkjast uttan á tunnuni, hvussu nógvar sildir fara til kg.

---

[1]) Sum broytt við. kunng. nr. 44, 19. sept. 1952.

Tá ið sildin er so stór, at færri enn 16 sildir fara til eitt kg,skal hon verða lögd í flógv í tununni, áðrenn hon verður flutt út.

5 Vrakan av sild hoyrir undir vrakarastovnin. Viðvíkjandi pliktum og treytum fyri teir menn,sum settir eru í vrakarastovninum, skal vrakanin av sild verða framd eftir somu sjónarmiðum og reglum, sum fyriskipaðar eru í starvsreglugerð nr. 46, 22. mei 1950, fyri vrakarastovnin.

6 Tá ið sild verður vrakað, skulu í minnsta lagi 15 % av tunnunum verða opnaðar og innihaldið í tunnunum skal verða kannað eftir hesum sjónarmiði:

a. Tunnurnar skulu vera á tremur við laka.

b. Sildirnar skulu verða javnar til stöddar, og vrakarin skal við at gera roynd at vega sildir ansa eftir, at talið av sild pr. kg svarar til tað, sum stendur á tunnuni. Tað er ikki nóg mikið at taka sildir ovast í tunnuni, men vrakarin skal eisini kanna sildir, sum liggja djúpari á tunnuni.

c. Sildin og lakin í tunnunum mugu ikki vera trá, og búkurin á sildini má vera heilur.

d. Tunnurnar skulu vera sterkar og tættar og reinar innan og uttan. Tað er ikki loyvt at flyta út sild í brúktum tunnum, uttan vrakarin gevur loyvi.

e. Sildin verður koyrd burtur úr nökrum av teimum tunnunum, sum eru opaðar, og tá ið lakin er runnin av sildini, verður hon vegað. Nettovektin av sild í hvörjari tunnu skal vera minst 100 kg.

7 Um eingi brek verða funnin á sildini skal hann, sum útflytir sildina, merkja tunnurnar Nr. 1. Er sildin ikki av besta slag, men tó óspilt og etandi vöra, skulu tunnurnar merkjast Nr. 2.

Sild, sum spilt er, má ikki verða flutt út ella seld sum matur í Föroyum.

30. aug. — U. M. skr. om HONORAR TIL FORSTANDEREN FOR SEMINARIET.

I anledning af det med direktionens påtegning af 9. juni d. å. hertil indsendte andragende angående forhöjelse af det forstanderen for Færöernes seminarium tillagte honorar på 1200 kr. årlig skal man herved meddele, at ministeriet kan godkende at det nævnte honorar med virkning fra den 1. april d. å. udbetales med det for Færöerne gældende sædvanlige honorartillæg.

Det tilföjes, at man senere skal vende tilbage til spörgsmålet om lönningerne for de ved seminariet ansatte lærere.

5. sept. — Lagtingslov nr. 56 om ændring i lov om VALG TIL FÆRØERNES LAGTING. (Indföjet i bek. af 1939).

7. sept. — Lagtingslov nr. 58 om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om INDFØRSELSAFGIFTER m. v. (Indföjet i loven af 11. febr. 1950).

8. sept. — Kunng. nr. 59 um LØGTINGSVAL.

Við heimild í § 4 í lóg nr. 124 av 28. mars 1923, jbr. lögtingslóg nr. 4, 14. mei 1948, um val til Föroya lögting og lögtingslóg nr. 56, 5. september 1950, verður val til Föroya lögting at fara fram

miðvikudagin 8. november 1950.

Seinast 5 vikur áðrenn valdagin, tað er seinast miðvikudagin 4. oktober 1950, kunnu minnst 600 veljarar boða lögmanni frá, at teir ætla at luttaka í valinum sum *nýggjur flokkur*. Í so fall kann flokkurin verða tikin við í býti av eyka mandatum.

Möguligir *valevnislistar* skulu vera formanninum fyri avvarandi valnevnd í hendi seinast kl. 18, 3 vikur áðrenn valdagin, tað er seinast miðvikudagin 18. oktober 1950. Listin skal verða undirskrivaður av í minnsta lagi 5, hægst 10 veljarum sum stillarar, og skal verða viðlagt yvirlit yvir stillararnar, ið lýsir növn, störv og bústöð teirra gjölla. Fráboðanir av valevnislistunum skulu aftrat innihalda upplýsingar um, hvönn flokk listin tekur undir við, ella um hann stendur uttanflokks.

Ein valevnislisti má ikki innibera fleri növn enn tað dupulta talið av lögtingsmonnum, ið skulu veljast í valdöminum. Eingin má stilla upp samstundis til valið í ymsum valdömum ella sum valevni hjá meira enn einum flokki ella stilla upp uttanflokks og samstundis taka undir við einum flokki.

Teir stillarar, ið hava undirskrivað ein valevnislista, kunnu til valnevndina boða frá *listamerking*, sum valevnislistin verður at merkja á atkvöðuseðlunum; einstakir bókstavir (A, B, C o. s. fr.) kunnu ikki fráboðast sum listamerking. Fráboðanir skulu gerast skrivliga samstundis við, at valevnislistin verður flýggjaður formanninum fyri valnevndina, og skulu öll valevnini á listanum og teir stillarar, ið hava undirskrivað við undirskrift teirra, viðganga, at teir eru samdir í listamerkingini.

Teir flokkar, sum ynskja at brúka somu *bókstavmerking* fyri valevnislistar teirra í öllum valdömum, kunnu seinast 5 vikur áðrenn valið, tað er seinast miðvikudagin 4. oktober 1950, um felag teirra senda lögmanni umsókn hesum viðvikjandi.

12. sept. — Skr. fra socialm. om udgifter til VÆRNEPLIGTIGES FAMILIE.

Under henvisning til tidligere brevveksling, senest skrivelse herfra af 24. april 1950, jfr. hr. rigsombudsmandens skrivelser af 21. maj 1949 og 22. juli 1950 vedrörende bl. a. et fra N. N. af Svinö fremsendt andragende, skal man herved meddele, at folketingets finansudvalg har givet sin tilslutning til, at der på tillægsbevillingsloven for 1950/51 söges optaget følgende tekstanmærkning: »Socialministeriet bemyndiges til i tilfælde, hvor en på Færöerne bosat forsörger indkaldes til militærtjeneste, at refundere vedkommende færöske kommune den fulde udgift til en uden retsvirkning for pågældende udbetalt underholdshjælp, ydet efter kommunens skön i overensstemmelse med retningslinierne i forsorgslovens § 281.«, samt til at sådan refusion i det foreliggende og eventuelle andre forekommende tilfælde udredes på forventet tillægsbevilling for finansåret 1950/51.

For så vidt angår de retningslinier, hvorefter der med hjemmel i den nævnte tekstanmærkning vil kunne ydes hjælp i det foreliggende og andre forekommende tilfælde, skal man henvise til socialministeriets cirkulærer nr. 219 af 3. august 1945 og nr. 90 af 22. marts 1946, samt til de i socialreformen, noteudgave 1948 § 281 nævnte afgörelser.

6. okt. — Lagtingslov nr. 66 om ændring i lagtingslov nr. 59 af 7. sept. 1950 om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. febr. 1950 om INDFØRSELSAFGIFTER m. v. (Indföjet i loven af 11. febr. 1950).

6. okt. — Kunngj. nr. 67 um FLOKKAR OG BÓKSTAVSMERKING til lögtingsvalið 8. nov. 1950.

Við heimild í § 4, 5. stk. í lóg nr. 124, 28. mars 1923, jbr. lögtingslóg nr. 4, 14. mai 1948, um val til Föroya Lögting verður hervið gjört kunnugt, at á lögtingi vóru hesir flokkar, tá ið lögtingsvalið 8. november 1950 var lýst: Hin föroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri), Sambandspartiet, Javnaðarflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin. Sambært 4. stykki í nevndu lógargrein hava veljarar boðað frá nýggjum flokki, Tjóðveldisflokkinum, til luttöku í komandi lögtingsvali.

Við heimild í § 4, 8. stk., í áðurnevndu lóg, jbr. lögtingslóg nr. 56, 5. september 1950, verður hervið eisini gjört kunnugt, at fylgjandi flokkar ætla at luttaka í lögtingsvalinnum 8. november 1950, og at valevnislistar, sum eru fráboðaðir at taka undir við hesum flokkum við valið, í öllum valdömum skulu merkjast við teimum bókstavum, sum standa út fyri hvönn flokkin:

Hin föroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri)	Listi A.
Sambandsflokkurin	Listi B.
Javnaðarflokkurin	Listi C.
Sjálvstýrisflokkurin	Listi D.
Tjóðveldisflokkurin	Listi E.

9. okt. — Cirk. fra kirkeinspektionen ang. KIRKEGÅRDE.

På dertil given foranledning skal man henlede opmærksomheden på, at i henhold til § 14 i lov nr. 109 for Færöerne af 29. marts 1924 om kirkernes styrelse finder vedligeholdelsen af kirkegårde og anlæg af nye kirkegårde sted under tilsyn af Færöernes kirkeinspektion. Under henvisning hertil skal man anmode om fremtidig at måtte modtage meddelelse om ethvert projekt, der måtte fremkomme vedrörende anlæg af nye kirkegårde og vedrörende udvidelser eller andre væsentlige ændringer af eksisterende kirkegårde.

17. okt. — Bek. nr. 63 om TRANSITHANDEL.

Med hjemmel i lov nr. 288 af 2. september 1939, jfr. kundgörelse nr. 33 af 23. oktober 1940, bestemmes följende:

1 Det er ikke tilladt uden tilladelse fra valutacentralen at indföre varer fra udlandet i transit over Danmark, selvom der betales i danske kroner.

2 Overtrædelser af denne bekendtgörelse straffes efter loven.

Denne bekendtgörelse træder straks i kraft.

17. okt. — Kunng. nr. 68 um TRANSITHANDIL.

Við heimild í lóg nr. 288, 2. september 1939, sbr. kunngerð nr. 33, 23. oktober 1940, verður hervið fyriskipað fylgjandi:

1 Uttan loyvi frá valutamiðstöðini er forboðið at innflyta vöru frá útheiminum í transit yvir Danmark, sjálvt um goldið verður í donskum krónum.

2 Brot móti hesi kunngerð verða revsað eftir lógini.

Henda kunngerð kemur í gildi beinan vegin.

19. okt. — Bek. nr. 69 om TIME- OG DAGPENGE for tjenesterejser og ved udstationering.

I henhold til § 13, 2. stk. i lagtingslov nr. 16, 28. marts 1949, om lön for landets tjenestemænd fastsættes följende:

1 På tjenesterejser eller ved udstationering, der bevirker, at tjenestemænd rejser længere end 4 km fra tjenestestedet, ydes time- og dagpenge, herunder nattillæg. I almindelighed ydes ikke time- og dagpenge inden for samme kommune.

Tjenestestedet er, hvis ikke andet er fastsat, det arbejdssted, der anvises tjenestemanden (kontor, toldbod, udskiftningsbygd o. s. v.) således, at grænsen 4 km regnes herfra.

Dagpenge regnes for hvert dögn vedkommende er bortrejst. For del af dögn beregnes timepenge for hver påbegyndt time, dog ikke ud over dagpenge for et dögn.

Nattillæg ydes for overnatning uden for tjenestestedet, hvis ikke administrationen yder tjenestemanden soverum.

Tjenestemænd i de överste ledende stillinger kan engang for alle vælge at rejse for time- og dagpeng eller efter regning. Ved tjenesterejser uden for Færöerne kan time- og dagpenge forhöjes med indtil 100 %, eller udgifterne godtgöres efter regning. Ingen tjenestemand må begive sig på tjenesterejse uden for Færöerne uden efter aftale med landsstyret.

Under udstationering, der varer længere end 21 dage, nedsættes dagpengene.

Om tjenestemand under udstationering får logi og kostforplejning af landskassen, oppebærer han dette under nærmere fastsatte vilkår. Der tilkommer ham så ikke time- og dagpenge.

2 Af time- og dagpenge skal tjenestemanden betale udgifterne til logi, kostforplejning og lignende, medens udgifterne til befordring med skib, bil og lignende ydes efter regning.

3 Efter de foran fastsatte regler fastsættes time- og dagpenge således:

Timepenge	75 öre
Fulde dagpenge	12 kr.
Hertil ydes nattillæg	7 kr.
Tillæg til fulde dagpenge 1., 2. og 3. dag samme sted	4,75 kr.
Nedsatte dagpenge	10,50 kr.
Heraf nattillæg	2,25 kr.

Tillæg for 1., 2. og 3. dag samme sted ydes kun, om tjenestemand har ret til dagpenge, herunder til dagpenge konverterede timepenge.

4 De her fastsatte regler om ydelser til landets tjenestemænd er også gældende for de bestillingsmænd i landets tjeneste, der er honorarlönnede.

19. okt. — Kunngerð nr. 69 um TÍMA- OG DAGPENING á tænastuferð og við útstöðu.

Smbrt. § 13, 2. stk., í lögtingslóg nr. 16, 28. mars 1949, um lön tænastumanna landsins verður ásett fylgjandi:

1 Á tænastuferð ella við útstöðu, ið ger, at tænastumaður ferðast longur enn 4 km frá tænastustaðnum, verður veitt tíma- og dagpeningur, herundir náttviðbót. Vanligt verður ikki latið tíma- og dagpeningur innan fyri somu kommunu.

Tænastustaðið er, um ikki annað er ásett, arbeiðsstaðið, ið verður ávíst tænastumanninum (skrivstova, tollbúð útskiftingarbygd o. s. fr.) soleiðis, at markið 4 km verður roknað haðani.

Dagpeningur verður roknaður fyri hvört samdögur, ávarðandi er burturstaddur. Fyri part av samdögri verður roknaður tímapeningur fyri hvönn byrjaðan tíma, tó ikki út yvir dagpening fyri eitt samdögur.

Náttviðbót verður veitt fyri at vera nátt yvir uttan fyri tænastustaðið, um ikki yvirvaldið veitir tænastumanninum sovirúm.

Tænastumenn í teim hægstu leiðandi lönarstigum kunnu einaferð velja at ferðast fyri tíma- og dagpening ella eftir rokning. Fyri tænastuferð uttan fyri Föroyar kunnu tíma- og dagpengarnir hækkast við inntil 100 %, ella útreiðslurnar góðgerast eftir rokning. Eingin tænastumaður má fara á tænastuferð uttan fyri Föroyar uttan eftir avtalu við landsstýrið.

Undir útstöðu, ið varar longur enn 21 dagar, verða dagpengarnir lækkaðir.

Um tænastumaður undir útstöðu fær bú- og kostarhald av landskassanum, fær hann hetta eftir nærri ásettum treytum, og tilkemur tað honum so ikki tíma- og dagpening.

2 Av tíma- og dagpeninginum skal tænastumaður rinda útreiðslurnar til bú, kostarhald og tílikt, meðan útreiðslur til ferðapening á skipi, bili og tílíkum verða goldnar eftir rokning.

3 Eftir framman fyri tilskilaðum reglum verða tíma- og dagpengarnir ásettir soleiðis:

Tímapening	75 oyr
Fullur dagpeningur	12 kr.
Hertil verður veitt náttviðbót	7 kr.
Viðbót við fullum dagpeningi 1., 2. og 3. dag á sama stað	4,75 kr.
Lækkaður dagpeningur	10,50 kr.
Av hesum náttviðbót	2,25 kr.

Viðbót fyri 1., 2. og 3. dag sama stað verður bert veitt, um tænastumaður hevur rætt til dagpening, herundir til dagpening umskrivaðan tímapening.

4 Tær her ásettu reglur um viðbót fyri tænastumenn landsins eru eisini galdandi fyri tað starvsfólkið í tænastu landsins, ið er honorarlönt.

19. okt. — Lagtingslov nr. 73 om ERSTATNING FOR TAB AF EJENDELE forårsaget ved SKIBSFORLIS.

1 For ombordværende ejendele, der mistes, når et skib forliser, eller ved ulykke på söen, der medförer, at et skib bliver erklæret for uistandsætteligt, er rederen pligtig til at yde erstatning efter neden for nævnte regler. Hvis den pågældende er död, når erstatningen kommer til udbetaling, tilfalder den boet eller arvingerne.

2 Erstatningen skal, hvis der ikke er truffet overenskomst om höjere pengebeløb, eller det godtgöres, at ejendelenes anskaffelsesværdi på tidspunktet for erstatningens udbetaling er mindre, ydes med følgende beløb:

Kystfart:	
A. Förere	1.000.— kr.
B. Styrmænd, maskinmestre og motorpassere	900.— kr.
C. Det övrige mandskab	800.— kr.
I europæisk fart, særlig fiskeri:	
A. Förere	1.600.— kr.
B. Styrmænd, maskinmestre og motorpassere	1.500.— kr.
C. Det övrige mandskab	1.100.— kr.
Uden for europæisk fart:	
A. Förere	1.800.— kr.
B. Styrmænd, maskinmestre og motorpassere	1.500.— kr.
C. Det övrige mandskab	1.200.— kr.

3 Har nogen ombord mistet intrumenter, böger, værktöj eller andet, som han bevislig har medfört ombord til brug i tjenesten, skal han have særlig erstatning, der, hvis ikke andet er aftalt, er svarende til anskaffelsesværdien på tidspunktet for erstatningens udbetaling; förere og maskinmestre op til 400 kr., motorpassere op til 200 kr., andre op til 100 kr.

4 Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves bekendtgörelse af 30. november 1923 om erstatning til sömænd for tab af ejendele forårsaget ved forlis, og lagtingslov nr. 4 af 31. december 1948 om nævnte forhold.

19. okt. — Lögtingslóg nr. 73 um ENDURGJALD FYRI VIÐFØRI, MIST TÁ IÐ SKIP FARAST.

1 Fyri umborðverandi ognarlutir, sum verða mistir, tá ið skip farast ella av ólukku á sjónum verður dømt ónýtiligt, er reiðarin skyldugur at veita allari skipsmanningini, eisini skiparanum, endurgjald eftir aftaná nevndu reglum. Um avvarðandi er deyður, tá ið endurgjaldið verður goldið, eigur búgvið ella arvingarnir endurgjaldið.

2 Endurgjaldið skal, um ikki semja er gjörd um meiri peningagjald, ella tað verður prógvað, at ognarlutirnir til ta tíð, tá ið endurgjaldið verður goldið, kunna fáast aftur fyri minni pening, verða veitt soleiðis:

Strandferð:	
A. Skiparar	1.000.— kr.
B. Stýrimenn, maskinmeistarar og motorpassarar ...	900.— kr.
C. Hin manningin	800.— kr.
Ferð í Europa, serliga fiskiskapur:	
A. Skiparar	1.600.— kr.
B. Stýrimenn, maskinmeistarar og motorpassarar ...	1.500.— kr.
C. Hin manningin	1.100.— kr.
Ferð uttan fyri Europa:	
A. Skiparar	1.800.— kr.
B. Stýrimenn, maskinmeistarar og motorpassarar ...	1.500.— kr.
C. Hin manningin	1.200.— kr.

3 Hevur onkur umborð mist instrumentir, bökur, amboð ella annað, sum tað verður prógvað, at hann hevur haft við sær umborð til nýtslu í starvi sínum, skal hann hava serligt endurgjald, ið, um ikki annað er avgjört, er svarandi til keypivirðið, tá ið endurgjaldið verður goldið; skiparar og maskinmeistarar upp í 400 kr., motormenn upp í 200 kr., aðrir upp í 100 kr.

4 Henda lóg fær gildi beinan vegin. Samtíðis fer úr gildi kunngerð av 30. november 1923 um endurgjald til sjómenn fyri ognarlutir, mistar tá ið skip ferst, og lögtingslóg nr. 4 av 31. december 1948 um somu viðurskifti.

27. okt. — U. M. Skr. om AFLØNNING AF SEMINARIETS LÆRERE.

I et med skoledirektionens skrivelse af 9. juni d. å. hertil indsent andragende har Færöernes seminarium andraget om, at seminariets lærere fremtidig må blive aflönnet med en fast månedlig betaling pr. ugentlig time. Samtidig har skoledirektionen indstillet, at lönningen fremtidig reguleres efter det færöske pristal.

I anledning heraf meddeles med henvisning til ministeriets skrivelse af 7. juni 1948, at man bifalder at satserne for overtimebetaling til faste lærere ved statsseminariene i det övrige kongerige lægges til grund ved beregning af den seminariets lærere tilkommende lönning, således at timebetalingen beregnes med den for gifte lærere på 3. löntrin uden stedtillæg gældende kvotalön, og således at det antal reguleringstillægsportioner, der til enhver tid kommer til udbetaling på Færöerne, lægges til grund ved beregningen.

Man bemyndiger direktionen til fremtidig at fastsætte timebetalingssatserne i overensstemmelse hermed, hvorved oplyses, at der ved udregningen af satserne i hosfölgende cirkulæreskrivelse afsnit A. 1 er benyttet et divisor af 288.

Det bemærkes, at det er en forudsætning for månedlig aflönning pr. ugentlig time, at de pågældende lærere efter den til enhver tid gældende timeplan bestrider et fast antal timer ugentlig.

27. okt. — Cirk. fra skoledirektionen vedr. BOLIGGODTGØRELSE TIL LÆRERE.

Ifölge § 7 stk. 2 og § 9 stk. 2 i lov nr. 199 af 12. april 1949 om lönninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færöerne har lærere (lærerinder) ved bygdeskolerne bortset fra eksamensskolerne ret til tjenestebolig. Under særlige forhold kan skoledirektionen midlertidigt fritage for indretning af tjenestebolig, mod at der gives den pågældende lærer en årlig godtgörelse herfor, jfr. samme lovs § 18, stk. 6.

I anledning af sidstnævnte bestemmelse har skoledirektionen vedtaget indtil videre at fastsætte den årlige boliggodtgörelse til 1020 kr. for gifte og 600 for ugifte fra den 1. november 1950 at regne.

Boliggodtgörelsen vil af kommunen være at udrede med $^1/_{12}$ af ovennævnte belöb månedsvis forud.

Det tilföjes, at de lærere, der har ret til ovennævnte boliggodtgörelse, desuden har krav på at modtage deres fulde lærerlön uden nogen afkortning i henhold til lovens § 18, stk. 3.

13. des. — Skr. fra socialm. om refusion af SYGEKASSERNES UDGIFTER TIL INSULIN o. l.

I forbindelse med skrivelse herfra af 13. september 1950 skal man meddele, at folketingets finansudvalg i skrivelse af 6. december 1950 har givet sin tilslutning til, at der på bevillingslovene fra 1. oktober 1950 at regne afholdes de fornödne belöb til godtgörelse af de færöske sygekassers udgifter til insulin og andre livsvigtige lægemidler, varende til $^3/_4$ af betalingen herfor, efter de i folkeforsikringslovens § 18, stk. 1, nr. 4, anförte bestemmelser.

18. dec. — Kunngerð nr. 80 um STATISTIKK VIÐVÍKJANDI EPLADYRKING.

Sambært § 1 í løgtingslóg nr. 1, 3. januar 1950, um statistikk verður fylgjandi fyriskipað um uppgávu yvir epladyrking:

1 Á hvørjum ári í oktober og november mánaða, fyri árið 1950 í januar 1951, verður í hvørjari kommunu hildið tal á

1. eplaveltarum í kommununi
2. tunnum av niðursettum eplum,
3. tí samlaða øki (í m^2), ið nýtt er til eplavelting,
4. tunnum av uppafturtiknum eplum.

2 Talið verður fört á oyðublöð eftir nærri ávísan av søknarstýrinum, ið fær oyðublöðini útfylggjað av landsstýrinum.

Fyri hvørja kommunu verður útfylt eitt tal- og eitt uppgerðaroyðublað.

3 Søknarstýrini skulu ansa eftir, at allir eplaveltarar verða uppfördir á taloyðublaðið. Eintøk av oyðublöðunum saman við serprent av hesari kunngerð skulu høskandi tíð verða framlögd til útfyllingar á søknarskrivstovuni (formannsins bústaði) og á øðrum plássum, sum søknarstýrið heldur vera væl høskandi t. d. hjá keypmonnum.

Oyðublöð skulu verða framlögd í minnsta lagi á einum plássi í hvørjari bygd, og boðað skal verða frá í kunngerðartalvuni, hvar tey verða framlögd. Eitt serprent av hesari kunngerð verður eisini at seta í kunngerðartalvuna.

4 Beint aftaná 15. november, fyri árið 1950 15.januar 1951, verða á hvørjum ári tey útfylltu oyðublöðini samlað saman av søknarstýrinum, sum kannar tey og ansar eftir, at møguligar villur verða beinaðar, og skoytir uppí, um okkurt skuldi ívanta beinan vegin.

Søknarstýrini telja so hvört oyðublað saman fyri seg og föra úrslitið uppá uppgerðaroyðublaðið, sum verður sent sýslumanninum (fyri Suðurstreymoy landfútanum) innan 1. december á hvørjum ári, fyri árið 1950 innan 1. februar 1951, saman við útfylltu oyðublöðunum.

5 Sýslumaðurin (landfútin) kannar tey innkomnu uppgerð og ansar eftir, at allar kommunur hava innsent uppgerð, og at møguligar villur verða beinaðar og tað, ið ívantar, skoytt uppí.

Áðrenn 31. december, fyri árið 1950 áðrenn 15. februar 1951, sendir sýslumaðurin (landfútin) tað innkomna tilfarið til landsstýrið við upplýsing um tað samlaða úrslitið fyri kommunurnar í sýsluni.

6 Tann, ið ikki gevur teir upplýsingar, hann hevur skyldu at geva, ella sum við vilja gevur skeivar upplýsingar, verður sektaður við bót, frá 10 kr., ið fer í landskassan.

18. dec. — Kunng. nr. 81 um SEYÐATELJING og tílíkt.

Sambært § 1 í løgtingslóg nr. 1, 3. januar 1950, um statistikk verður fylgjandi fyriskipað um árliga seyðateljing:

1 Søknarstýrunum verður álagt at fylla út tey oyðublöð, landsstýrið flýggjar teimum á hvørjum ári fyri at fáa upplýst seyðatalið og tílíkt.

2 Tá ið oyðublöðini verða útfyllt, eigur at verða ansað væl eftir, at hvör hagi (hagapartur) í søknini verður tikin við, og at hvör bygd verður förd upp, hvör á sítt oyðublað.

3 Áðrenn 1. januar, fyri árið 1950 áðrenn 1. februar 1951, senda søknarstýrini oyðublöðini útfyllt til sýslumannin (fyri Suðurstreymoy til landfútan).

4 Sýslumaðurin (landfútin) ansar eftir, at tilfarið frá kommununi kemur inn í rættari tíð, kannar tað og skipar fyri, at møguligar villur verða beinaðar beinan vegin, og um okkurt skuldi vantað í, at tað verður uppískoytt.

5 Sýslumaðurin (landfútin) sendir landsstýrinum innan 15. februar, fyri árið 1950 innan 1. mars 1951, tey frá kommununum móttiknu oyðublöð samantald og við yvirliti yvir endaliga úrsliti fyri sýsluna.

6 Tann, ið ikki gevur teir upplýsingar, sum hann hevur skyldu at geva, ella sum við vilja gevur skeivar upplýsingar, verður sektaður við bót frá 10 kr., ið fer í landskassan.

26. jan. 1951 — Lagtingslov nr. 2 om ændring i lagtingslov nr. 49 af 15. juni 1950 om FÆRØSK LOTTERI. (Indföjet i loven af 1950).

5. febr. — Skr. fra U. M. om AFLØSNING af den Færö NEDLAGTE LATINSKOLE tilkommende årlige ydelse fra Reerslev kirke.

Undervisningsministeriet har under dags dato tilskrevet biskoppen over Københavns stift således:

I anledning af hr. biskoppens skrivelse af 22. juni f. å. vedrörende aflösning af den Færö nedlagte latinskole tilkommende ydelse af 14,33 kr. årlig fra Reerslev kirke har ministeriet gennem skoledirektionen for Færöerne indhentet en sålydende udtalelse fra kommissionen for Færöernes mellem- og realskole, Thorshavn:

I anledning af medfölgende sag om, at den skolefonden tilkommende årlige ydelse fra Reerslev kirke på 14 kr. 33 öre aflöses med et hertil svarende kapitaliseret belöb på 358 kr. 25 öre tilligemed rente 4 % fra 1. januar til indbetalingsdagen, og at aflösningssummen bestyres af biskoppen over Københavns stift, udtaler kommissionen, at den intet har at erindre mod den foreslåede ordning.

Kommissionen har endvidere bemærket sig, at den nedlagte latinskoles midler, som på skolefondens årlige regnskaber har været opfört med 22.468 kr. 04 öre pr. 31. december 1949 er 25.929,03 kr.

Hertil har rigsombudsmanden for Færöerne henholdt sig, og undervisningsministeriet kan slutte sig hertil.

20. febr. — Lagtingslov nr.9 om ændring i gældende lov om VALUTA. (Indföjet i kundg. af 1940).

2. mars — Kunngerð nr. 8 um broytan í kunng. nr. 27, 24. febr. 1950, um INN- OG ÚTFLYTAN AV VØRUM. (Innsett í kunng. 1950).

5. mars — Samsýning fyri útrokning av INNFLUTNINGSGJØLDUM. (Lögtingssamtykt).

Danska tollstovninum verður sum samsýning fyri útrokning av gjöldunum av postpakkum frá Danmark til Föroya goldnar tær beinleiðis útreiðslurnar av hesum arbeiði, um 11.000 kr., av tingsins tollinntökum í 1951/52 (pr. 2, 2. á fíggjarlógini 1950/51) fyri sama fíggjarár, og verður henda skipan at halda áfram, inntil annað verður avgjört.

6. marts — Lagtingslov nr. 10 om ydelse af TILSKUD TIL NØDVENDIGHEDSVARER.

1 Landsstyret bemyndiges til at bevilge tilskud til fremstilling eller indförsel af varer, der kan få indvirkning på den daglige husholdning.[1])

2 Tilskudsydelsen kan kun gives efter at lagtingets finansudvalg har givet sin anbefaling dertil.

3 Tilskudsydelsen må holde sig indenfor de af lagtinget vedtagne ekstraordinære indtægtslove.

6. mars — Lögtingslóg nr. 10 um tilskotsrindan til neyðsynjarvörur.

1 Landsstýrið verður heimilað til at geva tilskot til framleiðslu ella innflytan av vörum, ið kunna hava ávirkan á tað dagliga húsarhaldið.[1])

2 Tilskotsrindan kann einans verða givin, tá lögtingsins fíggjarnevnd hevur givið sítt tilmæli.

[1]) Jfr. kunng. nr. 8, 31. marts 1953.

3 Tilskotsrindanin má halda seg innan fyri tær eykainntøkulógir, tingið hevur samtykt.

6. marts — Lagtingslov nr. 11 om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om INDFØRSELSAFGIFTER m. v. (Indføjet i loven af 1950).

8. marts — Lagtingslov nr. 12 om ændring i lov nr. 59 af 23. april 1881 om FREMMEDES FISKERI UNDER FÆRØERNE. (Indføjet i loven af 1881).

8. marts — Lagtingslov nr. 13 om FORDELING AF LANDSKASSENS DRIFTSOVERSKUD.

1 Af landskassens driftsoverskud for finansåret 1949/50 ydes der Vinnulánsgrunni Föroya Lögtings kr. 781.701,98, medens resten skal blive stående som disponibel kapital for landskassen.

2 For finansåret 1950/51 og for de kommende finansår ydes der Vinnulánsgrunni Föroya Lögtings en fjerdedel af driftsoverskudet, om der bliver overskud.

8. mars — Lögtingslóg nr. 13 um BÝTI AV RAKSTRARAVLOPI LANDSKASSANS.

1 Av rakstraravlopi landskassans fyri fíggjarárið 1949/50 verður veitt Vinnulánsgrunni Föroya Lögtings kr. 781.701,98, meðan restin verður at standa sum tøkur peningur landskassans.

2 Fyri fíggjarárið 1950/51 og fyri komandi fíggjarár verður at veita Vinnulánsgrunni Föroya Lögtings ein fjórðing av rakstraravlopi, um avlop verður.

13. marts — Lagtingslov nr. 15 om ændring i lov for Færöerne af 28. feb. 1908 om FORANSTALTNINGER MOD SMITSOMME SYGDOMME HOS HUSDYRENE. (Indføjet i loven af 1908)

13. marts — Lagtingslov nr. 16 om ændringer og tillæg til lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 om LØNREGULERING FOR LANDETS TJENESTEMÆND, som ændret ved lagtingslov nr.29 af 1. marts 1950. (Indføjet i loven af 1949).

13. marts — STUDNINGUR TIL VEGIR OG LENDINGAR. (Lögtingssamtykt).

A. Lendingar.

31. mars 1952 fara allar játtanir, samtyktar áðrenn tingsetuna 1946/47, úr gildi.

Tær játtanir, ið enn standa frá tingsetuni 1946/47—1949/50 og tær, ið verða samtyktar í hesi tingsetu, fara úr gildi 31. mars 1954, og annars verða lendingajáttanir bert at galda fyri ta tingsetu, játtanin verður samtykt og tey tvey eftirfylgjandi ár.

B. Dyrkingar- og samferðsluvegir.

31. mars 1952 fara allar játtanir, samtyktar undan tingsetuni 1946/47, úr gildi.

Tær játtanir, ið enn standa frá tingsetunum 1946/47—1949/50 og tær, ið verða samtyktar í hesi tingsetu, fara úr gildi 31. mars 1954, og annars verða játtanir til dyrkingarvegir og samferðsluvegir at galda fyri ta tingsetu, játtanin verður samtykt og tvey eftirfylgjandi ár.

16. marts — Lagtingslov nr. 21 om AFGIFT PÅ MOTORKØRETØJER.

1 Ved motorkøretøjer forstås i denne lov vogne og cykler, som bevæges ved maskinkraft og er bestemt til befordring af personer eller gods, undtagen traktorer, lokomobiler, landbrugsmaskiner og vejbearbejdningsmaskiner, jernbanevogne og de af disse fremførte vogne samt sporvogne.

2 Den første indregistrering her i landet er fritaget for afgift efter denne lov. Ved første omregistrering erlægges 20 % af den afgiftspligtige værdi, ved alle senere omregistreringer erlægges 10 % af den afgiftspligtige værdi.

Afgiften erlægges af den i hvis navn motorkøretöjet er omregistreret.

Den afgiftspligtige værdi er det beløb, som köberen betaler for motorkøretöjet. Beløbets störrelse skal bekræftes såvel af sælger som af köber.

3 Det er en betingelse, for at omregistrering af motorkøretöjer kan finde sted, at der forevises attest for at skyldige afgifter er erlagt.

Landsstyret fastsætter forövrigt de nærmere regler for afgiftens opkrævning.[1])

4 Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med böder, der tilfalder landskassen, for så vidt ikke höjere straf er forskyldt.

Afgiver nogen i svigagtig hensigt fejlagtig erklæring (§ 2, 3. stykke), vil vedkommende idömmes en tillægsböde af mindst forskellen mellem angiven og virkelig köbesum.

Sagerne behandles som politisager.

5 De i denne lov indeholdte afgifter tilfalder landskassen og vil være at anvende som tilskud til nödvendighedsvarer jfr. lagtingslov nr. 10 af 6. marts 1951.

16. mars — Lögtingslóg nr. 21 um AVGJALD UPPÁ MOTORAKFØR.

1 Við motorakför meinast í hesi lóg vognar og syklur, ið drívast av maskinu og eru ætlað til flutning av fólki ella góðsi, undantikið traktorar, lokomobilar, búnaðarmaskinum, maskinur til vegarbeiði og teir vognar, teir flyta fram, og sporvognar.

2 Við fyrstu skráseting her í landinum verður ikki avgjald latið sambært hesi lóg. Við fyrstu umskráseting verður goldið 20 % av gjaldskylduga virðinum og við allar seinri umskrásetingar verður goldið 10 % av gjaldskylduga virðinum.

Gjaldið verður goldið av tí, ið fær motorakfar umskrásett.

Tað gjaldskylduga virði er tann peningahædd, ið keyparin letur fyri motorakfarið. Peningahæddin skal verða váttað bæði av seljara og keypara.

3 Tað er ein treyt, fyri at skráseting kann fara fram, at tað verður víst váttan, vísandi, at skyldug gjöld eru goldin.

Landsstýrið ásetir nærri reglur fyri uppkrevjan av gjaldinum.[1])

4 Brot móti hesum reglum verður hartað við sekt, ið fellur til landskassan, um ikki störri straffur er uppiborin.

Ger nakar við svik í huga skeiva váttan (§ 2, 3. petti), verður hann at ídöma eykabót, í minnsta lagi munur millum váttaða og veruliga keypslupening.

Málini verða at viðgera sum lögreglumál.

5 Tey í hesi lóg umröddu gjöld falla í landskassan og vilja vera at nýta til tilskotsrindan til neyðsynjarvörur sambært lögtingslóg nr. 10, 6. mars 1951.

17. marts — Lagtingslov nr. 24 om ændring i lov nr. 76 af 12. marts 1923 om DEN KOMMUNALE BESKATNING. (Indføjet i loven af 1923).

17. marts — Lagtingslov nr. 28 om ændring i lagtingslov nr. 5 af 14. maj 1948 om LANDSSTYREMÆNDENES LØNNINGER. (Indføjet i loven af 1948.).

17. marts — Lagtingslov nr. 30 om ændring i lov nr. 171 af 18. maj 1937 om HEGN OG MARKFRED. (Indføjet i loven af 1937).

19. marts — Lagtingslov nr. 31 om FERIE MED LØN.

1 Denne lov angår enhver arbejder og funktionær, der er beskæftiget i offentlig eller privat virksomhed.

Loven omfatter ikke:

1) personer, der henhörer under rigets, landets, folkekirkens og folkeskolens tjenestemænd,
2) lærlinge, der henhörer under lov nr. 120 af 7. maj 1937 om lærlingeforhold,

[1]) Sbr. kunng. nr. 34, 5. apr. 1951.

3) personer, der er ansat i skibe, for så vidt de udelukkende lönnes med andel i udbyttet.

Tvistigheder mellem arbejdsgiver og arbejdere eller funktionærer om retten til ferie eller feriegodtgörelse afgöres af Færöernes ret.

2 Enhver person, der omfattes af nærværende lov, har i overensstemmelse med de nedenfor anförte regler ret til ferie med lön med 1 dag for hver måned, i hvilken han har udfört arbejde i pågældende virksomhed; har det udförte arbejde været af kortere varighed end 1 måned sættes ferieretten i forhold til beskæftigelsens længde.

Som afbrydelse af tjenesten skal ikke anses sådan fraværelse fra arbejdet, som skyldes sygdom, ulykkestilfælde, midlertidig arbejdsstandsning af driftsmæssige hensyn og ferie i medför af denne lov samt fraværelse fra arbejdet i anledning af födsel, men feriens varighed sættes i forhold til beskæftigelsestiden og feriegodtgörelsen, jfr. § 5.

Det er uden betydning for ferierettens beregning, om vedkommende virksomhed eller skib skifter ejer i ansættelsesperioden.

3 Den årlige ferie, der tilkommer en ferieberettiget, beregnes på grundlag af pågældendes beskæftigelsesforhold i det foregående år fra 1. april til 31. marts.

4 Ferien skal gives i sammenhæng i tiden mellem 2. maj og 30. september; indenfor dette tidsrum fastsættes tidpunktet for ferien af arbejdsgiveren.

For så vidt angår personer, der er ansat i skibe, kan ferien hvor forholdene gör det påkrævet, dog henlægges til andre tidsrum af året. Ferien skal gives så snart hensynet til skibstjenesten tillader det, og da fra det tidspunkt, hvorom gensidig aftale træffes. Med mindre andet aftales, skal ferien gives, når skibet anlöber en af följende færöske havne:

a. den havn, i hvilken skibet er hjemmehörende,
b. den havn, i hvilken den ferieberettigede blev forhyret,
c. den havn, hvor skibets rejse slutter.

For de i landbruget beskæftigede personer kan ferien deles, dog således at mindst 6 dage skal gives i sammenhæng. I tilfælde, hvor den ferieberettigede har krav på mindst 6 dages ferie, behöver derhos kun 6 sammenhængende feriedage at falde i det i stk. 1 nævnte tidsrum. Dersom en henlæggelse af ferien til det i stk. 1 angivne tidsrum indenfor andre fag eller faglige områder som följe af arbejdets sæsonbetonede karakter eller af andre grunde vil være til åbenbar ulempe for virksomheden, kan landstyret efter forhandling med fagets arbejdsgiver og arbejderorganisationer meddele tilladelse til, at ferien deles og gives udenfor de omhandlede tidsrum.

5[1]) I ferien tilkommer der den ferieberettigede en feriegodtgörelse efter följende regler:

Samtidig med, at en person efter reglerne i § 2 gennem en vis tids arbejde erhverver ferieret, opnår han ret til feriegodtgörelse af 4 % af den lön, der er udbetalt ham for det arbejde, der danner grundlag for ferieretten. Feriegodtgörelsen påhviler den eller de pågældende virksomheder og udbetales til den ferieberettigede, når ferien skal holdes. I tilfælde, hvor den beskæftigede ikke oppebærer lön direkte fra den virksomhed, for hvilken arbejdet udföres, men aflönnes ved procenter eller på anden fra de almindelige lönningssystemer afvigende måde, fastsætter landsstyret de nærmere regler for beregningen af feriegodtgörelsen. Såfremt den faglige organisation, under hvilken pågældende virksomheder henhörer, ikke udbetaler feriegodtgörelsen eller garanterer dens udbetaling, kan denne ordnes gennem et feriemærkesystem (en ferielond), hvorom nærmere regler fastsættes af landsstyret.

Ved beregning af feriegodtgörelsen tages ikke hensyn til hvad der ydes som erstatning for særlige omkostninger eller til særlige tillæg for overarbejde og lignende.

For så vidt lönnen helt eller delvis består af kost og logi, fastsættes værdien heraf af landstyret.

---

[1]) Jfr. kunng. nr. 33, 30. marts 1951

I tilfælde, hvor en virksomhed holdes lukket under ferien, kan sådanne beskæftigede, der ikke er berettigede til ferie i alle de dage, i hvilken virksomheden holdes lukket, ikke i anledning af virksomhedens lukning kræve nogen særlig godtgörelse ud over den dem i medför af det foregående indeholdte bestemmelser tilkommende feriegodtgörelse.

6 Loven kommer ikke til anvendelse i tilfælde, hvor der ved lönningsregulativer er tilsikret personer, der beskæftiges af riget, landet eller en kommune, ferie med lön, for så vidt landsstyret skönner, at pågældende ordning ikke stiller de beskæftigede ringre end de i nærværende lov indeholdte bestemmelser.

Landsstyret kan bestemme, at loven ikke kommer til anvendelse inden for fag eller faglige områder, hvor der ved overenskomst eller regulativ er sikret de beskæftigede ferie med lön efter regler, der ikke stiller dem ringere end de i nærværende lov indeholdte bestemmelser.

Nærværende lov medfører ingen indskrænkning i videregående ferieret, der måtte være hjemlet ved andre love og bestemmelser, ved overenskomster mellem arbejdsgivere og arbejdere eller ved voldgiftskendelser eller sædvane.

7 Den ferieberettigede er forpligtet til at holde ferie i det antal dage, som ferieretten omfatter, og retten til ferien fortabes for hele ferieperioden, hvis pågældende i ferietiden påtager sig arbejde mod vederlag.

Enhver aftale, hvorved der gives afkald på den i denne lov hjemlede ret til ferie med lön, er ugyldig, og den arbejdsgiver, der med en hos ham beskæftiget træffer sådan aftale, straffes med böder, der tilfalder landskassen.

Overdragelse af feriemærker jfr. § 5, stk. 1, er forbudt og straffes med böder, der tilfalder landskassen, og behandles som politisager.

8 Landsstyret er bemyndiget til, for så vidt angår personer, der er ansat i skibe, at foretage sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som findes nödvendige og hensigtsmæssige som følge af de for söfarende gældende særlige forhold; der kan herunder efter forhandling med de pågældende organisationer fastsættes regler, hvorefter den årlige ferie kan deles eller sammenlægges med en efterfölgende ferie og efter omstændighederne i tilfælde,hvor særlige forhold træder hindrende i vejen for den forskrevne ferie ekstra lön og kostpenge gives til erstatning for ferien.

19 mars — LØGTINGSLÓG nr. 31 um frítíð við lön.

1 Undir hesa lóg kemur arbeiðari og starvandi í almennum og privatum virki.

Undir lógina kemur ikki:

1) persónur undir lóg viðvíkjandi starvsfólki ríkisins, landsins,fólkakirkjunnar og fólkaskúlans,
2) lærlingar undir lóg nr. 120, 7. mei 1937, um lærlingaviðurskifti,
3) persónur, sum hevur starv á skipi, um so er, at hann bert er partslöntur.

Avgerð í ósemju arbeiðsgevara og arbeiðsmanna ella starvsmanna millum um rættin til frítíð ella frítíðarlön verður tikin av Föroya rætti.

2 Tann, sum er undir hesi lóg, hevur eftir niðanfyri nevndu reglum rætt til frítíð við lön 1 dag fyri hvönn mánað, hann hevur arbeitt í avvarðandi virki. Er arbeiðstíðin styttri enn ein mánað, verður frítíðarrættin at seta í mun til tíðina.

Burturvera frá arbeiðinum vegna sjúku, vanlukku, fyribils arbeiðsstoðg av rakstrarligum ávum ella frítíð eftir hesari lóg, eins og burturvera orsakað av barnaburði skal ikki verða frádrigin við uppgerðini av starvstíðini, sum gevur rætt til frítíð, men frítíðin verður at rokna í mun til starvstíðina og frítíðarlönina, smbr. § 5.

Frítíðarrættin verður at rokna uttan mun til, um avvarðandi virki ella skip skiftir eigara í starvstíðini.

3 Tann uppiborna árliga frítíðin verður at rokna út frá starvsviðurskiftunum árið fyri, roknað frá 1. apríl til 31. mars.

4 Frítíðin skal verða tikin samanhangandi í tíðini frá 2. mai til 30. september. Innan fyri hetta tíðarskeið ger arbeiðsgevarin av, nær frítíðin skal vera.

Fyri fólk, sum starvast á skipi, kann frítíðin, tá ið viðurskiftini gera tað neyðugt, tó verða givin til aðra tíð av árinum. Frítíðin skal falla, so skjótt skipastarvið loyvir tað, og taka við á tí degi, sum báðir partar semjast um. Um ikki annað verður avrátt, skal frítíðin verða givin, tá ið skipið kemur til eina av hesum føroysku havnunum:

a. havnina, sum skipið er skrásett,
b. havnina, hvar frítíðartakarin verður mynstraður,
c. havnina, hvar skipið endar ferð sína.

Fólk, sum starvast í landbúnaðinum, kann fáa frítíðina býtta, tó soleiðis, at minnst 6 daga frítíð verður í einum. Tá ið frítíðartakarin eigur minst 6 daga frítíð, nýtast bert 6 fylgjandi frítíðardagar at falla í tí í stk. 1 nevnda tíðarskeiði. Um í øðrum virkjum tað, at frítíðin skal verða givin í tí í stk. 1 nevnda tíðarskeiði, verður virkinum til afturgongd, soleiðis sum arbeiði í hesum virki noyðist at fara fram ella av aðrari orsøk kann verða virkinum til meina, kann landsstýrið eftir samráð við arbeiðsgevara og avvarðandi starvsfelag veita loyvi, at frítíðin verður býtt og givin uttan fyri nevnda tíðarskeið.

5[1]) Í frítíðini eigur frítíðartakarin á frítíðarlön eftir hesum reglum:

Samtíðis sum persónur eftir reglunum í § 2 við arbeiði eina ávisa tíð vinnur sær frítíðarrætt, fær hann rætt til frítíðarlön, sum er 4 % av teirri lön, sum honum er goldin fyri tað arbeiði, sum er grundarlagið undir frítíðarrættindunum. Frítíðarlönina skal avvarðandi virki lata og gjalda frítíðartakaranum, tá ið frítíðin verður tikin. Har, sum tann starvandi fær ikki beinleiðis lön fyri starv sítt, men verður løntur við prosentum ella á annan hátt, víkjandi frá vanligum lønarhátti, fyrisetir landsstýrið nærri reglur fyri útrokningina av frítíðarlønini. Um so er, at tað starvsfelagið, sum ávarðandi virki liggur undir, ikki rindar frítíðarlönina ella tryggjar útgjald hennara, verður útgjaldið tryggjað við einari frítíðarmerkisskipan (frítíðargrunni), sum landsstýrið fyrisetir tær nærri reglur um.

Lön, sum verður veitt sum endurgjald fyri serligum útreiðslum, eins væl og serligt tillegg fyri yvirarbeiði o. t., má ikki verða nýtt sum grundarlag undir útroknan av frítíðarlön.

Um so er, at löning heilt ella partvís er kostur og innivist, verður virðið av hesum at seta av landsstýrinum.

Í tí föri, at eitt virki verður steðgað í frítíðini, kann starvsfólkið har, sum ikki eigur rætt til fritíð allar dagarnar, virkið er steðgað, ikki av steðginum krevja endurgjald út um ta frítíðarlön, sum ávarðandi eigur á eftir fyrisetingunum í hesi lóg.

6 Henda lóg viðvíkir ikki persóni í almennum starvi, sum av ríki, løgtingi ella kommunu hevur fingið vissað frítíð við lön, um so er, landsstýrið metur ávarðandi skipan at veita starvsfólkinum ikki ringari kor, enn fyrisetanarnar í hesari lóg høvdu veitt.

Landsstýrið kann fyriseta, at lógin verður ikki at galda starv ella starvsøki, har við sáttmála ella fyriskipan er vissað starvsfólkinum frítíð við lön eftir reglum, sum bjóða ikki ringari kor, enn fyrisetanarnar í hesari lóg.

Henda lóg minkar einki um víðarifatandi frítíðarrætt, sum kann eigast á eftir aðrari lóg ella fyrisetan, eftir semju millum arbeiðsgevara og arbeiðara ella eftir voldgiftsdómi ella vanligum siði.

7 Tann, sum frítíðarrætt eigur, hevur skyldu at vera frá arbeiðinum so nógvar dagar, sum frítíðarrætturin er til, og frítíðarrætturin verður avtapaður fyi alla frítíðina, sum ávarðandi í frítíðini tekur sær uppá arbeiði fyri viðurlag.

Avtala um at siga frá sær rætt til frítíð við lön er ólóglig, og arbeiðsgevari, sum við starvsfólk sítt ger slíka avtalu, fellur undir bót til landskassan.

Frítíðarmerkini smbrt. § 5, stk. 1, mugu ikki latast til onnur. Brot móti hesi reglu fellar undir bót til landskassan, og verður rættarliga viðgjørt sum politimál.

8 Viðvíkjandi starvsfólki á skipi eigur landsstýrið heimild at gera tey avvik frá

[1]) Sbr. kunng. nr. 33, 30. mars 1951.

fyrisetanunum í hesi lóg, sum kunnu vera neyðug og rímilig undir teim serligu viðurskiftunum, sum elvast á sjónum; t. d. kunna eftir samráð við ávarðandi starvsfelög setast reglur, soleiðis at tann árliga frítíðin kann verða býtt elka samanlögd við komandi frítíð, og undir viðurskiftum, har okkurt serliga verður til hindurs fyri tí lógfyrisettu frítíð, framíhjá lön og kostpeningur verða givin sum frítíðarendurgjald.

19. mars — FÍGGJARLØGTINGSLÓG 1951/52 nr. 32.
Ad § 18, 1. 3.: Vegagrunnurin verður nýttur til keyp av amboðum, studningsveitan til kommunur til amboð og til lön til vegmenn.[1])

28. marts — Lov nr. 121 om ændringer i lov om SKIBES REGISTRERING.
3) I § 5, stk. 2, udgår sætningen: Politikontoret i Thorshavn er registreringskontor for Færöerne.«

28. marts — — Bek. nr. 158 om AFGIFTER FOR SKIBES MÅLING.
5 — — — For Færöernes vedkommende opkræves afgiften ved foranstaltning af politimesteren i Thorshavn.

30. mars — Kunng. nr. 33 viðvíkjandi lóg nr. 31 um FRÍTÍÐ VIÐ LØN.
I § 5, 1. stk., er givin landsstýrinum heimild til at fyriseta nærri reglur um eina frítíðarmerkisskipan fyri tey, sum eru undir lógini, og sum tað starvsfelag, ávarðandi virki liggur undir, ikki rindar frítíðarlön til ella tryggjar útgjald hennara.

Fyri hesi verður sett fylgjandi skipan:

Starvandi fær ókeypis á posthúsinum eina frítíðarmerkisbók. Bókin er bert gyldug fyri eitt frítíðarár, merkt á forsíðuni. Starvandi setir sjálvur á 1. síðu navn, starv og bústað.

Samstundis við at starvandi fær útgoldið lön sína, hevur hann rætt til at fáa frítíðarmerki svarandi til 4 % av lönini fyri tað tíðarskeið, lönin er fyri, jbr. tó niðanfyri.

Frítíðarmerkini verða prentað til virði av 5, 10 og 25 oyrum og 1, 2 og 5 kr., tey kunnu keypast á posthúsunum.

Minnsta virði er av praktiskum grundum sett til 5 oyru, frítíðarsamsýningin má tí rundast av soleiðis, at fyri upphæddir uppá 1 og 2 oyru verða ikki innsett merki, meðan fyri eina upphædd uppá 3—7 oyru verður sett 5 oyra merki og fyri upphædd uppá 8—10 oyru eitt 10 oyra merki.

Merkini verða innsett í frítíðarbókina á síðunum 4—10 av hesum:

a. Fyri starvandi við mánaðarlön ella vikulön setir arbeiðsgevarin merkini inn, tá lönin verður goldin.
b. Fyri leysarbeiðarar: Hevur hesin haft ikki undir 8 tíma arbeiði tilsamans í somu viku (frá leygardag til fríggjadag) hjá sama arbeiðsgevara, setir arbeiðsgevarin merkini inn fyrsta fríggjadag. Hevur arbeiðarin haraftrimóti haft undir 8 tíma arbeiði tilsamans í somu viku (frá leygardag til fríggjadag) hjá sama arbeiðsgevara, gevur arbeiðsgevarin fyrsta fríggjadag arbeiðaranum skrivliga váttan um, at hann hjá honum í vikuni hevur arbeitt so og so nógvar tímar, og at arbeiðsgevarin bindur seg til innan 14 dagar at gjalda 4 % av arbeiðslönini til arbeiðsmannafelagið, ella um hetta ikki er á plássinum, so kommunuskrivstovuna (formannin). Váttanina gevur arbeiðarin arbeiðsmannafelagnum (kommunuskrivstovuni, formanninum), og setir hesin stovnur 14. hvönn dag merkir svarandi til inngoldnað peningin í bók ávarðandi starvsmanns. Arbeiðarin skal sjálvur krevja arbeiðsgevaran, so at tey 4 % verða goldin.

[1]) Gjöld fyri bilar fyri fíggjarárið tikið til inntöku fyri landskassan, sbr. § 3, 1.

Lön, sum verður veitt sum endurgjald fyri serligum útreiðslum, eins væl og serligt tillegg fyri yvirarbeið o. t., má ikki verða nýtt sum grundarlag undir útroknan av frítíðarlön.

Samstundis sum ávarðandi arbeiðsgevari, arbeiðsmannafelag, kommunuskrivstova ella sóknarstýrisformaður setir merkini inn í frítíðarbókina, váttar hann á 2. ella 3. síðu, at ávarðandi starvsfólk hevur arbeitt tað tíðarskeið, sum merki eru fyri,og skrivar virðið av teimum merkjum, sum innsett verða. Eisini má viðmerkjast, fyri at kunna rokna feriutíðina út, um starvandi vegna sjúku ella aðra fráveru frá arbeiðinum hevur fingið minkaða lön.

Tann, ið hevur rætt til feriu, telur, tá ið raðið er fult, virðið av merkinum í hvørjum raði saman í deildini ytst högrumegin, og tá ið allar ytstudeildirnar á eini síðu eru útfylltar, ella tá ið árið er úti, telur hann virðið av teim innsettu merkjunum niður og flytir upphæddina fyri hvørja síðu yvir á síðu 12 í bókini.

Tá ið frítíðarárið er úti 31. mars, kunnu ikki fleiri merkir setast í frítíðarbókina, galdandi fyri tað frítíðarárið. Merki, sum eru sett inn í frítíðarbókina ella flýggjað út í einum frítíðarári (t. e. í tíðini frá 1. apríl til 31. mars), kunnu ikki flytast yvir í frítíðarbókina fyri eitt annað frítíðarár, eins og arbeiðsdagar frá einum frítíðarári ikki kunnu yvirflytast til annað frítíðarár.

Um tann, sum hevur rætt til frítíð, er í arbeiði, tá ið frítíðin skal haldast (vanliga í tíðini 2. mai til 30. september), skal arbeiðsgevari hansara á síðu 12 í bókini vátta, at hann nú hevur rætt til frítíð frá ávísum degi við ávísum dagatali. Er hann ikki í arbeiði, skal ávarðandi kommunuskrivstova (formaður) vátta, at tað er skrivstovuni kunnugt, at hann ætlar at taka frítíð í ávísum dagatali frá ávísum degi.

Tann upphæddin, ið stendur á frítíðarbókini, kann fáast á posthúsinum, tá ið frítíðin skal takast. Bókin verður flýggjað inn samantöld, sum skilað til omanfyri, undirritað av honum, sum frítíðarrætt hevur, og áritað við neyðugum váttanum frá arbeiðsgevara, kommunuskrivstovu ella sóknarstýrisformanni.

Upphæddir, sum ikki eru úttiknar í frítíðarárinum (1. apríl—31. mars), sum frítíðin (tað er frítíðin, sum ávarðandi hevur vunnið sær rætt til frítíðarárið frammanundan) skuldi verið tikin í, fara í frítíðargrunnin.

5. apríl — Kunng. nr. 33 um AVGJALD UPPÁ MOTORAKFØR.

Við heimild í § 3, 2. stk. í lóg nr. 21, 16. mars 1951, um avgjald uppá motorakfør, fyriskipar landsstýrið fylgjandi:

1 Øll smbrt. lógarinnar § 1 gjaldskyldug motorakfør skulu við hvørja umskráseting í Föroyum lata gjald til landskassan.

Tað gjaldskylduga virðið er tann peningaupphædd, keyparin er seljaranum skyldugur at lata fyri motorakfarið.

Gjaldið verður goldið av tí, sum hevur skyldu at lata motorakfarið umskráseta, eigari ella tann, sum hevur ræðið á motorakfarinum, jbr. § 15, 2. stk., í lógarkunngerð nr. 131, 14. apríl 1932.

Við fyrstu umskráseting, eftir tað lógin er komin í gildi, t. e. 16. mars 1951, verður goldið 20 % av gjaldskylduga virðinum og við allar seinri umskrásetingar 10 %. Tær skrásetingar og umskrásetingar, ið gjördar eru, undan lógin kom í gildi, telja tó við, soleiðis at motorakfør, sum frammanundan eru skrásett bæði fyrstu ferð og síðani umskráskrásett, bert letur 10 % í gjald, meðan motorakfør, sum bert eru skrásett fyrstu ferð, letur 20 % við umskráseting.

2 Gjaldið verður kravt og goldið Föroya Gjaldstovu, sýslumonnunum ella sóknafútanum í Vági, áðrenn motorakfarið verður skrásett. Samstundis við inngjaldingina verður givið nevndu stovnum váttan, undirskrivað uppá æru og trúgv, av bæði keypara og seljara, um hvat gjaldskylduga virðið er, hvørjum nummari motorakfarið seinast hevur verið skrásett undir, og hvussu ofta motorakfarið fyrr hevur verið skrásett. Hesar váttanir fáast frá gjaldstovuni, sýslumanni ella sóknafútanum.

Gjaldstovan, sýslumaðurin ella sóknafútin gevur so kvittan fyri, at gjaldið er goldið.

Kvittanin verður send landfútanum saman við øðrum skrásetingarskjølum.

3 Brot móti hesum fyriskipanum verða, um ikki størri straffur er uppiborin, revsað við sekt, ið fellur til landskassan.

9. april — An. nr. 187 om ikrafttrædelse af lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af ERHVERV I GRØNLAND.

Lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grönland træder i kraft den 15. april 1951.

28. april — Skr. fra U. M. om færøske börns OPTAGELSE PÅ KOSTSKOLER.

Herefter er ministeriet sindet fremtidigt at følge nedennævnte retningslinier:

Færøske börn fra skolerne i Thorshavn, Klaksvig, Tveraa og Vaag vil kunne optages som skolesögende elever på statens kostskoler uden optagelsespröve på grundlag af den færøske skoles udtalelser, når de er behörigt tilmeldt inden 1. april. Optagelsen vil dog være afhængig af pladsforholdene og af rektors vurdering af de foreliggende udtalelser.

Optagelsesklassen kan være 3. eller 4. mellem- eller 1. gymnasie-klasse. Dog kan —bortset fra sjældne undtagelsestilfælde — ingen optages direkte i 1. gymnasieklasse uden forud at have bestået realeksamen eller almindelig forberedelseseksamen (præliminæreksamen).

Ved optagelse eller oprykning i gymnasiet vil ved hver af de tre kostskoler 1 eller 2 færinger have fortrinsvis adgang til alumneplads, når de anses for kvalificerede til gymnasiet.

15. maj — Kunng. nr. 36 um GJØLD TIL MATRIKULSKRIVSTOVUNA.

Við heimild í §§ 3 og 6 í konguligari fyriskipan, 15. juli 1951, um skipan av matrikul og fastognarskrá fyri útskift pláss uttan fyri Tórshavn verður hervið fylgjandi fyriskipað:

1 Tá skjöl matrikulsins verða umskipað, skal umsökjarin til umskipanina gjalda allar útreiðslur í samband við hetta.

2 Útreiðslur til ferða- og dagpening til landmálarar, frakt, lön til bönarmenn, porto, telefon og tílíkt verða at býta millum allar sakir, sum verða gjördar á somu ferð.

Útreiðslur til marknavísur, váttanir og tílíkt eiga at verða goldnar fyri hvörja sak fyri seg.

3 Umframt tær í § 2 nevndu útreiðslur verða at lata hesi gjöld:

1. *Sundurbýtið við uppmáling.*
   a. aðalgjald ... ... 50 kr.
   b. Viðbót fyri stödd og virði:
      5 % av virðinum av tí frábýtta økinum.
   c. Viðbót fyri sundurbýti av fleiri matr. nr.:
      3 kr. fyri hvört matr. nr. meira enn eitt.
   d. Viðbót fyri at nýggj matr. nr. verða lögd í fleiri lutir:
      10 kr. fyri hvönn lut, sum krevur uppmáling.
      3 kr. fyri hvönn lut, sum ikki krevur uppmáling.
   e. Viðbót fyri at nýggir vegir verða lagdir ella gamlir vegir broyttir:
      4 kr. fyri vegir yvir ogn keyparans ella seljarans.
      8 kr. fyri vegir yvir aðra ogn.

2. *Sundurbýti uttan uppmáling:*
   a. Tá eftirkannan í markini nýtist:
      $^4/_5$ av gjöldunum 1a og 1b, hini óbroytt.

b. Tá eftirkannan í markini ikki nýtist:
$^3/_5$ av gjöldunum 1a og 1b, hini óbroytt.

3. *Frábýti av haga ella frábýti av samanbundnum matr. nr.:*
a. Tá ið eftirkannan í markini nýtist:
$^2/_3$ av gjöldunum 1a og 1b.
b. Tá eftirkannan í markini ikki nýtist:
$^1/_3$ av gjöldunum 1a og 1b.

4. *Samanlöga av matr. nr.:*
a. Aðalgjald ... . 20 kr.
b. Viðbót fyri hvört matr. nr., ið verður eftir ... ... 10 kr.
c. Viðbót fyri hvört matr., ið fer ... ... 3 kr.
d. Viðbót fyri váttan frá sorinskrivaranum ... ... 4 kr.
Fer samanlöga fram í samband við sundurbýti, verður ikki latið aðalgjald.

5. *Marknaumskipan:*
a. Gjald verður latið sum við sundurbýti.
b. Viðbót fyri váttan frá sorinskrivaranum ... ... 4 kr.
c. Viðbót fyri váttan um veðsetingarvirði (uskadeligheds attest) ... ... 4 kr.
Fer marknaumskipan fram í samband við sundurbýti, verður ikki latið aðalgjald.

6. *Marknaávísing:*
a. Aðalgjald ... ... 15 kr.
b. fyri hvönn tíma ... ... 10 kr.
Fer marknaávísing fram í samband við sundurbýti, verður ikki latið aðalgjald.

7. *Kopi av matrikulkortinum:*
a. Aðalgjald fyri hvört kort ... ... 5 kr.
b. Viðbót fyri hvönn lut ... ... 1 kr.

8. *Váttan av vídd á korti ella í skrivi:*
a. Aðalgjald ... ... 5 kr.
b. Viðbót fyri hvört matr. nr. ella lut ... ... 1 kr.

4 Í einfaldum sakjum, har jörðin hevur lítið virði, kunnu tey í § 3 nevndu gjöld verða minkað sambart hesum.

Í torförum sakjum, har gjöldini í § 3 ikki rökka, ella í arbeiðum, sum ikki koma inn undir tey í § 3 nevndu, kann í staðin verða roknað við tí tíð, matrikulsins fólk nýta til sakina, til eina tímalön, sum er í mát við ta lön, tey hava.

5 Áðrenn farið verður undir eina sak, kann stovnurin krevja, at umsökjarin letur $^3/_4$ av tí ætlaða kostnaða, og tað er fóst skipan, at tey lokandu skjöl ikki verða latin, fyrr enn alt er goldið.

6 Gjöldini fara í landskassan. Tær í § 2 nevndu útreiðslur verða tó, tá ið tær verða endurgoldnar, tiknar til inntöku í skrivstovukassa matrikulskrivstovunnar.

7 Henda kunngerð kemur beinleiðis í gildi, og samstundis fer úr gildi kunngerð nr. 264, 29. oktober 1931.

19. maj — Skr. fra socialm. om udgifter til FERIEREJSER FOR FÆRØSKE SÆRFORSORGSPATIENTER.

Ved at fremsende nogle fra samfundet og hjemmet for vanföre modtagne regninger for udgifter afholdt i anledning af færöske særforsorgspatienters ferierejser til Færöerne har hr. rigsombudsmanden forespurgt, om sådanne udgifter vil kunne afholdes i medför af lov nr. 122 af 15. marts 1939 om statstilskud til særforsorg for personer bosat på Færöerne.

I denne anledning skal man meddele, at udgifterne til de på statsanstalt eller anerkendt anstalt anbragte færöske særforsorgspatienters ferierejser omfattes af den

for ophold på vedkommende anstalt fastsatte takstmæssige betaling og derfor ikke vil være at betale særskilt af Færöerne.

Samfundet og hjemmet for vanföre er herfra underrettet om foranstående, idet man samtidig har tilbagesendt institutionen de omhandlede regninger.

31. maj — Skr. fra statsm. om MASKINTILSYNET som særanliggende.

Arbejds- og socialministeriet har den 28. maj 1951 tilskrevet statsministeriet således:

»I vedlagte skrivelse af 15. maj 1951 har landsingeniör M. Helmsdal, Thorshavn, anmodet om fritagelse for hvervet som tilsynsförende ved maskinanlæg på Færöerne under arbejds- og fabriktilsynet, i hvilken stilling han har været konstitueret, medens den hidtidige tilsynsförende Louis Zachariasen er landsstyresmand.

I denne anledning skal man med bemærkning, at maskintilsynet er et led i arbejderbeskyttelseslovgivningen og derfor nu må betragtes som færösk særanliggende, jfr. herved statsministeriets skrivelse af 9. december 1950, anmode statsministeriet om at foretage det videre fornödne.

Det tilföjes, at pågældende herfra er underrettet om foranstående.«

Statsministeriet er enigt med arbejds- og socialministeriet i, at det pågældende sagsområde må betragtes som et særanliggende, og man skal derfor anmode hr. rigsombudsmanden om at oversende den vedlagte ansögning fra den pågældende til Færöernes landsstyre til videre foranstaltning.

1. juni — Cirk. fra skoledirektionen vedr. STATSTILSKUD TIL SKOLEBYGGERI.

Ifölge § 26, stk. 2, i lov nr. 199 af 12. april 1949 om lönninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færöerne bestemmes det på finansloven, om og i hvilket omfang der af statskassen kan ydes tilskud til opförelse af nye eller udvidelse af ældre skolebygninger og lærerboliger på Færöerne.

Undervisningsministeriet har anmodet skoledirektionen om at meddele, at det ikke kan forventes, at ministeriet i fremtiden vil se sig i stand til at söge statsstötte til færösk skolebyggeri, medmindre planerne inden den endelige godkendelse gennem direktionen har været forelagt for undervisningsministeriet.

Under henvisning til foranstående skal man herved indskærpe, at skolebyggeri, hvortil der önskes lagtingstilskud og statstilskud, först påbegyndes, når der foreligger tilsagn fra såvel landsstyret som undervisningsministeriet om stötte til nævnte byggeri, hvorhos arbejdet heller ikke må påbegyndes, forinden skoledirektionen har meddelt sin endelige godkendelse af projektet.

1. juni — Reglugerð nr. 39 viðv. VIRKAN, EFTIRLITI OG VRAKING AV FISKI TIL BRASILIU OG ANNAN MARKNAÐA Í SUÐURAMERIKA.

I. Fiskur, sum skal sendast til Brasiliu og annan suðuramerikanskan marknaða, skal verða virkaður soleiðis, at hann verjir seg væl í tropiskum veðurlag. Fiskurin skal innihalda minni salt enn vanligur klippfiskur, og hann skal verða turkaður nógv.

Tey plass, sum talan er um at senda fisk til í Suðuramerika eru hesi: Norður Brasiliu, Suður Brasiliu, Cuba, Venezuela og Puerto Rico. (Hesi plássini seta ymisk kröv viðvíkjandi stödd og liti á fiskinum, men felags fyri tey er, at tey seta somu kröv viðvíkjandi haldgóðsku).

Norður Brasiliu og Puerto Rico skulu hava gulan nógv turkaðan fisk. Fiskurin skal vera útvatnaður og innihalda lítið av salti.

Suður Brasiliu, Cuba og Venezuela skulu hava hvítan nógv turkaðan fisk. Tað er loyvt hesum hvíta fiskinum at hava meira av salti í sær enn hin guli, men tað má kortini ikki vera so nógv salt í honum sum í vanligum fiski, sum turkaður er til Suðureuropa.

II. Virkan av fiski til Suðurameriku:

pláss	% vatn	% salt	royggj	litur	útvatning ella vasking	stytsta virkitíð	25 kg skulu við turkan svinna
Norður Brasiliu	ikki yvir 34	ikki yvir 18	÷	gulur	Fiskurin skal verða vaskaður, síðan útvatnaður í 4 tímar. 400 pottar av vatni til 100 kg av fiski.	8 vikur	9,5 kg
Suður Brasiliu	—	ikki yvir 23	÷	hvítur	Fiskurin skal verða vaskaður væl og skal síðan verða stakkaður. Salt má ikki verða sligið aftur á hann.	6 vikur	
Cuba	—	ikki yvir 23	÷	—		—	—
Venezuela	—	ikki yvir 23	÷	—		—	—
Puerto Rico	—	ikki yvir 18	÷	gulur	Fiskurin skal verða vaskaður, síðan útvatnaður í 4 tímar. 400 pottar av vatni til 100 kg av fiski.	8 vikur	—

Úr saltfiski skal gulur fiskur, til *Norður Brasiliu* og *Puerto Rico*, virkast á tann hátt, at saltfiskur verður útvatnaður í 4 tímar og síðan stakkaður, uttan at salt verður sligið á hann. Í stakki skal fiskurin standa einar 10—12 dagar. Meðan fiskurin stendur í stakki má ansast væl eftir, at hann grör ikki saman; hann má verða stakkaður um. Somuleiðis má ansast væl eftir, at hann verður ikki standandi í stakki ov leingi, áðrenn hann verður turkaður. Undir turkingini skal tann guli liturin koma fram í fiskinum. Í fiskinum má vatnprosentið, tá ið hann er turkaður, ikki fara upp um 34 og saltprosentið ikki upp um 18.

Fiskurin til *Suður Brasiliu*, *Cuba* og *Venezuela* skal vera hvítur á liti. (Vanligur saltfiskur, turkaður so nógv sum til hesi lond, inniheldur um 27 % av salti). Til tess at fáa minkað so nógv um saltið í fiskinum, at nögdin av tí kemur at hóska til marknaðarkrövini, skal fiskurin verða væl vaskaður og síðan stakkaður, uttan at salt verður sligið aftur á hann. Fiskur, sum skal verða hvítur, og sum eftir vasking verður stakkaður uttan salt, má ikki standa ov leingi í stakki, áðrenn hann verður turkaður. Hann má eisini verða stakkaður um, tí ella kann hann grógva saman.

Royggið skal verða vaskað burtur úr öllum fiski, sum sendur verður til Suðurameriku.

Menn, sum turka fisk til Suðurameriku, eiga at fáa boð um at virka fiskin í góðari tíð. Fiskurin skal vera uppi til turking 4 ferðir, og hann skal standa stakkaður millum hvörja turking.

III. Turkingaransan:

Í seinasta teigi í skemaðinum er sett upp, hvussu nógv 25 kg av fiski skulu svinna frá tí, at fiskurin fer til turkingar fyrstu ferð og til tess, at hann er fullturkaður.

Tá ið fiskurin fer til turkingar fyrstu ferð, verður fiskur svarandi til 25 kg spjaldraður, (hvör fiskur fær eitt spjaldur um stertin). Hesi 25 kg av spjaldraðum fiski verða lögd ymsa staðni í turkilagnum, og hvörja ferð, ið ein turking er liðug, verða teir spjaldraðu fiskarnir savnaðir saman aftur og verða vegaðir. Tá ið tey 25 kg av fiski eru svunnin 9,5 kg svarar hetta til, at vatnprosentið í fiskinum er í mesta lagi 34 %.

IV. Eftirlit:

Hvörja ferð fiskur er turkaður til Suðurameriku, taka vrakieftirlitsmenninir út ein meðalsýnislut av fiski og senda hann til Fiskivinnustarvsstovu Landsstýrisins, har fiskurin verður kannaður fyri innihaldið av vatni og salti. Sýnisluturin skal verða tikin út, beint eftir at fiskurin hevur verið uppi til turkingar seinastu ferð.

Fiskivinnustarvsstovan sendur l.f Föroya Fiskasölu boð um úrslitið av vatn- og saltkanningini í fiskinum, og fiskurin má ikki verða pakkaður, fyrr enn úrslitið av hesi kanning er fingið.

V. Vraking:

Tá ið fiskurin verður pakkaður, skulu vrakarar verða hjástaddir og skulu teir ansa eftir:

1. at fiskurin er javnur til stöddar, soleiðis sum keyparin ynskir,
2. at fiskurin er yvirhövur væl virkaður,
3. at ikki meira enn 1/3 av nr. 3 fiski fer í hvönn kassa ella hvörja tunnu,
4. at fiskurin verður lagdur hampuliga í kassarnar og tunnurnar,
5. at hvör tunna og hvör kassi heldur vekt.

Við vraking av fiski til Suðurameriku eru annars tær reglur galdandi, sum fyriskipaðar eru í löglingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 um fiskavraking og í teimum starvsreglugerðum fyri vrakarastovnin, sum gjördar eru við heimild í nevndu lóg.

VI. Frávik frá hesi reglugerð kunnu ikki verða gjörd uttan við loyvi frá landsstýrinum.

7. juni — Bek. nr. 246 vedr. FANGST, FISKERI OG JAGT I GRØNLANDSKE FARVANDE og om eksporten fra Grönland.

3. Tilladelse til at drive erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt i grönlandske farvande meddeles af statsministeren eller efter dennes bemyndigelse af rigsombudsmanden på Færöerne.

18. juni — Lov nr. 286 om ændring af reglerne om FORTABELSE AF RETTIGHEDER SOM FØLGE AF STRAF.

21 Lov nr. 146 af 31 marts 1949 for Færöerne om aldersrente.

I § 2 udgår nr. 2.

22 Lov nr. 147 af 31. marts 1949 for Færöerne om invalideforsikring.

I § 4 udgår stk. 1, nr. 2.

I § 12, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 1, nr. 2—4« til »§ 4, stk. 1, nr. 3 og 4« og i § 17, stk. 9, ændres »§ 4, stk. 1, nr. 1—3« til »§ 4, stk. 1, nr. 1 og 3«.

19. juni — Skr. fra handelsm. om LÆGEUNDERSØGELSE AF SKIBSMANDSKAB.

Af en handelsministeriet foreliggende sag fremgår, at kommunelæge N. N. den 24. april d. å. i medför af handelsministeriets bekendtgörelse af 23. september 1942 angående lægeundersögelse af skibsmandskab har undersögt P. P., der er född den 2. oktober 1934 i Sumbö Sogn.

I denne anledning skal man meddele, at handelsministeriet under hensyn til, at bekendtgörelsen er udfærdiget i medför af § 26 i sömandsloven af 1. maj 1923, der er overtaget af Færöernes hjemmestyre som særanliggende, samt under henvisning til de på det i forrige måned i ministeriet afholdte möde vedrörende bl. a. navigationseksaminer på Færöerne faldne udtalelser har meddelt lægen, at man må anse administrationen af lægeundersögelsesordningen, for så vidt angår undersögelse af færöske söfarende som handelsministeriet uvedkommende.

Efter den anledning, sagen dertil giver, henleder man opmærksomheden på, at nævnte lægeundersögelsesordning har dannet grundlaget for Danmarks tiltræden af vedkommende internationale konvention, jfr. udenrigsministeriets bekendtgörelse af 7. maj 1938 (lovtidende C nr. 15) og hjemmestyrelovens § 5, stk. 1.

Man henstiller til hr. rigsombudsmanden, hvorvidt foranstående gennem landsstyret bör bringes til de på Færöerne praktiserende lægers kundskab.

3. juli — FUNDATS FOR DET DANSK-FÆRØSKE KULTURFOND.

Da forbindelsen mellem Færöerne og de övrige dele af det danske rige under verdenskrigen var afbrudt, blev der af statskassen ydet færingerne, der for deres uddannelse eller af andre grunde befandt sig i Danmark, stötte gennem rentefri lån, der först skulle tilbagebetales, når genoptagelsen af forbindelsen efter endt uddannelse skabte mulighed herfor.

Det samlede belöb af disse rentefri lån androg kr. 2.123.077,58; heraf er pr. 1/2 1949 kr. 685,713,99 tilbagebetalt, medens der resterer kr. 1.397,240,44, idet et belöb af kr. 40.123,15 er afskrevet som uerholdeligt.

Ved lov om tillægsbevilling for finansåret 1950/51 er der truffet bestemmelse om, at såvel de tilbagebetalte belöb som restfordringerne efter skylderklæringerne henlægges til et dansk-færösk fond, der skal tjene til styrkelse af den åndelige forbindelse mellem Færöerne og den övrige del af det danske rige.

I henhold hertil oprettes herved af statsministeriet på statens vegne og det færöske landsstyre på hjemmestyrets vegne följende fundats for det nævnte fond:

1 Fondets navn er »Det dansk-færöske kulturfond«.

2 Fondets formål er at fremme den kulturelle forbindelse mellem Færöerne og den övrige del af det danske rige.

3 Fondets formue består af det i indledningen omhandlede tilbagebetalte belöb samt resttilgodehavendet, således som disse aktiver opgöres på datoen for midlernes henlæggelse til fondet.

Det vil påhvile fondets bestyrelse at administrere efter följende retningslinier: For hvert af de enkelte låneforhold bör mulighederne for hel eller delvis tilbagebetaling af lånet undersöges. Bestyrelsen er berettiget til at fastsætte de nærmere vilkår i så henseende og til eventuelt at kræve et restbelöb forrentet. Bestyrelsen er på den anden side også berettiget til at afskrive belöb, der må anses for uerholdelige, og til delvis, eventuelt helt at eftergive skylden, hvor der i de tilstedeværende forhold skönnes at foreligge afgörende grundlag herfor.

De til enhver tid indgåede kontante kapitalbelöb skal anbringes efter reglerne for anbringelse af umyndiges midler.

Kapitalens værdipapirer forsynes med statsministeriets prohibitivpåtegning; det gælder dog ikke de foran omtalte lånebeviser.

4 Fondets bestyrelse består af en repræsentant for statsministeriet som formand, en

repræsentant for undervisningsministeriet, rigsombudsmanden og to af landsstyret valgte repræsentanter.

Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden og kan antage den fornödne medhjælp.

5 De årlige renter af fondets kapital kan, efter at fondets egne administrationsudgifter er betalt, anvendes til det i § 2 nævnte formål. Bestyrelsen skal i denne henseende have frie hænder; som eksempel kan nævnes, at der kan blive tale om at göre en indsats inden for litteraturen såvel som inden for kunsten i dens forskellige afskygninger, gennem foredrag, film o. s. v., hvorved bemærkes, at de stiftende parter på forhånd er enedes om, at fondet overtager udgivelsen af et værk om Færöerne, som Dansk-færösk komitè har planlagt. Der vil også være mulighed for af fonden at yde stötte til særlige kulturelle institutioner på Færöerne eller til enkelte færingers videre uddanelse, men tanken er dog ikke at lade fondet overtage löbende forpligtelser overfor opgaver, som efter almindelige regler må betragtes som statens eller hjemmestyrets.

6 Over fondets formue, dets indtægter og udgifter skal bestyrelsen hvert år inden 3 måneder efter regnskabsårets udlöb indsende regnskab til statsministeriet, der lader regnkabet revidere og efter at have indhentet en udtalelse fra landstyret over regnskabet med revisionens udtalelse — deciderer regnskabet.

10. juli — Kunng. nr. 41 um broytan í kunng. nr.27, 24. febr. 1950, um INN- OG ÚTFLYTAN AV VØRUM, sum broytt við kunng. nr. 8, 2. mars 1951. (Innsett í kunng. 1950).

25. juli — Anordn. nr. 356 om FREMMEDE KRIGSSKIBES og militære luftfartöjers ADGANG til dansk område under fredsforhold.

3. Som indre territorialt farvand kan foruden de i § 4 anförte lukkede farvande særlig nævnes:

..... Sunde og fjorde på Færöerne.

7. For fiskeriinspektionsskibe tilhörende stater, med hvem Danmark har afsluttet fiskeritraktat, og som förer tilsyn med fiskeriet i farvandene omkring Færöerne, vil en årlig anmeldelse ad diplomatisk vej være tilstrækkelig for adgang til dansk indre territorialt farvand på Færöerne.

20. aug. — Cirk. nr. 167 om ÆGTESKABS INDGÅELSE.

Da der efter udsendelsen af justitsministeriets cirkulære nr. 108 af 17. maj 1923 angående betingelserne for og fremgangsmåden ved ægteskabs indgåelse og kirkeministeriets bestemmelser for Færöerne af 9. juni 1923 angående gennemförelsen af lov om ægteskabs indgåelse og oplösning af 30. juni 1922 er fremkommet forskellige nye bestemmelser herom, har justitsministeriet efter forhandling med kirkeministeriet og med dettes tilslutning fundet anledning til i nedenstående cirkulære at samle de nugældende regler, som de bevisprövende og ægteskabsstiftende myndigheder skal iagttage ved ægteskabs indgåelse.

I. Bevislighedernes prövelse.

De i nærværende cirkulære angivne bestemmelser gælder, hvad enten brudefolkene er danske eller udlændinge, dog at de i nedenstående tillæg til cirkulæret anförte bestemmelser anvendes, såfremt brudefolkene eller en af dem er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger og ikke i de sidste to år har været og fremdeles er bosat her i riget.

1 Forinden lysning til ægteskab kan iværksættes, skal det undersöges, om de i nærværende afsnit I nævnte betingelser for ægteskabets indgåelse er til stede.

I de tilfælde, hvor lysning undtagelsesvis kan undlades, jfr. nedenfor § 28, skal prövelsen af bevislighederne ske, inden vielsen foretages.

2 Prövelsen af bevislighederne foretages på det sted i riget, hvor bruden bor. Har bruden ikke bopæl her i riget, foretages prövelsen på det sted, hvor brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i riget, på det sted, hvor en af parterne opholder sig.

Medens prövelsen af bevislighederne i det övrige rige altid foretages af de borgerlige myndigheder, jfr. nærmere justitsministeriets cikkulære nr. 237 af 30. september 1948 § 2, stk. 2, foretages prövelsen på Færöerne efter brudefolkenes frie valg enten af vedkommende præst eller af vedkommende borgerlige myndighed, nemlig i Sydströmö præstegæld landfogeden, i Suderö söndre præstegæld sognefogeden og iövrigt sysselmanden eller under særlige omstændigheder en af rigsombudsmanden efter forstanderskabets indstilling dertil valgt person.

Det er af allerstörste vigtighed, at prövelsen af bevislighederne bliver så omhyggelig og rigtig som muligt, dels af hensyn til det offentlige, dels for brudefolkenes egen skyld. Såfremt der derfor kan være den ringeste tvivl om, hvorvidt bevislighederne er i orden, hvilket særlig ofte vil være tilfældet, hvor brudefolkene eller en af dem er fremmed statsborger, skal vedkommende bevisprövende myndighed, forinden den udsteder attest om, at bevislighederne er i orden, forelægge bevislighederne for landfogeden, der, såfremt han selv måtte nære tvivl om, hvorvidt bevislighederne er i orden, bör forelægge spörgsmålet for justitsministeriet.

3 Brudefolkene skal forevise födselsattest (dåbsattest) eller, hvis sådan ikke kan skaffes, godtgöre deres alder og navn på anden måde, hvilket navnlig kan ske ved forevisning af offentlige dokumenter, hvoraf fulde navn og alder fremgår, f. eks. pas eller militære legitimationspapirer.

I særegne tilfælde kan lempelser forventes indrömmet af justitsministeriet.

4 Mand under 21 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan göres ved kongelig bevilling; i så fald skal bevillingen forevises.

Andragende om kongelig bevilling til at indgå ægteskab indgives til rigsombudsmanden.

Den, der er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

Er den ene af forældrene uden del i forældremyndigheden, eller var han det ved forældremyndighedens ophör, f. eks. fordi forældremyndigheden ved bevilling eller dom til separation eller skilsmisse eller ved overövrighedens resolution er tillagt den anden ægtefælle, er den anden ægtefælles samtykke tilstrækkeligt.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er död, sindssyg eller åndssvag, eller hvis hans erklæring ikke vil kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, f. eks. fordi han opholder sig i udlandet under sådanne forhold, at forbindelse med ham kun vanskeligt kan opnås.

Gælder det i stk. 3 anförte begge forældrene, eller er de begge uden del i forældremyndigheden, eller var de det ved forældremyndighedens ophör, kræves samtykke fra værge.

Samtykke til ægteskab for börn uden for ægteskab meddeles af moderen eller af faderen, såfremt han har forældremyndigheden, og for adoptivbörns vedkommende af adoptivforældrene.

Den, der er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

Såfremt den eller de personer, hvis samtykke til ægteskabet udkræves, nægter sådant samtykke, kan rigsombudsmanden på begæring give tilladelse til ægteskabet, hvis der ikke er skellig grund til nægtelsen.

6 Den, som er sindssyg, åndssvag, psykopat i höjere grad eller kronisk alkoholist, eller som er epileptiker med jævnlige anfald eller med udtalte psykiske forandringer, må ikke indgå ægteskab; dog kan tilladelse til ægteskabs indgåelse under særlige omstændigheder meddeles af justitsministeriet.

Hvis der er grund til at antage, at nogen af brudefolkene lider af nogen af de anförte mangler, skal der fremlægges *enten* attest fra en dertil autoriseret læge om, at den pågældende lidelse ikke kan påvises hos vedkommende, *eller* tilladelse fra justitsministeriet til ægteskabets indgåelse.

Följende læger er autoriseret til at afgive den i stk. 2 omhandlede erklæring:

1) Amtslæger, kredslæger og landslægen på Færöerne,
2) Overlæger, afdelingslæger og förste reservelæger ved sindssygehospitaler samt overlæger ved eller ledere af specialafdelinger for sindssyge,
3) Overlæger ved åndssvageanstalter og
4) Læger, som af sundhedsstyrelsen har modtaget særlig autorisation til at afgive de omhandlede erklæringer.

De myndigheder, der pröver bevislighederne, bör have deres opmærksomhed særlig henvendt på, om nogen af brudefolkene lider af nogen af de her omhandlede mangler, hvorved der må tages hensyn dels til, hvad der måtte fremgå af de forelagte attestationer, dels til, hvad der eventuelt måtte være vedkommende myndighed bekendt om de pågældende i forvejen. Medens tilstedeværelsen af visse former af sindssygdom, åndssvaghed i höjere grad, kronisk alkoholisme og epilepsi med typiske anfald ofte vil kunne konstateres uden mere indgående undersögelse, vil de anförte mangler i mange tilfælde være meget vanskelige at erkende. Dette gælder særlig visse sindssygdomsformer, der forlöber uden meget iöjnefaldende symptomer, åndssvaghed i middel og lettere grad, psykopati i höjere grad, der ytrer sig ved stærke afvigelser fra det sædvanlige i personens liv og adfærd, men ofte kun kan vurderes rigtigt gennem en indgående faglig undersögelse, samt endelig de kroniske sjælelige forandringer ved epilepsi. Der vil derfor her være ganske særlig anledning til at udvise forsigtighed, således, at sagen i sådanne tilfælde bör forelægges for landfogeden. Landfogeden kan ved henvendelse til universitetets arvebiologiske institut få oplysning om, hvorvidt nogen af brudefolkene er opfört i det af instituttet förte arvehygiejniske register som lidende af en af de forannævnte mangler. Sagen bör i alle tilfælde, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt de heromhandlede ægteskabsbetingelser er opfyldt, forelægges for justitsministeriet.

7 Den, som lider af könssygdom, der endnu frembyder fare for smitte eller for overförelse på afkommet, må ikke indgå ægteskab, uden at den anden part er gjort bekendt med sygdommen, og begge parter af en læge har fået mundtlig vejledning om farerne ved den.

Brudefolkene skal, enhver for sit vedkommende, afgive skriftlig erklæring på tro og love om, at der ikke er nogen hindring for ægteskabet af sådan grund.

Denne erklæring skal afgives ved udfyldelse af en trykt blanket, på hvis bagside ægteskabslovens § 11 er aftrykt.

Erklæringsblanketterne, der trykkes ved rigsombudsmandens foranstaltning, udleveres de pågældende parter gratis af de bevisprövende myndigheder.

8 Ægteskab må ikke indgås mellem:

1) Slægtninge i ret op- og nedstigende linie eller mellem söskende,
2) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan göres ved kongelig bevilling, når det tidligere ægteskab er oplöst ved döden, og ganske særlige grunde taler for bevillingens meddelelse, og
3) Personer, af hvilke den ene har haft samleje med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan göres ved kongelig bevilling.

Brudefolkene skal skriftlig på tro og love erklære, at de ikke er så nær beslægtede som angivet i stk. 1, nr. 1, samt enten på samme måde erklære, at der ikke består det i stk. 1, nr. 2 og 3 omhandlede svogerskab mellem dem, eller, hvis dette er tilfældet, forevise den i så henseende fornödne kongelige bevilling.

9 Ingen må indgå nyt ægteskab, sålænge det tidligere ægteskab består.

Den, hvis tidligere ægteskab er oplöst ved dom, må ikke indgå nyt ægteskab forinden udlöbet af ankefristen (for domme afsagt på Færöerne 4 måneder, for domme afsagt i det övrige rige 8 uger), medmindre såvel den tidligere ægtefælle som påtalemyndigheden giver afkald på anke.

Opmærsomheden henledes på, at såfremt et ægteskab efter den 1. januar 1923 er ophævet på grund af ægteskabsbrud eller andet lignede forhold, kan det i dommen eller bevillingen være bestemt, at den skyldige ægtefælle ikke må indgå nyt ægteskab forinden udlöbet af et vist tidsrum af höjst 2 år.

Bortset fra den i stk. 3 nævnte regel kan den, hvis ægteskab er ophævet ved en her i landet afsagt dom eller udfærdiget skilsmissebevilling, indgå nyt ægteskab uden særlig tilladelse dertil; dette gælde også med hensyn til skilsmissebevillinger, der er udfærdigede för 1. januar 1923, selv om det i bevillingen måtte være udtalt, at bevillingen ikke hjemler vedkommende ægtefælle ret til nyt ægteskab, eller kun hjemler nyt ægteskab med en bestemt person.

Enhver af brudefolkene skal afgive skriftlig erklæring på tro og love om, hvorvidt han tidligere har indgået ægteskab. Er dette tilfældet, skal der fremlægges bevis for, at den tidligere ægtefælde er död, eller at ægteskabet er oplöst ved skilsmisse eller omstödt.

Bevis for den tidligere ægtefælles död föres som regel ved fremlæggelse af dödsattest eller udskrift af en i henhold til lov nr.397 af 12. juli 1946 om bortblevne afsagt dödsformodningsdom, ledsaget af en attest fra vedkommende overornede rets kontor om, at ankestævning ikke er udtaget inden 8 uger fra dommens afsigelse.

Bevis for, at et tidligere ægteskab her i riget er blovet oplöst ved bevilling til skilsmisse, föres ved forevisning af bevillingen.

Bevis for, at et tidligere ægteskab her i riget er blevet oplöst ved dom til skilsmisse eller omstödt, föres ved forevisning af udskrift af dommen; denne skal være ledsaget af en attest fra vedkommende overordnede rets kontor om, at ankestævning ikke er udtaget inden ankefristens udlöb, jfr. stk. 2, eller bevis for, at både modparten og påtalemyndigheden har givet afkald på anke.

Er det tidligere ægteskab oplöst ved skilsmissedom afsagt i Finland, Island, Norge eller Sverige, må der forevises en af vedkommende domstol bekræftet udskrift af dommen forsynet med bevidnelse om, at dommen er blevet retskaftig Denne bevidnelse afgives: i Finland af justitsministeriet, i Island af justitsministeriet, i Norge af justisdepartementet og i Sverige af vedkommende domstol. Legalisation af embedsmændenes underskrift på domsudskriften eller bevidnelsen kræves ikke. Er dommen affattet på finsk eller islandsk, må den være ledsaget af oversættelse til dansk, norsk eller svensk. Oversættelsen skal være bekræftet af en henholdsvis finsk eller islandsk diplomatisk eller konsulær myndighed eller af en edsvoren eller officielt ansat translatör i henholdsvis Finland eller Island eller i Danmark.

Er det tidligere ægteskab oplöst ved islandsk eller norsk skilsmissebevilling, må bevillingen foreligge i orginal eller henholdsvis en af det islandske justitsministerium eller en sysselmand eller byfoged i Island bekræftet genpart eller en af det norske justisdepartement eller en fylkesmand i Norge bekræftet genpart. Med hensyn til legalisation og oversættelse af bevillingen gælder tilsvarende regler som de i stk. 9 nævnte

Er det tidligere ægteskab oplöst ved anden udenlandsk dom eller bevilling end de i stk. 9 og 10 nævnte, må spörgsmålet om, hvorvidt denne afgiver tilstrækkeligt bevis for det tidligere ægteskabs ophör med ret til indgåelse af nyt ægteskab, forelægges justitsministeriet til afgörelse.

10 Rigtigheden af de i henhold til § 8, stk. 2, og § 9, stk. 5, afgivne erklæringer, nemlig henholdsvis om, at brudefolkene ikke er for nær beslægtede eller besvogrede, og om, hvorvidt de tidligere har indgået ægteskab, skal bekræftes ved en af to pålidelige og myndige forlovere afgiven skriftlig erklæring på tro og love (forloverattest); forloverne skal tillige bevidne, at de nöje kender den pågældende part. Forloverne kan

være fælles for begge parter. Forloverattesten, der skal være afgivet her i riget, skal indeholde oplysning om forlovernes födselsår og -dag.

Rigsombudsmanden kan i særegne tilfælde meddele fritagelse for at stille forlovere.

11 En kvinde, som tidligere har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab inden 10 måneder fra det tidligere ægteskabs ophör, medmindre hun ikke er frugtsommelig fra tiden för ægteskabets ophör, eller der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden ophörte.

Såfremt bruden tidligere har været gift, må hun derfor ved forevisning af dödsattest for sin tidligere mand eller af skilsmissebevillingen eller en udskrift af skilsmissedommen godtgöre, at der er forlöbet over 10 måneder siden det tidligere ægteskabs ophör; såfremt dette ikke er tilfældet, må hun enten f. eks. ved erklæring fra to troværdige personer bevise, at der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden ophörte, eller fremskaffe attest fra en læge eller jordemoder om, at hun ikke er frugtsommelig eller ikke var det ved ægteskabets (samlivets) ophör.

12 Den, som har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab, förend offentligt skifte er påbegyndt eller privat skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændig særeje mellem ægtefællerne, eller fritagelse for skifte særlig er hjemlet. Justitsministeriet kan dog fritage for overholdelse af denne regel, hvor særlige grunde taler derfor.

Såfremt det tidligere ægteskab er oplöst ved döden, skal der tilvejebringes attest fra skifteretten om, at boet er eller har været genstand for offentligt skifte, eller skifteudskrift, udvisende til hvem boet er udleveret til privat skifte. I sidstnævnte tilfælde skal der tillige tilvejebringes en erklæring fra samtlige arvinger om, at skiftet er tilendebragt.

Såfremt det tidligere ægteskab er oplöst ved skilsmisse eller omstödt, skal der tilvejebringes attest fra skifteretten om, at boet er eller har været genstand for offentligt skifte, eller erklæring fra den anden ægtefælle om, at privat skifte er afsluttet. Sådan attest eller erklæring udkræves dog ikke, såfremt der i skilsmissedommen eller skilsmissebevillingen eller i de for skilsmissen fastsatte vilkår findes optaget en af följende fire bestemmelser:

1) at fællesboet mellem ægtefællerne er delt,
2) at hver af ægtefællerne beholder af fællesboet, hvad vedkommende ægtefælle for tiden er i besiddelse af,
3) at en af ægtefællerne beholder hele fællesboet, eller
4) at den ene ægtefælle beholder hele fællesboet med untagelse af enkelt bestemte aktiver, der tilfalder den anden ægtefælle.

At der bestod fuldstændig særeje mellem ægtefællerne, godtgöres ved forevisning af ægtepakt der indeholder bestemmelse herom, hvorved bemærkes, at en ægtepakt for at have gyldighed skal være tinglæst.

13 Tilhörer brudefolkene ikke samme trossamfund, skal de afgive skriftlig erklæring om, i hvilken tro börnene af ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten folkekirkens tro eller en af parternes tro.

14 Hver af brudefolkene skal afgive en skriftlig erklæring på tro og love om, hvorvidt han har börn uden for ægteskab, overfor hvilke der påhviler ham forsörgelses- eller bidragspligt.

15 Den mand, der er under vedvarende fattigforsörgelse på Færöerne, må ikke indgå ægteskab uden samtykke fra sit forsörgelsesdistrikt.

Såfremt brudgommen er forsörgelsesberettiget på Færöerne, må han derfor enten ved attest fra sit forsörgelsesdistrikt godtgöre, at han ikke er under vedvarende fattigforsörgelse, eller såfremt dette måtte være tilfældet, fremskaffe samtykke fra forsörgelsesditriktet til, at han indgår ægteskab.

Den nævnte attest afgives i följende form:

»Til brug ved indgåelse af ægteskab attesteres herved, at N. N., der er födt i..... den ....., og som efter det foreliggende antages forsörgelsesberettiget i nærværende

fattigdistrikt, ikke er under vedvarende fattigforsörgelse her i distriktet, ligesom der heller ikke herfra ydes refusion til andre distrikter af nogen den pågældende tilstået vedvarende fattighjælp.«

For personer, der ikke er forsörgelsesberettiget i noget fattigdistrikt på Færöerne, men i trangstilfælde ville være at forsörge i henhold til § 42 i lov nr. 97 af 10. april 1895 om fattigvæsenet på Færöerne, vil tilsvarende attest kunne meddeles af lagtinget eller efter dettes bemyndigelse af Færöernes landsstyre, hvorved efterstående formular vil kunne benyttes:

»Til brug ved indgåelse af ægteskab attesteres herved, at N. N. af ....., der er födt i ..... den ....., og som efter det foreliggende ikke kan antages at være forsörgelsesberettiget i noget fattigdistrikt på Færöerne, ikke er under vedvarende fattigforsörgelse i noget distrikt på Færöerne, ligesom der ej heller af Færöernes landskasse ydes refusion af nogen den pågældende tilstået vedvarende fattighjælp«.

Spörgsmålet om, hvorvidt en person, om hvem det er oplyst, at han har modtaget fattighjælp, kan anses for at være under vedvarende fattigforsörgelse, afgöres i tvivlstilfælde af rigsombudsmanden, hvis afgörelse vil kunne indankes for arbejds- og socialministeriet.

Er en person hjemmehörende i en kommune i den övrige del af riget, og nedlægges der af vedkommende kommunalbestyrelse indsigelse imod, at pågældende indgår ægteskab under henvisning til, at han oppebærer fattighjælp, må ægteskabet ikke indgås.

16 Når fraskilte ægtefæller vil forny deres ægteskab, bliver de almindelige regler for ægteskabs indgåelse at iagttage, dog at bruden ikke behöver at tilvejebringe de i § 11 nævnte bevisligheder, medmindre hun i mellemtiden har været i andet ægteskab.

17 De i §§ 5—10, 13, 14 og 15 nævnte erklæringer og attester bör som regel være udstedt umiddelbart forud for indleveringen og bör i alt fald ikke godkendes, når de er udstedt på et tidligere tidspunkt end 3 uger forud for denne, medmindre der foreligger særlige forhold, der begrunder, at indleveringen er blevet udsat, således i tilfælde, hvor erklæringen har været anvendt ved ansögning om bevilling eller tilladelse, som står i forbindelse med ægteskabsindgåelsen.

18 Når bevislighederne skönnes at være i orden, meddeler den bevisprövende myndighed brudefolkene attest herom.

Attesten afgives i följende form.

»Det attesteres herved, at de ifölge loven til ægteskabet mellem .... og ..... fornödne bevisligheder er i orden«.

Foran brudefolkenes navne anföres deres ægteskabelige stilling, nemlig ugift, enke, enkemand eller fraskilt, og attesten skal på foden være forsynet med en sålydende bemærkning:

»Ved henvendelse til en præst om lysning (eller vielse) skal medbringes dåbsattester (födselsattester) for begge brudefolk samt eventuelt bevis for tidligere ægteskabs ophör (dödsattest for tidligere ægtefælle, skilsmissedom eller skilsmissebevilling)«.

19 De myndigheder, der undersöger, om ægteskabsbetingelserne foreligger, må ikke modtage nogen som helst betaling for udstedelsen af den i § 18 omhandlede attest eller for udfyldelsen eller vejledning ved udfyldelsen af blanketter til brug for de ved bevislighedernes prövelse foreskrevne erklæringer.

20 Der föres en med sidetal forsynet journal over udstedte attester om, at bevislighederne er i orden. Journalen skal indeholde:

1) Brudefolkenes fulde navn, stilling og bopæl,
2) Brudgommens og brudens födselsår og -dag og födested (födesognet eller, hvis den pågældende er född i udlandet, anden nærmere angivelse af födestedet),
3) Oplysning om, hvorvidt der for nogen af brudefolkene har været udfærdiget

nogen kongelig bevilling eller anden tilladelse fra övrigheden til indgåelse af det pågældende ægteskab,

4) Angivelse af, hos hvilken myndighed (præst) brudefolkene har begæret lysning, og af hvilken myndighed brudefolkene önsker at blive viet, for så vidt dette måtte være en anden myndighed end den, der pröver bevislighederne, og

5) Attestens udstedelsesdato.

Til journalen skal være knyttet et navneregister, hvori såvel brudgommens som brudens navn indföres med henvisning til det pågældende sidetal i journalen.

21 De indleverede dåbsattester, födselsattester, dödsattester, bevillinger, domsudskrifter og lignende dokumenter vedrörende brudefolkenes personlige forhold skal tilbageleveres brudefolkene samtidig med udstedelsen af attesten om, at bevislighederne er i orden.

De af brudefolkene eller andre personer i henhold til foranstående bestemmelser afgivne skriftlige erklæringer må ikke udleveres, men skal opbevares i omslag forsynet med det pågældende sidetal i journalen.

22 Samtlige dokumenter vedrörende ægteskabsindgåelser tilintetgöres efter 10 års opbevaring. Kassationen foretages af landfogeden. Hvert 5. år afleveres alle dokumenter, som er ældre end 5 år, til landfogeden, der opbevarer dem, indtil de efter foranstående regler kan kasseres.

23 Journalerne over de udstedte attester afleveres, når 5 år er forlöbet, efter at vedkommende journal er udskrevet, til Færöernes arkiv.

24 Udgifterne til journal, navneregister, attester og omslag afholdes af statskassen.

25 Anmeldelse af hindringer for et ægteskabs indgåelse sker for den myndighed, der har undersögt, om ægteskabsbetingelserne (bevislighederne) foreligger, og denne myndighed afgör, om der foreligger en ægteskabshindring, dog med forbehold af parternes ret til at få spörgsmålet afgjort ved domstolene.

Såfremt der, efter at attest om bevislighedernes prövelse er udstedt, sker nogen anmeldelse af hindringer for ægteskabets indgåelse, skal meddelelse herom, medmindre den fremkomne indsigelse straks kan forkastes som værende uden betydning, uopholdeligt — eventuelt först mundtligt eller telefonisk — tilstilles den myndighed (præst), der forestår lysningens iværksættelse, samt den myndighed, af hvilken brudefolkene har önsket at blive viet, for så vidt det måtte være en anden myndighed end den, der har prövet bevislighederne. Ægteskabet må derefter ikke indgås, för den bevisprövende myndighed har truffet afgörelse med hensyn til den fremkomne indsigelse.

26 Der er fastsat straf for den, som uberettiget röber, hvad han ved udövelsen af sit hverv som bevisprövende myndighed er kommet til kundskab om vedrörende private forhold.

Den bevisprövende myndighed er ikke berettiget til at give oplysning om indkomne begæringer om bevislighedernes prövelse.

II. Lysning.

27 Forinden ægteskab indgås, skal der foregå en offentlig lysning.

Lysning bör ske snarest muligt, efter at attest om, at bevislighederne er i orden, er udstedt, og kan ikke finde sted på grundlag af en attest, der er mere end 3 uger gammel.

28 Lysning kan undlades i följende to tilfælde:

1) Når brudefolkene har opnået kongelig bevilling til vielse uden forudgående lysning, hvilken bevilling kun kan forventes meddelt, når særlige grunde taler derfor. Ansögning om sådan bevilling indgives til rigsombudsmanden.

2) Når der på grund af en af brudefolkenenes sygdom er alvorlig fare ved at opsætte vielsen til lysningsfristen er udlöbet, hvilket såvidt muligt skal godtgöres ved lægeattest, jfr. herved § 47, stk. 2.

29 Lysning skal foretages på det sted, hvor bevislighederne pröves, d. v. s. på det sted her i riget, hvor bruden bor, eller såfremt bruden ikke har bopæl her i riget, på det sted, hvor brudgommen bor, eller hvis heller ikke han bor her i riget, på det sted, hvor en af parterne opholder sig.

30 Lysning kan efter brudefolkenes frie valg ske enten ved kundgörelse fra prædikestolen (ved messefaldstjeneste fra kordören) eller ved tinglæsning, uanset om brudefolkene senere önsker kirkelig eller borgerlig vielse.

Såfremt ingen af brudefolkene hörer til folkekirken eller til Finlands evangelisk-lutherske kirke, den islandske folkekirke, den norske statskirke eller den svenske kirke, kan lysning alene ske ved tinglæsning.

31 Såfremt brudefolkene önsker kirkelig lysning, må de selv rette henvendelse herom til den præst, der på lysningsstedet förer kirkebogen. Præsten bör forlange dåbsattest eller — for de personers vedkommende, der ikke hörer til folkekirken eller Finlands evangelisk-lutherske kirke, den islandske folkekirke, den norske statskirke eller den svenske kirke — födselsattest og de övrige for kirkebögers förelse fornödne oplysninger forelagt, jfr. herom nedenfor under V.

En præst har ret til at nægte at foretage lysning i de tilfælde, i hvilke han er berettiget til at nægte at foretage vielse, jfr. nedenfor § 43, stk. 3 og 4.

Kirkelig lysning foretages af præsten ved kundgörelse fra prædikestolen eller — i tilfælde af messefaldstjeneste — af degnen på præstens vegne fra kordören. Lysning sker ved den ordinære gudstjeneste om söndagen, ved de tre store höjtider dog ved gudstjeneste på anden helligdagen.

Lysningen skal indeholde oplysning om parternes fulde navn, stilling, bopæl og födested. Endvidere må det udtrykkelig nævnes, at indsigelser skal fremsættes for den myndighed, der har undersögt, om ægtekabsbetingelserne foreligger, og det må meddeles, hvem den pågældende myndighed er.

Præsten skal dernæst — af hensyn til anmeldelse af eventuelle hindringer for ægteskabets indgåelse — umiddelbart efter lysningen tilstille den bevisprövende myndighed meddelelse om lysningen og tidspunktet for dens foretagelse, samt om for hvem ægteskabet önskes indgået, alt forsåvidt han ikke selv har foretaget prövelse af bevislighederne.

Om lysningen sker der tilförsel til kirkebogen på det sted, hvor den har fundet sted. Tilförslen foretages — hvad enten ægteskabet skal indgås i det sogn, hvor lysningen er sket, eller ikke — efter de gældende regler for tilförsler til kirkebögerne om ægteviede, jfr. nærmere herom nedenfor under V, med iagttagelse af följende:

I anmærkningsrubrikken indföres, hvilken myndighed der har udstedt den i § 18 ommeldte attest om, at bevislighederne er i orden, samt datoen for attestens udstedelse. Endvidere anföres i lysningsrubrikken, hvilken dato præsten har tilstillet den myndighed, der har prövet bevislighederne, meddelelse om lysningens foretagelse m. v., — for så vidt sådan meddelelse efter det foran anförte skal gives —, samt dato for udfærdigelse af eventuel attest til brudefolkene om, at behörig lysning har fundet sted m. v. I anmærkningsrubrikken anföres dato for eventuel kungörelse i udlandet om ægteskabets indgåelse og den i kundgörelsen fastsatte frist for anmeldelse af hindringer for ægteskabets indgåelse, jfr. nedenfor under III.

Såfremt ægteskabet skal indgås i et andet sogn end det, hvori lysningen er foretaget, sker tilförslen i lysningsstedets kirkebog uden nummer.

32 Såfremt brudefolkene önsker borgerlig lysning (tinglæsning), fremsender den myndighed, der har undersögt, om bevislighederne foreligger, begæring herom til sorenskriveren. Begæringen skal indeholde oplysning om brudfolkenes fulde navn, stilling, bopæl og födested.

Tinglæsning til ægteskab finder sted på den ordinære retsdag.

33 Lysning foretages kun een gang, og vielsen må ikke foretages, forinden der er hengået 14 dage fra lysningens foretagelse (lysningsfristen).

34 Når lysningsfristen er udlöbet, hvilket ved borgerlig lysning (tinglæsning) godtgöres ved attest fra sorenskriveren, uden at der har vist sig at foreligge nogen hindring

for ægteskabets indgåelse, meddeles der på begæring parterne attest om, at behörig lysning har fundet sted, og at der ikke foreligger nogen ægteskabshindring. En sådan attest er nödvendig, såfremt vielsen skal foretages af en anden myndighed end den, der har prövet bevislighederne. Attesten afgives i följende form:

i ..... kirke

»Det attesteres herved, at der den ..... 19.....

ved retten for: .....

er foretaget behörig lysning med hensyn til det ægteskab, som ..... og ..... agter at indgå med hinanden, samt at der ikke har vist sig at foreligge nogen hindring for deres ægteskab.

De fornödne bevisligheder er befundet i orden den ..... 19 .....

.....

35 Lysningen sker uden betaling, ligesom de i § 34 nævnte attester om, at behörig lysning har fundet sted m. v., udfærdiges uden betaling.

III. Kundgörelse i udlandet.

36 Såfremt nogen af brudefolkene har bopæl i udlandet inden for Europa, skal der foruden lysning her i riget tillige ske kundgörelse om ægteskabets indgåelse på det sted (by, kreds) i udlandet, hvor vedkommende part har bopæl.

Sådan kundgörelse kræves dog ikke:

1) når lysning kan undlades, jfr. § 28,
2) når vedkommende part er udlænding, og der fra hans hjemlands myndigheder foreligger attest om, at der efter hans hjemlands love intet er til hinder for det påtænkte ægteskab, og
3) når fritagelse for kundgörelse i udlandet under særlige omstændigheder er meddelt af justitsministeriet.

Kundgörelsen bortfalder derhos indtil videre i tilfælde, hvor den skulle finde sted i Sovjetrusland.

37 Kundgörelsen udgår i embeds medför fra den myndighed, der forestår lysningens iværksættelse (ved borgerlig lysning: landfogeden, sognefogeden eller sysselmanden, ved kirkelig lysning: præsten).

Kundgörelsen indtrykkes een gang i det dertil mest egnede, som regel det mest udbredte blad på det sted i udlandet, hvor kundgörelse i henhold til § 36 skal ske. Indrykkelsen sker i det på kundgörelsesstedet benyttede sprog, medmindre kundgörelse sker i Island, Norge eller Sverige.

38 Kundgörelsen affattes i overensstemmelse med följende formular:

Kundgörelse om ægteskabs indgåelse i Danmark.

Det bliver herved bragt til almindelig kundskab, at

1) (Brudgommens fulde navn, stilling og bopæl) .....
der er födt i .....
.....

og

2) (Brudens fulde navn, stilling og bopæl) .....
der er födt i .....
.....

agter at indgå ægteskab med hinanden.

Eventuelle anmeldelser af hindringer for ægteskabets indgåelse fremsættes inden ..... dage for nedennævnte myndighed:

Sognepræsten i .....
Landfogeden på Færöerne.....
Sysselmanden i .....
Sognefogeden i ..... den ..... 19 .....
.....

39 Såfremt den stedlige myndighed ikke er i stand til at skaffe sig kundskab om, hvilket udenlandsk blad der egner sig til den heromhandlede kundgörelse, eller ikke er i stand til at tilvejebringe fornöden oversættelse af kundgörelsen til det pågældende fremmede sprog, fremsendes kundgörelsen gennem det danske generalkonsulat eller konsulat, i hvis distrikt kundgörelsen skal ske, eventuelt til gesandtskabet i vedkommende land, og såfremt den stedlige myndighed ikke mener at have vished for, til hvilken myndighed kundgörelsen i fornævnte tilfælde bör fremsendes, sendes kundgörelsen til udenrigsministeriet.

40 Den i kundgörelen omhandlede frist for anmeldelse af hindringer for ægteskabets indgåelse fastsættes til 14 dage, dog at den kan fastsættes til 3 uger, når kundgörelsen skal fremsendes gennem udenrigministeriet eller en konsulatsmyndighed.

41 Udgifterne ved kundgörelse i udlandet afholdes af den part, af hensyn til hvilken kundgörelse i udlandet skal ske.

IV Vielsens foretagelse.

42 Ægteskab stiftes enten ved kirkelig eller ved borgerlig vielse.

Kirkelig vielse kan finde sted, når en af brudefolkene hörer til den danske folkekirke, Finlands evangelisk-lutherske kirke, den islandske folkekirke, den norske statskirke eller den svenske kirke.

Adgang til at blive borgerlig viet står åben for alle, uanset om betingelserne for kirkelig vielse er til stede eller ikke, og de borgerlige myndigheder er pligtige at udföre vielse og dermed forbundne forretninger for dem, der önsker det, uden hensyn til, om nogen af brudefolkene er bosat inden for den pågældende myndigheds stedlige område eller ej.

43Kirkelig vielse inden for folkekirken kan på eget ansvar foretages af sognepræster, residerende kapellaner og — for så vidt betjeningen af et sogn eller et distrikt væsentlig er overdraget dem — tillige af kaldskapellæner. Præster, der er konstituerede i en af de fornævnte stillinger på eget ansvar, har samme ret til at foretage kirkelige vielser som de fast ansatte præster. En midlertidig hjælpepræst er kun berettiget til at foretage vielse på den præsts ansvar, hos hvem han er ansat.

De i stk. 1 nævnte, til at foretage vielse på eget ansvar berettigede præster kan bemyndige en i den danske folkekirke præsteviet mand til på deres ansvar at foretage en kirkelig vielse, selvom den pågældende ikke beklæder en stilling, hvori han kan foretage vielse på eget ansvar. Såfremt den pågældende er udtrådt af folkekirken eller har forbrudt sit embede i denne eller er afskediget af grunde, der gör ham uværdig til at beklæde sådant embede, kan han ikke foretage kirkelig vielse.

En præst i folkekirken er kun pligtig at foretage en vielse, såfremt brudefolkene hörer til folkekirken eller til Finlands evangelisk-lutherske kirke, den islandske folkekirke, den norske statskirke eller den svenske kirke og en af dem derhos er medlem af hans menighed.

I de tilfælde, hvor en præst ellers efter lovens regler ville være pligtig at foretage en vielse, kan han dog nægte at vie en fraskilt, hvorhos han, hvis han iövrigt af religiöse grunde mener ikke at kunne eller burde foretage en vielse, skal forelægge sagen for biskoppen, der efter en undersögelse af samtlige sagens omstændigheder afgör, om den pågældende præst bör fritages for at foretage vielsen. En præsts nægtelse af at foretage vielse hindrer dog ikke brudeparret i at få vielsen foretaget af en anden præst i folkekirken, som måtte vær villig hertil.

Kirkelig vielse foretages i kirken.

44 Borgerlig vielse foretages i Sydströmö præstegæld af landfogeden, i Suderö

söndre præstegæld af sognefogeden og iövrigt af sysselmanden eller den af rigsombudsmanden efter forstanderskabets indstilling valgte person.

Vielsen foretages på vedkommende myndigheds embedskontor. Skal vielsen foretages af en af rigsombudsmanden valgt person, foretages vielsen på det sted, som rigsombudsmanden bestemmer.

45 Vielse andetsteds end på de i §§ 43 og44 nævnte steder kan ske i följende tilfælde:

1) når brudefolkene har opnået kongelig bevilling til vielse i hjemmet, hvorved brudefolkene opnår ret til at lade vielsen foregå i brudens hjem eller et andet sted, hvorom der mellem brudefolkene og den myndighed, for hvem ægteskab skal indgås, træffes aftale; bevillingen udleveres af rigsombudsmanden.
2) når en af brudefolkene på grund af livsfarlig sygdom begærer at blive viet på sit sygeleje.

Hvis den person, der skal foretage vielsen i de i stk. 1 nævnte tilfælde, må möde mere end 1 km fra sin bolig, skal parterne på passende måde befordre ham dertil.

Såfremt afvigelse fra det almindelig fastsatte sted sker af den i stk. 1 nr. 2) nævnte grund, skal den myndighed, der foretager vielsen, straks gennem landfogeden göre indberetning herom til justitsministeriet. Er vielsen foretaget af en præst, sker indberetningen dog gennem de kirkelige myndigheder.

46 Hvis ikke fritagelse for lysning særlig er hjemlet, jfr. herom § 28, må vielse ikke foretages, förend lovlig lysning har fundet sted, og lysningsfristen er udlöbet Herom må den i § 34 nævnte attest fra sorenskriveren eller vedkommende præst forelægges. medmindre den myndighed, for hvem ægteskabet indgås, selv har forestået lysningens iværksættelse. Såfremt kundgörelse i udlandet har fundet sted, må vielsen ikke foretages forinden udlöbet af den i kundgörelsen fastsatte frist.

Vielsen kan foretages på selve 14de dagen, efter at lysning har fundet sted.

Til trods for stedfunden lysning må vielse ikke foretages, såfremt det er den ægteskabsstiftende myndighed bekendt, at ægtekabsbetingelserne ikke er til stede.

Er der hengået mere end 3 måneder efter lysningsfristens udlöb, kan vielse ikke mere foretages på grundlag af den stedfundne lysning.

47 Indgås ægteskab uden forudgående lysning, jfr. § 28, skal den foreskrevne attest om bevislighedernes prövelse, jfr. § 18, forelægges den myndighed, for hvem ægteskabet indgås.

Foretages vielsen uden lysning, fordi der på grund af en af brudefolkenes sygdom er alvorlig fare ved at opsætte vielsen, skal den myndighed, der foretager vielsen, straks göre indberetning derom til justitsministeriet gennem landfogeden. Er vielsen foretaget af en præst, sker indberetningen dog gennem de kirkelige myndigheder.

48 Dag og tid for vielsen skal såvidt muligt vælges efter brudefolkenes önske.

49 Vielsen foregår offentligt, hvorved forstås, at der skal være adgang også for andre end brudefolkenes pårörende til at overvære handlingen. Vielsen skal foregå i mindst to vidners overværelse; der er intet til hinders for, at brudefolkenes slægtninge fungerer som vidner.

50 Handlingen foregår på dansk eller færösk; skulle parterne ikke være det danske eller det færöske sprog mægtige, er præsten eller övrighedspersonen dog ikke pligtig at foretage handlingen med benyttelse af et fremmed sprog, men det står ham frit for, hvis han dertil er villig, at oversætte sine henvendelser til de pågældende i det fremmede sprog.

51 Kirkelig vielse foretages i overenstemmelse med et af de til enhver tid gældende autoriserede ritualer for brudevielse i folkekirken. Når fraskilte ægtefæller, der ikke siden skilsmissen har været i andet ægteskab, vil forny deres ægteskab, bliver vielsen — indtil et særligt ritual herfor måtte blive fastsat — dog at foretages således, at præsten holder en formaningstale til parterne og derpå, efter at have forelagt dem de ritualmæssige spörgsmål, under håndspålæggelse forkynder dem som ægtefolk.

På derom af vedkommende præst indgivet andragende kan kirkeministeriet og biskoppen i samme omfang som hidtil bevilge afvigelse fra de autoriserede ritualer.

Borgerlig vielse foretages således:

1. Såfremt handlingen foregår på dansk:

Øvrighedspersonen, som skal foretage vielsen, lader brudefolkene træde frem og udtaler sig derefter, selv stående, på følgende måde:

»Da N. N. af N. N. (brudgommens fulde navn, stilling og opholdssted) og N. N. af N. N. (brudens fulde navn, stilling og opholdssted) har henvendt sig til øvrigheden for at få det ægteskab, de agter at indgå med hinanden, fuldbyrdet på den i loven foreskrevne måde, og da alt, hvad der ifölge loven skal påses, forinden en vielse må foretages, er blevet iagttaget, vil dette ægteskab nu være at fuldbyrde. Forinden der imidlertid skrides hertil, påhviler det mig, som dette steds övrighed, at minde Dem (her nævnes brudgommen) og Dem (her nævnes bruden) om betydningen og vigtigheden af den forbindelse, som de står i begreb med at indgå.

Det löfte, De her skal give hinanden, indeholder et höjtideligt tilsagn om kærlighed, troskab, gensidig hjælp og bistand igennem hele livet, i alle dets forhold, under alle omskiftelser; dertil forpligter De Dem i denne stund og kalder övrigheden til vidne derpå. Agtelse for dette löftes hellighed er betingelsen for familiernes lykke og tilfredshed og grundvolden for den sædelige orden; overtrædelse deraf vil undergrave Deres livs fred og Deres samvittigheds ro, om den end ikke altid medförer ansvar efter den borgerlige lov.

I det håb og den forudsætning, at De begge vel har overvejet dette og har det faste forsæt at holde det löfte, De aflægger, og at leve med hinanden, som det sömmer sig rette ægtefolk, i kærlighed, endrægtighed og ærbarhed, tilsiger övrigheden Dem i statens navn alle de rettigheder, der följer med et lovligt ægteskab, men pålægger Dem tillige alle de forpligtelser, som ægtefolk har imod hinanden indbyrdes og imod andre, og indskærper Dem alvorligt opfyldelsen af disse forpligtelser.«

Øvrighedspersonen vender sig derpå til brudgommen og udtaler: »Jeg pörger nu Dem N. N. (brudgommens fulde navn), om De vil have N. N. (brudens fulde navn) til hustru?«. Når manden hertil har svaret Ja, vender övrighedspersonen sig til bruden og udtaler: »Ligeledes spörger jeg Dem N. N. (brudens fulde navn), om De vil have N. N. (brudgommens fulde navn) til mand?«

Når bruden har besvaret dette spörgsmål med Ja, erklærer övrighedspersonen:

»Thi forkynder jeg herved som dette steds övighed i kraft af loven ægteskabet imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N. (her gentages begge personers fulde navne, stilling og opholdssted) at være lovligt og med fuld borgerlig gyldighed indgået.«

2. Såfremt handlingen foregår på færösk:

Øvrighedspersonen, som skal foretage vielsen, lader brudefolkene træde frem og udtaler sig derefter, selv stående, på följende måde:

Tá ið N. N. úr (av) N. N. (brudgommens fulde navn, stilling og opholdssted) og N. N. úr (av) N. N. (brudens fulde navn, stilling og opholdssted) hava vent sær til yvirvöldina um at fáa tað hjúnalagið, sum tey ætla at koma í saman, fullkomnað á tann hátt, ið er fyriskipaður í lógini, og tá ið tað er givið gætur eftir öllum tí, ið eigur at verða ansað eftir, áðrenn ein vígsla kann verða hildin, kann hetta hjúnalagið nú verða fullkomnað.

Áðrenn farið verður undir hetta, eigi eg, sum yvirvöld á hesum staði, at minna tygum (her nævnes brudgommen) og tygum (her nævnes bruden) um týdningin og álvarsemið av tí hjúnabandi, sum tit eru við at binda.

Tað lyftið, sum tit her skulu geva hvört öðrum, ber í sær eitt hátíðarligt lovorð um kærleika, trúskap, hjálp og stuðul tykkara millum alt lívið ígjögnum, í öllum

förum, undir öllum viðurskiftum; til tess tilskylda tit tykkum í hesi stund og kalla yvirvöldina til vitnis um tað. Virðing fyri heiligleikanum í hesum lyfti er treytin fyri eydnu og vælferð hjá húsfólkunum og grundvöllurin undir siðgóðari skipan. Vanvirðing fyri tí vil taka grundina burtur undan friðinum í lívi tykkara og róini í samvitsku tykkara, um so er, at tað ikki altíð förir við sær andsvar eftir borgarligari lóg. Í teirri vón og við teirri treyt, at tit bæði hava hugsað væl um hetta og reiðiliga hava sett tykkum fyri at halda tað lyftið, sum tit lova, og at liva hvört við öðrum, sum tað sömir rættum hjúnum, í kærleika, semju og sóma, býður yvirvöldin tykkum í statsins navni öll tey rættindi, ið fylgja við einum lógligum hjúnalagi; men leggur eisini á tykkum allar teir skylduleikar, sum hjún hava hvört móti öðrum sín ámillum og móti öðrum og leggur tykkum dýrt við at gera eftir hesum skyldugleikum.«

Øvrighedspersonen henvender sig derpå til brudgommen og udtaler:

»Nú spyrji eg tygum N. N. (brudgommens fulde navn), um tygum vilja hava N. N. (brudens fulde navn) til konu?«

Når manden hertil har svaret ja, vender övrighedspersonen sig til bruden og udtaler:

»Somuleiðis spyrji eg tygum N. N. (brudens fulde navn), um tygum vilja hava N. N. (brudgommens fulde navn) til mann?«

Når bruden har besvaret dette spörgsmål med ja, erklærer övrighedspersonen:

»Tá lýsi eg hervið, sum yvirvöld á hesum staði, samsvarandi lógini, hjúnabandið millum N. N. úr (av) N. N. og N. N. úr (av) N. N. (her gentages begge personers fulde navn, stilling og opholdssted) at vera lógligt og bundið við fullum borgarligum gildi.«

52 Foretagelsen af kirkelig vielse sker uden betaling, for så vidt vielsen sker i det pastorat, hvori brudefolkene eller en af disse har bopæl, og foretages af en i pastoratet ansat præst.

Foretagelsen af borgelig vielse sker uden betaling. Dette gælder også, når vielsen foretages på sön- og helligdage eller på hverdage uden for vedkommende borgerlige myndigheds almindelige kontortid.

Der kan ikke afkræves brudefolkene vidnegodtgörelse til personer, der ved den borgerlige myndigheds foranstaltning måtte have medvirket som vidner ved vielsens foretagelse.

De i stk. 2—3 nævnte regler gælder også, når brudefolkene har bopæl andetsteds end i det distrikt, hvor vielsen foretages.

V. Tilförsel til kirkebögerne om kirkelig vielse.

53 Umiddelbart efter en kirkelig vielse indföres denne med nummer i kirkebogen for det sogn, hvori vielsen er foretaget, efter de hidtil gældende regler for tilförsler om ægteviede.

54 Såfremt lysningen har fundet sted i et andet sogn end det, hvori vielsen er foretaget, anföres i lysningsrubrikken sted og tid for lysningen, og der gives meddelelse om vielsen til sognepræsten på lysningsstedet, i hvis kirkebog vielsen indföres uden nummer.

Hvis lysningen har fundet sted ved tinglæsning, angives i lysningsrubrikken, hvilken myndighed der har foretaget den, og datoen for tinglæsningen.

Er vielse foregået uden lysning, jfr. ovenfor § 28, skal der, såfremt vielsen har fundet sted i et andet sogn end det, hvor lysningen efter de almindelige regler skulle have været begæret, gives meddelelse om vielsen til sidstnævnte sogns kirkebog, hvor vielsen indföres uden nummer.

55 Såfremt vielsen er udfört af en ikke ved kirken ansat præst, påhviler det denne snarest muligt og senest 8 dage efter vielsens foretagelse at tilmelde de fornödne oplysninger til kirkebogen.

56 I de tilfælde, hvor brudefolkene har afgivet den i § 13 omhandlede erklæring om, i hvilken tro börnene af ægteskabet skal opdrages, skal erklæringen indföres i anmærkningsrubrikken i kirkebogen samtidig med tilförslen om vielsen.

Hvor præsten ikke selv har foretaget undersögelsen af, om ægteskabsbetingelserne foreligger, skal der forelægges ham en af vedkommende myndighed bekræftet genpart af erklæringen til brug ved indförelsen i kirkebogen.

57 For hver foretagen kirkelig vielse, der er indfört med nummer i kirkebogen, udfærdiger sognepræsten en udskrift på et dertil af Det statistiske Departement fastsat skema. Skemaerne indsendes kvartalsvis inden den 15. i januar, april, juli og oktober måned til provsten og videresendes derfra inden den pågældende måneds udgang til Det statistiske Departement.

58 Den förste udskrift af kirkebogen om foretagen vielse udstedes uden betaling For senere udskrifter af kirkebogen erlægges et gebyr af 1 kr., der tilfalder vedkommende præst.

Udskrifter af kirkebogen, der begæres af offentlige myndigheder eller udstedes til offentlig brug, udfærdiges dog altid uden betaling.

59 Såfremt en af ægtefællerne senere opnår navneforandring ved kongelig bevilling eller ved övrighedsbevis, skal der efter begæring af den pågældende i kirkebögerne ske notering af det nye navn.

Forinden notering kan ske, må bevillingen eller övrighedsbeviset forevises for kirkebogsföreren, der derefter noterer det nye navn og bevillingens eller övrighedsbevisets dato samt, hvilken myndighed der har udfærdiget bevillingen eller övrighedsbeviset.

Såfremt kontraministerialbogen er afleveret til Færöernes arkiv, sendes bevillingen eller övrighedsbeviset til arkivet med oplysning om den skete notering i hovedministerialbogen og med anmodning om tilsvarende notering i kontraministerialbogen.

Ved senere udstedelse af vielsesattester anföres kun det nye navn.

VI Ægteskabsbogens förelse.

60 Der föres en ægteskabsbog og et duplikat af denne for Sydströmö præstegæld, for Suderö söndre præstegæld og iövrigt for hvert syssel. Såfremt rigsombudsmanden i henhold til lovens § 20 vælger en person til at iværksætte lysning for en del af et af de nævnte områder, skal der föres en ægteskabsbog og et duplikat af denne særlig for dette område. Bögerne föres af den ægteskabsstiftende myndighed. Udgifterne til disse böger samt til deres förelse afholdes af statskassen.

61 Ægteskabsbogen og dens duplikat skal autoriseres af rigsombudsmanden. Bögerne skal være forsynet med sidetal og gennemdragne; bögerne bör opbevares på et sikkert sted, og ægteskabsbogen og dens duplikat bör ikke opbevares i samme bygning, medmindre rigsombudsmandens tilladelse dertil foreligger; denne tilladelse kan kun forventes meddelt, såfremt bögerne kan opbevares i den pågældende bygning på en måde, der fuldt ud opfylder de krav, der må stilles til et sikkert opbevaringssted, særlig i henseende til brandfare.

62 Borgerlig vielse indföres straks efter foretagelsen i ægteskabsbogen.

63 På hver side i ægteskabsbogen må kun indföres een vielse. Tilförslen skal indeholde oplysning om:

1) Dagen for vielsen,
2) Brudgommens og brudens fulde navn, födselsdato og födested (födesognet, eller hvis den pågældende er födt i udlandet, anden nærmere angivelse af födestedet), livsstilling samt opholdssted,
3) Brudefolkenes tidligere stilling som ugifte, enkemænd (enker) eller fraskilte og i de to sidstnævnte tilfælde tillige oplysning om, hvor ofte de har været gift,

4) Brudefolkenes nationalitet, for så vidt de ikke måtte være danske statsborgere,
5) Navn, stilling og bopæl for de ved vielsen fungerende vidner og
6) Hvilken myndighed der har udstedt attest om, at de til indgåelse af ægteskabet fornödne bevisligheder er i orden, samt attestens udstedelsesdato.

64 I de tilfælde, hvor brudefolkene har afgivet den i § 13 omhandlede erklæring om, i hvilken tro börnene af ægteskabet skal opdrages, skal erklæringens indhold tillige indföres i ægteskabsbogen.

65 Tilförslen underskrives af den övrighedsperson, der har foretaget vielsen, samt af brudefolkene og de ved vielsen fungerende vidner.

En ligelydende tilförsel indföres i ægteskabsbogens duplikat under samme sidetal, men underskrives kun af övrighedspersonen.

66 Alle tilförsler til ægteskabsbogen og dens duplikat om foretagen vielse sker i overensstemmelse med den i justitsministeriets bekendtgörelse nr. 485 af 20.. november 1922 § 1 forekrevne form, jfr. den bekendtgörelsen vedföjede formular A. Ægteskabsbogens blade bör derfor trykkes i overensstemmelse med denne formular.

67 Straks efter vielsen udleveres der brudefolkene en vielsesattest, udfærdiget i overenstemmelse med den ovennævnte bekendtgörelse vedföjede formular C.

Når der senere begæres udfærdiget bevis for en foretagen vielse, imödekommes sådan begæring også ved en udfærdigelse i overensstemmelse med formular C.

Begærer ægtefællerne eller en offentlig myndighed en fuldstændig udskrift af ægteskabsbogen, udfærdiges denne i overensstemmelse med den samme bekendtgörelse vedföjede formular B.

68 Den förste vielsesattest udstedes uden betaling. For senere vielsesattester og fuldstændige udskrifter af ægteskabsbogen erlægges et gebyr af 1 kr. Disse gebyrer tilfalder statskassen.

Udskrifter af ægteskabsbogen, der begæres af offentlige myndigheder eller udstedes til offentligt brug, udfærdiges dog altid uden betaling.

69 Såfremt en af ægtefællerne senere opnår navneforandring ved kongelig bevilling eller ved övrighedsbevis, skal der efter begæring af den pågældende i ægteskabsbogen og i dennes duplikat ske notering af det nye navn.

Forinden noteringen kan ske, må bevillingen eller övrighedsbeviset forevises for föreren af ægteskabsbogen, der derefter noterer det nye navn og bevillingens eller övrighedsbevisets dato samt, hvilken myndighed der har udfærdiget bevillingen eller övrighedsbeviset. Föres der register til ægteskabsbogen, bör det nye navn også noteres i registret.

Såfremt ægteskabsbogens duplikat ikke er afleveret til Færöernes arkiv, foretages tilsvarende notering i duplikatet. Er duplikatet afleveret, sendes bevillingen eller övrighedsbeviset til arkivet med oplysning om den skete notering i ægteskabsbogen og med anmodning om tilsvarende notering i duplikatet.

Ved senere udstedelse af vielsesattester anföres kun det nye navn.

70 Såfremt vielsen foretages af en anden myndighed end den, i hvis stedlige område bruden har bopæl, skal en udskrift af det til ægteskabsbogen tilförte i overensstemmelse med formular B inden 8 dage tilstilles den ægteskabsstiftende borgerlige myndighed på det sted,hvor bruden har bopæl, eller, hvis hun ikke har bopæl her i riget, på det sted, hvor brudgommen har bopæl.

Den myndighed, der således får tilstillet meddelelse om en på et andet sted foretagen vielsen, indförer straks udskriften i ægteskabsbogen og dens duplikat med udtrykkelig angivelse af, hvor vielsen har fundet sted.

71 For hver foretagen borgerlig vielse udfærdiger sysselmanden (sognefogeden, landfogeden) en udskrift af ægteskabsbogen på et dertil af Det statistiske Departement fastsat skema. Skemaerne indsendes inden midten af hver januar måned for det sidst forlöbne år til rigsombudsmanden og videresendes derfra inden månedens udgang til Det statistiske Departement.

72 Duplikaterne af ægteskabsbögerne afleveres, når de er udskrevne, til Færöernes arkiv.

VII Kirkelig velsignelse af et borgerlig stiftet ægteskab.

73 Kirkelig velsignelse af et borgerlig stiftet ægteskab foretages i kirken i overensstemmelse med det ved kongelig resolution af 9. november 1938 autoriserede ritual.

Forinden den kirkelige velsignelse meddeles, skal den af den borgerlige myndighed udstedte attest om ægteskabets indgåelse forelægges for præsten.

Angående den kirkelige velsignelse sker tilförsel til kirkebögerne.

74 Dette cirkulære træder i stedet for justitsministeriets cirkulærer nr. 108 af 17. maj 1923, nr. 272 af 17. december 1923, nr. 2 af 6. januar 1925, nr, 107 af 6. august 1927, nr. 203 af 30. december 1931, nr. 204 af 30. december 1931, nr. 36 af 24. februar 1932, nr. 60 af 24. april 1935, nr.119 af 19. september 1936, nr. 149 af 14. august 1937, nr. 176 af 12. oktober 1937, nr, 131 af 25. juni 1938, kirkeministeriets bestemmelser af 9. juni 1923 og kirkeministeriets cirkulærer af 8. januar 1925, nr. 133 af 27. september 1927, nr. 53 af 19. marts 1932, nr. 123 af 6. oktober 1936, nr 190 af 9. november 1937 og nr. 157 af 15. juli 1938 samt amtmanden over Færö amts cirkulære af 4. november 1941.

Tillæg indeholdende regler om bevislighedernes prövelse, når begge parter eller en af dem er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger.

I.

Når en finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, der i de sidste to år har været og fremdeles er bosat her i riget, vil indgå ægteskab her, skal hans ret til at indgå ægtskabet bedömmes efter dansk rets regler, og alle de i foranstående cirkulære afsnit I nævnte bevisligheder vil derfor være at tilvejebringe.

Beviset for, at den pågældende har haft bopæl her i riget i to år, föres ved udskrift af folkeregistret eller på anden tilfredsstillende måde, f. eks. ved erklæring fra to personer, hvis troværdighed attesters af politiet.

II.

Vil en finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, der *ikke har været bosat her i riget i de sidste to år*, indgå ægteskab her i riget, skal hans ret til at indgå det pågældende ægteskab bedömmes efter loven i den stat, i hvilken han har statsborgerret. I de her nævnte tilfælde skal den bevisprövende myndighed *altid* forelægge bevislighederne for landfogeden, forinden attest om bevislighedernes prövelse udstedes.

Ved bedömmelse af bevislighederne, for så vidt angår de nævnte fremmede statsborgere, vil de nedenfor under A.—D. anförte regler være at iagttage. Er en af parterne ikke finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, eller er han sådan statsborger og har været bosat her i riget i de sidste to år, jfr. ovenfor under I., vil for hans vedkommende bevislighederne være at pröve på sædvanlig måde efter reglerne i foranstående cirkulære.

Parterne er altid berettigede til at lade bevislighederne pröve af deres hjemlands myndigheder[1]), og en af disse udstedt attest om, at bevislighederne er i orden, og at de

[1]) Attesten skal være udstedt af nedennævnte myndigheder:
For Finlands vedkommende af en kirkelig myndighed, en borgerlig lysningsmyndighed eller en diplomatisk eller konsulær tjenestemand.
For Islands vedkommende af lovmanden i Reykjavik, en sysselmand eller en byfoged eller af Islands gesandt i København.
For Norges vedkommende af justisdepartementet eller en norsk legation.
For Sveriges vedkommende af en præst, en svensk gesandt eller konsul eller chefen for udenrigsdepartementets retsafdeling.

kan indgå det pågældende ægteskab, overflödiggör prövelsen her i riget. Attesten mister sin gyldighed, når der er forlöbet to måneder efter dens udstedelse, medmindre attesten selv indeholder anden bestemmelse i så henseende. Attesten skal afleveres til den myndighed, som pröver bevislighederne, og opbevares i dennes arkiv. Når sådan attest foreligger, bortfalder kundgörelse om ægteskabs indgåelse på partens hjemsted i udlandet.

For så vidt parterne eller den ene af dem ikke har fremskaffet og ikke önsker at fremskaffe den ovennævnte attest, vil följende regler være at iagttage ved bevislighedernes prövelse.

A.

Begge parter eller en af dem er finsk statsborger.

1. Brudefolkene skal forevise födselsattest (dåbsattest) eller, hvis sådan ikke kan skaffes, godtgöre deres alder og navn på anden måde, hvilket navnlig kan ske ved forevisning af offentlige dokumenter, hvoraf fulde navn og alder fremgår.
2. Finsk mand under 18 år og finsk kvinde under 17 år må ikke indgå ægteskab, medmindre der fremlægges tilladelse hertil fra den finske republiks præsident.

   Tilstedeværelsen af denne betingelse godtgöres ved fremlæggelse af den under nr. 1 nævnte födselsattest (dåbsattest) eller efter omstændighederne ved den i så henseende meddelte tilladelse fra den finske præsident.
3. Den, der er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke. Er den ene af forældrene uden del i forældremyndigheden, eller var han det ved forældremyndighedens ophör, f. eks. fordi forældremyndigheden ved bevilling eller dom til separtion eller skilsmisse eller ved overövrighedens resolution er tillagt den anden ægtefælle, er den anden ægtefælles samtykke tilstrækkeligt.

   Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er död, eller hvis hans erklæring ikke vil kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, f. eks. fordi han opholder sig i udlandet under sådanne forhold, at forbindelse med ham kun vanskeligt kan opnås.

   Gælder det anförte begge forældrene, eller er de begge uden del i forældremyndigheden, eller var de det ved forældremyndighedens ophör, kræves samtykke fra værge.

   Samtykke til ægteskab for börn uden for ægteskab meddeles af moderen eller af en særlig værge og for adoptivbörns vedkommende af adoptivforældrene.

   Den, der er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

   Såfremt den eller de personer, der efter ovenstående skal give samtykke til ægteskabet, nægter sådant samtykke, kan samtykke til ægteskabet meddeles af finsk domstol.

   Såfremt nogen af brudefolkene enten ikke er fyldt 21 år og ikke tidligere har været gift eller er umyndiggjort, må vedkommende således godtgöre, at samtykke er givet, eller at finsk domstol har meddelt tilladelse til ægteskabet.
4. Den, der er lidende af sindssygdom eller åndssvaghed, må ikke indgå ægteskab.

   Hvis der derfor er grund til at antage, at nogen af brudefolkene lider af sindssygdom eller af åndssvaghed, eller har han tidligere utvivlsomt lidt af sindssygdom, skal der fremlægges attest om, at sindssygdom eller åndssvaghed af nogen art ikke kan påvises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en af de i foranstående cirkulære § 6, stk. 3, nævnte læger *eller* af en overlæge ved et finsk sindssygehospital eller lignende anstalt eller af en af den finske medicinalstyrelse særlig autoriseret læge, som er ansat i den finske stats eller i kommunal tjeneste. En finsk attest må være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær myndighed i Finland eller af en tilsvarende finsk myndighed her i riget, hvorhos den, for så vidt den er affattet på finsk, skal være ledsaget af oversættelse til dansk, norsk eller svensk; oversættelsen skal være bekræftet af en finsk diplo-

matisk eller konsulær myndighed eller af en edsvoren eller officielt ansat translatör i Danmark eller Finland.

5. Den, som lider af epilepsi, som ikke beror overvejende på ydre grunde, eller af könssygdom i smittefarligt stadium, må ikke indgå ægteskab, medmindre der fremlægges tilladelse hertil fra den finske republiks præsident.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er finsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte sygdomme, jfr. nedenfor. Såfremt han lider af epilepsi, som beror overvejende på ydre grunde, må der fremlægges erklæring herom fra en læge.

Dövstum må ikke uden tilladelse fra den finske republiks præsindent indgå ægteskab med anden dövstum, bortset fra det tilfælde, at dövstumheden for en af parternes vedkommende ikke er arvelig; herom må erklæring fra en læge fremlægges.

De under nr. 5 ommeldte lægeerklæringer skal være udstedt *enten* af en dansk embedslæge *eller* af en af den finske medicinalstyrelse særlig autoriseret læge, som er ansat i den finske stats eller i kommunal tjeneste. Med hensyn til legalisation og oversættelse gælder de ovenfor under nr. 4 foreskrevne regler.

6. Ægteskab må ikke indgås mellem

a) Slægtninge i ret op- og nedstigende linie, mellem söskende eller mellem personer, af hvilke den ene er afkom af den andens broder eller söster.
b) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan göres af den finske republiks præsident under ganske særlige omstændigheder, når den tidligere ægtefælle er afgået ved döden, og der ikke findes börn af det tidligere ægteskab i live.
c) Adoptant og adoptivbarn.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er finsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring om, at han ikke er beslægtet med den anden i de hernævnte forhold, samt på samme måde erklære, at der ikke består det under b nævnte svogerskab mellem dem, eller, hvis dette er tilfældet, forevise den i så henseende fornödne tilladelse fra præsidenten.

7. Ingen må indgå nyt ægteskab, sålænge det tidligere ægteskab består.

Den, hvis tidligere ægteskab er oplöst ved dom, må ikke indgå nyt ægteskab, forinden dommen er blevet retskraftig. Udskrift af dommen tilligemed attest fra vedkommende myndighed for, at dommen er retskraftig, må forevises.

Har nogen af brudefolkene tidligere indgået ægteskab, skal der fremlægges bevis for, at den tidligere ægtefælle er död, eller at ægteskabet er oplöst ved skilsmisse eller omstödt.

Bevis for den tidligere ægtefælles död föres som regel ved fremlæggelse af dödsattest eller dödserklæringsdom.

Bevis for, at et tidligere ægteskab her i riget er blevet oplöst ved skilsmisse eller omstödt, föres ved forevisning af bevillingen eller af en udskrift af dommen; denne sidste skal være ledsaget af en attest fra vedkommende overordnede rets kontor om, at ankestævning ikke er udtaget inden ankefristens udlöb, jfr. foranstående cirkulære § 9, stk. 2, eller af bevis for, at både modparten og påtalemyndigheden har givet afkald på anke.

Er det pågældende tidligere ægteskab oplöst eller omstödt ved en udenlandsk dom eller bevilling, må spörgsmålet om, hvorvidt denne afgiver tilstrækkeligt bevis for det tidligere ægteskabs ophör med ret til indgåelse af nyt ægteskab, forelægges justitsministeriet til afgörelse, medmindre det tidligere ægteskab er oplöst ved en finsk eller svensk dom eller en islandsk eller norsk dom eller bevilling. I så fald afgiver dommen eller bevillingen tilstrækkeligt bevis for det tidligere

ægteskabs ophör, for så vidt de i foranstående cirkulære § 9, stk. 9—10 nævnte forskrifter er opfyldte.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er finsk statsborger skal afgive skriftlig forsikring om, hvorvidt han tidligere har indgået ægteskab, jfr. nedenfor.

De forsikringer, som brudefolkene eller den af dem, der er finsk statsborger, skal afgive i henhold til nr. 5, 6 og 7, afgives i följende form:

Forsikring.

Hermed forsikrer jeg:

at jeg ikke er beslægtet i ret op- eller nedstigende linie med min forlovede, og at vi ikke er söskende;

at hverken jeg eller min forlovede er afkom af den andens broder eller söster;

at hverken jeg eller min forlovede har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie[1]);

at jeg ikke lider af epilepsi eller af könssygdom i smittefarligt stadium[2]), samt

at jeg ikke tidligere har indgået ægteskab (andet ægteskab end med .....[3]).

(Dato og underskrift).

Den egenhændige underskrift bevidnes:

(to vitterlighedsvidner[4]).

8. Finsk mand, som har været gift, må ikke uden tilladelse fra den finske republiks præsident indgå nyt ægteskab, forinden der er forlöbet 6 måneder fra det tidligere ægteskabs oplösning. Samme regel gælder med hensyn til finsk kvinde, såfremt hun ved ægteskabets oplösning ikke var frugtsommelig, eller hun efter dette tidspunkt har födt barn. I modsat fald må finsk kvinde, som har været gift, ikke indgå nyt ægteskab, medmindre der er forlöbet 10 måneder efter det tidligere ægteskabs oplösning.

Såfremt en af brudefolkene tidligere har været gift, må han derfor ved fremlæggelse af dödsattest for sin tidligere ægtefælle eller ved en udskrift af dommen eller forevisning af bevillingen godtgöre, at der er forlöbet 6 måneder for brudgommens vedkommende og 10 måneder for brudens vedkommende siden det tidligere ægteskabs ophör. Såfremt finsk kvinde, som tidligere har været gift, önsker at indgå ægteskab efter forlöbet af 6 måneder, men inden forlöbet af 10 måneder fra det tidligere ægteskabs ophör, må hun fremlægge attest fra en læge eller en jordemoder om, at hun ved ægteskabets oplösning ikke var frugtsommelig, eller at hun efter dette tidspunkt har födt barn.

De i foranstående cirkulære §§ 12—14 foreskrevne regler vil derimod ikke være at iagttage, for så vidt angår finske statsborgere, som ikke har været bosat her i riget de sidste to år.

Forloverattest skal ikke kræves for den part, som er finsk statsborger og ikke har været bosat her i riget i de sidste to år.

B. Begge parter eller en af dem er islandsk statsborger.

1. Med hensyn til fremlæggelse af födselsattest (dåbsattest) til godtgörelse af alder og navn gælder den ovenfor under A. nr. 1 forekrevne regel.
2. Islandsk mand under 21 år og islandsk kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab uden tilladelse fra det islandske justitsministerium.

Tilstedeværelsen af denne betingelse godtgöres ved fremlæggelse af den under

---

[1]) Dette punkt udgår, såfremt præsidenten har meddelt tilladelse til, at ægteskabet indgås, jfr. ovenfor under nr. 6, b.

[2]) Såfremt parten lider af en af de nævnte sygdomme, men dog på grund af særlig tilladelse eller lægeerklæring må indgå ægteskab, overstreges det, som angår den pågældende sygdom.

[3]) Fulde navn og stilling må anföres.

[4]) Fulde navn, stilling og bopæl må anföres.

1. nævnte födselsattest (dåbsattest) eller efter omstændighederne ved den i så henseende meddelte tilladelse fra det islandske justitsministerium.

3. Den, der er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke. Er den ene af forældrene uden del i forældremyndigheden, eller var han det ved forældremyndighedens ophör, f. eks. fordi forældremyndigheden ved bevilling eller dom til separation eller skilsmisse eller ved overövrighedens resolution er tillagt den anden ægtefælle, er den anden ægtefælles samtykke tilstrækkeligt.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er död, sindssyg eller åndssvag, eller hvis hans erklæring ikke vil kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, f. eks. fordi han opholder sig i udlandet under sådanne forhold, at forbindelse med ham kun vanskeligt kan opnås.

Gælder det anförte begge forældrene, eller er de begge uden del i forældremyndigheden, eller var de det ved forældremyndighedens ophör, kræves samtykke fra værge.

Samtykke til ægteskab for börn uden for ægteskab meddeles af moderen eller af faderen, såfremt han har forældremyndigheden, og for adoptivbörns vedkommende af adoptivforældrene.

Den, der er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

Såfremt den eller de personer, der efter ovenstående skal give samtykke til ægteskabet, nægter sådant samtykke, kan samtykke til ægteskabet meddeles af det islandske justitsministerium.

Såfremt nogen af brudefolkene enten ikke er fyldt 21 år og ikke tidligere har været gift eller er umyndiggjort, må vedkommende således godtgöre, at samtykke er givet, eller at det islandske justitsministerium har meddelt tilladelse til ægteskabet.

4. Den, der er lidende af sindssygdom eller åndssvaghed, må ikke indgå ægteskab.

Hvis der derfor er grund til at antage, at nogen af brudefolkene lider af sindssygdom eller åndssvaghed, skal der fremlægges attest om, at sindssygdom eller åndssvaghed af nogen art ikke kan påvises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en af de i foranstående cirkulære § 6, stk. 3, nævnte læger *eller* af en overlæge ved et islandsk sindssygehospital eller lignende anstalt eller af en islandsk embedslæge. En islandsk attest må være legaliseret af en dansk diplomatisk myndighed i Island eller af en tilsvarende islandsk myndighed her i riget, hvorhos attesten, såfremt den er affattet på islandsk, må være ledsaget af oversættelse til dansk, norsk eller svensk; oversættelsen skal være bekræftet af islandsk diplomatisk myndighed eller af en edsvoren eller officielt ansat translatör i Danmark eller Island.

5. Den, som lider af smittefarlig könssygdom, epilepsi, spedalskhed eller smitsom tuberkulose, må ikke indgå ægteskab.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er islandsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte sygdomme, jfr. nedenfor. Herom kan der forlanges forevist lægeattest, såfremt der skönnes at være grund dertil.

6. Ægteskab må ikke indgås mellem

a) Slægtninge i ret op- og nedstigende linie eller mellem söskende.
b) En person og hans broders eller sösters afkom, dog at undtagelse herfra kan göres med det islandske justitsministeriums tilladelse.
c) En person og hans tidligere ægtefælles forældre eller afkom.
d) Adoptant og adoptivbarn.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er islandsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring om, at han ikke er beslægtet eller besvogret med den anden i de hernævnte forhold, jfr. nedenfor.

7. Ingen må indgå nyt ægteskab, sålænge det tidligere ægteskab består.

Med hensyn til overholdelsen af denne bestemmelse vil de under A. nr. 7 givne forskrifter være at iagttage.

De forsikringer, som brudefolkene eller den af dem, der er islandsk statsborger, skal afgive i henhold til nr. 5, 6 og 7, afgives i følgende form:

Forsikring.

Hermed erklærer jeg på tro og love:

at jeg ikke er beslægtet med min forlovede i ret op- eller nedstigende linie, og *at* vi ikke er söskende;

at hverken jeg eller min forlovede er afkom af den andens broder eller söster[1]);

at hverken jeg eller min forlovede har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie;

at jeg ikke lider af smittefarlig könssygdom, epilepsi, spedalskhed eller smitsom tuberkulose, samt

at jeg ikke tidligere har indgået ægteskab (andet ægteskab end med .....[2]).

(Dato og uderskrift).

Rigtigheden af de i henhold til nr. 6 og 7 afgivne erklæringer, nemlig henholdsvis om, at brudefolkene ikke er for nær beslægtede eller besvogrede, og om hvorvidt de tidligere har indgået ægteskab, skal bekræftes ved en af to pålidelige og myndige forlovere afgiven skriftlig erklæring på tro og love (forloverattest); forloverne skal tillige bevidne, at de nöje kender den pågældende part. Forloverne kan være fælles for begge parter. Det islandske justitsministerium kan dog tillade ægteskabs indgåelse uden forlovere, og i så fald må ministeriets skrivelse fremlægges.

Til erklæringen anvendes følgende formular:

Forloverattest

Undertegnede ..... (Forloverens navn, stilling, bopæl), som nöje kender ..... (Brudgommens (brudens) navn), erklærer herved på tro og love, at han (hun) ikke tidligere har indgået ægteskab, at han (hun) tidligere har været gift med ..... (den sidste ægtefælles navn), men at dette ægteskab er ophört ved .....

Han (hun) er ikke så nær beslægtet eller besvogret med ..... (Brudens (brudgommens) navn), som nævnt i den islandske ægteskabslovs §§ 13—15[3]).

..... (Dato og forloverens underskrift).

8. Islandsk kvinde, som har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab inden 10 måneder fra det tidligere ægteskabs ophör, medmindre hun ikke er besvangret af sin mand, eller der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden ophörte.

Såfremt bruden tidligere har været gift, må hun derfor ved fremlæggelse af dödsattest for sin tidligere mand eller ved en udskrift af dommen eller forevisning af bevillingen godtgöre, at der er forlöbet over 10 måneder siden det tidligere ægteskabs ophör; såfremt dette ikke er tilfældet, må hun enten bevise, at der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden ophörte, eller fremskaffe attest fra en læge eller en jordemoder om, at hun ved ægteskabets (samlivets) ophör ikke var frugtsommelig.

9. Den, som har været gift og har haft formuefællesskab i ægteskabet ved dettes ophör må ikke indgå nyt ægteskab, förend offentligt skifte er påbegyndt eller privat skifte er tilendebragt; det islandske justitsministerium kan dog fritage for overholdelse af denne regel.

Overholdelsen af denne ægteskabsbetingelse godtgöres ved attest fra skifteretten eller i tilfælde af privat skifte ved erklæring fra vedkommende arvinger

---

[1]) Denne sætning overstreges, såfremt parterne er så nær beslægtede, men dog på grund af særlig tilladelse må indgå ægteskabet

[2]) Fulde navn og stilling må anföres.

[3]) Jfr. de ovenfor under nr. 6 anförte regler, med hvilke forloverne skal göres bekendt.

eller ægtefælle; skifteudskrift til oplysning om, til hvem boet er udleveret til privat skifte, skal forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt særeje mellem ægtefællerne, godtgöres ved forevisning af ægtepagt, der indeholder bestemmelse herom. I tilfælde, hvor det islandske justitsministerium har meddelt fritagelse, må ministeriets skrivelse fremlægges.

De i foranstående cirkulære §§ 13 og 14 foreskrevne regler vil derimod ikke være at iagttage, for så vidt angår islandske statsborgere, som ikke har været bosat her i riget i de sidste to år.

C. Begge parter eller en af dem er norsk statsborger.

1. Med hensyn til fremlæggelse af födselsattest (dåbsattest) til godtgörelse af alder og navn gælder den ovenfor under A. nr. 1 foreskrevne regel.
2. Norsk mand under 20 år og norsk kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab uden tilladelse fra en norsk fylkesmand.

   Tilstedeværelsen af denne betingelse godtgöres ved fremlæggelse af den under nr. 1 nævnte födselsattest (dåbsattest) eller efter omstændighederne ved den i så henseende meddelte tilladelse fra de norske myndigheder.
3. Den, der er under 21 år, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke. Er den ene af forældrene uden del i forældremyndigheden, eller var han det ved forældremyndighedens ophör, f. eks. fordi forældremyndigheden ved bevilling eller dom til separation eller skilsmisse eller ved overövrighedens resolution er tillagt den anden ægtefælle, er den anden ægtefælles samtykke tilstrækkeligt.

   Det samme gælder, hvis den ene ægtfælle er död, sindssyg eller åndssvag, eller hvis hans erklæring ikke vil kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, f. eks. fordi han opholder sig i udlandet under sådanne forhold, at forbindelse med ham kun vanskeligt kan opnås.

   Gælder det anförte begge forældrene, eller er de begge uden del i forældremyndigheden, eller var de det ved forældremyndighedens ophör, kræves samtykke fra værge.

   Samtykke til ægteskab for börn uden for ægteskab, meddeles af moderen eller af faderen, såfremt han har forældremyndigheden, og for adoptivbörns vedkommende af adoptivforældrene.

   Den, der er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

   Såfremt den eller de personer, der efter ovenstående skal give samtykke til ægteskab, nægter sådant samtykke, kan samtykket gives af en norsk fylkesmand.

   Såfremt nogen af brudefolkene ikke er fyldt 21 år eller er umyndiggjort, må vedkommende således godtgöre, at samtykke er givet, eller at en norsk fylkesmand har meddelt tilladelse til ægteskabet.
4. Den, der er lidende af sindssygdom, må ikke indgå ægteskab.

   Hvis der derfor er grund til at antage, at nogen af brudefolkene lider af sindssygdom, skal der fremlægges lægeerklæring om, at sindssygdom ikke kan påvises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en af de i foranstående cirkulære § 6, stk. 3, nævnte læger *eller* af en dertil autoriseret norsk læge. En norsk attest må være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær myndighed i Norge eller af en tilsvarende norsk myndighed her i riget.
5. Den, der lider af syfilis, som endnu frembyder smittefare, må ikke indgå ægteskab. Den, der lider af anden venerisk sygdom, som endnu frembyder smittefare, eller af epilepsi eller spedalskhed, må ikke indgå ægteskab, forinden det godtgöres ved den anden parts erkendelse, at denne er blevet gjort bekendt med sygdommen, og begge parter har fået mundtlig vejledning af en læge om farerne ved sygdommen.

   At vejledning af en læge er meddelt, må godtgöres ved lægeattest eller på anden tilfredsstillende måde.

   Hver af brudefolkene eller den af dem, der er norsk statsborger, skal afgive

skriftlig forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte sygdomme, jfr. nedenfor.

6. Ægteskab må ikke indgås mellem
   a) Slægtninge i ret op- eller nedstigende linie eller mellem söskende.
   b) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan göres af den norske konge, når det tidligere ægteskab er oplöst ved döden, og der i dette ægteskab ikke var fællesbörn.

   Hver af brudefolkene eller den af dem, der er norsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring om, at han ikke er beslægtet med den anden i de hernævnte forhold samt enten på samme måde erklære, at der ikke består det under b nævnte svogerskab mellem dem, eller, hvis dette er tilfældet, forevise den i så henseende fornödne kongelige bevilling, jfr. nedenfor.
7. Ingen må indgå ægteskab, sålænge det tidligere ægteskab består.

   Med hensyn til overholdelsen af denne regel vil de under A. nr. 7 givne forskrifter være at iagttage.

De forsikringer, som brudefolkene eller den af dem, der er norsk statsborger, skal afgive i henhold til nr. 5, 6 og 7, afgives i följende form:

Erklæring fra brudefolkene i anledning af lysning.

För lysning kan finde sted, skal brudefolkene hver for sig eller den af dem, der er norsk statsborger, skriftlig besvare följende spörgsmål:

1) Er De så nær beslægtet eller besvogret med Deres forlovede som nævnt i den norske ægteskabslovs § 7 eller § 8?[1])
2) Har De tidligere været gift og i bekræftende fald med hvem?
3) Har De börn uden for ægteskab og i bekræftende fald hvormange?
4) Lider De af
   a) Syfilis, som endnu frembyder smittefare?
   b) anden venerisk sygdom, som endnu frembyder smittefare, eller af epilepsi eller spedalskhed?

Rigtigheden af mine svar bevidnes på tro og love.

(Dato og underskrift).

Rigtigheden af de i henhold til nr. 6 og 7 afgivne erklæringer, nemlig henholdsvis om, at brudefolkene ikke er for nær beslægtet eller besvogrede, og om hvorvidt de tidligere har indgået ægteskab, skal for hver af brudefolkenes vedkommende eller for den parts vedkommende, der er norsk statsborger, bekræftes ved en af en pålidelig og myndig forlover afgiven skriftlig erklæring på tro og love (forloverattest); forloveren skal tillige bevidne, at han nöje kender den pågældende part. I særegne tilfælde kan fylkesmanden på partens hjemsted give samtykke til, at ægteskabet stiftes uden forlovere, eller at der kun stilles een forlover for begge parter, og i så fald må fylkesmandens skrivelse fremlægges.

Til erklæringen anvendes följende formular:

Forlovererklæring

Undertegnede ..... (Forloverens navn, stilling, bopæl), som nöje kender ..... (Brudgommens (brudens) navn). erklærer herved på tro og love, at han (hun) ikke tidligere har indgået ægteskab, at han (hun) tidligere har været gift med ..... (den sidste ægtefælles navn). men at dette ægteskab er ophört ved.....

Han (hun) er ikke så nær beslægtet eller besvogret med ..... (Brudens (brudgommens) navn). som nævnt i den norske ægteskabslovs § 7 eller § 8[1]). ..... (Dato og forloverens underskrift).

[1]) Jfr. de ovenfor under nr. 6 anförte regler, med hvilke brudefolkene skal göres bekendt.

8. Norsk kvinde, som har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab inden 10 måneder fra det tidligere ægteskabs ophör. Dog behöver fristen ikke at afventes, hvis hun ikke er frugtsommelig eller ikke var det ved ægteskabets ophör, eller hun senere har födt, eller der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden er ophört.

   Såfremt bruden tidligere har været gift, må hun derfor ved fremlæggelse af dödsattest for sin tidligere mand eller ved en udskrift af dommen eller forevisning af bevillingen godtgöre, at der er forlöbet over 10 måneder siden det tidligere ægteskabs ophör; såfremt dette ikke er tilfældet, må hun enten bevise, at der er forlöbet 10 måneder, efter at samlivet med manden ophörte, eller fremskaffe attest fra en læge eller jordemoder om, at hun ved ægteskabets (samlivets) ophör ikke var frugtsommelig, eller at hun ikke nu er frugtsommelig, eller at hun efter ægteskabets (samlivets) ophör har födt barn.

9. Den, som har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab, förend offentligt skifte er påbegyndt eller privat skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændigt særeje mellem ægtefællerne eller fritagelse for skifte særlig er hjemlet. Fritagelse for overholdelse af denne regel kan meddeles af det norske justisdepartement.

   Overholdelsen af denne ægteskabsbetingelse godtgöres ved attest fra skifteretten eller i tilfælde af privat skifte ved erklæring fra vedkommende arvinger eller ægtefælle; skifteudskrift til oplysning om, til hvem boet er udleveret til privat skifte, skal forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt særeje mellem ægtefællerne, godtgöres ved forevisning af ægtepagt, der indeholder bestemmelse herom. I tilfælde, hvor det norske justisdepartement har meddelt fritagelse, må departementets skrivelse herom fremlægges.

10. Hver af brudefolkene eller den af dem, der er norsk statsborger, skal afgive skriftlig forsikring, om han har börn uden for ægteskab og i bekræftende fald hvormange, jfr. ovenfor under nr. 7.

    De i foranstående cirkulære §§ 13 og 14 foreskrevne regler vil derimod ikke være at iagttage, for så vidt angår norske statsborgere, som ikke har været bosat her i riget i de sidste to år.

D.

Begge parter eller en af dem er svensk statsborger.

1. Med hensyn til fremlæggelse af födselsattest (dåbsattest) til godtgörelse af alder og navn gælder den ovenfor under A. nr. 1 foreskrevne regel.

2. Svensk mand under 21 år og svensk kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan göres ved en af vedkommende lensstyrelse meddelt tilladelse.

   Tilstedeværelsen af denne betingelse godtgöres ved fremlæggelse af den under nr. 1 nævnte födselsattest (dåbsattest) eller efter omstændighederne ved den i så henseende meddelte tilladelse.

3. Den, der er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke. Er den ene af forældrene uden del i forældremyndigheden eller var han det ved forældremyndighedens ophör, f. eks. fordi forældremyndigheden ved bevilling eller dom til separation eller skilsmisse eller ved overövrighedens resolution er tillagt den anden ægtefælle, er den anden ægtefælles samtykke tilstrækkeligt.

   Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er död, sindssyg eller åndsvag, eller hvis hans erklæring ikke vil kunne indhentes uden særlig vanskelighed eller forhaling, f. eks. fordi den pågældende opholder sig i udlandet under sådanne forhold, at forbindelse med ham kun vanskeligt kan opnås.

   Gælder det anförte begge forældrene, eller er de begge uden del i forældremyndigheden, eller var de det ved forældremyndighedens ophör, kræves samtykke fra værge.

Samtykke til ægteskab for börn uden for ægteskab meddeles af moderen eller af faderen, såfremt han har forældremyndigheden, og for adoptivbörns vedkommende af adoptivforældrene.

Den, der er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

Såfremt den eller de personer, der efter ovenstående skal give samtykke til ægteskabet, nægter sådant samtykke, kan samtykke gives af svensk domstol.

Såfremt nogen af brudefolkene enten ikke er fyldt 21 år og ikke tidligere har været gift eller er umyndiggjort, må vedkommende således godtgöre, at samtykke er givet, eller at svensk domstol har meddelt tilladelse til ægteskabet.

4. Den, der er lidende af sindssygdom eller åndsvaghed, må ikke indgå ægteskab; dog kan tilladelse til ægteskabets indgåelse meddeles af den svenske medicinalstyrelse og ved svensk kongelig resolution.

Hvis der er grund til at antage, at nogen af brudefolkene lider af sindsygdom eller af åndssvaghed, eller hvis det oplyses, at han i löbet af de sidste tre år har været sindssyg, skal der fremlægges enten skrivelse fra medicinalstyrelsen eller kongelig resolution, indeholdende tilladelse til ægteskabet, eller attest om, at sindssygdom eller åndssvaghed ikke kan påvises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en af de i foranstående cirkulære § 6, stk. 3, nævnte læger *eller* af en svensk embedslæge, hvis erklæring skal være godkendt af den svenske medicinalstyrelse. En svensk attest skal være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær myndighed i Sverige eller af en tilsvarende svensk myndighed her i riget.

5. Den, der lider af epilepsi, som hidhörer fra overvejende indre årsager, eller könssygdom i smittefarligt stadium, må ikke indgå ægteskab, medmindre den svenske medicinalstyrelse meddeler tilladelse dertil, eller ægteskabets indgåelse tillades ved kongelig resolution.

Brudefolkene skal derfor, hvis de ved, at de lider af epilepsi, fremlægge lægeattest om, at epilepsi, som hidrörer fra overvejende indre årsager, ikke kan påvises, og ellers afgive skriftlig erklæring på tro og love om, at de, så vidt dem er bekendt, ikke lider af epilepsi. Attesten skal være udstedt enten af en dansk embedslæge eller af en svensk embedslæge; i det sidste tilfælde bliver de ovenfor under nr. 4 givne forskrifter om en svensk embedslæges attest at iagttage.

Brudefolkene skal også afgive skriftlig erklæring på tro og love om, at de, så vidt dem er bekendt, ikke lider af könssygdom i smittefarligt stadium, jfr. nedenfor.

Lægeerklæring og erklæring fra parterne skal dog ikke kræves, når der fremlægges skrivelse fra medicinalstyrelsen eller kongelig resolution indeholdende tilladelse til at indgå ægteskabet uanset tilstedeværelsen af de nævnte sygdomme.

6. Ægteskab må ikke indgås mellem

a) Slægtninge i ret op- eller nedstigende linie eller mellem söskende.
b) Personer, af hvilke den ene er afkom af den andens broder eller söster, dog at undtagelse herfra kan göres ved bevilling af den svenske konge.
c) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan göres ved bevilling af den svenske konge.
d) Adoptant og adoptivbarn.

Hver af brudefolkene eller den af dem, der er svensk statsborger, skal skriftlig på tro og love erklære, at de ikke er så nær beslægtede som angivet under a) og b) eller så nær besvogrede som angivet under c), jfr. nedenfor, eller, hvis de er så nær beslægtede som under b) anfört eller så nær besvogrede som under c) anfört, forevise den til ægteskabets indgåelse fornödne svenske kongelige bevilling.

7. Ingen må indgå ægteskab, sålænge det tidligere ægteskab består.
Med hensyn til overholdelsen af denne regel vil de under A. nr. 7 givne forskrifter være at iagttage.

De erklæringer, som brudefolkene eller den af dem, der er svensk statsborger, skal afgive i henhold til nr. 5, 6 og 7, afgives i följende form:

Herved forsikrer jeg på tro og love:
1) *at* jeg ikke tidligere har indgået ægteskab (andet ægteskab end med.....).
2) *at* jeg, så vidt mig bekendt,
   a) ikke er beslægtet i ret op- eller nedstigende linie med min forlovede, og at vi ikke er söskende.
   b) ikke er broder (söster) til nogen, fra hvem min forlovede nedstammer, eller selv nedstammer fra söskende til min forlovede[1])
   c) ikke har været gift med nogen, som er min forlovedes slægtning i ret op- eller nedstigende linie eller selv er beslægtet i ret op- eller nedstigende linie med nogen, med hvem min forlovede har været gift[2]).
   d) ikke er lidende af epilepsi eller könssygdom i smittefarligt stadium[3]).

(Dato og underskrift).

Til bevidnelse af underskriftens rigtighed.
(To vitterlighedsvidner).

8. Med hensyn til ventetiden for svensk kvinde efter et tidligere ægteskabs oplösning inden nyt ægteskabs indgåelse gælder den ovenfor under C. nr. 8 anförte regel.
De i foranstående cirkulære §§ 12—14 foreskrevne regler vil derimod ikke være at iagttage, for så vidt angår svenske statsborgere, som ikke har været bosat her i riget i de sidste to år.
Forloverattest skal ikke kræves for den part, som er svensk statsborger og ikke har været bosat her i riget i de sidste to år.

29. aug. — Lagtingslov nr. 50 om TILLÆG TIL LANDETS HONORARLØNNEDE BESTILLINGSMÆND.
Dyrtidstillægget til honorarlönnede bestillingsmænd i landets tjeneste forhöjes fra 60 % til 70 % fra 1. april 1951 at regne.

29. aug. — Lögtingslóg nr. 50 um VIÐBÓT TIL HONORARLØNT STARVSFÓLK LANDSINS.
Dýrtíðarviðbótin til honorarlönt starvsfólk landsins verður hækkað frá 60 % til 70 % virkandi frá 1. apríl 1951.

29. aug. — Lagtingslov nr. 51 om ændring i lagtingslov nr. 28 af 17. maj 1951 om LANDSSTYREMÆNDENES LØNNINGER. (Indföjet i loven af 1948).

---

[1]) Dette punkt udgår, såfremt der er meddelt kongelig bevilling til at indgå ægteskabet, jfr. ovenfor under nr. 6, b.

[2]) Dette punkt udgår, såfremt der er meddelt kongelig bevilling til at indgå ægteskabet, jfr. ovenfor under nr. 6, c.

[3]) Vides det, at den pågældende lider af epilepsi, udgår ordene »epilepsi eller «, men der må i så fald fremlægges lægeerklæring om, at epilepsi, som hidrører fra overvejende indre årsager, ikke kan påvises hos ham, eller også en skrivelse fra den svenske medicinalstyrelse eller kongelig resolution indeholdende tilladelse til uanset sygdommen at indgå ægteskabet. Fremlægges der skrivelse fra medicinalstyrelsen eller kongelig resolution indeholdende tilladelse til at indgå ægteskabet, uagtet den pågældende er lidende af könssygdom i smittefarligt stadium, udgår ordene »eller könssygdom i smittefarligt stadium«.

Bek. nr. 41 af 31. aug. 1951 om en i Montreal den 7. sept. 1949 afsluttet overenskomst mellem den danske regering og den internationale civile luftfartsorganisations råd vedr. visse LUFTFARTSHJÆLPEMIDLER i Grönland og på Færöerne.

3. sept. — Skr. fra Indenrigsm. om STATSTILSKUD TIL FÆRØSKE AFHOLDSFORENINGER.

Efter stedfunden brevveksling med statsministeriet har indenrigsministeriet besluttet, at der fra finansåret 1952/53 at regne ikke på de årlige finanslove vil blive sögt noget belöb som tilskud til de færöske afholdsorganisationer, idet Færöernes landsstyre betragter det omhandlede område som særanliggende.

18. sept. — Skr. fra statsm. om HJEMMESTYRETS KOMPETENCE.

I skrivelse af 8. marts 1950 har hr. rigsombudsmanden for statsministeriet forelagt spörgsmålet om, hvorvidt 2 af lagtinget vedtagne love om finansiel hjælp og betalingshenstand for fiskerskibe samt om maksimum for rente og forsikringspræmie kan anses for at henhöre under det færöske hjemmestyres kompetence.

I den förstnævnte lagtingslov er det bestemt, at enkeltpersoner eller selskaber, som driver fiskerierhverv, kan få betalingshenstand for gældsforpligtelser efter nærmere i loven indeholdte regler.

Ifölge § 1 i den sidstnævnte lagtingslov kan Færöernes landsstyre efter indstilling fra bankinspektionen foreskrive regler om maksimum for renter for udrustningslån.

I denne anledning skal man meddele, at der efter statsministeriets opfattelse ikke i hjemmestyreloven er hjemmel for det færöske hjemmestyre til ved lagtingslov at give henstand med bindende virkning for pantekreditorerne samt til at foretage de i § 1 i sidstnævnte lov omhandlede indgreb i indgåede kontraktsforhold.

7. dec. — Lagtingslov nr.69 om ændring i lov nr. 126 af 27. maj 1908 om BYEN THORSHAVNS STYRELSE.

1 I lov nr. 126 af 27. maj 1908 om byen Thorshavns styrelse foretages följende ændringer:[1])

Det i nærværende lov nævnte tilsyn, der hidtil har været underlagt regeringen og landfogeden, overgår til landsstyret.

2 Tórshavnar kommunes regnskabsår 1951 ændres til at omfatte perioden 1. januar 1951 til 31. marts 1952.

Skatteåret 1952 ændres for Tórshavnar kommunes vedkommende til at omfatte perioden 1. januar 1952 til 31. marts 1953, efter hvilket tidspunkt skattepåligningen falder sammen med finansåret — 1. april til 31. marts.

18. dec. — Kunng. nr. 70 um FYRISKIPANIR MÓTI MUNN- OG KLEYVSÓTT v. m. (Avtikin við kungerð nr. 52, 21. nov. 1952, og henda kungerð avtikin við kunng. nr. 15, 4. juni 1953).

18. dec. — Lagtingslov nr. 71 om ændring af INDFØRSELSAFGIFTER m. v. (Indföjet i 11. af 11. febr. 1950).

22. dec. — Lagtingslov nr. 72 om FISKERNES AFREGNING OG LØNREGULERINGSFOND. (Som ændret ved ll. nr. 18 af 29. marts 1952).

Kapitel 1. Om afregning af fiskernes andel af fangsten.

1 Ved fiskeskibe forstås i denne lov et på Færöerne registreret fiskeskib.

2 Når fiskeskib efter afsluttet tur lander hele sin fangst af saltfisk i færösk havn, har den påmönstrede besætning, herunder også skibets förer, dem undtagne, der, i henhold til mönstringskontrakt, kræver deres andel af fangsten fradelt krav på senest

[1]) Ændringerne indföjet i loven af 1908.

4 uger, efter at oplosningen er afsluttet, at få fortjenesten kontant afregnet. Kravet, der fremsættes skriftligt, skal være rederen i hænde senest ugedagen efter, at oplosningen er afsluttet. Fortjenesten udbetales til vedkommende fiskerforening med fradrag af, hvad der måtte være ydet i forskud.

Er fangsten fra en afsluttet saltfisketur for et fiskeskib omladet i fremmed havn til transportskib, og oplosses fisken derefter i færösk havn, finder reglerne i denne paragraf,stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Såfremt en del af saltfiskefangsten omlades i transportskib i fremmed havn, og denne del af fisken derefter oplosses i færösk havn, medens resten af fangsten hjemföres af selve fiskeskibet, har fiskerne ikke krav på udbetaling af deres fortjeneste, förend al fisken er oplosset. Iövrigt finder reglerne foran tilsvarende anvendelse.

Föroya Fiskasöla er forpligtet til af de lån, der ved statens og lagtingets bistand ydes denne til belåning af fisk på lager, at anvende forlods de til den kontante afregning fornödne belöb.

3 Opstår der ved afregningen uenighed om prisen, fastsættes denne af et nævn, bestående af 5 medlemmer, et valgt af Föroya Skipara- og Navigatörfelag, Föroya Maskinistfelag og Föroya Motorpassarafelag i forening og ét valgt af Föroya Fiskimannafelag og Suðuroyar Fiskimannafelag i forening og to medlemmer valgt af Færöernes Rederiforening og Felag Föroyskra Trolaraeigara i forening; sammen vælger disse 4 medlemmer det femte medlem, der ikke må være medlem af nogen af de nævnte organisationer. I tilfælde af, at enighed ikke kan opnås om valg af det femte medlem, udpeges dette af sorenskriveren. Nævnets afgörelser er bindende for parterne.

Instruks for nævnte arbejde kan, om fornödent, fastsættes af landsstyret.

Honorarer og andre udgifter ved nævnets arbejde afholdes med halvdelen af l/f Föroya Fiskasöla og halvdelen af lönreguleringsfonden, jfr. § 5.

4 Når fiskeskibe efter afsluttet tur oplosser hele sin fangst af saltfisk direkte i fremmed markedshavn, er Föroya Fiskasöla for den eksport, der omfattes af selskabets eneret, forpligtet til at tilbageholde det hjemförte salgsprovenue, indtil besætningen er afregnet. I dette tilfælde skal salgsprovenuet indbetales til Föroya Fiskasöla. Rederen er forpligtet til at afregne fiskerne senest 4 uger, efter at belöbet er hjemfört, og — eventuelt ved anvisning på tilbageholdte belöb — indbetale fortjenesten med fradrag af eventuelle forskud til vedkommende fiskerforening, der herefter overfor Föroya Fiskasölu bekræfter, at overskydende del af salgsprovenuet nu kan udbetales vedkommende berettigede.

Er fangsten fra en afsluttet saltfisketur for et fiskeskib omladet i fremmed havn, og fisken derefter af transportskibet oplosses i fremmed markedshavn, finder reglerne foran tilsvarende anvendelse.

Såfremt en del af saltfiskefangsten omlades i transportskib i fremmed havn, og denne del derefter oplosses i fremmed markedshavn, medens resten af fangsten hjemföres af selve fiskefartöjet, har fiskerne ikke krav på udbetaling af deres fortjeneste, förend al fisken er landet. Iövrigt finder reglerne i denne paragraf og § 2, smh. med § 3 tilsvarende anvendelse.

Kap. 2. Om lönreguleringsfond.

5 Det tillægges den i henhold til tidligere lovgivning oprettede lönreguleringsfond for skibsfiskere följende indtægter:

1) 1 % af salgsværdien af den saltfisk, der udföres fra Færöerne. Med udförsel ligestilles i denne forbindelse saltfisk omladet i transportfartöj i fremmed havn og fra dette oplosset i markedshavn, eller at fiskeskib sejler fisken til markedshavn.
2) 1 % af salgsværdien af den ferskfisk, der udföres fra Færöerne. Vedrörende definitionen af ordet udförsel jfr. under 1).
3) 1½ % af salgsværdien af den klipfisk, der udföres fra Færöerne.
4) 1 % af salgsværdien af den sild, der udföres fra Færöerne.

Afgiften forfalder for sildens-, salt- og klipfiskens vedkommende ved afskibning fra færösk havn, for transportskibes vedkommende ved ankomst til förste markedshavn og for fiskefartöjer, der sejler fangsten til markedshavn, 3 uger efter at salget er afsluttet. For ferskfiskens (isfiskens) vedkommende forfalder afgiften 3 uger efter, at fisken er solgt i markedshavn.

I tilfælde af tvivl om salgsværdiens störrelse fastsættes den af det i henhold til § 3 nedsatte nævn.

For den fisk, der sælges gennem Föroya Fiskasöla eller sælges med dennes tilladelse, hæfter Fiskasölan for betalingen. Iövrigt er det ejeren af fisken, der er pligtig til at betale afgiften.

Ved direkte salg fra fangstfartöj i udenlandsk havn skal vedkommende færöske bank, såfremt Föroya Fiskasöla efter foranstående regler ikke hæfter for belöbets betaling, ved salgsbeløbets hjemførelse fratrække afgiftsbelöbet og stille dette til disposition for fonden.

Forfaldne afgifter forrentes med 1 % for hver påbegyndt måned, forfaldsmåneden ikke medregnet, og kan straks inddrives ved udpantning.

Afgift betalt af fiskeri, ved hvilket mandskabet efter de regler, som fonden foreskriver, ikke har ret til löntilskud, kan kræves tilbagebetalt, såfremt vedkommende overfor fonden kan bevise, at der af det omhandlede fiskeri er betalt afgift og hvor meget.

6 Administrationen af fonden overtages af fiskeriorganisationerne: Föroya Útgerðarmannafelag (Færöernes Rederiforening og Felag Föroyskra Trolaraeigara), Föroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag, Föroya Skipara- og Navigatörfelag og Föroya Motorpassarafelag.

For fonden vælges en bestyrelse, således at lagtinget udpeger et medlem, Föroya Útgerðarmannafelag (Færöernes Rederiforening og Felag Föroyskra Trolaraeigara) et medlem og Föroya Skipara- og Navigatörfelag, Föroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag og Föroya Motorpassarafelag et medlem.

7 Fonden har til formål at sikre mandskabet på færöske fiskeskibe eller bådfiskere i grönlandske farvande, for så vidt disse kan dokumentere tidspunktet for afrejse og hjemkomst, en mindsteindtægt ved fiskeri, ligesom fonden er bemyndiget til at yde de omhandlede forskud på fortjeneste eller lönudjævning. Fiskeriorganisationerne fastsætter de nærmere regler for hvem, der skal have lönudjævning eller forskud og hvor meget, ligesom organisationerne fastsætter de nærmere administrative bestemmelser.

8 Med det formål at yde lönforskud har fonden bemyndigelse til at anvende egenkapitalen eller optage lån.

Den reder, hvis mandskab har fået forskud og for bådfiskerne i grönlandske farvande, bådsbesætningen afholder rente- og administrationsomkostninger.

L/f Föroya Fiskasöla er pligtig at notere transporter for forskud, rente- og administrationsomkostninger.

Mönstringsbestyrerne er pligtige til at give lönreguleringsfonden afskrift af bemandingslisterne for hver udmönstring. Ved afmönstring eller ved dödsfald er skibsföreren pligtig at underrette fonden.

9 Fondens regnskabsår er finansåret. Regnskabet revideres af de til revision af landskassens regnskaber antagne revisorer.

Afskrift af revideret regnskab med bestyrelsens beretning for det forlöbne år indsendes til lagting og landsstyre inden hvert års 1. juli.

10 Denne lov træder i kraft den 1. januar 1952, dog således at de i kapitel 1 indeholdte paragraffer får gyldighed fra 1. februar 1952, og samtidig ophæves lagtingslov nr. 47 af 8. juni 1950 og lagtingslov nr. 29 af 17. marts 1951. Sidstnævnte lov bevarer dog sin gyldighed for den saltfisk for året 1951 og januar måned 1952, der omfattes af lovens §§ 1 og 2.

22. des. — Løgtingslóg nr. 72 um AVROKNING og LØNJAVNINGARGRUNN FISKIMANNA. (Sum broytt við ll. nr. 18, 29. mars 1952).

Bólkur 1. Um avrokning av parti fiskimanna í fongi.

1 Við fiskiskip eftir hesi lóg er at skilja hvørt fiskiskip, sum skrásett er í Føroyum.

2 Tá ið fiskiskip, aftaná lidnan túr landar allan fongin í saltfiski í føroyskari havn, hevur manningin, haruppií skiparin, teir undantiknir, sum eftir mynstringarsáttmála krevja frábýti í fonginum, krav uppá kontanta avrokning av forvinningi sínum seinast 4 vikur, aftaná at landingin er liðug. Kravið skal vera skrivligt og vera útgerðarmanni í hendi seinast vikudagin, aftaná at landingin er liðug. Forvinningurin verður rindaður viðkomandi fiskimannafelag við frádrátti av tí, sum latið kann vera í forskoti.

Er fongurin frá lidnum saltfiskatúri hjá fiskiskipi umskipaður í fluttningsskip í fremmandari havn, og fiskurin síðani verður uppskipaður í føroyskari havn, koma reglurnar í petti 1 í hesi grein í nýtslu tilsvarandi.

Um so er, at partur av saltfiskafongi verður umskipaður í fluttningsskip í fremmandari havn, og hesin fiskurin síðani verður uppskipaður í føroyskari havn, meðan tann eftirverandi parturin kemur heim í skipinum sjálvum, eiga fiskimenninir (manningin) ikki krav uppá avrokning av teirra forvinningi, fyrr enn allur fiskurin er uppskipaður. Annars koma reglurnar frammanfyri í nýtslu tilsvarandi.

L/f Føroya Fiskasøla hevur skyldu at nýta ávegis tann pening, sum tørvar til kontantu avrokningina av teim lánum, sum veitt verða henni við ríkisins og løgtingsins hjálp sum lán í fiski á goymslu.

3 Koma menn til ósættis við avrokningina um prísin, verður hann fyrisettur av eini nevnd, sum hevur 5 limir, 1 valdur í felag av Føroya Skipara- og Navigatørfelag, Føroya Maskinistfelag og Føroya Motorpassarafelag og 1 valdur í felag av Føroya Fiskimannafelag og Suðuroyar Fiskimannafelag og 2 valdir av Færöernes Rederiforening og Felag Føroyskra Trolaraeigara í felag. Hesir 4 limirnir velja í felag fimta limin, sum ikki má vera limur í nökrum av teim nevndu vinnufelögunum. Um so er, at teir ikki semjast um valið av fimta liminum, verður hann uppnevndur av sorinskrivaranum. Avgerð nevndarinnar er bindandi partanna millum.

Reglur fyri starv nevndarinnar kunnu, um neyðugt, fyrisetast av landsstýrinum.

Samsýningar og aðrar útreiðslur av starvi nevndarinnar fara í helvt millum l/f Føroya Fiskasølu og lønjavningargrunnin, smbr. § 5.

4 Tá ið fiskiskip aftaná lidnan túr landar allan fongin í saltfiski beinleiðis í fremmandari søluhavn, hevur l/f Føroya Fiskasøla, fyri tann útfluttning, sum kemur undir einarætt hennara, skyldu at eftirhalda tann heimflutta sølupeningin, til manningin er avroknað. Í hesum føri skal sølupeningurin rindast inn í l/f Føroya Fiskasølu. Útgerðarmaðurin hevur skyldu at avrokna manningina innan 4 vikur aftaná, at peningurin er heimkomin, og rinda — møguligt við ávísing uppá tann eftirhildna peningin — til viðkomandi fiskimannafelag við frádrátti av tí, sum latið kann vera í forskoti. Fiskimannafelagið váttar hareftir Føroya Fiskasølu, at tað, sum eftir er av sølupeninginum, kann rindast viðkomandi.

Er fongurin frá lidnum saltfiskatúri hjá fiskiskipi umskipaður í fremmandari havn, og fiskurin hareftir verður skipaður upp frá fluttningsskipi í fremmandari søluhavn, koma reglurnar fammanfyri í nýtslu tilsvarandi.

Um so er, at partur í saltfiskafongi verður umskipaður í fluttningsskip í fremmandari havn, og hesin parturin síðani verður uppskipaður í fremmandari søluhavn, meðan tað, sum eftir er av fonginum, kemur heim í skipinum sjálvum, hevur manningin ikki krav uppá avrokning av forvinningi teirra, fyrr enn allur fiskurin er landaður. Annars koma reglurnar í hesi grein í nýtslu tilsvarandi.

Bólkur 2. Um lønjavningargrunn.

5 Lønjavningargrunnur skipsfiskimanna, sum stovnaður er sambart fyrr galdandi lóggávu, fær fylgjandi inntøkur:

1) 1 % av söluvirðinum av øllum saltfiski, sum útfluttur verður úr Føroyum. Javnmettur við útfluttning í hesum viðfangi er saltfiskur, sum uppskipaður er í fluttningsskip í fremmandari havn og skipaður uppúr tí í fremmandari söluhavn, ella at fiskiskip flytur fiskin til söluhavn.
2) 1 % av söluvirðinum av feskum fiski, sum útfluttur verður úr Føroyum. Viðvíkjandi skiljing av orðinum útfluttningur smbr. undir 1).
3) 1½ % av söluvirðinum av klippfiski, sum útfluttur verður úr Føroyum.
4) 1 % av söluvirðinum av sildini, sum útflutt verður úr Føroyum.

Gjaldið av sild, salt- og klippfiski fellur til gjaldingar við avskiping úr føroyskari havn, fyri fluttningsskip við framkomu til fyrstu söluhavn og fyri fiskiskip, sum flyta fong til söluhavn, 3 vikur aftaná at sölan er framd. Av feskfiskinum (ísfiskinum) fellur gjaldið til gjaldingar 3 vikur aftaná, at fiskurin er seldur í söluhavn.

Í ivamálum um stöddina av söluvirðinum verður tað fyrisett av nevndini eftir § 3.

Av fiski, sum seldur verður um L/f Føroya Fiskasölu ella verður seldur við loyvi hennara, innistendur hon fyri gjaldinum. Annars er tað ánarin av fiskinum, sum hevur skyldu at rinda gjaldið.

Við sölu beinleiðis frá fiskifari í útlendskari havn skal viðkomandi banki, um so er, at L/f Føroya Fiskasöla ikki innistendur fyri gjaldinum eftir frammanfyri standandi reglum, við heimflytingini av sölupeninginum draga gjaldið frá og halda grunninum tað til nýtslu.

Fallin gjöld verða at renta við 1 % fyri hvönn byrjaðan mánað; mánaðurin, tá ið gjaldið fellur, er ikki viðroknaður. Gjaldið kann beinanvegin heintast inn við panting.

Gjöld latin av fiskiskapi, har manningin eftir teim reglum, sum grunnurin fyriskipar, ikki hevur rætt til lönarviðbót, kunnu krevjast aftur, tá ið viðkomandi fyri grunninum prógvar, at gjald er latið og hvussu nógv av slíkum fiskiskapi.

6 Umsitingin av grunninum verður yvirtikin av sjóvinnufelögunum: Føroya Útgerðarmannafelag (Færöernes Rederiforening og Felag Føroyskra Tolaraeigara), Føroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag Føroya Skipara- og Navigatörfelag og Føroya Motorpassarafelag.

At stýra grunnin verður sett 3-mannanevnd, har Føroya lögting velur ein, Føroya Útgerðarmannafelag (Færöernes Rederiforening og Felag Føroyskra Trolaraeigara) velur ein og Føroya Skipara- og Navigatörfelag, Føroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag og Føroya Motorpassarafelag velja ein.

7 Grunnurin hevur til endamáls at tryggja manningini á føroyskum fiskiskipum ella útróðramonnum til lands í Grönlandi, tá ið ferðadagur og afturkomudagur teirra er próvfördur, eina minstuinntöku av fiskiskapi, eins og grunnurin hevur rætt til at veita teimum forskot uppá forvinning ella lönjavning. Um tær gjöllari reglur, hvörjir skulu hava lönjavning ella forskot og hvussu nógv, eins og um umsitingarreglurnar yvirhövur taka sjóvinnufelögini avgerð.

8 Fyri at veita lönarforskot hevur grunnurin myndugleika til at nýta eginpening ella taka upp neyðug lán.

Rentu- og umsitingarútreiðslur av forskotsskipanini ber tann útgerðarmaður, hvörs manning hevur fingið forskot, og fyri útróður til lands í Grönlandi viðkomandi bátsskipan.

L/f Føroya Fiskasöla hevur skyldu at notera transportar fyri forskot, rentu- og umsitingarútreiðslur.

Mynstringarstjórarnir hava skyldu at geva lönjavningargrunninum avrit av manningarlistunum, hvörja ferð mynstrað verður. Við avmynstring ella deyðsfalli hevur skiparin skyldu at siga grunninum frá.

9 Roknskaparár grunnsins er fíggjarárið. Roknskapurin verður grannskaður av teim eftirlitsmonnum, sum landskassin setur til gransking av roknskapum landskassans.

Granskaður roknskapur og frágreiðsla nevndarinnar fyri farna árið verða í avriti send lögtingi og landsstýri innan 1. juli á hvörjum ári.

10 Henda lóg kemur í gildi 1. januar 1952, tó soleiðis, at tær í bólki 1 innihildnu §§ fáa gildi frá 1. februar, og samstundis fara lögtingslógir nr. 47 frá 8. juni 1950 og nr. 29 frá 17. mars 1951 úr gildi. Seinast nevnda lóg verður tó galdandi fyri tann saltfiskin fyri árið 1951 og januar 1952, sum kemur undir lógarinnar §§ 1 og 2.

22. dec. — Ll. nr. 74 om ændring i lov nr. 76 om den kommunale beskatning på Færöerne af 12. marts 1923. (Indföjet i loven af 1923).

22. dec. — Lagtingslov nr. 75 om ændringer i lagtingslov nr. 49 af 15. juni 1950 om ET FÆRØSK KLASSELOTTERI. (Indföjet i loven af 1950).

22. dec. — Lagtingslov nr. 76 om ændringer i og tilföjelser til lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 om LØNREGULERING TIL LANDETS TJENESTEMÆND, som denne senere er ændret. (Indföjet i loven af 1949).

22. dec. — Lagtingslov nr. 79 om ændring i lov for Færöerne nr. 86 af 31. marts 1928 om MÆGLING I ARBEJDSSTRIDIGHEDER. (Indföjet i loven af 1928).

15. jan. 1952 — Bek. nr. 75 om udövelse af NÆRINGSVIRKSOMHED I GRØNLAND.

4. — —For aktieselskaber og andelsselskaber med begrænset ansvar, der har hjemsted i Danmark eller på Færöerne, indsendes endvidere udskrift af aktieselskabsregisteret vedrörende selskabet (for færöske selskaber eventuelt en attest for, at selskabet er lovligt bestående).

22. febr. — Lov nr. 47 om REKONSTRUKTION AF P.F SJÓVINNUBANKIN.

1 Under de i denne lov angivne forudsætninger kan der af ministeren for handel, industri og söfart efter samråd med finansministeren ydes stötte til gennemförelse af en rekonstruktion af P.f Sjóvinnubankin som nedenfor nærmere fastsat.

2 Bankens driftsfortjeneste for året 1951 anvendes fuldtud til afskrivning på udestående fordringer.

Bankens aktiekapital, 1.500.000 kr., nedskrives med 1.485.000 kr. til 15.000 kr., således at alle aktier nedskrives forholdsmæssigt.

Bankens anvarlige indskudskapital på 2 mill. kr. nedskrives med 800.000 kr. til 1.200.000 kr.

3 Der tegnes på Færöerne en ny aktiekapital på mindst 500.000 kr. Om tegning og kontant indbetaling af dette mindstebelöb skal der foreligge bindende tilsagn senest på dagen for den generalforsamling, på hvilken rekonstruktion i overensstemmelse med nærværende lov forelægges til godkendelse.

Uanset de i bankens nugældende vedtægter indeholdte bestemmelser om det stemmetal, der kræves til vedtægtsændringer, kan godkendelse af rekonstruktionen vedtages med simpelt stemmeflertal af de på generalforsamlingen fremmödte aktionærer.

Ved godkendelsen af rekonstruktionen træder bankens nugældende vedtægter ud af kraft, og nye vedtægter skal vedtages af de nye aktionærer og indsendes til ministeriet for handel, industri og söfart til stadfæstelse i henhold til bankloven.

4 Udover den ikke afskrevne del af den ansvarlige indskudskapital, 1.200.000 kr., indskyder Færöernes lagting et belöb på 1.600.000 kr. som ansvarlig indskudskapital for banken.

Med henblik på tilvejebringelse af de efter bankloven nödvendige likvide beholdninger for banken indskyder Færöernes lagting yderligere et belöb på 1.350.000 kr. som almindeligt indskud i banken.

Om disse indskud og deres kontante indbetaling skal der foreligge bindende tilsagn senest på dagen for den generalforsamling, på hvilken rekonstruktion i overensstemmelse med nærværende lov forelægges til godkendelse.

De af Færöernes lagting i henhold til foranstående i banken indskudte beløb forrentes af banken med en rente, der fastsættes i bankens nye vedtægter.

5 De i § 4 nævnte beløb stilles til rådighed for Færöernes lagting som lån af den danske statskasse. Nærmere bestemmelser om disse låns forrentning og tilbagebetaling fastsættes ved aftale mellem finansministeren og Færöernes lagting.

6 I bankens nye vedtægter skal optages bestemmelser om tilbagebetalingen af bankens samlede ansvarlige indskudskapital.

Tilbagebetaling må dog ikke påbegyndes, forinden bankens lovmæssige reservefond har nået en störrelse af 100.000 kr. Til tilbagebetaling skal, medmindre ministeren for handel, industri og söfart måtte tillade afvigelser herfra, anvendes et beløb svarende til halvdelen af bankens årsoverskud, således som dette foreligger, efter at der er foretaget de lovpligtige henlæggelser til reservefonds og der til aktionærerne er afsat 4 pct. udbytte.

Såfremt nogen del af det til imödegåelse af tab hensatte beløb senere tages til indtægt på driftsregnskabet, skal disse tilbageförsler anvendes til tilbagebetaling af det i henhold til § 2 på den nuværende ansvarlige indskudskapital afskrevne beløb på 800.000 kr., forsåvidt bankens ökonomiske forhold efter banklovens regler iövrigt muliggör dette.

7 Sker der indenfor 2 år efter denne lovs ikrafttræden så store udtræk af bankens indskudsmidler, at denne på det pågældende tidspunkt ikke kan dække disse udtræk af sine löbende indtægter eller af, hvad den måtte have som kassebeholdning udover det beløb, den skal have som likvide beholdninger i henhold til bankloven, kan banken til imödegåelse af disse udtræk indenfor et beløb af 5 mill. kr. midlertidigt trække på en af finansministeriet mod garanti af Færöernes lagting i dette öjemed oprettet konto i Danmarks nationalbank. Om udnyttelsen af denne trækningsret træffes nærmere aftale mellem ministeren for handel, industri og söfart og Sjóvinnubankin.

Forsåvidt nedgangen i bankens indskudsmidler måtte vise sig at være af varig karakter, påhviler det banken at nedbringe sine udlån, således at fornöden tilpasning mellem indskud og udlån tilvejebringes.

Beløb, som måtte blive trukket på den i stk. 1 omhandlede konto, forrentes af banken med en rente, der fastsættes ved aftale mellem finansministeren og banken.

8 Finansministeren bemyndiges til efter samråd med ministeren for handel, industri og söfart som lån at stille indtil 4 mill. kr. til bankens rådighed til ydelse af kortfristede udrustningslån til færöske fiskerskibe. Lånet skal tilbagebetales, efterhånden som dette kan ske ved realisation af skibenes fangst og saneringen af det færöske erhvervsliv.

Efter forudgående forhandling med folketingets finansudvalg fastsætter finansministeren i samråd med ministeren for handel, industri og söfart de nærmere regler for dette låns anvendelse, forrentning og afvikling.

9 Statsministeren tilstiller inden udgangen af kalenderåret 1952 folketingets finansudvalg og Færöernes lagting en redegörelse for alle forhold i forbindelse med P.f Sjóvinnubankins to rekonstruktioner, herunder for årsagerne til de tab, der har fört til bankens standsning.

10 Forinden den i denne lov omhandlede rekonstruktion af P.f Sjóvinnubankin kan træde i kraft, skal ordningen tiltrædes af Færöernes lagting.[1])

23. febr. — Ll. nr. 6 om lån og garantiforpligtelse til P.F SJÓVINNUBANKIN.

1 Til gennemförelse af en rekonstruktion af p.f Sjóvinnubankin bemyndiges landsstyret til på landskassens vegne at optage lån og yde garanti for lån, herunder træffe aftale om lånevilkår efter de regler som nedenfor nærmere er fastsat.

[1]) Jfr. ll. nr. 6 af 23. febr. 1952.

2 Udover den ved lagtingslov nr. 55, 20. september 1951 af landskassen i banken indskudte ansvarlige indskudskapital på 2 mill. kr., ved rekonstruktionen nedskrevet, indskyder landskassen et beløb på indtil kr. 1.600.000.— som ansvarlig indskudskapital for banken.

Med henblik på tilvejebringelse af de efter bankloven nödvendige likvide beholdninger for banken indskyder landskassen et beløb på kr. 1.350.000.— som almindeligt indskud i banken.

Landsstyret bemyndiges til at optage de nödvendige lån til gennemförelse af ordningen i 1. og 2. stykke.

3 Sker der indenfor 2 år efter denne lovs ikrafttræden så store udtræk af bankens indskudsmidler, at denne på det pågældende tidspunkt ikke kan dække disse udtræk af sine löbende indtægter eller af, hvad den måtte have som kassebeholdning udover det beløb, den skal have som likvide beholdninger i henhold til bankloven, yder landskassen garanti for et beløb af indtil 5 mill. kr. som banken til imödegåelse af disse udtræk måtte få stillet til disposition af finansministeriet.

4 Denne lov træder i kraft straks.

23. febr. — lögtingslóg nr. 6 um lán og ábyrgd fyri lánum til P.F SJÓVINNUBANKAN.

1 Til fremjingar av endurreising p.f Sjóvinnubankans er landsstýrinum heimilað landskassans vegna at taka upp lán og taka ábyrgd fyri láni, herundir gera avtalu um lántreytir, eftir reglum, sum niðanfyri eru fyrisettar.

2 Aftrat tí ábyrgdarpeningi uppá kr. 2 mill. sum innskotin varð av landskassanum í bankan eftir lögtingslóg nr. 55 frá 20. september 1951, skrivaður niður undir endurreisingini, skjýtur landskassin inn í bankan uppí kr. 1 mill. 600 tús. í ábyrgdarpeningi.

Við tí í hyggju at útvega törvandi tökan pening eftir bankalógini skjýtur landskassin kr. 1.350.000.— í bankan sum vanligt innskot.

Landsstýrinum er heimilað at taka upp törvandi lán til fremjingar av skipanini eftir 1. og 2. petti.

3 Verður so mikið tikið út av innskotspeningi innanfyri 2 ár aftaná at henda lóg er komin í gildi, at bankin ikki er förur fyri tá at svara úttökurnar burtur av rakstrarinntökum sínum ella tí hann hevur í kassanum útyvir tann pening, hann skal hava tökan eftir bankalógini, tekur landskassin ábyrgd fyri uppí kr. 5 mill., sum finansministeriið vil halda bankanum til reiðar til at standa ímóti möguligari úttöku við.

4 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

29. febr. — Bek. nr. 76 om opkrævning af AFGIFTER VED INDFØRSEL TIL GRØNLAND af visse varer.

9 Statsministeriet kan træffe tilsvarende aftale med Færöernes landsstyre om, at de færöske toldmyndigheder er berettiget til at udöve en lignende kontrol som i § 8 omtalt forsåvidt angår danske, herunder færöske skibe, der forlader færösk havn med Grönland som mål.

1. mars — Kunng. nr. 7 um SKIPA- OG VØRUGJØLD fyri Trongisvág havn.

Föroya landsstýri hevur góðkennt skipa- og vörugjöld fyri Trongisvágs havn at galda frá 1. mars 1952 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá havnarstýrinum.

Allar eldri takstaskipanir fara úr gildi.

[1]) Sbr. kunngerð nr. 7, 28. mars 1953 (longd til 30. sept. 1953).

1. mars — Kunng. nr. 8 um SKIPA- OG VØRUGJØLD fyri Vágs havn.

Föroya landsstýri hevur góðkennt skipa- og vörugjöld fyri Vágs havn at galda frá 1. marts 1952 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá havnarstýrinum.

Allir eldri takstaskipanir fara úr gildi.

1. mars — Kunng. nr. 9 um SKIPA- OG VØRUGJØLD.

Landsstýrið hevur góðkennt skipa- og vörugjöld fyri Vestmanna, Skopunar, Miðvágs, Sörvágs, Haldórsvíkar, Kollafjarðar, Sands, Götu, Fuglafjarðar og Leirvíkar havnir og fyri bryggjurnar í Sjóar, Skála, Nes og Kvívíkar kommunum at galda frá 1. mars 1952 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá havna- og kommunustýrunum.

7. marts — Lov nr. 65 om STATSSTØTTE TIL BEHANDLING OG PLEJE AF TUBERKULØSE m. m.

10 ... Loven gælder ikke for Færöerne. For disse öer gælder vedblivende lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse og lov nr. 66 af 29. marts 1924 om statsstötte til tuberkulöses sygebehandling, således som disse er ændret ved kgl. anordning nr. 185 af 1. april 1921, jfr. kgl. anordning nr. 138 af 22. marts 1939 og kgl. anordning nr. 249 af 30. september 1924, hvorved de nævnte love blev udvidet til at gælde for Færöerne.

22. mars — Rundskriv frá landsstýrinum til öll KOMMUNUSTÝRI viðv. skyldum teirra.

Í rundskrivi dagfest 2. januar 1931 hevur Færö amt sett upp yvirlit yvir tað, kommunustýrini gjögnum árið eiga at avrika, við tilskilan nær hesi arbeiði eiga at verða gjörd.

Síðan hetta yvirlit varð gjört eru gamlar lógir broyttar og nýggjar settar í gildi soleiðis, at kommunurnar í vissum förum eru slopnar undan skyldum og í öðrum hava fingið álagt nýggjar.

Landsstýrið heldur ti orsök verða at gera hetta yvirlit umaftur samsvarandi núgaldandi lógum og fyriskipanum, tó við tilskilan, at hetta eins og tað fyrra ikki skal takast sum fullfíggjað öllum skyldum kommunustýrisins viðvíkjandi, men sum ein stuðul serliga har nýggir limir eru komnir í kommunustýrið.

Landsstýrið vil eisini her vísa á, at umráðandi er at kassabók kommununna verður gjölla förd og regluliga gjörd upp og samanhildin við kassapeningin. Í samband við hesum skal verða víst á, at ikki bert formaðurin, men eisini hinir limirnir av kommunustýrinum standa til svars fyri umsitingini av inntökum og ognum kommununnar og hava allir eins ábyrgd av, at kommunuskatturin verður regluliga kravdur. Er skattaborgari trekur at rinda skatt rættstundis, er ikki nóg mikið at krevja hann, men eigur kommunustýið, tá so er, at venda sær til sýslumannin fyri at krevja panting og/ella senda arbeiðisgevara hansara krav um at halda eftir í lön, fiskiparti ella aðrari inntöku hansara fyri fallnar skattir.

Teir lutir, sum pantaðir eru, eigur kommunustýrið at fyrireika seldar aftaná samráðing við sorinskrivaran.

Kommunustýrið eigur at boða ríkisumboðsmanninum frá, tá ellisrentu- ella avlamisrentunjótari doyr ella flytur av landinum við tilskilan, nær hann er deyður ella nær og hvar hann er fluttur — er hann fluttur til Danmarkar, so eigur greiðilig adressa at verða tilskilað.

Í árinum avrikar kommunustýrið hesi arbeiði:

JANUAR: *Seinast 1. januar* kunngerð um innsendan av sjálvuppgávum. Hon verður latin inn í seinasta lagi 15. januar og viðvíkjandi teimum, sum hava lög-

[1]) Sbr. kunngerð 28. mars 1953.

giltar handilsbökur, í seinasta lagi 31. januar, jmt. 17. gr. í skattalógini frá 12. mars 1923.

Útfyllingarblöð til sjálvuppgávu verða latin öllum, sum ætlandi koma undir skattaskyldu, 17. gr. 7. pk. í skattalógini.

Innan 4. januar verður avskrivt av fólkatingsvallistunum send formanni valnevndarinnar, jmt. lóg 28/4 1916 § 12, og verður avskrivt av lögtingsvallistunum send valnevndini í ávarðandi valdömi, jmt. lóg um Föroya lögting frá 28/3—23 § 3.

Skjótast gjörligt aftaná nýggjár:

Kvittan hjálpikassans fyri goldnan stuðul frá kommununi verður send landsstýrinum, sí hjálpikasssaskipanina 25. februar 1914 § 10.

Farið verður undir at gera upp roknskap kommununnar.

Tá listin yvir börn, sum ikki hava verið í skúla allar skúladagarnar í oktober ársfjórðingi, er komin, verður hann viðgjördur á fyrsta fundi og úrslitið boðað skúlastjórnini, jmt. skúlaskipanina frá 16. januar 1912 § 3.

Tá nývalt kommunustýrið tekur við, verður á fyrsta fundi valdur formaður og næstformaður fyri árið, samb. 11. gr. í kommunulógini frá 28. februar 1872 og verður úrslitið kunngjört landsstýrinum. Eisini verða limirnir til tær vanligu sernevndir valdir, sí 15. gr. í kommunulógini.

Val av valnevnd, og felagsvalnevnd, har fleri valstöð eru í söknini, samb. kommunalu vallógini frá 30. apríl 1909, 30. januar 1923 og kunngerð 17. juli 1931.

Val av söknargrannskoðara samb. 29. gr. í kommunulógini.

Hevur kommunan heilsuskipan, verður heilsunevnd vald og gerðabók hennara viðgjörd.

FEBRUAR: *Innan 5. februar:* Kunngerð um at skattalistarnir verða lagdir fram samb. 19. gr. í skattalógini frá 12. marts 1923.

Kommunuskatturin verður álíknaður, jmt. 19. gr. í skattalógini og listin skrivaður.

Teimum, hvörs sjálvuppgáva er ikki góðtikin, verður hetta gjört kunnugt.

5—15. februar: Skattalistin og fíggjarætlan kommununnar fyri komandi fíggjarár liggja frammi til alment eftirlit, jmt. 25. gr. í kommunulógini frá 28/2 1872 og 19. gr. í skattalógini.

5. februar: Avrit av fíggjarætlanini verður sent Föroya landsstýri.

Innan 18. februar verða skattakærur at senda kommunustýrinum, 19. gr. í skattalógini.

18. februar—1. mars verða kærurnar viðgjördar, jmt. 20. gr. í skattalógini. Verður ikki góðtikin, verður í svarinum til klagaran víst á, at hann eigur rætt til at senda skattanevnd Föroya lögtings kæru yvir stöðu kommunustýrisins.

1. februar fellur skatturin fyri fyrra hálvár til gjaldingar, jmt. 39. gr. í skattalógini.

MARS: *Innan 1. mars* verður eitt eintak av líkningarlistanum sent Föroya gjaldstovu, sbr. 3. gr. í lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 um skatt til landskassan.

1 mars—mai verður hildin ársroynd í fólkaskúlunum.

Innan 15. mars verður kommunuroknskapurin latin söknargrannskoðaranum, lóg 28/2 1872 § 29.

APRÍL *Innan 1. apríl* verður eitt eintak av líkningarlistanum saman við sjálvuppgávum, rokniskapum o. ö. fylgiskjölum sent Líkningarráð Föroya, jmt. 33. gr. í skattalógini.

Innan 15. apríl letur söknargrannskoðarin kommunurokniskapin aftur til kommunustýrið við viðmerkingum sínum. Kommunulógin § 29.

1 apríl—mai verður listin yvir börn, sum ikki hava verið í skúla allar skúladagar í januar ársfjórðingi, viðgjördur og úrslitið kunngjört skúlastjórnini.

MAI: *Innan 15. mai* svarar kommunustýrið viðmerkingar söknargrannskoðarans og verður rokniskapurin síðani saman við viðmerkingunum og svari kommunustýrisins lagdur fram til alment eftirlit í 14 dagar aftaná at hetta er lýst frammanundan, jmt. 29. gr. í kommunulógini.

Umsóknir ella onnur mál, sum skulu fyri løgtingið, verða í seinasta lagi í mai mánaða send gjøgnum landsstýrið.

JUNI: *Innan 15. juni* verður kommunuroknskapurin fyri farna rokniskaparár saman við øllum skjølum og hjálpikassarokniskapurin, eisini við skjølum, sendur Føroya landsstýri, sí 29 gr. í kommunulógini við seinri broytingum og lóg um kommunalar hjálpikassar frá 25. februar 1914.

Í juni mánaða verða persónar, sum fluttir eru í kommununa í fyrra árshelmingi, settir í skatt, jmt. 4. gr. í kommunalu skattalógini og 3. gr. í lóg um skatt til landskassan frá 15. mai 1939.

JULI: *I juli—august* verða listarnir yvir børn, sum ikki hava verið í skúla allar skúladagar í apríl ársfjórðingi, viðgjørdir og úrslit kunngjørt skúlastjórnini.

AUGUST: *I august* fellur 2. árshelmingur av kommunuskattinum til gjaldingar, samb. 39. gr. í skattalógini.

OKTOBER: *I oktober* verða oyðubløð til eplastatistikk útflýggjað, jmt. kunngerð 18. december 1950.

I oktober—november verða listarnir yvir børn, sum ikki hava verið í skúla allar skúladagar, viðgjørdir og úrslitið kunngjørt skúlastjórnini.

I oktober árið fyri vanligt kommunustýrisval ger *valnevndin* vallistar til kommunustýrisval, jmt. 5. gr. í reglugerðini um kommunustýrisval frá 17. juli 1931.

20. oktober verður kunngjørt, at listarnir liggja frammi til alment eftirlit.

NOVEMBER: Í fyrru helvt av november mánaða verður fólkatingsvallistin gjørdur, sí lóg 28. apríl 1916. Í seinri helvt av mánaðanum verður listin latin nevningagrundlistanevndini til láns. Løgtingsvallistarnir verða gjørdir samstundis, sí 3. gr. í løgtingslógini frá 28. mars 1923, jmt. løgtingslóg nr. 4 frá 14. mai 1948 um val til Føroya løgting.

20. november: Kunngerð um at hesir vallistar verða framlagdir til alment eftirlit, jmt. 9. gr. í lóg 28/4 1916 og 3. gr. í løgtingslóg nr. 4 frá 14/5 1948.

20. november: Kunngerð um at nevningagrundlistin verður framlagdur til alment eftirlit, sbr. leiðbeining 3. juli 1924.

1.—15. november verða kommunalu vallistarnir lagdir fram til alment eftirlit, og skal kæra yvir hesar verða send valnevndini innan 18. november.

15. november verður eplastatistikkurin gjørdur, jmt. kunngerð 18/12 1950.

I november—december er seyðateljingin, sambart kunngerð 18/12 1950.

Seinast 30. november verður eplastatistikkurin sendur sýslumannunum (landfútanum), kunngerð 18/12 1950.

Kommunustýrisval er 4. hvørt ár í november—december mánaða, jmt. 3. gr. og 6. gr. í reglugerð um kommunustýrisval 17. juli 1931, broytt í løgtingslóg nr. 61 frá 2. december 1949.

DECEMBER: *Seinast 1. december* afturrindar kommunan gjaldstovuni sín part av ellisrentuni, avlamisrentuni og barnastyrkinum fyri farna fíggjarár, jmt. løgtingslógirnar nr. 14, 15 og 16 frá 12. januar 1950.

Seinra helvt av december: Persónar, sum eru fluttir í kommununa í seinra hálvári, verða settir í skatt sum tilflytarar, jmt. 4. gr. í skattalógini og verður avrit av listanum sent gjaldstovuni, og eitt saman við øllum tilhoyrandi skjølum sent líkningarráðnum, samb. 3. gr. í landsskattalógini frá 15. mai 1939 og 33. gr. í skattalógini frá 12. mars 1923, við seinri broytingum. Fíggjarætlan kommununnar fyri komandi fíggjarár verður gjørd, sambart 21. gr. í kommunulógini, jmt. 47. gr. í skattalógini.

Valnevndin viðger kærur yvir kommunala vallistan og verða tørvandi broytingar gjørdar innan endan av december mánaða, jmt. reglugerð um kommunuval 17. juli 1931.

Á seinasta kommunustýrisfundi í árinum verða formaður og næstformaður fyri komandi ár valdir og verður møgulig broyting kunngjørd landsstýrinum.

Seinast 31. december verður yvirlit yvir seyðateljingina sent sýslumanninum (landfútanum), kunngerð 18. december 1950.

22. marts — An. nr. 129 om ikrafttræden af lov nr. 109 af 15. marts 1939 om HVALFANGST samt ang. regulering af hvalfangst.
(Se bek. nr. 134 af 2. apr. 1952).

28. marts — Ll. nr. 17 om SKAT TIL LANDSKASSEN.
1 Indkomstskatten til landskassen udskrives efter de regler, som indeholdes i lov nr. 202 af 15. maj 1939 med nedennævnte ændringer.
2 § 2 i lov nr. 202 af 15. maj 1939 affattes således:
Den i § 1 omhandlede skat erlægges efter følgende skala:
Er indtægten under 2.000 kr. svares ingen skat.

Er indtægten kr.	men under kr.	svares kr.	af kr.	og af resten
2000	3000	20	2000	3 %
3000	4000	50	3000	4 %
4000	5000	90	4000	5 %
5000	6000	140	5000	6 %
6000	7000	200	6000	7½ %
7000	8000	275	7000	9 %
8000	10.000	365	8000	10 %
10.000	15.000	565	10 000	12 %
15.000	20.000	1165	15.000	20 %
20.000	30.000	2165	20.000	25 %
30 000	40.000	4665	30.000	31 %
40.000	50.000	7765	40.000	44 %
50.000	75.000	12165	50.000	47 %
75 000	100 000	23915	75.000	50 %
100 000	200.000	36415	100.000	52 %
200.000	400.000	88415	200 000	54 %
over	400.000	196415	400 000	56 %

I det efter foranstående regler udregnede skattebeløb gives der, når indtægten er under 7.000 kr., et fradrag på 35 kr., og når indtægten er 7.000 kr. eller derover, et fradrag på 25 kr. for hvert barn (det er ægtebarn, barn udenfor ægteskab, for moderens vedkommende såfremt hun er skatteyder, stifbarn, adoptivbarn og plejebarn, for hvis pleje der ikke ydes vedvarende vederlag), som ved begyndelsen af kalenderåret er under 15 år, og som ikke har midler til at bekoste sit eget underhold.
3 For skatteåret 1952/53 erlægges af alle, som i henhold til lov nr. 202 af 15. maj 1939 er pligtige at svare indkomstskat til landskassen, og som har en skattepligtig indtægt på 5.000 kr. eller derover, en ekstraskat, som udgör 30 % af det skattebeløb, der pålignes efter reglerne i § 2 i nærværende lov.
Ekstraskatten forfalder til betaling samtidig med den ordinære landsskat.[1])

28. mars — Lögtingslóg nr. 17 um SKATT TIL LANDSKASSAN.
1 Inntökuskatturin til landskassan verður útskrivaður eftir teimum reglum, ið standa í lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 við niðan fyri ásettu broytingum.
2 § 2 í lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 verður orðað soleiðis:
Tann í 1. gr. nevndi skattur verður latin eftir hesum reglum:

Er skattainntökan minni enn 2.000 kr., verður eingin skattur latin.
(Sbr. omanfyri).

Í tí eftir framman fyri standandi reglum útroknaða skatti verður, har inntökan er minni enn 7.000 kr., givin ein frádráttur uppá 35 kr., og har inntökan er 7.000 kr. ella meira, givin ein frádráttur uppá 25 kr. fyri hvört barn (tað er hjúnarbands-

[1]) Ekstraskatten gælder også for 1953/54, jfr. ll. nr. 5 af 26. marts 1953.

barn, barn uttan hjúnarbands, tá ið móðirin er skattgjaldari, stjúkbarn, ættleitt barn og fosturbarn, sum ikki er latið stöðugt fosturgjald fyri), sum við árs byrjan er yngri enn 15 ár, og sum ikki sjálvt hevur evni til at kosta uppihald sítt.

3 Fyri skattaárið 1952/53 verður álagdur öllum, sum sambart lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 hava skyldu at rinda skatt til landskassan og sum hava eina skattleggjandi inntöku, ið er 5.000 kr. ella meira, ein eykaskattur, sum er 30 % av teirri hædd, tey eftir 2. § í hesari lóg hava skyldu at rinda.

Hesin eykaskattur fellur til gjaldingar saman við vanliga landsskattinum.[1])

29. marts — Ll. nr. 18 om ændr. i ll. nr. 72, 22. dec. 1951, OM FISKERNES AFREGNING OG LØNREGULERINGSFOND. (Indföjet i 1951).

31. marts — FINANSLOV FOR 1952/53. Tekstanmærkning.

Til § 21. Undervisningsministeriet bemyndiges til at lade det ved reskript af 18. apr. 1832, jfr. § 33 nr. 2 i lov om skole- og undervisningsvæsenet på Færöerne af 1. marts 1851, hjemlede deputat til Færöernes mellem- og realskole bortfalde.

2. apr. — Bek. nr. 134 af an. om ikrafttræden af lov nr. 109 af 15. marts 1939 om HVALFANGST og regulering af hvalfangst.

I medför af den bemyndigelse, som er givet fiskeriministeren ved § 16 i kgl. anordning af 22. marts 1952 om ændring i kgl. anordning nr. 181 af 22. april 1939 om ikrafttræden af lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst samt angående regulering af hvalfangst, bekendtgöres herved kgl. anordning nr. 181 af 22. april 1939 med de ændringer og tilföjelser, som er en följe af kgl. anordning nr. 312 af 28. juni 1950 og fornævnte kgl. anordning af 22. marts 1952 som

Kgl. anordning om ikrafttræden af lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst samt angående regulering af hvalfangst.

1 I henhold til den regeringen ved § 14 i lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst dertil givne bemyndigelse sættes herved nævnte lov i kraft fra den 1. maj 1939 at regne.

2 Til yderligere beskyttelse af hvalbestanden udover de i lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst indeholdte bestemmelser fastsættes herved i medför af den regeringen i fornævnte lovs § 14, jfr. § 12, dertil givne bemyndigelse og i overensstemmelse med den internationale overenskomst af 2. december 1946 angående regulering af hvalfangst med tillæg följende bestemmelser og forskrifter.

Almindelige bestemmelser.

3 Ved flydende hvalkogerier forstås skibe, som er indrettet til tilvirkning af hvaler helt eller delvis.

Ved hvalfangerskibe forstås skibe, som anvendes til forfölgelse, fangst, drab, slæbning eller opsporing af hvaler.

Ved landstationer forstås dels virksomheder på landjorden bestemt til tilvirkning af hvaler helt eller delvis og dels sådanne flydende hvalkogerier, som bliver varigt sat på grund på forstranden.

4 De i nærværende anordning anvendte navne for de forskellige hvalarter skal forstås således:

1. Ved bardehvaler forstås alle andre hvaler end tandhvaler.
2. Ved blåhvaler forstås alle arter af blåhvaler — Balaenoptera eller Sibbaldus musculus — (engelsk: blue whale, Sibbald's rorqual, Sulphur bottom).

[1]) Sbr. ll. nr. 5, 26. mars 1953.

3. Ved finhvaler forstås alle arter finhvaler — Balaenoptera physalus — (engelsk: common finback, finner, common rorqual, finback fin whale, herring whale, razorback, true fin whale).
4. Ved gråhvaler forstås alle arter af gråhvaler — Rhachianectes glaucus — (engelsk: grey whale, California grey, devil fish, hard head, mussel digger, grey back, rip sack).
5. Ved knölhvaler forstås alle arter knölhvaler — Megaptera nodosa eller novaeangliae — (engelsk: bunch, humpback, humpback whale, humpbacked whale, hump whale, hunchbacked whale).
6. Ved rethvaler — Balaena mysticetus; Eubalaena glacialis, E. australis, etc.; Neobalaena marginata — forstås bl. a. följende bardehvaler: Nordkaperen, Grönlandshvalen, Sydhavets sletbag, Pacifik rethvalen og Sydhavets dværgrethval engelsk: Atlantic right whale, Arctic right whale, Biscayan right whale, bowhead, great polar whale, Greenland right whale, Greenland whale, north caper, North Atlantic right whale, North Cape whale, Pacific right whale, pigmy right whale eller southern pigmy right whale, southern right whale).
7. Ved spermacethvaler forstås hvaler, der er kendt under navnet spermacethvaler, kaskelotter, pothvaler — Physeter catodon — (engelsk: sperm whale, pot whale, spermacet whale; fransk: cachalot).
8. Ved sejhvaler forstås alle hvaler kendt under navnet Balaenoptera borealis, sejhval, Rudolphi's rorqual, pollack whale eller coalfish whale, herunder indbefattet Balaenoptera Brydei: Bryde's hval.
9. Ved dauhvaler forstås alle herrelöse döde hvaler, der findes drivende.
10. Ved minkhvaler forstås alle hvaler kendt under navnet: Balaenoptera acutorostrata, B. davidsoni, B. huttoni (engelsk: lesser, rorqual, little piked whale, minke whale, piked-headed whale or sharp headed finner).

5 Fangst eller drab af gråhvaler eller rethvaler er forbudt, medmindre ködet og produkterne af sådanne hvaler udelukkende anvendes til stedligt forbrug som menneskeföde.

6 Fangst eller drab af hvalunger eller diende hvaler, hvalkalve og hunhvaler ledsaget af unger (eller diende hvaler) er forbudt.

7 Fangst eller drab af hvaler af nedennævnte arter, der ikke holder de nedenfor angivne mindstemål, er forbudt på den nordlige halvkugle:

Blåhvaler	21,3 m
Finhvaler	16,8 m
Sejhvaler	12,2 m
Knölhvaler	10,7 m
Spermacethvaler til levering til landstationer ...	10,7 m

Herfra er dog undtaget blåhvaler, der ikke måler mindre end 19,8 m, finhvaler, der ikke måler mindre end 15,2 m, og sejhvaler, der ikke måler mindre end 10,7 m, under forudsætning af, at disse hvaler leveres til landstationer, og deres köd anvendes til stedligt forbrug som menneskeföde eller dyreföde.

Ved hvalernes mindstemål forstås den i en vandret lige linie målte afstand mellem overkæbens forkant og hakket i halefinnen.

Målingen skal med så stor nöjagtighed som muligt ske ved hjælp af et stålmålebånd, der skal trækkes i en lige linie parallelt med hvalens krop. Målingen foretages, når hvalen ligger på dæk eller platform.

8 Ejere af flydende hvalkogerier, hvalfangerskibe eller landstationer, er pligtige hvert år til fiskeriministeriet at afgive oplysninger om den samlede aflönning til hver enkelt skytte og hver enkelt af mandskabet samt om den måde, hvorpå aflönningen for hver enkelt af dem er beregnet.

Det er forbudt at udbetale skytter og mandskab på hvalfangere bonus eller andet

vederlag, der er beregnet i forhold til arbejdets resultat for hvaler, hvis fangst er forbudt i medför af de i denne anordning givne bestemmelser.

9 Alle fangne hvaler (minkhvaler undtaget) skal leveres til et flydende hvalkogeri eller en landstation, og alle dele af sådanne hvaler skal behandles ved kogning eller på anden måde, med undtagelse af indre organer, hvalknogler og hvalfinner samt köd af spermacethvaler og dele af hvaler i det hele taget, når disse bestanddele er bestemt til menneskeföde eller dyrefoder.

Fuldstændig behandling af kroppe af dauhvaler og af hvaler, der bruges som fendere, behöver dog ikke at finde sted, når ködet eller knoglerne er af dårlig beskaffenhed.

10 Hvaler, der fanges enten til flydende hvalkogerier eller til landstationer, skal tydeligt mærkes, således at det fremgår, hvem der har fanget hvalerne, og i hvilken rækkefölge de er fanget.

Det påhviler alle hvalfangere pr. radio at give det pågældende flydende hvalkogeri eller vedkommende landstation meddelelse om tidspunktet for fangsten, hvalens art og mærkningen af denne, jfr. stk. 1.

Den i henhold til stk. 2 omhandlede meddelelse skal på det flydende hvalkogeri eller vedkommende landstation straks indföres i en protokol, som til enhver tid skal være tilgængelig for hvalfangstinspektörerne.

Endvidere skal der i denne protokol indföres följende yderligere oplysninger, efterhånden som disse indlöber:

1) tidspunktet for påbegyndelsen af hvalens tilvirkning,
2) længde, jfr. § 7,
3) kön,
4) oplysning ved hunhvaler, om disse er mælkefyldte eller diegivende,
5) længde og kön af eventuelt forefundet foster,
6) nöjagtig forklaring angående enhver beskadigelse.

11 Hvalfangst på den sydlige halvkugle og de dele af Stillehavet og Det indiske Hav, som er beliggende på den nordlige halvkugle, er kun tilladt efter forudgående ansögning til og tilladelse meddelt af fiskeriministeriet, idet der med hensyn til mindstemål, fredningstider m. v. er fastsat specielle regler for disse områder.

Særlige bestemmelser gældende for flydende hvalkogerier, der driver hvalfangst på den nordlige halvkugle.

12 Det er forbudt at benytte flydende hvalkogerier eller dertil knyttede hvalfangerskibe til fangst eller tilvirkning af bardehvaler i följende havområder:

a. I havområderne norden for 66° nordlig bredde med undtagelse af det område, der strækker sig fra 66° nordlig bredde nordefter til 72° nordlig bredde mellem 150° östlig længde östefter og 140° vestlig længde.

b. I Atlanterhavet med tilgrænsende vande norden for 40° sydlig bredde.

13 Uanset bestemmelserne om forbud mod fangst og tilvirkning af hvaler i fredningstiden skal tilvirkningen af hvaler, der er dræbt i slutningen af fangstperioden, tilendebringes umiddelbart efter fangstperiodens udlöb.

14 Fangst af hvaler til flydende hvalkogerier skal reguleres således, at ingen hvalkrop forbliver længere i söen end 33 timer, regnet fra det tidspunkt hvalerne er dræbt, indtil de er taget op på hvalkogeriets dæk for tilvirkning.

Herfra er dog undtaget hvaler, der anvendes som fendere, hvilke hvaler skal behandles så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Særlige bestemmelser gældende udelukkende for landstationer.

15 Det er forbudt at benytte en landstation og dertil knyttede hvalfangerskibe til fangst eller tilvirkning af bardehvaler og spermacethvaler uden for de i medför af nærværende paragrafs stk. 2 omhandlede fangstperioder.

Fiskeriministeriet fastsætter en fangstperiode for alle landstationer og dertil knyt-

tede hvalfangerskibe, i hvilken fangst eller tilvirkning af bardehvaler, spermacethvaler og minkhvaler er tilladt. Fangstperioden fastsættes til højst 6 på hinanden følgende måneder inden for et tidsrum af 12 måneder. Fangstperioden for minkhvaler behöver ikke at være sammenfaldende med perioden for fangst af bardehvaler og spermacethvaler.

Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan tilvirkning af hvaler, der er fanget inden for en fangstperiode, fuldföres efter udlöbet af denne.

16 Det er forbudt at fange et större antal hvaler for levering til hvalstationer end det antal hvaler, hvalstationen med tilhörende personale kan tilvirke på forsvarlig måde inden 36 timer regnet fra det tidspunkt, hvalen er dræbt.

Tilsynsbestemmelser.

17 Tilsynet med overholdelsen af de i denne anordning fastsatte bestemmelser udföres af de stedlige politimyndigheder og hvalfangstinspektörer samt om fornödent af de af statens skibe, som dertil af fiskeriministeren måtte blive udsete.

Hvalfangstinspektörer, om udnævnes og lönnes af staten (for Færöernes vedkommende af det færöske landsstyre), har under tilynets udövelse samme myndighed og nyder samme beskyttelse som politibetjente.

Hvalfangstinspektörerne skal særlig påse:

1) at der ikke fanges fredede hvaler,
2) at der ikke fanges hvaler i de fastsatte fredningstider og i de fastsatte fredningsområder,
3) at der ikke fanges hvaler under de fastsatte mindstemål,
4) at kroppene af de fangne hvaler udnyttes i videst muligt omfang og
5) at hvalkogerierne og de dertil knyttede hvalfangerskibe holdes omhyggeligt rene.

Ombord på ethvert flydende hvalkogeri skal der være mindst to hvalfangstinspektörer.

Iövrigt udöves tilsynet efter nærmere af fiskeriministeriet fastsatte bestemmelser.

Straffe- og påtalebestemmelser.

18 Overtrædelser af denne anordnings bestemmelser og forskrifter straffes, forsåvidt strengere straf ikke er hjemlet i den gældende lovgivning, med böder, hvis störrelse nærmere bestemmes således:

Ved overtrædelse af § 9 ikke under 5.000 kr.; ved overtrædelse af paragrafferne 5, 6, 14, 15 og 16 ikke under 2.000 kr; ved overtrædelse af § 7 ikke under 1.000 kr., og ved overtrædelse af § 8 ikke under 200 kr.

19 Udbytte af hvalfangst, der er drevet i strid med lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst eller med nærværende anordnings bestemmelser, kan beslaglægges og efter vedkommende politimesters nærmere bestemmelse forbrydes til fordel for statskassen.

20 Böder, som nogen ved en landstation, på et flydende hvalkogeri eller på et hvalfangerskib ansat person ifalder efter denne anordning, såvel som sagsomkostninger, kan inddrives ved udpantning i samtlige landstationen, hvalkogeriet eller hvalfangerskibet tilhörende ejendele.

21 Sager angående overtrædelser af nærværende anordning behandles som politisager.

22 Böder efter denne anordning tilfalder statskassen.

Anordningens ikrafttræden.

23 Bestemmelserne i denne anordning træder i kraft straks.

3. apr. — Studningur til KIRKJUGARÐAR. (Lögtingssamtykt).

1. Til kirkjugarðar stoyptir í betongi verður veittur studningur kr. 30 pr. l. m.

2. Til kirkjugarðar laðaðir av grótí við einari slættari síðu verður veittur studningur kr. 45 pr. l. m.

(Samsvarandi samtykt 30. okt. 1940 er tað treyt fyri studningi, at planur og kostnaðarætlan er góðkend av tinginum, áðrenn arbeiðið byrjar, sbr. eisini skr. kirkjustj. 2 juli 1942).

7. apr. — Ll. nr. 20 om ændring i ll. nr. 12 af 12 jan. 1950 om FISKEVRAGNING (Indföjet i 1950).

7. apr. — Ll. nr. 21 om ændring i 11. nr. 20 af 27. jan. 1950 om SILDEVRAGNING. (Indföjet i 1950).

17. apr. — Kunng. nr. 23 um VALSTØÐ til kommunustýrisval í Kvívíkar kommunu.
Kunngerð nr. 68 frá 6. december 1951 um valstað verður sett úr gildi.
Í staðin verður her gjört kunnugt.
Kvívíkar kommunustýri hevur samtykt og landsstýrið góðkent, at frá og við fyrstkomandi kommunustýrisvali verður valavgreiðsla til kommunustýrisval í Kvívíkar sóknar kommunu at fara fram á hesum báðum stöðum í sóknini:
Í Kvívík av íbúgvum í Kvívík, í Leynum, á Stykkinum og á Skælingi, og á Válinum av íbúgvum á Válinum og í Nesinum.

18. apr. — Statsm. skr. om BRYDNING AF TUFSTEN.
Under henvisning til den med hr. rigsombudsmandens skrivelse af 25. januar 1952 fremsendte sag vedrörende spörgsmålet om brydning af tufsten på Vågöen skal man meddele, at ministeriet for offentlige arbejder i skrivelse af 5. april 1952 hertil har udtalt, at den nævnte brydning efter ministeriets formening ikke falder ind under lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund.

18. apr. — Kunng. nr. 24 um NAUTISK ROYNDARKAMAR fyri skipsljós og kumpassir.
1 Eftir samráð við ríkisstýrið er sett á stovn í Tórshavn nautisk royndarkamar.
2 Royndarkamarið hevur til uppgávu at kanna og síðani geva prógv (certificat) fyri skipsljós og kumpassir.
3 Kanningin verður framveġis framd eftir reglunum í kunngerðum nr. 40 og 41 frá 30. januar 1930.
4 Stovnsetingar- og rakstrarútreiðslur verða goldnar av landskassanum, sum til lutvísa afturrindan av hesum fær tey gjöld, sum skulu latast fyri kanning og prógv.
5 Tey í § 4 nevndu gjöld eru hesi:
Fyri kanning av skipsljósum kr. 20.— fyri hvört ljósið.
Fyri kanning av kumpassum kr. 20.— fyri hvörja kumpass.
Fyri kanning av skipsljósum og kumpassum, ið ikki kunnu fáa prógv, kr. 10.— fyri hvört ljósið og hvörja kumpass.
Fyri avrit av nýggjum prógvum kr. 2.— fyri hvört.

19. apr. — Justm. skr. om TRYGGINGARSAMBANDIÐ »Föroyar«.
Justitsministeriet har under d. d. tilskrevet höjesteretssagförer Henrik Bache, Stormgade 12, København, således:
»I en hertil indsendt skrivelse af 17. december 1951 har De til brug for en af Dem for gårdejer N. N., Ulstrup, mod forsikringsselskabet »Tryggingar-sambandið Föroyar«, Thorshavn, Færöerne, anlagt retssag anmodet om en udtalelse fra justitsmini-

steriet om forskellige spörgsmål vedrörende selskabet og dets ret til at tegne ansvarsforsikring for motorköretöjer.

I anledning heraf skal man meddele, at selskabet er oprettet den 1. juli 1940 i henhold til Færö amts kundgörelse om midlertidige bestemmelser for Færöerne om forsikringsvirksomhed nr. 14 af 17. juni 1940 med *eneret* til at tegne andre nye forsikringer af færösk ejendom eller interesse end livsforsikringer.

Selskabet er aldrig anerkendt af justitsministeriet, hvorved bemærkes, at de under krigen af lagtinget vedtagne og af Færö Amt kundgjorte bestemmelser efter aftale mellem den danske regering og lagtinget forblev i kraft, indtil en ny styrelsesordning blev indfört for Færöerne. Fra 1. april 1948, da lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færöernes hjemmestyre trådte i kraft, overtoges såvel motor- og færdselsforhold som forsikringsvirksomhed som færösk særanliggende, jfr. den loven vedföjede liste A, pkt. 12 og 16.

Det tilföjes, at en af selskabet tegnet ansvarsforsikring for et på Færöerne indregistreret motorköretöj stedse er blevet betragtet som tilstrækkeligt grundlag for et færöisk motorköretöjs indkörsel og benyttelse her i landet.«

24. apr. — Ll. nr. 25 om VALUTA OG PRISER.

1 Der nedsættes et valuta- og priskontrolråd med det formål at forvalte den fremmede valuta, der indtjenes eller stilles til landets rådighed, samt kontrollere priser og prisudviklingen i landet.

Ved lovens administration vil der være at tilstræbe så normale prisforhold som muligt for at fremme en tilbagevenden til normale forhold.

2 Rådet består af 3 medlemmer. Landstyret vælger formanden og de övrige 2 efter indstilling fra finansudvalget.

Intet af rådets medlemmer må deltage i behandlingen af en sag, som berörer erhvervsvirksomhed, i hvilken han er interesseret eller til hvilken han er knyttet.

Rådets medlemmer har under ansvar efter loven tavshedspligt i udförelsen af deres hverv efter denne lov.

3 Rådets medlemmer oppebærer dagpenge efter reglerne om lagtingets stående udvalg. Dog kan der af landsstyret efter indhentet erklæring fra lagtingets finansudvalg tillægges rådets formand et fast honorar, der træder i stedet for dagpenge.

Rådet kan i det omfang, det måtte være påkrævet, få bistand af lagtingets tjenestemænd efter landsstyrets nærmere bestemmelse.

Iövrigt antager rådet fornöden medhjælp efter indhentet godkendelse fra landsstyret.

Landsstyret udfærdiger nærmere instruks for rådet.

Udgifterne ved rådets virksomhed afholdes af landskassen.

4 Rådet har at påse, at Færöernes udenlandshandel foregår på betryggende grundlag og at landets betalingsevne opretholdes.

Ved tildeling af valuta bör det påses, at de varer, der importeres, köbes billigt og bedst muligt og så vidt görligt direkte fra producent.

5 Ved beregning af varepriser såvel ved salg en gros som en detail — lægges varens faktiske indköbspris til grund med tillæg af de faktiske omkostninger — transportomkostninger, assurance m. v. til varens hjembringelse på lager.

Det er ikke tilladt en og samme handel at indregne i en vares pris mere end een normal grossist- eller detailavance.

Varer der importeres af en grossist, må ikke af grossisten videresælges til andre grossister, men kun direkte til en detailhandel.

6 Rådet afgör, hvad der i det enkelte tilfælde kan godkendes som normal engros- og detailavance.

Rådet kan påbyde prismærkning af varer og foreskrive de nærmere regler herfor.

Rådet er beföjet til i alle forhold, hvor konkurrence ikke er tilstrækkelig til at sikre en fri prisdannelse og hvor der af hensyn til samfundets interesser skönnes på-

krævet at fastsætte og offentliggöre maksimalpriser, maksimalavancer, maksimaltakster og mestertillæg, og derhos meddele pålæg, som ikke må overskrides.

Forinden endelig beslutning træffes om fastsættelse af maksimalpris m. v. efter denne paragraf, bör rådet indkalde som rådgivende :

a. Lederen af landshandilin.
b. En repræsentant for Föroya arbeiðarafelag.
c. En repræsentant for Föroya heilsölumannafelag.
d. En repræsentant for Föroya keypmannafelag og Havnar detailhandlarafelag.
e. En repræsentant for fiskeriorganisationerne.
f. En repræsentant for Föroya búnaðarfelag.
g. En repræsentant for Föroya meistara- og handverkarfelag.
h. En repræsentant for Föroya arbeiðsgevarafelag.

Rådets beslutning i medför af denne paragraf skal indföres i en særlig bog og underskrives af samtlige medlemmer.

7 De af rådet i henhold til § 6 trufne afgörelser kan inden 8 dage fra beslutningens dato indankes for landsstyret.

Skönner landsstyret, at de trufne afgörelser beskærer de pågældendes rettigheder på urimelig måde, kan landsstyret sætte bestemmelser ud af kraft og meddele rådet pålæg om at ændre bestemmelserne.

Anke af rådets afgörelser har ikke opsættende virkning.

8 Urimelige priser og avancer er forbudt.

Ved afgörelsen af, om prismyndighederne skal gribe ind overfor en pris, skal hensyn tages til varens kvalitet og betydning i produktionen og forbrug, og tillige omkostninger.

9 Aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der antages at medföre urimelige priser, er forbudt.

10 Hvor forholdene gör det påkrævet, kan rådet for et tidsrum af indtil 6 måneder ad gangen bestemme, at der for en vare, ydelse m. v. ikke uden rådets samtykke må beregnes höjere priser end de på en bestemt dato lovligt gældende priser.

Bestemmelser som omhandlet i denne paragraf skal indföres i den i § 6 omhandlede bog og offentliggöres ved rådets foranstaltning.

11 Nærværende lov kommer ikke til anvendelse på salg til eksport.

12 Rådet er beföjet til at kræve sig meddelt — såvel fra offentlig myndighed som private — alle oplysninger, som det finder nödvendige for dets virksomhed, herunder også regnskabsmaterialer, og at indkalde personer til mundtlig forhandling.

Rådet er berettiget til at få adgang til regnskaber og regnskabsböger og til på stedet at foretage de til forholdenes oplysning fornödne oplysninger.

Desuden er rådet beföjet til at kræve sig forelagt fuldstændig lageropgörelse, så detailleret som muligt og opgjort kostpris.

Politiet er pligtig til at bistå rådet med undersögelser vedrörende overholdelse af givne prisforskrifter. Rådet skal dog selv lade sådanne undersögelser foretage.

13 Finder rådet, at priser er urimelige, påhviler det rådet at bringe forholdet til ophör ved forhandling eller ved pålæg.

Et sådant pålæg skal indeholde fastsættelse af tidsfrister og kan omfatte ændringer i priser i eller ophævelse af aftaler, vedtagelser eller bestemmelser.

Overpriser, som ikke kan inddrages efter § 14, kan kræves tilbagebetalt dem, der har betalt for meget, eller fradrages i fremtidige avancer.

14 Overtrædelse af nærværende lov samt de af rådet givne pålæg og trufne afgörelser straffes med böde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Med samme straf anses den, der meddeler rådet eller andre offentlige myndigheder urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold, der måtte være af betydning for den pågældende sags behandling.

Böder efter nærværende lov tilfalder landskassen. Idömmes böde, skal denne

fatsættes under hensyntagen til det beløb, der er eller skönnes at være indvundet ved overtrædelsen, således at böden normalt fastsættes til 10 gange det ommeldte beløb.

Udbytte, der indvindes ved handlinger, som er strafbare i henhold til nærværende bestemmelser, eller et beløb, der skönnes at svare hertil, vil ved dom være at inddrage til fordel for landskassen.

15 Sager angående overtrædelse af nærværende lov samt de i medför af samme givne bestemmelser behandles som politisager.

16 Nærværende lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves bestemmelser nr.59 af 9. december 1941, nr. 51 af 19. december 1942, nr. 6 af 23. marts 1943, nr. 14 af 5. januar 1944, nr. 44 af 11. december 1944, nr. 45 af 11. dec. 1944, nr. 7 af 16. maj 1946, nr. 16 af 21. april 1947 § 1, nr. 4 af 2. februar 1948, lagtingslov nr. 3 af 31. december 1948 og lagtingslov nr. 42 af 13. april 1950.

24. apr. — Lögtingslóg nr. 25 um VALUTA OG PRÍSIR.

1 Eitt valuta- og prísansingarráð verður skipað við tí endamáli at umsita ta fremmandu valuta, sum landinum ognast ella verður latin til nýtslu og at eftiransa prísum og prísviðurskiftunum í landinum.

Við umsiting lóginnar verður dentur at leggja á so normal prísviðurskifti sum gjörligt fyri at nærkast aftur til vanligar tíðir.

2 Ráðið hevur 3 limir. Landsstýrið velur formannin og hinar 2 eftir tilmæli fíggjarnevndarinnar.

Eingin ráðslimur má luttaka í viðgerðini av einum máli, sum nemur vinnu, sum hann er luthavari í ella er bundin til.

Ráðslimirnir eru undir andsvari eftir lógini bundnir til tögnskyldu í starvi teirra eftir hesi lóg.

3 Ráðslimirnir fáa dagpening eftir reglum um lögtingsins millumtinganevndir. Tó kann formaður ráðsins fáa fasta samsýning í staðin fyri dagpening sambart landsstýrisins avgerð eftir tilmæli fíggjarnevndarinnar.

Ráðið kann í törvandi mun fáa hjálp frá tingsins tænastumonnum eftir landsstýrisins nærri avgerð.

Annars tekur ráðið sær törvandi starvsfólk eftir landsstýrisins góðkenning.

Landsstýrið ger ráðunum gjöllari starvsreglur.

Útreiðslurnar av virki ráðsins ganga úr landskassanum.

4 Ráðið skal eftiransa, at Föroya útlendis handil fer fram á tryggum grundarlagi og at landsins gjaldorka verður hildin í lagi.

Við veiting av fremmanda valuta eigur dentur at vera lagdur á, at tær vörur, sum inn flytast afturfyri, verða keyptar biliga og best gjörligt og helst beinleiðis frá framleiðara.

5 Í útrokning av vöruprísum — í heilsölu sum smásölu — verður veruliga innkeypsprísurin at leggja til grund. Hartil koma allar veruligar útreiðslur — fargjöld, tryggingar v. m. til vöran er komin inn á goymslu.

Tað er ikki loyvt sama handli at innrokna meira enn ein heilsölu- ella smásöluvinning.

Vörur, sum heilsölumaður flytir inn, má hann ikki selja öðrum heilsölumonnum, men bert smásöluhandlum beinleiðis.

6 Ráðið ger av í hvörjum einstakum föri, nær ein heilsölu- og smásöluvinningur kann sigast at vera vanligur.

Ráðið kann treyta prísmerking av vörum og til tess fyriseta gjöllari reglur.

Ráðið hevur heimild til í öllum förum, har konkurrensa ikki er nóg mikil at tryggja fría prísleggingog har samfelagsframi man gera tað neyðsýnt at fyriseta og almenngera hámarksprísir, hámarksvinningar, hámarksgjöld og meistaragjöld, og eisini at fyriseta prístreytir, sum ikki má farast uppum.

Áðrenn endalig avgerð verður tikin um fyriseting av hámarksprísi v. m. eftir hesi grein, eigur ráðið at tilsiga sum ráðgevandi:

a. Stjóra landshandilsins.
b. Umboðsmanni Föroya arbeiðarafelags.
c. Umboðsmanni Föroya heilsölumannafelags.
d. Umboðsmanni Föroya keypmannafelags og Havnar detailhandlarafelags.
e. Umboðsmanni fiskimannafelaganna.
f. Umboðsmanni Föroya búnaðarfelags.
g. Umboðsmanni Föroya meistara- og handverkarafelags.
h. Umboðsmanni Föroya arbeiðsgevarafelags.

Avgerðir ráðsins eftir hesi grein skulu förast í serstaka bók og undirskrivast av öllum ráðslimunum.

7 Tær avgerðir, sum ráðið tekur eftir § 6 kunnu innan 8 dagar frá avgerðardegnum skjótast inn til landsstýrið.

Heldur landsstýrið, at tær tiknu avgerðirnar skerja rættindi hansara órímuliga, kann landsstýrið seta avgerðir úr gildi og treyta ráðnum at gera avgerðirnar umaftur.

Kæra um avgerðir ráðsins er ikki tálmandi.

8 Órímiligir prísir og vinningar eru forbodnir.

Um prísvaldið skal tala at einum prísi, skal góðskumunur vörunar og týdning hennara í framleiðslu og brúki takast við og eisini kostnaðir.

9 Avtalur, samtyktir og reglur, sum kunnu hava órímuligar prísir við sær, eru forbodnar.

10 Har viðurskiftini gera tað neyðugt, kann ráðið fyriseta upp í 6 mánaðir í senn at meira má ikki takast fyri eina vöru, framleiðslu v. m., uttan loyvi ráðsins, enn tann prís, sum lógliga var galdandi á einum tilskilaðum degi.

Avgerðir eftir hesi grein skal förast inn í ta bókina, sum nevnd er í § 6 og kunngerast av ráðnum.

11 Sölur til útfluttnings koma ikki undir hesa lóg.

12 Ráðið hevur heimild til at krevja sær til handa — frá almennum valdi og privatum — allar tílíkar upplýsingar, sum tað finnur törvandi í virki tess, harundir eisini roknskapartilfar og at boðsenda monnum til munnligar tingingar. Ráðið hevur eisini atgongu til roknskapir og roknskaparbökur og at fremja tær kanningar á staðnum, sum viðurskiftini gera törvandi.

Haraftrat hevur ráðið heimild til at krevja sær til handa fullfíggjaða uppgerð yvir vörur á goymslu, so mikið sundurliðað sum gjörligt og gjört upp eftir kostprísi.

Lögreglan hevur skyldu til at vera ráðnum til handa í eftirkanningum, hvussu prísfyrisetingar vera hildnar. Ráðið skal eisini sjálvt lata tílíkar eftirkanningar fremja.

13 Finnur ráðið, at prísur er órímiligur, skal ráðið fáa hesi viðurskifti at halda uppat við tingingum ella við eini prístreyt.

Tílík prístreyt skal innihalda tíðarfreist og kann innihalda broyting í prísi ella avtöku av avtalum, samtyktum og reglum.

Yvirprísir, sum ikki kunnu inndragast eftir reglunum í gr. 11, kunnu krevjast endurgoldnar teim, sum ovmikið hava rindað ella ganga uppí vinningar í framtíðini.

14 Brot móti hesi lóg og teim av ráðnum eftir henni givnu treytum og avgerðum koma undir sekt, hefti ella fongsil upp í 2 ár.

Undir somu revsing kemur hann, sum gevur ráðnum ella öðrum almennum valdi rangar ella villleiðandi upplýsingar ella tegir fyri teim viðurskifti, sum kunnu vera av týdningi í viðgerðini av viðkomandi máli.

Sektir eftir hesi lóg fara í landskassan. Verður sekt nýtt, skal hon setast í mun til tað, sum forvunnið er ella ætlast forvunnið við lógarbrotinum, soleiðis at sektin vanliga verður mett til 10 ferðir forvinningin.

Úrtöka, sum fingin er í verki, sum kemur undir revsing eftir hesi lóg ella so mikið

sum hon kann ætlast til, verður við dómi at inndraga í landskassan.

15 Mál um brot uppá hesa lóg og tær reglur, sum givnar eru eftir henni, fara fram sum lögreglumál.

16 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin. Samstundis fara úr gildi bráðfengisreglur nr. 59 frá 9. december 1941, nr. 51 frá 19. december 1942, nr. 6 frá 23. marts 1943, nr. 14 frá 5. januar 1944, nr. 44 frá 11. december 1944, nr. 45. frá 11. december 1944, nr. 7 frá 16. mai 1946, nr. 16 frá 21. apríl 1947 § 1, nr. 4 frá 2. februar 1948, lögtingslóg nr. 3 frá 31. december 1948 og lögtingslóg nr. 42 frá 13. apríl 1950.

24. apr. — Ll. nr. 26 om tilföjelse til lov ang. brandvæsenet i Thorshavn på Færöerne af 28. jan. 1856. (Indföjet i 1856).

24. apr. — Ll. nr. 27 om ændring i midl. best. nr. 41 af 2. dec. 1940 om LEJEFORHOLD. (Indföjet i 1940).

24. apr. — Ll. nr. 28 om PRISTAL.

1 Valuta- og Priskontrolrådet, udvidet med 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem vælges af Föroya Arbeiðarafelag, 1 af Havnar Arbeiðsmannafelag, 1 medlem af Föroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag, Föroya Skipara- og Navigatörfelag og Föroya Motorpassarafelag, 1 medlem af Föroya Arbeiðsgevarafelag og de handlendes forening og 1 medlem af Föroya Búnaðarfelag, udarbejder og offentliggör et pristal pr. 1. juli 1952, og derefter pr. 1. i hvert kvartal et pristal på grundlag af priserne pr. 10. i den forudgående måned for de varemængder, der indgår i det til enhver tid autoriserede pristalsbudget.

2 Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves § 1 i kundgörelse nr. 40 af 11. december 1942 og § 2 i kundgörelse nr. 16 af 21. april 1947.

24. apr. — Ll. nr. 28 um PRISTAL.

1 Valuta- og Prísansingarráðið, víðkað við 5 limum, harav 1 verður valdur av Föroya Arbeiðarafelag, 1 av Havnar Arbeiðsmannafelag, 1 av Föroya Fiskimannafelag, Suðuroyar Fiskimannafelag, Föroya Skipara- og Navigatörfelag og Föroya Motorpassarafelag, 1 av Föroya Arbeiðsgevarafelag og handilsfelögunum og 1 av Föroya Búnaðarfelag, roknar út og kunnger per 1. juli 1952 og hareftir per 1. í hvörjum fjerðingári eitt prístal eftir prísunum pr. 10. í mánaðinum frammanundan á teim vörunögdum, sum til einahvörja tíð eru löggildar sum prístalsgrundarlag.

2 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin. Samstundis fara úr gildi § 1 í kunngerð nr. 40 frá 11. december 1942 og § 2 í kunngerð nr. 16 frá 21. apríl 1947.

2. mai — Ll. nr 31 om LANDSBIBLIOTEK m. v.

Landsbibliotek.

1 Landsbibliotekets formål er:

a) at samle al færösk litteratur og så meget som muligt af litteratur om Færöerne,
b) som centralbibliotek gennem faglitteratur, skönlitteratur og anden almendannende litteratur at virke for udbredelsen af kundskaber og oplysning i landet,
c) at få tilvejebragt en samling af videnskabelig litteratur.

2 Alle trykkerier i landet er forpligtet til at afgive til landsbiblioteket op til 8 frieksemplarer af alt, hvad der trykkes, stort og småt, ligeledes i optryk og særtryk

efter landsstyrets bestemmelse til enhver tid. Trykkerierne har pligt til at aflevere frieksemplarerne og tryksagerne efterhånden, og ved årets slutning aflevere en oversigt over alt trykkeriarbejde i det forløbne år.[1])

Vægring med hensyn til afleveringspligten kan straffes med böder, der tilfalder landskassen.

3 Landsbiblioteket forvalter frieksemplarerne. Det udförer bogbytning med udenlandske biblioteker og videnskabelige institutioner.

4 Landsbiblioteket sorterer under landsstyret. Dette förer tilsyn med biblioteket, dets bygninger og ejendele iövrigt.

5 Landsstyret ansætter landsbibliotekaren. Hans lön fastsættes ved landets lönningslov. Det övrige personale antages af landsstyret efter landsbibliotekarens indstilling. Landsbibliotekaren har den daglige ledelse af biblioteket (jfr. § 9).

6 Landsstyret affatter overslag over bibliotekets årlige indtægter og udgifter efter indstilling af bibliotekaren. Det indgår i landskassens budget, har samme regnskabsår, revision og decision.

7 Over landsbibliotekets virksomhed aflægger landsbibliotekaren for hvert regnskabsår beretning til landsstyret og Tórshavn byråd.

Andre biblioteker.

8 Landsstyret afgör, hvilke tilskud, der skal ydes biblioteker på Færöerne, og fastsætter de bestemmelser, som biblioteker, der oppebærer tilskud, skal være undergivet. Landsbibliotekaren förer på landsstyrets vegne tilsyn med de biblioteker, der får offentlige tilskud, og yder dem råd og vejledning.

9 I et regulativ fastsætter landsstyret de nærmere regler for landsbibliotekets ledelse og drift, dets samarbejde med andre biblioteker og andre nödvendige forhold.

Landsarkivet.

10 Landets officielle dokumenter skal opbevares i landsarkivet.

11 Landsarkivet sorterer under landsstyret. Dette förer tilsyn med arkivet og dets ejendele iövrigt.

12 Landsstyret ansætter landsarkivaren. Hans lön fastsættes ved landets finanslov. Det övrige personale antages af landsstyret efter landsarkivarens indstilling. Landsarkivaren har den daglige ledelse af arkivet (jfr. § 15).

13 Landsstyret affatter overslag over arkivets årlige indtægter og udgifter efter indstilling af arkivaren. Det indgår i landskassens budget, har samme regnskabsår, revision og decision.

14 Over landsarkivets virksomhed aflægger landsarkivaren for hvert regnskabsår beretning til landsstyret og Tórshavn byråd.

15 I et regulativ fastsætter landsstyret de nærmere regler for landsarkivets ledelse og drift og andre nödvendige forhold.

16 Denne lov træder i kraft straks, og samtidig bortfalder statutter for Færö Amts Bibliotek, stadfæstet 16. oktober 1923.

2. mai — Lögtingslóg nr. 31 um LANDSBÓKASAVN v. m.

Landsbókasavn.

1 Endamál landsbókasavnsins er:

a) at savna allar föroyskar bókmentir og so mikið sum gjörligt av bókmentum um Föroyar,

b) sum meginbókasavn við nyttiligum, fögrum og öðrum mennandi bókmentum at fremja útbreiðslu av kunnskapum og upplýsing í landinum,

c) at fáa til vega eitt savn av vitskapligum bókmentum.

2 Allar prentsmiðjur í landinum hava skyldu at lata landsbókasavninum fyri einki uppí 8 eintök av öllum, sum prentað verður, stórum og smáum, eisini endur-

[1]) Sbr. kunng. nr. 42, 16. juni 1952.

prentum og serprentum eftir landsstýrisins avgerð til einahvörja tíð. Prentsmiðjurnar skulu senda landsbókasavninum fríeintökini og prentlutirnar so hvört, og við árs enda senda yvirlit yvir alt prentiarbeiði í árinum.[1])

Undandráttur í avhendingarskyldu kann revsast við sektum, sum fara í landskassan.

3 Landsbókasavnið hevur fríeintökini í hondum. Tað skal rökja bókaskifti við útlendsk bókasövn og vitskapligar stovnar.

4 Landsbókasavnið liggur undir landsstýrinum. Hetta hevur eftirlit við tí, tess byggningum og ognum yvirhövur.

5 Landsstýrið setur bókavörðin. Hansara lön verður fyrisett í lönarlóg landsins. Landsstýrið setur annað starvsfólk savnsins eftir tilskiling landsbókavörðsins innanfyri fíggjarætlan savnsins. Landsbókavörðurin hevur dagligu leiðslu savnsins (smbr. § 9).

6 Landsstýrið ger ætlan yvir savnsins árligu inntökur og útreiðslur eftir tilmæli landsbókavörðsins. Hon gongur inn sum deild í fíggjarætlan landskassans, hevur sama roknskaparár, endurlit og góðkenning.

7 Landsbókavörðin sendir fyri hvört roknskaparár landsstýrinum og Tórshavnar býráð frágreiðing um virki bókasavnsins.

Onnur bókasövn.

8 Landsstýrið ger av, hvörjir studningar skulu veitast bókasövnum í Föroyum, og fyrisetur tær reglur, sum galda skulu fyri sövn, sum fáa studning. Landsbókavörðin hevur fyri landsstýrið eftirlit við bókasövnum, sum fáa almennan studning, og veitir teim ráð og vegleiðing.

9 Landsstýrið ger reglugerð um stýri og virki landsbókasavnsins, tess samvinnu við onnur bókasövn og um onnur törvandi viðurskifti.

Landsskjalasavn.

10 Landsins almennu skjöl verða at varðveita í landsskjalasavninum.

11 Landsskjalasavnið liggur undir landsstýrinum. Hetta hevur eftirlit við tí og tess ognum yvirhövur.

12 Landsstýrið setur landsskjalavörðin. Hansara lön verður fyrisett í fíggjarlóg landsins. Landsstýrið setur annað starvsfólk savnsins eftir tilskiling landsskjalavörðsins innanfyri fíggjarætlan savnsins. Landsskjalavörðin hevur dagligu leiðslu savnsins (smbr. § 15).

13Landsstýrið ger ætlan yvir savnsins árligu inntökur og útreiðslur eftir tilmæli landsskjalavörðsins. Hon gongur inn sum deild í fíggjarætlan landskassans, hevur sama roknskaparár, endurlit og góðkenning.

14 Landsskjalavörðin sendir fyri hvört roknskaparár landsstýrinum og Tórshavnar býráði frágeiðing um virki skjalasavnsins.

15 Landsstýrið ger reglugerð um stýri og virki landsskjalasavnsins og um onnur törvandi viðurkifti.

16 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin, og samstundis fara statutter for Færö Amts Bibliotek, staðfestar 16. oktober 1923, úr gildi.

2. maj — Ll. nr. 32 om FORTIDSMINDESAMLING.

1 I fortsættelse af museet, som Föroya Forngripafelag har oprettet og i 1946 overdraget Færöernes Lagting, vil samlingen herefter blive opretholdt som kulturel institution for landskassens regning under navnet »Föroya fornminnissavn«.

Institutionen er etableret i Tórshavn, og dens arbejdsområde er alle öerne.

2[1]) Institutionens virkefelt er:

[1]) Sbr. kunng. nr. 42, 16. juni 1952.
[2]) Sbr. ll. nr. 19, 16. sept. 1948.

1) at registrere, undersöge og føre tilsyn med jordfaste fortidslevninger som angivet i lagtingslov om fredning af fortidsminder og bygninger,
2) at forberede og forestå udgravning af tomter, gamle pladser og historiske steder,
3) at indsamle, registrere og fremvise oldsager og ting fra nyere tid, der belyser Færingers levesæt, arbejdsforhold og kultur til forskellige tider, eller som har tilknytning til historiske begivenheder,
4) at forestå nedskrivning af stednavne og mundtligt overleveret tradition og holde dette materiale forberedt til videnskabelig forskning.

3 Til at forstå det i § 2 nævnte arbejde ansætter landsstyret en antikvar, der i sin daglige virksomhed er direkte underordnet landsstyret. Hans løn fastsættes på finansloven.

Andre funktionærer ansætter landsstyret efter forslag fra antikvaren.

§§ 4—5 ophævet ved ll. nr. 54 af 27. nov. 1952.

6 For det daglige arbejde udsteder landsstyret et regulativ.

2. mai — Løgtingslóg nr. 32 um FORNMINNI.

1 Í framhaldi av forngripasavninum sum Føroya Forngripafelag hevur sett á stovn og í 1946 hevur givið Føroya Løgtingi, verður gripasavnið at uppihalda sum mentunarstovnur fyri landskassans rokning undir navninum »Føroya fornminnissavn.«

Setur stovnsins er í Tórshavn, og starvsøki hansara eru allar Føroyar.

2[1]) Virkisevni stovnsins er:

1) at skráseta, kanna og hava eftirlit við jarðføstum fornminnum, sum lýst er í løgtingslóg um friðan av føstum fornminnum og byggningum.
2) at fyrireika og standa fyri útgrevstri av toftum, fornum búplássum og søguligum lendum,
3) at savna, skráseta og framsýna fornlutir og lutir frá nýggjari tíð, sum lýsa livihátt, starvslíkindi og mentan Føroyinga til ymsar tíðir ella eru knýttar til søguligar hendingar.
4) at hava í hondum savnan av staðarnøvnum og munnliga goymdum søguminnum og hava hetta tilfar greitt til vitskapliga granskan.

3 Til at standa fyri tí í § 2 nevnda starvi setur landsstýrið ein antikvar, sum í sínum dagliga starvi stendur beinleiðis undir landsstýrinum. Løn hansara verður fyrisett á fíggjarlógini.

Annað starvsfólk setur landsstýrið eftir uppskoti frá stjóranum.

§§ 4—5 avtiknar við ll. nr. 54, 27. nov. 1952.

6 Fyri dagliga starvinum á fornminnissavninum skipar landsstýrið við reglugerð.

6. mai — Kunng. um upphald tuberklasjúklinga á tuberklasjúkrahúsum í Danmark.

Eftir gr. 4, 3. petti í lóg nr. 65 frá 7. marts 1952 um ríkisstudning til viðgerð av tuberklasjúkum v. m. er eykagjaldið fyri sjúklingar, sum innlagdir verða á eitt statsgóðkent tuberklasjúkrahús ella sanatorium, sum ríkið verður av einari amts- ella keypstaðar kommunu í hinum partinum av ríkinum, frá 1. apríl 1952 sett upp frá kr. 3.— til kr. 10,50 um dagin.

Hetta eykagjaldið, sum rindast skal fyri allar sjúklingar, sum ikki hava fastan bústað í viðkomandi amts- ella keypstaðar kommunu, ber tann amts- ella keypstaðarkommuna, har sjúklingurin hevur fastan bústað, tá hann verð lagdur inn, og fyri føroyingar landskassin.

Tað er tó ein treyt fyri skyldu amts- ella keypstaðar kommunu og — landskassans — fyri føroying, at rinda nevnda gjald, at amts- ella býráðið ella landsstýrið hevur góðkent, at viðgerðin fer fram á tílíkum sjúkrahúsi ella sanatorium.

---

[1]) Sbr. ll. nr. 19, 16. sept. 1948.

Vísandi til frammanfyri standandi og til, at föroyskir sjúklingar einki eykagjald rinda á tuberklasjúkrahúsum og sanatorium, sum Nationalforeningen til Tuberkulosens bekæmpelse eigur við tað at tílíkir sjúklingar liggja fyri einki gjald burtursæð frá kr. 1,50 um dagin sum sjúkrakassin ber, verður hervið gjört almannakunnugt, at landsstýrið bert í hendinga förum vil góðkenna, at föroyskir sjúklingar verða lagdir inn á onnur tuberklasjúkrahús og sanatoriir í hinum partinum av ríkinum, enn tey sum hoyra Nationalforeningen til.

12. mai — Ll. nr. 34 om ændring i kundg. nr. 36 af 24. nov. 1942 om fiskeri inde paa söterritoriet. (Indföjet i 1942).

7 .juni — Lov nr. 223 om PAS til danske statsborgere m. v.

1 For pas, der udstedes af politiet erlægges et gebyr af 5 kr., der tilfalder statskassen. Pas kan dog udstedes uden gebyr, forsåvidt den pågældende er uformuende og det af hensyn til udövelsen af hans erhverv eller af andre særlige grunde efter politiets skön er nödvendigt, at han er i besiddelse af pas.

8 Denne lov gælder også for Grönland, dog forsåvidt angår §§ 5—7 med de begrænsninger og ændringer, der följer af de særlige for Grönland gældende love. Loven træder i kraft den 1. januar 1953. Samtidig ophæves § 56 i sportelreglementet for Færöerne af 30. marts 1836 og plakat af 15. maj 1839 indeholdende nærmere bestemmelser om forbud mod udstedelse af rejsepas.

7. juni — Lov nr. 225 om ændring i og tilföjelse til BORGERLIG STRAFFELOV af 15. april 1930, jfr. lovbek. nr. 215 af 24. juni 1939. 116. (Indföjet i loven af 1930).

7. juni — Lov om TILLÆGSBEVILLING for finansåret 1951/52.

Tekstanmærkning til § 13.[1])

Efter at landbolovgivningen på Færöerne m. m. i henhold til § 2 og § 13 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færöernes hjemmestyre er overgået til færösk særanliggende, bortset fra spörgsmålet vedrörende den færöske jordfond og statens fæstegods på Færöerne, bemyndiges landbrugsministeren til uanset bestemmelserne i lov for Færöerne nr. 174 af 24. maj 1937 om jordbrugets fremme at delegere sine beföjelser i henhold til sidstnævnte lov til de færöske myndigheder, således at også den færöske jordfond og statens fæstegods på Færöerne for fremtiden bliver færösk særanliggende

Landbrugsministeren bemyndiges til uanset manglende lovhjemmel ved udförsel af rugmel til Færöerne at yde et statstilskud svarende til det i lov nr. 351 af 8. juli 1943 og senere love, jfr. lov nr. 216 af 16. maj 1951 og lov nr. 230 af 25. maj 1951 om statstilskud til forbrugerpriserne på rugmel og mælk, omhandlede tilskud til nedbringelse af rugbrödsprisen.

Tekstanmærkning til § 14 A.[1])

Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til for finansåret 1951/52 at forhöje det i § 2 i lov for Færöerne nr. 76 af 15. marts 1939 om sygehuse fastsatte statstilskud til driften af de færöske sygehuse til 9 kr. pr. sygedag.

Tekstanmærkning til § 15.

Den fonden for forulykkedes efterladte i henhold til lov for Færöerne nr. 62 af 1. april 1908 § 7, jfr. kgl. konfirmation af 18. april 1832 § 2 tillagte erstatning af statskassen på 216 kr. årlig afvikles ved, at der af statskassen ydes fonden et beløb en

[1]) Tilsvarende anmærkninger på tillægsbevillingslov af 5. juni 1953.

gang for alle, stort 5400 kr., således at afviklingen får virkning fra 1 .april 1952 at regne.

7. juni — SØMANDSLOV nr. 229.

11 ... Söfartsböger, mönstringsböger, afregningsböger, særlige hæfter som nævnt og skibsbemandingslister udfærdiges af mönstringsbestyrerne, på Færöerne af landfogeden og sysselmændene. —

43 En sömand kan fordre skibsförerens afregning prövet af dansk mönstringsbestyrer. På Færöerne kan afregningen fordres prövet af landfogeden eller en sysselmand. —

69 Et som disciplinbod afkortet hyrebelöb skal ved sömandens afmönstring sammen med en af skibföreren bekræftet udskrift af, hvad der er tilført skibsdagbogen eller en særlig forhörsbog angående sagen, overgives til dansk mönstringsbestyrer eller dansk konsul eller, på Færöerne, til landfogeden eller en sysselmand og uden ophold indsendes til handelsministeriet. —

88 Kongen kan bestemme, i hvilket omfang denne lov skal finde anvendelse på skibe hjemmehörende på Færöerne. —

89 Adgang til opsigelse af en skibsförers eller en dansk sömands tjenesteforhold til ophör i dansk havn medförer kun, hvis han har hjemsted på Færöerne, ret til at opsige forholdet til ophör i færösk havn, og kun, hvis han har hjemsted i Grönland, ret til at opsige det til ophör i grönlandsk havn.

En skibsförers eller dansk sömands ret til fri hjemrejse med underhold efter længere tjenestetid påvirkes ikke af, om han i löbet af det sidste år har haft adgang til at fratræde i færösk eller grönlandsk havn, medmindre han har hjemsted henholdsvis på Færöerne eller i Grönland.

14. juni — Kunng. nr. 36 um SKIPA- OG VØRUGJØLD FYRI BRÚNNA Í OYNDAFIRÐI.

Föroya landsstýri hevur góðkent skipa- og vörugjöld fyri brúnna í Oyndafirði at galda frá 14. juni 1952 til 31. mars 1953.[1])

Greiniligari upplýsningar um gjöldini fáast hjá kommunustýrinum.

16. juni — Kunng. nr. 42 um AVHENDING AV SKYLDUEINTØKUM v. m.

Eftir § 2 í lögtingslóg nr. 31 frá 2. mai 1952 um landsbókasavn v. m. fyriskipar landsstýrið fylgjandi:

1 Allar prentsmiðjur, sum eru ella koma í Föroyum skulu lata 4 eintök av öllum, sum prentað verður:

1 eintak til Föroya landsbókasavn,

1 eintak til Det kgl. Bibliotek, Köbenhavn,

1 eintak til Universitetsbiblioteket, Köbenhavn.

1 eintak til Statsbiblioteket i Aarhus.

Avhendingin til Det kgl. Bibliotek, Universitetsbiblioteket og Statsbiblioteket i Aarhus fer fram eftir lóg nr. 160 frá 1. juli 1927. (Smbr. kgl. fyriskipan nr. 206 frá 15. juli 1927).

2 Föroya landsbókasavni verður latið umframt ta vanligu avhendingina eftir § 1 öll ser- og smáprent so sum lýsingarblöð, álmanakkar, ferðaætlanir, sangir, sálmar til gravarferðir, brúðavígslur o. l. songskráir og alt tað, sum hevur söguligt, staðarligt ella persónligt virði meðan onnur prent, sum ikki kunna sigast at hava tílíkt virði so sum oyðublöð o. l. ikki verða tikin við.

3 Föroya landsbókasavn hevur rætt til eftir avgerð landsstýrisins umframt fyrrnevndu skyldueintök at krevja upp í 4 eintök av öllum prentlutum, sum kunnu sigast at vera höskandi til bókabýtis, so hvört sum hesir verða útgivnir.

---

[1]) Sbr. kunng. nr. 7, 28. mars 1953.

Forlagið ella forleggjarin er í hesum föri skyldugt at lata eintökini ókeypis og prentsmiðjan innistendur fyri at avhendingin verður framd eftir reglunum.

Eftir somu heimild skal forlag ella forleggjari í Föroyum lata inn fríeintök av teim prentlutum ókeypis, sum hann ella tað hevur latið prentað í Danmark ella í útlondum og sum, um teir vóru prentaðir í Föroyum, vildu komið undir regluna í § 2 og 3.

4 Allar prentsmiðjur í Föroyum skulu í januar mánað senda Föroya landsbókasavni teir prentlutir, sum tær hava skyldu at lata, sum so gevur váttan fyri móttökuna. Saman við avhendingini skal listi fylgja yvir allar prentlutirnar.

Föroya landsbókasavn sendir síðani skyldueintökini til tey undir § 1 nevndu bókasövn.

30. juni — Bek. nr. 263 om OPKRÆVNING AF VISSE TONNAGEAFGIFTER af af skibe.

5 Bestemmelserne i § 1, stk. 2 om afgifter i medför af lov om sömandsuddannelse gælder indtil videre ikke for Færöerne.

3. juli — U. M. Skr. om TILSKUD TIL FRISKOLER.

Med henvisning til tidligere brevveksling senest direktionens skrivelse af 12. november 1951 vedrörende tilskud til de færöske friskoler skal man efter stedfunden brevveksling med folketingets finansudvalg herved meddele, at der fra og med kalenderåret 1950 vil kunne ydes et tilskud til de nævnte skoler svarende til det i friskoleloven af 12. juli 1946 fastsatte grundtilskud (900 kr. pr. skole), lærerlönningstilskud (½ af skolens lærerlönningsudgift) og bygningstilskud (400 kr. pr. klasseværelse, 500 kr. pr. faglokale og 1.200 kr. pr. gymnastiksal).

19. aug. — Ll. nr. 41 om ændr. i ll. nr. 20 af 27. jan. 1950 om SILDEVRAGNING. (Indföjet i 1950).

29. aug. — Bek. nr. 43 om LØNTILLÆG TIL LANDETS TJENESTEMÆND o. a.

Med hjemmel i § 13, 1. stk., i lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 bestemmes herved följende:

1 Det midlertidige löntillæg og det særlige tillæg, der i medför af §§ 1og 2 i lov nr. 184 af 20. maj 1952 ydes statstjenestemænd fra tiden fra 1. april 1952 til 31. marts 1954, ydes landets tjenestemænd for de samme tidsrum og med de samme beløb.

2 Fra 1. april 1952 er antallet af reguleringsportioner til landets tjenestemænd 37½.[1])

3 De her anförte tillæg er også gældende for de funktionærer og kontormedhjælpere i landets tjeneste der er lönnet efter regulativ eller efter samme principper som tjenestemænd.

I tvivlstilfælde træffer landsstyret afgörelse om, hvem der har ret til tillæggene.

4 Fra 1. april 1952 ophæves kundgörelse nr. 62 af 22. september 1950 om midlertidigt löntillæg til landets tjenestemænd o. a.

29. aug. — Kunng. 43 um LØNARVIÐBÓT TIL TÆNASTUMENN LANDSINS o. a.

Við heimild í § 13, 1. stk., í lögtingslóg nr. 16, 28. mars 1949, verður hervið fylgjandi fyriskipað:

1 Tann fyribils lönarviðbótin og serliga viðbótin, sum sambart §§ 1 og 2 í lóg nr. 184, 20. mai 1952, verður veitt statstænastumonnum fyri tíðina frá 1. apríl 1952 til 31. marts 1954, verður fyri sama tíðarskeið og við somu upphæddum veitt tænastumonnum landsins.

2 Frá 1. apríl 1952 verður talið av dýrtíðarviðbótum tænastumanna landsins 37½.[1])

[1]) Jfr. Bek. nr. 2 af 13. marts 1953 og nr. 22 af 16. sept. 1953 nedsat til 36 portioner.

3 Tær her tilskilaðu viðbötur eru eisini galdandi fyri tað starvsfólkið í tænastu landsins, ið lönt er eftir reglugerð ella eftir somu sjónarmiðum sum fyri tænastumenn.

Í ivamálum ger landsstýrið av, um hvörji eiga rætt til viðböturnar.

4 Frá 1. apríl 1952 fer úr gildi kunngerð nr. 62, 22. september 1950, um fyribils lönarviðbót til tænastumenn landsins o. a.

4. sept. — Bek. nr. 315 om SALG AF FÆRØSKE KUL.

I medfør af lov om erhvervsökonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgörelse nr. 153 af 28. marts 1951 og lov nr. 105 af 31. marts 1952, fastsættes herved følgende:

Uanset bestemmelserne i § 4 i bekendtgörelse nr. 317 af 7. juli 1951 om handel med kul og koks m. v. kan udlevering af kul af færösk oprindelse finde sted uden afskrivning på köbekort til indköb af kul. Det er dog en forudsætning herfor, at importörer og forhandlere holder deres beholdninger af færöske kul adskilt fra beholdninger af udenlandske kul.

Importörer og forhandlere skal ved salg eller udlevering af færöske kul, hvad enten dette sker til videre forhandlig eller til forbrugere, overfor modtageren skriftlig tilkendegive at kullene er af færösk oprindelse.

5. sept. — K. M. skr. om PRÆSTERNES BEFORDRINGSGODTGØRELSE.

Ministeriet har d. d. tilskrevet stiftsövrigheden over Köbenhavns Stift således:

»Efter at ministeriet i skrivelse af 21. juli 1952 bl. a. havde pålagt provst for Færöerne provsti Joensen at tilkendegive præsterne på Færöerne, at der fremtidig ved fremsendelse af begæring om refusion af befordringsudgifter må præsteres dokumentation for udgifternes afholdelse, har man med stiftsövrighedens skrivelse af 26. august 1952 fra provst Joensen modtaget henstilling om, at der kun i visse tilfælde forlanges dokumentation for de pågældende udgifters afholdelse, idet provsten herved har anført, at præstene som regel befordres med de almindelige ruteforbindelser på öerne, og at der her kun sjældent benyttes biletter.

Således foranlediget, skal man meddele til efterretning og videre bekendtgörelse, at ministeriet, efter de af provsten givne oplysninger ikke vil fastholde, at der som betingelse for refusion af befordringsudgifter til færöske præster, der betjener et andet embede samtidig med deres eget, kræves dokumentation i alle tilfælde idet man i overensstemmelse med provstens derom fremsatte forslag efter omstændighederne kan godkende, at der alene kræves dokumentation i tilfælde, hvor præsten lejer særskilt befordring, men derimod ikke, såfremt den vikarierende præst benytter eksisterende ruter med faste priser. I sidstnævnte tilfælde kan præsten nöjes med specificeret opgörelse, hvoraf det kan ses, hvorledes det samlede beløb for de enkelte rejser fremkommer.«

19. sept. — Kunng. nr. 44 um broyting í kunng. nr. 55, 23. aug. 1950 um merking, flokking og VRAKING AV SILD. (Innsett í 1950).

1. okt. — Bek. nr. 45 om ændring i »Vedtægt for byen Thorshavns kommunale Styrelse« af 9. dec 1924. (Indföjet i 1924).

2. okt. — An. nr. 337, hvorved lov nr. 152 af 1.april 1949 om CIVILFORSVARET sættes i kraft på Færöerne.

I henhold til den regering ved § 45 i lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret givne bemyndigelse sættes herved nævnte lov i kraft på Færöerne i følgende skikkelse:

Kapitel I. Centralledelsen.

1 Det er civilforsvarets opgave at træffe foranstaltninger til at forebygge og afböde följger af krigshandlinger i det omfang, disse foranstaltninger ikke henhörer under de militære værn.

2 De i § 1 omhandlede opgaver varetages under indenrigs- og boligministeriet, der udöver sine beföjelser gennem chefen for civilforsvarsstyrelsen. Efter indenrigs- og boligministerens bestemmelse varetages civilforsvarets sanitetstjeneste helt eller delvis af sundhedsstyrelsen.

Det påhviler chefen for civilforsvarsstyrelsen at organisere og opretholde de statslige civilforsvarsforanstaltninger, herunder de offentlige beskyttelsesrum, samt i det hele at forestå landets civilforsvar efter nærmere af indenrigs- og boligministeren givne retningslinier.

De kommunale civilforsvarsforanstaltninger organiseres og opretholdes af de i § 10 omhandlede civilforsvarskommissioner i overensstemmelse med de af indenrigs- og boligministeren fastsatte retningslinier.

3 Indenrigs- og boligministeren, landfogden eller civilforsvarskommissionen er bemyndiget til såvel hos offentlige myndigheder som hos private personer og virksomheder at kræve oplysninger om, hvilke civilforsvarsforanstaltninger der er truffet eller agtes udfört, samt iövrigt sådanne oplysninger, som skönnes nödvendige til lösning af spörgsmål, der står i forbindelse med civilforsvaret.

4 Forsåvidt udförelsen af de i denne lov omhandlede foranstaltninger m. v. berörer en anden ministers eller landsstyrets sagområde, træffes de nærmere bestemmelser efter forhandling med disse myndigheder.

Indenrigs- og boligministeren kan med en anden minister eller landsstyret træffe aftale om at visse foranstaltninger træffes af disse myndigheder.

5 Til bistand ved gennemförelsen af denne lov nedsætter indenrigs- og boligministeren med chefen for civilforsvarsstyrelsen som formand et civilforsvarsråd bestående af sagkyndige fra politi, brandvæsen og sundhedsvæsen, sagkyndige i tekniske spörgsmål samt repræsentanter for indenrigs- og boligministeriet, kommunerne, de militære værn og sådanne frivillige organisationer, som indenrigs- og boligministeren har truffet aftale med, samt i fornödent omfang for de i § 4 omhandlede ministerier. Til behandling af spörgsmål vedrörende civilforsvarsforanstaltninger på Færöerne tiltrædes civilforsvarsrådet af en repræsentant udpeget af det færöske landsstyre.

De nærmere regler for rådets virksomhed fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Kapitel II. Det lokale civilforsvar.

6 Landfogden på Færöerne (politimesteren) er civilforsvarschef.

7 Det påhviler civilforsvarschefen efter nærmere af indenrigs- og boligministeren efter samråd med landsstyret givne retningslinier at varetage följgende opgaver:

1) evakuering,
2) varsling af civilbefolkningen,
3) tilsyn med bedriftværn (§19) udenfor civilforsvarsområderne,
4) tilsyn med frivilligordninger udenfor civilforsvarsområderne,
5) udrömning af befolkningen i tilfælde af bombeskader o. l.,
6) afspærring,
7) bevogtning,
8) den til disse opgavers lösning fornödne meldingstjeneste, samt
9) andre opgaver efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse efter samråd med landsstyret.

De i stk. 1 nr. 3 og 4 omhandlede bedriftværn og frivilligordninger står i katastrofetilfælde under civilforsvarschefens ledelse.

8 Det påhviler enhver kommune at medvirke ved tilrettelæggelsen af en evakue-

rings- og indkvarteringsordning i overensstemmelse med de herom gældende regler.

9 Enhver köbstad udgör et civilforsvarsområde.

Andre bymæssigt bebyggede områder kan af landsstyret udpeges til civilforsvarsområder.

Såfremt det på grund af det bebyggede områdes udstrækning skönnes hensigtsmæssigt, kan landsstyret bestemme, at et civilforsvarsområde skal omfatte flere kommuner eller dele deraf.

10 I hvert civilforsvarsområde nedsætter kommunalbestyrelsen en civilforsvarskommission bestående af följende medlemmer:

Byrådsformanden (forstanderskabsformanden), formand,
civilforsvarschefen, udenfor Thorshavn vedkommende sysselmand eller sognefogden i Våg på landfogdens vegne,
den daglige leder af hjælpetjenesten m. v. (§ 12, stk. 2),
2 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen,
indtil 2 medlemmer udpeget af sådanne frivillige organisationer, med hvilke landsstyret måtte have truffet aftale, jfr. § 26.

Såfremt civilforsvarsområdet omfatter flere kommuner eller dele deraf, nedsættes kommissionen af kommunalbestyrelsen i den efter folketal störste kommune i området, men der udpeges da yderligere en repræsentant til kommissionen af kommunalbestyrelsen i den anden kommune, eller, hvis der i området indgår mere end 2 kommuner eller dele deraf, af de andre kommuner i forening.

Omfatter civilforsvarsområdet udelukkende landkommuner, udpeger kommunerne i forening den af forstanderskabsformændene, der skal være formand, samt udpeger endvidere et medlem for hver af de kommuner, hvoraf civilforsvarsområdet består. I tilfælde af at kommunerne ikke kan blive enige om at udpege formanden, udpeges denne af landsstyret.

11 Det påhviler civilforsvarskommissionen efter nærmere af indenrigs- og boligministeren efter samråd med landsstyret givne retningslinier at varetage följende opgaver:

1) Organisering af hjælpetjenesten. Det påhviler herunder kommissionen i fredstid bl. a. at organisere og opretholde enkelte eller flere af följende tjenestegrene: en brandtjeneste, en teknisk tjeneste og rydningstjeneste, en sanitetstjeneste, èn gas- og fosfortjeneste, en socialtjeneste og en beskyttelse af kommunale livsvigtige virksomheder, alt i et sådant omfang, at disse tjenestegrene med hjælp af frivillige er i stand til inden for området dels at afböde följerne af krigshandlinger af begrænset omfang, dels at yde öjeblikkelig indsats ved mere omfattende krigsskader,
2) tilsyn med bedriftværnene,
3) tilsyn med den frivillige egenbeskyttelse (karréværn, villaværn o. l.),
4) den til disse opgavers lösning fornödne meldingstjeneste,
5) de offentlige beskyttelsesrum, jfr. § 13, stk. 1,
6) reservevandforsyningstjenesten samt
7) andre opgaver efter landsstyrets nærmere bestemmelse.

12 Hjælpetjenesten, bedriftsværnene og den frivillige egenbeskyttelse, jfr. § 11, nr. 1—3, ledes i katastrofetilfælde af civilforsvarskommissionens formand.

Civilforsvarskommissionens formand udpeger en i kommunens tjeneste ansat person — eller, med landsstyrets samtykke, en anden dertil egnet person — til at varetage den daglige ledelse af de i § 11 omhandlede opgaver.

13 Samtlige udgifter ved de i § 7 omhandlede foranstaltninger samt ved de offentlige beskyttelsesrum, jfr. § 11, nr. 5, afholdes af staten, der ligeledes bærer samtlige udgifter ved etablering og anskaffelser til sanitetstjenesten, gas- og fosfortjenesten og reservevandforsyningstjenesten, jfr. § 11, nr. 1 og 6, samt udgifterne ved den i § 11, nr. 4, omhandlede meldingstjeneste.

Indenrigs- og boligministeren bestemmer med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg, i hvilket omfang staten deltager i udgifterne ved de andre i § 11 omhandlede foranstaltninger. Udgifterne ved disse påhviler iövrigt vedkommende kommuner.

14 Det påhviler samtlige sygehuse at forberede og gennemföre sådanne foranstaltninger, at de er i stand til under krigsforhold efter foretagelse af de fornödne sikringsforanstaltninger at modtage og behandle syge og tilskadekomne samt til at yde gensidig bistand og til at deltage i driften af hjælpesygehuse. De nærmere regler herfor fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Udgifter til foranstaltninger, der efter pålæg af sundhedsstyrelsen eller chefen for civilforsvarsstyrelsen træffes udelukkende til opfyldelse af bestemmelserne i stk. 1, afholdes af staten efter nærmere af indenrigs- og boligministeren med tilslutning af begge rigsdagens finansudvalg givne regler.

15 Det påhviler civilforsvarschefen, civilforsvarskommissionerne, samtlige kommuner og sygehuse i nærmere af chefen for civilforsvarsstyrelsen fastsat omfang at foranstalte övelser med civilforsvaret.

Indenrigs- og boligministeren bestemmer med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg, i hvilket omfang staten deltager i udgifter ved de i stk. 1 omhandlede övelser.

16 Staten afholder samtlige udgifter til aflönning af personale under civilforsvaret — herunder den kommunale hjælpetjeneste —, bortset fra kommunalt ansat personale, hvis funktioner i civilforsvaret helt eller delvis falder inden for deres normale tjenesteområde.

Indenrigs- og boligministeren træffer med tilslutning af rigsdagens finansudvalg beslutning om, hvorvidt aflönning skal ske og efter hvilke nærmere regler.

Kapitel III. Almindelige bestemmelser.

17 Enhver på Færöerne bosat person er fra og med det kalenderår, i hvilket han fylder 16 år, til og med det kalenderår, i hvilket han fylder 65 år, pligtig at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret (civilforsvarspligt). De nærmere regler herfor fastsættes ved kgl. anordning. Civilforsvarspligten kan ikke göres effektiv, forinden der foreligger beslutning herom af Færöernes hjemmestyre.

18 Personer, der som tjenestemænd eller på anden måde er beskæftiget i statens, landsstyrets eller kommunens tjeneste eller i koncessionerede virksomheder, er pligtige at udföre de opgaver, som måtte blive dem pålagt til gennemförelse af civilforsvarsforanstaltninger.

19 Det påhviler enhver offentlig og privat virksomhed, der indenfor et samlet område beskæftiger mindst 75 personer, efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte regler at træffe foranstaltninger til virksomhedens beskyttelse under krigsforhold (bedriftværn). Den herved tilvejebragte hjælpetjeneste m. v. skal være således beskaffen, at virksomheden ved egne hjælpemidler umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader.

Landsstyret kan helt eller delvis fritage de nævnte virksomheder for at gennemföre de omhandlede foranstaltninger, ligesom landsstyret, hvor det på grund af forholdene skönnes påkrævet, kan bestemme, at bedriftværnsforanstaltninger skal gennemföres også i andre virksomheder end de i stk. 1 omhandlede.

20 Landsstyret bemyndiges til at bestemme, at der i områder med tættere bebyggelse indenfor civilforsvarsområderne skal træffes foranstaltninger til egenbeskyttelse under krigsforhold (karréværn). Indenfor disse områder, hvis grænser fastsættes af landsstyret, påhviler det vedkommende bygningers ejere efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte regler at tilrettelægge en hjælpetjeneste, således at beboerne selv umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader.

Landsstyret kan pålægge ejerne at anskaffe håndkraftsprøjter og andet nödvendigt materiel og kan om fornödent lade dette anskaffe for ejernes regning. Hvor et karréværn omfatter flere ejendomme, fordeler civilforsvarskommissionen udgif-

terne mellem de pågældende ejere. Beløbene kan inddrives ved udpantning. Med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg kan indenrigs- og boligministeren dog bestemme, at staten helt eller delvis afholder udgifterne ved anskaffelse af håndkraftspröjter og lignende materiel.

21 Borgerne er pligtige mod fuld erstatning at stille deres ejendom til rådighed for civilforsvaret.

Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for den i stk. 1 omhandlede overdragelse.

Erstatningen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af en vurderingskommission, bestående af 3 medlemmer, nemlig sorenskriveren (dommeren) på Færöerne eller en af ham beskikket person, der opfylder betingelserne efter retsplejeloven for at beskikkes til dommer, som formand, et af indenrigs- og boligministeren udnævnt medlem samt et af vedkommende kommunalbestyrelse udnævnt medlem. Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for vurderingskommissionernes virksomhed og omkostningerne herved.

Vurderingskommissionens afgörelse kan af hver af parterne inden 6 uger indbringes for det i stk. 5 omhandlede vurderingsnævn.

Vurderingsnævnet består af en af kongen udnævnt formand, der skal opfylde de i retsplejeloven foreskrevne betingelser for at beskikkes til landsdommer, og 4 af indenrigs- og boligministeren udpegede medlemmer. Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for nævnets virksomhed og omkostningerne herved. Nævnets afgörelse er endelig.

Bestemmelserne i stk. 1—3 kan om fornödent anvendes også med hensyn til rekvisition af befordringsmidler.

22 Personel og materiel fra et civilforsvarsområdes hjælpetjeneste, jfr. § 11, nr. 1, kan, når forholdene gör det påkrævet, efter nærmere af landsstyret fastsatte regler kræves stillet til rådighed udenfor hjemstedskommunen.

De herved forvoldte direkte udgifter afholdes af den myndighed, for hvilken det pågældende materiel og personel stilles til rådighed, dog at der i særlige tilfælde efter indenrigs- og boligministerens bestemmelse vil kunne ydes tilskud fra statskassen til disse udgifter. Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærernere regler for betalingen af de herombandlede ydelser.

23 Borgerne er pligtige at rette sig efter de påbud, som vedkommende myndigheder måtte udstede med henblik på civilforsvaret, herunder vedrörende dettes övelser.

Det påhviler i katastrofetilfælde enhver på forlangende af civilforsvaret at yde den hjælp til afværgelse og afhjælpning af skader, som han måtte være i stand til.

Borgerne er ved ordre om evakuering pligtige til indenfor de givne frister at forlade hjemstedet og begive sig ad den anviste vej til de udpegede indkvarteringsområder. Borgerne er pligtige at stille deres boliger eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og om fornödent at yde dem bespisning. Indenrigs- og boligministeren fastsætter, hvilken godtgörelse der skal ydes herfor.

24 Ved ordre til mörklægning er borgerne pligtige ufortövet at gennemföre denne i det af myndighederne angivne omfang.

Det påhviler borgerne på egen bekostning at anskaffe og anbringe fornödent mörklægningsmateriel.

Ansvaret for gennemförelsen af mörklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over den pågældende lyskilde.

25 Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at påbyde kontrol med i kongeriget Danmark fremstillede eller fra udlandet indförte genstande eller midler bestemt til anvendelse i civilforsvarsöjemed samt til at foreskrive nærmere regler for og om fornödent udstede forbud mod handel og reklamering med sådanne midler.

26 Landsstyret kan med organisationer og private personer træffe aftale om, at der overdrages dem opgaver, som står i forbindelse med nærværende lovs formål.

Foreninger og organisationer, hvis virksomhed vedrörer lösningen af de i denne

lov omhandlede opgaver, står i det omfang, i hvilket dette er tilfældet, under tilsyn af landsstyret og skal efterkomme de bestemmelser, der i så henseende måtte blive truffet.

27 Uberettiget benyttelse af civilforsvarets signaler eller benyttelse af signaler, der har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted, straffes med böde eller hæfte. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Sagerne behandles som politisager.

28 Overtrædelse af nærværende lov iövrigt samt overtrædelse af forbud eller undladelse af at efterkomme påbud, udstedt i medför af loven, straffes med böde eller hæfte, forsåvidt forholdet ikke efter sin beskaffenhed medförer höjere straf efter den övrige lovgivning.

Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Sagerne behandles som politisager.

29 Samtidig hermed ophæves lov nr. 180 af 29. april 1938 om beskyttelse af civilbefolkningen mod följerne af luftangreb.

9. okt. — Skr. fra skoled. om LÆRERES PLIGT at UNDERVISE VED HELE SKOLEN.

På den ved sagen givne foranledning og under henvisning til skolekommissionens skrivelse af 13. september 1951 skal man udtale, at de ved Klaksvig skole ansatte lærere er forpligtet til at undervise ved *hele* skolen, således at en lærer ved folkeskoleafdelingen kan tillægges timer ved mellem- og realskoleafdelingen, medens omvendt en lærer ved mellem- og realskoleafdelingen kan tillægges timer ved folkeskoleafdelingen — under forudsætning af, at der foreligger den fornödne godkendelse af de på skolens undervisningsplan foretagne ændringer, jfr. herved § 3 i lov nr. 414 af 12. juli 1946 om lönninger m. m. for folkeskolens lærere.

17. okt. — Fundats for grosserer JOHAN BALSLEVS LEGAT til fordel for færöske fiskeres efterladte.

Formue 25.000 kr., anbragt efter reglerne for anbringelse af umyndiges midler. Kapitalen skal forblive urört. Legatet bestyres af rigsombudsmanden på Færöerne. Renterne uddeles i portioner efter rigsombudsmandens bestemmelse som eengangsunderstöttelser eller årlige understöttelser til trængende enker og börn efter færöske fiskere. Hvert år aflægges regnskab for kalenderåret. Statsministeriet udnævner revisor og deciderer regnskabet.

24. okt. — Kunng. nr. 47 um FRIÐING AV HARUNI í Eysturoynni.

Samsvarandi samtykt Föroya lögtings eftir § 20 í lóg nr. 101 frá 4. apríl 1928 »om jagt, fuglefangst m. m.« við seinni broytingum verður fylgjandi fyrisett:

1 Haran í allari Eysturoynni skal vera friðað frá 1. november 1952 til 1. november 1953.

2 Mál um brot móti hesi reglu fara fram eftir kap. 5 í somu lóg.

12. nov. — Ll. nr. 50 om ændringer i lov nr. 73, 19. marts 1930 om MOTORKØRETØJER m. v.

I lov nr. 73, 19. marts 1930 om motorköretöjer m. v. jfr. bekendtgörelse nr. 321, 29. november 1930, foretages disse ændringer:

§§ 1—5 indföjet i loven af 1930.

6 Denne lov træder i kraft 1. januar 1953, dog kan de i medför af foranstående bestemmelser nödvendiggjorte ændringer i motorköretöjets indretning udskydes i to år efter lovens ikrafttræden, medmindre motorköretöjet udföres til körsel udenfor Færöerne.

21. nov. — Kunng. nr. 52 um fyriskipanir móti MUNN- OG KLEYVSÓTT v. m. (Avtikin við kunng. nr. 15, 4. juni 1953).

27. nov. — Ll. nr. 53 om PLANTAGER.

1 De på Færöerne eksisterende plantager i offentlig eje, nemlig plantagerne i Tórshavn (tilplantet 1904), Kunoy (tilplantet 1905), Selatræð (tilplantet 1912), Hoydal (tilplantet omkring 1915), Trongisvági (tilplantet 1924), Marknagil, Tórshavn (tilplantet 1932) og Mikladali (tilplantet 1951), undergives fredskovpligt efter reglerne i denne lov, hvorom fredningsdeklaration snarest efter lovens vedtagelse vil være at tinglæse på de pågældende arealer.

Det er fremtidig en betingelse for stötte fra det offentlige til anlæg eller drift af en plantage, at der på det pågældende areal er tinglæst fredningsdeklaration i medför af denne lov.

2 Der oprettes et plantagenævn på 5 medlemmer til at före tilsyn med fredede plantager med henblik på værn af planter og dyr på disse områder.

Nævnet administrerer de midler, der stilles til rådighed for dette til fremme af træplantning på Færöerne.

Nævnet består af sorenskriveren, der er formand, landbrugskonsulenten og formanden for Tórshavn byråd, samt 2 af Færöernes landsstyre for 3 år valgte medlemmer.

3 Det påhviler ejeren af fredskovpligtige arealer at opretholde omkring hele parcellen uden hensyn til, hvem der iövrigt har hegnspligt, et solidt hegn, der kan værne mod får og större dyr. Det forudsættes, at arealet er vinterfredet og forsynet med et passende antal stier. Det påhviler ejeren at vedligeholde stierne og at renholde plantagen for henkastet affald og andet, der kan virke skæmmende på plantagen og dens omgivelser.

Alle forstmæssige opgaver såsom plantning, hugst og udtynding iværksættes af plantagenævnet, der har den fulde dispositionsret over al plantevækst og dyreliv i plantagen.

Offentligheden har ikke adgang til plantagen uden samtykke fra nævnet, men det påhviler dette at tillade adgang i videst muligt omfang, som er foreneligt med plantagens trivsel.

4 Alle udgifter vedrörende de i § 3 stk. 1, ommeldte foranstaltninger afholdes af ejeren direkte. Såfremt ejeren forsömmer sine der omhandlede pligter og ikke efter påkrav retter for sig, kan nævnet lade påkrævede foranstaltninger iværksætte for ejerens regning. For således udlagte beløb haves udpantningsret.

Udgiften til de i § 3, stk. 2, ommeldte foranstaltninger afholdes i förste omgang af nævnet, men dette får dem refunderet af ejeren efter opgörelse for 1 år ad gangen.

Eventuelle indtægter af plantagen godskrives ejeren.

Nævnet kan undlade at kræve udgiften efter § 3, stk. 2, refunderet og yde tilskud til bestridelse af de i § 3, stk. 1, nævnte udgifter.

5 Inden udgangen af marts måned aflægger nævnet over for landsstyret regnskab for det forudgående kalenderår, ligesom der afgives en årsberetning.

6 Den som volder skade på fredskovpligtigt område, det være sig planter, dyr, hegn eller andet, straffes med en den pågældende kommunekasse tilfaldende böde og må desuden erstatte skaden.

Med samme straf anses den, der uberettiget trænger ind på fredskovpligtigt område.

Sagerne behandles som offentlige politisager.

27. nov. — Lögtingslóg nr. 53 um VIÐARLUNDIR.

1 Viðarlundir í almennari ogn í Föroyum, nevniliga í Tórshavn (niðursett) í 1904), Kunoy (niðursett í 1905), Selatræð (niðursett í 1912), Hoydölum (niðursett um 1915), Trongisvági (niðursett í 1924), við Marknagil í Tórshavn (niðursett í

1932) og í Mikladali (niðursett í 1951) koma undir skógfriðingarskyldu eftir reglunum í hesi lóg. Friðingarváttan verður at tinglesa á hesum lendum so skjótt henda lóg er komin í gildi.

Tað verður ein treyt í framtíðini fyri almennum studningi til niðursetingar ella rakstur av viðarlund, at friðingarváttan er tinglisin á viðkomandi lendi eftir hesi lóg.

2 Ein skógfriðingarnevnd, sum hevur 5 limir, verður sett at hava eftirlit við friðaðum viðarlundum til verndar av vökstri og dýrum á hesum lendum. Nevndin umsitur tann pening, sum latin verður henni til frama av træniðurseting í Föroyum.

Sum fastir limir í nevndini eru sorinskrivarin, sum er formaður, landbúnaðarráðgevarin og formaður Tórshavnar býráðs. Hinir 2 limirnar velur Föroya landsstýri fyri 3 ár.

3 Eigari av skógfriðingarskyldugum lendi hevur skyldu at halda haldgott stík rundan um alt lendi, sum kann halda seyði og stórdýrum úti, líka mikið hvör garðskylduna í grundini hevur. Tað er eisini ein treyt, at lendið er vetrarfriðað og hevur hóskandi nógvar breytir. Tað er eigarans skylda at umsita breytirnar og forkoma tílíkum óruddi, sum kann lýta viðarlundina innan og eisini uttanum.

Øll forstlig tiltök eitt nú niðurseting, felling og tynning verða útinnt av skógfriðingarnevndini, sum hevur fullt ræði á öllum vökstri og dýralívi í viðarlundini.

Almenningurin hevur onga atgongu uttan eftir loyvi nevndarinnar, men nevndini áliggur at loyva atgongu mest gjörligt uttan at nerva vakstrarlíkindi viðalundarinnar.

4 Eigari ber útreiðslurnar av teim tiltökum, sum standast av § 3, 1. p. Um so er, at eigari misrökir sínar skyldur sum tilskilað her og ikki eftir ávaring letur við seg koma, kann nevndin lata törvandi tiltök fremja fyri eigarans rokning. Fyri tílíkar útreiðslur hevst pantingarrættur.

Útreiðslur, sum standa av teim í § 3, 2. p. nevndu tiltökum, ber nevndin í fyrstu syftu, men nevndin fær tær endurrindaðar frá eigaranum eftir uppgerð fyri eitt ár í senn.

Möguligar inntökur av viðarlund verða bókaðar eigaranum til góðar.

Nevndin kann lata vera at krevja útreiðslur eftir § 3, 2. p. endurrindaðar og veita studning til rindingar av teim í § 3, 1. p. nevndu útreiðslum.

5 Innan marts mánaði er úti letur nevndin roknskap fyri lidna álmanakkaárið og haraftrat ársfrágreiðing.

6 Hann, sum ger skaða á skógfriðingarskyldugt lendi, eitt nú inn á vökstur, dýr, stik ella annað, kemur undir bót, sum fer í viðkomndi kommunukassa og má haraftrat endurgjalda skaðan.

Undir somu bót kemur hann, sum ger seg inn á skófriðingarskyldugt lendi.

Tílík mál fara fram sum lögreglumál.

27. nov. — Ll. nr. 54 om ændring i lagtingslov om FORTIDSMINDESAMLING. (Noteret ved loven af 2. maj 1952).

28. nov. — Kunng. nr. 55 um avtöku av ÚTFLUTNINGSFORBOÐUM fyri kaffi og seyðakjöt til Danmarkar. (Innsett í kunng. 24. febr. 1950).

17. dec. — Ll. nr. 56 om fordeling af Færöernes andel af KOMMUNELÆGERNES LØN.

1 Færöernes andel af kommunelægernes lön fra det offentlige efter den nye lægeordning[1]) fordeles med halvdelen til landskassen og halvdelen til vedkommende kommune.

---

[1]) *Ny lægeordning.* Fra 1. jan. 1953 er följende ordning trådt i kraft:

A. Der ansættes een embedslæge for Færöerne: landslægen, der er statstjenestemand og kun har ret til konsiliær praksis. Kredslægeembederne i Klakksvík, Vestmannahavn og

Såfremt ikke anden overenskomst eksisterer eller opnås mellem pågældende kommuner, sker fordelingen i forhold til folketallet efter sidste folketælling.

Landskassen udlægger midlertidigt kommunernes andel. Senest hvert års første juli udregnes, hvor meget de enkelte kommuner skal tilbagebetale landskassen for det foregående finansår. Kommunerne skal tilbagebetale deres andel senest 1. december.

2 Tillæg, kommunerne i henhold til overenskomst, aftale eller sædvane yder kommunelægerne til brændsel m. m. eller udgifter til tjenestebolig m. m., er landskassen uvedkommende som hidtil.

3 Denne lov træder i kraft 1. januar 1953.

17. des. — Lögtingslóg um býti av Föroya parti av LØN KOMMUNULÆKNA.

Samsvarandi samtykt Föroya lögtings staðfestir og kunnger lögmaður hesa lögtingslóg:

1 Föroya partur av almennu lön kommunulækna eftir nýggju læknaskipanini verður býttur í helvt millum landskassan og viðkomandi kommunu.

Um ikki annar sáttmáli er ella verður gjördur millum ávarandi kommunur, verður býti gjört í mun til fólkatalið eftir seinasta fólkateljing.

Landskassin leggur fyri fyrst kommununna part út. Seinast 1. juli á hvörjum ári verður gjört upp, hvussu nógv tær einstöku kommunurnar skulu gjalda landskassanum aftur fyri farna fíggjarárið. Kommunurnar skulu afturrinda sín part seinast 1. desember.

2 Viðbót, sum kommununar sambart sáttmála, avtalu ella gomlum brúki veita kommunulæknunum til brenni o. a. ella útreiðslur til tænastuhús v. m., tekur landskassin sum higartil ikki lut í.

3 Henda lóg kemur í gildi 1. januar 1953.

23. dec. — Kunng. nr. 58 um broyting í kunng. nr. 321, 29. nov. 1930 um MOTORAKFØR o. a. (Innsett í 1930).

Tvöroyri nedlægges. 1. jan. 1953 var der ingen fast ansat i disse embeder, og embederne er bortfaldne ved ændringer i tjenestemandsloven gennem normeringslov, lov nr. 114 af 31. marts 1953 hvor de er udgået. Landslægeembedet er oprettet ved bevilling på lignende måde.

B. Der ansættes 11 kommunelæger: 2 i Tórshavn, een i Klakksvík, Tvöroyri, Eiði, Fuglafirði, Saltangará, Vestmannahavn, Miðvági, Sandi og Vági med fast lön 6000 kr. Halvdelen af denne betales af statskassen, og den anden halvdel svares fra færösk side, for tiden fordelt ligeligt mellem landskassen og vedkommende kommuner. Kommunerne yder bolig og brændsel efter aftale i hvert enkelt tilfælde.

C. Ved sygehuset i Klakksvík og Tvöroyri ansættes hvert sted en sygehuslæge med fast lön og med ret til praksis kun i bygden.

På nærværende tidspunkt er ikke endnu gennemført nogen formel ændring i anordning nr. 545 af 4. okt. 1919 om embedslægevæsenets ordning på Færöerne eller ændring i instrukserne for amtslægen og kredslægerne af 1. dec. 1921.

TILLÆG

Trykningen af denne lovsamling begyndte för nytår 1953. Nedennævnte bestemmelser for 1953 er udkommet under trykningen, og der har kun delvis kunnet tages hensyn til dem ved fremstillingen af stoffet för 1953.

3. jan. 1953. — Skr. fra APOTEKERFONDEN.

Indenrigsministeriet har anmodet apotekerfonden om at besvare landsstyrets skrivelse af 2. september 1952 til indenrigsministeriet.

Under hensyn til bestemmelsen i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet § 41, stk. 1, fandt apotekerfonden det rigtigt at indhente indenrigsministeriets godkendelse af den deri önskede erklæring, inden denne afgaves, og efter at denne godkendelse er modtaget, skal apotekerfonden herved bekræfte, at apotekerfonden, sålænge den ved lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet, jfr. midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i den nævnte lov, fastsatte midlertidige pensionsordning for apotekere, apotekerenker og de på apoteket ansatte farmaceuter og disses enker er gældende, fra den 1. juli 1949 at regne påtager sig den af ordningen flydende pensionsbyrde for den på Tjaldur apotek ansatte apoteker og dennes enke samt de på færöske apoteker ansatte farmaceuter, som er medlemmer af Farmaceuternes pensionskasse, og disses enker, alt under forudsætning af, at apotekerfonden modtager et bidrag, der, sålænge denne midlertidige pensionsordning er gældende, for apotekerens vedkommende udgör 1.600 kr. årlig og for de farmaceutiske kandidaters og eksaminaters vedkommende henholdsvis 1.080 kr. og 720 kr. årlig og betales halvårsvis bagud, således at apotekerfonden deraf udreder det i anordning nr. 272 af 22. september 1937 vedrörende apotekervæsenet på Færöerne § 41, stk. 1, omhandlede bidrag til Farmaceuternes pensionskasse.

Apotekerfonden vil nu tilskrive apoteker J. D. Magnussen angående afregningen for tiden 1. juli 1949—30. juni 1952 og derefter hvert halve år om afregningen for det forlöbne halvår.

Efter den derom fremsatte anmodning skal apotekerfonden oplyse, at under den bestående midlertidige ordning betaler apotekerne ikke personligt bidrag til pensionsordningen. Men der er udarbejdet forslag om ændring af pensionsordningen på dette som på en række andre punkter, hvilket forslag for tiden er under overvejelse i indenrigsministeriet.

8. jan. — Rundskriv til KOMMUNUSTÝRINI viðv. SØLU AV OGNUM o. a.

Í lóg nr. 30 frá 28. febr. 1872 um de færöske landkommuners styrelse er í 27. gr. fyriskipað, at lögtingið skal góðkenna, at vissar útreiðslur verða hildnar av kommununi, og at kommunan letur ella útvegar sær ognir ella brúkar av ognarpeningi sínum.

Hesin myndugleiki er við heimastýrislógini lagdur undir landsstýrið, og fyriskipar landsstýrið tí, tá kommunan selur av ognum sínum hesar reglur:

Tá kommuna selur burtur av ognum sínum, so skal helvtin av sölupeninginum verða nýtt til eykaavdrátt uppá lán, sum kommunan hevur; her fyrst lán uppá somu ogn ella líknandi ogn ella, um einki tílíkt er, so uppá annað lán.

Hin helvtin verður sett á ognarkonto, sum kommunan hevur ella fær sær í sparikassa. Hevur kommunan onga skuld, verður allur sölupeningurin settur á hesa ognarkonto. Henda konto er tann ognin, sum nevnd er í stk. h í 24. gr. í omanfyri nevndu lóg nr. 30 frá 28. febr. 1872, og má ikki verða brúkt av henni uttan landsstýrið gevur loyvi til tess. Slíkt loyvi verður vanliga ikki givið uttan so, kommunan nýtir peningin til at útvega sær aðrar ognir.

Henda ognarkonto verður á hvörjum ári roknað við í fíggjarstandi kommununnar, og verður saman við rokniskapinum viðlagt yvirlit yvir inngingnan og úttiknan pening av nevndu konto við tilskilan um, hvat hesin peningur er innkomin fyri ella útgoldin til.

Hesar reglur koma í gildi beinanvegin.

— — —

Samstundis skal landsstýrið nýta hövi til at minna limirnar í kommunustýrinum á, at kommunustýrið hevur ikki rætt til at áleggja kommununi skyldur ella útreiðslur, sum ikki beinleiðis eru fyriskipaðar við lóg ella reglugerðum, uttan landsstýrið frammanundan hevur givið loyvi í hvörjum einstökum föri, jmt. § 27 í lov om landkommunernes styrelse frá 28. febr. 1872.

19. jan. — U. M. skr. om FLYTTEGODTGØRELSE for lærere.

Under henvisning til det med direktionens skrivelse af 20. september 1952 hertil indsendte andragende fra skoleinspektör N. N., Klaksvig, om flyttegodtgörelse i anledning af flytning fra Ålborg til Thorshavn, skal man herved meddele, at ministeriet under hensyn til det af direktionen anförte efter omstændighederne kan tiltræde, at statskassen i overensstemmelse med princippet i § 23, stk. 1, i den færöske lærerlönningslov af 12. april 1949 refunder landskassen halvdelen af de med flytningen forbundne udgifter samt af godtgörelsen i henhold til § 30, stk. 2, i lærerlönningsloven af 12. juli 1946, jfr. herved den færöske lærerlönningslovs § 2.

21. febr. — Skr. fra skoled. om BOLIGGODTGØRELSE for lærere.

Ved skrivelse af 17. januar 1953 har De forespurgt, om en lærer, der gennemgår årskursus på Danmarks lærerhöjskole, har krav på fuld boliggodtgörelse, sålænge årskursus varer.

I denne anledning skal man udtale, at retten til boliggodtgörelse i det omtalte tilfælde efter direktionens opfattelse må afhænge af, om den pågældende lærer under sin fraværelse bevarer sin bopæl (beboelseshus eller lejlighed) i hjemstedskommunen. Såfremt dette er tilfældet, må den fraværende lærer have ret til fuld boliggodtgörelse i hele perioden.

Hvis læreren derimod opgiver sin bopæl i hjemstedskommunen, er forudsætningen for kommunens pligt til at udbetale boliggodtgörelse ikke længere til stede.

24. febr. — Skr. fra skoled. om INDRE VEDLIGEHOLDELSE af lærerbolig.

Ved skrivelse af 12. januar 1953 har forstanderskabet forespurgt, om det i henhold til den færöske lærerlönningslov nr. 199 af 12. april 1949 påhviler kommunen at afholde udgifterne, 325 kr. 40 öre, til tapetsering og indvendigt malerarbejde i förstelærer N. N.'s tjenestebolig i Sörvåg.

I denne anledning skal man udtale, at der ikke i selve den færöske lærerlönningslov er givet bestemmelser om tjenesteboligers vedligeholdelse, og at der ejheller i henhold til lovens § 18, stk. 1, hvorefter skoledirektionen fastsætter nærmere regler for tjenesteboligernes omfang og indretning, er givet forskrifter om boligernes vedligeholdelse.

Derimod er det i den danske lærerlönningslov nr. 414 af 12. juli 1946 § 26, stk. 2, der i henhold til § 2, stk. 1, i den færöske lærerlönningslov må anses som gældende også for folkeskolens lærere på Færöerne, fastsat, at den ydre og indre vedligeholdelse af tjenesteboliger påhviler kommunen.

I administrativ praksis fortolkes den nævnte bestemmelse således, at der under vedligeholdelse falder alt, hvad der efter den gængse opfattelse falder ind under en lejligheds forsvarlige vedligeholdelse. Det er til eksempel antaget, at fernis til fernisering af gulve må anskaffes på kommunens bekostning, medens det må påhvile læreren selv at sörge for ferniseringen.

Under henvisning til foranstående må man anse det for naturligt, at den samlede udgift på 325 kr. 40 öre til tapetsering og indvendigt malerarbejde i lærerboligen afholdes af kommunen, såfremt arbejdet er udfört efter forudgående aftale med forstanderskabet og ikke har strakt sig ud over, hvad der er påkrævet til passende indvendig vedligeholdelse af boligen. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at såvel udgiften til indköb af materialer som til arbejdslön efter direktionens opfattelse bör afholdes af kommunen, idet maler- og tapetseringsarbejde ikke er af en sådan beskaffenhed, at det med rimelighed kan forlanges besörget af den pågældende lærer selv.

25. febr. — Ll. nr. 1 om PENSION og efterlön for landets tjenestemænd m. m.

I. *Almindelige bestemmelser.*

1 Som tjenestemand anses i denne lov enhver, der varigt og som i livsgerning har ansættelse i lagtingets tjeneste i en stilling, for hvilken lönning er fastsat i lov nr. 16 af 28. marts 1949 med senere ændringer om lön til lagtingets tjenestemænd med grundlön, almindeligt pensionsgivende löntillæg og reguleringstillæg.

2 Enhver tjenestemand er berettiget til pension for sig selv og sin efterladte enke samt börnepension i henhold til denne lov.

Ansættelse på bestemt tid og förste ansættelse som tjenestemand efter det fyldte 40. år giver ikke ret til pension, medmindre anderledes fastsættes ved lov.

3 Pensionerne betales af landskassen, for så vidt de ikke efter regler, som hidtil har været gældende eller herefter måtte blive fastsatte, udredes på anden måde.

Som bidrag til dækning af udgifterne ved pensioneringen afkortes ved hver lönudbetaling 5 % i den enhver tjenestemand tillagte lönningsindtægt, jfr. § 6.

4 Der tillægges en tjenestemands enke og i tilfælde af at enke ikke efterlades tjenestemandens uforsörgede börn under 18 år ret til i et tidsrum af 3 måneder efter tjenestemandens död at oppebære dennes tjenesteindtægt.

Når en enke, som oppebærer enkepension fra landskassen, dör og efterlader sig uforsörgede börn under 18 år, har disse ret til i et tidsrum af 3 måneder efter moderens död at oppebære dennes pension.

5 For tjenestemænd, der ikke ved deres ansættelse eller genansættelse har kunnet præstere tilfredsstillende helbredsattest, forhöjes det i § 3 nævnte bidrag efter landsstyrets nærmere bestemmelse under hensyn til landskassens förögede pensionsrisiko som följe af de pågældendes invaliditeter eller helbredsmangler. I de tilfælde, hvor lönningsindtægten midlertidig er nedsat, beregnes afkortningen kun af den lönningsindtægt, som faktisk udbetales.

Såfremt en tjenestemand efter denne lovs ikrafttræden afskediges uden pension, udbetales ved fratrædelsen de indbetalte pensionsbidrag med renter 4 % p. a. af det ved hvert års begyndelse indestående belöb med tillæg af 2 % af de i tiltrædelsesåret tilkomne belöb. Genansættes en tjenestemand, som ved sin fratrædelse har fået udbetalt de under tidligere ansættelser indbetalte pensionsbidrag, og får tidligere tjenestetid taget i betragtning ved pensionsberegning, må de tilbagebetalte pensionsbidrag pány indbetales med renter, beregnet efter foranstående regler.

Erhvervelse af höjere pensionsanciennitet end den i medför af bestemmelserne i § 9, stk. 2, enten i henhold til særlige lovbestemmelser eller anden særlig hjemmel, er betinget af, at den pågældende tjenestemand til landskassen indbetaler et

i forhold til den forögede anciennitet fastsat bidrag til pensionering, svarende til et årligt pensionsbidrag på 5 % af hans lönning ved hans förste ansættelse i tjeneste mandsstilling med fradrag af 25 %. Indbetalingen af dette beløb kan efter landsstyrets nærmere bestemmelse ske afdragsvis i et tidsrum af indtil 10 år. Såfremt en tjenestemand, med hvem en sådan afdragsordning er truffet, pensioneres inden beløbet er fuldt indbetalt, nedsættes hans pensionsanciennitet med det antal år, for hvilke efterbetaling af bidrag ikke har fundet sted.

6 Til lönningsindtægten, som kommer i betragtning ved pensionsberegning, henregnes:

a) Grundlön og alderstillæg,
b) Almindeligt pensionsgivende löntillæg,
c) Personlige tillæg, dog kun for så vidt de er tilstået som erstatning for en bortfaldet pensionsgivende indtægt, medmindre anderledes bestemmes ved finanslov eller særlig lov.

II. Egenpension.

7 Egenpension tilkommer efter nedennævnte regler de pensionsberettigede tjenestemænd, når de afskediges på grund af alder eller svagligheder eller anden dem utilregnelig årsag. Enhver tjenestemand er forpligtet til at söge sin afsked fra udgangen af den måned, hvori han fylder 70 år. Berettiget til at erholde afsked med pension efter nærværende lov er tjenestemand, når han har fyldt sit 65. leveår.

8 Pensionen beregnes — udenfor det i § 10 nævnte tilfælde — efter tjenestemandens pensionsalder og pensionsindtægt.

Pensionsalderen regnes fra det tidspunkt, da tjenetemanden i 5 år efter sit fyldte 30. år har været ansat i stillinger, der efter denne lov er forbundet med pensionsret.

Pensionsindtægten udgör med de i det följende nævnte undtagelser gennemsnittet af den lönningsindtægt, jfr. § 6, som tjenestemanden har oppebåret i de efter pensionsrettens indtræden sidst forlöbne 3 år för afskedigelsen. Hvis pensionsalderen er mindre end 3 år, udgör pensionsindtægten gennemsnittet af lönningsindtægten i tjenestetiden efter pensionsrettens indtræden. For tjenestemænd, der har oppebåret nedsat lön, regnes der ved opgörelsen af pensionsindtægten med den fulde for stillingen normerede lön.

Når en tjenestemand på grund af svagelighed eller tilskadekomst eller anden ham utilregnelig årsag er overgået fra en höjere til en lavere lönnet stilling, udgör pensionsindtægten gennemsnittet af lönningsindtægten i de 3 efter hinanden följende år, i hvilke lönningsindtægten har været störst.

Når en tjenestemand afskediges med sit fyldte 70. år eller ved det tidligere tidspunkt, til hvilket han er forpligtet til at söge sin afsked, udgör pensionsindtægten den oppebårne lönningsindtægt på pågældende tidspunkt, medmindre regelen i 4. stykke giver en höjere pensionsindtægt.

Pensionens störrelse bestemmes således:
Efter pensionsalderen bliver pensionen:

under 4 år	18/60	af pensionsindtægten
fra 4— 7 år	24/60	af pensionsindtægten
fra 7—10 år	30/60	— —
fra 10—12 år	31/60	— —
fra 12—14 år	32/60	— —
fra 14—16 år	33/60	— —
fra 16—18 år	34/60	— —
fra 18—20 år	35/60	— —
fra 20—22 år	36/60	— —
fra 22—24 år	37/60	— —

fra 24—25 år	38/60	—	—
fra 25—26 år	39/60	—	—
fra 26—27 år	40/60	—	—
fra 27—28 år	41/60	—	—
over 28 år	42/60	—	—

9 Oversygeplejersker, afdelingssygeplejersker og sygeplejersker afskediges, når de er fyldt 65 år, og kan forlange afsked eller kan afskediges, når de er fyldt 60 år. Ved pensionsberegningen for de pågældende regnes hvert tjenesteår efter det tidspunkt, da pensionsalderen er 15 år, for $1^1/_3$ år.

10 Såfremt en tjenestemand ved udförelsen af sin tjeneste kommer således til skade, at han bliver ude af stand til at bestride sin hidtidige tjeneste, men dog ikke er aldeles utjenstdygtig, er han (jfr. dog stk. 2) pligtig at overtage anden efter hans uddannelse og helbredstilstand passende tjeneste for så vidt sådan tjeneste kan tilbydes, mod vedblivende at oppebære lönning som for den tidligere stilling fastsat.

Når tjenestemanden under disse forhold forbliver i tjenesten, udskydes spörgsmålet om pensionering, indtil afskedigelse af en af de i § 7 nævnte årsager eller eventuelt i henhold til nærværende paragrafs 4. stk. finder sted; nægter han at modtage den tilbudte stilling, og afskedigelse af denne grund finder sted, pensioneres tjenestemanden efter reglerne i § 8.

Medförer tilskadekomsten en blivende forringelse af arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog på grund af samme afskediges, forholdes der i overensstemmelse med lovgivningen om forsikring mod följer af ulykkestilfælde.

Hvis tilskadekomsten derimod medförer, at tjenestemanden må afskediges, tilkommer der ham uden hensyn til alder og tjenestetid i pension 42/60 af den sidst oppebårne lönningsindtægt, eventuelt af den i § 8, stykke 4, ommeldte pensionsindtægt, for så vidt betingelserne for pensionens beregning efter denne bestemmelse er til stede.

Lige med tilskadekomst regnes skadelige påvirkninger af höjst nogle få dages varighed, der skyldes tjenesten eller de forhold, hvorunder denne foregår, og medförer utjenstdygtighed.

Udelukket fra behandling efter nærværende paragraf er tilskadekomst som den pågældende tjenestemand selv har hidfört med forsæt. Har han ved grov uagtsomhed eller ved synlig beruselse selv hidfört eller dog væsentlig bidraget til tilskadekomsten kan landsstyret bestemme, at pensionen efter denne paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Ingen kan göre krav på behandling efter foranstående regler, medmindre han snarest muligt, efter at tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

11 Ingen kan samtidig oppebære lönning som tjenestemand og pension efter reglerne efter denne lov eller samtidig egenpension og enkepension. Dersom en tjenestemands hustru efter mandens död indtræder eller forbliver i tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver tid vælge at oppebære enkepension imod at opgive sin tjenestemandsstilling uden egenpension.

Når den ene af to samgifte tjenestemænd afgår ved döden, kan der, hvis omstændighederne taler derfor, af landsstyret tilstås den efterlevende, såfremt der efterlades börn, overfor hvilke manden havde forsörgerpligt, et börnetillæg til lönning eller egenpension svarende til de i § 19 nævnte satser. Tilsvarende gælder, såfremt den ene ægtefælle var tjenestemand, og den anden var pensioneret, eller såfremt de begge var pensioneret.

Reglerne i nærværende paragraf gælder også selv om den ene ydelse oppebæres som lön eller pension fra en stilling i staten, folkeskolen eller folkekirken.

12 Den tjenestemand, hvis stilling indrages, efter at han er fyldt 30 år, er, når der ikke tilbydes ham anden efter hans uddannelse og helbredstilstand passende stilling i hans hidtidige eller anden styrelsesgren med mindst samme pensionsgivende

lönningsindtægt (jfr. § 6), berettiget til i 5 år at oppebære ventepenge. Disse skal i de förste 3 måneder være lig med den sidst oppebårne pensionsgivende lönningsindtægt og derefter $^2/_3$ af denne lönningsindtægt. I den tid, ventepenge oppebæres, er han pligtig at modtage ansættelse i en passende stilling af ovennævnte art med mindst samme pensionsgivende lönningsindtægt som fastsat for den inddragne stilling. Har han ikke inden udlöbet af 5 år fået ansættelse i anden stilling, sættes han på pension. De år, i hvilke ventepenge har været oppebåret, regnes ved afgörelsen af spörgsmålet om pensionsalder som tjenesteår, og pensionen beregnes efter den lönningsindtægt, som er lagt til grund for ventepengenes beregning.

En pensionsberettiget tjenestemand hvem der tilbydes en stilling, hvis overtagelse ville betyde forflyttelse af den i grundlovens § 17 nævnte art, vil dog, dersom han nægter at modtage stillingen have ret til pension efter de almindelige regler.

13 Den, som afskediges, fordi han har gjort sig skyldig i en strafbar handling, der gör ham uværdig til den for stillingen fornödne agtelse og tillid, taber retten til pension.

14 Når en pensionsberettiget tjenestemand afskediges på grund af tjenesteforseelser eller misligheder, som uden at medföre tab af pensionsretten i henhold til § 13, svækker den for stillingen nödvendige agtelse og tillid, bestemmes det ved lagtingets finanslov eller lagtingsbevillingslov, hvorvidt han skal have pension og i bekræftende fald af hvilken störrelse.

15 Pension eller ventepenge bortfalder, når vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med pensionsberettigelse forbunden stilling. Modtager en på ventepenge stående tjenestemand ny ansættelse eller konstitution i en stilling, der giver mindre lönningsindtægt end den inddragne stilling, beholder han dog så meget af ventepengene, som er nödvendigt for til enhver tid at bringe beløbet op til den i den tidligere stilling oppebårne lönningsindtægt; ved senere pensionering tages denne del af ventepengene i betragtning som personligt tillæg. Når en påny ansat eller konstitueret tjenestemand afskediges fra den nye stilling, er han berettiget til, for så vidt der ikke måtte tilkomme ham större pension, at oppebære den pension, han tidligere har haft eller hvorpå han ville have haft krav på det tidspunkt, da udbetaling af ventepenge ophörte.

Pension eller ventepenge bortfalder endvidere i följende tilfælde:

a) når den pågældende uden landsstyrets tilladelse modtager tjeneste for fremmed stat,
b) når han uden landsstyrets tilladelse tager ophold i udlandet,
c) når han i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pension eller ventepenge uden senere at kunne bevise lovlig forhindring,
d) når han ved dom findes skyldig i strafbart forhold, der gör ham uværdig til den for en tjenestemandsstilling fornödne agtelse og tillid, eller overbevises om inden sin afsked at have gjort sig skyldig i sådant forhold, som efter § 13 ville have medfört tab af pensionsretten. Det påhviler anklagemyndigheden til landsstyret at indsende udskrift af domme, der i sådanne sager overgår en pensionist.

Når det godtgöres, at en med tilskadekomstpension afskediget tjenestemand atter er tjenestedygtig og han nægter at modtage anden efter § 10, stk. 1 og 2 passende stilling, mister han retten til den efter § 10 fastsatte forhöjede pension. Nægter den pågældende eller en med pension efter § 8 på grund af sygdom afskediget men atter tjenestedygtig tjenestemand at indtræde i sin tidligere stilling eller en anden stilling, hvortil han inden sin afsked havde været pligtig til at modtage forflyttelse, bortfalder pensionen. Til oplysning om den af en af de nævnte årsager pensioneredes helbredstilstand er landsstyret berettiget til, så ofte det findes formålstjenligt, dog ikke ud over et tidsrum af 10 år fra afskedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet lægeattest (jfr. § 16), dog uden udgift for den pensionerede. Når denne trods opfordring undlader at fremskaffe en sådan lægeattest, kan pensionens udbetaling standses, indtil det er bevist, at utjenstdygtigheden vedblivende består.

Når der tilbydes en på ventepenge stående tjenestemand en ny stilling, behandles han med hensyn til retten til vedvarende at oppebære ventepenge eller at få pension efter tilsvarende regler, som ved § 12 er fastsat for den tjenestemand, hvis stilling inddrages.

Såfremt en pensioneret tjenestemand ansættes i en med pensionsret forbunden stilling i en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed, for hvilken lönning ikke er fastsat i nærværende lov, behandles han efter reglerne under stk. 1. Ved afsked fra den pågældende tjeneste oppebærer han på ny den ham af landsstyret tillagte pension, dog at der i denne fradrages halvdelen af forskellen mellem den samlede almindelige pension efter lov eller vedtægt fra de 2 virksomheder (inkl. de særlige tillæg) og det beløb, som tjenestemanden med den sammenlagte tjenestetid ville have oppebåret efter denne lov i forhold til lönningen ved pensioneringen af landets tjeneste. På tilsvarende måde forholdes med pensionen til en ansat tjenestemand, der oppebærer pension fra en af de nævnte virksomheder og senere pensioneres af landsstyret.

For så vidt i medför af lovgivningen om forsikring mod följer af ulykkestilfælde en tilskadekommen tjenestemand som följe af den ham tillagte pension enten slet ikke eller kun delvis har fået tillagt erstatning han ellers ville have været berettiget til efter lovens regler, skal han dog uanset foranstående bestemmelse i tilfælde af senere ansættelse i landets tjeneste eller som ovenfor i stk. 5, 1. punktum anfört vedblivende oppebære så stor en del af pensionen som svarer til den bortfaldne erstatnings livrenteværdi ved afskedigelsen.

16 I alle tilfælde, hvor der til oplysning om en tjenestemand eller en pensionists helbredstilstand i henhold til lov om pension til landets tjenestemænd eller ifölge praksis udkræves lægeattest, er landsstyret berettiget til at forlange, at sådan skal være udstedt af en embedslæge. Såfremt de tilvejebragte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at bedömme den pågældendes tjenestedygtighed m. v., er landsstyret berettiget til at fordre, at han — uden udgift for sig — underkaster sig en sådan særlig undersögelse (derunder indlæggelse til observation på hospital), som anses for nödvendigt i så henseende.

III. Enkepension og börnepension.

17 Den, der bliver enke efter en af de i denne lov nævnte tjenestemænd, som ved dödsfaldet enten endnu var i tjenesten eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, har med de i § 20 anförte undtagelser ret til pension af samme kasse som manden.

Enkepensionen udgör: a) Når manden endnu ikke var pensioneret $^1/_5$ af hans lönningsindtægt, således som denne efter nærværende lovs §§ 6 og 8 beregnes, når den lægges til grund for egenpension; b) når manden var pensionsberettiget og hans pensionsalder udgjorde:

indtil 7 år	16/60	af hans	pensionsindtægt
fra 7—12 år	18/60	—	—
fra 12—16 år	19/60	—	—
fra 16—20 år	20/60	—	—
fra 20—24 år	21/60	—	—
fra 24—26 år	22/60	—	—
fra 26—28 år	23/60	—	—
over 28 år	24/60	—	—

c) i tilfælde, hvor manden er omkommet ved udförelsen af sin tjeneste eller afgået ved döden som följe af tilskadekomst i tjenesten eller har været pensioneret af sådan årsag (jfr. herved § 10, stk. 5 og 6), 24/60 af den i § 10, stk. 4 nævnte lönningsindtægt.

Det er dog en betingelse for at opnå:

21/60 i enkepension, at ægteskabet har bestået mindst 10 år,
22/60 i enkepension, at ægteskabet har bestået i mindst 15 år,
23/60 i enkepension, at ægteskabet har bestået i mindst 20 år,
24/60 i enkepension, at ægteskabet har bestået i mindst 25 år.

18 Den i § 17 omhandlede enkepension skal i det mindste udgöre 700 kr. årlig, for så vidt den ikke derved bliver större end halvdelen af den lönningsindtægt, som manden sidst oppebar. Er dette tilfældet, bliver enkepensionen at fastsætte lig med nævnte halvdel.

19 Der tillægges en pensionist til hvis pension der ydes reguleringstillæg for de börn (herunder stifbörn og adoptivbörn), overfor hvilke den pågældende har forsörgelsespligt, följende tillæg til pensionen:
Til 1 barn 240 kr. årlig og for hvert barn over 1 yderligere 180 kr. indtil hvert barns 18. år. Tilsvarende börnepensionstillæg ydes enken efter en mandlig tjenestemand for de börn (herunder adoptivbörn), overfor hvilke han havde forsörgelsespligt. Den nævnte aldersgrænse kan dog med landsstyrets godkendelse i det enkelte tilfælde forhöjes indtil 21 år, når forsörgelsen fortsættes til gennemförelse af en offentlig uddannelse, og forholdene iövrigt i særlig grad taler for en dispensation. Dog skal pensionen eller enkepensionen i forbindelse med de nævnte tillæg ikke kunne overstige ¾ af den til grund for pensionens beregning liggende sidste lönningsindtægt.

Pensioner af tilsvarende störrelse kan ligeledes tilstås en afdöd kvindelig tjenestemands börn, for så vidt hun efterlader sig enkemand, der ikke er landsansat eller landspensioneret og er ude af stand til at forsörge de fælles börn, samt de börn overfor hvilke hun alene var forsörgelsespligtig, og hvis fader lever, men ikke er landsansat.

20 Uberettigede til enkepension er tjenestemænds enker, hvis ægteskab er indgået efter mandens 60. år eller på hans dödsleje eller efter, at han var afskediget med pension eller ventepenge, uden at genindtrædelse i landets tjenelse har fundet sted.

Såfremt det för eller efter dödsfaldet godtgöres, at manden havde gjort sig skyldig i et forhold, der efter § 13 ville have medfört pensionsrettens fortabelse, er enken ligeledes uberettiget til enkepension; må hans forhold derimod henföres under § 14, bestemmes det ved lagtingsfinanslov eller lagtingstillægsbevilling, hvorvidt enken skal have pension og i bekræftende fald af hvilken störrelse.

Retten til enkepension beröres ikke af, at separation har fundet sted.

Når en tjenestemands ægteskab, efter at have bestået i mindst 5 år, ophæves ved skilsmisse, og der tillægges den fraskilte hustru underholdsbidrag, bliver der ved bevillingen eller dommen at træffe bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin ret til enkepension, hvilken afgörelse ikke kan ændres i medför af § 71 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og oplösning. I bekræftende fald er den fraskilte hustru — forudsat at hun iövrigt opfylder betingelserne for at erholde enkepension — berettiget til ved tjenestemandens död at oppebære et belöb, der dog ikke må overstige det hende på dödsfaldets tidspunkt i henhold til skilsmissevilkårene tillagte årlige underholdsbidrag.

Såfremt manden er afgået ved döden efter at der er truffet afgörelse om, at der tilkommer hustruen ret til underholdsbidrag og pension, men inden bidragets störrelse er fastsat, eller såfremt bidraget midlertidigt er ekstraordinært forhöjet, formindsket eller helt bortfaldet, kan overövrigheden fastsætte det bidrag, der ville have været at betale, for så vidt de ovennævnte forhold ikke havde foreligget. Forinden pensionen fastsættes, fradrages et til reguleringstillægget svarende belöb i underholdsbidraget.

Har tjenestemanden indgået nyt ægteskab, og er såvel hans fraskilte hustru som enken berettiget til enkepension, deles denne imellem dem i forhold til det antal

påbegyndt år, hvori hver af dem har været gift med tjenestemanden; den enkeltes andel skal i det mindste udgöre $^1/_3$ af enkepensionen, jfr. dog bestemmelsen i stk. 8 Såfremt den fraskilte hustrus andel af pensionen herefter overstiger det hende tillagte underholdsbidrag, jfr. stk. 4, tilfalder det overskydende beløb dog enken, således at de tilsammen oppebærer den fulde enkepension.

Den fraskilte hustrus ret til enkepension bortfalder, når hun indgår nyt ægteskab, og indtræder ikke på ny, selv om dette senere ophörer ved dödsfald eller skilsmisse.

Efter mandens död er bortfald af pensionsretten for den ene hustrus vedkommende ved dödsfald, nyt ægteskab eller på anden måde uden betydning for den anden hustrus pensionsforhold.

Foranstående regler finder tilsvarende anvendelse, for så vidt tjenestemanden ved sin död efterlader sig flere fraskilte hustruer; i tilfælde, hvor enkepensionen skal deles imellem flere end to berettigede, finder en ligedeling sted. Såfremt pensionen til en fraskilt hustru herefter overstiger det hende tillagte underholdsbidrag vil dog det overskydende beløb tilfalde den af de övrige pensionsberettigede, hvis ægteskab har haft den længste varighed.

Så længe den i stk. 4 omhandlede afgörelse ikke behörigt anmeldes overfor landsstyret, kan dette med frigörende virkning udbetale pension til enken.

Den ret, som efter § 19, stk. 1, er tillagt en enke til pensionstillæg for de börn, over for hvilke den afdöde tjenestemand havde forsörgelsespligt, tilkommer også tjenestemandens fraskilte hustru, som har ret til enkepensionen. Er den fraskilte hustru efter reglerne i stk. 4 ikke berettiget til enkepension, tillægges der hende for de börn, over for hvilke tjenestemanden havde forsörgelsespligt, en pensionsydelse af den i § 19 fastsatte störrelse, idet dog bestemmelsen i § 21, stk. 3, 2. punktum, finder tilsvarende anvendelse, for så vidt hun har indgået nyt ægteskab.

21 Enkepensionen bortfalder:

a) når enken indgår nyt ægteskab,
b) når hun uden landsstyrets tilladelse modtager tjeneste for en fremmed stat,
c) når hun uden landsstyrets tilladelse tager ophold i udlandet,
d) når hun i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen, uden senere at kunne bevise lovlig forhindring,
e) når hun ved dom findes skyldig i et strafbart forhold, der, hvis hun var tjenestemand, ville have gjort hende uværdig til den for stillingen fornödne agtelse og tillid,
f) når det godtgöres, at manden inden sin afsked havde gjort sig skyldig i et forhold, der ville have medfört, at pensionsretten for hans vedkommende var fortabt.

Det påhviler anklagemyndigheden til landsstyret at indsende udskrift af domme af den under e) nævnte art, der overgår en pensionist.

Hvis en enkepension er bortfaldet derved, at enken har indgået nyt ægteskab er hun berettiget til atter at få den samme pension, når hun påny bliver enke; denne regel gælder dog ikke fraskilte hustruer, jfr. § 20, stk. 1. Har også den anden ægtefælle været tjenestemand, tilkommer der dog kun enken een enkepension, nemlig den, der ved beregning viser sig at være störst.

I tilfælde, hvor enkepension af den under stk. 1 e) nævnte årsag bortfalder skal dette dog ikke medföre tab af pensionstillæg i henhold til § 19, men beløbene bliver efter enkepensionens bortfald, at udbetale til en for börnene særlig beskikket værge. Når enkepensionen bortfalder eller er bortfaldet på grund af nyt ægteskab, kan pensionstillæg til umyndige börn ifölge bestemmelse af landsstyret bevares eller påny tilstås, når det godtgöres, at de ökonomiske forhold i det ny ægteskab er sådanne, at hensynet til börnenes forsvarlige opdragelse gör det fornödent eller i höj grad önskeligt.

22 Under tilsvarende betingelser som ved § 17, stk. 1, bestemt for enker tilkommer der fader- og moderlöse börn (herunder adoptivbörn) af de i § 1 nævnte personer, når disse havde forsörgelsespligt over for börnene, hver en pension af 330 kr. årlig, dog ikke ud over deres 18. år. Denne aldersgrænse kan dog med landsstyrets godkendelse i det enkelte tilfælde forhöjes indtil det 24. år, når forsörgelsen forsættes til gennemförelse af en offentlig godkendt uddannelse og forholdene iövrigt i særlig grad taler for en dispensation.

IV. Efterindtægt af tjenestemænds efterladte.

23 Enken efter en tjenestemand, som ikke stod udenfor nummer, og som havde lovbestemt adgang til pension af lagtinget eller nöd ventepenge, pension eller fast understöttelse for tjenestetid, er berettiget til i 3 måneder efter mandens död at oppebære som efterindtægt månedlig $^1/_{12}$ henholdsvis af hans sidste tjenesteindtægt ventepenge, pension eller understöttelse. Såfremt enke ikke efterlades, tilfalder samme ret tjenestemandens uforsörgede börn under 18 år, forudsat at disse ved dödsfaldet var undergivet hans forældremyndighed, samt uforsörgede forældrelöse börn under 18 år efter en kvindelig tjenestemand. Hvis manden afgår ved döden som följe af tilskadekomst i tjenesten, og dödsfaldet indtræffer som umiddelbar följe af tilskadekomsten vil den foran hjemlede adgang til efterindtægt omfatte et tidsrum af 12 måneder efter dödsfaldet.

For så vidt der med den afdödes stilling var forbundet tjenestebolig, har de til efterindtægt berettigede endvidere indenfor et tidsrum af 3 måneder ret til at blive boende i boligen på de for tjenestemanden fastsatte vilkår. Kontorlokaler og andre til tjenstlig brug bestemte lokaler skal dog straks fraflyttes, ligesom det efter omstændighederne kan pålægges de efterladte at stille i det mindste eet beboelsesværelse til rådighed for den, som skal beklæde stillingen efter den afdöde.

Efterindtægten tilkommer ikke en fraskilt hustru, selv om hun efter reglerne i § 20 er berettiget til pension, men retten til denne indtræder straks fra den 1. i måneden efter mandens död.

For så vidt tjenestemanden efterlader sig börn under 18 år, som i henhold til stk. 1, 2. punktum, ikke er berettiget til efterindtægt, kommer den dem i henhold til § 22 tilkommende börnepension til udbetaling straks fra den 1. i måneden efter tjenestemandens död.

24 Hvis tjenestemandens efterladte enke dör inden udlöbet af de 3 måneder, i hvilke hun er berettiget til at nyde efterindtægt i henhold til denne lov, indtræder efterladte, uforsörgede börn under 18 år i retten til efterindtægt.

Når en enke, som oppebærer enkepension eller understöttelse fra landskassen, dör og efterlader sig uforsörgede börn under 18 år, har disse ret til i 3 måneder efter moderens död at oppebære månedlig 1/12 af hendes pension (med börnepensionstillæg) eller understöttelse.

Når tiden for den afdöde enkes efterindtægt udlöber, indtræder de efterladte uforsörgede börn under 18 år i enkens ret til pension, dog således at retten til efterindtægt og pension tilsammen kun tilkommer börnene i fulde 3 måneder efter moderens död.

25 Hvis et uforsörget barn fylder 18 år eller afgår ved döden inden udlöbet af efterindtægtsperioden, tilfalder dets part de övrige til efterindtægt berettigede.

26 I de tilfælde, hvor pensionen til fader- og moderlöse börn er större, end efterindtægten ville blive, træder börnepensionen i efterindtægtens sted.

27 Til tjenesteindtægt henregnes hele den fra lagtingets tjeneste hidhörende varige indtægt, hvad enten den er pensionsberettiget eller ikke, såsom lönning, naturalydelser (f. eks. brugen af tjenestejord, tjenestebolig og brændsel) eller erstatning for sådanne ydelser, bestillingstillæg, personlige tillæg stedtillæg, reguleringstillæg, hjælp til bolig, faste årlige honorarer, og deslige. Derimod henregnes ikke til tjenesteindtægten vederlag en gang for alle, belönninger, straffeandele, sygehjælp og lignende understöttelser, ej heller repræsentationstillæg, kontorholdsgodtgörelse, flyttegodtgörelse, time- og dag- og natpenge, uniform eller uniformsgodtgörelse eller andre ydelser,

hvis særlige bestemmelse ikke er at give tjenestemanden en indtægt.

Ved efterindtægtens udbetaling fradrages de forskellige mere eller mindre varige indeholdelser, der — hvis tjenestemanden havde levet ville være blevet fradraget i hans lön til dækning af afdrag på lönningsforskud eller gæld hidrörende fra forskrivning godkendt af landsstyret som ikke dækkes på anden måde, enkeforsörgelsespræmier, pensionsbidrag og deslige.

28 For tjenestemænd, der foruden den faste lön har haft uvisse indtægter, opgöres tjenesteindtægten ved til den pågældendes faste årslön på dödsfaldets tid at lægge de hans stilling tilfaldne uvisse indtægter i det sidste år för hans död for så vidt de ikke har været bestemte til dækning af stillingens kontorudgifter eller deslige (jfr. § 27, stk. 1).

29 Ved uforsörgede börn forstås i dette kapitel alle börn (herunder også stifbörn og adoptivbörn) overfor hvem den mandlige eller kvindelige tjenestemand, henholdsvis tjenestemands efterladte enke, ifölge lovgivningens almindelige regler ved sin död havde forsörgelsespligten.

30 Efterindtægt udbetales månedlig forud, og begyndelsestidspunktet for udredelsen er dag eller periode (uge, måned) for hvilken der er eller bliver udbetalt lönning, ventepenge, pension eller understöttelse. Hvis en i tjenesten afdöd tjenestemand ikke ved dödsfaldet oppebar lönning, udredes dog efterindtægten fra dagen efter dödsfaldet.

31 De i dette kapitel fastsatte regler gælder også for efterladte efter ikke-tjenestemænd, der har lovbestemt adgang til pension, og kan af landsstyret göres anvendelige på efterladte efter sådanne ikke-tjenestemænd, som ifölge bevillingspraksis har adgang til fast understöttelse for tjenestetid.

32 Til enhver, der oppebærer pension eller ventepenge i henhold til denne lov ydes der reguleringstillæg og eventuelle midlertidige tillæg efter samme regel, som gælder for dem, der oppebærer pension eller ventepenge fra statskassen i henhold til statstjenestemandsloven, idet pensionen (ventepengene) med eventuelle tillæg træder i stedet for den samlede pensionsgivende lönning ved bestemmelsen af tillæggenes störrelse. De i § 22 nævnte forældrelöse börn oppebærer dog samme reguleringstillæg som gifte mænd og ligestillede.

IV. Overgangsbestemmelser.

33 De tjenestemænd, som måtte være ansat efter 1. april 1949, men inden lovens ikrafttræden, får denne tid medregnet i pensionsanciennitet mod at betale pensionsbidrag, alt efter landsstyrets nærmere bestemmelse og under hensyntagen til bestemmelserne i § 2.

Den tjenestemand, der 1. april 1949 var mellem 40 og 55 år, vil uanset bestemmelserne i § 2 kunne tjenestemandsansættes med pensionsret, for så vidt den pågældende umiddelbart forinden i mindst 5 år har haft ansættelse indenfor pågældende tjenesteområde og ved denne ansættelse var under 40 år.

34 Denne lov træder i kraft 1. april 1953, og samtidig ophæves lov nr. 17, 28. marts 1949 om pension til landets tjenestemænd.

25. febr. — Skr. fra skattedepartem. om danske firmaers OPLYSNINGSPLIGT OM LØNINDTÆGTER.

I skrivelse af 21. april 1952 til hr. rigsombudsmanden har Færöernes ligningsråd oplyst, at det ved skrivelser af 18. december 1951 har anmodet N. N., Hundested, om at meddele oplysning om lönindtægten for de personers vedkommende, som er hjemmehörende på Færöerne, og som har været forhyret med nævnte firmaers fiskeskibe på fiskeri ved Grönland, men at intet af de pågældende firmaer har efterkommet den til dem rettede anmodning, hvorhos ligningsrådet under hensyn hertil har anmodet hr. rigsombudsmanden om ved henvendelse til vedkommende myndigheder at foranledige de omhandlede oplysninger tilvejebragt.

Ligningsrådets fornævnte skrivelse, der med skrivelse af 18. august 1952 fremsendtes til statsministeriet, er af dette med skrivelse af 30. august 1952 oversendt til skattedepartementet til videre foranstaltning.

Således foranlediget skal man til videre fornöden bekendtgörelse meddele, at de i lov nr. 392 af 12. juli 1946 indeholdte bestemmelser, herunder også bestemmelsen i lovens § 8, stk. 2, vedrörende oplysningspligten med hensyn til störrelsen af udbetalte lönninger m. v., ikke er gældende for Færöerne, jfr. lovens § 20, og at skattedepartementet, da der derfor ved de i lovens § 8, stk. 2, omhandlede skattelignende myndigheder ikke kan være sigtet til de skattelignende myndigheder på Færöerne, ikke kan anse sig for beföjet til at bringe de i lovens afsnit II hjemlede tvangsmidler til anvendelse overfor de i ligningsrådets skrivelse nævnte arbejdsgivere.

6. marts — Cirkulære fra U. M. om STATSUNDERSTØTTELSE til Færinger på FOLKEHØJSKOLER.

Efter stedfunden brevveksling med Færöernes skoledirektion og statskonsulenten for undervisningsministeriet i sager vedrörende ungdomsundervisningen skal man herved meddele, at ministeriet vil finde det rimeligt, at der ved beregningen af statsunderstöttelse til de på Færöerne bosatte færinger, der söger ophold på folkehöjskoler, landbrugsskoler og husholdningsskoler i det övrige rige, tages hensyn til, at det er forbundet med större udgifter for færinger at söge uddannelse på disse skoler, end det er for elever hjemmehörende her i landet, på grund af rejseomkostningerne og de praktiske vanskeligheder ved under skoleopholdet at modtage stötte hjemmefra.

Ministeriet bemyndiger derfor skolerådene (Köbenhavns magistrat) og Færöernes skoledirektion til at fravige reglerne i bekendtgörelse af 8. august 1951, jfr. cirkulærer af 2. december og 12. december 1952, om understöttelser til elever på folkehöjskoler, landbrugsskoler og husholdningsskoler, således at understöttelse til elever hjemmehörende på Færöerne, fastsættes en sats höjere end den, der ville blive bragt i anvendelse efter en beregning af understöttelse efter de almindelige regler.

13. marts. — Kunng. nr. 2 um lækkan av LØNARVIÐBÓT til tænastumenn landsins o. a.

(Talið av dýrtíðarviðbótum lækkað frá 37½ til 37, sbr. kunng. nr. 22, 16. sept. 1953.)

17. marts — Bek. nr. 44 om ALDERS- OG INVALIDERENTENS störrelse på Færöerne. (Indföjet i lovene nr. 146 og 147 af 31. marts 1949).

18. marts — Midlertidig lov for Færöerne nr. 45 om PANTSÆTNING AF FANGST.

1 Enhver, der driver fiskeri, skal kunne give underpant i fangsten i året 1953 til sikkerhed for betaling af gæld, der er stiftet til udrustning og drift af fiskerfartöjer.

2 Det ifölge vedkommende pantebrev skyldige belöb kan inddrives ved udpantning og forfalder til betaling senest den 31. december 1953. Panteretten bortfalder, såfremt begæring om udpantning ikke er indgivet til sorenskriveren inden den 1. april 1954.

3 Varer, leveret til udrustning mod pant i fangsten i overensstemmelse med denne lov, kan ikke for andre tilgodehavender göres til genstand for arrest, udlæg eller anden retsforfölgning.

4 Efter udlöbet af april 1954 udsletter sorenskriveren (dommeren) de i henhold til denne lov tinglæste pantebreve, uden at fremsættelse af begæring i så henseende er fornöden.

5 Tinglæsning såvel som aflæsning og udslettelse der sker i medför af denne lov, kan finde sted uden gebyr til statskassen.

6 Denne lov, der kun gælder for Færöerne, træder i kraft straks.

26. marts — FINANSLAGTINGSLOV nr. 3 for 1953/54.

Anmærkning til § 19.

Da der bliver oprettet et landsskolekonsulentembede for alle undervisningsfag, har landsstyret vedtaget at nedlægge idrætsinspektörembedet. Eftersom embedet ikke bliver nedlagt för 1. august 1953 og halvdelen af landsskolekonsulentens lön skal betales af landskassen, får denne vedtagelse ingen indflydelse på denne finanslov.

26. marts — Ll. nr. 4 om INDKOMSTSKAT AF RENTER af indestående kapital i færöske banker og sparekasser.

1 Ved opgörelse af den skattepligtige indtægt for skatteåret 1954 (i Tórshavn for skatteåret 1954/55) og efterfölgende år efter § 9 i den kommunale skattelov af 12. marts 1923 medregnes ikke den rente, som færöske pengeinstitutter yder af indskud. Alle andre renteindtægter medregnes efter skattelovens § 9, e.

Af renterne af de i stk. 1 omhandlede indskud svares derimod skat overensstemmende med denne lovs regler. Skatten påhviler indskyderne, men betales for deres regning af pengeinstitutterne.

Skatten tilfalder landskassen udelt.

2 Af rentebeløb, som tilskrives indskydernes konti, enten halvårsvis eller ved endelig opgörelse til andet tidspunkt, erlægges i skat ½ % p. a. af det eller de beløb, der danner basis for rentetilskrivningen, dog höjst $^1/_5$ af den tilskrevne rente.Skatten indbetales til landskassen direkte af pengeinstituttet af den tilskrevne rente.

3 Personer og institutioner o. a., som i henhold til lov om den kommunale beskatning af 12. marts 1923, jfr. lov om skat til Færöernes amtskommune af 15. maj 1939 med senere ændringer, er undtaget skattepligt her i landet, er også undtaget skat efter nærværende lov.

Såfremt et pengeinstitut har beregnet skat af rente, som er tilskrevet en person, institution m. v., som omfattes af nærværende paragraf, kan beløbet fordres tilbagebetalt fra landskassen, når kravet fremsættes skriftligt og er ledsaget af bekræftelse fra vedkommende pengeinstitut.

4 Landsstyret bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om skattens beregning og betaling jfr. § 2 og tilbagebetaling af erlagt skat jfr. § 3.[1])

5 Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og de instrukser, som bliver udfærdiget i henhold til den, straffes med böder, der tilfalder landskassen, såfremt ikke højere straf er forskyldt efter den almindlige straffelovgivning.

6 Denne lov træder i kraft straks og anvendes förste gang for bankernes regnskabsår 1953 og sparekassernes regnskabsår 1953/54.

I selvangivelsen for skatteåret 1954 (i Tórshavn for skatteåret 1954/55) medregnes kun sparekasserenten for tiden 1.10.1952 til 31.3.1953.

26. marts — Ll. nr. 5 om SKAT TIL LANDSKASSEN.

1 Reglerne i § 3 i lagtingslov nr. 17 af 28. marts 1952 om ekstraskat til landskassen forbliver uændrede i kraft for skatteåret 1953/54.

2 Denne lov træder i kraft straks.

Samtidig ophæves stk. 3 i § 1 i lov nr. 202 af 15. maj 1939 om personlig skat til amtskommunen.

26. marts — Ll. nr. 6 om ændring i den KOMMUNALE SKATTELOV af 12. marts 1923.

1 I lov nr. 76. af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning tilföjes i § 10 som nyt stykke f.:

---

[1]) Jfr. reglugerð nr. 18, 30. juni 1953.

Hædersgaver i henhold til lov nr. 93 af 20. marts 1940 om udbetaling af hædersgaver til danske sömænd og fiskere og deres efterladte samt lov nr. 383 af 9. august 1945 om visse hædersgaver til danske söfarende og fiskere og deres efterladte.

2 Denne lov træder i kraft med virkning fra og med skatteåret 1953.

27. marts — UMSITING AV SAMFERÐSLUVEGUM. (Lögtingssamtykt).

1. Fyri hvörja kommunu, sum hevur samferðsluvegir at halda, ásetur landsstýrið, hvat hóskandi árlig útreiðsla til umvæling av samferðsluvegunum verður hildin at vera. Tær kommunur, hvörs soleiðis ásettu útreiðluupphæddir eru störri enn upphædd svarandi til kr. 22,00 pr. íbúgva í avvarandi kommunu, fáa ¾ av muninum millum hesar upphæddir afturgoldna úr vegagrunninum.

Landsstýrið kann broyta ta ásettu útreiðsluupphædd í samsvari við broytingum í vegalongd og íbúgvaratali og við nýmeting av umvælingaratstöðum; kommunurnar mugu tó vera gjördar kunnugar við slíkar broytingar áðrenn 15. februar í einum ári, um broytingin skal verða galdandi fyri endurrinding av umvælingarútreiðslum tað árið.

2. Kommunurnar verða sum higartil hvönn mánað at senda landsverkfröðinginum uppgerð váttaða av vegmanninum yvir útreiðslur, ið staðist hava av umvæling av samferðsluvegum.

3. Umsitingin av vegagrunninum og aðrir umsitingarmyndugleikar, ið Föroya vegastýri hevur havt, verða lagdir undir Föroya landsstýri frá 1. apríl 1953. Samstundis verður Föroya vegastýri avtikið.

28. marts — Bek. for Færöerne nr. 104 om fastsættelse af NORMALBIDRAG samt om INDTÆGTSGRÆNSERNE for udbetaling af UNDERHOLDSBIDRAG til ENLIGE FORSØRGERE.

I medför af bestemmelserne i § 12, stk. 1, og § 46, stk. 2, i kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færöerne om börnebidrag til enlige forsörgere m. m., jfr. kgl. anordning nr. 341 af 17. juli 1950, fastsætter arbejds -og socialministeren herved for tiden fra 1. april 1952 til 31. marts 1954 nedenstående *normalbidrag*, som efter anordningens § 11, jfr. § 31, skal gælde med hensyn til börn såvel uden for som i ægteskab og efter anordningens § 46 med hensyn til den ugifte moders barselfærd og underhold för og efter födslen. I henhold til bestemmelsen i samme anordnings § 50 fastsætter arbejds- og socialministeren derhos med gyldighed fra den 1. april 1953 indtil videre nedenstående *indtægtsgrænser* for retten til at modtage forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag samt til at modtage bidrag til en barnemoders barselfærd og underhold för og efter födslen.

Normalbidragene til börn.

For tiden fra 1. april 1952 til 31. marts 1953 fastsættes de omhandlede bidrag uændret til de i arbejds- og socialministeriets bekendtgörelse af 17. juli 1950 nævnte beløb.

For tiden fra 1. april 1953 til 31. marts 1954 fastsættes de omhandlede bidrag til följende beløb: For faderens (en bidragspligtigs)vedkommende 516 kr. årlig For moderens vedkommende 348 kr. årlig.

I barnets förste 2 leveår forhöjes de anförte beløb med 20 pct.

Normalbidragene til moderens barselfærd og underhold för og efter födslen.

44 kr. til barselfærden, og til moderens underhold för og efter födslen 50 kr. månedlig.

Indtægtsgrænser.

Forsåvidt den bidragsberettigede er ugift eller ikke samlever med sin ægtefælle 3.840 kr.

Forsåvidt den bidragsberettigede er gift og samlever med sin ægtefælle 4.590 kr.

28. marts — Kunng. nr. 7 um SKIPA- OG VØRUGJØLD.
Landsstýrið hevur samtykt at galdandi skipa- og vörugjöld fyri havnirnar í Föroyum framvegis verða í gildi til 30. september 1953.[1])

31. marts — Kunng. nr. 8 um studning til PRÍSJAVNAN Á NEYÐSYNJARVØRUM.
Við heimild í lögtingslóg nr. 3, 26. marts 1953, verður studningur veittur til prisjavnan á neyðsynjarvörum frá 1. apríl 1953, fyri fyrst inntil 1. september 1953 soleiðis:
1. Mjólk: Fyri apríl og mai mánað 1953 verður studningurin 20 oyru pr. l. Studningurin, sum eisini umfatar vanligan flutning, verður goldin um meiarí og bert fyri innvegaða mjólk til teirra.[2])
2. Rugur: pr. kg 10 oyru.
3. Setepli: pr. 50 kg 4 kr., flutt um landshandilin sum set undir almennum tryggjaðum eftirliti.
Frá 1. apríl 1953 er kunngerð nr. 30, 25. apríl 1952, úr gildi.

31. marts — Bek. nr. 124 om KASSEEFTERSYN, sikkerhedsstillelse m. m. vedr. statens kassebetjente.
4. For følgende kassebetjente kræves sikkerhedsstillelse: ... Sorenskriveren (dommeren) på Færöerne. Sysselmændene på Færöerne. Sognefogeden i Vaag. ...
5. I overensstemmelse med foranstående almindelige regel bestemmes følgende for de enkelte kassebetjentes vedkommende:

Kasser	Egentlige kassebetjente i h. t. regnskabslovens § 27, 1	Kassebetjente, undtagne i h. t. regnskabslovens § 27, 2	Kasseeftersyn foretages.
Rigsombudsmanden på Færøerne:			
Kontorholdskassen		Bestyreren	Af rigsombudsmanden.
Bevillingskassen		Bestyreren	Af rigsombudsmanden.
Sorenskriveren (dommeren)	Sorenskriveren (dommeren)		Af rigsombudsmanden.
Landfogeden (politimesteren) på Færøerne	Landfogeden (politimesteren)		Rigsombudsmanden
Sysselmændene på Færøerne.	Sysselmændene		Rigsombudsmanden eller landfogeden efter bemyndigelse fra rigsombudsmanden
Sognefogeden i Vaag.	Sognefogeden		

31. marts — Lov nr. 171 om VALG TIL FOLKETINGET.
17 Til folketinget vælges ialt 179 medlemmer hvoraf 2 medlemmer for Færöerne samt 2 medlemmer for Grönland. Såvel Færöerne som Grönland udgör særlige valgområder, jfr. stk. 9. ....
Vedrörende valget på Færöerne og i Grönland fastsættes regler ved særlig lov.
41 De ved folketingsvalget på Færöerne og i Grönland afgivne stemmer medregnes ikke ved fordelingen af tillægsmandaterne.

[1]) Sbr. kunng. nr. 25, 28. sept. 1953.
[2]) Sbr. kunng. nr. 23. 29. sept. 1953.

56 ... For de vælgeres vedkommende, der afgiver stemme på Færöerne, i Grönland eller i udlandet, må stemmesedlen tidligst være afgivet 3 måneder för valgets afholdelse.

75 De almindelige valg af samtlige medlemmer af folketinget foregår ordentligvis hvert fjerde år. Såvel i dette tilfælde, som når valg udskrives til afholdelse forinden, gælder samtlige valg fra den almindelige valgdag selvom et enkelt valg af stedlige grunde (såsom på Færöerne eller i Grönland) eller af andre tilfældige omstændigheder ikke er foretaget på den almindelige valgdag. Dog regnes tiden for valgets gyldighed når de almindelige valg foregår imellem 1. oktober og 31. december, fra 1. oktober.

77 .... På Færöerne og i Grönland kan det overlades henholdsvis rigsombudsmanden og landshövdingen at fastsætte en anden dag til valgets foretagelse end den almindeligt bestemte.

31. marts — FINANSLOV for 1953/54.

Tekstanmærkning til § 21. Undervisningsministeriet. Nr. 47.

Tidligere lærere og lærerinder ved Færöernes mellem- og realskole, der har virket ved denne skole mindst 6 år, beholder i 3 år efter deres afgang fra skolen det opnåede alderstillæg, selv om de ikke har fast ansættelse ved det offentlige skolevæsen i det övrige kongerige, når de dog som vikarer, timelærere eller konstituerede lærere har mindst 24 timers ugentlig undervisning ved dette.

Tekstanm. til § 22. Forsvarsministeriet. Nr. 15.

Under hensyn til de med opmålinger på Færöerne og Grönland forbundne særlige ulemper og farer er forsvarsministeren bemyndiget til for meteorologisk instituts heri deltagende personale at lade udbetale et sæligt tillæg efter bestemmelserne i tjenestemandslovens § 986, stk. 3.

Anm. nr. 20. Af bevillingen på konto XII B. 1. kan der ydes et særligt kosttilskud til besætningerne i fyr- og vagervæsenets inspektionsskibe på rejser til Færöerne eller andre steder, hvor indköb af spisevarer er vanskeligt og dyrt, samt ydes et repræsentationstillæg på indtil 35 kr. pr. måned til förerne af fyr- og vagervæsenets inspektionsskibe, og endvidere afholdes udgifter til repræsentation m. v. i særlige tilfælde ved fyr- og vagervæsenet.

Anm. 25. Af bevillingen på konto XII A. 5. kan der ydes det af fyr- og vagervæsenets personel, der opsendes til Færöerne og Grönland, et særligt tillæg efter bestemmelserne i tjenestemandslovens § 986, stk. 3, under hensyn til de med bygning og inspektion af fyr på Færöerne og Grönland forbundne ulemper.

Tilvarende bestemmelse kan anvendes på skibspersonel, der under fyr- og vagervæsenets inspektionsskibes ophold ved Færöerne og Grönland udstationeres i land eller i mindre fartöjer (kuttere).

10. apr. — Ll. nr. 10 om GEBYRER VED UDPANTNING.

1 Ved foretagelse af udpantning erlægger rekvisitus for hver udpantning följende gebyrer:

		kr.	kr.
Til og med		20	1
over	20 kr. til og med	50	2
—	50 - - - -	100	5
—	100 - - - -	500	10
—	500 - - - -	1000	20
—	1000 - - - -	3000	25
—	3000 -		30

og desuden en vidnegodtgörelse på 1,50 kr.

Ved forgæves udpantning erlægges intet gebyr.

Disse gebyrer erlægges kun ved udpantning for skatter og afgifter til landskassen,

kommuner, Föroya vanlukkutrygging, og iövrigt på områder, der er overtaget som særanliggende.

2 Nærværende bestemmelser træder i kraft straks og samtidig ophæves midlertidige bestemmelser for Færöerne af 24. september 1945 om gebyrer ved udpantning.

28. apr. — Rigsombudets stadfæstelse på FUNDATS for grosserer JOHAN BALSLEVS MINDELEGAT til fordel for færöske fiskeres efterladte, OPRETTET AF A/S BALSLEV & CO.

Formuen består af 56.000 kr. i danske statsobligationer og skal altid være anbragt i sådanne eller kreditforeningsobligationer.

Legatet bestyres af lagmanden, lagtingets formand og provsten.

Renterne uddeles i portioner som eengangsunderstöttelser eller som årligt tilbagevendende understöttelser til trængende enker eller börn efter færöske fiskere, der er omkommet på havet under udövelse af deres gerning. Årsregnskabet afgives til revision til rigsombudsmanden, der udnævner revisor og deciderer regnskabet.

30. apr. — Kundg. fra rigsomb. (i Dimmalætting) af bek. nr. 218 af 11. juli 1947 ang IND- OG UDFØRSEL AF PENGE OG VÆRDIPAPIRER m. v. (Herved ændres den for Færöerne hidtil gældende valutalovgivning særlig den i krigsårene 1940—45 udstedte).

8. maj — Kunng. nr. 13 um broyting í GRINDAREGLUGERÐINI. (Innsett í regl. 1. juni 1940).

15. maj — Ll. nr. 14 om fordeling af Færöernes andel af ALDERS- OG INVALIDERENTEN SAMT BØRNEBIDRAGET.

1 I henhold til § 17 i lov nr. 146, 31. marts 1949, § 7, 3. stk. i lov nr. 147, 31. marts 1949 og § 46 i kgl. anordning nr. 101, 18. marts 1949 fastsættes, at af Færöernes andel udreder kommunerne $^1/_6$ af de udbetalte aldersrentebeløb, herunder dagpenge, men ikke medicin m. v., $^1/_6$ af de udbetalte invaliderentebeløb og börnebidrag, medens landskassen udreder resten.

Landskassen udlægger kommunernes andel og får den refunderet, således at det senest den 1. juli hvert år udregnes, hvor meget landskassen skal have refunderet fra hver enkelt kommune for det forlöbne finansår, således at 50 % pålignes efter sidste folketal og 50 % efter sidste års skatteindtægt i kommunen. Kommunerne skal tilbagebetale deres andel senest den 1. december i det följende finansår.

2 De her fastsatte bestemmelser har gyldighed fra 1. april 1953 og samtidig ophæves lagtingslovene nr. 14, 15 og 16 af 12. januar 1950.

30. maj — Bek. fra Færöernes elektricitetsnævn om STÆRKSTRØMSREGLEMENTET.

De af Elektricitetsnævnet på Færöerne under 27. januar, 11. februar og 31. maj 1941 samt 8. april 1946 (sidstnævnte om elektriske hegn) udfærdigede midlertidige ændringer i stærkströmsreglementet af 22. december 1938 *ophæves* herved.

Samtidig hermed fastsættes i medför af den elektricitetsnævnet ved midlertidige bestemmelser om tilsyn med stærkströmsanlæg på Færöerne nr. 34 af 28. oktober 1940 § 1, stk. 4, givne bemyndigelse, at alene stærkstrømsreglementet af 22/12 1938 således som ændret den 1. oktober 1946 med bilag og senere ændringer er gældende på Færöerne for alle elektriske stærkstrømsanlæg og alt materiel, der udsættes for spænding fra sådanne anlæg.

4. juni — Kunng. nr. 15 um AVTØKU av fyriskipanum móti MUNN- OG KLEYVSÓTT.

Fyriskipanir í kunngerð nr. 52 frá 21. november 1952 móti munn- og kleyvsótt v. m. verða hervið avtiknar.

Víst verður tó til § 1 í lóg fyri Föroyar nr. 36 frá 28. februar 1908 hareftir hús-djór og fenaður v. m. bert kann innflytast við landsstýrisins loyvi, tá sökt verður frammanundan.

5. juni — DANMARKS RIGES GRUNDLOV.

28 Folketinget udgör een forsamling bestående af höjst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færöerne og 2 i Grönland.

32 Der kan ved lov gives særlige regler om færöske og grönlandske folketingsmandaters ikrafttræden og ophör.

42 Nærmere regler om folkeafstemning, herunder i hvilket omfang folkeafstemning skal finde sted på Færöerne og i Grönland, fastsættes ved lov.

86 Valgretsalderen til de kommunale råd og menighedsrådene er den for valg til folketinget til enhver tid gældende. For Færöernes og Grönlands vedkommende fastsættes valgretsalderen til de kommunale råd og menighedsrådene ved lov eller i henhold til lov.

5. juni — Lov nr. 172 om ændringer i lov om FOLKETINGSVALG PÅ FÆRØERNE.

1 I lov nr. 127 af 28. april 1916 om folketingsvalg på Færöerne, således som denne lov er ændret ved lov nr. 538 af 22. december 1947, foretages följende ændringer:

Lovens § 2 affattes således:

Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfödsret, opfylder den i stk. 2 indeholdte aldersbetingelse og har fast bopæl i riget, medmindre vedkommende

a) nyder eller har nydt understöttelse, som i henhold til lovgivningen betragtes som fattighjælp, og som ikke er eftergivet eller tilbagebetalt,
b) er ude af rådighed over sit bo på grund af umyndiggörelse.

Valgretsalderen er den, som er gældende ved valg til folketinget i den övrige del af riget.

Ingen kan udöve valgret uden at være optaget på valglisten.

Lovens § 3 udgår.

Lovens § 4 affattes således:

»Valgbar til folketinget er enhver, som i henhold til bestemmelserne i § 2, stk. 1, har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdömme gör ham uværdig til at være medlem af folketinget, jfr. grundlovens §§ 30 og 33.«

I lovens § 7, 3. pkt., ændres ordet »betingelserne« til: »aldersbetingelsen«, og efter ordet »valgret« tilföjes: »og som inden 1. januar opfylder de övrige betingelser herfor.«

I lovens § 7 indföjes som nyt stk. 2:

»Såvel for hovedlisten som for tillægslisten indrettes en særlig tilflytterliste for vælgere, som i årets löb tilflytter kommunen, jfr. § 11 A.«

I lovens § 11 indsættes i stedet for sidste pkt.: »Viser det sig i löbet af det år, for hvilket valglisterne gælder, at en eller flere peroner på grund af fejl ved listernes udarbejdelse ikke er optaget på disse, kan kommunalbestyrelsen i et möde, der skal afholdes senest tre dage för afstemningsdagen, foranledige sådanne fejl berigtiget. I årets löb kan iövrigt — bortset fra ændringer i henhold til § 11 A. — ingen forandring foretages uden ved dom i henhold til § 15.«

Som ny § 11 A. indföjes:

En person, der er opfört på valglisten, skal, såfremt han fraflytter kommunen, optages på tilflytterlisten i den kommune, hvortil han flytter, idet fraflytningskommunen samtidig med sædvanlig meddelelse om den anmeldte flytning sender meddelelse til tilflytningskommunen om, hvorvidt den pågældende har været optaget på valglisten i fraflytningskommunen.

Optagelsen på tilflytningskommunens tilflytterliste er betinget af, at flytningen af den pågældende vælger er anmeldt til kommunens folkeregister. Om optagelsen på tilflytterlisten sendes der af kommunalbestyrelsen uopholdelig meddelelse til den pågældende vælger og til kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen, af hvis valgliste vælgeren derefter slettes.

Optagelse på tilflytterlisten kan ikke finde sted, forsåvidt angår alle meddelelser om flytninger, som kommunen modtager senere end 14 dage för valget, og för denne tid kan optagelsen kun ske, forudsat at vælgeren selv har anmeldt flytningen til tilflytningskommunens folkeregister.

De nærmere regler vedrörende fremgangsmåden for optagelse på tilflytterlisten m. v. fastsættes efter forhandling med indenrigs- og boligministeren af statsministeren, der ligeledes fastsætter regler om, i hvilket omfang optagelse på tilflytterliste m. v. skal finde sted ved flytninger mellem Færöerne og den övrige del af riget.«

Lovens § 12, stk. 2, affattes således:

»Når valg til folketinget er udskrevet, eller når folkeafstemning skal afholdes, tilbagesendes afskrifterne til vedkommende kommunalbestyrelser, der på afskrifterne sletter eller optager de vælgere, der i henhold til bestemmelserne i §§ 11 og11 A. måtte være slettede af eller optagne på de orginale valglister. Rigtigheden af disse ændringer bekræftes på sædvanlig måde. Endvidere udfærdiges bekræftede afskrifter af kommunens tilflytterliste.

Derefter overleveres samtlige orginale valglister med tilhörende afskrifter til formændene for valgstyrene i de valgdistrikter eller dele af disse, hvoraf kommunen består.«

I lovens § 14 ændres ordet »justitsministeren« til »rigsombudsmanden.«

I lovens § 16 ændres ordet »betingelserne« til: »aldersbetingelsen«.

I lovens § 17 ændres ordet »justitsministeren« til: »statsministeren«.

Lovens § 38 affattes således:

»De ved folketingsvalg på Færöerne afgivne stemmer medregnes ikke ved fordelingen af de i lov om valg til folketinget omhandlede tillægsmandater.«

I lovens § 39 ændres ordet »amtet« til: »rigsombudsmanden«.

I lovens § 40 udgår ordene »indtil 400«.

Lovens § 42, stk. 2, affattes således:

»Overtrædelse af nogen af disse bestemmelser straffes med fængsel eller hæfte ikke under 4 uger.«

I lovens § 42, stk. 3, udgår ordene »til 1000«.

Lovens § 43 affattes således:

»Omkostningerne ved folketingsvalg og ved valglisternes fornyelse og fuldstændiggörelse udredes af landskassen«.

I lovens § 45, stk. 1, udgår ordene »i Island efter Islands ministers nærmere bestemmelse hos politimestrene og deres befuldmægtigede eller andre autoriteter.«

Lovens § 45, stk. 3, udgår.

I lovens § 46 udgår i stk. 2 3. pkt. samt stk. 3.

I lovens §§ 49 og 53 ændres ordet »justitsministeren« til: »statsministeren«.

I § 53 udgår ordene »af indtil 400 kr.«.

Lovens §§ 55—59 udgår.

Overalt i loven ændres ordet »amtmanden« til: »rigsombudsmanden«.

2 Statsministeren er bemyndiget til at lade lov nr. 127 af 28. april 1916 om folketingsvalg på Færöerne, således som denne lov med senere ændringer bliver at anse som affattet, optrykke og bekendtgöre som »Lov om folketingsvalg på Færöerne«. Statsministeren er i denne forbindelse bemyndiget til at foretage sådanne ændringer i de enkelte bestemmelsers nummerering, at disse fremtræder i fortlöbende nummerfölge.

3 Nærværende lov træder i kraft samtidig med lov af 31. marts 1953 om valg til folketinget.

Valglister i henhold til de i denne lov gældende bestemmelser udarbejdes første gang som gældende fra 1. januar 1954.

8. juni — Bek. nr. 185 om de INDTÆGTS- OG FORMUEFORHOLD m. v., der betinger en persons MEDLEMSSKAB som nydende medlem i en anerkendt SYGEKASSE på Færöerne.

I henhold til § 6 i anordning nr. 59 af 21. februar 1930 om anerkendte sygekasser på Færöerne fastsættes herved efter indstilling fra sygekassenævnet følgende regler som gældende for tiden 1. oktober 1952—30. september 1954 til vejledning om de indtægts- og formueforhold samt övrige omstændigheder, der som regel betinger en persons optagelse eller forbliven i en anerkendt sygekasse som nydende medlem med ret til gennem denne at nyde tilskud fra staten:

Som nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse kan kun optages ubemidlede personer af arbejderklassen og med dem i ökonomisk henseende ligestillede mænd eller kvinder, såsom mindre jordbrugere, håndværkere og andre næringsdrivende, tjenestemænd og lignende. De forældrelöse börn, som lovgivningen ikke på anden måde har sikret adgang til sygehjælp, kan — de sædvanlige ökonomiske betingelser forudsat — uden hensyn til aldersgrænsen nedad være selvstændige nydende medlemmer af en sygekasse.

De almindelige indtægtsgrænser skal svare til faglærte arbejderes årsindtægt ved fuld beskæftigelse og skal fastsættes og een gang årlig reguleres på grundlag af de senest meddelte oplysninger om faglærte arbejderes gennemsnitlige årslön.

Under hensyn til det i stk. 2 anförte vil sådanne personer være at anse som ubemidlede i anordningens forstand, hvis årlige indtægt ikke overskrider 9.500 kr. (jfr. dog stk. 9).

Ved bedömmelsen af samlevende ægtefællers adgang til at være nydende medlemmer af sygekassen med ret til gennem denne at nyde tilskud fra staten, skal der i tilfælde af, at den ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige familieforsörger, har indtægt, ved arbejde af *mere midlertidig karakter*, kun tages hensyn til den del af denne indtægt, der overstiger 200 kr. årlig. Tilsvarende regel gælder for så vidt angår indtægt, som hjemmeværende, ikke selvstændig skattepligtige börn oppebærer ved arbejde for fremmede.

For forsörgeren af et barn eller flere börn under 15 år forhöjes den i stk. 3 nævnte grænse med 800 kr. for hvert barn, jfr. dog stk. 9.

Ved det i anordningens § 9 omhandlede udvalgs, ved sygekassedirektörens og ministerens afgörelse af, om en persons årsindtægt overskrider den nævnte grænse, vil der være at tage hensyn til den skattepligtige indkomst, hvortil den pågældende endeligt er ansat i henhold til lov for Færöerne nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning med senere ændringer[1]), *forinden* de ved nævnte lovs § 13 hjemlede skattefri fradrag har fundet sted og uden hensyntagen til den nedsættelse, der eventuelt måtte være indrömmet i henhold til samme lovs § 15.

Det ovennævnte grænsebeløb kan kun tilsidesættes, når der foreligger særlige omstændigheder, der taler herfor. Som forhold, der i så henseende kan komme i betragtning, må nævnes sygdom, gæld, alderdom, store forsörgerbyrder eller andre forhold, der i væsentlig grad forringer den pågældendes ökonomiske stilling.

Som maksimum af formuen for ubemidlede nydende medlemmer fastsættes et beløb af 28.000 kr. for enligtstillede personer og 39.000 kr. for familieforsörgere, jfr. dog stk. 9. Det kan i særlige tilfælde tillades, at disse grænser overskrides, f. eks.

---

[1]) Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver der bl. a. at fradrage driftsomkostninger fra embedsindtægter, de udgifter til kontorhold m. v., som embedets bestridelse har medført, pensioner o. a. byrder, der påhviler et embede, og beløb, der anvendes til livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet beløb af 400 kr. årlig, de beløb, som i det pågældende år er udredet i personlig påignede skatter, skatter og afgifter på fast ejendom m. v., renter af prioriteter og anden gæld, jfr. iövrigt § 11 i den kommunale skattelov.

når formuen er anbragt i vanskeligt realisable aktiver eller er anbragt på lidet rentabel måde, eller *når* den pågældendes væsentligste indtægt består i alders- eller invaliderente; endvidere *når* den væsentligste indtægt består i renten af en kapital, og pågældendes arbejdsevne eller erhvervsmuligheder er således nedsat, at hans arbejdsindtægt kun kan blive af ringe betydning, eller *når* den efterlevende af et ægtepar ved ægtefællens död har mistet sin hidtidige forsörger.

Den i stk. 3 nævnte grænse, den i stk. 6 omhandlede forhöjelse af denne (börnetillægget) samt de i stk. 8 nævnte formuegrænser vil hvert år være at regulere med gyldighed fra 1. oktober efter de senest forud meddelte oplysninger om faglærte arbejderes gennemsnitlige årslön, idet belöbene for indtægtsgrænsen afrundes til det nærmeste med 100 kr. delelige tal, börnetillægget til det nærmeste med 25 kr. delelige tal og formuegrænserne til det nærmeste höjere med 1.000 kr. delelige tal.

De ovenstående regler skal i förste række tjene til vejledning for sygekassebestyrelserne ved deres bedömmelse af, om det kan tillades en person at optages som nydende medlem af sygekassen, eller forblive i denne med ret til statstilskud. Såfremt sygekassebestyrelserne er i tvivl om afgörelsen, bör spörgsmålet forelægges det stedlige bedömmende udvalg (jfr. anordningens § 9), der træffer sin beslutning efter et skön over samtlige foreliggende forhold. Hvis den, der söger optagelse, har en indtægt eller formue, som overstiger de anförte grænser, må han ikke optages som nydende medlem, forinden det bedömmende udvalg har afgjort, om hans ökonomiske forhold desuagtet tillader hans optagelse, jfr. anordningens § 11, stk. 3. I udvalgets beslutning — der skal indsendes til direktören for sygekassevæsenet til godkendelse — bör der gives så udförlige oplysninger som muligt om de forhold, der har været bestemmende for denne, for at direktören på grundlag heraf kan træffe afgörelse om, hvorvidt han kan tiltræde den.

Denne bekendtgörelse har gyldighed fra den 1. oktober 1952.

8. juni — An. nr. 186 om STUDENTEREKSAMEN for elever, der dimitteres af LAGTINGETS STUDENTERKURSUS, Thorshavn.

Studentereksamen for elever, der dimitteres af Lagtingets Studenterkursus, Thorshavn, afholdes efter de for studentereksamen for privatister til enhver tid gældende regler med följende afvigelser:

1 Eksamen afholdes ved kursus for en af undervisningsministeren i henhold til lov nr. 62 af 24. april 1903 § 19 i dette öjemed beskikket særlig eksamenskommission, således at bedömmelsen i hvert fag foretages af en beskikket censor i forbindelse med den eksaminerende lærer.

2 Der gives i faget færösk 2 karakterer, een i skriftlig og een i mundtlig, således at disse karakterer medregnes i eksamensresultatet.

3. *Dansk.*

A. Kravene for privatister med fuldt pensum er följende:

a. *Litteraturlæsning:* Der læses mindst 7 hovedværker, heraf 3 statarisk, resten kursorisk. Et af værkerne skal være norsk, og eet af de kursoriske værker kan være fra verdenslitteraturen. Et passende udvalg litteraturpröver (f. eks. folkeviser, salmer, litterær kritik, noveller, eventyr, essays) kan træde i stedet for et hovedværk.

Endvidere læses statarisk mindst 100 sider litteraturpröver fra forskellige perioder, herunder norsk litteratur fra nyere tid. Den læste litteratur må ikke udelukkende være af skönlitterær art; også andre sider af litteraturen skal være repræsenteret. Kursorisk læses mindst 150 sider (herunder evt. også kortere værker) fra de forskellige perioder. I det samlede litterære pensum skal alle centrale perioder og hovedforfatterne være repræsenteret.

Laboratoriegennemgang af eet hovedværk eller ca. 25 sider litteraturpröver (et stof, som ikke behöver at være ens for hele klassen) kan finde sted.

b. *Litteraturhistorie:* I tilknytning til litteraturlæsningen meddeles der på grund-

lag af en kortere lærebog eleverne en oversigt over den danske litteraturs historie og de allervigtigste punkter af den nyere norske litteraturs historie.

c. Eleverne skal öves i skriftlig og mundtlig fremstilling. Emnerne skal være dels af faglig art, dels friere opgaver fra elevernes erfarings- og iagttagelsesområde.

B. Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Ved den skiftlige pröve skrives en stil. Der gives frit valg mellem flere opgaver. Til besvarelsen gives 5 timer.

2. Ved den mundtlige pröve forelægges der eksaminanderne et spörgsmål i en opgivet tekst. Eksaminationen i litteraturhistorie skal i videst muligt omfang ske med udgangspunkt i den forelagte tekst. De litteraturtekster, der forelægges, må af censor være valgt således, at de belyser væsentlige træk af forfatteren og tiden.

C. For de eksaminander, der har ret til at indstille sig til eksamen med begrænset pensum, opgives til prøven följende pensum:

a. *Litteraturlæsning:* 2 litteraturværker og 100 sider litteraturpröver.

b. *Litteraturhistorie:* Tiden efter 1700; iövrigt kun den til forståelse af den opgivne litteratur nödvendige litteraturhistorie.

4 *Færösk.*

A. Kravene for privatister med fuldt pensum er följende:

a. *Litterturlæsning:* Der læses mindst 5 hovedværker, hvoraf 2 statarisk, resten kursorisk. Et passende udvalg litteraturpröver kan gælde for et hovedværk. Endvidere læses statarisk og kursorisk 250 sider litteraturpröver, hvoraf kursorisk mindst 75 sider (herunder eventuelt også kortere værker). I det samlede litterære pensum skal de centrale perioder og hovedforfatterne være repræsenteret.

Laboratoriegennemgang af et hovedværk eller ca. 25 sider litteraturpröver (et stof, som ikke behöver at være ens for hele klassen) kan finde sted.

b. *Litteraturhistorie:* Der meddeles eleverne i tilknytning til litteraturlæsningen en oversigt over den færöske og de allervigtigste punkter af den norröne litteraturs historie.

c. *Sproghistorie:* Af norrön litteratur, læses mindst 80 sider stöttet af et kort grammatisk skema, som indeholder hovedtrækkene af lyd og böjningslæren. Desuden læses der 20 sider pröver af færösk sprog fra de ældste tider til ca. 1800 og 20 sider dansk, deraf 10 sider efter 1700. De færöske og danske tekster bör i videst muligt omfang være pröver, der tillige indgår i det litterære pensum. Endvidere læses 20 sider nyislandsk, 20 sider norsk landsmål og 50 sider svensk (deraf ¼ poesi). På grundlag af de læste tekster gives der en såvidt muligt sammenhængende oversigt over de nordiske sprogs udvikling.

B. Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Ved den skriftlige pröve skrives en stil. Der gives frit valg mellem flere opgaver. Til besvarelsen gives 5 timer.

2. Ved den mundtlige pröve forelægges der eksaminanderne:

a. Et spörgsmål i en opgiven litteraturtekst. Eksamination i litteraturhistorie ud fra den forelagte tekst.

b. Et spörgsmål i det sproglige pensum.

De litteratursteder, der forelægges, må af censor være valgt således, at de belyser væsentlige træk af forfatteren og tiden.

C. For de eksaminander, der har ret til at indstille sig til eksamen med begrænset pensum, opgives til prøven följende pensum:

a. *Litteraturlæsning:* 1 litteraturværk og 75 sider litteraturpröver.

b. *Litteraturhistorie:* Den til forståelse af den opgivne litteratur nödvendige litteraturhistorie.

c. *Sproghistorie:* 35 sider oldnordisk, 15 sider færösk, 15 sider dansk, 10 sider nyislandsk, 10 sider landsmål og 25 sider svensk (deraf mindst ¼ poesi).

17. juni. — Bek. nr. 197 om ULYKKESFORSIKRING AF ARBEJDERE, der midlertidigt beskæftiges i GRØNLAND i virksomheder, der har sæde eller styrelse på Færöerne.

I medfør af § 7, stk. 1, i anordning nr. 161 af 29. marts 1939 for Færöerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde fastsætter arbejds- og socialministeren herved efter indhentet erklæring fra ulykkesforsikringsrådet for Færöerne følgende bestemmelser med hensyn til, i hvilket omfang reglerne i nævnte anordning skal komme til anvendelse på arbejdere, der midlertidig beskæftiges i Grönland i virksomheder, der har sæde eller styrelse på Færöerne:

1 Bestemmelserne i anordning nr. 161 af 29. marts 1939 for Færöerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde finder anvendelse på arbejdere, der udsendes af en virksomhed, der har sæde eller styrelse på Færöerne til midlertidig beskæftigelse i Grönland.

Som midlertidig beskæftigelse skal anses arbejde af indtil 2 års varighed.

2 Denne bekendtgörelse træder i kraft den 1. juli 1953 og kommer til anvendelse på ulykkestilfælde, indtrufne nævnte dato eller senere.

23. juni — Kunng. nr. 17 um LANDING AV KALVA frá fiskiskipum, sum eru ikki hoyrandi heima í Föroyum.

Eftir § 1 í kunngerð nr. 21 frá 25. september 1948 hevur landsstýrið samtykt at eftirlíka fyri fyrst, at fiskiskip, sum eru ikki heimahoyrandi í Föroyum, kunnu fáa loyvi frá sýslumanni — í Tórshavn frá fiskivinnuskrivstovuni — at landa kalva fyri so mikið, sum skipinum törvar til keyp av útgerð frá landi ella til rindingar av umvælingum o. l.

Frásögn má gevast frammanundan helst undir klareringini og loyvið verður givið, tá váttan verður latin inn — fylt út sum tilskilað við nögdum og prísum — við törvandi fylgisskjölum og undirskrivað av keypara og skipara.

Útfyllingarblöð kunnu bíleggjast á havnaskrivstovum.

29. juni — Skr. fra U. M. om STATSTILSKUD TIL LÆRERBOLIG.

I anledning af det med direktionens skrivelse af 16. december 1952 hertil indsendte andragende fra Næs sogns kommune om statstilskud til opförelse af en ny lærerbolig i Tofte skal man efter stedfunden brevveksling med statsministeriet herved meddele, at man af hensyn til konsekvenserne må finde det rigtigst, at bevilling af statstilskud göres afhængigt af, at der af Færöernes landskasse ydes et tilskud af tilsvarende störrelse.

30. juni — Reglugerð nr. 18 um INNTØKUSKATT AV RENTUM av innistandandi peningi í föroyskum BANKUM OG SPARIKØSSUM.

Við heimild í lögtingslóg nr. 4 frá 26. mars 1953 um inntökuskatt av rentum av innistandandi peningi í föroyskum bankum og sparikössum fyriskipar landsstýrið fylgjandi:

1 Tá peningastovnur hálvárliga ella árliga ger upp rentuna av innistandandi peningi á banka- ella sparikassabók, tjekkbók ella bók við 3 mánaða, 6 mánaða ella aðrari uppsagnartíð — undantikin eru handilskonti uttan uppsögn á kontokurant og folio — verður rentan tilskriva við ½ prosenti minni, enn bókin gevur rætt til. Tað hálva prosentið verður goldið landskassanum fyri rokning innskjótaranna undir einum. Verður bók gjörd upp í hálvárinum (árinum), verður somuleiðis tilskrivað ½ prosent minni og hetta hálva prosentið goldið landskassanum, tá uppgjört verður hálvárliga (árliga).

Lógin avmarkar skattin til í mesta lagi $^1/_5$ av reatuni. Er rentustigið 2½ prosent ella minni, verður skatturin roknaður við $^1/_5$ av rentuni.

2 Lógarinnar § 3 undantekur teim somu rentuskatt, sum eftir galdandi skattalóg ikki hava skattaskyldu í Föroyum.

Hesir eru t. d.:

1) Almennir kassar hjá kommununum og havnalögum.
2) Kasssar og grunnar hjá landskassanum og stovnar, sum landið eigur, og sum verða riknir fyri landskassans rokning.
3) Tryggingarsambandið Föroyar við deildum, tó undantikin endurtryggingardeildin.
4) Felög (ítrótta-, ungmanna vísindalig o. tl.) sum eftir teirra skipan eru ikki skattaskyldug.
5) Persónar,sum búgva uttanfyri Föroyar, og sum ikki reka vinnu her, ið ger teir skattskyldugar.

Er persóni ella øðrum sum undantikin er skattaskyldu, frádrigið fyri rentuskatt, so kann peningurin verða kravdur aftur frá landskassanum. Slíkt krav verður sent landsstýrinum skrivliga á skjali, sum landsstýrið útvegar og sum fæst frá peningastovnunum, gjaldstovuni, landsskrivstovuni og kommunustýrunum.

Ivaspurningar um skattaskyldu verða viðgjørdir eftir vanligu reglum skattalógarinnar; av skattanevndini (í Tórshavn yvirlíkningarnevndini) ella dómsvaldinum.

3 Henda fyriskipan hevur gildi viðvíkjandi teimum rentum, sum bankanir rokna frá 1. januar 1953 og sum sparikassarnir rokna frá 1. apríl 1953.

Um banki hevur gjørt bók upp aftaná 1. januar 1953 men áðrenn lógin varð kunngjørd og hevur útgoldið rentuna fyri tíðina aftaná 1. januar 1953 uttan at hava drigið skattin frá, er bankin leysur av ábyrgdini fyri hesum skatti.

4 Peningastovnurin bókar skattin yvir raksturin sum vanliga rentuútreiðslu.

31. juli — Reglugerð nr. 20 fyri KOMMUNALU GRANNSKOÐARARNAR. (lokalrevisorar).

Í 1933 sendi amtmaðurin kommununum leiðbeining og fyriskipan um ta kommunalu rokniskaparførsluna, men vórðu har ongar reglur fyrisettar lokalu grannskoðarum kommununnar uttan tær, at hesir av og á skuldu eftirkanna, at kassapeningurin var til.

Landsstýrið heldur beinast vera, at ávísar reglur eru fyri tí arbeiði og teim skyldum, sum teir kommunalu grannskoðararnir hava og fyrisetur tí við heimild í § 34 í lóg nr. 30 frá 28. febr. 1872 um »de færøske landkommuners styrelse« hesa

REGLUGERÐ

Kommunali grannskoðarin:

1. samanheldur øll skjøl við kassabókina og ansar eftir, at tey eru bókaði á rætta konto,
2. eftirroknar øll skjøl,
3. ansar eftir at:
   a. kvittan er fyri øll útgjøld — post- ella bankkvittan er nóg mikið —,
   b. skjali sýnir, hvat peningurin er goldin fyri,
   c. skjalið er spesifiserað,
4. ansa eftir at kassabókin er beint niðurtald,
5. samanheldur rokniskapin við kassabókina og ansar eftir, at hann er beint niðurtaldur,
6. telur skattalistan niður og samanheldur hann og skattainngjøldini við skattakontoirnar og kannar, um hesar eru beint uppgjørdar,
7. samanber skattaeftirstøðulistan við kontoirnar og telur hann saman,
8. ger upp skattaeftirstøðurnar soleiðis:
   Eftirstøður við ársbyrjan ... ... kr. ... ...
   + álíknaðan skatt í árinum ... ... kr. ... ...

÷ eftirgivnan skatt ... ... kr. ... ...
og inngoldnan skatt
samb. kassabókina ... ... kr. ... ... kr. ... ...

Eftirstöður við árs enda ... ... kr. ... ...

og kannar um hetta samsvarar eftirstöðulista og rokniskapi,

9. telur kassapeningin upp og ásannar, at hann samsvarar kassabókina,
10. krevur sær til handa váttan frá peningastovnum um innistandandi pening og vunnar rentur og samanber hana við rokniskapin,
11. samanheldur rokniskapin við fíggjarætlanina og ansar eftir, at ikki meira er goldið av teim ymsu kontoum, enn ætlanin loyvir, uttan so kommunustýrið hevur samtykt hetta og tilskilað, frá hvørjari konto restpeningurin verður tikin; váttan um samtyktina letur kommunan, áðtin við at leggja fram gerðabókina ella við avskrift av henni,
12. samanber fíggjarstandin ár undan ári við rokniskapin og ansar eftir, at yvirlit yvir ognir og skuld kommununnar er viðlagt,
13. ger sínar viðmerkingar í tveimum eintökum, harav kommunan hevur tað eina, meðan hitt við svari kommunustýrisins verður sent landsstýrinum saman við tí grannskoðaða rokniskapinum.

18. aug. — Kunng. nr. 21 um broyting í starvsreglugerð nr. 44 frá 3. mai 1950 fyri vrakarastovnin um VRAKING og viðgerð av SILD. (Innsett í regl. 1950).

26. aug. — Bek. nr. 242 om SKIBSDAGBOG OG MASKINDAGBOG.

1. Skibsdagbog og maskindagbog kræves dog ikke for skibe, som kun går på fiskefangst i Nord- og Østersöen udenfor de nævnte linier (Texel—Lindesnæs og for Østersöen nordligere end 58. breddegrad), og ej heller i skibe i fart mellem öerne indenfor den færöske ögruppe.

5 — — På Færöerne foretages autorisationen i Thorshavn af politimesteren og udenfor denne by af vedkommende sysselmand eller sognefoged.

28. aug. — An. nr. 246, hvorved lov nr. 90 af 31. marts 1953 om udövelse af JORDEMODERGERNING sættes i kraft på Færöerne.

I henhold til den regeringen ved § 23, stk. 3, i lov nr. 90 af 31. marts 1953 om udövelse af jordemodergerning meddelte bemyndigelse sættes den nævnte lov herved i kraft på Færöerne i följende skikkelse:

Kap. I Ret til at udöve jordemodergerning.

1 Ret til at udöve jordemodergerning og betegne sig som jordemoder har kun den, der har modtaget autorisation i henhold til §§ 2 og 3.

Lægers ret til at yde födselshjælp beröres ikke af denne anordning.

2 Autorisation til at udöve jordemodergerning og betegne sig som jordemoder meddeles efter begæring den, der efter bestået eksamen på jordemoderskolen har erholdt lærebrev som jordemoder her i riget.

Autorisation kan dog ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udövelse af jordemodergerning enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, morfin, kokain og deslige, *eller* på grund af udvist grov uduelighed. Autorisation kan endvidere nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Forinden autorisation som jordemoder meddeles, afgiver vedkommende — efter en af indenrigs- og boligministeren fastsat formular — en skriftlig forsikring om, at hun samvittighedsfuldt vil opfylde sine pligter som jordemoder.

Autorisationerne meddeles af sundhedsstyrelsen, der udsteder offentlig bekendtgörelse om disse.

Regler for jordemodereksamen fastsættes ved en gennem undervisningsministeriet efter stedfunden forhandling med indenrigs- og boligministeriet udvirket kongelig anordning.

3 Indenrigs- og boligministeren kan under særlige omstændigheder efter indhentet erklæring fra sundhedsstyrelsen give personer, der ikke har erholdt lærebrev som jordemoder her i riget, men som i udlandet har erhvervet en tilsvarende uddannelse, autorisation til at udöve jordemodergerning og betegne sig som jordemoder.

4 Må det antages, at en jordemoder er farlig for sine medmennesker under udövelsen af jordemodergerning *enten* på grund af legemlige mangler *eller* varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, morfin, kokain og deslige, *eller* på grund af udvist grov uduelighed, afgiver sundhedsstyrelsen til indenrigs- og boligministeren indstilling om, at der træffes foranstaltninger til, at retten til at udöve jordemodergerning fratages vedkommende. Forinden sundhedsstyrelsen afgiver sin indstilling, skal sagen forelægges retslægerådet. Endvidere skal der gives vedkommende lejlighed til at erklære sig skriftligt eller, hvis hun önsker det, at afgive mundtlig forklaring for sundhedsstyrelsen i et i den anledning afholdt möde, i hvilket også retslægerådet deltager. Retslægerådet afgiver altid skriftlig erklæring i sagen. Endvidere skal pågældende opfordres til — skriftligt eller i det nævnte möde — at erklære, om hun önsker sagen afgjort ved dom eller underkaster sig indenrigs- og boligministerens afgörelse. Afgives sådan erklæring ikke inden en frist af 14 dage, vil sagen være at indbringe for domstolene.

Under den i stk. 1 omhandlede sags behandling i sundhedsstyrelsen har den pågældende ret til over for styrelsen at optræde ved eller i forening med en af hende valgt tillidsmand, ligesom hun og tillidsmanden på hendes vegne har ret til at göre sig bekendt med samtlige sagens akter, således som disse foreligger for sundhedsstyrelsen.

I påtrængende tilfælde, hvor jordemoderens fortsatte virksomhed skönnes at frembyde overhængende fare, kan sundhedsstyrelsen midlertidigt fratage hende retten til at udöve jordemodergerning. Sundhedsstyrelsen skal da straks göre indberetning til indenrigs- og boligministeren, der stadfæster eller ophæver sundhedsstyrelsens beslutning.

Skal spörgsmålet om i medför af stk. 1 endeligt at fratage en jordemoder retten til at udöve jordemodergerning afgöres ved dom, foranlediger indenrigs- og boligministeren retssag anlagt mod pågældende i den borgerlige retsplejes former. Dersom retten frakendes pågældende, kan det ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, idet den pågældende dog, såfremt vedkommende er i fast stilling, ikke som följe af dommen kan afskediges fra denne stilling, forinden endelig domstolsafgörelse foreligger.

Dersom indenrigs- og boligministeren, forinden han tager stilling til, om retten til at udöve jordemodergerning bör söges frataget en jordemoder, anser det for nödvendigt at denne underkastes lægeundersögelse, eventuelt ved indlæggelse på et sygehus eller et sindssygehospital, opfordrer han jordemoderen til at underkaste sig sådan undersögelse. Vægrer jordemoderen sig herved, forelægger indenrigs- og boligministeren spörgsmålet for den ret, ved hvilken en eventuel retssag vil være at anlægge. Retten afgör spörgsmålet ved kendelse. Sådan afgörelse kan også af retten træffes, efter at retssag er anlagt. Såfremt jordemoderen undlader at efterkomme en kendelse, der går hende imod, fratager indenrigs- og boligministeren hende retten til at udöve jordemodergerning, og hvis retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved lægeundersögelsen afholdes af statskassen.

Indenrigs- og boligministeren kan efter ansögning meddele en person, hvem retten til at udöve jordemodergerning er frataget i medför af stk. 1, tilladelse til pány at udöve sådan gerning, såfremt de fratagelsen begrundende omstændigheder ikke læn-

gere findes at være til stede. Indenrigs- og boligministerens nægtelse af at tage ansögningen til följe kan ikke indbringes for domstolene, för der er forlöbet et år efter den afgörelse, ved hvilken retten endeligt blev pågældende frataget, eller efter den dom, ved hvilken der nægtedes hende tilladelse til pány at udöve jordemodergerning.

Når en jordemoder — midlertidigt eller endeligt — fortaber retten til at udöve jordemodergerning, udsteder sundhedsstyrelsen offentlig bekendtgörelse derom.

5 Indenrigs- og boligministeren eller — efter indenrigs -og boligministerens nærmere bestemmelse — sundhedsstyrelsen bestemmer efter forhandling med hjemmestyret, hvad der henhörer til jordemödrenes praksis, samt hvorledes de har at forholde sig under udövelsen af denne, herunder i hvilket omfang de kan foreskrive og anvende medicin. Indenrigs- og boligministeren kan efter forhandling med hjemmestyret træffe bestemmelse om, at narkose under visse former skal kunne gives af jordemödre.

Forinden en jordemoder begynder at praktisere på Færöerne, skal hun forevise sin autorisation for landslægen. Sålænge hun praktiserer på Færöerne, skal hun holde landslægen underrettet om sin bopæl. Dersom hun ophörer med at praktisere på Færöerne, skal hun ligeledes underrette landslægen herom.

Kap. II. *Jordemoderens pligter.*

6 En jordemoder er under udövelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed, og hun skal nöje följe den vejledning, hun har fået på jordemoderskolen, og de instrukser, anvisninger og pålæg, der meddeles hende af indenrigs- og boligministeren, sundhedsstyrelsen eller landslægen. Det er forbudt jordemödre at foretage anden behandling af syge end den, hvori der til enhver tid undervises på jordemoderskolen.

Er der ved en födsel tilkaldt læge, påhviler det jordemoderen under lægens ansvar at bistå ham under den behandling, som han skönner det nödvendigt at foretage.

7 Det er en jordemoder forbudt at påtage sig bibeskæftigelser, der af sundhedsmæssige grunde må anses for uforenelige med jordemodervirksomhed.

8 En jordemoder er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 263, stk. 2, jfr. § 275, forpligtet til ikke at röbe privatlivet tilhörende hemmeligheder, der er kommet til hendes kundskab under udövelsen af hendes virksomhed, medmindre hun er forpligtet til at udtale sig, eller handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

9 Enhver jordemoder, der praktiserer, jfr. herved § 10, er forpligtet til at begive sig til de födende kvinder, til hvilke hun kaldes, medmindre hun har gyldigt forfald. Hvis den födende bor uden for det område, i hvilket jordemoderen sædvanlig virker, gælder denne pligt dog kun, hvis ingen nærmere ved den födende boende jordemoder eller læge kan komme til stede.

Det nærmere angående denne pligts omfang bestemmes efter forhandling med hjemmestyret af indenrigs- og boligministeren eller — efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse — af sundhedsstyrelsen.

10 Ønsker en jordemoder at ophöre med at drive praksis, skal hun afgive skriftlig meddelelse herom til sundhedsstyrelsen. Herved frigöres hun for den i § 9 omhandlede pligt til at begive sig til födende kvinder, ligesom der herefter ikke tilkommer hende ret til at udöve jordemoderpraksis. Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig bekendtgörelse om, at den pågældende er ophört med at praktisere.

11 Enhver jordemoder er forpligtet til at före nöjagtige optegnelser over de födsler, ved hvilke hun yder hjælp.

Jordemödre er endvidere forpligtet til at afgive sådanne indberetninger og anmeldelser, som af hensyn til den offentlige sundhedspleje afkræves dem af sundhedsmyndighederne, samt at opfylde den dem i henhold til lovgivningen iövrigt påhvilende oplysnings- og indberetningspligt.

Det påhviler en jordemoder at underrette forældrene om disses pligter i forbin-

delse med barnets födsel, herunder pligten til at anmelde födslen til rette vedkommende.

Det nærmere omfang af de jordemödrene i henhold til stk. 1—3 påhvilende pligter fastsættes ved de i § 5, stk. 1, omhandlede bestemmelser.

Kap. III. *Betaling for jordemoderhjælp m. v.*

12 Som betaling for sin bistand kan en jordemoder ikke fordre mere, end hvad der er rimeligt.

Efter indstilling fra hjemmestyret fastsætter indenrigs- og boligministeren efter forhandling med arbejds- og socialministeren mindstebeløb for den jordemoderen tilkommende betaling i de tilfælde, hvor betalingen skal udredes af det offentlige.

13 En jordemoder har krav på passende befordring eller godtgörelse herfor, når hun tilkaldes til en hjemmefödende. Tilsvarende befordring eller godtgörelse herfor tilkommer der jordemoderen, når hun iövrigt i sin praksis foretager rejser — herunder for at bistå ved födsler på sygehus eller lignende — ud over 1 km fra sin bopæl og uden for den by hvor hun er bosat. Foretages rejsen til fods, har jordemoderen krav på en passende godtgörelse pr. kilometer. Ved rejser til födsel på sygehus eller lignende skal jordemoderen, dersom det vil være hensigtsmæssigt, benytte samme befordringsmiddel til födestedet som den födende.

14 Statskassen afholder de i forbindelse med jordemödrenes pligter i henhold til § 11, stk. 1—2, fornödne udgifter til protokoller, skemaer, papir og porto.

Hjemmestyret afholder i henhold til regning, attesteret af landslægen, udgifter til:

a) desinfektionsmidler, som det er pålagt jordemödrene at anvende i deres praksis,
b) desinfektionsforanstaltninger, der er godkendt af landslægen, og som det påhviler jordemödrene at foretage,
c) lægemidler, sygeplejeartikler m. v., som det er pålagt jordemödrene at anvende i deres praksis, og som efter nærmere bestemmelser skal betales af det offentlige samt
d) befordringsgodtgörelse for rejser til jordemoderkonferencer.

15 En jordemoder, der af rette vedkommende får ordre til i nogen tid at afholde sig fra sin virksomhed på grund af smitsom sygdom hos en kvinde, hun har betjent, eller hos det nyfödte barn, har ikke i den anledning noget retskrav på det offentlige, bortset fra tilfælde, hvor sådan ret måtte tilkomme hende efter den övrige lovgivning.

16 Såfremt en jordemoder har truffet aftale om at betjene en barselpatient, men ikke inden 4 uger efter födslen trods bevisligt påkrav har modtaget sit tilgodehavende fra den, hvem betalingspligten påhviler, er hun berettiget til ved henvendelse til den kommune, hvor födselshjælpen blev ydet, at få beløbet udbetalt; kravet må være rejst inden 3 måneder efter födslen. Kommunen skal dog kun tilsvare den i henhold til § 12, stk. 2, fastsatte mindstebetaling.

Har en kommune i henhold til stk. 1 udredet betaling til en jordemoder, skal den straks ved anbefalet brev underrette den betalingspligtige herom og samtidig meddele ham, at beløbet vil blive betragtet som en ham ydet fattighjælp, såfremt det ikke er tilbagebetalt i löbet af 1 måned fra brevets afsendelsesdato.

Såfremt den betalingspligtige straks efter modtagelsen af det i stk. 2 omhandlede brev sandsynliggör, at hans undladen af at betale jordemoderen skyldes særlige forhold, såsom at födslen kom tidligere end ventet, at der blev pådraget ham större udgifter end beregneligt eller lignende, er kommunen berettiget til at give ham henstand eller helt eller delvis eftergive ham det skyldige beløb og betragte dette som tilstået ham uden fattighjælps virkning, jfr. § 56 i lov nr. 97 af 10. april 1895 om fattigvæsenet på Færöerne.

Kap. IV. *Tilsyn.*

17 Jordemödre er undergivet tilsyn af sundhedsstyrelsen, jfr. § 4 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Jordemoderens nærmeste foresatte er landslægen, der fører tilsyn med jordemoderen og hendes virksomhed.

18 En jordemoder må kun optage svangre eller fødende i sit hjem, når hjemmet er godkendt i så henseende af landslægen, som da har fornødent tilsyn med hjemmet. Tilladelsen kan til enhver tid tages tilbage. En jordemoder, der benytter sig af en sådan tilladelse, skal melde de optagnes til- og afgang til landslægen.

Kap. V. *Straffebestemmelser.*

19 En jordemoder, der gör sig skyldig i grovere eller gentagen forsömmelse eller sködeslöshed i udövelsen af sit kald, straffes med böde eller hæfte.

Andre overtrædelser af de i nærværende anordning indeholdte eller med hjemmel heri fastsatte regler straffes, for så vidt den begåede forseelse ikke efter den gældende lovgivning medförer strengere straf, med böder.

20 Hvor andet ikke er bestemt, finder påtale af overtrædelser af bestemmelserne i denne anordning eller de med hjemmel heri fastsatte regler kun sted efter begæring af sundhedsstyrelsen. Bortset fra overtrædelse af § 19, stk. 1, behandles sagerne som politisager, medmindre ordning træffes ved, at jordemoderen i mindelighed betaler en hende af landslægen forelagt, statskassen tilfaldende böde af passende störrelse.

21 Såfremt en jordemoder i medför af borgerlig straffelovs § 79, stk. 1, frakendes retten til at udøve jordemodergerning, skal anklagemyndigheden tilstille sundhedsstyrelsen meddelelse derom.

Kap. VI. *Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.*

22 Personer, som ved denne anordnings ikrafttræden er berettiget til at udöve jordemodervirksomhed, er uanset bestemmelserne i §§ 1 og 2 vedblivende berettiget til i samme omfang som hidtil at udöve sådan gerning og til at betegne sig som jordemoder, idet de iövrigt skal anses som lige med jordemödre, der er autoriserede efter denne anordning.

23 Ved denne anordnings ikrafttræden ophæves reglerne for alle til praksis berettigede jordemödre i lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet, således som denne lov er ændret ved kgl. anordninger nr. 186 af 12. juni 1925, nr. 63 af 4. marts 1939 og nr. 498 af 22. december 1939, jfr. kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920, hvorved fornævnte lov om jordemodervæsenet sattes i kraft på Færöerne, samt de særlige bestemmelser, der senere er udfærdiget for Færöerne.

Instruks for alle til praksis berettigede jordemödre på Færöerne af 1. december 1921 med ændringer vil være at ophæve og erstatte af de i § 5, stk. 1, omhandlede bestemmelser.

28. aug. — An. nr. 247, hvorved lov nr. 89 af 31 marts 1953 om DISTRIKTSJORDEMØDRE sættes i kraft på Færöerne.

I henhold til den regeringen ved § 19 i lov nr. 89 af 31 marts 1953 om distriktsjordemödre meddelte bemyndigelse sættes den nævnte lov herved i kraft på Færöerne i följende skikkelse:

Kap. I. *Almindelige bestemmelser.*

1 Der skal ansættes så mange distriktsjordemödre, at beboerne uden for stort besvær kan få jordemoderhjælp. Ansættelse af distriktsjordemödre kan dog undlades, når det godtgöres, at der på anden måde er adgang til den nödvendige födselshjælp. Antallet af jordemoderdistrikter og disses störrelse og grænser samt distriktsjordemoderens bopæl bestemmes af hjemmestyret, efter at dette har indhentet udtalelser fra landslægen og de kommunale styrelser, dog med forbehold af rigsmyndighedernes godkendelse.

2 Besættelse af distriktsjordemoderstillinger foretages af rigsombudsmanden efter forhandling med landsstyret og efter indhentet udtalelse fra landslægen.

3 Det påhviler distriktsjordemoderen at yde befolkningen sin bistand i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler om jordemoderhjælp. Distriktsjordemoderen er endvidere forpligtet til uden særskilt vederlag at foretage helbredsundersögelser af svangre kvinder i sit distrikt i overensstemmelse med de herom af hjemmestyret efter forhandling med landslægen fastsatte retningslinier, der skal godkendes af sundhedsstyrelsen.

Medmindre andet fremgår af nærværende anordnings regler, finder lovgivningens almindelige bestemmelser om rettigheder og pligter for statens tjenestemænd — med de fornödne lempelser — tilsvarende anvendelse på distriktsjordemödre. De nærmere regler fastsættes i et af indenrigs- og boligministeren efter forhandling med finansministeren og hjemmestyret udarbejdet regulativ.

Kap. II. *Lönninger m. m.*

4 Distriktsjordemoderens lön beregnes i forhold til en grundlön på 3000 kr. årlig, stigende med 420 kr. hvert 3. år indtil 4.680 kr. og derpå efter 3 år med 300 kr. indtil 4.980 kr., hvortil kommer reguleringstillæg og andre tillæg til imödegåelse af dyrtid efter de for statens tjenestemænd til enhver tid gældende regler, men ikke almindeligt pensionsgivende löntillæg og stedtillæg. Reglerne om beregning af reguleringstillæg m. v. til samgifte tjenestemænd, jfr. tjenestemandslovens § 93, stk. 2, finder ikke anvendelse på distriktsjordemoderen og dennes ægtefælle. Af det således fremkomne lönningsbelöb oppebærer distriktsjordemoderen 50 pct. Tjenestealderen regnes fra förste ansættelse som distriktsjordemoder.

Hvor ganske særlige forhold taler derfor, kan der efter bestemmelse af hjemmestyret tillægges en distriktsjordemoder et personligt ikke-pensionsgivende löntillæg, der kan göres tidsbegrænset.

5 Enhver distriktsjordemoder har krav på et tilskud til boligudgifter, hvis störrelse fastsættes af hjemmestyret.

6 Der ydes distriktsjordemoderen de nödvendige jordemoderinstrumenter og -apparater med tilhörende kasser, tasker o. l. til opbevaring og transport af disse. Instrumenternes og apparaternes art og antal fastsættes af hjemmestyret efter indstilling af landslægen. Endvidere ydes der så vidt muligt distriktsjordemoderen fri telefon.

7 For födselshjælp og anden under jordemoderpraksis hörende virksomhed tilkommer der distriktsjordemoderen betaling efter de for praktiserende jordemödre gældende regler, jfr. dog § 3, stk 1, 2. punktum, ligesom hun har krav på passende befordring eller godtgörelse herfor i samme omfang som disse jordemödre.

Kap. III. *Pension.*

8 Enhver distriktsjordemoder er berettiget til egenpension og börnepension efter tilsvarende regler som fastsat i §§ 53—54, 57—58, 60—63, 66 og 69 i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd eller de regler, der måtte træde i stedet herfor. Der vil endvidere kunne ydes distriktsjordemödre ventepenge efter nærmere regler, som fastsættes i det i § 3, stk. 2, omhandlede regulativ. Reglerne om efterindtægt for statstjenestemænds efterladte finder tilsvarende anvendelse på distriktsjordemödres efterladte, idet de nærmere regler om grundlaget for efterindtægtens beregning fastsættes i det nævnte regulativ.

Ansættelse af en distriktsjordemoder med pensionsret er betinget af tilfredsstillende helbredsattest. Indenrigs- og boligministeren fastsætter efter forhandling med landsstyret de nærmere regler for bedömmelse af helbredsattesten.

Når förste ansættalse som distriktsjordemoder sker eftar det fyldte 40. år, giver denne ikke ret til pension, medmindre indenrigs- og boligministeren efter indstilling fra landsstyret og efter indhentet udtalelse fra lönningsrådet bestemmer det; sådan indstilling skal normalt ske inden udlöbet af det andet tjenesteår. Tilsvarende gælder

genansættelse som distriktsjordemoder efter det fyldte 40. år såfremt den pågældendes udtræden af tjenesten skete efter eget önske eller anden hende tilregnelig årsag.

Indenrigs- og boligministerens godkendelse vil være at indhente til en distriktsjordemoders afskedigelse med pension på grund af svigtende helbred samt til tildeling af höjere pensionsanciennitet til en distriktsjordemoder end begrundet ved tidspunktet for hendes ansættelse.

9 Ved beregningen af en distriktsjordemoders pensionsindtægt betragtes hun som havende oppebåret den fulde i § 4, stk. 1, 1. punktum, omhandlede lön: 3.000 kr. årlig stigende til 4.980 kr. årlig. Til pensionen ydes der reguleringstillæg og andre tillæg til imödegåelse af dyrtid efter de for statens pensionister til enhver tid gældende regler. Af det således fremkomne pensionsbelöb oppebærer den pensionerede distriktsjordemoder 50 pct. Bestemmelserne i tjenestemandsloven af 6. juni 1946 § 50 om tjenestemænds bidrag til dækning af udgifter ved deres pensionering finder ikke anvendelse.

Kap. IV. *Andre bestemmelser.*

10 Ingen kan samtidig oppebære lön eller pension som distriktsjordemoder og anden pension fra det offentlige.

Når en distriktsjordemoder afskediges, taber hun retten til at praktisere inden for det distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende områder. Ingen kan samtidig udöve jordemodergerning og oppebære pension som distriktsjordemoder.

I særlige tilfælde, hvor hensynet til befolkningens adgang til födselshjælp tilsiger det, kan rigsombudsmanden efter forhandling med landsstyret göre undtagelse fra de i stk. 2 anförte regler.

11 Anser en distriktsjordemoder sig forurettet ved en af hjemmestyret eller rigsombudsmanden truffet bestemmelse om hendes forhold, herunder om den hende tillagte lön, tilskud til boligudgifter eller pension, kan hun indbringe spörgsmålet for indenrigs- og boligministeren.

12 Halvdelen af hjemmestyrets udgifter i medför af § 4, stk. 1, og § 16 til distriktsjordemödrenes lön og halvdelen af hjemmestyrets udgifter til distriktsjordemödrenes pensioner med tillæg refunderes af statskassen.

Efter forhandling med folketingets finansudvalg kan der af statskassen ydes delvis refusion af hjemmestyrets udgifter til særlige foranstaltninger til tilvejebringelse af födselshjælp for områder med ringe födselsantal, der på grund af deres geografiske beliggenhed ikke har kunnet henföres under den almindelige distriktsinddeling.

13 De hjemmestyret endeligt påhvilende udgifter i medför af nærværende anordning fordeles efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse mellem landskassen og de enkelte kommuner.

Kap. V. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

14 De distriktsjordemödre, der inden 1. april 1953 har erhvervet pensionsret i henhold til kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920, hvorved lov om jordemodervæsenet af 13. juni 1914 sattes i kraft på Færöerne, bevarer denne ret. Efter 1. april 1953 finder ingen forögelse af pensionskvotienten sted, för dette kan ske efter nærværende anordnings regler.

For distriktjordemödre, som afskediges inden forlöbet af 3 år efter 1. april 1953, beregnes pensionsindtægten efter reglerne i § 71, stk. 3, i lov nr. 301 af 6. juni 1946.

For den distriktsjordemoder, der den 1. april 1953 var eller havde været ansat som distriktsjordemoder, og som efter nævnte tidspunkt er afskediget eller afskediges med pension, nedsættes den i § 8, jfr. § 9, 1. punktum, omhandlede pension i forhold til hendes alder den 1. april 1953 efter följende skala:

Alder den 1. april 1953	Nedsættelse af pension
40—44 år	5 pct.
45—49 -	10 -
50—54 -	12½ -
55—59 -	15 -
60 år og derover	20 -

Iövrigt finder reglerne i §§ 8 og 9 tilsvarende anvendelse.

15 Distriktsjordemödre, der var afskediget med pension inden 1. april 1953, oppebærer fra nævnte tidspunkt at regne som tillæg til pensionen reguleringstillæg og andre tillæg til imödegåelse af dyrtid i overensstemmelse med de til enhver tid for statens pensionister gældende regler.

Når særlige omstændigheder taler derfor, kan der tillægges distriktsjordemödre, der er afskediget med pension inden 1. april 1953, et særligt tillæg til pensionen udover de i stk. 1 omhandlede tillæg.

16 Sålænge jordemoderdistrikterne Kvivig, Myggenæs, Nolsö, Skuö og Sydredal opretholdes som selvstændige jordemoderdistrikter, fastsættes de der ansatte distriktsjordemödres lön efter de hidtil gældende regler, jfr. kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920 med senere ændringer. Afsked med pension af en distriktsjordemoder med ansættelse i de nævnte distrikter sker efter de hidtil gældende regler i kgl. anordning af 11. februar1920 med senere ændringer, dog således at nærværende anordnings § 15 finder tilsvarende anvendelse ved fastsættelse af tillæg til pensionen.

17 De i denne anordning indeholdte lönnings- og pensionsregler og dermed samhörrende bestemmelser har virkning fra 1. april 1953 for distriktsjordemödre, der var ansat den nævnte dato, og fra ansættelsestidspunktet for distriktsjordemödre, der er ansat efter nævnte dato, men för anordningens ikrafttræden. Reglerne i § 12, stk. 1 og § 13 har ligeledes virkning fra 1. april 1953.

Ved nærværende anordnings ikrafttræden ophæves de særlige regler om distriktsjordemödre i lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet, således som denne lov er ændret ved kgl. anordninger nr. 186 af 12. juni 1925, nr. 63 af 4. marts 1939 og nr. 498 af 22. december 1939, jfr. kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920, hvorved fornævnte lov om jordemodervæsenet sattes i kraft på Færöerne, samt de særlige bestemmelser, der senere er udfærdiget for Færöerne.

2. sept. — Bek. nr. 250 om ændringer i de ved kgl. resolution af 3. februar 1910 fastsatte bestemmelser for FÆRØERNES MELLEM- OG REALSKOLE.

§ 4 affattes således:

Læretimerne i skolen skal være 6 timer daglig. Skoledirektionen bestemmer tiden for den daglige undervisning.

Til § 19 föjes som nyt stykke:

De til enhver tid for lærere ved folkeskolen i det övrige kongerige gældende regler om timereduktion og overtimebetaling finder tilsvarende anvendelse for skolens lærerpersonale.

Som ny § 20 indföjes:

Undervisningsministeriet er bemyndiget til at foretage mindre ændringer i foranstående regler.

12. sept. — Bek. fra Færöernes elektricitetsnævn om ELEKTRISKE BRUGSGENSTANDE OG RADIOAPPARATER.

Ved indköb af elektrisk stærkströms-materiel og elektriske brugsgenstande af enhver art, såsom husholdningsapparater, stövsugere, vaskemaskiner, centrifuger, köleskabe, koge og stegeapparater, brödristere, varmeovne, strygejern, værktöj og lignende

samt radiomateriel — bör forbrugeren sikre sig, at varerne er forsynet med et præget eller påmonteret »D« mærke.

Det nævnte mærke er en garanti for, at den elektriske brugsgenstand er afprövet og godkendt til tilslutning overalt indenfor de færöske elektricitets - forsynings - områder, — og forhandling af varer uden D-mærket vil være i strid med stærkströmsreglementets § 202 a.

16. sept. — Kunng. nr. 22 um lækkan av LØNARVIÐBÓT til TÆNASTUMENN LANDSINS.

Við heimild í § 13, 1. stk. í lögtingslóg nr. 16, 28. marts 1949, verður hervið fylgjandi fyriskipað:

1 Frá 1. oktober 1953 verður talið av dýrtíðarviðbótum til tænastumenn landsins lækkað frá 37 til 36.

2 Tær her tilskilaðu viðbötur eru eisini galdandi fyri tað starvsfólkið í tænastu landsins, ið lönt er eftir reglugerð ella eftir somu sjónarmiðum sum fyri tænastumenn.

Í ivamálum ger landsstýrið av, hvörji eiga rætt til viðböturnar.

28. sept. — Kunng. nr. 24 um SKIPA- OG VØRUGJØLD fyri bryggjurnar í SUNDA KOMMUNU.

Föroya landsstýri hevur góðkent skipa- og vörugjöld fyri bryggjurnar í Sunda kommunu at gjalda frá 1. oktober 1953 til 31. mars 1954.

Greiniligari upplýsingar um gjöldini fáast hjá kommunustýrinum.

28. sept. — Kunng. nr. 25 um SKIPA- OG VØRUGJØLD

Landsstýrið hevur samtykt, at galdandi skipa- og vörugjöld fyri havnirnar í Föroyum framvegis verða í gildi til 31. mars 1954.

29. sept. — Kunng. nr. 23. Uppískoyti til kunng. nr. 8. um STUDNING til PRÍSJAVNAN á neyðsynjarvörum frá 31. mars 1953.

Við heimild í lögtingslóg nr. 3 frá 26. mars 1953 verður mjólkastudningur sum sbr. tilskilaðu kunngerð nr. 8 bert var veittur fyri mánaðirnar apríl og mai 1953, tikin uppaftur við 15 oyrum pr. l frá 1. oktober 1953 og fíggjaárið út, og annars undir somu treytum.

Vedtægt for DEN FÆRØSKE ERHVERVSFOND (godkendt af statsministeriet 11. juli 1952).

Ved tillægsbevillingsloven for finansåret 1950/51 er der givet hjemmel for, at den del af overskudet i den ved handelsministeriets bekendtgörelse af 7. september 1939 oprettede krigsforsikring af færöske fiskerskibe, der tilfalder staten som garant, anvendes til stiftelse af en fond til fordel for det færöske erhverv, fortrinsvis fiskerierhvervet, underlagt Færöernes hjemmestyre.

I henhold hertil har Færöernes landsstyre fastsat og statsministeriet godkendt följende vedtægter for den omtalte fond:

1 Fondens navn er Færöernes erhvervsfond (Búagrunnur Föroya). Dens hjemsted er Thorshavn.

2 Fondens grundkapital udgöres af den staten som garant tilfaldende del af overskudet i den ved handelsministeriets bekendtgörelse af 7. september 1939 oprettede krigsforsikring af færöske fiskerskibe. Af denne overskudsandel er forelöbig indbetalt 1 million kroner, medens restbeløbet, der er anslået til at ville andrage ca ¾

million kroner, vil indgå, når krigsforsikringen er ophört og regnskabet afsluttet. Til grundbelöbet henlægges kursgevinst ved midlernes anbringelse, hvorhos belöbet kan föröges ved gaver eller på anden måde.

Grundkapitalen skal til enhver tid være anbragt efter de for anbringelse af umyndiges midler gældende regler eller i landskasselån eller lån garanteret af landskassen. Dens værdipapirer skal lyde på fondens navn og såvidt muligt noteres som tilhörende fonden og forsynes med forbudspåtegning af landsstyret.

Den i § 5 nævnte bestyrelse må ikke disponere over grundkapitalen, men alene over renterne samt anden indtægt, der måtte tilfalde fonden. Men hvis det til afholdelse af etableringsudgift ved virksomheder, der tjener fondens formål, f. eks. fiskerilaboratorier, skulle vise sig nödvendigt at anvende belöb ud over den årlige indtægt, skal landsstyret være berettiget til at tillade begrænset anvendelse af grundkapitalen hertil på derfor af landsstyret nærmere angivne vilkår, herunder eventuelt om restituering af kapitalbelöbet af de årlige indtægter.

3 Fondens opgave er at tjene til stötte for færösk erhverv, fortrinsvis fiskerierhvervet.

4 Til fremme af erhvervene ved tilskud, lån o. s. v. kan bestyrelsen anvende den efter bestridelsen af fondens egne udgifter disponible årlige renteindtægt af kapitalen samt anden indtægt, som måtte tilfalde fonden uden for grundkapitalen, herunder altså renter og afdrag af lån af årlig indtægt efter denne paragraf.

Som eksempler på, hvortil stötte kan ydes, nævnes indretning og drift af laboratorier for fiskerierhvervet samt drift af en sömandshöjskole, men iövrigt skal bestyrelsen under landsstyrets overtilsyn være berettiget til selv at skönne over, hvorledes fondens indtægter bedst kan anvendes til det angivne formål.

Årlige indtægter, der ikke måtte være brugt i löbet af regnskabsåret, kan med landsstyrets billigelse henstå til anvendelse i forbindelse med næste års indtægt. Er de efter udlöbet af næste regnskabsår ikke benyttet, tilföres de grundkapitalen.

5 Fondens midler administreres af en af landsstyret beskikket bestyrelse på 5 medlemmer, bestående af:

1. Landsstyrets kontorchef, der er bestyrelsens formand.
2. Direktören for Tryggingarsambandið Föroyar, der er bestyrelsens næstformand.
3. Et af Færöernes Rederiforening og Felag Föroyska Trolaraeigara i forening udpeget medlem.
4. Et af Föroya Fiskimannafelag og Suðuroyar Fiskimannafelag i forening udpeget medlem.
5. Et af Föroya Skipara- og Navigatörfelag, Föroya Maskinistfelag og Föroya Motorpassarafelag i forening udpeget medlem.

De under 3, 4 og 5 nævnte medlemmer vælges for 2 år ad gangen. Skulle der inden for de udpegede organer være uenighed eller på anden måde være tvivl om udpegningen, afgör landsstyret, hvem der skal indtræde som medlem.

6 Bestyrelsens beslutninger tages ved stemmeflerhed.

Over forhandlingerne föres forhandlingsprotokol.

7 Over fondens midler föres behörigt bogholderi og regnskab.

Regnskabsåret er finansåret (1. april—31. marts).

Fondens regnskab skal, forsynet med bestyrelsens underskrift, inden udgangen af hvert års april måned være afgivet til revision

Bestyrelsen er bemyndiget til at antage lönnet medhjælp til bog- og regnskabsföring.

Fondens regnskaber revideres af lagtingets revisorer og forelægges sammen med årsberetning landsstyret til decision.

8 Når landsstyrets decision foreligger, sendes af landsstyret en afskrift af regnskab og beretning til statsministeriet.

9 Ændringer i disse vedtægter kan foretages af landsstyret med statsministeriets godkendelse.

Nærværende vedtægter er udfærdigede i 2 eksemplarer, hvoraf det ene beror i statsministeriet og det andet hos Færöernes landsstyre.

Rettelser.

Side 3, överst. Der indsættes i § 40: Den ene Trediepart heraf tilfalder Protokollisten eller den af Mæglerne, som paatager sig Skriveriet. Skulde nogen af Parterne være saa fattig, at denne Udgift ikke af ham kunde tilvejebringes, da bör Forligelsen desformedelst ej standses. Iövrigt följer det af sig selv, at det ogsaa under Foreningen kan bestemmes som et Vilkaar, om en af Parterne paatager sig at udrede den foranförte Bekostning.

S. 45 Note 1 udgår. —*S. 59* linie 8 f. n. 5—1—9 skal være: 5—4—9.

S. 61 linie 2 f. n. Tjenesteydende skal være: Tjenestetyende.

S. 65 § 7 »anden« rettes til: anden offentlig.

S. 66 og *s. 67* note 3 udgår.

S. 80. I § 3 indskydes efter »Pensionsfondens Midler« följende: Fondens Regnskab revideres af Lagtingets Revisor og decideres af Tinget.

S. 83 § 2 stk. 3 »enkelt« ændres til:endeligt.

S. 87. Ad note 2.Rigtigheden af Sorenskriverens afgörelse må anses for tvivlsom.

S. 118. Indenrigsm. Skr. af 4. Febr. 1899 udgår, aflöst af forsorgsloven § 335.

S. 121 § 15 »de förste Dögn skal være: det förste Dögn.

S. 143 § 16 »Hovdyr« rettes til: Rovdyr. — *S. 151* note 1 udgår.

S. 152 § 29, 2. stk. i. f. »November« rettes til: Februar.

S. 159 Bek. af 22 febr. 1910 ang. Færöernes Mellem- og Realskole. Jævnför ændringer ifölge bek. af 2. sept. 1953.

S. 163. U. M. Skr. af 11. Jan. 1911 udgår, aflöst af skr. af 28. apr. 1951,

S 164. Instruks for Sognefogden i Vaag. Det bemærkes, at sognefogedembedet nu er aflöst af sysselmandsembede.

S. 167. § 16. »för Dage« rettes til: fra Dagen.

S. 170. § 10 ophævet ved lov nr. 127 af 15. apr. 1930 § 3.

S. 177. Lov af 8. Juni 1912 om uriglig Varebetegnelse er ophævet ved loven af 1937 om uretmæssig konkurrence, men anordn. af 13. nov. 1912, udstedt i henhold til loven af 1912, er ikke hævet og må antages stadig at gælde.

S. 177 linie 3. Ordene »denne og de to næstforegaaende Paragraffer« ændres til: nærværende Paragraf og §§ 42 og 43.

S. 181. Til förste stk. föjes: Efter endt Arbejde bör de med Vadskningen af alle her omhandlede Sager beskæftigede Personer desinficere sig paa den for Desinfektionspersonalet nedenfor angivne Maade.

S. 189 § 9 Trediedelen. Det bemærkes, at ifölge forsorgsloven § 335 er refusionen fastsat til $^1/_{10}$.

S. 191 og *192* skal årstallet foroven rettes til: 1915.

S. 193. Lov af 28. Apr. 1916 om Folketingsvalg paa Færöerne. Jævnför ændringer ifölge lov af 5. juni 1953.

S. 193 § 3 a. Efter »ubetinget« indsættes: Straf af.

S. 212 linie 1. § 1 ophævet ved lov nr. 127 af 15. apr. 1930.

S. 215 § 16. »Returbefordring« rettes til: Rutebefordring.

S. 216. Anordn. af 11. Febr. 1920 om Jordemodervæsenet. Henvises nu til anordningerne af 28. aug. 1953.

S. 218 § 8. Efter »150 Kr. aarlig« indsættes: af Grundlönnen.

S. 218 note 1 udgår.

S. 221. 17. Sept. 1920 Bek. af Grundloven udgår, aflöst af grundloven af 5. juni 1953.

S. 224 note 1 udgår.

S. 252 § 9, stk. 1. Efter »Anordning om« indskydes: Embedslægevæsenets Ordning paa Færoerne nævnte.

S. 257 § 27 »Retsvidenskabens« ændres til: Retslægevidenskabens.

S. 259 § 4 stk. 2. Efter »födende« indskydes: i sit Hjem.

S. 284. Til § 34 sættes note: Som ændret ved Lov Nr. 75 af 15. Marts 1939.

S. 293 Lov af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning. Der henvises også til 11. nr. 4 og nr. 6 af 26. marts 1953.

S. 303 linie 1. Efter »ejes« indskydes: af Lagtinget.

S. 305 § 44 stk. 2. »almindelig« ændres til: mindelig.

S. 310 note 1 ændres til: Ophævet ved cirk. af 20. aug. 1951.

S. 311. Ad An. af 16. Maj 1923 bemærkes: Gebyrerne for udskrifter af kirkebogen og ægteskabsbogen er ændret ved cirk. af 20. aug. 1951 §§ 58 og 68.

S. 322. Ifölge tillæg af 4. maj 1933 til politivedtægten for Thorshavn af 9. nov. 1923 affattes § 26, sidste stk., saaledes: Hvor det skönnes nödvendigt af Hensyn til Færdslen, kan Politiet dels forbyde Körsel i bestemte Gader for andre end derboende, enten fuldstændigt eller for bestemte Arter af Körsel — dog ikke uden Lagtingets Samtykke for Körsel med Motorköretöjer alene — dels foreskrive, at al eller visse Arter af Færdsel skal fölge bestemt betegnede Retninger. Saafremt Foranstaltningen ikke er af midlertidig Karakter, kræves Byraadets Tilslutning dertil.

S. 329. Note 1 udgår. — *S. 330* nederste linie. »har« ændres til: kan.

S. 345. Ad § 22, sidste linie. Justitsministeriet nu ændret til landsstyret. *S. 346* § 26. »påfölgende« rettes til: pågældende.

S. 358 § 12 i. f. Til Lov af 30. Juni 1922 bemærkes: nu Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946. — *S. 361* note 1 tilföjes: og 11 nr. 5 af 31. Dec. 1948. S. 380 § 2, 3. stk., foran »Adkomstdokument« sættes: andet.

S. 406. Ad Reglem. af 13. Febr. 1929 for Midvaag Havn. Ændret 24. marts 1930, dog ikke grænserne. — *S. 415,* note 1 ændres til: Jfr. Bek. af 8. Juni 1953.

S. 429 § 2 i. f. »nær — — Typer« ændres til: nærværende Lov eller ifölge denne givne særlige Bestemmelser for visse Arter eller Typer. — *S 444* note 1. »15. Marts 1947« ændres til: 27. Marts 1939. — *S. 466* § 3i. f. »Landbrugsraadet« rettes til: Landsstyret. — S. 468 note 2. Efter »Thorshavn Byraad« indsættes: og til Forstanderskaberne i Landkommunerne paa Færöerne. — *S. 483* linie 3 f. n. »Misligheder« ændres til: Misligholdelse. — *S. 487* c. »5 kg.« rettes til: 50 kg. —

S. 496 linie 9. Foran »77« sættes: Reglerne i og i linie 11 indföjes efter »til«: Kommunernes Udgifter til.

S. 516 § 2, 2. stk. Efter »följende» sættes punktum. — *S. 520* § 2. »ikke-officielle« ændres til: ikke-officinelle.

S. 551 § 6 i. f. »Bek. Nr. 224, 22. Juli 1935« ændres til: Bek. Nr. 279 af 7. Okt. 1935.

S. 601 linie 9. »oprette« rettes til »opsætte«. *S. 607* § 44, sidste stykke tilföjes: For det sædvanlige Hegneftersyn om Foraaret erlægges ingen Betaling. *S. 627* § 57, stk. 4. »Adgangsdokument« rettes til Adkomstdokument. *S. 632* § 18. »7« ændres til 17.

S. 633 linie 6 f. n. »Apotekernes« rettes til: Apotekerens.

634 § 24, stk. 3. »Apoteket« ændres til: et Apotek.

S. 644 § 12 i. f. »samme« rettes til: samlede. *S. 651* § 1. »overtage« rettes til: foretage

S. 664 § 8 i. f. »Ministeren for Landbrug og Fiskeri« ændres til: Færöernes Lands-

styre. *S. 667* § 31, sidste linie. Efter »til« föjes: for Kommunens Regning. *S. 695* § 17. »Aarspröven« ændres til. Afgangspröven. *S. 696* nr. 6. 2. »forstaaelig« ændres til: forstandig.

S. 700 nr. 1. »Karakterer« ændres til: Karakter.

S. 703. Anord. af 25. Maj 1939 om Studentereksamen bortfalder ved An. af 8. juni 1953. *S. 712* §§15—21. »13. Maj 1940« skal være: 14. Maj 1948. *S. 720* I § 1 indsættes som stk. 2 og 3:

Saafremt det ved Undersögelsen konstateres, at den paagældende ikke frembyder Tegn paa smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved, meddeles der ham Attest herom.

Saavel Undersögelsen som Udfærdigelsen af Attest om denne sker uden Udgift for den paagældende. *S. 733.* Til Best. om Forsikringsvirksomhed bemærkes: Stedlig Forsikringsvirksomhed er færösk Særanliggende.

S. 770. Best. af 18. Dec. 1940 og senere valutabestemmelser fra krigsårene. Bemærk nu bek. af 30. apr. 1953.

S. 771. Til Vejregulativ af 19. Dec. 1940 bemærkes: Vejstyrets myndighed overgået til landsstyret, jfr. lagtingsbesl. af 27. marts 1953.

S. 776. Bek. af 14. Marts 1941 om Indtægtsgrænser m. m. for Personers Optagelse i Sygekasser bortfalden ved bek. af 8. juni 1953.

S. 850. Til anordn. nr. 101 af 18. marts 1949 om börnebidrag til enlige forsörgere bemærkes: Ifölge an. nr. 341 af 17. juli 1950 om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold för og efter födslen er der indsat nye §§ 45—47 og §§ 45—48 ændres til §§ 48—51.

Trykfejl o. l.

S. 5 note 1 linie 8: § 16 skal være § 17. — *S.. 11*, linie 12: henheende skal være henseende — *S. 17* note 1: § 3 skal være § 4. — *S 20* § 66 note 8: skal henvises til note 7, og i note 5 skal Justm. være Indenrigm, og i note 9 skal so være se. — *S 48* linie 21. Lov af skal være: Lov om.

S. 67 § 5. Kommissionens Regning skal være: Kommunens Regning. — *S 82.* § 11 »i § 7« skal være: i § 3. — S 84 linie 3 f. n. betemt skal være: bestemt.

S 88 § 2 Forlysteisessteder skal være: Forlystelsessteder. — *S 102* note 3: 1939 skal være 1949 *S 110* § 5, stk. 4: Sökolen skal være Skolen.

S 117 note 1 skal udgå »30« og i note 2 udgår: Nu til Underretten.

S 122: § 39 skal være § 30. — *S 130.* Straffebestmmelser skal være Straffebestemmelser.. — *S. 135* § 2 stk. 2: bevide skal være bevidne.

S 136 § 5: mod skal være med, og i § 6 rettes benytte til benyttes.

S. 144 linie 2. Efter »kunde« indskydes: have. — *S. 145* note 3: § 14 ændres til 15. — *S 146* § 9. Efter »saalænge der« indsættes: endnu. — *S. 147* § 11 stk. 3. Foran »Navn« indsættes: andet — *S. 152* § 28. »bekikkes« ændres til: beskikkes. — *S. 155* § 1. Foran »skriftlige« indsættes: de — *S. 156* § 17: ig ændres til og. — *S. 157* § 6. Efter »ind« indskydes: i. — *S. 158* § 15. Foran »Pengebeløb« sættes: de. — *S. 164* linie 9 f. n. a skal være: at.

S 165 § 5. Efter »bringes indsættes: ned. — *S 166* § 7 stk. 3. Efter »deltage i« indskydes: Undervisningeni. *S 167* note 3. Udgår: »jfr. nu Lov Nr. 199 af 12. Apr. 1949«, og denne sætning föjes til note 1.

S. 171 § 1. »Ejendommen« ændres til: en Ejendom. — *S. 172* § 9. »findes« skal være: fyldes.

S. 175 Lov om Værnepligt. Linien: »Overtrædelse ..... med« udgår. — *S. 176* § 43 stk. 3. om ændres til som. § 43 stk. 4 linie 3. Efter »eller« sættes: at. — *S. 177* linie 1. Tjenesteforhold skal være Tjenesteforhold.

S. 182 stk. 7, linie 4. »med« udgår. — *S. 184* § 11 a »et« rettes til: en — *S. 188* note 1 tilföjes: jfr. ogsaa Bek. af 13. Dec. 1943. — *S. 207.* 17. juni skal være 12. juni. — *S. 210* § 2. depuoratus skal være depuratus. — *S. 213* note 1. »skl« skal være: skal. — *S. 215* § 15 nr. 1. Underögelse skal være undersögelse.

S. 227 note 3. 188 skal være 138. — *S. 236* linie 2 »maate« skal være: maatte. — *S. 236* linie 5 f. n. »fradrages« læs: fradrage. — *S. 242* § 41. Saavl skal være: Saavel. — *S. 257* överst. 21. Dec. skal være 1. Dec.

S. 257 § 26 om skal være som. — *S. 259* note 3. 488 rettes til 498.. — *S. 267* nr. 6. Forradnelse skal være Forraadnelse. — *S. 271* linie 1. Beregning skal være Beregningen. Linie 21 »den« skal være: der. — *S. 272* överst. 1. Dec. skal være 30 Dec. Linie 18. Skiteforvalteren skal være Skifteforvalteren. — *S. 273* linie 11. »der« rettes til: og. Linie 19. Anmeldelsehs rettes til Anmeldelsens.

S. 274 note 1. Efter »og« sættes: Skr.

S. 275 § 1 stk. 3. Foranstaltniger skal være: Foranstaltninger. I § 4, stk. 3 sættes efter »17« följende: 2 Stk. — *S. 282* § 30 om skal være som. — *S. 287* stk. b consulvia skal være convulsiva.

S 290 § 3. Afbryder rettes til Afbrydere. — *S295*, 3. linie f. n. Vad rettes til Ved. — *S 297* § 15 stk. 1. Efter »have« indföjes: en. § 15, stk. 2. Ligningskommissionen rettes til Ligningskommission. — *S. 298*, linie 9 Kommunes rettes til Kommunens.

S. 302 note 1. Marts rettes til Maj. — *S. 304* § 42, stk. 1. Ydelses rettes til Ydelsers. — *S. 309* note 1. 17. Maj udgår. — *S. 320* § 15. Stensprængninger rettes til: Stensprængningen — *S. 322* § 27 linie 12 »Den« rettes til: Det.

S. 327 § 3 linie 4. Foran »dog« inskydes: det — *S. 330*, linie 3. Forand skal være: Formand. I § 6, linie 3 rettes: Sundhedskommissionn til Sundhedskommissionen. — *S. 331* § 7. »aaledes« læses: saaledes. § 10 Beboeseslejligheder skal være: Beboelseslejligheder. § 11. »henlæges« skal være: henlægges. — *S 336.* Bek. 12. Apr. 1924. Vetrinærpolitiet skal være: Veterinærpolitiet. *S.340* § 12. »stedlige Kommuner« skal være: stedlige Kommune.

S.344 linie 5 f. n. Vuderingsnummer skal være Vurderingsnummer. — *S.* 345 linie 5. »Portioner« udgår. § 22. »Bevarelser« rettes til Besvarelser. — *S. 349* linie 3. Efter »der« indskydes: kan. § 6, stk. 4 linie 4 f. n. Klager rettes til Klage.

S. 350 § 9, stk. 3. »ugydig« skal være: ugyldig. — *S. 355* linie 1 og 2 f. n. Der skal stå: Distrikterne og fastsætter. — *S. 358* § 12 linie 4. »den« ændres til: dem. — *S. 366* § *16.*

»Kommissionens« ændres til: Kommissionernes. — *S. 366* linie 1 skal stå: 13. — *S. 368* § 10 i. f. Tilsynt skal være: Tilsynet. § 12. Dampkdlen skal være Dampkedelen.

S. 374 I overskriften til lov af 30. maj 1927 skal stå: Færöerne.

S. 376 § 10, stk. 2 i. f. »skal« udgår. § 11 linie 2 »elektrik« rettes til: elektrisk. § 13 »Styke« rettes til Stykke.

S. 380 § 2, stk. 2. »Oplysninger« rettes til: Oplysning.

S. 383 § 2. Arbejdsforholdene rettes til: Arbejdsforholdenes.

S. 386 § 4. 480 rettes til 489. — *S. 390* § 26. »forskreven« rettes til: foreskreven. — *S. 392* § 3 i. f. aat skal være: at.

S. 396 § 2. stk. 1. Udskiftnigsomraadet skal være: Udskiftningsomraadet.

S. 398 § 18. »numereres« ændres til: nummereres. — *S. 407.* linie 13. »27. Febr.« ændres til: 23. Marts. — *S. 425* § 29. »nöjagtige Undersögelser« ændres til: nöjagtig Undersögelse. — *S. 427.* stk. 3. »Betigelser« ændres til: Betingelser. — *S. 428* linie 6. »Det« ændres til: Der. — *S. 431* § 14. Rgistrering ændres til Registrering.

S. 433 § 27, linie 6. Skal stå: Agtpaagivenhed. Linie 8 skal stå: skadelidende. — *S. 434* linie 7 skal stå: nærværende. I linie 8 f. n. udgår: »ringsselskab ..... Udpantning«.

S. 435 § 29 stk. 4 skal stå: Meddelelse. — *S. 437* linie 11 skal stå: tilgrænsende. — *S. 438* linie 7. 1922 rettes til 1912.

S. 439 linie 12 f. n. skal stå: udredede. — *S. 442* § 17 skal stå: Genstande.

S. 444 linie 2 skal stå: Udskiftning. — *S. 445* linie 10. Ordene »og Sydredal« udgår. — *S 447* linie 18 skal stå: Forudsætningerne.

S. 448 linie 18. 27 rettes til 37. — *S. 454* VIII skal stå: anerkendt. — *S. 455* § 5 skal stå: undersöge. — *S. 465* § 40 skal stå: kastes.

479. § 14 skal stå: Forandringsprotokollen. — *S. 484* linie 1. »Auktionen« skal være: Auktionens Bekendtgörelse.

S. 488 § 12 nr. 1 skal stå: anfört. — *S. 494* b skal stå: Eksplosionssikre.

S. 494 nederste linie rettes 12 til 15. — *S. 500* § 13, stk. 2 skal stå: Mandskab.

S. 521 § 8 skal stå: Giftrekvisition. — *S. 522* § 1 skal stå: Natriumhydroksyd.

S. 523 foroven. »sept.« rettes til: Februar. — *S. 535* linie 3 skal stå: Udlændinges. — *S. 556,* stk. 4. skal stå: Skrivelse.

S. 566 § 8 skal stå: Stedfortræder. — *S. 568* § 15 skal stå: Realisationen.

S. 575 linie 3 f. n. »og« rettes til: Dog. *S. 577* § 11 stk. 1 i. f. Ordet »til« udgår.

S. 577 § 11, stk. 2, næstsidste linie skal stå: Parterne.

S. 580 § 2, stk. 1 skal stå: Auktionen. § 2, stk. 2 skal stå: Bestemmelsen.

S. 590 linie 7 f. n. skal stå: Bortsalg. — *S. 602* § 21 skal stå: maattet.

S. 603 § 27 skal stå: senest. — *S. 604,* linie 6 f. n. skal stå: indsatte.

S. 618 note 1. 1937 rettes til 1938. — *S. 622* § 30 skal stå: Institutioner.

S. 626 § 54 skal stå: Henhold. — *S. 627* § 55 skal stå: samlede. § 56 skal stå: Jordforbedringer.

S. 633 linie 7 skal stå: farmaceutisk. — *S. 653* § 1, stk. 3. skal lyde: ikke som Følge af Dom for en strafbar Handling ikke nu kan anses for værdig til den for en Tandlæge fornödne Tillid.

S. 661 linie 2 skal stå: Fiskeri. — *S. 662* linie 1. 112 skal være 122.

S. 663 linie 2 skal stå: paagældende. — *S. 665* § 14 skal stå: Udskiftningsomraadet.

S. 666 § 21. Efter »Saafremt« sættes: der. — *S. 667* § 29 skal stå: bestemmes.

S. 668 § 33 skal stå: Hegnsyn. — *S. 669* § 46 skal stå: Udskiftning.

S. 670 § 47 skal stå: Udskiftning. — *S. 672* linie 2 skal stå: Udskiftningsforretningen. — *S. 679* § 8 i. f. skal stå: Direktoratet. — *S. 686* § 45 linie 5 skal stå: Ulykkestilfældet. — *S. 689* § 58, stk. 2 »maatte« rettes til: maa.

S. 691 § 73, stk. 2 skal stå: erhvervsmæssigt. — *S. 692* § 4 skal stå: Seminariet.

S. 697 linie 3 f. n. skal stå: omraade. — *S. 703* § 9 skal stå: Færöerne.

S. 703 § 2. Efter »Foruden« sætte: i. — *S. 704* B 1 skal stå: Besvarelsen.

S. 705 linie 3 f. n. Foran »eftergivet« sættes: en. — *S. 715* § 16, stk. 3. skal stå: Udförselsstedet.

S. 720 linie 2 f. n. »den« rettes til: dem.

S. 742 § 17, stk. 3 skal stå: Tilfælde. — *S. 743* § 6, stk. 3 skal stå: Instituttet.

S. 757 § 21 skal stå: Forsikringen. — *S. 760* § 32, stk. 1 skal stå: paagældendes.

S. 764 § 54, stk. 2 skal stå: mangelfuld. — *S. 802* Bek. 6. og 31. juli 1943. »1940« rettes til »1930«

S. 810 § 5 skal stå: Bestemmelser.

S. 828 linie 6 skal stå: av. — *S. 832* § 19 skal stå: saadanne.

S. 883 § 21, stk. 3 skal stå: fornödne. — *S. 916* § 1, stk. 4. »del« udgår.

S. 926 linie 2 skal stå: spisevarer. — *S. 934* nr. 47 skal stå: Allir.

S. 956 § 22 linie 8 skal stå: sum. — *S. 957* § 32 skal stå: Klippfiskur.

S. 970 linie 2 f. n. skal stå: svarende. — *S. 989* § 9, stk. 3 skal stå: lignende.

S. 989 § 9, stk. 7 skal stå: blevet. — *S. 990* § 12 nr. 4 skal stå: undtagelse.

S. 993 § 31 linie 14 f. n. skal stå: kundgörelse. — *S. 1002* A 3 skal stå: Separation.

S. 1003 nr. 5, stk. 3 skal stå: præsident. — *S. 1027* § 17, stk. 2 skal stå: som.

S. 1044 § 22 i. f. skal stå: nærmere. — *S. 1052* § 8, stk. 3 skal stå: oppebåret.

S. 1058 § 22 skal stå: forsættes. — *S. 1067* stk. 4 skal stå: orginale.

Register.

APOTEKERVÆSEN
(se sundhedsvæsen)

ARBEJDERFORHOLD

1856 16. febr. Tyendelov for Færöerne.
1867 6. juli Justm. skr. ang. tyendeloven § 59.
1913 29. apr. Lov om arbejde i fabrikker.
1919 4. okt. Lov om tilsyn med dampkedler på landjorden.
1923 23. juli An. om forebyggelse af ulykkestilfælde ved brug af maskiner.
1926 18. juni An., hvorved lov om tilsyn med dampkedler på landjorden af 4. okt. 1919 sættes i kraft.
1928 31. marts Lov om mægling i arbejdsstridigheder.
1934 14. febr. An. om ændr. i an. af 18. juni 1926 om tilsyn med dampkedler.
1936 7. apr. Lov om arbejdslöns udbetaling.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov (tyendeloven).
1939 29. marts An. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.
1943 21. apr. Best. om pristalstillæg til arbejdslön.
1951 19. marts Ll. om ferie med lön.
1951 30. marts Kunng. viðv. lóg um frítíð við lön.
1951 31. maj Statsm. skr. om maskintilsynet.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i lov af 31. marts 1928 om mægling.

ARKIV

1932 4. okt. Oprettelse af Færöernes arkiv (lagtingsbesl.).
1952 2. maj Ll. om landsbibliotek m. v. (landsarkivet).

ARV OG SKIFTE

1823 8. jan. Pl. ang., hvad der skal iagttages ved testamenter og beskikkelser.
1824 27.nov. Kanc. skr. ang. udvidelse af pl. 8. jan. 1823.
1845 21. maj Fr. indeholdende nogle forandringer i lovgivningen om arv.
1854 4. jan. Lov om udvidelse af fr. af 21. maj 1845.
1857 4. marts Lov, hvorved udstykning af det private jordegods söges indskrænket.
1858 6. nov. Lov om proklamata i boer.
1876 14. jan. An., hvorved skifteloven af 30. nov. 1874 sættes i kraft.
1879 10. juli An. om forandring af bekendtgörelsesmåden for skifteindkaldelser og desl.
1902 2. maj An. om konkursloven af 25. marts 1872.
1927 4. maj An., hvorved lov af 20. apr. 1926 om tilsyn med eksekutorboer sættes i kraft.
1934 31. okt. An. ang. tillæg til konkursloven.
1935 11. maj Lov om rettens pleje.
1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme § 29.

AUKTION

1836 30. marts Sportelreglementet.
1894 18. apr. Justm. skr. om sysselmændenes bemyndigelse vedr. auktioner.
1935 11. maj Lov om rettens pleje.
1936 5. okt. An. om offentlig auktion ved auktionsledere.
1937 31. marts Bek. ang. de på Færöerne beskikkede auktionslederes sikkerhedsstillelse, vederlag m. m.
1937 9. apr. Bek. om kontrolforanstaltninger overfor auktionsledere.
1937 9. apr. Instruks for auktionsledere på Færöerne.

AUTOMOBIL

(se færdsel)

BANKER

1932 23. marts Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.
1933 5. jan. An om samme.
1952 22. febr. Lov om rekonstruktion af p/f Sjóvinnubanken.
1952 23. febr. Ll. om lån og garantiforpligtelse til p/f Sjóvinnubanken.

BIBLIOTEKER.

1927 15. juli Bek. om aflevering af tryksager til biblioteker.
1952 2. maj Ll. om landsbibliotek m. v.
1952 16. juni Kunng. um avhending av skyldueintökum.

BORTEBLEVNE PERSONER

1839 11. sept. Fr. ang. behandlingen af en bortebleven persons formue.
1846 11. nov. Reskr. ang. udvidelse af fr. 11. sept. 1839.
1943 16. nov. Best. om bortblevne personer fra krigsforliste skibe.

BRAND- OG BYGNINGSVÆSEN

1856 28. jan. Lov ang., brandvæsenet i Thorshavn.
1856 28. jan Lov om oprettelsen af en bygningskommission i Thorshavn.
1872 28. febr. Lov om de færöske landkommuners styrelse § 18.
1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.
1881 7. maj Lov om sundhedsvedtægter §§ 5 og 6.
1882 23. maj Bek. om stadfæstelse af en sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1882 16. juni An. om bygnings- og brandvæsenet i de færöske landkommuner.
1886 13. aug. An. indeh. tillæg til lov ang. brandvæsenet i Thorshavn af 28. jan. 1856.
1903 23. jan. An., hvorved lov af 14. febr. 1874 om forbud mod visse tændstikker udvides til Færöerne.
1905 24. juni Skr. fra Færö amt til bygningskommissionerne om sodnhuse m. m.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 27.
1909 1. apr. Lov om vanledninger § 6.
1912 1. apr. Lov ang. sprængstoffer.
1912 11. nov. An. ang. forsigtighedsregler ved transport af eksploderende stoffer.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 5 stk. 6.
1920 15. dec An. om opbevaring af kalciumkarbid.
1920 15. dec Bek. om forskrifter ved salg af karbid.
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 12.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn §§ 21—24.
1928 31. marts Lov om indförelse af matrikul og realregister for Thorshavn § 2.
1930 19. marts Lov om motorköretöjer § 14.
1933 22. marts Bek. om opbevaring af brandfarlige vædsker.
1933 19. juni Reglem. for ordens overholdelse i Vaag havn §§ 16—32.
1935 11. maj Lov om elektriske stærkströmsanlæg.

1936 27. marts An. om elektriske stærkströmsanlæg.
1940 28. okt. Best. om tilsyn med stærkströmsanlæg.
1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.
1942 11. dec. Ændr. i best. af 28. okt. 1940 om stærkströmsanlæg.
1943 22. nov. Best. om stærkströmsanlæg.
1948 16. sept. Ll. om fredning af fortidsminder og bygninger.
1948 1. dec. Statsm. skr. om elektricitetsrådets tekniske bistand.
1952 24. apr. Ll. om tilföjelse til lov om brandvæsenet i Thorshavn af 28. jan. 1856.

BØRN

(jfr. umyndighed og ægteskab).

1828 30. maj Fr. om adskilligt, som i henseende til dåben bliver at iagttage.
1832 27. apr. Reskr. ang. udvidelse af fr. 30. maj 1828.
1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn § 34 (plejebörn).
1937 7. maj Lov om börn udenfor ægteskab.
1937 7. maj Lov om ægtebörn.
1949 18. marts An. om börnebidrag til enlige forsörgere.
1950 17. juli An om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold.
1953 28. marts Bek. om normalbidrag m. m.

CIVILFORSVAR

1952 2. okt. An. om civilforsvaret.

DYR

1892 11. marts Lov om ödelæggelse af ravnens yngel.
1908 28. febr. Lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme hos husdyrene m. m.
1916 17. maj Lov om værn for dyr.
1919 1. marts An., hvorved lov om værn for dyr af 17. maj 1916 sættes i kraft.
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 20.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn §§ 32—36.
1924 12. apr. Bek. ang. indförsel af husdyr og rå produkter af disse fra Færöerne til Danmark.
1925 18. apr. Lov om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade, forårsaget af hunde.
1927 27. apr. Bek. om indförsel af husdyr.
1928 31. marts An., hvorved lov af 18. apr. 1925 om hundeafgift m. m. sættes i kraft.
1931 14. marts Lov om hesteavlens fremme.
1932 5. marts Instruks for dyrlægen.
1935 20. nov. Tillæg til dyrlægens instruks.
1936 27. nov. Lov om tillæg til lov af 28. febr. 1908 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.
1937 7. apr. Forbud mod indförsel af fårehoveder.
1937 18. maj Lov om hegn og markfred s. 598.
1937 18. maj Lov om haugers styrelse og drift s. 609.
1938 21. dec. Lov om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr.
1941 7. nov. Bek. ang. indförsel af levende dyr m. m.
1941 30. dec. Best. om husdyrbrugets fremme.
1941 30. dec. Regler for tilskud til fremme af husdyrbruget.
1941 30. dec. Ændr. i lov af 14. marts 1931 om hesteavlens fremme.
1947 17. marts Ændr. i bek. af 30. dec 1941 om tilskud til husdyrbrugets fremme.
1947 15. apr. Best. om hunde.
1947 13. sept. Ændr. i lov af 14. marts 1931 om hesteavlens fremme.
1951 13. marts Ll. om ændr. i lov af 28. febr. 1908 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.
1951 18. dec. Kunng. um munn- og kleyvsótt.

1952 21. nov. Kunng. um fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt.
1953 4. juni Kunng. um avtöku av fyriskipanum móti munn- og kleyvsótt.

EKSPROPRIATION

1845 23. apr. Fr. om jords afståelse til kirkegårde.
1854 4. jan. Lov om udvidelse til Færöerne af fr. 23. apr. 1845 om jords afståelse til kirkegårde.
1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
1909 1. apr. Lov om vandledninger.
1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færöerne § 8.
1916 28. apr. Lov om afståelse af grund til kirker og kirkegårde. s. 206
1917 22. juni Lov om afståelse af grund til anlæg af sporforbindelse fra kulminer til udskibningssteder m. m.
1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
1927 30. maj Lov om telefoner.
1935 11. maj Lov om aflösning af jordehvalsrettigheder.
1936 27. marts An. om elektriske stærkströmsanlæg kap. 3
1937 18. maj Lov om benyttelse af indsöer og vandlöb. s. 592
1937 18. maj Lov om hegn og markfred § 15. s. 598
1937 18. maj Lov om hauger §§ 36 og 42. s. 609
1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme kap. 4. s. 622
1939 27. marts Lov om udskiftning § 22. s. 666
1939 29. sept. An. om erstatningskommission i medför af lov af 22. sept. 1939 om statens overtagelse af visse varer.
1941 30. okt. Ændr. i loven af 7. maj 1881.
1942 19. dec Best. vedr. visse ekspropriationer.
1949 27. apr. Lov om ekspropriation af grunde til sygehuse.
1949 2. dec. Ll. om ekspropriation af grundstykker og bygninger til apotek m. m.
1952 2. okt. An om civilforsvaret.

ELEKTRICITET

1935 11. maj Lov om elektriske stærkströmsanlæg.
1936 27. marts An. om elektriske stærkströmsanlæg.
1940 28. okt. Best. om tilsyn med stærkströmsanlæg.
1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.
1943 22. nov. Best. om stærkströmsanlæg.
1848 1. dec. Statsm. skr. om elektricitetsrådets bistand.
1953 30. maj Bek. om stærkströmsreglementet.
1953 12. sept. Bek. om elektriske brugsgenstande og radioapparater.

EPIDEMIVÆSEN

(se sundhedsvæsen)

FABRIKSTILSYN

(se arbejderforhold)

FISKERI OG SØFART

Fiskeri

1881 23. apr. Lov om fremmedes fiskeri under Færöerne.
1893 14. apr. Fiskerilov for Færöerne.
1902 8. juli Lov ang. forholdsregler, sigtende til ordning af fiskeripolitiet i havet omkring Færöerne og Island udenfor dansk söterritorium.
1903 20. febr. Bek. om konvention med England ang. fiskeripolitiet i havet omkring Færöerne og Island uden for söterritoriet.

1903 27. febr. An. ang. fiskeripolitiet samme sted.
1903 25. aug. Fiskerivedtægt for Sörvaagbugten.
1906 1. nov. Fiskerivedtægt for Midvaag-Sandevaag bugten.
1925 1. apr. Lov om forbud mod fiskeri med bundslæbevåd.
1930 15. nov. Fiskeridirekt. skr. ang. »trawl«.
1932 23. marts Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.
1933 5. jan. An. om samme.
1933 25. marts Lov om statistik.
1933 7. nov. Justitsm. skr. om oprindelsescertificater.
1934 22. dec. Lov om ændr. i fiskeriloven af 14. apr. 1893.
1936 28. apr. Skr. fra Færöernes retskreds om oprindelsescertificater.
1939 21. nov. Lov om tvungen tuberkuloseundersögelse af fiskeskibes mandskab.
1939 22. dec. Ændr. i lov af 1. apr. 1925 om forbud mod fiskeri med bundslæbevåd.
1941 11. febr. Regl. ang. forplejningen i færöske fiskerskibe.
1941 24. okt. Best. om pantsætning af fangst.
1941 12. dec Ændr. i loven af 1. apr. 1925.
1942 24. nov. Ændr. i samme.
1947 17. marts Best. om tvungen hviletid i færöske fiskeskibe.
1947 25. juli Best. vedr. fiskeri på söterritoriet (hummerfangst).
1948 15. sept. Ll. om indförsel og udförsel, behandling og tilvirkning af fisk m. v.
1948 25. sept. Bek. om indförsel af fisk.
1948 25. sept. Bek. om udförsel af fiskevarer og hvalfangstprodukter.
1948 23. dec. Bek. om betalingsoverenskomst med Storbritannien.
1948 31. dec. Ll. om fiskeri på söterritoriet.
1949 28. marts Ll. om fredning af söarealer. s. 868
1949 2. dec. Ll. om ændr. i best. af 24. nov. 1942 om fiskeriet på söterritoriet.
1950 12. jan. Ll. om fiskevragning.
1950 27. jan. Ll. om sildevragning.
1950 24. marts Bek. om fiskeristatistik.
1950 13. apr. Ll. om kokkeskole.
1950 3. maj Starvsregl. um sildavraking.
1950 10. maj Lov om ændr. i lov af 21. nov. 1939 om tuberkuloseundersögelse af fiskeskibes mandskab.
1950 22. maj Starvsregl. fyri vrakarastovnin.
1950 19. juni Bek. vedr. danske fiskeriinspektionsskibes radiotjeneste.
1950 23. aug. Kunng. um merking, flokkan og vrakan av sild.
1950 19. okt. Ll. om erstatning for tab af ejendele, forårsaget ved forlis.
1951 8. marts Ll. om ændr. i lov af 23. apr. 1881 om fremmedes fiskeri.
1951 1. juni Reglug. viðv. virkan, eftirliti og vraking av fiski til Brasiliu og annan marknaða í Suðuramerika.
1951 22. dec. Ll. om fiskernes afregning og lönreguleringsfond.
1952 29. marts Ll. om ændr. i samme.
1952 7. apr. Ll. om ændr. i 11. af 12. jan 1950 om fiskevragning.
1952 7. apr. Ll. om ændr. i 11. af 27. jan. 1950 om sildevragning.
1952 12. maj Ll. om ændr. i kundg. af 24. nov. 1942 om fiskeri inde på söterritoriet.
1952 19. aug. Ll. om ændr. i 11. af 27. jan. 1950 om sildevragning.
1952 19. sept. Kunng. um broyt. í kunng. 23. aug. 1950 um vraking av sild.
1953 18. marts Midl. lov om pantsætning af fangst.
1953 23. juni Kunng. um landing av kalva.
1953 18. aug. Broyt. í starvsregl. frá 3. maj 1950 um vraking av sild.

Söfart

1845 6. sept. Rentek. skr. ang. stortvrag.
1851 28. juli Indenrigsm. skr. ang. stortvrag.
1855 21. marts Lov om ophævelse af den kgl. enehandel § 3 (kystfart).

1865 17. marts Lov, hvorved forpligtelse til at holde og bemande både ophæves.
1871 22. aug. Justitsm. skr. ang. anvendelse af fr. 16. marts 1842 om dykkervæsenet.
1892 1. apr. Sölov.
1892 1. apr. Lov om danske skibes registrering m. m.
1892 12. apr. Lov om oprettelse af söretter udenfor Köbenhavn samt om söforklaringer og söforhör.
1892 4. nov. An. om lempelser i sölov af 1. apr. 1892, for så vidt angår Færöerne.
1892 4. nov. An. om lempelser i lov om oprettelse af söretter samt om söforklaringer og söforhör af 12. apr. 1892.
1893 16. sept. An om lempelser i lov om danske skibes registrering af 1. apr. 1892.
1893 6. nov. Regl. for skibsmandskabets forplejning i færöske fiskerskibe.
1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring.
1899 24. marts Strandingslov for Færöerne.
1905 29. nov. Bek. om bestemmelse i h. t. lov om sönæringen af 25. marts 1892 § 23 m. h. t. böder.
1912 9. maj An. ang. politiets pligter i strandingstilfælde.
1917 28. dec. Bek. om ændr. i regl. af 6. nov. 1893 for mandskabets forplejning i fiskerskibe.
1926 25. aug. Bek. ang. betimeligheden af fast agterlys i fiskerskibe.
1927 16. juli Lov om tillæg til lov om navigationsundervisningen af 28. febr. 1916.
1928 17. marts An. om lempelser i sömandslov af 1. maj 1923.
1928 4. apr. Jagtloven § 30.
1928 3. maj Bek. om lempelser i sönæringslovens regler om styrmænd i fiskerfartöjer.
1930 4. apr. Söfartsm. skr. om bedstemænd.
1933 4. dec. Bek. ang. fortegnelse over fartöjer mindre end 20 tons br.
1935 29. maj Bek. om skibsdagbog og maskindagbog.
1936 9. jan. Bek. om statistik.
1939 15. marts Lov om rutefart.
1939 29. marts An. om forsikring mod följer af ulykkestilfælde.
1939 8. nov. An. om krigsulykkesforsikring for söfarende.
1940 10. maj Best. om brug og udleje af skibe.
1940 17. juni Best. om visse processuelle og adm. forhold (skibsregister og tilsyn med skibe).
1940 17. juni Best. om forsikringsvirksomhed.
1940 22. nov. Vedtægter for Föroya Sjóvatrygging. s. 746
1941 15. dec. Best. om benyttelse af fartöjer.
1944 23. maj F. A. cirk. vedr. betaling for eftersögning af færösk fartöj.
1944 11. juli Best. om undersögelse af kompasser.
1944 26. okt. Best. om den udvidede fiskeskipperpröve.
1947 25. juli Best. om radioudstyr i færöske skibe.
1948 2. aug. Bek. om ophævelse af bek. om forsikring af færöske fiskefartöjer mod krigsfare.
1948 27. aug. Bek. om særligt færösk flag.
1949 21. marts Statsm. skr. om skibsmåling som færösk særanliggende.
1949 28. marts Ll. om navigationsskoler. s. 867
1949 9. maj Handelsm. skr. ang. sönæringsloven (maskinbetjening).
1949 1. juli Handelsm. skr. om skibsregistrering.
1949 1. juli Handelsm. skr. om afgiften til navigatörers praktiske uddannelse.
1949 21. dec. Ll. om tillæg til bek. nr. 26 af 25. juli 1947.
1950 6. jan. Udenrigsm. cirk. vedr. udstedelse af interims-nationalitetscertificater.
1950 19. okt. Ll. om erstatning for tab af ejendele, forårsaget ved forlis.
1951 28. marts Lov om ændr. i lov om skibes registrering.
1951 28. marts Bek. om afgifter for skibes måling.
1951 19. juni Handelsm. skr. om lægeundersögelse af skibsmandskab.

1951 25 juli An om fremmede krigsskibes og militære luftfartöjers adgang.
1952 18. apr. Kunng. um nautisk royndarkamar fyri skipsljós og kumpassir.
1952 7. juni Sömandslov.
1952 30. juni Bek. om opkrævning af visse tonnageafgifter.
1953 26. aug. Bek. om skibsdagbog og maskindagbog.

FLAG

1948 23. marts Lov om Færöernes hjemmestyre § 12.
1948 27. aug. Bek. om godkendelse af et særligt færösk flag.
1950 13. apr. Skoled. cirk. om færösk flagdag.

FOLKETINGET

1916 28. apr. Lov om folketingsvalg på Færöerne.
1920 17. sept. Bek. af Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændr. af 10. sept. 1920 §§ 36—37.
1921. 3. febr. Regler om fremgangsmåden ved landstingsvalg.
1930 1. okt. Bek. om ændr. i den i lov om folketingsvalg af 28. apr. 1916 indeholdte fortegnelse over valgdistrikterne på Færöerne.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
1943 6. juli Bek. om valgdistrikter.
1943 31. juli Bek. om valgdistrikter.
1944 18. jan. Bek. om valgdistrikter.
1944 15. nov. Bek. om valgdistrikter.
1947 31. marts Bek. om valgdistrikter.
1947 22. dec. Lov om ændr. i lov om folketingsvalg på Færöerne.
1947 30. dec. Bek. om valgdistrikter.
1948 23. marts Lov om Færöernes hjemmestyre § 14.
1953 31. marts Lov om valg til folketinget.
1953 5. juni Lov om ændr. i lov om folketingsvalg på Færöerne.
1953 5. juni Danmarks riges grundlov.

FOLKEREGISTER, FOLKETÆLLING

1936 9. jan. Bek. om statistik.
1949 31. marts Ll. om folkeregister. s. 885
1949 19. aug. Ll. om ændr. i 11. af 31. marts 1949 om folkeregistre.
1949 12. sept. Bek. om folketælling.
1949 12. sept. Bek. om folkeregistre.
1949 10. nov. Ændr. i bek. af 12. sept. 1949 om folkeregistre.
1950 29. marts Cirk. om flyttemeddelelse fra og til folkeregistrene på Færöerne.

FORTIDSMINDER

(se museum og fortidsminder).

FORSIKRING

1930 15. apr. Lov om forsikringsaftaler.
1940 17. juni Best. om forsikringsvirksomhed.
1940 22. nov. Vedtægter for Tryggingarsambandið Föroyar. s. 739
1940 22. nov Vedt. for krigsforsikringen for fiskefartöjer. s. 742
1940 22. nov. Vedt. for Föroya Sjóvatrygging. s. 746
1940 22. nov. Vedt. for Föroya vanlukkutrygging. s. 747
1940 22. nov. Vedt. for Færöernes gensidige brandforsikring. s. 753
1942 21. dec. Ændr. i kundg. af 17. juni 1940 om forsikringsvirksomhed
1943 23. dec. Best. om forskellige forsikringsforhold.
1943 23. dec. Ændr. i vedtægter for krigsforsikringen for fiskefartöjer.
1944 11. dec. Ændr. i vedtægterne for Tryggingarsambandið Föroyar.

1944 11. dec. Ændr. i kundg. af 17. juni 1940 om forsikringsvirksomhed.
1944 11. dec. Best. vedr. Tryggingarsambandið Föroyar.
1948 2. aug. Bek. om ophævelse af bek. om krigsforsikring af færöske fiskefartöjer.
1952 19. apr. Justm. skr. om Tryggingarsambandið Föroyar.
1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere i Grönland.

FORSORG

(jfr. sygekasser)

1767 28. aug. Kgl. konf. på en fattiges kasses oprettelse på Færö.
1832 18. apr. Kgl. konf. på regulativ for en fond for forulykkedes efterladte på Færöerne.
1891 30. okt. Kgl. stadf. på fundats for »Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte på Færöerne«.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet på Færöerne.
1899 4. febr. Indenrigsm. skr. ang. refusion mellem færöske kommuner og de övrige kongerigske kommuner.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 23.
1913 29. apr. Lov om hjælpekasser.
1914 25. febr. An., hvorved lov af 29. apr. 1913 om hjælpekasser sættes i kraft.
1916 25. febr. Lov om forandret affattelse af fattigloven af 1895.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenets ordning § 13.
1920 11. febr. An. om jordemodervæsenet § 5.
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 21.
1922 17. marts Lov om ændr. i fattigloven § 74.
1924 9. dec. Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse §§ 6—8.
1924 17. dec Lov om ændr. i Fattigloven § 72.
1928 4. apr. Jagtloven § 28.
1930 4. apr. Skr. ang. Vemmetofte Klosters understöttelser.
1930 15. apr. Lov om ændr. i fattigloven § 48.
1933 20. maj Lov om offentlig forsorg.
1933 20. maj Lov om folkeforsikring.
1939 15. marts Lov om statstilskud til særforsorg.
1939 29. marts An om forsikring mod följer af ulykkestilfælde.
1939 8. nov. An. om krigsulykkesforsikring for söfarende.
1940 19. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægers behandling af fattige og alders-rentenydere.
1940 23. febr. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.
1940 17. juni Best. om visse processuelle og adm. forhold (overværgeråd).
1940 1. okt. Best. om kontrolleret familiepleje.
1940 22. nov. Vedtægt for Föroya vanlukkutrygging. s. 747
1940 30. nov. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.
1942 16. marts Ændr. i samme.
1943 21. apr. Best. om dyrtidstillæg til personer i kontrolleret familiepleje.
1944 4. jan. Best. om gennemförelse af lov af 15. marts 1939 om særforsorg.
1944 4. jan. Bek. om bidragspålæggelse for særforsorgspatienter.
1944 11. dec. Ændr. i an. af 8. nov. 1939 om krigsulykkesforsikring for söfarende.
1944 11. dec. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.
1949 1. febr. Socialm. skr. om betaling af småfornödenheder til særforsorgspatienter.
1949 18. marts An. om börnebidrag til enlige forsörgere m. m.
1949 31. marts Lov om aldersrente. s. 868
1949 31. marts Lov om invalideforsikring. s. 875
1949 12. apr. Cirk. om skema vedr. alders- og invaliderente.
1949 12. apr. Regler for sygekasser og sygeforeningen ang. invalideforsikringen. s. 893.
1949 12. apr. Regler ang. bestyrelsen af den færöske invalideforsikrings midler. s. 899

1949 14. maj Rigsomb. skr. ang. beregning af alders- og invaliderentemodtageres formue og indtægt.
1949 15. sept. Cirk. om invalideforsikring ved flytning mellem færöske og andre sygekasser.
1950 7. febr. Ll. ang. personer i kontrolleret familiepleje.
1950 9. marts Socialm. skr. om fortolkning af særforsorgloven (»vedkommende kommune«).
1950 5. apr. Landsst. skr. om fortolkning af aldersrenteloven m. m. (»vedkommende kommune«).
1950 27. juni Bek. af lov om folkeforsikring.
1950 17. juli An. om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold.
1951 19. maj Socialm. skr. om ferierejser for færöske særforsorgspatienter.
1951 18. juni Lov om ændr. af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf.
1953 17. marts Bek. om alders- og invaliderentens störrelse på Færöerne.
1953 28. marts Bek. om normalbidrag samt om indtægtsgrænserne for udbetaling af underholdsbidrag til enlige forsörgere.
1953 15. maj Ll. om fordeling af Færöernes andel af alders- og invaliderenten samt börnebidraget.
1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere i Grönland.

FREMMEDE
(se politivæsen)

FÆRDSEL OG MOTORKØRSEL
1923 13. juni Justm. skr. om gebyrer og forsikring i h. t. motorloven.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn.
1930 19. marts Lov om motorköretöjer m. m.
1930 21. aug. Justm. skr. om udenlandske motorkörende.
1930 29. nov. Bek. om motorköretöjer m. m.
1931 3. juli Politivedtægt for landkommunerne.
1939 15. marts Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorköretöjer.
1947 4. juni Bek. om övelseskörsel.
1947 23. dec. Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorköretöjer.
1949 31. marts Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorköretöjer. s. 889
1949 30. juni Cirk. om kendingsmærker for köretöjer.
1949 13. sept. Bek. ang. kendingsmærker for motorköretöjer.
1952 12. nov. Ll. om ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorköretöjer.
1952 23. dec. Broyting í kunng. 29. nov. 1930.

FUNDATSER FOR LEGATER, FONDE O. L.
1802 7. apr. Konferensråd W. A. Hansens legat.
1818 6. juni Fonden til anskaffelse af nyttige skoleböger for fattige almuesbörn på Færöerne.
1832 18. apr. Fonden for forulykkedes efterladte på Færöerne.
1846 31. dec Sognepræst Jens Engelsteds legat til skolevæsenets fremme på Færöerne.
1848 11. febr. Reglm. for kommunitetsstipendiet og regensbeneficiet.
1868 16. apr. Res. ang. Kirkeböruinen.
1891 30. okt. Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte på Færöerne.
1893 25. apr. Kong Fredrik den Syvendes legat til bedste for almueskolen i Thorshavn.
1915 14. juli Kunstdrejer W. M. Debes legat.
1916 19. apr. Vicekonsul köbmand Johannes Hansen og hustrus legat for værdige trængende kvinder i Thorshavn.
1921 29. okt. Dr. phil. Jacob Jacobsens legat.
1921 21. dec. Deres Majestæter Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines legat til fordel for Dronning Alexandrines hospital ved Thorshavn

1924 17. okt. Julemærkelegatet til fordel for syge og svagelige börn på Færöerne.
1927 5. juli Else Birgitte Petersens legat.
1930 7. nov. Færösk-Dansk ordbogsfond.
1934 9. okt. Skipan fyri grunnin »Föroyskt kirkjumál«.
1936 3. dec. Skipan fyri Skúlabókagrunnin.
1937 13. maj Amtmand Dahlerups mindelegat.
1941 18. nov. Samtyktir fyri vinnulánsgrunn Föroya Lögtings.
1941 20. dec. Vedtægter for Hjálpargrunnin fyri óarbeiðsförar fiskimenn.
1942 19. maj Skipan fyri Barnahjálpargrunnin.
1946 9. maj Broyting í samtykt fyri vinnulánsgrunnin.
1947 18. marts Hvilehjemmet Nainas bygge- og inventariefond.
1947 2. sept. Lagtingsbesl. vedr. Hansenske legat.
1947 12. sept. Mentunargrunnur Föroya Lögtings.
1948 10. jan. Skipan fyri Alment föroyskt listasavn.
1950 28. marts Fíggjarll. ad. 19. 20: skúlabókagr. lagdur undir mentunargr.
1951 3. juli Fundats for det dansk-færöske kulturfond.
1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om afvikling af erstatning af statskassen 216 kr. årlig til fonden for forulykkedes efterladte.
1952 11. juli Vedtægt for den færöske erhvervsfond (Búagrunnur Föroya). s. 1081
1952 17. okt. Grosserer Johan Balslevs legat.
1953 28. apr. Johan Balslevs mindelegat, oprettet af A/S Balslev & Co.

FÆSTE
(se landboforhold)

GRØNLAND
1950 27. maj Lov om udövelse af erhverv i Grönland.
1951 9. apr. An. om ikrafttrædelse af lov af 27. maj 1950 om udövelse af erhverv i Grönland.
1951 7. juni Bek. vedr. fangst, fiskeri og jagt i grönlandske farvande og eksporten fra Grönland.
1952 15. jan. Bek. om udövelse af næringsvirksomhed i Grönland.
1952 29. febr. Bek. om opkrævning af afgifter ved indförsel til Grönland af visse varer.
1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere, der midlertidig beskæftiges i Grönland.

HANDEL
(jfr. ædruelighedsforhold)
1837 1. juni Pl. om klausulering af obligationer til Nationalbanken.
1841 21. okt. Kanc. skr. om anf. pl. s. udvidelse.
1844 29. aug. Kanc. skr. ang. justering.
1855 21. marts Lov om ophævelse af den kongelige enehandel.
1857 18. juni Justm. skr. om dansk justeret mål og vægt.
1863 10. marts Justm. skr. om anlöbssteder.
1863 13. juli Justm. skr. om næringsberettigelse.
1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.
1881 7. maj Lov om forandr. i lov af 21. marts 1855 om ophævelse af enehandel §§ 7 og 10.
1889 1. marts Lov om handelsregistre, firma og prokura.
1889 24. maj An. om förelse af handelsregistret.
1890 7. febr. An., hvorved lov om handelsregistre m. m. af 1. marts 1889 sættes i kraft.
1903 23. jan. An., hvorved lov af 14. febr. 1874 om tændstikker udvides.
1912 8. juni Lov om straf for brug af urigtig varebetegnelse.
1912 13. nov. An., hvorved nævnte lov af 8. juni 1912 sættes i kraft.

1921 6. maj Lov om bogföring.
1922 30. juni Lov om lukketid for butikker m. v.
1923 21. nov. An., hvorved nævnte lukkelov sættes i kraft.
1926 15. jan. Justm. skr. om forståelsen af an. 21. nov. 1923 om lukketid.
1928 26. jan. Handelsm. skr. ang. agentbevillinger.
1928 4. apr. Jagtloven § 21.
1929 27. marts Lov om tillæg til lov om handelsregistre m. m. af 1. marts 1889.
1930 15. apr. Lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov vedr. bogföringsloven.
1930 19. nov. An., hvorved Lov af 27. marts 1929 om tillæg til firmaloven af 1889 sættes i kraft.
1933 7. nov. Justm. skr. ang. oprindelsescertificater.
1933 13. dec. Lov om handelsrejsende.
1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer.
1936 28. apr. F. retskreds skr. om oprindelsescertificater.
1937 22. sept. An. om apotekervæsenet kap. III (medicinhandel).
1939 25. okt. Regl. for Færöernes offentlige vareforsyning.
1940 17. juni Best. om visse processuelle og adm. forhold (aktieselskabsregister).
1942 30. marts Bek. om indförsel af visse varer.
1942 9. juli Best. om måle- og vejeredskaber.
1942 11. dec. Ændr. i an. af 21. nov. 1923 om lukketid for butikker m. m.
1943 11. jan. Best. om fordeling af melvarer.
1945 7. juli Bek. om indförsel af visse varer.
1946 15. marts Bek. om forhandling af tömmer og træ.
1948 15. sept. Ll. om indförsel og udförsel af fisk m. m.
1948 23. dec. Betalingsoverenskomst med Storbritannien.
1948 30. dec. Kunng. um avtöku av skamtan av brenni.
1949 28. marts Ll. om spiritusrationering.
1950 3. jan. Ll. om vragning af uldvarer til udförsel.
1950 12. jan. L. om fiskevragning.
1950 27. jan. Ll. om sildevragning.
1950 21. febr. Ll. om ændr. i afgiften for antagelsesbeviser til handlende og handelsrejsende.
1950 24. febr. Ll. om ophævelse af forsk. best. om import og eksport og rationering af varer.
1950 24. febr. Bek. om import og eksport af varer.
1950 21. marts Kundg. om vragning af uldvarer.
1950 17. okt. Bek. om transithandel.

HAVNE- OG BROVÆSEN

1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse §§ 25—26.
1909 29. jan. Bek. om havnereglement for Sörvåg.
1910 19. dec. Bek. om havnereglement for Kvalvig.
1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færöerne.
1913 18. okt. Havneregl. for Kongshavn.
1913 13. nov. Havneregl. for Fuglefjord.
1917 8. nov. Vedtægt for landingsstedet Skálamöl i Kvalbö.
1921 5. dec. Lov om ændr. i lov af 29. apr. 1913 om havne.
1924 9. dec Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse § 11.
1927 15. juni Lov om ændr. i lov om havne af 29. apr. 1913.
1928 19. juni Regl. for forvaltning af Våg, Trangisvåg og Skopen havn.
1929 13. febr. Regl. for Midvåg havn.

1929 13. febr. Regl. for Skopen havn.
1933 4. febr. Ændr. i regl. for forvaltning af Thorshavn havn.
1933 11. marts Ændr. i havneregl. for Sörvåg.
1933 19. juni Regl. for ordens overholdelse i Våg havn.
1933 19. juni Regl. for ordens overholdelse i Trangisvåg havn.
1933 30. nov. Regl. for forvaltningen af Kvivig dækmole.
1934 12. maj Ændr. i regl. for forvaltning af Thorshavn havn.
1934 13. juni Regl. for overholdelse af orden i Thorshavn havn.
1934 8. dec. Ændr. i havneregl. for Kongshavn.
1935 9. jan. Ændr. i havneregl. for Sörvåg.
1935 31. juli Ændr. i regl. for ordens overholdelse i Trangisvåg havn.
1936 30. juni Ændr. i ordensregl. for Våg havn.
1937 1. nov. Regl. for forvaltningen af Klaksvig havn.
1938 12. jan. Ordensregl. for Klaksvig havn.
1938 15. marts Forvaltningsregl. for Våg havn.
1938 15. marts Vedtægt for Vågs Ejde.
1938 24. juni Ordensregl. for Kollefjord havn.
1938 24. juni Forvaltningsregl. for samme.
1939 3. febr. Regl. for Kvannesund havn.
1939 15. nov. Ordensregl. for Vestmanhavn havn.
1939 15. nov. Forvaltningsregl. for samme.
1942 9. dec Vejledning til beregning af vareafgifter.
1942 23. dec. Best. om ekstraordinære havneindtægter.
1943 21 dec. Tillæg til samme.
1944 20. jan. Tilföjelse til lov af 7. maj 1881 om jords afgivelse til offentlige veje m. m.
1947 28. apr. Ordensregl. for Göte havn.
1947 31. maj Ordensregl. for Haldersvig havn.
1947 7. juli Regl. om passagerafgift ved landingsbroen ved Øre.
1948 2. febr. Tillæg til kundg. af 23. dec 1942 om ekstraordinære havneindtægter.
1948 1. nov. Ordensregl. for Loprans havn.
1949 3. dec. Bek. ang. godkendelse af projekter for vej- og havneanlæg.
1950 24. juni Skipa- og vörugjöld fyri Tórshavnar havn.
1950 15. juli Skipa- og vörugjöld fyri Klakksvíkar havn.
1951 13. marts Studningur til vegir og lendingar.
1952 1. marts Skipa- og vörugjöld fyri Trongisvåg havn.
1952 1. marts Skipa- og vörugjöld fyri Våg havn.
1952 1. marts Skipa- og vörugjöld.
1952 14. juni Skipa- og vörugjöld fyri brúnna í Oyndarfirði.
1953 28. marts Kunng. um skipa- og vörugjöld.
1953 28. sept. Kunng. um skipa- og vörugjöld fyri bryggjurnar í Sunda kommunu.
1953 28. sept. Kunng. um skipa- og vörugjöld.

HEGNVÆSEN

1937 18. maj Lov om hegn og markfred.

HELLIGDAGSLOVGIVNING

1922 7. aug. Lov om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen.
1923 21. nov. An., hvorved ovennævnte lov sættes i kraft.

HUNDE

(se dyr)

HUSDYR
(se dyr)

HVALFANGST
1845 20. sept. Rentek. skr. om private sager i anledning af grindefangst.
1847 3. apr. Rentek. skr. om anden hvalfangst end grindefangst.
1855 31. jan Indenm. skr. om gebyrer ved grindefangst.
1857 29 dec. Lov om grindefangsten på Færöerne.
1905 2. febr. Reglm. for hvalfangst ved Færöerne.
1905 3. juni Bek. om regler for opkrævning af afgift af hvaler.
1923 21. nov. An. om lukketid for butikker og lagre § 5 c.
1933 18. sept. Incassosamsýning fyri grindauppboð.
1935 11. maj Lov om afløsning af jordehvalsretten for grind.
1935 20. maj Ændr. i grindereglementet.
1937 15. nov. Skaði í grindadansi.
1939 15. marts Lov om hvalfangst.
1940 1. juni Bek. om ændr. i grindereglementet.
1940 1. juni Reglement for grindefangsten.
1941 30. okt. Ændr. i grindereglementet.
1943 12. apr. Færö amt skr. om valg af grindeformænd.
1944 28. nov. Ændr. i grindereglementet.
1950 3. jan. Ll. om fordeling af döglingfangsten.
1952 22. marts An. om ikrafttræden af lov af 15. marts 1939 om hvalfangst.
1952 2. apr. Bek. af an. om ikrafttræden af lov af 15. marts 1939 om hvalfangst og regulering af hvalfangst.
1953 8. maj Broyting í grindareglugerðini.

IND- OG UDFØRSEL
(se også dyr, fiskeri, handel)
1924 12. apr. Bek. ang. indförsel af husdyr og rå produkter af disse fra Færöerne til Danmark.
1942 30. marts Bek. om indförsel af visse varer.
1945 7. juli Bek. om indförsel af visse varer.
1949 27. apr. Kunng. um innflytan av vörum.
1950 24. febr. Ll. om ophævelse af forsk. best. om import og eksport og rationering af varer.
1950 24. febr. Bek. om import og eksport af varer.
1950 17. okt. Bek. om transithandel.
1951 2. marts Broytan í kunng. 24. febr. 1950 um inn- og útflytan av vörum.
1951 10. juli Broytan í somu kunng.
1952 28. nov. Kunng. um avtöku av útflutningforboðum.
1953 23. juni Kunng. um landing av kalva.

JAGT
1893 14. apr. Lov om beskyttelse af muslinger.
1928 4. apr. Lov for Færöerne om jagt, fuglefangst m. m.
1937 16. nov. Oyðan av ravni og kráku.
1939 15. marts Lov om ændring i jagtloven af 4. apr. 1928.
1942 20. nov. Ændr. i jagtloven.
1945 24. sept. Ændr. i jagtloven.
1952 24. okt. Kunng. um friðing av haruni í Eysturoy.

JORDEMODERVÆSEN
(se sundhedsvæsen)

KIRKER OG KIRKELIGE FORHOLD

1818 29. sept. Kanc. skr. ang. synsforretninger over præstegårde.
1822 19. okt. Pl. ang. utilladelig kollektering.
1827 31. marts Kanc. skr., at nævnte plakat bekendtgöres på Færöerne.
1827 7. nov. Fr. ang. betaling for attester, som udfærdiges af præsterne.
1830 17. dec. Fr. ang. en nærmere bestemmelse af N. L. 2—4—17 om tiden for Gudstjenestens holdelse.
1831 9. febr. Fr. om, hvorvidt sæd i strået m. m. må sælges fra en præstegård.
1832 27.apr. Reskr. ang. udvidelse af fr. 30. maj 1828 om dåben.
1832 15. sept. Kanc. skr. om fr. 17 dec. 1830 ang N. L. 2—4—17 om tiden for Gudstjenestens holdelse.
1833 16. okt. Kgl. Res. om nye kirkegårde.
1833 19. okt. Kanc. skr. om udvidelse af fr. 9. febr. 1831.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. anvendelse af fr. 7. nov. 1827 ang. betaling for attester.
1839 5. okt. Kanc. skr. ang. ejendomsretten til de færöske kirker.
1844 4. juni Kanc. skr. ang. synsforretninger over præstegårde.
1845 23. apr. Fr. om jords afståelse til kirkegårdes udvidelse.
1854 4. jan. Lov ang. Fr. 23. apr. 1845 vedr. kirkegårde.
1854 23. marts K. U. M. skr. om læsning ved kirkestævne.
1876 10. okt. K. U. M. skr. ang. konfirmation.
1878 4. nov. K. U. M. skr. ang. bygninger under nævnte ministerium.
1879 10. febr. Kgl. Res. om tavler i Thorshavns kirke.
1880 22. juni K. U. M. skr. om kirkesyn.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet på Færöerne §§ 37 og 56.
1907 19. apr. Lov om forskellige forhold vedr. begravelser.
1908 17. jan. An., hvorved nævnte lov om begravelser sættes i kraft.
1908 1. apr. Lov om aflösning af tiende m. m. kap. III.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 24.
1910 22. febr. Bek. ang. best. om Færöernes mellem- og realskole § 15.
1911 11. dec. U. M. skr. ang. fordeling mellem præsterne af erstatning for præsttals aflösning.
1912 1. apr. Lov om ophævelse af kundgörelse ved kirkestævne m. m.
1913 13. febr. Bek. ang. deling af Suderö præstegæld.
1914 25. febr. An., hvorved lov af 29. apr. 1913 om hjælpekasser sættes i kraft § 6.
1916 28. apr. Lov om afståelse af grund til kirker og kirkegårde. s. 206
1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
1918 23. apr. Bek. om, at Vaag sogn, Nordöernes præstegæld, fremtidig benævnes Klaksvig sogn.
1921 28. jan. Bek. om oprettelse af et embede som kapellan i Sydströmö præstegæld.
1922 17. marts Lov om ændring i skydsvæsenet.
1922 30. juni Lov om menighedsråd.
1922 30. juni Lov om sognebåndslösning og brugen af kirkerne.
1922 7. aug. Lov om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt på grundlovsdagen.
1922 15. nov. An. ang. Sjællands stifts deling.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn § 41.
1923 21. nov. An., hvorved Lov af 7. aug. 1922 om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen sætte i kraft.
1924 29. marts Lov for Færöerne om kirkernes styrelse.
1924 7. apr. K. M. skr. ang. autorisation af færöske salmer.
1925 21. jan. An., hvorved lov om menighedsråd af 30. juni 1922 sættes i kraft. s. 346
1925 21. jan. An., hvorved lov om sognebåndslösning og brugen af kirkerne af 30. juni 1922 sættes i kraft. s. 355
1928 24. juni Kgl. res. om deling af Østerö præstegæld.

1930 4. okt. K. M. skr. ang. færösk ritual.
1931 16. jan. Kirkeinspektions skr. ang. kirkelige genstande.
1932 22. jan. Bek. ang. dödsattester.
1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
1934 27. sept. Res. ang. deling af Nordöernes præstegæld.
1934 9. okt. Skipan fyri grunnin Föroyskt kirkjumál.
1935 11. maj Lov om ændring i lov om kirkernes styrelse af 29. marts 1924.
1935 24. juni Bek. om optegnelser og indberetninger ang. födsler.
1936 6. febr. An. ang. ophævelse af præsteskyds.
1937 6. febr. Kirkeinspekt. skr. om reparationsarbejder på kirker.
1939 13. marts An. om ændring i an. af 21. jan. 1925 om menighedsråd.
1942 2. juli Kirkeinspekt. skr. om kirkegårdsmure.
1946 12. juli Lov om folkekirkens lönningsvæsen.
1947 24. febr. Bek. om nyt præstegæld på Østerö.
1947 19. maj Res. om kapellanembede for Suderö nordre præstegæld.
1948 27. sept. Res. om kapellanembede for Norderöernes vestre præstegæld.
1950 9. okt. Kirkeinspekt. cirk. ang. kirkegårde.
1952 3. apr. Stuðningur til kirkjugarðar (lögtingssamt.).
1952 5. sept. K. M. skr. om præsternes befordringsgodtgörelse.

KOMMUNALVÆSEN

1872 28. febr. Lov om de færöske landkommuners styrelse.
1899 24. marts Lov om tilvejebringelse af vedtægt for benyttelsen af vand fra Thorshavn vandværk.
1906 20. juli Bek. om vedtægt for benyttelsen af vand fra Thorshavn vandværk.
1908 27. maj Lov om byen Thorshavns kommunale styrelse.
1909 1. apr. Lov for Færöerne om vandledninger.
1909 30. apr. Lov om ændr. i landkommunalloven af 28. febr. 1872 §§ 4—10.
1911 17. jan. Justm. skr. om, at Vaag kommune på Norderöerne forandrer navn til Klaksvig kommune.
1913. 18. okt. Bek. om ændr. i bek. 20. juli 1906 om Thorshavn vandværk.
1913 18. okt. Justitsm. skr. om, at Kvalvig på Suderö skifter navn til Sandvig.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 5.
1923 30. jan. Lov vedr. affattelse af kommunale valglister.
1923 29. sept. Bek. om ændr. i § 31 i lov af 27. maj 1908 om Thorshavns kommunale styrelse.
1923 14. dec. Lov om ændr. i landkommunalloven af 28. febr. 1872.
1929 3. sept. Lagtingsbesl. ang. offentlige forstanderskabsmöder i Frodebö kommune.
1931 14. marts Lov om kommunale valg i landkommunerne.
1931 17. juli Bek. af regler om kommunale valg i landkommunerne.
1933 23. aug. Vejledning for kommunernes regnskabsförelse.
1934 5. febr. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse.
1934 28. juni Justitsm. skr. om indsendelse af kommuneregnskaber.
1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter.
1935 27. sept. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse.
1936 12. nov. Skrivstovukostnaður til kommunuformenn.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov §§ 7—8.
1948 4. febr. Ændr. i lov 28. febr. 1872 om landkommunernes styrelse.
1949 2. dec. Ll. om ændring i reglerne om kommunale valg.
1950 10. febr. Ræði landsstýrisins yvir kommunum.
1952 22. marts Landsst. rundskr. til kommunustýrini viðv. skyldum teirra.
1952 17. apr. Kunng. um valstöð í Kvívíkar kommunu.
1953 8. jan. Landsst. rundskr. til kommunustýrini um sölu av ognum o. a.
1953 31. juli Reglugerð fyri kommunalu grannskoðararnar.

LAGTINGET OG LANDSSTYRET

1863 19. marts K. U. M. skr. ang. ansættelse af kirkekasserer.
1872 28. febr. Lov om de færöske landkommuners styrelse.
1894 29. maj Justitsm. skr. ang. valglister.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenets ordning § 4.
1923 28. marts Lov om Færöernes Lagting.
1923 7. nov. An. om lagtingslovens ikrafttræden.
1930 28. jan. Justitsm. skr. om tingets ret til at kræve oplysninger fra embedsmænd.
1930 15. sept. Lagtingsbesl. om diæter og rejsegodtgörelse til medlemmer af stående udvalg.
1930 1. okt. Bek. af fortegnelse over valgdistrikter.
1930 29. nov. An. om forhöjelse af antallet af medlemmer i lagtinget.
1935 11. maj Lov om ændr. i lov af 28. marts 1923 om Færöernes lagting.
1935 9. nov. Bek. om ændr. af forretningsområderne for flere ministerier.
1939 15. marts Lov om ændr. i lagtingsloven af 1923.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov § 6.
1939 24. juni Bek. af lov af 28. marts 1923 om Færöernes lagting med senere ændringer.
1940 9. maj Best. om midlertidig styrelsesform på Færöerne.
1942 19. nov. Best. om dagpenge for medlemmer af lagtinget.
1944 3. jan. Best. vedr. valg til Færöernes lagting.
1944 5. jan. Best. om ophævelse af lagtingets ökonomiske fond.
1944 26. okt. Best. om ændr. i lagtingsloven af 28. marts 1923.
1944 22. nov. Best. om valgretsalderen.
1946 13. juni Best. om folkeafstemning om Færöernes fremtidige statsretslige stilling.
1947 5. sept. Vistarhaldsútreiðslur tingmanna.
1948 23. marts Lov om Færöernes hjemmestyre.
1948 5. maj Tingskipan Föroya lögtings.
1948 13. maj Ll. om Færöernes styrelsesordning i særanliggender.
1948 13. maj Ll. om Færöernes forvaltning.
1948 13. maj Yvirtöka av sermálum.
1948 14. maj Ll. om valg til Færöernes lagting.
1948 14. maj Ll. om landsstyremændenes lönninger.
1948 15. dec. Yvirtöka av sermálum.
1949 15. marts Sýtingarrættur landsstýrisins.
1949 28. marts Ll. om Færöernes oppebörselskontor. s. 860
1950 10. febr. Ræði landsstýrisins yvir kommunum.
1950 28. marts Fíggjarlögtingslóg um byggigrunn.
1950 23. maj Statsm. skr. om statens andel af udgifterne ved oppebörselskontoret.
1950 5. sept. Ll. om ændr. i lov om valg til Færöernes lagting.
1950 8. sept. Kunng. um lögtingsval.
1950 6. okt. Kunng. um flokkar og bókstavmerking til lögtingsval.
1951 8. marts Ll. om fordeling af landskassens driftsoverskud.
1951 17. marts Ll. om ændr. i 11. af 14. maj 1948 om landsstyremændenes lönninger.
1951 31. maj Statsm. skr. om maskintilsynet som særanliggende.
1951 29. aug. Ll. om ændr. i 11. af 14. maj 1951 om landsstyremændenes lönninger.
1951 18. sept. Statsm. skr. om hjemmestyrets kompetence.
1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om bemyndigelse for landbrugsministeren m. h. t. jordfonden og fæstegodset som særanliggende.

LANDBOFORHOLD

1767 28. aug. Fundats for amtsfattigkassen.
1827 21. dec. Res. om törvehederne ved Thorshavn.
1831 25. nov. Fr. ang. retsforholdet mellem lejer og köber eller panthaver.
1833 14. aug. Res. om törvehederne ved Thorshavn.

1833 16. okt. Res. om nye kirkegårde.
1833 19. okt. Kanc. skr., hvorved fr. 25. nov. 1831 göres gældende.
1836 30. marts Sportelregl. §§ 29 og 62.
1850 18. aug. Res. om törvehederne ved Thorshavn.
1852 12. febr. Lov om afhændelse af öen Lille Dimon.
1857 4. marts Lov, hvorved udstykning af det private jordegods söges indskrænket.
1863 19. jan. Lov om afhændelse af de fæstegården Husegård tilh. tröer.
1868 30 marts Justitsm. skr. om törvehederne ved Thorshavn.
1877 14. febr. Res. om törvehederne ved Thorshavn.
1891 1. apr. Lov om oprettelse af landvæsenskommissioner.
1894 13. apr. Lov om afhændelse af tröer og grundstykker fra statens fæstegods.
1895 10. apr. Fattigloven § 13 c.
1897 23. apr. Lov ang. indförelse af en ny skyldsætning af jordejendomme § 4.
1905 5. maj Lov, sigtende til at lette udarbejdelsen af nye sköde og panteregistre.
1914 26. nov. Justitsm. skr. ang. fortidslevninger.
1917 12. juni Instruks for landbrugskonsulenten.
1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
1921 1. apr. Lov om aflösning af vintergræsningsretten på tröer, indlagte fra fæstegården Husegård og embedsgården Aalekær.
1926 31. marts Lov om landvæsenskommissioner.
1928 31. marts Lov om indförelse af en matrikul og oprettelse af et realregister for Thorshavn.
1928 4. apr. Lov om jagt, fuglefangst m. m.
1928 22. juni An. vedr. matrikul og realregister for Thorshavn.
1928 25. juni Regl. for opmåling ved udskiftning på Færöerne.
1928 25 juni Regl. om ansættelse til skattemarker ved udskiftning.
1928 25. juni Regl. for jordbonitering ved udskiftning.
1928 19. juli L. M. skr. om dagpenge m. m. ved udskiftning.
1929 23. jan. L. M. skr. om dagpenge m. m. ved udskiftning.
1929 17. okt. L. M. skr. ang. betingelserne for godkendelse af udstykning
1930 27. marts L. M. skr. ang. betingelserne for godkendelse af udstykning.
1930 4. sept. L. M. skr. om dagpenge m m. ved overudskiftning.
1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
1931 15. juli An. om indförelse af matrikul og oprettelse af realregister udenfor Thorshavn.
1931 18. sept. Bek. vedr. matrikul og realregister udenfor Thorshavn.
1931 29. okt. Bek. om udstykninger og sammenlægninger for udskiftede pladser udenfor Thorshavn.
1931 29. okt. Bek. om udstykninger og sammenlægninger i Thorshavn.
1931 10. nov. Bek. ang. distrikter til hingstebedömmelse.
1937 18. maj Lov om benyttelse af indsöer og vandlöb. s. 592
1937 18. maj Lov om grandestævne. s. 595
1937 18. maj Lov om hegn og markfred. s. 598
1937 18. maj Lov om haugers styrelse og drift. s. 609
1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme.
1938 22. marts Regl. for landbrugsudvalgene.
1938 22. marts Reglem. for landbrugsrådet.
1938 13. apr. Lov om indskrænkning i retten til udstykning af udskiftet jord.
1938 18. maj Bek. om realregister i h. t. § 57 i lov af 24. maj 1937 om jordbrugets fremme.
1938 13. aug. Bek. om udstykninger af ejendomme, optagne i realregisteret oprettet i h. t. § 57 i lov af 24. maj 1937.
1938 21. dec. Lov om bekæmpelse af smitsomme, plantesygdomme og skadedyr.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.

1939 27. marts Lov om udskiftning.
1941 30. dec. Best. om husdyrbrugets fremme.
1941 30. dec. Regler for tilskud til husdyrbrugets fremme.
1942 18. marts Bek. om foranstaltninger mod kartoffelbrok.
1942 22. dec. Ændr. i lov af 24. maj 1937.
1944 4. jan. Ændr. i lov af 18. maj 1937 om haugers styrelse.
1945 25. jan. Tillæg til regl, af 25. juni 1928 om jordbonitering.
1949 31. marts Ændr. i hegnloven af 18. maj 1937. s. 889.
1949 31. marts Ll.om ændr. vedr. matrikulvæsen og realregister. s. 889.
1949 24. sept. Landbrugsm. skr. om landbrugsrådets dagpenge.
1950 3. jan. Ll. om vragning af uldvarer til udförsel.
1950 3. jan. Ændr. i lov af 4. marts 1857 om indskrænkning i udstykning.
1950 21. marts Kundg. om vragning af uldvarer til udförsel.
1950 31. marts Ll. om ændr. i lov af 27. marts 1939 om udskiftning.
1950 18. dec. Kunng. um statistikk viðv. epladyrking.
1950 18. dec. Kunng. um seyðateljing.
1951 17. marts Ll. om ændr. i lov af 18. maj 1937 om hegn og markfred.
1951 15. maj Kunng. um gjöld til matrikulskrivstovuna.
1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om bemyndigelse for landbrugsministeren m. h. t.jordfonden og fæstegodset som særanliggende.

LANDSSTYRET

(se lagtinget og landsstyret)

LEJE

1940 2. dec. Best. om lejeforhold.
1942 19. dec. Ændr. i best. af 2. dec. 1940.
1945 24. sept. Best. om lejeforhold.
1950 1. marts Ændr. i best. af 2. dec. 1940 om lejeforhold.
1952 24. apr. Ændr. i best. af 2. dec. 1940.

LOTTERI

1950 15. juni Ll. om et færösk klasselotteri.
1951 26. jan. Ll om ændr. i nævnte lov.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i samme.

LOVGIVNING

1687 15. april Kong Christian den Femtes Norske Lov.
1688 12. maj Reskr. om Norske Lovs ikrafttræden paa Færöerne.
1814 14. jan. Fredstraktat, art. 4.
1816 6. juli Kgl. res. om oprettelse af Færö amt.
1821 6. juni Kgl. res. om almindelige anordningers anvendelighed.
1824 8. okt. Fr., hvorved oplæsning af anordninger fra prædikestolene afskaffes.
1827 7. dec. Reskr. om udvidelse af fr. 8. okt. 1824.
1829 11. apr. Kanc. skr. om almindelige anordningers anvendelighed.
1831 5. aug. Pl. ang. indgreb i Kjöbenhavns Universitets almanak-privilegium.
1833 19. okt. Kanc. skr. ang. anf. pl.s udvidelse.
1852 26. aug. Justm. skr. om de för 1821 udstedte anordningers anvendelighed på Færöerne.
1854 4. jan. Lov om udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige anordninger og love til Færöerne.
1855 5. juli Justm. skr. om almindelige loves gyldighed på Færöerne.
1867 6. juli Justm. skr. om lovændringer.
1879 10. juli Bevilling om autorisation af »Dimmalætting« som offentligt kundgörelsesblad.
1896 1. apr. Lov om kundgörelse af love og anordninger på Færöerne.

1903 23. jan. Lov om Statstidende § 4.
1904 24. marts Bek. om optagelse i statstidenden af forskellige kundgörelser vedr. Færöerne.
1912 1. apr. Lov om ophævelse af kundgörelse ved kirkestævne m. m.
1921 21. apr. Bek. om taksten for bekendtgörelser i »Dimmalætting«.
1923 28. marts Lov om Færöernes lagting.
1940 9. maj Best. om midlertidig styrelsesform på Færöerne.
1940 9. maj Best. om kundgörelser.
1940 23. okt. Best. om forlængelse af visse loves gyldighed.
1948 23. marts Lov om Færöernes hjemmestyre.
1948 5. maj Tingskipan Föroya Lögtings.
1948 13. maj Ll. om Færöernes styrelsesordning i særanliggender.

LUFTFART

1951 31. aug. Overenskomst vedr. luftfartshjælpemidler i Grönland og på Færöerne.

LÆGEVÆSEN

(se sundhedsvæsen).

MOTORKØRSEL

(se færdsel og motorkörsel).

MUSEUM OG FORTIDSMINDER

1868 16. apr. Res. ang. Kirkeböruinen.
1914 26. nov. Justm. skr. ang fortidslevninger.
1931 16. jan. Kirkeinspektion skr. ang. kirkelige genstande.
1948 16. sept. Ll. om fredning af fortidsminder og bygninger.
1952 2. maj Ll. om fortidsmindesamling.
1952 27. nov. Ll. om ændring i nævnte lov.

NAVN

1930 9. jan. Justm. skr. om navneforandring.

NÆRINGSVÆSEN

(se også handel)

1855 21. marts Lov om ophævelsen af den kongelige enehandel.
1863 13. juli Justm. skr. om næringsberettigelse.
1871 22. aug. Justm. skr. om fr. om dykkervæsenet af 16. marts 1842.
1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.
1881 7. maj Lov om forandr. i loven af 21. marts 1855 om enehandelens ophævelse.
1903 23. jan. An., hvorved lov af 14. febr. 1874 om tændstikker udvides.
1922 30. juni Lov om lukketid for butikker m. m.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, 7. kap. om beværtninger og forlystelser.
1923 21. nov. An., hvorved lukkeloven af 30. juni 1922 sættes i kraft.
1926 15. jan. Justm. skr. om forståelsen af an. af 21. nov. 1923 om lukketid
1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1939 15. marts Lov om hvalfangst.
1939 15. marts Lov om rutefart.
1940 10. maj Best. om brug og udleje af skibe.
1940 1. juni Reglem. om grindefangsten.
1940 17. juni Best. om forsikringsvirksomhed.
1941 15. dec. Best. om benyttelse af fartöjer.
1943 21. dec. Regulativ for dansesuer.
1950 27. maj Lov om udlån til industri- og håndværksvirksomheder.
1951 6. marts Ll. om tilskud til nödvendighedsvarer.
1952 2. apr. An. om hvalfangst.

1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om statstilskud til rugmel.
1952 4. sept. Bek. om salg af færöske kul i Danmark.
1953 31. marts Kunng. um studning til prísjavnan á neyðsynjarvörum.
1953 29. sept. Uppískoyti til kunng. um studning til prísjavnan á neyðsynjarvörum.

OVERFORMYNDERI
(se umyndighed)

PASVÆSEN
(se politivæsen)

PENGEVÆSEN, VALUTAFORHOLD
1940 18. dec. Best. om seddelomlöb, valutaforhold og handel med udlandet.
1941 27. marts Bek. om ændr. i kundg. af 18. dec. 1940.
1941 26. apr. Bek. fra valutacentralen om omveksling af britisk valuta.
1942 6. juli Bek. fra valutacentralen om omveksling af britisk valuta.
1945 8. sept. Best. om kronekursen.
1948 17. dec. Valutabestemmelser.
1948 23. dec. Bek. om betalingsoverkomsten med Storbritannien.
1949 12. apr. Lov om pengesedler m. v. på Færöerne. s. 900
1950 24. maj Bek. om ombytning af danske og færöske pengesedler.
1951 20. febr. Ll. om valuta.
1952 24. apr. Ll. om valuta og priser.
1953 30. apr. Kundg. af bek. af 11. juli 1947 ang. ind- og udförsel af penge og værdipapirer m. v.

PENSION
(se tjenestemænd)

PLANTAGER
1952 27. nov. Ll. om plantager.

PLANTESYGDOMME
(se landboforhold)

POLITIVÆSEN
1850 5. apr. Lov om fremmede jöders adgang til at opholde sig her i riget.
1854 4. jan. Lov om udvidelse af nogle for Danmark udkomne anordninger og love til Færöerne, herunder loven af 5. apr. 1850.
1856 28. jan. Lov ang. brandvæsenet i Thorshavn § 13.
1856 28. jan. Lov om oprettelse af en bygningskommission i Thorshavn § 1.
1872 28. febr. Landkommunalloven § 31.
1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn § 2.
1894 13. apr. Lov indeholdende bestemmelser om politiet på Færöerne.
1897 23. apr. Lov om en ny skyldsætning § 6.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 28.
1912 9. maj An. ang. politiets pligter i strandingstilfælde.
1915 14. juli Fundats for W. M. Debes legat.
1916 11. apr. Lov om rettens pleje.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 14.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn.
1924 30. sept. Bek. om retsplejeloven.
1928 8. sept. Tillæg til politivedtægt for Thorshavn.
1929 6. juli Bek. om forbud mod salg af skydevåben og ammunition.
1929 7. aug. Reglm. for politibetjentene på Færöerne.
1931 7. febr. Reglem. for politibetjent i Tveraa.

1931 14. marts Lov om ændr. i lov af 13. apr. 1894 om politiet.
1931 15. apr. Regl. for den kommunale politibetjent i Vaag.
1931 3. juli Politivedtægt for landkommunerne.
1935 24. apr. Lov om tilsyn med fremmede.
1936 14. marts Bek. om anmeldelsespligt og opholdstilladelse for udlændinge.
1938 27. juli Ændr. i regl. for politibetjent i Tveraa.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder og offentlig dans.
1943 10. aug. Reglem. for politibetjent i Næs kommune.
1950 11. febr. Ll. om indförselsafgifter § 15.
1950 1. marts Landfogden skr. om gebyr for pas.
1952 7. juni Lov om pas.
1952 2. okt. An. om civilforsvaret.

POSTVÆSEN

1920 26. jan. Bek. om postpakker.
1925 5. dec. Justm. skr. om færösk som postsprog.
1950 11. febr. Ll. om indförselsafgifter §§ 13 og 15.
1951 5. mars Samsýning fyri útrokning av innflutningsgjöldum.

PRISTAL

1952 24. apr. Ll. om valuta og priser.
1952 24. apr. Ll. om pristal.

RADIO

1927 30. maj Lov om telefoner.
1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.
1947 25. juli Best. om radioudstyr i færöske skibe.
1950 19. juni Bek. vedr. fiskeriinspektionsskibes radiotjeneste.

RETSVÆSEN

1797 20. jan. Fr. om forligelsesindretninger på landet i Norge.
1813 23. marts Kanc pl. om sysselmændenes påkendelse af politisager.
1818 1. sept. Kanc. skr. om udskrifter af forligelsesprotokollen.
1820 12. jan. Pl. om attester, som skal tilvejebringes för et sködes tinglæsning.
1822 21. sept. Kanc. skr. om pl. af 12. jan. 1820.
1827 6. apr. Pl. ang. betaling til forligskommissionerne og ang. klagerens udeblivelse ved disse.
1832 23. maj Kgl. bevilling vedr. fritagelse for summer i sparekassen for Færöerne for arrest og beslag.
1836 30. marts Sporteregl. for rettens betjente på Færöerne.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. pl. af 6. apr. 1827.
1839 27. nov. Pl. indeholdende nærmere bestemmelse af D. L. 5—3—18 og pl. 18. jan. 1788.
1841 28. juli Fr. ang. underpant i rörligt gods.
1843 16. febr. Kanc. skr. ang. sportler.
1857 4. marts Lov, hvorved udstykningen af det private jordegods söges indskrænket § 19.
1857 29. dec. Lov om grindefangsten §§ 6—7.
1858 6. nov. Lov om proklamata i boer.
1872 25. marts Konkursloven.
1873 1. marts Lov om udnævnelse af retsvidner.
1874 30. nov. Skifteloven.
1876 14. jan. An., hvorved skifteloven af 30. nov. 1874 sættes i kraft.
1879 10. juli An. om forandr. af den i konkursloven og skifteloven foreskrevne bekendtgörelsesmåde på Færöerne.

1892 4. nov. An. om lempelser i lov om oprettelse af söretter udenfor København samt om söforklaringer og söforhör af 12. apr. 1892, for så vidt angår Færöerne.
1894 30. marts Lov om udpantning.
1894 18. apr. Justm. skr. om sysselmændenes bemyndigelse vedr. auktioner.
1896 1. apr. Lov om forandr. i bestemmelserne om afholdelsen af ting.
1897 18. dec Lov om retternes medvirken til optagelse af bevis i udlandet.
1898 24. okt. An., hvorved nævnte lov af 18. dec. 1897 sættes i kraft.
1902 2. maj An. om den skikkelse, hvori konkursloven af 25. marts 1872 skal være gældende på Færöerne.
1906 9. marts Lov om udförelse af notarialforretninger.
1906 10. marts Instruks for udförelsen af notarialforretninger.
1908 28. febr. Lov om tillæg til lov af 18. dec. 1897 om optagelse af bevis i udlandet.
1908 14. nov. An. hvorved nævnte lov af 28. febr. 1908 sættes i kraft.
1917 31. okt. Instruks om ændr. i instruks af 10. marts 1906 om notarialforretninger.
1924 4. juli Justm. skr. ang. cirkulærer, som vil være at anvende fra retsplejelovens ikrafttræden at regne.
1924 30. sept. Bek. om gennemförelse af retsplejeloven.
1924 31. okt. Justm. skr. ang. indberetninger vedr. forligsvæsenet.
1926 31. marts Lov om landvæsenskommissioner.
1926 20. apr. Lov om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dödsboer.
1927 12. apr. Lov om ændr. i konkursloven af 25. marts 1872.
1927 4. maj An., hvorved lov af 20. apr. 1926 om tilsyn med eksekutorboer sættes i kraft.
1927 2. juli Justm. skr. om dagpenge for dommeren
1927 10. nov. An., hvorved § 2 i lov af 12. apr. 1927 om ændr. i konkursloven sættes i kraft.
1928 9. febr. Justm. skr. om retsafgifter samt om befordringsgodtgörelse og dagpenge til dommeren og hans fuldmægtig.
1928 31. marts Lov om matrikul og realregister for Thorshavn §§ 2 og 15.
1928 4. apr. Jagtloven § 31.
1932 1. okt. Bek. af lov om rettens pleje.
1934 14. febr. Lov om tillæg til konkursloven.
1934 31. okt. An., hvorved lov af 14. febr. 1934 om tillæg til konkursloven sættes i kraft.
1935 11. maj Lov for Færöerne om rettens pleje.
1935 23. sept. An. om gennemförelse af lov af 11. maj 1935 om rettens pleje.
1935 23. sept. Vejledning ang. valg til nævningegrundlisten.
1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
1936 5. okt. An. om auktionsledere.
1937 31. marts Bek. ang. auktionslederes sikkerhedsstillelse m. m.
1937 9. apr. Bek. om kontrolforanstaltninger overfor auktionsledere.
1937 9. apr. Instruks for auktionsledere.
1937 7. maj Lov om ændr. i retsplejeloven.
1938 13. apr. Lov om ændr. i retsplejeloven.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
1939 15. marts Lov om ændr. i retsplejeloven.
1939 15. maj Lov om ændr. i retsplejeloven.
1940 9. maj Best. om kundgörelser.
1940 17. juni Best. om visse processuelle og administrative forhold.
1940 12. aug. Bek. om deponeringssted.
1940 23. okt. Best. om forlængelse af visse loves gyldighed.
1940 30. okt. Best. om forandr. af visse retsafgifter.
1941 13. nov. Best. om vederlag til stævningsmænd for forkyndelse i straffesager.
1944 4. jan. Best. om ændr. i retsplejeloven.

1945 31. aug. Best. om ophævelse af forsk. best. vedr. processuelle og adm. forhold.
1945 24. sept. Best. om gebyrerne for udpantning.
1949 24. juni Justm. skr. om tinglæsningsvæsenet og overformynderiet.
1950 23. maj Justm. skr om driftsudgifterne ved retsbygningen i Thorshavn.
1953 10. apr. Ll. om gebyrer ved udpantning.

RÅSTOFFER I UNDERGRUNDEN

1932 15. maj Koncessioner for La societe miniere des Isles Feroe.
1950 8. maj Lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund.
1952 18. apr. Statsm. skr. om brydning af tufsten.
1952 4. sept. Bek. om salg af færöske kul.

SKATTER OG AFGIFTER

1 Skat på fast ejendom.

1810 8. febr. Fr. om afgift ved overdragelse af fast ejendom samt af arv m. m.
1867 29. marts Lov ang. en ny skyldsætning af jorderne på Færøerne.
1897 23. apr. Lov ang. indførelse af en ny skyldsætning af jordejendomme.
1898 27. okt. Justm. skr. ang. anf. lovs § 1.
1908 1. apr. Lov om aflösning af tiende og forandr. i forsk. skatter og afgifter.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 31 (bygningsskat).
1910 1. apr. Lov om ophævelse af lov om kapitelstaksten af 1. maj 1868.
1923 12. marts Lov om den kommunale beskatning § 37.
1928 25. juni Reglm. for ansættelse til skattemarker ved udskiftning.
1948 17. dec. Ll. om ophævelse af matrikulskat m. v.

2. Indkomstskat.

1923 12. marts Lov for Færöerne om den kommunale beskatning.
1928 7. marts Lov om ændr. i lov af 12. marts 1923 § 30.
1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter.
1939 16. febr. Lov om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1939 15. maj Lov om personlig skat til amtskommunen.
1939 18. dec. Instruktionshæfte fra lagtingets skatteudvalg.
1941 23. dec. Best. om oprettelse af et ligningsråd.
1942 23. dec. Best. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1944 11. dec. Ændr. i best. af 23. dec. 1941 om ligningsråd.
1944 11. dec. Best. vedr. Tryggingarsambandið Föroyar § 3.
1945 24. sept. Best. om inddrivelse af personlig skat til amtskommunen.
1947 14. marts Best. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1947 27. dec. Ændr. i lov af 12. marts 1923.
1949 31.aug. Ll. om tilföjelser til § 32 i loven af 12. marts 1923.
1951 17. marts Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1952 28. marts Ll. om skat til landskassen.
1953 25. febr. Skattedepart. skr. om danske firmaers oplysningspligt om lönindtægter.
1953 26. marts Ll. om indkomstskat af renter af indestående i færöske banker og sparekasser.
1953 26. marts Ll. om skat til landskassen.
1953 26. marts Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1953 30. juni Reglugerð um inntökuskatt av rentum.

3. Arveafgift.

1921 8. nov. An., hvorved lov om arveafgift af 27. maj 1908 sættes i kraft.
1921 30. dec. Bek. om stedet for indbetaling af arveafgift.
1921 30. dec. Best. om beregningen og opkrævningen af arveafgift.

4 Indförsels- og fremstillingsafgifter og udförselsafgift.

1897 25. febr. Instruks for karantænebetjente § 9 (toldkontrol).
1939 18. sept. Bek. om opkrævning af afgifter.
1947 2. sept. Best. om udförselsafgift.
1947 16. dec. Bek. om opkrævning af udförselsafgift for salt- og klipfisk.
1950 11. febr. Ll. om indförselsafgifter m. m.
1950 7. sept. Ll. om ændr. i ll. af 11.febr. 1950.
1950 6. okt. Ll. om ændr. i samme.
1951 5. marts Samsýning fyri útrokning av innflutningsgjöldum (danski tollstovnurin).
1951. 6. marts Ll. om ændr. i ll. af 11. febr. 1950.
1951 18. dec. Ll. om ændr. i samme.

5 Afgift af motorköretöjer.

1930 19. marts Lov om motorköretöjer § 32.
1930 29. nov. Bek. om motorköretöjer, afsnit IX.
1951 16. marts Ll. om afgift på motorköretöjer.
1951 5. apr. Kunng. um avgjald uppá motorakför.

6 Hundeafgift til kommunen.

1928 31. marts An., hvorved lov af 18. apr. 1925 om hundeafgift m. m. sættes i kraft.

7 Stempelafgift.

1929 23. apr. Bek. af lov om stempelafgift §§ 1—5.

8 Afgifter vedr. handel.

1855 21. marts Lov om ophævelse af den kgl. enehandel § 10.
1881 7. maj Lov om forandring i loven af 21. marts 1855.
1892 30. marts Lov om forskellige skatter og afgifter § 15.
1933 13. dec. Lov om handelsrejsende.
1950 21. febr. Ll. om ændr. i afgiften for antagelsesbeviser for handlende og handelsrejsende.

9. *Indklareringsgebyr.*

1855 21. marts Lov om enehandelens ophævelse §§ 5—6.
1881 23. apr. Lov om fremmedes fiskeri § 3.
1892 30. marts Lov om forskellige skatter og afgifter § 14.
1892 31. maj Justm. skr. om viseringsgebyrer.
1935 30. marts Lov om gebyr for eftersyn af skibspapirer.
1939 15. marts Lov om skibsafgifter.

10. *Afgift af hvalfangst.*

1905 3. juni Bek. om regler for opkrævning af afgift af hvaler.
1939 15. marts Lov om hvalfangst § 9.

11. *Apotekerafgift.*

1937 22. sept. An. om apotekerväsenet, kap. VIII.

12. *Biografafgift.*

1922 17. marts Lov om biografteatervæsenets ordning § 14.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder.

13. *Retssportler.*

1836 30. marts Sportelreglementet for rettens betjente på Færöerne.
1840 24. dec. Kanc. skr. ang. gebyr for forbud.
1857 29. dec. Lov om ændr. i sportelreglementet.
1867 9. sept. Justm. skr. ang. notarialgebyrer.

1868 26. maj Lov om afgifter af frivillige auktioner over handelsvarer § 5.
1874 30. nov. Lov om betaling for de til skiftevæsenet henhörende forretninger.
1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
1936 5. okt. An. om auktionsledere § 4.
1940 30. okt. Best. om forandr. af visse retsafgifter.
1945 24. sept. Best. om gebyrerne for udpantning.
1953 10. apr. Ll. om gebyrer ved udpantning.

14. *Forskellige bestemmelser.*

1881 18. marts Lov om ophævelse af næbbetolden.
1892 11. marts Lov om tilköbsafgift af skibe, der indföres til Færöerne.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet § 7, jfr. kgl konf. af 28. aug. 1767.
1908 1. apr. Lov om aflösning af tiende og forandr. i forsk. skatter og afgifter, kap. III.
1912 1. apr. Lov om ophævelse af kundgörelse ved kirkestævne § 2.
1924 29. marts Lov om kirkernes styrelse §§ 8—9, jfr. § 11.
1925 21. jan. An. om menighedsråd § 13.
1928 17. marts An. om lempelser i sömandsloven (den særlige fiskerpåmönstring).
1928 31. marts Bek. af lov om sönæring af 28. febr. 1916 med senere ændr. § 23.
1928 11. maj Bek. af lov af 29. marts 1924 om toldafgifterne (den danske toldlov) § 2 a.
1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter.
1939 15. marts Lov om rutefart § 4.
1939 9. juni Toldepartem. skr. om færösk fiskekonserves og fuglekonserves toldfri indförsel til Danmark.
1940 17. juni Best. om forsikringsvirksomhed § 7.
1940 27. nov. Best. om radiomodtagning § 12.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder og afholdelse af offentlig dans.
1944 11. dec. Best. vedr. Tryggingarsambandið Föroyar § 4.
1948 15. sept. Ll. om fritagelse for skatter og afgifter for sygehuse.
1950 16. marts Ll. om ekspeditionsgebyr for indförselsbevillinger.
1950 19. aug. Indenrigsm. skr. om tilbageholdelse af lön for skat, der skyldes i Danmark.
1951 28. marts Bek. om afgifter for skibes måling.
1951 15. maj Kunng. um gjöld til matrikulskrivstovuna.
1952 30. juni Bek. om opkrævning af visse tonnageafgifter.

SKIFTE

(se arv og skifte)

SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSEN

1. *I almindelighed.*

1854 1. marts Lov om ordningen af skole- og undervisningsvæsenet på Færöerne.
1872 28. febr. Lov om landkommunernes styrelse §§ 15—16 (skolekommissioner).
1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
1933 30. juni U. M. cirk. vedr. opförelse af skoler og lærerboliger.
1934 31. maj U. M. skr. om valg til skolekommissioner.
1939 15. marts Lov om ændr. i lov af 1. marts 1854.
1943 28. sept. Skoledir. skr. om vedligeholdelse af skoler.
1953 26. marts Finanslagtingslov om landsskolekonsulentembede.

2. *Færöernes mellem- og realskole.*

1854 1. marts Instruktion for lærerne ved Thorshavns skoler.
1905 27. juni Regulativ for lærerrådet ved mellemskolen i Thorshavn, se bek. 22. febr. 1910 § 7.

1910 22. febr. Bek. ang. best. for Færöernes mellem- og realskole.
1921 27. jan. U. M. skr. ang. vikarforhold.
1921 21. juni Bek. om ændr. i bek. af 22. febr. 1910 § 5.
1922 12. juni Lov om pensionering af lærere og lærerinder ved Færöernes mellem- og realskole.
1922 13. dec. Bek. om ændr. i bek. 22. febr. 1910 §§ 9—10.
1924 13. okt. Bek. om ændr. i anf. bek. §§ 1—2.
1928 23. juli Bek. om ændr. i anf. bek. § 6.
1947 13. febr. Lagtingsvedt. om huslejegodtgörelse til lærere ved mellemskolen i Thorshavn.
1953 31. marts Finanslov om læreres beholden af alderstillæg, selvom ikke fast ansættelse ved skolevæsen i övrige kongerige.
1953 2. sept. Bek. om ændr. i res. af 3. febr. 1910 om Færøernes mellem- og realskole.

3 Kommuneskolerne.

1896 25. juni Bek. ang. nogle forandr. i lov af 1. marts 1854 (Thorshavn kommuneskole).
1908 27. maj Lov om byen Thorshavns styrelse § 24.
1912 16. jan. An. ang folkeskolen i bygderne på Færöerne.
1920 27. maj Bek. ang. ændr. i an. af 16. jan. 1912 vedr. folkeskolen § 7.
1924 15. nov. Bek. om ændr. i ferieplanen for Thorshavns kommuneskole, lov 1854 § 16.
1926 5. jan Kgl. res. ang. ferien ved Tveraa skole.
1927 3. maj Bek. om ændr. i de 29. maj 1896 fastsatte best. for Thorshavn kommuneskole, bek. 1896 § 6.
1931 22. juli An. om ændr. i an. af 16. jan. 1912 ang. folkeskolen.
1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
1938 8. sept. Bek. om ændr. i an. af 16. jan 1912.
1938 12. dec. An. om ændr. i an. af 16. jan. 1912.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
1942 11. juni Skoled. skr. om vandrelæreres logis.
1944 16. nov. Bek. om ændr. i bek. af 25. juni 1896 ((Thorshavn kommuneskole).
1948 3. febr. Ændr. i an. af 16. jan 1912.
1948 10. febr. Ændr. i ferieplanen for Thorshavn kommuneskole.
1950 13. apr. Landss. skr. um honorarir til inspektiónina av bygdaskúlum.

4 Lönningsbestemmelser.

1893 29. marts Lov om pensionering af lærere og lærerinder ved almueskolevæsenet på Færöerne.
1928 31. marts Lov om pension og efterindtægt for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færöerne.
1935 24. apr. Lov om ændr. i lov 29. marts 1893.
1949 12. apr. Lov om lönninger og pensioner til lærere ved folkeskolen. s. 889
1950 27. okt. Skoledir. cirk. vedr. boliggodtgörelse til lærere.
1953 19. jan. U. M. skr. om flyttegodtgörelse.
1953 21. febr. Skoled. skr. om boliggodtgörelse.
1953 24. febr. Skoled. skr. om indre vedligeholdelse af lærerbolig.

5 Seminariet.

1939 2. maj Vedtægt for Færöernes seminarium.
1944 21. dec. Ændr. i samme.
1947 6. aug. Ændr. i samme
1950 30. aug. U. M. skr. om honorar til forstanderen for seminariet.
1950 27. okt. U. M. skr. om aflönning af seminariets lærere.

6 Forskellige bestemmelser.

1818 6. juni Kanc. skr. om et fond til anskaffelse af nyttige skoleböger.
1829 7. jan. Kgl. res. ang. skolevæsenets midler.
1829 14. jan. Kgl. res. ang. samme.
1832 18. apr. Kgl. res. ang. samme.
1846 31. dec. Sognepræst Engelsteds legat til skolevæsenets fremme på Færö.
1848 11. febr. Reglm. for kommunitets stipendiet og regensbeneficiet.
1864 18. febr. K. U. M. skr. ang. fondet til anskaffelse af nyttige skoleböger.
1893 25. apr. Kong Frederik den Syvendes legat til bedste for almueskolen i Thorshavn.
1911 11. jan. K. U. M. skr. ang. færöske elevers optagelse på Sorö skole.
1915 23. febr. K. U. M. skr. ang. uddeling af bevillingen til understöttelse af færinger til uddannelse på seminarium i det övrige kongerige.
1915 2. aug. K. U. M. skr. ang., hvorvidt en lærerinde med eksamen fra Færöernes seminarium kan betragtes som kvalificeret ansöger til forskolelærerindeembede i det egentlige kongerige.
1917 1. marts U. M. skr. om autorisation af læremidler ved de færöske folkeskoler.
1921 29. okt. Dr. phil. Jacob Jacobsens legat.
1922 1. apr. Bek. af lov om navigationsundervisningen af 28. febr. 1916.
1922 21. aug. Skoled. bek. ang. skolernes forhold overfor tilfælde af smitsomme sygdomme.
1927 12. febr. Skoled. cirk. om benyttelse af folkeskolens lokaler.
1928 22. maj U. M. skr. vedr. sager om afskedigelse af lærere.
1929 3. okt. U. M. skr. ang. anvisning af bevillinger til skolebygninger.
1930 12. marts U. M. skr. ang. vikarlön for lærere på årskursus på statens lærerhöjskole.
1930 14. marts U. M. skr. ang. tillægspröve i færösk ved seminariet.
1935 11. maj Lov om tilskud til ungdomsskoler og aftenskoler.
1935 7. okt. Bek. om tilskud fra staten til ungdomsskoler og aftenskoler.
1936 3. dec. Skipan fyri Skúlabókagrunnin.
1939 25. maj An. om studentereksamen for privatister.
1940 5. juli Bek. om vikar.
1947 5. febr. U. M. skr. om rejsetilskud til höjskoleophold.
1949 28. marts Ll. om idrætsrådgiver. s. 867
1949 28. marts Ll. om navigationsskoler. s. 867
1949 13. apr. U. M. skr. om timebetaling i aftenskoler.
1951 5. febr. U. M. skr. om aflösning af den Færö nedlagte latinskole tilk. årlige ydelse fra Reerslev kirke.
1951 28. apr. U. M. skr. om færöske börns optagelse på kostskoler.
1951 1. juni Skoled. cirk. vedr. statstilskud til skolebygninger.
1952 31. marts Finanslov for 1952/53. Aflösning af deputat, hjemlet ved reskr. af 18. apr. 1832.
1952 3. juli U. M. skr. om tilskud til friskoler.
1952 9.okt. Skoled. skr. om læreres pligt at undervise ved hele skolen.
1953 6. marts U. M. cirk. om statsunderstöttelse til Færinger på folkehöjskoler.
1953 8. juni An. om studentereksamen ved Lagtingets studenterkursus.
1953 29. juni U. M. skr. om statstilskud til lærerbolig.

SPORTELVÆSEN

(se retsvæsen)

SPRÆNGSTOFFER

(se brand- og bygningsvæsen)

STATSTIDENDE
(se lovgivning)

STEMPELVÆSEN
(se skatter og afgifter)

STRAFFELOV

1930 15. apr. Borgerlig straffelov.
1930 15. apr. Lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov.
1952 7. juni Lov om ændr. i borgerlig straffelov.

STRANDINGS- OG REDNINGSVÆSEN
(se poltivæsen)

STATISTIK

1933 25. marts Lov for Færöerne om statistik.
1936 9. jan. Bek. for Færöerne om statistik.
1936 20. juni Bek. om ændr. i bek. af 9. jan. 1936.
1950 3. jan. Ll. om statistik.
1950 24. marts Bek. om fiskeristatistik.
1950 18. dec. Kunng. um statistikk viðv. epladyrking.
1950 18. dec. Kunng. um seyðateljing.

SUNDHEDSVÆSEN

1. *Lægevæsen og tandlæger.*

1914 21. apr. Lov om embedslægevæsenets ordning.
1919 4. okt. An., hvorved lov om embedslægevæsenets ordning af 21. apr. 1914 sættes i kraft.
1919 4. okt. Bek. om de færöske embedslægers bopæl.
1921 1. dec. Instruks for amtslægen. s. 243
1921 1. dec. Instruks for kredslæger. s. 249
1921 1. dec. Instruks for foretagelsen af lovmæssige obduktioner. s. 266
1928 27. sept. Lagtingsbesl. vedr. kommunelægernes rejsegodtgörelse.
1931 14. okt. An. om ændr. i an. af 4. okt. 1919 om embedslægevæsenet.
1935 26. febr. An. om udövelse af lægegerning.
1935 24. juni Bek. om optegnelser og indberetninger ang. födsler.
1938 22. juni An. om udövelse af tandlægevirksomhed.
1939 30. jan. An. om ændr. i an. af 1919 om embedslægevæsenet.
1939 16. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægestilling.
1939 22. dec. An. om ændr. i an. 1938 om tandlægevirksomhed.
1939 22. dec. An. om ændr. i an. 1935 om udövelse af lægegerning.
1940 19. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægers behandling af fattige og alders-rentenydere.
1940 22. nov. Ændr. i an. 1938 om tandlægevirksomhed. s. 765
1948 5. jan. Færö amt skr. om kommunelægers flyttegodtgörelse.
1949 28. juli Indenr. skr. om embedslægers dagpenge.
1950 21. marts Bek. om befordringsgodtgörelse til de færöske embedslæger.
1951 19. juni Handelsm. skr. om lægeundersögelse af skibsmandskab.
1952 17. dec. Ll. om fordeling af Færöernes andel af kommunelægernes lön.
1952 17. dec. Ny lægeordning på Færöerne, se note til ovennævnte lov om kommune-lægernes lön.

2 Sygehuse.

1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet § 44 in fine.
1921 21. dec. Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines legat til fordel for Dronning Alexandrines hospital.
1924 17. okt. Julemærkelegatet.
1928 25. sept. Pensionsregler for sanatoriet.
1931 31. marts Lov om salg af embedsgården Aalekær §§ 1 og 3.
1933 19. sept. Reglem. for karantæne- og epidemisygehuset.
1935 1. febr. Færö amt skr. om indlæggelse på sindsygehospital.
1939 15. marts Lov om sygehuse.
1939 25. marts Færö amt skr. om sindsyge.
1939 15. maj Tillægsbevillingslov, anm. om sanatoriet.
1941 4. apr. Reglement for sygehusene.
1947 18. marts Hvilehjemmet Nainas bygge- og inventariefond.
1948 15. sept. Ll. om fritagelse for skatter og afgifter for sygehuse.
1949 27. apr. Lov om ekspropriation af grunde til sygehuse.
1952 7. juni Tillægsbevillingslov for 1951/52 om forhöjelse af statstilskud til 9 kr. pr. sygedag.

3 Jordemodervæsenet.

1871 25. marts Bek. om fripladser på födsels- og plejestiftelsen for jordemoderelever fra Færöerne.
1914 13. juni Lov om jordemodervæsenet.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 11.
1920 11. febr. An., hvorved Lov om jordemodervæsenet af 13. juni 1914 sættes i kraft.
1920 12. febr. Justm. skr. om Færöernes inddeling i jordemoderdistrikter.
1921 1. dec. Instruks for amtslægen §§ 3 og 7. s. 243
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 7. s. 249
1921 1. dec. Instruks for alle til praksis berettigede jordemödre. s. 258
1922 2. jan. K. M. skr. ang. jordemödrenes indberetninger til præsterne.
1925 28. marts Bek. om ændr. i instruksen for jordemödre.
1925 1. apr. Lov om forandr. i lov af 28. apr. 1916 § 1 (befordringskasser).
1926 13. dec. Bek. om ændr. i instruksen for jordemödre af 1921.
1931 19. marts Bek. om mindstebetaling for distriktsjordemödre.
1934 9. okt. Lagtingsb. om konstitutionshonorar for jordemödre.
1939 4. marts An. om ændr. i an. af 1920 om jordemödre.
1939 22. dec. An. om ændr. i samme.
1941 26. juni Bek. om mindstebetaling for distriktsjordemödre.
1943 21. apr. Best. om dyrtidstillæg.
1947 15. apr. Ændr. i an. 1920 om jordemodervæsenet.
1953 28. aug. An., hvorved lov af 31. marts 1953 om udövelse af jordemodergerning sættes i kraft.
1953 28. aug. An., hvorved lov af 31. marts 1953 om distriktsjordemödre sættes i kraft. s. 1077

4 Apotekervæsen.

1831 26. juli Pl. ang. könrögstilsætning til arsenik, som fra apotekerne sælges til brug mod skadelige dyr.
1833 19. okt. Kanc. skr. om, at nævnte pl. göres gældende.
1898 4. maj Kgl. res. om et apotek i Thorshavn.
1918 30. nov. An. om udlevering af berusende drikke fra apoteker.
1918 13. dec. Bek. om håndköbsudsalg.
1921 1. dec. Instruks for amtslægen § 6. s. 243
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 6. s. 249

1923 21. nov An. om lukketid § 2 a.
1928 4. apr. Lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke § 1, andet stk.
1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om apotekeres udlevering af gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer.
1936 25. jan. An. om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug samt af sundhedsfarlige farver til teknisk brug.
1937 22. sept. An. om apotekervæsenet.
1940 22. jan. An. om ændr. i an. af 1937 om apotekervæsenet.
1941 6. juni Bek. vedr. apotekervarer.
1946 15. aug. Bek. om ophævelse af midl. best. om medicintakster.
1949 28. marts Ll. om apotekervæsenet. s. 860
1949 2. dec. Ll. om ekspropriation til apotek.
1949 16. dec. Ll. om apotekerfond.
1953 3. jan. Skr. fra Danmarks apotekerfond.

5 Karantæne- og epidemivæsen.

1840 4. febr. Kanc. skr. ang. ledsagelse af börn med vaccine.
1854 1. marts Lov om skolevæsenet § 11, første pkt.
1860 27. jan. Justm. skr. om, at sundhedspas er gebyrfri.
1872 8. jan. Lov om foranstaltninger til at forhindre den asiatiske koleras indbringelse til Færöerne.
1872 13. apr. Kgl. res. om amtets bemyndigelse vedr. lov af 8. jan. 1872.
1872 15. apr. An. om börnekopper.
1878 26. marts An. om eksantematisk tyfus.
1879 16. okt. Bek. om fritagelse for lægeundersögelse.
1882 27. febr. An. om mæslinger og skarlangensfeber.
1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring § 8.
1897 25. febr. Bek. ang. karantænevæsenet.
1897 25. febr. Instruks for karantænebetjente.
1906 9. marts Lov om indpodning af kokopper.
1906 10. marts An. om den offentlige kokoppeindpodning på Færöerne.
1907 9. apr. An. om meningitis cerebrospinalis.
1912 19. sept. Regulativ ang. behandling af lig.
1912 19. sept. Regulativ ang desinfektion.
1916 31. juli Cirkulære om fnat.
1920 16. dec. Bek. om smitstof.
1921 1. apr. Lov om de til Færöerne ankommende skibes forpligtelse til först at anlöbe visse havne.
1922 17. marts Lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse på Færöerne.
1922 21. aug. Bek. fra skoledirektionen ang. skolernes forhold overfor tilfælde af smitsomme sygdomme.
1922 16. sept. Skr. fra Færö amt ang. gennemförelsen af lov 17. marts 1922.
1922 28. okt. Justm. skr. om, at cirk. af 31. juli 1916 om fnat skal finde anvendelse.
1922 28. okt. Justm. skr. om, at bek. af 16. dec. 1920 om smitstof skal finde anvendelse.
1929 17. sept. Justm. skr. om statens andel af udgifterne if. lov af 17. marts 1922.
1930 1. juli Justm. skr. om statens andel af udgifterne if. lov af 17. marts 1922.
1931 14. marts Lov om ændr. i lov af 8. jan 1872.
1932 12. jan. Bek. om ændr. i bek. af 1897 ang. karantænevæsenet.
1932 12. jan. Bek. om ændr. i instruks af 1897 for karantænebetjente.
1932 23. dec. Lov om afskaffelse af sundhedspas.

1933 19. sept. Reglem. for karantæne- og epidemisygehuset.
1936 17. juli Indenr. skr. om embedslægers behandling af fnatpatienter.
1939 15. marts Lov om ændr. i lov af 1922 om smitsomme sygdomme.

6 Sundhedsforhold m. m.

1835 6. aug. Pl. ang. handlendes iagttagelse af sikkerhed i henseende til svovlsyre og lign.
1841 21. okt. Kanc. skr. om, at pl. af 6. aug. 1835 udvides til Færöerne.
1878 29. marts Lov om ligsyn på Færöerne.
1881 7. maj Lov om sundhedsvedtægter m. m. på Færöerne.
1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1888 19. juni Ændr. i samme.
1889 12. jan. Justm. skr. om § 6, andet stk. i ligsynsloven af 1878.
1908 23. dec. Bek. om ændring i Thorshavns sundhedsvedtægt af 1882.
1910 14. juni Bek. om ændr. i samme.
1913 27. sept. Bek. om ændr. i samme.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 7.
1921 1. dec. Instruks for amtslægen § 9.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, kap. 8.
1924 21. jan. Sundhedsvedtægt for Klaksvig.
1924 1. apr. Vejledning for ligsynsmænd.
1928 5. maj Bek. om ændr. i sundhedsvedtægt for Thorshavn af 1882.
1929 13. aug. Heilsusamtykt fyri Sands kommunu.
1932 22. jan. Bek. ang. dödsattester.
1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om apotekeres udlevering af gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer.
1936 25. jan. An. om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug samt sundhedsfarlige farver til teknisk brug.
1943 21. dec. Regulativ for dansestuer.

7 Tuberkulose.

1918 12. marts Lov om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse.
1921 1. apr. An., hvorved anförte lov af 12. marts 1918 udvides til Færöerne
1924 29. marts Lov om statsstötte til tuberkulöses sygebehandling.
1924 30. sept. An., hvorved anförte lov af 29. marts 1924 udvides til Færöerne
1928 2. apr. Justm. skr. ang. statsanerkendelse af Föroya felag móti tuberklasjúku.
1939 22. marts An. om ændr. i an. af 1921 om tuberkulosens bekæmpelse.
1939 21. nov. Lov om tuberkuloseundersögelse af fiskeskibes mandskab.
1950 10. maj Lov om ændring i anförte lov af 21. nov. 1939.
1952 7. marts Lov om statsstötte til tuberkulöses sygebehandling.
1952 6. maj Kunng. um upphald á tuberklasjúkrahúsum í Danmark.

8 Sygekassevæsen

1915 10. maj Lov om anerkendte sygekasser.
1916 28. apr. Lov om offentligt tilskud til læge- og sygebefordringskasser.
1921 1. apr. Lov om ændr. i lov af 28. apr. 1916 om befordringskasser.
1921 30. dec. Bek. ang. tilskud af statskassen til sygeplejesagens fremme.
1922 2. nov. Bek. vedr. sygeforsikringen på Færöerne.
1925 1. apr. Lov om ændr. i lov af 28. apr. 1916 om befordringskasser.
1929 13. febr. Bek. ang. optagelse i anerkendte sygekasser af arbejdsföre, kronisk syge personer.

1930 21. febr. An., hvorved lov af 10. maj 1915 om anerkendte sygekasser, således som denne er ændret ved senere love, sættes i kraft.
1932 27. apr. An. om ændr. i an. af 1930 om anerkendte sygekasser.
1941 14. marts Ændr. i an. af 1930 om anerkendte sygekasser.
1941 14. marts Bek. til vejledning om indtægter og formueforhold, der betinger optagelse m. v.
1941 14. marts Regler ang. de i sygekasseanordn. § 9 omhandlede udvalg.
1949 12. apr. Regler for de færöske sygekasser og den færöske sygeforening ang. invalideforsikringen.
1950 13. dec. Socialm. skr. om refusion af sygekassernes udgifter til insulin o. l.
1953 8. juni Bek. om de indtægts- og formueforhold, der betinger en persons medlemskab som nydende medlem i anerkendt sygekasse.

SYGEHUSE
(se sundhedsvæsen)

SYGEKASSER
(se sundhedsvæsen)

TANDLÆGER
(se sundhedsvæsen)

TELEFON- OG TELEGRAFVÆSEN
1926 31. juli Koncession på telegrafkabel mellem Shetland, Færöerne og Island.
1927 30. maj Lov om telefoner på Færöerne.
1928 26. sept. Pensionsregler for telefonvæsenet.
1950 28. febr. Regl. um umsiting av telefonverkinum.

THORSHAVN
1856 28. jan. Lov ang. brandvæsenet i Thorshavn.
1856 28. jan. Lov om oprettelsen af en bygningskommission i Thorshavn.
1863 19. jan. Lov om afhændelse af de fæstegården Husegård ved Thorshavn tilhörende tröer.
1868 12. juni Kgl. res. om, at de offentlige grunde i Thorshavn er byens ejendom.
1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1906 20. juli Bek. om benyttelsen af vand fra Thorshavn vandværk.
1908 27. maj Lov om byen Thorshavns kommunale styrelse.
1909 15. jan. Forretningsorden for Thorshavn byråd.
1914 25. febr. An. om hjælpekasser § 6.
1916 19. apr. Vicekonsul, köbmand Johannes Hansens og hustrus legat for værdige trængende kvinder i Thorshavn.
1923 29. sept. Bek. om ændr. i lov af 27. maj 1908 om Thorshavn kommunale styrelse § 31, förste stk., 2. pkt.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn kommune.
1924 9. dec. Vedtægt for byen Thorshavns kommunale styrelse.
1927 5. juli Else Birgitte Petersens legat.
1928 31. marts Lov om indförelse af en matrikul og oprettelse af et realregister for Thorshavn.
1928 22. juni An. vedr. matrikul og realregister for Thorshavn.
1930 26. apr. Best. for oplægning af gods i Thorshavn havn.
1930 21. juli Reglement for forvaltningen af Thorshavn havn.
1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
1934 5. febr. Ændr. i vedtægten af 9. dec. 1924.
1935 27. sept. Ændr. i samme.

1951 7. dec. Ll. om ændr. i lov af 27. maj 1908 om Thorshavns styrelse.
1952 24. apr. Ll. om tilföjelse til lov af 28. jan. 1856 (brandvæsenet).
1952 1. okt. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse af 9. dec 1924.

TJENESTEMÆND

1816 6. juli Kgl. Res. om oprettelse af Færö amt.
1820 15. dec. Fr. ang. ansögningers og klagers forfattelse og indsendelse.
1822 21. sept. Kanc skr. om, at Fr. 15. dec. 1820 skal bekendtgöres som gældende på Færöerne.
1827 3. jan. Reskr. ang. afgift til amtsfattigkassen ved embedstiltrædelse.
1827 23. marts Fr. ang. bemyndigelse for overövrigheden til at afgöre adskillige sager, som hidtil behövede afgörelse i kancelliet.
1827 23. nov. Pl. om kollegiale ekspeditioner.
1828 27. maj Kanc. skr. om anf. pl. s udvidelse til Færöerne.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. udvidelse af fr. 23. marts 1827.
1843 20. juni Kanc skr. ang pligtarbejde for embedsmænd.
1856 28. jan. Lov om brandvæsenet i Thorshavn § 11.
1863 20. marts Kgl. resol. om sysselmændenes uniform.
1890 22. maj An. om reglerne for embedsboliger.
1893 29. sept. Kgl. resol ang. ansættelse og afskedigelse af sysselmænd.
1911 8. dec. Instruks for sognefogden i Vaag.
1922 2. okt. An. om ændr. i an. af 22. maj 1890 om embedsboliger.
1922 2. okt. Bek. om de under justitsm. hörende tjenesteboliger.
1923 28. marts Lov om Færöernes lagting.
1929 18. okt. Justm. skr. om kasseeftersyn.
1930 16. jan. Justm. skr. om protokoleftersyn hos dommeren.
1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
1932 5. marts Instruks for dyrlægen.
1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
1936 30. maj Bek. om ændr. i bek. af 2. okt. 1922 om tjenesteboliger.
1946 6. juni Lov om statens tjenestemænd §§ 429—436.
1948 7. febr. Justm. skr. om aflönning af sysselkontorernes personale.
1948 23. marts Lov om Færöernes hjemmestyre § 15.
1948 13. maj Ll. om Færöernes forvaltning § 10.
1948 11. okt. Finansm. skr. om dagpenge under tjenesterejser til og udstationering på Færöerne.
1949 28. marts Ll. om Færöernes oppebörselskontor. s. 860
1949 28. marts Ll. om lönregulering for landets tjenestemænd. s. 862
1949 4. juni Statsm. skr. om rigsombudsmandens uniform.
1949 28. juli Indenrigsm. skr. om embedslægers dagpenge.
1949 25. nov. Reglug. um tollumsjónarmenn.
1950 1. marts Ændr. i ll. af 28. marts 1949 om lönregulering for landets tjenestemænd.
1950 21. marts Bek. om befordringsgodtgörelse til embedslæger.
1950 19. okt. Bek. om time- og dagpenge for tjenesterejser og ved udstationering.
1951 13. marts Ll. om ændr. i 11. af 28. marts 1949 om lön for landets tjenestemænd.
1951 29. aug. Ll. om tillæg til landets honorarlönnede bestillingsmænd.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i ll. af 28. marts 1949 om lön til landets tjenestemænd.
1952 29. aug.. Bek. om löntillæg til landets tjenestemænd.
1953 13. marts Kunng. um lækkan av lönarviðbót.
1953 31. marts Bek. om kasseeftersyn m. m. vedr. statens kassebetjente.
1953 31. marts Finanslov (særlig tillæg: opmålinger, fyr- og vagervæsenets inspektionsskibe og personel).
1953 16. sept. Kunng. um lækkan av lönarviðbót.

TID

1907 22. marts Lov for Færöerne om tidens bestemmelse.

TOLDVÆSEN

(se tjenestemænd og skatter og afgifter)

TUBERKULOSE

(se sundhedsvæsen)

UDFØRSEL

(se ind- og udförsel)

UDLANDET

1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring.
1935 24. apr. Lov om tilsyn med fremmede.
1936 14. marts Bek. om anmeldelsespligt og opholdstilladelse for udlændinge.

UDPANTNING

(se retsvæsen)

UMYNDIGHED

1798 23. juni Kanc. prom. om udvidelse af lovgivningen ang. pupilvæsenet.
1827 7. juni Fr. ang. umyndiges og andre under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn stående midler.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. umyndiges midler (overformynderi).
1949 24. juni Justm. skr. om tinglæsningsvæsenet og overformynderiet.

UNDERVISNINGSVÆSEN

(se skole- og undervisningsvæsen)

VALUTAFORHOLD

(se pengevæsen)

VAND OG VANDLØB

(se landboforhold og kommunalvæsen)

VEJVÆSEN

1829 25. nov. Pl. ang. behandling af vejsager.
1833 5. febr. Kanc. skr. om, hvilke sager, vejvæsenet vedkommende, der kan inddrages under domstolenes afgörelse, og hvilke der som övrighedshandlinger er udelukket herfra.
1836 22. nov. Kanc. skr. om forsömt vejarbejde.
1872 28. febr. Landkommunalloven §§ 15 og 19.
1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færöerne.
1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, kap. 2.
1924 9. dec. Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse § 10.
1930 19. marts Lov om motorköretöjer m. m.
1930 29. nov. Bek. om motorköretöjer m. m.
1940 18. okt. Skipan fyri vegmenn.
1940 29. okt. Reglugerð fyri varðavegir.

1940 19. dec. Vejregulativ for Færöerne.
1949 3. dec. Bek. ang. godkendelse af projekter for vej- og havneanlæg.
1953 27. marts Umsiting av samferðsluvegum (lögtingssamtykt).

VÆRNEPLIGT

1912 8. juni Lov om værnepligt.
1950 12. sept. Socialm. skr. om udgifter til værnepligtiges familie.

ÆDRUELIGHEDSFORHOLD

1912 7. dec. Bek. ang. denaturering af spiritus.
1917 21. dec. An. om, hvad der i lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m. af 21. dec. 1917 skal forstås ved drikke.
1918 30. nov. An. om udlevering af berusende drikke fra apoteker.
1928 4. apr. Lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m.
1928 24. juli An. om salg af denatureret spiritus.
1929 24. aug. Handelsm. skr. om forståelsen af nogle punkter i lov af 4. apr. 1928.
1934 27. marts Lov om ændr. i lov af 4. apr. 1928.
1934 14. juni Færö amt skr. om ædruelighedsloven.
1941 7. febr. Best. om indförsel af denatureret sprit.
1941 7. febr. Bek. om rationering af denatureret spiritus.
1944 11. dec. Best. om ændr. i lov af 4. apr. 1928.
1949 28. marts Ll. om spiritusrationering. s. 859
1949 17. dec. Ændr. i 11. af 28. marts 1949.
1951 3. sept. Indenrigsm. skr. om statstilskud til afholdsforeninger.

ÆGTESKAB

1922 22. dec. An. ang. kirkelig vielse.
1923 16. maj An. for Færöerne om ændr. i og tilföjelser til lov om ægteskabs indgåelse og oplösning af 30. juni 1922.
1923 16. maj An. for Færöerne om ændr. i de i h. t. lov om ægteskabs indgåelse og oplösning af 30. juni 1922 udfærdigede an. nr. 481, 482 og 483 af 17. nov. 1922.
1923 18. maj Justm. skr. ang. fattigattest ved ægteskabs indgåelse.
1923 19. maj Justm. skr. om ikrafttræden af forskellige anordn. og bek. vedr. ægteskab.
1923 23. maj An., hvorved an. ang. kirkelig vielse indenfor folkekirken m. v. af 22. dec. 1922 sættes i kraft.
1951 20. aug. Cirk. om ægteskabs indgåelse.

Emneliste.

Administration se landsstyre og tjenestemænd.
Afgifter se skatter og afgifter.
Aftenskoler se skolevæsen.
Agenter se handel.
Aldersrente se forsorg.
Apotekerafgift se skatter og afgifter.
Apotekervæsen se sundhedsvæsen.
Arbejderforhold.
Arkiv.
Arv.
Arveafgift se skatter og afgifter.
Auktion.
Automobil se færdsel.
Å se landboforhold.
Banker.
Befordringskasser se sundhedsvæsen.
Begravelser se kirker og k. forhold.
Beneficeret gods se landboforhold.
Bestillingsmænd se tjenestemænd.
Berusende drikke se ædruelighedsforhold.
Bevisoptagelse i udlandet se retsvæsen.
Beværtning se næringsvæsen.
Biblioteker.
Biografafgift se skatter og afgifter.
Bogföring se handel.
Borteblevne personer.
Brandforsikring se forsikring.
Brand- og bygningsvæsen.
Broer se havne- og brovæsen.
Bryllup se ægteskab.
Butikslukning se handel.
Bygningsfredning se museum og fortidsminder.
Bygningsvæsen se brand- og bygningsvæsen.
Börn.
Civilforsvar.
Cykler se politivæsen
Dampkedeltilsyn se arbejderforhold.
Dans se næringsvæsen.
Deponering se retsvæsen.
Desinfektion se sundhedsvæsen.
Dykkervæsen se næringsvæsen.
Dyr.
Dyreværn se dyr.
Dyrlæge se dyr.
Dödsattester se kirker og k. forhold.
Dödsbo se arv og skifte.
Döglinger se hvalfangst.
Dåb se kirker og k. forhold.
Ejendomsskat se skatter og afgifter.
Eksekutorer se arv og skifte.
Ekspropriation.
Elektricitet.
Embedslæge se sundhedsvæsen.
Embedsmænd se tjenestemænd..
Enkebörn se forsorg.
Enkeforsörgelse se tjenestemænd.
Epidemivæsen se sundhedsvæsen.
Fabrikstilsyn se arbejderforhold.
Fattigvæsen se forsorg.
Finansvæsen se lagting og landsstyre.
Firma se handel.
Fiskeri og söfart.
Fiskevragning se fiskeri.
Fiskeriinspektion se fiskeri.
Flag.
Folkehöjskoler se skolevæsen.
Folkeregistre, folketælling.
Folkeskolen se skolevæsen.
Folketinget.
Forhyring se fiskeri og söfart.
Forligsmægling se retsvæsen.
Forligsinstitution se arbejderforhold.

Forligskommission se retsvæsen.
Forlystelsesafgift se skatter og afgifter.
Forsikring.
Forsorg.
Fortidsminder, se musæum.
Fredning se musæum.
Fremmede se politivæsen.
Fremstillingsafgift se skatter og afgifter.
Frimenigheder se kirker og k. forhold.
Fundatser.
Færdsel.
Fæste se landboforhold.
Får se landboforhold.
Gader se vejvæsen.
Gebyrer se skatter og afgifter.
Gift se sundhedsvæsen.
Grind se hvalfangst.
Grundloven se folketinget.
Grönland.
Gudstjeneste se kirker.
Gæstgiveri se politivæsen.
Handel.
Handelsagenter se handel.
Handelsböger se handel.
Handelsregister se handel.
Handelsrejsende se handel.
Havne og brovæsen.
Hegnvæsen se landboforhold.
Helligdagslovgivning.
Heste se dyr.
Hospital se sundhedsvæsen.
Hunde se dyr.
Hundeafgift se skatter og afgifter.
Husbond se arbejderforhold.
Husdyr se dyr.
Husleje se leje.
Hvalafgift se skatter og afgifter.
Hvalfangst.
Höjskoler se skolevæsen.
Håndköbsudsalg se sundhedsvæsen..
Ind- og udförsel.
Indförselsafgifter se skatter og afgifter.
Indklareringsgebyr, se skatter og afgifter.
Indkomstskat se skatter og afgifter.
Invalideforsikring se forsorg.
Jagt.
Jord i offentlig eje se landboforhold.
Jordfonden se landboforhold.
Jordemodervæsen se sundhedsvæsen.
Kalciumkarbid se brandvæsen.
Kapellaner se kirker.
Karantænevæsen se sundhedsvæsen.
Kassebetjente se tjenestemænd.
Kirkeböger se kirker.
Kirkegårde se kirker.
Kirker og kirkelige forhold.
Kirkeritual se kirker.
Kollekt se kirker.
Kommunelæger se sundhedsvæsen.
Kommuneskat se skatter og afgifter.
Kommuneskole se skolevæsen.
Kommunalvæsen.
Konfirmation se kirker.
Kongsjord se landboforhold.
Konkurrence se handel.
Konkurs se retsvæsen.
Koppeindpodning se sundhedsvæsen.
Kostskoler se skolevæsen.
Kystfart se fiskeri og söfart.
Körsel se færdsel.
Lagting.
Landboforhold.
Landbrugskonsulent se landboforhold.
Landbrugsråd se landboforhold.
Landslæge se sundhedsvæsen.
Landsskat se skatter og afgifter.
Landsstyret se lagting og landsstyret.
Landvæsenskommissioner se landboforhold.
Legater se fundatser.
Leje.
Ligning se skatter og afgifter.
Ligningsråd se skatter og afgifter.
Ligsyn se sundhedsvæsen.
Livsforsikring se forsikring.
Lotteri.
Lovgivning.
Luftfart.
Lukketid for butikker se handel.
Lægevæsen se sundhedsvæsen.
Lærere, lærerbolig se skolevæsen.
Lærerlönning se skolevæsen.
Lærerpension se skolevæsen.
Markfred se landboforhold.
Matrikulvæsen se landboforhold.
Medicinalhandel se sundhedsvæsen.
Mellemskole se skolevæsen.
Menighedsråd se kirker.
Mineralier se råstoffer i undergrunden.
Ministerier se lagting.
Motorafgift se skatter og afgifter.
Motorkörsel se færdsel.
Museum.
Muslinger se jagt.
Myndighed se umyndighed.
Mægling se arbejderforhold.
Mönstring se fiskeri og söfart.
Mönt se pengevæsen.
Mål se handel.

Navigationsskoler se skolevæsen.
Navn.
Normalbidrag se börn.
Notarialvæsen se retsvæsen.
Næringsbevis se handel.
Næringsvæsen.
Nævninger se retsvæsen.
Oppebörselskontor se lagting.
Optagelse af kreaturer se landboforhold.
Overformynderi se umyndighed.
Pant se retsvæsen.
Pasvæsen se politi.
Pengesedler se pengevæsen.
Pengevæsen og valutaforhold.
Pension se tjenestemænd.
Petroleum se brandvæsen.
Plantager.
Planter og plantesygdomme se landboforhold.
Plejebörn se börn.
Politivedtægter se politivæsen.
Politivæsen.
Postvæsen.
Pristal.
Proklama se arv og skifte samt retsvæsen.
Præstegæld se kirker.
Præster og præstegårde se kirker.
Radio.
Realregister se landboforhold.
Realskole se skolevæsen.
Redningsvæsen se politivæsen.
Regensen se skolevæsen.
Regnskabsvæsen se lagting.
Rejsende se politivæsen.
Retssportler se skatter og afgifter.
Retsvidner se retsvæsen.
Retsvæsen.
Retterne og retsplejen se retsvæsen.
Revision se lagtinget.
Rigsombudsmanden se lagting og tjenestemænd.
Rutefart se næringsvæsen.
Råstoffer i undergrunden.
Salmer se kirker.
Seminarium se skolevæsen.
Sildevragning se fiskeri.
Sindsyge se sundhedsvæsen.
Skadedyr se dyr.
Skatter og afgifter.
Skibe se fiskeri og söfart.
Skibsafgifter se fiskeri og söfart.
Skibsmåling og skibsregistrering se fiskeri og söfart.
Skibstilsyn se fiskeri og söfart.
Skifte se arv og skifte.
Skifteafgifter se skatter og afgifter.
Skillemönt se pengevæsen.
Skole- og undervisningsvæsen.
Skolekommissioner se skolevæsen.
Skolelærere se skolevæsen.
Skorstene se brandvæsen.
Skuespil se politivæsen.
Smitsomme sygdomme se sundhedsvæsen og dyr.
Sognebåndslösning se kirker.
Sognekommuner se kommunalvæsen.
Spiritus se ædruelighedsforhold.
Sportelvæsen se retsvæsen.
Sprængstoffer se brandvæsen.
Statistik.
Statstidende se lovgivning.
Stempelafgift se skatter og afgifter.
Stiftelser se fundatser.
Straffelovgivningen.
Strandingsvæsen se politivæsen.
Studenterskole se skolevæsen.
Stærkströmsanlæg se elektricitet.
Sundhedsvedtægter se sundhedsvæsen.
Sundhedsvæsen.
Sygehuse se sundhedsvæsen.
Sygekasser se sundhedsvæsen.
Söer se landboforhold.
Söfart se fiskeri og söfart.
Söforsikring se forsikring.
Söjdemænd se landboforhold.
Sönæring se fiskeri og söfart.
Söretter se retsvæsen.
Særforsorg se forsorg.
Sysselmænd se tjenestemænd.
Tandlæger se sundhedsvæsen.
Teatre se politivæsen.
Telefon og telegrafvæsen.
Telegraf se telefon- og telegrafvæsen.
Testamente se arv og skifte.
Thorshavn.
Tid.
Tinglæsning se retsvæsen.
Tinglæsningsafgift se skatter og afgifter.
Tjenesteboliger se tjenestemænd.
Tjenesteforhold se arbejderforhold.
Tjenestemænd.
Toldvæsen se tjenestemænd og skatter og afgifter.
Totalisatorspil se politivæsen.
Transport af dyr se dyr.
Tröer se landboforhold.
Tryksager se biblioteker.
Tuberkulose se sundhedsvæsen.

Tyende se arbejderforhold.
Törveheder se landboforhold.
Udfölsel se ind- og udförsel.
Udförselsafgift se skatter og afgifter.
Udlandet.
Udlændinge se udlandet.
Udpantning se retsvæsen.
Udskiftning se landboforhold.
Udstykning se landboforhold.
Udvandringsvæsen se udlandet.
Uldvarer se landbrug.
Ulykkesforsikring se forsikring.
Umyndighed.
Undergrund se råstoffer.
Underholdsbidrag se börn.
Underpant se retsvæsen og fiskeri.
Undervisning se skole- og undervisningsvæsenet.
Ungdomsskoler se skolevæsen.
Uniform se tjenestemænd.
Valg se kommunalvæsen og lagtinget.
Valgretsalder se kommunalvæsen og lagtinget
Valgmenighed se kirker.
Valutaforhold se pengevæsen.
Vand og vandlöb se landboforhold.
Vandkraft se landboforhold.
Vandledning se kommunalvæsen.
Vandværker se kommunalvæsen.
Varebetegnelse se handel.
Vejvæsen.
Veterinærvæsen se dyr.
Vielse se kirker.
Vikar se skolevæsen.
Vin se ædruelighedsforhold.
Vogne se færdsel og politivæsen.
Vragere se fiskeri.
Vægt se handel.
Værnepligt.
Våben se politivæsen.
Ægteskab.
Ædruelighedsforhold.

Alfabetisk oversigt

over de i registret anvendte rubra.

Apotekervæsen.
Arbejderforhold.
Arkiv.
Arv og skifte.
Auktion.
Automobil.
Banker.
Biblioteker.
Borteblevne personer.
Brand- og bygningsvæsen.
Börn.
Civilforsvar.
Dyr.
Ekspropriation.
Elektricitet.
Epidemivæsen.
Fabrikstilsyn.
Fiskeri og söfart.
Flag.
Folketing.
Folkeregister, folketælling.
Fortidsminder.
Forsikring.
Forsorg.
Fremmede.
Færdsel og motorkörsel.
Fundatser for legater, fonde o. l.
Fæste.
Grönland.
Handel.
Havne og brovæsen.
Hegnvæsen.
Helligdagslovgivning.
Hunde.
Husdyr.
Hvalfangst.
Ind- og udförsel.
Jagt.
Jordemodervæsen.
Kirker og kirkelige forhold.
Kommunalvæsen.
Lagtinget og landsstyret.
Landboforhold.
Landsstyret.
Leje.
Lotteri.
Lovgivning.
Luftfart.
Lægevæsen.
Motorkörsel.
Museum og fortidsminder.
Navn.
Næringsvæsen.
Overformynderi.
Pasvæsen.
Pengevæsen, valutaforhold.
Pension.
Plantager.
Plantesygdomme.
Politivæsen.
Postvæsen.
Pristal.
Radio.
Retsvæsen.
Råstoffer i undergrunden.
Skatter og afgifter.
1. Skat på fast ejendom.
2. Indkomstskat.
3. Arveafgift.
4. Indförsels- og fremstillingsafgifter og udförselsafgift.
5. Afgift af motorköretöjer.
6. Hundeafgift.
7. Stempelafgift.
8. Afgift vedr. handel.
9. Indklareringsgebyrer.
10. Afgift af hvalfangst.
11. Apotekerafgift
12. Biografafgift.
13. Retssportler.
14. Forskellige bestemmelser.
Skifte.
Skole- og undervisningvæsen.
1) I almindelighed.
2) Færöernes mellem- og realskole.
3) Kommuneskolerne.
4) Lönningsbestemmelser.
5) Seminariet.
6) Forskellige bestemmelser.
Sportelvæsen.
Sprængstoffer.
Statstidende.
Stempelvæsen.
Straffelov.
Strandings- og redningsvæsen.
Statistik.
Sundhedsvæsen.
1) Lægevæsen og tandlæger.
2) Sygehuse.
3) Jordemodervæsen.

4) Apotekervæsen.
5) Karantæne- og epidemivæsen.
6) Sundhedsforhold m. m.
7) Tuberkulose.
8) Sygekassevæsen.
Sygehuse.
Sygekasser.
Tandlæger.
Telefon- og telegrafvæsen.
Thorshavn.
Tjenestemænd.
Tid.
Toldvæsen.
Tuberkulose.
Udførsel.
Udlandet.
Udpantning.
Umyndighed.
Undervisningsvæsen.
Valutaforhold.
Vand og vandløb.
Vejvæsen.
Værnepligt.
Ædruelighedsforhold.
Ægteskab.

EDW. MITENS

Tórshavn, november 1953.

Ad. Færösk lovsamling 1687—1953.

Trykningen begyndte för nytår 1953. Love og administrative bestemmelser for 1953 indtil 1. oktober er så vidt muligt medtagne. men der har kun delvis kunnet tages hensyn til dem ved fremstillingen af stoffet for tiden för 1953. Som följe heraf fremkommer nogle uoverensstemmelser, og enkelte fejl er indlöbet. hvoraf nedennævnte straks bedes noteret og rettet. for at lette brugen af samlingen.

Side 118. Indenrigsm. skr. 4. febr. 1899 skal udgå, aflöst af forsorgsloven § 335.
S. 159. Bek. 22. febr. 1910 ang. Færöernes mellem- og realskole. Jævnför nu også ændringer ifölge bek. af 2. sept. 1953.
S. 163. U. M. skr. 11. jan. 1911 ang. færöske elevers optagelse på Sorö skole udgår. aflöst af skr. af 28. apr. 1951.
S. 193. Lov af 28. april 1916 om folketingsvalg på Færöerne. Jævnför nu også ændringer ifölge lov af 5. juni 1953.
S. 216. Anordn. af 11. februar 1920 om jordemodervæsenet. Henvises også til anordningerne af 28. aug. 1953.
S. 221. Bek. af 17. sept. 1920 af grundloven udgår, aflöst af grundloven af 5. juni 1953.
S. 293. Lov om den kommunale beskatning af 12. marts 1923. Der henvises nu også til 11. nr. 4 og nr. 6 af 26. marts 1953.
S. 429 § 2. Foran sidste linie er följende bortfaldet: værende Lov eller ifölge denne givne særlige Bestemmelser for visse Arter eller.
S. 468 note 2. Efter »Thorshavn Byraad« indsættes: og til Forstanderskaberne i Landkommunerne paa Færöerne.
S. 607. Til § 44, sidste stykke, föjes: For det sædvanlige Hegneftersyn om Foraaret erlægges ingen Betaling.
S. 627 § 57, fjerde stk. »Adgangsdokument« rettes til »Adkomstdokument«.
S. 644 § 12 nederst. »samme« rettes til: samlede.
S. 651 § 1. »overtage« rettes til foretage.
S. 664 § 8 nederst. »Ministeren for Landbrug og Fiskeri« ændres til: Færöernes Landsstyre.
S. 695 § 17. »Aarspröven« ændres til: Afgangspröven.
S. 703 Anordn. af 25. maj 1939 om studentereksamen er bortfalden ved anordn. af 8. juni 1953.
S. 720. Lov om tvungen tuberkuloseundersögelse af fiskerskibes mandskab.
Til § 1 föjes:
Saafremt det ved Undersögelsen konstateres, at den paagældende ikke frembyder Tegn paa smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved, meddeles der ham Attest herom.
Saavel Undersögelse som Udfærdigelsen af Attest om denne sker uden Udgift for den paagældende.
S. 770. Midlertidige bestemmelser af 18. dec. 1940 og senere valutabestemmelser fra krigsårene. Bemærk nu bek. af 30. april 1953.
S. 771. Til vejregulativ af 19. dec. 1940 bemærkes. Vejstyrets myndighed er overgået til landsstyret, jfr. lagtingsbesl. af 27. marts 1953.
S. 776. Bek. af 14. marts 1941 er bortfalden ved bek. af 8. juni 1953. om indtægtsgrænser m. m. for personers optagelse i sygekasser.
S. 850. Til anordn. nr. 101 af 18. marts 1949 om börnebidrag til enlige forsörgere bemærkes: Ifölge anordn. nr. 341 af 17. juli 1950 om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold för og efter födslen er der indsat nye §§ 45—47 og §§ 45—48 ændres til §§ 48—51.

VEND!

S. 812. Lov om tjenestemænd. Ved normeringslov af 31. marts 1949 indsættes som 430 b: Lönning 7.800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8.400 kr. Efter 10 års tjeneste i klassen ydes der et yderligere alderstillæg på 600 kr. Hertil henföres: Skibsinspektören.

S. 916. Lagtingslov om fiskevragning af 12. jan. 1950. I § 1, stk. 4, linie 6 indskydes efter »ilandbringelsen« följende: og hvilken foregående behandling. fisken har været underkastet.